Λόγοι Αγίων Πατέρων κατ'αλφάβητον

Περικοπές και διηγήσεις

Από την ιστοσελίδα «Ησυχαστής»

Τόμος Α΄

Γραμμα «Α»

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Μάιος 2021

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρών βιβλίο ανήκει σε μια σειρά βιβλίων όπου παρατίθενται λόγοι των Αγίων Πατέρων κατ' αλφάβητο. Περιέχονται σε πολλά σημεία και διηγήσεις (ιστορίες) πολύτιμες που μας δίνουν σαφέστερη εικόνα για την αρετή ή την κακία που εξετάζουμε. Το υλικό είναι παρμένο εξ' ολοκλήρου από την ιστοσελίδα με όνομα «Ησυχαστής» (https://isychastis7.webnode.gr/). Στον παρόντα τόμο περιέχεται το γράμμα «Α».

Η επιμέλεια όλων των τόμων έγινε από την ιστοσελίδα με τίτλο «Ορθόδοξα Κείμενα» (http://orthodoxa-keimena.gr/).

Πριν συνεχίσουμε στην ανάγνωση αυτών των ψυχοφελών λόγων θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε τους συγγραφείς της ιστοσελίδας «Ησυχαστής» για το θεάρεστο και επίπονο αυτό έργο.

Ορθόδοξα Κείμενα

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 2
Περί αγαθών 9
Περικοπές 9
Διηγήσεις 14
Περί αγανάκτησης 15
Περικοπές 15
Διηγήσεις 16
Περί αγάπης 17
Περικοπές 17
Διηγήσεις 44
Περί αγγέλων 51
Περικοπές 51
Διηγήσεις 55
Περί Αγίας Γραφής 58
Περικοπές 58
Διηγήσεις 76
Περί Αγίου Πνεύματος 80
Περικοπές 80
Διηγήσεις 97
Περί αγίων και αγιότητας 98
Περικοπές 98
Διηγήσεις 105
Περί αγίων εικόνων 117
Περικοπές 117
Διηγήσεις 119
Περί αγίων λειψάνων 121
Περικοπές 121
Διηγήσεις 122
Περί άγνοιας και αμάθειας 124
Περί αγνότητας 127
Περικοπές 127
Διηγήσεις 134

Περί αγοράς 134
Περί άγχους 135
Περικοπές 135
Διηγήσεις 137
Περί αγωγής ανατροφής 138
Περί αγώνα 156
Περικοπές 156
Διηγήσεις 156
Περί αδελφού 158
Περί αδιακρισίας 159
Περικοπές 159
Διηγήσεις 160
Περί αδιαφορίας 162
Περί αδικίας 164
Περικοπές 164
Διηγήσεις 174
Περί αδυναμίας 175
Περί αδύνατου – ακατόρθωτου 178
Περί αθεϊας 178
Περικοπές 178
Διηγήσεις 181
Περί αθλητισμού 186
Περί αίρεσης 186
Περικοπές 186
Διηγήσεις 195
Περί αισθήσεων και αισθημάτων 197
Περί αισιοδοξίας 203
Περικοπές 203
Διηγήσεις 204
Περί αισχρολογίας 205
Περί αιτίας 206
Περί ακηδίας 207
Περικοπές 207
Διηγήσεις 212

Περί ακοής 214
Περί ακολασίας 215
Περί ακράτειας-ακρασίας 224
Περί ακριβείας 227
Περί αλαζονείας 227
Περί αλήθειας-ειλικρίνειας 229
Περικοπές 229
Διηγήσεις 234
Περί αλλαγής-διόρθωσης 237
Περικοπές 237
Διηγήσεις 249
Περί αμαρτίας 253
Περικοπές 253
Διηγήσεις 299
Περί αμέλειας 305
Περί αμετανοησίας 310
Περικοπές 310
Διηγήσεις 319
Περί αμοιβής-μισθού 323
Περικοπές 323
Διηγήσεις 333
Περί αμφιβολίας 337
Περί αναβολής 338
Περικοπές 338
Διηγήσεις 340
Περί ανάγκης 342
Παρί αναδόχου-νονού 344
Περί αναίδειας-αδιαντροπιάς 348
Περί αναισθησίας 350
Περί ανάπαυσης-ξεκούρασης 352
Περί αναπηρίας 354
Περί αναρχίας 355
Περί Ανάστασης του Χριστού 356
Περικοπές 356

Διηγήσεις 361
Περί ανάστασης των νεκρών 365
Περικοπές 365
Διηγήσεις 369
Περί ανδρός 373
Περί ανεξικακίας 374
Περικοπές 374
Διηγήσεις 380
Περί ανθρωπιάς 386
Περικοπές 386
Διηγήσεις 386
Περί ανθρώπινου θελήματος 389
Περί ανθρώπου 394
Περί ανοησίας 409
Περί αντιλογίας 411
Περί αντιχρίστου 412
Περί ανυπονησίας 417
Περί αξίας 418
Περικοπές 418
Διηγήσεις 421
Περί αξιωμάτων 422
Περί απαθείας 425
Περί απαιτήσεων 431
Περί απαξίωσης 432
Περί απάτης 433
Περικοπές 433
Διηγήσεις 435
Περί απειλής 436
Περί απελπισίας 436
Περικοπές 436
Διηγήσεις 440
Περί απερισκεψίας 441
Περί απιστίας 443
Περικοπές 443

Διηγήσεις 451
Περί απλότητας 455
Περικοπές 455
Διηγήσεις 459
Περί αποτελέσματος 461
Περί αποτυχίας 463
Περί αργίας 464
Περί αργολογίας 466
Περί αρετής 468
Περί αρρώστιας 495
Περικοπές 495
Διηγήσεις 514
Περί αρωμάτων 519
Περί ασεβείας 519
Περικοπές 519
Διηγήσεις 523
Περί αταξίας-ακαταστασίας 523
Περί αυστηρότητας 524
Περί αυταπάρνησης 526
Περί αυτάρκειας 532
Περί αυτογνωσίας 533
Περικοπές 533
Διηγήσεις 541
Περί αυτοδικαίωσης 543
Περί αυτοελέγχου 545
Περικοπές 545
Διηγήσεις 553
Περί αυτοθυσίας 553
Περικοπές 553
Διηγήσεις 560
Περί αυτοκτονίας 572
Περικοπές 572
Διηγήσεις 576
Περί αυτομεμψίας 580

Περί αυτοπεποίθησης 586
Περικοπές 586
Διηγήσεις 590
Περί αφθονίας 591
Περικοπές 591
Διηγήσεις 592
Περί αχαριστίας 593
Περικοπές 593
Διηγήσεις 597

Περί αγαθών

Περικοπές

Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν. [Ζητείτε κατά πρώτο και κύριο λόγο την Βασιλεία του Θεού και την αρετή που θέλει από εσάς ο Θεός και όλα αυτά τα επίγεια αγαθά θα σας δοθούν, μαζί με τα ανεκτίμητα αγαθά της Βασιλείας των Ουρανών.]

~ Κατά Ματθαίον 6,33 και Κατά Λουκάν 12,31 ~

Ο πιστός εν ελαχίστω και εν πολλώ πιστός έστι, και ο εν ελαχίστω άδικος και εν πολλώ άδικός έστιν. [Όποιος είναι αξιόπιστος στα λίγα (δηλ. στα υλικά αγαθά), είναι αξιόπιστος και στα πολλά και όποιος είναι άδικος στα λίγα, είναι άδικος και στα πολλά (δηλ. στα πνευματικά αγαθά)]

~ Κατά Λουκάν 16,10 ~

Μη σκοπούντων ημών τα βλεπόμενα, αλλά τα μη βλεπόμενα. Τα γαρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια. [Εμείς οι Χριστανοί δεν στοχεύουμε σ' αυτά (τα αγαθά) που βλέπονται, αλλά σ' αυτά που δεν βλέπονται με τα σωματικά μάτια. Γιατί όσα βλέπονται είναι προσωρινά, ενώ όσα δεν βλέπονται είναι αιώνια.]

~ Προς Κορινθίους Β' 4,18 ~

Πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, ος έστιν ειδωλολάτρης. [Κάθε πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, με το που λατρεύει τα υλικά αγαθά είναι ειδωλολάτρης.]

~ Προς Εφεσίους 5,5 ~

Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού. [Πλούσιοι πτώχευσαν και θα πτωχεύσουν και θα πεινάσουν, ενώ εκείνοι οι οποίοι μετά πίστεως παρακαλούν τον Κύριο και ζητούν την προστασίαν Του, δεν θα στερηθούν από κανένα αγαθό.]

~ Ψαλμοί. 33,11 ~

Κύριος ου στερήσει τα αγαθά τους πορευομένοις εν ακακία. [Ο Κύριος δεν θα στερήσει ποτέ τα αγαθά από εκείνους, οι οποίοι πορεύονται με αγαθότητα και ανεξικακία.]

~ Ψαλμοί 83,12 ~

Δεν είπε ο Χριστός: ''Θα σας δοθούν όλα, όταν πρώτα ζητάτε τη Βασιλεία του Θεού'', αλλά είπε: ''Θα σας προστεθούν..'' (Ματθ. 6,33). Για να πληροφορηθείς έτσι, ότι τίποτε από όσα δίνονται στην παρούσα ζωή, δεν μπορεί να συγκριθεί με την αξία των μελλόντων αγαθών. Γι' αυτό δεν παραγγέλνει να ζητάμε τα παρόντα, αλλά να ζητάμε τα άλλα, τα μέλλοντα και να είμαστε βέβαιοι, ότι και τα παρόντα θα προστεθούν σε εκείνα. Ζήτα λοιπόν τα μέλλοντα και θα λάβεις και τα παρόντα. Να μην επιζητείς τα βλεπόμενα και οπωσδήποτε, θα έχεις και αυτά... Διότι είναι ανάξιο να προσέρχεσαι στον Κύριο, για τα μικρά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κύριε, μην με στερήσεις των επουρανίων και αιωνίων Σου αγαθών! Όποιος προτιμά τα ουράνια αγαθά αντί των επιγείων, θα απολαύσει και τα δύο!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που είναι προσηλωμένος και θαυμάζει τα παρόντα αγαθά, βρίζει εκείνα τα Ουράνια, διότι δεν τα θεωρεί άξια της φροντίδας του και δεν είναι δυνατόν κάποτε να γεμίσει από τον πόθο των μελλοντικών αγαθών, όσο είναι εξολοκλήρου αφοσιωμένος στα υλικά αγαθά της παρούσης ζωής. Όταν όμως δει ο Κύριος, ότι περιφρονούμε τα παρόντα αγαθά, τότε μας τα παρέχει άφθονα και αυτά και ταυτόχρονα μας προετοιμάζει και για την απόλαυση των μελλοντικών αγαθών...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ένα παπούτσι μεγαλύτερο από το πόδι σου, σε εμποδίζει στο βάδισμα, έτσι και υλικά αγαθά περισσότερα από τις ανάγκες σου, σε 1 εμποδίζουν στην πορεία προς την Ουράνια Βασιλεία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως η τσίμπλα στα μάτια, δεν αφήνει να δούμε καθαρά γύρω μας, έτσι και η επιθυμία των παρόντων αγαθών, σκοτίζει το λογισμό. Αυτοί που δεν γνωρίζουν τίποτε για τα μελλοντικά αγαθά, είναι χειρότεροι από τα ζώα. Και όχι μόνο αυτοί, αλλά και εκείνοι που κάνουν διεφθαρμένη ζωή, που γίνονται φίδια, σκορπιοί και λύκοι με την κακία τους, βόδια με την ανοησία τους και σκύλοι με την αδιαντροπιά τους. Δεν υπάρχει αθλιότερος, από εκείνον που χάνει τα Ουράνια αγαθά και ούτε μακαριότερος, από εκείνον που κατορθώνει να τα κερδίσει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τέτοια είναι η φύση των πνευματικών αγαθών: Όσο περισσότερο μοιράζονται στους πολλούς, τόσο περισσότερο αυξάνονται! Αντίθετα, τα υλικά αγαθά, όσο περισσότερο μοιράζονται στους πολλούς, τόσο περισσότερο μειώνονται...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είμαστε καταγέλαστοι, όταν ενώ περιμένουμε την αθανασία και τα απερίγραπτα αγαθά, που κανένας ούτε είδε, ούτε άκουσε, ούτε κατάλαβε, εμείς να φιλονικούμε για τα ευτελή επίγεια αγαθά και μάλιστα να τα θεωρούμε αξιοζήλευτα; Ασύνετα λοιπόν ζητάμε από το Θεό πράγματα φθαρτά και ανώφελα, πράγματα που Εκείνος πρόσταξε, να τα περιφρονούμε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα υλικά πράγματα και αν ακόμα είναι πολλά και τρέχουν άφθονα από παντού, δεν τα παίρνουμε στην άλλη ζωή, δεν μεταφέρονται μαζί μας στον ουρανό, δεν παρουσιάζονται στο φοβερό εκείνο βήμα του Κυρίου. Πολλές φορές μάλιστα πριν ακόμα πεθάνουμε, μας εγκαταλείπουν. Αντίθετα, ο πνευματικός θησαυρός που αποκτούμε στην Εκκλησία, είναι κτήμα αναφαίρετο, που δεν μπορεί κανείς να τον πειράξει και μας ακολουθεί παντού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα άφθονα υλικά αγαθά δίνονται σε πολλούς, ως δοκιμαστικά μέσα. Γι' αυτό πολλές φορές είναι αναγκαία η αφαίρεση των αγαθών, για να αναγνωρίζουμε τον ευεργέτη Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να είμαστε ευγνώμονες στον Θεό, σε κάθε στιγμή στη ζωή μας. Όμως πολλοί, έχουν πάθει, αυτό που παθαίνουν οι δυσαρεστημένοι. Περιφρονούν τα παρόντα αγαθά που έχουν και επιθυμούν αυτά που τους λείπουν. Διότι δεν βλέπουν αυτούς, που είναι σε χειρότερη θέση από εκείνους, για να ευχαριστήσουν τον Κύριο, αλλά συγκρίνονται με εκείνους που έχουν περισσότερα και υπολογίζουν πόσο υπολείπονται απ' αυτούς και στενοχωριούνται και καταριώνται...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όποιος γεύτηκε τα ουράνια (αγαθά), αυτός εύκολα καταφρονεί τα επίγεια. Εκείνος όμως που δεν γεύτηκε τα ουράνια, αγάλλεται και χαίρεται με τα γήινα υπάρχοντά του.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Δεν πίνει κανείς ευχάριστα αν δεν διψάσει, ούτε τρώει ευχάριστα αν δεν πεινάσει, ούτε κοιμάται μ' ευχαρίστηση αν δεν νυστάξει πάρα πολύ, αλλά και ούτε χαίρεται πραγματικά αν πρωτύτερα δεν λυπηθεί. Έτσι ούτε τα αιώνια αγαθά θα απολαύσουμε αν δεν καταφρονήσομε τα πρόσκαιρα και ολιγοχρόνια.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Η ζωή είναι πάρα πολύ σύντομη και πρέπει να φροντίζουμε, όχι για την απόκτηση των υλικών αγαθών, αλλά των αιωνίων, όπως για σωφροσύνη, ανδρεία, αρετή, αγάπη.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Εκείνος που πιστεύει στα μελλοντικά (αγαθά), απομακρύνεται απροφάσιστα από τα παρόντα ευχάριστα. Εκείνος που δεν πιστεύει, γλυκαίνεται στα παρόντα (αγαθά) και γίνεται αναίσθητος.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όσο πιο πολλά αγαθά αποκτούν σήμερα οι άνθρωποι, τόσο πιο πολλά προβλήματα έχουν. Ούτε τον Θεό ευχαριστούν για τις ευεργεσίες Του, ούτε την δυστυχία των συνανθρώπων τους βλέπουν, για να κάνουν κάποια ελεημοσύνη. Σπαταλούν και δεν σκέφτονται τον άλλον που δεν έχει να φάει. Πώς να έρθει μετά η Χάρις του Θεού;

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Αιτία της διανομής των Θεϊκών αγαθών, είναι το μέτρο της πίστεως του καθενός. Το πιο ωφέλιμο από κάθε άλλο αγαθό, είναι το να ειρηνεύει κανείς με τον Θεό.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Οι φιλόδοξοι, οι φιλόσαρκοι και οι φιλοχρήματοι άνθρωποι, δεν μπορούν να σηκώσουν την απειλή, τη χλεύη, την περιφρόνηση του κόσμου, τη στέρηση των απολαύσεων και τη χρηματική ζημιά. Γι' αυτό προδίδουν τα ουράνια και άφθαρτα (αγαθά), προτιμώντας τα γήινα και φθαρτά. Για τα προσωρινά, χάνουν τα αιώνια. Για πράγματα που δεν αξίζουν τίποτα, χάνουν τη σωτηρία τους...

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Ας δώσουμε από τα υπάρχοντά μας στους φτωχούς, για να γίνουμε πλούσιοι σε ουράνια αγαθά.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Όσο περισσότερο αποσπάται κανείς από τα αγαθά της γης, τόσο περισσότερο ενώνεται με τον Θεό.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Μισείστε τα κάτω, για να γευτείτε τα άνω. Όσο αποστρέφεστε τα γήινα, τόσο ευκολότερα θα γεύεστε τα Ουράνια. Όσο περιφρονείτε τα μάταια, τόσο θα βρείτε τα αιώνια. Αυτά είναι και ο πολύτιμος μαργαρίτης, αυτά είναι και το φως, δηλ. ο Χριστός.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Πόσο σκοτεινιασμένη είναι η διάνοιά μας, μπροστά στην εκλογή ανάμεσα στο φθαρτό και το άφθαρτο! Τι άσοφοι είμαστε, όταν εκτιμούμε τα γήινα φθαρτά αγαθά ως σπουδαία και περιφρονούμε τα αιώνια και άφθαρτα αγαθά... Η προσκόλληση στα επίγεια αγαθά είναι ειδωλολατρεία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Θεμέλιο για την απόκτηση των πνευματικών αγαθών είναι: α) να προσεύχεται κανείς αδιάλλειπτα β) να στερεί το στομάχι του από πολλή τροφή και γ) να συγκρατεί την γλώσσα του.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Τί φοβερή που είναι η τύφλωσή μας! Βλέπουμε τους συνανθρώπους μας να πεθαίνουν και γνωρίζουμε, ότι και εμείς οπωσδήποτε θα πεθάνουμε και παρόλο αυτά, συνεχίζουμε να κυνηγάμε μόνο τα πρόσκαιρα αγαθά, σαν να ήταν μόνιμα και αιώνια. Σ' αυτά στρέψαμε όλη την προσοχή μας. Ξεχάσαμε τον Θεό! Ξεχάσαμε την μεγαλειώδη και συνάμα φοβερή αιωνιότητα! Όμως όλα τα αγαθά της επίγειας ζωής μας, αφαιρούνται με τον θάνατο. Δεν αξίζει λοιπόν, να ονομάζονται αγαθά, αυτά που χάνονται τόσο σύντομα! Απάτη είναι, ή μάλλον δίχτυα. Όσοι πλέκονται σ' αυτά, στερούνται τα αληθινά, τα αιώνια, τα ουράνια, τα πνευματικά αγαθά, που μπορούν να τα αποκτήσουν, αν πιστέψουν τον Χριστό και Τον ακολουθήσουν.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Αν δεν εκτιμάς αυτά που σε έδωσε ο Κύριος, θα σου τα πάρει πίσω.

~Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Πρόσεχε τον εαυτόν σου, ώστε ούτε στα εφήμερα να προσκολληθείς, σαν να είναι αιώνια, ούτε τα αιώνια να καταφρονήσεις, σαν να είναι εφήμερα. Μην δίνεις σημασία στη σάρκα, γιατί αυτή είναι πρόσκαιρη. Φρόντιζε την ψυχή σου, που είναι αθάνατη...

~ Γέροντας Κλέοπα Ηλίε ~

Δύο ειδών αγαθά υπάρχουν: α) Υλικά και β) Πνευματικά. Εμείς στα πρώτα βλέπουμε όχι τι έχουμε, αλλά τι μας λείπει και στα δεύτερα βλέπουμε όχι τι μας λείπει, αλλά τι έχουμε. Όχι αδερφέ μου έτσι, το αντίθετο να κάνεις.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Ο χωρικός νομίζει, ότι δεν υπάρχει καλύτερο πράγμα από το χωριό και την καλύβα του, γιατί δεν έχει δει τα ωραία παλάτια των μεγαλοπρεπών πόλεων. Το βρέφος κλαίει όταν βγει από την κοιλιά της μητέρας του, γιατί δεν γνωρίζει πόσο καλύτερος είναι αυτός ο κόσμος στον οποίο γεννιέται, από εκείνο τον τόπο, όπου ήταν προηγουμένως. Οι πρώτοι άνθρωποι του κόσμου, είχαν σε μεγάλη υπόληψη τα κάστανα και τα βελανίδια που έτρωγαν και τις σπηλιές που κατοικούσαν, γιατί δεν είχαν ανακαλυφθεί τα σιτάρια, τα κρασιά και άλλες ωραίες τροφές, ούτε τα ασβεστόχτιστα σπίτια και τα πολύτιμα παλάτια, για να γνωρίζουν την μεγάλη αυτή διαφορά. Έτσι και οι φιλόσαρκοι κοσμικοί άνθρωποι, επειδή δεν έχουν δει τα ουράνια πνευματικά αγαθά και ούτε γεύτηκαν εκείνη την αξία και την γλυκύτητα και την ωραιότητα, εκτιμούν τα επίγεια - φθαρτά και πρόσκαιρα αγαθά του κόσμου και τα θεωρούν σπουδαία και πολύτιμα.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ένας φτωχός άνθρωπος εάν ονειρευτεί ότι είναι ζάμπλουτος με τιμές και δόξα, όταν ξυπνήσει όμως, βρίσκεται φτωχός και καταφρονεμένος. Άλλος πάλι πεινασμένος όταν ονειρεύεται πως βρίσκεται σε πλουσιοπάροχο τραπέζι και χορταίνει, όταν όμως σηκώνεται το πρωί, είναι πολύ πεινασμένος και νηστικός. Τόση διαφορά λοιπόν έχουν τα ουράνια αγαθά από τα επίγεια, όση διαφορά έχουν τα γήινα από τις φαντασίες και τα όνειρα. Και όπως τα πλούτη και τα φαγητά, όταν τα ονειρευτεί κανείς δεν είναι τίποτα άλλο παρά ψεύτικα, έτσι ακριβώς και τα επίγεια αγαθά συγκρινόμενα με τα άφθαρτα αγαθά της αιώνια μακαριότητας, είναι μάταια και ψεύτικα...

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Δεν πρόκειται να απολαύσουμε τα Ουράνια αγαθά, αν απολαύσουμε όλα τα επίγεια. Θα πρέπει να στερηθούμε μερικά επίγεια αγαθά σε τούτο τον κόσμο, για να μας δώσει ο Κύριος τα Ουράνια αγαθά Του στον άλλο κόσμο.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Δεν είναι δικά μου, δεν είναι δικά σου, είναι δικά Του. Του Θεού...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Το σπουδαίο δεν βρίσκεται στην απόκτηση των αγαθών, αλλά στην καλή τους χρήση.

~ Ισοκράτης ~

Πιο δύσκολο είναι να διατηρήσεις τα αγαθά, παρά να τα αποκτήσεις.

~ Δημοσθένης ~

Τα αγαθά κόποις κτώνται. [Με κόπους αποκτώνται τα αγαθά.]

~ Σοφοκλής ~

Βάλανε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. (Για όσους αναθέτουν την φύλαξη των αγαθών τους σε πονηρούς - κακούς ανθρώπους)

Διηγήσεις

Το βιβλίο και τα 3 φλουριά

Κάποιος ευσεβής Χριστιανός, πρόσφερε κάποτε σε 3 εργάτες ένα μεροκάματο στο χώρο του σπιτιού του. Όταν οι εργάτες τελείωσαν την εργασία, τους κάλεσε ο Χριστιανός για να τους ανταμείψει.

Έβαλε λοιπόν μπροστά τους, τρία χρυσά νομίσματα και τρία πνευματικά βιβλία, λέγοντάς τους να διαλέξουν, ή το χρυσό νόμισμα ή το βιβλίο.

Οι δύο εργάτες πήραν αμέσως το χρυσό νόμισμα, λέγοντας:

- Θα αγοράσουμε με αυτό ξύλα για το χειμώνα.

Ο τρίτος εργάτης πήρε το βιβλίο που βρισκόταν μπροστά του, λέγοντας:

- Στο σπίτι έχω την τυφλή μητέρα μου. Θα της διαβάζω κάθε βράδυ, κάτι απ' αυτό το βιβλίο...

Ο ευσεβής Χριστιανός, του χαμογέλασε και του είπε:

- Άνοιξε σε παρακαλώ το βιβλίο στην πρώτη σελίδα και διάβασε τι γράφει.

Μόλις άνοιξε το βιβλίο ο εργάτης, είδε έκπληκτος, τρία χρυσά νομίσματα κολλημένα στην πρώτη σελίδα!!!

Και τότε λέει ο καλός αυτός Χριστιανός στους 3 εργάτες:

- Ακούστε λοιπόν, καλά είναι τα επίγεια αγαθά, όμως ακόμα πιο καλά είναι τα αιώνια αγαθά. Θα ήθελα να ξέρετε, ότι όποιος επιθυμεί τα αιώνια αγαθά, δεν θα στερηθεί και τα επίγεια.

Γιατί ο Χριστός είπε: ''Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν''.

[Ζητείται δηλ. πρώτα τη Βασιλεία των Ουρανών και τα υπόλοιπα θα σας τα δώσω Εγώ!] (Κατά Ματθαίον 6,33)

Ποιός ανήκει σε ποιόν...

Ήταν κάποτε 2 αδέρφια σε ένα χωριό και είχαν κάποιες διαφορές για ένα χωράφι, για το πως θα το μοίραζαν. Είχαν φτάσει στο σημείο, ο ένας να πυροβολήσει τον άλλο.

Οι συγχωριανοί τους, βλέποντας ότι αυτό δεν μπορούσε να συνεχιστεί στο χωριό τους, αποφάσισαν να μεσολαβήσει για να λύσει τη διαφορά τους αυτή, ένας σεβάσμιος γέροντας του χωριού, ο μπάρμπα Νίκος, που όλοι τον σεβόντουσαν.

Συμφώνησε ο μπάρμπα Νίκος να μεσολαβήσει, συμφώνησαν και τα αδέρφια να ακούσουν την συμβουλή του και να κάνουν ό,τι τους πει.

Συνοδεύομενος ο γέροντας από τα 2 αδέρφια, πήγαν στο χωράφι. Όταν τα αδέρφια του υπέδειξαν το χωράφι, αυτός κινήθηκε προς τα εκεί και γονατίζοντας άρχισε να ψιθυρίζει κάτι.

Τα αδέρφια ξαφνιάστηκαν και όταν τελείωσε ο γέροντας, τον ρώτησαν τι έκανε εκεί γονατιστός τόση ώρα.

- Ρώτησα τη γη σε ποιόν από τους δυο σας, ανήκει αυτό το κομμάτι, τους απάντησε ο γέροντα.

- Και σε απάντησε, ξαναρώτησαν τα αδέρφια.

Και ο γέροντας τους είπε:

- Ναι και με είπε να σας πω, ότι δεν ανήκω εγώ σε αυτούς, αλλά αυτοί σε μένα!

Κόκκαλο και τα 2 αδέρφια!

Έτσι είναι! Ο άνθρωπος ανήκει στη γη γιατί είναι χωματένιος και δεν ανήκει η γη στον άνθρωπο, αλλά στο Θεό.

Περί αγανάκτησης

Περικοπές

Και προσέφερον αυτώ παιδία, ίνα αυτών άψηται· οι δε μαθηταί επετίμων τοις προσφέρουσιν. Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπεν αυτοίς· άφετε τα παιδία έρχεσθαι προς με, και μη κωλύετε αυτά· των γαρ τοιούτων έστιν η βασιλεία του Θεού. [Έφεραν στον Κύριο μερικά παιδιά για να τους δώσει την ευλογία Του, οι μαθητές όμως έκαναν αυστηρές συστάσεις σ' αυτούς που τα έφεραν (διότι θεώρησαν, ότι ο Κύριος είχε άλλα σοβαρότερα να κάνει). Βλέποντας λοιπόν ο Ιησούς αυτό, αγανάκτησε και είπε στους μαθητές του: ''Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σ' Εμένα. Μην τα εμποδίζετε, διότι η Βασιλεία του Θεού ανήκει σε ανθρώπους, που είναι σαν και αυτά''.]

~ Κατά Μάρκον 10,13-14 ~

Υπάρχει δηλαδή και δικαία, Θεία αγανάκτηση και μόνο αυτή η αγανάκτηση δικαιολογείται στον άνθρωπο. Ο Μωϋσής, όταν είδε τον λαό να θυσιάζει στο χρυσό μοσχάρι, αγανάκτησε και πέταξε κάτω τις πλάκες με τις εντολές που του έδωσε ο Θεός και έσπασαν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ένας πνευματικός άνθρωπος, όταν πάει με αγανάκτηση να υπερασπίσει τον εαυτό του για ένα ατομικό του θέμα, αυτό είναι καθαρά εγωιστικό, είναι ενέργεια του πειρασμού. Δέχεται επιδράσεις δαιμονικές εξωτερικές. Αν κάποιον τον αδικούν ή τον κοροϊδεύουν, αυτόν πρέπει οι άλλοι να τον υπερασπίζονται, για το δίκιο, όχι για προσωπικό τους συμφέρον. Δεν ταιριάζει να μαλώνεις για τον εαυτό σου. Άλλο το να αντίδρασεις, για να υπερασπιστείς σοβαρά πνευματικά θέματα, θέματα που αφορούν την πίστη μας, την Ορθοδοξία, αυτό είναι καθήκον σου! Όταν σκέφτεσαι τους άλλους και αντιδράς, για να τους βοηθήσεις, τότε αυτό είναι καθαρό, γιατί γίνεται από αγάπη. Δεν έχει κακία μέσα του, ούτε κάνει κακό στον άλλον. ''Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε'' (Ψαλμοί 4,5), δεν λέει ο Δαβίδ;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να ξέρετε, ότι όχι μόνο η κατάρα των γονέων πιάνει πολύ, αλλά και η αγανάκτησή τους. Ο γονέας μόνο να αγανακτήσει με το παιδί του, το παιδί δεν βλέπει άσπρη μέρα. Η ζωή του είναι όλο βάσανα. Ταλαιπωρείται πολύ σ' αυτήν τη ζωή, αλλά ξελαφρώνει στην άλλη, γιατί ξοφλάει εδώ μερικά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην αγανακτούμε με εκείνους που είναι βλάσφημοι, αντίθεοι, διώκτες κ.λπ. Η αγανάκτηση κάνει κακό. Τα λόγια τους, την κακία τους να μισήσουμε, ούτε να αγανακτούμε εναντίον του. Να προσευχηθούμε γι' αυτόν. Ο Χριστιανός έχεις αγάπη και φέρεται ανάλογα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν κάποιος σας ενοχλεί, η αγανάκτηση είναι αδικαιολόγητη, καθώς γεννιέται από τον εγωισμό. Τότε ο εχθρός είναι κοντά σας. Και κερδίζει... Η αγανάκτηση και ο θυμός επιτρέπονται μόνο, όταν στρέφονται εναντίον των κακών λογισμών και επιθυμιών.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Βλέπεις κάποιον να τρώει με τα χέρια του και αγανακτείς. Αυτό δείχνει σαφώς, ότι δεν άρχισες ακόμη την πνευματική σου ζωή. Η άσκησή σου είναι στα προοίμια.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Η αγανάκτηση δεν είναι αμαρτία και είναι ένα σπουδαιό στοιχείο, για την άμυνα κατά του κακού, αλλά και για την διατήρηση του αγαθού. Πώς θα διατηρήσουμε το αγαθό, εάν δεν αγανακτήσουμε εναντίον του κακού; Εκείνο που πρέπει να προσέξουμε, είναι το κίνητρο της αγανακτήσεως, το οποίο πρέπει να είναι αγαθό, διαφορετικά καθιστούμε την αγανάκτησή μας εφάμαρτη.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Το γεγονός ότι οι άνθρωποι δεν νοιώθουν ''δικαία αγανάκτηση'', είναι ένα θλιβερό σημάδι, διότι δείχνει, ότι δεν υπάρχει επίγνωση της πραγματικής φύσεως της αμαρτίας.

Έφτασε ο κόμπος στο χτένι.

Έφτασε πια το μαχαίρι στο κόκκαλο.

Διηγήσεις

Πότε η αγανάκτηση δεν είναι αμαρτία

Μια φορά ήρθε στο Καλύβι κάποιος, που ήταν σωματώδης σαν γορίλλας και κάθισε σε μια άκρη. Εκείνη την ώρα έλεγα σε μια παρέα:

- Βρε, μόνο για παρελάσεις είστε, όχι για μάχες. Θυσιάστηκε ο Χριστός.

Έχουμε Ορθοδοξία. Μαρτύρησαν Άγιοι που μας βοηθούν ακόμη και αν δεν είχαν πέσει αυτοί, ποιός ξέρει τι θα είμασταν.

Όλα αυτά τον είχαν εξοργίσει. Ερχόταν, έφευγε ο κόσμος, αυτός καθόταν εκεί. Είχε τον σκοπό του... Ήταν ένα κρύο πράγμα. Τελικά έφυγαν και οι τελευταίοι.

- Νύχτωσε του λέω, άντε που θα πας;

- Δεν με απασχολεί το θέμα, μου λέει.

- Με απασχολεί εμένα, άντε να πας του λέω.

Ορμάει τότε πάνω μου και με αρπάζει από τον λαιμό.

- Α, βρε εσύ με τους θεούς σου.., μου λέει.

Όταν άκουσα να μου λέει: ''τους θεούς σου'', ένοιωσα σαν να έβρισε τον Θεό.

- Τί, ειδωλολάτρης είμαι εγώ; Ποιούς θεούς βρε αθεόφοβε; του λέω.

Του έδωσα μια σπρωξιά, σωριάστηκε κάτω και μαζεύτηκε κουβάρι. Πως βγήκε έξω από την πόρτα και εγώ δεν κατάλαβα. Αυτός είχε καθίσει στο τέλος, γιατί φαίνεται ήθελε να με ξεκάνει, αφού με άρπαξε από τον λαιμό να με πνίξει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί αγάπης

Περικοπές

Εάν γαρ αγαπήσητε τους αγαπώντας υμάς, τίνα μισθόν έχετε; ουχί και οι τελώναι το αυτό ποιούσι; [Διότι, εάν αγαπήσετε εκείνους μόνο που σας αγαπούν, ποιά ανταμοιβή έχετε να περιμένετε από τον Θεόν; Μηπως και οι τελώνες δεν κάνουν το ίδιο;]

~ Κατά Ματθαίον 5,46 ~

Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος. Και ο φιλών υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος. [Όποιος αγαπάει τον πατέρα του ή την μητέρα του περισσότερο από Εμένα, δεν είναι άξιος μαθητής Μου. Επίσης και εκείνος που αγαπάει τα παιδιά του περισσότερο από Μένα, ούτε αυτός είναι άξιος να λέγεται μαθητής Μου.]

~ Κατά Ματθαίον 10,37 ~

Αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν. [Να αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτόν σου.]

~ Κατά Ματθαίον 22,39 ~

Και δια το πληθυνθήναι την ανομίαν ψυγήσεται η αγάπη των πολλών. [Και επειδή θα έχει πληθυνθεί η αμαρτία και η κακία, θα κρυώσει η αγάπη των πολλών προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους.]

~ Κατά Ματθαίον 24,12 ~

Αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου και εξ όλης της ισχύος σου. Αυτή πρώτη εντολή. Και δευτέρα ομοία, αύτη· αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Μείζων τούτων άλλη εντολή ουκ έστι. [Οφείλεις να αγαπάς Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλη την διάνοιά σου και με όλη σου την δύναμη, με ολόκληρη δηλαδή την ύπαρξή σου. Αυτή είναι η πρώτη εντολή. Και δευτέρα εντολή ομοία προς την πρώτη είναι αυτή:

οφείλεις να αγαπάς τον πλησίον σου, όπως τον ευατόν σου. Άλλη μεγαλύτερη εντολή από τις δύο αυτές δεν υπάρχει.]

~ Κατά Μάρκον 12,30 ~

Εντολήν καινήν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους, καθώς ηγάπησα υμάς ίνα και υμείς αγαπάτε αλλήλους. [Σας δίνω μια νέαν εντολή· να αγαπάτε με όλην σας την δύναμη ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα με πλήρη και τελεία αγάπη, έτσι και εσείς με την ίδια αγάπη πρέπει να αγαπάτε και να συνδέεστε μεταξύ σας.]

~ Κατά Ιωάννην 13,34 ~

Μείζονα ταύτης αγάπην ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη υπέρ των φίλων αυτού. [Μεγαλύτερη αγάπη από αυτήν κανείς δεν έχει, ώστε να θυσιάσει κάποιος την ζωή του, για χάρη των φίλων του.]

~ Κατά Ιωάννην 15,13 ~

Ο μη αγαπών τον αδελφόν μένει εν τω θανάτω. [Εκείνος που δεν αγαπά τον αδελφό του, μένει στην κατάσταση του πνευματικού θανάτου.]

~ Α' Ιωάννου 3,14 ~

Εν τούτω εγνώκαμεν την αγάπην, ότι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού έθηκε. Και ημείς οφείλομεν υπέρ των αδελφών τας ψυχάς τιθέναι. [Μάθαμε τι είναι η αγάπη ως εξής: Με το ότι Εκείνος, ο Χριστός, θυσιάστηκε για μας. Επομένως οφείλουμε και εμείς να θυσιαζόμαστε για τους αδελφούς μας.]

~ Α' Ιωάννου 3,16 ~

Τεκνία μου, μη αγαπώμεν λόγω μηδέ τη γλώσσα, αλλ' εν έργω και αληθεία. [Αγαπημένα μου παιδιά, ας μη αγαπάμε με τα λόγια μόνο και με την γλώσσα, αλλά ας αγαπάμε με τα έργα της καλωσύνης και με την ειλικρίνεια που επιβάλλει ο Θεός.]

~ Α' Ιωάννου 3,18 ~

Αγαπητοί, αγαπώμεν αλλήλους, ότι η αγάπη εκ του Θεού έστι, και πας ο αγαπών εκ του Θεού γεγέννηται και γινώσκει τον Θεόν. Ο μη αγαπών ουκ έγνω τον Θεόν, ότι ο Θεός αγάπη εστίν. [Εκείνος που δεν αγαπάει, δεν γνώρισε ποτέ τον Θεό, διότι ο Θεός είναι αγάπη και η πηγή της αγάπης. Αγαπητοί, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλον, διότι η αγάπη προέρχεται εκ του Θεού, ο οποίος είναι αγάπη. Και καθένας που αγαπά με ειλικρίνεια τους άλλους, έχει αναγεννηθεί από τον Θεόν, ζει εν τω Θεώ και ως εκ τούτου γνωρίζει τον Θεό.]

~ Α' Ιωάννου 4,8 ~

Ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ. [Ο Θεός είναι αγάπη και όποιος αγαπάει, έχει το Θεό μέσα του και ο Θεός είναι μαζί του.]

~ Α' Ιωάννου 4,16 ~

Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και τον αδελφόν αυτού μισή, ψεύστης εστίν· ο γαρ μη αγαπών τον αδελφόν ον εώρακε, τον Θεόν ον ουχ εώρακε πως δύναται αγαπάν; [Εάν πει κάποιος, ότι αγαπώ τον Θεό και συγχρόνως μισεί τον αδελφό του, είναι ψεύτης. Διότι

εκείνος που δεν αγαπά τον αδελφό του, τον οποίο βλέπει κάθε ημέρα, πως είναι δυνατόν να αγαπά τον Θεό, που ποτέ δεν Τον έχει δει.]

~ Α' Ιωάννου 4,20 ~

Εν τούτω γινώσκομεν ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού τηρώμεν. [Με τούτο εδώ το γεγονός γνωρίζουμε, ότι αγαπούμε ειλικρινώς τα τέκνα του Θεού, όταν αγαπούμε τον Θεό με όλη μας την δύναμη και αγωνιζόμαστε να τηρούμε τις εντολές Του.]

~ Α' Ιωάννου 5,2 ~

Πας ο αγαπών εκ του Θεού γεγέννηται και γινώσκει τον Θεόν. Ο μη αγαπών ουκ έγνω τον Θεόν, ότι ο Θεός αγάπη εστίν. [Όποιος αγαπάει είναι αναγεννημένος από τον Θεό και γνωρίζει τον Θεό. Εκείνος που δεν αγαπάει, δεν γνώρισε τον Θεό, διότι ο Θεός είναι αγάπη.]

~ (Α' Πέτρου 4,7-8 ~

Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. Και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν είμι. Και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμα μου ίνα καυθήσωμαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι. Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει. [Εάν υποθέσομε ότι ομιλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμη και των αγγέλων, δεν έχω όμως αγάπη, οι λόγοι μου ακούονται ως χάλκινος κώδωνας ή αλαλαγμός κυμβάλου. Και εάν έχω το χάρισμα της προφητείας και κατέχω όλα τα μυστήρια του Θεού και όλη τη γνώση, και εάν ακόμη έχω όλη την πίστη, ώστε να μετακινώ ακόμα και όρη, δεν έχω όμως αγάπη, δεν είμαι τίποτε. Και εάν διαθέσω τα υπάρχοντά μου στους πτωχούς, και εάν παραδώσω το σώμα μου για να καώ, δεν έχω όμως αγάπη, δεν ωφελούμαι σε τίποτε από αυτές τις θυσίες. Εκείνος που αγαπάει είναι μακρόθυμος και ανεκτικός, είναι καλοσυνάτος, ευργετικός και ωφέλιμος, δεν ζηλοφθονεί, δεν υπερηφανεύεται, δεν φέρεται με αλαζονεία και προπέτεια, δεν πράττει άσχημα, δεν ζητεί τα δικά του συμφέροντα, δεν ερεθίζεται από θυμό και οργή, δεν σκέπτεται ποτέ κακό κατά του πλησίον, ούτε λογαριάζει το κακό που έπαθε από αυτόν. Δεν χαίρεται όταν βλέπει να γίνεται αδικία, χαίρεται όμως όταν βλέπει την αλήθεια να επικρατεί. Η αγάπη τα πάντα ανέχεται, στα πάντα εμπιστεύεται, για πάντα ελπίζει, τα πάντα υπομένει. Η αγάπη ποτέ δεν εκπίπτει (αλλά μένει πάντοτε ισχυρή).]

~ Προς Κορινθίους Α' 13,1-8 ~

Πάντα υμών εν αγάπη γενέσθω. [Όλα όσα κάνετε, ας γίνονται με αγάπη.]

~ Προς Κορινθίους Α' 16,14 ~

Ο γαρ αγαπών τον έτερον νόμον πεπλήρωκε. Το γαρ ου μοιχεύσεις, ου φονεύσεις, ου κλέψεις, ουκ επιθυμήσεις, και ει τις ετέρα εντολή, εν τούτω τω λόγω ανακεφαλαιούται, εν τω, αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Η αγάπη τω πλησίον κακόν ουκ εργάζεται. Πλήρωμα ουν νόμου η αγάπη. [Διότι εκείνος που αγαπά τον άλλον έχει εκπληρώσει όλο τον

Νόμο. Διότι οι εντολές του Θεού: ''Δεν θα μοιχεύσεις, δεν θα φονεύσεις, δεν θα κλέψεις, δεν θα ψευδομαρτυρήσεις, δεν θα επιθυμήσεις όσα ανήκουν στον πλησίον σου'' και οποιαδήποτε άλλη εντολή του Θεού, συμπεριλαμβάνεται στην εντολή: ''Να αγαπήσεις τον πλησίον σου, όπως τον εαυτόν σου''. Η αγάπη δεν κάνει ποτέ κακό στον πλησίον. Η αγάπη είναι η τέλεια τήρηση του νόμου του Θεού.]

~ Προς Ρωμαίους 13,8-10 ~

Αγάπη αληθινή έχει εκείνος, που δεν ανέχεται να ακούει υπονοούμενα, ούτε φανερές κατηγορίες κατά του πλησίον. Εκείνος που απόκτησε την αγάπη, υπομένει ατάραχα τα λυπηρά και οδυνηρά που του προξενούν οι εχθροί του.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Οποιαδήποτε κατορθώματα και αν έχει κανείς, όλα είναι μάταια, αν δεν υπάρχει η αγάπη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μόνο εκείνος αγαπά αληθινά, ο οποίος επιθυμεί και επιδιώκει αυτά που συμφέρουν σ' αυτόν που αγαπά, γιατί αν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, τότε και χιλιάδες φορές να λέει ότι αγαπά, είναι περισσότερο εχθρός, από όλους τους εχθρούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να σε επαινεί κάποιος σε όλα και για τα καλά σου και για τα κακά σου, αυτό δεν είναι γνώρισμα ανθρώπου που σε αγαπά, αλλά απατεώνος και είρωνος. Το να σε επαινεί όμως για τα καλά και να σε ελέγχει για τα σφάλματά σου, αυτό είναι γνώρισμα ανθρώπου που σε αγαπά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο μεν ένας αγαπάει, επειδή τον αγαπάνε. Ο άλλος αγαπάει, επειδή τον τίμησαν. Ο άλλος πάλι, επειδή ο τάδε του φάνηκε χρήσιμος σε κάποια βιοτική υπόθεση. Δύσκολο είναι να βρεις κάποιον να αγαπάει τον άλλον ειλικρινά όπως πρέπει, μόνο και μόνο για το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Οι περισσότεροι δυστυχώς άνθρωποι, συνδέονται μεταξύ τους φιλικά, για λόγους υλικού συμφέροντος. Μια αγάπη όμως με τέτοια ελατήρια, είναι χλιαρή και πρόσκαιρη. Με το παραμικρό πρόβλημα - υβριστικό λόγο, χρηματική ζημιά, ζήλεια, φιλοδοξία ή κάτι άλλο παρόμοιο - η αγάπη αυτή, που δεν έχει θεμέλιο πνευματικό, διαλύεται... Τέτοια είναι η φύση της αληθινής αγάπης: δεν μαραίνεται με το χρόνο, δεν μουντζουρώνεται με τις ποικίλες δυσκολίες, Παραμένει ζωντανή για πάντα! Μόνο η γνήσια αγάπη, η πνευματική, φέρνει καθαρή και ανόθευτη χαρά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ποιά είναι η απόδειξη, ότι κάποιος έχει αγάπη; Όταν αγαπά, εκείνον που τον μισεί. Δεν βλέπετε αυτούς που κυριεύονται από έρωτα; Ενώ περιφρονούνται και επιβουλεύονται τόσο πολύ απ' αυτούς που αγαπούν, παρόλα αυτά, αυτοί είναι προσηλωμένοι και καταφλέγονται και τους αγαπούν ακόμα περισσότερο. Τέτοια πρέπει να είναι η αγάπη μας, ακόμα και σε αυτούς που μας μισούν...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος πραγματικά αγαπά, δεν μπορεί να μισήσει, ό,τι και αν γίνει. Αυτό λοιπόν είναι το μέγιστο αγαθό της αγάπης. Λέει όμως ο άλλος: Αυτούς που είναι εχθροί και πλανεμένοι, δεν πρέπει να τους μισούμε; Να μισούμε το δόγμα τους, αλλά όχι εκείνους. Όχι τον άνθρωπο, αλλά την κακή του πράξη να μισούμε, την διεφθαρμένη του προαίρεση. Διότι ο μεν άνθρωπος είναι έργο του Θεού, ενώ η πλάνη είναι έργο του Διαβόλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν έχουμε εντολή από το Θεό, να αγαπάμε τους εχθρούς μας και εμείς όμως μισούμε αυτούς που μας αγαπούν, ποιά τιμωρία μας αξίζει;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος αγαπά αυτόν που τον αγαπά, δεν κάνει κάτι σπουδαίο. Όταν όμως ευεργετεί αυτόν που τον μισεί, αυτός κυρίως είναι άξιος επαίνου και βραβείου. Να αγαπήσεις τον εχθρό σου. Διότι έτσι δεν ευεργετείς αυτόν, αλλά τον εαυτόν σου. Πώς; Δείχνοντας αγάπη στον εχθρό, κάνεις τον εαυτόν σου ίσο με τον Θεό!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το θέλημα του Θεού είναι το να αγκαλιάζουμε και να τους αγαπάμε όλους. Αν όμως τον τάδε αγαπάς και τον τάδε δεν αγαπάς, ακολουθείς το δικό σου θέλημα και όχι του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και θαύματα εάν κάνεις και νεκρούς εάν αναστήσεις και ο,τιδήποτε άλλο αν κατορθώσεις, δεν θα σε θαυμάσουν τόσο οι άπιστοι άνθρωποι, όπως θα σε θαυμάσουν, αν σε δουν πράο, ήρεμο και γλυκύ στους τρόπους. Διότι για τα θαύματα θα σε φθονήσουν, ενώ για την αγάπη που θα τους δείξεις, θα τους ελκύσεις κοντά σου και θα τους κάνεις να σε αγαπήσουν. Διότι τίποτε άλλο δεν μπορεί να ελκύσει κάποιον κοντά μας, όπως η αγάπη που του δείχνουμε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το κομμάτι της αγάπης που κρατάς για τον εαυτό σου, το αφαιρείς από την ολοκληρωτική αγάπη που πρέπει να έχεις για τους άλλους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αγάπη είναι η μητέρα, η πηγή και η ρίζα όλων των αγαθών και η οποία συγκρατεί και ενισχύει όλη μας τη ζωή. Ας ακούσουμε τον Απόστολο Παύλο που λέει: ''Ο καρπός του Αγίου Πνεύματος είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη...'' (Γαλ. 5,22). Πρόσεχε την ακρίβεια των λέξεων και τη σειρά της διδασκαλίας. Έβαλε πρώτη την αγάπη και ύστερα ανάφερε τα άλλα. Φύτεψε το δέντρο και ύστερα έδειξε τον καρπό. Έβαλε τα θεμέλια και ύστερα πρόσθεσε την οικοδομή. Άρχισε από την πηγή και ύστερα έφθασε στους ποταμούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από την ειλικρινή πίστη γεννιέται η αγάπη. Αυτός που πραγματικά πιστεύει στο Θεό, δεν εγκαταλείπει ποτέ την αγάπη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μαζί με την αγάπη του Θεού, έρχεται και η αγάπη στον πλησίον.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αγάπη είναι η μεγαλύτερη αρετή, ποιό μεγάλη και από το μαρτύριο. Και να γιατί: Χωρίς το μαρτύριο, η αγάπη σώζει. Χωρίς την αγάπη, το μαρτύριο δεν ωφελεί σε τίποτε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως το ένα σίδερο ακονίζει το άλλο σίδερο, έτσι και η συναναστροφή αυξάνει την αγάπη. Όταν τρίβεται μια πέτρα στην άλλη, παράγεται φωτιά. Πόσο μάλλον η ψυχή, που συνδέεται με άλλη ψυχή!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα δεν διατηρεί την αγάπη τόσο πολύ, όσο το να μην θυμόμαστε αυτούς που μας έβλαψαν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αγάπη αλλάζει θετικά την φύση των πραγμάτων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει πιο άχρηστος άνθρωπος από εκείνον, που δεν ξέρει να αγαπάει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε άλλο δεν φανερώνει, ότι κάποιος ακολουθεί το Χριστό και είναι μαθητής Του, όσο το να αγαπιέται με τους άλλους. Ο Χριστός ζητάει αγάπη, σε μεγάλη ένταση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν επικρατούσε παντού η αγάπη, πόσο διαφορετικός θα ήταν ο κόσμος μας! Αν όλοι έδιναν αγάπη και εισέπρατταν αγάπη, κανένας δεν θα αδικούσε σε τίποτε και οι φόνοι, φιλονικίες, πόλεμοι, επαναστάσεις, κλοπές, πλεονεξίες και όλα τα κακά θα εξαφανίζονταν. Ακόμα και το όνομα ''κακία'' θα ήταν άγνωστο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με την αγάπη και ο αγριότερος από το θηρίο, γίνεται ημερότερος και από το πρόβατο...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να προσφέρεις στους άλλους φαίνεται βαρύ, η αγάπη όμως το κάνει ελαφρύ. Το να παίρνεις από τους άλλους φαίνεται ευχάριστο, η αγάπη όμως το κάνει δυσάρεστο. Το να κακολογείς τους άλλους φαίνεται απολαυστικό, η αγάπη όμως το κάνει πικρό. Για την αγάπη η μεγαλύτερη απόλαυση είναι ο καλός λόγος και ο έπαινος όλων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μη μου πεις λοιπόν, ότι «ο τάδε είναι δραπέτης και ληστής και κλέφτης και γεμάτος από άπειρα κακά», ή ότι είναι «φτωχός και παραπεταμένος και τιποτένιος και μηδαμινός», αλλά σκέψου ότι και γι' αυτόν πέθανε ο Χριστός και φθάνει αυτό να σου δώσει αφορμή, να τον φροντίσεις με επιμέλεια...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το Κύριό μας Ιησού Χριστό και Τον φτύνανε και Τον χτυπούσανε ελεεινοί υπηρέτες. Όχι μόνο δεν θεωρούσε ότι ντροπιάζεται, αλλά θεωρούσε αυτά ως καύχημα και τα αποκαλούσε δόξα. Και όταν εισήγαγε το ληστή και δολοφόνο μαζί Του στον Παράδεισο, πριν από κάθε άλλον και όταν συνομιλούσε με την πόρνη, δεν θεωρούσε ντροπιαστικό το πράγμα. Διότι η αγάπη, δεν κάνει και δεν νοιώθει ασχήμια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν αρκεί να λέμε ότι αγαπάμε, αλλά πρέπει και εμπράκτως να το αποδεικνύουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αγάπη εξαφανίζει και εκδιώκει από τον άνθρωπο κάθε είδους αμαρτία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός έδωσε σε κάθε περιοχή διαφορετικά προϊόντα, για να προσεγγίζουμε ο ένας τον άλλον, λόγω των αναγκών και να έρθει η αγάπη, με το να δίνουμε αυτά που μας περισσεύουν και να παίρνουμε αυτά που μας λείπουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν σιωπάς, να σιωπάς από αγάπη. Αν μιλάς, να μιλάς από αγάπη. Αν διορθώνεις κάποιον, να τον διορθώνεις από αγάπη. Αν συγχωράς, να συγχωράς από αγάπη. Πρόσθεσε την αγάπη και τότε όλα ωφελούν. Αφαίρεσε την αγάπη και τότε τίποτε δεν ωφελεί... Στο βάθος της καρδιάς σου, να έχεις τη ρίζα της αγάπης. Από μια τέτοια ρίζα, μόνο καλό μπορεί να προέλθει. Αγάπα τον Θεό και κάνε ό,τι θέλεις!

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Η αγάπη είναι η ομορφιά της ψυχής.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Το μέτρο της αγάπης, είναι να αγαπάς χωρίς μέτρο! Ο άνθρωπος όσο περισσότερο αγαπά, τόσο περισσότερο αξίζει...

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Αν μερικούς τους μισείς, και μερικούς ούτε τους αγαπάς ούτε τους μισείς, και μερικούς τους αγαπάς μέτρια ενώ άλλους πάρα πολύ, απ' αυτή την ανισότητα μάθε ότι είσαι μακριά από την τέλεια αγάπη, η οποία διδάσκει να αγαπήσεις κάθε άνθρωπο εξίσου.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Δεν έχει ακόμη τέλεια αγάπη, ούτε βαθιά γνώση της Θείας Πρόνοιας, εκείνος που σε καιρό πειρασμού δεν κάνει υπομονή για όσα λυπηρά του συμβαίνουν, αλλά αποκόβεται από την αγάπη των πνευματικών αδελφών. Ούτε εκείνος που δεν καταφρονεί την δόξα, την εξουδένωση, τον πλούτο και την φτώχεια, την ηδονή και την λύπη, δεν απόκτησε ακόμη τέλεια αγάπη. Γιατί η τέλεια αγάπη δεν καταφρονεί μόνον αυτά, αλλά και την πρόσκαιρη ζωή και το θάνατο.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Αν εφαρμόζεις πράγματι την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον, μην δείξεις ποτέ σ' αυτόν πικρία για οποιοδήποτε πράγμα που σε λύπησε. Διαφορετικά είναι φανερό ότι προτιμάς τα πρόσκαιρα από την αγάπη και πολεμάς εναντίον του αδελφού σου.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Εκείνος που δεν αγαπά κάποιον, δεν σημαίνει ότι και τον μισεί οπωσδήποτε. Ούτε πάλι εκείνος που δεν μισεί, οπωσδήποτε αγαπά, αλλά μπορεί να είναι σε μια μέση κατάσταση, ούτε να αγαπά, ούτε να μισεί.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Φρόντισε όσο μπορείς, να αγαπήσεις κάθε άνθρωπο. Αν αυτό δεν μπορείς να το κάνεις ακόμη, τουλάχιστον μην μισήσεις κανέναν. Αλλά ούτε και αυτό θα μπορέσεις να κάνεις αν δεν καταφρονήσεις τα πράγματα του κόσμου.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όποιον αγαπά κανείς, αυτόν οπωσδήποτε φροντίζει και να υπηρετεί. Εάν λοιπόν αγαπά κάποιος τον Θεό, οπωσδήποτε φροντίζει να κάνει εκείνα που Του είναι αρεστά. Εάν όμως αγαπά την σάρκα, φροντίζει τότε να κάνει εκείνα που ευχαριστούν αυτήν.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όταν αγαπάμε, νομίζουμε ότι προσφέρουμε στους άλλους, ενώ στην πραγματικότητα προσφέρουμε πρώτα στον εαυτό μας. Η αγάπη χρειάζεται θυσίες. Να θυσιάζουμε ταπεινά κάτι δικό μας, που στην πραγματικότητα είναι του Θεού. Μην σε νοιάζει ποτέ αν σε αγαπούν. Σήμερα οι άνθρωποι ζητούν να τους αγαπήσουν και γι' αυτό αποτυγχάνουν. Το σωστό είναι να μην ενδιαφέρεσαι αν σε αγαπούν, αλλά αν εσύ αγαπάς τον Χριστό και τους ανθρώπους. Μόνο έτσι γεμίζει η ψυχή. Εσύ μόνο ξεχείλιζε από αγάπη Χριστού προς όλους και τότε έρχεται μυστικά μια μεταβολή, μια αλλαγή σε όλο το σύνολο. Αυτό που σου λέω, είναι η καλύτερη ιεραποστολή.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όποιος αγαπάει λίγο, δίνει λίγο. Όποιος αγαπάει περισσότερο, δίνει περισσότερο. Και όποιος αγαπάει πάρα πολύ, τι αντάξιο έχει να δώσει; Δίνει τον εαυτό του!

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν η αγάπη μας είναι εν Χριστώ, τότε θέλουμε εκείνο που επιθυμεί το πρόσωπο που αγαπάμε.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είμαστε ευτυχισμένοι, όταν αγαπήσουμε όλους τους ανθρώπους μυστικά. Θα νιώθουμε τότε, ότι όλοι μας αγαπούν. Κανείς δεν μπορεί να φτάσει στον Θεό, αν δεν περάσει από τους ανθρώπους... Η αγάπη στον αδελφό, μας προετοιμάζει ν' αγαπήσουμε περισσότερο τον Χριστό. Ας σκορπίζουμε σε όλους την αγάπη μας ανιδιοτελώς, αδιαφορώντας για τη στάση τους. Όταν έρθει μέσα μας η Χάρις του Θεού, δεν θα ενδιαφερόμαστε αν μας αγαπάνε ή όχι, αν μας μιλάνε με καλοσύνη. Θα νιώθουμε την ανάγκη εμείς να τους αγαπάμε όλους. Είναι εγωισμός να θέλουμε οι άλλοι να μας μιλάνε με καλοσύνη. Όταν

αγαπάμε χωρίς να επιδιώκομε να μας αγαπάνε, θα μαζεύονται όλοι κοντά μας σαν τις μέλισσες. Αυτό ισχύει για όλους μας.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αν δεν έχετε αγάπη στον Θεό και στον πλησίον θα σας βασανίσει ο σατανάς και θα σας φταίνε όλοι και όλα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ό,τι κάνουμε (προσευχή, συμβουλή, υπόδειξη), να το κάνουμε με αγάπη. Χωρίς την αγάπη η προσευχή δεν ωφελεί, η συμβουλή πληγώνει, η υπόδειξη βλάπτει και καταστρέφει τον άλλον που αισθάνεται αν τον αγαπάμε ή δεν τον αγαπάμε και αντιδρά αναλόγως. Αγάπη, αγάπη, αγάπη! Η αγάπη στον αδερφό μας προετοιμάζει ν' αγαπήσουμε περισσότερο τον Χριστό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αυτός που αγαπά στέλνει καλή δύναμη στον συνάνθρωπό του... Όταν έχετε μεγάλη αγάπη και αυτή η αγάπη σας κινεί σε προσευχή, τότε τα κύματα της αγάπης σας πηγαίνουν και επηρεάζουν αυτόν για τον οποίο προσεύχεσθε, και δημιουργείτε γύρω του μια ασπίδα προστασίας και τον επηρεάζετε, τον οδηγείτε προς το αγαθό. Βλέποντας την προσπάθειά σας ο Θεός δίδει πλούσια την Χάρη Του και σ' εσάς και σ' εκείνον. Αλλά πρέπει να πεθάνουμε για τον εαυτό μας. Καταλάβατε;

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Άμα αγαπήσεις με όλη τη δύναμη της καρδιάς σου τον Χριστό, όλα θα είναι εύκολα. Και η υπακοή και η ταπείνωση. Τότε όλους θα τους αγαπάς αβίαστα και αυθόρμητα, με την ίδια του Χριστού αγάπη. Διότι δεν θα είσαι εσύ που αγαπάς, αλλά ο ίδιος ο Χριστός που θα κατέχει την καρδιά σου...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η τελεία αγάπη είναι να πουλήσεις όλα σου τα πράγματα, να τα δώσεις ελεημοσύνη και να πας να βρεις αφέντη και να πουληθείς σκλάβος. Και όσα πάρεις, να τα δώσεις όλα. Να μην κρατήσεις τίποτα για σένα. Βαρύ σου φαίνεται; Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό; Κάνε το άλλο: Μη πουληθείς σκλάβος. Μόνο πούλησε τα πράγματά σου. Δώσε τα όλα ελεημοσύνη. Το κάνεις; Ακόμη βαρύ σου φαίνεται και αυτό; Ας έλθωμε παρακάτω: Δεν μπορείς να δώσεις όλα σου τα πράγματα; Δώσε τα μισά. Δώσε το ένα τρίτο, δώσε το ένα πέμπτο. Ακόμη βαρύ σου φαίνεται; Κάνε το άλλο: Δώσε το ένα δέκατο. Το κάνεις; Ακόμη βαρύ σου φαίνεται; Ας έλθωμε παρακάτω. Κάνε το άλλο: Μη πάρεις το ψωμί του αδελφού σου, μη πάρεις το εξωφόρι του. Μη τον κατατρέχεις. Μη τον τρως με την γλώσσα σου. Μήτε και αυτό το κάνεις; Ας έλθωμε παρακάτω. Κάνε το άλλο: Βρήκες τον αδελφό σου μέσα στην λάσπη και δεν θέλεις να τον βγάλεις; Καλά. Δεν θέλεις να του κάνεις καλό; Τουλάχιστον μη του κάνεις κακό. Άφησέ τον. Πώς θέλουμε να σωθούμε, αδελφοί μου, όταν το ένα μας φαίνεται βαρύ και το άλλο βαρύ; Που να πάμε παρακάτω; Δεν έχουμε να κατεβούμε άλλο. Ο Θεός είναι εύσπλαγχνος. Ναι! Μα είναι και δίκαιος... Έχει και ράβδον σιδηράν. Λοιπόν, αν θέλουμε να σωθούμε, πρέπει να έχουμε την αγάπη στον Θεόν και στους αδελφούς μας.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Εγώ έχω ψωμί να φάω, εσύ δεν έχεις· και σου δώσω κομμάτι και σένα, που δεν έχεις, τότε φανερώνω πως σ' αγαπώ. Άμα φάω όλο το ψωμί και εσύ πεινάς, τί φανερώνω; Πως η αγάπη που έχω σε σένα είναι ψεύτικη. Έχω δύο ποτήρια κρασί να πιώ, εσύ δεν έχεις· και δώσω και σένα απ' αυτό και πιείς, τότε φανερώνω πως σ' αγαπώ. Άμα όμως δεν σου δώσω, είνε κάλπικη η αγάπη. Είσαι λυπημένος· πέθανε η μητέρα σου, ο πατέρας σου· και έρθω να σε παρηγορήσω, τότε είναι αληθινή η αγάπη μου. Άμα όμως εσύ κλαις και θρηνείς και εγώ τρώω, πίνω και χορεύω, ψεύτικη είναι η αγάπη μου. Το αγαπάς εκείνο το φτωχό παιδί; Αν το αγάπας, του παίρνεις ένα υποκάμισο που είναι γυμνό, να παρακαλά και εκείνο για την ψυχήν σου. Δεν είναι έτσι Χριστιανοί μου; Με ψεύτικη αγάπη, δεν πηγαίνουμε στον παράδεισο.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Εάν κάποιος επιθυμεί και θέλει να διαπιστώσει την πραγματική αγάπη που έχει, ας το βεβαιωθεί με το εξής: Να παρατηρήσει εάν πενθεί με τα σφάλματα του πλησίον του και εάν χαίρεται για την πρόοδο και τα χαρίσματά του.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αυτός που θέλει να μιλήσει για την αγάπη, είναι σαν να επιχειρεί να μιλήσει, για τον ίδιο το Θεό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η αρετή της αγάπης είναι ανώτερη από την αρετή της προσευχής, διότι η προσευχή είναι μία από τις επιμέρους αρετές, ενώ η αγάπη τις περικλείει όλες.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όσο ποσό αγάπης λείπει, τόσο ποσό φόβου υπάρχει.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Δύο είναι τα γνωρίσματα της πραγματικής αγάπης: α) να λυπούμαστε και να αγωνιούμε, όταν βλάπτεται αυτός που αγαπάμε και β) να χαιρόμαστε και να αγωνιζόμαστε, για την ωφέλειά του. Αυτός που δεν συμπεριφέρεται έτσι, είναι φανερό, ότι δεν αγαπά τον αδελφό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως ο Θεός μεταδίδει εξίσου σε όλους τους ανθρώπους το Φώς Του, έτσι και οι μιμητές του Θεού, ας ακτινοβολούν προς όλους κοινή και ισότιμη αγάπη. Και όπως τρέφουμε την ίδια φροντίδα και αγάπη προς όλα τα μέλη του σώματός μας, έτσι ακριβώς πρέπει να τρέφουμε την ίδια φροντίδα και αγάπη προς όλους τους ανθρώπους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η υπερβολική αγάπη προς ένα πρόσωπο, φανερώνει μεγάλη έλλειψη αγάπης προς τους άλλους ανθρώπους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η μεν κοσμική αγάπη προκαλείται δια των ματιών, ενώ η πνευματική αγάπη δια της πίστεως.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν μπορεί ο οποιοσδήποτε να κατακτήσει την τέλεια αγάπη, παρά μόνο εκείνος που απέβαλλε τον παλιό εαυτό του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι άνθρωποι πλάστηκαν, για να ζει ο ένας χάρη του άλλου. Διότι τίποτα δεν είναι τόσο χαρακτηριστικό της φύσεώς μας, όσο το να έχουμε κοινωνία ο ένας με τον άλλον, να χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον και να αγαπάμε ο ένας τον άλλον...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αυτός που αγαπά τον πλησίον του σαν τον εαυτόν του, δεν κατέχει τίποτε περισσότερο από τον πλησίον του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ναι, να αγαπάς τον πλησίον σου, αλλά μέχρι το σημείο, που δεν θα ζημιώσεις την ψυχή σου.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Έμαθα, πως η αγάπη ποικίλλει ως προς την έντασή της. Όποιος φοβάται τον Θεό, φοβάται να Τον λυπήσει με κάτι, αυτός είναι ο πρώτος βαθμός αγάπης. Όποιος έχει το νου καθαρό από εμπαθείς λογισμούς, αυτό είναι ο δεύτερος βαθμός, μεγαλύτερος από τον πρώτο. Όποιος αισθητά έχει τη Χάρη στην ψυχή του, αυτός είναι ο τρίτος βαθμός της αγάπης, ο ακόμα μεγαλύτερος. Η τέταρτη βαθμίδα, η τέλεια αγάπη για τον Θεό είναι, όταν έχει κανείς τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και στην ψυχή και στο σώμα. Αυτών των ανθρώπων αγιάζουν τα σώματα και μετά τον θάνατο τους γίνονται Άγια Λείψανα.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Από την αγάπη προς τον αδελφό έρχεται η Χάρις και δια της αγάπης προς τον αδελφό φυλάγεται. Εάν όμως δεν αγαπούμε τον αδελφό, τότε και η αγάπη του Θεού δεν έρχεται στην ψυχή, ένεκα της κατακρίσεως ή του μίσους προς τον αδελφό.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Δεν υπάρχει τίποτα πολυτιμότερο στον κόσμο, από την αγάπη του Θεού και του πλησίον. Σ' αυτά βρίσκει η ψυχή χαρά και ανάπαυση.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Όσο μεγαλύτερη είναι η αγάπη, τόσο μεγαλύτερη είναι η οδύνη της ψυχής. Όσο πληρέστερη είναι η αγάπη, τόσο πληρέστερη είναι η γνώση. Όσο φλογότερη είναι η αγάπη, τόσο εμπυρώτερη είναι η προσευχή. Και όσο τελειότερη είναι η αγάπη, τόσο αγιότερος είναι ο βίος.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Γνώρισμα της αληθινής και δυνατής αγάπης είναι, το να μην θέλει κανείς να σώσει μόνο τον εαυτόν του, αλλά και όλους τους αδελφούς.

~ Άγιος Πολύκαρπος ~

Ο Κύριος παίρνει την αγάπη μας και την μεταβάλλει σε Θείο έρωτα. Ο διάβολος παίρνει την αγάπη μας και την μεταβάλλει σε σαρκικό έρωτα. Θέλει πολύ προσοχή, για να μην παγιδευτείτε από τον πονηρό. Προσέχετε το αίσθημα της αγάπης, γιατί όταν η καρδιά δεν θερμαίνεται από καθαρή προσευχή, η αγάπη κινδυνεύει να γίνει σαρκική και αφύσικη και να ''σκοτώσει'' το νου.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Το μέτρο κατά το οποίο προσευχόμαστε καρδιακά, κατά το ανάλογο μέτρο έχουμε φτάσει και στην αληθινή αγάπη. Γιατί η (πνευματική) αγάπη, είναι καρπός της προσευχής. Η αγάπη αρχίζει από τη θέα της (κατά την προσευχή) και οδηγεί το νου αχόρταγα στον πόθο της, όταν ο άνθρωπος κάνει υπομονή στην προσευχή χωρίς αμέλεια - «ακηδία», οπότε μόνο προσεύχεται μέσα σε σιωπηλά ενθυμήματα της διάνοιας, με Θεϊκή πύρωση και θέρμη...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος έχει για τσακμάκι την πίστη στον Θεό και για ίσκα την ταπείνωση, ανάβει στην ψυχή του, τη φωτιά του Πνεύματος. Αυτή η φωτιά είναι η κατά Θεόν αγάπη.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αγάπη σημαίνει την τέχνη του να δίνεις και όχι να παίρνεις, να κερδίζεις τη ζωή, δίνοντάς την για τους άλλους, να πέφτεις άπειρες φορές καθημερινά στην φωτιά για την αγάπη των ανθρώπων και όμως να μην χορταίνεις, απ' αυτήν σου την προσφορά!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο αληθινός έρωτας για τον Θεό και η τέλεια αγάπη και στοργή προς τον πλησίον, εμπεριέχουν μέσα τους, τις πραγματοποιήσεις και των άλλων εντολών. Το παρουσιάζει αυτό και ο λόγος του Κυριου, που λέει γι' αυτες: "Εν ταύταις ταις δυσίν εντολαίς, όλος ο νόμος κρέμαται και οι προφήται" δηλ. σ' αυτές τις εντολές συνοψίζεται όλος ο Νόμος και οι Προφήτες. Αυτός λοιπόν που αποδέχεται τον Θεϊκό έρωτα και αγαπάει και ανέχεται τον πλησίον σαν τον εαυτόν του, αυτός θα αγαπήσει πάρα πολύ τους γονείς του και μετά τον Θεό, θα τους τιμήσει πάρα πολύ. Θα φυλάξει καθαρά, όχι μόνο τα χέρια του από συγγενικά αίματα και φόνους, αλλά και την γλώσσα του και τις σκέψεις τους, από μια τέτοια πράξη. Ούτε πρόκειται αυτός να κλέψει, γιατί κανένας δεν έγινε κλέφτης αυτού τον οποίο αγαπά και τον προστατεύει σαν τον εαυτόν του. Ούτε ξένο γάμο θα καταστρέψει, ούτε επίορκος θα γίνει, ούτε θα ψευδομαρτυρήσει εναντίον του πλησίον του. Γενικά δεν θα αρχίσει πρώτος να αδικεί τον πλησίον του...

~ Μέγας Φώτιος ~

Για να το καταλάβεις, αν έχεις αληθινή αγάπη, πρέπει να εξετάσεις αν αγαπάς όλους τους ανθρώπους εξίσου και αν όλους τους ανθρώπους τους θεωρείς καλύτερους από σένα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί που μιλούν για αγάπη και ενότητα, οι ίδιοι δεν είναι ενωμένοι με τον Θεό, γιατί δεν Τον έχουν αγαπήσει, ούτε έχουν αγάπη αληθινή. Αγάπη αληθινή έχει εκείνος που έχει ορθή πίστη, ζει κοντά στον Θεό, είναι ενωμένος με τον Θεό και τότε ο Θεός ζωγραφίζεται στο πρόσωπό του και οι άλλοι βλέπουν στο πρόσωπό του τον Θεό. Η αληθινή αγάπη είναι αγκαλιασμένη με την ταπείνωση σαν 2 αδέλφια δίδυμα, πολύ αγαπημένα. Η αγάπη δεν

χωρίζει από την ταπείνωση. Μέσα στην αγάπη βρίσκεις την ταπείνωση και μέσα στην ταπείνωση βρίσκεις την αγάπη. Αυτές οι 2 αρετές συγκινούν και κάμπτουν τον Θεό και ανεβάζουν το πλάσμα Του στον Ουρανό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ένα παιδί κάνει μια ζημιά ή φερθεί άσχημα, η μάνα του αμέσως το συγχωρεί, γιατί είναι παιδί της. Έτσι και όταν αγαπάς τον πλησίον σου, με αγάπη μητρική, δικαιολογείς τις αδυναμίες του και δεν βλέπεις τα σφάλματά του· και αν τα δεις, τα συγχωρείς. Τότε η καρδιά σου πλημμυρίζει από αγάπη, γιατί γίνεσαι μιμητής του Χριστού, που μας ανέχεται όλους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να αγαπήσουμε κάποιον, πρέπει να βάλουμε στη θέση του, τον εαυτό μας. Αν είχαμε αυτήν την αγάπη, τότε θα ένοιωθε ο ένας τον άλλον αδελφό του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος κουράζεται για τον πλησίον του από καθαρή αγάπη, ξεκουράζεται με την κούραση. Ενώ εκείνος που αγαπά τον εαυτό του και τεμπελιάζει, κουράζεται και με το να κάθεται. Γιατί από την ανάπαυση του άλλου, γεννιέται η ανάπαυση η δική μου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η επιθυμία να πίνετε το κύπελλο των θλίψεων των άλλων είναι η αγάπη...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν φθάνει να αγαπάει κανείς τον άλλον· πρέπει να τον αγαπάει περισσότερο από τον εαυτόν του. Η μάνα αγαπάει τα παιδιά της περισσότερο από τον εαυτόν της. Μένει νηστικιά, για να ταΐσει τα παιδιά της, αλλά νιώθει μεγαλύτερη ευχαρίστηση από εκείνα. Τα παιδάκια τρέφονται υλικά και η μητέρα πνευματικά. Εκείνα έχουν την υλική γεύση, ενώ αυτή έχει την πνευματική αγαλλίαση... Ο Χριστός συγκινείται, όταν αγαπάμε τον πλησίον μας πιο πολύ από τον εαυτό μας και μας γεμίζει με Θεία ευφροσύνη. Βλέπεις, Εκείνος δεν περιορίστηκε στο ''Αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν'', αλλά θυσιάστηκε για τον άνθρωπο. Όποιος αγαπάει τον εαυτό του περισσότερο από τους άλλους, δεν ζει σύμφωνα με το πνεύμα του Ευαγγελίου. Και ο Χριστός, αν σκεφτόταν τον Εαυτό Του, θα καθόταν στον Ουρανό· δεν θα ερχόταν στην γη να ταλαιπωρηθεί, να Σταυρωθεί, για να μας σώσει. Σήμερα, λίγο - πολύ, στους περισσότερους υπάρχει φιλαυτία· δεν υπάρχει πνεύμα θυσίας. Έχει μπει το πνεύμα: «να μην πάθω εγώ κακό».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Χρειάζεται μητρική αγάπη. Η μάνα αγαπάει τα παιδιά της περισσότερο από τον εαυτό της. Αυτήν την αγάπη αν αποκτήσει κανείς, αγαπάει όχι μόνο όσους τον αγαπούν, αλλά και εκείνους που τον βλάπτουν, γιατί όπως η μάνα όλα τα δικαιολογεί, έτσι και αυτός πάντα βρίσκει ελαφρυντικά για τους άλλους και ρίχνει το βάρος στον εαυτό του. Ακόμη και να τον κλέψουν, νιώθει τύψεις, αν πιάσουν τον κλέφτη και τον βάλουν στην φυλακή. «Εξαιτίας μου φυλακίστηκε, θα λέει. Αν έβρισκα τρόπο να του δώσω τα χρήματα που του χρειάζονταν, δεν θα έκλεβε και δεν θα ήταν τώρα στην φυλακή». Έτσι γίνεται μιμητής του Χριστού, που μας ανέχεται όλους. Όταν δηλ. υπάρχει πραγματική αγάπη και υπομονή,

δικαιολογεί κανείς τον άλλον και μόνο τον εαυτόν του κατηγορεί. «Θεέ μου, εγώ είμαι ένοχος, λέει, μην με υπολογίζεις εμένα· πέταξέ με στην άκρη και βοήθησε τον άλλον». Αυτή είναι η σωστή τοποθέτηση, η οποία έχει και πολλή ταπείνωση και τότε δέχεται ο άνθρωπος πλούσια την Χάρη του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το κομμάτι της αγάπης που κρατάς για τον εαυτό σου, το αφαιρείς από την ολοκληρωτική αγάπη, που πρέπει να έχεις για τους άλλους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι έχουν κοσμική αγάπη, μαλώνουν ποιός να αρπάξει περισσότερη αγάπη για τον εαυτόν τους. Όσοι όμως έχουν την πνευματική, την ακριβή αγάπη, μαλώνουν ποιός θα δώσει περισσότερη αγάπη στον άλλον. Αγαπούν χωρίς να σκέπτονται αν τους αγαπούν ή δεν τους αγαπούν οι άλλοι, ούτε ζητούν από τους άλλους να τους αγαπούν. Θέλουν όλο να δίνουν και να δίνονται, χωρίς να θέλουν να τους δίνουν και να τους δίνονται. Αυτοί οι άνθρωποι αγαπιούνται από όλους, αλλά πιο πολύ από τον Θεό, με τον Οποίο και συγγενεύουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μέσα στον πόνο κρύβεται η περισσότερη αγάπη από την κανονική. Γιατί, όταν πονάς τον άλλον, τον αγαπάς λίγο παραπάνω. Αγάπη με πόνο είναι να σφίξεις στην αγκαλιά σου έναν αδελφό σου που έχει δαιμόνιο και το δαιμόνιο να φύγει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ανώτερη αγάπη έχει ο άνθρωπος που σηκώνει ταπεινά το σφάλμα του συνανθρώπου του, παρά εκείνος που σηκώνει τον βαρύ τουρβά του συνοδοιπόρου του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ο άλλος έχει φιλότιμο και εσύ του δείξεις πολλή αγάπη, τότε αλλοιώνεται με την καλή έννοια και προσπαθεί με κάθε τρόπο να σε ευχαριστήσει, να μην σε λυπήσει. Ο αναιδής όμως, αν του δείξεις πολλή αγάπη, γίνεται ακόμα πιο αναιδής, γιατί η πολλή αγάπη τους μεν φιλότιμους τους κάνει πιο φιλότιμους, ενώ τους αναιδείς, τους κάνει πιο αναιδείς. Οπότε, όταν δεις πως δεν βοηθάς με την αγάπη σου, την λιγοστεύεις με διάκριση · αλλά και αυτό από αγάπη το κάνεις.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κατ' εμέ η αγάπη είναι τριών ειδών: α) η σαρκική αγάπη, που είναι γεμάτη πνευματικά μικρόβια β) η κοσμική αγάπη, που είναι φαινομενική, τυπική, υποκριτική, δίχως βάθος και γ) η πνευματική αγάπη, που είναι η αληθινή, η αγνή, αγάπη. Αυτή η αγάπη είναι αθάνατη· μένει εις αιώνας αιώνων.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αγάπη η ανθρώπινη, είναι σαν να τρως ένα γλυκό που τελειώνει, ενώ η πνευματική επικοινωνία, η Θεία, είναι πολύ μεγάλο πράγμα... και διαρκείας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί μιλάμε για αγάπη, αλλά δεν γνωρίζουμε πόσων καρατίων είναι η αγάπη μας. Εάν ο Χριστός θελήσει να μας δοκιμάσει, για να γνωρίσουμε ο καθένας την αξία της αγάπης μας και μας πει: ''Παιδιά μου, ο Παράδεισος γέμισε πια και δεν έχω που να σας βάλω'', μερικοί από εμάς θα λέγαμε στο Χριστό με αναίδεια: ''Και γιατί, δεν μας το έλεγες αυτό νωρίτερα;''. Άλλοι θα έτρεχαν, για να χασομερήσουν, να προλάβουν και το ένα λεπτό, για να το διασκεδάσουν και δεν θα ήθελαν να ακούσουν για τον Χριστό. Τα φιλότιμα όμως παιδιά του Θεού, θα έλεγαν στο Χριστό με ευλάβεια: ''Μη στενοχωριέσαι (Κύριε) καθόλου για εμάς, αρκεί που γέμισε ο Παράδεισος. Αυτό μας δίνει τόσο μεγάλη χαρά, σαν να βρισκόμαστε και εμείς στον Παράδεισο!'' και θα συνεχίσουν τους φιλότιμους πνευματικούς αγώνες με χαρά γι' Αυτόν, που αγάπησαν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν υπάρχει μόνο η σαρκική αγάπη, τότε, αν λ.χ. η γυναίκα μάθει ότι ο σύντροφός της κοίταξε κάποια άλλη, του πετάει βιτριόλι και τον τυφλώνει. Ενώ όταν υπάρχει η αγνή αγάπη, τον πονάει πιο πολύ και κοιτάζει με τρόπο πως να τον φέρει πάλι στον σωστό δρόμο. Έτσι έρχεται η Χάρη του Θεού...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και η αγάπη χρειάζεται διάκριση. Αν κάποιος λ.χ. είναι γαστρίμαργος, δεν πρέπει να του δίνεις συνέχεια νόστιμα φαγητά, γιατί αυτό θα τον βλάψει. Θα κάνεις νόστιμο φαγητό για έναν που έχει ανορεξία, για να μπορέσει να το φάει. Ή, αν κάποιος έχει ζάχαρο και του δίνεις γλυκά, αγάπη είναι αυτή;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και η αγάπη διάκριση θέλει. Να η μαϊμού από την υπερβολική αγάπη προς τα μαϊμουδάκια της τα σφίγγει γερά και στο τέλος τα πνίγει!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να προσέχουμε να μην σπαταλάμε την αγάπη μας και να μην δίνουμε την καρδιά μας εύκολα, γιατί πολλές φορές μερικοί εκμεταλλεύουνται την δική μας καρδιά και μας την κάνουν κιμά ή άλλοτε δεν μπορούν να μας καταλάβουν και μας παρεξηγούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν βλέπω, ότι ο άλλος δεν βοηθιέται από το ενδιαφέρον μου, την καλοσύνη, την αγάπη και δεν τα εκτιμάει αυτά, αλλά εκμεταλλεύεται την αγάπη μου και μου φέρεται με αναίδεια, τραβιέμαι σιγά - σιγά, για να μην γίνει περισσότερο αναιδής και λέω ότι δεν έχω συγγένεια μαζί του. Και αναγκάζομαι να μην του φέρομαι με καλοσύνη. Κανονικά, όσο καλοσύνη σου δείχνουν, τόσο πρέπει να αλλοιώνεσαι, να διαλύεσαι, να λειώνεις. Παλιά τι είχε συμβεί με κάποιον. Στην αρχή, για να τον βοηθήσω, αναγκάστηκα να του πω μερικά Θεία γεγονότα που είχα ζήσει. Αντί όμως να πει: «Θεέ μου, πώς να Σε ευχαριστήσω γι' αυτήν την παρηγοριά κ.λπ.» και να διαλυθεί, πήρε θάρρος και φερόταν με αναίδεια. Τότε κράτησα μια αυστηρή στάση. «Θα τον βοηθώ, είπα, από μακριά με την προσευχή». Αυτό το έκανα, όχι γιατί δεν τον αγαπούσα, αλλά γιατί αυτός ο τρόπος θα τον βοηθούσε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αγάπη είναι να ακούσεις με πόνο την στενοχώρια του άλλου... Αγάπη είναι και ένα βλέμμα πονεμένο και ένας λόγος που θα πεις με πόνο στον άλλον, όταν αντιμετωπίζει κάποια δυσκολία... Αγάπη είναι να συμμεριστείς τη λύπη του, να τον αναπαύσεις στη δυσκολία του... Αγάπη είναι να σηκώσεις έναν βαρύ λόγο που θα σου πει... Όλα αυτά βοηθούν περισσότερο, από τα πολλά λόγια και τις εξωτερικές εκδηλώσεις. Όταν πονάς εσωτερικά για τον άλλον, ο Θεός τον πληροφορεί για την αγάπη σου και την καταλαβαίνει, χωρίς εξωτερικές εκδηλώσεις. Όπως και όταν δεν εκδηλώνεται η κακία μας, αλλά είναι εσωτερική, πάλι ο άλλος την καταλαβαίνει. Βλέπεις και ο διάβολος, όταν παρουσιάζεται ως «άγγελος φωτός», φέρνει ταραχή, ενώ ο Άγγελος ο πραγματικός, φέρνει μια απαλή ανέκφραστη αγαλλίαση...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ας πούμε, ένας γεωργός έχει ένα σακκουλάκι σπόρο και τον σπέρνει. Μετά μαζεύει τον καρπό και γεμίζει μία μεγάλη σακκούλα. Αν σπείρει ύστερα τον καρπό που έχει στην σακκούλα, θα γεμίσει ένα σακκί. Και όταν μαζέψει πολύ σπόρο και τον σπείρει, θα γεμίσει ένα αμπάρι. Ενώ, αν κρατήσει τον σπόρο στο σακκουλάκι και δεν τον σπείρει, ο σπόρος θα σκουληκιάσει. Πρέπει να πετάξει τον σπόρο στην γή, για να φυτρώσει, να μεγαλώσει και να κάνει καρπό. Έτσι γίνεται και με την αγάπη. Για να αυξηθεί η αγάπη, πρέπει να την δώσεις. Όποιος όμως δεν δίνει, έστω και την λίγη αγάπη που έχει, είναι σαν να έχει ένα απλόχερο σπόρο, αλλά τον κρατάει και δεν τον σπέρνει. Αυτός είναι ο πονηρός δούλος που έκρυψε το τάλαντο. Ανάλογα με την αγάπη που θα προσφέρεις, θα έχεις να λάβεις. Αν δεν δώσεις αγάπη, δεν θα λάβεις αγάπη. Βλέπεις η μάνα δίνει συνέχεια αγάπη στα παιδιά της, αλλά και συνέχεια παίρνει αγάπη από τα παιδιά της και συνέχεια αυξάνει η αγάπη της.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αγάπη μας προς τον Θεό, φέρνει την αγάπη προς τον πλησίον, διότι όποιος πλησιάζει στον Θεό, είναι πλησίον όλων των ανθρώπων, όπως και οι Άγιοι. Αλλά και στην αγάπη μας προς τον πλησίον, κρύβεται η μεγάλη αγάπη μας προς τον Θεό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Από το πόσο αγαπά κανείς τον πλησίον του, μπορεί να καταλάβει το πόσο αγαπά το Χριστό! Ας υποθέσουμε, ότι ένας φτωχός, πάει σε κάποιον και του ζητάει μια φανέλα και εκείνος του δίνει την καλύτερη που έχει. Απ' αυτό φαίνεται, το πόσο πολύ αγαπάει τον Χριστό, αφού στον αδελφό που είχε ανάγκη, του έδωσε ό,τι καλύτερο είχε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν έχεις κοπέλα και λες ότι την αγαπάς, για να δεις αν πραγματικά την αγαπάς, φαντάσου το πρόσωπο της καμμένο και παραμορφωμένο σε μια άμορφη και άσχημη μάζα. Αν βλέποντας το άσχημο πρόσωπο, συνεχίζεις να την αγαπάς το ίδιο, όπως πριν, τότε να είσαι σίγουρος ότι αληθινά την αγαπάς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Βάλε δύο ανθρώπους που δεν έχουν αγάπη μεταξύ τους να καθίσουν ο ένας δίπλα στον άλλον και να μην μιλούν. Βάλε και δύο άλλους, που έχουν αγάπη μεταξύ τους να καθίσουν ο ένας δίπλα στον άλλον και να μην μιλούν και αυτοί. Πώς θα νιώθουν οι μεν και πώς θα νιώθουν οι δε; Οι πρώτοι δεν θα μιλούν και οι δεύτεροι δεν θα μιλούν. Όμως οι δεύτεροι

και με την σιωπή θα «μιλούν», γιατί θα υπάρχει επικοινωνία μεταξύ τους. Αντίθετα οι πρώτοι, δεν θα μπορούν να επικοινωνήσουν, γιατί ανάμεσά τους θα υπάρχει μόνωση. Όταν δεν υπάρχει αγάπη, μπορεί δύο άνθρωποι να βρίσκονται κοντά, αλλά να είναι μακριά ο ένας από τον άλλον.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αγάπη είναι να βρω έναν λεπρό και να του δώσω ευχαρίστως το σώμα μου και να πάρω εγώ το δικό του! Αγάπη είναι να ταπεινώνεσαι, να υπηρετείς τον συνάνθρωπό σου και να επωμίζεσαι τα βάσανα και τα πάθη του, κατά το πρότυπο του Ιησού Χριστού, που σήκωσε πάνω στον Σταυρό Του, όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας και θυσιάστηκε γι' αυτήν.

~ Όσιος Αγάθων ~

Όποιος έχει την αγάπη του Θεού: α) Δεν υπερηφανεύεται β) Δεν αποστρέφεται και δεν φθονεί κανέναν γ) Δεν κατηγορεί και δεν μισεί κανέναν δ) Δεν πολιτεύεται με δόλο και πονηριά ε) Δεν χαίρεται για τα σφάλματα των άλλων στ) Δεν διασύρει τον φταίχτη, αλλά συλλυπείται και τον βοηθά ζ) Δεν παραβλέπει τον αδελφό, που βρίσκεται σε κάποια ανάγκη η) Δεν θεωρεί κανέναν ξένο, αλλά όλους τους θεωρεί οικείους θ) Δεν παροξύνεται (δεν αντιδράει βία και δεν ξεσπάει) ι) Δεν θεωρεί κανέναν εχθρό, παρά μόνο τον διάβολο ια) Υπομένει τα πάντα και μακροθυμεί ιβ) Πολιτεύεται ενάρετα Μακάριος όποιος έχει αγάπη... Ο Κύριος θα τον δεχθεί κοντά Του και θα είναι μαζί Του. Όποιος δεν έχει την αγάπη του Θεού: α) Γίνεται οξύθυμος β) Κυριεύεται από το μίσος γ) Δεν συμπάσχει με τον αμαρτάνοντα δ) Δεν απλώνει το χέρι του στον πεσμένο καταγής και δεν στηρίζει αυτόν που κλονίζετα ε) Δεν συμβουλεύει τον φταίχτη στ) Είναι βλαμμένος στο μυαλό ζ) Είναι φίλος και όργανο του διαβόλου η) Είναι εφευρέτης κάθε πονηριάς θ) Είναι αίτιος φιλονικείων και ύβρεων ι) Είναι σκεύος αλαζονείας ια) Πλανιέται σε όλα τα μονοπάτια της ζωής του και δεν ξέρει ότι βαδίζει μέσα στο σκοτάδι...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Άλλη είναι η φυσική αγάπη που έχει η ψυχή και άλλη εκείνη που έρχεται σ' αυτή με την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Η πρώτη κινείται όταν θέλουμε, ανάλογα με τη θέλησή μας και γι' αυτό εύκολα λεηλατείται από τα πονηρά πνεύματα, όταν δεν κρατάμε με τη βία την αγαπητική μας προαίρεση. Η άλλη όμως, που δίνεται από το Άγιο Πνεύμα, διεγείρει τόσο πολύ την ψυχή προς την αγάπη του Θεού, ώστε όλα τα μέρη της ψυχής να προσκολλώνται με ανέκφραστο τρόπο στην αγαθότητα του θείου πόθου, με μια απέραντη απλότητα διαθέσεως. Γιατί τότε ο νους, γεμάτος από την πνευματική ενέργεια, σαν να κυοφορεί, αναβλύζει κάποια πηγή αγάπης και χαράς.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Όταν αρχίσει κανείς να αισθάνεται πλουσιοπάροχα την αγάπη του Θεού, τότε αρχίζει να αγαπά με πνευματική αίσθηση και τον πλησίον. Αυτή είναι η αγάπη για την οποία μιλούν όλες οι Γραφές. Η κατά σάρκα φιλία πολύ εύκολα διαλύεται, όταν βρεθεί κάποια ασήμαντη αιτία, γιατί δεν είναι δεμένη με την πνευματική αίσθηση. Στον άνθρωπο όμως που στην ψυχή του ενεργεί ο Θεός και αν συμβεί κάποιος ερεθισμός, δεν λύνεται ο δεσμός της αγάπης. Γιατί με την θερμότητα της αγάπης του Θεού η ψυχή ξαναθερμαίνει τον εαυτό της στο καλό και γρήγορα ξαναφέρνει μέσα της την αγάπη του πλησίον με πολλή χαρά, ακόμη

και αν έχει υβρισθεί ή ζημιωθεί υπερβολικά από αυτόν και με τη γλυκύτητα του Θεού, εξουδετερώνει την πικρία της φιλονικίας και της διαμάχης.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Όριο και τέρμα της αγάπης είναι να αισθάνεται κανείς, ότι μεγαλώνει η αγάπη του προς εκείνους που τον βρίζουν.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Όταν δεις δύο κακούς να έχουν αγάπη ο ένας προς τον άλλον, να γνωρίζεις ότι ο ένας βοηθεί στα κακά θελήματα του άλλου.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όσο γνωρίζεις πιο καλά, τόσο αγαπάς πιο πολύ. Και όσο πιο πολύ αγαπάς, τόσο πιο πολύ γνωρίζεις.

~ Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς ~

Ο δρόμος του Χριστού είναι να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους και αυτούς που μας αγαπούν και αυτούς που μας μισούν. Να έχετε πραότητα και αν σας προσβάλλει ο άλλος, να μην θέλετε να τον εκδικηθείτε, αλλά να τον συγχωρείτε και να του δείχνετε καλοσύνη. Και με την αγάπη, που θα του δείξετε, θα τον υποχρεώσετε να σας ζητήσει συγγνώμη, εάν βέβαια είναι άνθρωπος με συνείδηση. Γιατί, παιδιά μου, από το καλό έρχεται καλό, από το κακό ποτέ δεν έρχεται καλοσύνη. Γι' αυτό και εσείς, μην μαλώνετε με έναν άνθρωπο, που θα σας πειράξει, γιατί θα πληθύνει το κακό, αλλά δείξετέ του καλοσύνη, για να ηρεμήσει και να έχετε μισθό από τον Θεόν. «Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε» μας λέγει ο Χριστός.

~ Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης ~

Δεν μπορεί κανείς να βρει μεγαλύτερη αγάπη, από το να δίνει κάποιος τη ζωή του για τον πλησίον. Δηλαδή, αν κανείς ακούσει λυπηρό λόγο σε βάρος του από τον πλησίον και ενώ μπορεί και ο ίδιος να του πει παρόμοιο, αγωνιστεί και δεν μιλήσει. Ή αν αδικηθεί και σηκώσει την αδικία, χωρίς να την ανταποδώσει, αυτός είναι που προσφέρει τη ζωή του για τον πλησίον.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Η μεγαλύτερη αγάπη είναι να ελεείς τον αδερφό σου ψυχικώς και να υπομένεις τους πειρασμούς και τις ιδιοτροπίες του. Η μεγαλύτερη αγάπη που θα δείξεις στον πλησίον σου, είναι να τον βοηθήσεις ψυχικώς. Εάν π.χ. κάποιος σφάλλει, εσύ εάν έχεις αγάπη, θα του πεις: ''Συγχώρεσέ με, αυτό που έκανες, δεν ήταν καλό. Φρόντισε να μην το ξανακάνεις''. Αυτή η αγάπη, μένει εις τον αιώνα...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Εκείνος που έχει την αγάπη του Θεού μέσα του, όλα τα καλά τα έχει: όταν τον βρίσουν, υπομένει. Όταν τον αδικούν, μακροθυμεί και το θέλημά του να του κόψουν, το δέχεται και δεν επιμένει στην γνώμη του, το οποίο είναι μεγάλο ελάττωμα. Και ό,τι και αν του κάνουν, να λέει μέσα του: εγώ ήρθα εδώ, να υβριστώ, να ονειδιστώ, αν υπομείνω τα πάντα, για να ακολουθήσω τον Χριστό. Είναι σαν να θυσιάζεται για την αγάπη του Χριστού. Έτσι ειρηνεύει

η καρδιά του. Ενώ εκείνος που έχει επιθυμίες και θέλημα, αντιλέγει, θυμώνει, γογγύζει, δεν έχει υπομονή και όλο πέφτει.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Όπως ένα ποτήρι νερό δεν μπορεί να σβήσει τον αναμμένο φούρνο, εκτός και αν πέσει ραγδαία βροχή, έτσι και εκείνος που θα αποκτήσει το πυρ της αγάπης μέσα του, εύκολα δεν ψυχραίνεται από τους διάφορους πειραμούς, που θα του συμβούν. Αυτό το πυρ θα φέρει και τα δάκρυα και την κατάνυξη και θα λαμπρύνει και θα καθαρίσει την ψυχή.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Αν θέλεις να διδάξεις την αγάπη του Θεού, μη λες λόγια. Προσπάθησε να είσαι πάντα ευγενικός και αξιαγάπητος.

~ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ~

Η συμμετοχή στα καλά, επιδιώκεται εξίσου από όλους τους ανθρώπους. Το να θέλεις όμως να κοινωνήσεις στα θλιβερά, αυτό είναι γνώρισμα εκείνων που υπερισχύουν στην αγάπη.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Άνθρωπος που δεν είναι ταπεινός δεν μπορεί να αγαπήσει. Εάν έχουμε αγάπη μεταξύ μας, τότε είμαστε τέκνα Θεού.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Όταν ένα χαρακτήρα θέλεις να τον μεταβάλλεις, η δύναμη που τον μεταποιεί είναι η αγάπη.

~ Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής ~

Αγάπησε τον Ένα, για να σε αγαπήσουν όλοι. Θα σε αγαπούν όχι μόνο οι άνθρωποι, αλλά και αυτά τα άλογα ζώα, γιατί η Θεία Χάρη όταν βγαίνει έξω, ηλεκτρίζει και μαγνητίζει ότι βρει μπροστά της. Αλλά όχι μόνο θα σε αγαπούν, θα σε σέβονται κιόλας, γιατί στο πρόσωπο το δικό σου, θα εικονίζεται το αγνό παρθενικό πρόσωπο Εκείνου, που θα αγαπάς και θα λατρεύεις...

~ Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής ~

Με όλους να έχεις αγάπη και από όλους να βρίσκεσαι σε απόσταση.

~ Μέγας Αρσένιος ~

Εκεί που δεν υπάρχει η αγάπη βρίσκεται η κόλαση. Ο Κύριος σου δείχνει τη δυστυχία του άλλου, όταν σε κατηγορεί, για να δει πώς θα αντιδράσεις. Θα προσευχηθείς για τον πλησίον σου; Θα τον βοηθήσεις; Και με αυτό τον τρόπο σε καλεί να εκπαιδεύεσαι στην αγάπη και να την καλλιεργείς. Χωρίς θυσίες, δεν θα μάθετε να αγαπάτε. Ο Θεός δεν δέχεται κενά λόγια. Ο Θεός αγαπά τα έργα. Οι καλές πράξεις είναι η αγάπη.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Απόδειξη της αγάπης σου προς Αυτόν είναι η τήρηση των εντολών Του. Αρχή της αγάπης σου είναι η τελωνική ταπείνωση. Πλήρωμα της αγάπης σου είναι η νίκη κατά των δαιμονικών παθών και η κάθαρση της καρδιάς σου. Αποτέλεσμα της αγάπης σου είναι η

κατοίκηση στην καρδιά σου Εκείνου που είπε· «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται» (Ματθ. 5,8).

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Αγάπα τον πλησίον σου, σαν τον εαυτόν σου. Γιατί αγαπώντας τον σαν τον εαυτόν σου, αγαπάς τον εαυτόν σου, ενώ μισώντας τον πλησίον σου, είναι σαν να μισείς την ίδια σου την ψυχή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όσο πιο αγνή είναι μια καρδιά, τόσο πιο μεγάλη και ανοιχτή είναι και βρίσκει ευκολότερο χώρο για να βάλει περισσότερους μέσα. Όσο πιο αμαρτωλή είναι, τόσο περισσότερο σφίγγεται, κλείνει και έτσι μόνο λίγους μπορεί να χωρέσει.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Γιατί δεν έχουμε αρκετή αγάπη μέσα μας; Επειδή αγαπάμε υπερβολικά την σάρκα μας και κοντά της κάθε σαρκικό, υλικό και επίγειο.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Είναι λοιπόν περίεργο που οι άνθρωποι δεν αγαπούν τους εχθρούς τους, όταν δεν ξέρουν να αγαπούν, ούτε τους φίλους τους; Είναι παράξενο να μην μπορεί να διαβάσει βιβλία το παιδί, που δεν έμαθε την αλφάβητο; Πώς μπορεί να αγαπήσει ο άνθρωπος τον απόμακρό του, όταν δεν μπορεί να αγαπήσει τον πλησίον του;

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Η Αγάπη μας παρουσιάζει τον Θεό Πατερα. Η Σοφία μας παρουσιάζει τον Υιό και η Πνευματική Δύναμη μας παρουσιάζει το Άγιο Πνεύμα. Δηλαδή η αγάπη, είναι πάντα πρώτη και αποτελεί την αρχή. Απ' αυτήν γεννιέται η αληθινή σοφία και η πνευματική δύναμη. Γι' αυτό, κανένας δεν μπορεί να έχει αληθινή σοφία, χωρίς αγάπη, ούτε μπορεί να έχει πνευματική δύναμη, χωρίς αγάπη. Όποιος μέσα του έχει τον Πατέρα, αυτός συγχρόνως έχει μέσα του και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα. Όποιος όμως δεν έχει μέσα του τον Πατέρα, δεν μπορεί να έχει ούτε τον Υιό, ούτε το Άγιο Πνεύμα.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Όταν στην καρδιά του ανθρώπου, μπαίνει η Θεία Αγάπη, τότε μαζί της έρχονται και όλα τα άλλα: σοφία, δύναμη, αγνότητα, ευσπλαχνία, δικαιοσύνη, ανδρεία, υπομονή, διόραση, γαλήνη, ευφροσύνη και κάθε άλλο αγαθό. Με το φωτισμό της αγάπης του Χριστού, οι αγροίκοι αποκτούν σοφία, οι δειλοί γίνονται μάρτυρες, οι άσωτοι άγιοι, οι φιλάργυροι ευεργέτες, οι βασιλείς και οι άρχοντες, μετατρέπονται σε δούλους του Θεού, τα λιοντάρια γίνονται αρνιά. Η θαυματουργική δύναμη της αγάπης του Χριστού, όχι μόνο δεν λιγόστεψε με την Ανάληψή Του στους ουρανούς, αλλά μάλλον αυξήθηκε, πολλαπλασιάστηκε πάρα πολύ. Οι άνθρωποι ξεχνούν, πως όταν αποκτούν Εκείνον (το Χριστό), αποκτούν και όλα τα αγαθά Του...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Αγάπη σημαίνει να θυσιάζεις τη ζωή σου για χάρη των φίλων σου και να μην κάνεις στους άλλους, ό,τι εσύ δεν θα ήθελες να σου κάνουν εκείνοι.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Όσο μειώνεται ο εγωισμός μας, τόσο φουντώνει η φλόγα της αγάπης μας στο Θεό και τον πλησίον.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Να τιμάς τον πλησίον σου σαν εικόνα του Θεού, αλλά να τον τιμάς μέσα στην ψυχή σου, αόρατα στους άλλους, φανερά μόνο στην συνείδησή σου. Η απόδοση τιμής ας είναι μυστική αλλά και ειλικρινής. ''Αφού κάνατε το καλό σ' έναν από τους άσημους τούτους αδελφούς Μου, σε Εμένα το κάνατε'' (Ματθ. 25,40). Κράτησε στην μνήμη σου αυτά τα Ευαγγελικά λόγια και θα γίνεις ζηλωτής της αγάπης προς τον πλησίον και μ' αυτήν την αγάπη, πλησιάζεις τον Θεό.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Η αγάπη γεννιέται: α) από την καθαρότητα της καρδιάς β) από την αγαθοσύνη της συνειδήσεως και γ) από την ειλικρίνεια της πίστεως. Η καθαρότητα της καρδιάς μολύνεται με την αποδοχή αμαρτωλών λογισμών, ιδιαίτερα πορνικών. Η αγαθοσύνη της συνειδήσεως, καταστρέφεται με την διάπραξη εκούσιων αμαρτημάτων. Και η πίστη αδυνατίζει, με την αυτοπεποίθηση, την ανειλικρίνεια και την φιλαυτία.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Είμαστε υποχρεωμένοι να αγαπούμε τους πάντες, αλλά δεν πρέπει να απαιτούμε να μας αγαπούν όλοι.

~ Άγιος Ανατόλιος της Όπτινα ~

Όποιος επιθυμεί να αποκτήσει την αγάπη, οφείλει να απορρίψει κάθε κακόβουλη και μη ειρηνική σκέψη, πόσο μάλλον οφείλει να απορρίψει κάθε ανάλογο λόγο ή έργο. Οφείλει να συγχωρέσει τους πάντες για όλες τις προσβολές που έχει δεχτεί, είτε δίκαιες είναι αυτές, είτε άδικες.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Όπου υπάρχει (πραγματική) αγάπη, εκεί υπάρχει και ταπεινοφροσύνη και όπου υπάρχει κακία, εκεί υπάρχει υπερηφάνεια.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Πρέπει να αγαπάτε κάθε άνθρωπο, βλέποντας σ' αυτόν την εικόνα του Θεού, παρά τα ελαττώματά του. Δεν πρέπει να απομακρύνεστε με ψυχρότητα από τους ανθρώπους.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Πότε αγαπάμε πραγματικά έναν άνθρωπο; Όταν τον λυτρώνουμε από την αμαρτία του, από την κόλαση. Αυτή είναι η γνήσια αγάπη προς τον άνθρωπο. Απατά εαυτόν, όποιος νομίζει πως αγαπά τον άνθρωπο, ενώ εγκρίνει τις αμαρτίες του και αναπαύει τα πάθη του. Τότε αγαπά τον θάνατό του και όχι τον ίδιο.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Θα ρωτήσει κάποιος: η αγάπη των γονέων προς τα τέκνα και η αγάπη του συζύγου προς την σύζυγο και η αγάπη του ανθρώπου προς την πατρίδα, δεν είναι και αυτά αγάπη; Τα

ονομάζουμε βέβαια όλα αυτά αγάπη αλλά είναι άραγε έτσι; Όλα αυτά δεν έχουν ίχνος αγάπης εάν δεν είναι ο Χριστός η δύναμη εκείνη μέσα από την οποία αγαπάμε. Αν ο πατέρας δεν αγαπά τα τέκνα του με την αγάπη του Χριστού, αν δεν τα παιδαγωγεί στο αγαθό, αν δεν τα οδηγεί στον ίσιο δρόμο, αν δεν τα διδάσκει να σωθούν από την αμαρτία, παρά μονάχα τα χαϊδεύει και τα κολακεύει, τότε τα μισεί και τα φονεύει. Αν πάλι, ο σύζυγος αγαπά την σύζυγο μονάχα σαρκικά, γίνεται ο φονιάς της. Έτσι συμβαίνει με κάθε γήινη, σαρκική αγάπη.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Αυτός που αγαπάει αληθινά τον Θεό, χάρη του Θεού αγαπάει και τον κάθε άνθρωπο, διότι γνωρίζει, ότι κάθε άνθρωπος είναι ''θεϊκός'' και ο Θεός τον αγαπάει.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Η αγάπη, είναι δώρο του Θεού στην ταπεινοφροσύνη μας.

~ Όσιος Αμφιλόχιος του Ποτσάεφ ~

Εάν νηστεύετε, Κοινωνείτε, διαβάζετε και αγάπη δεν έχετε, όλα είναι μηδέν! Διότι ο Θεός είναι αγάπη...

~ Γέροντας Χριστόδουλος ο Κατουνακιώτης ~

Να ζητάς αγάπη από τον Κύριο. Μέσα στην αγάπη κρύβονται όλες οι αρετές.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Η πνευματική αγάπη, η τέλεια αγάπη αποκτάται, όταν νικήσουμε όλα τα πάθη μας, είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος και διακρίνεται σε 4 κατηγορίες: α) η αγάπη προς το Θεό και λέγεται Θεογνωσία β) η αγάπη προς τον εαυτό μας και λέγεται αυτογνωσία γ) η αγάπη προς τον πλησίον μας και λέγεται αδελφογνωσία και δ) η αγάπη προς τον εχθρό μας και λέγεται αγαπογνωσία (η γνώση της αγάπης). Για να αποκτήσουμε την αγάπη προς τον συνάνθρωπο, πρέπει: α) να έχουμε σπλάχνα οικτιρμών και συγχωρητική διάθεση απέναντι στον πλησίον και β) να του λέμε πάντα την αλήθεια και όχι ψέματα.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Αγαπώ τον εαυτόν μου, σημαίνει σώζω τον εαυτόν μου, σημαίνει ότι εφαρμόζω τις εντολές του Χριστού και ότι βρίσκομαι εν μετανοία. Εάν όμως δεν αγαπώ έτσι τον εαυτόν μου, τότε δεν μπορώ να αγαπήσω τον πλησίον μου πνευματικά και η αγάπη μου είναι σαρκική και συμφεροντολογική.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Αγάπη δεν είναι τι δίνεις, αλλά πως το δίνεις. Αγάπη δεν είναι το άπλωμα του χεριού μας, αλλά το δόσιμο της καρδιάς μας. Η αγάπη απαιτεί διάκριση και η διάκριση είναι τέχνη. Εάν δεν ξέρεις την τέχνη της αγάπης, δεν ξέρεις να αγαπάς.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Η μεγαλύτερη αγάπη είναι να θυσιαστείς για τον συνάνθρωπό σου, όπως έκανε ο Χριστός για εμάς. Αυτός που αγαπάει πραγματικά, αγωνίζεται για να απαλύνει τον πόνο και

την δυσκολία του συνανθρώπου του. Εκ της καθαρότητας της καρδιάς αποκτάται η τελεία αγάπη.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Θέλεις να δεις αν αγαπάς το Θεό; Θα το δεις, από το πόσο αγαπάς τον πλησίον σου. Όχι να τον αγαπάς όταν σε αγαπά και σε βοηθάει, αλλά όταν ο πλησίον σου δεν σου φέρνεται καλά. Θέλεις να δεις αν έχεις αγάπη για τον πλησίον; Αν βλέπεις ότι έχεις την ανάγκη να προσευχηθείς γι' αυτόν και δεν έχεις την τάση να τον κρίνεις, τότε έχεις πραγματική αγάπη γι' αυτόν.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου, βλέπω τον Χριστό.

~ Γέροντας Βησσαρίωνας ο Αγαθωνίτης ~

Όλους ν' αγαπάς, αλλά και κανένα μην αγαπάς, δηλαδή με κανένα μην δένεται ο νους σου, εκτός του Χριστού μας...

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Θέλεις να αγαπάς πολύ τους ανθρώπους; Αγάπησε πολύ τον Χριστό μας και θα δεις πόσο θα αγαπάς και τους ανθρώπους και ας μη τους βλέπεις. Αυτή η αγάπη, που είναι δηλαδή μέσα στην αγάπη του Χριστού μας, είναι η αληθινή και δυνατή. Αγάπησε πολύ τον Χριστό μας!

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Η αγάπη που στερείται ταπείνωσης, είναι η σατανική αγάπη. Είναι το αγαπημένο ρούχο του διαβόλου.

~ Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης ~

Όταν ο Χριστιανός αποκτήσει την αγάπη, έχει όλες τις αρετές. Η αγάπη είναι εκείνη που εκδιώκει από την ψυχή του ανθρώπου την αιτία όλων των παθών, που είναι η φιλαυτία.

~ Γέροντας Γεώργιος Καψάνης ~

Αυτός, που αγαπά τον πλησίον του με την αληθινή, τη σύμφωνη με το θέλημα του Θεού αγάπη, νοιώθει μέσα του απέραντη ειρήνη και χαρά. Αυτός, που «αγαπά» με την ψεύτικη, την επιφανειακή, την υποκριτική, τη σαρκική, την φιλήδονη «αγάπη», νοιώθει μέσα του σύγχυση και ταραχή. Η αληθινή αγάπη είναι συνυφασμένη με πνεύμα ταπείνωσης, θυσίας και προσφοράς. Αυτός, που αγαπά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, θυσιάζει τις επιθυμίες του και την ανάπαυσή του χάριν αυτού, που αγαπά. Η αγάπη, που δεν είναι σύμφωνη με το θέλημα του Θεού, συνδέεται με πνεύμα εγωισμού. Και αυτός, που έχει τέτοια «αγάπη», αντί να θυσιάζεται για τον άλλο, όλο ζητά να θυσιάζεται ο άλλος γι' αυτόν. Η αγάπη προς τον εχθρό μας, κρύβει μεγάλη σοφία. Όταν ανταποδίδουμε καλό αντί κακού, γινόμαστε μιμητές του Χριστού. Τότε έρχεται και μας επισκιάζει η Χάρις του Αγίου Πνεύματος! Η αληθινή αγάπη φωτίζει με υπερφυσικό φως το πρόσωπο εκείνου που αγαπά. Το πρόσωπο εκείνου, ο οποίος μισεί, είναι συνωφρυωμένο και σκοτεινό. Η αληθινή αγάπη, δεν χαίρεται με τις συμφορές του πλησίον, ούτε λυπάται με τις επιτυχίες του.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Η αγάπη μας προς τον Θεό και προς τους συνανθρώπους μας είναι αλληλένδετες. Δεν μπορεί να υπάρχει η μία, χωρίς να υπάρχει και η άλλη. Διαφορετικά, ούτε τον Θεό αγαπούμε αληθινά, ούτε τον πλησίον μας πραγματικά.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Δεν υπάρχει αληθινή αγάπη, χωρίς το πνεύμα της θυσίας. Η αγάπη του Χριστού προς εμάς είναι αχώριστα συνδεδεμένη με τη Σταυρική Του θυσία. Σταυρός και Αγάπη πάνε αχώριστα μαζί.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Τίποτε άλλο δεν μπορεί τόσο να βοηθήσει και να κατευνάσει τον θυμό και όλα τα πάθη, όσον η αγάπη προς τον Θεόν και προς όλους τους συνανθρώπους. Με την αγάπη ευκόλως νικάς, παρά με τους άλλους αγώνες. Με την αγάπη φτάνει κανείς σύντομα σε μεγάλα μέτρα και χωρίς να κοπιάσει πολύ κάνοντας πνευματικό αγώνα, διότι η αγάπη μετέχει σε όλα.

~ Όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Και επειδή όλοι οι άνθρωποι δεν έχουμε ταπείνωση και αγάπη, γι' αυτό αμαρτάνουμε. Αν είχαν όλοι οι άνθρωποι ταπείνωση και αγάπη, θα ζούσαν ως άγγελοι, δεν θα γινόταν στη γη κανένα κακό. Όλα τα κακά, όλες οι αμαρτίες, υπερηφάνειες, φθόνοι, φόνοι, πλεονεξίες, φιλαργυρίες, αδικίες, ψεύδη, συκοφαντίες, ασέλγειες, μοιχείες, πορνείες, αρσενοκοιτίες, όλα - όλα, προέρχονται από την έλλειψη της ταπεινοφροσύνης και της αγάπης.

~ Όσιος Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Η τέλεια αγάπη, σαν καυστική φλόγα κατακαίει κάθε αισχρή επιθυμία.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Ο κόσμος είναι φτωχός σε αγάπη. Όλοι ψάχνουν την αγάπη, αλλά όταν τους πλησιάζει, δεν την αναγνωρίζουν γιατί ποτέ τους δεν την αισθάνθηκαν. Φτωχέ Κόσμε!!!

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Αγαπώ με όλη μου την ψυχή κάποιον, θα πει προσεύχομαι γι' αυτόν. Όποιος έχει την εμπειρία αυτή είναι στον παράδεισο.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Να αγαπήσεις τον άλλον χωρίς να τον κρίνεις, όπως σου τον παρουσιάζει και όπως τον αγαπά Εκείνος. Τότε, θα σε βοηθήσει ο Θεός και θα παραβλέψει τα δικά σου παραπτώματα.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Ο καθένας από μας πρέπει να έχει την αγάπη που έχει η μητέρα. Ακόμη και αν τα παιδιά της επαναστατήσουν, τα αγαπά όλα.

~ Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Όταν η ψυχή διδαχθεί την αγάπη από τον Κύριο, τότε θλίβεται για όλη την οικουμένη, για όλη την κτίση του Θεού και προσεύχεται, ώστε όλοι να μετανοήσουν και να δεχθούν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αν, όμως, η ψυχή χάσει τη Χάρη, φεύγει η αγάπη από αυτήν,

γιατί χωρίς Χάρη Θεού, είναι αδύνατον να αγαπά κάποιος τους εχθρούς και τότε βγαίνουν από την καρδιά διαλογισμοί πονηροί, όπως λέει ο Κύριος (Ματθ. 15,19 και Μαρκ. 7, 21-22).

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Αγάπη σημαίνει, να θυσιαστούμε για τον πλησίον μας. Μόνο τότε μπορούμε να αγαπήσουμε ειλικρινά τον πλησίον μας, αν καθαρίσουμε την καρδιά μας από τα επίγεια σχέδια και επιθυμίες. Διαφορετικά η αγάπη μας, άλλοτε θα προσκολλάται στο ένα και άλλοτε στο άλλο. Θα είναι η αγάπη μας παροδική, εφήμερη και κομματιασμένη.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Σε έρευνα που έγινε στην Αμερική, χώρισαν σε 2 ομάδες κάποια άτομα. Στην μία ομάδα ανήκαν τα άτομα που αγαπάνε τα φυτά και στην άλλη ομάδα τα άτομα που ήταν αδιάφορα γι' αυτά. Έδωσαν σε κάθε ομάδα να προσέχει κάποια λουλούδια. Το αποτέλεσμα ήταν, πως τα λουλούδια που έπαιρναν σκέψεις αγάπης, αναπτύχθηκαν περισσότερο από τα άλλα!...

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Διακρίνουμε την αγάπη σε 5 κατηγορίες: α) την πνευματική που είναι η άφθαρτη αγάπη προς το Θεό και τον πλησίον, είναι αιώνια και οδηγεί στην σωτηρία μας β) στην φυσική αγάπη, που είναι η αγάπη των γονέων προς τα παιδιά και το αντίστροφο, η οποία όταν είναι κατά Θεό σώζει γ) η αγάπη που γίνεται από υπερηφάνεια και κενοδοξία, όταν κάποιος αγαπά αυτούς που τον επαινούν και τον εγκωμιάζουν δ) στην συμφεροντολογική αγάπη, που είναι η αγάπη προς τον πλησίον από συμφέρον π.χ. χρήματα, εκδούλευση και ε) στην σαρκική αγάπη, που είναι η αγάπη προς τους ανθρώπους, χάρη της σωματικής απολαύσεως. Η πρώτη αγάπη είναι σωτήριος, η δεύτερη φυσική, δηλ. ούτε καλή ούτε κακή. Ενώ οι άλλες τρεις αγάπες, είναι εμπαθείς και οδηγούν στην αιώνια τιμωρία, εάν δεν μετανοήσει και δεν τις εγκατάλειψει ο Χριστιανός.

~ Γέροντας Κλέοπας Ηλίε ~

Η πνευματική αγάπη (η εν Χριστώ αγάπη) διακρίνεται σε 3 βαθμίδες: 1) το να αγαπάς τον πλησίον σου, όσο αγαπάς τον εαυτόν σου 2) το να αγαπάς τον πλησίον σου, περισσότερο από τον εαυτόν σου. Αυτή είναι η αγάπη προς τους εχθρούς σου (Ματθ. 5,44) και 3) είναι η αγάπη - θυσία για τους ανθρώπους (Ιωάννης 15,13). Μέχρι το μέτρο της αγάπης προς τους εχθρούς, είναι υποχρεωμένοι να φτάσουν, όσοι έχουν πόθο σωτηρίας. Ενώ στην 3η κατηγορία της αγάπης, φτάνουν πολύ λίγοι...

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Μάταια κοπιάζουμε να εκτελούμε άλλες Χριστιανικές αρετές, εάν δεν έχουμε αδελφικές σχέσεις με τον αδερφό μας.

~ Γέροντας Αρσένιος Παπατσιώκ ~

Η αγάπη προς τους κατά σάρκα συγγενείς μας, να είναι ό,τι περισσεύει από ένα ποτήρι γεμάτο νερό. Το γεμάτο ποτήρι, είναι η αγάπη μας για τον Θεό.

~ Γέροντας Δομέτιος ο Ρουμάνος ~

Υπάρχει η καλή και η κακή αγάπη προς τον εαυτόν μας. Η καλή αγάπη ταυτίζεται με την επιθυμία και τον αγώνα αποκτήσεως της αιώνιας ζωής, με την επιδίωξη δηλαδή της

σωτηρίας της ψυχής, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Κυρίου μας και της Εκκλησίας Του. Η κακή αγάπη προς τον εαυτό μας είναι η φιλαυτία, που επιδιώκει την εμπαθή ικανοποίηση των επιθυμιών μας, συχνά σε βάρος των συνανθρώπων μας και με παράβαση του Θείου νόμου.

~ Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι ~

Όποιος αγαπά ειλικρινά δεν κατακρίνει, δεν σιχαίνεται, δεν μισεί, ούτε πιστό, ούτε άπιστο, Η αγάπη ανοίγει δρόμους και χτίζει γέφυρες.

~ Μοναχός Μωϋσής ο Αγιορείτης ~

Με έξι τρόπους - βαθμίδες, καλλιεργείται, αυξάνεται και ολοκληρώνεται η αγάπη: α) Ο πρώτος βαθμός είναι η απλή βίωση ενός αγαπητικού αισθήματος, μια απλή κίνηση της καρδιάς, που δεν προχωράει όμως σε τίποτε άλλο. β) Ο δεύτερος βαθμός είναι η συμπαράσταση στον πλησίον με παρήγορα λόγια και καλές συμβουλές. γ) Ο τρίτος βαθμός είναι η υλική βοήθεια στην ανάγκη του, έστω και από το υστέρημά μας. δ) Ο τέταρτος βαθμός είναι η υπομονή και η ανεξικακία στις ύβρεις, στις συκοφαντίες, στις αδικίες και σε κάθε κακό που μας κάνει ο πλησίον. ε) Ο πέμπτος βαθμός είναι όχι μόνο η υπομονή, αλλά και η συγχώρηση εκείνου που μας βλάπτει και στ) ο έκτος βαθμός είναι η διπλή προσφορά στον πλησίον, προσφορά δηλαδή τόσο πνευματική όσο και υλική, που γίνεται, είτε με την παραδειγματικά ενάρετη ζωή μας, είτε με τους παρηγορητικούς και εποικοδομητικούς λόγους μας, είτε με την ελεημοσύνη και άλλες αγαθοεργίες.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Απο σατανική αγάπη γέμισε η κόλαση. Πορνεύει κανείς από αγάπη, όχι από μίσος. Η αγάπη έχει 15 βαθμους. Άλλη η αγάπη των γονέων στα παιδιά, άλλη η αγάπη του φίλου, άλλη η αγάπη του άντρα για τη γυναίκα και αντίθετα. Για να καταλάβετε καλύτερα: Έστω ότι υπάρχουν σε ένα ίδρυμα 30 παιδιά, τα μισά άρρωστα και τα άλλα μισά καλά. Έρχονται δύο πλούσιοι, να υιοθετήσουν αυτά τα παιδιά. Ο ένας πήρε μόνο τα ωραία και καλά παιδιά και ο άλλος πήρε όλα τα άρρωστα. Καταλαβαίνετε, ότι η αγάπη εδώ έχει δύο βαθμούς. Γι' αυτό ο Θεός πληρώνει διαφορετικά. Εσύ πήρες τα άρρωστα, εγώ μόνο τα καλά. Ο Θεος πληρώνει διαφορετικά. Και εσύ και εγώ αγαπάμε. Αλλα εσύ αγαπάς περισσοτερο...

~ παπα - Στέφανος ο Σέρβος ο Καρουλιώτης ~

Να αγαπήσουμε τον πλησίον και θα αγαπήσουμε τον Χριστό. Να αγαπήσουμε αυτούς που μας προσβάλλουν, τους εχθρούς μας και θα μας ανοίξουν οι πύλες της χαράς και ο Αναστημένος Χριστός, θα ανταμώσει την ψυχή μας, που έχει Αναστηθεί στην αγάπη. Να, αυτό είναι! Μόνο αυτά τα λίγα περιμένει από εμάς ο Κύριος! Εδώ είναι ο παράδεισος! Εδώ είναι η Ανάσταση! Να αγαπήσουμε την αγάπη και θα ζήσουμε εν Χριστώ, που Αναστήθηκε μετά από το Πάθος και το θάνατο που υπέφερε από αγάπη για εμάς.

~ π. Νεκτάριος Βιτάλιος ~

Οι άνθρωποι νομίζουν, ότι πρέπει πρώτα να αγαπήσουν τον άνθρωπο και έπειτα τον Θεό. Και εγώ το έκανα αυτό, αλλά αυτό δεν χρησίμευσε σε τίποτε. Όταν, αντίθετα, άρχισα να αγαπώ τον Θεό, πριν από όλα και περισσότερο από όλα, μέσα σ' αυτήν την αγάπη βρήκα τον πλσίον μου και μέσα σ' αυτήν την αγάπη του Θεού και οι εχθροί μου έγιναν φίλοι μου και πλάσματα του Θεού.

~ π. Ευσέβιος Βίττης ~

Λέει η εντολή του Κυρίου: Να αγαπήσεις τον πλησίον σου, όσο αγαπάς τον εαυτόν σου. Αλλά εάν τον εαυτόν σου δεν τον αγαπάς, διότι τον κακοποιείς με οποιονδήποτε τρόπο (π.χ. καπνίζεις), τότε με ποιό κριτήριο, αφού καταστρέφεις τον εαυτόν σου, θα αγαπήσεις τον πλησίον σου; Άρα καταστρέφεις και την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον. Και εάν καταστρέφεις την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον που τον βλέπεις, τότε πως θα αντιληφτείς ότι προσβάλλεις τον Θεό που δεν Τον βλέπεις και λες ότι Τον αγαπάς;

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Την αγάπη προς τον Χριστό πρέπει πρώτα να καλλιεργούμε και μετά έρχεται η αγάπη προς τον πλησίον. Αν εξορίσαμε ή αγνοήσαμε την αγάπη μας προς τον Χριστό, τότε η αγάπη μας προς τον πλησίον είναι μια ουτοπία...

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όταν δεν αγαπάς τον Θεό παραπάνω από τον εαυτόν σου, δεν θα αγαπήσεις και τον πλησίον σου, όσο τον εαυτόν σου. Όταν δεν αγαπάς τον πλησίον σου, όσο τον εαυτόν σου, δεν θα αγαπάς και τον Θεό παραπάνω από τον εαυτόν σου.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Μόνο όταν αγαπάμε τον Θεό, η αγάπη μας προς τον άνθρωπο είναι αληθινή και έχει διάρκεια και εξέλιξη. Διαφορετικά, είναι εγωκεντρική.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αν ο Χριστός είναι το αγαπημένο μας πρόσωπο, τότε όλοι οι άνθρωποι είναι αγαπημένα μας πρόσωπα.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αγάπη δεν είναι να κάνουμε στον άλλον ό,τι τον ευχαριστεί.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αγάπη είναι να λησμονείς τον εαυτόν σου και να θυμάσαι τους άλλους. Να θυμάσαι ότι υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι, για τους οποίους πρέπει να κοπιάσεις. Αγάπη χωρίς την αλήθεια είναι απάτη.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Νομίζω, ότι στην πραγματική αγάπη, χρειάζεται μια βαριοπούλα και ένα φτυάρι... Με την βαριοπούλα σπάμε τον εγωισμό μας και με το φτυάρι τον πετάμε μακρυά...

~ Είπε Γέρων ~

Στην Έσχατη Κρίση, δεν θα ρωτηθώ πόσες θρησκευτικές διαλέξεις παρακολούθησα, πόσες μετάνοιες έκανα κατά τη διάρκεια των προσευχών μου, πόσο αυστηρά νήστεψα... Μα θα ρωτηθώ: Έδωσα τροφή στους πεινασμένους, ρούχα στους γυμνούς, φρόντισα τους αρρώστους, επισκέφτηκα τους φυλακισμένους;

~ Κάλλιστος Ware ~

Όσοι δεν έχουν το Χριστό μέσα τους, δεν έχουν την δύναμη να αγαπήσουν πραγματικά. Γιατί ο Χριστός είναι ο αρχηγός της αγάπης. Κανένας άνθρωπος όταν αγαπά πραγματικά, δεν κατακρίνει, δεν ξεσκεπάζει, δεν αποκαλύπτει. Όταν αγαπάς το παιδί σου, βγαίνεις να μιλήσεις για τις ατασθαλίες και τις αταξίες του; Τις σκεπάζεις, μακροθυμείς και υπομένεις... Μην νομίσεις ποτέ, ότι θα μπορέσεις να αγαπήσεις τον Θεό, από τη στιγμή που στέλνεις τον άλλον στα δικαστήρια ή δεν έχεις καλημέρα με αυτόν. Γιατί αν δεν μπορείς να αγαπήσεις τον άνθρωπο, που τον βλέπεις, πως θα μπορέσεις να αγαπήσεις το Θεό, που δεν Τον βλέπεις;

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Αυτός που πραγματικά αγαπά δεν βασανίζει τον άλλον, αλλά βασανίζεται αυτός για τον άλλον.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Όπου δεν υπάρχει ταπείνωση, δεν υπάρχει αγάπη.

~ Φώτης Κόντογλου ~

Δεν αγαπά πραγματικά, όποιος δεν αγαπά για πάντα.

~ Ευριπίδης ~

Αγάπη που δεν εκφράζεται την κατάλληλη στιγμή, μοιάζει σαν να είναι μίσος.

~ Σωκράτης ~

Αγάπα για να ζήσεις Ζήσε για ν' αγαπάς

~ Διονύσιος Σολωμός ~

Διηγήσεις

Ποιός έχει αγάπη;

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ρώτησε κάποτε το ακροατήριό του;

- Ποιός από εσάς έχει αγάπη;

- Εγώ, άγιε του Θεού, νομίζω ότι έχω αγάπη, του είπε κάποιος απλοϊκός.

- Πώς σε λένε και τι δουλειά κάνεις; τον ρώτησε ο Άγιος Κοσμάς.

- Κώστα με λένε και πρόβατα φυλάγω.

- Εσύ Κώστα φυλάγεις πρόβατα και εγώ ζυγίζω την αγάπη. Δεν μου λες;

Όταν έχω ένα ποτήρι κρασί και το πιώ όλο μόνος μου και σε σένα δεν δώσω καθόλου, έχω τότε αγάπη;

- Όχι άγιε του Θεού, απάντησε ο απλοϊκός.

- Και όταν έχω ένα καρβέλι ψωμί και το φάω όλο μόνος μου και δεν σου δώσω εσένα που πεινάς, έχω αγάπη; τον ξαναρώτησε ο Άγιος Κοσμάς.

- Όχι! Δεν έχεις.

- Εσύ λες, ότι έχεις πρόβατα. Έχεις ασφαλώς και γάλα. Από το γάλα, δίνεις σε κανέναν άλλον;

- Όχι! Δεν δίνω άγιε του Θεού.

- Έχεις τότε αγάπη;

- Όχι δεν έχω.

- Ε, τότε Κώστα με κοροϊδεύεις, όταν μου λες, ότι έχεις αγάπη και δεν κάνεις τα έργα της αγάπης...

Την πραγματική σου αγάπη, την πληροφορείται ο άλλος

Όποιος αγαπάει, πληροφορείται για την αγάπη του άλλου, αλλά και πληροφορεί τον άλλον, για την αγάπη του. Καταλαβαίνει ο άλλος αν υποκρίνεσαι ή αν τον αγαπάς πραγματικά, γιατί πάει σαν τηλεγράφημα η αγάπη. Αν κάνουμε λ.χ. μια επίσκεψη σ' ένα ορφανοτροφείο, τα παιδιά αμέσως θα καταλάβουν με τι διάθεση πήγαμε.

Είχαν έρθει μια φορά στο Καλύβι να ζητήσουν τη γνώμη μου κάποιοι, που ήθελαν να κάνουν ένα ίδρυμα για εγκαταλελειμμένα παιδιά.

- Το κυριότερο από όλα, τους είπα, είναι να πονέσετε τα παιδιά αυτά σαν παιδιά σας και ακόμη περισσότερο. Αυτό είναι που θα πληροφορήσει τα παιδιά για την αγάπη σας. Αν δεν τα πονάτε, μην ξεκινάτε να κάνετε τίποτε.

Τότε ένας γιατρός, πολύ ευλαβής, είπε:

- Έχεις δίκαιο, Πάτερ. Κάποτε μια συντροφιά είχαμε επισκεφτεί για πρώτη φορά ένα ορφανοτροφείο και τα παιδιά κατάλαβαν την διάθεση του καθενός. ''Ο κύριος τάδε, είπαν, είναι περαστικός ο κύριος τάδε ήρθε να περάσει την ώρα του μαζί μας ο κύριος τάδε μας αγαπάει πραγματικά''.

Βλέπετε πώς πληροφορεί η αγάπη;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι δύο υποτακτικοί

Ήταν ένας ασκητής που είχε δύο υποτακτικούς. Προσπαθούσε πολύ να τους ωφελήσει και να τους κάνει καλούς. Είχε, όμως, την ανησυχία αν όντως προχωρούν στην πνευματική ζωή, αν προοδεύουν και αν είναι έτοιμοι για την Βασιλεία του Θεού. Περίμενε ένα σημάδι από τον Θεό, αλλά δεν έπαιρνε καμία απάντηση.

Κάποια ημέρα θα γινόταν αγρυπνία στην Εκκλησία μιας άλλης σκήτης, που απείχε πολλές ώρες από την δική τους. Έπρεπε να γίνει πορεία μέσα στην έρημο. Έστειλε τους υποτακτικούς από το πρωί, ώστε να φτάσουν νωρίς, για να τακτοποιήσουν την Εκκλησία και ο Γέροντας θα πήγαινε το απόγευμα. Οι υποτακτικοί είχαν προχωρήσει αρκετά, όταν ξαφνικά άκουσαν βογγητά. Ήταν ένας άνθρωπος βαρειά τραυματισμένος και ζητούσε βοήθεια:

- Πάρτε με, σας παρακαλώ, τους έλεγε, γιατί εδώ είναι ερημιά, κανείς δεν περνάει, ποιος θα μπορέσει να με βοηθήσει; Εσείς είστε δυο. Σηκώστε με και οδηγήστε με στο πρώτο χωριό.

- Δεν μπορούμε! Του είπαν. Βιαζόμαστε για την αγρυπνία, έχουμε πάρει εντολή να ετοιμάσουμε.

- Πάρτε με σας παρακαλώ! Αν με αφήσετε, θα πεθάνω, θα με φάνε τα θηρία.

- Δεν μπορούμε! Τι να κάνουμε, πρέπει να πάμε στο καθήκον μας. Και έφυγαν.

Το απόγευμα ξεκίνησε ο Γέροντας για την αγρυπνία. Πέρασε από τον ίδιο δρόμο. Έφθασε και στο μέρος που ήταν ο τραυματισμένος. Τον βλέπει τον πλησιάζει και του λέει:

- Τι έπαθες άνθρωπε του Θεού; Τι έχεις; από πότε είσαι εδώ; Δεν σε είδε κανείς;

- Πέρασαν το πρωί δυο μοναχοί και τους παρακάλεσα να με βοηθήσουν, αλλά βιαζόταν να πάνε στην αγρυπνία.

- Θα σε πάρω εγώ μην ανησυχείς του λέει.

- Δεν μπορείς εσύ, είσαι γέροντας, δεν μπορείς να με σηκώσεις, αδύνατον!

- Όχι θα σε πάω! Δεν μπορώ να σε αφήσω!

Τον πήρε με μεγάλη δυσκολία και άρχισε να βαδίζει με το βάρος εκείνο μέσα την άμμο πάρα πολύ δύσκολα. Ο ιδρώτας έτρεχε ποτάμι και σκεπτόταν: «Έστω και σε τρεις μέρες θα φτάσω».

Καθώς όμως προχωρούσε, άρχισε να νιώθει το φορτίο του πιο ελαφρό, πιο ελαφρό και σε κάποια στιγμή αισθάνθηκε σαν να μην κρατάει τίποτα. Τότε γυρίζει πίσω να δει τι συμβαίνει και βλέπει με έκπληξη πάνω του έναν άγγελο.

Ο άγγελος του είπε:

- Με έστειλε ο Θεός να σε πληροφορήσω, ότι οι δύο υποτακτικοί σου δεν είναι άξιοι της Βασιλείας του Θεού, γιατί δεν έχουν αγάπη.

Δοκιμασία αγάπης

Κάποτε ο αββάς Αγάθων ήρθε στην πόλη, για να πουλήσει διάφορα αντικείμενα. Πλάϊ στο δρόμο βρίσκει έναν λεπρό.

Τον ρωτάει ο λεπρός:

- Πού πηγαίνεις;

- Στην πόλη να πουλήσω πράγματα.

- Δείξε αγάπη και πήγαινέ με εκεί.

Τον σήκωσε ο αββάς και τον έφερε στην πόλη.

Του λέει πάλι ο λεπρός:

- Αυτό πόσο το πούλησες;

- Τόσο, του απάντησε ο αββάς.

- Αγόρασέ με λιχουδιές, του είπε ο λεπρός.

Αυτό έγινε αρκετές φορές και ο αββάς του ικανοποιούσε την επιθυμία του.

Όταν ο αββάς πούλησε όλο το εμπόρευμα, του λέει ο λεπρός:

- Τώρα που φεύγεις, δείξε πάλι αγάπη και πήγαινέ με εκεί που με βρήκες.

Τον σήκωσε τότε ο αββάς και τον πήγε στον τόπο του.

Και του λέει τότε ο λεπρός:

- Αγάθων είσαι ευλογημένος από τον Κύριο στον ουρανό και στη γη.

Σήκωσε ο αββάς Αγάθων τα μάτια του και δεν είδε κανέναν!

Ο λεπρός ήταν άγγελος σταλμένος από τον Κύριο, που είχε έρθει για να δοκιμάσει την αγάπη του...

Η δύναμη της αγάπης

Ήταν το καλοκαίρι του 1974.

Τα τουρκικά στρατεύματα εισβάλλουν στην Κύπρο. Και σκορπούν το θάνατο. Στην Μόρφου, συμβαίνει ένα συνταρακτικό γεγονός. Τούρκοι στρατιώτες συλλαμβάνουν 15 Χριστιανούς.

Τους φέρνουν στην αυλή του σπιτιού ενός Ελληνοκυπρίου δασκάλου. Και τους καταδικάζουν σε θάνατο. Ετοιμάζουν τα όπλα. Και στρέφουν τους αιχμαλώτους (άνδρες, γυναίκες, μικρά παιδιά) στον τοίχο. Θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός... Τραγικές στιγμές για τους μελλοθανάτους...

Περιμένουν μέσα σε κλίμα φόβου και αγωνίας τον Τούρκο αξιωματικό να έλθει και να διατάξει «πυρ»...

Στρέφουν τότε το νου τους και την καρδιά τους στην Ελπίδα των Απελπισμένων. Και προσεύχονται όλοι τους θερμά για το τελευταίο τους ταξίδι και ιδιαίτερα ο δάσκαλος:

«Θεέ μου, συγχώρεσέ μας και δέξου μας κοντά Σου. Μνήσθητι ημών, Κύριε, εν τη Βασιλεία Σου».

Ο Τούρκος αξιωματικός έρχεται.

Κοιτάζει τους στρατιώτες του με τα όπλα, κοιτάζει βλοσυρός και τους μελλοθάνατους. Ρίχνει μια ματιά προς τα πάνω. Μια κληματαριά απλώνεται και σκεπάζει την αυλή. Ζητάει ένα τσαμπί σταφύλι, για να παρατείνει έτσι σκόπιμα την αγωνία των αιχμαλώτων.

Παίρνει το τσαμπί. Μα, ενώ ετοιμάζεται να το φάει, ακούγεται δυνατή η φωνή του δασκάλου:

- Μην το φας! Προχτές το ράντισα με φάρμακο. Είναι ισχυρό δηλητήριο! Θα πεθάνεις!

Ο αξιωματικός μένει άναυδος. Και γεμάτος κατάπληξη ρωτάει:

- Καλά, αφού ξέρεις, ότι σε λίγο θα δώσω διαταγή να σας σκοτώσουν, γιατί δεν με άφησες, να το φάω και έτσι να με εκδικηθείς;

Του απάντησε ο δάσκαλος, με ειρήνη και γαλήνη:

- Είμαι Χριστιανός. Και τώρα που πρόκειται να φύγω από τον κόσμο αυτό και να παρουσιαστώ ενώπιον του Θεού, δεν θα ήθελα να βαρύνω την ψυχή μου με μια αμαρτία τόσο βαρειά...

Ο Τούρκος αξιωματικός συγκλονίζεται, για μια ακόμα φορά. Στρέφεται και λέει στους στρατιώτες του:

- Αν έβρισκα έναν τέτοιο Τούρκο, θα έδινα και τη ζωή μου ακόμα! Μαζέψτε τα όπλα και αφήστε τους ελεύθερους όλους!!!

Χρειάζονται σχόλια; Η δύναμη της Χριστιανικής αγάπης, είναι ισχυρότερη από τα όπλα. Τα νικάει όλα...!!!

Αγαπώ σημαίνει θυσιάζομαι...

Θυμάμαι όταν ήμουν πρωτοετής φοιτητής: Ήμουν στο χειρουργικό τμήμα και είχαμε ένα νεαρό παιδί που πέθαινε από ένα τεράστιο απόστημα στο πόδι. Τον είχαν βάλει σε ξεχωριστό δωμάτιο λόγω της φριχτής μυρωδιάς.

Τον επισκέφτηκα μαζί με την προϊσταμένη. Ο νέος, ήταν κάπου 16-17 ετών, γύρισε προς την μεσόκοπη γυναίκα και της είπε:

- Προϊσταμένη, θα πεθάνω πριν από το επισκεπτήριο. Δεν θα προλάβω να αποχαιρετήσω τη μητέρα μου και να με φιλήσει πριν πεθάνω. Φίλησέ με εσύ αντί γι' αυτήν.

Η προϊσταμένη έκανε βήματα πίσω και είπε:

- Δεν μας επιτρέπεται να φιλάμε τους ασθενείς» και βγήκε από το δωμάτιο...

Εγώ τον πλησίασα και του είπα:

- Δεν είμαι μητέρα, αλλά μπορώ να είμαι αδελφός σου και τον φίλησα.

Τον αποχαιρέτησα και βγήκα από το δωμάτιο. Εκεί στεκόταν η προϊσταμένη και έκλαιγε.

- Ήταν λάθος μου είπε, λάθος μου, αλλά η μυρωδιά ήταν τέτοια που μου ήρθε εμετός, δεν μπορούσα να τον φιλήσω, όπως μου το ζήτησε για να πεθάνει εν ειρήνη.

Καταλαβαίνετε πού βρίσκεται η αγάπη; Αν η γυναίκα αυτή είχε μπορέσει εκείνη τη στιγμή να υπερβεί το συναίσθημα της αηδίας και να πει:

«Ό,τι και να μου συμβεί, αυτό το παιδί χρειάζεται ένα φιλί από μια μητέρα και θα του το δώσω. Ό,τι και να συμβεί σε μένα δεν έχει σημασία καμμία, σημασία έχει αυτό το παιδί».

~ Μητροπολίτης Αντώνιος του Σουρόζ ~

Η αγάπη στον συνάνθρωπο είναι αγάπη στον Χριστό

Μια κυρία που νόμιζε ότι πίστευε πολύ, προσευχόταν και παρακαλούσε τον Κύριο:

- Εγώ Χριστέ, που τόσο σε αγαπώ, θέλω να έρθεις στο σπίτι μου! Παρόλο που τόσα χρόνια προσεύχομαι και κάνω το θέλημά Σου, δεν σε είδα ποτέ μου, να έρχεσαι στο σπίτι μου.

Της παρουσιάζεται τότε ο Χριστός στο όνειρό της και της λέει:

- Θα έρθω αύριο!

- Σε ευχαριστώ πάρα πολύ, θα ετοιμαστώ και θα σε περιμένω, Του απάντησε. Πράγματι την άλλη μέρα, η κυρία σηκώθηκε πρωί - πρωί, άρχισε να πλένει να καθαρίζει, να ετοιμάζει το φαγητό, περιμένοντας τον Κύριο.

Στο μεταξύ, κατά το μεσημεράκι, πέρασε από το σπίτι της ένας ζητιάνος, αλλά εκείνη τον έδιωξε.

- Φεύγα τώρα και έλα αύριο, του είπε.

Λίγο αργότερα ήρθε μια χήρα, που ζητούσε και εκείνη ελεημοσύνη, αλλά και εκείνη την έδιωξε με τρόπο.

Κατά το απογευμάτακι, πέρασε από το σπίτι της, ένας παιδί, που της ζήτησε λίγο φαγητό, αλλά και αυτό το έδιωξε. Έτσι νύχτωσε, χωρίς να έρθει ο Χριστός...

Το βράδυ γονάτισε στο εικονοστάσι και προσευχήθηκε διαμαρτυρόμενη.

Της παρουσιάζεται ο Κύριος και της λέει:

- Γιατί διαμαρτύρεσαι; Εγώ ήρθα αλλά σε με έδιωξες!

- Μα πότε ήρθες Κύριε; Εγώ όλη μέρα στο σπίτι μου ήμουνα!

Και της λέει ο Κύριος:

- Ήρθα με το πρόσωπο του ζητιάνου, αλλά εσύ τον έδιωξες. Η γυναίκα που ήρθε το μεσημέρι, ήμουν Εγώ! Και το παιδί που ήρθε το απόγευμα ήμουνα Εγώ! Αλλά εσύ με έδιωξες... Δεν γνωρίζεις ότι στο πρόσωπο των συνανθρώπων σου παρουσιάζομαι;

Μια υπέροχη οικογένεια!

Κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής υποφέραμε πολύ, διηγείται μια ευσεβής κυρία. Έφθασε ημέρα που στο σπίτι μας δεν υπήρχε τίποτε άλλο εκτός από νερό! Τότε ο πατέρας μου μας πήρε από το χέρι και ανεβήκαμε ψηλά στο βουνό, που δέσποζε πάνω από το χωριό που μέναμε, και μαζέψαμε λούπινα. Τα χιλιοέβρασε η καημένη η μητέρα μου, αλλά δεν λέγανε να ξεπικρίσουν. Με αυτά ξεγελούσαμε την πείνα μας, αλλά τα μάτια μας έκαιγαν από την πίκρα. Και να φανταστεί κανείς ότι είχαμε και σοβαρά άρρωστη την μεγαλύτερη αδελφούλα μου. Αλλά και τα δύο αδέλφια μου αγόρια που εργάζονταν κι ήταν πάνω στην ανάπτυξή τους τί να φάνε; Κάποτε η μητέρα εξοικονόμησε ένα κομματάκι σοκολάτα! Κανένας Άγγλος στρατιώτης, της την έδωσε; Από καμμιά φιλανθρωπική οργάνωση την πήρε; Δεν γνωρίζω. Η καλή μας μητέρα ούτε που την άγγιξε. Την έφερε και κρυφά την έδωσε στην άρρωστη αδελφούλα μου, με την ελπίδα πως θα δυνάμωνε. (Μάταια όμως. Σε λίγο καιρό πέθανε, την πήρε ο Θεός κοντά Του) .

Ούτε όμως και η άρρωστη αδελφούλα μου την έφαγε. Επειδή άκουσε πως την άλλη μέρα η μητέρα και εγώ θα κατεβαίναμε στην πόλη με το γαϊδουράκι για κάποια αναγκαία εργασία και θα περπατούσαμε τουλάχιστον οκτώ με δέκα ώρες, με φώναξε κρυφά κοντά της και δίνοντάς μου το κομματάκι της σοκολάτας, μου είπε:

- Πάρε το, να το φας εσύ, αδελφούλα μου, γιατί έχεις να περπατήσεις πολύ αύριο και πρέπει να δυναμώσεις.

Την πήρα και την φύλαξα για την αυριανή οδοιπορία. Όμως η καλή μου μητέρα έβαλε εμένα στο γαϊδουράκι και εκείνη περπατούσε δίπλα με τα πόδια. Την παρακαλούσα ν' ανέβει και εκείνη, αλλά δεν θέλησε. Με λυπόταν γιατί ήμουν μικρό. Τότε έβγαλα από την τσεπούλα μου την σοκολάτα και της την έδωσα λέγοντας:

- Πάρε, μαμά, φάε εσύ σοκολάτα να δυναμώσεις που περπατάς τόσες ώρες, αφού εμένα με πάει το γαϊδουράκι!

Πριν προλάβει να αρνηθεί, την έβαλα στα χέρια της. Τότε κοντοστάθηκε και την κοίταξε δακρυσμένη. Είχε ξαναγυρίσει στα χέρια της!...

Τα φουντούκια της αγάπης

Όταν ήμουν μικρός, διηγείται ένας πιστός άνθρωπος, ήξερα ότι του πατέρα μου του άρεσαν πολύ τα φουντούκια.

Δεν τα έβρισκες εύκολα τότε κι έτσι μια μέρα, που βρήκα μερικά, ήμουν πολύ χαρούμενος.

Η πρώτη μου σκέψη ήταν να ζητήσω από τη μητέρα μου να μου τα σπάσει να τα φάω, αλλά μετά υπερίσχυσε η αγάπη μου για τον πατέρα μου.

Αποφάσισα να τα φυλάξω για εκείνον.

Όταν το βραδάκι γύρισε από τη δουλειά, έτρεξα και του είπα:

- Πατέρα, φύλαξα τα φουντούκια για σένα!

Τα πήρε με πολλή χαρά, αλλά μου φάνηκε παράξενο το ότι δεν έσπασε ούτε ένα για να φάει.

Μετά από τριάντα χρόνια και αφού είχε πια πεθάνει ο πατέρας μου, έμαθα τι έχει γίνει.

Είχε τόσο πολύ συγκινηθεί από την αγάπη μου, που είχε κρατήσει τα φουντούκια εκείνα σ' ένα κουτί μέσα στο γραφείο του!...

Όταν η αγάπη δεν είναι αληθινή

Μια κοπέλα μισούσε τον εαυτό της που ήταν τυφλή. Μισούσε τον καθένα, εκτός από τον αγαπημένο της. Αυτός ήταν πάντα εκεί γι' αυτήν. Την αγαπούσε πολύ και ήταν πάντα δίπλα της. Του είχε πει ότι αν μπορούσε να δει τον κόσμο, τότε θα τον παντρευόταν!

Μια μέρα κάποιος της δώρισε δύο μάτια και τότε μπόρεσε να δει τον κόσμο που τόσο πολύ ήθελε. Είδε και τον αγαπημένο της. Εκείνος την ρώτησε γεμάτος χαρά:

- Τώρα που μπορείς να δεις τον κόσμο, θα με παντρευτείς;

Η κοπέλα όμως έκπληκτη είδε, ότι ο αγαπημένος της ήταν κι αυτός τυφλός και σοκαρισμένη από αυτό, αρνήθηκε να τον παντρευτεί. Το αγόρι έφυγε δακρυσμένο και με πόνο αργότερα της έστειλε ένα γράμμα που έγραφε:

- Απλά σε παρακαλώ, να προσέχεις τα μάτια μου..!!!

Αγαπάμε συμφεροντολογικά...

Εξομολόγησα ένα παιδί 23 ετών από την Νάουσα, που επιχείρησε 6 φορές να αυτοκτονήσει. Αλλά την τελευταία στιγμή, πάντα τον προλαβαίνανε και τον πήγαιναν στα νοσοκομεία.

Όταν κάποια μέρα πήγα στην Νάουσα, για να το εξομολογήσω με ενημέρωσαν, ότι το προηγούμενο βράδυ αυτοκτόνησε. Πήρε ισχυρά ποντικοφάρμακα και μέχρι να τον πάνε στο νοσοκομείο, ξεψύχησε.

Την 7η φορά τα κατάφερε...

Τον γλύτωσε ο Θεός τόσες φορές για να μετανοήσει, αλλά και δεν βρέθηκε ούτε ένας, να παρηγορήσει και να στηρίξει ψυχολογικά το παιδί αυτό.

Αντίθετα όλοι εκεί τον κατηγορούσαν και τον κοροϊδευαν.

Έχουμε χρέος σαν Χριστιανοί να στηρίξουμε με αγάπη, τον κάθε συνάνθρωπό μας. Δυστυχώς καταντήσαμε να βοηθάμε και να αγαπάμε, μόνο όταν έχουμε κάποιο συμφέρον...

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Το κρεμμυδάκι

Αναφέρει ένας μύθος, ότι κάποτε ζούσε μια κακιά γυναίκα, σωστή μέγαιρα.

Δεν αγαπούσε κανέναν - πέρα από τον εαυτό της -, δεν είχε κάνει ποτέ και σε κανέναν καλό και μόνο κακό λόγο είχε να πει για όλους. Όταν πέθανε, την άρπαξαν οι δαίμονες και την πέταξαν στη Φλογισμένη Λίμνη της Κολάσεως.

Μόλις το αντιλήφθηκε ο φύλακας άγγελός της (ω ναι, όσο στριμμένοι κι αν είμαστε, όλοι έχουμε κι από έναν...) κάθισε και σκέφτηκε, ''Πρέπει να θυμηθώ κάποια καλή της πράξη για να διηγηθώ στο Θεό ώστε να σώσει τη ψυχή της''. Θυμήθηκε και χαρούμενος όπως ήταν, πάει στο Θεό και Του λέει:

- Αυτή έβγαλε ένα κρεμμυδάκι φρέσκο από το περιβόλι της και το έδωσε σε έναν ζητιάνο που πεινούσε.

Και ο Θεός της απαντάει:

- Πάρε, λοιπόν, εκείνο το κρεμμυδάκι και πήγαινε πάνω από τη λίμνη.

Κράτα γερά το κρεμμυδάκι από τη μία άκρη και πες στη γριά να πιαστεί από την άλλη. Μόλις πιαστεί, τράβα την. Αν καταφέρεις να την τραβήξεις έξω από τη λίμνη, τότε δικαιούται να πάει στον Παράδεισο. Όμως... αν σπάσει το κρεμμυδάκι, σημαίνει πως η ψυχή της ανήκει στην Κόλαση.

Έτρεξε βιαστικά ο άγγελος στη γυναίκα και της φώναξε:

- Έλα, πιάσου γερά από το κρεμμυδάκι και εγώ θα σε τραβήξω έξω.

Και άρχισε να την τραβάει προσεκτικά. Την είχε βγάλει σχεδόν ολόκληρη από τη λίμνη και της χαμογελούσε γεμάτος ελπίδα, μα μόλις είδαν οι άλλοι αμαρτωλοί που την τραβούσε έξω, γαντζώθηκαν από τα πόδια της, για να σωθούν και αυτοί. Μα η γυναίκα ήταν πραγματικά κακότροπη, άσπλαχνη και άρχισε να τους κλωτσάει με μανία!

- Εμένα θέλει να σώσει, όχι εσάς. Δικό μου είναι το κρεμμυδάκι, όχι δικό σας, ΔΙΚΟ ΜΟΥ...!!!

Μόλις η γριά ξεστόμισε αυτά τα λόγια, το κρεμμυδάκι έσπασε και αυτή έπεσε πάλι στη λίμνη και στα έγκατα της λήθης...

Καταδικάστηκε οριστικά και αιωνίως στην Κόλαση, διότι δεν είχε αγάπη και κοιτούσε μόνο το συμφέρον της...

Περί αγγέλων

Περικοπές

Ουχί πάντες εισί λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν; [Ολοι (οι άγγελοι) είναι πνεύματα υπηρετικά, τα οποία αποστέλλονται από τον Θεό, για να εξυπηρετούν αυτούς, που μέλλουν να κληρονομήσουν την σωτηρία.]

~ Προς Εβραίους 1,14 ~

Παρεμβαλεί άγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ρύσεται αυτούς. [Ο άγγελος φύλακας, σαν στράτευμα ολόκληρο περιτοιχίζει ολόγυρα, όσους φοβούνται το Θεό και τηρούν τις εντολές Του και θα τους γλυτώσει από τους κινδύνους, στους οποίους έχουν εκτεθεί.]

~ Ψαλμ. 33,8 ~

Ότι τοις αγγέλοις αυτού εντελείται περί σου του διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταις οδοίς σου· επί χειρών αρούσί σε, μήποτε προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. [Διότι ο Κύριος θα δώσει εντολή στους αγγέλους του, για να σε να σε προφυλάξουν σε όλους τους δρόμους της ζωής σου. Θα σε αναλάβουν στα χέρια τους και θα σε καθοδηγούν, ώστε ούτε το ένα σου πόδι να μη σκοντάψει σε κανένα λίθο.]

~ Ψαλμός 90,11-12 ~

Όπως ο καπνός φυγαδεύει τις μέλισσες και η δυσωδία τα περιστέρια, έτσι και τον φύλακα άγγελό μας, αποδιώχνει η πολυδάκρυτη και βρωμερή αμαρτία μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάζεται με φτερά, όχι γιατί πράγματι έχει φτερά, αλλά για να μάθεις ότι κατεβαίνει προς την ανθρώπινη φύση από τους υψηλότατους τόπους στους οποίους διαμένει. Τί λοιπόν υπαινίσσονται οι φτερούγες; Το υψηλό και υπερκόσμιο των δυνάμεων αυτών. Έτσι και ο Γαβριήλ παρουσιάζεται να κατεβαίνει από τον ουρανό πετώντας, για να μάθεις την ταχύτητα και ελαφρότητα αυτού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μη νομίσεις, ότι μόνον οι Άγιοι μεσολαβούν για μας, αλλά και οι άγγελοι παρακαλούν το Θεό στις θλίψεις μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι άνθρωποι συγκρινόμενοι με τους αγγέλους είναι αμαρτωλοί, ακόμα και όταν είναι ενάρετοι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν άφησε ο διάβολος τον Κύριο στην έρημο, ήρθαν άγγελοι και τον υπηρετούσαν (Ματθ. 4,11). Ας γνωρίζομε λοιπόν ότι, όπως λέει η Γραφή, ότι όταν πειραζόταν ο Κύριος ήσαν παρόντες άγγελοι, έτσι και στην ώρα του δικού μας πειρασμού, για λίγο υποχωρούν οι άγγελοι του Θεού, αλλά όχι μακριά. Έπειτα, μετά την αναχώρηση των δαιμόνων, έρχονται σ' εμάς οι άγγελοι και μας υπηρετούν με θεία νοήματα, κατάνυξη, παρηγοριά, υπομονή, γλυκύτητα και με όσα σώζουν και ενισχύουν και φέρνουν στην πρώτη κατάσταση την κουρασμένη ψυχή.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Όταν βαπτίζεται ο άνθρωπος, ο Θεός του δίνει και τον Φύλακα Άγγελό του, ο οποίος τον συνοδεύει σε όλη του τη ζωή. Όταν αμαρτάνουμε και δίνουμε δικαιώματα στον πειρασμό με την αμαρτωλή ζωή μας, απομακρύνεται ο Φύλακας Άγγελός μας, αλλά δεν αποθαρρύνεται ώστε να μας εγκαταλείψει, αλλά μας παρακολουθεί θλιμμένος από μακριά. Οι αβάπτιστοι, δεν έχουν Φύλακα Άγγελο και προστατεύονται από τον ίδιο τον Θεό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γνωρίζω ότι ο φύλακας Άγγελος που έχουμε μας προστατεύει και μας οδηγεί. Όταν προσευχόμαστε για κάποιον ο Άγγελός μας, αστραπιαία μπορεί να βοηθήσει, να πληροφορήσει, να φυλάξει αυτόν για τον οποίον προσευχόμαστε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα μωρά βλέπουν τον Φύλακα Άγγελό τους και παίζουν μαζί του, ο οποίος τα χαϊδεύει, τα πειράζει, κουνάει τα χεράκια τους και αυτά γελούν. Αν θυμόταν το παιδάκι πόσες φορές είδε τον Άγγελό του, θα έπεφτε στην υπερηφάνεια. Γι' αυτό, όταν μεγαλώσει, τα ξεχνάει. Ο Θεός με σοφία εργάζεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η υπερηφάνεια διώχνει τον φύλακα Άγγελό μας, ενώ η προσευχή και η ταπείνωση τον κρατά κοντά μας βοηθό και φύλακά μας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Οι Άγγελοι σε 3 περιπτώσεις θυμιάζουν τους εκλεκτούς του Θεού: α) όταν διαβάζουν τα ιερά βιβλία, οπότε τους περικυκλώνουν αοράτως, θέλοντας να ακούσουν τα θεότερπνα λόγια του Αγίου Πνεύματος β) όταν προσεύχονται και συνομιλούν με τον Θεό, οπότε κι εκείνοι παρευρίσκονται αοράτως και συμπροσεύχονται με πολύ πόθο και γ) όταν υπομένουν για την αγάπη του Θεού κόπο, πόνο και τιμωρίες. Τότε έχουν οι Άγγελοι την άδεια να τους μυρώνουν, να τους προετοιμάζουν και να τους παρακινούν στον αγώνα της ευσεβείας.

~ Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν Σαλός ~

Ω, πόσο αγαπούν οι Άγιοι Άγγελοι το γένος των ανθρώπων! Αν ξέραμε πόσο κοπιάζουν για χάρη μας!... Πόσο λοιπόν πρέπει και εμείς να τιμάμε και να ευγνωμονούμε αυτούς τους μεγάλους ευεργέτες μας. Γιατί πρεσβεύουν ακατάπαυστα για εμάς στον Θεό και Τον ικετεύουν να μας λυπηθεί και να μας σώσει από την αιώνια κόλαση. Χώρια που είναι πάντα δίπλα μας, προστάτες και βοηθοί σε όλα!

~ Άγιος Νήφων ~

Οι ασώματοι άγγελοι μπορούν να παίρνουν ανθρώπινη μορφή, όχι φανταστικά, αλλά να αποκτούν πραγματικό ανθρώπινο σώμα. Τη δύναμη αυτή την έχουν λάβει από τον Θεό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο φύλακας άγγελός σου, έχει πάντα να σου ψιθυρίσει έναν παρακλητικό λόγο. Μάθε να τον ακούς και θα σε διδάξει τα πάντα...!

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο Θεός είναι που χαρίζει την αληθινή προσευχή και ο φύλακας άγγελος είναι αυτός που την ενισχύει.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Οι άγγελοι, όπως οι ψυχές των ανθρώπων, έχουν μέλη, κεφάλι, μάτια, στόμα, χέρια, πόδια, έχουν δηλ. πλήρη ομοιότητα με το ανθρώπινο σώμα. Στο πρόσωπο των Αγίων Αγγέλων λάμπουν η ομορφιά της αρετής και η Χάρη του Θεού, όπως άλλωστε και στα πρόσωπα των πολύ εναρέτων Χριστιανών. Τα πρόσωπα των πονηρών αγγέλων, λόγω της απόλυτης κακότητάς τους, μοιάζουν με πρόσωπα εγκληματιών και κακούργων. Αυτό το βεβαιώνουν, όσοι είδαν τους αγγέλους του φωτός και τους αγγέλους του σκότους.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Δεν πρέπει να νομίζουμε, ότι οι Ουράνιες Δυνάμεις π.χ. Άγγελοι, Αρχάγγελοι είναι τελείως ασώματες. Όλες αυτές οι οντότητες έχουν αώμα με το οποίο υπάρχουν, αν και αυτό είναι πνευματικό και πολύ λεπτότερο από το δικό μας, καθώς μαρτυρεί και ο λόγος του Απόστολου: "Υπάρχουν σώματα επουράνια και σώματα επίγεια" (Α' Κορινθίους 15,40). Από αυτό συμπεραίνουμε, ότι τίποτα δεν είναι τέλεια ασώματο, παρά μόνο ο Θεός.

~ Αββάς Σερήνος ~

Ο φύλακας άγγελός μας, μας προστατεύει από τους πονηρούς και βλάσφημους λογισμούς και όταν λέμε συνέχεια την ''ευχή'', μας λιβανίζει. Όταν όμως τον καταφρονούμε με τα έργα μας, λυπείται και απομακρύνεται από εμάς.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Όχι μόνο, ο κάθε βαπτισμένος έχει άγγελο φύλακα, αλλά και κάθε έθνος έχει τον άγγελό του, ώστε να εμπνέει σε αυτό το έθνος, σκέψεις αγαθές, σκέψεις αγάπης.

~ Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης ~

Ο άγγελος φύλακάς μας, είναι ο πλησιέστερος φίλος μας, είναι ο πιο ισχυρός βοηθός μας στη γη. Έχει το διακόνημα να μας φωτίζει, να μας βομβαρδίζει με αγαθούς λογισμούς, να μας ενισχύει τον νου, να μας βοηθά να διαισθανόμεθα τους πονηρούς λογισμούς και να μεταφέρει τις προσευχές μας στον ουρανό. Όταν προσευχόμαστε, προσεύχεται και αυτός μαζί μας. Όταν κάνουμε κάτι καλό προσεύχεται για εμάς, όχι όμως όταν αμαρτάνουμε. Και όταν πάμε να κοιμηθούμε, πάει και παρουσιάζει στο Θεό τα αγαθά μας έργα, όχι ότι ο Θεός δεν τα γνωρίζει, αλλά αυτή είναι η διακονία του. Και άμα τα έχουμε ''καλά'' μαζί του, επειδή διάγουμε συνειδητή πνευματική ζωή, θα μας πληροφορήσει λίγο πριν πεθάνουμε, ότι

έρχεται η ώρα να φύγουμε από τούτο τον κόσμο. Εάν έχουμε καθαρή τη συνείδηση μας, τότε ακούμε καθαρά τη φωνή του αγγέλου φύλακα μέσα μας. Όταν όμως μας ελέγχει η συνείδηση, η φωνή του αγγέλου δεν ακούγεται ευκρινώς. Όταν προσευχόμαστε στον φύλακα άγγελό μας, κάποτε θα τον δούμε κιόλας! Για τις τόσες υπηρεσίες που μας προσφέρει ο άγγελος φύλακάς μας, να τον ευχαριστούμε και να μην τον στενοχωρούμε, με το να αμαρτάνουμε.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Οι άγγελοι δεν έχουν φτερά όπως νομίζουν πολλοί, αλλά έχουν ενεργειακές ασπίδες προστασίας από την τριβή, οι οποίες τους κάνουν να φαίνονται ότι έχουν φτερά. Πετούν με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και κινούνται με ιλιγγιώδεις ταχύτητες! Οι πνευματικές ταχύτητες δεν έχουν καμμία σχέση με τις γνωστές σε εμάς γήινες ταχύτητες.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Όπως κάθε βαπτισμένος έχει φύλακα άγγελο, που τον προστατεύει, έτσι και στο σύμπαν π.χ. στους λαούς, στους αστέρες, στους πλανήτες, υπάρχουν φύλακες άγγελοι, που το προστατεύουν, διαφορετικά αν δεν υπήρχαν αυτοί, οι δαίμονες θα το κατασπάραζαν. Τώρα αν κάποια φορά συμβαίνουν καταστροφές, συμβαίνουν κατά παραχώρηση Κυρίου, επειδή αυξήθηκε η αμαρτία των ανθρώπων.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αν όλοι οι έρωτες της γης μαζευόντουσαν και έμπαιναν σε μια ζυγαριά, δεν θα ήταν τίποτα μπροστά στον Θεϊκό έρωτα που έχει ο άγγελος, που σας χάρισε ο Πατέρας Μου για να φυλάει τη ψυχή σας. Μόνο που εσείς δεν την χρησιμοποιείτε. Έχουν τέτοια δύναμη οι άγγελοι, που μπορούν να αλλάξουν αυτά που έχουν καθοριστεί για εσάς.

~ π. Ελπίδιος Βαγιανάκης ~

Ο φύλακας Άγγελος μας είναι δίπλα μας και βλέπει δυστυχώς όλες τις αμαρτίες μας, εκτός αυτής της αρσενοκοιτίας (ομοφυλοφιλία). Εκεί στρέφει το πρόσωπο του και δεν βλέπει.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Τα τάγματα των αγγέλων είναι εννέα και συντάσσονται σε χορείες κατά τρόπο τριαδικό και παραστέκονται τριαδικά στην Αγία Τριάδα. Πλησιέστερα στην Αγία Τριάδα και πρώτη στη σειρά είναι οι Θρόνοι με αρχηγό τον Ραφαήλ (το όνομά του σημαίνει οδηγός οράσεως), τα Χερουβείμ με αρχηγό τον Σαλαχαήλ (νους Θεού) και τα Σεραφείμ με αρχηγό τον Ακαψαήλ (αθάνατος). Στη δεύτερη σειρά είναι οι Εξουσίες με αρχηγό τον Χαζαήλ (εκλεκτός), οι Κυριότητες με αρχηγό τον Ουριήλ (εκλεκτός προστάτης) και οι Δυνάμεις με αρχηγό τον Σαμουήλ (άγρυπνος στο Θεό). Στην τρίτη σειρά είναι οι Αρχές με αρχηγό τον Φαρουήλ (ίαση Θεού), οι Αρχάγγελοι με αρχηγό τον Γαβριήλ (νους Θεού δυνατός - σημαίνει επίσης και Θεός και άνθρωπος) και οι Άγγελοι με αρχηγό τον Μιχαήλ (τάξη Θεού). Ιδίωμα της πρώτης ιεραρχίας είναι η πύρινη σοφία και η γνώση των ουρανίων, ενώ έργο τους ο θεοπρεπής ύμνος του «γελ». Η δεύτερη ιεραρχία έχει ως ιδίωμα τη διευθέτηση των μεγάλων πραγμάτων και την διενέργεια των θαυμάτων, ενώ έργο τους είναι ο τρισάγιος ύμνος «Άγιος, Άγιος, Άγιος». Τέλος ιδίωμα της τρίτης ιεραρχίας είναι να εκτελούν θείες υπηρεσίες και έργο τους αποτελεί ο ύμνος «Αλληλούϊα».

Υπάρχει και άγγελος φύλακας του σπιτιού, ο οποίος προστατεύει τον ιερό αυτό χώρο και όσους ζουν μέσα σ' αυτό, ακόμη και αν δεν έχουν λάβει το Άγιο Βάπτισμα, όπως είναι τα αβάπτιστα παιδιά των Χριστιανών, αλλά και όσους ζουν σύμφωνα με τους νόμους του Θεού, αλλά δεν γνώρισαν ακόμη την ορθή πίστη. Δεν επιτρέπει στα πονηρά πνεύματα να μπουν μέσα και να πειράξουν την οικογενειακή θαλπωρή, αν οι ίδιοι οι κάτοικοι του χώρου δεν το επιτρέψουν με τη ζωή τους. Είναι διαταγμένος από τον Θεό, κάθε άγγελος που προστατεύει ένα σπίτι, να διατηρεί την ειρήνη και γαλήνη του σπιτιού αν δει στις ψυχές των ανθρώπων, απλότητα και ευγένεια, αλλά και να απομακρύνει φθονερούς ανθρώπους, σταλμένους από τον διάβολο, που θα ήθελαν να μπουν και να κάνουν κακό (κλέφτες και όχι μόνο!...). Επίσης φροντίζει ''θαυματουργικά'', ώστε να μην τους λείψουν τα απαραίτητα υλικά αγαθά στις δύσκολες περιστάσεις π.χ. πείνα...

Διηγήσεις

Ο φύλακας Άγγελος του έσωσε τη ζωή

Κάποιος μοναχός επιθύμησε να φάει παστό ψάρι. Και καθώς κάτι τέτοιο δεν μπορούσε να βρεθεί στο μοναστήρι εκείνη την εποχή, σκέφτηκε να πάει στην αγορά να πάρει. Πάλεψε πολύ με τον λογισμό αυτόν, διότι ο μοναχός οφείλει να αρκείται σε ό,τι προσφέρει το μοναστήρι στους μοναχούς και πρέπει πάση θυσία να αποφεύγει να ικανοποιεί τα πάθη του.

Επιπλέον, το να διασχίσει την αγορά ανάμεσα στο πλήθος ήταν απρεπές και θα αποτελούσε για τον μοναχό πηγή πειρασμών.

Τελικά ο διάβολος με τα ψέματά του, τον κατάφερε και υποχωρώντας στην επιθυμία του, αποφάσισε να πάει να βρει ψάρι. Έφυγε λοιπόν από το μοναστήρι, αλλά όπως προχωρούσε στο δρόμο παρατήρησε, ότι δεν κρατούσε το κομποσχοίνι του στο χέρι. Σκέφτηκε:

''Πού πάω σαν στρατιώτης χωρίς το όπλο του;''

Επιστρέφοντας για να το πάρει, το βρήκε μέσα στην τσέπη του. Το έβγαλε, έκανε το σταυρό του και με το κομποσχοίνι στο χέρι, προχώρησε ήσυχος.

Όταν πλησίαζε στην αγορά, βλέπει έξω από ένα μαγαζί ένα άλογο ζεμένο σε ένα κάρο που ήταν φορτωμένο με τεράστια βαρέλια. Την ίδια στιγμή, ποιός ξέρει τι φοβήθηκε το ζώο και όρμισε ξαφνικά πάνω στον μοναχό και τον πέταξε κάτω, χωρίς όμως να του κάνει μεγάλη ζημιά. Στα 2 βήματα, το φορτίο ανατράπηκε και τα βαρέλια κατρακύλησαν εκεί ακριβώς που στεκόταν ο μοναχός, πριν τον ρίξει κάτω το άλογο.

Ο μοναχός σηκώθηκε αμέσως και τρέμοντας από το φόβο του, θαύμασε τον τρόπο που βρήκε ο Θεός, για να του σώσει τη ζωή, επειδή αν το φορτίο είχε ανατραπεί ένα δευτερόλεπτο νωρίτερα, θα είχε σκοτωθεί. Χωρίς να σκεφτεί περισσότερο, αγόρασε το ψάρι, επέστρεψε, το έφαγε, έκανε τον κανόνα του και ξάπλωσε να κοιμηθεί.

Αποκοιμήθηκε ελαφρά και στον ύπνο του είδε έναν γέροντα με γλυκιά μορφή, που δεν τον γνώριζε και ο οποίος του είπε:

- Εγώ είμαι ο προστάτης άγιος του μοναστηριού αυτού και θέλω να σε διδάξω, για να καταλάβεις και να μην ξεχάσεις ποτέ το μάθημα που πήρες σήμερα. Άκου λοιπόν: Επειδή δεν αγωνίστηκες κατά του λογισμού της ηδονής και λόγω οκνηρίας δεν τον διέκρινες και

τον άφησες να κυριαρχήσει, ο Εχθρός βρήκε την ευκαιρία να σου επιτεθεί. Αυτός είχε προγραμματίσει το ατύχημα.

Ο φύλακα άγγελός σου όμως το γνώριζε και σου έβαλε το λογισμό να προσευχηθείς και σου θύμισε το κομποσχοίνι σου. Εσύ υπάκουσες και το γεγονός ότι προσευχήθηκες, σου έσωσε τη ζωή.

Μεγάλη δύναμη έχει ο Φύλακας Άγγελός μας

Πόση δύναμη έχει ο Άγγελος! Βοηθάει ακόμη και με την σιωπή του! Κάποτε βρισκόμουν σε αδιέξοδο. Από την στενοχώρια αισθανόμουν να μου χτυπούν το κεφάλι με σμίλη, για να μου σπάσουν το κούτελο. Τα μάτια μου κόντευαν να βγουν έξω, ιδιαίτερα το δεξί. Πόνος ανυπόφορος! Έφερνα σβούρα, σπαρταρούσα από τον πόνο. Δεν ήξερα τί να κάνω... Έκανα προσευχή και ζητούσα από τον Θεό, να βρεθεί ένας τρόπος να βγω από το αδιέξοδο.

Και ξαφνικά, βλέπω στον δεξιό ώμο τον Φύλακα Άγγελό μου. Ήταν ίσα με δώδεκα χρονών παιδάκι. Είχε ένα όμορφο στρογγυλό προσωπάκι με στρογγυλά ματάκια. Ένα προσωπάκι! Φεγγοβολούσε! Και μόνο με την παρουσία του, μου έφυγε και ο πόνος και όλα· όχι από την χαρά, αλλά από την Θεία Χάρη. Η χαρά δεν διώχνει τον πόνο, έχεις τον πόνο και χαίρεσαι συγχρόνως, ενώ η Θεία Χάρις!... Μεγάλη υπόθεση! Δεν περιγράφεται!

«Αν είναι έτσι, είπα, όχι με σμίλη, αλλά με βαριοπούλα ας με χτυπούν στο κεφάλι!». Άξιζε να μου σπάσουν το κεφάλι, και μόνο γι' αυτό. Μετά βρέθηκε και η λύση, που ανθρωπίνως δεν υπήρχε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ομορφιά των Αγγέλων είναι αξεπέραστη

Μου έλεγε ένας 25χρονος νέος:

- Ο νους μου, ήταν στις όμορφες γυναίκες. Από 10 ετών τις κοιτούσα πονηρότατα, διαπράττοντας οφθαλμοπορνεία. Δεν αμάρταινα σαρκικά μ' αυτές, απλά τις κοιτούσα πολύ πονηρά. Ήταν ένα πραγματικό βάσανο για μένα! Μια μέρα όμως, είδα έναν άγγελο για πολύ λίγο και έγινε άφαντος.

Από τότε έπαψα να κοιτάζω τις όμορφες γυναίκες, γιατί δεν με απασχολεί πιά η ομορφιά τους!

Τον ρώτησα:

- Πώς εξηγείς, την αλλαγή σου;

- Ο νους μου θυμάται συνεχώς, εκείνο το αγγελικό κάλλος!!... Κανένας άνθρωπος δεν πλησιάζει την ομορφιά του αγγέλου που είδα! Η ομορφιά του ήταν ασύγκριτη, μπροστά στο κάλλος των όμορφων γυναικών!

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Άγγελοι μεταφέρουν τις προσευχές στο θρόνο του Θεού

Στο βιβλίο του Τωβίτ εις την Παλαιάν Διαθήκη αναφέρεται το εξής:

Ο Τωβίτ ήταν ένας πλούσιος και ευλαβής οικογενειάρχης, που κάποτε φτώχυνε, εξαιτίας της τύφλωσής του. Είχε βγει κάποτε από το σπίτι του, για να πάει να δώσει σε κάποιον ελεημοσύνη και ένα περιστέρι από πάνω άφησε την κοπριά του, η οποία έπεσε στα μάτια του και ο Τωβίτ τυφλώθηκε! Εις την οδό της αγαθοεργίας ετυφλώθη...

Και προσευχόταν ο Τωβίτ στον Κύριο να τον βοηθήσει, για να βγει από το οικονομικό αδιέξοδο, γιατί δεν είχε χρήματα για να θρέψει την οικογένειά του. Και μια μέρα εμφανίζεται κάποιος, ο οποίος προθυμοποιήθηκε εθελοντικά, γνωρίζοντας την κατάστασή του, να τον βοηθήσει.

Του λέει ο Τωβίτ:

- Κοίταξε μπορείς να συνοδέψεις τον γιό μου (ήταν περίπου 15 ετών) στο τάδε άνθρωπο, ο οποίος κάποτε του δάνεισα κάποια χρήματα, για να μου τα επιστρέψει;

Πράγματι ο γιός συνοδευόμενος από τον άγνωστο αυτόν άνθρωπο πήγα σε εκείνον τον άνθρωπο και όταν επέστρεψαν, είδε ο Τωβίτ έκπληκτος, ότι ο γιός όχι μόνο πήρε πίσω τα λεφτά, αλλά και ήρθε παντρεμένος με πλούσια προίκα, που θα μπορούσε την οικογένεια Τωβίτ να την συντηρήσουν τουλάχιστον 100 έτη.

Ο Τωβίτ θέλησε να αμοίψει πλουσιοπάροχα τον άνθρωπο, που εθελοντικά συνόδεψε το παιδί του, αλλά εκείνος του είπε:

- Εγώ είμαι ο Αρχάγγελος Ραφαήλ, που στάλθηκα από τον Θεό, για να σε διακονήσω στην ανάγκη σου αυτή. Εγώ είμαι αυτός που μετέφερα τις προσευχές σου στον Θεό. Να έχετε την ευλογία του Θεού...

Και εχάθη από μπροστά τους!

Άγγελοι είναι εκείνοι που παίρνουν τις προσευχές των ανθρώπων και τις μεταφέρουν στο θρόνο του Θεού.

Ο Άγγελος του σπιτιού

Ο Άγγελος του σπιτιού προστατεύει τον ιερό αυτό χώρο που στεγάζει τις εικόνες του Θεού, αλλά και όσους ζουν μέσα σ' αυτό, ακόμη και αν δεν έχουν λάβει το Άγιο βάπτισμα, όπως είναι τα αβάπτιστα παιδιά των Χριστιανών, αλλά και όσους ζουν σύμφωνα με τους νόμους του Θεού, αλλά δεν γνώρισαν ακόμη την ορθή πίστη.

Δεν επιτρέπει στα πονηρά πνεύματα να μπουν μέσα και να πειράξουν την οικογενειακή θαλπωρή, αν οι ίδιοι οι κάτοικοι του χώρου δεν το επιτρέψουν με τη ζωή τους. Είναι διαταγμένος από τον Θεό, κάθε άγγελος που προστατεύει ένα σπίτι, αν δει στις ψυχές των ανθρώπων, απλότητα και ευγένεια, στοιχεία που δηλώνουν πως είναι παιδιά δικά Του, όχι απλά να προστατεύουν αυτόν τον οίκο από πονηρά πνεύματα, αλλά να απομακρύνουν και φθονερούς ανθρώπους σταλμένους από τον Εωσφόρο, που θα ήθελαν να μπουν και να κάνουν κακό (κλέφτες και όχι μόνο!...).

Οι Άγγελοι μεταφέρουν την ευωδία των προσευχών των ανθρώπων του οίκου που προστατεύουν και την ανεβάζουν στον θρόνο του Θεού, ζητώντας από τον Δημιουργό τους να στείλει περισσότερη Θεία Χάρη στο σπίτι αυτό.

Έχει δοθεί εντολή σε κάθε άγγελο φύλακα σπιτιού, στα εφιαλτικά χρόνια που ήδη ξεκίνησαν, όσα σπίτια επαναφέρουν το θρόνο του Θεού, εγκαταστήσουν το εικονοστάσι και το προσευχητάρι τους με όλες τις ευλογημένες συνήθειες ευλάβειας προς τον Ουράνιο Πατέρα μας, να προστατέψουν τα σπίτια αυτά και να φροντίσουν θαυματουργικά, ώστε να μην τους λείψουν τα απαραίτητα υλικά αγαθά. Επίσης τους έχει δοθεί η άδεια να διατηρούν την ειρήνη και τη γαλήνη του σπιτιού και να μην επιτρέψουν στο σατανά να σπείρει μέσα σ' αυτό, την ταραχή και τον εφιάλτη που θα επικρατεί παντού...

Περί Αγίας Γραφής

Περικοπές

Πλανάσθε μη ειδότες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. [Πλανάστε, διότι δεν γνωρίζετε τις Γραφές, ούτε την δύναμη του Θεού.]

~ Κατά Ματθαίον 22,29 ~

Κηρυχθήσεται τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη εις μαρτύριον πάσι τοις έθνεσι, και τότε ήξει το τέλος. [Θα κηρυχθεί αυτό το Ευαγγέλιον της Βασιλείας του Θεού σε όλη την οικουμένη, ώστε να είναι η καλή μαρτυρία προς σωτηρία για όλα τα έθνη και τότε θα έρθει το τέλος.]

~ Κατά Ματθαίον 24,14 ~

Πιστεύετε εν τω ευαγγελίω. [Πιστεύετε στο Ευαγγέλιο.]

~ Κατά Μάρκον 1,15 ~

Τα ρήματα α εγώ λαλώ υμίν, πνεύμα έστι και ζωή έστιν. [Τα λόγια, τα οποία Εγώ σας διδάσκω, είναι πνεύμα Θεού, γι' αυτό έχουν και μεταδίδουν ζωή.]

~ Κατά Ιωάννην 6,63 ~

Γνωρίζω δε υμίν, αδελφοί, το ευαγγέλιον το ευαγγελισθέν υπ' εμού ότι ουκ έστι κατά άνθρωπον· ουδέ γαρ εγώ παρά ανθρώπου παρέλαβον αυτό ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού. [Σας καθιστώ γνωστό αδελφοί, ότι το Ευαγγέλιο, το οποίο εγώ κήρυξα σε σας, δεν είναι έργο ανθρώπου και δεν εκφράζει σκέψεις ανθρώπων. Διότι εγώ - όπως άλλωστε και οι άλλοι Απόστολοι - δεν έχω παραλάβει αυτό από άνθρωπο, ούτε το διδάχθηκα από άνθρωπο, αλλά το παρέλαβα κατ' ευθείαν δι' αποκαλύψεων, τις οποίες ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός μου φανέρωσε.]

~ Προς Γαλάτας 1,11-12 ~

Ει τις ετεροδιδασκαλεί και μη προσέρχεται υγιαίνουσι λόγοις τοις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τη κατ' ευσέβειαν διδασκαλία, τετύφωται, μηδέν επιστάμενος. [Εάν κάποιος διδάσκει διαφορετικά από την αλήθεια του Ευαγγελίου και δεν ακολουθεί σωστά τα λόγια που είπε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και την ευσεβή διδασκαλία, αυτός είναι γεμάτος εγωισμός και δεν ξέρει τίποτα.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 6,3-4 ~

Πάσα γραφή θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς παιδείαν την εν δικαιοσύνη, ίνα άρτιος η ο του Θεού άνθρωπος, προς παν έργον αγαθόν εξηρτισμένος. [Όλη η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστος, έχει γραφεί με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Και επομένως είναι ωφέλιμη, για να αποκαλύπτει και να διδάσκει την αλήθεια του Θεού, για να φανερώνει και να ελέγχει την πλάνη και την κακία, για να διορθώνει και να ανορθώνει τους παρεκτρεπομένους, για να μορφώνει τους καλοπροαιρέτους σε κάθε αρετή, ώστε να είναι έτσι ο άνθρωπος του Θεού τέλειος και ακέραιος, συγκροτημένος και ικανός για κάθε καλό έργο.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 3,16-17 ~

Γίνεσθε δε ποιηταί λόγου και μη μόνον ακροαταί, παραλογιζόμενοι εαυτούς. Ότι ει τις ακροατής λόγου εστί και ου ποιητής, ούτος έοικεν ανδρί κατανοούντι το πρόσωπον της γενέσεως αυτού εν εσόπτρω· κατενόησε γαρ εαυτόν και απελήλυθε, και ευθέως επελάθετο οποίος ην. Ο δε παρακύψας εις νόμον τέλειον τον της ελευθερίας και παραμείνας, ούτος ουκ ακροατής επιλησμονής γενόμενος, αλλά ποιητής έργου, ούτος μακάριος εν τη ποιήσει αυτού έσται. [Να γίνεστε τηρητές του νόμου του Θεού και όχι μόνον ακροατές, εξαπατώντας τον ευατόν σας με την απλή μόνο ακρόαση του Θείου θελήματος. Διότι, εάν κανείς είναι μόνο ακροατής του Λόγου και όχι τηρητής, ομοιάζει με τον άνθρωπο, που απλώς και μόνο κύτταξε στον καθρέφτη την φυσιογνωμία του· διότι αυτός είδε μεν τον ευατόν του στον καθρέπτην και έφυγε, αλλά αμέσως ξέχασε ποιός ήταν. (Καθρέφτης είναι ο νόμος του Θεού, για να γνωρίσουμε τις ελλείψεις μας· εάν δεν τις προσέξουμε και δεν ενδιαφερθούμε για την διόρθωσή μας, λησμονούμε εντός ολίγου τον εαυτόν μας και τον νόμον του Θεού). Εκείνος όμως που με πολλή προσοχή μελέτησε προσεκτικά τον τέλειο νόμο του Ευαγγελίου, που χαρίζει την ηθική ελευθερία και έμεινε με σταθερότητα στον Νόμο αυτόν, αυτός δεν έγινε ακροατής απλώς, που λησμονεί, αλλά τηρητής των έργων, που διατάσσει ο Νόμος. Αυτός θα είναι μακάριος για την τήρηση του Θείου θελήματος.]

~ Ιακώβου 1,22-25 ~

Ευδόκησεν ο Θεός δια της μωρίας του κηρύγματος σώσαι τους πιστεύοντας. [Αποφάσισε ο πανάγαθος Θεός να σώσει τους καλοπροαιρέτους και τους προθύμους να πιστεύσουν ανθρώπους, με το κήρυγμα του Ευαγγελίου, το οποίο στους σκοτισμένους από την αμαρτία ανθρώπους φαίνεται μωρία.]

~ Προς Κορινθίους Α' 1,21 ~

Ζων γαρ ο λόγος του Θεού και ενεργής και τομώτερος υπέρ πάσαν μάχαιραν δίστομον και διϊκνούμενος άχρι μερισμού ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και κριτικός ενθυμήσεων και εννοιών καρδίας. [Διότι ο λόγος του Θεού δεν είναι νεκρός και αδρανής, αλλά ζωντανός και δραστήριος, κοπτερότερος από κάθε κολοτροχισμένο δίκοπο μαχαίρι, ικανός να εισδύει σε όλη την ύπαρξη του ανθρώπου, μέχρι που να ξεχωρίζει την ψυχή και τα πνευματικά χαρίσματα του ανθρώπου, τις αρθρώσεις και τους μυελούς· και έχει την δύναμη να ερευνά και να κρίνει και τις πλέον αφανείς και κρύφιες σκέψεις και έννοιες της καρδιάς.]

~ Προς Εβραίους 4,12 ~

Μακάριος ανήρ εν τω νόμω αυτού μελετήσει ημέρας και νυκτός. [Τρισευτυχισμένος και ευλογημένος από τον Θεό είναι ο άνθρωπος εκείνος, που μελετά ημέρα και νύχτα τον νόμο του Κυρίου.]

~ Ψαλμοί 1,1-2 ~

Επιθυμητά υπέρ χρυσίον και λίθον τίμιον πολύν και γλυκύτερα υπέρ μέλι και κηρίον. [Τα λόγια του Κυρίου για τους καλοπροαίρετους ανθρώπους είναι επιθυμητά περισσότερο από τον χρυσό και από πλήθος πολύτιμων λίθων. Είναι γλυκύτερα από το μέλι και από την κηρήθρα.]

~ Ψαλμοί 18,11 ~

Το δε γνώναι νόμον διανοίας εστίν αγαθής. [Η κατανόηση του Θείου Νόμου είναι δείγμα καλοπροαίρετου και φωτισμένης διανοίας.]

~ Παροιμίες 9,10 ~

Διάβασε σε ήσυχο τόπο τα Ιερά Ευαγγέλια, για να γνωρίσεις τα θαυμάσια του Θεού και να νιώσει η ψυχή σου ουράνιες χαρές και γλυκύτητες... Η συνεχής μελέτη των Θείων Γραφών, είναι το φως της ψυχής, που κάνει ευτυχισμένο τον νου μας και που μας προφυλάσσει από τα πάθη.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τίποτε δεν είναι τόσο ισχυρό να αποβάλλει τις εμπειρίες και τις μνήμες της παλιάς ακόλαστης ζωής, να εξαφανίσει τους κακούς λογισμούς και να διώξει τις ενθυμήσεις που κινούνται και διεγείρονται μέσα στη σάρκα, και προκαλούν ταραχώδη σαρκική φλόγωση, όσο είναι το να βυθιστούμε ολόκληροι μέσα στον πόθο της μελέτης της Θείας Γραφής και να αναζητούμε να εννοήσουμε τα βαθιά νοήματά της. Όταν οι λογισμοί του ανθρώπου εμποτισθούν από την ηδονή της επίμονης μελέτης της σοφίας του Θεού στη Θεία Γραφή, με τέτοια αφοσίωση, που να στίβει τους λόγους του Θεού, για να του φανερωθούν τα θεία νοήματά τους, ε, τότε, ο άνθρωπος αφήνει πίσω του το μάταιο κόσμο, λησμονεί ό,τι υπάρχει σ' αυτόν και εξαλείφει από την ψυχή του όλες τις αμαρτωλές ενθυμήσεις της συσσωμάτωσης με τον κόσμο.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Κανένα βιβλίο δεν είναι τόσο απλό και τόσο καθαρό, όσο είναι το Ευαγγέλιο. Και όμως κανένα βιβλίο δεν μπορεί να εξηγηθεί πλανερά τόσο εύκολα, όσο το Ευαγγέλιο, όταν η καρδιά που το μελετά είναι πονηρή. Μην ζητήσεις ποτέ να καταλάβεις τους λόγους των Θείων μυστηρίων, που περιέχονται στις Αγίες Γραφές, χωρίς προηγουμένως να προσευχηθείς θερμά στον Θεό. Το κλειδί που θα καταλάβουμε τα Θεία νοήματα είναι η προσευχή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η Αγία Γραφή θα σε κρατήσει μακριά από την αμαρτία. Η αμαρτία θα σε κρατήσει μακριά από την Αγία Γραφή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η Αγία Γραφή είναι το οπλοστάσιο του Χριστιανού. Συνεγράφη υπό του Αγίου Πνεύματος, με σκοπό να διαλέγουμε όλοι οι άνθρωποι σαν από κοινό ιατρείο των ψυχών ο καθένας το φάρμακο του δικού του πάθους. Όταν έχεις την εκ των Θείων Γραφών παρηγοριά, δεν θα χρειαστείς ούτε εμάς, ούτε κανένα άλλον για να δεις το καθήκον σου, γιατί θα κατέχεις την εκ του Αγίου Πνεύματος συμβολή και καθοδήγηση προς το συμφέρον σου. Γιατί η Αγία Γραφή γνωστοποιεί παντού, σε κάθε άνθρωπο το θέλημα του Θεού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όποιος γεύτηκε την γλυκύτητα του λόγου του Θεού και τον πρόδωσε, μοιάζει μ' εκείνον που αντάλλαξε το πολύτιμο διαμάντι, με ένα χρωματιστό γυαλί.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως είναι αδύνατον να παρασταθεί με λόγια η γλυκύτητα του μελιού σε εκείνον που δεν το γεύτηκε ποτέ, έτσι είναι και αδύνατον να αποδοθεί η χρησιμότητα του Ουρανίου Λόγου σε εκείνον που δεν έχει μια τέτοια πείρα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το βιβλίο των Ψαλμών του Δαβίδ και τα παλαιά τραύματα των ψυχών θεραπεύει και στο νεοτραυματισθέντα αποδίδει γρήγορα την θεραπεία · και τον άρρωστο περιποιείται και το υγειές προφυλάσσει και γενικώς ξεριζώνει, όσο είναι δυνατό, τα πάθη, τα οποία κατατυραννούν ποικιλοτρόπως στη ζωή τις ψυχές των ανθρώπων · και τούτο με κάποια μελωδική ψυχαγωγία και ευχαρίστηση που γεννά αγνή σκέψη. Ο Ψαλμός γαληνεύει τις ψυχές, τις βραβεύει με ειρήνη, καθησυχάζει τους θορύβους και τα κύματα των λογισμών. Μαλακώνει την τάση της ψυχής για θυμό και σωφρονίζει την ακολασία της. Ο Ψαλμός συσφίγγει τη φιλία ενώνει τα χωρισμένα· συμφιλιώνει τους εχθρούς. Ο ψαλμός τρέπει σε φυγή τους δαίμονες, επιφέρει την βοήθεια των αγγέλων· είναι όπλο στους φόβους της νύχτας και ανάπαυση στους κόπους της ημέρας· ασφάλεια για τα νήπια· κόσμημα για τους ακμαίους στην ηλικία άνδρες· παρηγοριά για τους πρεσβυτέρους· στολίδι πάρα πολύ ταιριαστό για τις γυναίκες. Κατοικίζει τις ερήμους, σωφρονίζει τις συγκεντρώσεις· είναι βάση για τους αρχαρίους, αύξηση αυτών που προκόπτουν, στήριγμα των τελείων, φωνή της Εκκλησίας. Αυτός λαμπρύνει τις εορτές, αυτός προξενεί την κατά Θεό λύπη. Διότι ο Ψαλμός εξάγει δάκρυ και από πέτρινη καρδιά.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο Θεός στην Αγία Γραφή κρύπτεται αποκαλυπτόμενος και αποκαλύπτεται κρυπτόμενος.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο Λόγος του Ευαγγελίου, είναι το κρασί του Θεού, που φέρνει νηφάλια μέθη στους πιστούς αναγνώστες του.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Το Ευαγγέλιο είναι για το μυαλό του ανθρώπου, ό,τι είναι το τηλεσκόπιο για τα μάτια του.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Δεν υπάρχουν άνθρωποι που δεν καταλαβαίνουν το Ευαγγέλιο, αλλά που δεν το πιστεύουν. Δεν καταλαβαίνουν εκείνοι που δεν πιστεύουν.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Η Καινή Διαθήκη είναι κρυμμένη μέσα στην Παλαιά και η Παλαιά Διαθήκη αποκαλύπτεται μέσα στην Καινή.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Κατά την προσευχή μιλούμε με τον Θεό, ενώ με την μελέτη της Αγίας Γραφής, μιλάει Εκείνος μαζί μας.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Για την κατανόηση των Γραφών, χρειάζεται καθαρή ζωή.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Τα λόγια του Θεού όταν μελετώνται, την μεν ψυχή τρέφουν και διαφυλάττουν, το δε σώμα φρουρούν και παιδαγωγούν, τους δε δαίμονες διώκουν και προξενούν πολύ μεγάλη γαλήνη στην ψυχή. Πριν από κάθε ανάγνωση, προσευχήσου και παρακάλεσε θερμά τον

Θεό, να σου αποκαλυφτεί. Η ανάγνωση των Θείων Γραφών, συμμαζεύει το νου που περιπλανιέται και χαρίζει σαν δώρο, τη γνώση για τον Θεό. Να προσκολλάσαι στην ανάγνωση των Θείων Γραφών, για να σε διδάξουν, πως πρέπει να αποφεύγεις τις παγίδες του εχθρού και να κερδίσεις την αιώνια ζωή.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όποιος δεν κοπιάζει με αγάπη στην ωφέλεια και την ανάγνωση των Θείων Γραφών και δεν τις μελετά με πόθο, είναι άκαρπο δέντρο, εκείνος όμως που τις ερευνά με ενδιαφέρον, διπλασιάζει τον καρπό, όπως το δέντρο που είναι φυτεμένο, δίπλα στα τρεχούμενα νερά.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Άλλοι καυχιώνται για την συναναστροφή τους με μεγιστάνες, άρχοντες και βασιλιάδες, εσύ όμως να καυχιέσαι επειδή συναναστρέφεσαι με τον Ουράνιο Βασιλιά, όταν μελετάς τις Θείες Γραφές. Διότι είναι το Άγιο Πνεύμα που μιλά δια των Γραφών.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Διαφορετικά γίνεται η ανάγνωση των Γραφών από τους αρχαρίους στο βίο της ευσέβειας, διαφορετικά από εκείνους που πρόκοψαν και έφτασαν στο μέσο και διαφορετικά από εκείνους που πλησιάζουν προς την τελειότητα. Στους πρώτους γίνεται άρτος απ' το τραπέζι του Θεού που στηρίζει τις καρδιές τους και τους δυναμώνει στην πάλη με τα πνεύματα που ενεργούν τα πάθη και τους αναδεικνύει ανδρείους μαχητές κατά των δαιμόνων, ώστε να λένε: «Ετοίμασες μπροστά μου τραπέζι, απέναντι σ' αυτούς που με θλίβουν» (Ψαλμ. 22,5). Στους δεύτερους, γίνεται κρασί από Θεϊκό ποτήρι που ευφραίνει τις καρδιές τους και τους φέρνει σε έκσταση με τη δύναμη των εννοιών και ανυψώνει το νου τους από το γράμμα του νόμου που οδηγεί στο θάνατο, μεταφέροντάς τον στα βάθη του Πνεύματος, για να τα ερευνήσει και κάνοντάς τον ικανό να γεννά και να εφευρίσκει Θεία νοήματα, ώστε και αυτοί να λένε πολύ ταιριαστά: «Και το ποτήρι Σου με μεθά σαν το δυνατότερο κρασί» (Ψαλμ. 22,5). Στους τελευταίους, γίνεται λάδι Θεϊκού πνεύματος, που αλείφει την ψυχή τους και την καταπραΰνει και την ταπεινώνει με την υπερβολή των Θείων ελλάμψεων και την ανυψώνει ολόκληρη πάνω από την ταπεινότητα του σώματος, ώστε και αυτή να αναφωνεί με καύχηση: «Άλειψες με λάδι το κεφάλι μου» (Ψαλμ. 22,5) και: «Το έλεός Σου θα με καταδιώκει όλες τις ημέρες της ζωής μου» (Ψαλμ. 22,6).

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Το Ευαγγέλιο είναι ο στύλος της Εκκλησίας.

~ Άγιος Ειρηναίος ο Λουγδούνου ~

Μεγάλη ασφάλεια για την αποφυγή της αμαρτίας είναι η ανάγνωση της Αγίας Γραφής.

~ Άγιος Επιφάνιος ~

Δεν μπορούμε να πετύχουμε την αρετή με άλλον τρόπο, ούτε να αποφύγουμε το κακό, παρά με την μελέτη των Θείων Γραφών.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Ο μεγαλύτερος θησαυρός του κόσμου είναι το Ευαγγέλιο και όποιος το μελετάει κάθε μέρα, βρήκε την ευτυχία.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Για την έρευνα της Αγίας Γραφής, χρειάζεται έντιμη ζωή, καθαρή ψυχή και κατά Χριστόν αρετή, ώστε ο νους να βαδίζει το δρόμο Της και να μάθει όσο είναι προσιτό, περί του Θείου Λόγου.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Νύχτα και μέρα, ας μην φεύγει από το στόμα σου, ο λόγος του Θεού. Ας είναι έργο σου, η συνεχής μελέτη των Θείων Γραφών με σχολαστικότητα και να καταγίνεται στην κατανόηση κάθε λέξεως της Αγίας Γραφής. Δεν πρέπει να μελετά κανείς τεμπέλικα τον Νόμο του Κυρίου. Δεν επιτρέπεται άλλοτε να Τον μελετάει και άλλοτε όχι, αλλά πάντοτε και συνεχώς, να είναι αφοσιωμένος στα Θεία λόγια.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Πνευματικό λιβάδι και παράδεισος χαράς είναι η ανάγνωση της Αγίας Γραφής. Μας απομακρύνει από την αθυμία (κατάθλιψη - λύπη), μας φυτεύει την ευχαρίστηση και την χαρά, διώχνει την πονηριά, αφανίζει την κακία, μας κάνει να μην φοβόμαστε κανέναν, ριζώνει την αρετή και μας κάνει να υπομένουμε τους κόπους με πολλή προθυμία χάρη της αρετής. Τίποτα άλλο δεν μπορεί να παρηγορήσει έναν θλιμμένο, όσο η ανάγνωση των Γραφών.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι Γραφές δεν μας δόθηκαν για να τις έχουμε μόνο στα βιβλία, αλλά και για να τις χαράξουμε στις καρδιές μας. Όσοι παραμελούν τη μελέτη των Γραφών, είναι φτωχοί και πεινασμένοι... Ό,τι είναι για το σώμα η υλική τροφή, αυτό είναι για την ψυχή η ανάγνωση της Γραφής. Είναι τροφή πνευματική, που ενισχύει το λογισμό, που κάνει την ψυχή ισχυρή, γενναιότερη και αγιότερη. Ας την τρέφουμε την ψυχή μας, με τον λόγο του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Χρειαζόμαστε τα Θεία φάρμακα, για να θεραπεύουμε τις πληγές που μας δημιουργούνται και να προλαμβάνουμε αυτές που πρόκειται να γίνουν, αποκρούοντας και κατασβήνοντας τα βέλη του διαβόλου, με την συνεχή μελέτη των Θείων Γραφών. Γιατί δεν είναι δυνατόν να σωθεί κάποιος, χωρίς να απολαμβάνει διαρκώς την πνευματική ανάγνωση. Άμα λοιπόν καθημερινά πληγωνόμαστε, χωρίς να θεραπεύουμε τις πληγές με την ανάγνωση, ποιά ελπίδα θα έχουμε;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η Αγία Γραφή όταν μπει μέσα στην ψυχή, είναι σαν το θυμίαμα. Είναι το λιβάνι πάνω σε αναμμένη ψυχή και γεμίζει όλη την ύπαρξη με ευωδία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως η πείνα είναι ένδειξη σωματικής υγείας, έτσι και το να ενδιαφέρεται κανείς να ακούει τα λόγια του Θεού, μπορεί να το θεωρήσει ως απόδειξη ψυχικής υγείας. Και αν η ψυχή δεν φωτιστεί προηγουμένως από την Αγία Γραφή, δεν είναι δυνατόν να δώσει καρπό αρετής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν σ' ένα σπίτι, όπου υπάρχει το Ευαγγέλιο, δεν θα τολμήσει να εισέλθει ο διάβολος, πολύ λιγότερο δεν θα θίξει ποτέ την ψυχή εκείνη που ασχολείται με τέτοια διανοήματα, ούτε θα την κυριεύσει ο δαίμονας, ή η φύση της αμαρτίας. Γιατί όπου υπάρχουν γράμματα βασιλικά, που να είναι τυπωμένα σε θεοφιλή διάνοια από το Άγιο Πνεύμα και να ακτινοβολούν πολλή Χάρη, ο διάβολος δεν μπορεί να την ατενίσει κατά πρόσωπο, αλλά από μακριά θα δείξει τα νώτα του. Αγίασε λοιπόν την ψυχή σου, αγίασε το σώμα σου, έχοντας αυτά διαρκώς στην καρδιά σου και στην γλώσσα σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς η γη που δεν βρέχεται, δεν μπορεί να βγάλει στάχυα, ακόμη και αν φυτέψει κανείς μύριους σπόρους, έτσι και η ψυχή δεν μπορεί να επιδείξει κάποιον καρπό, αν δεν φωτιστεί προηγουμένως από τις Γραφές.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην περιφρονείτε ούτε τη μικρή λέξη, ούτε μια συλλαβή από τα κείμενα της Αγίας Γραφής. Γιατί δεν είναι απλώς λόγια, αλλά λόγια του Αγίου Πνεύματος. Για τούτο είναι δυνατό να βρούμε ακόμα και σε μία συλλαβή, μέγα θησαυρό! Τίποτα δεν γράφτηκε απλώς και χωρίς λόγο, αλλά γράφτηκαν για το συμφέρον μας και προς όφελός μας, έστω και αν εμείς αγνοούμε μερικά. Γι' αυτό χρειάζεται λεπτομερής έρευνα και συνεχή προσοχή, για να μπορέσουμε, έστω και λίγο να διεισδύσουμε στα ιερά εκείνα μυστήρια. Αλλά ακόμα και αν δεν καταλαβαίνεις τα γραφόμενα, μεγάλος αγιασμός προέρχεται και μόνο από την ανάγνωση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να αντλείτε για όλα, πληροφορίες από τις Γραφές.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η Αγία Γραφή δεν έχει ανάγκη από ανθρώπινη σοφία για να κατανοηθούν όσα γράφει, αλλά έχει ανάγκη από την ανακάλυψη του Αγίου Πνεύματος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στην Αγία Γραφή δεν είναι όλα σαφή, για να μην περιπέσεις σε αμέλεια (να αγωνίζεσαι δηλ. για την σωστή τους ερμηνεία), ούτε πάλι είναι όλα ασαφή, για να μην σε πιάνει απόγνωση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τέτοια είναι η φύση του θησαυρού της Αγίας Γραφής: Ενώ κάνει πλούσιους εκείνους που τον δέχονται, ωστόσο τα νοήματά της ουδέποτε εξαντλούνται, καθότι είναι μια πηγή που δεν τελειώνει, γιατί αναβλύζει από την πηγή του Αγίου Πνεύματος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν αρκεί να πούμε, ότι αυτό είναι γραμμένο στην Γραφή, αλλά πρέπει να διαβάσουμε όλη την συνέχεια. Αν διακόπτουμε την μεταξύ των χωρίων συνέχεια και συνάφεια, θα βγουν πολλές πονηρές διδασκαλίες. Στην Αγία Γραφή είναι άλλωστε γραμμένο: ''δεν υπάρχει Θεός'' και ''δεν θα ενεργήσει δίκαια ο Θεός''.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αιτία όλων των κακών είναι το ότι δεν γνωρίζουμε την Αγία Γραφή. Πάμε στον πόλεμο χωρίς όπλα. Πώς είναι δυνατόν να σωθούμε; Πραγματικά, τα άπειρα κακά φύτρωσαν από την άγνοια των Γραφών. Από την άγνοια προήλθαν οι καταστρεπτικές αιρέσεις Από εδώ προήλθε ο απρόσεκτος τρόπος ζωής. Από εδώ τα άχρηστα και ανώφελα πράγματα. Όπως εκείνοι που είναι τυφλοί, δεν μπορούν να βαδίσουν σωστά, έτσι και εκείνοι που δεν φωτίζονται από την ακτίνα των Θείων Γραφών, αναγκάζονται να σκοντάφτουν σε πολλά, ακριβώς επειδή προχωρούν σε φρικτό σκοτάδι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για ποιό λόγο, για τον Λάζαρο δεν μίλησαν οι άλλοι Ευαγγελιστές, αλλά μόνο ο Ιωάννης; Το Άγιο Πνεύμα, επειδή ήθελε, να εξαφανίσει τις υποψίες για φανταστικές διηγήσεις, επέτρεψε στους Ευαγγελιστές να γράψουν με απόλυτη συμφωνία τα θαύματα του Ιησού, αλλά και έκανε να παραλείψει ο καθένας και κάτι, παρουσιάζοντας έτσι ολοφάνερα απόδειξη, ότι τα Ευαγγέλια δεν τα έγραψαν με κακό σκοπό, ούτε ύστερα από προμελέτη, ούτε ύστερα από συμφωνία, ούτε για να μας ευχαριστήσουν, αλλά για να τα παρουσιάζουν όλα καθαρά, την απέριττη αλήθεια, όταν λείψουν οι φαινομενικές διαφορές.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να δεις, αν είσαι γνήσιος ή ψεύτικος Χριστιανός; Μελέτα προσεκτικά την Αγία Γραφή. Κάθε φορά που θα διαβάζεις ένα στίχο, να ελέγχεις τον εαυτόν σου και να τον ρωτάς: Αυτό που γράφεται εδώ, το εφάρμοσα; Έτσι θα αρχίσεις να μπαίνεις στο μεγάλο νόημα του Χριστιανισμού και να γίνεσαι συνειδητός Χριστιανός...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η όλη περίληψη των Ευαγγελίων από εκεί έχει την αρχή: το ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, Σταυρώθηκε και Αναστήθηκε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη είναι δύο κουπιά που πρέπει να χειρίζεσαι, για να οδηγήσεις την λέμβο της υπάρξεώς σου στο Ουράνιο λιμάνι. Χωρίς αυτά, είναι αδύνατον να διασχίσει κάποιος το πέλαγος της αμαρτίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η παιδαγωγία της Παλαιάς Διαθήκης μοιάζει με διατροφή από γάλα, ενώ η φιλοσοφία της Καινής Διαθήκης με στερεά τροφή. Και κανείς δεν οδηγεί προς τη στερεά τροφή, πριν να θρέψει με γάλα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Έργο της Παλαιάς Διαθήκης ήταν να δημιουργήσει τον άνθρωπο, ενώ της Καινής να μεταμορφώσει τον άνθρωπο σε άγγελο. Επειδή λοιπόν, η κακία οδήγησε τους ανθρώπους ακόμα και στην απώλεια της ανθρωπίνης φύσεώς τους και τους κατέβασε στην κατάσταση των αλόγων ζώων και τους έκανε άγριους, ο μεν Μωσαϊκός Νόμος, απάλλαξε τους ανθρώπους από την κακία, ενώ η Χάρις της Καινής Διαθήκης, πρόσθεσε και την αγγελική αρετή...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πολλοί θέλουν να μάθουν, που μετατέθηκε ο Ενώχ και γιατί δεν πέθανε αυτός, ούτε και ο Ηλίας και αν ακόμα ζουν, πως ζουν και σε ποιά μορφή βρίσκονται. Η αναζήτηση αυτή είναι πέρα για πέρα περιττή. Το ότι ο Ενώχ μετατέθηκε και ο Ηλίας αναλήφτηκε, το είπαν οι Γραφές. Πού όμως είναι, δεν τα πρόσθεσαν. Διότι οι Γραφές λένε, μόνο τα αναγκαία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η μελέτη της Αγίας Γραφής βοηθάει πολύ στην προσευχή. Θερμαίνει την ψυχή και μεταφέρει τον προσευχόμενο σ' έναν πνευματικό χώρο. Καθημερινά να διαβάζεις ένα κομμάτι από την Καινή Διαθήκη, γιατί είναι γραμμένη θεόπνευστα και έχει Πνεύμα Άγιο. Όποιος διαβάζει την Αγία Γραφή, φωτίζεται ο νους του και εξαγνίζεται η ψυχή του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μακάριοι όσοι δεν κηρύττουν με λόγια το Ευαγγέλιο, αλλά το ζούνε και το κηρύττουν με την σιωπή τους, με τη Χάρη του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που δεν είναι ακόμη σε καλή πνευματική κατάσταση, να μην διαβάσει την Παλαιά Διαθήκη, γιατί θα την παρεξηγήσει και έτσι θα βλαφτεί.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ένα Θείο νόημα, έχει πολλά Θεία νοήματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το Ευαγγέλιο και η κοσμική λογική δεν συμβιβάζονται. Στο Ευαγγέλιο είναι η αγάπη. Στην λογική είναι το συμφέρον. Στο Ευαγγέλιο λέει: «Αν σε αγγαρεύσει κάποιος για ένα μίλι, εσύ να πας δύο μίλια». Πού υπάρχει λογική εδώ πέρα; Εδώ είναι μάλλον τρέλλα! Γι' αυτό όσοι πάνε να συμβιβάσουν το Ευαγγέλιο με την κοσμική λογική μπερδεύονται άσχημα. Υπάρχουν λ.χ. διάφορες ομάδες που οργανώνουν φιλανθρωπικά έργα. Μαθαίνουν φέρ' ειπείν, ότι κάποιος έπαθε μεγάλη ζημιά, φτώχυνε και έχει ανάγκη από χρήματα. «Να τον βοηθήσουμε, λένε, αλλά προηγουμένως ας βεβαιωθούμε αν έχει πράγματι ανάγκη». Και πάνε 2-3 να τον επισκεφθούν, για να δούν αν πράγματι έχει ανάγκη. Και βλέπουν, ας υποθέσουμε, να έχει πολυτελές σαλόνι και λένε: «Α, έχει τέτοιες πολυθρόνες, τέτοιο σαλόνι! Αυτός, για να έχει τέτοια έπιπλα, δεν έχει ανάγκη». Και την βοήθεια δεν την δίνουν. Δεν καταλαβαίνουν όμως, ότι ο άλλος πεινάει. Γιατί, όταν γίνεται κανείς φτωχός, αυτό δεν σημαίνει, ότι από την μία ώρα στην άλλη αλλάζει ακόμη και τα ρούχα του. Και πού ξέρεις, αν αυτό το σαλόνι δεν το είχε από παλιά και ο καημένος δεν πρόλαβε να το πουλήσει ακόμη; Ή μπορεί να του το χάρισε κάποιος, που έμαθε την ανάγκη της οικογενείας του. Κρίνουν με την λογική και μπερδεύονται και το Ευαγγέλιο μένει έξω από την ζωή τους. Οι άνθρωποι βλέπουν εξωτερικά, γι' αυτό και τα ερμηνεύουν όλα αλλιώς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η μελέτη του Ευαγγελίου και το Ψαλτηρίου, αγιάζουν τον άνθρωπο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εγώ με το Ψαλτήρι νοιώθω μια αγαλλίαση, είναι όλο Προφητεία, όλο παρηγοριά. Σε μια δύσκολη κατάσταση αν διαβάσεις Ψαλτήρι, νοιώθεις ανακούφιση, λύτρωση, σιγουριά ότι θα βοηθήσει ο Θεός. Το Ψαλτήρι πολύ βοηθάει για την καρδιακή προσευχή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ντύσου την πανοπλία της Αγίας Γραφής. Μελετώντας καθημερινά τον λόγο του Θεού, θα μένεις άτρωτος από τις επιθέσεις της αμαρτίας.

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Ο ήλιος που ανατέλλει, να σε βρίσκει με τη Βίβλο στα χέρια.

~ Άγιος Ευάγριος ο Ποντικός ~

Η Θεία Γραφή είναι η Θεϊκή επιστήμη, που μας κάνει περισσότερο μορφωμένους, από όλους τους φιλοσόφους, περισσότερο σοφούς, από όλους τους σοφούς και μόνο Αυτή μας κάνει Άγιους, Πνευματικούς και Μακάριους. Οι λόγοι των Θείων Γραφών, είναι τόπος των πνευματικών ηδονών, γιατί σ' αυτές βρίσκεται η απόλυτη αλήθεια, από την οποία φωτίζεται και λαμπρύνεται ο νους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να το μελετάς το Άγιο Ευαγγέλιο με φόβο και τρόμο, σαν να μιλάς με τον ίδιο το Θεό. Εσύ όμως δεν αισθάνεσαι κανένα φόβο στην καρδιά σου, όταν ακούς να σου μιλάει με το στόμα Του ο Θεός.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όταν διαβάζεις ή μελετάς τις Άγιες Γραφές, μην το κάνεις αυτό μόνο, για να τις ξεφυλλίζεις, αλλά στα λόγια εκείνα που θα βρεις κατάνυξη, Θεϊκή αγάπη ή πνευματική χαρά, εκεί να σταματήσεις και να απολαύσεις τον Θεό.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Τρώμε τη Σάρκα και πίνουμε το Αίμα του Χριστού στη Θεία Ευχαριστία, αλλά επίσης και στην μελέτη των Γραφών.

~ Άγιος Ιερώνυμος ~

Η προσεκτική μελέτη του Θείου λόγου, και μάλιστα όταν γίνεται με χύσιμο δακρύων, νεκρώνει και αφανίζει τα πάθη, ακόμη και αν έχουν πολυκαιρίσει. Και σιγά σιγά φέρνει στην ανυπαρξία τις ολέθριες αμαρτωλές ενέργειες της ψυχής και του σώματος. Μόνο εμείς να μην αμελήσουμε, με προσευχή και ελπίδα επίμονη και χωρίς ντροπή, να καθόμαστε κοντά στον Κύριο.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Μελετώντας τα λόγια του Θεού, θεραπεύεται κανείς χωρίς να το καταλάβει. Η μελέτη της Αγίας Γραφής, μας βοηθάει να μην αμαρτάνουμε. Φωτίζει την ψυχή μας, μας προφυλάσσει από τα πάθη, μας βάζει στο δρόμο της σωτηρίας.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όσοι επιθυμούν να κατανοήσουν τις Θείες Γραφές, είναι ανάγκη να έχουν ετοιμότητα στην πίστη.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Ο Θείος λόγος ειναι τροφή της διάνοιάς μας και πνευματικός άρτος, που στηρίζει την καρδιά του ανθρώπου.

~ Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας ~

Ο σπόρος δεν μπορεί να φυτρώσει χωρίς χώμα και νερό. Και η ψυχή δεν μπορεί να καρποφορήσει χωρίς να ριζώσει στο χώμα της Αγίας Γραφής και χωρίς να ποτιστεί από τα νάματα της Θείας λατρείας.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όποιος έχει ταπεινοφροσύνη και εργασία πνευματική, όσα διαβάζει στις Θείες Γραφές, όλα θα τα εννοήσει και θα τα καταλάβει. Διάβαζε τα λόγια της Αγίας Γραφής με έργα.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Περισσότερο ωφελείται κανείς μελετώντας καθημερινά το νόμο του Θεού, παρά οποιοδήποτε άλλο βιβλίο. Γιατί μέσα στη Γραφή, είναι κρυμμένα νοήματα αγιοπνευματικά, που όχι μόνο χαρίζουν ανέκφραστη ηδονή στην ψυχή, μα και την ανεβάζουν στον ουρανό, πάνω από τα γήινα και κοσμικά πράγματα.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Ερεύνησε τις Γραφές και θα βρεις τις εντολές και όσα λένε εφάρμοσέ τα και θα απαλλαγείς από τα πάθη.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Κάθισε αδελφέ σε στιγμές αθυμίας, αν μπορείς μόνος σου στο δωμάτιό σου. Άνοιξε την Καινή Διαθήκη και διάβασε το κομμάτι, που τυχαία θα πέσει στα μάτια σου. Πολλές φορές μια τέτοια τακτική έχει πολύ καλά αποτελέσματα. Μπορεί το κομμάτι, που τυχαία θα πέσει στα μάτια σου, να δίδει απάντηση στο πρόβλημα της στιγμής σου και να βρεις αμέσως το φάρμακο της αθυμίας σου.

~ Όσιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Οι παρερμηνείες και οι πλάνες προέρχονται, από το ότι οι περισσότεροι βιάζονται να εισχωρήσουν στα νοήματα της Αγίας Γραφής, χωρίς καθόλου να φροντίσουν πιο πριν, να έχουν καθαρίσει την καρδιά τους.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Το Ευαγγέλιο διαβάζεται σωστά μόνο από τον καθαρό νου και όπως είπε κάποιος Όσιος, κατανοείται ανάλογα με την προθυμία και την εργασία των εντολών. Ωστόσο, η ακριβής και τέλεια γνώση του Ευαγγελίου δεν μπορεί ν' αποκτηθεί με τη δική μας προσπάθεια· είναι χάρισμα του Χριστού.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Μέχρι το τέλος της ζωής σου, μην πάψεις να μελετάς το Ευαγγέλιο! Μην σκεφτείς ποτέ, ότι σου είναι γνωστό, έστω και αν το ξέρεις απ' έξω... Αν όμως δεν μελετάς το Ευαγγέλιο και δεν εφαρμόζεις τις Ευαγγελικές εντολές, θα βαδίζεις στο δρόμο της αυταπάτης και της ψυχικής συγχύσεως.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Στην αρχή της πνευματικής σου πορείας, να μελετάς περισσότερο τα έργα των Πατέρων και όταν εκείνοι σε διδάξουν τον τρόπο της ορθής Ευαγγελικής μελέτης, τότε πια κατεξοχήν, να διαβάζεις το Ευαγγέλιο. Όσοι με αφροσύνη και αλαζονεία απορρίπτουν τους Αγίους Πατέρες, προσεγγίζοντας άμεσα, με τυφλή θρασύτητα, αφώτιστο νου και ακάθαρτη καρδιά το Ευαγγέλιο, απορρίπτονται απ' αυτό και πέφτουν σε πλάνη. Το Ευαγγέλιο αφήνει μόνο τους ταπεινούς να το προσεγγίσουν...

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο λόγος του Θεού είναι ένας καθρέφτης, όπου καθρεφτίζεται η ψυχή μας. Όπως ο άνθρωπος όταν κοιτάζεται σε ένα καθρέφτη, βλέπει κάθε 42 ελάττωμα ή κηλίδα στο πρόσωπο ή τα ρούχα του, έτσι και η ψυχή, όταν διαβάζει το λόγο του Θεού και διερευνά τις εντολές Του, βλέπει αν είναι καθαρή ή ακάθαρτη.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Καθημερινά να διαβάζετε την Αγία Γραφή, τον Λόγο του Θεού. Και όχι μόνο να την διαβάζετε, αλλά και να εμβαθύνετε, να μελετάτε το κομμάτι που διαλέξατε. Έτσι θα τρέφετε πνευματικά την ψυχή σας.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Θα πρέπει να διαβάζει κανείς όρθιος την Καινή Διαθήκη και το Ψαλτήρι. Αυτό βοηθάει στο να φωτίζεται το λογικό και να πραγματοποιείται μια ουράνια μεταβολή.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Πολλά χωρία της Αγίας Γραφής δεν τα παίρνουμε με την έννοια που τους ταιριάζει. Και όλα αυτά, επειδή δεν ζητάμε τη Χάρη του Θεού και δεν της επιτρέπουμε, εξαιτίας της υπερηφανείας μας, να εισχωρήσει στις ψυχές μας και δεν έχουμε τον πραγματικό φωτισμό, που στέλνει ο Θεός σ' όλες τις ψυχές, που πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη Του.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Τι εξαίσια λόγια εμπεριέχονται στο Ευαγγέλιο... Όποιο άλλο βιβλίο και να πιάσεις στα χέρια σου, ακόμα και του καλύτερου συγγραφέα, αν το διαβάσεις και το ξαναδιαβάσεις, μπορεί να το βαρεθείς. Ενώ το Ευαγγέλιο, όσο περισσότερο το διαβάζεις, τόσο μεγαλύτερη ανακούφιση αισθάνεσαι, μαζί με κάθε είδους καλά αισθήματα.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Για να κατανοήσεις τα Ιερά Κείμενα χρειάζεται ταπείνωση και προσευχή. Να διαβάζετε καθημερινά, ένα κεφάλαιο από τα Ευαγγέλια.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Συνιστώ να διαβάζεις συχνότερα και επί μακρόν το Ευαγγέλιο, ιδίως αυτό του Ιωάννη. Να το διαβάζεις, έτσι ώστε να το ακούν τα αυτιά σου. Είτε καταλαβαίνεις, είτε όχι, εσύ διάβαζε. Ο ευλογημένος λόγος του Ευαγγελίου, θα έχει την δύναμη να διώξει την θλίψη και την μελαγχολία και να σε ηρεμήσει. Διάβαζε το μόνο όσο γίνεται συχνότερα και για όσο γίνεται μεγαλύτερο διάστημα.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Η κατανόηση της Αγίας Γραφής εξαρτάται από τον βαθμό καθαρότητας της καρδιάς μας και από την ταπεινοφροσύνη μας. Αυτό το βάθος είναι δυσθεώρητο και άπειρο. Αν μελετάς μόνο την Αγία Γραφή και δεν διαβάζεις τους Πατέρες της Εκκλησίας, τότε δεν θα μάθεις τον τρόπο ζωής τους, πως διεξάγουν τον πνευματικό πόλεμο. Θα πιστέψεις πως μπορείς μόνος σου να τα βγάλεις πέρα και δεν θα ταπεινωθείς.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Η Αγία Γραφή είναι το σύνταγμα του κόσμου. Όσοι περιφρονούν τη Βίβλο, περιφρονούν τη ζωή τους.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Η ανάγνωση του Ψαλτηρίου δαμάζει τα πάθη και η ανάγνωση του Ευαγγελίου κατακαίει τα ζιζάνια των αμαρτιών μας, γιατί ο λόγος του Θεού είναι "πυρ καταναλίσκον". Κάποτε επί 40 μέρες διάβαζα το Ευαγγέλιο, χάρη της σωτηρίας κάποιας ψυχής, που με είχε κάποτε ευεργετήσει. Και τι βλέπω στον ύπνο μου!... Σε ένα χωράφι γεμάτο ζιζάνια, πέφτει φωτιά από τον ουρανό και τα κατακαίει, ώστε το χωράφι να παρουσιαστεί καθαρό. Δεν μπορούσα να καταλάβω την σημασία του οράματος, οπότε ακούω την φωνή: "Τα ζιζάνια που σκέπαζαν το χωράφι είναι οι αμαρτίες της ψυχής, για την οποία παρακαλούσες και η φωτιά που τα έκαψε, είναι ο λόγος του Θεού, που για χάρη της μελετούσες".

~ Στάρετς Παρθένιος ~

Μερικές φορές σκέφτεσαι και αναρωτιέσαι, γιατί οι άνθρωποι δεν θέλουν να διαβάζουν την Αγία Γραφή ή ακόμα και ιερά - πνευματικά βιβλία; Η απάντηση, προφανώς, είναι στα λόγια του Ιησού Χριστού: ''Το φως ήρθε στον κόσμο, οι άνθρωποι όμως αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως, γιατί οι πράξεις τους ήταν πονηρές. Κάθε άνθρωπος που πράττει έργα φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, γιατί φοβάται μήπως αποκαλυφτούν τα έργα του και κριθούν'' (Ιωάν. 3,19-20).

~ Στάρετς Ηλίας της Όπτινα ~

Η Αγία Γραφή είναι ανεκτίμητος θησαυρός για τον άνθρωπο, από τον οποίο μπορεί αυτός, να αντλεί και φως και ζωή: Φως, το οποίο μπορεί να φωτίσει και να σοφίσει κάθε άνθρωπο και Ζωή, η οποία μπορεί να ζωογονήσει, να παρηγορήσει και να γλυκάνει κάθε άνθρωπο.

~ Στάρετς Σάββας ο Παρηγορητής ~

Λέει ο Ψαλμωδός (ο Δαβίδ): ''Μακάριοι είναι εκείνοι που είναι άμεμπτοι στη ζωή τους και βαδίζουν σύμφωνα με τον νόμο του Κυρίου. Μακάριοι είναι εκείνοι που ερευνούν με ενδιαφέρον και μελετούν τους Θείους νόμους που μαρτυρούν γι' Αυτόν'' (Ψαλμοί 118,1-2). Δεν προτάσσει δηλ. ο Ψαλμωδός το: ''Μακάριοι είναι εκείνοι, που μελετούν με ενδιαφέρον τον Θείο Νόμο'', αλλά το: ''Μακάριοι είναι εκείνοι, που είναι άμεμπτοι στη ζωή τους'' και μετά προσθέτει τον προηγούμενο Μακαρισμό. Έβαλε λοιπόν σε θέση προτεραιότητας το: ''Μακάριοι είναι εκείνοι, που είναι άμεμπτοι στη ζωή τους''. Μ' αυτό θέλει να μας επισημάνει, ότι δεν θα μπορέσουμε να φτάσουμε στην βαθιά κατανόηση του λόγου του

Θεού, αν δεν έχουμε πριν διανύσει το στάδιο της κάθαρσης της καρδιάς, ακολουθώντας την οδό των εντολών Του.

~ Αββάς Νισθερώ ~

Χωρίς το Ευαγγέλιο στα χέρια μας, δεν έχουμε οδηγό, δεν έχουμε πυξίδα, δεν έχουμε τίποτα και δεν μπορούμε να σωθούμε...

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Σας συνιστώ με όλη μου την καρδιά, το Ευαγγέλιο να είναι η πρώτη σας μελέτη. Να εμβαθύνετε μέσα σε αυτό και θα βρείτε χρυσορυχείο χωρίς τέλος! Όσο θα ''σκάβεις'', τόσο και θα βρίσκεις θησαυρό, διότι ο Θεός δεν έχει τέλος, είναι άπειρος. Όταν το Ευαγγέλιο γίνει η ζωή μας, τότε ο ουρανός μας περιμένει...

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Λοιπόν, θέλεις να σου πω και εμείς οι αγράμματοι, πώς διαβάζουμε την Αγία Γραφή; Αφού προσευχηθώ πέντε - έξι ώρες, κατόπιν διαβάζω Αγία Γραφή και κατά προτίμηση τετραυάγγελο. Σε διαβεβαιώνω ότι τόσο ανοίγει ο νους μου, τα καταλαβαίνω τόσο καθαρά, που από την πολλή συναίσθηση δεν αντέχω. Αφήνω το βιβλίο και κλαίω με συγκίνηση ώρα πολλή.

~ Γέροντας Χαράλαμπος ο Διονυσιάτης ~

Το Ψαλτήρι καθημερινή μου τροφή το έχω. Να το αγαπάς πολύ και να το διαβάζεις. Έστω ένα ή δύο ψαλμούς την ημέρα. Και όταν έχεις λύπη, όταν έχεις πειρασμό, διάβαζε με προσοχήν και αγάπην το Ψαλτήρι και θα νιώθεις μεταβολή μέσα σου.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Αν ξεκινούσα την ζωή μου τώρα, ένα θα πάσχιζα να κάνω: να αποστηθίσω το ψαλτήρι. Αυτή είναι η γονική μήτρα της νοεράς προσευχής. Αυτό είναι το εύφορο χώμα, όπου ευδοκιμεί ο σπόρος της ευχής. Αυτό μαστίζει τους δαίμονες. Όταν διάβαζα, στις αγρυπνίες μου, το ψαλτήρι, ερχόνταν ο δαίμονας, που μούγκριζε σαν αγριόχοιρος στο αυτί μου. Ειδικά, όταν έλεγα τον στίχο, «Αναστήτω ο Θεός...» και τον στίχο που λέει, «Εσύ είσαι Κύριος και Θεός μου». Λυσσούσε, με έπιανε από τον λαιμό, με έπνιγε. Μπέρδευε τα λόγια μου, για να μην το πώ. Τόσο πολύ καιγόταν...». Να έχουμε την αγία του ευχή και ο Θεός να δώσει μιμητές της ασκητικής και ηγιασμένης του ζωής.

~ Γέροντας Θεόδωρος ο Αγιοφαραγγίτης ~

Από όλα τα Ιερά που προσκυνούμε εμείς οι Ορθόδοξοι, αυτό που προηγείται είναι το Ευαγγέλιο. Το Ευαγγέλιο είναι ο γραπτός Χριστός, είναι ο ίδιος ο Χριστός ''τυπωμένος'' σε χαρτί!!! Το Ευαγγέλιο δεν είναι εγκυκλοπαίδεια, δεν είναι είναι ένα φιλοσοφικό βιβλίο, που μεταδίδει γνώσεις, αλλά είναι ένα βιβλίο που μεταδίδει Φως. Μελετούμε το Ευαγγέλιο, όχι για να κάνουμε τους δασκάλους στους άλλους, αλλά για να τα εφαρμόσουμε. Τα λόγια του Ευαγγελίου είναι αποκαλύψεις, που έχουν σχέση με σωτηρία ψυχής, με φωτισμό, αγιασμό και θέωση ψυχής. Είναι λόγια που μας αποκαλύπτουν την Αυτοαλήθεια, τον ίδιο τον Χριστό. Ο Χριστός αυτοαποκαλύπτεται σε κάθε λέξη του Ευαγγελίου... και κάθε λέξη έχει άπειρες αποκαλύψεις, διότι ο Χριστός είναι άπειρος!!! Αυτός είναι ο λόγος, που το Ευαγγέλιο έχει άπειρο θεολογικό βάθος. Το Ευαγγέλιο, είναι η πιο μεγάλη αποκάλυψη του

Θεού πάνω στη γη. Δεν μπορεί ο Χριστός να κάνει πιο μεγάλη αποκάλυψη, με το να μας μιλήσει μέσω του Ευαγγελίου. Είναι πλήρες το Ευαγγέλιο (δεν χρειάζονται προσθαφαιρέσεις), άσχετα αν εμείς το καταλαβαίνουμε ή όχι...

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Ο ήλιος δεν είναι μόνο πηγή φωτισμού, αλλά είναι και πηγή τυφλώσεως. Έτσι και το Ευαγγέλιο δεν θα το διαβάσουμε, πριν βάλουμε τα μαύρα ''γυαλιά'' των Πατέρων. Γι' αυτό δεν ξεκινάμε κατευθείαν από την μελέτη της Αγίας Γραφής, αλλά από τους Πατέρες που Την ερμηνεύουν. Κανείς δεν μπορεί να καταλάβει και να ερμηνεύσει το Ευαγγέλιο, εάν πρώτα δεν μελέτησε για να καταλάβει τους Αγίους Πατέρες. Γιατί το Ευαγγέλιο, άλλα γράφει και άλλα εννοεί και άμα ο άνθρωπος δεν είναι επισκιασμένος από τη Χάρη του Θεού, κινδυνεύει να πλανεθεί και να γίνει αιρετικός. Δεν θα καταλάβουμε ποτέ το Ευαγγέλιο, αν δεν καταλάβουμε το πνεύμα του Ευαγγελίου και όχι το γράμμα του. Το πνεύμα του Ευαγγελίου ερμηνεύεται με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και όχι με τις διανοητικές μας ικανότητες. Γι' αυτό πριν μελετήσουμε την Αγία Γραφή, να προσευχόμαστε, ώστε να μας διευρύνει ο Κύριο τον νου μας με την Χάρη Του και να εννοήσουμε αυτό που θα μελετήσουμε.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Μελετάμε τα Ιερά Κείμενα, όχι για να αυξήσουμε τη γνώση μας, αλλά για να αυξηθεί και να εμβολιαστεί η ψυχή μας, περισσότερο με τη Χάρη. Με τη Χάρη αυτή παίρνουμε ''πληροφορία'', αλλά και εξοπλιζόμαστε στον πόλεμο, που μας κάνει ο διάβολος. Δεν καταλαβαίνουμε τα κείμενα αυτά, γιατί είμαστε πονηροί και εμπαθείς και μας λείπει η απλότητα στην ψυχή μας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Ο Λόγος του Ευαγγελίου, ο Λόγος του Χριστού έχει άπειρο πλάτος αναπτύξεως!!! Κάθε λέξη του Ευαγγελίου, έχει άπειρες αποκαλύψεις, (από τον Ίδιο το Χριστό) διότι ο Χριστός είναι άπειρος!!! Αυτός είναι ο λόγος που το Ευαγγέλιο έχει άπειρο θεολογικό βάθος.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Δεν υπάρχει καμμία γραπτή προσευχή στην Ορθοδοξία, ανωτέρα, από τους ψαλμούς το Δαβίδ. Οι ψαλμοί του Δαβίδ περιέχουν συμπυκνωμένους τόνους Χάριτος και είναι μετά την ευχή στο όνομα του Χριστού και της Παναγίας, η πιο δυνατή προσευχή.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Είναι πολύ επικίνδυνο να παίρνουμε κατ' ευθείαν τα λόγια της Γραφής και να τα ερμηνεύουμε, χωρίς πρώτα να μελετήσουμε τα Πατερικά κείμενα. Όλες οι Χριστιανικές παραφυάδες, που ονομάζονται δήθεν Εκκλησίες, πιστεύουν στην Αγία Γραφή, αν και όλοι αυτοί διαφέρουν μεταξύ τους· δεν πρόκειται βέβαια να συμφωνήσουν ποτέ, διότι θέλησαν να ερμηνεύσουν κατ' ευθείαν την Γραφή και πλανέθηκαν. Η Γραφή έχει πολλαπλές ερμηνείες και γίνεται κατανοητή μόνο από εκείνους, που έχουν γυμνασμένα τα πνευματικά αισθητήρια.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Η Αγία Γραφή, αν και είναι αποκάλυψη, δεν μας ωφελεί σε τίποτε, αν απλώς την γνωρίζουμε και εάν πρώτα εμείς δεν γίνουμε τηρητές της Θείας αποκαλύψεως· στο πως δηλαδή ο άνθρωπος θα ρυθμίσει βιωματικά τον εαυτό του, ούτως ώστε, να αμοιφθεί ή να παιδευτεί, εάν δεν πετύχει.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Αυτή η κάθαρση, αυτός ο φωτισμός, τον οποίον θα πάρεις διαβάζοντας τη Θεία Γραφή, θα σου κρατήσει όλη την ημέρα και τη νύχτα.

~ άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Η Γραφή είναι μία και αιώνια και αληθινή. Δεν μπορούμε να παίρνουμε κομμάτια και να την χρησιμοποιούμε, όπως μας βολεύει. Έχουμε κάνει τον δικό μας Θεό. Κόβουμε και ράβουμε, ό,τι μας συμφέρει...

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Δεν υπάρχει τίποτε άλλο στον κόσμο, ούτε στον Ουρανό, ούτε στη γη ωραιότερο από το Άγιο Ευαγγέλιο. Είναι ο ίδιος ο Λόγος του Θεού, το Άγιο Ευαγγέλιο. Τα ίδια τα λόγια, που είπε ο ίδιος ο Θεός, γράφτηκαν μέσα στο Ιερό Ευγγέλιο. Βγήκαν από το στόμα του ίδιου του Θεού. Δεν είναι ανθρώπινα λόγια, δεν τα είπαν άνθρωποι.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Η Αγία Γραφή είναι ένα πηγάδι από το οποίο ο σοφός άνθρωπος βγάζει νερό με τον κουβά. Παίρνει από τον κουβά με την κανάτα και από την κανάτα με το ποτήρι. Και έτσι με το μέτρο πίνει και δεν προσπαθεί να ρουφήξει με μια φορά ολόκληρο το πηγάδι, ή ολόκληρο τον κουβά.

~ Γέροντας Κλέοπας Ηλίε ~

Ο Μέγας Βασίλειος λέει, ότι είναι καλύτερο να σταματήσει ο ήλιος την τροχιά του, παρά να παραμένει το Ψαλτήριο αδιάβαστο στα σπίτια των Χριστιανών. Και, όπως ο ήλιος είναι ο μεγαλύτερος πλανήτης ανάμεσα στους άλλους, έτσι και το Ψαλτήριο είναι ανάμεσα στα άλλα θεόπνευστα βιβλία. Να έχετε το Ψαλτήριο σαν ένα ηδύτατο γλυκό. Όταν πεινάτε, κόβετε μία φέτα και τρώτε λίγο. Κάνετε τις δουλειές σας. Μετά διαβάζετε πάλι ένα Κάθισμα, δύο, τρία, όσα μπορείτε.

~ Γέροντας Κλέοπας Ηλίε ~

Οι άνθρωποι σήμερα έκλεισαν το Ευαγγέλιο και άνοιξαν την τηλεόραση.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Ο λόγος του Θεού, τον οποίον περιέχει η Βίβλος, είναι μυστηριώδης σπόρος, ο οποίος κάνει να ανθίζει στην καρδιά του πιστού ο Παράδεισος του Θεού. Μέρα χωρίς φαϊ να περάσει, αλλά μέρα χωρίς μελέτη του Ευαγγελίου να μην περάσει.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Είναι αμαρτία εάν δεν διαβάζετε κάθε μέρα και ένα κεφάλαιο της Καινής Διαθήκης! Είναι περιφρόνηση προς τον Λόγο του Θεού, εάν δεν το κάνετε! Σας βάζω κανόνα από σήμερα! Κάθε μέρα θα διαβάζετε και ένα κεφάλαιο, ξεκινώντας από την αρχή, όσοι δεν το κάνετε

ήδη. Ένα κεφάλαιο είναι δύο σελίδες... Και αν πάλι λείπετε, να την παίρνετε μαζί σας για να διαβάζετε. Εάν πάλι συμβεί, να μην μπορείτε για κάποιο σοβαρό λόγο, τότε θα διαβάσετε το κεφάλαιο την άλλη μέρα. Σας βάζω κανόνα. Είναι αμαρτία να μην διαβάζουμε κάθε μέρα το Ευαγγέλιο!

~ π. Κύριλλος Κεχαγιόγλου ~

Τα λόγια της Αγίας Γραφής κρύβουν χρυσάφι καθαρό μέσα τους. Θέλει μελέτη και ξανά μελέτη, μέρες, βδομάδες, ίσως και μήνες ολόκληρους και γόνατα μαζί για να μπορέσεις αυτό το θησαυρό να τον βγάλεις στην επιφάνεια!...

~ π. Ευσέβιος Ματθόπουλος ~

Ο Λόγος του Θεού, είναι το καθαρό, γάργαρο και κρυστάλλινο νερό, με το οποίο οι αθάνατες ψυχές σβήνουν την δίψα τους. Όποιος διψά την αλήθεια, όποιος διψά την αγάπη, όποιος διψά το δίκαιο και την αρετή, δεν έχει άλλη επιλογή, από την προσέλευσή του, στην πηγή του Ευαγγελίου.

~ π. Θεόφιλος Ζησόπουλος ~

Η Αγία Γραφή είναι μία περιγραφή των αποκαλύψεων του Χριστού προ (Παλαιά Διαθήκη) και μετά την Ενσάρκωση (Καινή Διαθήκη). Η Αγία Γραφή καταθέτει γραπτώς την περιγραφή εμπειριών, οι οποίες όμως ουσιαστικά δεν μπορούν να περιγραφούν, διότι είναι στην κυριολεξία απερίγραπτες, αφού είναι υπεράνω της λογικής του ανθρώπου. Η Αγία Γραφή δεν έχει ως σκοπό να περιγράψει τον Θεό, διότι ο Θεός είναι απερίγραπτος. Η Αγία Γραφή έχει σκοπό να οδηγήσει τον άνθρωπο σε ένωση με τον Θεό. Γι' αυτόν τον λόγο η γλώσσα της Αγίας Γραφής είναι συμβολική, όταν μιλάει για τον Θεό.

~ π. Ιωάννης Ρωμανίδης ~

Άμα απομονώσεις μια φράση από την Αγία Γραφή και δεν την διαβάσεις ολόκληρη, θα βγάλεις λάθος συμπέρασμα (και θα πλανηθείς). Άμα πάρεις για παράδειγμα τη φράση της Γραφής: ''Είπεν άφρων εν καρδία αυτού ουκ έστι Θεός'' (Ψαλμοί 13,1) και κόψεις το: ''είπεν άφρων εν καρδία αυτού'', θα βγάλεις το συμπέρασμα, ότι η Αγία Γραφή λέει, ότι δεν υπάρχει Θεός.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η Παλαιά Διαθήκη δεν είναι ιστορία των Εβραίων. Είναι η προϊστορία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Είναι η προϊστορία του Χριστιανισμού. Αυτό πρέπει να το καταλάβουν. Ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ μπορεί να είναι κατά σάρκα πρόγονοι των Ισραηλιτών, αλλά κατά πνεύμα είναι δικοί μας. Αυτό το λέγει ο Απόστολος Παύλος (Γαλ. 3, 7-9).

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Ο Κύριος είπε στους Αποστόλους Του και ''υμείς καθαροί έστε δια τον λόγον ον λελάληκα υμίν'' (Ιωάν. 13,10). Η διδασκαλία Μου, τους λέει ο Χριστός, σας καθάρισε, σας αγίασε. Έχει καθαρτική δύναμη ο Λόγος του Θεού, αλλά όχι μόνος. Πρέπει να συμπληρώνεται με τα μυστήρια της Εκκλησίας. Αγωγοί χάριτος είναι και ο λόγος του Θεού και τα μυστήρια της Εκκλησίας.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Παρατηρήσατε, ότι κατά την Θεία Λειτουργία, προτού να αναγνωστεί το Ευαγγέλιο, λέγονται τα απολυτικία των Αγίων; Γιατί άραγε; Διότι οι Άγιοι έγιναν Άγιοι με το Ευαγγέλιο. Επομένως και εμείς με το Ευαγγέλιο θα αποκτήσουμε την απαραίτητα αγιότητα και θα κερδίσουμε την Βασιλεία του Θεού.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Με την ανάγνωση της Αγίας Γραφής, φωτίζεται ο νους πολύ και κατανοεί την Αλήθεια και ανάβει η θέληση για ευλάβεια και γίνεσαι δυνατότερος κατά της αμαρτίας και προθυμότερος στην αρετή.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Αν στίψεις όλη την Αγία Γραφή και όλα τα πνευματικά βιβλία, δύο σταγόνες θα βγουν... Η μία θα γράφει Ταπείνωση και η άλλη, Αγάπη!!!

~ Είπε Γέρων ~

Δεν είναι ανάγκη να διαβάσεις το Ευαγγέλιο, όπως διαβάζεις την εφημερίδα. Διάβασε μία σελίδα, διάβασε ένα κεφάλαιο. Δεν μπορείς τόσο; Διάβασε μια γραμμή, διάβασε μια λέξη. Αλλά εφάρμοσέ την! Μην διαβάζεις το Ευαγγέλιο για θεωρία. Στάσου σε εκείνη την λέξη εμβάθυνε και προσπάθησε να την εφαρμόσεις όσο δύσκολο και να σου φαίνεται. Μην προχωράς την μελέτη!

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Όλες οι γνώσεις μορφώνουν τους ανθρώπους, αλλά μόνο το Ευαγγέλιο τους μεταμορφώνει. Το Ευαγγέλιο ερμηνεύεται με βάση την ταπείνωση και όχι με βάση την μόρφωση.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Πλανάσθε μη ειδότας τας Γραφάς, λέει ο Χριστός. Είναι όλα ειλημμένα μέσα στην Αγία Γραφή. Δεν υπάρχουν πουθενά στην Αγία Γραφή, σκοτεινά σημεία. Δυσνόητα ναι, άλυτα όχι γιατί οι Πατέρες της Εκκλησίας διαφώτισαν τα δυσνόητα σημεία. Αλλά οι άνθρωποι δυστυχώς δεν μελετούν την Αγία Γραφή, γι΄αυτό και ζουν πλανεμένα.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Όταν μας ρωτάνε οι άλλοι για πνευματικά ζητήματα, οι απαντήσεις μας να είναι μέσα από την Αγία Γραφή και όχι ό,τι κατεβάσει το μυαλό μας. Εδώ ο ίδιος ο Χριστός, όταν πειράχτηκε από τον διάβολο, οι απαντήσεις Του ήταν μέσα από τη Βίβλο. Αυτό δείχνει, ότι η Αγία Γραφή έχει κύρος και είναι γραμμένη από το Θεό, αφού ο ίδιος ο Θεός την χρησιμοποιεί και ο σατανάς δεν αντικρούει την απάντηση του Χριστού, να πει, ότι δεν είναι γραμμένο αυτό και ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Διαβάζετε το Ευαγγέλιο με ταπεινή καρδιά και μην το αφήσετε από τα χέρια σας, γιατί δεν έχει ο κόσμος άλλον στύλο, που να μην πέφτει κάτω.

~ Φώτης Κόντογλου ~

Κανένα βιβλίο δεν είναι τόσο απλό και τόσο καθαρό, όσο είναι το Ευαγγέλιο. Και μ' όλα ταύτα, κανένα βιβλίο δεν ημπορεί να εξηγηθεί στραβά τόσο εύκολα, όσο το Ευαγγέλιο, επειδή η ανθρώπινη καρδιά είναι πονηρή... Καλότυχοι όσοι είναι απλοί και αγαπάνε τα απλά και ήμερα πράγματα! Όλα τα ανθρώπινα μαραίνονται. Μονάχα το Ευαγγέλιο είναι πάντα δροσερό, "Ρόδον το αμάραντον"...

~ Φώτης Κόντογλου ~

Το Ευαγγέλιο είναι ο χάρτης, της επίγειας και της Ουράνιας Βασιλείας. Μόνο το Ευαγγέλιο έχει τη δύναμη να σώσει την Ελλάδα.

~ Αδαμάντιος Κοραής ~

Ο Λόγος του Θεού σε άλλους είναι νερό και σε άλλους είναι κρασί που ευφραίνει την καρδιά τους.

~ Ωριγένης ~

Δώσε μου άνδρα οργίλο και βλάσφημο και με πολύ λόγια του Θεού, θα τον κάνω ήμερο σαν πρόβατο. Δώσε μου άνθρωπο φιλάργυρο και ανελεήμων και αμέσως θα τον κάνω ελεήμων και φιλόδωρο. Δώσε μου άνθρωπο που να φοβάται τους κόπους και τον θάνατο και αυτός αμέσως με τον λόγο του Θεού, θα αψηφήσει τα βάσανα, την φωτιά και τους άλλους κινδύνους. Δώσε μου άνθρωπο μέθυσο, άσωτο και κοιλιόδουλο και αμέσως με τον λόγο του Θεού, θα τον δεις νηστευτή, σώφρονα και εγκρατή. Δώσε μου φονιά, θυμώδη και άγριο και αμέσως εκείνος, θα μεταστραφεί η αγριότητά του σε αληθινή ημερότητα...

~ Λακτάντιος - Λατίνος Ρήτορας ~

Η Αγία Γραφή έχει αρκετό φως για εκείνους που θέλουν να δουν και αρκετό σκοτάδι, για εκείνους που δεν θέλουν να δουν.

~ Πασκάλ ~

Δεν υπάρχει ωραιότερο έργο, από του να παίρνει κανείς τις αλήθειες του Θεού και να τις σκορπά στις ψυχές των ανθρώπων.

~ Λουντβίχ Βαν Μπετόβεν ~

Διηγήσεις

Το χρυσάφι της Αγίας Γραφής

Ο αείμνηστος πάτερ Ευσέβιος Ματθόπουλος (1859-1929) συνήθιζε να πηγαίνει σε κάποιο καφενεδάκι του Μεσολογγίου και εκεί μελετούσε ή μάλλον βυθιζόταν στην Καινή Διαθήκη, που κρατούσε πάντα μαζί του.

Κάποιος Μεσολογγίτης, περνώντας μια μέρα από εκεί τον ρώτησε:

- Τι διαβάζεις, π. Ευσέβιε;
- Το λόγο του Θεού, παιδί μου, το Ευαγγέλιο.
- Και τι λέει αυτού, που διαβάζεις;
- ''Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι ότι αυτών εστίν...''.

Μετά από ημέρες ξαναπέρασε ο Μεσολογγίτης και τον βρήκε πάλι να διαβάζει.

- Σήμερα τι διαβάζεις παππούλη, πού βρίσκεσαι;

- ''Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι...''

- Μα ακόμη εκεί είσαι; Τόσες μέρες το ίδιο διαβάζεις;

- Δεν διαβάζω, παιδί μου, μελετώ. Τα λόγια της Αγίας Γραφής κρύβουν χρυσάφι καθαρό μέσα τους. Θέλει μελέτη και πάλι μελέτη και ξανά μελέτη, μέρες, βδομάδες, ίσως και μήνες ολόκληρους και γόνατα μαζί για να μπορέσεις αυτό το θησαυρό να τον βγάλεις στην επιφάνεια!...

Ο Καποδίστριας επισκέπτεται ένα σχολείο

Ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδος, Ιωάννης Καποδίστριας, επισκέφτηκε κάποτε ένα σχολείο.

Είδε, μίλησε με τα παιδιά και τέλος θέλησε να δει και την βιβλιοθήκη του δασκάλου.

Ο δάσκαλος είχε πολλά βιβλία, αλλά δεν είχε Ένα.

Ο Καποδίστριας το διαπίστωσε, πικράθηκε και με αγανάκτηση, ράπισε το δάσκαλο, γιατί από την πλούσια βιβλιοθήκη του, έλειπε ο βασιλιάς των βιβλίων, η Αγία Γραφή.

- Είσαι ανάξιος δάσκαλος, του είπε, γιατί δεν έχεις στην βιβλιοθήκη σου, το βιβλίο του Θεού.

Αλήθεια, πόσοι άνθρωποι, που θέλουν να διαπαιδαγωγήσουν ανθρώπους και να γίνουν αναμορφωτές της κοινωνίας, στερούνται το βιβλίο του Θεού!

Το Ευαγγέλιο, δεν γράφτηκε για το μπαούλο, το εικονοστάσι ή το δικαστήριο. Γράφτηκε, για να το μελετούμε, να φωτίζουμε τη σκέψη μας και να αγιάζουμε την καρδιά μας.

Τα δυσνόητα χωρία του Ευαγγελίου

Ένας ορθολογιστής και ένας ευσεβής κληρικός που ταξίδευαν με το ίδιο πλοίο, βρέθηκαν κάποτε στο ίδιο τραπέζι την ώρα του φαγητού.

Ενώ τους σερβίριζαν ένα θαυμάσιο ψάρι, ο ορθολογιστής κοίταξε τον κληρικό και του είπε:

- Τί κάνετε πάτερ;

- Καθώς βλέπεις παιδί μου, είμαι στην υπηρεσία του Κυρίου.

- Ασφαλώς θα κάνετε κηρύγματα.

- Φυσικά!

- Και το πιο φυσικό είναι, πως θα βρίσκετε μέσα στο παλιό αυτό βιβλίο - το Ευαγγέλιο - και πράγματα, που δεν τα καταλαβαίνετε.

- Καμμιά φορά βρίσκω...

- Και δεν μου λέτε, είπε θριαμβευτικά ο ορθολογιστής, τί κάνετε;

- Απλούστατα, κάνω αυτό που κάνουμε αυτή τη στιγμή, με το ψάρι. Αν βρω κανένα κόκκαλο (στην Αγία Γραφή) το παραμερίζω και εξακολουθώ να απολαμβάνω τρώγοντας το ψάρι, αφήνοντας μερικούς ανόητους, να επιμένουν να πνιγούν με τα κόκκαλα!

Η επιστολή ενός πατέρα

Το παιδί ενός πλουσίου, εγκατέλειψε το πατρικό του σπίτι σαν τον άσωτο υιό της παραβολής, πήγε στην Ινδία και εκεί σπατάλησε την περιουσία του.

Όταν πια δεν του έμεινε ούτε πεντάρα στην τσέπη, έγραψε στον πατέρα του να του στείλει χρήματα και περίμενε την απάντηση με ανυπομονησία.

Σε λίγο καιρό έρχεται και η απάντηση. Ο νέος ανοίγει την επιστολή, αλλά δεν βλέπει μέσα στον φάκελο χρήματα. Τον πιάνει ταραχή και απελπισία.

Έτσι χωρίς να διαβάσει την επιστολή, πηγαίνει σε έναν γκρεμό, πέφτει από εκεί και σκοτώνεται.

Μετά από το κακό ένας φίλος του βρίσκει το πεταμένο γράμμα, το διαβάζει και τί βλέπει;

Ο πατέρας του παιδιού του υπεδείκνυε κάποιο πρόσωπο, από το οποίο θα μπορούσε να ζητά χρήματα όποτε είχε ανάγκη...!!!

Πόσοι άνθρωποι παγιδεύονται στα πλοκάμια της απόγνωσης και καταλήγουν στην απώλεια! Παθαίνουν δηλαδή, ό,τι και το παιδί της παραπάνω ιστορίας, επειδή περιφρονούν ή αρνούνται να ανοίξουν και να διαβάσουν το Βασιλικό αυτό Γράμμα, την ουράνια αυτή επιστολή: ΤΟ ΑΓΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ!

Σ΄ αυτήν την Επιστολή, ο Θεός μας διδάσκει πως να ζήσουμε σύμφωνα με το θέλημά Του για να έχουμε μέσα στην ψυχή μας διαρκή ειρήνη, γαλήνη και χαρά. Επίσης μας φανερώνει τους τρόπους για να κερδίσουμε την αιώνια ζωή και να μπούμε στο Ουράνιο Βασίλειο της Αγάπης Του!

Ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν ως οδηγό στη ζωή τους το Άγιο Ευαγγέλιο, το οποίο με αγάπη, απλότητα και ταπείνωση διαβάζουν και εφαρμόζουν στη ζωή τους!

Το Βιβλίο που τρέφει, ψυχαγωγεί και παρηγορεί

Σε μια μάχη, ο στρατηγός του Ιουστινιανού, Βελισσάριος, έπιασε αιχμάλωτο τον βασιλιά των εχθρών, τον οποίο και φυλάκισαν.

Μια μέρα ο αιχμάλωτος βασιλιάς έστειλε σημείωμα στον Βελισσάριο, ζητώντας του ψωμί να στομώσει την πείνα του, μια κιθάρα να ξεχνάει την λύπη του και μια πετσέτα να σκουπίζει τα δάκρυά του. Ο Βελισσάριος του έστειλε ένα Ευαγγέλιο και του είπε:

- Αυτό το βιβλίο, θα ικανοποιήσει και τα τρία αιτήματά σου. Και θα σε τρέφει και θα σε ψυχαγωγεί και θα σε παρηγορεί. Θα σου μάθει γιατί ζεις, ποιό είναι το νόημα της ζωής και για που πρέπει να ετοιμάζεσαι...

Έπρεπε να σε γνωρίσω πριν...

Κάποιος άπιστος Ευρωπαίος είχε πάει στην Αφρική και εκεί είδε μια μέρα κάποιον μαύρο να διαβάζει τη Βίβλο.

Και του λέει:

- Αυτά τα παραμύθια διαβάζετε και εσείς εδώ;

Ο μαύρος ενοχλήθηκε από το σχόλιο αυτό και του λέει:

- Έπρεπε να σε γνωρίσω, πριν αρχίσω να διαβάζω αυτά τα παραμύθια. Θα σε είχα φάει ολόκληρο!

Ο μαύρος ήταν πρώην ανθρωποφάγος, η μελέτη όμως της Αγίας Γραφής, τον μεταμόρφωσε και τον οδήγησε στην μετάνοια. Από τότε έπαψε να τρώει ανθρώπους.

Όλες οι γνώσεις μορφώνουν τους ανθρώπους, αλλά μόνο το Ευαγγέλιο τους μεταμορφώνει.

Η δύναμη του Ψαλτηρίου

Ο Κυρ - Παντελής ταξίδευε με το τρένο προς Θεσσαλονίκη και διάβαζε το Ψαλτήριο. Ένα παράξενο γεγονός όμως σημάδεψε το ταξίδι του. Καθώς διάβαζε, μία κοπέλα που καθόταν τρία - τέσσερα καθίσματα πιο μπροστά, άρχισε να διαμαρτύρεται και να φωνάζει. Στην αρχή δεν έδωσε σημασία και πίστεψε πώς κάποια παρεξήγηση έγινε με το διπλανό της. Όταν όμως ο κυρ - Παντελής είδε πώς ο ελεγκτής - εισπράκτορας ερχόταν προς το μέρος του απόρησε.

- Αγαπητέ κύριε, μπορείτε να σταματήσετε να διαβάζετε αυτό το βιβλίο γιατί ενοχλείτε;

- Μα το διαβάζω από μέσα μου! απάντησε εκείνος φανερά απορημένος.

Πώς είναι δυνατόν να ενοχλείται η κοπέλα; Έκπληκτοι και απορημένοι μαζί με τον κυρ - Παντελή ήταν και οι άλλοι επιβάτες. Ένας μάλιστα έξ αυτών φώναξε.

Πράγματι, η άγνωστη κοπέλα μεταφέρθηκε στα πίσω βαγόνια μην αντέχοντας το Ψαλτήριο (βιβλίο από την Παλαιά Διαθήκη και γραμμένο από τον Προφήτη Δαβίδ).

Και λέει ο κυρ - Παντελής στους συνεπιβάτες του:

- Μέχρι προχθές και εγώ μαζί με εσάς, αγνοούσα τη δύναμη των Ψαλμών. Τώρα, και ιδιαίτερα μετά το περιστατικό τούτο, ένα σας λέγω: Το Ψαλτήρι λειτουργεί ως κόπανος που διώχνει τα κακούδια (δαιμόνια) από πάνω μας και από το περιβάλλον μας.

Η μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης από τους Εβδομήκοντα

Ογδόντα περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού, ήταν κάποιος βασιλιάς Έλληνας ειδωλολάτρης και μαθηματικός που λεγόταν Πτολεμαίος.

Αυτός ήθελε να κάνει κάτι εξαιρετικό που κανένας βασιλιάς δεν το είχε κάνει μέχρι τότε, για να μείνει το όνομά του αθάνατο. Για να το πετύχει αυτό, κάποιοι φιλόσοφοι του πρότειναν να γράψει στους Εβραίους, να του στείλουν τα πέντε βιβλία που τους είχε παραδώσει ο Μωϋσής (την Πεντάτευχο) και τα υπόλοιπα δεκαεννέα βιβλία του εβραϊκού νόμου. Όμως τα βιβλία ήταν γραμμένα στα εβραϊκά και οι φιλόσοφοι πρότειναν στον Πτολεμαίο να γράψει και τρίτη επιστολή στους Εβραίους, για να του στείλουν διδασκάλους, για να τα εξηγήσουν στην ελληνική γλώσσα.

Τότε οι Εβραίοι έστειλαν εβδομήντα διδασκάλους που ήξεραν και τις δύο γλώσσες, εβραϊκά και ελληνικά για να εξηγήσουν τα βιβλία. Ο Πτολεμαίος τους υποδέχτηκε με τιμές και έπειτα τους έβαλε σε εβδομήντα δωμάτια, μαζί με εβδομήντα Έλληνες διδασκάλους, από δύο σε κάθε δωμάτιο, τον ένα Εβραίο και τον άλλο Έλληνα.

Στη συνέχεια πρόσταξε να τους δίνουν βασιλικά φαγητά και να μην βλέπουν ο ένας τον άλλο, μέχρις ότου να μεταφράσουν τα βιβλία. Όταν μετά από αρκετό καιρό τελείωσαν τη μετάφραση, τα βιβλία αυτά των εβδομήντα ζευγών των διδασκάλων συμφωνούσαν σε όλα, κατά τρόπο θαυμαστό, χωρίς να έχουν μιλήσει καθόλου μεταξύ τους όσο χρόνο τα έγραφαν...!!!

Ανάμεσα σε αυτούς τους Εβραίους διδασκάλους ήταν και ο Άγιος Συμεών ο Θεοδόχος, αυτός που μετά από πολλά χρόνια δέχθηκε τον Χριστό στην αγκαλιά του. Καθώς επέστρεφαν οι διδάσκαλοι αυτοί στην πατρίδα τους, στο δρόμο μιλούσαν για το περιεχόμενο αυτών των βιβλίων και ο Συμεών είπε:

«Εγώ, ερμηνεύοντας τον Προφήτη Ησαΐα, είδα να λέει, ότι μία Παρθένος πρόκειται να γεννήσει υιό και θα τον ονομάσουν Εμμανουήλ που σημαίνει ο Θεός μαζί μας. Όμως πως

είναι δυνατό παρθένος να γεννήσει ή πως είναι δυνατόν Θεός να γεννηθεί; Δεν πιστεύω να γίνει αυτό, ποτέ».

Μάλιστα όταν έφτασε στο επίμαχο σημείο της προφητείας, αυτό του προκάλεσε σύγχυση και στην αμηχανία του, πήρε ένα μαχαιρίδιο για να αφαιρέσει την λέξη ''παρθένο'' και να την αντικαταστήσει με την ελληνική λέξη ''νεάνις''. Αμέσως όμως άγγελος του Θεού παρουσιάστηκε και εμπόδισε τον Συμεών από το εγχείρημα αυτό, εξηγώντας του, ότι η Προφητεία ήταν αληθής και ορθά γραμμένη...

Τότε ξαφνικά δέχτηκε ράπισμα (χαστούκι) σαν ένα αόρατο χέρι, να τον έχει χτυπήσει και μια φωνή ακούστηκε να του λέει:

«Και θα τον δεις τον Χριστό και θα τον πιάσεις με τα χέρια σου».

Παίρνοντας οι Εβραίοι διδάσκαλοι το δρόμο της επιστροφής για την πατρίδα τους, έφθασαν στο Νείλο ποταμό και εκεί ο Άγιος Συμεών βγάζει το δαχτυλίδι του και το ρίχνει μέσα στο νερό λέγοντας:

«Αν είναι αλήθεια όλα αυτά, τότε και εγώ να βρω πάλι το δαχτυλίδι μου».

Την άλλη μέρα αγόρασαν ψάρια από μια πόλη που ήταν κοντά στο Νείλο ποταμό για να φάνε και μέσα στο ψάρι που πήρε ο Συμεών να κόψει, βρήκε το δαχτυλίδι του!

Τότε πια πίστεψε και από τότε περίμενε, πότε να δει το Χριστό βρέφος, για να Τον πάρει στην αγκαλιά του. Όταν γέρασε και έγινε πάνω από εκατόν δέκα χρονών τότε αξιώθηκε να δει Εκείνον, που επιθυμούσε και ζητούσε η ψυχή του...

Περί Αγίου Πνεύματος

Περικοπές

Δια τούτο λέγω υμίν, πάσα αμαρτία και βλασφημία αφεθήσεται τοις ανθρώποις, η δε του Πνεύματος βλασφημία ουκ αφεθήσεται τοις ανθρώποις. Και ος εάν είπη λόγον κατά του υιού του ανθρώπου, αφεθήσεται αυτώ· ος δ' αν είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, ουκ αφεθήσεται αυτώ ούτε εν τω νυν αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι. [Γι' αυτό σας λέω, ότι κάθε αμαρτία και βλασφημία θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους, εφ' όσον θα μετανοήσουν. Η βλασφημία όμως εναντίον του Αγίου Πνεύματος, δεν θα συγχωρηθεί ποτέ στους ανθρώπους αυτούς. Και εκείνος που θα πει υβριστικό λόγο ενάντιον του Υιού του ανθρώπου θα συγχωρηθεί, διότι πιθανόν να μετανοήσει. Εκείνος όμως που θα εκστομίσει βλάσφημο λόγο κατά του Αγίου Πνεύματος, δεν θα λάβει άφεση της αμαρτίας του, ούτε στην παρούσα, ούτε στην μέλλουσα ζωή, διότι θα έχει σκληρυνθεί πλέον η καρδιά του και θα είναι ανεπίδεκτος μετανοίας.]

~ Κατά Ματθαίον 12,31 ~

Ος γαρ αν έχη, δοθήσεται αυτώ· και ος ουκ έχει, και ο έχει αρθήσεται απ' αυτού. [Διότι σε εκείνον που έχει την διάθεση και την γνώση, θα του δοθεί ακόμη περισσότερο· και από εκείνον που δεν έχει ενδιαφέρον και η λίγη γνώση που έχει, θα του αφαιρεθεί.]

~ Κατά Μάρκον 4,25 ~

Ο δε καρπός του Πνεύματος έστιν αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια. [Ο καρπός που δίνει το Άγιο Πνεύμα είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια.]

~ Προς Γαλάτας 5,22-23 ~

Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιον του Θεού, εν ω σσφραγίσθητε εις ημέραν απολυτρώσεως. [Και μη λυπείτε (με τα απρεπή λόγια σας) το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο έχετε σφραγιστεί και προοριστεί, για να λάβετε την πλήρη απολύτρωση κατά την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας.]

~ Προς Εφεσίους 4,30 ~

Όσοι γαρ Πνεύματι Θεού άγονται, ούτοι είσιν υιοί Θεού. [Διότι, όσοι οδηγούνται και κατευθύνονται από το Πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι παιδιά του Θεού.]

~ Προς Ρωμαίους 8,14 ~

Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συναντιλαμβάνεται ταις ασθενείαις ημών· το γαρ τί προσευξόμεθα καθό δει ουκ οίδαμεν, αυτό το Πνεύμα υπερεντυγχάνει υπέρ ημών στεναγμοίς αλαλήτοις. [Και αυτό επίσης το Άγιο Πνεύμα μας βοηθεί με τον ίδιο τρόπο σε όλες τις αδυναμίες μας, απαλύνει τους κόπους και τους πόνους και τις θλίψεις μας. Ειδικότερα, επειδή εμείς δεν γνωρίζουμε πως πρέπει να προσευχηθούμε και τι να ζητήσουμε στην προσευχή μας, αυτό τούτο το Πνεύμα το Άγιο μεσιτεύει με το παραπάνω υπέρ ημών, εμπνέει στις καρδιές μας στεναγμούς ιεράς κατανύξεως, που δεν είναι δυνατόν να εκφραστούν με λόγια και οι οποίοι μας υψώνουν προς τον Θεό.]

~ Προς Ρωμαίους 8,26 ~

Το Πνεύμα μη σβέννυτε. [Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, που είναι φως και φωτιά, μην τα σβήνετε και μην τα αχρηστεύετε.]

~ Προς Θεσσαλονικείς Α' 5,19 ~

Άγιον γαρ πνεύμα παιδείας φεύξεται δόλον και απαναστήσεται από λογισμών ασυνέτων και ελεγχθήσεται επελθούσης αδικίας. [Διότι το Άγιο Πνεύμα, το οποίο παιδαγωγεί και μορφώνει τους ανθρώπους, αποφεύγει τις πονηρές ψυχάς, φεύγει και ίσταται μακριά από ασυνέτους ανθρώπους, που σκέπτονται το πονηρό και οι οποίοι θα τιμωρηθούν, όταν έρθει η ώρα να κριθούν αι αδικίες τους.]

~ Σοφία Σολομώντος 1,5 ~

Μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνευμά σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού. [Μην με απομακρύνεις και μην με απορρίψεις από το γεμάτο καλοσύνη πρόσωπό Σου και το Άγιο σου Πνεύμα μην το αφαιρέσεις από μένα.]

~ Ψαλμός 50,13 ~

Πώς είναι δυνατόν να προσελκύσουμε τη Χάρη; Κάνοντας εκείνα που είναι αρεστά στον Θεό και υπακούοντας σ' Αυτόν σε όλα. Δεν δίνει ο Κύριος τη Χάρη Του τόσο εύκολα, όταν παρακαλείται από άλλους, όσο όταν παρακαλείται από εμάς τους ίδιους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν διατηρεί και δεν ανάβει περισσότερο την φωτιά του Αγίου Πνεύματος, όσο το λάδι της ελεημοσύνης, όταν χύνεται άφθονο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το Πνεύμα το Άγιο, το σβήνει ο ακάθαρτος βίος. Το φως του λυχναριού, αν ρίξεις νερό και χώμα σβήνει. Έτσι συμβαίνει και στην περίπτωση του Αγίου Πνεύματος. Αν ασχολείσαι με γήινα πράγματα και λασπώδη, σβήνει το Άγιο Πνεύμα. Εκείνοι που είναι έρημοι από την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, είναι ασθενέστεροι όλων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι αδύνατον στον άνθρωπο να κατορθώσει να επικοινωνήσει με τον Θεό, χωρίς την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος, αλλά πρέπει με την παρουσία της και την συναρωγή της στους αγίους αγώνες να προσέλθουμε και να κλίνουμε τα γόνατα και να παρακαλέσουμε και να προσευχηθούμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η δύναμη των δικαίων δεν βρίσκεται στην ποσότητα του αριθμού. Βρίσκεται στη Χάρη και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Οι Απόστολοι ήταν μόνο δώδεκα. Κοίτα πόση μικρή η ζύμη! Όλος ο κόσμος από την άλλη μεριά, ζούσε στην απιστία. Κοίτα πόσο μεγάλο το φύραμα (πλατειά μάζα). Και όμως οι λίγοι έφεραν στην πίστη ολόκληρη την οικουμένη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ο άνεμος που πέφτει σε πανί χαλαρωμένο, δεν μπορεί να ενεργήσει, έτσι και το Άγιο Πνεύμα δεν ανέχεται να παραμένει σε αποχαυνωμένη ψυχή, αλλά χρειάζεται θερμή διάθεση και μεγάλη ενεργητικότητα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί το Πνεύμα το Άγιο, φάνηκε σαν περιστέρι (στην Βάπτιση του Χριστού); Το περιστέρι είναι ήμερο ζώο και καθαρό. Εξάλλου μας θυμίζει και μια παλαιά ιστορία. Όταν όλη η οικουμένη βρισκόταν στο ναυάγιο του κατακλυσμού του Νώε και κινδύνευσε με αφανισμό το ανθρώπινο γένος, εμφανίστηκε το περιστέρι και έκανε φανερή τη λήξη της θεομηνίας. Κρατούσε στο ράμφος κλαδί ελιάς και έφερε το χαρμόσυνο μήνυμα της κοινής γαλήνης στη γη. Αυτά όλα αποτελούσαν προτύπωση των μελλόντων. Στον Ιορδάνη ποταμό εμφανίζεται το περιστέρι, όχι κρατώντας κλαδί ελιάς, αλλά δείχνοντας τον Ελευθερωτή μας από όλα τα δεινά και φανερώνοντας τις αγαθές ελπίδες. Ο Χριστός, δεν βγάζει από την κιβωτό έναν άνθρωπο, αλλά οδηγεί ολόκληρη την οικουμένη στον Ουρανό. Δεν έχει κλαδί ελιάς, αλλά χαρίζει την υιοθεσία σε όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στην Πεντηκοστή το Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε με την μορφή των πύρινων γλωσσών, για να μας θυμίσει μια παλιά ιστορία. Επειδή δηλ. στα παλιά χρόνια οι άνθρωποι παραλογίστηκαν και θέλησαν να χτίσουν τον πύργο του Βαβέλ, που να φτάνει έως τον ουρανό και με τη σύγχυση των γλωσσών, διέλυσε ο Θεός την κακή απόφασή τους, γι' αυτό και τώρα με τη μορφή των πυρίνων γλωσσών, πετά σ' αυτούς το Άγιο Πνεύμα, για να ενώσει την οικουμένη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η Θεία Χάρη όταν πέσει στη ψυχή, γίνεται τροφή σ' εκείνον που πεινά για τον Χριστό, γλυκύτατο νερό, σε εκείνον που διψά, ένδυμα σ' εκείνον που κρυώνει, ανάπαυση στον κοπιάζοντα, πληροφορία σ' εκείνον που προσεύχεται και σε εκείνον που πενθεί γίνεται παρηγοριά.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ό,τι είναι το σπίτι για τον αέρα, έτσι είναι και ο νους για τη Θεία Χάρη. Όσο βγάζεις υλικά πράγματα μέσα από το σπίτι, τόσο έρχεται ο αέρας. Και όσο βάζεις πράγματα μέσα στο σπίτι, τόσο φεύγει ο αέρας.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Κάθε βαπτισμένος Ορθόδοξος, έλαβε μυστικά όλη τη Χάρη, την ενέργεια Της οποίας αισθάνεται κάποιος στο εξής, ανάλογα με την εργασία που κάνει στις εντολές του Κυρίου. Και μυστικά η Χάρη δεν παύει να μας βοηθεί, από εμάς όμως εξαρτάται να πράττουμε το αγαθό, κατά δύναμη.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όπως η βροχή που πέφτει στη γη, δίνει στα φυτά την ανάλογη με αυτά ποιότητα, γλυκιά στα γλυκά, στυφή στα πιο στυφά, έτσι και η Χάρη που πέφτει στις καρδιές των πιστών χαρίζει στις αρετές τις αρμόζουσες και πρέπουσες ενέργειες.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Για να αποκτήσει κάποιος τη Θεία Χάρη, πρέπει να κόψει τις επιθυμίες του (ακόμα και τις μη αμαρτωλές) και το θέλημά του. Τότε ταπεινώνεται ο άνθρωπος και όταν ταπεινωθεί, έρχεται μετά η Θεία Χάρη. Για να κατοικήσει στον άνθρωπο το Άγιο Πνεύμα, χρειάζεται πολλή αυταπάρνηση, πολύ φιλότιμο, ταπείνωση, αρχοντιά, θυσία. Η πνευματική ζωή δεν είναι απόλαυση. Ο Χριστός έχει τοποθετήσει την μπρίζα, αλλά τα δικά μας καλώδια είναι σκουριασμένα και δεν δέχονται τη Θεία Χάρη. Να ξεσκουριάσουμε τα καλώδια να αγωνιστούμε να γνωρίσουμε τον εαυτόν μας, να κόψουμε τα πάθη, να αποκτήσουμε τις αρετές και έτσι θα μας επισκεφτεί η Χάρη του Θεού. Δεν δίνει τη Χάρη Του ο Θεός σε λανθασμένη κατάσταση. Γιατί άμα την έδινε, θα ήταν σαν να βοηθούσε τον διάβολο. Πέταξε τον εαυτόν σου, μην τον υπολογίζεις και η Χάρις του Θεού θα κατοικήσει μέσα σου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός δίνει σιγά - σιγά την Χάρη Του, για να βοηθιέται ο άνθρωπος, γιατί αν νοιώσει στην αρχή την Χάρη του Θεού, μπορεί να τιναχτεί στον αέρα. Αν όμως δεν καταλάβει, ότι και αυτό το λίγο προέρχεται από τον Θεό και του μπει ο λογισμός, ότι κάτι είναι, τότε ο Θεός του το αφαιρεί, έως ότου καταλάβει, ότι δεν ήταν δικό του, αλλά του Θεού. Όταν έρχεται η Χάρη στον άνθρωπο, λειώνει ολόκληρος. Τα οστά είναι σαν να μαλακώνουν και να λυγίζουν και ο νους απορροφημένος από τη Χάρη, δεν αισθάνεται καθόλου, το τι γίνεται τριγύρω του...!!!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος έχει Χάρη Θεού, δεν φοβάται τίποτε, αφού ο ίδιος ο Χριστός μας έδωσε εξουσία. Και φαρμάκι (δηλητήριο) να πιεί, δεν τον βλάπτει, να πατήσει πάνω σε φίδια και σκορπιούς, δεν θα τον βλάψουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο περισσότερο κοπιάζεις, τόσο περισσότερη χαρά και περισσότερη Χάρη θα πάρεις από τον Θεό. Όποιος έχει Χάρη Θεού θα του δοθεί και άλλη και όποιος έχει λίγη και Την περιφρονεί, θα του αφαιρεθεί και αυτή. Η Χάρη του Θεού δεν υπάρχει στους σημερινούς ανθρώπους, γιατί πετάνε και Την λίγη που είχανε. Και όταν φύγει η Χάρη, ορμούν όλοι οι δαίμονες μέσα στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος είναι άχρηστος, άμα λείψει απ' αυτόν, η Χάρη του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος, όταν εγκαταλείπεται από την Χάρη, γίνεται χειρότερος από τον διάβολο. Γιατί μερικά πράγματα ο διάβολος δεν τα κάνει, αλλά βάζει ανθρώπους να τα κάνουν. Δεν κάνει λ.χ. εγκλήματα, αλλά βάζει τον άνθρωπο να κάνει εγκλήματα. Έτσι δαιμονίζονται μετά οι άνθρωποι...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το οινόπνευμα, αν το αφήσουμε ανοιχτό το μπουκάλι, χάνει όλη την σπιρτάδα του. Ούτε τα μικρόβια σκοτώνει, ούτε φλόγα μπορεί να βγάλει, αν το ανάψεις. Και αν το βάλεις στο καμινέτο, θα χαλάσει και το φιτίλι. Έτσι και ο άνθρωπος, αν δεν προσέξει, διώχνει την Θεία Χάρη και γίνεται σαν το οινόπνευμα που έχασε την σπιρτάδα του. Δεν μπορεί να καυτηριάσει τον διάβολο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γνωρίζω έναν απλό και ταπεινό άνθρωπο, που ζει με μετάνοια. Εργάζεται σε εργοστάσιο και μπορεί και ζει επί 40 μέρες μόνο με τσάϊ. Αυτά κάνει η Χάρη του Θεού: Δίνει υπερφυσικές δυνάμεις στον άνθρωπο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η Θεία Χάρη στέλνει τα χαρίσματα σαν αμοιβή σ' όσους έχουν καθαριστεί από τα πάθη. Τους επισκέπτεται χωρίς θόρυβο και σε ώρα που δεν γνωρίζουν. Η Χάρη δεν έρχεται σ' αυτόν που είναι υποδουλωμένος στην αμαρτία, αφού καμιά κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει μεταξύ φωτός και σκότους. Το πνεύμα της Χάριτος, προκειμένου να σώσει τον άνθρωπο, πρέπει να τον βρει καθαρό, για να αναπαυθεί σ' αυτόν, γιατί δεν πρόκειται για την απλή απαλλαγή από τη δουλεία του διαβόλου, αλλά για το συμβιβασμό και τη συμφιλίωση με τον Θεό. Πρόκειται για την υιοθεσία από τον επουράνιο Πατέρα, για τη συναρίθμησή του με τους Αγγέλους και τους Αγίους, για τη θέωσή του.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Το Άγιο Πνεύμα είναι η πηγή του αγιασμού. Στο Άγιο Πνεύμα οφείλεται η πρόγνωση των μελλόντων, η κατανόηση των μυστηρίων, η διανομή των χαρισμάτων, η ατελείωτη ευφροσύνη, η ομοίωση προς τον Θεό και το ανώτερο από όσα μπορεί κανείς να επιθυμήσει, το να γίνει Θεός. Με το Άγιο Πνεύμα οι αδύνατοι γίνονται ισχυροί, οι φτωχοί γίνονται πλούσιοι και οι αγράμματοι σοφότεροι από τους σοφούς.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το Άγιο Πνεύμα αναπαύεται στις ψυχές, όπως το περιστέρι στην φωλιά του. Θερμαίνει τις καλές επιθυμίες μέσα στην ψυχή, όπως η περιστερά τα μικρά της. Είναι αδύνατον να κατοικήσει σε εμάς η Θεία Χάρη, εάν προηγουμένως δεν αποδιώξουμε από την ψυχή μας τα πάθη που μας κατέλαβαν προτύτερα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Διαβεβαιώνω ότι αυτός που αρνείται το Άγιο Πνεύμα, η πίστη του στον Πατέρα και τον Υιό θα πάει χαμένη, γιατί δεν συμπεριλαμβάνει και το Άγιο Πνεύμα, μιας ''δεν μπορεί κανείς να πει ''Κύριο'' τον Ιησού, παρά μόνο μέσω του Αγίου Πνεύματος''. (Α' Κορ. 12,3)

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο καθένας από εμάς, ανάλογα με την πίστη του, έχει και τις εκδηλώσεις της ενέργειας του Αγίου Πνεύματος. Ώστε ο καθένας, είναι ταμίας της Χάρης για τον εαυτό του. Και ποτέ, δεν θα φθονήσει (αν σκέφτεται σωστά), άλλον που προοδεύει στα χαρίσματα, αφού από αυτόν εξαρτάται η διάθεση που δέχεται τα Θεϊκά αγαθά.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Εάν το Άγιο Πνεύμα ονομάζεται και είναι ''ειρήνη ψυχής'', ενώ η οργή ''ταραχή καρδιάς'', τότε οπωσδήποτε, τίποτε άλλο δεν εμποδίζει την παρουσία Του μέσα μας, όσο ο θυμός.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο καρπός του Πνεύματος, αφθονεί κατά αναλογία της πίστεως.

~ Άγιος Συμεών ο Θεολόγος ~

Υπάρχουν μερικές ''αδυναμίες'', που αποτελούν φράγματα και παρεμποδίζουν την έλευση της Θείας Χάριτος. Και αυτά είναι: α) η αμέλεια για την μετάνοιά μας β) η ραθυμία για πνευματικό αγώνα. Όχι γιατί ο Θεός χρειάζεται τους κόπους του μετανοούντος ανθρώπου, αλλά για να μην λάβει ο άνθρωπος την Χάρη του Θεού χωρίς κόπο και την καταφρονήσει όπως παλαιότερα γ) η υπερηφάνεια και δ) η ασπλαχνία προς τον συνάνθρωπο. Αυτή σβήνει τον φωτισμό της ψυχής. Γιατί εκείνος που θα βρει τη σωτηρία του με την ευσπλαχνία του προς τους αδελφούς του, πάλι με το δικό του έλεος προς τους αδελφούς του, θα μπορέσει να φανεί άξιος της χάριτος του Θεού και να πετύχει την σωτηρία του.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Πρέπει να γνωρίζεις, ότι χωρίς κόπο σωματικό, δεν πλησιάζεται ο Θεός. Όλοι οι Πατέρες κοπίασαν πολύ, για να κατοικήσει μέσα τους το Πνεύμα το Άγιο. Μόλις το Άγιο Πνεύμα κατοικήσει στην ψυχή, ο άνθρωπος αποκτάει πραότητα και ειρήνη και φεύγει κάθε σκέψη ακολασίας. Μην νομίσεις, ότι μπορείς με την προσευχή να πλησιάσεις τον Θεό, αν προηγουμένως δεν καθαρίσεις την καρδιά σου, από τα πάθη της ατιμίας που την μολύνουν και να γίνει δοχείο καθαρό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Εάν δεν πεθάνει ο έξω άνθρωπος από όλα τα πράγματα του κόσμου και από την αμαρτία και από τις κακές ενθυμήσεις και τους πονηρούς λογισμούς, δεν θα κινηθεί στον άνθρωπο

η γλυκύτητα του Αγίου Πνεύματος. Μακάριος όποιος ησυχάζει και ασχολείται μόνο με την προσευχή και δεν ασχολείται με τίποτε άλλο.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Σε φιλήδονο σώμα, δεν κατοικεί η γνώση του Θεού και αυτός που αγαπάει το σώμα του, δεν θα αξιωθεί να αποκτήσει τη Χάρη του Θεού. Δεν κατοικεί το Πνεύμα του Θεού σε εκείνους που ζουν με ανάπαυση. Η συναναστροφή, συνομιλία και πολυλογία με κοσμικούς, ψυχραίνουν τη μέσα στην καρδιά μας φωτιά του Αγίου Πνεύματος. Η απομάκρυνση από τους ανθρώπους, η συχνή Θεία Κοινωνία, η αδιάλλειπτη προσευχή και η ανάγνωση των Θείων Γραφών είναι αναγκαία, μέχρι η δύναμη του Αγίου Πνεύματος κυριεύσει την ψυχή μας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Εάν βλέπεις σε κάθε λογισμό και σε κάθε ενθύμηση που κινείται στην ψυχή σου και στις πνευματικές σου ενατενίσεις την ώρα της ησυχίας σου, να γεμίζουν τα μάτια σου δάκρυα και να βρέχουν τα μάγουλά σου, χωρίς εσύ να βιάζεις τον εαυτό σου, να ξέρεις ότι άρχισε να ανοίγει ο φράχτης μπροστά σου, για να έρθει η Χάρη του Θεού και να καταστραφεί ο εχθρός. Και όταν πάλι βλέπεις, να βασιλεύει η ειρήνη του Θεού στους λογισμούς σου και αυτό να κρατάει πολύ, να ξέρεις ότι η νεφέλη του Αγίου Πνεύματος άρχισε να επισκιάζει την καρδιά σου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Κατά το μέγεθος της Θείας Χάριτος που σου δόθηκε, έρχονται και οι ανάλογοι πειρασμοί. Και όταν νοιώσεις μέσα σου τη χαρά του Αγίου Πνεύματος, οι στενοχώριες και οι θλίψεις της ζωής, γίνονται γλυκύτερες από το μέλι.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όταν η δύναμη του Αγίου Πνεύματος κυριαρχήσει στην ψυχή και την καθοδηγεί, τότε ο άνθρωπος διδάσκεται μυστικά, από το Άγιο Πνεύμα και δεν χρειάζεται πια την βοήθεια των γραμμένων λόγων των Θείων Γραφών, οπότε η μνήμη των λόγων του Θεού παραμένει αβλαβής, μακριά από τον κίνδυνο της πλάνης και της λήθης.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Χωρίς την Χάρη του Θεού, ο Χριστιανός δεν μπορεί να αποφύγει την αμαρτία, ούτε μπορεί να μετανοήσει και να διορθωθεί· ούτε μπορεί να εναντιωθεί στους πιο μικρούς πειρασμούς. Η αιτία είναι ότι δεν ζητά την βοήθεια του Θεού με όλη του την καρδιά, με πίστη, με ευλάβεια, με ταπείνωση· δεν τη ζητά συνεχώς στις προσευχές του... Η αληθινή λατρεία του Αγίου Πνεύματος γίνεται με την ελεημοσύνη, προσευχή, νηστεία, αγρυπνία, μετάνοιες και γονυκλισίες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το έργο του Αγίου Πνεύματος δεν είναι άλλο, παρά να ενώνει πάντοτε σε κάθε περίπτωση και με κάθε αφορμή, τις ψυχές με τον Θεό.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως ακριβώς, όταν κάποιος βρίσκεται προηγουμένως στο σκοτάδι, ξαφνικά, μόλις δει τον ήλιο, φωτίζονται τα σωματικά του μάτια και βλέπει εκείνα, που πριν δεν τα έβλεπε καθαρά... έτσι και αυτός που αξιώνεται να λάβει το Άγιο Πνεύμα, φωτίζεται στην ψυχή και βλέπει πράγματα που ξεπερνούν τα ανθρώπινα μέτρα, τα οποία δεν τα είχε γνωρίσει πριν.

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Φως και ζωή και ειρήνη είναι το Άγιο Πνεύμα. Εκείνος λοιπόν που φωτίζεται από το Θείο Πνεύμα, ειρηνεύει και περνά τη ζωή του με γαλήνη. Από τούτο πηγάζει σ' αυτόν η γνώση των όντων και η σοφία του λόγου και αποκτά το νου του Χριστού. Αυτός γνωρίζει τα μυστήρια της Βασιλείας, εισχωρεί στα βάθη του Θεού και μέρα με τη μέρα προφέρει αγαθούς λόγους ζωής, από ακύμαντη και φωτισμένη καρδιά στους ανθρώπους.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Όταν η ψυχή ανακουφιστεί από την επίμονη ενόχληση των εμπαθών λογισμών και μαραθεί η τυραννική φλόγα της σάρκας, τότε γνώριζε ότι ήρθε μέσα μας το Άγιο Πνεύμα αναγγέλλοντας την άφεση των προηγουμένων αμαρτιών μας και χαρίζοντάς μας την απάθεια. Όσο όμως η ψυχή νιώθει, με τη συνεχή ενόχληση την οσμή των παθών και φλέγονται τα υπογάστρια της σάρκας, να γνωρίζεις ότι είναι ακόμη μακριά από την ψυχή η ευωδία του Πνεύματος και ότι κρατιέται δεμένη, κάτω από τα άλυτα δεσμά των παθών και των αισθήσεων.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Όταν γίνει κάποιος μέτοχος του Αγίου Πνεύματος και γνωρίσει την επιφοίτησή Του, λησμονεί την τροφή, τον ύπνο, ξεπερνά τα σωματικά, περιφρονεί τη σωματική ανάπαυση• όλη την ημέρα, ενώ βρίσκεται σε κόπους και αγώνες ασκητικούς, δεν αισθάνεται κανένα κόπο ή φυσική ανάγκη, πείνα, δίψα, ύπνο ή τις άλλες ανάγκες της φύσεως. Και αυτό γιατί έχει χυθεί αόρατα, η αγάπη του Θεού με ανέκφραστη χαρά μέσα στην καρδιά του. Και όλη τη νύχτα, παραμένοντας σε πύρινο φωτισμό, εργάζεται τη νοερή εργασία με σωματικά γυμνάσματα και απολαμβάνει το αθάνατο συμπόσιο των αθανάτων φυτών του νοητού Παραδείσου...

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Το Άγιο Πνεύμα συνήθως χάνεται εξαιτίας της ραθυμίας και αμέλειάς μας, της ακράτειας της γλώσσας, των ματιών και των φαγητών. Και όταν απομακρυνθεί το Άγιο Πνεύμα, μας περικυκλώνουν οι λογισμοί των παθών, για να αρπάξουν τον θησαυρό, που έχει βάλει μέσα μας το Άγιο Πνεύμα.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Καθάρισε την καρδιά σου, καθάρισε τους οφθαλμούς σου, καθάρισε την ακοή σου, καθάρισε την γλώσσα σου, τα χέρια και τα πόδια σου, τότε θα εισέλθει το Άγιο Πνεύμα μέσα σου και θα σε "μεθύσει"... Το Άγιο Πνεύμα είναι το έλεος του Θεού.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Κάντε τον βουβό, τον κουφό και τον τυφλό, για να έρθει η Χάρις του Θεού πάνω σας.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Για να λάβει κανείς την Χάρη τον Αγίου Πνεύματος, πρέπει να υποφέρει πολύ, να κοπιάσει, να αγωνιστεί. Μην νομίσουμε, ότι με τα αναπαυτικά, με τα χαρμόσυνα, με τα καλά φαγητά και με τα καλά φορέματα θα λάβουμε την Χάρη του Θεού.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Πώς θα γνωρίσουμε, ότι ήρθε το Άγιο Πνεύμα και κατοίκησε μέσα στην καρδιά μας; Όταν δεις μέσα στην καρδιά σου την αγάπη, την χαρά, την ειρήνη, την πραότητα, την αγαθοσύνη, την χρηστότητα, αυτά είναι το Πνεύμα το Άγιο. Να το δεις το Άγιο Πνεύμα δεν γίνεται, θα αισθανθείς όμως τις ενέργειές του. Όταν βλέπεις κάποιον θυμώδη, κακότροπο, πονηρό, έχει Πνεύμα Άγιο αυτός ο άνθρωπος;

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Όλα τα αγιάζει η Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Φαίνεται ως πυρ για την θερμότητά του, δεν καίει όμως, αλλά δροσίζει... Αγιάζει, φρουρεί, δυναμώνει, στερεώνει, δίνει γνώσεις στον άνθρωπο, για να μπορεί να απαντάει στις προσβολές και στις μεθοδείες των δαιμόνων.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Όπως για να κατασκευάσουμε το ψωμί χρειαζόμαστε τρία πράγματα: το αλεύρι, το προζύμι και το νερό, αλλά εάν δεν το βάλεις και στο φούρνο, δεν τρώγεται· έτσι και εμείς έχουμε ανάγκη από τρία πράγματα: την ταπείνωση, την υπακοή και την εκκοπή του θελήματος, αλλά εάν δεν ανάψει και το πυρ του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά μας, δεν θα είμαστε τέλειοι.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Πρέπει να αποκτήσουμε από τώρα τη Χάρη του Θεού. Χωρίς τη Χάρη του Θεού, οι προσπάθειές μας δεν θα φέρουν αποτέλεσμα και δεν θα πάμε στον Παράδεισο. Ο Θεός μας δίνει τη Χάρη του, όταν εμείς είμαστε ταπεινοί. Όπου υπάρχει διαφθορά και δολιότητα, δεν έρχεται η Χάρη του Θεού. Όταν χάνεται τη Χάρη, να μη κάνετε τίποτα. Να συνεχίζεται τη ζωή σας απλά, απαλά, ώσπου χωρίς αγωνία να έρθει πάλι η αγάπη και ο έρωτας και η λαχτάρα στον Χριστό. Και τότε η Χάρη σας γεμίζει και χαιρόσαστε.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν έχουμε το Πνεύμα του Θεού, γινόμαστε ένθεοι και ανίκανοι προς κάθε αμαρτία, καθιστάμεθα ανίκανοι προς το αμαρτάνειν. Όταν έχουμε το Άγιο Πνεύμα, δεν μπορούμε να κάνουμε το κακό. Δεν μπορούμε να θυμώσουμε, να μισήσουμε, να κακολογήσουμε, δεν, δεν, δεν....

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Πολλές φορές ούτε ο κόπος, ούτε οι μετάνοιες, ούτε οι σταυροί προσελκύουν τη Χάρη. Υπάρχουν μυστικά. Το ουσιαστικότερο είναι να φύγεις απ' τον τύπο και να πηγαίνεις στην ουσία. Ό,τι γίνεται, να γίνεται από αγάπη.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Σιγά - σιγά θα σας επισκέπτεται η Χάρις. Θα μπαίνετε μες στη χαρά. Θ' αρχίσετε να ζείτε στην ειρήνη, οπότε μετά θα γίνετε πιο δυνατοί με την Θεία Χάρη. Δεν θα θυμώνετε, δεν θα εκνευρίζεστε, δεν θα παρεξηγείτε, δεν θα κατακρίνετε, θα τους δέχεστε όλους με αγάπη.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν η Χάρη είναι μαζί μας, είμαστε δυνατοί στο πνεύμα. Όταν όμως Την χάσουμε, τότε βλέπουμε την αδυναμία μας, τότε βλέπουμε, πως χωρίς τον Θεό, δεν μπορούμε, ούτε το καλό να σκεφτούμε...

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Ο Κύριος έδωσε στη γη, το Άγιο Πνεύμα. Και όσοι το έλαβαν, αισθάνονται τον παράδεισο μέσα τους. Ίσως πεις: ''Γιατί λοιπόν δεν έχω και εγώ μια τέτοια Χάρη;'' Επειδή εσύ δεν παραδόθηκες στο θέλημα του Θεού, αλλά ζεις σύμφωνα με το δικό σου θέλημα. Παρατηρήστε εκείνον που αγαπά το θέλημά του. Αυτός δεν έχει ποτέ ειρήνη στην ψυχή και δεν ευχαριστιέται με τίποτε γι' αυτόν όλα γίνονται όπως δεν έπρεπε. Όποιος όμως δόθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Θεού, έχει την καθαρή προσευχή και η ψυχή του αγαπά τον Κύριο.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Ο Κύριος αγαπά τους ανθρώπους. Εν τούτοις παραχωρεί τις θλίψεις, για να γνωρίσουν οι άνθρωποι την αδυναμία τους και να ταπεινωθούν και με την ταπείνωση να λάβουν το Άγιο Πνεύμα. Με το Άγιο Πνεύμα όλα γίνονται ωραία, χαρούμενα, υπέροχα...

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Όταν ο άνθρωπος γίνει κάτοχος έστω και ελάχιστα της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, κλαίει για όλους τους ανθρώπους και για όσους δεν γνώρισαν τον Θεό και εναντιούνται προς Αυτόν.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Ο σαρκικός άνθρωπος, μη έχοντας ακόμη πείρα της αιωνίου ζωής του Πνεύματος του Αγίου, δεν αντιλαμβάνεται την αλλαγή της καταστάσεώς του μετά την διάπραξη της αμαρτίας, διότι παραμένει πάντοτε σε πνευματικό θάνατο. Αντίθετα ο πνευματικός άνθρωπος, σε κάθε κλίση του θελήματός του προς την αμαρτία, βλέπει μέσα του την αλλαγή της καταστάσεώς του, λόγω της υποστολής της Χάριτος.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Τα γνωρίσματα εκείνου που έχει μέσα του το Άγιο Πνεύμα, είναι η πραότητα, η ησυχαστικότητα, η ταπεινοφροσύνη, συνδυασμένη με πολλή σοφία και πνευματική γνώση, η έλλειψη επιθυμίας για κάθε ηδονή και δόξα του κόσμου τούτου, καθώς και η ακόρεστη επιθυμία για τα επουράνια.

~ Άγιος Αντίοχος της Πανδέκτου ~

Το Άγιο Πνεύμα μας διδάσκει να απομακρυνόμαστε από την αμαρτία και να μην επιστρέφουμε πλέον σ' αυτήν.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Όπως ο γεωργός που δίνει όλη την επιμέλειά του στη γη του, πρώτα την οργώνει και μαζεύει τα αγκάθια και έπειτα ρίχνει το σπόρο, έτσι και εκείνος που περιμένει να λάβει από το Θεό το σπόρο της Χάρης, πρέπει πρώτα να καθαρίζει τη γη της καρδιάς του, ώστε όταν πέσει ο σπόρος του Πνεύματος, να δώσει πλήρεις και πολλαπλάσιους καρπούς. Αν δεν γίνει πρωτύτερα αυτό και δεν καθαρίσει τον εαυτό του από κάθε μολυσμό σαρκικό και πνευματικό, είναι ακόμη σάρκα και αίμα και βρίσκεται μακριά από τη ζωή.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Είναι αδύνατο να λάβει κανείς το Πανάγιο Πνεύμα με άλλο τρόπο, παρά μόνο αν αποξενωθεί ολότελα από τα πράγματα του κόσμου τούτου, και να αφιερωθεί στην επιδίωξη της αγάπης του Χριστού, για να ελευθερωθεί ο νους του, από όλες τις μέριμνες της ύλης.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Οι άνθρωποι που έχουν γίνει ναοί του Αγίου Πνεύματος ευφραίνονται και μεθούν από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, με μία Θεϊκή μέθη πνευματικών μυστηρίων. Και άλλοτε παρακαλούν για όλο το ανθρώπινο γένος, πενθούν και κλαίνε, διότι καίγονται από την αγάπη που τους δίνει το Άγιο Πνεύμα για όλη την ανθρωπότητα. Άλλοτε πάλι φλέγονται από μεγάλη αγαλλίαση, ώστε αν ήταν δυνατό, θα έβαζαν κάθε άνθρωπο μέσα στην καρδιά τους, χωρίς να κάνουν διάκριση αν είναι κακός ή αγαθός. Άλλοτε τόσο πολύ ταπεινώνονται, που τους παρέχει το Άγιο Πνεύμα, ώστε να θεωρούν τους εαυτούς τους τελευταίους και κατώτερους απ' όλους τους άλλους.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Πρέπει να είμαστε άνθρωποι της Χάριτος, ώστε όποιος μας πλησιάζει, να ξεκουράζεται. Με τη Χάρη του Θεού ο άνθρωπος πετυχαίνει την πνευματική του ανύψωση, μεταμορφώνεται, γίνεται άλλος άνθρωπος, του φεύγει ό φόβος. Δεν φοβάται το θάνατο και τούτη τη ζωή, όσο καλή και αν φαίνεται, την θεωρεί σκλαβιά.

~ Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής ~

Η Χάρη του Παναγίου Πνεύματος κάνει τον άνθρωπο να εκπέμπει ακτίνες. Πρέπει όμως ο άλλος να έχει καλό δέκτη για να το καταλάβει.

~ Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής ~

Όταν αποφεύγει ο άνθρωπος τις πολλές κουβέντες, τις διαμάχες, την ταραχή και την σύγχυση, το Άγιο Πνεύμα επισκιάζει την ψυχή του και τότε, όσο στείρα και αν είναι, θα βλαστίσει καρπούς πνευματικούς.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Όταν η Χάρη του Θεού ενεργεί μέσα μας, τότε οι ενέργειές μας, μολονότι φαινομενικά είναι οι ίδιες με άλλες όμοιες οποιουδήποτε ανθρώπου, αποκτούν ένα ιδιαίτερο άρωμα, μια ιδιαίτερη γεύση, έναν ιδιαίτερο ήχο.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Η Χάρη του Αγίου Πνεύματος είναι φωτιά. Η φωτιά διατηρείται με ξύλα. Ξύλα πνευματικά, είναι η προσευχή.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Τη Χάρη του Θεού απομακρύνουν κυρίως 4 κακίες: α) η οργή β) η αδικία γ) η κατάκριση και δ) η υπερηφάνεια. Και την ελκύουν την Χάρη, οι αντίθετες σ' αυτές αρετές: α) η πραότητα β) η δικαιοσύνη γ) το ακατάκριτο και δ) η ταπεινοφροσύνη.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Χωρίς τη Χάρη του Θεού δεν είσαι τίποτα περισσότερο, από ένα ξερό καλάμι, ένα άκαρπο δέντρο, ένα άχρηστο κουρελόπανο, σκεύος αμαρτίας, δοχείο παθών. Όλα τα καλά που έχεις μέσα σου, είναι της Χάριτος του Θεού. Δικά σου είναι μόνο τα πάθη και οι αμαρτίες.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Σκοπός της Χριστιανικής ζωής είναι να λάβουμε τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Οι αρετές είναι το μέσο, για να λάβουμε τη Χάρη. Όταν το Πνεύμα του Θεού κατέρχεται σ' έναν άνθρωπο και τον επισκιάζει με την πληρότητα της εκχύσεώς του, τότε η ψυχή του ξεχειλίζει από μία χαρά απερίγραπτη, γιατί το Άγιο Πνεύμα χαροποιεί ό,τι αγγίζει.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Με την επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος, κάθε αγώνας γίνεται εύκολος, η καρδιά ξεσπάει σε αδιάλειπτη προσευχή και από τα μάτια τρέχουν συνεχώς δάκρυα. Αυτή η κατάσταση μπορεί να συνοδεύεται από πνευματικό φωτισμό και καθαρούς νηφάλιους λογισμούς, γιατί τότε ακριβώς το Άγιο Πνεύμα ενεργεί μέσα στον άνθρωπο. Όποιος όμως είναι παραδομένος στα πάθη, γεννάει μέσα του όλο και περισσότερα πάθη, επιτρέποντας έτσι στο πονηρό πνεύμα να κυριαρχήσει στην ψυχή του, να την σκοτίσει και να την βαρύνει.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Ανάλογα με την πίστη μας, μας παρέχεται και η Χάρη του Θεού. Αν η πίστη μας είναι αδύνατη, λίγη Χάρη θα μας δοθεί. Αν η πίστη μας είναι μεγάλη, πλούσια Χάρη θα λάβουμε, για να υπομείνουμε τις θλίψεις.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Αν το Άγιο Πνεύμα δεν μας ενισχύσει κάθε ώρα και στιγμή την ψυχή μας, θα ρέπουμε συνέχεια στο κακό. Θα εξασθενήσουμε, θα χάσουμε την δύναμή μας και θα είμαστε ανίκανοι για κάθε καλό, αφού θα έχουμε αφήσει χώρο να μπει στην ψυχή μας ο πονηρός. Χωρίς την ενίσχυση του Αγίου Πνεύματος, ο άνθρωπος νοιώθει την ψυχή του να υπονομεύετε από πολλά κακά και να είναι έτοιμη κάθε στιγμή, να βυθιστεί στην άβυσσο της κακίας. Τότε είναι, που η ψυχή μας πρέπει να μείνει σταθερή, σαν να ακουμπάει πάνω σε έναν βραχο. Και βράχος αυτός, είναι το Άγιο Πνεύμα, που ενισχύει τις πνευματικές μας δυνάμεις.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστανδης ~

Τί είναι η Χάρη; Χάρη είνσι η ευλογημένη δύναμη του Θεού, που δίνεται στον άνθρωπο εκείνο, που πιστεύει και είναι βαφτισμένος στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Είναι η δύναμη που εξαγνίζει, αγιάζει και φωτίζει, που βοηθάει στην εκτέλεση του καλού και αποσύρεται από το κακό, που παρηγορεί και ενθαρρύνει στις δυστυχίες, τις θλίψεις και τις αρρώστιες.

Χάρη είναι η εγγύηση, πως θα λάβουμε τα αιώνια αγαθά που προετοίμασε ο Θεός στον Ουρανό για τους εκλεκτούς.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Βλέπεις έναν άνθρωπο υπερήφανο, εγωιστή, κακεντρεχή και φθονερό, να γίνεται πράος και ταπεινός, επιεικής και υποχωρητικός, γενναιόδωρος προς όλους, να απαρνείται τον εαυτόν του, για χάρη της δόξας του Θεού και της ωφέλειας του πλησίον του; Αυτό είναι έργο της Χάρης του Θεού... Βλέπεις έναν άπιστο να γίνεται πιστός και να τηρεί με ζήλο τις εντολές του Ευαγγελίου; Η αλλοίωσή του αυτή οφείλεται στην Χάρη του Θεού... Βλέπεις έναν φιλάργυρο άνθρωπο, άπληστο, άδικο, σκληρόκαρδο προς τους φτωχούς, να αλλάζει ξαφνικά και να γίνεται ανιδιοτελής, δίκαιος, γενναιόδωρος, στοργικός; Την μεταβολή του αυτή, την οφείλει στη Χάρη του Θεού... Είδες κάποιον κοιλιόδουλο, μεγάλο φαγά και πότη, να γίνεται εγκρατής και μετρημένος, όχι επειδή αρρώστησε ή επειδή συνειδητοποίησε πως η πολυφαγία και η πολυποσία είναι βλαβερές για την υγεία του, αλλά επειδή απόκτησε επίγνωση του υψηλού προορισμού του; Το οφείλει και αυτός στην θαυματουργική δύναμη της Χάρης του Θεού... Παρατήρησες κάποιον, που πριν ήταν γεμάτος από μίσος, μνησικακία και εκδικητικότητα και ξαφνικά έγινε μνησίκακος, αγάπησε ως και τους εχθρούς και τους υβριστές του ακόμα, χωρίς να θυμάται καθόλου τις ύβρεις και τις προσβολές τους; Η αλλαγή του οφείλεται σίγουρα, στην αναγεννητική και ανακαινιστική δύναμη της Χάρης του Θεού... Ήταν κάποιος παλαιότερα ψυχρός προς τον Θεό, την Εκκλησία και τα μυστήρια Της, την προσευχή και γενικότερα προς την θρησκεία, που εξαγνίζει και δυναμώνει την ψυχή και το σώμα και ξαφνικά άλλαξε, έγινε πιστός προς τον Θεό, την Εκκλησία, την προσευχή και προς τα Άγια Μυστήρια; Και αυτό είναι έργο της ενέργειας και της σωστικής Χάρης του Θεού...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όπως ο αέρας είναι απαραίτητος για τη ζωή του σώματος, έτσι και το Άγιο Πνεύμα, είναι απαραίτητο για τη ζωή της ψυχής. Ο αέρας και το Άγιο Πνεύμα μοιάζουν μεταξύ τους...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Μέσα, για να αποκτήσει κανείς το Άγιο Πνεύμα είναι: α) η καθαρότητα της καρδιάς και η αγνότητα β) η ταπείνωση γ) η υπακοή στην φωνή του Θεού δ) η προσευχή ε) η καθημερινή αυταπάρνηση στ) η ανάγνωση και ακρόαση των Αγίων Γραφών ζ) συμμετοχή στα μυστήρια της Εκκλησίας και ιδίως στην Θεία Κοινωνία. Κάθε ψυχή που έχει πίστη μπορεί να γεμίσει με Άγιο Πνεύμα, αρκεί να καθαριστεί από την αμαρτία και να μην φυλακιστεί στην υπερηφάνεια.

~ Άγιος Ιννοκέντιος της Μόσχας ~

Κανένας δεν μπορεί να ξέρει, ποιά στιγμή και με ποιό τρόπο θα λάβει τα δώρα του Αγίου Πνεύματος, γιατί τα δώρα δίνονται απροσδόκητα, όποτε και σ' όποιον θέλει ο δωρητής. Γι' αυτό κάνουν μεγάλο λάθος, όσοι περιμένουν να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, με συγκεκριμένο τρόπο και σε συγκεκριμένη ώρα. Όσοι, μάλιστα, επινοούν δικά τους μέσα για το σκοπό αυτό, όχι μόνο δεν πρόκειται να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, αλλά παίρνουν πάνω τους και μία φοβερή αμαρτία.

~ Άγιος Ιννοκέντιος της Μόσχας ~

Ό,τι είναι η ψυχή για το σώμα, αυτό είναι και το Άγιο Πνεύμα για όλον τον άνθρωπο, για την ψυχή του και για το σώμα του μαζί. Όπως το σώμα, όταν το εγκαταλείψει η ψυχή, πεθαίνει με τον τρόπο που πεθαίνουν όλα τα ζώα, έτσι και όλος ο άνθρωπος, σώμα και ψυχή, πεθαίνει όταν τον εγκαταλείψει το Άγιο Πνεύμα, καθώς χάνει την αληθινή ζωή. Όπως το σώμα παίρνει ζωή και ανασταίνεται πνευματικά, όταν επιστρέφει σε αυτό η ψυχή, έτσι και όλος ο άνθρωπος, σώμα και ψυχή, παίρνει ζωή και ανασταίνεται πνευματικά, όταν επιστρέφει σ' αυτόν το Άγιο Πνεύμα. Αυτή η ζωογόνηση και ανάσταση του ανθρώπου, πραγματοποιείται με το Μυστήριο του Βαπτίσματος.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο βαπτισμένος άνθρωπος, κάνοντας το καλό, αναπτύσσει μέσα του τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, την οποία έλαβε με το Βάπτισμα. Η Χάρη αυτή καθεαυτή, δεν μεταβάλλεται. Απλώς φωτίζει τόσο πιο λαμπρά τον άνθρωπο, όσο περισσότερο εκείνος κάνει το κατά Χριστό καλό. Συμβαίνει δηλαδή εδώ, ό,τι και με μία ηλιακή ακτίνα. Μολονότι η λαμπρότητά της είναι σταθερή, αυτή φέγγει στο μέτρο που ο ουρανός είναι ελεύθερος από σύννεφα.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Τί χαρίζει στον άνθρωπο το Άγιο Πνεύμα; 1) Πίστη και Θείο Φωτισμό 2) Γεννάει στην καρδιά του ανθρώπου την αληθινή αγάπη 3) Δίνει στον άνθρωπο δύναμη, για να αντιστέκεται στους πειρασμούς του κόσμου 4) Δίνει στον άνθρωπο σοφία 5) Χαρίζει την αληθινή χαρά, την καρδιακή ευτυχία και την ασάλευτη ειρήνη 6) Δίνει στον άνθρωπο την αληθινή ταπείνωση και 7) Μας διδάσκει την αληθινή προσευχή. Χωρίς τη βοήθεια και τη συνέργεια του Αγίου Πνεύματος, είναι αδύνατον, όχι μόνο να μπούμε στην Ουράνια Βασιλεία, αλλά και ένα βήμα να κάνουμε στο δρόμο που οδηγεί εκεί. Γι' αυτό είναι απαραίτητο, να ποθούμε και να ζητάμε το Άγιο Πνεύμα.

~ Άγιος Ιννοκέντιος Βενιαμίνωφ ~

Στο πολυχορτασμένο σώμα δεν κατοικεί το Πνεύμα το Άγιο, έστω και αν είναι κανείς ενάρετος. Για να γίνεις ναός του Θεού, πρέπει και η ψυχή σου και το σώμα σου να είναι καθαρά.

~ Στάρετς Παρθένιος ~

Η γυναίκα τότε καταλαβαίνει ότι έχει συλλάβει, όταν σταματήσει το αίμα της. Έτσι και η ψυχή τότε ξέρει ότι έχει συλλάβει Πνεύμα Άγιο, όταν σταματήσουν τα πάθη τα χαμηλά που ρέουν απ' αυτήν.

~ Αββάς Λογγίνος ~

Πρέπει να πιστέψουμε, ότι είμαστε ένα μηδέν. Μόνο έτσι θα μας επισκιάσει η Θεία Χάρη. Η Θεία Χάρη φεύγει από κατάκριση, θυμό, υπερηφάνεια και αισχρούς λογισμούς. Όταν αυτά τα προσέξει ο άνθρωπος, η Θεία Χάρη είναι μέσα στην ψυχή του ανθρώπου.

~ Γερόντισσα Μακρίνας Βασσοπούλου ~

Το Άγιο Πνεύμα, είναι σαν την αύρα, σαν την πάχνη, που πέφτει δροσίζει και αναζωογονεί τα χόρτα. Μερικές φορές έρχεται σαν φλόγα και άλλοτε σαν αεράκι. Πότε - πότε νομίζεις, ότι είσαι στη μέση μιας ανθρακιάς και όμως δεν καίγεσαι. Γιατί αυτή η φλόγα, που φλογίζει την καρδιά σου και κάνει τον νου σου φωτεινό, δεν καίει, αλλά

δροσίζει. Όταν ο άνθρωπος προσέχει στην υπακοή και στην ταπείνωση, ο Χριστός δωρεάν του χαρίζει τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αλλά θέλει να Τον αγαπήσουμε πολύ, όχι ψεύτικα. Όπως αγαπούμε πολύ ένα πρόσωπο και το προσέχουμε, έτσι πρέπει και τον Χριστό να Τον αγαπάμε.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Να συγκρατούμε την Θεία Χάρη, γιατί φεύγει από την ψυχή μας και αρχίζει ο άνθρωπος να ολισθαίνει πνευματικά. Όταν υπάρχει η Θεία Χάρις, ο άνθρωπος είναι όλο αγαλλίαση, μέσα του είναι ο Χριστός και δεν παρεξηγεί κανέναν άνθρωπο.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Δικαιούσαι τόση Χάρη Θεού, όσο μέγεθος πειρασμού μπορείς να βαστάξεις με ευχαριστία. Η Χάρη δεν στηρίζεται στα γέλια και στις χαρές, αλλά στις θλίψεις και στις δοκιμασίες. Τη Χάρη του Θεού την κρατάμε μέσα μας, με την ταπείνωση και την ευχαριστία στον Θεό. Μέχρι τρεις ώρες έρχεται και παραμένει η Χάρη. Ύστερα υποβιβάζεται.

~ άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Χριστέ μου, τα κουλούρια σου είναι πολύ νόστιμα, αλλά τα πουλάς πολύ ακριβά...

~ άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Η Θεία Χάρη έκανε τους μάρτυρες, όχι μόνο να μην αισθάνονται τους πόνους των μαρτυρίων τους, αλλά και να χαίρονται που μαρτυρούν για τον Χριστό.

~ άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Για να λάβεις προσθήκη Χάριτος, θα πρέπει να βγεις νικητής από τον πειρασμό και τον πόλεμο που θα σε κάνει εχθρός. Εάν δεν αντέχεις τον πόλεμο, γογγύζεις και πίπτεις, προσθήκη Χάριτος δεν λαμβάνεις. Με πόνο, δάκρυα, θερμότητα πίστεως, ταπεινώσεως και καλής προαιρέσεως θα λάβεις τη Χάρη. Και πάλιν με δάκρυα χαράς και ευχαριστίας και με φόβον Θεού θα Την κρατήσεις. Με θέρμην και ζήλον ελκύεται. Με ψυχρότητα και αμέλεια χάνεται.

~ άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Η πείρα δια της πράξεως αποκτάται με τα χρόνια. Αντίθετα η Χάρη, είναι χάρισμα εξαρτώμενο από τον Θεό. Και δίδεται κατά αναλογία της θερμότητος της πίστεως, της ταπεινώσεως και της καλής προαιρέσεως.

~ άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Πάντοτε προηγείται η Χάρη των πειρασμών, ως μία ειδοποίηση προετοιμασίας.

~ άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο άνθρωπος χωρίς τη Χάρη, είναι μηδέν. Μόνον η Χάρη του Θεού όταν έλθει, τότε στέκει στα πόδια ο άνθρωπος. Αλλιώς, χωρίς Χάρη, πάντοτε παρεκτρέπεται και πάντοτε πέφτει... στην αμαρτία.

~ άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Τρία πράγματα να κρατάτε στην ζωή σας: α) αυστηρότητα στον εαυτόν σας β) συμπάθεια στους συνανθρώπους σας και γ) πίστη στον Θεό. Αυτά ελκύουν την Χάρη και το έλεος του Θεού.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Βατοπαιδινός ~

Πρώτος βαθμός Θείας Χάριτος είναι να βλέπουμε όλους τους ανθρώπους σαν και εμάς. Κανέναν να μην βλέπουμε κατώτερό μας. Ο δεύτερος βαθμός Χάριτος είναι να βλέπουμε όλους τους ανθρώπους, ανώτερούς μας. Ο τρίτος βαθμός Χάριτος είναι να βλέπουμε μόνο τον εαυτόν μας αμαρτωλό και τιποτένιο.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Όσο κερδίζουμε σε αρετές, τόσο η Χάρη αυξάνει. Όσο όμως κάνουμε συγκαταθέσεις, σε αμαρτωλούς λογισμούς και πράξεις, τόσο η Χάρη του Αγίου Πνεύματος συστέλλεται και πολλές φορές καθίσταται ανενέργητη. Είναι πράγματι δύσκολο, να κρατήσει κανείς τη Χάρη που λαμβάνει, διότι αυξάνει (αναλόγως) και ο πόλεμος του εχθρού, παραχωρήσει του Κυρίου. Εκεί πρέπει να εστιαστεί ο μείζων αγώνας μας. Και όταν κανείς βγεί νικητής από τον πόλεμο αυτόν, τότε η Χάρη έρχεται δεκαπλάσια και προάγεται πνευματικώς.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Όταν δεν ενεργεί η Χάρη, λόγω της αμαρτίας, τότε ο άνθρωπος παρουσιάζει μια ραθυμία στα πνευματικά και δεν έχει διάθεση ούτε το σταυρό του να κάνει. Τίποτα από τα πνευματικά δεν τον ευχαριστούν και παρηγοριέται με τον ύπνο, το φαγητό, τις σαρκικές απολαύσεις το χρήμα και τη δόξα... Η κατάθλιψη, η μελαγχολία, το άγχος, η μοναξιά, η δαιμονική λύπη και τα συναφή είναι αποτέλεσμα της απουσίας της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, εξαιτίας των ανεξομολόγητων αμαρτημάτων που υπάρχουν στον άνθρωπο.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Η Χάρη του Θεού είναι σαν ένα σωσίβιο, που βοηθά τον άνθρωπο να επιπλεύσει και να μην πνιγεί, να μην αμαρτήσει... Χωρίς την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, δεν μπορούμε να έχουμε ορθή πίστη στον Χριστό.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Εύκολα πλησιάζει η Χάρη αυτόν που θέλει να μετανοήσει και ζητά τη βοήθειά της, αν και αμαρτωλός και ασεβής. Δύσκολα όμως πλησιάζει αυτόν που είχε γνώση και πείρα και πρόδωσε τη δωρεά. Επειδή η άρνηση και προσβολή ανάγεται στην ίδια τη Θεία Χάρη, που πρόδωσε ο λιποτάκτης, δεν επιστρέφει αυτή εύκολα. Πρέπει με υπομονή ο λιποτάκτης να αποκτήσει και την πείρα του ''φυλάσσειν'' και όχι μόνο του ''εργάζεσθαι''.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Η ίδια η Χάρις αφήνει τον άνθρωπο - θέλοντας να τον διδάξει και να τον ανεβάσει σε ψηλότερα επίπεδα πρακτικής εμπειρίας - τον αφήνει επίτηδες να κινδυνεύσει από την αμαρτία, για να ερεθίσει έτσι περισσότερο τον θυμό του εναντίον της.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Θεία Χάρη ονομάζουμε την Θεία δύναμη και ενέργεια, με την οποία ο Θεός κατασκεύασε και συντηρεί το σύμπαν. Χάρη ονομάζεται, γιατί ακριβώς παρέχεται από τον Θεό δωρεάν. Αυτή είναι και για εμάς η μόνιμη ελπίδα και παρηγοριά.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Όποιος δεν παραπονιέται και δεν έχει απαιτήσεις, έχει τη Χάρη του Θεού.

~ Γέροντας Ευσέβιος Γιαννακάκης ~

Η πείρα αποδεικνύει, ότι η Χάρη έρχεται σε εμάς περισσότερο όταν δεν Την περιμένουμε, όταν θεωρούμε τον εαυτόν μας ανάξιό Της, ανάξιο ακόμη και της σωτηρίας.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Η Θεία Χάρη ενεργεί ποικίλα σε κάθε άνθρωπο, ανάλογα με την ψυχοσύνθεση και την νοερά κράση του. Σε μερικούς εκδηλώνεται ορμητικά, ενώ σε άλλους με πολύ λεπτό και τρυφερό τρόπο.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Εάν επιθυμείς να διατηρήσεις τη δωρεά της Χάριτος, πρέπει να προσεύχεσαι στον Θεό όλη την ώρα, ώστε να εκδιώξει τους καταπιεστικούς και σκοτεινούς λογισμούς από τον νου σου και να διατηρήσεις έτσι την ειρήνη και την χαρά που αισθάνεσαι, όταν σε φωτίζει η Χάρη.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Γιατί όλοι οι Χριστιανοί δεν έχουν την ίδια Χάρη από το Άγιο Πνεύμα; Στην Εκκλησία που πας να ανάψεις κερί, αν δώσεις 10 δραχμές παίρνεις μικρό, αν δώσεις 20, μεγαλύτερο. Και αν δώσεις 100 παίρνεις λαμπάδα. Έτσι γίνεται και με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Όσο πιο πολλά δίνεις, τόσο πιο πολλά παίρνεις.

~ π. Τύχων ο Αγιορείτης ~

Βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος, είναι η συνειδητή διαστροφή της αληθείας και η αμετανοησία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ο πιο εύκολος τρόπος για να χάσουμε τη Χάρη του Θεού, δεν είναι το να αμαρτήσουμε, αλλά το να κάνουμε στους άλλους τον δάσκαλο.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η απουσία της Χάρης του Θεού διακρίνεται από την παγερότητα και την ψυχρότητα της καρδιάς.

~ Μητροπολίτης Ναυπάκτου Ιερόθεος Βλάχος ~

Από 3 παράγοντες εξαρτάται, αν ο άνθρωπος λάβει Χάρη Αγίου Πνεύματος: α) από την καθαρότητα της ψυχής του β) από την πίστη του και γ) από την δωρεά του Θεού. Μπορεί κάποιος να έχει τα 2 πρώτα χαρίσματα, αλλά ο Θεός να μην του δίνει τη Χάρη, γιατί γνωρίζει κατά οικονομία, τί πρέπει να δώσει και πότε ανάλογα με το συμφέρον του ανθρώπου. Αυτοί οι 3 παράγοντες, σε συνδυασμό με την ταπείνωση στην καρδιά του, καθορίζουν την

πνευματική του πρόοδο. Ο άνθρωπος λαμβάνει κατεξοχήν Χάρη Αγίου Πνεύματος με την Θεία Κοινωνία.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Η Χάρη του Θεού, είναι όπως το ρεύμα στο τρόλεϋ. Δεν έχει κανένα κόπο το τρόλεϋ να μετακινηθεί, αρκεί οι 2 κεραίες του, να είναι ανεβασμένες στο σύρμα με το ρεύμα. Αν είναι κατεβασμένες οι κεραίες του τρόλεϋ, τότε το τρόλεϋ δεν μπορεί να μετακινηθεί, ακόμα και αν 100 άτομα το σπρώξουν. Το μόνο που θα καταφέρουν μετά κόπων, είναι η μετακίνησή του για 1 - 2 μέτρα. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και στον άνθρωπο. Αν ο άνθρωπος δεν έχει σχέση με τα άνω και έχει κατεβασμένες τις κεραίες του, οι οποίες δεν έχουν επαφή με το ρεύμα (με τη Χάρη του Θεού) είναι φυσικό, να του είναι όλα κουραστικά, δυσκίνητα, ακατόρθωτα, ακατάληπτα, ακατανόητα. Είναι μια σκέτη τρέλα! Αν όμως ο άνθρωπος ταπεινωθεί και ανεβάσει τις κεραίες του και πιαστούν από το ρεύμα, τότε τα πράγματα άρδην αλλάζουν.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Οι ψυχές των ανθρώπων που έχουν Χάρη Θεού, δεν μπορεί ο διάβολος να τις καταβάλλει. Ρίχνει ο διάβολος τα πυρωμένα βέλη του, με τους λογισμούς, αλλά ο άνθρωπος αντιστέκεται. Είναι σαν να ρίχνει κανείς πυρακτωμένα βέλη στη θάλασσα. Τα βέλη, με το που ακουμπάνε στο νερό, σβήνει η φωτιά τους.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Χωρίς Χάρη Θεού, ο άνθρωπος είναι ένα μηδενικό

Κατά την επίσκεψη της Θείας Χάριτος, σκιρτά η καρδιά.

Μια φορά προσευχόμουν επί 14 ώρες και αντί να κουράζομαι, είχα μία αγαλλίαση, μία χαρά!

Σε μια στιγμή σκέφτηκα, αφού είμαι σε τέτοια ηλικία, μου λείπουν και δύο πλευρά, να πάω να βάλω την ζώνη μου, να δεθώ με σχοινί από το ταβάνι και αν είχα και δύο διχαλωτά ξύλα να στηρίζομαι στις μασχάλες, θα μπορούσα να συνεχίσω και να το δώσω όσο πάει.

Αυτό ήταν! Μόλις έκανα τον λογισμό αυτό, σωριάστηκα κάτω και βγήκε τότε όλη η κούραση. Ένα τέταρτο έμεινα ακίνητος κάτω. Σαν να μου έλεγε ο Θεός, ότι η Χάρις Μου είναι που σε κρατάει και όχι η ζώνη.

Και να πεις, ότι ο λογισμός ήταν αμαρτωλός ή είχε εγωισμό; Σκέφτηκα: Αφού είμαι σ' αυτήν την κατάσταση σωματικά, ας προσέξω. Πόσο μάλλον ένας υπερήφανος λογισμός θα έδιωχνε τελείως τη Χάρη. Πόση λεπτή είναι η πνευματική ζωή και πόση προσοχή χρειάζεται...

Μια άλλη φορά προσευχόμουν όρθιος για πολλές ώρες. Όχι μόνο δεν αισθανόμουν κούραση, αλλά απερίγραπτη χαρά τόσο, που δεν ήθελα να διακόψω την προσευχή. Για να μπορέσω να συνεχίσω όσο το δυνατόν περισσότερο, πήγα να ζωσθώ μια χοντρή ζώνη. Δεν μπόρεσα όμως να την πάρω και σωριάστηκα κάτω τελείως, σαν κουβάρι.

Με κρατούσε τόση ώρα ο Θεός και μόλις πήγα να προσθέσω δήθεν την ανθρώπινή μου δύναμη και φροντίδα, πήρε τη δύναμή Του, για να μου δείξει, τι αξία έχει η δική μου προσπάθεια...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Το μεγαλύτερο έλεος

Δύο Χριστιανοί συζητούσαν μεταξύ τους και ο καθένας υποστήριζε, ότι ο Θεός σ' αυτόν είχε δείξει το μεγαλύτερο έλεος.

- Εγώ ήμουν, έλεγε ο ένας, πρόστυχος, τιποτένιος, άπιστος, μοχθηρός και έφτασα να γίνω εγκληματίας. Είμαι βέβαιος, ότι σε κανέναν άλλο ο Θεός δεν έχει δείξει τέτοια Χάρη.

- Και όμως ο Θεός, απάντησε ο άλλος, έδειξε σε μένα μεγαλύτερη Χάρη.

- Δεν είναι δυνατόν. Δεν μπορείς να καταλάβεις, πόσο αμαρτωλός και ασεβής ήμουν.

- Καταλαβαίνω πολύ καλά! Εντούτοις, σε μένα δόθηκε μεγαλύτερη Χάρη!

Θα μπορούσα και εγώ να είχα κάνει χειρότερα και περισσότερα από σένα. Αλλά η Χάρις του Θεού με φύλαξε από πτώσεις! Και αυτό είναι έργο τόσο μεγάλο, ώστε μόνο η Παντοδυναμία του Θεού μπορούσε να επιτελέσει.

Μόνο στη Χάρη Του οφείλω, το ότι απέφυγα να διαπράξω μεγάλες αμαρτίες...

Το ίδιο συμβαίνει με όλους μας. Με την Χάρη του Θεού είμαστε, ό,τι είμαστε. Μόνο η Χάρη, μας διατηρεί πιστούς και μας βοηθάει να πολεμούμε κατά των ελαττωμάτων και παθών μας και του σατανά. Η Χάρις του Θεού, μας βοηθάει να κάνουμε όλα τα καλά έργα, που ζητεί από εμάς ο Θεός.

Περί αγίων και αγιότητας

Περικοπές

Άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιος είμι. [Να γίνεστε στη ζωής σας άγιοι, διότι εγώ, ο Θεός και Πατέρας σας, είμαι άγιος.]

~ Α' Πέτρου 1,16 ~

Λέει ο Κύριος: Ψάξτε να βρείτε έναν άνθρωπο ο οποίος στην πράξη είναι δίκαιος και ευσεβής και Εγώ θα φανώ σπλαχνικός για όλο τον λαό.

~ Ιερεμίας 5,1 ~

Να ζητάς κάθε μέρα με δίψα τα λόγια των Αγίων, για να αναπαύεσαι πάνω στα λόγια τους.

~ Διδαχή των Αποστόλων ~

Είναι μεγάλη τέχνη να τα καταφέρετε να αγιαστεί η ψυχή σας. Παντού μπορεί ν' αγιάσει κανείς. Και στην Ομόνοια μπορεί ν' αγιάσει, αν το θέλει. Στην εργασία σας, όποια και αν είναι, μπορείτε να γίνετε Άγιοι. Με την πραότητα, την υπομονή, την αγάπη. Πιο εύκολα και γρήγορα γίνεται κανείς Άγιος στην Ομόνοια παρά στα Κατουνάκια. Τον ασκητή στην έρημο τον βασανίζει ο διάβολος, ενώ στην Ομόνοια αν δοθείς στην αγάπη των συνανθρώπων, αγιάζεις. Εάν αγαπάς όλους τους ανθρώπους, εάν γεμίσεις την καρδιά σου με Χριστό, τότε δεν χωράει μέσα σου το κακό και φεύγει. Δεν μπορεί να βρει τόπο, για να μείνει ο πονηρός.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Φαντάσου μια πόλη με πεντακόσιες χιλιάδες κατοίκους, οι οποίοι αμαρτάνουν. Σ' ένα Μοναστήρι εκεί ζει ένας μοναχός ασκητής, ο οποίος σηκώνει τα καθαρά χέρια του στον Θεό και Τον παρακαλεί να μην τιμωρήσει όλες αυτές τις χιλιάδες που αμαρτάνουν. Σε διαβεβαιώνω λοιπόν, ότι για το χατίρι αυτού του ασκητού ο Θεός δεν τιμωρεί τις πεντακόσιες χιλιάδες. Οι Άγιοι του Θεού είναι ικανοί για τα πάντα. Ο Άγιος μπορεί να ζητήσει από τον Θεό ό,τι θέλει και να του το δώσει ο Θεός. Είναι πολύ μεγάλη η δύναμη των Αγίων!

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η Χάρη που έχει ο Άγιος Παΐσιος έχει πιο μεγάλη αξία, γιατί την απόκτησε με τους αγώνες του, ενώ εμένα μου την χάρισε ο Θεός από μικρό, για να βοηθώ τους ανθρώπους... Τέτοιους Αγίους σαν τον Άγιο Παΐσιο, στέλνει ο Θεός στη γη κάθε 400 χρόνια!

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μπορούμε να προσευχόμαστε στους Αγίους αλλά χρειάζεται απλότητα. Να τους μιλάμε απλά. Τους Αγίους τους φωνάζεις και έρχονται. Η δουλειά όλων γενικά των Αγίων είναι, να βοηθούν και να προστατεύουν εμάς τους ταλαίπωρους ανθρώπους, από τους ορατούς και τους αοράτους πειρασμούς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι Άγιοι έκαναν μεγαλύτερο αγώνα, για να κρύψουν την αρετή τους, παρά για να την αποκτήσουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι Άγιοι πώς αγίασαν; Είχαν στραφεί στον εαυτόν τους και έβλεπαν μόνο τα δικά τους πάθη. Με την αυτοκριτική και την αυτομεμψία που είχαν, έπεσαν τα λέπια από τα μάτια της ψυχής τους και έφθασαν να βλέπουν καθαρά και βαθειά. Έβλεπαν τον εαυτόν τους κάτω από όλους τους ανθρώπους και όλους τους θεωρούσαν καλύτερους από τον εαυτόν τους. Τα δικά τους σφάλματα τα έβλεπαν μεγάλα και τα σφάλματα των άλλων πολύ μικρά, γιατί έβλεπαν με τα μάτια της ψυχής τους και όχι με τα γήινα μάτια. Η αγάπη με την ταπείνωση, η απλότητα και η διάκριση, είναι τα γνωρίσματα των Αγίων. Αν ο άνθρωπος βιάσει με διάκριση τον εαυτόν του να μιμηθεί την ζωή των Αγίων, αγιάζεται και αυτός. Φτάνει να ταπεινώνεται, να συναισθάνεται την αθλιότητά του και την μεγάλη του αχαριστία προς τον Θεό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αγιοσύνη, δεν είναι τυποποιημενη. Ο κάθε ανθρωπος έχει το δικό του τρόπο, με τον οποίο αγιάζει. Επειδή ένας Άγιος αγίασε, μένοντας πάνω στην αμυγδαλιά, δεν σημαίνει ότι πρέπει να πας και εσύ να ανέβεις σε μια αμυγδαλιά. Ή επειδή έκανε 5.000 μετάνοιες, πως πρέπει να κάνεις τόσες και εσύ. Ή επειδή κρατούσε την αναπνοή του στην ευχή, πρέπει και εσύ να κάνεις το ίδιο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ακούμε το Συναξάρι των Αγίων «Τη αύτη ημέρα μνήμη του Αγίου...», να στεκόμαστε όρθιοι με ευλάβεια, όπως οι στρατιώτες στέκονται προσοχή, όταν διαβάζονται τα ονόματα των ηρωικώς πεσόντων συναδέλφων τους...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Άγιος αγαπά, όχι αυτό που του αρέσει προσωπικά, αλλά αυτό που αρέσει του Χριστού. Τον εαυτό του τον παρατά και προς τον Χριστό τρέχει. Τη φτώχεια του λησμονά και στον πλούτο Εκείνου ελπίζει.

~ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ~

Η τιμή που αποδίδουμε στους Αγίους, αντανακλάται στο Θεό.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Εκείνος που τιμά τον Κύριο, τιμά και τον Άγιο και εκείνος που ατιμάζει τον Άγιο, ατιμάζει και τον Δεσπότη εκείνου.

~ Άγιος Επιφάνιος ~

Όταν δεν αποδίδουμε την τιμή και τον σεβασμό που αρμόζει προς τους Αγίους του Θεού, αυτό είναι ασέβεια, αχαριστία, αδιαφορία και έλλειψη πόθου προς τελείωση στην αρετή.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Διάβαζε βίους Αγίων και θα νοιώσεις την γλυκύτητα του Θεού και όταν σταθείς σε προσευχή. Όποιος πολυλογεί και για καλά ακόμη πράγματα, είναι ανάξιος της αγιότητας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αγιασμός είναι να αφιερωνόμαστε στον Άγιο Θεό ολοκληρωτικά και συνεχώς σε κάθε χρόνο, φροντίζοντας και επιζητώντας αυτά που αρέσουν σε Εκείνον.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το να θαυμάζει κανείς τους κόπους των Αγίων είναι καλό. Το να τους ζηλεύει, να τους μιμηθεί, είναι σωτήριο. Αλλά το να θέλει με μιάς να τους μιμηθεί, αυτό είναι παράλογο και ακατόρθωτο.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αν ήξερα τί δόξα έχουν οι Άγιοι στον παράδεισο, θα έκανα ό,τι μπορούσα για να περάσω πιο μεγάλα μαρτύρια!

~ Αγία Ευφημία ~

Μακαρίζουμε τους Αγίους και επιθυμούμε τα στεφάνια τους, αλλά δεν θέλουμε να μιμηθούμε τους αγώνες τους.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όσο μπορεί κανείς να συμπεριλάβει σε ένα κουτάλι την θάλασσα, άλλο τόσο μπορεί και να υμνήσει τον Ιερό Χρυσόστομο.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αυτός που θα μιμηθεί τους Αγίους με έργα και κόπους, θα αξιωθεί πραγματικά την ίδια Χάρη με αυτούς από τον Θεό.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Χωρίς καθαρό νου και μίμηση της ζωής των Αγίων, δεν είναι δυνατόν κανείς να εννοήσει τα λόγια των Αγίων.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής~

Τελειότητα (Αγιότητα) είναι, όχι η αποχή από τα φανερά κακά, αλλά η τέλεια κάθαρση της διανοίας.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Άγιοι είναι όλοι όσοι έχουν σωστή πίστη και ενάρετη ζωή. Ακόμη και αν δεν κάνουν θαύματα ή και αν δεν διώχνουν δαίμονες, είναι Άγιοι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα «απότομα» προκαλούν επικίνδυνους κραδασμούς. Αν βρεθεί κανείς από ένα πολύ ζεστό δωμάτιο έξω σε παγωνιά, υπάρχει περίπτωση να κρυολογήσει ή να αρπάξει καμμιά πνευμονία. Και στον πνευματικό χώρο, οι απότομες αλλαγές είναι δύσκολες. Δεν μπορεί να γίνει κανείς μέσα σε μια στιγμή Άγιος. Όλα χρειάζονται χρόνο, κόπο, μέθοδο, αγωνία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτή είναι η συνήθεια των Αγίων: Εάν κάνουν κάτι κακό, το δημοσιεύουν και κάθε μέρα θρηνούν. Όταν όμως κάνουν κάτι γενναίο, το αποκρύπτουν και δεν μιλούν καθόλου γι' αυτό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας έχουμε κοντά μας τους Αγίους και δεν πρόκειται να μας συμβεί τρικυμία ή και αν συμβεί, γρήγορα θα έρθει καλοκαιρία και γαλήνη και απαλλαγή από τους κινδύνους. Εκείνη η χήρα στην Παλαιά Διαθήκη, επειδή φιλοξένησε Άγιο (τον Προφήτη Ηλία), είδε το θαύμα. Καταργήθηκε ο θάνατος του παιδιού της και το ξαναείδε ζωντανό. Όπου πατούν πόδια Αγίων, κανένα λυπηρό δεν πρόκειται να συμβεί... Ας φιλοξενήσουμε στα σπίτια μας τα λιοντάρια του πνεύματος (τους Αγίους) και τότε όλα τα θηρία θα τραπούν σε φυγή. Ο βρυχηθμός ενός λιονταριού δεν φυγαδεύει τα θηρία, όπως φυγαδεύουν τους δαίμονες οι προσευχές του Αγίου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Φέρτε σε πόλεμο ένα εκατομμύριο ανθρώπους και έναν Άγιο. Και θα δούμε ποιός θα νικήσει. Φυσικά ο Άγιος! Βγήκε τότε ο Ιησούς του Ναυή σε πόλεμο. Μόνος τα κατόρθωσε όλα, ώστε οι άλλοι σε τίποτα δεν ωφέλησαν. Ο πολύς όχλος αγαπητέ, όταν δεν εφαρμόζει το θέλημα του Θεού, καθόλου δεν διαφέρει από το μηδέν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στον κλέφτη εχθρός είναι το φως. Και στους ασεβείς, ανυπόφορος είναι ο Άγιος και μόνο που τον βλέπουν. Δεν αντέχουν στην λάμψη της ζωής του, όπως τα άρρωστα μάτια δεν αντέχουν στις ακτίνες του ηλίου. Σε πολλούς πονηρούς, όχι μόνο βαρύς είναι ο Άγιος βλεπόμενος, αλλά και ακουόμενος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Άγιος ονομάζεται ο καθαρός από την κακία και αμαρτήματα άνθρωπος.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Όλοι βέβαια οι Άγιοι είναι μακάριοι. Τρισμακάριοι όμως θα είναι, όσοι θα μαρτυρήσουν την εποχή του Αντιχρίστου, γιατί αυτοί θα δοξαστούν αιώνια περισσότερο από τους άλλους.

~ Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν Σαλός ~

Όταν θέλουμε να παρακαλέσουμε έναν Άγιο για κάτι, πρώτα να κάνετε το σταυρό σας στο Όνομα της Αγίας Τριάδος. Μετά πείτε την προσευχή της Παναγίας ''Χαίρε, Κεχαριτωμένη Μαρία'' και ύστερα επικαλεστείτε τον Άγιο τρείς φορές. Για παράδειγμα: ''Άγιε Μεγαλομάρτυρα Γεώργιε, παρακάλεσε τον Θεό για εμάς!'' και ύστερα ζητήστε εκείνο που θέλετε, αλλά αυτό να είναι χρήσιμο για την ψυχή.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Οι Άγιοι είναι οι φίλοι και οι οδηγοί μας προς την σωτηρία, οι οποίοι προσεύχονται και μεσιτεύουν για εμάς.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Άγιος είναι εκείνος που με κάθε ακρίβεια έχει τηρήσει και εκπληρώσει τις εντολές του Κυρίου, έχει καθυποτάξει τα πάθη και έχει απαρνηθεί κάθε ηδονή.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Είναι χαρακτηριστικό της αγιότητας, να μην σκέφτεσαι κακό για τον πλησίον. Είναι χαρακτηριστικό της αγιότητος, να βλέπει ακόμα και τους μεγαλύτερους εγκληματίες, λιγότερο κακούς, από όσο πράγματι είναι. Γι' αυτό πολλοί Άγιοι άνθρωποι, ενώ δεν απατήθηκαν, από καμμιά φανερή αμαρτία, απατήθηκαν όμως από την πολλή τους αγάπη, από την εμπιστοσύνη τους στον πλησίον.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ευλογημένο το βρέφος, στο οποίο δίνουν όνομα Αγίου, όχι από συνήθεια, αλλά από αγάπη και πίστη προς τον τιμώμενο Άγιο.

~ Άγιος Φιλάρετος Μόσχας ~

Η καλύτερη καθοδήγηση για εσάς θα είναι, η ανάγνωση των βίων των Αγίων.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Για τον άνθρωπο της υπακοής, οι προσβολές, οι τιμωρίες, οι περιφρονήσεις είναι δώρα του Θεού και Χάρις ουράνια. Οι Άγιοι με τις θλίψεις δημιουργούνται.

~ Στάρετς Παρθένιος ~

Η διαφορά ανάμεσα σε έναν αμαρτωλό και σε έναν Άγιο δεν βρίσκεται στο ότι ο ένας δέχεται περισσότερους πειρασμούς από τον άλλο, αλλά στο ότι ο Άγιος δεν επιτρέπει στον εαυτόν του να νικηθεί από τις επιθέσεις, ακόμα και από τις πιο βίαιες και ισχυρές.

~ Αββάς Πιαμούν ~

Να κάνεις φίλους σου, όλους τους Αγίους και περισσότερο την Παναγία. Όλοι οι Άγιοι ακούνε τους ανθρώπους, ό,τι και να τους ζητήσουν, αρκεί οι άνθρωποι να αγαπούν το Θεό

και να φυλάγουν τις εντολές Του και εκείνο που ζητούν, να είναι για το καλό της ψυχής τους.

~άγιος Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Δεν μπορεί να συλλάβει η σκέψη μας, τι κάνουν οι Άγιοι για μας που ζούμε εδώ, στην κοιλάδα του κλαυθμώνος. Τί δεήσεις και τί προσευχές κάνουν οί Άγιοι για μας εδώ! Διότι περπάτησαν εδώ που περπατάμε και εμείς και συνάντησαν δυσκολίες, πειρασμούς και εμπόδια, που κι εμείς συναντάμε. Να καταφεύγουμε πάντα στους Αγίους και να ζητάμε έλεος, τις προσευχές και τις ικεσίες τους. Είδατε οι φίλαθλοι με πόσο πάθος παρακολουθούν τους δικούς τους αθλητές που αγωνίζονται στο στάδιο; Λοιπόν, σκεφτόμαστε και εμείς ότι πάνω από τον Ουρανό παρακολουθούν οι Άγιοι τον αγώνα μας εδώ στη γη και προσεύχονται; Και πόση χαρά δοκιμάζουν όταν νικάμε...

~ Γέροντας Ευσέβιος Γιαννακάκης ~

Άνθρωπος που επαινεί τον πλησίον του και κατακρίνει τον εαυτό του, φθάνει σε μέτρα αγιότητος.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Θέλετε να αγιάσετε; Σου λέει κάτι ο Γέροντάς σου. ''Να είναι ευλογημένο'', να του λέτε. Μην κάνεις διάκριση, αν σου αρέσει ή δεν σου αρέσει, αυτό που σου είπε, ο Γέροντας ή ο αδελφό σου. Από πείρα φαρμακερή σας λέω, μόνο το ''Να 'ναι ευλογημένο'', κάνοντας υπακοή, θα σας αγιάσει και θα σας σώσει.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Να ξέρετε ότι αοράτως πολλοί Άγιοι κατεβαίνουν και μας βοηθούν. Δεν επιτρέπει ο Θεός να τους δούμε για να μην υπερηφανευτούμε, αλλά καθημερινώς έχουμε πολλούς Αγίους κοντά μας.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Όταν είμαστε συγκεντρωμένοι στην ανάγνωση του βίου ενός Αγίου, λαμβάνουμε πολλή Χάρη από τον Άγιο και πρεσβεύει για εμάς. Η ανάγνωση έχει την Χάρη του Θεού και όταν ακούμε με προσοχή, η Χάρη του Θεού επιφοιτά στην ψυχή μας.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Άγιος επί γης είναι αυτός, που έχει μόνιμα μέσα του τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Χωρίς δηλ. η Χάρη να πηγαινοέρχεται...

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα

Όταν ο άνθρωπος πιστέψει και βιώσει πραγματικά, ότι ο Θεός τον παρακολουθεί όλες του τις σκέψεις και ότι ο εσωτερικός του κόσμος είναι διάφανος και γνωστός στον αόρατο κόσμο, τότε βρίσκεται στα όρια της αγιότητας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Θέλεις να αγιάσεις; Καλλιέργησε καθημερινά την μονολόγιστη ευχή του Ιησού και μελέτα διαρκώς τις ευεργεσίες του Θεού.

~ Γέροντας Θεόκλητος Διονυσιάτης ~

Είναι βασική αντίληψη της Εκκλησίας μας, αλλά και εμπειρία καθημερινής ζωής, ότι κανείς δεν μπορεί να αγιάσει, αν δεν υπάρχουν γύρω του άνθρωποι που να τον ερεθίζουν συνεχώς με τον τρόπο τους, με τις βρισιές τους, με τις παρατηρήσεις τους, με την τεμπελιά τους, με την κακία τους, με την συκοφαντία τους. Εάν δεν έχεις τέτοιους ανθρώπους, ή εάν σου φαίνεται κακό αυτό που σου κάνουν και δεν τους ευγνωμονείς αλλά αντιδράς, δεν υπάρχει σωτηρία για σένα, ούτε πνευματική πρόοδο, διότι αυτά ωριμάζουν τον άνθρωπο και τον ταπεινώνουν.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Το φωτοστέφανο των Αγίων δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η ανταύγεια του Ακτίστου Φωτός της Χάριτος, που λάμπει και χρυσαυγίζει μέσα τους.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Εκείνη η ψυχή είναι περισσότερο αγία, η οποία προσπαθεί περισσότερο να κρύβεται.

~ Γέροντας Αθανάσιος Χαμακιώτης ~

Όλοι οι Άγιοι δεν έλαβαν την ίδια Χάρη από το Θεό, αλλά όλοι γέμισαν το δοχείο που πρόσφεραν στο Θεό.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Να γίνουμε Άγιοι δεν είναι δύσκολο και απαιτούνται οι παρακάτω προϋποθέσεις: α) πρέπει να έχει κανείς καθαρή Ορθόδοξη πίστη. Δεν πρέπει να είναι οικουμενιστής, ούτε αιρετικός β) πρέπει να έχει εξομολογο και να εξομολογειται όλες τις αμαρτίες του από μικρό παιδί και να μην έχει πάρει τον αριθμό 666 γ) πρέπει να πολεμάει, να μην ξανακάνει τα ίδια. Αν ξαναπέσει, να τρέξει αμέσως στον παπά, για να εξομολογηθεί και δ) να Κοινωνεί συχνά το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

~ παπά - Στέφανος ο Σέρβος ο Καρουλιώτης ~

Ξέρουμε καλά, ότι μεταξύ των Αγίων, έχουμε κάποιους που ήταν πολύ μεγάλοι αμαρτωλοί! Ήταν τόσο αμαρτωλοί, που και σήμερα όταν διαβάζει κανείς στο βίο τους τι ήταν, φρίττει! Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία, η Οσία Πελαγία (και οι 2 ήταν πόρνες), ο ληστής πιο μπροστά και πολλοί άλλοι, ήταν μεγάλοι αμαρτωλοί... Ο Θεός όμως εδώ δείχνει την δύναμή του: μπορεί τους μεγάλους αμαρτωλούς, να τους κάνει Αγίους!

~ Αρχιμανδρίτης Συμεών Κραγιόπουλος ~

Τί είναι αγιότητα; Είναι να φτάσει ο άνθρωπος να μοιάσει του Θεού και να εκπληρώσει έτσι το ''καθ' ομοίωσιν''.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η συμπεριφορά και η πολιτεία ενός Αγίου, είναι έξω από το συνηθισμένο και το λογικό. Για τον κοσμικό άνθρωπο, η ζωή του Αγίου είναι παράλογη...

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η εντολή που έδωσε ο Χριστός, είναι να γίνουμε Άγιοι. Αυτός είναι ο σκοπός του ανθρώπου. Δεν είπε ο Χριστός να γίνει ο άνθρωπος εργολάβος, βιομήχανος και επιχειρηματίας. Και Άγιος γίνεται ο άνθρωπος, μόνο μέσα στην Εκκλησία. Ο άνθρωπος δεν

μπορεί από μόνος του να αγιάσει. Αγιάζει μόνο μέσα στην Εκκλησία, συμμετέχοντας στα Μυστήριά της. Η ζωή των Αγίων, είναι το Ευαγγέλιο στην πράξη.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Ο Άγιος στις σχέσεις του με τους άλλους, δημιουργεί αμέσως μια ατμόσφαιρα φιλικότητας, οικειότητας και εγγύτητας.

~ Στανιλοάε Δημήτριος ~

Ιδίωμα των προχωρημένων στην αρετή είναι να υπομένουν γενναία και ευχάριστα τις ύβρεις. Ιδίωμα όμως των αγίων είναι να μην βλάπτονται καθόλου από τους επαίνους.

Γιατί δεν αγιάζουμε σήμερα; Γιατί δεν έχουμε ταπείνωση. Το ύψος της αγιότητας, είναι ανάλογο με το βάθος της ταπεινοφροσύνης.

Άγιοι υπάρχουν μόνο στην Ορθοδοξία μας.

Κανένας δεν άγιασε στον τόπο του.

Από τα θαύματά τους γνωρίζονται οι Άγιοι.

Διηγήσεις

Η γιορτή των Αγίων Πάντων

Η γιορτή των Αγίων Πάντων (εορτάζεται την Κυριακή, μία βδομάδα μετά την Πεντηκοστή), θεσπίστηκε την εποχή του βασιλιά, Λέοντος του Σοφού (9ος αιώνας). Αφορμή της γιορτής ήταν η γυναίκα του Λέοντος του Σοφού, η Θεοφανώ, η ζωή της οποίας υπήρξε ασκητικότατη. Ο βασιλιάς κάποια στιγμή, την χώρισε την Θεοφανώ, αλλά όταν η βασίλισσα κοιμήθηκε, θέλησε να κάνει μια Εκκλησία με το όνομα της, γιατί τη θεωρούσε Αγία. Βέβαια δεν είναι έργο να ανθρώπων να αναγνωρίζουν την αγιότητα των ανθρώπων, κάτι που το κάνει η Εκκλησία. Έτσι ο Πατριάρχης κάλεσε τον Λέοντα τον Σοφό και του ζήτησε να ανακαλέσει την απόφαση του αυτή λέγοντάς τον:

- Αν η Θεοφανώ είναι Αγία, η Εκκλησία δεν θα την αδικήσει. Πράγματι ο βασιλιάς ανακάλεσε και αποφάσισε την Εκκλησία να την μετονομάσει, σε Άγιοι Πάντες, με το σκεπτικό, ότι αν η Θεοφανώ είναι Αγία ή αν αναγνωριζόταν Αγία αργότερα, να γιόρταζε με όλους τους Αγίους. Τελικά η Εκκλησία αναγνώρισε τη Θεοφανώ ως Αγία και η μνήμη της γιορτάζεται στις 16 Δεκεμβρίου.

Ο Άγιος Ευφρόσυνος

Ο Άγιος Ευφρόσυνος ζούσε αποκομμένος από τον κόσμο, σε κάποιο χωριό. Οι γονείς του ήταν χωρικοί και πολύ φτωχοί. Εξαιτίας των συνθηκών αυτών, δεν κατάφερε ποτέ να μάθει γράμματα, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο οι περισσότεροι τον χαρακτήριζαν αγροίκο.

Όταν πέρασαν τα χρόνια, ο Άγιος μεγάλωσε και αποφάσισε πως ήθελε να ζήσει ως μοναχός. Πράγματι, μπήκε σε κάποιο μοναστήρι, χειροτονήθηκε και από τότε δεν σταμάτησε να ασχολείται με τη μαγειρική, καθώς τον τοποθέτησαν στη θέση του μαγειρείου. Οι υπόλοιποι μοναχοί συνεχώς τον κορόϊδευαν, λόγω της θέσης του,

βλέποντάς τον μαυρισμένο στην καπνιά και λόγω της έλλειψης παιδείας. Εκείνος, όμως, δεν αντιδρούσε, αντιθέτως υπέμενε όλα τα σχόλια των μοναχών με ταπεινότητα. Δεν διαμαρτυρόταν, δεν γόγγυζε και δεν κατέκρινε κανέναν. Πολλές φορές περιφρονούσαν ακόμα και τη μαγειρική του, κατηγορώντας τον πως δεν μαγείρευε καλά. Αυτός, όμως, χωρίς να χάνει το κουράγιό, του απαντούσε:

- Η καλή μαγειρική δεν είναι τόσο καλός βοηθός για την Βασιλεία των Ουρανών. Την πολλή ευφροσύνη που ζητούν τα σώματα θα την χάσουν κατ' ανάγκην οι ψυχές. Και εγώ δεν έχω εδώ προορισμό να σας κολάσω. Σε εκείνο το μοναστήρι ζούσε και ένας ιερέας, που επί τρία χρόνια μέσα από προσευχές και νηστείες παρακαλούσε τον Θεό να του φανερώσει τα αγαθά που ετοιμάστηκαν για εκείνους που Τον αγαπούν, καθώς και να του φανερώσει, ποιός από τους υποτακτικούς του, ήταν ανώτερος και περισσότερο ευάρεστος στον Θεό.

Έπειτα από αρκετό καιρό, ο ιερέας είδε στον ύπνο του πως βρέθηκε σε ένα πανέμορφο μέρος, το οποίο έμοιαζε σαν περιβόλι. Ο τόπος αυτός ήταν γεμάτος με δέντρα, λουλούδια και νερά που έτρεχαν και πραγματικά θύμιζε τον παράδεισο. Τότε, άρχισε να αναρωτιέται τίνος είναι αυτό το περιβόλι.

Ξαφνικά, είδε μπροστά του τον Ευφρόσυνο, τον μάγειρα της μονής, και έκπληκτος τον ρώτησε:

- Ευφρόσυνε, πώς βρέθηκες εδώ, Τίνος είναι αυτός ο κήπος;

- Αυτός ο κήπος, απάντησε ο Ευφρόσυνος, είναι για όσους αγαπούν τον Θεό.

- Και εσύ τι κάνεις εδώ; ξαναρώτησε ο ιερέας.

- Με τη Χάρη του Θεού εδώ μένω, πάτερ μου, και είμαι ο φύλακας του κήπου, απάντησε ο Ευφρόσυνος.

- Τότε δώσε μου κάτι απ' όλα αυτά τα αγαθά, αντιπρότεινε ο ιερέας.

- Πάρε ό,τι θέλεις, απάντησε εκ νέου ο Ευφρόσυνος.

Ο ιερέας είπε:

- Θα ήθελα τούτα τα μήλα, δείχνοντάς του ένα κλαδί με τρία μεγάλα μήλα.

Ο Ευφρόσυνος τα έκοψε και του τα έδωσε. Εκείνη τη στιγμή, ο ιερέας ξύπνησε απότομα από τον ήχο της καμπάνας του μοναστηρίου, που καλούσε τους μοναχούς για τη Λειτουργία του Όρθρου. Καθώς σηκώθηκε για να ετοιμαστεί, είδε πάνω στο πανωφόρι του, ακουμπισμένα, τα τρία μήλα που του έδωσε στον ύπνο του ο μοναχός.

Αμέσως ευχαρίστησε τον Θεό και κατευθύνθηκε προς τον ναό. Εκεί βρήκε τον Ευφρόσυνο και τον πλησίασε γρήγορα για να μάθει που βρισκόταν όλη τη νύχτα.

Εκείνος τότε του είπε:

- Συγχώρεσέ με, πάτερ, μα πουθενά δεν πήγα όλη τη νύχτα. Ο ιερέας, όμως, επέμεινε, λέγοντάς του πως δεν έπρεπε να αποκρύπτει την αλήθεια του Θεού. Τότε ο Ευφρόσυνος του απάντησε ως εξής:

- Πάτερ μου, ήμουν εκεί που βρίσκονται τα αγαθά που μέλλουν να κληρονομήσουν οι αγαπώντες τον Θεό, τα οποία και εσύ, προ πολλών χρόνων, ζήτησες να δεις. Βρισκόμουν εκεί που είδες και εμένα, απολαμβάνοντα τα αγαθά του περιβολιού. Διότι θέλοντας ο Κύριος να πληροφορήσει την αγιοσύνη σου περί των ζητουμένων αγαθών των δικαίων, έπραξε δια εμού του ταπεινού τούτο το θαυμαστό.

- Και τι μου έδωσες; ρώτησε ο ιερέας, επιθυμώντας να σιγουρευτεί ακόμα περισσότερο:

- Τα ωραία και ευωδέστατα μήλα, τα οποία εσύ έβαλες στο κρεβάτι σου. Όμως συγχώρα με, πάτερ, διότι εγώ είμαι ένα σκουλήκι και όχι άνθρωπος.

Ο ιερέας, εκστασιασμένος, ζήτησε συγχώρεση από τον Θεό και ασπάστηκε τον Άγιο Ευφρόσυνο. Όταν τέλειωσε η Λειτουργία, κάλεσε όλους τους μοναχούς για να τους διηγηθεί όλα όσα συνέβησαν. Ακούγοντας την ιστορία του ιερέα, οι μοναχοί θαύμασαν και δόξασαν τον Θεό, αλλά και τον Ευφρόσυνο.

Εκείνος, θέλοντας να αποφύγει τη δόξα, διέφυγε από την πλαϊνή πόρτα της μονής, χωρίς να γίνει αντιληπτός από κανέναν. Λέγεται, μάλιστα, ότι από τότε δεν επέστρεψε ποτέ ξανά στο μοναστήρι. Σύμφωνα με τον βίο του Αγίου, τα τρία αυτά μήλα ήταν θαυματουργά, καθώς όποιος άρρωστος έφαγε από αυτά γιατρεύτηκε αμέσως.

Τελικά, ο μοναχός Ευφρόσυνος πέθανε ειρηνικά σε κάποιο ησυχαστήριο. Η Ορθόδοξη Εκκλησία τον αναγνώρισε ως Άγιο και τιμά τη μνήμη του κάθε χρόνο στις 11 Σεπτεμβρίου.

Άγιες γυναίκες που αυτοκτόνησαν

Στις 4 Οκτωβρίου γιορτάζει η Αγία Δομνίνα με τις κόρες της Βερνίκη και Προσδόκη. Έζησαν στα χρόνια των διωγμών των Ρωμαίων ειδωλολατρών εναντίον των Χριστιανών. Ενώ αυτές πίστευσαν στον Χριστό, ο σύζυγος της Δομνίνας και πατέρας των δυό κοριτσιών, παρέμεινε ειδωλολάτρης και τις πίεζε συνεχώς να αλλαξοπιστήσουν. Αυτές κατοικούσαν κοντά στην Αντιόχεια και καταλαβαίνοντας ότι θα έχουν να αντιμετωπίσουν οξύ ενδοοικογενειακό πόλεμο, εκτός του διωγμού των ειδωλολατρών, έφυγαν στην Έδεσσα της Βορείου Μεσοποταμίας.

Οι ειδωλολάτρες, ειδοποιηθέντες από τον πατέρα, τις κατεδίωξαν και αφού τις συνέλαβαν άρχισαν να τις μεταφέρουν προς την Ιεράπολη της Φρυγίας όπου θα προσπαθούσαν δια της βίας και των βασανισμών να τις εξαναγκάσουν ν' αρνηθούν τον Χριστό.

Συνέβαινε όμως κάτι φοβερό τότε στην περίοδο των διωγμών. Μερικοί ειδωλολάτρες ικανοποιούσαν τις σαρκικές ορέξεις τους πάνω στις υποψήφιες γυναίκες μάρτυρες καταλαβαίνοντας ότι αυτό τις στοίχιζε πάρα πολύ και ότι ήταν ένα είδος εξουθενωτικού μαρτυρίου προ του κυρίως μαρτυρίου. Και πράγματι για τις πιστές γυναίκες αυτό ήταν το σοβαρότερο και χειρότερο μαρτύριο. Ήταν ατιμωτικό και εξευτελιστικό• ήταν μία ιδιότυπη άρνηση του Χριστού, αφού εξαναγκαζόταν να κάνουν κάτι που ήταν αμαρτία, αν και χωρίς την θέληση τους βέβαια.

Όταν λοιπόν έφθασαν σ' ένα μέρος που ενωνόταν οι ποταμοί Λύκος και Μαίανδρος και καθίσανε να διανυκτερεύσουν, η Δομνίνα αντελήφθη ότι άρχισαν να τις κοιτάζουν οι στρατιώτες, κατά ένα τρόπο δηλωτικό του τι έμελλε να επακολουθήσει. Τότε αντιλαμβανόμενη την κρισιμότητα της καταστάσεως, βρήκε μία δικαιολογία, και πήρε τις κόρες της να πάνε προς τη συμβολή των ποταμών δήθεν για να πλυθούν και εκεί αφού έκαναν την προσευχή τους έπεσαν και πνίγηκαν. Αυτοκτόνησαν για να μην σπιλωθούν τα σώματά τους έστω και χωρίς τη θέλησή τους.

Και ενώ η Εκκλησία μας δεν επιτρέπει την αυτοκτονία και δεν τελεί την νεκρώσιμο ακολουθία στον αυτόχειρα (14ος κανών Τιμοθέου Αλεξανδρείας) παρά μόνον στη περίπτωση που είναι ψυχοπαθής και δεν έχει συναίσθηση των πράξεών του, στην περίπτωση που εξετάζουμε όχι μόνο την επιτρέπει αλλά και την τιμά.

Ο Οικουμενικός και μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας μας, ο Αγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, σε ομιλία του λέγει ότι η Δομνίνα υπήρξε για τις κόρες της νυμφαγωγός προς τον Χριστό και έκανε ένα βάπτισμα - εννοεί τον πνιγμό - το οποίο «δευτέροις ρύποις ου

μολύνεται» κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο. Η Δομνίνα προσέφερε τα παιδιά της θυσία στον Θεό όπως ο Αβραάμ και έπειτα τον ίδιο τον εαυτό της. Υπήρξε θύτης και θύμα συγχρόνως. Όχι γιατί φοβήθηκε το μαρτύριο αλλά γιατί θέλησε να διαφυλάξει την αγνότητά τους από βεβήλωση που θα συνέβαινε αν και παρά τη θέλησή τους. Ευαισθησίες και λεπτότητες που η Εκκλησία μας προσέχει και τιμά δεόντως.

Στις 8 Οκτωβρίου γιορτάζει μία άλλη Αγία, η Αγία Πελαγία, η οποία ζούσε και αυτή στην Αντιόχεια την περίοδο των διωγμών, ήταν ορφανή και μόλις 15 ετών. Όταν ήρθαν να την συλλάβουν οι ειδωλολάτρες επειδή ήταν Χριστιανή, γνωρίζοντας τι συνέβαινε στις περιπτώσεις αυτές, ζήτησε άδεια από τους στρατιώτες να την επιτρέψουν να ντυθεί με τα ρούχα εξόδου.

Όταν εκείνη την επέτρεψαν, ανέβηκε στο ψηλότερο μέρος του οίκου της και έπεσε κάτω και σκοτώθηκε.

Ο Ιερός Χρυσόστομος υπήρξε και στη περίπτωση αυτή ο ανυπέρβλητος εγκωμιαστής. Γράφει μεταξύ άλλων τα εξής:

«Όπως τα ελάφια όταν περικυκλωθούν από τους κυνηγούς και κινδυνεύουν να αιχμαλωτισθούν ή να φονευθούν και να γίνουν βορρά των κυνηγών, πέφτουν στις άγριες χαράδρες που ζούν και τσακίζονται, έτσι και η Πελαγία - η ελαφίνα του Χριστού - ξέφυγε τους χαμερπείς κυνηγούς της.

Όπως σηκώνεται ένα τεράστιο κύμα και προσπαθεί να καταποντίσει ένα μαργαριτοφόρο καράβι και εν τέλει αντί να το καταποντίσει το σπρώχνει και κείνο εισέρχεται νωρίτερα στο λιμάνι, έτσι και οι διώκτες της Πελαγίας κυνηγώντας την, την ανάγκασαν να εισέλθει νωρίτερα στον παράδεισο.

Όπως ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο έφυγε αφήνοντας το χιτώνα του στα χέρια της κυρίας του, έτσι και η ψυχή της Πελαγίας έφυγε αμόλυντη αφήνοντας το σώμα στα χέρια των διωκτών. Η πτώση της Πελαγίας ήταν κεραυνός που κατέκαψε το διάβολο. Κτύπημα απροσδόκητο και αναπάντεχο στους διώκτες της που νόμισαν ότι ήταν δική τους. Παρθενία και μαρτύριο τα στολίδια της Πελαγίας. Μ' αυτά ας στολίζουμε και εμείς το σώμα μας.»

Το παράδειγμα των Αγίων αυτών γυναικών το μιμήθηκαν αναρίθμητες Ελληνίδες ατομικά ή ομαδικά την περίοδο της τουρκοκρατίας όταν αντιμετώπισαν παρόμοιες καταστάσεις και κινδύνους. Ας θυμηθούμε τις Σουλιώτισες, τις Ναουσιώτισες και τόσες άλλες μεμονωμένες περιπτώσεις, που για να μη ατιμασθούν ή για να μη εγκλεισθούν στα χαρέμια της Ανατολής γκρεμίσθηκαν στο Ζάλογγο, στην Αραπίτσα και σ’ άλλα απόκρημνα μέρη.

Οι γυναίκες αυτές δεν είναι μόνο εθνικές ηρωίδες αλλά και Άγιες γυναίκες της Εκκλησίας μας. Θα πρέπει δε ακολουθώντας το παράδειγμα της αρχαίας Εκκλησίας να τις αναγνωρίσουμε και επίσημα Άγιες συνθέτωντας την ακολουθία τους και τελώντας σε καθωρισμένη ημερομηνία τη μνήμη τους.

Θα είναι η καλύτερη προσφορά προς την νεολαία μας που ψάχνει απεγνωσμένα για πρότυπα, αλλά και προς τους εαυτούς μας που χρειάζονται ανακαίνιση και αναζωπύρωση προς τελεία εφαρμογή των εντολών του Ευαγγελίου, τις οποίες αθετούμε καθημερινά χωρίς να εξαναγκαζόμαστε, αλλά ωθούμενοι από τους αμαρτωλούς μας πόθους...

Ο Άρτος του Αγίου Ονουφρίου

Όταν ο Άγιος Ονούφριος ήταν πολύ μικρός, 5 - 6 ετών, βρέθηκε άγνωστο πως, σε ένα Κοινόβιο και συνέβη το εξής:

Ως μικρός που ήταν, έτρωγε συχνότερα από τους άλλους πατέρες. Όταν πεινούσε, έτρεχε στον τραπεζάρη και του ζητούσε ψωμί, ελιές, φρούτα.

Κάποτε όμως ο τραπεζάρης πρόσεξε ότι έπαιρνε συχνότερα ψωμί και εξαφανιζόταν.

- Κάποιο ζωάκι θα ταΐζει σκέφτηκε.

Αυτό συνεχίστηκε για καμιά εβδομάδα.

- Ας πάω να δω, είπε μέσα του ο τραπεζάρης, που τα πηγαίνει αυτά που του δίνω.

Πράγματι, τον παρακολούθησε και τον είδε να μπαίνει στο Καθολικό της Μονής και να κλείνει πίσω του την πόρτα. Έτρεξε γρήγορα στο παράθυρο και με αυτά που είδε, γούρλωσαν τα μάτια του.

Ο μικρός κουβέντιαζε με το βρέφος Ιησού, που ευρίσκετο στην αγκαλιά της Θεοτόκου, στην εικόνα του Τέμπλου!

- Σου έφερα και σήμερα ψωμάκι, έλεγε στον Χριστούλη, μια και δε Σε ταΐζει κανείς... ούτε και η μαμά Σου...

Και άπλωσε το χέρι και Του έδωσε μια φέτα ψωμί.

Και ο Κύριος Ιησούς Χριστός, που ήταν μικρό παιδάκι στην ιερή εικόνα, άπλωσε το χεράκι, πήρε το ψωμί και όπως μάζεψε το χεράκι του μαζί με το ψωμάκι, εξαφανίστηκε το ψωμί μέσα στην εικόνα!!

Ευθύς αμέσως ο τραπεζάρης, με την ψυχή γεμάτη έκπληξη και δέος, έτρεξε στον Ηγούμενο και του διηγήθηκε τι συνέβη.

Τότε ο Ηγούμενος του έδωσε εντολή να μην δώσουν του παιδιού καθόλου ψωμί, αλλά όταν παρακλητικά θα ζητούσε, να του λέγουν:

- Να πας να ζητήσεις και να σου δώσει ψωμί Εκείνος, τον οποίον μέχρι χθες εσύ τάϊζες.

Την επομένη ημέρα, βλέποντας ο μικρός Ονούφριος, ότι δεν του δίδουν ψωμί και τον στέλνουν να ζητήσει από Εκείνον, που μέχρι τότε έτρεφε, έτρεξε αμέσως στην Εκκλησία και πηγαίνοντας μπροστά στην εικόνα είπε στον Χριστούλη:

- Χριστούλη μου, δεν μου δίνουν ψωμάκι και μου είπαν να Σου πω να μου δώσεις από το δικό Σου. Τώρα, που θα το βρεις Εσύ, δεν ξέρω!..

Και ω του θαύματος! Άπλωσε το μικρό Του χεράκι το βρέφος Ιησούς από την αγκάλη της Παναγίας Μητρός Του, και του έδωσε ένα τεράστιο ψωμί, τόσο μεγάλο, που δεν μπορούσε να το σηκώσει! Μοσχομύριζε δε τόσο πολύ, που το ουράνιο αυτό άρωμα απλώθηκε όχι μόνο μέσα στον Ναό, αλλά και σε όλο το μοναστήρι και στον γύρω τόπο. Έκπληκτοι και έκθαμβοι οι μοναχοί από τα γενόμενα, είδαν τον πενταετή Ονούφριο να βγάζει τον τεράστιο αυτό άρτο έξω, μετά πολλού - πολλού κόπου.

Έτρεξαν δύο μοναχοί να βοηθήσουν, αλλά ήταν πολύ βαρύς!

Για πολλές ημέρες έτρωγαν, έτρωγαν, χόρταιναν, αλλά ο ουράνιος άρτος ήταν και παρέμενε αδαπάνητος.

Είναι αυτό, που έχει βεβαιωτικά η Εκκλησία μας στη Θεία Λατρεία: ''Ο πάντοτε εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος''.

Από τότε όλοι οι μοναχοί ευλαβούντο πολύ τον μικρό Ονούφριο, διότι εγνώριζαν πλέον ότι με την αύξηση της ηλικίας του θα αυξάνετο και η αγιότης του. Θα εγίνετο ένας μεγάλος Άγιος όπως και έγινε. Από τέτοιον όμοιο ουράνιο άρτο ετρέφετο ο Άγιος Ονούφριος, όταν για εξήντα ολόκληρα χρόνια ζούσε στην έρημο, χωρίς να δει ποτέ άνθρωπο.

Ήταν γυμνός, αλλά ολόκληρο το σώμα του επικαλύπτετε από την μακρυά γενειάδα του, που έφθανε μέχρι το έδαφος, καθώς και από τα μαλλιά του και τις μεγάλες τρίχες του όλου σώματος.

Η μνήμη του Αγίου Ονουφρίου είναι στις 12 Ιουνίου.

Ο Άγιος Επίσκοπος Αθανάσιος και τα βατράχια

Περιοδεύοντας ο Άγιος Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως Αθανάσιος (τιμάται η μνήμη του 17 Μαϊου +1735) την επαρχία του, στις 5 Αυγούστου έφθασε στη Μεγαλόπολη. Εκεί, στο ναό της Μεταμορφώσεως, που όπως φαίνεται ήταν έξω από τη Μεγαλόπολη, υπήρχε λίμνη, όπου ήσαν πολλά βατράχια.

Μετά τον εσπερινό ο Άγιος θέλησε να διανυκτερεύσει με τον διάκονό του εκεί, για να προσευχηθεί καλύτερα ατενίζοντας στον έναστρο ουρανό, κάτι που έκανε πολλές φορές τις καλοκαιρινές νύχτες. Αλλά δυστυχώς, το πλήθος των βατράχων δεν τον άφησαν όχι μόνο να προσευχηθεί όπως ήθελε, αλλά ούτε και να κοιμηθεί. Μόνον κατά τις πρωινές ώρες έκλεισε λίγο τα μάτια του.

Μετά τη Θεία Λειτουργία οι ιερείς και οι προύχοντες τον ρωτούν, αν πέρασε καλά τη νύχτα.

Ο Άγιος, χαριεντιζόμενος είπε:

- Τί να σας πω, παιδιά μου, αυτά τα βατράχια, που να βουβαθούν, καθόλου δεν με άφησαν όχι μόνο να προσευχηθώ, αλλά ούτε και να κοιμηθώ.

Με το λόγο αυτό του Αγίου τα βατράχια έπαψαν να κοάζουν! Κανείς τότε δεν το πρόσεξε, γιατί αυτά πολλές φορές την ημέρα δεν κοάζουν. Έφυγε ο Άγιος, αλλά από τότε ούτε νύχτα, ούτε ημέρα ακούσθηκε έστω και ένας βάτραχος.

Έπειτα από δύο χρόνια επανέρχεται ο Άγιος για την πανήγυρη και μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας λέει στους ιερείς και σε άλλους:

- Τί έγιναν τα βατράχια που είχε άλλοτε η λίμνη; Κανένα δεν ακούστηκε τη νύχτα.

Τότε όλοι του λένε ότι από τότε που πριν δύο χρόνια είπε να βουβαθούν, ποτέ δεν ξανακούστηκαν.

Τότε χαμογελώντας λέει:

- Και με άκουσαν τα ευλογημένα;

Και, ω του θαύματος, με τη λέξη ''ευλογημένα'', τα βατράχια άρχισαν να φωνάζουν, πράγμα που εξέπληξε όλους και τους έκανε να θαυμάσουν, του Ιεράρχη τη θαυμαστή παρρησία και Αγιότητα.

Επικοινωνία με τον Άγιο Δαβίδ

Μια φορά σαν μοναχός, καθάριζα το Ιερό του Αγίου Δαυΐδ της Ευβοίας.

Μπαίνει ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης μέσα πάει μπροστά στην εικόνα του Αγίου Δαυΐδ, χωρίς να έχει αντιληφτεί ότι είμαι και εγώ μέσα στο Ιερό και αρχίζει να μιλάει στον Άγιο, να του διαβάζει ένα γράμμα και να του λέει για κάποιον ασθενή, να πάει να τον κάνει καλά. Τα έλεγε αυτά γεμάτος συγκίνηση και θαυμασμό, λες και ήταν ο Άγιος Δαυΐδ δίπλα του παρών.

Εμένα μου έπεσε το φαράσι μες το Ιερό που σκούπιζα και ρώτησε:

- Ποιός είναι μέσα;

- Γέροντα εγώ, του λέω.

- Ιλαρίωνά μου, έχεις ώρα, με άκουσες αυτά που έλεγα, μην με παρεξηγήσεις, έχω πάρει κάτι χάπια για την καρδιά και βλέπω παραισθήσεις, τα έχω χαμένα, έχω ζαλάδα. (Φυσικά για να κρύψει την αρετή της προσευχής που είχε και μίλαγε με τον Άγιο και το έκανε συχνά).

Μου λέει:

- Πάτερ, μήν λές τίποτα τί άκουσες και τί είδες, μην μας κοροϊδέψουν.

- Να είναι ευλογημένο, Γέροντα.

Το απόγευμα με βλέπει στην κουζίνα που μαγείρευα γιατί είχα το διακόνημα του μάγειρα και ήμουν βοηθός του π. Κυρίλλου και μου λέει διακριτικά:

- Ιλαρίωνά μου, χίλια συγγνώμη που σου είπα ψέματα το πρωΐ στην Εκκλησία. Δεν είχα ζαλάδα, ούτε χάπια πήρα, αλλά απλά ήθελα να κρύψω την αρετή της προσευχής και την επικοινωνία που έχω με τον Άγιο (Δαβίδ), μήπως πέσω σε κενοδοξία και χαθώ. Ό,τι θέλω έτσι το ζητώ από τον Άγιο και μου το δίνει...

~ Μαρτυρία Ιακώβου Ιερομονάχου ~

Πως επικοινωνούν οι Άγιοι μεταξύ τους...

Ήμουν λαϊκός ακόμη, φοιτητής στο Εκκλησιαστικό Λύκειο Λαμίας, το έτος 1986 με το όνομα Ιωάννης. Ανέβηκα στο Άγιον Όρος και επισκέφτηκα, μετά από ευλογία που είχα από τον γέροντά μου π. (Άγιο) Ιάκωβο Τσαλίκη, τον γέροντα (Άγιο) Παΐσιο, για να τον συμβουλευτώ, αν πρέπει να γίνω μοναχός ή όχι.

Ο γέροντας Ιάκωβος ευλαβείτο το γερο - Παΐσιο και όταν πήγα, μου έδωσε, να του δώσω κάτι για ευλογία και πρόσθεσε:

- Να πας στον γερο - Παΐσιο, όταν βγει στην Θεσσαλονίκη, ας έρθει να μας δει. Εγώ, Γιαννάκη μου, είναι δύσκολο να δω τον Γέροντα, γιατί πρέπει να περάσω βουνά, λαγκάδια, θάλασσα, που δεν το επιτρέπει η υγεία μου και εξάλλου ο γερο - Παΐσιος είναι Άγιος, εγώ αμαρτωλός και ανάξιος.

Μου έδωσε τότε και 5.000 δραχμές να ανάψω κερί στο Εκκλησάκι του.

Όταν πήγα στο Όρος, συνάντησα τον Γέροντα έξω ακριβώς από την πόρτα του·

Μόλις μας είδε - ήμουν μαζί με κάποιο Ιερομόναχο -, μας λέει:

- Βρε, καλώς τους, βρε, καλώς τους!

Πήραμε ευχή και λέει σε μένα:

- Βρε, τί λες; Θα σε κάνουμε καλόγερο;

- Γέροντα, του λέω, έχω πρόβλημα από τους γονείς μου.

- Άκουσε να σου πω, άφησε τους γονείς να κλάψουν ένα - δυό μήνες, για να μην κλαις εσύ αιωνίως, και πήγαινε πριν χάσεις τον θησαυρό (εννοούσε τον γέροντα Ιάκωβο, χωρίς να....του πω που σκεπτόμουν να πάω για να μονάσω).

- Γέροντα, έχετε την ευχή του π. Ιακώβου από τον Όσιο Δαυίδ.

- Αχ, παιδί μου, αυτοί είναι σήμερα οι Άγιοι που αγωνίζονται και προσεύχονται έχοντας ταπείνωση και αγάπη. Εγώ δεν είμαι άξιος να δω αυτόν τον γίγαντα της Ορθοδοξίας, αλλά είναι και μακριά πολύ για να τον συναντήσω, χρειάζεται αγώνας και κόπος πολύς. Αλλά ο Θεός μας έχει δώσει αγάπη και επικοινωνούμε πνευματικά μεταξύ μας.

Αφού μας είπε πολλά πνευματικά και συμβουλές, στο τέλος του λέω:

- Γέροντα, είναι ευλογημένο να προσκυνήσω στο Εκκλησάκι σας για ευλογία;

Και ο Γέροντας μου λέει:

- Όχι, δεν χρειάζεται.

- Γέροντα, κάντε αγάπη, για ευλογία.

- Όχι, παιδί μου, γιατί μπορεί ο γερο - Ιάκωβος, να σου έχει δώσει κανένα πεντοχίλιαρο και μετά τι θα το κάνω εγώ, που είμαι καλόγερος;

Δεν με άφησε να προσκυνήσω. Μου έδωσε ένα κομποσχοινάκι και ένα σταυρουδάκι να το δώσω στον Γέροντά μου.

Όταν επέστρεψα στο Μοναστήρι, με δέχτηκε ο Γέροντας με χαρά. Και του έδωσα τα δώρα από τον Άγιο Παΐσιο και αμέσως μου λέει:

- Το πεντοχίλιαρο που δεν πήρε ο γέροντας Παΐσιος και δεν σας άφησε να προσκυνήσετε, πάρτο δικό σου, για τα έξοδα στην Σχολή στην Λαμία.

Εγώ έμεινα άναυδος!

- Γέροντα, που το ξέρετε εσείς;

- Να, μου λέει στο αυτί ψιθυριστά. Εμείς, παιδί μου, επικοινωνούμε πνευματικά...

~ Μαρτυρία Ιακώβου Ιερομονάχου ~

Οι Άγιοι αμέσως βοηθούν όταν τους επικαλούμαστε

Ήταν ένα μοναστήρι, όπου όλοι οι μοναχοί είχαν γεράσει και πεθάνει, εκτός από ένα, που ζούσε εκεί σαν ερημίτης. Ο μοναχός αυτός ήταν τελείως αγράμματος, αλλά είχε δυνατή και απλή πίστη. Καθώς έκανε τις ακολουθίες του και τα διακονήματα του, πίστευε ότι ο Χριστός και οι Άγιοι είναι ζωντανοί και τον συντροφεύουν, γι' αυτό και τους μιλούσε τακτικά, όπως μιλά κανείς σε ζωντανούς ανθρώπους.

Μια μέρα που βγήκε από το Μοναστήρι, μπήκαν σ' αυτό ληστές, έκλεψαν ότι βρήκαν, τα φόρτωσαν στα ζώα τους και έφυγαν. Όταν επέστρεψε ο μοναχός και είδε το γυμνωμένο Μοναστήρι, ταράχθηκε.

Αμέσως έτρεξε στο Ναό, που ήταν αφιερωμένος στον Άγιο Νικόλαο, στάθηκε μπροστά στον προστάτη του Μοναστηριού Άγιο και άρχισε να διαμαρτύρεται:

«Άγιε μου Νικόλα, τι έγινε εδώ όταν έλειπα; Ήρθαν κακοί άνθρωποι και έκλεψαν το Μοναστήρι κι εσύ τους κοίταζες και δεν μιλούσες; Τί έκανες για να εμποδίσεις τους κλέφτες; Βλέπω ότι δεν έκανες τίποτα. Άμ τότε δεν σου αξίζει η θέση αυτή που έχεις, αφού δεν προστάτεψες το Μοναστήρι. Θα σε βγάλω απ' εκεί».

Και αμέσως ξεκολλά την εικόνα του Αγίου από το τέμπλο, την βγάζει έξω από το μοναστήρι, την ακουμπά σ' ένα βράχο, επιστρέφει και κλείνει την πόρτα.

Δεν πέρασε μια ώρα και ακούει δυνατά χτυπήματα στην εξώπορτα. Ανοίγει και τι να δει. Οι ληστές με τα ζώα τους φορτωμένα με όλα τα κλεμμένα και να του λένε:

- Εμείς κλέψαμε το Μοναστήρι και καθώς φεύγαμε, τα ζώα μας περπατούσαν κανονικά, αλλά κάποια στιγμή σταμάτησαν και δεν προχωρούσαν. Τα χτυπούσαμε, τα τραβούσαμε, έμεναν ακίνητα, μόλις όμως γύριζαν πίσω έτρεχαν. Είπαμε, ότι όπως φαίνεται, ο Θεός θέλει πίσω τα κλεμμένα και στα φέραμε.

Ο μοναχός πήρε τα πράγματα και καθώς έφευγαν οι ληστές, ευχαρίστησε το Θεό. Τότε θυμήθηκε την εικόνα του Αγίου, πήγε στο βράχο που την είχε ακουμπήσει, την προσκύνησε και είπε:

«Τώρα σε παραδέχομαι, Άγιε Νικόλα. Είσαι ο προστάτης του Μοναστηριού».

Πήρε θριαμβευτικά την εικόνα του Αγίου και την τοποθέτησε στη θέση της!

Ο Άγιος Νεομάρτυρας Ευγένιος Ροντιόνωφ

Η Ρωσία το 1996 βρίσκονταν σε πόλεμο με τους Τσετσένους, που είναι ισλαμιστές. Και σε κάποιες από τις μάχες αυτές, πιάστηκε αιχμάλωτος ο νεομάρτυρας Ευγένιος Ροντιόνωφ, που τότε ήταν μόλις 19 ετών. Οι γονείς του, είχαν χωρίσει και η μάνα του, όταν ο Ευγένιος ήταν 12 ετών, του χάρισε ένα ξύλινο σταυρό.

Ο Άγιος Ευγένιος βασανίστηκε από τους Τσετσένους για αρκετούς μήνες και μια μέρα ενώπιον των Τσετσένων φαντάρων, του ζητήθηκε να αφαιρέσει με τα ίδια του τα χέρια, τον ξύλινο σταυρό που φορούσε και αν δεν το έφτιαχνε, θα τον αποκεφάλιζαν! Ο Άγιος ομολόγησε, δεν έβγαλε το σταυρό του και τους είπε:

- Εγώ το Χριστό δεν τον αρνιέμαι ούτε εξωτερικώς, ούτε εσωτερικώς! Τον σταυρό μου, τον φορώ 7 συναπτά χρόνια, δεν τον έχω βγάλει ποτέ και ούτε πρόκειται να τον βγάλω, ό,τι και να με κάνετε!

Το να βγάλει κανείς το σταυρό του μπροστά σε αλλοδόξους, είναι άρνηση του Χριστού και όχι ομολογία Χριστού. Οι Τσετσένοι βλέποντας ότι είναι ανένδοτος, τον αποκεφάλισαν στις 23 Μαϊου 1996 σαν πρόβατο, βιντεσκοπώντας μάλιστα τον αποκεφαλισμό!

Μετά το θάνατό του, ο Άγιος Ευγένιος εμφανίζεται σε μικρά κυρίως παιδιά και κάνει πολλά θαύματα.

Μόλις ο πατέρας του έμαθε, το τι συνέβη με το γιό του, πήγε στον τάφο του παιδιού και έκλαιγε γοερώς για ώρες και εκεί εξέψυξε, από ανακοπή καρδιάς. Τον έλεγχε η συνείδησή του και έλεγε μέσα του:

- Εγώ να κάνω τόσα αμαρτήματα (έκανε άσωτη ζωή), να χωρίσω με την μητέρα του και να έχω τέτοιο γιό, που δεν τον αξίζω! Και να πάρει τέτοιο στεφάνι! Αξίζει να ζω;;;

Η τιμή είναι ανωτέρα της ζωής, ασυγκρίτως. Τι να την κάνω τη ζωή, άμα χάσω την τιμή μου;

Η δύναμη και η ευλογία των Αγίων ανθρώπων!

Ο γέρο - Γεώργιος Λαζάρ (1846-1916), υπήρξε ένας ευσεβέστατος Ρουμάνος λαϊκός. Κάποτε θέλησε να ταξιδέψει με το τρένο, για να πάει στην πόλη Ρώμαν. Μπήκε στο τρένο αλλά δεν αγόρασε εισιτήριο, διότι δεν είχε χρήματα. Ο ελεγκτής των εισιτηρίων, ο οποίος δεν τον γνώριζε, μόλις διαπίστωσε ότι δεν έχει εισιτήριο, του είπε στην πρώτη στάση του τρένου, να κατέβει. Οι επιβάτες του τρένου, προέτρεπαν τον ελεγκτή, να μην κατεβάσει τον γέρο - Γεώργιο, διότι είναι άγιος άνθρωπος, αλλά ο ελεγκτής ήταν ανένδοτος. Έτσι, στην πρώτη στάση, κατέβηκε ο παππούς και βάδιζε το δρομάκι, δίπλα στη σιδηροδρομική γραμμή λέγοντας:

- Αγαπητοί μου, να μένετε με το Θεό και τη Μητέρα του Κυρίου μας!

Όταν όμως θέλησε να ξεκινήσει το τρένο, δεν μπορούσε καθόλου να μετακινηθεί! Κοίταξαν την μηχανή για τυχόν βλάβη και δεν βρήκαν τίποτα!

Στη συνέχεια άλλαξαν την ατμομηχανή του και αντικατέστησαν το μηχανοδηγό. Πάλι τίποτε. Το τρένο δεν ξεκινούσε με τίποτε! Όλοι απορούσαν και άρχισαν να φωνάζουν.

Τότε ένας από τους υπαλλήλους του τρένου, τους είπε:

- Το τρένο δεν ξεκινά, διότι ο ελεγκτής κατέβασε τον γέροντα Γεώργιο από το τρένο.

Έτσι τότε όλοι μαζί, φώναξαν τον γέροντα να επιβιβαστεί στο τρένο και το τρένο, χωρίς καμμία επέμβαση του οδηγού, ξεκίνησε μόνο του!!!

Άλλη δύναμη και παρρησία στον Θεό έχουν οι Άγιοι άνθρωποι...

Οι πειρασμοί των Αγίων

Ένας αδελφός ρώτησε κάποιον διακριτικό και σοφό γέροντα:

- Γέροντα, πώς ο διάβολος φέρνει τους πειρασμούς στους Αγίους;

Και ο γέροντας του απάντησε:

- Ήταν ένας από τους πατέρες, ονόματι Νίκων, όπου έμενε στο όρος Σινά.

Και να, κάποιος, πήγε στη σκηνή ενός Φαρανίτη, βρήκε εκεί τη θυγατέρα του μόνη και έπεσε μαζί της. Και της λέγει: Να πεις, ότι ο αναχωρητής Αββάς Νίκων μου το έκαμε αυτό.

Και σαν ήλθε ο πατέρας της και το έμαθε, πήρε ένα μαχαίρι και πήγε εναντίον του γέροντος. Χτύπησε την πόρτα και βγήκε ο γέρων. Απλώνει τότε το μαχαίρι για να τον σκοτώσει, αλλά έμεινε το χέρι του ξερό. Και πηγαίνοντας ο Φαρανίτης στην Εκκλησία, στους πρεσβύτερους λέει τι συνέβη. Έστειλαν λοιπόν και κάλεσαν τον γέροντα. Και ήρθε. Τον χτύπησαν τότε πολύ και ήθελαν να τον διώξουν.

Και τους παρακάλεσε, λέγοντας:

''Αφήστε με εδώ για χάρη του Θεού, να μετανοήσω''.

Και αφού τον χώρισαν για τρία χρόνια, πρόσταξαν κανείς να μην πηγαίνει σ' αυτόν. Και πέρασε τρία χρόνια, ερχόμενος κάθε Κυριακή στην Εκκλησία, μετανοώντας. Και τους παρακαλούσε όλους, λέγοντας:

''Προσευχηθείτε για μένα''.

Ύστερα όμως, μπήκε δαιμόνιο σ' αυτόν που είχε κάνει την αμαρτία και είχε ρίξει την ευθύνη πάνω στον αναχωρητή. Και ομολόγησε στην Εκκλησία ότι αυτός είχε κάνει την αμαρτία και συκοφάντησε το δούλο του Θεού.

Τότε, πήγαν όλοι οι μοναχοί και μετανόησαν μπροστά στον γέροντα, λέγοντας:

- Συγχώρεσε μας, Αββά.

Και τους λέει εκείνος:

- Όσο για να σας συγχωρήσω, σας έχω συγχωρήσει. Αλλά για να μείνω, δεν μένω πλέον εδώ μαζί σας, γιατί δεν βρέθηκε ούτε ένας έχοντας διάκριση, για να με συμπονέσει. Και έτσι έφυγε από εκεί...

Η ταπείνωση οδηγεί στην Αγιότητα

Ζούσε στην περιοχή της Αθήνας στο Κολωνό μια ευσεβής γυναίκα, σε ένα νεοκλασικό σπίτι όπου σε ένα από τα δωμάτια της είχε φτιάξει ένα προσευχητάριο. Σε αυτό κάθε μέρα προσευχόταν και έκανε άσκηση. Είχε και μια μεγάλη εικόνα του Αγίου Νεκταρίου όπου τον αγαπούσε πολύ και προσεύχονταν πάντα θερμά στον Άγιο.

Σε κάποια περίοδο της ζωής της και μετά από κάποιο προβληματισμό της δημιουργήθηκε το ερώτημα πως Αγίασε ο Άγιος Νεκτάριος. Άρχισε λοιπόν να κάνει έντονα προσευχή επί πολλές μέρες να της λυθεί αυτή η απορία.

Μετά από λίγο καιρό ο Άγιος της εμφανίστηκε στην γυναίκα και ταυτόχρονα μπροστά της άνοιξε ο τοίχος του δωματίου όπου φάνηκε μια πεδιάδα.

Και της λέει ο Άγιος:

- Ελάτε ακολουθείστε με στην πεδιάδα!

Άρχισαν λοιπόν να περπατούν στην πεδιάδα αυτή και οι δύο, αλλά ήταν χωρίς παπούτσια ξυπόλητοι στην αρχή περπατούσαν και μετά άρχισαν να τρέχουν όσο προχωράγανε η πεδιάδα γέμιζε αγκάθια τσουκνίδες κλπ. Τα πόδια της άρχισαν να πονάνε

και να βγάζουν αίμα διότι τα αγκάθια την τσιμπούσαν. Ο Άγιος Νεκτάριος όμως συνέχισε κανονικά με θάρρος και πίστη την γρήγορη πορεία.

Μετά από λίγο έφτασαν σε ένα μεγάλο συρματόπλεγμα που έκλεινε το δρόμο τους. Υπήρχε μόνο μια μικρή τρύπα μπροστά τους που δύσκολα μπορούσε να περάσει, ούτε καν ένα μικρό παιδί. Όμως ο Άγιος έσκυψε γρήγορα και πολύ εύκολα πέρασε μέσα από την μικρό αυτό χώρισμα και βρέθηκε στην άλλη μεριά του συρματοπλέγματος. Έκανε λοιπόν με την κίνηση του χεριού του να τον ακολουθήσει να περάσει μέσα από το μικρό αυτό πορτάκι και να τον ακολουθήσει.

Όμως η κυρία Βασιλική δεν μπόρεσε να το κάνει όσο και αν προσπάθησε.

Ο Άγιος τότε συνέχισε δείχνοντάς της, ότι μόνο τρόπος που οδηγεί στην αγιότητα είναι η βαθειά ταπείνωση...

Απόδειξη αγιότητας

Κάποτε ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης, πληροφορήθηκε πως κάποια μοναχή είχε τη φήμη της Αγίας γυναίκας, έκανε και θαύματα.

Προκειμένου να βεβαιωθεί λοιπόν, για την γνησιότητα της αγιότητάς της, αποφάσισε να πάει και να την δει προσωπικά στο μοναστήρι της.

Μόλις η μοναχή παρουσιάστηκε μπροστά του, ο Όσιος χωρίς να της πει λέξη, της πέταξε στα μούτρα ένα ζευγάρι παλιά παπούτσια, που είχε κρυμμένα κάτω από το ράσο του.

Η μοναχή εκνευρίστηκε, έγινε έξω φρενών και αποκάλεσε τον Όσιο Θεόδωρο κακοαναθρεμμένο.

Έτσι ο Όσιο Θεόδωρος πείστηκε, πως οι διαδόσεις δεν αλήθευαν, αφού η μοναχή στερούνταν το βασικό στοιχείο της Αγιότητας: την ταπεινοφροσύνη.

''Αν θέλεις να αγιάσεις, μείνε...''

Το 1933 ο περίφημος γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης σε ηλικία 21 ετών πήρε την μεγάλη απόφαση της ζωής του να εγκαταλείψει τον κόσμο και να γίνει μοναχός στο άγιο Όρος.

Έχοντας σαν οδηγό του την ανεπιφύλακτη πίστη και εμπιστοσύνη του στο Θεό έφτασε σε μια από τις πιο απομακρυσμένες και απαράκλητες περιοχές του Άθωνα, τα Καυσοκαλύβια.

Εκεί η πρόνοια του Θεού τον οδήγησε στο ασκητικό Ησυχαστήριο του Οσίου Εφραίμ του Σύρου. Εκεί ζούσανε τρεις γέροντες, πολύ αυστηροί και τραχείς, κατά γενική ομολογία.

Έζησε κοντά τους με πολύ υπακοή, ταπείνωση και... υπομονή. Και τονίζουμε την υπομονή διότι οι γέροντες του (τους οποίους όλους γηροκόμησε και φρόντισε μέχρι την τελευταία τους πνοή), ήταν πάρα πολύ αυστηροί μαζί του. Του συμπεριφέρονταν απάνθρωπα. Το όνομά του δεν το άκουσε ποτέ να το λένε, παρά τον αποκαλούσαν πάντα με τα χειρότερα λόγια και πολλές φορές έφταναν και να τον χτυπούν.

Μια μέρα σαν άνθρωπος λύγισε και αγανακτισμένος πήρε την απόφαση να φύγει. Διστάζοντας όμως να εμπιστευτεί τον λογισμό του, σκέφτηκε να πάει πρώτα να τον εξομολογηθεί σε έναν πνευματικό στην Ιερά Μονή της Σιμωνόπετρας.

Με ειλικρίνεια εξέθεσε στον πνευματικό του όλη την αλήθεια και περιέγραψε τα γεγονότα. Αφού λοιπόν εξέθεσε όλα του δεινά που υφίστατο κοντά σε αυτούς τους ανθρώπους στο τέλος είπε:

- Πάτερ δώσ' μου ευλογία να φύγω να γλυτώσω...

Ο διακριτικός πνευματικός αφού σκέφτηκε για λίγο, του απάντησε:

- Πάτερ Εφραίμ, αν θες να γλυτώσεις, φύγε, αν θέλεις να αγιάσεις μείνε... σκέψου και αποφάσισε.

Ο Γέροντας Εφραίμ σκέφτηκε... και έμεινε...

Πέρασαν έτσι 45 ολόκληρα χρόνια. Ο τελευταίος από τους γέροντές του ο π. Νικηφόρος, ήταν ο χειρότερος απ' όλους... Μάλιστα τα τελευταία χρόνια αρρώστησε και έγινε ακόμα πιο δύστροπος και επιθετικός. Ο π. Εφραίμ, πιστός στην απόφασή του - γιατί αυτή είναι η λεβεντιά στη ζωή, να έχεις το θάρρος να την αντιμετωπίζεις και να σηκώνεις τον Σταυρό που σου οικονόμησε για τη σωτηρία σου η πρόνοια του Θεού - υπέμενε τα πάντα σαν νέος Ιώβ.

Το 1973 όταν κατάκοιτος πια ο γέροντας Νικηφόρος ψυχορραγούσε, ο π. Εφραίμ νύχτα και ημέρα καθόταν στο προσκέφαλό του και τον υπηρετούσε, ενώ συνέχισε να δέχεται ''βροχή'' τις ύβρεις και τις ταπεινώσεις.

Λίγο πριν το τέλος ο π.Νικηφόρος του είπε:

- Σήκωσέ με. Σκύψε να σου πω...

Ο π. Εφραίμ πέρασε το χέρι του πίσω από την πλάτη του κατάκοιτου γέροντά του και έσκυψε το κεφάλι. Ξαφνικά το πρόσωπο του π. Νικηφόρου αλλοιώθηκε, έχασε την τραχύτητά του και πήρε την πιο ιλαρή έκφραση που μπορούσε να έχει ανθρώπινο πρόσωπο. Με όση δύναμη μπορούσε να επιστρατεύσει ο γέροντας άρπαξε το χέρι του π. Εφραίμ και του είπε:

- Παιδί μου, εσύ δεν είσαι άνθρωπος, είσαι άγγελος... ευλόγησον... του φίλησε το χέρι και ξεψύχησε στην αγκαλιά του...

Γιατί ο Μέγας Κωνσταντίνος ονομάστηκε Ισαπόστολος;

Ο Μέγας Κωνσταντίνος ονομάστηκε Ισαπόστολος διότι:

α) Εξασφάλισε τα μέσα στη μητέρα του Αγία Ελένη, ώστε να ταξιδέψει στους Αγίους Τόπους και να ανακαλύψει τον Τίμιο Σταυρό και τον Πανάγιο Τάφο.

β) Υπέγραψε το διάταγμα της ανεξιθρησκίας στο Μιλάνο με το οποίο τερματίζονταν οι διωγμοί και δινόταν θρησκευτική ελευθερία στους Χριστιανούς. Οι φυλακισμένοι και εξόριστοι μάρτυρες της Πίστης αφέθηκαν ελεύθεροι, οι Χριστιανοί βγήκαν από τις κατακόμβες στο φως της ημέρας και άρχισαν να χτίζουν τους ναούς τους.

γ) Σε ολόκληρο το κράτος του Μεγάλου Κωνσταντίνου, σώζονται ακόμη και μέχρι σήμερα πάρα πολλές Εκλησίες, που έχτισε ο αυτοκράτορας, αφού διέθεσε μεγάλα χρηματικά ποσά. Τέτοιοι ναοί είναι ο ναός του Αγίου Πέτρου στη Ρώμη (που βρέθηκαν τα θεμέλιά του), ο ναός της Γέννησης του Χριστού στη Βηθλεέμ, ο ναός της Αναστάσεως του Χριστού στα Ιεροσόλυμα κ.λπ.

δ) Έκοψε νομίσματα με το μονόγραμμα του Χριστού.

ε) Συνέταξε νομοθετικά διατάγματα εμπνευσμένα από το φιλάνθρωπο πνεύμα του Χριστιανισμού, όπως για την κατάργηση της θανατικής ποινής με σταύρωση, την απαγόρευση των απάνθρωπων μονομαχιών, την παραχώρηση των πρώτων δικαιωμάτων στους δούλους, την εκδήλωση μέριμνας για τους φτωχούς και τους αδύνατους κ.λπ.

στ) Συγκάλεσε την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο η οποία καταδίκασε την αίρεση του αρειανισμού και θεμελίωσε το Ορθόδοξο δόγμα. Με τον τρόπο αυτό άνοιξε το δρόμο για τη συναλληλία και τη γόνιμη συνεργασία Εκκλησίας και Κράτους.

ζ) Καθιέρωσε την Κυριακή ως ημέρα αργίας. Δεν είναι τυχαίο που ο εθνικός μας ιστορικός Κων/νος Παπαρρηγόπουλος έγραψε για τον Μέγα Κωνσταντίνο: Μετά τους αμέσους μαθητάς του Σωτήρος, ουδείς έπραξεν περισσότερα προς διάδοσιν και παγίωση της ιεράς πίστεως.

Περί αγίων εικόνων

Περικοπές

Οι εικόνες των Αγίων, ας σου υπενθυμίζουν ότι έχεις τόσους συμπαραστάτες και μεσίτες στο Θεό, που παρακαλούν για σένα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι εικόνες είναι τα βιβλία των αγραμμάτων.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Όταν ασπάζεται ο Χριστιανός τις Αγίες Εικόνες και ζητάει βοήθεια, εάν έχει ευλάβεια, με τον ασπασμό που κάνει με την καρδιά του, ρουφάει όχι μόνο την Χάρη του Χριστού, της Παναγίας ή των Αγίων, αλλά ρουφάει μέσα στην καρδιά του και τον Χριστό ολόκληρο ή την Παναγία ή τους Αγίους και τοποθετούνται στο τέμπλο του Ναού του. ''Ναός του Αγίου Πνεύματος'' ο άνθρωπος (Α' Κορινθίους 6,19). Εάν το καταλάβαιναν αυτό οι άνθρωποι, πόση χαρά θα αισθάνονταν, πόση δύναμη θα έπαιρναν!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και μόνον το κεφάλι σου να ακουμπήσεις σε μία εικόνα, θα βρεις παρηγοριά. Κάνε το κελλί σου σαν εκκλησάκι με εικόνες που σε αναπαύουν και να δεις, θα βρίσκεις μέσα σε αυτό παρηγοριά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η Χάρη των Αγίων μας, ακόμη και πάνω στα ξύλα των Αγίων Εικόνων υπάρχει. Κάποτε στην Μικρά Ασία, ένας Τούρκος κτηνοτρόφος προσπάθησε με το τσεκούρι του, να σχίσει παλιό ξύλο εικόνας. Με την πρώτη τσεκουριά, το ξύλο άρχισε να αιμορραγεί. Ο Τούρκος τότε πανικόβλητος, παρέδωσε την εικόνα στους Χριστιανούς, διηγούμενος το θαύμα.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Η τιμή που απονέμεται στις εικόνες, απονέμεται στα πρόσωπα που εικονίζουν, όπως ακριβώς συμβαίνει και με την περιφρόνηση των εικόνων, που στοχεύει τα εικονιζόμενα πρόσωπα.

~ Μέγας Φώτιος ~

Όταν ασπάζεστε τις εικόνες των μαρτύρων του Χριστού, ασπάζεστε τις πληγές και τα παθήματά τους.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Είναι πολύ ωφέλιμο για τον εργάτη της προσευχής, να έχει στο κελί (δωμάτιό) του εικόνες και μάλιστα μεγάλες, της Υπεραγίας Θεοτόκου. Προσευχόμενος κανείς και ατενίζοντας τις εικόνες αυτές, μπορεί να εθιστεί στην αίσθηση της παρουσίας του Θεού στο χώρο όπου βρίσκεται.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο Χριστιανός, όταν κοιτάζει συχνά με αγάπη και ευλάβεια την εικόνα του Χριστού, της Παναγίας ή των Αγίων, η ψυχή του θα πάρει τα πνευματικά χαρακτηριστικά του προσώπου, το οποίο παρατηρούσε δηλ. την πραότητα, την ταπείνωση, την ευσπλαχνία και την εγκράτεια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Οι αιρετικοί δεν δέχονται τις Αγίες Εικόνες και τις θεωρούν είδωλα, δεν τις παραδέχονται και τις κατηγορούν. Εδώ ο Απόστολος Λουκάς όταν ζωγράφισε 3 εικόνες της Παναγίας και τις προσκόμισε στην Θεοτόκο, η Παναγία τις ευλόγισε τις Εικόνες και είπε: η Χάρις του εξ εμού τεχθέντος, είναι μετ΄αυτών. Ακόμα και ο ίδιος ο Χριστός άφησε την εικόνα του προσώπου Του σε μαντήλι που παραδόθηκε στον βασιλιά Άβδαρο. Επειδή ο διάβολος είδε την τεράστια ωφέλεια από τις Άγιες Εικόνες, ξεσήκωσε τους αιρετικούς να διαστρεβλώνουν την αλήθεια, περί των Αγίων Εικόνων.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Στις παλαιότερες εποχές, υπήρχαν άνθρωποι αγιασμένοι, που αγιογραφούσαν εικόνες με πολλή νηστεία και προσευχή. Τι το θαυμαστό, αν ο Θεός βραβεύοντας την αγιότητα αυτών των ανθρώπων, έδωσε θαυματουργικό χάρισμα στα έργα των χειρών τους δηλ. στις εικόνες που αγιογράφησαν; Θα μπορούσε επίσης η εικόνα που είναι θαυματουργική, να την έχει αγιογραφήσει ο πρώτος τυχών, ωστόσο αυτή στη συνέχεια να έπεσε σε κάποιον Άγιο άνθρωπο, που με τα δάκρυά του, τις χιλιάδες γονυκλισίες και τις προσευχές του και έτσι αυτή η εικόνα μετά από γενεές, να κάνει θαύματα. Είναι άπειρα και άγνωστα τα κρίματα του Θεού...

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Μόνο ένα πράγμα θα σας ζητήσω να έχετε στην σκέψη σας, καθώς θα προσκυνάτε την εικόνα ενός Αγίου ή Αγίας: ότι πίσω από το φωτοστέφανο που εσείς βλέπετε, καμαρώνετε και παρηγορήστε, να θυμάστε ότι ο Άγιος υπήρξε πρόσωπο που πάλεψε πολύ με τον εαυτό του. Που η σχέση με τον Θεό του στοίχισε και τον «τσάκισε». Στα λαμπερά μάτια των εικόνων, να βλέπετε τον ανείπωτο πόνο του σταυρού, τις νύχτες τις απόλυτα μοναχικές που το ξημέρωμα έμοιαζε ως λύτρωση. Γι' αυτό όταν φιλάτε τις εικόνες των Αγίων μην ζητάτε μόνο, πείτε και ένα ευχαριστώ, ένα σε αγαπώ γι' αυτά που πέρασες και είσαι.

~ Είπε Γέρων ~

Προσκυνάμε τις εικόνες των Αγίων, για να τους μιμούμαστε. Προσκυνάμε τις εικόνες των Αγίων, γιατί από τα αισθητά, αναγόμεθα στα υπεραισθητά. Δεν κολλάμε στο ξύλο. Πίσω και πάνω από το ξύλο βλέπουμε τον Άγιο, την Αγιότητα, την θριαμβεύουσα Εκκλησία.

~ Είπε Γέρων ~

Παλιά όταν βγαίναμε λιτανεία, ο κόσμος έκανε το σταυρό του.Τώρα έχει κινητό και μας βγάζει βίντεο.

~ Είπε Γέρων ~

Διηγήσεις

Μάθημα σε έναν Ιεχωβά

Οι Ιεχωβάδες δεν έχουν εικόνες. Την τιμή που αποδίδουμε στις εικόνες την θεωρούν ειδωλολατρία.

Είπα σε έναν Ιεχωβά μια φορά:

- Εσείς δεν έχετε φωτογραφίες στα σπίτια σας;

- Έχουμε, μου λέει.

- Ε, καλά, η μάνα, όταν το παιδί της λείπει μακριά, δεν φιλάει την φωτογραφία του παιδιού της;

- Την φιλάει, μου λέει.

- Το χαρτί φιλάει ή το παιδί της;

- Το παιδί της, μου λέει.

- Ε, όπως εκείνη, όταν φιλάει την φωτογραφία του παιδιού της, του λέω, φιλάει το παιδί της και όχι το χαρτί, έτσι και εμείς τον Χριστό φιλούμε· δεν φιλούμε το χαρτί ή το σανίδι στις εικόνες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η εικονίτσα του Αγίου Γεωργίου

Από κάποια μονάδα είχε συλληφθεί κατά τον πόλεμο του 1940 Ιταλός αξιωματικός αιχμάλωτος. Οι φαντάροι που τον συνέλαβαν, του αφαίρεσαν τον οπλισμό, τα κυάλια κ.λπ., όπως προβλέπεται για τους αιχμαλώτους.

Όλα τα έδινε χωρίς διαμαρτυρία. Και τις φωτογραφίες των παιδιών του και της γυναίκας του. Μία μικρή όμως εικονίτσα του Αγίου Γεωργίου δεν ήθελε να τη δώσει με κανέναν τρόπο.

Τελικά του την πήρανε. Τότε ζήτησε να δει το διοικητή. Μόλις τον συνάντησε, τον παρακάλεσε να του δώσουν την εικόνα του Αγίου Γεωργίου πίσω.

- Αυτή είναι δική μας Ορθόδοξη, τί την θέλεις εσύ ο παπικός; του είπε ο διοικητής.

- Εγώ, απαντά ο Ιταλός λοχαγός, οδηγούσα τον λόχο μου. Στην μάχη όμως πάνω, δεν μπορούσα να σπάσω τις γραμμές των Ελλήνων. Γιατί μπροστά τους και πάνω στον αέρα, έβλεπα να τρέχει σε όλη τη γραμμή του μετώπου, ένας καβαλάρης με άσπρο άλογο, που μας εμπόδιζε να προχωρήσουμε. Στην οπισθοχώρησή μας όμως, βρήκα στον δρόμο ένα ερημοκκλήσι. Μπήκα μέσα να προσευχηθώ και βλέπω αυτό το εικονισματάκι. Ήταν ακριβώς ο Άγιος με το άσπρο άλογο, που δεν μας άφηνε να προχωρήσουμε. Την πήρα και θα σας παρακαλέσω να μου την αφήσετε.

Ο Διοικητής του την έδωσε την εικονίτσα και ο Ιταλός λοχαγός την παρέλαβε και την ασπάστηκε με μεγάλη ευλάβεια...

Η ευλάβεια στην εικόνα Παναγίας σώζει 2 αδέρφια

Ένας μυαλωμένος πατέρας σε ένα χωριό, είχε τοποθετήσει την Εικόνα της Παναγίας, στο χολ του σπιτιού τους και συμβούλευε τα 2 παιδιά του, όταν βγαίνουν και όταν εισέρχονται στο σπίτι, να κάνουν υπόκλιση στην Παναγία. Τα παιδιά ακολουθούσαν πιστά την συμβουλή αυτή.

Μια μέρα και ενώ τα παιδιά επέστρεφαν από το σχολείο, είδαν πολλούς συμμαθητές τους, να έχουν συγκεντρωθεί πάνω σε μια ξύλινη γέφυρα, για να παρακολουθήσουν από ψηλά, τα ορμητικά νερά του ρέματος που περνούσαν κάτω από τη γέφυρα και πήγαν και αυτά εκεί.

Σε μια στιγμή, τα παιδιά άρχισαν να κινούν τη γέφυρα πέρα - δώθε, θέλοντας έτσι να διασκεδάσουν με το δικό τους τρόπο. Κάτω από αυτήν την πίεση, η γέφυρα δεν άντεξε, υποχώρησε και κατέρρευσε. Τα παιδιά βρέθηκαν όλα στο νερό. Και δυστυχώς πνίγηκαν όλα, εκτός από εκείνα τα 2 αδέρφια!

Μεγάλη τραγωδία και πένθος έφερε το γεγονός αυτό στο χωριό. Τα 2 αδέρφια σώθηκαν, χάρη στον κορμό ενός δέντρου, που κείτονταν στην άκρη του ρέματος και από εκεί κρατήθηκαν. Πολλές μάνες που έχασαν τα παιδιά τους, θέλησαν τότε να ρωτήσουν τα διασωθέντα παιδιά, τί ακριβώς συνέβη και πως σώθηκαν αυτά, ενώ τα υπόλοιπα πνίγηκαν.

Τα αδέρφια τότε υποστήριξαν, ότι καθώς βρίσκονταν μέσα στο νερό, εμφανίστηκε μια κυρία, που μοιάζει καταπληκτικά με την Παναγία που έχουν στο χολ του σπιτιού τους και τους ώθησε στον κορμό του δέντρου, λέγοντάς τους:

- Κρατηθείτε από εκεί και σε λίγο θα έρθουν οι συγχωριανοί σας, για να σας βγάλουν από εκεί!...

Να γιατί δεν απορρίπτονται οι Άγιες Εικόνες...

Ο Χριστός έδωσε αποτυπωμένο το πρόσωπο του σε μαντήλι 2 φορές. Μία φορά πριν Σταυρωθεί και μία όταν επρόκειτο να Σταυρωθεί.

Όταν ανέβαινε ο Χριστός την οδό του Μαρτυρίου προς τον Γολγοθά, μία γυναίκα, η Βερονίκη, Του καθάρισε τον ιδρώτα από το πρόσωπο με ένα μαντήλι και ο Χριστός ως ένδειξη ευγνωμοσύνης, άφησε το πρόσωπο Του, πάνω στο μαντήλι. Υπάρχει μέχρι σήμερα αυτό το μαντήλι. Όσοι πάτε στα Ιεροσόλυμα και ανεβείτε την οδό του Μαρτυρίου, στο αριστερό σας χέρι θα δείτε το σπίτι της Βερονίκης, εκεί όπου ο Χριστός σκούπισε με το μαντήλι τον ιδρώτα Του.

Η δεύτερη φορά που έδωσε ο Χριστός το πρόσωπο Του σε μαντήλι, ήταν όταν ο βασιλιάς Άβδαρος, από την Έδεσσα της Συρίας, είχε μάθει, ότι κάποιος στο Ισραήλ κάνει παράξενα θαύματα και έστειλε τον ζωγράφο του, να ζωγραφίσει το πορτραίτο του, για να δει ποιός είναι αυτός ο άνθρωπος.

Ο βασιλιάς έπασχε από λέπρα. Μαζί με τον ζωγράφο, έστειλε στο Χριστό και μια επιστολή, χωρίς βέβαια να γνωρίζει ότι ο Χριστός είναι ο Θεός. Η επιστολή αυτή έγραφε: ''Αυτά που μαθαίνω για σένα, θέλω να πιστεύω, ότι ή Θεός είσαι ή υιός Θεού! Δεν μπορεί άνθρωπος να κάνει τέτοια θαύματα που κάνεις εσύ.

Ακόμα πληροφορούμαι ότι εκεί που είσαι, θέλουν να σε εξοντώσουν, δεν σε παραδέχονται. Εγώ είμαι σε ένα μικρό κρατίδιο, έχω ένα μικρό βασίλειο, όμως αν ήθελες, την μοίραζα μαζί σου...!!!''

Καταλαβαίνετε τί ταπείνωση είχε, αυτός ο βασιλιάς! Πράγματι ο ζωγράφος πήγε στα Ιεροσόλυμα και βρήκε τον Ιησού καθώς μια μέρα μιλούσε στον κόσμο και άρχισε να τον

ζωγραφίζει. Όμως όταν προχωρούσε λίγο, άλλαζε η όψη του Χριστού και έπρεπε να σβήσει την αρχική ζωγραφιά και να ξαναρχίσει πάλι από την αρχή. Καθώς όμως προχωρούσε, άλλαζε πάλι η όψη Του, με αποτέλεσμα να μην κατορθώσει να Τον ζωγραφίσει. Όταν ο Χριστός τελείωσε την διδασκαλία Του, κάλεσε το ζωγράφο να πάει κοντά Του και του λέει να του δώσει το μαντήλι του και σε αυτό το μαντήλι ο Χριστός σκούπισε το πρόσωπο Του και άφησε σε αυτό την μορφή Του. Είναι το λεγόμενο ''Ιερό μαντήλιο'' και η Εκκλησία μας το γιορτάζει στις 16 Αυγούστου.

Παίρνοντας το μαντήλι ο ζωγράφος, του λέει ο Χριστός:

- Να πεις στον βασιλιά σου, τώρα με την λέπρα, θα γίνει μερικώς καλά και έπειτα από κάποιο καιρό θα στείλω Απόστολό Μου, για να τον κάνει πλήρως καλά.

Επέστρεψε ο ζωγράφος στον βασιλιά Άβδαρο και του έδωσε το μαντήλι.

Ο βασιλιάς το ασπάστηκε και έγινε κατά 80% από την λέπρα καλά. Μόνο στο κεφάλι του είχε μείνει η λέπρα.

Μετά την Ανάσταση του Χριστού, πήγε στον βασιλιά Άβδαρο ο Απόστολος Θαδδαίος, ο οποίος τον Βάπτισε και έφυγε η υπόλοιπη λέπρα του. Έτσι ο βασιλιάς πίστεψε στο Χριστό.

Το μαντήλι αυτό το κορνίζωσε ο Άβδαρος σε μεγάλο ταμπλό και το έβαλε στην είσοδο της πόλεως του, ώστε να το προσκυνούν οι κάτοικοι της πόλεως. Το μαντήλι αυτό το κατέστρεψε αργότερα ο Ιουλιανός ο Παραβάτης.

Να γιατί δεν απορρίπτονται οι Άγιες Εικόνες...

Περί αγίων λειψάνων

Περικοπές

Αυτός που αγγίζει τα οστά ενός μάρτυρα, συμμετέχει κατά κάποιο τρόπο στον αγιασμό της Χάριτος που υπάρχει στο σώμα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τα Άγια Λείψανα δεν ευωδιάζουν πάντοτε στους ανθρώπους. Είναι διάφορες περιπτώσεις:

α) άλλοτε μπορεί αυτός που προσκυνάει να είναι πολύ αμαρτωλός και να ευωδιάζουν τα Άγια Λείψανα, για να βοηθηθεί ο άνθρωπος, να πάρει την καλή στροφή, να μετανοήσει

β) άλλοτε μπορεί να είναι ενάρετος και να μην ευωδιάσουν, για να μην πέσει στην υπερηφάνεια και

γ) άλλοτε σε έναν ενάρετο ευωδιάζουν τα Λείψανα ενός Αγίου, σαν να του δίνει ο Άγιος ένα κέρασμα!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πόσο ευωδιαστά είναι τα οστά των Αγίων! Τί υπέροχο άρωμα αναδίδουν τα λείψανα των Αγίων του Θεού! Τί μεγάλη ευλογία είναι να αποκτήσεις την ευωδιαστή Χάρη του Αγίου Πνεύματος και την αιώνια ζωη!

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Τα Άγια Λείψανα έχουν την εξής κλιμάκωση: Πρώτα έχουμε το κίτρινο χρωματισμό, μετά είναι η ευωδία, μετά είναι η μυροβλυσία και μετά είναι η θαυματουργία.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Τα Άγια Λείψανα περιέχουν υποστατική Χάρη Αγίου Πνεύματος και όταν τα προσκυνάμε, δεν προσκυνάμε τα οστά, αλλά τη Χάρη που περιέχουν, για να μεταδοθεί και σε εμάς, ανάλογα με την πίστη μας. Όταν πάμε σε μια βρύση, ο σκοπός μας δεν είναι η βρύση αυτή καθ' αυτή, αλλά το νερό που εκβάλλει, για να το πιούμε. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και με τα Άγια Λείψανα. Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχουν Αγία Λείψανα. Μόνο η Ορθοδοξία έχει αυτόν τον θησαυρό.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Οι αγαθοί λογισμοί χρωματίζουν τα οστά του ανθρώπου, ξεκινώντας από την κάρα του ανθρώπου, επειδή ο τρόπος σκέψεως βρίσκεται στο κεφάλι. Χρωματίζουν με έντονο χρωστήρα αγιοπνευματικό και τα οστά αποκτούν έντονο κεχριμπαρί κίτρινο χρώμα, που υποδηλώνει μόνιμη παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Και όσο πιο Άγιος είναι ο άνθρωπος, τόσο πιο πολύ χρωματίζονται τα οστά του. Ο χρωματισμός των Αγίων λειψάνων δεν έχει ερμηνευτεί επιστημονικώς και καθιστά αναπολόγητους όχι μόνο όλους τους επιστήμονες, αλλά και τους απίστους. Αν τα λείψανα των Αγίων ευωδίαζαν στον πραγματικό βαθμό, οι άνθρωποι θα πέθαιναν από αυτήν την ευωδία, λόγω υπερβολικής χαράς!

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα

Διηγήσεις

Τα Άγια Λείψανα έχουν Χάρη Αγίου Πνεύματος και θαυματουργούν

Η πρεσβυτέρα, διηγείται ο πατήρ Ευάγγελος, είχε όγκο στο στήθος και εγχειρίστηκε. Μόλις έβγαλαν τον όγκο, δίνουν ένα κομμάτι στον πατέρα Ευάγγελο να το πάει για βιοψία κα να φέρει αμέσως τα αποτελέσματα.

Μετά την απάντηση της εξετάσεως, οι γιατροί δεν δίνουν ούτε έξι μήνες ζωής στην άρρωστη. Η κόρη του παπα - Βαγγέλη λιποθυμά μόλις το ακούει, ο ίδιος τα χάνει. ''Άκου, λέει, γιατροί να το πουν έτσι ξαφνικά στο παιδί!''.

Στα χέρια του όμως σφίγγει το Άγιο Λείψανο, από το χέρι του Αγίου Παντελεήμονα, που έχει φέρει μαζί του και προσεύχεται. Βγάζουν την πρεσβυτέρα από το χειρουργείο. Με λαχτάρα ο πατήρ Ευάγγελος ακουμπά πάνω στις γάζες που σκεπάζουν το εγχειρισμένο στήθος της πρεσβυτέρας, το χέρι του Αγίου και γονατιστός προσεύχεται.

Εκείνη την ώρα μπαίνει ο χειρουργός με τη μάσκα ακόμη. Βλέπει τη σκηνή και βάζει τις φωνές.

- Τί είναι αυτό το κόκκαλο παπά μου; Πάρτο από εδώ και τράβα σπίτι σου... Ζαλισμένος ο καημένος, μαζεύει γρήγορα τα Άγια Λείψανα και προσπαθεί να βρει την πόρτα. Μέσα στη ζάλη του όμως, ακούει τη νοσοκόμα να φωνάζει το γιατρό στο τηλέφωνο, που τον ζητά επειγόντως η γυναίκα του.

Το απόγευμα σταματά μια κούρσα έξω από το σπίτι του ιερέα και με έκπληξη ο παπα - Βαγγέλης βλέπει να βγαίνει ο γιατρός.

''Πω! πω! σκέφτεται, ο γιατρός και στο σπίτι μου ακόμα με κυνηγάει!''. Με φρίκη, όμως, βλέπει να κατεβαίνει από το αυτοκίνητο και ένας νέος παραμορφωμένος. Το στόμα του είχε πάει στ' αυτί του. Αποσβολώθηκε ο παπάς.

- Πάτερ μου, του λέει ο γιατρός, εκείνο το κόκκαλο το έχεις; Με συγχωρείς, παραφέρθηκα, την ώρα που σ' έδιωχνα μου τηλεφώνησε η γυναίκα μου, ότι το παιδί μας, που έδινε εκείνη την ώρα εξετάσεις, έπαθε ξαφνικά αυτήν την πάρεση που βλέπεις. Κατάλαβα, ότι εγώ έφταιξα και γι' αυτό σε παρακαλώ πολύ, διάβασε μας μια ευχή. Τη διεύθυνση σου στο χωριό, την πήρα από την πρεσβυτέρα.

- Ευχαρίστως παιδιά μου, ελάτε στο Εκκλησάκι. Κράτα αγόρι μου το χέρι του Αγίου και γονάτισε.

Απλώνω στο κεφάλι του νέου το πετραχήλι και αρχίζω να διαβάζω την ευχή. Καθώς διαβάζω, ακούω θόρυβο κρακ, κρακ. Σκέφτομαι, τί συμβαίνει άραγε; Τελείωσα και όταν σηκώθηκε το παιδί, τί να δούμε, το στόμα του παιδιού είχε επανέλθει στην θέση του! Πατέρας και γιός ρίχνονται πάνω μου.

- Παπούλη πώς να σ' ευχαριστήσουμε;

- Όχι εμένα, παιδιά μου, τον Θεό και τον Άγιο.

Από τότε για πάρα πολύ καιρό ερχόταν τακτικά να προσκυνήσουν και να φέρουν και το λάδι για το καντήλι του Αγίου.

Όσο για την πρεσβυτέρα, είναι τώρα περισσότερα από είκοσι χρόνια που είναι τελείως καλά χωρίς να κάνει απολύτως καμμία θεραπεία. Μεγάλωσε τα παιδιά της και ζει στο χωριό προσέχοντας το εκκλησάκι με τα τόσα Άγια Λείψανα, μια που δεν υπάρχει πια ο πατήρ Ευάγγελος. Ο γιατρός πολλές φορές έλεγε στον παπα - Βαγγέλη:

- Εμείς παπά μου, πρέπει να τα κάψουμε τα βιβλία μας...!!!

Τα Άγια Λείψανα του Αγίου Κλημεντίου σώζουν μια πόλη από την χολέρα

Το 1910 έπεσε χολέρα στην πόλη Αχρίδα. Η πόλη κάθε μέρα γέμιζε με πτώματα. Φάρμακο δεν υπήρχε. Ο λαός άρχισε να μετακομίζει και να δραπετεύει στα γειτονικά χωριά. Το μοναστήρι του Αγίου Ναούμ που ήταν κοντά στην πόλη, ήταν γεμάτο πρόσφυγες από την Αχρίδα.

Τότε πρότεινα στο π. Γεώργιο ο, ο οποίος ανήκε στην Εκκλησία του Αγίου Κλημεντίου, να πάρουμε τα Άγια Λείψανα του Αγίου Κλημεντίου και να κάνουμε λιτανεία στην πόλη της Αχρίδος. Οι ιερείς συμφώνησαν.

'Ετσι αμέσως ξεκινήσαμε την λιτανεία και παρόλο που ήμασταν λίγα άτομα στο δρόμο, άρχισε ο λαός να συρρέει και να ενώνεται με την λιτανεία.

Πρώτα περάσαμε από την παλιά πόλη και στη συνέχεια περάσαμε διαμέσου της αγοράς στην νέα πόλη. Οι Τούρκοι δεν μας εμπόδισαν, επειδή και αυτοί πέθαιναν από την χολέρα σαν μύγες.

Αφού περάσαμε όλη την πόλη, το βράδυ γυρίσαμε μαζί με τα Άγια Λείψανα στην Εκκλησία του Αγίου Κλημεντίου.

Από την επόμενη μέρα κανείς άλλος πια δεν αρρώσταινε από χολέρα! Αυτή η τρομερή αρρώστια ξαφνικά σταμάτησε και έτσι οι κάτοικοι της πόλης Αχρίδος σώθηκαν απ' αυτήν!...

~ Μαρτυρία Σάντρε Τσιπάνοβιτς - Νεωκόρος της Εκκλησίας του Αγίου Κλημεντίου στην Αχρίδα της Σερβίας ~

Προσκύνημα στον Άγιο Ιωάννη τον Ρώσο

Είχαμε πάει προσκυνηματική εκδρομή με 14 πούλμαν στην Εύβοια, για να προσκυνήσουμε το Τίμιο λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου. Και βρήκαμε τον Άγιο μέσα στην λειψανοθήκη του, ως συνήθως να κοιτάζει την οροφή. Προσκύνησαν όλοι.

Φεύγοντας για τα πούλμαν, ξαναγύρισα στον Άγιο, να του βάλω μια μετάνοια και να τον παρακαλέσω να γυρίσουμε στα σπίτια μας με ασφάλεια. Και όταν πήγα, τον βρήκα να έχει κλίνει το κεφάλι του και να με κοιτάζει!!!...

Τότε έτρεξα στα πούλμαν και τους φώναξα όλους να γυρίσουν πίσω, για να μας ξεπροβοδίσει ο Άγιος! Κατέβηκαν έτσι 600 άτομα από τα λεωφορεία και ξαναπροσκύνησαν τον Άγιο Ιωάννη.

Και έχεις την άλλη να βλασφημάει και να λέει:

- Είναι μούμια το λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου. Τί να πεις...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Περί άγνοιας και αμάθειας

Τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθυνον πεσούνται.[Εάν ένας τυφλός οδηγεί ένα άλλον τυφλό, θα πέσουν και οι 2 σε βαθύ λάκκο.]

~ Κατά Ματθαίον 15,14 ~

Ότι ούτως εστί το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντας φιμούν την των αφρόνων ανθρώπων αγνωσίαν. [Διότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού: Με την αγαθοεργία να αποστομώνετε την άγνοια, των ανόητων ανθρώπων.]

~ Α' Πέτρου 2,15 ~

Τον πρότερον όντα βλάσφημον και διώκτην και υβριστήν· αλλ' ηλεήθην, ότι αγνοών εποίησα εν απιστία. [Εμένα (τον Απόστολο Παύλο), που ήμουν προηγουμένως βλάσφημος του Αγίου ονόματός Του, διώκτης και υβριστής του έργου Του και της Εκκλησίας Του. Αλλά ελεήθηκα από τον Θεό, διότι όσα τότε έκανα, τα έκανα εξ αγνοίας, βρισκόμενος στην κατάσταση της απιστίας.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 1,13 ~

Όποιος έχει άγνοια του Θεού, περνάει από δρόμο που έχει και στις δύο πλευρές του γκρεμό και εύκολα ανατρέπεται από κάθε άνεμο. Όταν τον επαινούν, το παίρνει πάνω του και όταν τον κατηγορούν, πικραίνεται. Όταν καλοπερνάει, προβαίνει σε ασέλγειες και ακατανόμαστες πράξεις και όταν κακοπερνά, κλαίει την μοίρα του. Όταν έχει αντίληψη καλή το δείχνει και όταν δεν καταλαβαίνει, καμώνεται πως κατάλαβε. Όταν γίνεται πλούσιος δείχνεται αλαζονικός και όταν φτωχαίνει, υποκρίνεται. Αν χορτάσει καλά, γίνεται θρασύς και όταν νηστεύει τον κυριεύει η κενοδοξία. Μ' αυτούς που τον ελέγχουν, μαλώνει και θεωρεί ανόητους, όσους τον συγχωρούν.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όλων των κακών προηγείται η άγνοια. Διότι όποιος αγνοεί την ενέδρα των εχθρών δαιμόνων, σφάζεται εύκολα και όποιος δεν γνωρίζει τις αιτίες των παθών, καταπίπτει ευκόλως. Η άγνοια, είναι ο πρώτος και κύριος γίγαντας του διαβόλου.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η άγνοια στον Νόμο του Θεού, κάνει τον άνθρωπο να αντιλέγει στα ωφέλιμα. Και όταν αποθρασύνεται, αυξάνει την προϋπάρχουσα κακία.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η άγνοια του Θεού, είναι θάνατος της ψυχής.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Κανένας να μην προφασίζεται άγνοια γύρω από το καλό. Διότι μέσα μας είναι σπαρμένος ο φυσικός νόμος (συνείδηση), που μας υποδεικνύει να είμαστε φίλοι του καλού και ξένοι προς τα βλαβερά και κακά.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Καλύτερα να αγνοείς παντελώς κάτι, παρά να το μαθαίνεις εσφαλμένα. Γιατί το πρώτο δεν μπορεί να κατηγορηθεί, ενώ το δεύτερο απεστερείται συγγνώμης.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η άγνοια του εαυτού μας είναι αποτέλεσμα διεφθαρμένης προαιρέσεως.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η γνώση της άγνοιας γίνεται αφορμή, για να μελετήσει κάποιος και να γίνει σοφός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πώς είναι δυνατόν και λογικό, οι μεν γίδες και τα πρόβατα καθώς και όλα τα άλογα ζώα, να γνωρίζουν ποιά χόρτα είναι κατάλληλα προς διατροφή και ποιά επιβλαβή και με μεγάλη προσοχή να απομακρύνονται από τα δεύτερα και να τρέχουν με ορμή στα πρώτα, ενώ ο άνθρωπος, το λογικό ζώο, να αγνοεί τί είναι καλό και τί είναι πονηρό;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Άγνοια Θεού, δεν δικαιολογείται (να υπάρχει) σήμερα στον κόσμο. Λείπει η καλή διάθεση, το φιλότιμο. Εκείνος που έρχει καλή διάθεση για να γνωρίσει τον Χριστό, θα Τον γνωρίσει. Θα πάρει στροφή. Και αν δεν βρεθεί ούτε ένας θεολόγος, ούτε ένας καλόγερος και δεν ακούσει τον λόγο του Θεού, άμα έχει καλή διάθεση, θα πάρει στροφή, ή από ένα φίδι ή από ένα θηρίο ή από μια αστραπή, από έναν κατακλυσμό, ή από κάποιο άλλο γεγονός. Θα τον οικονομήσει ο Θεός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι περισσότεροι δεν ξέρουν τι θα πει Εκκλησία, τι θα πει Εξομολόγηση, τι θα πει Θεία Κοινωνία, για να βρουν θεραπεία από τις μεγάλες αμαρτίες, στις οποίες πέφτουν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην κατηγορείς τον εαυτόν σου για όσα αγνοείς χωρίς να φταις, αλλά για όσα παραμελείς να μάθεις.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο Θεός δεν μας άφησε σε πλήρη άγνοια, διότι η επίγνωση ότι υπάρχει Θεός, μας έχει δοθεί από τον Θεό και ενυπάρχει στον καθέναν από εμάς.

~Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Αυτός που δεν γνωρίζει τον Θεό είναι ανόητος και το φως της γνώσης, δεν τον έχει φωτίσει ακόμα. Αυτός που δεν γνωρίζει τον Θεό, είναι γεμάτος από κάθε είδους κακία. Αυτός που δεν γνωρίζει τον Θεό, είναι ο πιο δυστυχής από όλους τους ανθρώπους. Ζει δυστυχισμένος και πορεύεται προς τον θάνατο απελπισμένος. Ο τάφος, είναι το παντοτινό του φόβητρο...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Το να μην γνωρίζεις είναι αμάθεια, αλλά το να μην θέλεις να μάθεις είναι υπερηφάνεια.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Αμαθείς είναι οι άνθρωποι, που δεν γνωρίζουν τον Θεό και την δύναμή Του.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Η άγνοια του καλού είναι σκότος της ψυχής.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Εάν ο άνθρωπος δεν ξέρει την διδασκαλία της Εκκλησίας, είναι σαν ένας τυφλός. Τότε ο διάβολος τον κάνει ό,τι θέλει, χωρίς να καταλαβαίνει, ότι αυτό που κάνει είναι κακό.

~ Γέροντας Πετρώνιος ~

Όποιος λέει: ''Τα κάνω όλα καλά, δεν με ελέγχει η συνείδησή μου'', έχει βαθύ ύπνο και σκότος μέσα στην ψυχή του.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασοπούλου ~

Το φοβερότερο είδος της άγνοιας είναι, το να νομίζει κανείς ότι γνωρίζει κάτι, που δεν το γνωρίζει.

~ Πλάτων ~

Ο άνθρωπος πράττει το κακό από άγνοια.

~ Σωκράτης ~

Είναι αδύνατο για έναν άνθρωπο να μάθει αυτά που νομίζει, ότι ήδη ξέρει.

~ Επίκτητος ~

Η ύψιστη μορφή άγνοιας, είναι όταν απορρίπτεις, κάτι που δεν ξέρεις τίποτε γι' αυτό.

~ Ντύερ ~

Το πρόβλημα με τους περισσότερους ανθρώπους, είναι ότι ξέρουν πολλά πράγματα, που δεν είναι σωστά.

~ Μπίλινγκς ~

Το να συνειδητοποιήσεις ότι έχεις άγνοια των γεγονότων, είναι ένα μεγάλο βήμα προς τη γνώση.

~ Ντισραέλι ~

Τα λίγα που ξέρω, τα οφείλω στην άγνοιά μου.

~ Γκιτρύ ~

Περισσότερα είναι τα άχρηστα πράγματα που ξέρουμε, από τα αναγκαία που αγνοούμε.

~ Βώβεναργκ ~

Περί αγνότητας

Περικοπές

Αδελφοί, μη παιδία γίνεσθε ταις φρεσίν, αλλά τη κακία νηπιάζετε, ταις δε φρεσί τέλειοι γίνεσθε. [Αδελφοί, μην γίνεστε σαν μικρά παιδιά κατά τον νουν και κατά την σκέψη, αλλά να γίνεστε απονήρευτοι και αθώοι σαν τα νήπια κατά την κακία. Κατά τον νου και την σύνεση και την ορθοφροσύνη, να γίνεστε τέλειοι.]

~ Προς Κορινθίους Α' 14,20 ~

Καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος. [Ας καθαρίσουμε τους εαυτούς μας, από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος.

~ Προς Κορινθίους Β' 7,1 ~

Όπως το θυμίαμα ευφραίνει την αίσθηση, έτσι και με την αγνότητα, ευφραίνεται το Πνεύμα το Άγιο και κατοικεί στον άνθρωπο. (Άγιος Εφραίμ ο Σύρος)

Ω αγνότητα, που σιχαίνεσαι την τρυφή και τη σπατάλη και την περιποίηση του σώματος και τον καλλωπισμό των ενδυμάτων! Ω αγνότητα, που σκληραγωγείς το σώμα και το μεταχειρίζεσαι σαν δούλο, και προσέχεις στα ουράνια! Ω αγνότητα, που κάνεις χαρούμενη την καρδιά εκείνου που σε έχει, και δίνεις φτερά στην ψυχή, για να πετάξει στα ουράνια! Ω αγνότητα, που γεννάς την πνευματική χαρά και φονεύεις την λύπη! Ω αγνότητα, που αποστρέφεσαι το κακό και προσηλώνεσαι στο καλό! Ω αγνότητα, που ελαττώνεις τα πάθη και καλλιεργείς την απάθεια! Ω αγνότητα, που κατοικείς στις ψυχές των πράων και ταπεινών και τους κάνεις ανθρώπους του Θεού! Ω αγνότητα, που ανθίζεις σαν ρόδο ανάμεσα στην ψυχή και στο σώμα, και γεμίζεις όλο τον οίκο με ευωδία! Ω αγνότητα, που είσαι πρόδρομος και σύνοικος του Αγίου Πνεύματος! Ω αγνότητα, που εξιλεώνεις το Θεό και απολαμβάνεις την πραγματοποίηση των υποσχέσεών του, και για αυτό σε ευγνωμονούν όλοι οι άνθρωποι! Αυτήν λοιπόν ας αγαπήσουμε και εμείς με όλη μας την καρδιά, για να κάνουμε να χαρεί το Πνεύμα του Θεού, που κατοικεί μέσα μας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όπως τα φύλλα προστατεύουν τον καρπό, έτσι και η ντροπή προστατεύει την αγνότητα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός ~

Άλλη είναι η καθαρότητα του νου και άλλη η καθαρότητα της καρδιάς. Ο νους είναι μία από τις αισθήσεις της ψυχής, ενώ η καρδιά περιέχει και εξουσιάζει τις εσωτερικές αισθήσεις. Η καρδιά είναι η ρίζα. Και αν η ρίζα είναι αγία, τότε και τα κλαδιά είναι άγια. Με άλλα λόγια, αν η καρδιά καθαρισθεί από το κακό, είναι φανερό ότι είναι καθαρές και όλες οι εσωτερικές αισθήσεις. Ο νους, πάλι, αν ασχοληθεί επιμελώς με την ανάγνωση των Θείων Γραφών, ή και μοχθήσει κάπως στις νηστείες, στις αγρυπνίες και στη ησυχία, θα λησμονήσει μεν την προτέρα του διαγωγή και θα γίνει καθαρός, εφόσον παύσει να κάνει παρέα με αισχρούς λογισμούς. Όμως η καθαρότητα του αυτή δεν θα είναι μόνιμη. Γιατί, όπως γρήγορα καθαρίζεται, έτσι και γρήγορα μολύνεται. Η καρδιά όμως δεν είναι έτσι. Γιατί αυτή καθαρίζεται με πολλές θλίψεις και στερήσεις, και με τη διακοπή της επαφής με τις αμαρτωλές ενέργειες των κοσμικών και με την απονέκρωση του κοσμικού φρονήματος. Και άμα η καρδιά γίνει καθαρή, δε μολύνεται εύκολα η καθαρότητά της από τα μικρά κακά συναπαντήματα, ούτε φοβάται από τους μεγάλους και φανερούς και φοβερούς πολέμους με το διάβολο.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Το να καθαρίσει κανείς τον εαυτόν του από τους σαρκικούς μολυσμούς, απαιτεί αγώνα μεγάλο, που θα διαρκέσει πολύ καιρό. Και αυτά στα λέω, όχι για να σε απελπίσω για την σωτηρία σου, αλλά για να σε βοηθήσω να προχωράς συνεχώς, μέχρις ότου γευτείς την γλυκύτητα που προσφέρει ο Θεός.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Καθαρός στην καρδιά είναι αυτός που βλέπει όλους τους ανθρώπους καλούς. Ο καλός οφθαλμός, δεν βλέπει πονηρά.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ψυχή καθαρή είναι εκείνη, που ελευθερώθηκε από τα πάθη και ευφραίνεται ακατάπαυστα με την Θεία αγάπη. Ακάθαρτη είναι η ψυχή, που είναι γεμάτη από κακούς λογισμούς, από επιθυμίες και μίσος.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Να τηρείς αγνό τον εαυτόν σου, όχι μόνο ως προς το σώμα, αλλά και ως προς την διάνοια. Όπως ο διεφθαρμένος βίος χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό, έτσι και η ζωή της αγνότητας ενώνει αυτόν προς Εκείνον.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Χωρίς την οργή, προς όλα εκείνα που σπέρνει ο διάβολος, δεν θα μπορέσει ο άνθρωπος, να πετύχει την αγνότητα.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Ποιός είναι ο μολυσμός του σώματος; Είναι η μοιχεία, η πορνεία, η ασέλγεια. Και ποιός είναι ο μολυσμός της ψυχής; Είναι οι ακάθαρτες σκέψεις, η μνησικακία, ο δόλος και όλα τα παρόμοια. Ο Θεός θέλει να είμαστε καθαροί και στα δύο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λέει ο Κύριος: ''Καθάρισε το εσωτερικό του ποτηριού, για να γίνει και το εξωτερικό καθαρό'' (Ματθ. 23,26). Πήρε το παράδειγμα αυτό από τα κοινά πράγματα, το ποτήρι και το πιάτο. Και αφού έδειξε ότι καμμία βλάβη δεν προέρχεται από την περιφρόνηση των σωματικών καθαρμών, τόνισε την μέγιστη τιμωρία, για όσους δεν φροντίζουν για την καθαριότητα της ψυχής. Αυτό άλλωστε είναι η αρετή. Μίλησε για κουνούπι και καμήλα. Μικρό κουνούπι είναι η βρωμιά του σώματος. Καμήλα, είναι η βρωμιά της ψυχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για την αγνότητα είναι υποχρεωμένος ο νέος να περπατά πάνω σε αναμμένα κάρβουνα και να μην καίγεται, να βαδίζει πάνω σε ακονισμένο ξίφος και να μην ματώνει. Τόσο μεγάλη είναι η ορμή της επιθυμίας, όσο είναι και η δύναμη της φωτιάς και του σιδήρου. Αν επομένως η ψυχή δεν είναι καλά προετοιμασμένη, ώστε να μην υποχωρεί μπροστά στις απαιτήσεις της σαρκικής επιθυμίας, θα αυτοκαταστραφεί γρήγορα. Χρειαζόμαστε λοιπόν σκέψη καθαρή, μάτι ακοίμητο, υπομονή μεγάλη, ισχυρά ψυχικά τείχη. Και πάνω από όλα χρειαζόμαστε βοήθεια από ψηλά. Και πώς θα την ελκύσουμε αυτήν; Όταν συνεισφέρουμε όσα εξαρτώνται από εμάς δηλ. καθαρή σκέψη, εντατική νηστεία και αγρυπνία, ακριβή τήρηση των Θείων εντολών και κυρίως να μην έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν νομίζω, πως το γεγονός των τριών Παίδων, που δεν κάηκαν από την φωτιά στο καμίνι της Βαβυλώνας, είναι άξιο τόσο μεγάλου θαυμασμού, όσο είναι το γεγονός με τον δίκαιο εκείνον (Πάγκαλο) Ιωσήφ. Δεν έπαθαν τίποτε τα σώματα των τριών Παίδων, μα ο Ιωσήφ ο Πάγκαλος, βρέθηκε σε καμίνι πολύ χειρότερο από εκείνο της Βαβυλώνας. Βρέθηκε στην ασελγή πρόκληση της Αιγυπτίας κυρίας. Και όμως παρέμεινε ανέπαφος! Διατήρησε καθαρό το ένδυμα της αγνότητας και έτσι ξέφυγε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για να εξαγνιστούν ο νους και η καρδιά, θα πρέπει ο άνθρωπος να εργαστεί τις εντολές του Θεού και να καθαριστεί από τα πάθη του. Επίσης δεν πρέπει ο άνθρωπος να δέχεται τους πονηρούς λογισμούς που του φέρνει το ταγκαλάκι, ούτε ο ίδιος να σκέφτεται πονηρά. Να προσπαθεί να βάζει πάντα καλό λογισμό, να μην σκανδαλίζεται εύκολα και να βλέπει με επιείκεια και αγάπη τα σφάλματα των άλλων, να ενεργεί με καλοσύνη και απλότητα. Έτσι έρχεται η διαύγεια η πνευματική, ο Θείος φωτισμός και τότε ο άνθρωπος βλέπει καρδιές ανθρώπων και δεν βγάζει ανθρώπινα συμπεράσματα. Όταν λοιπόν πληθαίνουν οι καλοί λογισμοί, ο άνθρωπος εξαγνίζεται ψυχικά, κινείται με ευλάβεια, ειρηνεύει, και η ζωή του είναι Παράδεισος. Διαφορετικά, τα βλέπει όλα με καχυποψία και γίνεται η ζωή του κόλαση. Μόνος του κάνει την ζωή του κόλαση. Χρειάζεται να εργαστούμε για την κάθαρση. Μπορεί να αναγνωρίζουμε τα χάλια μας, αλλά αυτό δεν αρκεί. Αν δεν δεχόμαστε πονηρούς λογισμούς και οι ίδιοι δεν σκεφτόμαστε πονηρά, αλλά για ό,τι μας λένε, για ό,τι βλέπουμε, βάζουμε καλό λογισμό, θα καθαρίσουν ο νους και η καρδιά. Ο πειρασμός βέβαια δεν θα σταματήσει να μας στέλνει από κανένα πονηρό τηλεγράφημα. Και να απαλλαγούμε από τους δικούς μας λογισμούς, του διαβόλου τα πειράγματα θα υπάρχουν, αλλά δεν θα κολλούν, αν είναι καθαρή η καρδιά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γι' αυτούς που αγωνίζονται να φυλάξουν την ψυχική και σωματική τους αγνότητα, μεγαλύτερη πνευματική δύναμη έχουν οι αγνοί λογισμοί που κάνουν, από κάθε άλλη πνευματική άσκηση (νηστεία, αγρυπνία κ.ά.).

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κάποιος έχει την σωματική αγνότητα, αλλά δεν έχει την ψυχική αγνότητα (αρχοντιά), δεν αναπαύεται ο Θεός σ' αυτόν, γιατί υπάρχει μέσα του πονηριά, υπερηφάνεια, κακία κ.λπ. Τότε η ζωή του είναι μια κοροϊδία. Από εδώ να ξεκινήσετε τον αγώνα σας: Να προσπαθήσετε να αποκτήσετε την ψυχική αγνότητα δηλαδή ειλικρίνεια, τιμιότητα, ανιδιοτέλεια, ταπείνωση, καλοσύνη, ανεξικακία, θυσία. Έτσι συγγενεύει ο άνθρωπος με τον Θεό και αναπαύεται μέσα του η Θεία Χάρις.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η εγκράτεια και η αγνότητα των νέων στην εποχή μας, θα λογιστεί ως μαρτύριο συνειδήσεως και θα αριθμηθούν με τους Μάρτυρες της Εκκλησίας, την ώρα της Κρίσεως. Μου έλεγε ένας νέος, ότι πήγε στην Πάτμο να προσκυνήσει και ο πειρασμός του έστησε εκεί μια παγίδα. Καθώς προχωρούσε, μια τουρίστρια όρμησε και τον αγκάλιασε. Αυτός την έσπρωξε πέρα και είπε: «Χριστέ μου, εγώ ήρθα εδώ να προσκυνήσω, δεν ήρθα για έρωτα» και έφυγε. Το βράδυ στο ξενοδοχείο, την ώρα που έκανε την προσευχή του, είδε τον Χριστό μέσα στο Άκτιστο Φως. Είδατε με ένα σπρώξιμο τι αξιώθηκε; Άλλος χρόνια αγωνίζεται και κάνει άσκηση μεγάλη και αν αξιωθεί κάτι τέτοιο! Και αυτός είδε τον Χριστό, μόνο γιατί αντέδρασε στον πειρασμό. Φυσικά αυτό, πολύ τον δυνάμωσε πνευματικά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν μπορούμε να πετύχουμε την τέλεια αγνότητα, αν πρώτα δεν αποκτήσουμε την αληθινή ταπεινοφροσύνη. Η εγκράτεια του σώματος και η συντριβή της καρδιάς οδηγούν στην καθαρότητα και στον αγιασμό του ανθρώπου. Η αγνότητα του εσωτερικού ανθρώπου πιστοποιείται από την πρόοδο που έχει επιδειξει κανείς, στο να συγκρατεί την κοιλιά του.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Δείγμα του ότι αποκτήσαμε την αρετή της αγνότητας είναι, να μην προσηλώνεται η ψυχή κατά τον ύπνο σε καμμία εικόνα αισχρής φαντασίας. Διότι αν και δεν λογαριάζεται ως αμαρτία αυτή η κίνηση στον ύπνο, είναι όμως γνώρισμα, ότι η ψυχή είναι άρρωστη και δεν έχει ελευθερωθεί από το σαρκικό πάθος. Γι' αυτό τις αισχρές φαντασίες που μας έρχονται στον ύπνο, πρέπει να πιστεύουμε, ότι είναι έλεγχος της προηγούμενης αμέλειας και της ασθενείας μας. Όσοι έφτασαν στον έπακρο της αγιοσύνης και της αγνείας, ούτε όταν κοιμούνται προσηλώνονται στις φαντασίες των ονείρων, ούτε όταν είναι ξύπνιοι αισθάνονται καμμία κίνηση στις αμαρτωλές επιθυμίες.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Όποιος επιθυμεί να παραστήσει μπροστά στον Χριστό αγνό το σώμα του και να Του παρουσιάσει καθαρή την καρδιά του, ας τηρεί την αοργησία και την εγκράτεια. Διότι χωρίς αυτές τις αρετές, όλοι οι κόποι μας είναι μάταιοι.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η αρχή της αγνείας είναι η μη συγκατάθεση στους σαρκικούς λογισμούς, καθώς και οι αραιές καθ' ύπνο ρεύσεις, χωρίς αισχρά όνειρα. Το μέσο της αγνείας είναι η παρουσία φυσικών κινήσεων στην σάρκα, μόνο εξαιτίας της πολυφαγίας, χωρίς εικόνες σαρκικές και χωρίς ρεύσεις. Το τέλος της αγνείας είναι η νέκρωση του σώματος, αφού προηγουμένως νεκρώθηκαν οι σαρκικοί λογισμοί.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Εκείνος που είναι καθαρός (στην καρδιά), βλέπει την ψυχή του πλησίον.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όπως ο γεωργός που δίνει όλη την επιμέλειά του στη γη του, πρώτα την οργώνει και μαζεύει τα αγκάθια και έπειτα ρίχνει το σπόρο, έτσι και εκείνος που περιμένει να λάβει από το Θεό το σπόρο της Χάρης, πρέπει πρώτα να καθαρίζει τη γη της καρδιάς του, ώστε όταν πέσει ο σπόρος του Πνεύματος, και να δώσει πολλαπλάσιους καρπούς.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Οι αρετές από μόνες τους δεν μπορούν να κάνουν την καρδιά καθαρή, χωρίς την ενέργεια και την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Καθαροί στην καρδιά είναι εκείνοι, τους οποίους δεν ελέγχει η συνείδηση για κανένα παράπτωμα.

~ Άγιος Ιερώνυμος ~

Η παρθενία μπορεί να χαθεί από μια σκέψη.

~ Άγιος Ιερώνυμος ~

Για να καθαρίσουμε την καρδιά μας, έχουμε ανάγκη από συχνά δάκρυα, αδιάλειπτη καρδιακή προσευχή και εγκράτεια. Να μελετάμε τον λόγο του Θεού και τους βίους των Αγίων. Πάνω από όλα έχουμε ανάγκη από διαρκή μετάνοια, συχνή Θεία Κοινωνία και καθημερινό αυτοέλεγχο.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η αγνότητα της καρδιάς επιτυγχάνεται μέσω της τήρησης των εντολών του Θεού. Χωρίς αυτήν, είναι γενικώς αδιανόητη η πνευματική ζωή. Είναι αναγκαίος ο κατά των παθών αγώνας και ο εξαγνισμός της καρδιάς από τα πάθη. Ως αναπόσπαστο θεμέλιο, είναι απαραίτητη η ταπεινοφροσύνη.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Την καθαρότητα του σώματος και την καθαροτητα των λογισμών, μπορεί να διατηρήσει κανείς μόνο με την αδιάλειπτη προσευχή και την προσήλωση του νου στον Θεό. Τότε επισκιάζει την ψυχή το Άγιο Πνεύμα και κατακαίει όλα τα πάθη.

~ Άγιος Παρθένιος της Όπτινα ~

Οι 6 βαθμοί αγνότητας - καθαρότητας είναι:

α) στο πρώτο στάδιο της αγνότητας βρίσκεται εκείνος, που δεν υποκύπτει στους σαρκικούς πειρασμούς, όταν βρίσκεται σε εγρήγορση

β) το δεύτερο βαθμό αγνότητας έχει εκείνος, που ο λογισμός του δεν στέκεται απολαυστικά στις φιλήδονες σκέψεις

γ) στον τρίτο βαθμό έχει φτάσει αυτός, που στη θέα ενός προσώπου του άλλου φύλου, δεν του γεννιέται και η ελάχιστη έστω επιθυμία

δ) τέταρτος βαθμός κσθαρότητας θεωρείται εκείνος, κατά τον οποιο ο άνθρωπος δεν αισθάνεται στο σώμα του, ούτε την πιο αθώα εφάμαρτη κίνηση

ε) στην πέμπτη βαθμίδα καθαρότητας έχει φτάσει εκείνος, που όταν ακούει ή όταν διαβάζει κάτι, το οποίο συσχετίζεται άμεσα με την έννοια της ανθρώπινης γέννησης, δεν αφήνει να περάσει από τον λογισμό του, ούτε το παραμικρότερο εφάμαρτο νόημα. Αναφέρεται στην σαρκική συνεύρεση με νηφαλιότητα και την θεωρεί ως μια απλή σωματικη λειτουργία, που έχει δοθεί απο τον Θεό για την ανθρώπινη αναπαραγωγή. Αυτός αντιμετωπίζει το γεγονός της σαρκικής συνεύρεσης, σαν να πρόκειται για κάποια κατασκευή τούβλων ή για την άσκηση κάποιου άλλου επαγγέλματος και

στ) ο έκτος βαθμος καθαρότητας είναι αυτός κατά τον οποίο ο άνθρωπος δεν αισθάνεται καμμία σαρκική κίνηση και η γοητεία των μορφών του άλλου φύλου, δεν του προκαλεί διέγερση κατά την ώρα του ύπνου. Γιατί ακόμα και όταν νομίζουμε, ότι αυτή η απατηλή αίσθηση δεν είναι εφάμαρτη, όμως αυτή είναι σαφές δείγμα σφοδρής επιθυμίας, η οποία παραμένει ακόμα κρυμμένη βαθιά στην ψυχή.

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Όποιος αποφεύγει κάθε περιττή συζήτηση, όποιος νεκρώνει κάθε αίσθημα θυμού, κάθε γήινη μέριμνα και φροντίδα, όποιος αρκείται στο πολύ λίγο φαγητό και όποιος περιοριζει τον ύπνο του στις 3-4 ώρες, αυτός μπορεί να ελπίζει, ότι θα καταφέρει μια μέρα να αποκτήσει την αρετή της αγνότητας. Και αυτό όχι ότι το αξίζει, αλλά διότι θα είναι δωρεά του Ελεήμονα Θεού.

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Άλλο αγνότητα και άλλο εγκράτεια. Όσο παραμένει ακόμα στον άνθρωπο κάποια έλξη για αισχρή ηδονή, αυτός δεν είναι αγνός, αλλά απλά εγκρατής. Όσο αισθανόμαστε ακόμα την πύρωση της σάρκας, ας αναγνωρίσουμε, ότι δεν έχουμε ούτε καν εγγίσει τις κορυφές της αγνότητας, αλλά ότι παραμένουμε ακόμα κάτω από την σκέπη μιας ευαίσθητης εγκράτειας, κουρασμένοι από τις αδιάκοπες μάχες, των οποίων η έκβαση παραμένει πάντα αμφίβολη...

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Όταν κάποιος φτάσει στο πλήρωμα της αληθινής αγνότητας, δεν χρειάζεται να πολεμάει πια με το πάθος της σαρκικής επιθυμίας, την αποστρέφεται με όλη του την ψυχή, ως βδέλυγμα και έτσι διατηρει απαραβίαστη την καθαρότητά του. Αυτό ακριβώς το σημείο, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένδειξη αγιότητας.

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Η πιο φανερή απόδειξη, ότι μια ψυχή δεν έχει καθαριστεί απο τα κατακάθια της κακίας είναι, ότι αυτή δεν ευσπλαχνίζεται και δεν συγκαταβαίνει στον συνάνθρωπο που βρίσκεται ακόμα κάτω από την δουλεία της αμαρτίας, αλλά αντιμετωπίζει αυτόν που αμαρτάνει, με το νομικό φρόνημα ενός δικαστή. Δεν θα φτάσει ποτέ κανείς στην καθαρότητα της καρδιάς,

αν δεν αποκτήσει αυτό που λέει ο Απόστολος Παύλος: ''Να σηκώνεται ο ένας το φορτίο του άλλου και έτσι θα εφαρμόσετε πλήρως το νόμο του Χριστού" (Γαλ. 6,2). Δεν θα φτάσει επίσης κανείς στην καθαρότητα της καρδιάς, αν δεν έχει την αρετή της αγάπης.

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Όταν κάποιος που νομίζει, πως είναι φτασμένος στην αρετή της αγνότητας, φέρνει στο νου του προκλητικές σαρκικές εικόνες και διαπιστώνει, ότι δεν υπάρχει μέσα του καμμία συγκατάθεση, ούτε καν κάποια σαρκική κίνηση, τότε θα μπορούσε ίσως να πει, ότι έχει κάποια απόδειξη της καθαρότητάς του. Επίσης αυτό αποδεικνύεται από: α) το να παραμένει τελείως απαθής και ανεπηρέαστος σε περίπτωση που χρειαστεί να αγγίξει μια γυναίκα και β) το να μην κινδυνεύει από κανέναν μολυσμό.

~ Αββάς Ιωάννης ~

Η αγνότητα έχει μεγάλη παρρησία ενώπιον του Θεού, διότι και ο Θεός αγνός είναι και η Παναγία μας αγνότατη υπήρξε και ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος εν παρθενία διατηρήθηκε και τόσοι άλλοι Άγιοι. Όταν η καρδιά μας είναι καθαρή και όμορφη, ευωδία θα σκορπίσει. Ας αγωνιστούμε λοιπόν να καθαρίσουμε το εσωτερικό του ποτηρίου μας, την καρδιά μας, για να είμαστε στα μάτια του Θεού καθαροί και ευάρεστοι.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Χωρίς αγάπη προς τον αδερφό μας, προς τον πλησίον μας, δεν πρόκειται να κάνουμε ούτε την ελάχιστη προκοπή προς της πνευματική μας κάθαρση.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στην παρθενία και την αγνεία. Παρθένος είναι εκείνος, που είχε παρθενία, την έχασε και δια μέσω της μετανοίας του, την ξαναπόκτησε. Αγνός είναι αυτός, που ουδέποτε έχασε την παρθενία του σώματος και αποκτάει και την παρθενία της ψυχής. Αγνός είναι αυτός που δεν γεύτηκε καμμία ηδονή στη πράξη, σε λόγο και στη διάνοια. Δεν έκανε καμμία συγκατάθεση. Μόνο η Θεοτόκος, ο Τίμιος Πρόδρομος και ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος κατόρθωσαν αυτό το χάρισμα, που στέφεται με στέφανο Αρχαγγέλου.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Δεν υπάρχει άλλη πιο ευωδιαστή θυσία προς τον Θεό, σαν την αγνότητα του σώματος, που αποκτάται με αγώνα και αίμα.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Τέσσερις αρετές αγνίζουν την ψυχή: α) η σιωπή β) η τήρηση των Εντολών γ) η λιτότητα και αυστηρή αυτάρκεια και δ) η ταπεινοφροσύνη.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Αν δεν προφυλάσσεις το νου σου, δεν καθαρίζεις την καρδιά σου.

~Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Η καθαρότης του ανθρώπου διακρίνεται:

α) στην καθαρότητα του σώματος, δηλ. αποφυγή και προφύλαξη από όλες τις σωματικές ηδονές

β) στην καθαρότητα της ψυχής, δηλ. απελευθέρωσης από κάθε εσωτερικό δεσμό με τα πάθη, τα όποια εμφωλεύουν στον νου καί την καρδιά και

γ) στην καθαρότητα του νου, στην οποία φθάνουν μόνο οι τέλειοι και με αυτήν αξιώνονται της αποκαλύψεως Θείων μυστηρίων.

~ Γέροντας Κλέοπας Ηλίε ~

Οι βαθμίδες της καθαρότητας είναι 4: α) καθαρότης των πράξεων β) καθαρότης των επιθυμιών γ) καθαρότης της διανοίας και δ) καθαρότης της καρδιάς.

~ Μοναχός Ιωάννης Σμυρναίος ο Δομβοϊτης ~

Ο Θεός δεν έχει καλύτερο μέρος πάνω στη γη από την καθαρή καρδιά.

~ Πυθαγόρας ~

Καρδιά καθαρή, χτίσε μέσα μου Κύριε και δώσε μου λογισμούς αγνούς και προαίρεση αγαθή.

Διηγήσεις

Μεγάλη υπόθεση η αγνότητα!

Πήγε ένας νέος σε ένα νησί για τις διακοπές του. Εκεί ένα βράδυ, δέχθηκε ανήθικη ενόχληση από ένα κορίτσι. Ο νέος όμως δεν ανταποκρίθηκε. Μετά από συνεχή ενόχληση εκ μέρους του κοριτσιού, αναγκάστηκε και της έδωσε ένα χαστούκι και αμέσως μετά έφυγε από κοντά της.

Το ίδιο βράδυ και ενώ ο νέος ετοιμαζόταν να ξαπλώσει για ύπνο, δέχτηκε την γαλήνια επίσκεψη του Χριστού, ο Οποίος του παρουσιάστηκε, τον ευλόγησε και αμέσως μετά εξαφανίστηκε!

Για ένα χαστούκι που έδωσε στην ανηθικότητα, ο νέος αξιώθηκε να δει τον Κύριο μας Ιησού Χριστό! Και εδώ άλλοι, που είναι μοναχοί και ασκητεύουν 50 χρόνια στο Άγιο Όρος, με ασκήσεις και πολλούς αγώνες, δεν αξιώθηκαν τέτοιας εμπειρίας! Μεγάλη υπόθεση η αγνότητα!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Περί αγοράς

Αν ζητάμε να μην μας κόβουν τιμολόγια, κάνουμε και τους άλλους να αμαρτάνουν. Όταν για κάποιο λόγο δεν σας κόβουν τιμολόγια, να το θεωρείτε ζημιά πνευματική. ''Τω τον φόρον τον φόρον'', λέει η Γραφή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην ψωνίζετε σπό τον οπωροπώλη της γειτονιάς που είναι μάρτυρας του Ιεχωβά, γιατί θα λέει στον κόσμο: - Να, από μένα ψωνίζει και ο καθηγητής Πανεπιστημίου. Δεν είναι θέμα οικονομικό. Είναι που θα επηρεάσει τους άλλους ανθρώπους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην νοικιάσεις το ακίνητό σου να γίνει κέντρο διασκεδάσεως, διότι τέτοια χρήματα δεν είναι ευλογημένα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν πρόκειται να αγοράσεις σπίτι, πρέπει να πας να το δεις. Έχει ήλιο; Είναι σε ύψωμα ή χαμηλά; Θα πρέπει να είναι ευήλιο, ευάερο, ανατολικό, μεσημβρινό, να έχει θέα. Να μην είναι κάτω και πλήττουν οι άνθρωποι. Επίσης εάν κάποιος θέλει να αγοράσει σε καλή τιμή, θα πρέπει να εξετάσει πρώτα τον πωλητή. Γιατί πουλάει; Πώς το έχει αποκτήσει; Τί ανάγκες έχει; Θέλει να παντρέψει παιδί; Θέλει να αγοράσει σπίτι; Και έτσι αφού καταλάβει τις ανάγκες του, τότε διαπραγματεύεται αναλόγως.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν ένας έχει μαγαζί και ξέρουμε ότι αυτός είναι Ιεχωβάς, να μην πάμε να ψωνίζουμε από το μαγαζί του, για 2 λόγους: α) διότι υπάρχει κίνδυνος να επηρεάσει αυτός εμάς, αν δεν είμαστε καταρτισμένοι καλά στα Ορθόδοξα και β) με το να τον κρατούμε σε απόσταση, υπάρχει ελπίδα να τον κάνουμε να συνέλθει...

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Αλίμονο σε εκείνους τους τρισάθλιους, που κάνουν πωλήσεις και αγορές την Κυριακή και στις υπόλοιπες Εορτές, διότι θα τιμωρηθούν βαριά.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Μην αγοράσεις ό,τι θέλεις, αλλά ό,τι χρειάζεσαι. Ό,τι δεν χρειάζεσαι είναι ακριβό και αν ακόμη αξίζει μία δεκάρα.

~ Κάτων ~

Περί άγχους

Περικοπές

Τί θα πει άγχος, νεύρα, ψυχασθένειες; Δεν υποτασσόμεθα στο Χριστό με αγάπη και μπαίνει ο διάβολος και μας ανακατεύει. Το άγχος είναι ασθένεια της ψυχής και δεν εξαρτάται από υλικές ελλείψεις. Μπορεί ένας υγιής άνθρωπος να έχει πολλά εκατομμύρια στην Τράπεζα και να ζει μέσα στο άγχος. Το άγχος καταπολεμείται με την εμπιστοσύνη στην Πρόνοια του Θεού και τον καλόν αγώνα. Η έλλειψη εμπιστοσύνης στο Θεό, δημιουργεί το άγχος.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Το άγχος πάλι πολύ κακό, παθαίνεις καρκίνο, καρδιά...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αυτοί που δεν έχουν μέσα τους τον Χριστό, είναι γεμάτοι από άγχος. Όταν όμως ο άνθρωπος συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, τότε φεύγει όλο το άγχος του και έρχεται η Θεία παρηγοριά και θεραπεύεται. Και όταν ελευθερωθεί ο άνθρωπος από το άγχος τότε αναπαύονται κοντά του κάθε είδους άνθρωποι. Για τίποτε να μην έχετε άγχος. Το άγχος είναι του διαβόλου, είναι ολιγοπιστία Όταν βλέπετε άγχος, να ξέρετε, ότι εκεί έχει βάλει την ουρά του το ταγκαλάκι. Όταν νιώθουμε στον αγώνα μας άγχος, να ξέρουμε, ότι δεν κινούμαστε στον χώρο του Θεού. Ο Θεός δεν είναι τύραννος να μας πνίγει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Από τη στιγμή που αγχωνόμαστε και αγωνιούμε, εμποδίζουμε τον Θεό να επέμβει! Πρέπει να απλοποιήσουμε την ζωή μας, έχοντας απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό, για να ελευθερωθούμε από το άγχος. Όσο απομακρύνονται οι άνθρωποι από την φυσική ζωή, την απλή και προχωρούν στην πολυτέλεια, στην καλοπέραση και στην κοσμική ευτυχία, αυξάνουν και το ανθρώπινο άγχος. Η πολυτέλεια κουράζει. Είναι μερικοί που συνέχεια θέλουν να αλλάζουν έπιπλα κλπ. Τρέχουν μετά να βγάλουν περισσότερα χρήματα και έτσι γεμίζουν άγχος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αγωνία στην γωνία...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην έχετε άγχος και μην αρχίσετε να λέτε «τί θα φάμε;» ή «τί θα πιούμε;» ή «τί θα φορέσουμε;» επειδή για όλα αυτά αγωνιούν οι άπιστοι μόνο (Ματθ. 6, 31-32).

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Μην αγωνιάς για τίποτε, αφού ο Κύριος σου είναι παρών στη ζωή σου. Η αγκάλη Του σε περιβάλλει από παντού. Βρίσκεται, όχι μονάχα γύρω σου, αλλά μέσα σου, γνωρίζοντας όλους τους λογισμούς τις ανάγκες και τους πόθους σου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Τα συνηθισμένα μέσα που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι της εποχής μας, για να διώξουν μακριά το άγχος τους είναι οι διασκεδάσεις, τα χαρτιά, οι χοροί και τα θέατρα. Τέτοια μέσα όμως, αυξάνουν ακόμα περισσότερο το άγχος και την ταραχή της καρδιάς τους. Αν αντίθετα, στρέψουν τα μάτια τους στο Θεό, τότε ξαλαφρώνει η καρδιά τους και βλέπουν καθαρά το φορτίο που πριν τους βάραινε και δεν το καταλάβαιναν...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Πρέπει να απλοποιήσουμε τη ζωή μας, για να μειώσουμε τους λογισμούς μας. Όσο όμως δεν το κάνουμε αυτό, θα μας περιτριγυρίζουν επικίνδυνοι και πονηροί λογισμοί, οι οποίοι θα αλληλεπιδρούν μεταξύ τους και θα προκαλούν το αίσθημα του άγχους. Το άγχος καταπολεμείται με την πίστη και την ελπίδα στο Θεό. Είναι εγκληματικό το λάθος που κάνουν οι ιατροί, να αντιμετωπίζουν το άγχος με φάρμακα. Το άγχος είναι πνευματικό πρόβλημα και όχι σωματικό (υλικό) και επομένως ''χαπάκι'' θέλει η ψυχή και όχι το σώμα. Κάνοντας λάθος διάγνωση του προβλήματος, οι ιατροί όχι μόνο δεν θεραπεύουν, αλλά και καταδικάζουν τον αγχωτικό άνθρωπο.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Ο άνθρωπος έχει άγχος, γιατί έχει καταργήσει τον Θεό και έχει θεοποιήσει τον εαυτόν του.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αν φοβάμαι και αγωνιώ, τότε κατασυκοφαντώ τον Θεό.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Πόσο πόνο μας έχουν προκαλέσει τα κακά, που δεν συνέβησαν ποτέ!

~Τζέφερσον ~

Όσοι δεν ξέρουν να καταπολεμούν το άγχος, πεθαίνουν νέοι.

~ Καρρέλ ~

Άγχος σημαίνει, τα φόρτωσα όλα στον εαυτό μου και τίποτε στο Θεό.

Η αρχή του άγχους, σημαίνει το τέλος της πίστης. Η αρχή της πίστης, σημαίνει το τέλος του άγχους.

Όσο λιγότερο αγωνιάς για ένα ζήτημά σου, τόσο καλύτερα τα καταφέρνεις να βρεις μια λύση γι'αυτό.

Μιας μέρας άγχος, είναι περισσότερο εξαντλητικό για τον άνθρωπο, από μιας εβδομάδας εργασία.

Διηγήσεις

Τί είναι το άγχος;

Κάποτε πήρα μια μεγάλη ποσότητα καραμέλες και πήγα σ' ένα ορφανοτροφείο. Μοίρασα τις καραμέλες στα ορφανά παιδιά, αλλά έβλεπα βαθιά μέσα στις ψυχές τους, που ήταν πιασμένες, μαζεμένες και έτσι τα παιδιά δεν είχαν την άνεση να χαμογελάσουν. Έφυγα από εκεί και πήγα να πάρω το λεωφορείο.

Όταν μπήκα στο λεωφορείο, είδα κάποιους επιβάτες να τσακώνονται μεταξύ τους: «Σήκω από εδώ... κάθισε πιο πέρα... μάζεψε τα πόδια σου...» κ.ο.κ.. Φώναζαν ο ένας στον άλλο, διαπληκτίζονταν ο ένας με τον άλλο. Σκέφτηκα τότε: «Εκείνα τα παιδιά, στο ορφανοτροφείο, ορφανά από τον επίγειο πατέρα τους· αυτοί εδώ, τα μεγάλα αυτά παιδιά, ορφανά και αυτά από τον Ουράνιο Πατέρα τους». Λόγω αυτής της ορφάνιας, που έχει ο κόσμος σε σχέση με τον Θεό, ο οποίος είναι η χαρά, δεν ξέρει τί κάνει και παραφέρεται.

Αν ο άνθρωπος μπει στην γραμμή του Θεού και της Εκκλησίας και γνωρίσει τον Πατέρα του τον Ουράνιο, τότε δεν θα συμπεριφέρεται πλέον ως ορφανός και θα έχει μόνιμα τη χαρά. Το άγχος τί είναι; Είναι, ακριβώς, αυτή η ορφάνια από τον Ουράνιο Πατέρα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Περί αγωγής ανατροφής

Εκτρέφετε αυτά εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. [Εσείς οι γονείς να διαπαιδαγωγείτε τα παιδιά σας και να τα συμβουλεύετε σύμφωνα με την πίστη στον Κύριο.]

~ Προς Εφεσίους 6,4 ~

Οι πατέρες μη ερεθίζετε τα τέκνα υμών, ίνα μη αθυμώσιν. [Οι πατέρες να μην εξερεθίζετε και εξοργίζετε τα παιδιά σας, για να μη περιπίπτουν σε αθυμία και χάνουν το θάρρος τους και απελπίζονται.]

~ Προς Κολασσαείς 3,21 ~

Ος φείδεται της βακτηρίας μισεί τον υιόν αυτού, ο δε αγαπών επιμελώς παιδεύει. [Ο πατέρας, ο οποίος λυπείται και δεν τιμωρεί με την παιδαγωγική ράβδο τον υιόν του, είναι το ίδιο, σαν τον μισεί. Εκείνος όμως που αγαπά με αληθινή αγάπη το παιδί του, το διαπαιδαγωγεί και το ανατρέφει με πολλή επιμέλεια, με στοργή αλλά και με αυστηρότητα.]

~ Παροιμίες 13,24 ~

Μη απόσχη νήπιον παιδεύειν, ότι εάν πατάξης αυτόν ράβδω, ου μη αποθάνῃ· συ μεν γαρ πατάξεις αυτόν ράβδω, την δε ψυχήν αυτού εκ θανάτου ρύση. [Μην αποφεύγεις και μην διστάζεις να διαπαιδαγωγείς το ανήλικο παιδί σου, διότι και αν ακόμη βρεθείς στην ανάγκη να το χτυπήσεις με την ράβδο, δεν πρόκειται να πεθάνει. Διότι εσύ μεν θα χτυπήσεις το σώμα του με την ράβδο, θα σώσεις όμως την ψυχή του από τον θάνατο.

~ Παροιμίες 23,13-14 ~

Τέκνα σοί έστι, παίδευσον αυτά, και κάμψον εκ νεότητος τον τράχηλον αυτών. [Εάν έχεις παιδιά, διαπαιδαγώγησέ τα και μόρφωσέ τα και μάθε τα να κύπτουν τον τράχηλό τους στον ζυγό των Θείων εντολών.]

~ Σοφία Σειράχ 7,23 ~

Ο αγαπών τον υιόν αυτού ενδελεχήσει μάστιγας αυτώ, ίνα ευφρανθή επ' εσχάτω αυτού. [Εκείνος που αγαπά το παιδί του, θα το τιμωρεί συχνά· αυτό, για να το μορφώσει, ώστε να ευφρανθεί εκείνο κατά τα γηρατειά του.]

~ Σοφία Σειράχ 30,1 ~

Περιψύχων υιόν καταδεσμεύσει τραύματα αυτού, και επί πάση βοά ταραχθήσεται σπλάγχνα αυτού. Ίππος αδάμαστος αποβαίνει σκληρός, και υιός ανειμένος εκβαίνει προαλής. [Εκείνος που παραχαϊδεύει και δεν παιδαγωγεί ορθώς το παιδί του, θα το ενθαρρύνει σε παρεκτροπές και έπειτα θα επιδέσει τις πληγές του. Σε κάθε κραυγή του πονούντος παιδιού του, θα ταράσσεται η πατρική του καρδιά. Όπως ένας αδάμαστος ίππος γίνεται σκληροτράχηλος και επικίνδυνος, έτσι και ένα παιδί εγκαταλελειμμένο στον εαυτόν του, καταντά αναιδές και επιβλαβές.

~ Σοφία Σειράχ 30,7-8 ~

Τιθήνησον τέκνον, και εκθαμβήσει σε· σύμπαιξον αυτώ, και λυπήσει σε. Μη συγγελάσῃς αυτώ, ίνα μη συνοδυνηθής, και επ' εσχάτω γομφιάσεις τους οδόντας σου. Μη δως αυτώ εξουσία εν νεότητι· θλάσον τας πλευράς αυτού, ως έστι νήπιος, μήποτε

σκληρυνθείς απειθήση σοι. Και μη παρίδης τας αγνοίας αυτού. Κάμψον τον τράχηλον αυτού εν νεότητι. [Χαϊδεψε πολύ το παιδί σου, και θα καταπλαγείς από την απρεπή συμπεριφοράν του. Αν παιδιαρίζεις μαζί με αυτό, θα δοκιμάσεις κατόπιν πολλές λύπες. Μην πολυγελάς μαζί με αυτό, για να μην δοκιμάσεις εξαιτίας τους πόνους και στο τέλος μουδιάσουν τα δόντια σου, εξαιτίας του. Μην δίνεις στο παιδί σου, ελευθερία και δικαιώματα κατά τα χρόνια της νεότητάς του και μην κάνεις πως δεν βλέπεις τις αταξίες του. Κάμψε τον τράχηλό του κατά την νεανική ηλικία του, μωλώπισέ του τα πλευρά, όταν ακόμη είναι μικρός, μη τυχόν και σκληρυνθεί και δείξει σε σένα ανυπακοή.]

~ Σοφία Σειράχ 30,9-12 ~

Εάν κάποιος παραμελεί τα παιδιά του και δεν τα διατρέφει και αυτό το κάνει από θεοσέβεια και με πρόφαση την άσκηση, να αφορίζεται.

~ Απόφαση Συνόδου της Γάγγρας το 343 ~

Η ανατροφή του παιδιού αρχίζει από την εγκυμοσύνη. Αν η μητέρα που κυοφορεί συγχύζεται και στενοχωριέται, το έμβρυο μέσα στην κοιλιά της ταράζεται. Ενώ, όταν η μάνα προσεύχεται και ζει πνευματικά, το παιδάκι στην κοιλιά της μάνας αγιάζεται. Γι' αυτό η γυναίκα, όταν είναι έγκυος, πρέπει να λέει την Ευχή, να μελετάει λίγο από το Ευαγγέλιο, να ψάλλει, να μην έχει άγχος, αλλά και οι άλλοι να προσέχουν να μην την στενοχωρούν. Τότε το παιδί που θα γεννηθεί θα είναι αγιασμένο και οι γονείς δεν θα έχουν πρόβλημα μαζί του, ούτε όταν είναι μικρό, αλλά και ούτε όταν μεγαλώσει. Ο θηλασμός και η αγκαλιά της μάνας, αποτελούν προϋποθέσεις φυσιολογικής ανάπτυξης των παιδιών. Αν οι γονείς κατά το διάστημα που το παιδάκι είναι ακόμη στην κοιλιά της μητέρας προσεύχονται, ζουν πνευματικά, το παιδάκι θα γεννηθεί αγιασμένο. Και στη συνέχεια, αν το βοηθήσουν πνευματικά, θα γίνει αγιασμένος άνθρωπος και θα βοηθάει την κοινωνία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι μητέρες, όταν γεννηθεί το παιδί, πρέπει να το θηλάσει, όσο πιο πολύ μπορεί, αφού το μητρικό γάλα, δίνει υγεία στα παιδιά. Όταν όμως οι μητέρες δεν θηλάζουν τα παιδιά, δημιουργούνται ανωμαλίες στον οργανισμό τους, που μπορεί να οδηγήσουν σε μαστεκτομές. Η μάνα που τεμπελιάζει και δεν θηλάζει το παιδί, μεταδίδει τεμπελιά και στο παιδί της. Δεν θηλάζουν οι μάνες τα παιδιά, οπότε τα παιδιά μεγαλώνουν απαρηγόρητα, διότι θηλάζοντας το παιδί, θηλάζει αγάπη, στοργή, παρηγοριά, ασφάλεια και αποκτά έτσι δυνατό χαρακτήρα. Διαφορετικά ποιός θα τους δώσει στοργή και αγάπη; Το κουτί με το γάλα της αγελάδας; Θηλάζουν από το «παγωμένο» μπουκάλι και παγώνει η καρδιά τους. Ύστερα, όταν μεγαλώσουν, ζητούν παρηγοριά στο μπουκάλι, στις ταβέρνες. Πίνουν, για να ξεχάσουν το άγχος και γίνονται αλκοολικοί. Αν δεν πάρουν στοργή τα παιδιά, δεν θα έχουν να δώσουν στοργή και πάει σχοινί - κορδόνι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για την σωστή Χριστιανική αγωγή - ανατροφή χρειάζονται: α) λίγα λόγια β) πολύ παράδειγμα και γ) ακόμα περισσότερη προσευχή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν το παιδί χορτάσει στοργή και αγάπη όταν είναι μικρό, ύστερα έχει δύναμη να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της ζωής. Σήμερα όμως, τα περισσότερα παιδιά βλέπουν

τους γονείς τους για λίγο το βράδυ και δεν χορταίνουν αγάπη. Άλλοι πάλι γονείς επιβάλλουν στρατιωτική πειθαρχία φέρονται σκληρά στα παιδιά τους, όταν το παιδί κάνει κάποια ζημιά και κάνουν στο σπίτι δικαστήριο. Δεν φέρονται στα παιδιά με στοργή και αγάπη και έχουν αυτά μετά ψυχολογικά προβλήματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς πρέπει να δώσουν στα παιδιά τους να καταλάβουν, ότι δεν γίνεται να ζήσουν μακριά από τον Χριστό. Ο Χριστός είναι ο μόνος δρόμος, δεν υπάρχει άλλος... Άμα μεταδώσουν αυτό στα παιδιά τους, δεν χρειάζεται τίποτε άλλο... αυτή είναι όλη η διαπαιδαγώγηση... Όταν το παιδί από μικρό γεμίσει με Χριστό πηγαίνει στην Εκκλησία με τους γονείς, Κοινωνεί, ψάλλει, προσεύχεται, αργότερα όταν μεγαλώσει και φύγει μακριά από τους γονείς και βρεθεί ακόμη και σε άσχημο περιβάλλον δεν έχει ανάγκη. Είναι σαν το ξύλο που όταν έχει ποτιστεί καλά με λινέλαιο μετά δεν έχει ανάγκη από την βροχή, επειδή είναι ποτισμένο με το λαδί, δεν δέχεται τα νερά, τα πετάει έξω. Λίγο αν ποτιστούν τα παιδιά με ευλάβεια, με φόβο Θεού, δεν έχουν ανάγκη μετά. Και να ξεφύγουν λίγο, λόγω ηλικίας, και πειρασμών, θα επανέλθουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς πρέπει να βοηθούν από την μικρή ηλικία τα παιδιά να μάθουν να αναλαμβάνουν την ευθύνη του εαυτού τους. Να κάνουν μέσα στην οικογένεια κάποια δουλειά που μπορούν. Να μην τα θέλουν όλα έτοιμα. Διαφορετικά θα δυσκολευτούν όταν μεγαλώσουν. Ένας μάστορας δούλεψε σκληρά και μεγάλωσε τα παιδιά του. Εκείνα όλη την ημέρα γύριζαν στο μεσοχώρι. Παντρεύτηκαν και τα περίμεναν όλα από τον πατέρα τους. Όταν ο πατέρας τους είπε, πως είναι καιρός και αυτά να κοιτάξουν μόνα τους τα σπίτια τους, του είπαν: «Καλά, πατέρα, εσύ δεν μας άφησες όταν ήμασταν μικρά και τώρα που μεγαλώσαμε και έχουμε υποχρεώσεις θα μας αφήσεις;»

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Βλέπω μερικούς γονείς πόσο υπερβολικοί είναι και πόσο παράλογες απαιτήσεις έχουν από τα παιδιά τους. Κάποιος μου έλεγε, ότι υποχρεώνει τα παιδιά του να Εκκλησιάζονται κάθε Κυριακή και τα χτυπάει όταν του πουν, ότι δεν θέλουν να πάνε στην Εκκλησία. Αυτά όμως δεν είναι σωστά πράγματα, γιατί με το ζόρι δεν μπορείς να κάνεις τον άλλο να αγιάσει. Αλλά και μερικοί κληρικοί είναι απόλυτοι και μιλούν για τον Θεό με ένα τρόπο που σε τρομάζει. Εγώ βλέπω, ότι η σημερινή εποχή έχει αλλάξει και ο άνθρωπος σήμερα σκέφτεται και ζει διαφορετικά από την εποχή την δική μας. Εμείς σαν παιδιά τρώγαμε ξύλο από τους γονείς και τους μεγαλύτερούς μας. Τώρα αυτά δεν περνούν και δεν φέρνουν καλό αποτέλεσμα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικοί γονείς που θρησκεύουν προσπαθούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να γίνουν καλά παιδιά, όχι γιατί τους απασχολεί η σωτηρία της ψυχής τους, αλλά γιατί θέλουν να έχουν καλά παιδιά. Περισσότερο δηλαδή τους στενοχωρεί τί θα πει ο κόσμος για τα παιδιά τους, παρά μήπως πάνε στην κόλαση. Τότε πώς να βοηθήσει ο Θεός; Σκοπός δεν είναι να πηγαίνουν τα παιδιά με το ζόρι στην Εκκλησία, αλλά να αγαπήσουν την Εκκλησία. Να μην κάνουν το καλό με το ζόρι, αλλά να το αισθανθούν ως ανάγκη. Η Αγία ζωή των γονέων,

πληροφορεί τις ψυχές των παιδιών και υποτάσσονται φυσιολογικά. Έτσι μεγαλώνουν με ευλάβεια και με διπλή υγεία, χωρίς ψυχικά τραύματα. Αν οι γονείς ζορίζουν το παιδί τους από φόβο Θεού, βοηθάει ο Θεός και βοηθιέται το παιδί. Αν όμως το κάνουν από εγωισμό, τότε δεν βοηθάει ο Θεός. Πολλές φορές ταλαιπωρούνται τα παιδιά, από την υπερηφάνεια των γονέων...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι άνθρωποι που έχουν υπερηφάνεια δεν βοηθήθηκαν μικροί από το σπίτι. Το κοσμικό φρόνημα βασανίζει τον άνθρωπο. Και αν δεν προσεχθεί αυτό και οι γονείς δεν βοηθήσουν τα παιδιά, όταν είναι μικρά, γίνεται μετά κατάσταση αυτό. Άλλο είναι ένα παιδί να το επαινέσεις λίγο, για να μην απογοητευθεί και άλλο να του φουσκώνεις τον εγωισμό. Π.χ. είπε ένα ποίημα και δεν το είπε καλά και απογοητεύεται. Τότε θα του πει η μάνα: «Έ, καλά το είπες». Αν το πει όμως καλά το ποίημα και αρχίσει η μάνα μπροστά στους άλλους «μπράβο, εσύ το είπες από όλα τα παιδιά καλύτερα! το δικό μου παιδί είναι το καλύτερο!», εκείνο είναι κακό. Και έτσι οι γονείς καλλιεργούν πολλές φορές στα παιδιά την υπερηφάνεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν εμπιστευτούν οι γονείς τα παιδιά τους στον Θεό, τότε ο Θεός είναι υποχρεωμένος να βοηθήσει για πράγματα, που δεν γίνονται ανθρωπίνως. Αν λ.χ. τα παιδιά δεν ακούν, να τα εμπιστευθούν στον Θεό και όχι να βρίσκουν διάφορους τρόπους να τα ζορίζουν. Να πει η μητέρα στον Θεό: «Θεέ μου, δεν μ' ακούν τα παιδιά μου. Εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτε. Φρόντισέ τα Εσύ». Και ακούς συχνά πολλούς γονείς να λένε: «Γιατί το δικό μας παιδί να πάρει κακό δρόμο; Εμείς εκκλησιαζόμαστε». Δεν δίνουν το κατσαβίδι στον Χριστό να σφίξει στα παιδιά λίγο καμμιά ...βίδα· θέλουν να τα κάνουν όλα μόνοι τους. Και ενώ υπάρχει ο Θεός, που προστατεύει τα παιδιά και ο Φύλακας Άγγελος που τα προστατεύει και αυτός, αυτοί αγωνιούν, μέχρι που αρρωσταίνουν. Και παρόλο που είναι πιστοί άνθρωποι, φέρονται σαν να μην υπάρχει Θεός, σαν να μην υπάρχει Φύλακας Άγγελος, οπότε εμποδίζουν την Θεία επέμβαση. Ενώ πρέπει να ταπεινώνονται και να ζητούν βοήθεια από τον Θεό και ο Καλός Θεός θα προστατέψει τα παιδιά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γέννηση των παιδιών είναι εύκολη. Η αναγέννηση είναι δύσκολη!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Φροντίστε τα παιδιά και περισσότερο τα κορίτσια, γιατί αυτά γίνονται μάνες και αν βοηθηθούν, βγαίνουν σωστές μάνες και βελτιώνεται η κοινωνία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς τα χαραμίζουν, τα χαλούν τα παιδιά τους με την αδιάκριτη καλοσύνη τους και τα αποβλακώνουν. Τα συνηθίζουν, να τους τα πηγαίνουν όλα στο χέρι, ακόμη και το νερό για να διαβάσουν και να μη χασομερήσουν, και τα αχρηστεύουν και τα αγόρια και τα κορίτσια. Έπειτα τα παιδιά, και όταν δεν διαβάζουν, τα θέλουν όλα στο χέρι. Και το κακό αρχίζει από τις μανάδες. «Εσύ, παιδί μου, να διαβάσεις. Εγώ θα σου φέρω και τις κάλτσες, θα σου πλύνω και τα πόδια. Πάρε το γλυκό, πάρε τον καφέ»! Και δεν καταλαβαίνουν τα παιδιά, πόσο κουρασμένη είναι η μάνα που τα προσφέρει όλα αυτά, επειδή δεν κοπιάζουν.

Μετά αρχίζουν, μίας χρήσεως πιάτα, μίας χρήσεως ρούχα, πίτσες να τρώνε, ούτε να τις τυλίγουν στο χαρτί δεν ξέρουν! Έτσι γίνονται τελείως άχρηστοι άνθρωποι και δεν κάνουν ούτε για γάμο, αλλά και ούτε για την καλογερική...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικοί γονείς χαϊδεύουν πολύ τα παιδιά τους και τους κάνουν όλα τα χατίρια και θελήματα. Και όταν χαϊδεύεις πολύ το παιδί, θα γίνει εγωιστής, θα γίνει αντάρτης και θα πάρει στραβό δρόμο. Πολλοί γονείς φροντίζουν περισσότερο να δώσουν υλικά πράγματα στα παιδιά τους. Αυτό είναι λάθος. Το σώμα έχει πολλές υλικές επιθυμίες, αλλά σύντομη ζωή. Η ψυχή έχει συνέχεια, άλλη πορεία. Η ψυχή δεν καταλήγει στο χώμα, άλλα στο Θεό. Όλοι σήμερα ασχολούνται με το σώμα τους, όχι με τις ανάγκες της ψυχής τους...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μια μάνα μπορεί από αδιάκριτη αγάπη να βλάψει το παιδί της. Όταν λ.χ. κάποια μάνα βλέπει το παιδάκι να δυσκολεύεται να περπατήσει και λέει: «κρίμα το καημένο, δεν μπορεί να περπατήσει» και το παίρνει συνέχεια αγκαλιά, αντί να το κρατήσει λίγο από το χεράκι, πώς θα μάθει το παιδί να περπατάει μόνο του; Βέβαια από αγάπη κινείται, αλλά του κάνει ζημιά με το πολύ ενδιαφέρον της. Ή αν από την υπερβολική αγάπη της φιλάει το παιδί και λέει «δεν υπάρχει στον κόσμο τέτοιο παιδί σαν το δικό μου», τότε του καλλιεργεί την υπερηφάνεια και την αρρωστημένη αυτοπεποίθηση. Ύστερα το παιδί δεν υπακούει στους γονείς, επειδή πιστεύει, ότι τα ξέρει όλα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μεγαλύτερη ζημιά παθαίνουν ιδίως εκείνα τα παιδιά, που οι γονείς τους δεν καταλαβαίνουν τι κακό τα κάνουν, με το να τα θαυμάζουν και να τα θεωρούν σπουδαία, όταν μιλούν με αναίδεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα παιδιά για να πάρουν καλό δρόμο, χρειάζεται πολλή προσευχή. Να μην τα δείχνουμε πολύ την αγάπη μας, γιατί θα γίνουν παληόπαιδα και θα έχουν θράσος, αλλά ούτε και πολύ αυστηρότητα, γιατί θα γίνουν αντάρτες. Το μυστικό είναι να ξέρεις πόσο θα σφίξεις το σχοινί. Τα παιδιά να μην μπαίνουν σε συζητήσεις των μεγάλων.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν τα παιδιά ατακτούν, είναι προτιμότερο να τα μαλώνουμε το πρωί, που έχουν μπροστά τους όλη την ημέρα και διασκεδάζουν τις εντυπώσεις. Όταν τα μαλώσετε το βράδυ, πολλές φορές θολώνει το μυαλό τους και μπορεί να προβούν σε διαβήματα άσχημα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Καλό είναι οι γονείς να δείχνουν στο παιδί, ότι στενοχωριούνται για τις αταξίες που κάνει, αλλά να μην το πιέζουν και να προσεύχονται. Η προσευχή που γίνεται με πόνο φέρνει θετικά αποτελέσματα. Αν πάλι το παιδί κάνει κάποιο σφάλμα πολύ σοβαρό, τότε οι γονείς να επέμβουν με τρόπο. Αν δεν είναι σοβαρό, ας το παραβλέψουν λίγο, για να μην ερεθίσουν το παιδί και χειροτερέψουν την κατάστασή του, με αποτέλεσμα να απομακρυνθεί από κοντά τους. Μόνο να προσεύχονται στον Χριστό και την Παναγία, να το

προστατεύει. Όσο γίνεται, οι γονείς να το αποφεύγουν το ξύλο. Να προσπαθούν με το καλό και με υπομονή να δώσουν στο παιδί να καταλάβει, ότι αυτό που κάνει δεν είναι σωστό. Μόνο όταν είναι μικρό το παιδί και δεν καταλαβαίνει, ότι αυτό που πάει να κάνει είναι επικίνδυνο, βοηθιέται, αν φάει κανένα σκαμπίλι, για να προσέχει άλλη φορά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην νομίζετε ότι με το ζόρι θα κάνετε καλά παιδιά. Όχι να πηγαίνουν τα παιδιά με το ζόρι στην Εκκλησία, αλλά να την αγαπήσουν την Εκκλησία, να την αισθανθούν ως ανάγκη. Όχι να είναι φρόνιμα με το ζόρι και να μην κάνουν αταξίες, αλλά να αισθανθούν ως ανάγκη, το να μην κάνουν αταξίες. Να βοηθάτε τα παιδιά σας με τον αρχοντικό τρόπο, ο οποίος καλλιεργεί το φιλότιμο στις ψυχές τους και να τα εξηγείτε το καλό, όσο μπορείτε με καλό τρόπο, με αγάπη και πόνο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην κουρδίζετε το ρολόϊ τέρμα, μήπως σπάσει το ελατήριο. Έτσι και με τα παιδιά, μόλις βλέπετε ότι ζορίζονται, να χαλαρώνετε το σφίξιμο. Τα πατρικά χάδια στα παιδιά, δημιουργούν αυτοπεποίθηση και βοηθούν στην αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής. Μερικοί γονείς, κάνουν μεγάλο στρύμωγμα στα παιδιά τους και μάλιστα μπροστά στους άλλους. Λες και έχουν ένα μουλάρι και το οδηγούν με την βέργα να πάει ίσα μπροστά. Έχουν ένα καπίστρι στο χέρι και του λένε: ''Να περπατάς ελεύθερα...''.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην πιέζετε τα παιδιά σας χωρίς διάκριση. Εγώ τις τομάτες μου τις δένω με πανί. Αν τις έδενα με σύρμα, θα κόβονταν. Χρειάζεται προσοχή. Τα παιδιά σήμερα έχουν γερή μηχανή, αλλά τετράγωνες ρόδες. Γι' αυτό θέλουν βοήθεια για να ξεκινήσουν. Οι γονείς όμως πολλές φορές από υπερβολικό ενδιαφέρον θέλουν να δέσουν το παιδί με σύρμα, ενώ πρέπει να το δένουν απαλά, για να μην το πληγώνουν. Με το ζόρισμα οι γονείς δεν βοηθούν τα παιδιά τα πνίγουν. Συνέχεια «μη αυτό, μη εκείνο, αυτό καν' το έτσι ...;» Πρέπει να τραβούν τα γκέμια τόσο, που να μην τα σπάζουν. Να ελέγχουν με τρόπο τα παιδιά, για να τα φέρνουν σ' έναν λογαριασμό, αλλά να μην δημιουργούνται χάσματα μεταξύ τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η μητέρα έχει περισσότερη ευθύνη από τον πατέρα για την ανατροφή των παιδιών. Η προσευχή των γονέων, ιδίως της μάνας, επειδή είναι καρδιακή και έχει πόνο, πολύ εισακούγεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στα χρόνια της ειδωλολατρίας οι μητέρες έκαιγαν τα παιδιά τους μπροστά στο άγαλμα του Μολώχ (Σημιτική θεότητα), για να συμμετάσχουν στη δοξολογία προς τον Θεό! Αν γνώριζαν τον πραγματικό Θεό, τι θυσίες θα έκαναν! Αυτές θα έχουν ελαφρυντικά την ημέρα της Κρίσεως, γιατί παρασύρθηκαν. Οι σημερινές όμως μητέρες, με την αδιαφορία που έχουν για τα παιδιά τους, τί ελαφρυντικά θα έχουν; Θα τους πει ο Θεός: «Εσείς γνωρίζατε τον αληθινό Θεό, βαπτισθήκατε, τόσα ακούσατε, τόσα μάθατε, ο Ίδιος ο Θεός Σταυρώθηκε για να σας σώσει και τί κάνατε; Βαριόσασταν να πάτε τα παιδιά σας να τα Κοινωνήσετε στην Εκκλησία! Εκείνες νόμιζαν, ότι ο Μολώχ είναι ο αληθινός Θεός και πρόσφεραν θυσία ακόμη και τα παιδιά τους. Εσείς τι κάνατε;»...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Αν δεις κάποιον να ραπίζει τον γιό σου, στενοχωριέσαι και αγανακτείς και οργίζεσαι και ως άγριο θηρίο ορμάς εναντίον εκείνου που το ράπισε. Τώρα όμως που βλέπεις τον διάβολο καθημερινώς να ραπίζει τον γιό σου, παρασέρνοντάς το στην αμαρτία, γιατί εσύ κοιμάσαι και δεν στενοχωριέσαι, ούτε φροντίζεις να λυτρώσεις τον γιό σου, από το φοβερότατο αυτό θηρίο; Όταν το παιδί σου δαιμονιστεί και βασανίζεται από τον δαίμονα, δεν κάνεις τα πάντα, δεν τρέχεις στους Αγίους, για να λυτρώσεις και να απαλλάξεις το παιδί σου από τον δαίμονα; Τώρα όμως που ο δαίμονας το τυραννάει συνεχώς με την αμαρτία, η οποία αμαρτία είναι χειρότερη από όλους τους δαίμονες, γιατί δεν κάνεις τίποτε, για να το σώσεις;...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τέχνη, από το να διαπλάσσεις την ψυχή και να διαπαιδαγωγήσεις το χαρακτήρα ενός νέου. Όλη η κακία στον κόσμο οφείλεται στην δική μας αδιαφορία να διαπαιδαγωγήσουμε τα παιδιά μας στην ευσέβεια, από την παιδική τους ηλικία. Και δεν μπορεί να γίνει κακός εκείνος που από την αρχή ανατράφηκε με πολλή επιμέλεια και φροντίδα. Γιατί τα αμαρτήματα δεν υπάρχουν εκ φύσεως, ώστε να υπερνικήσουν την τόσο μεγάλη φροντίδα... Μην φροντίζεις μόνο να ζήσει το παιδί σου πολλά χρόνια στη γη. Φρόντισε να αξιωθεί να ζήσει την αιώνια ζωή. Οι γονείς που παραμελούν την καλή ανατροφή και την σωφροσύνη των παιδιών τους, γίνονται χειρότεροι από τους παιδοκτόνους και αυτό γιατί η απώλεια και ο θάνατος αυτός, αφορά την ψυχή και όχι το σώμα των παιδιών τους. Διότι αν δεν δέσεις με την κατά Χριστόν διαπαιδαγώγηση το παιδί σου, τότε το περιμένουν τα άλυτα δεσμά της κολάσεως. Αν αντίθετα το δώσεις καλή ανατροφή, θα έχεις μισθό από τον Κύριο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Βάλτε στα παιδιά σας το φόβο του Θεού, από την πρώτη ηλικία. Αυτός ο φόβος θα τα διατηρήσει καλύτερα, από οποιονδήποτε πατέρα. Ο φόβος του Θεού, θα είναι για τα παιδιά και πλούτος και δόξα και έπαινος. Αυτός θα καταστήσει τα παιδιά λαμπρά, όχι μόνο στη γη, αλλά και στους Ουρανούς!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν οι καλές διδασκαλίες, κυρίως της Αγίας Γραφής, χαραχτούν στην ψυχή του παιδιού, όταν ακόμη είναι τρυφερή, κανείς δεν θα μπορέσει να τις αφαιρέσει, γιατί θα έχουν αποτυπωθεί ανεξίτηλα, όπως η σφραγίδα στο μαλακό κερί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σαν το κερί είναι η ψυχή του μικρού παιδιού. Αν κάνεις ψυχρές συζητήσεις, την σκλήρυνες και την πώρωσες. Αν όμως κάνεις θερμές συζητήσεις, την μαλάκωσες και τότε χαράζεις την εικόνα του Χριστού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από την περίοδο του θηλασμού τα παιδιά να μην τα συνηθίζουμε σε παραμύθια, αλλά να τα μαθαίνουμε ότι υπάρχει μέλλουσα Κρίση. Να ριζώσουμε μέσα τους την πεποίθηση, ότι υπάρχει κόλαση. Αν ριζωθεί ο φόβος της κολάσεως μέσα τους, μεγάλη η ωφέλεια. Η

ψυχή που έμαθε από την πρώτη ηλικία να συνταράσσεται με την προσδοκία της Κρίσεως, δεν θα αποβάλλει εύκολα αυτόν τον φόβο. Και σαν κάποιο άλογο, πειθαρχικό στα χαλινάρια, θα βαδίζει σωστά και θα λέει τα χρήσιμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο το παιδί βρίσκεται σε ηλικία, που τρέμει, φοβάται και πτοείται μπροστά στην αγριεμένη όψη σου και στη φωνή σου, επωφελήσου αυτή την κατάσταση, όπως πρέπει... Εσύ πρώτος θα απολαύσεις τους αγαθούς καρπούς, αν θα έχεις δηλαδή καλό παιδί. Κοπιάζεις για το συμφέρον σου, για τον εαυτό σου. Αυτός που λυπάται να τιμωρήσει το παιδί του, το οδηγεί στην απώλεια. Αντίθετα, αυτός που δεν διστάζει να το τιμωρήσει, το σώζει:

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι γονείς πρέπει να παρακολουθούν προσεκτικά που πάνε και που γυρίζουν τα παιδιά τους, που περνούν τον καιρό τους, ποιές παρέες έχουν, γιατί πρέπει να ξέρουν ότι, όταν παραμελήσουν τα παιδιά τους και αδιαφορήσουν να τα οδηγήσουν στην ευσέβεια, καμμία συγγνώμη δεν θα βρουν από το Θεό και θα υποστούν για την αμαρτία τους αυτή, την χειρότερη τιμωρία. Γι' αυτό πρέπει να απομακρύνουμε τα παιδιά μας από αισχρά ακούσματα, θεάματα και αμαρτωλές διασκεδάσεις, καθώς και ας παρουσιάζουμε ως παράδειγμα, συνομήλικους του που ζουν ενάρετα, για να ζηλέψουν και να τους ακολουθήσουν...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και αν ακόμη έχουμε ρυθμίσει όλες τις ενέργειές μας σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, εφόσον παραμελούμε τη σωτηρία των παιδιών μας, θα υποστούμε την πιο αυστηρή τιμωρία από τον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος~

Ο Θεός σου έδωσε τα παιδιά για να σε γηροκομήσουν, αλλά και για να μάθουν από σένα την αρετή. Γι' αυτό σου τα έδωσε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν αναθρέψεις καλά το παιδί σου, τότε και εκείνο θα αναθρέψει με τον ίδιο τρόπο το παιδί του και εκείνο το δικό του παιδί. Και έτσι θα συνεχίζεται παντοτινά μια αλυσίδα και μια αλληλοδιαδοχή άριστης ζωής, που πήρε την αρχή και την ρίζα από σένα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι μητέρες κατεξοχήν να φροντίζουν τις κόρες τους, ώστε να γίνουν νοικοκυρές και να τις ανατρέφετε έτσι, ώστε να είναι ευλαβείς, σεμνές, να περιφρονούν τα χρήματα και να αποφεύγουν τους καλλωπισμούς. Έτσι να τις παραδώσετε στον γάμο. Και αν τις διαπλάθετε έτσι, όχι μόνο αυτές θα σώσετε, αλλά και το άνδρα της και τα παιδιά και τα εγγόνια... Γιατί όταν η ρίζα είναι καλή, ωραιότερα θα απλωθούν τα κλαδιά και θα λάβετε το μισθό όλων αυτών.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τόσο η αυστηρότητα όσο και η επιείκεια, μπορούν να χρησιμοποιούνται ανάλογα με τον χαρακτήρα του ανθρώπου που θέλουμε να παιδαγωγήσουμε. Η αυστηρότητα και οι απειλές, βοηθούν τα παιδιά να κόψουν κακές συνήθειες και να αποκτήσουν καλές αρχές. Είναι παιδαγωγικό μέσο, που μπορεί να φέρει καρπούς και να απαλλάξει από σοβαρά ελαττώματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι γονείς να μην προκαλείται με την αυστηρότητά σας τα παιδιά σας, για να μην χάνονται και κάνουν έτσι τα παιδιά τους πιο άγρια. Σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα, πρέπει και να τα συγχωρούν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν έβλεπες το παιδί σου να λειώνει από την πείνα, άραγε θα ανεχόσουν να το παραβλέψεις, και δεν θα υπόμενες τα πάντα, ώστε να θέσεις τέρμα στην πείνα του; Ώστε βλέποντάς το να καταστρέφεται από την έλλειψη της τροφής, δεν θα το παράβλεπες... τώρα όμως που καταστρέφεται από έλλειψη Θείας διδασκαλίας, ανέχεσαι να το παραβλέψεις; Διότι αυτή η πείνα είναι πιο φοβερή από εκείνην, αφού καταλήγει και σε μεγαλύτερο θάνατο και γι' αυτό πρέπει εδώ να φροντίζουμε περισσότερο. Λέγει: «Ανατρέφετε αυτά εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» (Εφ. 6,4). Αυτή είναι η πιο καλή φροντίδα των πατέρων, αυτή είναι η γνήσια κηδεμονία των γονέων. Διότι εγώ έτσι καταλαβαίνω την συγγένεια της φύσεως, εάν δείξουν μεγαλύτερη φροντίδα στα πνευματικά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να είναι πειθαρχικός ο γιός σου; Από την αρχή να τον ανατρέφεις με παιδαγωγία και συμβουλή σύμφωνη με το θέλημα του Κυρίου. Τέτοια λοιπόν ας προετοιμάζουμε τα παιδιά μας, ώστε να μπορούν ν' αντέχουν σ' όλες τις δοκιμασίες του βίου και να μην εκπλήσσονται για τα δυσάρεστα που έρχονται. Αν λοιπόν από την αρχή και από τα πρώτα τους βήματα απομακρύνουμε τα παιδιά από την πονηριά και τα χειραγωγήσουμε προς την άριστη οδό, η ευσέβεια θα τους γίνει ένα είδος συνήθειας και φύσεως. Έτσι, δεν θα μεταστρέφονται εύκολα με τη θέλησή τους προς το κακό, γιατί η συνήθεια αυτή, θα τα βοηθεί να πράττουν τα καλά έργα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως για την σωματική ανάπτυξη, δεν δίνεται προς όλους η ίδια τροφή και τα ίδια φάρμακα, έτσι και η ψυχή κάθε ανθρώπου, έχει ανάγκη ιδιαίτερης αγωγής. Άλλους τους επαναφέρει ο λόγος και άλλους το παράδειγμα. Άλλους ωφελεί ο έπαινος και άλλους η επίπληξη. Άλλους ο δημόσιος έλεγχος και άλλους η ιδιαίτερη νουθεσία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η διαπαιδαγώγηση των παιδιών, είναι η τέχνη των τεχνών και η επιστήμη των επιστημών.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Είναι μια μηλιά που κάνει ξινά μήλα. Εμείς τώρα, τί πρέπει να κατηγορήσουμε, την μηλιά ή τα μήλα; Την μηλιά. Λοιπόν, κάνετε καλά εσείς οι γονείς, που είστε η μηλιά, για να

γίνονται και τα μήλα γλυκά. Ένα δένδρο, σαν το κόψεις, ευθύς ξεραίνονται τα κλαριά του. Όταν όμως ποτίζεις την ρίζα του, στέκονται δροσερά τα κλωνάρια του. Σεις οι γονείς, είσαστε σαν το δένδρο. Όταν λοιπόν ο πατέρας και η μητέρα, που είσαστε η ρίζα των παιδιών, ποτίζεστε με νηστείες, προσευχές, ελεημοσύνες, με καλά έργα, ο Θεός φυλάει τα παιδιά σας. Όταν ξεραίνεστε εσείς οι γονείς με τις αμαρτίες, ο Θεός θανατώνει τα παιδιά σας και σας βάζει και εσάς στην κόλαση μαζί τους...

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Να κάνεις μια εικόνα του Χριστού, της Παναγίας, του Προδρόμου, να έχεις και τον Άγιο του παιδιού σου. Και όταν το παιδί σηκώνεται από τον ύπνο και σου γυρεύει ψωμί, να το βάλεις μπροστά στην εικόνα του Χριστού και να του πεις: - Εγώ, παιδί μου, δεν έχω ψωμί· ο Χριστός έχει. Σήκω να κάνεις τον σταυρό σου, να παρακαλέσουμε τον Άγιο σου να παρακαλέσει τον Χριστό. να σου το δώσει Και έτσι το παιδί παρακινείται για την αγάπη του ψωμιού, μόλις ξυπνά, να βλέπει τον Άγιόν του. Βλέποντας τότε ο διάβολος το παιδί, πως έχει την ελπίδα του στον Χριστό και στον Άγιόν του, κατακαίγεται και φεύγει. Έτσι να συνηθίζετε τα παιδιά σας, να τα παιδεύετε από μικρά, για να συνηθίζουν στον καλό δρόμο.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Όπως ακριβώς ό,τι σπείρει κανείς στην καλλιεργούμενη γη, αυτό και θα θερίσει, έτσι και στην ψυχή, όποιες συνήθειες σ' αυτήν εμπνεύσεις, αυτές και θα απολαύσει.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

Να μην γινόμαστε μικρόψυχοι για τα παιδιά μας, ούτε να φοβηθούμε μήπως κοπιάσουν, αλλά να χαιρόμαστε, γιατί κοπιάζοντας θα δοξαστούν.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν είναι μικρό το κέρδος, όταν οι ψυχές των νέων, συνηθίζουν και κάνουν δική τους την αρετή. Όσα ο άνθρωπος αφομοιώνει στην τρυφερή ηλικία του, μένουν ασάλευτα. Γιατί η ψυχή, είναι ακόμα απαλή τότε και ό,τι δέχεται, αυτό εντυπώνεται πολύ βαθειά μέσα του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν παραμένει το μάθημα που γίνεται με τη βία, ενώ όποιο γίνεται με τέρψη και ευχαρίστηση, μπαίνει και κάθεται μονιμότερο στις ψυχές.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η συνήθεια είναι μεγάλη παιδαγωγική δύναμη και στο καλό και στο κακό. Οι γονείς, να αρχίζουν την αγωγή του παιδιού τους από πολύ νωρίς, γιατί μπορεί πιο εύκολα το παιδί να δεχτεί τους νόμους των γονέων και να συμμορφωθεί προς αυτούς. Όταν η ηλικία είναι μικρή, τότε και η ψυχή είναι μαλακή και τρυφερή. Εάν σε αυτήν την τρυφερή ψυχή εντυπωθούν καλές και άγιες συνήθειες, καμμιά δύναμη δεν θα μπορέσει μετά να τις εξαλείψει. Κανείς δεν είναι εκ φύσεως κακός. Παίζει πολύ μεγάλο ρόλο τι πρότυπα, τι παραδείγματα δίνεις στις μικρές ηλικίες. Εάν ξεκινήσεις με καλά βιώματα από μικρός, τότε είναι πολύ εύκολο, να γίνεις καλός. Μεγαλώνοντας δεν χρειάζεται κόπος, το έχεις μέσα σου το καλό, το ζεις...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν τα παιδιά κάνουν αταξίες, να παίρνετε κάποια παιδαγωγικά μέτρα, αλλά να μην τα πιέζετε. Κυρίως να προσεύχεστε. Πολλές φορές οι γονείς και κυρίως η μητέρα, πληγώνουν το παιδί για μία αταξία που έκανε και το μαλώνουν υπερβολικά. Τότε αυτό πληγώνεται. Ακόμη και αν δεν το μαλώσεις εξωτερικά και μέσα σου το μαλώσεις και αγανακτήσεις ή το κοιτάξεις άγρια, το παιδί τό καταλαβαίνει. Νομίζει, ότι η μητέρα του, δεν το αγαπάει. Δεν πρέπει να κάνουμε στα παιδιά μας συνέχεια υποδείξεις. Οι γονείς αφήστε τα παιδιά σας, μην τα καταπιέζετε, μην τους κάνετε παρατηρήσεις, δεν είστε οι χωροφύλακες των παιδιών σας. Πρέπει να δίνουμε καλό παράδειγμα. Να προλάβουμε να δώσουμε στα παιδιά μας καλό παράδειγμα μέχρι τα έντεκα χρόνια.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μην πιέζετε τα παιδιά σας. Αυτό που θέλετε να τους πείτε, να το λέτε με την προσευχή σας. Τα παιδιά δεν ακούν με τα αυτιά, αλλά μόνο όταν έρχεται η Θεία Χάρις και τα φωτίζει, τότε ακούνε αυτά που θέλουμε να τους πούμε. Στα παιδιά να μην λέτε πολλά για τον Χριστό, για τον Θεό, αλλά να προσεύχεστε στον Θεό για τα παιδιά. Τα λόγια χτυπούν στ' αυτιά, ενώ η προσευχή πηγαίνει στην καρδιά. Όταν θέλετε να πείτε κάτι στα παιδιά σας, πέστε τα στην Παναγία και αυτή θα ενεργήσει. Η προσευχή σας αυτή, θα γίνει ζωογόνος πνοή, σαν το πνευματικό χάδι, που αγκαλιάζει τα παιδιά και τα έλκει. Τέτοια προσευχή, λοιπόν, χρειάζονται τα παιδιά. Προσευχή θερμή, διαρκή, επίμονη και ο Θεός θα κάνει το θαύμα Του και θα τα ελευθερώσει από αυτό που τα κρατά δεμένα. Με την αγιότητα των γονιών, τα παιδιά θα βρουν το σωστό δρόμο. Πολιορκείστε τα με τις προσευχές σας!...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Δεν είναι αρκετό να είναι οι γονείς ευσεβείς. Πρέπει να μην καταπιέζουν τα παιδιά, για να τα κάνουν καλά με τη βία. Είναι δυνατό να διώξουμε τα παιδιά από τον Χριστό, όταν ακολουθούμε τα της θρησκείας με εγωισμό. Τα παιδιά δεν θέλουν καταπίεση. Μην τα εξαναγκάζετε να σας ακολουθήσουν στην Εκκλησία. Μπορείτε να πείτε: «Όποιος θέλει, μπορεί να έρθει τώρα μαζί μου ή αργότερα». Αφήστε να μιλήσει στις ψυχές τους ο Θεός. Η αιτία που μερικών ευσεβών γονέων τα παιδιά, όταν μεγαλώσουν, γίνονται ατίθασα και αφήνουν και την Εκκλησία και όλα και τρέχουν αλλού να ικανοποιηθούν, είναι αυτή η καταπίεση που τους ασκούν οι «καλοί» γονείς.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μην πνίγεις το παιδί σου με την αγάπη σου. Μην το ξυπνάς την νύχτα και το φιλάς, γιατί το παιδί θα γίνει νευρικό...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν οι άνθρωποι αγανακτούν και θυμώνουν, εκπέμπεται μια κακή δύναμη από το κακό που έχουν μέσα στον εαυτόν τους και επηρεάζουν τον άλλο, έστω και αν δεν του λένε τίποτα. Με ένα τέτοιο τρόπο σήμερα οι γονείς επηρεάζουν τα παιδιά τους, τα βλέπουν που κάνουν αταξίες, σφίγγονται, αγανακτούν και λένε: - Ας μην του μιλήσω τώρα και το τραυματίσω. Που να ξέρουν οι γονείς, ότι αυτή η βαρυγκομιά, είναι θανάσιμο αμάρτημα και ότι τραυματίζουν το παιδί τους, χωρίς καν να έχουν μιλήσει...!!!!

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν τα παιδιά είναι τραυματισμένα και πληγωμένα από κάποιο σοβαρό ζήτημα, να μην επηρεάζεστε που αντιδρούν και μιλούν άσχημα. Στην πραγματικότητα δεν το θέλουν, αλλά δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς στις δύσκολες στιγμές. Μετά μετανιώνουν... Αν όμως, εσείς εκνευριστείτε και θυμώσετε, γίνεστε ένα με τον πονηρό και σας παίζει όλους.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Δημιουργείται μια κατάσταση στη ψυχή των παιδιών εξαιτίας των γονέων τους, που αφήνει ίχνη μέσα τους, για όλη τους την ζωή. Η συμπεριφορά τους, στη συνέχεια της ζωής τους, η σχέση με τους άλλους, έχουν άμεση εξάρτηση, από τα βιώματα που φέρουν από τα παιδικά τους χρόνια.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Τα παιδιά πρέπει να μεγαλώσουν με το χάδι της μητέρας και με το χάδι του πατέρα, ο οποίος πρέπει να προσέχει, ώστε να μην είναι πολύ σκληρός. Και αν χρειαστεί να επιβάλλει κάποια τιμωρία, να το κάνει με πολλή προσοχή και πολύ μέτρο, για να μην δημιουργήσει στο παιδί κανένα τραύμα. Το ενδιαφέρον του καλού πατέρα για το παιδί του πρέπει να μένει αμείωτο, ακόμη και όταν το παιδί μεγαλώνει και σκληρύνεται και επαναστατεί και δεν τον ακούει και παίρνει ακόμη και θέσεις εχθρικές και αντίθετες. Εκεί θα φανεί η δεξιοτεχνία, αλλά και η αγάπη του καλού πατέρα, γιατί τα παιδιά, μέχρι να εισέλθουν στην ανδρική ηλικία, κάνουν πολλές ανέμπειρες και ανόητες ενέργειες και προκαλούν τους γονείς, ειδικά τον πατέρα. Ο πατέρας καμμιά φορά σκληρύνεται και από απερισκεψία λησμονεί τη θέση του καλού πατέρα και γίνεται αστυνομικός σκληρός και κάνει στο παιδί του, πολλές φορές, ανεπανόρθωτο κακό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Για την κακή συμπεριφορά των παιδιών φταίνε γενικά οι γονείς. Δεν τα σώζουν ούτε οι συμβουλές, ούτε η πειθαρχία, ούτε η αυστηρότητα. Αν δεν αγιάζονται οι γονείς, αν δεν αγωνίζονται, κάνουν μεγάλα λάθη και μεταδίδουν το κακό που έχουν μέσα τους.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Έρχονται εδώ εκατοντάδες γονείς και με κλάματα στα μάτια με παρακαλούν να βοηθήσω τα παιδιά τους γιατί άλλα έμπλεξαν με ναρκωτικά, άλλα με κακές παρέες, άλλα τους βρίζουν, τους ζητούν χρήματα, για να τα χρησιμοποιήσουν στις χαρτοπαικτικές λέσχες και στα άλλα τυχερά παιχνίδια, και όταν δεν έχουν να τους δώσουν, τους απειλούν και ακόμη και τους χτυπούν! Έτσι, φθάνουν οι γονείς να καταρώνται και αυτά και την ώρα και τη στιγμή, που τα έφεραν στη ζωή! Έχω δει γονείς να κλαίνε με μαύρο δάκρυ για το κατάντημα των παιδιών τους και να λένε, χίλιες φορές να μην τα είχαμε! Γιατί τότε, θα είχαμε ένα καημό και μία στενοχώρια, που δε θα είχαμε παιδιά, ενώ τώρα, μου λένε, έχουμε χίλιους καημούς και άλλες τόσες στενοχώριες για τα προβλήματα τα φοβερά, που μας δημιουργούν καθημερινά και ντρεπόμαστε να κυκλοφορούμε στον κόσμο. Γι' αυτό ζητάνε να τους βοηθήσω με τις προσευχές μου, για να σώσουν τα παιδιά τους. Όμως, όταν τους ρωτώ, εσείς τι κάνετε τώρα, για να βοηθήσετε αυτά τα δυστυχισμένα πλάσματα, μου απαντούν, σχεδόν στερεότυπα, ότι δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτε, γιατί ξέφυγαν από τον έλεγχό τους, μόλις έγιναν έφηβοι! Ε! Επόμενο ήταν, τους λέω. Αφού αφήσατε όλα τα παιδικά χρόνια ανεκμετάλλευτα και περιμένατε να έλθει η ήβη, για να ασχοληθείτε με τα

παιδιά σας, ασφαλώς αυτά τα αποτελέσματα θα είχατε και θα πρέπει να περιμένετε και χειρότερα. Το παιδί είναι σαν το ζυμάρι. Όσο πιο μαλακό είναι το ζυμάρι, τόσο πιο εύκολα πλάθεται. Το ίδιο και το παιδί. Όσο πιο μικρό είναι, τόσο πιο χρηστά διαπλάθεται, διαμορφώνεται, διαπαιδαγωγείται και τελειούται. Τώρα, που θυμηθήκατε εσείς, ότι έχετε παιδιά, ή μάλλον σας το θύμισαν αυτά με τις αταξίες τους, τις απαιτήσεις τους, τις παρανομίες τους και γενικά με την ανήθικη συμπεριφορά τους, τώρα είναι αργά. Πέταξε το πουλάκι. Και εάν πετάξει ένα πουλί, που το είχαμε στο κλουβί, δύσκολα πιάνεται, για να μην πω, πως δεν ξαναπιάνεται!... Η διαπαιδαγώγηση του παιδιού είναι το Α και το Ω των υποχρεώσεων, που έχουν οι γονείς σ' αυτή την ανθρώπινη ύπαρξη, που με τη θεϊκή σύμπραξη φέρνουν στη ζωή! Γονείς, που απέτυχαν να διαπαιδαγωγήσουν το παιδί τους σωστά, θεωρούνται αποτυχημένοι σε ΟΛΑ! Σε ΟΛΑ, με ακούτε; Γιατί, εάν υποθέσουμε ότι υπάρχουν γονείς , που αφιέρωσαν όλη την ζωή τους στο να επεκτείνουν τις βιομηχανικές τους εγκαταστάσεις και να πολλαπλασιάσουν τα χρήματά τους, με αποτέλεσμα να γίνουν μεγιστάνες του πλούτου, ενώ παράλληλα δεν έκαναν τίποτα για την χρηστή διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους, τότε, σας λέω, ότι όχι μόνο δεν προσέφεραν τίποτε στα παιδιά τους, αλλά αγωνίστηκαν και κόπιασαν για να δημιουργήσουν τεμπέληδες, ακαμάτες και εγκληματίες! Ναι! Σας το βεβαιώνω εγώ. Εγκληματίες έφτιαξαν! Συνεπώς αν δεν υπάρχει σωστή διαπαιδαγώγηση, δεν υπάρχει τίποτα. Η διαπαιδαγώγηση πρέπει να ξεκινάει από το σημείο σύλληψης του παιδιού με θερμές προσευχές προς τον Κύριο. Έτσι δείχνουμε έμπρακτα, ότι εμπιστευόμαστε τη σωστή διαπαιδαγώγηση του παιδιού μας στον ίδιο τον Θεό. Και όταν το παιδί μας βρίσκεται υπό την άμεση και συνεχή εποπτεία, παρακολούθηση και προστασία του Θεού, ε τότε να είμαστε βέβαιοι, πως ποτέ δεν θα παραστρατήσει...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Τώρα ο κόσμος χάλασε. Στο μικρό παιδάκι λένε όλο επαινετικά λόγια. Μην το μαλώσουμε, μην του εναντιωθούμε, μην το πιέσουμε το παιδί και να του κάνουμε τα χατίρια. Μαθαίνει, όμως, έτσι και δεν μπορεί ν' αντιδράσει σωστά και στην πιο μικρή δυσκολία, όταν εισέλθουν στη ζωή και έρθουν αντιμέτωποι με χίλιους δύο χαρακτήρες ανθρώπων. Μόλις κάποιος του εναντιωθεί, τσακίζεται, δεν έχει σθένος.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αυτό που ζεις, αυτό και ακτινοβολείς. Ακτινοβολεί ο Χριστός μέσα σου; Αυτό πηγαίνει στο παιδί σου. Εκεί βρίσκεται το μυστικό. Και αν γίνει αυτό, όταν το παιδί είναι μικρό στην ηλικία, δεν θα χρειαστεί να κοπιάσεις πολύ, όταν μεγαλώσει...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η υπερπροστασία, αφήνει ανώριμα τα παιδιά.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Κάθε φορά, που εσύ λές, για παράδειγμα: «Κύριε, ελέησον το παιδί μου», το παιδί σου παίρνει ένα αγαθό λογισμό από τον Χριστό. Και όσο όσο συνεχίζεις να προσεύχεσαι, τόσο περισσότερους αγαθούς λογισμούς παίρνει το παιδί σου. Και αν τώρα το παιδί σου είναι όπως ένα άγουρο πορτοκάλι, σιγά - σιγά θα ωριμάσει και θα γίνει όπως το θέλεις.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οι μητέρες ξέρουν να αγχώνονται, να συμβουλεύουν, να λένε πολλά, αλλά δεν έμαθαν να προσεύχονται. Οι πολλές συμβουλές και υποδείξεις κάνουν πολύ κακό. Όχι πολλά λόγια στα παιδιά. Τα λόγια χτυπάνε στ' αυτιά, ενώ η προσευχή πηγαίνει στην καρδιά.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Το φάρμακο και το μεγάλο μυστικό για την πρόοδο των παιδιών είναι η ταπείνωση. Η εμπιστοσύνη στον Θεό δίνει απόλυτη ασφάλεια. Στο παιδί δεν πρέπει να λέτε: «Εσύ θα τα καταφέρεις, εσύ είσαι σπουδαίος, είσαι νέος, είσαι ανδρείος είσαι τέλειος!...». Δεν το ωφελείτε έτσι το παιδί. Μπορείτε όμως να του πείτε, να κάνει προσευχή.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Δεν πρέπει να χαϊδεύουμε το ένα παιδί μπροστά στα άλλα. Ζηλεύουν... Αλλά και ούτε να το παινεύουμε υπερβολικά, όλο μπράβο και μπράβο, διότι έτσι το καημένο μεγαλώνει, φουσκωμένο από εγωισμό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Να μάθουμε στην οικονομία, στη στέρηση τα παιδιά. Μη τους παίρνεις ό,τι θέλουν. ''Δεν έχουμε χρήματα - να λές και ας έχετε - θα μαζέψουμε και αν μπορέσουμε θα το πάρουμε αυτό το παιχνίδι''. Βάλε τα παιχνίδια στο πατάρι και κατά διαστήματα κατέβασε ένα. Μάζεψε το άλλο, ώστε να ξεχαστεί... και μετά από κάποιο διάστημα να το βγάλεις ως καινούριο. Έτσι θα απασχολείται όταν είσαι έξω από το δωμάτιο.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Προσευχή θα κάνετε με πίστη για τα παιδιά σας και θα τα νουθετήσετε, όσο μπορείτε με την αγάπη και με τον καλό τον τρόπο. Όχι με αυστηρότητα. Γιατί πολλά παιδιά φεύγουν από το σπίτι, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Όπως ο Θεός σε υπομένει, σε ανέχεται, να υπομένεις και εσύ το παιδί σου. Έχεις καθήκον να το συμβουλεύεις, όχι όμως με ταραχή και θυμό, αλλά με τρόπο ήρεμο και γαλήνιο. Εάν δεν σε ακούει, εκείνο έχει όλη την ευθύνη. Εσύ τότε να παρακαλείς τον Θεό να το φωτίσει και να το οδηγήσει στην οδό των εντολών Του.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Ο κηπουρός όταν θέλει να φυτέψει ένα δέντρο, το δένει σε πάσσαλο, που είναι χωμένος στερεά μέσα στο χώμα. Έτσι δεν υπάρχει κίνδυνος να ξεριζώσουν το δέντρο, ο άνεμος και οι μπόρες. Το καθαρίζει επίσης από τα περιττά και τα ξερά κλαδιά, για να μην το βλάψουν και το ξεράνουν ολόκληρο. Κάντε και εσείς το ίδιο, για τα παιδιά σας. Δέστε τις καρδιές τους στο Θείο φόβο, για να μην σαλευτούν από τις σατανικές σκευωρίες και ξεπέσουν από τη ζωή της ευσέβειας. Κόψτε τα πάθη τους που φυτρώνουν σαν άγρια κλαδιά, για να μην αναπτυχθούν και καταπνίξουν το δέντρο της ψυχής τους.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Τα παιδιά που δεν γνώρισαν τιμωρία, όταν μεγαλώνουν, γίνονται σαν τα άλογα, άγρια και αδάμαστα. Γι' αυτό Χριστιανέ μου, να αγαπάς τα παιδιά σου και να τα τιμωρείς. Τώρα που είναι μικρά, ας υποφέρουν σωματικά, για να μην πονάει μετά εξαιτίας τους, η καρδιά

σου. Ας τους κάνεις τώρα εσύ να δακρύζουν, για να μην σε κάνουν αργότερα εκείνα, να ρίχνεις δάκρυα. Όμως μέτρο σε όλα, κάτι που είναι πολύ αναγκαίο και αξιέπαινο.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Μικρός βλαστός, όπου τον γέρνεις, τέτοια κλίση θα πάρει. Ένα καινούριο δοχείο αν θα εκπέμπει μυρωδιά η κακοσμία, εξαρτάται από το με τι θα το γεμίσετε, βάζοντας μέσα, είτε αρώματα, είτε ακαθαρσίες.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Αν η αγωγή αποχωριστεί από την διδαχή του Χριστού, τότε χάνεται η αγωγή και οι σωστοί άνθρωποι.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Η παθολογική γονική στοργή στα παιδιά τους, συνήθως είναι το γλυκό δηλητήριο που καταστρέφει τα παιδιά. Η δύναμη των παιδιών, βρίσκεται στην αδυναμία τους, την οποία οι γονείς τους σέβονται. Το πιο σημαντικό δώρο που μπορούν οι γονείς να προσφέρουν στο παιδί τους είναι να του μάθουν, να αναγνωρίζει και να επαναστατεί εναντίον του κακού. Αναθρέψτε τα παιδιά σας με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτά να επαναστατούν ενάντια στην κακία και τότε θα έχετε καταφέρει να τους δώσετε σωστή αγωγή.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Στην εποχή μας, πολλοί γονείς μαθαίνουν στα παιδιά τους ένα σωρό πράγματα, συχνά άχρηστα και ανώφελα και δεν φροντίζουν να εμφυσήσουν στα παιδιά τους, τον φόβο του Κυρίου και την εκπλήρωση των εντολών του Θεού. Γι' αυτό και τα περισσότερα παιδιά γίνονται ανυπάκουα και δεν σέβονται τους γονείς τους και όχι μόνο δεν προσφέρουν κανένα όφελος στην κοινωνία, αλλα προκαλούν και μερικές φορές βλάβη.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Να μην περιορίζεται η μόρφωση και η αγωγή των παιδιών σας στην έξωθεν σοφία, στην σοφία αυτού του κόσμου. Να μαθαίνουν ταυτόχρονα την άνωθεν σοφία και την ανώτατη αλήθεια. Να μαθαίνουν το νόμο του Θεού και τις εντολές του Χριστού, να μαθαίνουν την ευλάβεια, πώς να έχουν πάντα την μνήμη του Θεού και την σωστή Χριστιανική οδό. Μόνο τότε δεν θα χαθούν τα παιδιά σας στις οδούς της ανθρώπινης σοφίας, μόνο τότε πάνω απ' όλα θα έχουν πάντα την Χριστιανική σοφία, την γνώση του Θεού. Μ' αυτό τον τρόπο λοιπόν πρέπει να διαπαιδαγωγούμε (και να μορφώνουμε) τα παιδιά μας.

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Όταν άφησα τα παιδιά μου και τα εμπιστεύτηκα στον Θεό, Εκείνος τα φρόντισε. Τα παιδιά μεγάλωσαν σωστά και νομίζω, ότι εγώ δεν θα μπορούσα να τα φροντίσω τόσο καλά!

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Η θρησκευτική διαπαιδαγώγηση είναι το πλουσιότερο δώρο που μπορούν να κληροδοτήσουν οι γονείς στα παιδιά τους.

~ Οσιομάρτυς Τσαρίνα Αλεξάνδρα ~

Είναι αδύνατο να γίνουν τα παιδιά σας καλοί άνθρωποι, αν εσείς οι γονείς δεν τους δώσετε το καλό παράδειγμα. Και αν ποτέ έτυχε από κακούς γονείς να γίνουν καλά παιδιά, αυτό είναι σπάνιο. Το καλό δέντρο παράγει καλούς καρπούς, και οι καλοί γονείς κάνουν καλά παιδιά. Όταν λοιπόν θέλετε τα παιδιά σας να γίνουν καλοί άνθρωποι, και να ευφρανθείτε με την πρόοδο τους, να τα συνηθίζετε από μικρά στην ευσέβεια. Εάν όμως φροντίζετε μόνο πώς να αφήσετε πλούτη και κληρονομιά στα παιδιά σας και δεν φροντίζετε για την ανατροφή τους, τότε θα είστε δυστυχισμένοι και τα παιδιά σας μια μέρα θα γίνουν δυστυχισμένα και επιβλαβή και στον εαυτό τους και στην κοινωνία.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Τα παιδιά χρειάζονται αγάπη, όχι υλικά πράγματα. Αγάπη και προσευχή. Πρέπει να έχουν Θεό τα παιδιά, αλλιώς πορεύονται στη ζωή τυφλά, σαν τα άλογα ζώα και έχουν ανάλογες συνέπειες. Να δίνετε Θεό στα παιδιά. Όταν τα παιδιά μετέχουν στα Μυστήρια, το Άγιο Πνεύμα τα φωτίζει παντού.

~ Γέροντας Αμβόσιος Λάζαρης ~

Τα παιδιά έχουν μιμητικότητα, δεν έχουν ακουστικότητα.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Άμα το παιδί δεν διαπαιδαγωγηθεί εν Χριστώ, τότε το παιδί θα Τον αναζητά στα φαγητά, στις σαρκικές απολαύσεις, στα ναρκωτικά, στην αυτοκτονία, στα οποία φυσικά απουσιάζει ο Χριστός μας. Η πρώτη και η υψίστη ευθύνη των γονέων προς τα παιδιά τους, είναι η εν Χριστώ διαπαιδαγώγησή τους.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Η πείρα των αιώνων απέδειξε, ότι έχει ένα παιδί πνευματική ανατροφή από την οικογένεια, από την παιδική του ηλικία, μπορεί να δεχτεί την Χάρη του Θεού σε τέτοιο βαθμό, που μόνο οι τέλειοι έχουν...!

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Μην ελέγχετε συνεχώς τα παιδιά σας. Ζήστε εσείς σωστά και εκείνα θα βρούν το δρόμο τους, θα καταλάβουν και θα διορθωθούν. Μη τους λέτε συνέχεια τι να κάνουν ή πώς να το κάνουν, πώς να συμπεριφερθούν, πώς να μιλούν, να μη φωνάζουν, να μη νευριάζουν... Αφήστε όλα αυτά να τα δουν στη δική σας ζωή, στη καθημερινή συμπεριφορά σας. Αφήστε τον Θεό να μιλήσει στην ψυχή τους... Ας μεγαλώνουν τα παιδιά χωρίς συνεχή πίεση και συνεχείς υποδείξεις, χωρίς άσκηση βίας και πιεστικής εξουσίας. Μετά από κάποια πράξη του παιδιού που πληρώνει συνέπειες, προσέξτε μην σας ξεφύγουν εκφράσεις: «δεν σου τάλεγα εγώ!... Αν με άκουγες... Να τώρα!! Αυτός είναι ένας δριμύς έλεγχος που πληγώνει βαθιά το παιδί...

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Οι γονείς που εμποδίζουν τα παιδιά τους να διδαχτούν την πίστη στο Χριστό, θα τιμωρηθούν χειρότερα από τους αυτοκτονούντες!

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Οι γονείς θα πρέπει να διδάσκουν τα παιδιά τους απόλυτη υπακοή, πριν από τα πέντε τους χρόνια, διότι σε αυτή την ηλικία είναι, που διαμορφώνεται ο χαρακτήρας ενός παιδιού. Έτσι τα ίχνη της διαπαιδαγώγησης του χαρακτήρα του, παραμένουν για το υπόλοιπο της ζωής του.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Είναι μεγάλο λάθος να τιμωρείς τα παιδιά τη στιγμή που κάνουν κάτι κακό, διότι τίποτα δεν πετυχαίνεις έτσι. Πρέπει πρώτα να ηρεμούμε και κατόπιν, με πολλή αγάπη, να λέμε στο παιδί ότι έκανε κάτι κακό και ότι θα πρέπει να δεχτεί κάποιου είδους τιμωρία. Αν συμβεί το ίδιο πράγμα ξανά, τότε το παιδί υφίσταται μια πιο αυστηρή τιμωρία και έτσι μαθαίνει.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Αν θέλεις να βάλεις κάποιον στο σωστό δρόμο, να τον διδάξεις και να το συμβουλεύσεις, θα πρέπει πρώτα να ταπεινωθείς και να του μιλήσεις με πολλή αγάπη. Θα δεχτεί την συμβουλή σου, διότι θα νοιώσει, ότι του τη δίνεις με αγάπη. Αν όμως θέλεις να γίνει το δικό σου πάση θυσία, δεν θα πετύχεις τίποτα. Να πως χτίζεται μέσα στο παιδί η αντιδραστικότητα. Όταν ένα παιδί είναι ανυπάκουο, η λύση δεν είναι, να του ''τις βρέξουμε''.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Είναι πρόβλημα, όταν ένα παιδί θέλει το ένα και το άλλο και οι γονείς του, ικανοποιούν κάθε καπρίτσιο του. Σε αυτές τις περιπτώσεις, όταν τα παιδιά μεγαλώνουν, περιμένουν και από όλους τους άλλους, να συμμορφώνονται σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Τιμωρούμε τα παιδιά μας, αλλά στην πραγματικότητα δεν έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε αυτό, διότι αποτύχαμε να τους διδάξουμε τον σωστό δρόμο.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Μικρά παιδιά κακομαθημένα, χτυπούν το χέρι πάνω στο τραπέζι και απαιτούν ό,τι τους αρέσει. Και η μάνα, κακή παιδαγωγός, τους δίνει, ό,τι ζητήσουν, αντί να τα αφήσει εκεί νηστικά, να τους κόψει το θέλημα, να τα μάθει να περιορίζουν τις απαιτήσεις τους. Και φθάσαμε στο σημείο, να παρατηρούνται αυτοκτονίες νέων, γιατί δεν συνήθισαν από μικρά στην άσκηση της υπομονής.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Δυστυχώς υπάρχουν άνθρωποι φτωχοί στην κοινωνία μας, που οι γονείς τους δεν μπόρεσαν να τους δώσουν τίποτα άλλο, εκτός από λεφτά...

~ Πατριάρχης Σερβίας Παύλος ~

Εάν οι γονείς έχουν μόνο αγάπη στο παιδί τους και του συγχωρούν τα πάντα, χωρίς κυρώσεις για τις αταξίες του, τότε ένα τέτοιο παιδί, στο τέλος θα γίνει ένας τύρρανος.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Εάν δεν μάθετε τα παιδιά σας από νήπια να νηστεύουν, μην περιμένετε να γίνουν καλά τα παιδιά σας. Θα γίνουν πρόστυχα, θα έχουν παράλογες απαιτήσεις, δεν θα έχουν

προσωπικότητα, δεν θα κάνουν προκοπή και μάλιστα θα στραφούν εναντίον σας. Σας το λέω και σας το προσυπογράφω!

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όταν οι γονείς τα παιδιά τους από μικρά τα μαθαίνουν να κάνουν δουλειές, τα βοηθούν πολύ, ώστε στην ενήλικη ζωή τους να έχουν ωριμότητα και υπευθυνότητα.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Παιδαγωγήστε τα παιδιά σας, για να μην σας παιδέψουν αυτά.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Όποιος κατόρθωσε να μάθει στα παιδιά του την υπακοή, έλυσε το πρόβλημα της αγωγής. Φροντίστε τα παιδιά σας, από μικρά, να τα δώσεται παιδεία Χριστού. Όχι όταν μεγαλώσουνε, γιατί τότε δεν θα σας ακούσουνε. Εφόσον εσείς δεν ακούσατε το Χριστό, ώστε να τα εκπαιδεύσετε εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου, δεν θα έχετε βοηθό το Χριστό, να σας σεβαστούν και να σας ακούσουνε τα παιδιά σας και δεν θα περνάει ο λόγος σας. Θα κάνουν, τα του κόσμου, θα κάνουν τα της μόδας, θα κάνουν τα της σαρκός και δεν θα μπορέσετε να τα κρατήσετε. Τώρα που τα έχετε μικρά, εμβολιάστε τα, μάθετέ τα να προσεύχονται να Εκκλησιάζονται και να νηστεύουν. Διότι το ζητούμενο δεν είναι να φτιάξεις ένα παιδί μορφωμένο, αλλά χαριτωμένο.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Η ψυχή του παιδιού είναι ένα λευκό χαρτί, που στο δίδει ο Χριστός και καλείσαι να γράψεις πάνω σε αυτό, περί του Χριστού. Αν πρωτογράψουν οι γονείς, το Χριστό στην ψυχή του ανθρώπου, τότε το παιδί και να πέσει αργότερα με τα μούτρα στην αμαρτία, θα έρθει εποχή, που τα πρώτα γραφόμενα, θα του έρθουν στην επιφάνεια και θα επιστρέψει στο Χριστό. Και αυτό γιατί το παιδί θα δει, ότι η αμαρτία δεν του γεμίζει την καρδιά, κάτι που γινότανε όταν βρισκότανε κοντά στο Χριστό. Είναι δύσκολο για τον διάβολο να γράψει πάνω σε ένα ήδη γραμμένο χαρτί. Τί μεγάλη ευθύνη έχουν γονείς απέναντι στα παιδιά τους και στο Θεό!

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Όποιος φανεί έστω και μια φορά ελαστικός στα καπρίτσια του παιδιού του, θα είναι πάντα ''δούλος'' στις ιδιοτροπίες του.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Αν μάθετε τα παιδιά σας να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους προς τον Θεό, τότε εκείνα θα εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους προς εσάς. Ειδάλλως θα είστε πικραμένοι σε όλη σας τη ζωή...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Πώς εσύ γονέα απαιτείς να σε ακούνε τα παιδιά σου, όταν εσύ δεν ακούς τον Ουράνιο Πατέρα σου;

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Περί αγώνα

Περικοπές

Πρέπει να αγωνίζεσαι για να μοιάσεις με τους λίγους και τους εκλεκτούς και όχι με τους πολλούς και τους καταδικασμένους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αν ο υλοτόμος που θέλει να κόψει μεγάλο δέντρο, καταφέρει μια τσεκουριά και δεν πέσει το δέντρο, σταματάει; Δεν δίνει και δεύτερη και τρίτη και τέταρτη και δέκατη... μέχρις ότου πέσει το δέντρο;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκεί που δεν υπάρχει αγώνας, δεν υπάρχει νίκη. Αν δεν υπάρχει νίκη, δεν υπάρχει και στεφάνι.

~ Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής ~

Βάλε τον οβολό σου εσύ, να βάλει και ο Θεός τα μύρια τάλαντα.

~όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ακούς πολλούς να λένε: Μεγάλο σταυρό έχω, δεν τον μπορώ άλλο, δεν έχω άλλο υπομονή, δεν έχω νεύρα πλέον, έσπασαν τα νεύρα μου.... Αγωνίζονται μοναχοί τους αυτοί οι άνθρωποι, δίχως την βοήθεια του Θεού, γι' αυτό και δεν έχουν πλέον υπομονή, ούτε νεύρα, τίποτα δεν έχουν. Και αυτό θα τους ξετινάξει. Ο Θεός δεν φορτώνει τον άνθρωπο τόσο, αλλά δυστυχώς οι άνθρωποι είναι φορτωμένοι από μόνοι τους.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ο ζωγράφος και το αφηνιασμένο άλογο

Ήταν κάποτε ένας ζωγράφος, που πάνω στον μεγάλο καλλιτεχνικό του οίστρο, θέλησε να ζωγραφίσει ένα άσπρο άλογο αφηνιασμένο. Ένα στιγμιότυπο που θα εκπέμπει όλη αυτή την ωμή δύναμη και βιαιότητα του ζώου.

Έβαλε όλη του τη μαεστρία και όλες του τις καλλιτεχνικές δεξιότητες και όταν, προς το τέλος, κοίταξε από απόσταση τον καμβά ικανοποιήθηκε από το αποτέλεσμα. Είχε πετύχει να αποτυπώσει ακριβώς εκείνο που ήθελε. Την ορμή, το πάθος, την υπερβολική ένταση. Με όλες τις λεπτομέρειες, τα διογκωμένα μάτια, τις φουσκωμένες φλέβες, τη σύσπαση των μυών. Ήθελε, τώρα, να βάλει και την τελευταία πινελιά που θα ολοκλήρωνε αυτό που είχε στον νου του. Ήθελε να αποτυπώσει τον αφρό που διέφευγε από τα χείλη του μανιασμένου ζώου, χαρακτηριστικό στοιχείο του συγκεκριμένου έργου του.

Προσπάθησε μία και δύο, αλλά το αποτέλεσμα δεν τον ικανοποιούσε. Δεν είχε ούτε τη φυσικότητα ούτε την τυχαιότητα - τη διασπορά που επιθυμούσε. Και διόρθωνε τον καμβά και ξαναπροσπαθούσε από την αρχή. Μάταια!

Μετά από πολλές προσπάθειες απελπίστηκε από την αδυναμία του να ζωγραφίσει τον αφρό. Και, νευριασμένος όπως ήταν, πέταξε το πινέλο του με μανία προς τον πίνακα και

έφυγε. Αφού δεν μπορούσε να αποτυπώσει αυτήν τη λεπτομέρεια και ολόκληρος ο πίνακας δεν άξιζε για εκείνον.

Όταν, όμως, αργότερα ξαναγύρισε στο εργαστήριό του για να συμμαζέψει τα εργαλεία του, παρατήρησε έναν τέλεια σχηματισμένο αφρό να ξεπετάγεται από το μισάνοιχτο στόμα του αλόγου, ακριβώς έτσι όπως τον είχε φανταστεί! Το πινέλο, που είχε πετάξει προς τον πίνακα και τώρα έστεκε ξερό στο πάτωμα, είχε αφήσει στον καμβά την τέλεια αποτύπωση της λεπτομέρειας που ώρες προσπαθούσε να συμπληρώσει.

Ήταν ένα μήνυμα της Προνοίας του Κυρίου, σαν να τον έλεγε, ότι με το να παρατάμε τον αγώνα και την προσπάθειά μας, δεν επιτυγχάνουμε τον σκοπό μας...

Μην τα παρατάτε ποτέ!

Ο Ουϊνστον Τσώρτσιλ (+1965), πρωθυπουργός της Αγγλίας, δεν ήταν καθόλου καλός μαθητής. Με την υπομονή και επιμονή στον αγώνα του, έγινε πρωθυπουργός και επονομάστηκε ''πατήρ της νίκης'' του Β' Παγκοσμίου Πόλεμου. Προς το τέλος της ζωής του, τον προσκάλεσε το Γυμνάσιο, όπου είχε φοιτήσει, να μιλήσει στα παιδιά. Ο γυμνασιάρχης τον παρουσίασε με ενθουσιασμό στους μαθητές.

Ο Τσώρτσιλ ανέβηκε στο βήμα και αφού ευχαρίστησε τον γυμνασιάρχη, στράφηκε στους μαθητές και είπε:

- Αγαπητοί μου νέοι, μην τα παρατάτε ποτέ! Μην τα παρατάτε ποτέ! Μην τα παρατάτε ποτέ!

Και κατέβηκε από το βήμα.

Μάθημα από μία αράχνη

Ο βασιλιάς Ροβέρτος Α' της Σκωτίας (1274-1329), ήταν κάποτε φυλακισμένος στην Αγγλία. Μεγάλη απογοήτευση πλάκωνε την ψυχή του. Πολλές φορές επιχείρησε να αποδράσει, αλλά δεν το κατόρθωνε. Μια μέρα, εκεί που καθόταν στο κελί του, είδε μια αράχνη που αιωρούμενη στην αράχνινη κλωστή της, προσπαθούσε να πιαστεί στην άλλη μεριά. Η αράχνη 6 φορές εξόρμισε προς τον τοίχο και τις 6 φορές έπεσε στο κενό.

Στην έβδομη όμως προσπάθεια, έπιασε τον τοίχο και έριξε το νήμα της! ''Παράξενο'', είπε ο βασιλιάς ''μια αράχνη με την επιμονή της, κατόρθωσε κάτι, που φαινόταν ακατόρθωτο και εγώ επειδή 3 φορές προσπάθησα και απέτυχα, απελπίστηκα... Πρέπει να ξαναπροσπαθήσω...''.

Πήρε θάρρος ο βασιλιάς και άρχισε να κάνει νέα σχέδια και στο τέλος βρήκε τον τρόπο να αποδράσει...

Ένας αγώνας που δικαιώθηκε...

Το καθήκον για αγώνα είναι καθήκον όλων μας. Το πιο χαρακτηριστικό, ίσως, παράδειγμα επιμονής είναι ο Αβραάμ Λίνκολν. Αν θέλετε να μελετήσετε μια περίπτωση ανθρώπου που δεν παραιτήθηκε, μην ψάξετε άλλο. Γεννημένος μέσα στη φτώχεια, ο Λίνκολν αντιμετώπισε την αποτυχία σ' όλη του τη ζωή. Έχασε οκτώ φορές στις εκλογές, απέτυχε δύο φορές ως επιχειρηματίας και έπαθε νευρικό κλονισμό.

Θα μπορούσε να είχε παραιτηθεί από την προσπάθεια πολλές φορές, αλλά δεν το έκανε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά κατόρθωσε να γίνει ένας από τους σημαντικότερους προέδρους

των Ηνωμένων Πολιτείων της Αμερικής. Ο Λίνκολν υπήρξε πρωταθλητής. Ακολουθεί μια εξιστόρηση της πορείας του προς το Λευκό Οίκο:

1816 Έξωση της οικογένειάς του από το σπίτι τους. Αναγκάζεται να δουλέψει για να τη βοηθήσει.

1818 Θάνατος της μητέρας του.

1831 Αποτυγχάνει ως επιχειρηματίας.

1832 Θέτει υποψηφιότητα για πολιτειακός βουλευτής - χάνει.

1832 Χάνει επίσης τη δουλειά του - ήθελε να πάει στη νομική σχολή, αλλά δεν τα κατάφερε να εισαχθεί.

1833 Δανείζεται χρήματα από ένα φίλο του για να κάνει κάποια επιχείρηρη και μέχρι το τέλος του χρόνου πτωχεύει. Πέρασε τα επόμενα 17 χρόνια της ζωής του πληρώνοντας το χρέος του.

1834 Θέτει πάλι υποψηφιότητα για πολιτειακός βουλευτής - κερδίζει.

1835 Αρραβωνιάζεται αλλά δεν προλαβαίνει να παντρευτεί. Πεθαίνει η μνηστή του, πράγμα που του στοίχισε.

1836 Παθαίνει νευρικό κλονισμό και μένει στο κρεβάτι για έξι μήνες.

1838 Επιδιώκει να γίνει πρόεδρος της Βουλής - αποτυγχάνει

1840 Επιδιώκει να γίνει εκλέκτορας - αποτυγχάνει.

1843 Θέτει υποψηφιότητα για το Κογκρέσο - Χάνει.

1846 Θέτει πάλι υποψηφιότητα - αυτή τη φορά κερδίζει, πάει στην Ουάσινγκτον κι αποδεικνύεται πολύ καλός.

1848 Επιδιώκει επανεκλογή του στο Κογκρέσο - χάνει.

1849 Προσπαθεί να διοριστεί στη θέση διοικητή εθνικού κτηματολογίου στην πολιτεία του - αποτυγχάνει.

1854 Θέτει υποψηφιότητα γερουσιατή - χάνει.

1856 Θέτει υποψηφιότητα αντιπροέδρου στη γενική συνέλευση του κόμματός του - παίρνει λιγότερους από 100 ψήφους.

1858 Θέτει υποψηφιότητα γερουσιαστή και πάλι χάνει.

1860 Εκλέγεται πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. "Ο δρόμος ήταν τραχύς και ολισθηρός. Το ένα μου πόδι γλίστρησε και έσπρωξε το άλλο βγάζοντάς το έξω από το δρόμο, συνήλθα όμως, κι είπα στον εαυτό μου, "Γλίστρημα ήταν, όχι πτώση" (Αβραάμ Λίνκολν - Μετά από κάποια αποτυχία εκλογής του στη γερουσία)

Περί αδελφού

Πάντες υμείς αδελφοί έστε. [Όλοι εσείς είστε αδελφοί και άρα ίσοι μεταξύ σας.]

~ Κατά Ματθαίον 23,8 ~

Αδελφός υπό αδελφού βοηθούμενος ως πόλις οχυρά και υψηλή, ισχύει δε ώσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον. [Αδελφός, όταν με αγάπη βοηθιέται από τον αδελφό του, είναι σαν οχυρωμένη και απόρθητος πόλη, χτισμένη πάνω σε ψηλό μέρος. Είναι ισχυρός σαν το ασάλευτο ανάκτορο, που έχει θεμελιωθεί σε στερεό έδαφος.]

~ Παροιμίες 18,19 ~

Με όλους τους ανθρώπους είμαστε κατά σάρκα αδέλφια. Όλοι είμαστε αδέλφια και όλοι δούλοι του Θεού και οι πιστοί είμαστε επιπλέον κατά Χάριν παιδιά του Θεού, εξαγορασμένοι με το θεϊκό Αίμα του Χριστού μας. Στην πνευματική ζωή κατά σάρκα συγγενεύουμε από τον Αδάμ και κατά πνεύμα από τον Χριστό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οταν βλέπεις τον αδελφό ή την αδελφή σου βλέπεις τον Θεό. Μετά τον Θεό, πρέπει όλους να τους υπολογίζουμε σαν τον ίδιο τον Θεό.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Το ίδιο βάπτισμα έχουμε και οι δύο, αξιωθήκαμε του αυτού Αγίου Πνεύματος, τρέχουμε και οι δύο προς την ίδια Ουράνια Βασιλεία, αδέλφια είμαστε του Ιησού Χριστού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο συνάνθρωπος, όσα και αν σου κάνει, είναι αδελφός σου. Γι' αυτό οφείλεις να προσεύχεσαι για το καλό του, για την ευτυχία του, για την μετάνοια και την σωτηρία του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Περί αδιακρισίας

Περικοπές

Πηγή κακών είναι η έλλειψη μέτρου στις επιθυμίες μας. Σ' αυτήν οφείλονται οι πορνείες, οι πλεονεξίες, οι κλεψιές, οι φόνοι, οι ληστείες, ολόκληρη η διαφθορά της ψυχής. Ας μην επιζητούμε, λοιπόν, περισσότερα από τα απαραίτητα και στην τροφή και στα ενδύματα και στα σπίτια και στις άλλες σωματικές ανάγκες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ό,τι γίνεται στον καιρό του, είναι χρήσιμο. Ό,τι όμως γίνεται άκαιρα, όχι μόνο είναι άχρηστο, αλλά και βλαβερό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσα ξεπερνούν το μέτρο, ανήκουν στους δαίμονες.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Περισσότερο κινδύνευσα με την άμετρη ασιτία και αγρυπνία, παρά από το πολύ φαγητό και τον άμετρο ύπνο...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Δεν πρέπει να δημιουργούμε θέματα στην Εκκλησία, ούτε να μεγαλοποιούμε τις μικρές ανθρώπινες αταξίες που γίνονται, για να μην δημιουργούμε μεγαλύτερο κακό και χαίρεται ο πονηρός. Όποιος για μικρή αταξία, ταράσσεται πολύ και ορμάει απότομα, να την διορθώσει δήθεν (με ορμή και οργή), μοιάζει με ελαφρόμυαλο Νεωκόρο, που βλέπει να στάζει ένα κερί και ορμάει απότομα με φόρα, για να το διορθώσει δήθεν, αλλά παίρνει

σβάρνα ανθρώπους και μανουάλια και δημιουργεί την μεγαλύτερη αταξία, την ώρα της Λατρείας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το μεγαλύτερο κακό δεν το κάνουν οι κακοί άνθρωποι, αλλά οι καλοί από αδιακρισία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος φέρεται με βάρβαρο τρόπο, δήθεν για να ωφελήσει πνευματικά, είναι χερότερος από τον Διοκλητιανό, γιατί εκείνος ήταν ειδωλολάτρης και όχι Χριστιανός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι μερικοί που συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο σε όλους. Δεν μπορούμε όμως σε μια δακτυλήθρα να βάλουμε όσο σε ένα βαρέλι· ή να φορτώσουμε ένα βόδι όσο ένα άλογο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αδιάκριτη συμπεριφορά, τις περισσότερες φορές, κάνει μεγαλύτερο κακό και από την συμπεριφορά των πολύ τρελών που σπάνε κεφάλια, διότι οι αδιάκριτοι με τα κοφτερά τους λόγια, πληγώνουν ευαίσθητες καρδιές και πολλές φορές τις τραυματίζουν θανάσιμα (φέρνουν ψυχές σε απόγνωση). Και είναι και μερικοί άλλοι που βασανίζουν τους ανθρώπους, ζητώντας τους να κάνουν πράγματα, αντίθετα από εκείνα που μπορούν να κάνουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εσύ έχεις καρδιά μάνας και τρόπο κακιάς μητριάς!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Συνήθως έχει επικίνδυνη κατάληξη, το να πολυλεπτολογούμε και να ερευνούμε πράγματα, που υπερβαίνουν τις δυνάμεις μας!

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Είναι κάποιοι που έλιωσαν το σώμα τους με την άσκηση, αλλά επειδή δεν είχαν διάκριση, βρέθηκαν μακριά από τον Θεό.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Ποτέ να μην κάνουμε κάποιον να νιώσει κατωτερότητα τονίζοντας τις αδυναμίες του, γιατί έτσι του τραυματίζουμε την ψυχή και βάζουμε εμπόδια στην πρόοδό του.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η αδιακρισία σέρνει μαζί της και την αδικία. Η αδικία την αναίδεια. Και η αναίδεια την ανανδρία και την αχρειότητα.

~ Ευγένιος Βούλγαρης ~

Διηγήσεις

Συμβουλές χωρίς διάκριση

Στην Αίγυπτο όπου υπήρχαν στη Χριστιανική αρχαιότητα πολλά μεγάλα μοναστήρια, ζούσε ένας μοναχός που ήταν φίλος με έναν αγράμματο απονήρευτο αγρότη - φελάχο. Μια μέρα ο φελάχος είπε στο μοναχό:

- Και εγώ λατρεύω το Θεό που δημιούργησε αυτό τον κόσμο! Κάθε απόγευμα χύνω σε μια γαβάθα κατσικίσιο γάλα και το βάζω κάτω από ένα φοίνικα. Το βράδυ ο Θεός έρχεται και πίνει το γαλατάκι μου. Του αρέσει πάρα πολύ! Ούτε μια φορά, δεν έμεινε κάτι στη γαβάθα...!

Όταν άκουσε αυτά τα λόγια ο μοναχός, δεν μπόρεσε να μην γελάσει...

Καλόψυχα και κατανοητά εξήγησε στο φίλο του, ότι ο Θεός δεν χρειάζεται κατσικίσιο γάλα. Όμως ο αγρότης επέμενε με πείσμα στο δικό του.

Τότε ο μοναχός πρότεινε την επόμενη νύχτα να παρακολουθήσουν κρυφά τι συμβαίνει, όταν αφήσουν τη γαβάθα με το γάλα κάτω από τον φοίνικα.

Το είπαν και το έκαναν.

Τη νύχτα ο μοναχός και ο αγρότης, κρύφτηκαν κοντά και στο φως του φεγγαριού σύντομα είδαν, ότι μια αλεπουδίτσα είχε πλησιάσει κρυφά τη γαβάθα και έγλειφε όλο το γάλα, ώσπου να την αφήσει πεντακάθαρη.

Αυτή η αποκάλυψη χτύπησε τον αγρότη σαν κεραυνός!

«Ναι», παραδέχτηκε συντετριμμένος, «τώρα το βλέπω, δεν ήταν ο Θεός!».

Ο μοναχός προσπάθησε να καθησυχάσει τον αγρότη και άρχισε να εξηγεί, ότι ο Θεός είναι Πνεύμα, ότι είναι απόλυτα διαφορετικός σε σχέση με τον κόσμο μας, ότι οι άνθρωποι Τον γνωρίζουν με ιδιαίτερο τρόπο...

Όμως ο αγρότης στεκόταν μπροστά του με το κεφάλι κάτω και μετά άρχισε να κλαίει και έφυγε για την καλύβα του.

Ο μοναχός πήγε και αυτός στο κελί του. Όμως όταν πλησίασε είδε με κατάπληξη έναν άγγελο στην πόρτα, να του φράζει το δρόμο. Ο μοναχός τρομαγμένος έπεσε στα γόνατα και ο άγγελος του είπε:

- Αυτός ο απλός άνθρωπος δεν είχε ούτε παιδεία, ούτε σοφία, ούτε μόρφωση για να λατρέψει το Θεό διαφορετικά απ' ό,τι έκανε. Και εσύ με τη σοφία και τη μόρφωσή σου, του πήρες αυτή τη δυνατότητα. Θα πεις, ότι χωρίς αμφιβολία έκρινες σωστά; Όμως ένα πράμα δεν ξέρεις, ω σοφέ: ο Θεός βλέποντας την ειλικρινή καρδιά αυτού του αγρότη, κάθε βράδυ έστελνε στο φοίνικα την αλεπουδίτσα, για να τον καθησυχάσει και να δεχτεί τη θυσία του!...

Τα αδιάκριτα λόγια...

Όποιος πετάει λόγια αδιάκριτα και σωστά να είναι, κάνει κακό. Γνώρισα έναν συγγραφέα που είχε ευλάβεια πολλή, αλλά μιλούσε στους κοσμικούς με μια γλώσσα ωμή, που προχωρούσε όμως σε βάθος και τους τράνταζε.

Μια φορά μου λέει:

- Σε μια συγκέντρωση είπα αυτό και αυτό σε μια κυρία...

Αλλά με τον τρόπο που της το είπε, την είχε σακατέψει. Την πρόσβαλλε μπροστά σε όλους.

- Κοίταξε, του λέω, εσύ πετάς στους άλλους χρυσά στεφάνια με διαμαντόπετρες, έτσι όμως που τα πετάς, σακατεύεις κεφάλια, όχι μόνο ευαίσθητα αλλά και γερά.

Ας μην πετροβολάμε τους ανθρώπους. Όποιος ελέγχει μπροστά σε άλλους κάποιον που αμάρτησε ή μιλάει με εμπάθεια για κάποιο πρόσωπο, αυτός δεν κινείται από το Πνεύμα

του Θεού· κινείται από άλλο πνεύμα. Ο τρόπος της Εκκλησίας είναι η αγάπη· διαφέρει από τον τρόπο των νομικών.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα αποτελέσματα της αδιακρισίας...

- Ξέρετε καλά παιδάκια, γιατί είστε έτσι; ρώτησε αεράτα μια κυρία, τα ανάπηρα παιδιά ενός Ιδρύματος.
- Γιατί; ρώτησαν εκείνα.
- Γιατί σας αγαπάει πολύ ο Θεός! απάντησε εκείνη.

Και τα παιδιά της είπαν:

- Καλύτερα να αγαπούσε πολύ εσένα. Φύγε...!

Πράγματι, πολλές φορές θέλουμε να βοηθήσουμε τον άλλον και να του παρουσιάσουμε την αλήθεια, αλλά επειδή δεν το κάνουμε με τον κατάλληλο τρόπο, καθότι αδιάκριτοι, έχουμε τα αντίθετα αποτελέσματα...

Περί αδιαφορίας

Ος δ' αν έχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού χρείαν έχοντα και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; [Όποιος έχει τα αγαθά του κόσμου (που κάνουν άνετη την ζωή) και βλέπει τον αδελφό του να έχει ανάγκη, κλείσει όμως τα σπλάγχνα του και μείνει αδιάφορος στην δυστυχία εκείνου, πως είναι δυνατόν η αγάπη του Θεού να μένει μέσα του;]

~ Α' Ιωάννου 3,17 ~

Ος φράσσει τα ώτα αυτού του μη επακούσαι ασθενούς, και αυτός επικαλέσεται, και ουκ έσται ο εισακούων. [Εκείνος που αδιαφορεί και κλείνει τα αυτιά του, για να μην ακούσει την παράκληση ενός πτωχού, ενός αδυνάτου και ασθενούς, θα βρεθεί και αυτός κάποτε στην ανάγκη να επικαλεστεί και να ζητήσει βοήθεια των άλλων και δεν θα υπάρξει κανείς να τον ακούσει.]

~ Παροιμίες 21,13 ~

Ο Χριστός δεν καταδικάζει μόνο την αμαρτία, αλλά και την απανθρωπιά και αδιαφορία που δείχνει κανείς, προς την δυστυχία του πλησίον. Ακόμα και αν ζεις ανώτερη πνευματική ζωή, δεν θα αποκτήσεις καμία παρρησία στο Θεό, εφόσον αδιαφορείς για τους αδελφούς σου που χάνονται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα δεν παροργίζει τόσο τον Θεό, όσο η αδιαφορία μας για τον πλησίον. Γι' αυτό είπε ο Κύριος, πως οι μαθητές Του πρέπει να έχουν γνώρισμά τους την αγάπη. Γιατί η αγάπη φυσιολογικά οδηγεί, στο ενδιαφέρον για τον πλησίον.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να λέμε: ''Τί με ενδιαφέρει ο τάδε που χάνεται και ο τάδε που σκανδαλίζεται'', μοιάζει με την ωμότητα του Σατανά και το μίσος του κατά των ανθρώπων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην λες: ''Τι με ενδιαφέρει γι' αυτούς...''. Σε τέτοια συμπεράσματα οδηγεί ο λόγος εκείνος του Κάϊν: ''Μήπως εγώ είμαι φύλακας του αδελφού μου;''. Έτσι γεννιούνται όλα τα κακά: το να θεωρούμε ξένους εκείνους που ανήκουν στο σώμα μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πολλούς δρόμους μας έδωσε ο Θεός για να πετύχουμε τη σωτηρία μας, αρκεί μόνο να μην γινόμαστε αδιάφοροι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος καταφρονεί τον ασθενή αδελφό του, δεν πρόκειται να δει το φως του Θεού. Και όποιος αποστρέφει το πρόσωπό του, από τον ευρισκόμενο σε στεναχώρια, η ημέρα του θα είναι σκοτεινή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Εδώ ο Χριστός Σταυρώθηκε για ν' αναστηθούμε και εμείς αδιαφορούμε...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ποιός ενδιαφέρεται σήμερα για τον άλλον; Κανείς. Όλοι ενδιαφερόμαστε για τον εαυτό μας, για τον άλλον τίποτα. Γι' αυτό θα δώσουμε λόγο. Γιατί ο Θεός που είναι όλος αγάπη, δεν θα μας συγχωρέσει αυτή την αδιαφορία για τον πλησίον μας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν και γι' αυτό δεν θυσιάζονται. Όλη η αδιαφορία από εκεί ξεκινάει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος αδιαφορεί για τον Θεό, αδιαφορεί και για όλα τ' άλλα. Ο αδιάφορος άνθρωπος είναι και ανεπρόκοπος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος αδιαφορεί για τον εαυτόν του (καλή αδιαφορία), από αγάπη προς τους άλλους, το μεγάλο ενδιαφέρον του Θεού βρίσκεται μαζί του και όλοι οι άνθρωποι ενδιαφέρονται γι' αυτόν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχει και η καλή αδιαφορία, που χρειάζεται σε έναν υπερευαίσθητο, τον οποίο ταλαιπωρεί το ταγκαλάκι με διάφορους λογισμούς. Τότε καλό είναι να γίνει λίγο αναίσθητος, με την καλή έννοια και να μην λεπτολογεί μερικά πράγματα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικές φορές παρατηρείται ακόμη και στις σχέσεις των πνευματικών ανθρώπων το εξής: Πάει να πει ένας τον πόνο του σε κάποιον και αυτός δεν θέλει να τον ακούσει, για να μην στερηθεί την χαρά του. Μπορεί να προσποιηθεί ότι είναι βιαστικός ή να αλλάξει

κουβέντα, για να έχει την ησυχία του. Αυτό είναι τελείως σατανικό. Σαν να πεθαίνει ο άλλος δίπλα μου και εγώ να πηγαίνω πιο πέρα και να τραγουδώ. Πού είναι το ''κλαίειν μετά κλαιόντων'' (Ρωμ. 12,15);

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το να δείχνουμε αδιαφορία σε ένα κακό που συμβαίνει γύρω μας και εμείς να θέλουμε, ο άλλος να βγάλει το φίδι από την τρύπα, για να έχουμε εμείς την ησυχία μας, αυτό δείχνει έλλειψη αγάπης.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αδιαφορία για το καλό, αποτελεί αρχή του κακού.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Όσα δάκρυα θα χύσει ο φτωχός εξαιτίας της ψυχρότητας και αδιαφορίας σου, θα πέσουν στη ψυχή σου σαν φλόγα φωτιάς μπροστά στο θρόνο του Θεού.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Μαθαίνουμε τόσα και τόσα μάταια πράγματα, η περιέργειά μας δεν αφήνει τίποτα, χωρίς να το εξετάσει και μόνο τι λέει το Ευαγγέλιο για την σωτηρία μας δεν βρίσκουμε καιρό να το διαβάσουμε και να το μάθουμε. Για να γιατρέψουμε την πιο παραμικρή αρρώστεια του κορμιού μας, βρίσκουμε τον γιατρό και το γιατρικό, μα για το τι θα γίνει η ψυχή μας σαν πεθάνουμε και με τι τρόπο θα την γλυτώσουμε από την καταδίκη, νοιαζόμαστε καθόλου...

~ Φώτης Κόντογλου ~

Περί αδικίας

Περικοπές

Δια τι ουχί μάλλον αδικείσθε; Διατί ουχί μάλλον αποστερείσθε; Αλλά υμείς αδικείτε και αποστερείτε, και ταύτα αδελφούς. Άδικοι βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι. [Γιατί δεν προτιμάτε να αδικείστε; Γιατί δεν προτιμάτε να ζημιώνεστε; Αλλά αντί γι' αυτό, εσείς αδικείτε και ζημιώνετε άλλους και μάλιστα αδελφούς. Όσοι διαπράττουν αδικίες, δεν θα κληρονομήσουν την Βασιλεία του Θεού.]

~ Προς Κορινθίους Α' 6,7-9 ~

Ος λοιδορούμενος ουκ αντελοιδόρει, πάσχων ουκ ηπείλει, παρεδίδου δε τω κρίνοντι δικαίως. [Αυτός (ο Χριστός), ενώ εχλευάζετο και υβρίζετο από τους βασανιστές του, δεν εχλεύαζε και δεν ύβριζε αυτούς. Ενώ έπασχε αδίκως, δεν απειλούσε εκδικήσεις, αλλά παρέδιδε και εμπιστευόταν τον εαυτόν του στον Θεό, που κρίνει πάντοτε με δικαιοσύνη.]

~ Α' Πέτρου 2,23 ~

Ουκ αδικήσεις τον πλησίον. [Δεν θα αδικήσεις τον πλησίον σου.]

~ Λευϊτικόν 19,13 ~

Ουαί τω ανόμω· πονηρὰ κατα τα έργα των χειρών αυτού συμβήσεται αυτώ. [Αλίμονο στον άνθρωπο της παρανομίας! Ολέθρια πράγματα θα του συμβούν, ανάλογα προς τα πονηρά έργα των χεριών του.]

~ Ησαϊας 3,11~

Απέχου από αδίκου και ου φοβηθήση, και τρόμος ουκ εγγιεί σοι. [Να απέχεις από κάθε άδικο πράγμα και έτσι δεν θα φοβηθείς ποτέ. Τρόμος ποτέ δεν θα σε πλησιάσει.]

~ Ησαϊας 54,14 ~

Υιέ, μη σπείρε επ' αύλακας αδικίας, και ου μη θερίσης αυτάς επταπλασίως. [Παιδί μου, μην σπέρνεις σε αυλάκια αδικίας και έτσι δεν θα θερίσεις επτά φορές περισσότερο από τις αδικίες, που έσπειρες.

~ Σοφία Σειράχ 7,3 ~

Επί παντί αδικήματι μη μηνιάσης τω πλησίον και μη πράσσε μηδέν εν έργοις ύβρεως. [Οποιανδήποτε αδικία και αν σου κάνει ο πλησίον, μην μνησικακήσεις εναντίον του και μην κάνεις τίποτε πάνω στην ορμή του πάθους.]

~ Σοφία Σειράχ 10,6 ~

Ο οικοδομών την οικίαν αυτού εν χρήμασιν αλλοτρίοις, ως ο συνάγων αυτού τους λίθους εις χειμώνα. [Εκείνος, που οικοδομεί το σπίτι του με ξένα άδικα χρήματα, ομοιάζει με τον άνθρωπο, που συγκεντρώνει λίθους, αντί ξύλων για τον χειμώνα!]

~ Σοφία Σειράχ 21,8 ~

Άφες αδίκημα τω πλησίον σου, και τότε δεηθέντος σου αι αμαρτίαι σου λυθήσονται. [Συγχώρησε το αδίκημα, που σου έκανε ο πλησίον σου και τότε, όταν προσευχηθείς στον Θεό, θα λυθούν και οι δικές σου αμαρτίες.]

~ Σοφία Σειράχ 28,2 ~

Ο αγαπών την αδικίαν μισεί την εαυτού ψυχήν. [Όποιος αγαπά την αδικία και επιμένει σ' αυτήν, αυτός μισεί και βλάπτει κυρίως τον εαυτόν του.]

~ Ψαλμοί 10,5 ~

Πρόσεξε πόσα σκαλοπάτια μας ανεβάζουν και μας φτάνουν μέχρι την κορυφή της αρετής. α) Να μην κάνεις εσύ αρχή της αδικίας β) Μετά την αδικία, να μην τον εκδικηθείς γ) Να μην προξενήσεις και εσύ τα όσα έπαθες, αλλά να ησυχάζεις δ) Με υπομονή να υποφέρεις την αδικία ε) Να περιμένεις αγόγγυστα ακόμα περισσότερες αδικίες στ) Να μην μισήσεις αυτόν, που σε έβλαψε τόσο πολύ ζ) Και ακόμα παραπάνω να τον αγαπήσεις η) Να προσπαθήσεις να του κάνεις καλό θ) Να προσεύχεσαι στον Θεό γι' αυτόν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αδίκησε κάποιος; Στον εαυτόν του βύθισε το ξίφος! Γιατί εκείνος που αδικεί άλλον, ή τον χτυπά, ή τον βρίζει, αφού προηγουμένως δουλωθεί από το πάθος, τότε νομίζει ότι αδικεί τον πλησίον του. Ο ίδιος όμως έπαθε χειρότερα, υποδουλώνοντας τον εαυτόν του στην πιο χειρότερη δουλεία...! Υπάρχει μεγαλύτερη βλακεία, από το να κατασφάζει κανείς τον εαυτόν του και να μην το καταλαβαίνει, νομίζοντας ότι αδικεί τον άλλον;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως εκείνος, ο οποίος αδικεί άλλους, δεν αδικεί εκείνους, αλλά τον εαυτόν του, έτσι και ο σκεπτόμενος κακά εναντίον του συνανθρώπου του, ζημιώνει τον εαυτόν του. Όπως αδικούμε τους εαυτούς μας, εάν αδικούμε τους συνανθρώπους μας, έτσι κατά τον ίδιο τρόπο, όταν τους ευεργετούμε, τους εαυτούς μας ευεργετούμε. Οι αδελφοί του Ιωσήφ Παγκάλου π.χ. δεν ήταν εκείνοι που αδίκησαν τον αδερφό τους και τον πούλησαν; Ποιό το όφελος; Δεν δοκίμασαν στη συνέχεια πείνα και δεν διέτρεξαν τον κίνδυνο να χάσουν την ζωή τους; Ενώ ο Ιωσήφ, έγινε βασιλιάς της Αιγύπτου. Ο Θεός δηλ, όταν βλέπει να αδικείται κάποιος, που κανέναν δεν αδικεί, τον εξυψώνει και τον κάνει σπουδαίο, όπως έγινε με τον Ιωσήφ.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως εκείνος που πατάει πάνω στην φωτιά καίγεται ο ίδιος και εκείνος ο οποίος χτυπάει τον αδάμαντα, πληγώνεται και εκείνος ο οποίος λακτίζει τα καρφιά, ματώνει τα πόδια του, έτσι και εκείνος ο οποίος σκέφτεται να αδικήσει τον άλλον, τον εαυτόν του αδικεί και αποδεικνυεται περισσότερο αδύνατος και από την λάσπη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Φοβηθείτε όσοι αδικείτε τους φτωχούς. Έχετε εσείς δύναμη και πλούτο και χρήματα και την εύνοια των δικαστών, αλλά έχουν και εκείνοι, το ισχυρότερο από όλα τα όπλα, τους στεναγμούς και τους θρήνους τους, επειδή αδικούνται, τα οποία ελκύουν την συμμαχία του Θεού, με το μέρος τους. Τα όπλα αυτά γκρεμίζουν σπίτια, κατέστρεψαν πόλεις, ολόκληρα έθνη εξαφάνισαν. Τόσο μεγάλη είναι η Πρόνοια του Θεού για τους αδικημένους!... Και γι' αυτούς μεν γίνεται ο Κύριος ευσπλαχνικός, ενώ τιμωρεί εκείνους, που τους αδικούν. Ας αποφύγουμε λοιπόν την αδικία, για να έχουμε συμπαθεί προς εμάς τον Κύριο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν γνωρίζεις αυτούς που αδίκησες, να τα επιστρέψεις μιμούμενος το Ζακχαίο και μάλιστα με το παραπάνω. Αν όμως δεν γνωρίζεις όσους αδίκησες, σου υποδεικνύω και άλλο δρόμο, για να μην αποκλειστείς από την σωτηρία. Μοίρασε όσα με αδικίες απέκτησες, σε όσους έχουν ανάγκη. Έτσι θα μετριάσεις το κακό...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν δεν ήταν κακό, αλλά καλό η αδικία, γιατί ντρεπόμαστε και γιατί προσπαθούμε να κρυφτούμε; Αυτός που αδικεί, κυριεύεται από θυμό, καταπληγώνεται από την οργή του, δημιουργεί μέσα του αμέτρητα κύματα λογισμών, μεταχειρίζεται αμέτρητα μέσα, τον κυριεύει φόβος, αγωνία και τρόμος για το πως θα πετύχει την αδικία και τελικά αυτό που κατορθώνει είναι να καταστρέψει τον εαυτόν του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Καλό είναι, το να μην αδικεί κανείς, αλλά πολύ μεγαλύτερη αξία έχει, το να μην εκδικείται όταν αδικηθεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να υποστούμε κάτι άδικα, αυτό είναι στεφάνωμα. Ό,τι άδικο και αν πάθουμε από κάποιον, υπολογίζει ο Θεός την αδικία αυτή, ή προς διαγραφή των αμαρτημάτων μας ή για να μας δώσει μισθό. Αν μάλιστα ευχαριστούμε τον Θεό για την αδικία που επέτρεψε, αποκτούμε μεγαλύτερη παρρησία ενώπιον του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λες ότι αδικήθηκες πολύ; Δεν έπαθες όμως όσα έπαθε Εκείνος, ο Κύριός σου, που Τον έδεσαν, Τον μαστίγωσαν, Τον ράπιζαν, Τον έφτυναν οι υπηρέτες, υπέμεινε το θάνατο και τί θάνατο; Τον πιο επαίσχυντο... Και όλα αυτά ύστερα από τόσες ευεργεσίες που έκανε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν σε αδικήσει κάποιος, σκέψου την κόλαση την οποία θα υποστεί και τότε όχι μόνο δεν θα οργιστείς μαζί του, αλλά και θα δακρύσεις. Διότι δεν οργίζεται κανείς εναντίον εκείνου, που κατέχεται από πυρετό ή έχει κάποια φλεγμονή, αλλά όλους αυτούς τους συμπονεί. Εάν θέλεις να υπερασπίσεις τον εαυτόν σου, σιώπα και πλήγωσες τον εχθρό σου θανάσιμα. Αν όμως, επειδή θίχτηκες, ανταποδώσεις τις βρισιές (και αδικίες), τότε αναγκάζεις όσους σε ακούν, να θεωρούν ως αληθινά τα λεγόμενα εις βάρος σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας επιδεικνύουμε σε όσους μας αδίκησαν τόση εκτίμηση, όση επιδεικνύουμε στους ευεργέτες μας!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κανένας δεν μπορεί να με βλάψει και να με αδικήσει, ούτε και ο ίδιος ο διάβολος, εάν δεν αδικήσω και βλάψω πρώτα εγώ τον εαυτόν μου. Διότι και τις ισχυρές πόλεις πολλές φορές δεν μπόρεσαν να τις κυριεύσουν οι εχθροί. Η προδοσία όμως ενός ή δύο εκ των κατοικούντων μέσα στην πόλη, παρέδωσε την πόλη χωρίς κόπο στους εχθρούς. Αν λοιπόν δεν σε προδώσει κανείς από τους εσωτερικούς λογισμούς σου, κανένας δεν μπορεί να σε βλάψει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας υποθέσουμε ότι έχουμε έναν γεωργό, ο οποίος τίποτε δεν καταστρέφει από την περιουσία μας, ούτε μας κλέβει, παρά μόνο κάθεται με σταυρωμένα χέρια και δεν εκτελεί καμμία γεωργική εργασία. Άραγε, δεν θα τον τιμωρήσουμε αυτόν τον γεωργό; Μολονότι σε τίποτε δεν μας αδίκησε, ωστόσο όμως η διαγωγή του αυτή δεν ήταν αδικία σε βάρος μας; Εάν λοιπόν αυτό στα υλικά ζητήματα είναι μεγάλη αδικία, όχι μόνο το να μην κάνεις το κακό, αλλά και η παράλειψη των καλών, πολύ περισσότερο συμβαίνει τούτο, όταν πρόκειται για πνευματικά ζητήματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος μπορεί να υποφέρει την αδικία με χαρά, παρόλο που έχει τον τρόπο να την αποκρούσει και να την αποφύγει, αυτός δέχθηκε μέσα του την παρηγοριά του Θεού με την εμπιστοσύνη του σ' Αυτόν και είναι ευλογημένος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος απολογείται υπέρ του αδικουμένου, βρίσκει υπέρμαχο τον Θεό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αν περπατάς στο δρόμο σου και δεις τον αδελφό σου που προπορεύεται μπροστά σου, σε μια στιγμή να ξεπετάγεται μπροστά του ένας κακοποιός άνθρωπο και να τον ορμά με μαχαίρι, να τον χτυπά, να τον πληγώνει και να τον ρίχνει κάτω ματωμένο, εσύ, μπροστά σ' αυτό το θέαμα, θα οργισθείς εναντίον του αδελφού σου ή θα τον λυπηθείς; Θα τον λυπηθείς, όπως είναι φυσικό. Ε λοιπόν, κάθε άνθρωπος, που σε προσβάλλει, που σε βλάπτει, που σε συκοφαντεί, που σε αδικεί με οποιοδήποτε τρόπο, είναι ένας αδελφός σου, που έπεσε στα χέρια του κακοποιού διαβόλου. Εσύ, όταν τον αντικρίσεις, τί πρέπει να κάνεις; Πρέπει να τον λυπηθείς πολύ, να τον συμπονέσεις και να παρακαλέσεις θερμά και σιωπηλά τον Θεό, να στηρίξει εσένα, στη δύσκολη αυτή ώρα της δοκιμασίας σου και να ελεήσει και τον αδελφό σου, που έπεσε θύμα του διαβόλου και ο Θεός θα βοηθήσει και εσένα και τον αδελφό σου. Διότι, αν δεν το κάνεις αυτό και οργιστείς εναντίον του, αντιτάσσοντας στην επίθεσή του την αντεπίθεσή σου, τότε ο διάβολος, που βρίσκεται στο σβέρκο του αδελφού σου, πηδάει και στο δικό σου σβέρκο και σας χορεύει και τους δύο.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ακόμη και αν αδικείσαι, να μην αντιλέγεις, ούτε να νευριάζεις, αλλά να υπομένεις και να σιωπάς, προτιμώντας να πληροφορεί ο Θεός τους άλλους για σένα. Γιατί αυτή είναι το δικό σου συμφέρον και όχι να γίνεσαι συνήγορος και υπερασπιστείς του εαυτού σου.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Κάνε καλό σ' εκείνον που σε αδικεί και θα έχεις φίλο τον Θεό.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Τέσσερα στάδια υπάρχουν στην αντιμετώπιση της αδικίας. Σε χτυπάει λ.χ. κάποιος άδικα. Αν βρίσκεσαι στο πρώτο στάδιο, το ανταποδίδεις. Αν βρίσκεσαι στο δεύτερο στάδιο, νιώθεις μέσα σου πολύ μεγάλη ταραχή, αλλά συγκρατιέσαι και δεν μιλάς. Στο τρίτο στάδιο δεν ταράζεσαι. Και στο τέταρτο νιώθεις πολλή χαρά, μεγάλη ψυχική αγαλλίαση. Όταν κάποιος αδικείται και αποδεικνύει ότι δεν φταίει, δικαιώνεται και ικανοποιείται. Τότε νιώθει μια κοσμική χαρά. Αν όμως αντιμετωπίζει την αδικία πνευματικά, με καλό λογισμό και δεν φροντίζει να αποδείξει την αθωότητά του, έχει μέσα του Θεϊκή παρηγοριά και αισθάνεται πνευματική χαρά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν δύο μορφές αδικίας, η υλική και η ηθική. Υλική αδικία είναι, όταν αδικεί κανείς τον άλλον σε υλικά πράγματα. Ηθική είναι, όταν λ.χ. κάποιος γελάσει μια κοπέλα και αν μάλιστα είναι ορφανή, με πενταπλάσιο βάρος βαραίνει την ψυχή του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι αδικούν, τον ίδιο τον εαυτόν τους αδικούν αιώνια και όσοι δέχονται με χαρά τις αδικίες, δικαιούνται αιώνιο μισθό τοκισμένο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτός που μας αδικεί, να τον βλέπουμε σαν έναν μεγάλο ευεργέτη μας, που μας κάνει καταθέσεις στο Ταμιευτήριο του Θεού. Μας κάνει πλούσιους αιώνια! Μικρό πράγμα είναι

αυτό; Τον ευεργέτη μας δεν τον αγαπούμε; Δεν του εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας; Έτσι και αυτόν που μας αδικεί, να τον αγαπούμε και να τον ευγνωμονούμε, γιατί μας ευεργετεί αιώνια. Με συκοφαντούν λ.χ. ότι έκανα κάποιο έγκλημα και με κλείνουν στην φυλακή άδικα; Εντάξει. Έχω αναπαυμένη την συνείδησή μου, αφού δεν έκανα το έγκλημα, έχω και ουράνιο μισθό. Υπάρχει μεγαλύτερη ευεργεσία; Δέξου λοιπόν την αδικία, ως μεγάλη ευλογία, γιατί αποταμιεύεις απ' αυτήν ουράνια ευλογία. Μην επιδιώκεις όμως να σε αδικούν, γιατί αυτό κρύβει ευγενική κακόκητα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με χτύπησε κάποιος άδικα; Να πούμε: «Δόξα Σοι, Κύριε! Ίσως ξοφλήσω κάποια αμαρτία. Κάποτε και εγώ είχα χτυπήσει κάποιον». Με έβρισαν άδικα; «Δόξα Σοι, Κύριε! Το δέχομαι για την αγάπη Σου, που ραπίσθηκες και υβρίσθηκες για χάρη μου». Οικονομάει ο Θεός να μας αδικήσουν οι άνθρωποι ή να μας πουν καμμιά κουβέντα, για να εξοφλήσουμε μερικές αμαρτίες μας ή για να αποταμιεύσουμε κάτι στην άλλη ζωή. Δεν μπορώ να καταλάβω, πώς την θέλετε την πνευματική ζωή; Δεν έχετε καταλάβει ακόμη το πνευματικό σας συμφέρον και θέλετε εξόφληση εδώ, για τον Ουρανό δεν αφήνετε τίποτε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν συκοφαντηθούμε ή αδικηθούμε, από πονηρούς και κακούς ανθρώπους, οι οποίοι διαστρέφουν την αλήθεια, εάν μπορούμε, καλά είναι να μην θέλουμε να δικαιωθούμε από τους ανθρώπους, όταν η αδικία αφορά μόνο το άτομό μας. Ούτε και να πούμε: ''να το βρουν από το Θεό'', γιατί και αυτό είναι κατάρα. Καλά είναι να τους συγχωρέσουμε με όλη την καρδιά μας και να παρακαλέσουμε τον Θεό να μας δυναμώσει, να μπορέσουμε να σηκώσουμε το βάρος της συκοφαντίας και να συνεχίζουμε την πνευματική ζωή (στην αφάνεια).

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη θα πρέπει να χρωστάμε σ' αυτούς που μας ταπεινώνουν και μας αδικούν και μας ποτίζουν φαρμάκια, παρά εκείνους, που μας τρέφουν με εκτίμηση και με γλυκά λόγια ή με νόστιμα φαγητά και γλυκά, διότι τα φαρμάκια, είναι τα καλύτερα φάρμακα της ψυχής μας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι αδικημένοι άνθρωποι, είναι τα πιο αγαπημένα παιδιά του Θεού. Εκείνοι που ταλαιπωρούνται άδικα, μιμούνται τον Χριστό, διότι ο πιο αδικημένος είναι ο Χριστός,

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το να υπομένει κανείς την αδικία, είναι μεγαλύτερο από το να ευεργετεί. Μακάρι να με αδικούσαν όλοι οι άνθρωποι! Ειλικρινά σας λέω, την γλυκύτερη πνευματική χαρά, την ένιωσα μέσα στην αδικία. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά, από την χαρά που νιώθεις, όταν δέχεσαι την αδικία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ευλογία φέρνει ευλογία και η αδικία φέρνει την καταστροφή. Χειρότερο πράγμα από την αδικία δεν υπάρχει. Ο,τιδήποτε κάνετε, κοιτάξτε να έχετε την ευλογία του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αδικία είναι μεγάλη αμαρτία. Όλες οι αμαρτίες έχουν ελαφρυντικά, η αδικία δεν έχει. Μαζεύει οργή Θεού. Φοβερό! Αυτοί που αδικούν, βάζουν φωτιά στο κεφάλι τους. Από την μια μεριά βλέπεις να κάνουν μια αδικία και από την άλλη να πεθαίνουν δικοί τους άνθρωποι με τόσες αδικίες. Κάνουν αυτά που κάνουν, δίνουν δικαιώματα και στον διάβολο, γι' αυτό μετά περνούν δοκιμασίες, τους βρίσκουν αρρώστιες κλπ. και σου λένε: «κάνε προσευχή να γίνω καλά». Τα περισσότερα κακά που συμβαίνουν είναι από αδικία. Όταν λ.χ. μαζεύεται με αδικία η περιουσία, ζουν οι άνθρωποι λίγα χρόνια σαν αρχοντόπουλα και μετά τα δίνουν όσα μάζεψαν, στους γιατρούς. Τί λέει ο Ψαλμός: «κρείσσον ολίγον τω δικαίω υπέρ πλούτον αμαρτωλών πολύν» (Ψαλμ. 36,16). Ανεμομαζώματα, ανεμοσκορπίσματα Όσα μαζεύουν, φεύγουν, όλα εξανεμίζονται. Σπάνια, σε πολύ λίγους συμβαίνει να είναι οι αρρώστιες, οι χρεωκοπίες κλπ. μια δοκιμασία του Θεού. Αυτοί θα έχουν καθαρό μισθό. Σ' αυτήν την περίπτωση συνήθως γίνονται ύστερα πιο πλούσιοι, σαν τον Ιώβ. Αλλά και πολλοί άνθρωποι που βγαίνουν άλιωτοι, είναι και απ' αυτό. Κάποια αδικία έχουν κάνει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κάποιος αδικείται και δεν δικαιολογείται και όταν οι συνάνθρωποί του, από έλλειψη αγάπης δεν μιλούν για την αδικία που του έγινε, τότε μιλά ο ίδιος ο Θεός. Βλέπεις, ο Ιωσήφ δεν μίλησε, όταν τον πούλησαν οι αδελφοί του για δούλο. Μπορούσε να πει: ''Είμαι αδελφός τους''. Δεν μίλησε όμως και μετά μίλησε ο Θεός και τον έκανε βασιλιά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τον δίκαιο άνθρωπο, συνήθως οι άλλοι τον σπρώχνουν στην τελευταία θέση ή ακόμη του παίρνουν και την θέση. Τον αδικούν, τον πατούν «πατούν επί πτωμάτων». Αλλά, όσο οι άνθρωποι τον σπρώχνουν προς τα κάτω, τόσο ο Θεός τον ανεβάζει προς τα πάνω σαν τον φελλό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άδικος και γενικά κάθε ένοχος, όταν δεν ζητήσει συγχώρηση, ταλαιπωρείται από την συνείδησή του και επιπλέον από την αγανάκτηση του αδικημένου. Γιατί, όταν ο αδικημένος δεν τον συγχωρήσει και γογγύζει, τότε ο άδικος ταλαιπωρείται πολύ, βασανίζεται. Δεν μπορεί να κοιμηθεί. Είναι μυστήριο πράγμα το πώς το πληροφορείται! Όπως, όταν ένας αγαπά κάποιον και τον σκέφτεται με την καλή έννοια, εκείνος το πληροφορείται, έτσι και σ' αυτήν την περίπτωση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι άδικοι μοιάζουν με την αφρισμένη θάλασσα. Με τέτοιο τρόπο θα αναταραχτούν και ανάπαυση δεν θα βρουν.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Μην συγκεντρώνεις τίποτε από αδικία, γιατί και αν τα συνάξεις, για άλλους τα συνάζεις, αλλού θα πάνε και με τα αγαθά σου, άλλοι θα καλοπεράσουν. Όποιος οικοδομεί με ξένα χρήματα το σπίτι του, είναι σαν εκείνον που συνάγει τις πέτρες μόνος του, για να τον πετροβολήσουν οι άλλοι.

~ Άγιος Συμεών ο Μεταφραστής ~

Αν δεν υπήρχε το πλήθος των εκμεταλλευτών, δεν θα υπήρχε ούτε το πλήθος των εξαθλιωμένων.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Εκείνος που αδικείται από κάποιον και δεν ζητεί το δίκιο του από αυτόν που τον αδικεί, δείχνει ότι πιστεύει στον Χριστό και εκατονταπλάσια λαμβάνει στην παρούσα ζωή και ζωή αιώνια κληρονομεί.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Εκείνος που αδικείται από τους ανθρώπους, ξεπλένεται από τις αμαρτίες του και βρίσκει βοήθεια ανάλογη με τη θλίψη. Εκείνος που προσεύχεται γι' αυτούς που τον αδικούν, χτυπάει με ορμή τους δαίμονες, ενώ εκείνος που αντιμάχεται αυτούς που τον αδικούν, πληγώνεται από τους δαίμονες.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Το ψωμί που φυλάς στην αποθήκη σου είναι του φτωχού... Τα ρούχα που κρατάς κρυμμένα στην αποθήκη σου είναι του γυμνού... Τα υποδήματα που σαπίζουν αχρησιμοποίητα είναι του ξυπόλυτου... Τα χρήματα που κρύβεις βαθιά στη γη είναι του φτωχού... Τόσους αδικείς, όσους θα μπορούσες να βοηθήσεις!

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όποιος παίρνει όσα ανήκουν σε άλλον και δίνει μετά σε άλλους, δεν κάνει ελεημοσύνη, αλλά διαπράττει την εσχάτη αδικία! Στα μάτια του Θεού, δεν είναι αποδεκτή η ευεργεσία που γίνεται στους φτωχούς, όταν προέρχεται από άδικα εισοδήματα. Ούτε όμως είναι άξιος επαίνου αυτός, που απέχει μεν από τις αδικίες, δεν προσφέρει όμως στον πλησίον του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αδικία είναι η εναντίωση στο Θείο θέλημα. Η αδικία είναι αποκρουστική στα μάτια του Θεού, καθώς προσβάλλει το πρώτο των Θείων χαρακτηριστικών, που είναι η Θεία δικαιοσύνη. Η αδικία είναι η μητέρα κάθε κακίας, αφού μέσα σε αυτήν, κρύβεται διαμιάς κάθε κακία. Η έλλειψη της δικαιοσύνης, μαρτυράει έλλειψη αγάπης. Αυτός που πράττει την αδικία, αρνήθηκε την θεοσέβεια. Διότι κανείς άδικος δεν είναι θεοσεβής. Αλλά και κανένας θεοσεβής, δεν είναι άδικος.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αδικία είναι η συνήθεια να βλέπει κανείς τους νόμους με υπεροψία. Είναι η περιφρόνηση των νόμων, η καταπάτηση του δικαίου, η εναντίωση στο θείο θέλημα. Είναι ενέργεια για να επικρατήσει το κακό, ο πόλεμος, η ταραχή, η κακοδαιμονία, η βασιλεία του πονηρού. Είναι ο κακός δαίμονας που αφαιρεί την ευτυχία από τους ανθρώπους.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Εκείνος που αγαπά με όλη του την ψυχή εκείνους που τον υβρίζουν ή τον αδικούν και του στερούν τα πράγματά του και προσεύχεται γι' αυτούς, ανεβαίνει σε λίγο καιρό, σε υψηλό βαθμό προκοπής. Γιατί όταν αυτό γίνεται με αίσθηση της καρδιάς, κατεβάζει τον άνθρωπο σε άβυσσο ταπεινώσεως και σε πηγές δακρύων, όπου βυθίζεται το τριμερές της ψυχής και ανεβάζει στον ουρανό της απάθειας το νου και τον κάνει θεωρητικό.

~ Άγιος Συμεών ο Νεός Θεολόγος ~

Αυτός που σε έβλαψε και σε αδίκησε, οφείλεις να τον μνημονεύεις σαν γιατρό που σου έστειλε ο Χριστός, για να σου καθαρίσει την ψυχή σου. Οφείλεις να τον θεωρείς ως ευεργέτη σου, σαν φάρμακο θεραπευτικό, σταλμένο από τον Χριστό. Αν όμως πλέκεις λογισμούς εναντίον του, τότε ζημιώνεις τον εαυτόν σου και είναι σαν να λες τον Χριστό: ''Δεν θέλω να γιατρευτώ από Σένα Χριστέ, δεν δέχομαι το φάρμακό σου, θέλω να σαπίσω μέσα στα τραύματά μου και να υποταχθώ στους δαίμονες''.

~ Όσιος Ζωσιμάς ~

Οι αδικίες δεν προέρχονται από τον Θεό, αλλά παραχωρούνται από τον Θεό για το καλό του ανθρώπου.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Να μην συγχύζεται η καρδιά σου, όταν βλέπεις πως κάποιος πλουτίζει με άδικο τρόπο. Θα τρώει και δεν θα χορταίνει, θα αρπάζει και δεν θα του φτάνουν... Θυμήσου τους πλούσιους πολίτες στα Σόδομα, πως σε μία στιγμή ρίχτηκε πάνω τους φωτιά και έγιναν στάχτη μ' όλο τους τον πλούτο. Ο Χριστιανός παρατηρεί τα γεγονότα στην ολότητά τους και όχι επί μέρους. Την πρόοδο του αδίκου, ο Χριστιανός δεν την εκτιμά σαν κάποιο τετελεσμένο γεγονός, αλλά περιμένει να δει τι ακολουθεί. Ξέρει, πως ο άδικος δεν προοδεύει με τη δική του δύναμη, αλλά μόνο επειδή ο Θεός του επιτρέπει να προοδεύει, μπας και κάποια στιγμή θυμηθεί το Θεό και ντραπεί για την αδικία του και αποφασίσει να διορθωθεί.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Αν κάποιος σε προσβάλει, σε θίξει, σε συκοφαντήσει, σε βλάψει άδικα και αδικαιολόγητα με οποιονδήποτε τρόπο, μην οργιστείς εναντίον του, μην μνησικακήσεις, μην κυριευτείς από εκδικητικότητα. Αντίθετα, ταπεινώσου, κλάψε με συντριβή καρδιάς και προσευχήσου ικετευτικά στον Κύριο, να συγχωρήσει τις αμαρτίες σου. Γι' αυτές τις αμαρτίες παραχωρεί ο Θεός να σου συμβαίνουν όλα αυτά, για να ταπεινωθείς και να διορθωθείς.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Ακόμη και όταν αδικούμαστε να μην παραπονούμαστε. Ευκαιρία είναι...

~ Γέροντας Ευσέβιος Γιαννακάκης ~

Άλλο η αντίδρασή μας όταν αδικούμαστε υλικά και άλλο όταν αδικούμαστε πνευματικά. Αν η αδικία είναι υλική, μπορεί κανείς και να διαμαρτυρηθεί, όχι για να αποκατασταθεί υλικώς, αλλά να αποδείξει ότι δεν πρέπει να ''σκοτώνουμε'' την Αλήθεια. Αυτή η διαμαρτυρία που γίνεται με Θείο Φόβο και ταπείνωση συνίσταται. Αν όμως η αδικία είναι πνευματική π.χ. συκοφαντία, επειδή αυτός που την διαπράττει είναι κυριευμένος από μεγάλα δαιμόνια και δεν πρόκειται να υποχωρήσει, αντί άλλης απαντήσεως, να είναι η απόλυτη σιωπή μας. Έτσι παίρνουμε τη μορφή της απολύτου σταυρώσεως. Σταυρωνόμαστε πάνω σ' αυτό το βαρύ σταυρό και περιμένουμε δια της προσευχής μας, ο ίδιος ο Θεός να μιλήσει και να ενεργήσει. Εάν όμως μιλήσουμε, τότε ο Θεός ούτε θα μιλήσει, ούτε θα ενεργήσει, διότι εμείς πήραμε τη θέση του κριτού και του δικαστού...

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Αφήνει πολλές φορές ο Θεός να μας αδικούνε και να μας προκαλούνε οι άλλοι, για να δούμε που ακριβώς βρισκόμαστε πνευματικά, από το πως αντιμετωπίζουμε αυτήν την δοκιμασία.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Ο μισθός από τον Θεό όταν κάποιος αδικείται και υπομένει, είναι πολύ μεγαλύτερος από εκείνον που παίρνει όταν προσφέρει ελεημοσύνη.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Ο Χριστιανός δεν είναι καρπαζοεισπράκτορας. Όταν σας αδικούν, έχετε δικαίωμα να ζητάτε δικαιοσύνη. Μα είτε την βρίσκετε, είτε όχι, οφείλετε να έχετε αγάπη και να συγχωρείτε. Γιατί το τέλειο είναι η αγάπη. Ο Κύριος μια φορά ζήτησε αδικούμενος δικαιοσύνη για να την αγιάσει. «Ει κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· ει δε καλώς, τι με δέρεις»;

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Εκείνοι που ζουν, ικανοποιώντας τη ζωή τους με την αδικία, μοιάζουν με εκείνους που θέλουν να ξεδιψάσουν με αλατισμένο νερό.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όταν σας αδικούν οι άνθρωποι, να ξέρετε ότι αποκτάτε μετοχές στον Ουρανό.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οφείλουμε να προστατεύουμε τα συμφέροντά μας, γιατί με τον τρόπο αυτό προστατεύουμε και τον άνθρωπο που προσπαθεί να μας αδικήσει. Αν αφήσουμε τον εαυτό μας να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από τον άλλον: α) ευνοούμε το κακό στον άλλον, β) δείχνουμε ότι δεν σεβόμαστε τον εαυτό μας και γ) δείχνουμε μια άρρωστη (δήθεν πνευματική) διάθεση να γίνουμε σώνει και καλά μάρτυρες. Αν όμως, παρότι εμείς προστατεύουμε τα συμφέροντά μας, συμβεί κάποιος να προσπαθήσει να μας αδικήσει, οφείλουμε να τοποθετηθούμε πνευματικά.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Όταν πάσχουμε για τις αδικίες που μας έκαναν, αυτό δείχνει ότι η ψυχή μας είναι άρρωστη. Το πως αντιδρούμε, όταν μας αδικούν, αυτό δείχνει σε ποιά κατάσταση είμαστε και αν έχουμε Χριστό μέσα μας. Δεν αντέχουμε την αδικία, γιατί έχουμε μέσα μας ελλείψεις, κυρίως γιατί έχουμε μέσα μας την έλλειψη της χαράς του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Εκείνος που αδικείται εκούσια και συγχωρεί τον πλησίον του, μοιάζει με τον Ιησού. Εκείνος που δεν αδικεί, μήτε αδικείται, μοιάζει με τον Αδάμ. Εκείνος που αδικεί μοιάζει με τον διάβολο.

~ Είπε Γέρων ~

Το δίκαιό του, δεν πρέπει ο άνθρωπος να το παίρνει αν είναι δυνατόν στον κόσμο τούτο. ''Μα να τον αφήσω να με αδικήσει;'', λένε πολλοί. Εσύ θα τον αφήσεις να σε αδικήσει, ο

Θεός θα τον αφήσει; Εάν εσύ ήσουνα συνεπής απέναντι στον Θεό, θα είχες τέτοιον πειρασμό αδικίας; Ο Άγιος Σπυρίδων παρότι που δεν είχε τσομπάνη για τα πρόβατά του, δεν του έκλεβε κανείς από τα πρόβατά του! Γιατί άραγε; Γιατί είχε φύλακα τον Θεό από πάνω. Τα έχεις καλά με τον Θεό και έρχεται ο άλλος να σε αδικήσει; Για να πάρει άδεια να σε αδικήσει, κάποιον παλαιό λογαριασμό πληρώνεις. Κάτι εξοφλείς και μην πλανάσαι!...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Η αδικία δεν ευλογείται

Μπορεί σε μια οικογένεια ο παππούς ή η γιαγιά να έκαναν αδικίες και αυτοί να είναι καλά. Όμως τα παιδιά ή τα εγγόνια τους παιδεύονται. Αρρωσταίνουν και αναγκάζονται να δίνουν στους γιατρούς, όσα μαζεύτηκαν με αδικίες, για να εξοφλήσουν οι παππούδες τους. Κάποτε σε μια γνωστή μου οικογένεια, συνέβαιναν πολλές δοκιμασίες. Είχε αρχίσει από τον αρχηγό της οικογενείας αρρώστια βαρειά, ταλαιπωρία, έμεινε κατάκοιτος λίγα χρόνια και μετά πέθανε. Στην συνέχεια πέθανε η γυναίκα του και ύστερα τα παιδιά του, το ένα κοντά στο άλλο. Πρόσφατα πέθανε και το τελευταίο, το πέμπτο παιδί. Από πολύ πλούσια οικογένεια που ήταν, κατήντησε η πιο φτωχή, γιατί πουλούσαν τα κτήματα όσο - όσο, για να πληρώνουν γιατρούς και διάφορα έξοδα. Απορούσα γι' αυτήν την οικογένεια:

''Πώς συμβαίνουν τόσες αρρώστιες και ατυχήματα σ' αυτούς!''

Στα άτομα της οικογένειας που γνώρισα, δεν φαινόταν η καλή περίπτωση, δηλαδή να τους δοκιμάζει ο Θεός σαν εκλεκτούς, αλλά μάλλον να λειτουργούν οι πνευματικοί νόμοι του Θεού.

Για να είμαι πιο σίγουρος, προσπάθησα να μάθω από αξιόλογα γεροντάκια, συμπατριώτες τους και έμαθα τα εξής:

Ο άνθρωπος αυτός είχε βρει μια σχετική περιουσία από τον πατέρα του, αλλά στην συνέχεια την αύξησε με αδικίες. Δηλαδή, εάν του ζητούσε μια χήρα δανεικά, για να παντρέψει την κόρη της και θα του τα έδινε όταν θα αλώνιζε, αυτός της ζητούσε ένα οικόπεδο που είχε. Και εκείνη πάνω στην ανάγκη το έδινε όσο - όσο. Άλλος του ζητούσε δάνειο να πληρώση την Τράπεζα και θα του το επέστρεφε μόλις μάζευε τα βαμβάκια. Εκείνος του ζητούσε ένα χωράφι που είχε και στην ανάγκη ο άλλος το έδινε όσο - όσο, για να μην τον κυνηγήσει η Τράπεζα. Άλλος του ζητούσε λίγα δανεικά, για να πληρώσει τους γιατρούς και αυτός του ζητούσε την αγελάδα που είχε. Εκείνος ο καημένος την έδινε όσο - όσο. Με αυτόν τον τρόπο, μάζεψε μια μεγάλη περιουσία.

Όλος όμως ο γογγυσμός των πονεμένων ανθρώπων, χτύπησε όχι μόνο σ' αυτόν και στην γυναίκα του, αλλά και στα παιδιά του ακόμη. Έτσι λειτούργησαν οι πνευματικοί νόμοι και έκαναν και εκείνοι το ίδιο, για να πληρώσουν δηλαδή τους γιατρούς και τα έξοδα από τις αρρώστιες, τα ατυχήματα κ.λπ., πουλούσαν όσο - όσο τα κτήματα και από πολύ πλούσιοι έγιναν φτωχοί και ένας - ένας έφυγαν όλοι.

Ο Θεός φυσικά θα τους κρίνει με την πολλή Του αγάπη και δικαιοσύνη ανάλογα.

Οι άλλοι πάλι που αναγκάστηκαν, πάνω στην ανάγκη που βρίσκονταν, να πουλήσουν ό,τι είχαν, για να ξεχρεώσουν χρέη σε γιατρούς κ.λπ. και φτώχεψαν, θα ανταμειφτούν για την αδικία που δοκίμασαν ανάλογα. Βέβαια και οι άδικοι εξοφλούν και αυτοί ανάλογα.

Γιατί αδικούμαστε;

Κάποτε κάποιοι πονηροί άνθρωποι έβαλαν έναν παπά στην φυλακή.

Όταν πήγε ο παπάς στην φυλακή, τον πλησίασαν οι άλλοι και του είπανε:

- Τί έκανες παπά και σε βάλανε φυλακή;

- Τίποτα δεν έκανα τέκνα μου, άδικα με έφεραν εδώ, τους είπε ο παπάς.

- Εμείς είμαστε δίκαια εδώ, γιατί όλοι κάτι κάναμε. Και εσύ, δεν μπορεί, κάτι έκανες και σε φέρανε εδώ...

- Τίποτα δεν έκανα, τέκναν μου, επέμενε ο παπάς.

Το βράδυ, όταν όλοι πήγαν να κοιμηθούν, ο παπάς δεν μπορούσε. Φύσαγε και ξεφύσαγε, για το κακό που τον βρήκε.

Και ξαφνικά του εμφανίζεται μέσα στην φυλακή ένας ψηλός, ο οποίος του λέει:

- Δεν μου λες πάτερ, είσαι άδικα εδώ μέσα;

- Ναί τέκνο μου άδικα!

- Ξέρεις τι πληρώνεις τώρα;

- Τί πληρώνω;

- Θυμάσαι όταν ήσουν νέος, είχες πάει στο παζάρι μια φορά και μια χηρούλα είχε μια μοσχάρα δεμένη και επειδή η μοσχάρα σε είχε κάνει μια ζημιά στα προϊόντα σου, εσύ θύμωσες και την έλυσες να φύγει η μοσχάρα;

Και την έχασε η χηρούλα την μοσχάρα και την βρήκαν κάποιοι άλλοι και την φάγανε... Ε; Το αίμα εκείνο πληρώνεις της χηρούλας και τα δάκρυά της...

Την άλλη μέρα το πρωϊ ο παπάς λέει στους συγκρατούμενούς του:

- Τέκνα μου, δίκαια είμαι εδώ!

- Δεν σου είπαμε πάτερ, ότι κανείς δεν έρχεται δωρεάν εδώ, του είπανε εκείνοι.

Έτσι συμβαίνει και σε εμάς, Εάν αναζητήσουμε πίσω, για ποιό λόγο αδικούμαστε, θα διαπιστώσουμε ότι είναι οι αμαρτίες μας και όταν αναζητήσουμε την τακτοποίηση αυτών, όλα θα τακτοποιηθούν στη ζωή μας.

Αδίκησες; Ζημιά θα πάθεις...

Ένας ξυλοκόπος είχε κάνει μία αδικία σε ένα Μοναστήρι του Αγίου Όρους. Έκανε μια δουλειά σε μια Μονή και μετά ζητούσε 500.000 δραχμές παραπάνω από τα συμφωνημένα. Τελικά πήρε το ποσό που ήθελε και κατευθύνθηκε με το αμάξι του για την Θεσσαλονίκη.

Στο δρόμο, κοντά στον Πολύγυρο τράκαρε. Έπαθε 2.500.000 δραχμές ζημιά!

- Γιατί Παναγία μου επέτρεψες να γίνει κάτι τέτοιο σε μένα; παραπονιόταν στην Παναγία.

Τότε του είπε ένας γέροντας.

- Μα δεν ευλογείτε η αδικία από τον Θεό! Και πάλι καλά που ζεις...

Περί αδυναμίας

Κανείς δεν μπορεί να γνωρίσει την αδυναμία του, αν δεν πέσει σε ψυχικούς και σωματικούς πειρασμούς. Οι άνθρωποι τότε έρχονται σε αληθινή επίγνωση, όταν ο Θεός τους στερήσει τη δύναμη Του και τους κάνει να συναισθανθούν την ανθρώπινη αδυναμία

και τη δυσκολία που προκαλούν οι πειρασμοί και την πονηριά του εχθρού και με ποιόν αντίπαλο έχουν να παλέψουν και πόσο ασθενής είναι η ανθρώπινη φύση τους και πως τους φυλάει η Θεϊκή δύναμη και πόσο προχώρησαν και προόδευσαν στην αρετή και ότι χωρίς τη δύναμη του Θεού, είναι ανίσχυροι μπροστά σε οποιοδήποτε πάθος. Αυτό το κάνει ο Θεός, για να αποκτήσουν, από όλες αυτές τις αρνητικές εμπειρίες, αληθινή ταπείνωση και να πλησιάσουν κοντά Του και να περιμένουν τη βέβαιη βοήθειά Του και να προσεύχονται με υπομονή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μακάριος είναι όποιος γνώρισε τις αδυναμίες του, που αυτό είναι το θεμέλιο κάθε αρετής. Όποιος δεν γνωρίζει τις αδυναμίες του, στερείται ταπεινώσεως. Και όποιος δεν έχει ταπείνωση, βρίσκεται μακριά από την αλήθεια. Και όποιος δεν κατέχει την αλήθεια, ολοένα είναι φοβισμένος. Όποιος όμως έφτασε να γνωρίσει τις αδυναμίες του, αυτός έφτασε στην τέλεια ταπείνωση.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μην περιμένεις την ημέρα του θανάτου σου για να μάθεις την αδυναμία σου. Διερεύνησε τον εαυτό σου όσο ακόμα ζει, προχώρησε με τη σκέψη σου στο εσωτερικό του και τότε θα δεις όλη την μηδαμινότητά του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στις αδυναμίες του ανθρώπου δείχνεται τέλεια η δύναμη του Χριστού.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Στην αδυναμία σου μην ξεχνάς ποτέ, τις πολλές και μεγάλες βοήθειες Εκείνου, που σε έπλασε και σε λύτρωσε.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όσο κανείς προκόβει στη γνώση του Θεού, τόσο περισσότερο αισθάνεται την αδυναμία του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αδύνατος άνθρωπος είναι εκείνος, που δεν μπορεί να κρύψει τα μυστικά του.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν σφάλλουμε, ξεσκεπάζεται ο πραγματικός εαυτός μας, τον γνωρίζουμε και προσπαθούμε να διορθωθούμε. Μ' αυτόν τον τρόπο προχωρούμε θετικά και δεν ζούμε με ψευδαισθήσεις ότι πάμε καλά. Εγώ χαίρομαι, όταν εκδηλώνεται μια αδυναμία μου, όταν ξεφυτρώνουν τα πάθη μου. Εάν δεν ξεφύτρωναν, θα νόμιζα ότι αγίασα, ενώ οι σπόροι των παθών θα ήταν κρυμμένοι στην καρδιά μου. Όταν θυμώσεις, ή πέσεις στην κατάκριση, θα στενοχωρηθείς φυσικά, γιατί έπεσες, αλλά πρέπει να χαρείς κιόλας, γιατί εκδηλώθηκε η αδυναμία σου και θα αγωνιστείς να απαλλαγείς απ' αυτήν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν κανείς γνωρίζει το σφάλμα του, είναι η μισή προκοπή. Μεγάλο καλό είναι, όταν αναγνωρίζει κανείς την αδυναμία του και όταν προσπαθεί να διορθωθεί. Αυτός που

αναγνωρίζει την αδυναμία του, είναι καλύτερος από εκείνον, που κάνει πολύ μεγάλο πνευματικό αγώνα, αλλά δεν αναγνωρίζει όμως τις αδυναμίες του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο από την επίγνωση της αδυναμίας σου και τίποτε χειρότερο, από το να μην την συνειδητοποιείς.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Χωρίς τον Κύριο πνευματικά δεν είμαι τίποτα. Ούτε έναν καλό λογισμό δεν μπορώ να έχω, ούτε μια καλή πράξη να κάνω. Χωρίς Εκείνον, δεν μπορώ να απομακρύνω από μέσα μου, ούτε μια αμαρτωλή σκέψη, ούτε ένα εμπαθές αίσθημα, δηλαδή την κακία, τον φθόνο την πορνεία, την υπερηφάνεια κλπ. Ο Κύριος είναι η εκπλήρωση κάθε αγαθού που σκέφτομαι, αισθάνομαι και κάνω. Πόσο μεγάλη και πλατιά είναι η Χάρη του Κυρίου που ενεργεί μέσα μου! Ο Κύριος είναι τα πάντα για μένα και μάλιστα τόσο καθαρά, με τόση διάρκεια. Δική μου είναι μόνο η αμαρτία. Σε μένα ανήκουν μόνο οι αδυναμίες μου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όσο κανείς ασκείται πνευματικά, τόσο αναγνωρίζει την αδυναμία του. Και όσο αναγνωρίζει την αδυναμία του, τόσο πλουτίζει σε ταπείνωση και κατάνυξη. Και όσο αποκτά ταπείνωση και κατάνυξη, τόσο φωτίζεται η διάνοιά του και διαπιστώνει, ότι χωρίς τον Κύριο, δεν είναι τίποτα και δεν έχει τίποτα...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Μερικές φορές αφήνει ο Θεός ορισμένες αδυναμίες του χαρακτήρος μας και δεν μας απαλάσσει απ' αυτές, για να ταπεινώνουμε τον εαυτόν μας. Χωρίς αυτές θα κενοδοξούσαμε, θα υψώναμε τον εαυτόν μσς πάνω από τα σύννεφα και εκεί θα στήναμε τον θρόνο μας. Αυτό όμως θα αποτελούσε και την καταστροφή μας...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Βλέποντας τις δικές σου αδυναμίες, μπορείς να κρίνεις με συγκατάβαση και τις αδυναμίες των άλλων.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Παραδεχτείτε την αδυναμία σας και την ανεπάρκειά σας, δια της υποταγής στο θέλημα του Θεού και την εκπλήρωση των Αγίων Αυτού εντολών και δια της παραδοχής αυτής, θα κατακτήσετε την ταπεινοφροσύνη και θα δείτε την βοήθεια του Θεού.

~ Όσιος Λέων της Όπτινα ~

Η αδυναμία μας είναι η δύναμή μας, γιατί δείχνει το μέτρο μας και μας οδηγεί στο να στραφούμε και να ζητήσουμε το έλεος του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Όταν καταλάβουμε την αδυναμία μας, έχουμε την δυνατότητα να γευτούμε την δύναμη του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αν δεν έχεις κάλο στον χαρακτήρα σου, όσο και αν σε πατήσουν, δεν θα φωνάξεις.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Περί αδύνατου – ακατόρθωτου

Τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ έστιν. [Τα αδύνατα για τους ανθρώπους, είναι κατορθωτά και δυνατά στον Θεό.]

~ Κατά Λουκάν 18,27 ~

Μη αδυνατήσει παρά τω Θεώ ρήμα; [Μήπως υπάρχει κάτι αδύνατο για τον Θεό;]

~ Γένεσις 18,14 ~

Ό,τι δεν μπορούμε να κάνουμε ανθρωπίνως, να κάνουμε προσευχή να βοηθήσει ο Θεός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να μην ψάχνεις για το πως. Διότι όπου θέλει ο Θεός, ξεπερνιέται η τάξη της φύσεως. Αυτός θέλησε, Αυτός μπόρεσε, Αυτός κατέβηκε, Αυτός έσωσε. Όλα για τον Θεό είναι δυνατά...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει τίποτα το ακατόρθωτο και αδύνατον στον άνθρωπο, που έχει την βοήθεια του Θεού.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Κάνε το καλύτερό σου από την πλευρά σου. Ο Θεός θα κάνει ό,τι είναι αδύνατο.

~ Είπε Μοναχή ~

Όταν ο Απόστολος Πέτρος είδε τον Κύριό μας να περιπατεί πάνω στην θάλασσα, Του είπε: Αν είσαι εσύ Κύριε, να έρθω. Και ο Χριστός του είπε: Ορίστε, έλα! Και κατεβαίνει ο Πέτρος από τη βάρκα και περιπατεί επί της θαλάσσης. Μεγάλο μάθημα αυτό! Ο άνθρωπος όταν κρατιέται από τον Χριστό, τα πάντα μπορεί να κάνει! Ακόμα και τα θαύματα του Χριστού μπορεί να κάνει και μεγαλύτερα ακόμη. Η σκιά του Χριστού δεν ανέστησε νεκρούς. Η σκιά όμως του Πέτρου και του Παύλου, ανέστησαν νεκρούς.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Περί αθεΐας

Περικοπές

Είπεν άφρων εν καρδία αυτού· ουκ έστι Θεός. [Ο σκοτισμένος από την αμαρτία μωρός και ασεβής άνθρωπος, είπε από μέσα του, σύμφωνα με την επιθυμία της αμαρτωλής καρδίας του: ''δεν υπάρχει Θεός''.]

~ Ψαλμοί 13,1 ~

Δεν υπάρχει το θεμέλιο και πώς στέκεται η οικοδομή; Δεν υπάρχει ο ναυπηγός και πώς συναρμολογήθηκε το πλοίο; Δεν υπάρχει ο οικοδόμος και πώς έγινε το σπίτι; Δεν υπάρχει ο Δημιουργός και πώς η καλλονή των κτισμάτων μαρτυρεί Τον κτίστη; Αν δεν υπάρχει Θεός, τί δουλειά έχεις μέσα στα δημιουγήματα του Θεού; Στο σπίτι του Θεού μένεις και αρνείσαι τον Νοικοκύρη του σπιτιού; Ή δώσε το ενοίκιο, δηλαδή την ευχαριστία σου ή έβγα από το σπίτι, γιατί καπνίζεις το σπίτι, με το χνώτο της βλασφημίας σου... Δεν υπάρχει πιο ανόητος ανθρώπος από εκείνον, που ισχυρίζεται ότι η δημιουργία έγινε χωρίς την παρουσία του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ακόμη και οι άθεοι πιστεύουνε στον θεό, όχι στον Θεό, αλλά στην σάρκα, στα πάθη, στην ύλη, όλοι κάτι λατρεύουνε... Σ' αυτό που λατρεύει κανείς, σ' αυτό δουλεύει. Δηλαδή είσαι πόρνος, είσαι άνθρωπος της σάρκας, δουλεύεις για την σάρκα, για την ύλη.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αρνούνται το Θεό, όσοι έχουν συμφέρον να μην υπάρχει.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Οι άνθρωποι σήμερα, έκαναν τον εαυτόν τους θεό, γι' αυτό και κατέληξαν να είναι άθεοι...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν 2 περιπτώσεις στις οποίες άνθρωποι πιστοί, μπορούν να φτάσουν στην αθεϊα: α) Μπορεί κάποιος να ήταν πολύ πιστός, να ενήργησε η δύναμη του Θεού στην ζωή του με πολλά χειροπιαστά γεγονότα, και ύστερα να έφθασε σε μιά θόλωση στο θέμα της πίστεως. Αυτό συμβαίνει, όταν λ.χ. κάνει κανείς άσκηση αδιάκριτη με εγωισμό, πιάνει δηλαδή ξερά την πνευματική ζωή. «Τί έκανε ο τάδε Άγιος; λέει, θα το κάνω και εγώ», και αρχίζει να κάνει μια αδιάκριτη άσκηση. Σιγά - σιγά όμως, χωρίς να το καταλάβει, δημιουργείται μέσα του μια ψευδαίσθηση ότι, αν δεν έφθασε στα μέτρα του τάδε Αγίου, κάπου εκεί κοντά πρέπει να είναι. Έτσι συνεχίζει την άσκηση. Αλλά, ενώ πριν από αυτόν τον λογισμό τον βοηθούσε η Θεία Χάρις, τώρα αρχίζει να τον εγκαταλείπει. Γιατί, τι δουλειά έχει με την υπερηφάνεια η Χάρις του Θεού; Οπότε δεν μπορεί πια να κάνει την άσκηση που έκανε προηγουμένως και ζορίζει τον εαυτό του. Με το ζόρισμα όμως δημιουργείται άγχος. Έρχεται και η υπερηφάνεια και του δημιουργεί μια θόλωση και αρχίζει σιγά - σιγά να έχει λογισμούς απιστίας και να αμφιβάλλει για την ύπαρξη του Θεού και β) Η δεύτερη περίπτωση είναι, όταν θελήσει ένας αγράμματος να ασχοληθεί με το δόγμα. Έ, αυτός δεν είναι καλά! Άλλο να ρίξει μια ματιά, για να γνωρίσει το δόγμα. Αλλά και ένας μορφωμένος αν πάει υπερήφανα να ασχοληθεί με το δόγμα και αυτόν, επειδή έχει υπερηφάνεια, θα τον εγκαταλείψει η Χάρις του Θεού και θα αρχίσει να έχει αμφιβολίες. Δεν μιλάω φυσικά για έναν που έχει ευλάβεια. Αυτός και μορφωμένος να μην είναι, μπορεί να ρίξει μια ματιά με διάκριση, μέχρι εκεί που μπορεί να εξετάσει και να κατανοήσει το δόγμα. Αλλά ένας που δεν έχει πνευματικότητα και πάει να ασχοληθεί με τα δογματικά, αυτός και αν πίστευε λίγο, μετά δεν θα πιστεύει καθόλου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί άνθρωποι λένε σήμερα, πως δεν υπάρχει Θεός. Μιλούν έτσι, γιατί στην καρδιά τους ζει υπερήφανο πνεύμα που τους υποβάλλει ψέματα, εναντίον της Αλήθειας.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Οι άνθρωποι θέλουν να ζουν σύμφωνα με το δικό τους θέλημα και γι' αυτό λένε πως δεν υπάρχει Θεός, βεβαιώνοντας έτσι μάλλον πως υπάρχει.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Κάνεις λάθος φίλε μου, όταν λες: Δεν υπάρχει Θεός! Ορθότερο θα ήταν αν έλεγες: Εγώ δεν έχω Θεό! Μην μιλάς σαν τον άρρωστο που λέει, ότι δεν υπάρχει πουθενά υγεία. Μην μιλάς σαν τον ζητιάνο που λέει, ότι δεν υπάρχει χρυσάφι στη γη. Μα χρυσάφι υπάρχει, εκείνος δεν έχει χρυσάφι. Οι άθεοι μοιάζουν με τον παλιάνθρωπο που λέει: ''Δεν υπάρχει καλοσύνη στον κόσμο'', ενώ έπρεπε να λέει: ''Εγώ δεν έχω ίχνος καλοσύνης μέσα μου''. Κάνουν λάθος οι άθεοι, όταν διακηρύττουν, ότι δεν υπάρχει Θεός! Γιατί όταν κάτι δεν το έχεις εσύ και δεν το γνωρίζεις, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει πουθενά και ότι δεν το έχει κανείς! Ποιός σου έδωσε το δικαίωμα να μιλάς εκ μέρους όλου του κόσμου; Ποιός σου έδωσε την άδεια, να διακηρύττεις, ότι την δική σου αρρώστια, την έχουν όλοι;

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

«Λένε: υπάρχουν και άθεοι καλοί άνθρωποι. Ναι, οι άθεοι μπορούν να είναι προσωρινά καλοί, επιφανειακά καλοί, φαρισαϊκά καλοί. Αλλά ο άθεος, δεν μπορεί να είναι αληθινά καλός, διαρκώς καλός, βαθειά καλός, αθάνατα καλός, επειδή γι' αυτό χρειάζεται να είσαι σε πνευματική σχέση, σε πνευματική συγγένεια με τον πραγματικά Μοναδικό Αγαθό και Αιώνια Αγαθό: με τον Θεό και Κύριο Χριστό. Είναι αληθινός δι' όλων των αιώνων ο Θείος λόγος του Σωτήρος: "χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν" (Ιωάν. 15,5)».

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Όσο γρηγορότερα κατακτά τους ανθρώπους η αθεϊα και η ανηθικότητα, τόσο αναπόφευκτα πέφτουν τα βασίλεια και εξολοθρεύονται οι λαοί.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Αν συναντήσετε έναν άθεο, να τον πείτε τον εξής λόγο: ''Εάν με πείσεις, ότι το σπίτι που κάθεσαι χτίστηκε μόνο του, τότε θα παραδεχτώ, ότι και το μεγάλο αυτό σπίτι που λέγεται γη και σύμπαν, έγινε μόνο του.''

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Ξέρετε ποιά είναι η προσευχή του αθέου; Θεέ μου, Θεέ μου, Θεέ μου... δεν υπάρχεις...!!!

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

«Δεν υπάρχει Θεός» το λένε συνήθως άνθρωποι φαύλοι και ανήθικοι. Ούτε βρέθηκε, ούτε θα βρεθεί άνθρωπος ηθικός, εγκρατής, ενάρετος κ.λπ. που να λέει τόσο εύκολα: «Δεν υπάρχει Θεός!»

~ Γέροντας Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οι άνθρωποι δεν διακρίνονται σε πιστούς και απίστους. Αλλά διακρίνονται σε πιστούς και σε ''πιστούς''. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι πιστεύουν στον Θεό και υπάρχουν

άνθρωποι, που πιστεύουν στην ανυπαρξία του Θεού. Οι μεν πιστεύουν στην ύπαρξη, ενώ οι άλλοι πιστεύουν στην ανυπαρξία. Δεν μπορεί να πει κανείς, ότι εγώ απέδειξα την ανυπαρξία του Θεού. Με πίστη αποδέχεται και αυτός την ανυπαρξία του Θεού. Ούτε με το πείραμα, ούτε με τον λογισμό, ούτε με την παρατήρηση μπορεί να πει κανείς, ότι εγώ απέδειξα πως δεν υπάρχει Θεός. Εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχει. Ο άθεος λέει, ότι εγώ δεν πιστεύω στον Θεό, δηλ. και αυτό είναι ένα είδος πίστεως.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Ο αθεϊσμός είναι μια αναπαρία, ένα τερατούργημα και θεμελιώδης πλάνη της ανθρωπίνης φύσεως. Το να προσπαθείς να μεταπείσεις έναν άθεο με αποδείξεις, είναι σαν να προσπαθείς να μεταστρέψεις τον τρελό από την τρέλα του.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Να γιατί υπάρχει σήμερα πολύ αθεϊα. Επειδή υπάρχει η πλεονεξία και η φιλαυτία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Άθεος δεν είναι αυτός που δεν πιστεύει σε τίποτα, αλλά εκείνος που δεν πιστεύει στον αληθινό Θεό.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η πίστη στην αιώνια ζωή είναι μια τρομερή πίστη, που απαιτεί θάρρος. Γι' αυτό οι άθεοι είναι τόσο πολλοί. Αυτοί είναι δειλοί, που δεν θέλουν να δεχτούν την αιώνια ευθύνη τους.

~ Είπε Γέρων ~

Ξέρετε τί θα πει, να είσαι και να δηλώνεις άθεος; Κάνεις ένα βήμα παραπάνω από τον διάβολο και τον ξεπερνάς ακόμα και αυτόν, διότι ο διάβολος πιστεύει και μάλιστα φρίττει στο όνομα του Ιησού Χριστού!

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ο άθεος Αμερικάνος

Κάποια μέρα παρουσιάστηκε ένας Αμερικανός στον Όσιο Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη και του είπε, ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι δεν υπάρχει Θεός. Ο Όσιος Πορφύριος δεν αντέδρασε, απλά του είπε: - Πρόσφατα αγόρασες ένα κτήμα στην Καλιφόρνια. Τώρα που θα επιστρέψεις στην πατρίδα σου, πάνε στην ανατολική πλευρά του κτήματος, εκεί που είναι η βρύση, σκάψε σε βάθος 1-1,5 μέτρο και θα βρεις ισπανικά χρυσά νομίσματα και έναν αμφορέα! Πήγαινε, κάνε αυτό που σε είπα και έλα μετά να συζητήσουμε, για το εάν υπάρχει Θεός. Ο Αμερικανός δεν πίστεψε στα λόγια του γέροντα, ωστόσο όταν επέστρεψε στην πατρίδα του και πήγε στο κτήμα του, σκέφτηκε να σκάψει από περιέργεια. Πράγματι έσκαψε στο μέρος εκείνο και βρήκε ακριβώς και τον αριθμό των νομισμάτων και την χρονολογία των νομισμάτων και τον αμφορέα, όπως του τα είχε πει ο Όσιος γέροντας! Ο Αμερικανός συγκλονίστηκε. Το επόμενο καλοκαίρι πήγε ξανά στον Όσιο Πορφύριο και του είπε τα καθέκαστα. Ο γέροντας τον άκουσε με προσοχή και στο τέλος του είπε: - Παιδί μου, εσύ δεν ξέρεις, μέσα στο κτήμα σου τι υπάρχει, πώς μπορείς να ξέρεις τί υπάρχει στον ουρανό;

Ο άθεος κουρέας

Μια φορά πήγε κάποιος στο κουρείο για το καθιερωμένο κούρεμα και ξύρισμα. Μίλησαν με τον κουρέα για πολλά θέματα και όταν τελικά άγγιξαν το θέμα της θρησκείας και του Θεού, ο κουρέας αναφώνησε:

- Δεν πιστεύω ότι ο Θεός υπάρχει.

- Γιατί το λες αυτό; ρώτησε ο πελάτης.

Και ο κουρέας απάντησε:

- Λοιπόν, απλά βγες έξω στο δρόμο για να καταλάβεις γιατί ο Θεός δεν υπάρχει. Πες μου γιατί, αν ο Θεός υπάρχει, υπάρχουν τόσοι διεστραμμένοι; Γιατί τόσα εγκαταλελειμμένα παιδιά; Αν ο Θεός υπήρχε, δε θα υπήρχε ούτε δυστυχία ούτε και πόνος! Δε μπορώ να φανταστώ ένα Θεό που αγαπάει και συμπονεί, να επιτρέπει όλα αυτά που γίνονται.

Ο πελάτης τον άκουσε προσεκτικά, αλλά δεν τον απάντησε και όταν ο κουρέας τελείωσε τη δουλεία του, έφυγε. Όμως μόλις έφυγε από το κουρείο, είδε έναν άντρα στο δρόμο με μακρυά κατσαρά βρώμικα μαλλιά και γένια. Φαινόταν πολύ βρώμικος και απεριποίητος. Εκείνη τη στιγμή ο πελάτης γύρισε πίσω και ξαναμπήκε στο κουρείο. Τότε είπε στον κουρέα:

- Ξέρεις τι; Οι κουρείς δεν υπάρχουν!

- Πως μπορείς να το λες αυτό; ρώτησε έκπληκτος ο κουρέας.

- Είμαι εδώ και είμαι κουρέας! Μόλις σε κούρεψα! Τι είναι αυτά που λες;

- Όχι, απάντησε ο πελάτης. Οι κουρείς δεν υπάρχουν, γιατί αν υπήρχαν, δε θα υπήρχαν αχτένιστοι άνθρωποι με μακρυά βρώμικα μαλλιά, όπως ο τύπος απ' έξω.

- Μα οι κουρείς όντως υπάρχουν, είπε ο κουρέας! Αυτό συμβαίνει, γιατί οι ανθρωποι δεν έρχονται σε μένα.

- Ακριβώς! απάντησε ο πελάτης. Αυτό είναι το θέμα! Ο Θεός επίσης υπάρχει! Και αυτό συμβαίνει γιατί οι άνθρωποι δεν πηγαίνουν και δεν Τον αναζητούν. Γι' αυτό υπάρχει τόσος πόνος και δυστυχία στον κόσμο.

Εύχομαι να βάλεις μυαλό

Κάποτε βγήκε στην έδρα ένας άθεος και έλεγε στο ακροατήριό του:

- Εάν υπάρχει Θεός τον περιμένω, να έρθει να με ''εκτελέσει''. Πέρασαν τα 3 λεπτά και ο Θεός δεν τον έκανε τίποτα. Είχε στη συνέχεια το θράσος ο άθεος να πει:

- Είδατε; Εάν υπήρχε Θεός θα με έκανε κακό! Πώς λοιπόν ο Θεός είναι παντοδύναμος; Τότε ζήτησε μια γιαγιά το λόγο και του λέει:

- Εσύ εάν είχε ένα παιδί και σου έκανε παρακοή, θα το σκότωνες; Εάν σε έβριζε θα τον σκότωνες;

- Όχι βέβαια, απάντησε ο άθεος.

Και συνεχίζει η γιαγιά:

- Αυτός ο πανάγαθος Θεός, πως είναι δυνατόν το παιδί του να το σκοτώσει;

Εσύ από το παιδί σου, δεν θα ήθελες την μετάνοιά του; Δεν θα ήθελες την συγγνώμη του; Αυτό ακριβώς θέλει και ο Θεός! Γι΄αυτό και δεν σε εξουθένωσε! Εύχομαι να βάλεις μυαλό...

Δεν υπάρχουν άθεοι...

Ο Γάλλος συγγραφέας Βόλνεϋ, υπήρξε ένας δηλωμένος άθεος και είχε γράψει βιβλία, γεμάτα από το δηλητήριο της απιστίας, με τα οποία προσπαθούσε να κρημνίσει τις αστείρευτες ψυχές. Σε ένα βιβλίο μάλιστα, διακωμωδούσε την προσευχή και υποστήριζε ότι η προσευχή είναι χαμένος χρόνος.

Κάποτε όμως, ταξίδευε με το πλοίο, από τη Χάβρη στην Νέα Υόρκη. Σε κάποια στιγμή του ταξιδιού, σηκώθηκε φοβερή τρικυμία και πελώρια κύματα απειλούσαν να στείλουν στο βυθό της θαλάσσης, το πλοίο και τους επιβάτες.

Τότε κατατρομαγμένοι όλοι οι επιβάτες έπεσαν στα γόνατα και με δάκρυα στα μάτια άρχισαν να προσεύχονται. Γονάτισε και ο άθεος Βόλνεϋ και προσευχόταν!

Η τρικυμία τελικά κόπασε και επανήλθε η ηρεμία στους επιβάτες. Τότε μερικοί επιβάτες που γνώριζαν τον Βόλνεϋ, τον πλησίασαν και τον ρώτησαν, με κάποια δόση ειρωνείας:

- Πώς προσευχηθήκατε και εσείς, ενώ λέτε ότι δεν πιστεύετε και ότι η προσευχή είναι απώλεια χρόνου;

Εκείνος τους απάντησε λέγοντάς τους:

- Ακούστε φίλοι μου. Μπορεί κάποιος να επαγγέλεται τον άπιστο και άθεο εν καιρώ γαλήνης, όχι όμως όταν και ο θάνατος παρουσιάζεται αδυσώπητος μπροστά του!...

Τέτοιου είδους άνθρωποι, είναι οι περισσότεροι άθεοι. Ουσιαστικά άθεοι δεν υπάρχουν στον κόσμο.

Ένας άθεος προσεύχεται

Στις τρομακτικές μάχες του Στάλινγκραντ, το 1943, ένας Ρώσος στρατιώτης πέρασε δύσκολες στιγμές, όπως ο ίδιος μας πληροφορεί: ''Βρέθηκα μπροστά σε πληθώρα εχθρών. Τα καταιγιστικά πυρά του εχθρού, έθεταν σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή μου. Οι Γερμανοί σαν τις μέλισσες, έπεφταν πάνω μου.

Το πολυβόλο μου ξερνούσε φωτιές. Για μια στιγμή σταμάτησε το κροτάλισμά του. Έριξα και το τελευταίο φυσίγγιο.

Οι Γερμανοί όρμησαν πάνω μου. Τότε ζήτησα βοήθεια:

- Θεέ μου, βοήθα να σωθώ!

Ένα σύννεφο από καπνό με σκέπασε, χωρίς να πάθω τίποτε. Έπειτα από λίγο διαπίστωσα, πως είχα γλυτώσει.

Όμως ντρεπόμουν, γι' αυτό που έκανα, στην ώρα που κινδύνευα. Δεν ταίριαζα σε μένα, τον μαχητικό άθεο, να ζητώ την βοήθεια Αυτού που πολεμώ...''

Η ομολογία αυτή του αθέου, είναι μια πικρή αλήθεια. Οι θεωρούντες τους εαυτούς τους άθεους, στην ώρα του κινδύνου, πάντα αυθόρμητα θα επικαλούνται την βοήθεια του Θεού...

Ο Θεός δίνει την παρουσία Του

Σε ένα δημοτικό σχολείο της Ουγγαρίας, στα χρόνια της αθεϊας, μια νεαρή δασκάλα έλεγε στις μαθήτριες:

- Όταν φωνάζουμε κάποιον, αυτός μας ακούει και μας επισκέπτεται.

Λοιπόν, εάν υπάρχει Θεός, φωνάξετέ Τον, να δούμε εάν έρθει.

Τότε μια μαθήτρια, γονατίζει εμπρός στο θρανίο της και προσεύχετε στον Κύριο και λέει:

- Ω, Κύριε, Ιησού Χριστέ, σε παρακαλώ έλα και δείξε την παρουσία Σου, ότι Είσαι ζωντανός!

Μετά, εντελώς ξαφνικά, ανοίγει η πόρτα της τάξεως και ένα φως πλημμυρίζει την τάξη.

Το φως πηγαίνει στην έδρα και φωτίζει την διδασκάλισσα, έπειτα όλες τις μαθήτριες της τάξεως και σιγά - σιγά σβύνεται και χάνεται...

Η Στέλλα, η μαθήτρια που έκανε την προσευχή, γονατίζει για μια άλλη φορά, υψώνει τα χέρια της στον ουρανό και προσεύχεται στον Κύριο:

- Ω, Κύριε, σε Ευχαριστώ! Σε ευχαριστούμε όλα εδώ τα παιδιά Σου, που μας επισκέφτηκες και έδειξες, ότι είσαι ζωντανός, πάντοτε παρών στη ζωή μας!!!

Το περιστατικό αυτό, το έγραψε το εκπαιδευτικό περιοδικό της περιοχής. Όμως η διδασκάλισσα δεν μετανόησε, έπαθε νευρική και διανοητική διαταραχή και κλείστηκε σε ψυχιατρείο...

Μεταστροφή ενός αθέου

Χαίρετε. Θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας ένα θαυμαστό γεγονός που συνέβη σε μένα τον ανάξιο προ ολίγων μηνών. Έχω μεγαλώσει σε άθεη οικογένεια. Απο μωρό παιδί έχω διδαχθεί το μίσος προς οποιαδήποτε θρησκεία, είτε αυτή ονομάζεται Μουσουλμανισμός, είτε Χριστιανισμός κ.τ.λ. Μεγαλώνοντας λοιπόν δημιούργησα το δικό μου blog - ιστοσελίδα, μέσα απο το οποίο παρέθετα άρθρα ενάντια στην θρησκεία και ειδικότερα κατά του Χριστιανισμού.

Τα άρθρα μου περιείχαν αρκετά ''σεβαστά'' επιχειρήματα, μέσα απο τα οποία θα μπορούσε κανείς όχι μόνο να απορρίψει την ύπαρξη του Θεού, αλλά και να μισήσει ο,τιδήποτε τον θυμίζει. Μεταξύ αυτών των επιχειρημάτων, η θεωρία της εξέλιξης, άλλα επιστημονικά επιχειρήματα, χωρία από την Παλαιά Διαθήκη τα οποία θεωρούσα ρατσιστικά και βίαια και άλλα πολλά.

Μέσω των άρθρων αυτών, έβγαζα τα απωθημένα μου εναντίον του Θεού και προσπαθούσα με κάθε τρόπο να χτυπήσω τον Χριστιανισμό και να φέρω στην αθεΐα, όσο το δυνατό περισσότερους πιστούς. Μέχρι που συνέβηκε το ακόλουθο θαύμα (εάν μπορεί να χαρακτηριστεί τέτοιο), το οποίο μου έχει αλλάξει ριζικά τη ζωή.

Μερικούς μήνες πριν, στα γενέθλιά μου, μια αγαπημένη φίλη μου, η οποία απο μικρή ήτανε στο δρόμο της Εκκλησίας μου χάρισε για δώρο μια εικόνα του Χριστού. Εγώ απόρησα, γιατί όλοι οι φίλοι και φίλες μου γνώριζαν, ότι από μικρός ήμουνα άθεος και ότι είχα απορρίψει κάθε πιθανότητα και ενδεχόμενο ύπαρξης του Θεού. Δέχτηκα όμως το δώρο αυτό και από ευγένεια τοποθέτησα την εικόνα του Χριστού στο δωμάτιό μου.

Ένα βράδυ λοιπόν, χωρίς να κατανοώ ακόμα το γιατί, άρχισα να ''μιλάω'' στην εικόνα του Χριστού και να της θέτω αρκετά ερωτήματα όπως:

''Αν υπάρχει Θεός, γιατί το κακό κυριαρχεί στον κόσμο;''

''Γιατί ο Θεός δεν κάνει γνωστή την παρουσία του (αν υπάρχει) σε μένα και στους άλλους άθεους για να πιστέψουμε σε αυτόν;'' Και άλλα τέτοιας φύσεως ερωτήματα. Ξαφνικά, αστραπιαία, φώς απλώθηκε απο την εικόνα σε όλο το δωμάτιό μου, ενώ παράλληλα ένα συναίσθημα που βίωσα για πρώτη φορά στη ζωή μου με κατέλαβε. Μια εσωτερική αγαλλίαση, ένα αίσθημα που με διαβεβαίωνε για την ύπαρξη του Θεού, ενώ με δάκρυα στα μάτια ζήτησα συγχώρεση απο τον Χριστό για όλα τα χρόνια που όχι μόνο τον αμφισβήτησα, αλλά και τον πολέμησα...

Έκτοτε έχω διαγράψει το αντι - Χριστιανικό μου blog, προσεύχομαι στον Θεό να με συγχωρέσει, για την ζημιά που έχω κάνει σε πολύ κόσμο με τα πρώην αθεϊστικά άρθρα μου.

Επίσης, βρήκα ένα πνευματικό πατέρα τον οποίο εμπιστεύομαι και στον οποίο προσπαθώ να εξομολογούμαι σε τακτική βάση για όλες μου τις αμαρτίες. Η ζωή μου έχει αλλάξει ριζικά, αφού για πρώτη φορά εδώ και χρόνια βιώνω το αίσθημα της εσωτερικής ησυχίας και χαράς. να διαδώσετε το πιο πάνω θαύμα προς δόξα Θεού, ώστε περισσότερος κόσμος να πιστέψει και να επιστρέψει στο δρόμο του Θεού. Ευχαριστώ.

~ Μαρτυρία Κώστας ~

Ομολογία αθεϊας σε ταβέρνα

Ένας Θεολόγος μπήκε σε μια ταβέρνα. Ένας από τους θαμώνες είπε δυνατά για να τον ακούσει ο Θεολόγος:

- Δεν υπάρχει Θεός!

Ο Θεολόγος τον πλησίασε και του είπε ήρεμα:

- Φίλε μου, αυτό που είπες δεν είναι καθόλου καινούργιο. Η Αγία Γραφή το λέει τώρα και χιλιάδες χρόνια.

Ο άνθρωπος παραξενεύθηκε. Και ο Θεολόγος επανέλαβε τα λόγια του Ψαλμωδού: «Είπεν ο άφρων εν τη καρδία αυτού, ουκ έστιν Θεός» (Ψαλμ. 13, 1).

- Αλλά, φίλε μου, συνέχισε ο Θεολόγος, υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα σ' εσένα και στον άφρονα. Εκείνος μόνο το σκέφτηκε, ενώ εσύ το διαλαλείς στις ταβέρνες.

Τα τραγικά αποτελέσματα της αθεϊας

Πριν από μερικά χρόνια, ένα περιοδικό στην Γαλλία, δημοσίευε το εξής τραγικό γεγονός:

Κάποιος σοσιαλιστής, εκαυχάτο στο καφενείο, ότι κατόρθωσε μετά από πολλές προσπάθειες, να ξεριζώσει την πίστη από την καρδιά της γυναίκας του, που πρώτα ήταν θεοφοβούμενη.

Το βράδυ όμως, καθώς γύριζε στο σπίτι του, βλέπει έξω στην αυλή του μαζεμένο πολύ κόσμο, που ήταν αναστατωμένος.

Τον κυρίεψε αμέσως μια ταραχή και όρμηξε μέσα στο σπίτι του, για να δει τι συνέβαινε...

Τί να δει όμως;

Η γυναίκα του ήταν νεκρή, μαζί με τα παιδιά του.

Στο χέρι της δύστυχης αυτής γυναικός, ήταν ένα σημείωμα που έγραφε τα εξής:

''Από τότε που έχασα την πίστη μου στο Θεό, είμαι ανεπανόρθωτα δυστυχισμένη, εγώ και τα παιδιά μου. Γι' αυτό και προτιμήσαμε το θάνατο...''

Ήταν ο καρπός και το αποτέλεσμα της αθεϊστικής σποράς, του σοσιαλιστή αυτού συζύγου.

Όλοι λατρεύουν κάποιον ''θεό''

Κατηγορούσαν κάποτε μπροστά στον διάσημο Άγγλο φιλόσοφο Τζων Ράσσελ (1795-1878), κάποιον ορθολογιστή ως άθεο. Και ο Ράσσελ απάντησε:

- Αυτό είναι ψέμμα. Δεν πρόκειται καθόλου για άθεο. Κανείς στον κόσμο δεν είναι πραγματικά άθεος. Ο άνθρωπος για τον οποίο μου μιλάτε, πιστεύει απόλυτα στην ύπαρξη

ανώτερου Όντος, με τη διαφορά ότι αυτό το Ον είναι ο ίδιος ο εαυτός του. Εκεί που ξερριζώνεται ο Θεός, λατρεύεται ως ''θεός'' το Εγώ.

Περί αθλητισμού

Με τον πρωταθλητισμό εκδηλώνεται όλη η φιλαυτία και όλη η κενοδοξία που έχει μέσα του ο άνθρωπος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι ασχολούνται με την γιόγκα (υποτιθέμενη γυμναστική), δίνουν δικαιώματα στον διάβολο, δέχονται δαιμονικές επιδράσεις και καταστρέφονται. Με την γιόγκα δεν μετεωρίζεται μεν ο νους, αλλά είναι σαν να τον έχει βάλει ο διάβολος στο τραμπολίνο, και μετά τον εκσφενδονίζει».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όχι παιδί μου πρωταθλητισμό. Να αθλείσαι μόνο για την υγεία του σώματός σου.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Οι Βυζαντινοί, δεν απαγόρεψαν τους Ολυμπιακούς αγώνες, αλλά τους καταργήσανε, με το σκεπτικό, ότι εξέλειπαν οι πρϋποθέσεις της αγνής αθλήσεως. Και αυτό γιατί αγωνίζονταν μόνο για το οικονομικό όφελος και όχι για την απλή συμμετοχή, στους αγώνες αυτούς. Επίσης πολλοί αθλητές δεν ήταν θεοσεβείς και μετέδιδαν την διαστροφή τους και στους άλλους αθλητές. Σήμερα ο αθλητισμός έγινε επάγγελμα και η διαστροφή στο χώρο αυτό δεκαπλασιάστηκε. Λέμε ναι στον αθλητισμό και όχι στον πρωταθλητισμό, γιατί αυτός δεν προτάσσει την άθληση, αλλά το συμφέρον και τα οικονομικά οφέλη και χάνεται έτσι η ουσία της άθλησης. Φτάσαμε σήμερα στο σημείο, εξαιτίας του αθλητισμού να χωρίζονται οι άνθρωποι σε παρατάξεις και όπου χωρίζονται οι άνθρωποι, μπαίνει ο διάβολος στη μέση. Αντίθετα ο Χριστός πάντα ενώνει.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Η γιόγκα όχι μόνο δεν είναι απλώς μια κίνηση γυμναστικής, αλλά μια κίνηση τελετουργική του Βουδισμού. Όπως εμείς οι Ορθόδοξοι κάνουμε τις μετάνοιές μας, τις οποίες δεν τις κάνουμε για μια άσκηση της γυμναστικής, αλλά για μια προσκύνηση στον Θεό, έτσι και η γιόγκα είναι τελετουργικές κινήσεις του Βουδισμού. Αυτό βέβαια δεν το λένε εξαρχής στους ανθρώπους, αλλά όταν μυηθούν σιγά - σιγά, τότε τους αποκαλύπτουν, ότι δεν πρόκειται περί γυμναστικών, αλλά περί τελετουργικών κινήσεων.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί αίρεσης

Περικοπές

Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε είσι λύκοι άρπαγες. Από των καρπών αυτών επιγνώσεσθε αυτούς.

[186]

Μήτι συλλέγουσιν από ακανθών σταφυλήν ή από τριβόλων σύκα; Ούτω παν δένδρον αγαθόν καρπούς καλούς ποιεί, το δε σαπρόν δένδρον καρπούς πονηρούς ποιεί. Ου δύναται δένδρον αγαθόν καρπούς πονηρούς ποιείν, ουδέ δένδρον σαπρόν καρπούς καλούς ποιείν. Παν δένδρον μη ποιούν καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. Άραγε από των καρπών αυτών επιγνώσεσθε αυτούς. [Προσέχετε να μην παρασυρθείτε στην πλάνη από τους κακούς διδασκάλους και ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με το εξωτερικό ένδυμα της αθωότητος και πραότητος του προβάτου, ενώ από μέσα είναι άγριοι και άρπαγες σαν λύκοι. Από τους καρπούς τους, δηλ. από τα έργα τους, θα τους γνωρίσετε καλά. Μήπως τρυγούν ποτέ από τα αγκάθια σταφύλια ή από τα τριβόλια σύκα; Έτσι και κάθε δένδρο αγαθό και ήμερο κάνει καλούς καρπούς, ενώ το σάπιο δένδρο κάνει καρπούς επιβλαβείς. Δεν είναι δυνατόν ποτέ δένδρο ήμερο να βγάλει επιβλαβείς καρπούς, ούτε σάπιο δένδρο να βγάλει καλούς. (Ο αγαθός δηλαδή άνθρωπος, εναρέτες πάντοτε πράξεις θα παρουσιάζει, ενώ ο πονηρός και υποκριτής, εφόσον μένει ατην πονηριά του, θα κάνει έργα κακά). Κάθε όμως δένδρο, που δεν κάνει καλό καρπό, κόβεται και ρίχνεται στην φωτιά. Λοιπόν, δεν είναι δύσκολον να διακρίνετε τους ψευδοπροφήτες και υποκριτές, διότι θα τους γνωρίσετε πολύ καλά από τα έργα τους.]

~ Κατά Ματθαίον 7,15-20 ~

Εγένοντο δε και ψευδοπροφήται εν τω λαώ, ως και εν υμίν έσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες παρεισάξουσιν αιρέσεις απωλείας, και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην αρνούμενοι επάγοντες εαυτοίς ταχινήν απώλειαν. [Όπως υπήρξαν ψευδοπροφήτες μεταξύ των Ισραηλιτών, έτσι θα υπάρξουν και ανάμεσά σας ψευδοδιδάσκαλοι, που θα διασπείρουν αιρετικές διδασκαλίες που οδηγούν στην ψυχική καταστροφή. Αυτοί οι ψευτοδιδάσκαλοι (αιρετικοί), θα αρνούνται ακόμα και τον Χριστό, που τους ελευθέρωσε από τα δεσμά της αμαρτίας, με το Αίμα Του και θα επιφέρουν έτσι πάνω τους γρήγορα την καταστροφή.]

~ Β' Πέτρου 2,1 ~

Πας ο παραβαίνων και μη μένων εν τη διδαχή του Χριστού Θεόν ουκ έχει· ο μένων εν τη διδαχή του Χριστού, ούτος και τον πατέρα και τον υιόν έχει. Ει τις έρχεται προς υμάς και ταύτην την διδαχήν ου φέρει, μη λαμβάνετε αυτόν εις οικίαν, και χαίρειν αυτώ μη λέγετε· ο γαρ λέγων αυτώ χαίρειν κοινωνεί τοις έργοις αυτού τοις πονηροίς. [Καθένας που παραβαίνει το θέλημα του Θεού και δεν μένει μέσα στην διδασκαλία του Χριστού, δεν έχει τον Θεό μαζί του. Εξ αντιθέτου, εκείνος που μένει πιστός εις την διδασκαλία του Χριστού, αυτός έχει μέσα του κατοικούντας τον Πατέρα και τον Υιόν. Εάν κανείς έρχεται προς σας και δεν έχει μαζί του ως ακλόνητη πίστη του αυτήν την διδασκαλία, μην τον παίρνετε στο σπίτι σας και ούτε χαιρετισμόν να του απευθύνετε. Διότι εκείνος που τον χαιρετά και τον συναναστρέφεται με οικειότητα, είναι σαν να τον αμνηστεύει και να τον ενθαρρύνει στα πονηρά έργα και να γίνεται συμμέτοχος σ' αυτά.]

~ Β' Ιωάννου 1,9-11 ~

Αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού. Ειδώς ότι εξέστραπται ο τοιούτος και αμαρτάνει ών αυτοκατάκριτος. [Τον άνθρωπο που ακολουθεί πλανερές - αιρετικές διδασκαλίες, συμβούλεψέ τον, μία - δύο φορές και αν δεν ακούσει,

άφησέ τον, με την βεβαιότητα πως αυτός έχει πιά διαστραφεί και αμαρτάνει, καταδικάζοντας έτσι ο ίδιος τον εαυτόν του.]

~ Προς Τίτον 3,10-11 ~

Ει τις ετεροδιδασκαλεί και μη προσέρχεται υγιαίνουσι λόγοις τοις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τη κατ' ευσέβειαν διδασκαλία, τετύφωται, μηδέν επιστάμενος, αλλά νοσών περί ζητήσεις και λογομαχίας, εξ ων γίνεται φθόνος, έρις, βλασφημίαι, υπόνοιαι πονηραί, παραδιατριβαί διεφθαρμένων ανθρώπων τον νουν και απεστερημένων της αληθείας, νομιζόντων πορισμόν είναι την ευσέβειαν. Αφίστασο από των τοιούτων! [Εάν κανείς διδάσκει διαφορετικά από την αλήθεια του Ευαγγελίου και δεν ακολουθεί σωστά τα λόγια που είπε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός και την ευσεβή διδασκαλία, αυτός είναι γεμάτος εγωισμό και δεν ξέρει τίποτα. Αυτός μάλιστα έχει και την αρρώστια να σχολιάζει και να εξετάζει ανώφελα πράγματα, που προκαλούν λογομαχίες, από τις οποίες γεννιούνται φθόνος, φιλονικία, κακολογίες, καχυποψίες, συγκρούσεις ανθρώπων με χαλασμένο μυαλό, που έχουν χάσει την αλήθεια και νομίζουν, ότι η ευσέβεια είναι πηγή πλουτισμού. Μείνε μακριά από τέτοιους ανθρώπους.]

~ Προς Τιμόθεον Α' 6,3-5 ~

Έσται γαρ καιρός ότε της υγιαινούσης διδασκαλίας ουκ ανέξονται, αλλά κατά τας επιθυμίας τας ιδίας εαυτοίς επισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι την ακοήν. [Διότι θα έρθει καιρός, που οι άνθρωποι δεν θα ανέχονται την υγεία και αγία διδασκαλία, αλλά σύμφωνα με τις κλίσεις και τις επιθυμίες της αμαρτωλής καρδίας τους θα επισωρεύουν στον εαυτόν τους ποικίλους ψευδοδιδασκάλους, ώστε να ακούουν από αυτούς διάφορα και παράδοξα, που θα τέρπουν τα αυτιά τους.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 4,3 ~

Γινωσκέτω ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν εκ πλάνης οδού αυτού σώσει ψυχήν εκ θανάτου και καλύψει πλήθος αμαρτιών. [Ας γνωρίζει, ότι εκείνος που επαναφέρει έναν αμαρτωλό από τον δρόμο της πλάνης του στον δρόμο της αληθείας, θα σώσει μια ψυχή από τον αιώνιο θάνατο και θα εξαλείψει πλήθος αμαρτιών, τις οποίες ο παραπλανηθής αμαρτωλός είχε διαπράξει ή επρόκειτο να διαπράξει]

~ Ιακώβου 5,20 ~

Η αποδοχή της αίρεσης είναι ο φόνος της ψυχής.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο διάβολος αφού είδε ότι με τους διωγμούς η Εκκλησία άκμαζε περισσότερο, μετέστρεψε τον πόλεμό του και δεν πολεμάει πλεόν φανερά, αλλά μας τοποθετεί κρυφές ενέδρες και οι διώξεις γίνονται πλέον με αιρέσεις, από ανθρώπους που φέρουν τον όνομα του Χριστιανού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η ψυχή του αιρετικού είναι σαν ένας αγριότοπος, όπου βλαστάνει η φυτεία της πλάνης. Η φυτεία αυτή προέρχεται από την άτοπη διανοητική περιέργεια. Ποτίζεται από την εσωτερική υπερηφάνεια. Θεριεύει από την μεγάλη φιλοδοξία. Μητέρα όλων των αιρέσεων, είναι η επιθυμία της φιλαρχίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως οι κακές (πλανεμένες) διδασκαλίες οδηγούν συνήθως σε ακάθαρτη ζωή, έτσι και η διεφθαρμένη ζωή, γέννησε κακές διδασκαλίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αμαρτωλή ζωή γεννά εσφαλμένα δόγματα για την πίστη. Η βρώμικη ζωή στέκει εμπόδιο για τα υψηλά δόγματα, διότι δεν αφήνει να λειτουργεί η διορατική δύναμη της διανοίας. Όποιος επιδιώκει την αλήθεια, οφείλει να καθαριστεί προηγουμένως από τα πάθη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν πρέπει να μισούμε τους αιρετικούς, αλλά την αίρεση. Δεν αποστρέφομαι τον άνθρωπο τον αιρετικό, αλλά την αίρεση. Την πλάνη μισώ και θέλω να αποσπάσω τον άνθρωπο απ' αυτήν. Και ο γιατρός προσπαθώντας να γιατρέψει τον ασθενή, δεν πολεμάει το σώμα, αλλά αφαιρεί την νόσο του σώματος. Και εγώ λοιπόν, αν χτυπήσω τους αιρετικούς, δεν πολεμάω τους ανθρώπους αυτούς, αλλά την πλάνη τους και θέλω να την ξεριζώσω και να καθαρίσω την βρωμιά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην συγκαταβαίνουμε στους αιρετικούς σε κανένα πράγμα, ούτε σε φαγητό, ούτε ποτό, ούτε φιλία, ή σχέση ή αγάπη ή ειρήνη και όποιος απατηθεί και συγκαταβαίνει μ' αυτούς, γίνεται ξένος προς την Εκκλησία. Όποιοι συντρώγουν με τους αιρετικούς, γίνονται εχθροί του Χριστού. Εχθροί του Θεού δεν είναι μόνο οι αιρετικοί, αλλά και αυτοί που επικοινωνούν με τους αιρετικούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ήταν πραγματικά πιστοί, ελεήμονες και πονόψυχοι, άπιστοι και αιρετικοί δεν θα υπήρχαν. Κανένας ειδωλολάτρης και αιρετικός δεν θα υπήρχε, αν εμείς είμαστε Χριστιανοί όπως πρέπει! Αν εφαρμόζαμε τα λόγια του Χριστού, αν μας αδικούσαν και μας έβριζαν και εμείς αγαπούσαμε τους εχθρούς μας. Αν μας κακοποιούσαν και εμείς ευεργετούσαμε τους αντιδίκους. Κανείς δεν θα ήταν τόσο θηρίο, ώστε να ορμά ενάντια στην αλήθεια...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην δεχτείτε κανένα νόθο δόγμα, με το πρόσχημα της αγάπης.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί στους περισσότερους αιρετικούς - αν όχι σε όλους - βλέπουμε να υπάρχει ειρήνη, ενώ εμείς οι Ορθόδοξοι να τρωγόμαστε μεταξύ μας; Μα εκείνους, τους έχει δικούς του ο διάβολος και δεν υπάρχει λόγος να τους πολεμήσει...

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Όπως ακριβώς το μάτι όταν αρρωστήσει, έτσι και η ψυχή όταν θολώσει με δόγματα αμαρτωλά, δεν μπορεί να καταλάβει και να γνωρίσει το φως της Αλήθειας.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Όποιος δεν αναθεματίζει καταλλήλως κατά την ανάγκη οποιονδήποτε αιρετικό, τότε βρίσκεται στην μερίδα αυτών.

~ Άγιος Θεόδωρος Στουδίτης ~

Οι αιρετικοί νομίζουν ότι κηρύττουν το Χριστό, ενώ στην πραγματικότητα κηρύττουν μόνο τον εαυτόν τους.

~ Άγιος Ειρηναίος ο Λουγδούνου ~

Στις αιρέσεις πάνε όλοι οι μπερδεμένοι ψυχικά. Μπερδεμένα παιδιά μπερδεμένων γονέων... Η αίρεση όμως είναι σύστημα και ως σύστημα που είναι, κάνει τους ανθρώπους δραστηρίους, ενεργητικούς, μεθοδικούς. Η Εκκλησία μας όμως δεν είναι σύστημα. Είναι αγάπη, είναι σεβασμός προσώπου, είναι ελευθερία προσώπου, είναι ο Χριστός, είναι το παν. Εάν δεν έχεις σωστή σχέση με τον Χριστό, τότε γίνεσαι σκληρός, δηκτικός, μεσσίας, ζηλωτής, τεμπέλης και χίλια-δύο άλλα πράγματα και το πιο τραγικό είναι ότι όλα αυτά τα ανάγεις σε πνευματικότητα και θεωρείς ότι εργάζεσαι για τον Χριστό, ενώ εργάζεσαι για τον διάβολο και έτσι γίνεσαι χειρότερος από τον αιρετικό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ταλαίπωροι είναι οι ψευδομάρτυρες του Ιεχωβά και ο Θεός να τους ελεήσει. Μερικοί Χριστιανοί αγανακτούν και τσακώνονται μαζί τους και τους βρίζουν και άλλοι τους καταδιώκουν στα δικαστήρια. Όμως δεν καταπολεμείται έτσι ο χιλιασμός. Μόνο όταν αγιαστούμε εμείς, καταπολεμείται.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οποιαδήποτε κατηγορία (με καταλογίσουν) με βοηθάει στην πνευματική ζωή (γι' αυτό και σωπαίνω και δεν αμύνομαι), ενώ το «είσαι αιρετικός», με χωρίζει από τον Χριστό (γι' αυτό και υπεραμύνομαι και ομιλώ, ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει).

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Επειδή η Κέρκυρα, η Κεφαλλονιά και η Ζάκυνθος είναι κοντά στην Ιταλία και εύκολα οι άνθρωποι θα μπορούσαν να παρασυρθούν από τον Καθολικισμό, έβαλε (ο Θεός) φράγμα εκεί πέρα τον Άγιο Σπυρίδωνα, τον Άγιο Γεράσιμο και τον Άγιο Διονύσιο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κάνει να ανακατέψουμε την σαβούρα με τον χρυσό; Έγινε τόσος αγώνας, για να λαμπικάρει το δόγμα. Οι Άγιοι Πατέρες κάτι ήξεραν και απαγόρευσαν τις σχέσεις με αιρετικό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι πηγαίνουν στους (αιρετικούς) Πεντηκοστιανούς και ξαναβαπτίζονται, περιφρονούν, αρνούνται το Άγιο Βάπτισμα - ''ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών'', λέει το Σύμβολο της Πίστεως -, οπότε ξεβαπτίζονται, δέχονται δαιμονικές επιδράσεις και δαιμονίζονται και μιλούν βρρρ..., δήθεν γλώσσες. «Μιλάει, λένε, το Άγιο Πνεύμα της Πεντηκοστής». Δεν είναι το Άγιο Πνεύμα, είναι ένα σωρό ακάθαρτα πνεύματα. Τί γλωσσολαλιές; Ασυναρτησίες είναι αυτά που λένε. Ούτε οι ίδιοι τα καταλαβαίνουν... Είναι βλασφημίες αυτά που πιστεύουν οι Πεντηκοστιανοί, γι' αυτό δαιμονίζονται.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Να φυλάγεσαι όταν συνομιλείς με αιρετικούς, επιθυμώντας να υπερασπίσεις την πίστη σου, μήπως το δηλητήριο των κακών τους λόγων, δηλητηριάσει και εσένα τον ίδιο. Μα ούτε και βιβλίο αιρετικών μην θελήσεις να διαβάσεις, για να μην θανατώσεις την ψυχή σου.

~ Άγιος Ησαϊας ο Αναχωρητής ~

Ποτέ μην κάνεις φιλία με αιρετικούς. Να μην φας μαζί τους, να μην πιείς μαζί τους, να μην οδοιπορήσεις μαζί τους. Μην μπεις στο σπίτι τους, ούτε στη συνάθροισή τους. Διότι όλα όσα έχουν, είναι ακάθαρτα, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, ότι δηλ. ''τίποτε δεν έχουν καθαρό, αλλά έχει μολυνθεί ο νους τους και η συνείδησή τους'' (Τίτος 1,15).

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Τους αιρετικούς ως βλάσφημους και εχθρούς του Θεού, η Γραφή δεν τους ονόμασε ανθρώπους, αλλά σκύλους και λύκους και γουρούνια και αντίχριστους, όπως λέει ο Κύριος: ''Μην δώσετε τα άγια στους σκύλους'' (Ματθ. 7,6)

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Είναι αδύνατον να βγει φλόγα από το χιόνι. Πολύ πιο αδύνατο όμως είναι να υπάρξει ταπεινοφροσύνη στους ετεροδόξους και τους αιρετικούς.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αιρετικός γίνεται αυτός που παρεκκλίνει έστω και λίγο από την ορθή πίστη. Γι' αυτό να αποφεύγουμε τους αιρετικούς, όπως αποφεύγει κάποιος το φίδι.

~ Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός ~

Καλύτερα σκλαβωμένα σώματα στους Τούρκους, παρά σκλαβωμένο πνεύμα στον αιρετικό Πάπα.

~ Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός ~

Τους αιρετικούς, πρέπει να τους αποφεύγουμε τελείως και να μην τους δεχόμαστε. Γιατί η συναναστροφή με αιρετικούς είναι επικίνδυνη και μπορεί να μας δηλητηριάσει και να μας θανατώσει πνευματικά.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Φυλάξου από τις αιρέσεις, όπως φυλάγεσαι από τα δηλητηριώδη φίδια.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τους απίστους και τους αιρετικούς, θα τους φροντίζουμε ως εξής: Πρώτα με τις παρακλήσεις μας προς τον Θεό, για να τους φωτίσει. Ύστερα με την ταπείνωση και τα έργα της πνευματικής αγάπης, με ζωή ανεπίληπτη και ενάρετη που να μαρτυρεί από μόνη της την πίστη μας, όπως την δίδαξαν οι Απόστολοι.

~ Άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ~

Όποιος δεν φυλάττει την ενότητα της Εκκλησίας, δεν εφαρμόζει τον νόμο του Θεού, αθετεί τον Θεό Πατέρα και τον Υιό και επομένως ζωή και σωτηρία δεν έχει.

~ Άγιος Κυπριανός ~

Εάν αποκτήσεις με κάποιον φιλία και συμβεί να πέσει σε πειρασμό πορνείας, εάν μπορείς, δος του χέρι, για να τον τραβήξεις πάνω. Εάν όμως πέσει σε αίρεση και δεν πειστεί στα λόγια σου, ώστε να επιστρέψει, γρήγορα απόκοψέ τον από σένα, μην τυχόν καθυστερώντας, πέσεις και εσύ μαζί του στον βόθρο.

~ Όσιος Θεόδωρος της Φέρμης ~

Όποιος επιτρέπει σε αιρετικό να μπει στο σπίτι του, για να του μιλήσει για την ορθή πίστη, βάζει μέσα τον Πονηρό και πώς μετά θα βγει από εκεί; Στους αιρετικούς δεν κάνει να μιλάς, γιατί τους δίνεις αφορμή να βλασφημούν περισσότερο τον Κύριο.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Όπως φοβάστε την φωτιά, έτσι να φοβάστε και την συναναστροφή σας με αιρετικούς ανθρώπους.

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Δύσκολη είναι η έξοδος από την πλάνη (της αίρεσης). Φρουρά στέκεται στην πόρτα, πόρτα ασφαλισμένη με μεγάλη κλειδαριά και αμπάρες, πόρτα σφραγισμένη με την σφραγίδα την άσπαστη του άδη. Κλειδαριά και αμπάρες είναι η υπερηφάνεια, που βρίσκεται βαθιά κρυμμένη στην καρδιά του ανθρώπου, η κενοδοξία, που αποτελεί το κίνητρο κάθε δραστηριότητάς του, η υποκρισία και η πονηριά, με τις οποίες κατορθώνει να βάλει την μάσκα των καλών προθέσεων, της ταπεινοφροσύνης και της αγιότητας, σκεπάζοντας την υπερηφάνεια και την κενοδοξία του. Σφραγίδα άσπαστη, πάλι είναι η αποδοχή των ενεργειών της πλάνης, ως ενεργειών Θείων και ευλογημένων.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Έχεις δει κάποιον που να πλανιέται από ψευδοδιδασκαλίες και να χάνεται επειδή διάλεξε λάθος ασκητικούς αγώνες; Να ξέρεις ότι αυτός ακολούθησε την δική του γνώμη, το δικό του θέλημα και όχι τις διδαχές των Πατέρων.

~ Αββάς Δωρόθεος της Γάζας ~

Κάθε δοξασία που αλλοιώνει το Ορθόδοξο Δόγμα καλείται αίρεση, ενώ αυτός που πιστεύει στην διδασκαλία αυτή λέγεται αιρετικός. Η αίρεση χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό, από την Χάρη του Αγίου Πνεύματος που πήρε στο Βάπτισμα και την καθιστά ανενεργή δηλ. την κλειδώνει. Στο βάθος της διάνοιας του νοός του αιρετικού, κατακλύζετε από δαιμόνια γι' αυτό είναι και πολύ δύσκολο ο άνθρωπος αυτός να μετανοήσει.

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Δεν υπάρχει πλάνη χωρίς οίηση και υπερηφάνεια. Μέσα στην πλάνη, δεν υφίσταται ούτε ίχνος ταπεινώσεως, γι' αυτό και δεν παραδέχεται τίποτα ο πλανεμένος! Καθώς στον πεπατημένο δρόμο δεν φυτρώνει τίποτε, έτσι και στο πεπατημένο ταπεινό φρόνημα, δεν φυτρώνει καμμία πλάνη.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Μην ομιλείς καθόλου με τους αιρετικούς, διότι μολύνεται η καθαρή σου ψυχούλα από τα βλάσφημα λόγια τους.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Όσο σκαλίζουμε τις αιρέσεις, τόσο πιο πολύ βρωμάνε και όσο σκαλίζουμε την Ορθοδοξια, τόσο ευωδιάζει.

~ Γέροντας Ελπίδιος Βαγιανάκης ~

Να προσευχόμαστε για όλους, εκτός από τους εχθρούς του Θεού, δηλαδή τους αιρετικούς. Γι' αυτούς καλά είναι να λέμε: «Αν θέλεις Κύριε, φώτισέ τους».

~ Γέροντας Χαράλαμπος ο Κομποσχοινάς ~

Ο αιρετικός είναι έξω από τη σωστική Κιβωτό (την Εκκλησία). Θα τον πνίξει ο κατακλυσμός...

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Οι Ιεχωβάδες είναι εχθροί του Χριστού και φίλοι του διαβόλου. Είναι εχθροί της Παναγίας, του Σταυρού και όλων των Αγίων. Είναι οι χειρότεροι αιρετικοί.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Αν επιστρέψει στην Ορθοδοξία Μασόνος, ο Θεός θα του δώσει μισθό Βασιλιά! Αν επιστρέψει Ιεχωβάς, Ευαγγελικός και άλλοι αιρετικοί, μισθό Στρατηγού ή Αξιωματικού!

~ Γέροντας Μόδεστος ~

Στην πλάνη (αίρεση) πέφτει κάποιος, είτε από απειρία, είτε από υπερηφάνεια. Και αν είναι από απειρία, ο Κύριος θεραπεύει γρήγορα αυτόν που πλανήθηκε. Αν όμως είναι από υπερηφάνεια, τότε θα πάσχει για πολύ καιρό η ψυχή, ωσότου μάθει την ταπείνωση και τότε θα θεραπευτεί από τον Κύριο.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Αίρεση είναι η λογική ερμηνεία του αποκαλυφθέντος δόγματος. Γεννήτορες των αιρέσεων είναι ο διάβολος, η υπερηφάνεια, ο εγωισμός και η άγνοια.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η αίρεση διακρίνεται σε 3 τομείς:

α) η δογματική απόκλιση που αναφέρεται σε κάθε δόγμα που η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει

β) η ηθική απόκλιση που αναφέρεται στον ηθικό νόμο του Ευαγγελίου π.χ. να υποστηρίζουμε ότι επιτρέπονται οι προγαμιαίες σχέσεις και

γ) η κοινωνική απόκλιση που αναφέρεται στις διάφορες κοινωνικές αντιλήψεις, περί κατανομής και απολαύσεως των υλικών αγαθών π.χ. να υποστηρίζουμε ότι ο Παράδεισος είναι στη γη με την υλιστική μορφή (φάς, πιές, γλέντα).

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην δεύτερη του Επιστολή στίχος 10, ότι αυτός που δεν έχει την ορθή πίστη και είναι αιρετικός, μην τον βάζετε στο σπίτι σας και ούτε καλημέρα να του λέτε, διότι αυτός που τον καλημερίζει, γίνεται μέτοχος των πονηρών του έργων. Και εμείς... άφοβα λέμε ''καλημέρα'' στον αιρετικό και συζητούμε μαζί του και τον φιλοξενούμε στο σπίτι μας.

Δεν πιστεύουμε στην ειδοποίηση του λόγου του Θεού, ότι δεν πρέπει να κάνουμε έτσι. Και αυτό συμβαίνει, διότι ορθολογίζουμε και λέμε: ''Μα η καλημέρα είναι του Θεού!'' και βρισκόμαστε τάχα θεϊκότεροι και αγιότεροι του Θεού, διορθώνοντας τον Θεό! Δεν γνωρίζουμε οι δυστυχείς, ότι υπάρχει και η ''καλημέρα'' του διαβόλου... Διότι όταν ο διάβολος πήγε στους Πρωτόπλαστους για να τους πειράξει, πήγε να τους πει μια ''καλημέρα'' και κατέληξε όλη η ιστορία στο δράμα της πτώσεως των Πρωτοπλάστων...

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όλες οι αιρέσεις, είναι το αποτέλεσμα της ανάμιξης 2 θρησκειών: Του Χριστιανισμού και του Ιουδαϊσμού.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Τι είναι αίρεση; Η νοθεία της Πίστεως! Τι είναι όμως νοθεία της Πίστης; Η αθέτηση των δογμάτων; Βεβαίως και αυτό είναι νοθεία της Πίστης, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Νοθεία της Πίστης είναι και η προσπάθεια να θεωρούνται Δόγματα Πίστεως πράγματα που δεν είναι Δόγματα Πίστεως. Αν δηλαδή, θελήσει κάποιος να θεωρήσει Δόγμα Πίστεως, προϋπόθεση σωτηρίας, κάτι το δευτερεύον, έστω και καλό, τότε καθίσταται αυτομάτως αι-ρε-τι-κός!

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η αίρεση είναι το αποκορύφωμα του εγωισμού.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η αίρεση παιδί μου, διαστρέφει την νόηση. Ο άνθρωπος όταν γίνει αιρετικός, το στραβό το βλέπει ίσιο και το ίσιο το βλέπει στραβό. Γι' αυτό λέει ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ότι: ''Όσα των αμαρτημάτων του λογιστικού της ψυχής άπτεται μέλους, χαλεπότερα παρά των πατέρων ενομίσθη και μείζονα και επιπονώτερα''. Τα αμαρτήματα τα οποία δεν άπτονται του λογιστικού μέρους της ψυχής, αλλά του θυμικού, του επιθυμητικού, ευκολότερα θεραπεύονται. Τα αμαρτήματα όμως, τα οποία άπτονται του λογιστικού, δηλ. όσα έχουν σχέση με τον νου, την νόηση π.χ. οι αιρέσεις, είναι δυσθεράπευτα αμαρτήματα.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οι άνθρωποι γενικά, πέφτουν στις αιρέσεις, εξαιτίας των επομένων περιπτώσεων:

α) Από την άγνοια δηλ. από την έλλειψη της γνώσεως του λόγου του Θεού, της Ιεράς Παραδόσεως και της διδασκαλίας των Αγίων Πατέρων, από την απάτη του διαβόλου, ο οποίος κατορθώνει να ξεγελά πολλούς Χριστιανούς με τα πάθη, με την αυτοπεποίθηση, με την απιστία κ.λ.π.

β) Από την υπερηφάνεια, η οποία δημιούργησε τις περισσότερες αιρέσεις και σχίσματα στην όλη ιστορία της Χριστιανικής Εκκλησίας

γ) Από την απόλαυση των σαρκικών παθών και

δ) από την έλλειψη αφοσιωμένων λειτουργών στην Εκκλησία του Χριστού, από την έλλειψη κατηχητικών μαθημάτων, από το ακατανόητο της Ορθοδόξου πίστεως υπό των πιστών από την επαναστατική φύση μερικών Χριστιανών, από την έλλειψη Εκκλησιαστικών βιβλίων και προσευχηταρίων, από την έλλειψη υποδειγματικής ζωής των ιερέων, από την έλλειψη πνευματικής εμπειρίας, πραότητας, επιμονής και ειδικεύσεως στην ποιμαντική των Ιερέων κ.λ.π.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Είναι πολύ αστείο, να καταπιάνονται οι Χριστιανοί με τους αιρετικούς, για να τους μεταπείσουν και να μετανοήσουν. Οι άνθρωποι αυτοί κοροϊδεύουνται από τον διάβολο και αγνούν, ότι ο διάβολος είναι μέσα στους αιρετικούς και δεν τους αφήνει να μετανοήσουν. Γι' αυτό όταν μιλάμε με κάποιον αιρετικό, δεν μιλάμε με κάποιον πλανεμένο και άπιστο, αλλά μιλάμε με τον ίδιο τον διάβολο. Όλες οι αιρέσεις είναι κατασκεύασματα του σατανά.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Έναν αιρετικό άνθρωπο ο διάβολος δεν τον πειράζει. Δεν τον βάζει επιθυμία χρήματος, γυναίκας, κόσμου κ.ά. για να φαίνεται ''άγιος'' στα μάτια του κόσμου, ώστε να μπορεί να πλανέσει, όσο το δυνατόν περισσότερους στην αίρεση του. Έτσι ακούς πολλούς αιρετικούς να λένε, ότι από τη στιγμή που μπήκαν σε μια αίρεση, μπόρεσαν να κόψουν κάποια πάθη τους π.χ. χαρτοπαιξία, κάπνισμα, πορνεία κ.ά. Εμ, έτσι είναι. Γίνανε αιρετικοί και δεν τους πολεμάει άλλο ο διάβολος με τα πάθη τους. Γιατί άμα είσαι αιρετικός, δεν είναι ανάγκη να είσαι για παράδειγμα και πόρνος, αφού η αίρεση αρκεί να σε κολάσει. Και εμφανίζεται αυτός στον κόσμο ως άγγελος, ως αρνάκι, ενώ στην ουσία είναι ένας αρνητής της πίστεως και του Χριστού και είναι από τώρα κολασμένος.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Αίρεση είναι η διαστροφή του Θείου Νόμου και των Θείων Γραφών. Αιρετικός σημαίνει, ότι βρίσκομαι έξω από την Εκκλησία του Χριστού.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Αίρεση είναι η κακόδοξη και η διεφθαρμένη γνώμη πεπλανημένου ανθρώπου στα θέματα της πίστεως.

Η επικοινωνία και η συναναστροφή με αιρετικούς, θεωρείται πνευματική πορνεία.

Διηγήσεις

Η αίρεση χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό

Θέλοντας να βεβαιωθούν οι Γέροντες, αν πραγματικά ήταν τόσο ταπεινός και πράος ο Αββάς Αγάθων, όσο τουλάχιστον φημιζόταν, πήγαν μια μέρα τάχα θυμωμένοι στο κελλί του και του φώναξαν:

- Εσύ είσαι ο Αγάθων, ο φαύλος και υπερήφανος;
- Ναι, Πατέρες μου, τέτοιος είμαι, αποκρίθηκε εκείνος, χωρίς καν να ταραχθεί.
- Και τολμάς να φλυαρείς και να κατακρίνεις τους αδελφούς; εξακολούθησαν οι άλλοι.
- Δίκιο έχετε, αλλά παρακαλέστε τον Θεό να μ' ελεήσει, είπε πάλι ο ταπεινός Αγάθων.
- Και δεν φτάνουν όλα αυτά, έγινες τώρα και αιρετικός.
- Α, όχι, αιρετικός δεν είμαι! ύψωσε ζωηρά τη φωνή ο Αββάς, προς μεγάλη έκπληξη των ανακριτών του.
- Για εξήγησέ μας, Αγάθων, του είπαν χαμογελώντας οι Γέροντες, γιατί δέχτηκες ευχαρίστως όλες τις άλλες κατηγορίες και τούτη την τελευταία δεν θέλησες να την παραδεχτείς;

- Καλό είναι για την ψυχή μου και ούτε κανένα βλάπτει, να με νομίζουν οι άλλοι φαύλο και φλύαρο, υπερήφανο και φιλοκατήγορο, αποκρίθηκε ο Όσιος. Αλλά να με νομίζουν αιρετικό, ζημιώνονται, αλλά και μένα χωρίζουν από τον Κύριό μου.

Οι Γέροντες θαύμασαν τη διάκρισή του και παραδέχτηκαν πως είχε δίκιο.

Ο άρτος των αιρετικών μετατράπηκε σε πέτρα μέσα στο στόμα της!

Στην εποχή του Ιερού Χρυσοστόμου (4ος αιώνας) ζούσε κάποιος πλούσιος, που ανήκε μαζί με τη γυναίκα του, στην αίρεση του Μακεδονίου.

Κάποτε, ακούγοντας τη διδαχή του Αγίου, μετανόησε και επέστρεψε στην αλήθεια της μιας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας.

Η γυναίκα του όμως, ενώ με το στόμα ομολογούσε την πίστη της στο Ορθόδοξο δόγμα, με την καρδιά της ακολουθούσε την αίρεση. Σε μία μεγάλη γιορτή λοιπόν της Εκκλησίας, που συνήθιζαν να Κοινωνούν πολλοί Χριστιανοί, συνέβη το εξής περιστατικό:

Η γυναίκα του πλουσίου πήγε κρυφά στους ιερείς των αιρετικών για να κοινωνήσει.

Δεν κοινώνησε όμως, αλλά αφού πήρε στα χέρι της τον άρτο τον έδωσε κρυφά στη δούλη της να τον φυλάξει, χωρίς κανείς άλλος να αντιληφθεί κανείς αυτό που έκανε.

Όταν αργότερα γινόταν η Θεία Λειτουργία των Ορθοδόξων, η γυναίκα πήγε φανερά με τον άνδρα της στην Εκκλησία για να Κοινωνήσει.

Σαν ήρθε η σειρά της, πήρε τον Άγιο Άρτο από το χέρι του Ιερού Χρυσοστόμου, αλλά δεν τον έβαλε στο στόμα της και μετάλαβε κρυφά τον άρτο των αιρετικών.

Αμέσως όμως συγκλονίστηκε από ένα θαύμα: Ο άρτος των αιρετικών μετατράπηκε σε πέτρα μέσα στο στόμα της!

Η γυναίκα φοβήθηκε και με δυνατή φωνή διηγήθηκε σ' όλους το περιστατικό και πίστεψε ολόψυχα στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τοποθέτησε την πέτρα εκείνη στο σκευοφυλάκιο, για να θυμίζει το θαύμα.

Οι διαφορές

Κάποιος ρώτησε κάποτε τον Άγιο Παΐσιο:

- Γέροντα, ποιά είναι η διαφορά μεταξύ Ορθόδοξων και Καθολικών; Ο Άγιος Παΐσιος έδειξε το κελί του και είπε:

- Το βλέπεις αυτό το κτίριο;

- Το βλέπω.

- Αν βγάλουμε τη λάσπη που υπάρχει, δεν θα στηρίζονται οι πέτρες μεταξύ τους. Αυτό κάνουν οι Καθολικοί. Έβγαλαν το στήριγμα και αποσταθεροποίησαν το οικοδόμημα της Εκκλησίας.

- Τι γίνεται, Γέροντα, με τους Προτεστάντες;

- Α! Αυτοί είναι πιο έξυπνοι. Έβγαλαν και τα πετραδάκια που υπάρχουν και προσπαθούν να σταθεροποιήσουν τις μεγάλες πέτρες μεταξύ τους. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει κανένα οικοδόμημα!

Μια δαιμονισμένη αποκαλύπτει...

Μια δαιμονισμένη είχε κάνει, να πάει μία άλλη με το παλαιό ημερολόγιο. Και αργότερα σε μία συζήτηση, η δαιμονισμένη - ο ίδιος ο σατανάς - αποκάλυψε σε κάποιον:

- Έχεις τη γνώμη, ότι την έκανα παλαιοημερολογίτισσα για να σωθεί; Όχι!

Την έκανα παλαιοημερολογίτισσα, για να μην βρίσκει Εκκλησίες, αλλά να την πηγαίνετε εκεί που με ακούνε οι άνθρωποι και πιστεύουν...

Διάλογος με έναν Ιεχωβά

Κάποτε ο Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος συναντήθηκε με έναν διάσημο τραγουδιστή ο οποίος ήταν μάρτυρας του Γιαχωβά.

- Ποιό είναι το θέμα που θέλετε να μιλήσουμε, κύριε τάδε;

- Μα φυσικά για την Αγία Γραφή, απάντησε ο τραγουδιστής

- Και που τη βρήκατε εσείς την Αγία Γραφή για να συζητήσουμε γι' αυτήν;

- Τι εννοείτε πάτερ;

- Αυτό που ακούτε. Η οργάνωσή σας ιδρύθηκε πριν από περίπου 100 χρόνια. Η Αγία Γραφή παραδόθηκε από την Εκκλησία εδώ και 2000 χρόνια. Συνεπώς από την Εκκλησία πήρατε την Αγία Γραφή".

- Αμφισβητείτε την Αγία Γραφή;

- Η Αγία Γραφή δεν γέννησε την Εκκλησία. Η Εκκλησία γέννησε την Αγία Γραφή. Για πείτε μου ποιο είναι το πρώτο Ευαγγέλιο στην Αγία Γραφή;

- Το Κατά Ματθαίον

-Σωστά. Γνωρίζετε ότι υπάρχει και ψευδεπίγραφο Ευαγγέλιο του Ματθαίου;

- Ναι, το γνωρίζω.

- Μα ποιός σας είπε ότι αυτό είναι το κανονικό και το άλλο το ψευδεπίγραφο; Φυσικά η Εκκλησία. Αλλά για πείτε μου κύριε τάδε εκείνο το κάδρο που έχετε στο δωμάτιό σας πως στέκεται στον τοίχο;

- Με μία πρόκα φυσικά..

- Άρα, αν βγάλουμε την πρόκα το κάδρο θα πέσει. Έτσι γίνεται και με την Αγία Γραφή. Αν αφαιρέσουμε την Εκκλησία θα πέσει. Εκεί και μόνον εκεί στηρίζεται...

Περί αισθήσεων και αισθημάτων

Οφθαλμούς έχοντες ου βλέπετε, και ώτα έχοντες ουκ ακούετε; Και ου μνημονεύετε; [Ενώ έχετε μάτια δεν βλέπετε και ενώ έχετε αυτιά δεν ακούτε; Και όσα ακούτε και βλέπετε, δεν τα ενθυμείστε;]

~ Κατά Μάρκον 8,18 ~

Ο θάνατος ανέβηκε από τα παράθυρά μας.

~ Ιερεμίας 9,21 ~

Να κλείνετε τις πόρτες και τα παράθυρα (δηλ. τις αισθήσεις), για να μην μπαίνει από εκεί ο διάβολος. Εκεί είναι τα αδύνατα σημεία. Εάν αφήσεις μια σχισμή, μπορεί να μπει και να σου κάνει ζημιά. Εγώ αγωνίζομαι όλο το εικοσιτετράωρο, για να κλείσω όλες τις πόρτες του σατανά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλα τα κακά αισθήματα, η ανασφάλεια, η απελπισία, η απογοήτευση, που πάνε να κυριεύσουν την ψυχή, φεύγουν με την ταπείνωση. Αυτός που δεν έχει ταπείνωση, ο εγωιστής, δεν θέλει να του κόψεις το θέλημα, να τον θίξεις, να του κάνεις υποδείξεις. Στενοχωριέται, νευριάζει, επαναστατεί, αντιδρά, τον κυριεύει η κατάθλιψη. Η κατάσταση αυτή θεραπεύεται με τη Χάρη. Πρέπει η ψυχή να στραφεί στην αγάπη του Θεού... Η προσευχή, η λατρεία του Θεού, μεταβάλλει σιγά-σιγά την κατάθλιψη και την γυρίζει σε χαρά, διότι επιδρά η Χάρη του Θεού... Και όταν ενωθείς με τον Θεό και δοθείς σε Εκείνον, πάνε όλα τ' άλλα, τα ξεχνάς και σώζεσαι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο μπορούμε, να αποφεύγουμε τις αφορμές της αμαρτίας. Να προσέχουμε τις αισθήσεις μας, γιατί όλα από εκεί ξεκινούν. Και όταν αυτό καμμιά φορά, ή και πολλές φορές, είναι δύσκολο, να αποφεύγουμε τουλάχιστον την περιέργεια, για να μην παίρνουν τα μάτια μας εικόνες αμαρτωλές και μας παίζουν μετά οι δαίμονες σινεμάδες. Ενά πιάσουμε ένα καρβουνάκι αναμμένο και το κρατήσουμε στην χούφτα μας, επόμενο είναι να μας κάψει. Εάν όμως το κουνάμε στο χέρι για λίγη ώρα, δεν θα μας κάψει. Έτσι και οι άσχημες εικόνες, όταν κινούνται σύντομα, τα μάτια δεν τις κρατούν, αλλά απλώς τις πιάνουν και δεν ''καίνε'' την ψυχή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να ζήσουμε κατά Θεό, πρέπει να ταπεινώσουμε τις αισθήσεις μας. Όταν ζει η καρδιά, ταπεινώνονται οι αισθήσεις. Και όταν αυτές διεγείρονται, νεκρώνεται η καρδιά για το Θεό. Υπηρετώντας τις αισθήσεις, η καρδιά απομακρύνεται από την ηδονή του Θεού.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όταν κάποιος δεν λαμβάνει την αίσθηση των πραγμάτων, τότε πετυχαίνει νίκη χωρίς αγώνα. Και όποιος νικά στον πόλεμο των αισθήσεων, μοιάζει με εκείνον που κλείνει τις πόρτες της πόλεως και πολεμά μόνο με τους εσωτερικούς εχθρούς.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Να μην παινέψεις αυτόν που κακοπαθεί σωματικά, είναι όμως ''παράλυτος'' στις αισθήσεις και αμαρτάνει μ' αυτές.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο εχθρός στέκεται παρατηρώντας και περιμένοντας νυχθημερόν απέναντι από τα μάτια μας και παραμονεύει, ποιά είσοδος θα ανοιχτεί σε αυτόν από τα αισθητήριά μας, για να εισέλθει. Και αν αμελήσουμε σε κάποιο απ' αυτά, τότε αυτός ο δόλιος και αναιδής σκύλος στέλνει τα βέλη καταπάνω μας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Καλή είναι η αίσθηση και καλά και τα αισθητά, γιατί είναι έργα του αγαθού Θεού. Δεν μπορούν όμως να συγκριθούν, με το νου και τα νοητά. Περιμάζεψε την ψυχή σου από την αίσθηση των αισθητών και τότε ο νους σου, θα βρίσκεται στο Θεό και στα νοητά.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Όπως το σώμα έχει πέντε αισθήσεις, όραση, ακοή, γεύση, όσφρηση και αφή, έτσι και η ψυχή έχει ισάριθμες πέντε αισθήσεις: νου, λογικό, νοερή αίσθηση, γνώση και επιστήμη. Οι πέντε αυτές αισθήσεις της ψυχής συγκεντρώνονται σε τρεις ενέργειες: στο νου, στο λογικό και στη νοερή αίσθηση. Με το νου συλλαμβάνουμε τα διανοήματα, με το λογικό τις ερμηνείες και με την αίσθηση τις φαντασίες της Θείας επιστήμης και γνώσεως.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Όλες οι αισθήσεις του σώματος, έρχονται σε αντίθεση με την πίστη, γιατί αναφέρονται στα παρόντα.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Αίσθηση του νου είναι η ικανότητά του να διακρίνει με ακρίβεια όσα εξετάζει. Όταν έχουμε υγιή την σωματική αίσθηση της γεύσεως, διακρίνουμε χωρίς λάθος τα καλά από τα άνοστα φαγητά και ορεγόμαστε τα καλά. Έτσι και ο νους μας, όταν αρχίσει να κινείται υγιώς και χωρίς καμιά μέριμνα, τότε μπορεί να αισθάνεται πλουσιοπάροχα την Θεϊκή παρηγοριά και να μην παρασύρεται ποτέ από δαιμονικές παρηγοριές. Το σώμα, όταν γεύεται νόστιμες τροφές, διατηρεί την εμπειρία της γεύσεως χωρίς να σφάλλει. Έτσι και ο νους, όταν κατανικήσει το σαρκικό φρόνημα, μπορεί να γεύεται χωρίς κίνδυνο πλάνης, την παρηγοριά του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Πρέπει να ξέρουμε, ότι ο άνθρωπος είναι διπλός, δηλαδή από σώμα και ψυχή και έχει διπλές τις αισθήσεις (όπως και τις αρετές) τους. Πέντε αισθήσεις έχει η ψυχή και πέντε το σώμα. Οι ψυχικές αισθήσεις είναι: νους, διάνοια, γνώμη, φαντασία και αίσθηση· οι σοφοί (Πατέρες), τις ονομάζουν και δυνάμεις. Οι σωματικές αισθήσεις είναι τούτες: όραση, όσφρηση, ακοή, γεύση και αφή.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Αποτέλεσμα της ηδονής των αισθήσεων είναι η λύπη και η οδύνη της ψυχής.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όταν η αίσθηση κάνει το νου υποχείριό της, του μαθαίνει την πολυθεΐα, καθώς με την υποδούλωση στα πάθη λατρεύει σαν Θεό διαμέσου κάθε αισθήσεως, το αντίστοιχο αισθητό.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Εκείνος που με την μετρημένη εγκράτεια και υπομονή έκλεισε τις αισθήσεις του και απόκλεισε με τις ψυχικές του δυνάμεις την είσοδο στο νου των αισθητών σχημάτων, καταστρέφει εύκολα τις πονηριές του διαβόλου και τον στέλνει ντροπιασμένο πίσω από εκεί που ήρθε. Και δρόμος απ' όπου έρχεται ο διάβολος είναι τα υλικά πράγματα που νομίζουμε ότι χρειάζονται για την ύπαρξη του σώματος.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Εκείνοι που ζουν μόνο με τις αισθήσεις σαν κτήνη, κάνοντας κατάχρηση στα κτίσματα του Θεού για την ικανοποίηση των παθών τους και μη κατανοώντας τη σοφία που βρίσκεται σε όλα τα κτίσματα, για να γνωρίσουν και να δοξάσουν το Θεό από τα έργα Του και ν'

αντιληφθούν από που και τι και για ποιο σκοπό γίναμε και που πρέπει να οδηγούμαστε από τα βλεπόμενα, περνούν τη ζωή αυτή μέσα στο σκοτάδι, ψηλαφώντας μονάχα με τα δυό τους χέρια την αγνωσία γύρω από το Θεό.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όταν το λογικό κυριαρχεί στα πάθη, κάνει τις αισθήσεις όργανο των αρετών. Έτσι αντίθετα, όταν τα πάθη κυριαρχούν πάνω στο λογικό, διαμορφώνουν τις αισθήσεις σύμφωνα με την αμαρτία. Πρέπει λοιπόν με νήψη να εξετάζομε και να μελετούμε με ποιο τρόπο η ψυχή θα κάνει την καλή αντιστροφή όπως πρέπει, ώστε εκείνα με τα οποία πρωτύτερα αμάρτανε, να τα μεταχειριστεί τώρα, για την πραγματοποίηση και την στερέωση των αρετών.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Δεν υπάρχει καμμία αίσθηση πιο επικίνδυνη, από την αφή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Παρθένα, να είσαι παρθένα και στα αυτιά και στα μάτια και στη γλώσσα. Γιατί όλες οι αισθήσεις, είναι εύκολες στην αμαρτία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο Θεός εγκατέστησε τις πιο αξιόλογες αισθήσεις του ανθρώπου στο κεφάλι του (όραση, όσφρηση, ακοή, γεύση), στο πιο ψηλό σημείο του σώματος, για να δείξει την συγγένεια του ανθρώπου με τα ουράνια.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αυτός είναι ο πρωταρχικός σκοπός και η αιτία για την οποία, ο Θεός δημιούργησε τις θυρίδες των αισθητηρίων· για να γίνεται δηλαδή ο νους "επόπτης της αισθητής κτίσεως και μύστης της νοουμένης", όπως είπε ο θεολόγος Γρηγόριος. Για να βλέπει στα δημιουργήματα τον δημιουργό, όπως τον ήλιο στα ύδατα, καθώς φιλοσοφεί ο (Άγιος) Θεόδωρος Ιεροσολύμων: Και με συντομία, γι' αυτό έγιναν οι αισθήσεις, δηλαδή, για να εξέρχεται ο νους δια μέσω αυτών, προς την νοητή του τροφή, τρυφή και ηδονή· "Γιατί αυτός είναι ο αγώνας", κατά τον προαναφερόμενο Θεόδωρο, "το να παρατηρούμε τους εαυτούς μας με ακρίβεια, για να απολαμβάνουμε πάντοτε τα νοητά και να ανυψώνουμε πρός αυτά το νου και την επιθυμία μας και ποτέ να μην εξαπατηθούμε από κάποιο από τα αισθητά, αποσπώμενοι από τις αισθήσεις μας προς αυτό, ώστε να θαυμάζουμε το ίδιο το δημιούργημα".

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η μεγαλύτερη απάτη όλων των ανθρώπων σε τούτη την άθλια ζωή είναι το γεγονός, που νομίζουμε τα γήινα και κοσμικά πράγματα ως μεγάλα, επειδή είναι κοντά στις αισθήσεις μας και τα ουράνια ως μικρά, επειδή είναι μακριά από τις αισθήσεις μας.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όσες φορές πρόκειται να νικήσεις σ' αυτόν τον πόλεμο των αισθήσεων και δεν αποδεχθείς τις ηδονές των αισθητηρίων σου, τόσες φορές πρόκειται να στεφανωθείς με αόρατους θριάμβους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Φρόντιζε καλά, να μην αφήνεις να πηγαίνουν οι αισθήσεις σου εκεί που αυτές θέλουν και ούτε να τις μεταχειριστείς αποκλειστικά, για την απόλαυση των αισθητών ηδονών. Να τις μεταχειριστείς με μοναδικό σκοπό το καλό, ή την ανάγκη σου, ή την ψυχωφέλειά σου. Τα αισθητήρια όργανα δημιουργήθηκαν, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος μέσω των αισθήσεων και με την βοήθεια των δημιουργημάτων, να ανεβαίνει στη γνώση και την αγάπη του Θεού. Να αντιλαμβάνεται δηλ. από τα δημιουργήματα, τον Δημιουργό. Και ο δεύτερος λόγος που κατασκευάστηκαν είναι, για να μπορεί ο άνθρωπος να ικανοποιεί τις σωματικές του ανάγκες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως το σώμα έχει 5 αισθήσεις, σωματικές και εξωτερικές, έτσι και η ψυχή έχει πέντε αισθήσεις, νοητές και εσωτερικές. Μ' αυτές αντιλαμβάνεται όλα τα νοητά πράγματα, θα θεϊκά, τα δαιμονικά, τα ανθρώπινα, τα κοσμικά.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως είναι αδύνατον να μην μαυρίσει το σπίτι εκείνο, στο οποίο μπαίνει καπνός από έξω, έτσι είναι αδύνατο να μην βλαφτεί ο άνθρωπος εκείνος, που δεν φροντίζει να αποκλείει τα αισθητήριά του, αλλά τα ανοίγει απρόσεκτα και εισέρχονται στην ψυχή, οι ηδονικές εικόνες των αισθητών.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Με την μνήμη του θανάτου και την μνήμη των αιωνίων κολάσεων, μπορεί ο άνθρωπος να αποβάλλει και να αποκλείσει από τις αισθήσεις του, τις ηδονές και τις αμαρτίες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο Αδάμ επειδή χρησιμοποίησε άσχημα τις αισθήσεις του, κατέληξε στο να θαυμάζει το αισθητό κάλλος, γιατί του φάνηκε ωραίος ο καρπός και καλός να τον γευτεί. Από την στιγμή που τον γεύτηκε, άφησε ήδη την απόλαυση των νοητών.

~ Άγιος Θεόδωρος ο Εδέσσης ~

Ο καθένας μας από την γέννηση μέχρι τα 12 έτη, επειδή δεν έχει καθαρή την διάκριση, παραδίνει χωρίς να εξετάσει τις αισθήσεις του στα αισθητά, σαν σε αφεντικά να τα υπηρετούν σε ό,τι διατάζουν. Παραδίνει την όραση στα ορατά, την ακοή στις φωνές, την γεύση στους χυμούς, την όσφρηση στις οσμές και την αφή στα αισθητά. Δεν μπορεί να διακρίνει κανένα εμπόδιο, λόγω της νηπιακής ηλικίας. Όταν όμως ο λογισμός πρόκειται να δυναμώσει και αρχίζει να αισθάνεται την βλάβη, αν είναι δυνατός (και θέλει), αποφεύγει αυτήν την είδους δουλεία και μένει για πάντα ελεύθερος, ξεφεύγοντας από τους πικρούς αφέντες. Αν όμως έχει την κρίση πιο ασθενή (και δεν θέλει), παραδίνει νικημένες στην εξουσία των αισθητών, τις αισθήσεις του.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Να είμαστε άγρυπνοι στην ψυχή. Γιατί από τις αισθήσεις μας, όσο και αν δεν το θέλουμε, εισέρχονται οι κλέφτες. Πως μπορεί π.χ. ένα σπίτι όταν έξω αρχίσει να καπνίζει να μην μαυρίσει από τον καπνό, εφόσον τα παράθυρά του είναι ανοιχτά;

~ Αγία Συγκλητική ~

Όσο ένας άνθρωπος παραδίδεται στις αισθήσεις του, τόσο περισσότερο γίνεται σαρκικός, απομακρύνοντας τον εαυτόν του από το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο δεν μπορεί να κατοικεί σε καρδιές με σαρκικό φρόνημα. Οι άνθρωποι αυτοί, αλίμονο, δεν αισθάνονται την έλλειψη του Αγίου Πνεύματος. Συμβαίνει σ' αυτούς, ό,τι και στον εκ γενετής τυφλό, που δεν έχει συνείδηση, τί πολύτιμο πράγμα του λείπει, το φως του ηλίου! Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν στην καρδιά τους ούτε πίστη, ούτε αγάπη, ούτε το πνεύμα της προσευχής, ούτε κοινωνία με την Εκκλησία. Θεέ μου, τί κίνδυνοι με περιβάλλουν στη ζωή μου! Όταν υποχωρώ στις απαιτήσεις της σαρκός, γίνομαι ο χειρότερος εχθρός του εαυτού μου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο Χριστιανός δεν δικαιολογείται να έχει μέσα του οποιοδήποτε δυσάρεστο συναίσθημα εναντίον κάποιου. Τέτοια συναισθήματα, είναι έργο του διαβόλου. Ο Χριστιανός στην καρδιά του, πρέπει να έχει μόνο αγάπη.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Πολλά καλά αισθήματα υπάρχουν. Το αίσθημα της αναξιότητος και αμαρτωλότητος είναι βασικό. Εάν δεν υπάρχει αυτό, μάταια είναι όλα τα άλλα...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Η μεταβολή των αισθήσεων, χάρη στην οποία ο άνθρωπος έρχεται σε αισθητή επικοινωνία με τις υπάρξεις του αοράτου κόσμου, στην Αγία Γραφή ονομάζεται άνοιγμα των αισθητηρίων οργάνων.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Όπως το σώμα έχει 5 αισθήσεις, έτσι και η ψυχή έχει 5 ψυχικές αισθήσεις που είναι: α΄ ο νους, β΄ η διάνοια, γ΄ η φαντασία, δ΄ η αίσθηση, και ε΄ η δόξα. Ο νους είναι πλασμένος για να βλέπει το Θεό, την Παναγία τους αγγέλους, τους Αγίους, τους άνθρωπους (καλούς και κακούς), τους δαίμονες και τον εαυτόν της (αυτοόραση της ψυχής). Η διάνοια επεξεργάζεται το ''υλικό'' του νου και το συναρμολογεί, για να εκφραστεί το ''υλικό'' με τον προφορικό ή τον ενδιάθετο λόγο. Η φαντασία (η υγιής και όχι η αρρωστημένη) μας επιτρέπει να φέρνουμε στον νου μας αληθινά ''ιερά'' γεγονότα π.χ. την Σταύρωση του Χριστού, για να παράγουμε έτσι ''άγιες'' σκέψεις που θα μας βοηθήσουν να προσευχηθούμε, να συναισθανθούμε την αμαρτωλότητά μας, βοηθώντας έτσι στην σωτηρία μας. Η αίσθηση είναι το πνευματικό ''ραντάρ'' του ανθρώπου, με το οποίο ο άνθρωπος πληροφορείται αγιοπνευματικώς, ποιοί είναι οι δαιμονικοί λογισμοί που πλησιάζουν το νου και ποιοί οι αγαθοί λογισμοί. Τέλος δόξα είναι η αίσθηση που θα μας βοηθήσει για να καταλάβουμε, ότι αυτό που βλέπουμε με τα σωματικά μας μάτια είναι αληθινό ή είναι δαιμονική απάτη.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Το σπίτι, έχει παράθυρα, πόρτες κλπ. Για να ασφαλιστούμε, τα κλείνουμε. Έτσι λοιπόν και εμείς, για να ασφαλιστούμε, για να διατηρήσουμε την υγεία της ψυχής, πρέπει να προσέχουμε τις αισθήσεις.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Η διαίσθηση μας θα ήταν απολύτως ορθή, αλάθητη, αν ήμασταν ολότελα Άγιοι. Αν όμως δεν έχουμε φθάσει σε αυτή την αγιότητα, τότε και η διαίσθηση μας, όπως και η λογική μας, δεν λειτουργούν εντελώς σωστά.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Για να μπορέσουμε να επιβληθούμε πάνω στις αισθήσεις, θα πρέπει να έχουμε πίστη.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Ο σκοπός τόσο των σωματικών αισθήσεων, όσο και των πνευματικών αισθήσεων είναι να αντιληφτεί ο άνθρωπος πρώτιστα τον Θεό και να Τον αναγνωρίσει ως Δημιουργό και Πατέρα.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί αισιοδοξίας

Περικοπές

Να μην έχεις υπερβολική αισιοδοξία, αλλά και ούτε να απελπίζεσαι, γιατί το μεν πρώτο χαλαρώνει τη ζωή, το δε δεύτερο την ανατρέπει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μόνον η αισιοδοξία μας σώζει. Αν δεν έχουμε αισιοδοξία, δεν έχουμε πίστη. Χωρίς πίστη είμαστε σαν τα ζώα που σήμερα το πρωί σφαγιάστηκαν στο σφαγείο. Χωρίς την αισιοδοξία, όλοι μας είμαστε ανάπηροι. Μεγαλύτερη αναπηρία έχει ο άνθρωπος χωρίς αισιοδοξία παρά ο άνθρωπος χωρίς πόδια. Ο Θεός εν σοφία τα πάντα έκτισε. Στο πρόσωπο του αισιόδοξου καθημερινά πέφτουν οι ακτίνες του ηλίου, του ζεσταίνουν και του φωτίζουν την ψυχή, ενώ το πρόσωπο του απαισιόδοξου μένει χωρίς τον ήλιο, με αποτέλεσμα η ψυχή του να είναι κρύα και σκοτεινή. Ο πρώτος καθημερινά βλέπει τα λουλούδια, ενώ ο δεύτερος τον σκουπιδότοπο. Δεν μπορεί να υπάρξει καμμιά δημιουργία χωρίς αισιοδοξία. Αδελφοί μου, ας είμαστε αισιόδοξοι. Ας ατενίσουμε τον κόσμο μας την ημέρα, ας δούμε ψηλά στον ουρανό τη νύχτα και ας έχουμε πίστη στον Θεό. Υπάρχει ο Δημιουργός, ο Πλάστης του κόσμου και Πατέρας μας. Η σκέψη αυτή, ας είναι η βάση της αισιοδοξίας μας.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Η Αισιοδοξία είναι καρπός της Πίστεως στην Αγάπη και στην Προστασία του Θεού. Αρχίζετε την ημέρα σας με προσευχή και με χαμόγελο! Θυμηθείτε, ότι αυτό έκαναν οι παλαιότεροι. Στους καθρέφτες και στα προσόψιά τους έγραφαν το «Καλήμερα» και το «Δόξα Σοι ο Θεός»! Μήπως δεν είχανε και τότε βάσανα, αρρώστιες και φτώχεια; Και όμως τα περνούσαν όλα με ψυχική λεβεντιά! Ήταν φτωχοί, αλλά αξιοπρεπείς. Είχαν συνεχώς στο στόμα τους και στην καρδιά τους το «Έχει ο Θεός»...! Γνώριζαν να προσεύχονται, να καρτερούν και να νικούν!...

~ Είπε Γέρων ~

Διηγήσεις

Ζήστε αισιόδοξα

Κάποτε, ένας καθηγητής ζωγράφισε μια μαύρη κηλίδα στο κέντρο μια λευκής σελίδας. Στη συνέχεια την έδειξε στους μαθητές της τάξης του και τους ρώτησε:

- Παιδιά μου, τι βλέπετε;

- Μια μαύρη βούλα, απάντησαν οι μαθητές.

- Έχετε δει τη μαύρη κηλίδα, που είναι τόσο μικρή, απάντησε ο καθηγητής, και δεν προσέξατε ολόκληρη άσπρη κόλλα στο κέντρο της οποίας βρίσκεται η κηλίδα! Δείτε τη ζωή από την αισιόδοξή της πλευρά και τότε και τα δυσάρεστα θα σας φαίνονται ευχάριστα

Τα ωφέλη της αισιοδοξίας

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα συγκεκριμένων επιστημονικών ερευνών, έχουν αποδειχθεί τα μεγάλα αποτελέσματα της αισιοδοξίας στον άνθρωπο, καθ' όσον:

1. Οι αισιόδοξοι αρρωσταίνουν λιγότερο!

2. Γιατροί που συμμετέχουν σε θεραπείες καρκινοπαθών, παραδέχονται ότι η αισιοδοξία είναι βασικό κλειδί στην καταπολέμηση του καρκίνου!

3. Οι ασθενείς με AIDS ζουν περισσότερο αν είναι αισιόδοξοι!

4. Μετά το έμφραγμα οι ασθενείς ζουν περισσότερο αν είναι αισιόδοξοι!

5. Οι αισιόδοξοι τραυματίες στην περιοχή της σπονδυλικής στήλης κινητοποιήθηκαν ταχύτερα απ' τους απαισιόδοξους!

6. Οι πληγές των αισιόδοξων επουλώνονται ταχύτερα!

7. Οι αισιόδοξοι όταν αρρωσταίνουν έχουν μικρότερα επίπεδα θνησιμότητας, από ότι έχουν οι υγιείς απαισιόδοξοι!

8. Οι αισιόδοξοι καρκινοπαθείς με μεταστάσεις, ζουν περισσότερο από το αναμενόμενο!

Ας βλέπουμε, λοιπόν, τα πάντα από την καλή τους πλευρά... Οι αρνητικές και ιδιαίτερα οι πεσιμιστικές - απαισιόδοξες σκέψεις, οι σκέψεις της απελπισίας σαφώς δεν προέρχονται απ' τον Θεό αλλά από τον πονηρό, που πάντα θέλει να μας οδηγεί στην απόγνωση μέσα απ' την οποία επέρχεται η καταστροφή μας (πνευματική, ψυχική, αλλά και σωματική). Να τις απομακρύνουμε, λοιπόν, αμέσως όταν έρχονται και να τις αντιμετωπίζουμε με την ανάγνωση πνευματικών βιβλίων και με την προσευχή.

Διαφορά νοοτροπίας

Ρώτησαν κάποιον φιλόσοφο, ποιά διαφορά υπάρχει μεταξύ του αισιόδοξου και του απαισιόδοξου ανθρώπου και εκείνος απάντησε:

- Φανταστείτε και τους 2 στην έρημο, διψασμένους μπροστά σε μια κανάτα,
που έχει νερό ως τη μέση.

Ο απαισιόδοξος το βλέπει και λέει: ''Είναι μισοάδειο''....

Ο αισιόδοξος το βλέπει και λέει: ''Είναι μισογεμάτο!''....

Περί αισχρολογίας

Εκ γαρ του περισσεύματος της καρδίας το στόμα λαλεί. [Διότι το στόμα αντλεί και ομιλεί πάντοτε από εκείνα που υπερεκχειλίζουν την καρδία.]

~ ΚατάΜατθαίον 12,34 ~

Πας λόγος σαπρός εκ του στόματος υμών μη εκπορευέσθω. [Καθε ρυπαρός λόγος ας μην βγαίνει ποτέ από το στόμα σας.]

~ Προς Εφεσίους 4,29 ~

Να μην αισχρόλογος, για απ' αυτό προέρχονται πορνείες και μοιχείες.

~ Διαταγές των Αποστόλων ~

Το να ατακτεί κάποιος με τις λέξεις, τον κάνει να μελετά και την απρέπεια με τα έργα.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Αν θέλεις να δείξεις ότι δεν σου αρέσει να λες αισχρά λόγια, τότε να μη ανέχεσαι ούτε και να τα ακούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θα προτιμούσα να φάω στο ίδιο τραπέζι με άνθρωπο που τρώει ακαθαρσίες, παρά με κάποιον που λέει αισχρά λόγια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπου υπάρχει αισχρολογία, ο διάβολος είναι παρών, εισάγοντας τα δικά του αισχρόλογα. Όπου υπάρχουν αισχρά λόγια, εκεί οι δαίμονες χορεύουν...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αισχρολογία και η ευτραπελία είναι όχημα της πορνείας. Ας είναι λοιπόν θυμιατήρι το στόμα σου και πρόσεχε να μην το γεμίσεις από κοπριά. Τέτοιοι είναι αυτοί που λένε λόγια αισχρά και ακάθαρτα. Γιατί όπως οι χοίροι τρώνε κοπριά, έτσι κάνουν και αυτοί που αισχρολογούν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς αν ανοίξουμε τους τάφους, θα γεμίσουμε τις πόλεις με πανούκλα, έτσι και τα αισχρά στόματα, αν ανοίγονται άφοβα, θα γεμίσουν όλους τους φίλους τους, με την πιο φοβερή αρρώστια.

~ Ιερός Χυσόστομος ~

Αν το ρυάκι είναι τόσο βρώμικο και ακάθαρτο, ας καταλάβεις ποιά είναι η πηγή της βρώμας αυτής.

~ Ιερός Χυσόστομος ~

Η συνήθεια προς τους φαύλους και χυδαίους λόγους, είναι κάποιος δρόμος, που οδηγεί προς τα φαύλα και χυδαία έργα.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Ο αισχρολόγος είναι αναιδής στην όψη και στην συμπεριφορά, είναι είρωνας και αχαλίνωτος στην γλώσσα. Ο λόγος του είναι σάπιος, μιλάει ανάρμοστα και εκστομίζει, όσα δεν επιτρέπεται να λέγονται.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Μην αφήσεις τα αυτιά σου να ακούσουν αισχρά λόγια, για να μην μολυνθεί ο νους σου. Γιατί όπως ο καπνός βλάπτει τα μάτια, έτσι και ο αισχρός λόγος βλάπτει την ψυχή.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Να μην λες, ούτε και να ακούς αισχρολογίες. Γιατί αυτά που ακούει κανείς ευχάριστα, αυτά δεν ντρέπεται και να τα λέει και σίγουρα αυτά δεν θα ντραπεί και να τα πράξει. Αυτό είναι απόλυτα αποδεδειγμένο.

~ Μέγας Φώτιος ~

Όταν βλέπετε άνθρωπο να βωμολοχεί, είναι απόδειξη ότι είναι βρωμερός και έχει το εσωτερικό του αισχρό. Η βωμολογία είναι εκχύλισμα του πονηρού θησαυρού της καρδιάς του. Ποτέ, σοβαρός, ηθικός και αγνός άνθρωπος, που συναισθάνεται ότι είναι Ναός του Θεού του ζώντος, δεν θα αισχρολογήσει.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Περί αιτίας

Όταν υπηρετούσα στην Πολυκλινική, έβλεπα συχνά να συμβαίνει το εξής. Άρχιζε ο γιατρός να εξετάζει τον ασθενή και εκείνος διαμαρτυρόταν και του έλεγε, ότι δεν ήταν σε εκείνο το σημείο που πονούσε, αλλά αλλού. Και του έλεγε ο γιατρός: «Μπορεί εσύ να πονάς εκεί, αλλά αλλού είναι το πρόβλημα». Έτσι συμβαίνει και στην πνευματική ζωή. Εμείς νομίζουμε, ότι είναι έτσι τα πράγματα, ενώ αλλού βρίσκονται οι αιτίες για αυτά που συμβαίνουν μέσα μας και στη ζωή μας...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο Χριστός δεν απαγορεύει μόνο τον φόνο, αλλά και τον θυμό, που γεννάει τον φόνο. Όχι μόνο την μοιχεία, αλλά και το πονηρό βλέμμα, που γεννάει την μοιχεία. Όχι μόνο την επιορκία, αλλά και κάθε όρκο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αιτία της αποτυχίας ενός ανθρώπου στον πνευματικό του σκοπό, είναι η αμέλεια. Η αμέλεια μας επιβουλεύεται. Μοιάζει με ανομβρία, από την οποία δεν φυτρώνει τίποτα. Ζημιώνει τους πάντες, Εμποδίζει εκείνους που θέλουν να ξεκινήσουν τον πνευματικό αγώνα. Σταματάει όσους προχώρησαν. Εκείνους που αγνοούν, δεν τους αφήνει να μάθουν και εκείνους που πλανήθηκαν, τους εμποδίζει να επιστρέψουν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Περί ακηδίας

Περικοπές

Ίνα μη νωθροί γένησθε, μιμηταί δε των δια πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας επαγγελίας. [Να μην γίνεστε τεμπέληδες, αλλά να μιμείστε αυτούς που με την πίστη και την υπομονή, κληρονομούν τα αγαθά που υποσχέθηκε ο Θεός.]

~ Προς Εβραίους 6,12 ~

Ακηδία είναι η πνευματική τεμπελιά, ενώ η ραθυμία αναφέρεται και στην ψυχή και στο σώμα. Καλύτερα όμως να λείψουν και τα δύο. Η ακηδία και η ραθυμία μερικές φορές κολλούν και σε ψυχές που έχουν πολλές προϋποθέσεις για πνευματική ζωή, που έχουν ευαισθησία, φιλότιμο.

~ Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης ~

Ακηδία είναι η αδιαφορία (πνευματική αμέλεια) της ψυχής. Και αδιαφορεί η ψυχή, όταν πάσχει από φιληδονία. Όταν ο νους χρονίζει στην ηδονή ή στην λύπη, πέφτει πολύ γρήγορα στο πάθος της ακηδίας.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Η ψυχή που είναι ευάλωτη από την ακηδία, είναι φανερό ότι κατέχεται και από την απιστία· γι' αυτό αναβάλλει από μέρα σε μέρα και δεν δέχεται το λόγο του Θεού.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Ακηδία σημαίνει παράλυση της ψυχής, οκνηρία και αδιαφορία για την άσκηση και είναι γέννημα της πολυλογίας. Η ακηδία είναι ψυχικός θάνατος, που περιέχει όλα τα κακά. Είναι ένα από τα οχτώ πρωταρχικά πάθη της ψυχής και μάλιστα το βαρύτερο! Η ακηδία καταπολεμείται, με την σκέψη του θανάτου, την ψαλμωδία και κυρίως με την προσευχή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η ακηδία είναι το πρώτο τέκνο της πολυλογίας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Τον καιρό της ακηδίας φαίνονται οι βιασταί. Και τίποτε άλλο δεν προξενεί στον μοναχό τόσους στεφάνους όσο η ακηδία. Εκείνος που πενθεί τον εαυτό του δεν γνωρίζει τι θα πει ακηδία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Άνδρας που ασκεί τη ζωή της υπακοής, δεν γνωρίζει τι σημαίνει ακηδία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η ακηδία και η αίσθηση βάρους του σώματος, που προκαλούνται στην ψυχή από την οκνηρία και την αμέλεια, οδηγούν σε εγκατάλειψη του συνηθισμένου κανόνα και σε σκοτισμό του νου και σε αθυμία, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται στην καρδιά λογισμοί δειλίας και βλασφημίας, ώστε ούτε στο συνηθισμένο τόπο της προσευχής να μην μπορεί

να μπει εκείνος που πειράζεται από τον δαίμονα της ακηδίας, αλλά να γίνεται οκνηρός, ή ακόμη και να κάνει παράλογες σκέψεις σε βάρος του Δημιουργού των όλων.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Στη φλυαρία είμαστε ζωηροί, στις προσευχές οκνηροί. Στις απολαύσεις είμαστε ολοπρόθυμοι, στην εγκράτεια σκυθρωποί. Στην αγάπη είμαστε ψυχροί και στο θυμό θερμοί. Στα καλά έργα είμαστε οκνηροί και στα κακά πρόθυμοι.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Κάθε φορά που ο άνθρωπος αρχίζει κάτι καλό, τον πολεμάει η ακηδία. Δεν υπάρχει, πραγματικά, χειρότερο πάθος απ' αυτήν. Αν όμως τη συνειδητοποιήσει ο άνθρωπος και ενεργοποιήσει μέσα του την υπομονή και την φιλοπονία, τότε βρίσκει ανάπαυση.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Ακηδία σημαίνει, να μην φροντίζουμε για τη σωτηρία της ψυχής μας με την προσευχή, τη νηστεία και τ΄άλλα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Να προσέχεις ιδιαίτερα τον δαίμονα της ακηδίας. Μην τον υποτιμάς! Όταν υποτάξει την ψυχή, την ναρκώνει και την παραλύει. Είναι μεγάλος δαίμονας και όταν μπαίνει μέσα στον άνθρωπο, δεν μπαίνει μόνος του, αλλά ακολουθείται από πλήθος άλλων δαιμόνων...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Για ποιόν λόγο λαχταρούμε την γήινη δόξα; Γιατί δεν λαχταρούμε πολύ έντονα την Ουράνια. Και ποιά η αιτία γι' αυτό; Η ακηδία μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όλα τα άλλα πάθη, ερεθίζουν είτε το θυμικό μέρος της ψυχής, είτε το επιθυμητικό, είτε το λογιστικό, όπως είναι η λήθη και η άγνοια. Η ακηδία όμως, κυριαρχώντας σ' όλες τις δυνάμεις της ψυχής, κινεί όλα τα πάθη μαζί.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Αν έκανες το δικό σου θέλημα, ηττήθηκες από τον εχθρό και ακηδία θα καταλάβει την ψυχή σου.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Όταν μας πιάνει κάποτε ακηδία, κατά τη διάρκεια της προσευχής, αυτό σημαίνει, ότι η Χάρη του Κυρίου μας αφήνει. Και το κάνει αυτό ο Κύριος, όχι γιατί έπαψε να μας αγαπά, αλλά διότι θέλει εμείς να δείξουμε την καλή μας προαίρεση, ώστε μόνοι μας να βγούμε από την ακηδία και με τα έργα μας να αξιωθούμε τη Χάρη.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όταν μας κυριεύει πνευματική ψυχρότητα, δεν πρέπει να παραμελούμε τον συνηθισμένο προσευχητικό κανόνα μας. Να τον εκτελούμε με συνέπεια, αναγκάζοντας, όσο είναι δυνατόν, το νου μας ν' ακολουθήσει τα λόγια της προσευχής και την καρδιά μας να κινηθεί, να θερμανθεί, να κατανυχθεί. Έστω και με μισό νου, έστω και με μισή καρδιά, ας προσευχόμαστε. Και η μισή προσευχή, προσευχή είναι. Είναι, βέβαια, πολύ δύσκολο,

όσο διαρκεί αυτή η κατάσταση της ψυχικής παραλυσίας, να συγκεντρώσει κανείς την προσοχή του στην καρδιά και να προσευχηθεί· δύσκολο, μα όχι αδύνατο. Σε πείσμα του εαυτού μας, πρέπει να προσπαθήσουμε, ν' ασκήσουμε βία στη ψυχή μας. Αυτή η βία είναι που θα ελκύσει το έλεος του Κυρίου και θα μας φέρει πάλι στην ευλογημένη κατάσταση της χάριτος, θα δει ο Θεός, λέει ο Άγιος Μακάριος, πόσο σφοδρά ποθούμε τη χάρη Του, και θα μας τη στείλει.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Να νικάμε τη νωθρότητα και την αναποφασιστικότητά μας με την μνήμη της άσβεστης φωτιάς που μας περιμένει, να παρακινούμε τον εαυτό μας σε αγώνα με την υπόμνηση του κινδύνου της αιώνιας καταστροφής μας.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ξέρεις γιατί κυριεύεσαι από πνευματική ραθυμία και ακηδία; Επειδή δεν αγαπάς μ' όλη σου την καρδιά τον Κύριο. Και όποιος δεν αγαπά τον Κύριο μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του, βλέπει την οδό που οδηγεί στη ζωή πολύ στενή και τεθλιμμένη, αισθάνεται τον ζυγό του Κυρίου ασήκωτο και τον νόμο Του ακατόρθωτο... Αγάπησε τον Κύριο ''εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου'' (Δευτερ. 6,5), και τότε θα βαδίζεις στον δρόμο Του με χαρά και προθυμία.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Ας δραπετεύσουμε από την ακηδία, όπως από ένα σπήλαιο, όπου φωλιάζουν άγρια θηρία· ας φύγουμε εγκαίρως από εκεί, προτού τα άγρια θηρία σφραγίσουν τελείως την έξοδο. Το σπήλαιο είναι το αναπαυτήριο του φυγόπονου ανθρώπου. Τα άγρια θηρία είναι τα πονηρά πνεύματα, τα οποία αισθάνονται πιο οικεία σ' ένα τέτοιο κατοικητήριο απ' ό,τι κοντά στο βασιλιά τους, τον άδη.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Φυλάξου από το πνεύμα της ακηδίας, γιατί αυτό γεννά κάθε κακό. Χιλιάδες πειρασμοί πηγάζουν από αυτό: ταραχή, θυμός, μομφή, γογγυσμός του ανθρώπου για την μοίρα του, ρυπαροί λογισμοί, συνεχής αλλαγή τόπου... Η ψυχή, γεμάτη από την λύπη και γινόμενη ως παράφρων και έξω από τα λογικά της, είναι ανίκανη να δεχθεί με ηρεμία μία καλή συμβουλή ή να απαντήσει ταπεινά σε ερωτήσεις που της γίνονται.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Η ακηδία θεραπεύεται με προσευχή, αποχή από την αργολογία, με εργόχειρο, ανάλογα με τη δύναμη του καθενός, με την ανάγνωση του Λόγου του Θεού και με την υπομονή· γιατί γεννιέται από την δειλία, την ραθυμία και την αργολογία.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Εάν μας αιχμαλωτίσει περισσότερο από τα άλλα πάθη η ακηδία, τότε η ψυχή μας ευρίσκεται σε μεγάλο αγώνα. Είναι πολύ φοβερό αυτό το πονηρό πνεύμα. Συγγενεύει πολύ με το πνεύμα της λύπης και νικά ιδιαίτερα αυτούς που ευρίσκονται στη μοναξιά. Όταν εγερθούν πελώρια τα κύματα λογισμών και παθών εναντίον της ψυχής, εκείνη την ώρα ο άνθρωπος νομίζει ότι δεν θα λυτρωθεί ουδέποτε απ' αυτά. Ο νοητός εχθρός του επιφέρει παντός είδους λογισμούς και σκέψεις ότι, εάν σήμερα είναι τόσο άσχημα, αύριο θα είναι

χειρότερα και μεθαύριο ακόμη χειρότερα. Έτσι του σφυρίζει στο νου ότι εγκαταλείφθηκε από τον Θεό, ότι του συμβαίνουν αυτά επειδή δεν τον φροντίζει ο Θεός, ότι αυτά συμβαίνουν μόνον σ' αυτόν και σε κανέναν άλλον. Αλλά δεν είναι έτσι τα πράγματα, δεν είναι! Κατά την περίοδο του αδυσώπητου πολέμου, πρέπει να εξοπλιστούμε εναντίον του πνεύματος της αχαριστίας και βλασφημίας, διότι με αυτά τα όπλα μας πολεμά ο εχθρός την ώρα εκείνη. Ο σατανάς κυριεύει τότε τον άνθρωπο με την αμφιβολία και το φόβο και του ρίχνει σαν βέλη τους λογισμούς, ότι δεν είναι δυνατόν να ελεηθεί από τον Θεό, να αποκτήσει τη συγχώρηση, να λυτρωθεί και σωθεί από τα βάσανα της αιωνίου κολάσεως.

~ Άγιος Νείλος του Σόρσκυ ~

Πέφτεις στην ακηδία, γιατί δεν είδες την αιώνια ανάπαυση στην οποία ελπίζουμε, ούτε είδες την ατελεύτητη κόλαση, η οποία περιμένει τους οκνηρούς και ράθυμους. Γιατί αν μελετούσες αυτά τα δύο, δεν θα έδειχνες καμμία ακηδία, ακόμα και αν ήταν το κελί σου γεμάτο φίδια και σκουλήκια.

~ Αββάς Αχιλλάς ~

Οι άνθρωποι έχουν αμέλεια και ραθυμία στα πνευματικά του ζητήματα, γιατί δεν έχουν μνήμη θανάτου. Θα είχαμε αμέλεια και ραθυμία και θα εστρέφετο ο λογισμός μας στα τα του κόσμου, εάν είχαμε στην μνήμη μας, ότι ανά πάσα στιγμή μπορούμε να φύγουμε από τούτο τον κόσμο;

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

«Ακηδία», ετυμολογικά σημαίνει απουσία φροντίδας για τη σωτηρία. Εκτός από σπάνιες σχεδόν περιπτώσεις, όλη η ανθρωπότητα ζει σε κατάσταση ακηδίας. Οι άνθρωποι έγιναν αδιάφοροι για τη σωτηρία τους. Δεν αναζητούν τη Θεία ζωή. Περιορίζονται στα σχήματα της σαρκικής ζωής στις καθημερινές ανάγκες, στα πάθη του κόσμου και τις συμβατικές πράξεις. Ωστόσο ο Θεός μας έπλασε από το μηδέν «κατ' εικόνα» του Απολύτου και «καθ' ομοίωσίν» Του. Αν η αποκάλυψη αυτή αληθεύει, η απουσία της μέριμνας για τη σωτηρία δεν είναι άλλο, παρά ο θάνατος του προσώπου.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δεν υπάρχει χειρότερο πάθος από την ακηδία. Γιατί είναι το μοναδικό πάθος, που κάνει 100% ζημιά, τόσο στο σώμα όσο και στην ψυχή, κυρίως σε εκείνους που αγωνίζονται πνευματικά. Το δαιμόνιο της ακηδίας, κάνει τον ακηδιαστή να είναι προθυμότατος στις κοσμικές εργασίες του, με την έννοια της εμπαθούς προσκόλλησης σε αυτές, αλλά στα πνευματικά τον κάνει παράλυτο! Είναι κάτι το φοβερό! Ο ακηδιαστής δηλαδή γίνεται παίγνιο των δαιμόνων της ακηδίας, οι οποίοι του προσθέτουν δυνάμεις, ώστε να είναι προσκολλημένος στις δουλειές του. Μα και ο ίδιος ο ακηδιαστής το παραδέχεται και αναρωτιέται: Μα που βρίσκω τόσες δυνάμεις; Βέβαια υπάρχουν και άνθρωποι αδιάφοροι και τεμπέληδες τόσο για τα πνευματικά, όσο για τα υλικά (δεν θέλουν να πάνε να δουλέψουν). Αυτούς, ο ακηδιαστής τους έχει ξεπεράσει και η κατάσταση του έχει φτάσει στο ωμέγα. Η ψυχή του έχει γίνει παγοκολόνα, μόνο για τα πνευματικά, αφού στα υλικά είναι φλόγα!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Θυμάμαι μια φορά που ήμουν πολύ κουρασμένη και δεν είχα δυνάμεις, μου έλεγε ο λογισμός: "Δεν μπορώ να κάνω σήμερα προσευχή, θα κάνω αύριο, τί θα ακούσει από μένα ο Θεός;". Και απάντησα: "Αν γινόταν τώρα ένας πόλεμος, ένας σεισμός, μια καταστροφή, θα κοιμόσουν, θα αισθανόσουν κούραση; Όχι. Τώρα γιατί αισθανεσαι κουρασμένη και λες, θα τα κάνεις αύριο, μεθαύριο; Ξέρεις, αν έχεις καιρό να τα κάνεις; Και αν σε βρει ο θάνατος απόψε; Ένας πόλεμος, ένας σεισμός να γίνει και βρεθείς πεθαμένη; Τί απολογία θα δώσεις στον Θεό;". Και είπα: "Δεν θα κοιμηθώ, θα καθίσω. Σήκω γρήγορα και πήγαινε τον νου σου στον Θεό, γιατί ο Θεός θέλει ο νους να δουλεύει. Σήκω αμέσως και κάθισε, γονάτισε εκεί πέρα και αν δεν μπορεί το σώμα, έστω μείνε και στο κρεβάτι ξαπλωμένη, αρκεί να κάνεις το καθήκον της ημέρας". Αμέσως τότε, έφυγε εκείνη η ατονία και η κούραση. Πού πήγε εκείνο το βάρος; Διαλυθήκανε όλα, φύγανε και συνέχισα τα καθήκοντά μου. Τί μας κάνει ο διάβολος! Κοιτάξτε τι θα μου έκανε ο διάβολος... Θα με έβαζε να κοιμηθώ, να τεμπελιάσω και το πρωί θα ήμουνα με τον έλεγχο της συνειδήσεως, ότι δεν ευαρέστησα τον Θεό. Να το προσέχουμε αυτό το πράγμα, όσο και κουρασμένοι να είμαστε. Πρέπει να βιάσουμε τον εαυτόν μας. Να μην μένει ο άνθρωπος χωρίς καθήκοντα. Μόνο έτσι θα δούμε πολλή ενίσχυση και μεγάλη βοήθεια...

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Υπερηφάνεια και ακηδία είναι πολύ ταιριαστό ζευγάρι!

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Ακηδία είναι η αθυμία και η ανορεξία που κυριεύει τον άνθρωπο, κάνοντάς τον απρόθυμο, αμελή ή αδιάφορο για κάθε πνευματικό έργο. Η ακηδία προξενεί παραλυσία στο νου και την ψυχή, οκνηρία στην εκπλήρωση των εντολών του Θεού, και προπαντός μίσος για την προσευχή και την ψαλμωδία. Απ΄αυτή την παράνομη μάνα, γεννιούνται δύο ασεβέστατες θυγατέρες. Πρώτη είναι η μικροψυχία, όταν ο άνθρωπος βρίσκει δύσκολο τον πνευματικό αγώνα και ακατόρθωτες τις αρετές, οπότε πέφτει στην αμέλεια και δεύτερη είναι η απόγνωση, όταν λόγω της αμέλειάς του, χάσει κάθε ελπίδα σωτηρίας.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Το δραστικότερο φάρμακο κατά της ακηδίας είναι τούτο: Να πιστεύεις, ότι η σημερινή μέρα είναι η στερνή σου, ότι σήμερα μόνο ζεις και αύριο πεθαίνεις, πράγμα που χωρίς αμφιβολία, μπορεί να συμβεί. Το έχουν πάθει, άλλωστε, πριν από σένα τόσοι και τόσοι, που τη μέρα γλέντησαν και χάρηκαν και την άλλη δεν ξημερώθηκαν. Πίστεψε, λοιπόν, πως από τον σημερινό σου μονάχα κόπο και αγώνα εξαρτάται η σωτηρία σου ή ο κολασμός σου και βάλε βία πολλή στην εκτέλεση κάθε θεάρεστου έργου, ώστε όταν πεθάνεις, να αξιωθείς την αιώνια ζωή... Άλλα φάρμακα είναι: **α**΄: Βάλε στον νου σου την φρικτή απολογία που πρόκειται να δώσεις κατά την φοβερή ημέρα της Κρίσεως, για την ζωή που έκανες στη γη **β**΄: Να μελετάς τον καρπό που πρόκειται να συγκεντρώσεις στην Άνω Ιερουσαλήμ για τον κόπο που καταβάλλεις εδώ στη γη προσωρινά **γ**΄: Μελέτα εκείνους τους δριμύτατους πόνους που πρόκειται να υποστούν στην αιώνια κόλαση όσοι από αμέλεια δεν κόπιασαν να τηρήσουν τις εντολές του Κυρίου, αλλά πέθαναν σαν άκαρπα δέντρα και **δ**΄: Να σκέφτεσαι το Πάθος του Χριστού και να ερευνάς τη Ζωή Του και να προσπαθείς να την μιμηθείς.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όταν έχουμε αμέλεια ή ακηδία, να ξέρουμε, ότι είναι από τον σατανά και πρέπει να βιάσουμε τον εαυτόν μας. Τότε ισχύει το ''οι βιασταί αρπάζουσι την Βασιλείαν του Θεού''.

Το σώμα το λειώνει η τεμπελιά και την ψυχή η ακηδία.

Κάποιος ρώτησε έναν Γέροντα: «Γιατί μου συμβαίνει να αισθάνομαι ακηδία όταν κάθομαι στο κελλί»; Και του απαντάει ο Γέροντας: «Επειδή ακόμα δεν γνώρισες, ούτε την ανάπαυση που προσδοκάμε, ούτε την κόλαση που μας περιμένει. Γιατί, αν ήξερες καλά αυτά τα δύο και αν ακόμα το κελλί σου ήταν γεμάτο σκουλήκια, ώστε να είσαι βουτηγμένος σ᾽ αυτά μέχρι το λαιμό, θα επέμενες χωρίς να ακηδιάζεις».

Διηγήσεις

Να μην αμελούμε τα πνευματικά μας καθήκοντα

Ο Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος κάποτε, καθώς πήγαινε στην Εκκλησία των κελλίων για τη συνήθη ακολουθία, βλέπει έξω από το κελλί ενός μοναχού ένα μεγάλο πλήθος από δαίμονες, που ήταν μετασχηματισμένοι, άλλοι σε γυναίκες, που μιλούσαν αναίσχυντα... άλλοι σε νεαρούς με το στόμα τους όλο βρισιές, άλλοι να χορεύουν και άλλοι να μεταλλάζουν διάφορες μορφές και σχήματα.

Ο Γέροντας που ήταν διορατικός, στέναξε, λέγοντας:

Οπωσδήποτε, ο αδελφός που μένει σε τούτο το κελλί πρέπει να ζει πολύ απρόσεχτα, για να είναι μαζεμένα και να περικυκλώνουν το κελλί του, ασχημονώντας, τόσα πονηρά πνεύματα! Όταν τελείωσε η Ακολουθία, επιστρέφοντας, μπήκε στο κελί εκείνου του αδελφού και του λέγει:

- Είμαι πολύ στενοχωρημένος, αδελφέ, γιατί ζω με πολλήν αμέλεια μα έχω εμπιστοσύνη σε σένα, και γνωρίζω καλά, πως αν εσύ προσευχηθείς για μένα, οπωσδήποτε ο Θεός θα με ανακουφίσει από τους πονηρούς λογισμούς.

Ο μοναχός έβαλε μετάνοια στον Γέροντα και του λέγει:

- Γέροντα, εγώ δεν είμαι άξιος να προσευχηθώ για σένα;

Μα ο Γέροντας επέμενε, παρακαλώντας τον και λέγοντάς του:

- Δεν φεύγω από εδώ, αν δεν μου δώσεις τον λόγο σου, πως κάθε νύχτα θα κάνεις μια προσευχή για μένα.

Ο αδελφός υπάκουσε στην εντολή του Γέροντα. Και αυτή την εντολή βέβαια, την έδωσε ο Γέροντας, θέλοντας να δώσει στον μοναχό μια αφορμή για να αρχίσει να προσεύχεται τις νύχτες. Σηκώθηκε, λοιπόν, ο μοναχός τη νύχτα και έκανε την προσευχή για τον Γέροντα. Και όταν την τελείωσε, ένοιωσε τέτοια κατάνυξη, που συλλογίστηκε μέσα του:

Δυστυχισμένη μου ψυχή! Για έναν τόσο καλό Γέροντα προσευχήθηκες και για σένα την ίδια δεν προσεύχεσαι;

Και έτσι έκανε και για τον εαυτόν του μια μεγάλη προσευχή... Και μ᾽ αυτό τον τρόπο πέρασε μια βδομάδα, δηλ. κάθε βράδυ έκανε μια προσευχή για τον Γέροντα και μια για τον εαυτόν του.

Την Κυριακή, πηγαίνοντας πάλι προς την Εκκλησία ο αββάς Μακάριος, ξαναβλέπει τους δαίμονες έξω από το κελλί του μοναχού να στέκουν πολύ στενοχωρημένοι. Και ο Γέροντας ικανοποιήθηκε, γνωρίζοντας πως οι δαίμονες στενοχωρήθηκαν εξαιτίας της προσευχής του αδελφού. Και όταν επιστρέφοντας, μπήκε χαρούμενος στο κελλί του μοναχού, του λέει:

- Κάνε μου τη χάρη, αδελφέ και πρόσθεσε άλλη μια προσευχή τη νύχτα για μένα.

Και όταν την ερχόμενη νύχτα, έκανε ο αδελφός τις δύο προσευχές για τον Γέροντα, πάλι ένοιωσε μεγάλο κύμα κατανύξεως μέσα του και λέει με το νου του:

Αχ, ταλαίπωρη ψυχή μου! Δεν προσθέτεις και για τον εαυτό σου άλλη μία προσευχή, που τόσο έχεις ανάγκη;

Και μ' αυτό τον τρόπο, δηλ. με 4 προσευχές κάθε νύχτα, πέρασε άλλη μία βδομάδα.

Την άλλη Κυριακή ο Γέροντας, περνώντας πάλι είδε τους δαίμονες στενοχωρημένους και σιωπηλούς και ευχαρίστησε το Θεό. Και όταν μπήκε πάλι στο κελλί του μοναχού, τον παρακάλεσε να προσθέσει άλλη μια προσευχή για εκείνον, κάθε νύχτα. Και ο μοναχός πρόσθεσε και άλλη μια προσευχή για τον εαυτό του και έτσι τις έκανε έξι τις προσευχές για κάθε νύχτα του.

Όταν πια την άλλη Κυριακή, ξανάρθε ο Γέροντας να δεί το μοναχό, οι δαίμονες θύμωσαν πολύ μαζί του και άρχισαν να τον βρίζουν, γιατί έβλεπαν στενοχωρημένοι, την σωτηρία του μοναχού.

Τότε ο αββάς Μακάριος δόξασε το Θεό για την προκοπή του αδελφού και αφού τον παρακάλεσε να μην αμελεί μα να προσεύχεται χωρίς διακοπή, τον άφησε και έφυγε για το κελλί του. Τότε και οι δαίμονες, βλέποντας την προθυμία και την προσοχή που έβαλε ο νέος μοναχός στην προσευχή του, με τη χάρη του Χριστού, έφυγαν εντελώς από το κελλί του...

Τα καθημερινά μας πνευματικά καθήκοντα, πρέπει να τα επιτελούμε κάθε μέρα ανελλιπώς στο σπίτι μας με χαρά, διότι παίρνουμε καθημερινό μισθό, στέλνοντας ένα λουλούδι στο θρόνο του Θεού

Γιατί ακηδιάζω;

Κάποιος ρώτησε έναν γέροντα;

- Γιατί γέροντα όταν πάω να εκτελέσω τα πνευματικά μου καθήκοντα (προσευχές, μετάνοιες, Εκκλησιασμός κλπ), με πιάνει τεμπελιά και ακηδιάζω;

Και ο σοφός γέροντας του απάντησε:

- Γιατί παιδί μου, δεν γνώρισες ούτε την ανάπαυση του Παραδείσου που προσδοκάμε, ούτε την κόλαση που μας περιμένει. Διότι αν ήξερες καλά αυτά τα δύο, ακόμα και αν ήταν το σπίτι σου γεμάτο σκουλίκια, ώστε να είσαι βουτηγμένος μέσα σε αυτά μέχρι τον λαιμό, θα επέμενες και θα βίαζες τον εαυτόν σου να εκτελείς τα πνευματικά σου καθήκοντα, χωρίς να ακηδιάζεις.

Πώς φεύγει η ακηδία;

Θυμάμαι μια φορά που ήμουν πολύ κουρασμένη και δεν είχα δυνάμεις, μου έλεγε ο λογισμός:

"Δεν μπορώ να κάνω σήμερα προσευχή, θα κάνω αύριο, τί θα ακούσει από μένα ο Θεός;".

Και απάντησα:

"Αν γινόταν τώρα ένας πόλεμος, ένας σεισμός, μια καταστροφή, θα κοιμόσουν, θα αισθανόσουν κούραση; Όχι. Τώρα γιατί αισθανεσαι κουρασμένη και λες, θα τα κάνεις αύριο, μεθαύριο; Ξέρεις, αν έχεις καιρό να τα κάνεις; Και αν σε βρει ο θάνατος απόψε; Ένας πόλεμος, ένας σεισμός να γίνει και βρεθείς πεθαμένη; Τί απολογία θα δώσεις στον Θεό;".

Και είπα: "Δεν θα κοιμηθώ, θα καθίσω. Σήκω γρήγορα και πήγαινε τον νου σου στον Θεό, γιατί ο Θεός θέλει ο νους να δουλεύει. Σήκω αμέσως και κάθισε, γονάτισε εκεί πέρα και αν δεν μπορεί το σώμα, έστω μείνε και στο κρεβάτι ξαπλωμένη, αρκεί να κάνεις το καθήκον της ημέρας".

Αμέσως τότε, έφυγε εκείνη η ατονία και η κούραση. Πού πήγε εκείνο το βάρος; Διαλυθήκανε όλα, φύγανε και συνέχισα τα καθήκοντά μου.

Τί μας κάνει ο διάβολος! Θα με έβαζε να κοιμηθώ, να τεμπελιάσω και το πρωί θα ήμουνα με τον έλεγχο της συνειδήσεως, ότι δεν ευαρέστησα τον Θεό.

Πρέπει να βιάσουμε τον εαυτόν μας. Να μην μένει ο άνθρωπος χωρίς καθήκοντα. Μόνο έτσι θα δούμε πολλή ενίσχυση και μεγάλη βοήθεια...

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Περί ακοής

Εάν δε αμαρτήση εις σε ο αδελφός σου, ύπαγε και έλεγξον αυτόν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν σου ακούση, εκέρδησας τον αδελφόν σου. Εάν δε μη ακούση, παράλαβε μετά σου έτι ένα ή δύο, ίνα επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών σταθή παν ρήμα. Εάν δε παρακούση αυτών, είπε τη εκκλησία· εάν δε και της Εκκλησίας παρακούση, έστω σοι ώσπερ ο εθνικός και ο τελώνης. [Εάν φταίξει σε σένα ο αδελφός σου, πήγαινε και υπέδειξέ του το σφάλμα του ιδιαιτέρως· εάν ακούσει την υπόδειξή σου και μετανοήσει για το σφάλμα του, κέρδησες τον αδελφόν σου για τον Θεό και για σένα τον ίδιο. Εάν όμως δεν σε ακούσει, τότε πάρε μαζί σου ένα ακόμη ή δύο και κάνε του παρατήρηση, ώστε να στηριχτεί και κατοχυρωθεί έτσι η αλήθεια πάνω στην βεβαίωση δύο ή τριών μαρτύρων. Εάν όμως παρακούσει και στις συμβουλές αυτών, πες το γεγονός στην Εκκλησία. Εάν όμως δεν σεβαστεί και παρακούσει την Εκκλησία, ας είναι για σένα όπως ο ειδωλολάτρης και ο αμετανόητος τελώνης, οι οποίοι δεν ανήκουν στην Εκκλησία.]

~ ΚατάΜατθαίον 18,15-17 ~

Ώτα έχοντες ουκ ακούετε; [Ενώ έχετε αυτιά δεν ακούτε;]

~ ΚατάΜάρκον 8,18 ~

Ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω. [Εκείνος που έχει αυτιά πνευματικά, για να ακούει την αλήθεια του Θεού, ας ακούει αυτά που εγώ διδάσκω.]

~ ΚατάΛουκάν 8,8 ~

Ο έχων ους ακουσάτω τί το Πνεύμα λέγει ταις Εκκλησίαις. [Εκείνος που έχει ανοικτά τα αυτιά της ψυχής του, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα το Άγιο στις Εκκλησίες.]

~ Αποκάλυψη 3,22 ~

Ο Θεός μιλάει πολύ καθαρά, με τρόπο σαφή και πολύ κατανοητό. Έτσι μπορούμε να ακούμε την φωνή Του σε κάθε τόπο και χρόνο και περίσταση. Φτάνει μόνο να έχουμε αυτιά για να ακούνε.

~ Άγιος Ιννοκέντιος Μόσχας ~

Μην πιστεύεις ό,τι ακούς. Η αλήθεια είναι πράγμα ακριβό και δεν βρίσκεται στου καθένα τον λόγο. Όπως ζει, έτσι και ομιλεί κάθε άνθρωπος.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Για να ακούσει πιο αξιόπιστα την φωνή του Κυρίου μέσα του ο άνθρωπος, πρέπει να αποβάλλει το δικό του θέλημα και να είναι έτοιμος για κάθε θυσία σαν τον Αβραάμ ή καλύτερα, όπως παραγγέλλει ο Απόστολος Παύλος, σύμφωνα με το παράδειγμα του ιδίου του Χριστού, που έγινε υπάκουος στον Πατέρα μέχρι θανάτου.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Περί ακολασίας

Πας πόρνος, ουκ έχει κληρονομίαν εν τη βασιλεία του Χριστού και Θεού. [Κάθε πόρνος, δεν έχει δικαίωμα κληρονομιάς στη Βασιλεία του Χριστού και Θεού.]

~ Προς Εφεσίους 5,5 ~

Από πουθενά δεν προέρχεται η ασέλγεια, παρά μόνο από την απουσία της αγάπης. Όπου υπάρχει αγάπη, σταματούν οι παράλογες σαρκικές επιθυμίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δείξτε μου την ηδονή, που χαρίζει η σαρκική επιθυμία στον φιλήδονο· γιατί ο μεν εγκρατής έχει την ηδονή, που του χαρίζει η νίκη, εσύ όμως δεν έχεις από πουθενά... Εσύ από την σαρκική απόλαυση έχεις ηδονή σύντομη που δεν φαίνεται, ενώ ο εγκρατής έχει από την αγαθή μαρτυρία της συνειδήσεώς του και μεγαλύτερη και διαρκή και γλυκύτερη ευφροσύνη...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν μπορούν να αρέσουν στον Θεό, αυτοί που έχουν σαρκικά φρονήματα και παρασύρονται από τις σαρκικές ηδονές.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι αιτία των ηθικών πτώσεων η φύση των πειρασμών, αλλά η αμέλεια αυτών που πειράζονται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από πουθενά αλλού δεν γεννιέται η σαρκολατρεία, όσο από την κακή συνήθεια και τα απρόσεκτα λόγια και από την οκνηρία και τεμπελιά και από το να κάθεται κανείς και να μην κάνει τίποτε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ευκολότερα θα μπορέσει κάποιος να νικήσει την επιθυμία για γυναίκες, όταν δεν βλέπει όμορφη γυναίκα, παρά όταν την έχει συνεχώς μπροστά του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ήταν (οι αρχαίοι Έλληνες) παιδεραστές. Κάποιος μάλιστα σοφός τους (ο Σόλωνας) νομοθέτησε, ότι οι δούλοι δεν επιτρέπεται να είναι παιδεραστές ή να ασχολούνται με τον αθλητισμό, δείχνοντας έτσι, πόσο σπουδαίο πράγμα είναι η παιδεραστία! Γι' αυτό έμειναν οι ανώμαλοι σε σπίτια και έκαναν φανερά την πράξη. Και εάν εξετάσει κανείς την ζωή των ειδωλολατρών, θα δει,ότι εξευτέλιζαν και την ίδια τους τη φύση. Κανένας δεν τους εμπόδιζε στα όργια. Όσο για τα δράματά τους, αυτά ήταν γεμάτα από μοιχείες, ασέλγειες και ανηθικότητες. Ακόμα και αγρυπνίες γίνονταν βρώμικες, με γυναίκες που εκτείθονταν σε κοινή θέα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η σαρκική αμαρτία μπαίνει με το τσουβάλι και βγαίνει με την βελόνα.

~ ΆγιοςΠαΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο φυσικός σαρκικός πόλεμος υποχωρεί με την νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, όταν δεν υπάρχει υπερηφάνεια.

~ ΆγιοςΠαΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν μας πειράζει σαρκική επιθυμία, δεν φταίει πάντα η σάρκα. Διότι μπορεί ο σαρκικός πόλεμος να προέρχεται από λογισμούς κατακρίσεως και υπερηφανείας. Πρώτα να βρούμε την αιτία του πειρασμού και μετά να ενεργήσουμε ανάλογα. Όχι να αρχίσουμε αμέσως νηστεία, αγρυπνίες κ.λ.π.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικές φορές, ο σαρκικός πόλεμος προέρχεται από την στενοχώρια. Στενοχωριέται κανείς από κάποιο θέμα και επειδή δεν μπορεί να το ξεπεράσει, ο διάβολος γυρίζει το κουμπί προς τα εκεί, σαν κάποια παρηγοριά! Μετά όμως, οι ευαίσθητοι στενοχωριούνται περισσότερο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αιτία που η καρδιά του ανθρώπου σύρεται στην απόλαυση των αισθητών ηδονών είναι το γεγονός, ότι ποτέ μέχρι τώρα δεν υφώθηκε στην θεωρία του γλυκύτατου κάλλους του Θεού, ούτε γεύτηκε την ανώτερη ηδονή. Συμβαίνει κάτι παρόμοιο με τον άνθρωπο, που νομίζει, ότι είναι πιο γλυκό και νόστιμο, το ψωμί που είναι φτιαγμένο από βελανίδι ή κεχρί ή από πίτουρο, γιατί δεν γεύτηκε ποτέ το σιταρένιο ή από σιμιγδάλι ψωμί. Γι' αυτό σωστά είπε ο (Άγιος) Ιωάννης της Κλίμακος: ''Αυτός που έχει γευτεί τα καλύτερα, εύκολα περιφρονεί τα κατώτερα. Αυτός όμως που δεν έχει δοκιμάσει εκείνα, ευχαριστιέται με τα πρόσκαιρα''.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η εξωτερική αιτία των σαρκικών αμαρτημάτων είναι: η περιέργεια των ματιών, τα αισθησιακά λόγια και τραγούδια, οι πολυτελείς ενδυμασίες, τα διάφορα αρώματα που ερεθίζουν την όσφρηση και οι αδιάκριτες κινήσεις και πιασίματα! Αντίθετα, η γιατρειά τους είναι να κάνει κανείς τα αντίθετα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η διέγερση της σάρκας γίνεται εξαιτίας της αμέλειας της προσευχής, του τρόπου ζωής και της ''ωραίας'' ησυχίας.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Πιο βρωμερή αμαρτία από την πορνεία δεν υπάρχει. Αν όμως ο ακόλαστος άνθρωπος θέλει να μετανοήσει, ο Θεός τον δέχεται πιο πρόθυμα και πιο θερμά από όλους τους άλλους αμαρτωλούς. Γιατί ξέρει, πόσο δυνατό είναι το πάθος τούτο, αφού και από τη φυσική γενετήσια ορμή του ανθρώπου τρέφεται, αλλά και από τους δαίμονες επιπλέον κεντρίζεται, με τους διάφορους πειρασμούς. Όποιος θέλει να νικήσει αυτό το πάθος, θα το κατορθώσει μόνο αν αγωνιστεί να λιγοστέψει τον ύπνο του και το φαγητό του.

~ Άγιος Νήφων ~

Χρωστάς χρυσάφι στο Θεό; Δεν δέχεται να Του δώσεις μαργαριτάρι. Έχασες για παράδειγμα, την αγνεία σου; Ο Θεός δεν δέχεται από σένα ελεημοσύνη, όσο επιμένεις στην πορνεία. Σου ζητάει τον εξαγνισμό του σώματος, επειδή αυτή την εντολή αθέτησες, νικημένος από το φθόνο του διαβόλου. Τι και αν πολεμάς τον ύπνο αγρυπνώντας; Τι και αν καταγίνεσαι με τη νηστεία; Καθόλου δεν θα σε ωφελήσουν αυτά ενάντια σ΄ εκείνο το πάθος. Γιατί κάθε αρρώστια, είτε ψυχική είτε σωματική, με τα δικά της και κατάλληλα φάρμακα θεραπεύεται.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Για να νικήσεις το πάθος της πορνείας πρέπει ν' αποφεύγεις συστηματικά τις κοσμικές συναναστροφές. Μην ξεχνάς ότι η φύση μας έχει μέσα της την ορμή για τεκνογονία, που φουντώνει από την απρόσεκτη συμπεριφορά μας με τις γυναίκες.

Άλλη ζημιά προκαλούν στην ψυχή οι πειρασμοί που έρχονται από πράγματα που βρίσκονται μακριά μας, και άλλη, πολύ σοβαρότερη βλάβη, προξενούν στην ψυχή μας οι λογισμοί που μας έρχονται όταν ο πειρασμός είναι κοντά μας. Όταν η φωτιά είναι μακριά δεν μας βλάπτει πολύ, όταν όμως είναι κοντά, τότε η ζημιά είναι σίγουρη.

Για να κρατήσουμε το σώμα μας καθαρό από τους σαρκικούς μολυσμούς, πρέπει να προσέχουμε πολύ τα ερεθίσματα. Γιατί δε βλάπτει η ροπή για την τεκνογονία, που έβαλε ο Θεός στον άνθρωπο, αλλά η εκτροπή. Τη ροπή όμως αυτή ο άνθρωπος πρέπει να τη δαμάζει και να την οδηγεί στο καλό. Γιατί αν αφήσει τον εαυτό του χωρίς χαλινάρι, τότε θα καταντήσει χειρότερος και από τα άλογα ζώα. Ο Θεός τα έκανε όλα «καλά λίαν», αλλά ο άνθρωπος ξέφυγε από το σωστό δρόμο και άφησε το σώμα του ελεύθερο να ικανοποιείται όπως εκείνο θέλει, και όχι όπως προστάζει το θέλημα του Θεού.

Τα ποτά, τα πολλά φαγητά και η απρόσεκτη συναναστροφή με γυναίκες ανάβουν τη φλόγα των κακών επιθυμιών και το σώμα αγριεύει, χάνοντας τη φυσική του ημερότητα και απλότητα.

Πολλές φορές νομίζουμε ότι με την άσκηση και την προσευχή έχουμε φτάσει σε υψηλά μέτρα αρετής. Τότε ακριβώς επιτρέπει ο Θεός τους σαρκικούς πειρασμούς για να ταπεινωθούμε. Χρειάζεται βία, γιατί η σάρκα δεν υποτάσσεται εύκολα. Ο αγώνας είναι δύσκολος, αλλά με τη βοήθεια του Κυρίου θα νικήσουμε. Ο κόπος και ο αγώνας μας, ο σκληρός και δύσκολος, θα αμειφθεί από τον Θεό. Οι θλίψεις και οι στεναχώριες θανατώνουν τα σαρκικά πάθη. Το σώμα μας, όπως και η ψυχή μας, δεν είναι αμαρτωλά,

αλλά οι κακές επιθυμίες και οι σαρκικοί μολυσμοί τα μολύνουν. Η άσκηση, η ταλαιπωρία του σώματος και η προσευχή βοηθούν στην πνευματική ανύψωση.

Όσο περισσότερο αγαπάμε την ανάπαυση, τόσο περισσότερο δίνουμε τόπο στα πάθη. Γιατί, όταν ταλαιπωρείται το σώμα με κόπους και με θλίψεις, οι πονηροί λογισμοί υποχωρούν. Όταν ο άνθρωπος θυμάται τις αμαρτίες του και μετανοεί γι' αυτές, τότε ο Θεός προνοεί γι' αυτόν και του αυξάνει την αρετή. Όσο περισσότερο κανείς βιάζει τον εαυτό του, τόσο περισσότερο ο Θεός τον ευλογεί, χαρίζοντας σ' αυτόν τη χαρά της αρετής. Κάθε χαρά, που δεν προέρχεται από την αρετή, τροφοδοτεί τα πάθη της σάρκας.

Καλύτερα να πεθάνουμε παρά να χωριστούμε από το Θεό μας, που μας χαρίζει τόσα δώρα, και προπαντός την καθαρότητα της ψυχής και τη σωφροσύνη. Τι να την κάνει κανείς τη ζωή, όταν είναι μακριά από το Θεό; Χίλιες φορές να υπομείνει τις ταλαιπωρίες του σώματος, παρά να υποχωρήσει στις παράνομες και αμαρτωλές επιθυμίες του.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Κανένα πράγμα δεν μας ελευθερώνει από τον δαίμονα της πορνείας (και ακολασίας), όσο το να περιποιούμαστε τους ασθενείς στις ανάγκες τους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η ψυχή του αμαρτωλού που ζει εντελώς σαρκικά και είναι ζυμωμένος με τις ηδονές του σώματος, κυλιέται στα πάθη της σαρκός σαν σε βούρκο. Αυτήν την (φιλήδονη) ψυχή, ο εχθρός μας διάβολος την καταπατεί συνεχώς και προσπαθεί να την μολύνει περισσότερο και κατά κάποιο τρόπο να την καταχώσει, ανεβαίνοντας πάνω στον πεσμένο και καταπατώντας τον άνθρωπο και σπρώχνοντάς τον όλο και βαθύτερα στην ακολασία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ζύγισε ακριβώς, ποιό είναι ωφελιμότερο για σένα: Να προτιμήσεις την πρόσκαιρη ηδονή και γι' αυτήν να λάβεις τον αιώνιο θάνατο ή αφού προτιμήσεις την κακοπάθεια στην άσκηση της αρετής, χρησιμοποιήσεις αυτήν, ως πηγή της αιώνιας απολαύσεως;

~ Μέγας Βασίλειος ~

Εάν δεις την πιο ωραία γυναίκα, φέρε τότε το νου σου στο μνήμα της, λίγες μέρες μετά τον θάνατό της. Τόση βρώμικη μυρωδιά και σαπίλα με υγρά θα εξέρχονται από το σώμα της, ώστε όλα τα αποχωρητήρια του κόσμου, δεν θα μυρίζουν τόσο πολύ. Ιδού τι θέλεις να απολαύσεις...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ακολασία είναι η αχαλίνωτη φιληδονία, η ασωτία. Ακόλαστοι είναι οι ακρατείς, οι φιλήδονοι, που δεν συγκρατουν τις επιθυμίες τους, αλλά τους παραδίνουν τα χαλινάρια και όπου θέλουν αυτές, τους πηγαίνουν.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Εκείνος που απόλαυσε τις ηδονές πέρα από το μέτρο, με εκατονταπλάσιες θλίψεις και στενοχώριες θα πληρώσει την αφθονία των ηδονών.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Αυτός που επιδίδεται ολοκληρωτικά στις ηδονές, χάνει τον νου του.

~ Άγιος Ησαϊας ο Αναχωρητής ~

Στους αρχάριους οι πτώσεις σε σαρκικά αμαρτήματα κατά κανόνα συμβαίνουν από την απόλαυση των φαγητών. Στους μεσαίους συμβαίνουν και από την υπερηφάνεια. Σε εκείνους δε που πλησιάζουν την τελειότητα, συμβαίνουν αποκλειστικά εξαιτίας της κατακρίσεως.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο διάβολος στρέφει όλη του την ορμητικότητα και τον ζήλο και την τέχνη και την πανουργία και την εφευρετικότητα, στις παρά φύση αμαρτίες και όχι στις κατά φύση αμαρτίες, διότι οι παρά φύση αμαρτίες έχουν περισσότερη τιμωρία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Κάθε πράγμα αναζητεί με σφοδρότητα, ό,τι του είναι συγγενικό. Έτσι και η σάρκα (εκείνου που είναι υπόδουλος στην πορνεία και την ακολασία), αναζητεί την σάρκα του άλλου, για να ικανοποιήσει το πάθος του.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Οι δαίμονες, όπως ισχυριζονται μερικοί, με κανένα άλλο δεν χαίρονται τόσο, όσο με την δυσωδία της πορνείας και με κανένα άλλο πάθος, όσο με τον μολυσμό του σώματος.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Να μην μολύνεις τα νιάτα σου με την ασέλγεια, γιατί με καμμιά άλλη αμαρτία δεν χαίρεται τόσο ο σατανάς, όσο μ' αυτήν.

~ Άγιος Επιφάνιος Πατριάρχης Κων/πόλεως ~

Όπως ο σωματοφύλακας του βασιλιά στέκεται στο πλάϊ του πάντοτε σε ετοιμότητα, το ίδιο και η ψυχή πρέπει να είναι σε εγρήγορση, απέναντι στον δαίμονα της σαρκικής αμαρτίας.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Η σωματική κίνηση για τεκνογονία και διαιώνιση του ανθρωπίνου γένους, δεν σημαίνει ότι δόθηκε από τον Δημιουργό για πορνεία και ακολασία!

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Φως λαμπρό, χαρά, ειρήνη και υπομονή κατοικούν στην αγνεία. Λύπη, ακηδία, ύπνος αχόρταγος και σκοτάδι ζοφερό βρίσκονται στην πορνεία.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Η ακολασία γεννάει την κόλαση.

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Το ανθρώπινο γένος περισσότερο υπόκεινται στον διάβολο με την σαρκική ασέλγεια, παρά με οποιαδήποτε άλλη αμαρτία.

~ ΆγιοςΙσίδωροςοΠηλουσιώτης ~

Αν μας έρθει στο νου κάποιος αισχρός λογισμός να μας ερεθίσει με ακόλαστη επιθυμία και δεν φροντίσουμε αμέσως να τον καταπολεμήσουμε, αλλά τον δεχτούμε κάπως ευχάριστα, τότε όχι μόνο δεν θα είμαστε απαλλαγμένοι από αμαρτία, αλλά και αν ακόμη δεν πορνεύσουμε με το σώμα μας, οπωσδήποτε θα κριθούμε από τον Θεό σαν να είχαμε διαπράξει πορνεία με την σκέψη μας...

~ Άγιος Ευθύμιος ~

Αν μας ενοχλεί η σαρκική επιθυμία, ας σκύψουμε σ' έναν τάφο και ας δούμε τα μυστήρια της φύσεώς μας - σωρό τα οστά, το ένα πάνω στο άλλο, κρανία γυμνωμένα από τις σάρκες, κόκαλα, κόκαλα. Και βλέποντάς τα, ας θεωρήσουμε πως βλέπουμε σ' εκείνα τους εαυτούς μας. Και ας στοχαστούμε τότε, που κατέληξαν η ανθηρή ομορφιά της ζωής αυτής και το ζωηρό χρώμα του προσώπου και η υπόλοιπη ωραιότητα. Μ' αυτή τη σκέψη, θα σβηστεί η φλόγωση της σάρκας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Δεν έχεις δει ακόμα και το ίδιο το καμίνι, που καίει κάτω απ' το λουτρό; Πόσο φόβο εμπνέει σ' εκείνον που θα το πλησιάσει μονάχα; Εκεί όμως, (στην κόλαση), κατακαίγονται από τη Θεϊκή φωτιά οι ασεβείς, και οι αμαρτίες τους φουντώνουν πιο πολύ τις φλόγες και τους κάνουν ανυπόφορη την τιμωρία. Γιατί είναι γραμμένο: «Θυμός και οργή, θλίψις και στενοχώρια επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του κατεργαζομένου το κακόν» (Ρωμ. 2:8-9). Αυτό αδελφέ, να συλλογίζεσαι, και θα διαλυθεί από τη διάνοια σου η επιθυμία της ηδονής (πορνείας – ακολασίας), όπως διαλύεται το κερί από τη φωτιά.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Πολλοί που έζησαν όλη τους τη ζωή μέσα στις ηδονές, φθάνοντας στο τέλος της ζωής τους, συνειδητοποίησαν πως τίποτα δεν απόλαυσαν, πως όλα ήταν ένα φευγαλέο όνειρο, που άφησε πίσω του μόνο πίκρα.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η σαρκική αμαρτία - το ξέρεις καλά, αν την δοκίμασες - συνοδεύεται από εσωτερική πικρία, ψυχικό βάρος, συνειδησιακό έλεγχο. Και όταν η ψυχή πωρωθεί, τότε επέρχεται η τελεία εγκατάλειψη από τον Θεό και η τελεία υποδούλωση στην φιληδονία. Κανένα άλλο πάθος δεν υποδουλώνει τον άνθρωπο τόσο σκληρά και αναπόδραστα όσο αυτό. Και αφού τον υποδουλώσει, γεννά μέσα του άπειρα άλλα κακά: την σκληροκαρδία, την αναισθησία, την αποχαύνωση, την βλασφημία, την οργή, τέλος και την τελεία απιστία. Ο λόγος του Θεού δεν συγκινεί τις καρδιές των φιλήδονων, Γιατί τ' αγκάθια του πάθους πνίγουν κάθε καλό σπόρο που πέφτει μέσα τους: "...το δε εις τας άκανθας πεσόν, ούτοι είσιν οι ακούσαντες και υπο... ηδονών του βίου πορευόμενοι συμπνίγονται και ου τελεσφορούσι" (Λουκ. 8. 14), εξηγεί ο Κύριος στην παραβολή του σπορέως.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η σαρκική πύρωση έρχεται στον άνθρωπο από έξι αιτίες: α) από την ζέστη και την καλοπέραση β) από την πολυφαγία και την πολυϋπνία γ) από την επήρρεια του σατανά δ) από την κατάκριση του πλησίον και την κενοδοξία ε) από την σωματική ωραιότητα και στ) από τις ματαιολογίες, την επίδειξη και τα απρόσεκτα βλέμματα.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Θα έρθει εποχή που η διαφθορά και η ακολασία μεταξύ των νέων θα φτάσει σε έσχατο σημείο. Παρθένοι νέοι σχεδόν δεν θα υπάρχουν. Θα βλέπουν την ατιμωρησία τους και θα νομίζουν ότι όλα τους είναι επιτρεπτά για να ικανοποιούν τις επιθυμίες τους...

~ Άγιος Σεραφείμ της Βίριτσα ~

Τίποτα δεν καταπνίγει την πνευματική χαρά τόσο, όσο η σαρκική αμαρτία, αν και ο εχθρός διάβολος συνεχώς μας ψιθυρίζει, ότι είναι φυσική και ασήμαντη.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Κανένα άλλο πάθος δεν υποδουλώνει τον άνθρωπο τόσο σκληρά και αναπόδραστα, όσο η σαρκική αμαρτία.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Πορνεία της καρδιάς είναι η ικανοποίηση του ανθρώπου με τους πορνικούς λογισμούς και τα πορνικά αισθήματα· αυτή, του αφαιρεί την ικανότητα επικοινωνίας με τον Θεό. Πορνεία του σώματος, είναι η ένωσή του με άλλο σώμα, ένωση που κάνει τα δύο σώματα ένα, αλλοιώνοντας ολόκληρη την ανθρώπινη ύπαρξη· αυτή αποξενώνει εντελώς τον άνθρωπο από τον Θεό, είναι θάνατος, είναι καταστροφή. Για να βγει κανείς από την πρώτη κατάσταση, πρέπει να οπλιστεί με την νήψη, την επαγρύπνηση· για να βγει από την δεύτερη, πρέπει να αναστηθεί, πρέπει να ξαναγεννηθεί με την μετάνοια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Η λαγνεία πολεμάει τους πάντες. Και την ώρα της κρίσεως, ο δαίμων της λαγνείας καυχάται ενώπιον όλων των πριγκίπων του σκότους, ότι αυτός περισσότερο όλων προσέφερε ''λάφυρα'' στην Κόλαση. Υπόμεινε και ζήτα την βοήθεια του Θεού...

~ Άγιος Ανατόλιος της Όπτινα ~

Πολλοί που έχουν τον πειρασμό της σαρκικής ηδονής, χωρίς να έχουν σωματικές σχέσεις, πορνεύουν με την σκέψη. Και ενώ διατηρούν την σωματική τους παρθενία, διαπράττουν το σαρκικό αμάρτημα στην ψυχή. Χρειάζεται λοιπόν, να εφαρμόζουμε αυτό που αναφέρεται στην Αγία Γραφή και με κάθε τρόπο ο καθένας να επαγρυπνεί και να φυλάγει την καρδιά του.

~ Αββάς Γερόντιος της Πέτρας ~

Οι άνθρωποι, που βγάζουν εκείνες τις αισχρές κασέτες (πορνό) και παρουσιάζουν τις σαρκικές διαστροφές τους, άνδρες και γυναίκες, είναι υποστατικά δαιμονισμένοι, με πολλά-πολλά δαιμόνια! Και όταν πεθάνουν, τα έργα τους ωστόσο συνεχίζουν να τα βλέπουν και να αμαρτάνουν οι άλλοι άνθρωποι, έχει σαν αποτέλεσμα να αυξάνουν την κόλασή τους. Άρα δεν αρκεί κανείς να μετανοήσει, αλλά θα πρέπει να καταστρέψει και τα έργα της αμαρτίας που έκανε εν ζωή. Αλίμονο στον άνθρωπο, που όταν πεθάνει, αφήνει τέτοια κληρονομιά στον κόσμο!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Αν διαιρούσαμε τα δαιμόνια σε κόμματα, το πιο μεγάλο κόμμα, με τους πιο πολλούς οπαδούς σε όλους τους αιώνες, θα τους είχε ο δαίμονας της πορνείας. Ο πρώτος πόλεμος που δέχεται κάθε άνθρωπος επί της γης, είναι ο πόλεμος της πορνείας. Ο δαίμονας της πορνείας είναι ο πιο πεισματάρικος δαίμονας από όλους τους δαίμονες. Δεν υποχωρεί

εύκολα. Για να πάρει κάποιος άνθρωπος το ''πτυχίο'', με την έννοια ότι ελευθερώθηκε από αυτό το δαιμόνιο και είναι άνθρωπος του Χριστού, θα πρέπει να δώσει όλο το αίμα της καρδιάς του! Θα πρέπει ο άνθρωπος, αυτήν την ένδοθεν φλόγα που έβαλε ο Θεός μέσα μας, να την μεταποιήσει σε Θεία φλόγα! Πρέπει ο άνθρωπος να δώσει αίμα για να λάβει πνεύμα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο δαίμονας της πορνείας πολεμείται με δύο τρόπους: με τις μετάνοιες και με το λίγο φαγητό. Την πορνεία την πληρώνουμε με αίμα ή με μεγάλο πόνο.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Τίποτα άλλο δεν μισεί τόσο ο Θεός, όσο την ηδονική ακαθαρσία του σώματος. Και τίποτα δεν είναι πιο ευώδης στο Θεό, όσο η αγνότητα του σώματος, η οποία αποκτάται με αίμα και αγώνα φρικτό.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Παιδί μου, ο σαρκικός πόλεμος δεν ανάπτει τόσο από το φαγητό, το ποτό, το κρασί και τον ύπνο, όσο από την κατάκριση.

~ Γέροντας Ιωσήφο Ησυχαστής ~

4 πράγματα δημιουργούν τους αμαρτωλούς ερεθισμούς στο σώμα: α) ο πολύς ύπνος β) το πολύ φαγητό γ) τα πολλά και άπρεπα λόγια και δ) η περιποίηση του εαυτού μας, για να γίνουμε πιο όμορφοι.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Να γνωρίζουμε, ότι όλα τα σαρκικά αμαρτήματα που διαπράξαμε και όλες τις παράνομες ηδονές που γευτήκαμε, θα αντισταθμιστούν με αντίστοιχο πόνο και θλίψη. Εκπληρώνοντας έτσι το χρέος της ενοχής, απαλάσσεται ο άνθρωπος της ενοχής και του ανοίγεται η θύρα του παραδείσου. Γιατί ο Θεός, θέλει τα παιδιά του να είναι καθαρά και αγνά.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όταν σε καίει η φλόγα της σαρκικής επιθυμίας, ρίξε νοερά τον εαυτό σου μέσα στη φλόγα της κολάσεως, και θα καταλαγιάσεις έτσι εύκολα. Και κανένας άλλος λογισμός δεν βοηθάει τόσο, για να πάψει την πύρωση της σάρκας, όσο η ενθύμηση του θανάτου.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όταν έχεις το σκάνδαλο της σάρκας, εξαπάτησε την επιθυμία σου και πες της, ότι σε λίγη ώρα θα κάνεις το θέλημά της. Και όταν περάσει η ώρα, σκέψου πως έκανες την αμαρτία και εκπλήρωσες την επιθυμία σου και πέρασε εκείνη η καταραμένη γλυκύτητα και υπολόγισε πόσο κέρδος είχες. Γιατί εάν την είχες κάνει και εμπράκτως καμμιά ηδονή δεν θα σου έμενε να αισθάνεσαι ύστερα, αλλά θα περνούσε σαν μια στιγμή και θα εξαφανιζόταν η απόλαυση, σαν μια σκιά, σαν ένα όνειρο. Και μόνο θα έμενε το χρέος να κλαις την αμαρτία σου, η ντροπή της εξομολόγησης, ο έλεγχος της συνείδησης να σε θλίβει συνέχεια και το χειρότερο από όλα η καταδίκη της αιώνιας κόλασης, να καίγεσαι αιώνια στο άσβεστο πυρ.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ο λογισμός της πορνείας είναι αδύναμος, όπως ένα βλαστάρι χόρτου και αν αντισταθούμε στην αρχή, όταν τον βάλει ο δαίμονας στην καρδιά μας, τον συντρίβουμε εύκολα. Όμως εάν τον δεχτούμε με ηδονή και γλυκύτητα και σταματήσουμε σ' αυτόν, γίνεται δυνατός σαν το σίδηρο και απαιτείται πολύς κόπος για να τον νικήσουμε. Όπως ευκολότερα σβήνεις τη φωτιά όταν αρχίζει να ανάβει, παρά όταν περάσει ώρα και κατακυριεύσει όλο το δάσος.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όπως ακριβώς ο οδοιπόρος, όταν είναι πολύ διψασμένος, πίνει όπου βρει, ακόμα και αν έχει σκουλήκια το νερό, κάνει τα μάτια του να μην βλέπουν, έτσι και εμείς, αδιάφορα πέφτουμε στις επιθυμίες της σάρκας, χωρίς καμμιά εγκράτεια, αλλά αμέσως όταν τα γευτεί η καρδιά μας, αισθάνεται τον πόνο τους και την τυραννία.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ένας Άγιος άκουσε κάποτε τον Σατανά να λέει: Εγώ με την πορνεία και την ακολασία, θα γεμίσω την Κόλαση.

~ παπα – Στέφανος ο Σέρβος ο Καρουλιώτης ~

Ένας άνθρωπος 100 χρόνων θα πρέπει να προσέχει το δαίμονα της πορνείας. Δεν είναι μία υπόθεση που αφορά τους νέους, αλλά κάθε ηλικία!

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ξέρετε πόσοι γονείς, πατέρες ή μητέρες, στέλνουν το παιδί τους να ξεπορτίσει, δηλαδή να πέσει στην πορνεία, για να μην γίνει τάχα, δήθεν, ανώμαλο, να μην αποκτήσει κόμπλεξ! Και επιθυμούν, τα αγόρια τους τουλάχιστον, να έχουν φιλενάδα. Ω, ταλαίπωρε πατέρα! Ω, ταλαίπωρη μητέρα, αν ήξερες τί κάνεις τώρα! Ρίχνεις εσύ με τα χέρια σου το παιδί σου στην ακολασία, δηλαδή στην κόλαση! Δεν το αντιλαμβάνεσαι αυτό; Τί λόγο θα δώσεις στον Θεό;

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Με την πορνεία και ακολασία, προσφέρω θυσία στον διάβολο, ενώ με την αγνότητα προσφέρω θυσία στον Θεό. Γι' αυτό λέει ο Απόστολος Παύλος, να προσφέρεται θυσία ζωντανή τα σώματά σας. Δεν είπε τις καρδιές σας, αλλά τα σώματά σας... Δεν μπορώ να πηγαίνω στην Εκκλησία και να πέφτω στην πορνεία. Διότι προσφέρω θυσία στον διάβολο και δεν το καταλαβαίνω... Οι Πατέρες το λένε ρητώς, ότι όταν το σπέρμα σκορπιέται μάταια και ανώφελα, τότε αυτό είναι θυσία και σπονδή στον διάβολο.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ο πανσεξουαλισμός θα φέρει τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ένας θείος μου ήταν στρατιώτης στην Μ. Ασία. Η ενοματία (στρατιωτική υποδιαίρεση) του, ήταν καμμιά δεκαριά άντρες, πήγαν σε ένα τουρικικό πορνείο. Ο θείος μου, δεν έκανε τίποτε, δηλαδή είχε το φόβο του Θεού, δεν έκανε τίποτε, κάθησε ήσυχα και δεν πόρνευσε. Μάλιστα έζησε κάπου 90 τόσα χρόνια. Την άλλη μέρα έδωσαν μάχη με τους Τούρκους. Σκοτώθηκαν όλοι πλην του θείου μου!

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ποιός σας είπε, ότι το να πεις το ''όχι'' ιδίως στους σαρκικούς πειρασμούς, ότι αυτό δεν αποτελεί ένα μαρτύριο και μάλιστα μαρτύριο ισότιμο με εκείνο των Μαρτύρων;

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αν η πορνεία πολεμάει το σώμα σου ή την καρδιά σου, αυτό οφείλεται: α) είτε από πολύ ύπνο β) είτε από υψηλοφροσύνη γ) είτε επειδή θεωρείς τον εαυτό σου καλύτερο από άλλον δ) είτε επειδή κατέκρινες κάποιον που αμάρτησε. Γιατί χωρίς αυτά δεν πολεμάει τον άνθρωπο η πορνεία.

~ Είπε Γέρων ~

Όπως λίγη αψιθιά (αβροβότανο) φτάνει για να αχρηστέψει (με την πικράδα της) ολόκληρο δοχείο με μέλι, έτσι και μια σωματική αμαρτία είναι αρκετή, για να μας στερήσει την Βασιλεία των Ουρανών και να μας στείλει στη γέεννα του πυρός.

~ Είπε Γέρων ~

Τίποτε δεν προκαλεί τόση αηδία στον δαίμονα της πορνείας, όσο το να ξεσκεπάζεις τα έργα του. Και τίποτα δεν τον χαροποιεί, όσο το να κρύβουμε τους λογισμούς.

~ Είπε Γέρων ~

Εάν κάποιος κυριευτεί από την επιθυμία του να συνουσιαστει με μια γυναίκα, αλλά τελικά δεν πραγματοποιήσει την επιθυμία του, φαίνεται ότι συγκρατήθηκε από την Θεία Χάρη.

~ Σύνοδος Νεοκαισαρείας το 315 ~

Η σωματική ηδονή δόθηκε από το Θεό σαν μπουρμπουάρ στον άνθρωπο, για το έργο της τεκνογονίας. Εμείς όμως παίρνουμε το μπουρμπουάρ, χωρίς να εργαζόμαστε, χωρίς να κάνουμε παιδιά, πορνεύοντας.

~ Παναγόπουλος ~

Όταν ο άνθρωπος είναι εγωιστής, θα τον ρίξει ο σατανάς κατεξοχήν στην σαρκική αμαρτία.

~ Παναγόπουλος ~

Περί ακράτειας-ακρασίας

Ο ακρατής άνθρωπος, εύκολα κυριεύεται από κάθε άπρεπη πράξη· μάλιστα είναι φιλήδονος. Ο ακρατής ευχαριστιέται με τα πολλά και ανώφελα λόγια· με τις αργολογίες και τις αστειότητες τέρπεται· επίσης τέρπεται με την απόλαυση των φαγητών. Για την πολυφαγία και την πολυποσία κάνει τον γενναίο, για την ανώφελη ηδονή διεγείρεται. Στους ακάθαρτους λογισμούς συγκατατίθεται, για την ηδονή μωραίνεται· για την κενοδοξία ανοίγει η επιθυμία του, για την τιμή ανάβει η φαντασία του, σαν πραγματικά να του αποδόθηκε τιμή. Στις συναντήσεις με γυναίκες λάμπει από χαρά, από τα κάλλη των γυναικών παρασύρεται, από το χρώμα των σωμάτων τρέφεται, με τις περιποιήσεις θέλγεται, στις συναναστροφές γυναικών και γελωτοποιών έχει αδυναμία· από την ανάπλαση των οπτικών παραστάσεων ανάβει η φαντασία του, από την ανάμνησή τους

κυριεύεται· αναπλάθει στη σκέψη του πρόσωπα γυναικών, αγγίγματα χεριών, εναγκαλισμούς σωμάτων, περιπτύξεις μελών, λόγους εμπαθείς, γέλια γοητευτικά, νεύματα ματιών, στολισμό φορεμάτων, χρώματα σωμάτων, κολακευτικές φωνές, συστολές των χειλέων, γλυκύτητα του σώματος, σκηνές κινημάτων του σώματος, στιγμές και τόπους συναναστροφών, και όλα όσα οδηγούν σε ηδονή. Αυτά αναπλάθει στη σκέψη του ο φιλήδονος, ο οποίος και δεν είναι εγκρατής, συγκατανεύοντας στους λογισμούς του. Ένας τέτοιος άνθρωπος, αν δει να διαβάζεται λόγος για την σωφροσύνη, κατσουφιάζει. Αν δει κάποια ωφέλιμη σύναξη πατέρων, την αποφεύγει και την θεωρεί άχρηστη. Αν δει αυστηρότητα πατέρων, αισθάνεται αηδία. Αν ακούσει λόγο για τη νηστεία, ταράζεται. Σε σύναξη αδελφών δεν τέρπεται. Αν δει γυναίκες, λάμπει από χαρά· τρέχει πάνω - κάτω βοηθώντας να γίνουν οι εξυπηρετήσεις. Τότε γίνεται ζωηρός και στην ψαλμωδία, γίνεται ζωηρός στο να χαριτολογήσει, για να προκαλέσει το γέλιο, ώστε να κάνει ευχάριστο τον εαυτόΝ του και να τον παρουσιάσει χαριτολόγο και διασκεδαστικό στις γυναίκες, που τυγχάνει να είναι παρούσες. Στην ησυχία είναι σκυθρωπός και ασθενής...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Καθετί που είναι περιττό και είναι πάνω από τις ανάγκες μας είναι ακράτεια.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η πρώτη παρακοή του ανθρώπου είχε ως αφορμή την ακράτεια. Αντίθετα, όλοι οι Άγιοι διακρίθηκαν για την εγκράτειά τους.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Με γεμάτο στομάχι, δεν είναι δυνατό να γνωρίσεις τα μυστήρια του Θεού. Όπως ακριβώς το σύννεφο κρύβει το φως του ήλιου και της σελήνης, έτσι και οι «ατμοί» της κοιλιάς κρύβουν τη σοφία του Θεού από την ψυχή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Δεν πρέπει με πολλά φαγητά να τρέφεις το σώμα σου, γιατί όταν γεμίζει η κοιλιά, οδηγείσαι σε πνευματικό ύπνο...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η ακρασία, είναι κακία που εξεγείρεται κατά της σωφροσύνης, της αγνείας, της παρθενίας. Ακρασία είναι να επιδιώκεις την υπερβολική κατανάλωση με σκοπό την ηδονή. Η ακρασία οδηγεί αυτόν που κυρίευσε, σε ηδονές και απολαύσεις. Ο ακρατής έτρεξε πίσω από τις επιθυμίες του και στις ορέξεις του δεν έβαλε φραγμό. Παραχώρησε στην ψυχή του την ικανοποίηση του χορτασμού και παραμέλησε τον Θεό που μας έπλασε. Ο ακρατής απαρνήθηκε τον Θεό και λάτρευσε την κοιλιά του. Στην ψυχή του κυριαρχεί ο νόμος της σάρκας και δεν γνωρίζει τον νόμο της Χάριτος. Σε αυτούς που αφήνονται στην έλλειψη της εγκράτειας, τους ακολουθούν κακά, όπως το σκοτάδι του νου, η πώρωση της καρδιάς, η αναισθησία της ψυχής. Με την ακρασία επέρχονται: η μέθη, ο διασκορπισμός, οι απολαύσεις, τα ξέφρενα γέλια και ό,τι συνοδεύει την οινοποσία.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Το να τρώει κανείς τόσο μόνο, όσο είναι αρκετό, είναι και τροφή και ευχαρίστηση και υγεία. Το περισσότερο είναι βλάβη, αηδία και αρρώστεια. Και το χειρότερο, μαζί με το

σώμα παρασύρει και την ψυχή εις τον όλεθρον. Και όπως η πολύ υγρή γη, γεννάει σκουλήκια, έτσι όταν η έμφυτος επιθυμία του σώματος, διαβρέχεται από την άφθονη τροφή, γεννά τις ηδονές. Και όταν το σώμα γίνει μαλθακότερο, κατ' ανάγκη και η ψυχή δοκιμάζει την ίδια φθορά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από πού προέρχονται οι μοιχείες, οι πορνείες, οι πλεονεξίες, οι φόνοι, οι ληστείες και κάθε διαφθορά της ψυχής; Προέρχονται από την πολυφαγία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ένα τουρβά (σάκκος) μεταφέρει κανείς και λέει πότε να τον ξεφορτωθεί. Πόσο μάλλον να κουβαλάει συνέχεια περίσσειο βάρος, το οποίο προσθέτει με την πολυφαγία και βλάπτει και στην υγεία!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η υπερβολική τροφή γεννά παντοτε τα σπέρματα της ασωτείας και σκοτίζει το πνεύμα, ώστε να μην μπορεί πια αυτό να τηρήσει τον κανόνα της διάκρισης. Αιτία της ακαταστασίας και ασωτείας στα Σόδομα, υπήρξε ο κορεσμός από φαγητά. Ο Κύριος λέει: "Τα αμαρτήματα της πόλης των Σοδόμων, ήταν η υπερηφάνεια και η ασωτεία, λόγω της μεγάλης αφθονίας του άρτου"

~ Ιεζεκιήλ 16,49 ~.

Και επειδή ο κορεσμός του άρτου άναψε στο σώμα των Σοδομιτών ακατάσβεστη φλόγα, ο Θεός επέτρεψε να καούν όλοι τους μέσα σε φωτιά από θειάφι, που έπεσε από τον Ουρανό.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Είναι αδύνατον μια χορτάτη κοιλιά, να έχει την εμπειρία των αγώνων του εσωτερικού ανθρώπου.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Η πολυφαγία και η πολυποσία κάνουν και βαρύ το σώμα, σκληραίνουν την καρδιά και σκοτίζουν τον νου.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριατσιανίνωφ ~

Η ακρασία είναι αιτία κάθε αμαρτίας στους ανθρώπους. Η σάρκα και ο διάβολος ενισχύοντσι στον αγώνα εναντίον μας, με την ακρασία μας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Φυλάξου από την πολυφαγία και το πιοτό. Σ' αυτά τα δύο βρίσκεται η αρχή κάθε αμαρτίας και προ παντός της πορνείας. Η ακράτεια, γεννά όλα τα κακά. Από την πολυφαγία και τη μέθη βαρύνεται η ψυχή, θολώνει ο νους, επαναστατεί η σάρκα, αποθρασύνεται ο σατανάς και αποξενώνεται ο άνθρωπος από την Θεία αγάπη.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Είναι βέβαιο, ότι εκείνοι που δικαιολογούν τον σαρκικό μολυσμό σαν φυσική κατάσταση, μάλλον εξωθούν την φύση να ξεσηκωθεί - πράγμα που από μόνη της ποτέ δεν

θα το έκανε - και αποδίδουν την δική τους έλλειψη εγκρατείας στη φυσική αναγκαιότητα. Και κάτι ακόμα χειρότερο: αυτοί στρέφονται ενάντια στον Δημιουργό τους και αποδίδουν τα προσωπικά τους σφάλματα, στην φυσιολογία του ανθρωπίνου οργανισμού. Για τέτοιους ανθρώπους, έχει λεχτεί πολύ πετυχημένα στο βιβλίο των Παροιμιών: "Η αφροσύνη του ανθρώπου γίνεται αιτία καταστροφής της ζωής του, αυτός όμως θεωρεί σαν αίτιο των δεινών του τον Θεό" (Παροιμ. 19,3).

~ ΑββάςΧαιρήμονας ~

Περί ακριβείας

Καλύτερα να πουλάει κανείς το εργόχειρό του φτηνό και να μην κάνει ελεημοσύνες, παρά να το δίνει ακριβά και να διαθέτει τα χρήματα για ελεημοσύνες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ακρίβεια, λένε οι άνθρωποι, μας έφαγε η ακρίβεια. Ποιός όμως κάνει την ακρίβεια; Ο άπιστος άνθρωπος. Γιατί ο Θεός τζάμπα τα έδωσε όλα. Δεν ακρίβυνε τις πρώτες ύλες και τα αγαθά ο Θεός, αλλά οι άνθρωποι, οι μακριά από το Θεό άνθρωποι. Και γιατί επιτρέπει ο Θεός αυτούς τους σκληρούς ανθρώπους; Για να βάλουν μυαλό οι άλλοι, ώστε να μετανοήσουν...

~ Παναγόπουλος ~

Περί αλαζονείας

Τίποτα δεν είναι τόσο ξένο στην Χριστιανική ψυχή, όσο η αλαζονεία (το να έχεις υπερβολική εμπιστοσύνη στις ικανότητές του και να θεωρείς τον εαυτόν σου ανώτερο από τους άλλους). Η αλαζονεία είναι η κορυφή των κακών και η ρίζα και η πηγή όλων των ελαττωμάτων. Είναι καλύτερα να είναι κανείς μωρός παρά αλαζόνας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από την αλαζονεία γεννιέται η υπεροψία των φτωχών, η επιθυμία για τα χρήματα, η αγάπη για εξουσία, ο πόθος για δόξα. Αυτού του είδους ο άνθρωπος είναι έτοιμος να αποκρούσει κάθε ενόχληση. Γιατί ο αλαζόνας δεν ανέχεται να τον προσβάλλουν, ούτε οι ισχυρότεροι, ούτε οι ασθενέστεροι. Και αυτός που δεν ανέχεται να τον προσβάλλουν, ούτε τα δεινοπαθήματα ανέχεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρόσεχε πόσες καλές πράξεις έκανε ο Φαρισαίος, αλλά τίποτα δεν τον ωφέλησε, γιατί δεν έκοψε την ρίζα της αλαζονείας και αυτή κατέστρεψε τα πάντα. Από την αλαζονεία γεννιέται η υπεροψία κατά των φτωχών, η επιθυμία για χρήματα, η αγάπη για εξουσία και ο πόθος για δόξα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αλαζονεία, όχι μόνο δεν προσθέτει κανένα κατόρθωμα στη ζωή μας, αλλά και εξαφανίζει και τα όσα έχουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η υπερηφάνεια σε οδηγεί στην αλαζονεία. Τίποτα δεν οδηγεί τον άνθρωπο τόσο στην αλαζονεία, όσο η εξουσία και τα αξιώματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο αλαζόνας είναι ο ευτελέστερος όλων. Βεβαίως η φούσκα έχει όγκο, αλλά ο όγκος αυτός δεν είναι πραγματικός. Για τούτο και τους ανθρώπους αυτούς τους ονομάζουμε φουσκωμένους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η κάθε λογής ασέλγεια, είναι βέβαια θανάσιμο αμάρτημα, έχει όμως ως αιτία την επιθυμία. Στην αλαζονεία απεναντίας, δεν μπορείς να βρεις κάποιαν αιτία ή πρόφαση, που να την δικαιολογεί έστω και ελάχιστα. Η αλαζονεία δεν είναι τίποτα άλλο, παρά διαστρέβλωση της ψυχής και αρρώστια βαριά, που γεννιέται από την ανοησία. Ναι, ο πιο ανόητος άνθρωπος στον κόσμο, είναι ο αλαζονικός...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και αν ακόμα άπειρα χρήματα προσφέρεις με αλαζονεία, έχασες τα πάντα! Έκανες κάτι ταπεινά; Μην υπερηφανευθείς, γιατί έχασες τα πάντα!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δώσε μου έναν θρασύ και έναν αλαζόνα άνθρωπο και θα τον δεις να γίνεται πιο δειλός και από τον λαγό, στην παραμικρή δυσκολία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί έχεις μεγάλη ιδέα άνθρωπε για τον εαυτόν σου, αφού είσαι συγγενής της γης, ομοούσιος της στάχτης; Σήμερα είσαι πλούσιος, αύριο φτωχός. Σήμερα υγιής, αύριο λυπημένος. Σήμερα σε δόξα, αύριο σε ατιμία. Σήμερα νέος, αύριο γέρος. Μήπως στέκεται από τα ανθρώπινα τίποτε σταθερό και μόνιμο; Γιατί λοιπόν υπερηφανεύεσαι άνθρωπε, που είσαι καπνός και ματαιότητα;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αλαζονεία είναι το φοβερότερο των ανθρωπίνων παθών και πράγματι περιβάλλει με το κρίμα του διαβόλου όσους καταλάβει.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η αλαζονεία είναι σαν τα ξυλοπόδαρα. Ψηλώνουν τον άνθρωπο, αλλά δεν τον μεγαλώνουν.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο αλαζόνας, ενώ είναι φτωχός, θέλει να φαίνεται πλούσιος. Ενώ βρίσκεται σε ανάγκη, επιδεικνύει τάχα αφθονία. Ενώ στερείται τα απολύτως αναγκαία, παρουσιάζεται δήθεν καλότυχος. Θυσιάζει τα προς συντήρηση, για να εξαγοράσει τα προς επίδειξη. Αναζητά τον έπαινο, επιδιώκει τιμές, αρνείται το γένος του, λαβαίνει ψεύτικο επώνυμο, για να

συστήνεται, ότι τάχα κατάγεται από ευγενική γενιά, κορδώνεται για κάθε καλή του πράξη και λέει μεγάλα λόγια για την ευτυχία του. Καυχιέται για τα πλούτη του και φουσκώνει για την ευγένειά του. Είναι υπερήφανος για τα κάλλη του και μεγαλοφρονεί για τα χαρίσματά του...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όποιος είναι αλαζονικός και εξαπατάται από τη μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, δε θα αποκτήσει ποτέ τη χάρη της ταπεινώσεως μέσα στο φως της κατανύξεως, με την οποία χορηγείται φως σοφίας Θεού σ' εκείνους που έχουν συντριβή στην καρδιά, σύμφωνα με το λόγο της Γραφής: «Μέσα στο δικό Σου φως θα δούμε φως». Αντίθετα, θα τον σκεπάσει η νύχτα των παθών όπου περιφέρονται όλα τα θηρία του δάσους της ανθρώπινης φύσεως και τα λιονταρόπουλα της οιήσεως, δηλαδή οι δαίμονες της κενοδοξίας και της πορνείας, που ουρλιάζουν και ζητούν ποιόν να καταπιούν και να τον ρίξουν στην κοιλιά της απογνώσεως.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Σκέψου ότι ο Θεός σου και Βασιλιάς, αλλά και Υιός του Θεού, κένωσε τον εαυτό Του παίρνοντας μορφή δούλου, ότι έγινε φτωχός και συγκαταριθμήθηκε μεταξύ των ατίμων και Σταυρώθηκε. Αν έτσι έγινε με το Θεό, εσύ ο άνθρωπος που αποτελείσαι από σάρκα και αίμα, που είσαι χώμα και στάχτη και που - αλοίμονο - δεν έχεις τίποτε το αγαθό, αλλά είσαι τελείως ακάθαρτος, πώς έχεις μεγάλη ιδέα και αλαζονεύεσαι;

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Ο αλαζόνας δεν αισθάνεται την ανάγκη της τελειοποιητικής Χάριτος του Θεού και γι' αυτό είναι άνυδρος και ξηρός, αφού του λείπει η ζωτική θερμότης και η ζωογόνος υγρασία. Σ' αυτόν, όπως και στο απογυμνωμένο δένδρο, φτιάχνει την φωλιά του ο νυκτοκόρακας διάβολος.

~ Άγιος Ανδρέας Κρήτης ~

Περί αλήθειας-ειλικρίνειας

Περικοπές

Και γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει ημάς. [Γνωρίστε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει από τα δεινά της αμαρτίας]

~ Κατά Ιωάννην 8,32 ~

Έστω δε ο λόγος υμών ναί ναί, ου ου· το δε περισσόν τούτων εκ του πονηρού έστιν. [Ας είναι ο λόγος σας αληθινός πάντοτε, ώστε το ναι να είναι ναι και το όχι να είναι όχι. Διότι το παραπάνω από αυτά είναι από τον πονηρό, τον πατέρα του ψεύδους.]

~ ΚατάΜατθαίον 5,37 ~

Διο αποθέμενοι το ψεύδος λαλείτε αλήθειαν έκαστος μετά του πλησίον αυτού· ότι εσμέν αλλήλων μέλη. [Γι' αυτό, αφού πετάξετε από πάνω σας, οριστικώς και αμετακλήτως,

το ψέμα, να λαλείτε ο καθένας με τον πλησίον του αλήθεια, διότι συγκροτούμεν όλοι ένα σώμα και είμαστε μέλη ο ένας του άλλου πώς είναι δυνατόν τα μέλη του ίδιου σώματος, να εξαπατούν και να επιβουλεύουνται το ένα το άλλο;]

~ ΠροςΕφεσίους 4,25 ~

Έως του θανάτου αγώνισαι περί της αληθείας, και Κύριος ο Θεός πολεμήσει υπέρ σου. [Μέχρι της τελευταίας σου αναπνοής να αγωνίζεσαι για την αλήθεια και ο Κύριος θα πολεμήσει μαζί σου και υπέρ σου.]

~ Σοφία Σειράχ 4,28 ~

Η αλήθεια είναι μία, ενώ το ψεύδος πολύμορφο.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Όπως εκείνος που πίνει και μεθάει, λέει με την θέλησή του κάθε αλήθεια, έτσι και εκείνος που μεθάει από Θεία κατάνυξη, δεν λέει ποτέ ψέματα.

~ ΆγιοςΓρηγόριοςο Νύσσης ~

Προσοχή! Η παραμικρή εκτροπή από την αλήθεια, ξεκλειδώνει την πόρτα του σπιτιού της ασέβειας.

~ ΆγιοςΓρηγόριοςο Νύσσης ~

Όποιος αγαπάει την αλήθεια, είναι αληθινά φίλος του Χριστού, εκείνος όμως που αγαπάει το ψέμα, είναι μαθητής του Διαβόλου.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Εκείνος που είναι δεμένος στα κοσμικά και αν ακόμη ακούσει την αλήθεια, αποστρέφεται αυτόν που την λέει.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Μακάριος, αυτός που αγαπά την αλήθεια συνεχώς και δεν επέτρεψε να χρησιμοποιηθεί το στόμα του, σαν όργανο της ασέβειας από το ψέμα, επειδή φοβάται την προσταγή του Κυρίου, για τον αργό λόγο. (Ματθ. 12,36)

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Ο κόσμος πάει άσχημα σήμερα, γιατί όλοι λένε μεγάλες «αλήθειες», που δεν ανταποκρίνονται όμως στην πραγματικότητα. Τα γλυκά λόγια και οι μεγάλες αλήθειες έχουν αξία, όταν βγαίνουν από αληθινά στόματα και πιάνουν τόπο μόνο στους καλοπροαίρετους ανθρώπους και σε εκείνους που έχουν καθαρό νου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αλήθεια, όταν χρησιμοποιείται χωρίς διάκριση, μπορεί να κάνει έγκλημα. Μερικοί ενεργούν στο όνομα της αληθείας και εγκληματούν. Όταν κανείς έχει ειλικρίνεια χωρίς διάκριση, μπορεί να κάνει διπλό κακό· πρώτα στον εαυτόν του και ύστερα στους άλλους, γιατί αυτή η ειλικρίνεια δεν έχει σπλάχνα. Όποιος θέλει να είναι πράγματι ειλικρινής, ας ξεκινήσει να είναι ειλικρινής πρώτα με τον εαυτόν του, γιατί από εκεί ξεκινάει η πνευματική ειλικρίνεια. Όταν κανείς δεν είναι ειλικρινής με τον εαυτόν του, κοροϊδεύει και αδικεί

τουλάχιστον μόνο τον εαυτόν του. Όταν όμως συμπεριφέρεται χωρίς ειλικρίνεια προς τους άλλους, αμαρτάνει θανάσιμα, γιατί κοροϊδεύει τους άλλους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η ευθύτητα, έτσι όπως την χρησιμοποιούν πολλοί, έχει ένα νομικό πνεύμα. « Είμαι ευθύς, λένε και κάνουν τον άλλον ρεζίλι, αλλά τελικά γίνονται οι ίδιοι ρεζίλι. Δεν είναι ειλικρινής και ευθύς εκείνος που λέει κατά πρόσωπο την αλήθεια, ούτε εκείνος που την δημοσιεύει, αλλά εκείνος που έχει αγάπη και αληθινή ζωή και μιλάει με διάκριση, όταν πρέπει και λέει εκείνα που πρέπει στην πρέπουσα ώρα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν πεις καμμιά φορά την αλήθεια χωρίς διάκριση, αυτό δεν είναι αλήθεια. Π.χ. είναι αλήθεια, ότι ο τάδε είναι βλαμμένος. Αν πάς όμως να το πεις αυτό, δεν ωφελείς. Ή άλλος λέει: «Για να είμαι ειλικρινής, θα πάω να αμαρτήσω στην πλατεία». Αυτό δεν είναι ειλικρίνεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος πετάει λόγια αδιάκριτα και σωστά να είναι, κάνει κακό. Γνώρισα έναν συγγραφέα που είχε ευλάβεια πολλή, αλλά μιλούσε στους κοσμικούς με μια γλώσσα ωμή, που προχωρούσε όμως σε βάθος και τους τράνταζε. Μια φορά μου λέει: «Σε μια συγκέντρωση είπα αυτό και αυτό σε μια κυρία». Αλλά με τον τρόπο που της το είπε, την είχε σακατέψει. Την πρόσβαλλε μπροστά σε όλους. «Κοίταξε, του λέω, εσύ πετάς στους άλλους χρυσά στεφάνια με διαμαντόπετρες, έτσι όμως που τα πετάς, σακατεύεις κεφάλια, όχι μόνο ευαίσθητα αλλά και γερά». Ας μην πετροβολάμε τους ανθρώπους. Όποιος ελέγχει μπροστά σε άλλους κάποιον που αμάρτησε ή μιλάει με εμπάθεια για κάποιο πρόσωπο, αυτός δεν κινείται από το Πνεύμα του Θεού· κινείται από άλλο πνεύμα. Ο τρόπος της Εκκλησίας είναι η αγάπη· διαφέρει από τον τρόπο των νομικών.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος έχει πολλή διάκριση, έχει αρχοντική αγάπη, θυσία και ταπείνωση, και την πικρή ακόμη αλήθεια, την λέει με πολλή απλότητα και την γλυκαίνει με την καλοσύνη του, με αποτέλεσμα να ωφελεί πιο θετικά από τα γλυκά λόγια, όπως τα πικρά φάρμακα ωφελούν περισσότερο από τα γλυκά σιρόπια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το στόμα του ταπεινόφρονα λέει την αλήθεια. Εκείνος που αντιλέγει στην αλήθεια, είναι όμοιος με τον υπηρέτη εκείνον, που ράπισε τον Κύριο στο πρόσωπο.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ο νους του ανθρώπου, όταν περιστρέφεται συνεχώς γύρω από τις κοσμικές μέριμνες, είναι ανίκανος να διακρίνει καθαρά την αλήθεια.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν υπάρχει τίποτα σαφέστερο, απλούστερο, καθαρότερο και ισχυρότερο πράγμα από την αλήθεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αλήθεια είναι πικρή και αποκρουστική μόνο στους ανόητους.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Εκείνος που θέλει να βρει την Αλήθεια, πρέπει να καθαρθεί πρώτα από τα πάθη του. Γιατί όποιος απαλλάσσεται από τα πάθη, απαλλάσσεται και από την πλάνη και γνωρίζει την Αλήθεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως όσοι έχουν ασθενική όραση, απεχθάνονται το ηλιακό φως και οι άρρωστοι αποστρέφονται τις πιο υγιεινές τροφές, έτσι και οι ψυχικά ασθενείς και βλαμμένοι στα μάτια της διανοίας τους, δεν αντέχουν να ατενίζουν το φως της αλήθειας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που πολεμάει την αλήθεια, όχι μόνο τίποτα δεν κατορθώνει, αλλά τραυματίζει τον εαυτό του, διότι είναι σαν να κλωτσάει τα καρφιά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μην βάζεις την ομόνοια πάνω από την αλήθεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η δύναμη της αλήθειας δεν έχει ανάγκη από καμμιά βοήθεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο διάβολος πάντοτε αντιπαρατάσσει στην αλήθεια την απάτη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος θέλει να πει ψέματα, σκέψου τι επιχειρεί, τι μηχανορραφίες χρειάζεται, τι λόγια προσποιείται... Όποιος όμως λέει την αλήθεια, δεν χρειάζεται κόπο, μήτε δυσκολία, μήτε υποκρισία, μήτε τεχνάσματα, διότι η αλήθεια ακτινοβολεί. Και όπως ακριβώς τα άσχημα σώματα έχουν ανάγκη από εξωτερικούς τεχνητούς στολισμούς, για να καλύψουν την φυσική ασχήμια, ενώ τα όμορφα εκ φύσεως λάμπουν μόνα τους, τέτοιο ακριβώς συμβαίνει και ανάμεσα στο ψέμα και την αλήθεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι άνθρωποι αγαπούν την αλήθεια όταν τους ανακαλύπτεται, αλλά την μισούν όταν τους αποκαλύπτει. Αλλά να ποιά θα είναι η αμοιβή τους: η αλήθεια θα ξεσκεπάσει αυτούς που την αρνούνται, αλλά γι' αυτούς θα μένει πάντα σκεπασμένη.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Αυτός που λέει την αληθεια, τιμάει πρώτα τον εαυτόν του και ύστερα αυτόν που τον ακούει. Αυτός που μιλάει την αληθεια στον πλησίον του, του αποδίδει την τιμή που του οφείλει. Η αλήθεια εξομειώνει αυτόν που την ομολογεί με τον Θεό, ο Οποίος είναι η απόλυτη αλήθεια.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αλήθεια είναι το να λέει κανείς το ναι, ναι και το όχι, όχι. Το φως, φως και το σκοτάδι, σκοτάδι.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όταν πηγαίνουμε στο γιατρό, για να μας θεραπεύσει, δεν του λέμε εμείς τι πρέπει να κάνει. Εκείνος ξέρει την δουλειά του. Εμείς απλώς του λέμε, ότι πονάμε και σε ποιο μέρος υποφέρουμε. Τη στιγμή, που λέμε «εγώ θέλω» σταματούμε την διαδικασία της γνώσεως για το θέμα, που πρέπει να μάθουμε. Η αλήθεια μας δίδεται, όταν την ζητήσουμε ταπεινά, όπως ζητούμε την υγεία μας από τον γιατρό. Δεν μπορούμε να διατάξουμε την αλήθεια, αλλά να την παρακαλέσουμε να μας δοθεί, να μας αποκαλυφθεί. Γιατί η αλήθεια είναι ο Θεός, που δεν μπορούμε να Τον διατάξουμε, άλλα μόνο να τον παρακαλέσουμε και να Τον αγαπήσουμε.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Η καρδιά σου πολλές φορές δεν μπορεί να αντέξει την δύναμη που έχει το φως της αλήθειας, δεν είναι πάντα ικανή να δεχτεί την καθαρότητά του, παρά μόνο αν έχει καθαριστεί από τις αμαρτίες της.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Αν είσαι ευθύς και αληθινός στους άλλους, τότε ο Θεός θα σε δώσει παρρησία και αληθινή πίστη σε Εκείνον. Αυτόν, που δεν είναι ευθύς και ειλικρινής στους άλλους, ο Θεός δεν τον ακούει όταν προσεύχεται. Θέλει έτσι να τον κάνει να νοιώσει πως, αφού δεν είναι ειλικρινής με τους άλλους, δεν μπορεί να είναι ούτεω απόλυτα ειλικρινής με το Θεό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Οι περισσότεροι άνθρωποι, δεν νοιάζονται για την αλήθεια. Περισσότερο αγαπούν το ψέμα, επειδή το ψέμα τους αποδεσμεύει από κάθε πειθαρχία.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Δεν φτάνει να πω την αλήθεια. Θα πρέπει αυτό που θα πω, να είναι ταπεινό, φιλάνθρωπο και ακατάκριτο. Διαφορετικά βλάπτομαι, διότι το καλό δεν είναι καλό, εάν δεν γίνεται με καλό τρόπο.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Στην Πατερική θεολογία η λέξη ''Αλήθεια'' σημαίνει, ό,τι σώζει και αγιάζει τον άνθρωπο.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Να έχετε διαφάνεια. Να είστε ειλικρινείς. Πέρα για πέρα. Το ναι να είναι ναι και το όχι, όχι. Ό,τι έχετε στην καρδιά, δεν υποχρεούστε να το έχετε και στα χείλη. Μα, ό,τι έχετε στα χείλη, είναι απαραίτητο να το έχετε και στην καρδιά.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Το πρώτο πράγμα που δείχνει, ότι πιστέψαμε αληθινά στον Χριστό, που είναι η Αλήθεια και η Ζωή, είναι να αποβάλλουμε το ψέμα και να λέμε εν παντί τόπω και χρόνω την αλήθεια.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ακόμα και τις πιο μεγάλες αλήθειες χρειάζεται διάκριση, για το αν και για το πώς θα τις πούμε σε κάποιον άνθρωπο. Όλοι οι άνθρωποι δεν έχουν τις ίδιες αντοχές και οι περισσότεροι τραυματίζονται-θίγονται με το παραμικρό.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο ήλιος είναι ο ίδιος και για το κερί και για τον πηλό. Αλλιώς αντιδρά το κερί (λιώνει) και αλλιώς ο πηλός (σκληραίνει).

~ Αρχ. ΠαύλοςΠαπαδόπουλος ~

Όποιος λέει την αλήθεια, αγιάζει την ψυχή του, το σώμα και όλα τα μέλη του, γιατί Αλήθεια είναι ο Χριστός.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Διηγήσεις

Τα 5 διαμάντια

Κάποτε κάποιος σπουδαίος άρχοντας, έψαχνε έναν έμπιστο και αφοσιωμένο σύμβουλο, γιατί δεν μπορούσε να τελειώσει μόνος του όλες τις δουλειές, ούτε να κρίνει σωστά και δίκαια όλους τους ανθρώπους.

Φώναξε, λοιπόν, μπροστά του πέντε από τους πιο καλούς και έμπιστους ανθρώπους του, όπως νόμιζε και θέλησε να ξεχωρίσει τον πιο έμπιστο.

Άνοιξε μια χρυσή θήκη και έβγαλε απο μέσα πέντε πελώρια αστραφτερά διαμάντια!

- Λοιπόν, τους είπε. Όποιος από εσάς μου δώσει την πιο πολύτιμη συμβουλή θα παίρνει για αμοιβή από ένα διαμάντι.

- Τί συμβουλή να σου δώσουμε εμείς μεγάλε άρχοντα; Εμείς είμαστε τα σκουλίκια και εσύ είσαι τόσο σπουδαίος, είσαι η ίδια η ζωή και είσαι από μόνος σου θησαυρός με τη δύναμη που έχεις, πετάγεται ο πρώτος και του λέει.

Ευχαριστήθηκε με αυτά τα λόγια ο άρχοντας και του έδωσε το πρώτο διαμάντι!

Ήρθε η σειρά του δεύτερου σύμβουλου που και αυτός με τη σειρά του έπλεξε ωραίο εγκώμιο για τον άρχοντα και έτσι πήρε και αυτός το δεύτερο διαμάντι!

Το ίδιο έκανε και ο τρίτος και ο τέταρτος σύμβουλος του άρχοντα και πήραν και εκείνοι με τη σειρά τους τα διαμάντια!

Το πέμπτο διαμάντι έμενε ακόμα στη θήκη του. Το έβγαλε ο άρχοντας και το κρατούσε στο χέρι του.

- Ήρθε η σειρά σου για να το αποκτήσεις, είπε στον πέμπτο σύμβουλό του.

Εκείνος στάθηκε με προσοχή μπροστά στον άρχοντα, έκανε μια υπόκλιση και του είπε:

- Είσαι πολύ δυνατός άρχοντά μου, με μεγάλα πλούτη. Αυτά όμως σου τα έδωσε ο Θεός για να μπορείς να φανείς αντάξιος για να διοικείς έναν ολόκληρο λαό. Όλα, λοιπόν, τα χαρίσματα που έχεις και τα πλούτη σου, ζητάω εγώ, ο υπήκοός σου, να τα χρησιμοποιήσεις για το καλό του λαού σου με αγάπη και δικαιοσύνη. Αυτή τη συμβουλή θα σου δώσω εγώ.

Αμέσως τότε, ο άρχοντας ξαναέβαλε στη θήκη του το τεράστιο διαμάντι που κρατούσε και του είπε:

- Εσένα που ανέφερες τη γνώμη σου χωρίς φόβο και κολακείες, θα σου δώσω κάτι πιο μεγάλο από ένα διαμάντι. Θα έχεις την εμπιστοσύνη μου για πάντα και θα είσαι ο γενικός μου σύμβουλος, ώστε να μου λες, πώς να διοικώ πάντα τίμια το λαό μου.

Την άλλη μέρα το πρωί παρουσιάστηκαν οι τέσσερις σύμβουλοι στον άρχοντα χλωμοί από την στεναχώριά τους.

- Άρχοντά μας, κάποιο λάθος θα έγινε και τα διαμάντια είναι ψεύτικα.

Πήγαμε και τα ελέγξαμε Είναι απλές πέτρες που λάμπουν, του είπαν πέφτοντας στα πόδια του και προσπαθώντας να κρύψουν το θυμό τους.

- Και εσείς ψεύτικους λόγους μου προσφέρατε, τους είπε ο άρχοντας με αυστηρή φωνή. Στις ψεύτικες κολακείες λοιπόν, μόνο ψεύτικα διαμάντια αξίζουν. Πηγαίνετε στο καλό τώρα, τους είπε και τους έδιωξε.

Ο Θεός ευλογεί την αλήθεια

Ένας Αμερικανός, που από φτωχό παιδί έγινε πολυεκατομμυριούχος, διηγήθηκε σε έναν φίλο του, την ακόλουθη ιστορία:

Όταν πρωτάρχισα να εργάζομαι στα αυτοκίνητα στο Σικάγο, είχα να κάνω με πέλατες που αγόραζαν μεταχειρισμένα αμάξια. Την εποχή όμως εκείνη, χρειαζόταν αρκετό θάρρος, για να αγοράσει κάποιος μεταχειρισμένο αυτοκίνητο και μόνο όσοι είχαν καλές γνώσεις μηχανικής, τολμούσαν να προβούν σε τέτοιες αγορές.

Κάποια μέρα, ένας κτηνίατρος, ήρθε να δει ένα παλαιό Τζάκσον. Ζήτησε να το δοκιμάσει. Του πρότεινα, να τον πάω με το αμάξι έως το σπίτι του, πιστεύοντας κατά βάθος, ότι η επίδειξη θα αποδείκνυε την ελεεινή κατάσταση της μηχανής.

Προς μεγάλο μου τρόμο, άκουσα σε λίγο από το στόμα του ιατρού, ότι το κτήμα του βρισκόταν σε απόσταση 40 μίλια και κατά το έτος 1905, μόνο τυχοδιώκτες ριψοκινδύνευαν να απομακρυνθούν από την πόλη.

Και όμως, συνέβηκε ένα θαύμα εκείνη την μέρα. Λαχανιάζοντας και βαριαναστενάζοντας, η μηχανή κατόρθωσε να βγάλει τα 40 μίλια, ενώ εγώ ο ίδιος - ήμουνα μόνο 18 χρονών - είχα μείνει κατάπληκτος.

Πήγαμε στην κουζίνα και ο ιατρός βύθισε την πέννα του στην μελάνι, για να υπογράψει το συμφωνητικό της αγοράς. Ξαφνικά σταμάτησε και γυρίζοντας προς εμένα, είπε:

- Παιδί μου, θέλω να σου κάνω ακόμα μια ερώτηση: Αν ήσουνα στη θέση μου, θα αγόραζες αυτό το όχημα;

Η καρδιά μου χτύπησε δυνατά. Είχα απόλυτη ανάγκη από λεπτά. Ενώ σκεπτόμουνα τι να απαντήσω, κοίταξα ψηλά και είδα πάνω στον τοίχο ένα κέντημα με τις λέξεις:

''Ο Θεός ακούει κάθε λέξη που λέτε!''

Φυσικά η πώληση δεν έγινε.

Έτσι και εμείς, να είμαστε ειλικρινείς με τους άλλους, ακόμα και αν αυτό είναι εις βάρος της δουλειάς μας, γιατί ο Θεός θα μας ευλογήσει και θα μας δώσει στη συνέχεια αυτό που κάποτε, δεν πήραμε με την ειλικρίνειά μας...

Αλήθεια μέχρι θανάτου...

Ήταν κάποτε ένας μοναχός που προχωρούσε στο δάσος και ξαφνικά περνάει ένας άνδρας τρέχοντας... Μετά από λίγη ώρα περνάει και ένας άλλος άντρας που κρατάει όπλο και ρωτάει τον μοναχό...

- Πριν λίγο πέρασε ένας τύπος από εδώ, που πήγε;

Εκείνος δεν απάντησε...

- Λέγε! του φώναξε...

- Δεν θέλω να σου πω... Ο άνδρας τα έχασε...

Έστριψε το πιστόλι του να ρίξει στον μοναχό...

- Τι εννοείς;

- Αν σου πω που πήγε θα τον σκοτώσεις, αν σου πω ψέμα πως πήγε από αλλού θα αμαρτήσω άρα σου λέω μια αλήθεια, πως δεν θέλω να σου πω...

Ο μοναχός προτίμησε να πεθάνει παρά να πει ψέματα! Μα ο άνδρας τα έχασε... Πέταξε το όπλο ζήτησε συγχώρεση και έγινε μετά από καιρό μοναχός...

Η αλήθεια πρέπει να λέγεται με διάκριση

Όποιος πετάει λόγια αδιάκριτα και σωστά να είναι, κάνει κακό. Γνώρισα έναν συγγραφέα που είχε ευλάβεια πολλή, αλλά μιλούσε στους κοσμικούς με μια γλώσσα ωμή, που προχωρούσε όμως σε βάθος και τους τράνταζε.

Μια φορά μου λέει:

- Σε μια συγκέντρωση είπα αυτό και αυτό σε μια κυρία. Αλλά με τον τρόπο που της το είπε, την είχε σακατέψει. Την πρόσβαλλε μπροστά σε όλους.

- Κοίταξε, του λέω, εσύ πετάς στους άλλους χρυσά στεφάνια με διαμαντόπετρες, έτσι όμως που τα πετάς, σακατεύεις κεφάλια, όχι μόνο ευαίσθητα αλλά και γερά. Ας μην πετροβολάμε τους ανθρώπους.

Όποιος ελέγχει μπροστά σε άλλους κάποιον που αμάρτησε ή μιλάει με εμπάθεια για κάποιο πρόσωπο, αυτός δεν κινείται από το Πνεύμα του Θεού· κινείται από άλλο πνεύμα. Ο τρόπος της Εκκλησίας είναι η αγάπη· διαφέρει από τον τρόπο των νομικών.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γυμνή Αλήθεια

Ένας θρύλος του 19ου αιώνα λέει ότι η Αλήθεια και το Ψέμα συναντήθηκαν κάποτε. Το Ψέμα καλημέρισε την Αλήθεια της είπε:

- Ωραία μέρα σήμερα.

Η Αλήθεια για να βεβαιωθεί, κοίταξε γύρω και τον ουρανό και όντως η μέρα ήταν ωραία...

Περπάτησαν για λίγο, ώσπου έφτασαν σε ένα μεγάλο πηγάδι γεμάτο νερό. Το Ψέμα βούτηξε το χέρι του στο νερό και γυρίζοντας στην Αλήθεια της είπε:

- Ωραίο και ζεστό το νερό. Θες να κολυμπήσουμε μαζί;

Και πάλι η Αλήθεια ήταν καχύποπτη. Δοκίμασε όμως με το χέρι της το νερό και πράγματι ήταν ζεστό. Μπήκαν λοιπόν και οι δυο τους στο νερό και κολυμπούσαν για αρκετή ώρα, όταν ξαφνικά το Ψέμα, βγήκε από το πηγάδι, φόρεσε τα ρούχα της Αλήθειας και εξαφανίστηκε!

Η Αλήθεια θυμωμένη βγήκε γυμνή τρέχοντας παντού ψάχνοντας για το Ψέμα να πάρει τα ρούχα της. Ο κόσμος που την έβλεπε γυμνή, γύριζε το βλέμμα του αλλού, είτε από ντροπή, είτε από θυμό.

Η φτωχή Αλήθεια ντροπιασμένη γύρισε στο πηγάδι και χώθηκε εκεί για πάντα.

Έκτοτε το Ψέμα γυρίζει ανενόχλητο ντυμένο σαν Αλήθεια ικανοποιώντας τα τερτίπια του κόσμου, ο οποίος με κανένα τρόπο δεν θέλει να δει τη "γυμνή" Αλήθεια...

Περί αλλαγής-διόρθωσης

Περικοπές

Αδελφοί, εάν και προληφθή άνθρωπος εν τινι παραπτώματι, υμείς οι πνευματικοί καταρτίζετε τον τοιούτον εν πνεύματι πραότητος σκοπών σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. [Αδελφοί, εάν από αδυναμία παρασυρθεί κανείς και περιπέσει σε κάποιο αμάρτημα, εσείς οι πνευματικώς προοδευμένοι και ισχυροί, ας διορθώνετε αυτόν και ας τον καθοδηγείτε με πνεύμα πραότητος. Αλλά και εσύ που διορθώνεις άλλον, πρόσεχε τον εαυτόν σου, μήπως και ο ίδιος περιπέσεις σε πειρασμόν και παρασυρθείς είτε στο ίδιον αμάρτημα, είτε στο αμάρτημα της υψηλοφροσύνης.]

~ ΠροςΓαλάτας 6,1 ~

Ει δε τις ουχ υπακούει τω λόγω ημών δια της επιστολής, τούτον σημειούσθε, και μη συναναμίγνυσθε αυτώ, ίνα εντραπή· και μη ως εχθρόν ηγείσθε, αλλά νουθετείτε ως αδελφόν. [Εάν κάποιος δεν υπακούει στους λόγους μας, που περιέχει η επιστολή αυτή, αυτόν να τον έχετε υπ' όψιν σας και να μη τον συναναστρέφεστε, για να αισθανθεί το σφάλμα του, για να ντραπεί και να διορθωθεί. Και μην τον θεωρείτε ως εχθρό, αλλά να τον συμβουλεύετε με αγάπη ως αδελφό.]

~ Προς Θεσσαλονικείς Β' 3,14-15 ~

Η μεταβολή δεν εξαρτάται απ' Αυτόν που έσπειρε, αλλά απ' αυτούς που δεν θέλησαν ν' αλλάξουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να διορθώσεις τον αδερφό σου; Δάκρυσε, προσευχήσου στο Θεό γι' αυτόν, αφού τον πάρεις ιδιαιτέρως, παρακίνησε τον στο καλό, συμβούλεψε τον, παρακάλεσε τον. Πολλοί, πολλές φορές δεν ωφελήθηκαν καθόλου από τις συμβουλές, συγκινήθηκαν όμως από τα δάκρυα και την συμπάθεια. Με την αγάπη και τα δάκρυα μπορούμε να διορθώσουμε και τους κακούς. Πόνεσε εσύ, ίσως έτσι συνέλθει και πονέσει και εκείνος. Όπως ακριβώς ο άρρωστος που δεν έχει όρεξη, όταν δει τον γιατρό του να τρώει φαγητό, παρακινείται και αυτός να φάει, έτσι θα συμβεί και εδώ, αν ο κακός σε δει να θρηνείς για την κατάσταση του, θα μαλακώσει, θα γίνει καλός και πράος άνθρωπος. Όταν λοιπόν δεις τον αδελφό σου να είναι σκληρός και αδιάλλακτος και να μην σε προσέχει, λέγε μέσα σου «μήπως με την πάροδο του χρόνου μπορέσω να τον πείσω». Και ο απόστολος Παύλος το ίδιο έλεγε να κάνουμε «ο δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να φιλονικεί αλλά οφείλει να είναι ήπιος και γλυκύς προς όλους και να σωφρονίζει με πραότητα τους αντιφρονούντες, μήπως κάποτε τους δώσει ο Θεός μετάνοια και οδηγηθούν στην ορθή γνώση της αλήθειας».

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

''Μήπως του δώσει κάποτε ο Θεός μετάνοια'' (Β' Τιμοθέου 2,25) και ''Τον αιρετικό άνθρωπο, ύστερα από πρώτη και δευτέρα νουθεσία, άστον...'' (Τίτου 3,10). Στην πρώτη περίπτωση μιλάει για όσους έχουν κάποια ελπίδα διορθώσεως και απλώς έχουν αντίθετη γνώμη. Στην δεύτερη περίπτωση μιλάει για όσους είναι ολοφάνεροι και γνωστοί ως διαστρεβλωτές. Για ποιό λόγο αγωνίζεσαι άδικα; Γιατί χτυπάς τον αέρα;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θα αναρωτηθεί όμως κανείς: Εκείνος που είχε την δύναμη να μεταστρέφει τις πόρνες και να τις κάνει να Τον ακολουθούν, δεν κατάφερε να κερδίσει την αγάπη του μαθητή Του, τον Ιούδα; Είχε την δύναμη να κερδίσει το μαθητή, αλλά δεν επιθυμούσε να τον μεταβάλλει αναγκαστικά στο καλό, ούτε με την βία να τον προσελκύσει κοντά Του. Είπε πολλά ο Κύριος και για την κόλαση, πολλά και για την Βασιλεία των Ουρανών και απέδειξε τη δύναμη που είχε και για τα 2 και για να τιμωρεί τους αμαρτωλούς και για να ανταμείβει τους δικαίους. Αλλά ο Ιούδας, όλα αυτα τα περιφρόνησε και ο Θεός δεν τον ανακάλεσε με την βία απ' αυτό που αποφάσισε (να Τον προδώσει). Επειδή λοιπόν μας δημιούργησε ελεύθερους να διαλέγουμε τις κακές ή τις ενάρετες πράξεις, επιθυμεί να είμαστε καλοί με την θέλησή μας. Γι' αυτό αν εμείς δεν θέλουμε, ούτε μας πιέζει, ούτε μας αναγκάζει. Επειδή αυτός που γίνεται με την βία ενάρετος, δεν είναι δυνατόν να είναι ενάρετος.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Εάν αμαρτάνει κάποιος συνάνθρωπός σου, θα τον διορθώσεις βέβαια, όχι όμως σαν αντίπαλος και σαν εχθρός που θέλει εκδίκηση, αλλά σαν ιατρός που παρασκευάζει φάρμακα. Γιατί ο Κύριος δεν είπε, να μην συγκρατήσεις αυτόν που αμαρτάνει, αλλά να μην τον κρίνεις, να μην γίνεις δηλ. αυστηρός δικαστής του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος εμποδίζει να θεραπευτεί ένα κακό, είναι περισσότερο υπεύθυνος από εκείνον που το προκάλεσε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Στους Χριστιανούς δεν επιτρέπεται να διορθώνουν τα σφάλματα των αμαρτωλών με την βία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι καθόλου μικρό πράγμα για την διόρθωσή μας, να συγκεντρώσουμε όλες τις αμαρτίες μας και να τις σκεπτόμαστε και να τις συλλογιζόμαστε συνεχώς μία-μία. Γιατί εκείνος που ενεργεί κατά αυτόν τρόπο, θα φτάσει σε τόσο μεγάλη πνευματική κατάνυξη, ώστε θα νομίζει, ότι δεν αξίζει ούτε και να ζει... Αν λοιπόν κάποιος σκέπτεται κάθε μέρα τα δικά του αμαρτήματα, οπωσδήποτε θα φτάσει και στην γιατρειά τους. Αν όμως λέει: ''είμαι αμαρτωλός'', αλλά δεν τα σκέπτεται τα αμαρτήματα ένα-ένα και δεν λέει: ''έκανα αυτό και αυτό...'', ποτέ δεν θα σταματήσει μεν να ομολογεί πως είναι αμαρτωλός, αλλά και ποτέ δεν θα φροντίσει για την διόρθωσή του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν ομολογούμε τα αμαρτήματά μας και κατηγορούμε τον εαυτό μας, θα καθαρίσουμε το περισσότερο μέρος της ακαθαρσίας. Είναι πολύ μεγάλη υπόθεση για τη διόρθωση των σφαλμάτων, η ομολογία τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Επειδή η συμπεριφορά τους (των Κρητών) ήταν αδιάντροπη και πονηρή και ακόλαστη, γι' αυτό συνιστάται έλεγχος απότομος. Τόσα πολλά είχαν. Όταν μάλιστα και ψεύδονται

εύκολα και είναι πονηροί και λαίμαργοι και τεμπέληδες, απαιτείται αυστηρός και πληκτικός λόγος. Ένας τέτοιος άνθρωπος, αποκλείεται να σωφρονιστεί με επιείκεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο λόγος του Ιωάννου του Προδρόμου στον Ηρώδη, ήταν μάλλον διδακτικός, παρά ελεγκτικός. Ήταν παιδαγωγικός, παρά τιμωρητικός. Ήταν ρυθμιστικός, παρά εξευτελιστικός. Ήταν διορθωτικός, παρά παρεμβατικός. Αλλά όπως έχω πει, εχθρός στον κλέφτη είναι το φως και εχθρός του ασεβούς και αμετανόητου αμαρτωλού, είναι ο ενάρετος και άγιος άνθρωπος, που γίνεται ανυπόφορος γι' αυτόν, μόνο που τον βλέπει...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί ο Θεός δεν έστειλε κάποιον από τους 12 Αποστόλους, να κατηχήσει τον Απόστολο Παύλο; Έπρεπε να φανεί, ότι δεν χρειαζόταν να μεταστραφεί από άνθρωπο, αλλά από τον ίδιο τον Χριστό. Άλλωστε και εκείνος ο Ανανίας (της Δαμασκού), δεν δίδαξε τον Παύλο, απλώς τον βάφτισε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τί πιο θαυμαστό και παράδοξο από τον Απόστολο Παύλο υπάρχει; Ο λύκος έγινε ποιμένας. Αυτός που ρουφούσε το αίμα των προβάτων, αυτός συνεχώς μετά έχυνε το δικό του αίμα, για την σωτηρία των προβάτων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να νομίζει κανείς, ότι μπορεί να διορθώνει τους άλλους, χωρίς την βοήθεια του Θεού, είναι μεγάλη πλάνη. Όποιος νομίζει ότι είναι ικανός να διορθώνει τους άλλους, έχει πολύ εγωισμό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν σκαλώνει κανείς συνέχεια στα ίδια, γιατί δεν θέλει να διορθωθεί, είναι πολύ κουραστικό για τον άλλον, που προσπαθεί να τον βοηθήσει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν θέλεις να διορθώσεις κάποιον από τα σφάλματά του, μην νομίσεις πως θα το κατορθώσεις μόνο με τις δικές σου δυνάμεις. Αν προσπαθήσεις μόνος σου, ίσως και να τον βλάψεις ακόμα με τα πάθη σου, όπως με την υπερηφάνεια και τον εκνευρισμό που προκύπτει απ' αυτήν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να βοηθιέται από τον άνθρωπο και να διορθώνεται δια του ανθρώπου. Τα οικονομάει έτσι ο Καλός Θεός, για να ταπεινώνεται ο άνθρωπος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο περισσότερο μεγαλώνει ο άνθρωπος, επειδή έχει διαμορφωθεί ο χαρακτήρας του και επειδή τα εξετάζει όλα με την λογική του, τόσο πιο δύσκολα αλλάζει. Είναι χυμένο μπετόν...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος, ενώ αγωνίζεται, συνεχίζει να σφάλλει και δεν αλλάζει, αιτία είναι ο εγωισμός, η φιλαυτία και η ιδιοτέλεια. Λείπει η ταπείνωση και η αγάπη και έτσι εμποδίζεται η Θεία επέμβαση. Δεν βοηθάει ο ίδιος ο άνθρωπος τον Θεό, για να τον βοηθήσει. Αν π.χ. τον βοηθήσει ο Θεός να ξεπεράσει ένα πάθος του, θα το πάρει πάνω του, θα υπερηφανευτεί, γιατί θα νομίζει, ότι μόνος του το ξεπέρασε, χωρίς την βοήθεια του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με την ταπείνωση και την προσευχή διορθώνονται όλα τα αδιόρθωτα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος αναγνωρίζει το σφάλμα του και πέφτει ξανά, χωρίς να θέλει, σημαίνει ότι υπάρχει υπερηφάνεια ή προδιάθεση για υπερηφάνεια και γι' αυτό δεν τον βοηθάει ο Θεός να προκόψει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν πονέσει κάποιος πραγματικά για το σφάλμα του, δεν θα το ξανακάνει. Πρέπει να υπάρχη εσωτερική συντριβή με ειλικρινή μετάνοια, για να διορθωθεί. Γι' αυτό λέει ο Αββάς Μάρκος ο Ασκητής: «Αν ο άνθρωπος δεν στενοχωρηθεί κατ' αναλογίαν του σφάλματος του, εύκολα περιπίπτει εις το αυτό σφάλμα». Δηλαδή, αν είναι μικρό το σφάλμα, χρειάζεται μικρότερη μετάνοια, αν είναι μεγαλύτερο, μεγαλύτερη μετάνοια. Όταν κανείς δεν πιάνει το μέγεθος της πτώσεως του και δεν λυπάται -κατ' αναλογίαν του σφάλματος, τότε εύκολα πέφτει στο ίδιο ή και σε μεγαλύτερο σφάλμα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η στενοχώρια για τα σφάλματα μας είναι άσκοπη, όταν δεν προσπαθούμε να τα διορθώσουμε. Είναι σαν να κλαίμε έναν άρρωστο συνέχεια, χωρίς να του προσφέρουμε βοήθεια για να αναρρώσει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Άμα δεν πιάνουμε (παρακολουθούμε και καταδικάζουμε) τον εαυτόν μας, ούτε να διορθωθούμε πρόκειται και χίλια χρόνια να ζήσουμε, αλλά και ψεύτικη εικόνα για τον εαυτόν μας θα σχηματίσουμε...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εάν θέλεις να βοηθήσεις την Εκκλησία, είναι καλύτερα να κοιτάξεις να διορθώσεις τον εαυτό σου, παρά να κοιτάς να διορθώσεις τους άλλους. Αν διορθώσεις τον εαυτό σου, αμέσως διορθώνεται ενα κομματάκι της Εκκλησίας. Εάν φυσικά αυτό το έκαναν όλοι, η Εκκλησία θα ήταν διορθωμένη. Αλλά σήμερα οι άνθρωποι ασχολούνται με όλα τα άλλα θέματα, εκτός από τον εαυτό τους. Γιατί το να ασχολείσαι με τον εαυτό σου έχει κόπο, ενώ το να ασχολείσαι με τους άλλους είναι εύκολο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτός, ενώ δεν αγωνίζεται, περιμένει να διορθωθεί, να ελευθερωθεί από τα πάθη του. Κάνει σαν εκείνον τον γέρο που ήθελε να φάει μούρα και καθόταν κάτω από την μουριά με ανοιχτό το στόμα και περίμενε να πέσει κανένα μούρο στο στόμα του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να έχει κανείς πολλή ταπείνωση και να έχει σιχαθεί όλα τα παλιά, για να αλλάξει πραγματικά. Αν κρατήσει από την παλιά του ζωή μερικά, τα οποία εκείνος θεωρεί καλά, μετά μουρνταρεύονται και τα άλλα. Από την στιγμή που έχει έστω και μια μικρή ιδέα για τον παλαιό του εαυτό, δεν βοηθάει ο Θεός και, ό,τι και αν κάνει, δεν θα είναι καθαρό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η μητέρα μου έβλεπε τις αταξίες μου και στενοχωριόταν, αλλά είχε μια αρχοντιά. Όταν έκανα καμμιά αταξία, γύριζε το κεφάλι από την άλλη μεριά και έκανε πως δεν με βλέπει, για να μην με στενοχωρήσει. Εμένα όμως αυτή η συμπεριφορά, μου ράγιζε την καρδιά. «Κοίταξε, έλεγα μέσα μου, εγώ έκανα τέτοια αταξία και η μητέρα όχι μονάχα δεν με δέρνει, αλλά κάνει και πως δεν με βλέπει! Άλλη φορά δεν θα το ξανακάνω! Πώς να την ξαναστενοχωρήσω;». Με αυτήν την συμπεριφορά της η μητέρα μου, με βοηθούσε περισσότερο, παρά αν μου έδινε ένα σκαμπίλι. Και εγώ όμως δεν το εκμεταλλευόμουν, να πω: «Ε, τώρα δεν με βλέπει, ας κάνω μεγαλύτερη αταξία». Ενώ ο πατέρας μου, μόλις έκανα κάτι, τακ, σκαμπίλι. Βλέπεις, και οι δύο με αγαπούσαν, εκείνο όμως που με διόρθωνε περισσότερο ήταν η αρχοντική συμπεριφορά της μάνας μου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην προσπαθείτε με ανθρώπινους τρόπους (λόγια και υποδείξεις) να διορθώσετε κακές καταστάσεις. Δεν έρχεται κανένα καλό αποτέλεσμα. Μόνο με την προσευχή θα φέρετε αποτέλεσμα. Να επικαλείστε τη Θεία Χάρη για όλους. Να πάει η Θεία Χάρη μέσα στην ψυχή τους και να τους αλλοιώσει...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Εσείς στενοχωρείστε, όταν οι άλλοι δεν είναι καλοί, ενώ πρέπει να επιδίδεστε σε προσευχές, για να έρθει το ποθούμενο με την Χάρη του Θεού. Αυτό που εμείς δεν μπορούμε να το κάνουμε, θα το κάνει η Χάρις Του.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Να μην διαλέγετε αρνητικούς τρόπους για την διόρθωσή σας. Δεν χρειάζεται ούτε τον διάβολο να φοβάστε, ούτε την κόλαση, ούτε τίποτα. Δημιουργούν αντίδραση. Έχω και εγώ μια μικρή πείρα σ' αυτά. Ο σκοπός δεν είναι να κάθεστε, να πλήττετε και να σφίγγεστε, για να βελτιωθείτε. Ο σκοπός είναι να ζείτε, να μελετάτε, να προσεύχεστε, να προχωράτε στην αγάπη, στην αγάπη του Χριστού, στην αγάπη της Εκκλησίας.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Χωρίς τον Χριστό είναι αδύνατο να διορθώσουμε τον εαυτό μας, δεν θα μπορέσουμε ν' αποδεσμευτούμε απ' τα πάθη. Μόνοι μας δεν μπορούμε να γίνουμε καλοί. Η αγάπη προς τον Χριστό, μόνο αυτή είναι η καλύτερη θεραπεία των παθών.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι ένα είδος προβολής του εαυτού μας να επιμένουμε να γίνουν οι άλλοι καλοί. Στην πραγματικότητα, θέλουμε εμείς να γίνουμε καλοί και επειδή δεν μπορούμε, το απαιτούμε από τους άλλους και επιμένουμε σ' αυτό. Και ενώ όλα διορθώνονται με την προσευχή, εμείς πολλές φορές στενοχωρούμεθα και αγανακτούμε και κατακρίνουμε...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οι αδιόρθωτοι άνθρωποι, δεν είναι άνθρωποι, αλλά απάνθρωποι και πρέπει να αποφεύγονται. Και αυτό γιατί ζουν με την κακία και δεν είναι δυνατόν να αποκτήσουν την αθάνατη ζωή.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αν διορθώνεις κάποιον, να τον διορθώνεις από αγάπη.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο ασθενής στη ψυχή που διορθώνει τους άλλους, είναι σαν τον τυφλό που δείχνει τον δρόμο σε άλλους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Άλλους τους καθοδηγεί ο λόγος και τα λόγια, ενώ άλλοι συμμορφώνονται με τα παραδείγματα. Οι πρώτοι είναι οκνηροί και δυσκίνητοι προς το καλό, ενώ οι δεύτεροι είναι παραπάνω από το κανονικό θερμοί έναντι του πνεύματος και δύσκολα υποδουλώνονται στις ορμές. Άλλους τους ωφέλησε ο έπαινος, ενώ άλλους η μομφή και η κατηγορία. Άλλους τους διορθώνει ο παρηγορητικός λόγος, ενώ άλλους η επίπληξη. Άλλοι πρέπει να τηρούν με μεγάλη επιμέλεια και τα πιο ασήμαντα ακόμη, ενώ σε άλλους είναι ωφέλιμο να παραμελούν ορισμένα πράγματα, ώστε βλέποντας να μην βλέπουν... Άλλους πρέπει να τους θεραπεύσουμε με την ταπείνωση και την καλοσύνη και σε άλλους πάλι είναι πιο ωφέλιμο να νικούν, ενώ σε άλλους, το να νικούνται... Βλέπουμε δηλ., ότι το ένα και το αυτό φάρμακο, δεν έχει πάντοτε την ίδια αποτελεσματικότητα, για τους διάφορους τύπους ασθενών.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Με τίποτε άλλο δεν χαίρετε τόσο πολύ ο Θεός, όσο με την διόρθωση και την σωτηρία του ανθρώπου.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Να μην επιχειρήσουμε να θεραπεύσουμε άλλους, ενώ εμείς είμαστε γεμάτοι πληγές.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Εκείνο που γίνεται με την βία, δεν μπορεί κανείς να το επαινέσει, ούτε και είναι μόνιμο. Διότι συνήθως εκείνο που εκβιάζεται, επιστρέφει πάλι στον εαυτόν του, όπως το φυτό το οποίο λυγίζει με την βία των χεριών, αλλά όταν αφεθεί ελεύθερο, επιστρέφει πάλι στον εαυτόν του. Το να μεταβληθεί όμως από την προαίρεσή του, είναι και μόνιμο και ασφαλές και διατηρείται από ευμενή διάθεση.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η συστηματική θεραπεία του σφάλματος κατορθώνεται μόνο από εκείνον, που αγαπάει ειλικρινά.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν πρέπει να επιδιώκουμε την θεραπεία του κακού με το κακό.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Οι ημέρες της ζωής μας βιάζονται και δεν περιμένουν τον οκνηρό να διορθωθεί...

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Χωρίς την Χάρη του Θεού, ο Χριστιανός δεν μπορεί να αποφύγει την αμαρτία, ούτε μπορεί να μετανοήσει και να διορθωθεί· ούτε μπορεί να εναντιωθεί στους πιο μικρούς πειρασμούς. Η αιτία είναι ότι δεν ζητά την βοήθεια του Θεού με όλη του την καρδιά, με πίστη, με ευλάβεια, με ταπείνωση· δεν τη ζητά συνεχώς στις προσευχές του...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Είναι μεγαλύτερο θαύμα το να μεταστρέψεις τον αμαρτωλό (αμετανόητο) με το κήρυγμα του Θείου Λόγου και την συνδρομή της προσευχής, παρά να αναστήσεις τον σωματικό νεκρό. Γιατί σ' αυτόν ανασταίνεται η σάρκα, που θα πεθάνει πάλι, σε εκείνον όμως ανασταίνεται η ψυχή που θα ζήσει αιώνια.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος ~

Εάν η ταπείνωση και η υπακοή δεν είναι ενωμένες, ποτέ δεν διορθώνεται ο άνθρωπος.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Μην φανταστείς ότι μόνος σου θα μπορέσεις να διορθωθείς. Εδώ η Θεότης ύστερα από τόση εξουσία, χρειάστηκε άνθρωπο για να εξυπηρετήσει το μυστήριο της ενσάρκου οικονομίας, για να δώσει σε εμάς παράδειγμα ταπεινώσεως, ώστε να ζητούμε και από τον άλλον βοήθεια.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Όπως ακριβώς αν κάποιος ζυμώνει το αλεύρι με το νερό, δίχως όμως να βάλει μέσα προζύμι ή όπως ακριβώς κάποιος θέλει να συντηρήσει κρέατα, χωρίς να βάλει όμως αλάτι που σκοτώνει τα σκουλήκια και εξαφανίζει την δυσοσμία, κατά τον ίδιο τρόπο να υποθέσεις πως όλη η ανθρωπότητα είναι κρέατα και άζυμα, το αλάτι και το προζύμι να θεωρήσεις ότι προέρχονται από την Θεία φύση του Αγίου Πνεύματος. Αν λοιπόν δεν ανακατευτεί και δεν μπει μέσα στη φύση των ανθρώπων η επουράνια πνευματική ζύμη και το αγαθό και το Άγιο ''αλάτι'' της Θεότητας, δεν πρόκειται να αλλάξει η ψυχή από την κατάσταση της δυσοσμίας, της κακίας και δεν θα απαλλαγεί από το βάρος και την αζυμότητα της πονηριάς.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Βλέπεις έναν άνθρωπο υπερήφανο, εγωιστή, κακεντρεχή και φθονερό, να γίνετσι πράος και ταπεινός, επιεικής κσι υποχωρητικός, γενναιόδωρος προς όλους, να απαρνείται τον εαυτόν του, για χάρη της δόξας του Θεού και της ωφέλεισς του πλησίον του; Αυτό είναι έργο της Χάρης του Θεού... Βλέπεις έναν άπιστο να γίνεται πιστός και να τηρεί με ζήλο τις εντολές του Ευαγγελίου; Η αλλοίωσή του αυτή οφείλεται στην Χάρη του Θεού... Βλέπεις έναν φιλάργυρο άνθρωπο, άπληστο, άδικο, σκληρόκαρδο προς τους φτωχούς, να αλλάζει ξαφνικά και να γίνεται ανιδιοτελής, δίκαιος, γενναιόδωρος, στοργικός; Την μεταβολή του αυτή, την οφείλει στη Χάρη του Θεού... Είδες κάποιον κοιλιόδουλο, μεγάλο φαγά και πότη, να γίνεται εγκρατής και μετρημένος, όχι επειδή αρρώστησε ή επειδή συνειδητοποίησε πως η πολυφαγία και η πολυποσία είναι βλαβερές για την υγεία του, αλλά επειδή απόκτησε επίγνωση του υψηλού προορισμού του; Το οφείλει και αυτός στην θαυματουργική δύναμη της Χάρης του Θεού... Παρατήρησες κάποιον, που πριν ήταν γεμάτος από μίσος, μνησικακία και εκδικητικότητα και ξαφνικά έγινε αμνησίκακος, αγάπησε ως και τους

εχθρούς και τους υβριστές του ακόμα, χωρίς να θυμάται καθόλου τις ύβρεις και τις προσβολές τους; Η αλλαγή του οφείλεται σίγουρα, στην αναγεννητική κσι ανακαινιστική δύναμη της Χάρης του Θεού... Ήταν κάποιος παλαιότερα ψυχρός προς τον Θεό, την Εκκλησία και τα μυστήρια Της, την προσευχή και γενικότερα προς την θρησκεία, που εξαγνίζει και δυναμώνει την ψυχή και το σώμα και ξαφνικά άλλαξε, έγινε πιστός προς τον Θεό, την Εκκλησία, την προσευχή και προς τα Άγια Μυστήρια; Και αυτό είναι έργο της ενέργειας και της σωστικής Χάρης του Θεού...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Επειδή η αμαρτία στο βάθος της δεν είναι παρά κακία και υπερηφάνεια, πρέπει να θεραπεύουμε κάθε αμαρτωλό με την αγαθότητα και την αγάπη. Είναι αυτό μια μεγάλη αλήθεια που συχνά την λησμονούμε. Πράγματι συχνά, πολύ συχνά, ενεργούμε αντίθετα προς αυτή την αλήθεια. Προσθέτουμε κακία στην κακία, αντιθέτουμε υπερηφάνεια στην υπερηφάνεια. Έτσι η αρρώστια μεγαλώνει εξαιτίας μας και δεν υποχωρεί. Αντί να τη θεραπεύουμε την επιδεινώνουμε. «Κύριε, ελέησέ μας, απάλυνε την καρδιά μας''.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Τον κόσμο μπορεί να τον διορθώσει μόνο εκείνος, που μπορεί να διορθώσει τον εαυτόν του.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Ο άνθρωπος μπορεί να δεχτεί παραίνεση, όσο διατηρεί υγιή σκέψη και αντίληψη. Όταν την χάσει, δεν επηρεάζεται, ούτε από την πιο καλή συμβουλή, ούτε από το πιο σοφό επιχείρημα. Στους υγιείς συλλογισμούς, αντιτάσσει πάντα τις νοσηρές ιδέες του. Αυτές τον εκφράζουν, καθώς συνταιριάζουν με τα εμπαθή αισθήματά του. Γι' αυτό δεν υπάρχει λόγος να συζητήσει κανείς με τέτοιου είδους άνθρωπο, προκειμένου να αλλάξει, διότι ο νους του έχει διαστραφεί και δεν καταλαβαίνει...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Μην περιμένεις μετάνοια από έναν άνθρωπο που δικαιολογείται. Και όποιος δεν έχει μετάνοια, δεν μπορεί να διορθωθεί.

~ ΆγιοςΘεοφάνηςοΈγκλειστος ~

Εξέτασε τον εαυτόν σου και προσπάθησε να διορθωθείς. Δεν μπορούμε όμως να διορθώσουμε τον εαυτόν μας, αν δεν ξεκινήσουμε από την αυτομεμψία (και όχι κατηγορίες προς τους άλλους) και την κατά δύναμη υπακοή στους γεροντότερους.

~ Άγιος Ανατόλιος της Όπτινα ~

Για να διορθώσει κάποιος τον εαυτόν του, δεν πρέπει να αρχίσει ξαφνικά τις προσπάθειες, αλλά να το κάνει, σαν να τραβά μια σχεδία: τράβα - τράβα, λάσκα - λάσκα! Όχι ξαφνικά, αλλά σιγά - σιγά. Το ίδιο συμβαίνει και με εκείνο τον πάσσαλο στο καράβι, όπου είναι δεμένα όλα τα σχοινιά του καραβιού και αν τον τραβήξουν σιγά- σιγά, τεντώνονται όλα τα σχοινιά, αν όμως τον τραβήξουν απότομα, τότε θα τα χαλάσουν όλα από το τράνταγμα.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Και αν θελήσει κάποιος, να φέρει όλους τους ανθρώπους στην θρησκεία, δεν θα μπορέσει, γιατί δεν θέλουνε όλοι το ίδιο πράγμα.

~ Όσιος Βαρσανούφιος ~

Αν οι αμαρτίες του αδελφού σου που θέλεις να διορθώσεις σ' ενοχλούν, σ' εκνευρίζουν και χάνεις την ειρήνη σου, τότε αμαρτάνεις και εσύ. Η αμαρτία δεν διορθώνεται με την αμαρτία, αλλά με την ταπείνωση.

~ Στάρετς Ιωσήφ ~

Οι άνθρωποι ποτέ δεν αλλάζουν προς το καλύτερο μέσα από το μίσος, την καταδίκη ή την κρίση. Αλλάζουμε προς το καλύτερο μέσω της συγχώρεσης, της αγάπης και της πίστης.

~ Στάρετς Ηλίας της Όπτινας ~

Ανάποτε συμβεί και δει κανείς τον αδελφό του ν' αμαρτάνει, ούτε να τον αποστραφεί και να σιωπήσει και να τον αφήσει να καταστραφεί, ούτε πάλι να τον βρίσει και να τον καταληλήσει, αλλά με συμπάθεια και φόβο Θεού ν' αναφέρει το γεγονός σε κάποιον που είναι σε θέση να τον διορθώσει, ή να του μιλήσει ο ίδιος με αγάπη και ταπείνωση λέγοντας: ''Συγχώρεσέ με, αδελφέ μου, γιατί σαν άνθρωπος που δεν έχω μάθει να βλέπω τα χάλια μου, παρατηρώ, ότι ίσως δεν κάνουμε καλά αυτό εδώ το πράγμα''. Και αν δεν τον ακούσει, ας το πει σε άλλον, σε όποιον η συνείδησή του τον πληροφορεί, ότι είναι ευλαβής, με σκοπό να διορθώσει τον αδελφό του και όχι για φλυαρία ή για καταλαλιά ή για εξουδενωσή του, χωρίς να θέλει να τον διαπομπεύσει, χωρίς να τον κατακρίνει, χωρίς να προφασίζεται, ότι δήθεν θέλει να τον διορθώσει, έχοντας μέσα του κάποια κακή πρόθεση από όσες ανέφερα.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Δεν πρέπει να διορθώνει κανείς τον αδελφό του την ώρα που αμαρτάνει εναντίον του, αλλά ούτε πάλι άλλη ώρα, μόνο και μόνο για να τον εκδικηθεί για το λάθος του.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Είναι μεγάλη πλάνη να νομίζεις, ότι με την προσπάθειά σου μπορείς να αλλάξεις έναν άνθρωπο. Ποτέ! Με την ζωή σου, μπορεί. Με την προσπάθεια, την ομιλία, την αντίθεση και με όλα αυτά, ποτέ, η πάρα πολύ σπάνια. Η αλλαγή, θα γίνει όταν έρθει η Ώρα του Θεού. Εάν εσύ αλλάξεις τον εαυτόν σου και γίνεις το ζωντανό παράδειγμα αυτού που θέλεις να αλλάξεις, το ιδεώδες του και σε δει ευτυχισμένο, τότε θα άλλαξει. Όταν προσεύχεται κανείς για έναν άνθρωπο, αυτό είναι εντάξει. Αλλά, όταν προσπαθεί να τον αλλάξει, όχι. Αυτό είναι μόνο στο Χέρι του Θεού. Ο Θεός έχει το Πρόγραμμά Του για την ζωή του καθενός μας. Για όλους. Εμείς είμαστε ελεύθεροι. Δεν ξέρουμε όμως, ότι Εκείνος ξέρει τι θα κάνουμε. Εκείνος τα ξέρει όλα. Ξέρει την πορεία μας μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής. Εμείς δεν την ξέρουμε. Και προσπαθήσουμε τον εαυτό μας, να ενώνουμε περισσότερο με τον Θεό, τότε δεν θα έχουμε ανάγκη να κάνουμε τίποτε. Γιατί αυτομάτως θα γινόμαστε παράδειγμα σ' αυτούς, που θα θέλαμε να δούμε στο Δρόμο Του. Αν θέλουμε λοιπόν να βοηθήσουμε τους άλλους, σκοπός της ζωής μας πρέπει να είναι να πλησιάζουμε όσο μπορούμε στο Πρότυπο, δηλαδή στον Κύριο.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Κάτι που θέλουμε να διορθώσουμε, να το διορθώνουμε με αγάπη, με την συμπόνοια και με την καλή συμπεριφορά, όπως λέει και ο Άγιος Νεκτάριος: ο λόγος να εξέρχεται με το μέλι και όχι με τραχύτητα διότι η τραχύτητα κωλύει την Χάρη του Θεού.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Ήταν μια γυναίκα, που την τυραννούσε πολύ ο άντρας της. Δεν ήξερε γράμματα, ούτε το άλφα και παρακαλούσε την Παναγία: ''Παναγία μου, δος μου λίγη γνώση να μπορέσω να διαβάσω αυτή τη φυλλάδα και αν μάθω, να δεις πόσες Παρακλήσεις θα σου κάνω, αρκεί να διορθώσεις αυτόν τον άνθρωπο που με βασανίζει'' και σταυρώνει τον εαυτόν της. Λοιπόν έφτασε να κάνει όλη τη νύχτα εβδομήντα Παρακλήσεις! Το πιστεύετε; Την έμαθε την Παράκληση φαρσί. Την φώτισε ο Θεός! Ηρέμησε και ο άντρας της και μετανόησε, εξομολογήθηκε και Κοινωνούσε. Έγινε ένα προβατάκι! Και γονάτιζε και έλεγε: ''Σε ευχαριστώ Θεέ μου, έστω και στο τέλος...''.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Όταν ένα χαρακτήρα θέλεις να τον μεταβάλλεις, η δύναμη που τον μεταποιεί είναι η αγάπη.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Ποτέ δεν είδα να γίνει διόρθωση με θυμό, αλλά πάντοτε με αγάπη. Τότε και ο νουθετούμενος θυσιάζεται. Με το καλό και με την αγάπη μπορείς να κάνεις πολλούς να ημερέψουν. Και αν κανείς είναι καλοπροαίρετος, τον κάνεις γρήγορα να συμμορφωθεί, να γίνει Άγγελος του Θεού.

~ Γέροντας Ιωσήφο Ησυχαστής ~

Στους ανθρώπους υπάρχουν διάφοροι χαρακτήρες. Είναι εκείνοι που έχουν μαλακές ψυχές και εύκολα πείθονται. Είναι όμως και εκείνοι, που έχουν σκληρές ψυχές και δεν υποτάσσονται εύκολα. Έχουν τόση διαφορά (αυτοί μεταξύ τους), όση το βαμβάκι από το σίδηρο. Το βαμβάκι θέλει μόνο επάλειψη λόγου. Αλλά το σίδηρο θέλει φωτιά και καμίνι των πειρασμών, για να δουλευτεί. Και θα πρέπει ο συγκεκριμένος άνθρωπος να επιδείξει υπομονή στους πειρασμούς, για να γίνει η κάθαρση. Όταν δεν έχει υπομονή, είναι λύχνος χωρίς λάδι και συντόμως σβήνει και χάνεται.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Τον κόσμο μόνο ο πόλεμος θα τον διορθώσει...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Διαπίστωσα, ότι αν η Χάρη δεν φωτίσει τον άνθρωπο, τα λόγια όσα και αν του ομιλήσεις, δεν βγάζουν καμμία ωφέλεια. Προς στιγμή τα ακούει και την άλλη στρέφει πάλι αιχμάλωτος στα ίδια. Εάν όμως ευθύς, μαζί με τον λόγο ενεργήσει η Χάρη, τότε γίνεται εκείνη την ώρα αλλοίωση, με την αγαθή προαίρεση του ανθρώπου. Και αλλάζει θαυμαστώς η ζωή του, από την ώρα εκείνη. Αυτό συμβαίνει, σε όσους δεν σκλήρυναν από μέσα τους ακοή και συνείδηση. Όσοι όμως παρακούουν και εμμένουν στα θελήματά τους, ημερονύχτια να τους ομιλείς από την σοφία των Πατέρων και θαύματα μπροστά τους να κάνεις, ούτε ρανίδα ωφελείας θα λάβουν. Μόνο θέλουν να έρχονται να μιλούν, να περάσει η ώρα τους, χάριν της ακηδίας...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Όταν αλλάζει ο άνθρωπο με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος, δεν αλλάζει η φύση του ανθρώπου, αλλά τα φυσικά ιδιώματα και αγαθά πλεονεκτήματα με τα οποία είναι προικισμένος, μεταβάλλονται.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Περνούν οι μήνες, οι βδομάδες, οι μέρες και ο τρόπος ζωής μας και σκέψεως παραμένει ο ίδιος, χωρίς πνευματική καρποφορία. Χαραμίζουμε τις ημέρες και όλες τις ευλογίες που μας δίνει ο Θεός. Εάν κάνετε αυτοκριτική θα δείτε, ότι παραμείνατε όπως είσασταν και ίσως να βρίσκεστε και σε χειρότερη κατάσταση.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Είναι μεγάλη πλάνη να θέλουμε να αλλάξουμε την κοινωνία χωρίς να αγωνιστούμε, να αλλάξουμε τον εαυτό μας.

~ Γέροντας Γεώργιος Καψάνης ~

Εδώ τα λόγια του Χριστού (Ευαγγελίου) δεν αλλάζουν τους ανθρώπους, θα αλλάξουμε εμείς τους ανθρώπους με τα λόγια μας;

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν ο άνθρωπος πλανηθεί ή αμελήσει το καθήκον του, αντί ο Θεός να αλλάξει την απόφασή του, για το έλεος που του χάρισε και να τον απορρίψει ως φταίχτη, επεμβαίνει με παιδευτικό τρόπο, για να τον οδηγήσει στη διόρθωση· αυτό αποτελεί κατά τους Πατέρες μας τις λεγόμενες «παιδευτικές ή συμβατικές επιφορές». Χωρίς να αλλάζει ο Θεός την πατρική του ιδιότητα, ανέχεται τον παραβάτη, αλλά τον πιέζει σε διόρθωση.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Πολλές φορές κακοποιοί προσπάθησαν να διαπράξουν εγκλήματα και σε μέρη αφιερωμένα στο Θεό. Εμποδίστηκαν όμως από θαύμα και αντί να κακοποιήσουν, ελκύστηκαν προς την πίστη. Άλλαξαν τρόπο ζωής και αυτό, που δεν έκανε η λογική και η ανθρωπιά, το έκανε η φιλάνθρωπη οικονομία του Θεού με την αγάπη, αντί με την απειλή.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Το σημείο εκκίνησής μας είναι πάντοτε λανθασμένο. Αντί να ξεκινούμε από τον εαυτό μας, εμείς θέλουμε πάντοτε να αλλάξουμε πρώτα τους άλλους και τελευταία εμάς. Αν ο καθένας ξεκινούσε πρώτα με τον εαυτόν του, θα είχαμε παντού τριγύρω ειρήνη.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Η διόρθωση-βελτίωση του άλλου ανθρώπου δεν εξαρτάται καθόλου από τη δική μας παρέμβαση. Μόνο από τη δική του απόφαση εξαρτάται.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Αν προσπαθούμε να αλλάξουμε κάποιον, που δεν έχει διάθεση αλλαγής, μεγαλύτερο κακό του κάνουμε.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Δεν έχουμε το δικαίωμα να προσδοκούμε την αλλαγή του άλλου, γιατί αυτό είναι υπόθεση του ίδιου και της χάρης του Θεού. Όταν δεν έχουμε προσδοκίες από τον άλλον, τότε του δίνουμε την ελευθερία και τις προϋποθέσεις να αλλάξει.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Όταν προσπαθούμε να διορθώσουμε τον άλλον, η καρδιά μας τελικά ταράσσεται και ο άλλος εισπράττει την προσπάθειά μας αυτή, ως αγένεια και προσβολή.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Όσο μεγαλύτερος σε ηλικία είναι ένας άνθρωπος, τόσο πιο δύσκολα αλλάζει.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Καλύτερα να είναι κανείς αμαρτωλός και κακός άνθρωπος και να ομολογεί την κακία του, παρά να είναι ενάρετος και υπερήφανος, γιατί ο αμαρτωλός και ανάξιος, όταν ξέρει την ασθένεια και αναξιότητά του, αυτό είναι η αρχή της σωτηρίας και της διόρθωσής του. Όποιος όμως δεν γνωρίζει το κακό του, ούτε νομίζει πως είναι άρρωστος, πώς θα θεραπευτεί;...

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Μια ζωή δεν φτάνει να βάλεις τον εαυτόν σου στο μονοπάτι του Θεού... και ασχολείσαι με τις παρεκκλίσεις του πλησίον...

~ Είπε Γέρων ~

Οι άνθρωποι δεν αλλάζουν, παρά μόνο όταν μπει ο Χριστός μέσα τους.

~ Παναγόπουλος ~

Είναι ευκολότερο να κάνει κανείς νεκρανάσταση, παρά ψυχανάσταση. Είναι δυσκολότερο, να αλλάξεις τη φύση του ανθρώπου, ώστε να σκέφτεται διαφορετικά και πράγματα που κάποτε τα αγαπούσε, τώρα να τα σιχαίνεται, παρά να αναστήσεις έναν πεθαμένο.

~ Παναγόπουλος ~

Είναι πολύ αστείο, να καταπιάνονται οι Χριστιανοί με τους αιρετικούς, για να τους μεταπείσουν, να αλλάξουν και να μετανοήσουν. Οι Χριστιανοί αυτοί, κοροϊδεύουνται από τον διάβολο και αγνούν, ότι ο διάβολος είναι μέσα στους αιρετικούς και δεν τους αφήνει να μετανοήσουν. Γι΄ αυτό να ξέρουμε, ότι αν μιλάμε με κάποιον αιρετικό, δεν μιλάμε με κάποιον πλανεμένο και άπιστο αλλά μιλάμε με τον ίδιο τον διάβολο.

~ Παναγόπουλος ~

Θα πρέπει να ρωτάμε το Χριστό, πως Αυτός μας βλέπει και τι γνώμη έχει για εμάς. Αν σκέφτεται έτσι ο άνθρωπος, πολλά πράγματα θα διορθώσει στον εαυτόν του, διότι τότε ο Χριστός θα τον βοηθήσει, ακόμα και φρικτό όνειρο θα του δείξει, για να του πει, ότι ο δρόμος που ακολουθεί δεν είναι σωστός.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Μόνο η προσευχή διορθώνει τους ανθρώπους...

Οι άνθρωποι είναι αντιδραστικοί. Λες στον άλλο να κάνει κάτι και δεν το κάνει, επειδή του το είπες. Αντιδρά και δεν το κάνει. Αν δει εσένα να το κάνεις αυτό το πράγμα, ίσως το κάνει και εκείνος, γιατί θα σκεφτεί: ''Αφού το κάνει αυτός, να το κάνω και εγώ''.

Αν όμως θελήσεις να προσευχήθείς στο Χριστό και να του πεις: ''Χριστέ μου, σε παρακαλώ φώτισε ή ελέησε αυτό το πρόσωπο'' και κάνεις συχεχώς αυτήν την προσευχή, τότε ο Χριστός αρχίζει να στέλνει στο πρόσωπο εκείνο καλούς λογισμούς.

Μην προσπαθείτε δηλαδή με ανθρώπινους τρόπους (λόγια και υποδείξεις) να διορθώσετε κακές καταστάσεις. Δεν έρχεται κανένα καλό αποτέλεσμα. Μόνο με την προσευχή θα φέρετε αποτέλεσμα.

Να επικαλείστε τη Θεία Χάρη για όλους. Να πάει η Θεία Χάρη μέσα στην ψυχή τους και να τους αλλοιώσει... Αυτό που εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε, θα το κάνει η Χάρις Του.

Η κόρη ενός αντρογύνου είχε ξεφύγει από τον δρόμο του Θεού. Η συμπεριφορά και ο τρόπος ζωής της κοπέλας αυτός είχε δημιουργήσει τέτοια κατάσταση μέσα στο σπίτι, που ο πατέρας είχε βγει από τον εαυτόν του, ήταν πυρ και μανία εναντίον της κόρης του, ήθελε να την σκοτώσει και άλλες τέτοιες υπερβολές. Τελικά δέχτηκε και ήρθε μαζί με την γυναίκα του να με επισκεφτούν.

Είπα τότε στον πατέρα:

- Δεν καταλαβαίνεις εδώ τί γίνεται; Εδώ το παιδί σου το έχει καβαλικέψει ο διάβολος και το κάνει ό,τι θέλει και το πάει όπου θέλει. Δεν βγαίνει τίποτε έτσι, που συμπεριφέρεσαι. Το πρόβλημα αυτό χρειάζεται προσευχή. Θα αρχίσετε να προσεύχεστε με την γυναίκα σου συνεχώς για την κόρη σας και δεν θα της μιλάτε καθόλου για το θέμα αυτό. Και όταν έρχεται αργά το βράδυ στο σπίτι, όπως συνηθίζει να έρχεται, θα της πείτε: «Παιδί μου, το φαγητό σου είναι μέσα στο ψυγείο και κάθισε να φας». Η κόρη σας τότε, θα πέσει από τα σύννεφα. «Που βρήκαν», θα σκεφτεί, «οι γονείς μου οι βάρβαροι όλη αυτή την ευγένεια»; Εσείς δεν θα σταματήσετε στο μεταξύ να προσεύχεστε.

Και να ξέρετε, ότι η κόρη σας θα τσακωθεί με το άλλο πρόσωπο, που κάνουν την κακή παρέα. Και όταν θα έρθει να σας πει, ότι τα χάλασε με εκείνη την παρέα, να μην της πείτε «μπράβο, μπράβο, καλά έκανες», αλλά να προσποιηθείτε τους αδιάφορους και να της πείτε «Εμείς, παιδί μου, δεν ξέρουμε, εσύ ξέρεις...»

Και πράγματι, έτσι εκτυλίχτηκαν τα γεγονότα...

Μια μέρα η κοπέλα ανακοίνωσε στους γονείς της, ότι τα χάλασε με εκείνη την παρέα. Μπήκε από τότε στο σωστό δρόμο και σώθηκε...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ένα δρομολόγιο της άλλαξε τη ζωή...

Η μοναχή Πορφυρία, η επί δεκαετίας (1997-2007) πρώην οδηγός Ταξί σε Αθήνα και Πειραιά μας αναφέρει:

«Η βάρδια μου είναι νυκτερινή, η ώρα έντεκα το βράδυ. Ανέβαινα την οδό Πειραιώς, προς Ομόνοια. Μέσα στο ταξί, ως συνήθως, μιλούσα με τον γλυκύ μου Ιησού. Αυθόρμητα είπα μέσα μου στον Χριστό:

- Τον πρώτο άνθρωπο που θα μου κάνει σινιάλο να σταματήσω, θα τον πάω χωρίς χρήματα, αρκεί να τον φέρω κοντά Σου.

Δεν με σταμάτησε κανείς, μέχρι που έφτασα Πειραιώς καί Μενάνδρου. Εκεί στην γωνία στεκόταν μιά κοπέλα. Σταμάτησα και την κοιτούσα. Περίμενε πελάτη, γιά τό μεροκάματο... Χωρίς να το καλοσκεφτώ, κατέβηκα και πήγα κοντά της.

- Καλησπέρα!

- Καλησπέρα!, μου απάντησε.

- Ξέρεις, αυτήν την ώρα, αισθάνομαι πολύ πόνο στην ψυχή μου και θέλω με κάποιον να τον μοιραστώ.

Με κοιτούσε παραξενεμένη και μου λέει:

- Καλά και βρήκες εμένα να μιλήσεις;

- Ναί! Η καρδιά μου, μου λέει, πώς εσύ θα με καταλάβεις...

- Ξέρεις τί δουλειά κάνω εγώ;

- Το βλέπω.

- Και θέλεις να μιλήσεις μαζί μου;

- Ναι! Θέλω να μιλήσω μαζί σου. Είσαι να χάσουμε σήμερα και οι δύο το μεροκάματο; Ίσως να μπορέσεις να με βοηθήσεις και να σωθώ...

- Πάμε, μου λέει διστακτικά.

- Οκ, φύγαμε!

Έριξε μια ματιά γύρω της και μπήκε γρήγορα στο ταξί. Χαρούμενη εγώ, αλλά κα προβληματισμένη· τί θα της έλεγα;

- Θεέ μου! Έλα κάτω και βοήθησέ με, τί να κάνω τώρα; Τί να της πω; Είπα μέσα μου.

Αφού συστηθήκαμε, της λέω:

- Δύσκολα τα επαγγέλματα που διαλέξαμε να κάνουμε, ε;

Και έτσι αρχίζει μια πολύ ωραία συζήτηση. Στην αρχή γύρω από το ταξί και τις δυσκολίες του. Και δειλά - δειλά άρχισα να μπαίνω στην δική της ζωή.

Ωστόσο, φθάσαμε στο Καβούρι, της είπα:

- Θα κατέβουμε εδώ, αν δεν έχεις αντίρρηση, να πιούμε καφέ και να συνεχίσουμε την κουβέντα μας.

Εκείνη τότε μου είπε κάτι, που με συγκίνησε:

- Δεν ντρέπεσαι να πάμε μαζί μέσα;

Όπως καταλαβαίνετε, το ντύσιμό της ήταν διαφορετικό από το δικό μου, αλλά και η όλη της εμφάνιση. Της είπα:

- Όχι! Δεν ντρέπομαι! Να ντρέπονται αυτοί που σε έφεραν σ' αυτήν την κατάσταση! Για μένα είσαι ένα γλυκό και τρυφερό πλάσμα του Θεού!

Μπήκαμε μέσα· τα βλέμματα όλων πέσανε πάνω μας. Όμως, αυτό δεν με ενδιέφερε καθόλου, ούτε οι μελανιές τις οποίες είχε στα πόδια της με έκαναν να ντραπώ. Για μένα, εκείνη η ώρα ήταν ιερή. Έπρεπε, με την βοήθεια του Θεού, να αναστήσω πάσα θυσία αυτό το κορίτσι.

Αισθανόμουν πώς δεν μιλάω εγώ, αλλά κάποιος άλλος μέσα από μένα!

Κάποιος άλλος - ο Κύριος - με ωθούσε να βοηθήσω αυτήν την κοπέλα.

Μου διηγήθηκε όλη τη ζωή της από τα παιδικά της χρόνια μέχρι σήμερα και πως έφτασε να κάνει αυτό το επάγγελμα.

Ένα επάγγελμα οδυνηρό, όχι απλά δύσκολο. Αυτό το επάγγελμα σου καταρρακώνει την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια, ξεχνάς αν είσαι άνθρωπος, ξεχνάς τα θέλω σου, ζεις και λειτουργείς με τα θέλω των άλλων. Εσύ δεν υπάρχεις πουθενά, γιατί εκτός από την σάρκα σου, γι' αυτούς δεν έχεις κάτι άλλο. Γι' αυτό και είσαι υποχρεωμένος να υπακούς στις διαταγές τους. Δηλαδή, βρίσκεσαι στην υπακοή του Διαβόλου και όχι του Θεού.

Την δυσκολία αυτού του επαγγέλματος την άκουσα για πρώτη φορά αυτή την βραδιά. Πιστέψτε με, ρομφαία τρύπησε την καρδιά μου! Η εξομολόγηση αυτού του κοριτσιού με πόνεσε τόσο πολύ, που ανάλογο πόνο δεν θυμάμαι να έχω νοιώσει στην ζωή μου!...

Τότε άρχισα να της μιλώ για τον Χριστό και για την μεγάλη ευτυχία την οποία μας χαρίζει, όταν είμαστε κοντά Του· της μίλησα για την Παναγία μας και το πόσο γλυκειά, τρυφερή και προστατευτική είναι για τα παιδιά Της.

Της μίλησα για τα θαύματα των Αγίων μας και για τα θαύματα τα οποία έζησα μέσα στο ταξί, μα και πολλοί άνθρωποι μαζί μου.

Της μίλησα για την δύναμη της εξομολογήσεως, της Θείας Κοινωνίας και για πάρα πολλά θέματα γύρω από τον Θεό και την πίστη.

Προσπαθούσα να την πείσω να αλλάξει την ζωή την οποία έκανε, αφήνοντας τα δάκρυά μου να τρέχουν συνέχεια, ασταμάτητα, κρατώντας της τρυφερά τά χέρια.

Όταν πια, κουρασμένη από το κλάμα μου, της είπα:

- Ώρα είναι να πηγαίνουμε.

Πλήρωσα και σηκωθήκαμε να φύγουμε.

Όταν φτάσαμε στο ταξί, με περίμενε η μεγάλη έκπληξη. Ήρθε κοντά μου και μου λέει:

- Με αφήνεις να σε αγκαλιάσω;

- Και βέβαια να με αγκαλιάσεις, της είπα με πολύ χαρά.

Με αγκάλιασε και τότε ξέσπασε σε λυγμούς. Μέσα από τους λυγμούς της, μου είπε:

- Βοήθησέ με, βοήθησέ με! Ο Θεός σε έστειλε! Βοήθησέ με να αλλάξω την ζωή μου, κουράστηκα να κάνω αυτή τη δουλειά! Είμαι πολύ νέα, αν και νιώθω εκατό χρονών! Βοήθησε να κάνω μια καινούργια αρχή, νά κάνω οικογένεια, να κάνω παιδιά... Σε παρακαλώ, πήγαινέ με στο Χριστό και πες Του να μου δώσει και μένα ό,τι έδωσε σε σένα. Να γίνω και εγώ ευτυχισμένη και χαρούμενη όσο και εσύ...

Της υποσχέθηκα πως θα την βοηθήσω. Την φιλοξένησα επί ένα μήνα σπίτι μου. Ένας μήνας μαρτυρικός και επικίνδυνος για μένα. Γιατί, αυτές οι κοπέλες έχουν και κάποιον που τις ''προστατεύει''. Κινδύνευσε η ζωή μου μερικές φορές.

Όμως, ήμουν σίγουρη πως ο Θεός δεν θα επέτρεπε να μου συμβεί κάποιο κακό· αντιθέτως θα με βοηθούσε να σώσω αυτό το κορίτσι· γιατί Εκείνος με έστειλε στο δρόμο της. Έτσι και έγινε...

Από εκείνη την νύχτα η ζωή της ολοκληρωτικά άλλαξε. Σήμερα είναι παντρεμένη, ευτυχισμένη, έχει δύο παιδάκια και είναι κοντά στον Χριστό. Εκείνη η νύκτα ήταν ευλογημένη, ήταν θεϊκή!»...

Η θαυμαστή μεταστροφή μιας πόρνης

Έγινε στην Αντιόχεια της Συρίας. Αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ο Νουμεριανός (283-284 μ.Χ.). Έξω από το ναό του Αγίου Ιουλιανού έστεκαν για λίγο ο πατριάρχης με πολλούς άλλους αρχιερείς, κάνοντας ένα μικρό διάλειμμα στις εργασίες της Συνόδου.

Ξαφνικά, πέρασε από μπροστά τους μια γυναίκα πόρνη. Σεβόμενοι τον εαυτό τους, οι Επίσκοποι γύρισαν τα μάτια τους αλλού. Όλοι εκτός από έναν, τον Επίσκοπο Νόννο. Ο Νόννος, μόλις την είδε, ταράχθηκε. Δάκρυα άρχισαν να τρέχουν από τα μάτια του, στέναξε βαθιά και είπε:

- Κοιτάτε, αδελφοί! Βάλτε στο νου σας τι κάνει αυτή η γυναίκα για να προκαλέσει ενδιαφέρον σε άνδρες σαρκολάτρες. Για λίγα χρήματα δεν άφησε καμία λεπτομέρεια από το σώμα της, που να μη φροντίσει να μην την κάνει ελκυστική! Για το σκοπό της. Αχ! Να είχαμε αυτόν τον ζήλο κι εμείς στον αγώνα μας για να φανούμε ευάρεστοι στο Θεό, για τη σωτηρία τη δική μας και του ποιμνίου μας.

Και, στη συνέχεια, πρόσθεσε:

- Συγχώρεσέ με, Κύριε. Ποτέ στη ζωή μου μέχρι τώρα δεν εργάστηκα με τόσο ζήλο για την αιώνια Βασιλεία Σου όσο η πόρνη αυτή για μια ολιγόλεπτη ηδονή.

Και τι παράξενο! Η πόρνη είδε τον Επίσκοπο να κλαίει. Κατάλαβε γιατί και για ποιόν έκλαιγε. Η ψυχή της συγκλονίστηκε. Μετανόησε και σώθηκε. Με τη χάρη του Θεού απαρνήθηκε την άσωτη ζωή της, πούλησε τα διάφορα κοσμήματά της και τα χρήματα τα διαμοίρασε στους φτωχούς. Αφού κατηχήθηκε και βαπτίσθηκε, μετά από οχτώ μέρες πήγε στην Ιερουσαλήμ, όπου με σκληρή άσκηση πέρασε την υπόλοιπη ζωή της και τελικά όχι μόνο σώθηκε, αλλά και αγίασε. Είναι η Αγία Πελαγία, η από εταιρίδων (8 Οκτωβρίου τιμάται η μνήμη της).

Τα δάκρυα που προέρχονται από πόνο ψυχής είναι πολλές φορές προτιμότερα από τις συμβουλές και τις νουθεσίες. Γιατί είναι ικανά να συγκινήσουν, να αλλοιώσουν και να μεταμορφώσουν τον άνθρωπο και να τον φέρουν σε συναίσθηση μετανοίας.

Με την μετάνοια διορθώνονται άσχημες καταστάσεις...

Μια κυρία διηγήθηκε το εξής:

Ο σύζυγος μιας φίλης της έφυγε από το σπίτι, αφήνοντάς την μόνη με τα παιδιά τους.

Εκείνη ρώτησε την φίλη της, τι να κάνει και αυτή της είπε να εξομολογηθεί και να Κοινωνήσει.

Δέχτηκε, αλλά οι γονείς της ήταν αντίθετοι με την θρησκεία και πήγε στον πνευματικό κρυφά απ' αυτούς. Επιστρέφοντας στο σπίτι, είδε το φως αναμμένο και απόρησε, διότι μόνο ο άνδρας της είχε κλειδιά. Πράγματι τον βρήκε στο χολ να κάθεται και της είπε, ότι αισθάνθηκε να τον σπρώχνει να γυρίσει πίσω.

- Κάτι μου έκανες, της είπε. Δεν θα ξαναφύγω...

Άλλαξε τον εαυτόν σου, όχι τον κόσμο!

Ήταν ένας βασιλιάς που βασίλευε σε έναν πλούσιο τόπο. Κάποτε, έκανε ένα ταξίδι μέχρι τις πιο μακρινές περιοχές της χώρας του. Όταν γύρισε στο παλάτι του, παραπονέθηκε ότι τον πονούσαν τα πόδια του.

Ήταν η πρώτη φορά που έκανε ένα τόσο μεγάλο ταξίδι, και οι δρόμοι που πέρασε ήταν πολύ άγριοι, γεμάτοι πέτρες. Διέταξε λοιπόν το λαό του, να καλύψει κάθε δρόμο ολόκληρης της χώρας με μια στρώση δέρματα.

Σίγουρα αυτό θα στοίχιζε χιλιάδες δέρματα αγελάδων και θα κόστιζε ένα υπέρογκο χρηματικό ποσό. Τότε ένας από τους σοφούς υπηρέτες του, τόλμησε και του είπε:

- Γιατί θα πρέπει να ξοδέψεις τόσα πολλά χρήματα, αντί να κόψεις ένα μικρό κομμάτι δέρμα και να καλύψεις τα πόδια σου;

Ο βασιλιάς παραξενεύτηκε, αλλά σε λίγο συμφώνησε με την πρόταση αυτή να φτιάξει «παπούτσια» για τον εαυτό του. Μία λάθος τοποθέτηση στη ζωή, είναι να προσπαθούμε να αλλάξουμε τους άλλους ανθρώπους και να πιστεύουμε ότι αν αυτοί αλλάξουν, εμείς θα γίνουμε ευτυχέστεροι. Αν θέλεις να κάνεις τον κόσμο αυτόν ένα ευτυχισμένο τόπο για να ζεις, είναι καλύτερα να αλλάξεις τον εαυτό σου, την καρδιά σου, και όχι τον κόσμο.

Άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς

Στους χρόνους του Όθωνα, υπήρχε ένας γνωστός κουρελιάρης, ο Μανώλης Μπατίνος. Δεν υπήρχε κανείς στην Αθήνα που να μην τον γνώριζε και να μην τον συμπαθούσε. Οι κάτοικοι του έδιναν συχνά κανένα παντελόνι ή κανένα σακάκι, αλλά αυτός δεν καταδέχονταν να τα πάρει, γιατί δεν ήταν ζητιάνος. Ήταν ποιητής, ρήτορας και φιλόσοφος (έτσι πίστευε). Στεκόταν σε μια πλατεία και αράδιαζε ότι του κατέβαινε.

Κάποτε λοιπόν έτυχε να περάσει από εκεί ο πολιτικός Ιωάννης Κωλέττης. Ο Μανώλης Μπατίνος τον πλησίασε και τον ρώτησε, αν έχει το δικαίωμα να βγάλει λόγο στη Βουλή. Ο Κωλέττης του είπε, ότι θα του έδινε ευχαρίστως άδεια, αν πέτουσε από πάνω του τα παλιόρουχα που φορούσε και έβαζε άλλα.

Την άλλη μέρα, ο Μανώλης παρουσιάστηκε στην πλατεία με τα ίδια ρούχα, αλλά τα είχε γυρίσει ανάποδα και φορούσε τα μέσα έξω! Ο κόσμος τον κοιτούσε έκπληκτος. Και τότε άρχισε να λέει τους εξής στίχους:

Άλλαξε η Αθήνα όψη,
σαν μαχαίρι δίχως κόψη,
πήρε κάτι απ΄την Ευρώπη
και ξεφούσκωσε σαν τόπι.
Άλλαξαν χαζοί και κουφοί
και μας κάναν κλωτσοσκούφι.
Άλλαξε και ο Μανωλιός
και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς!

Μ' αυτόν τον τρόπο έμεινε έως σήμερα αυτή η φράση και την χρησιμοποιούμε για κάποιον, που αν και αλλάξει επιφανειακά, πάλι ο ίδιος μένει αδιόρθωτος.

Περί αμαρτίας

Περικοπές

Ο ποιών την αμαρτίαν εκ του Διαβόλου εστίν, ότι απ' αρχής ο Διάβολος αμαρτάνει. Ο ποιών την αμαρτίαν δούλος εστί της αμαρτίας. [Εκείνος που πράττει την αμαρτία, είναι του διαβόλου, διότι εξαρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Εκείνος που αμαρτάνει, είναι δούλος της αμαρτίας.]

~ Α' Ιωάννου 3,8 - Κατά Ιωάννην 8,34 ~

Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν ουκ έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια ουκ εστιν εν ημίν. Εάν είπωμεν ότι ουχ ημαρτήκαμεν, ψεύστην ποιούμεν αυτόν. [Εάν πούμε ότι

αμαρτία δεν έχουμε διαπράξει, πλανώμαι τον εαυτόν μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας. Αν πούμε ότι δεν αμαρτήσαμε, βγάζουμε ψεύτη τον Θεό.]

~ Α' Ιωάννου 1,8 ~

Πας ο ποιών την αμαρτίαν και την ανομίαν ποιεί, και η αμαρτία εστίν η ανομία. [Καθένας, ο οποίος πράττει την αμαρτία, διαπράττει και την παρανομία, διότι καταπατεί τον νόμον του Θεού. Και η αμαρτία είναι καταπάτηση του Θείου Νόμου.]

~ Α' Ιωάννου 3,4 ~

Πας ο εν αυτώ μένων ουχ αμαρτάνει. Πας ο αμαρτάνων ουχ εώρακεν αυτόν ουδέ έγνωκεν αυτόν. Πας ο γεγεννημένος εκ του Θεού αμαρτίαν ου ποιεί, ότι σπέρμα αυτού εν αυτώ μένει· και ου δύναται αμαρτάνειν, ότι εκ του Θεού γεγέννηται. [Όποιος μένει ενωμένος (με τον Χριστό), δεν αμαρτάνει. Ενώ εκείνος που αμαρτάνει, δεν είδε, ούτε γνώρισε ποτέ (το Χριστό). Όποιος είναι αναγεννημένος από τον Θεό, δεν αμαρτάνει, διότι υπάρχει μέσα του η δύναμη που του χαρίζει ο Θεός. Και δεν είναι δυνατόν να αμαρτάνει, διότι είναι αναγεννημένο παιδί του Θεού.]

~ Α' Ιωάννου 3,6 και 3,9 ~

Τα γαρ οψώνια της αμαρτίας θάνατος. [Διότι ο μισθός που δίνει η αμαρτία, είναι ο θάνατος.]

~ Προς Ρωμαίους 6,23 ~

Αμαρτάνοντες εις τους αδελφούς εις Χριστόν αμαρτάνετε. [Αμαρτάνοντας εναντίον των αδελφών (ανθρώπων), αμαρτάνετε ενώπιον του Χριστού, διότι ματαιώνετε το έργο της σωτηρίας των αδελφών.]

~ Προς Κορινθίους Α' 8,12 ~

Η αμαρτία αποτελεσθείσα αποκύει θάνατον. [Η αμαρτία όταν πλέον προχωρήσει και ολοκληρωθεί και υποδουλώσει την ψυχή, γεννά τον θάνατο.]

~ Ιακώβου 1,15 ~

Ειδότι ουν καλόν ποιείν και μη ποιούντι, αμαρτία έστιν. [Όποιος λοιπόν, γνωρίζει το καλό και δεν το πράττει, αμαρτάνει.]

~ Ιακώβου 4,17 ~

Ίνα μη σκληρυνθή εξ υμών τις απάτη της αμαρτίας. [Για να μην σκληρυνθεί κανείς από εσάς από τα απατηλά θέλγητρα της αμαρτίας.]

~ Προς Εβραίους 3,13 ~

Μη λάβης πρόσωπον κατά της ψυχής σου και μη εντραπής εις πτώσιν σου. [Μη, για λόγους συστολής προς κάποιο πρόσωπο ξένο προς την αλήθειαν του Θεού, αμαρτήσεις εναντίον της ψυχής σου και μη λόγω της κακώς νοουμένης ντροπής προς άνθρωπον, πέσης σε κάποιο παράπτωμα.]

~ Σοφία Σειράχ 4,22 ~

Περί εξιλασμού μη άφοβος γίνου, προσθείναι αμαρτίαν εφ' αμαρτίαις. Και μη είπης· ο οικτιρμός αυτού πολύς, το πλήθος των αμαρτιών μου εξιλάσεται· έλεος γαρ και οργή

παρ' αυτού, και επί αμαρτωλούς καταπαύσει ο θυμός αυτού. [Μην στηρίζεσαι στην συγχώρηση, που δίδει ο Θεός και μην γίνεσαι άφοβος απέναντι της αμαρτίας και έτσι προσθέτεις αμαρτίες πάνω σε αμαρτίες. Μην πεις: ''Μέγα και πολύ είναι το έλεος του Θεού και οσονδήποτε πλήθος αμαρτιών και αν έχω διαπράξει, θα με συγχωρήσει ο Κύριος''. Μην λησμονείς όμως, ότι παρά τω Θεώ υπάρχει βεβαίως το έλεος άλλα και η οργή. Εναντίον εκείνων, οι οποίοι αφόβως αμαρτάνουν, θα επιπέσει η οργή του Θεού.]

~ Σοφία Σειράχ 5,5-6 ~

Εν πάσι τοις λόγοις σου μιμνήσκου τα έσχατά σου, και εις τον αιώνα ουχ αμαρτήσεις. [Σε όλα τα έργα και τα λόγια σου να ενθυμήσαι πάντοτε το τέλος της ζωής σου και έτσι ποτέ δεν θα παρασυρθείς σε αμαρτίες.]

~ Σοφία Σειράχ 7,36 ~

Ως από προσώπου όφεως φεύγε από αμαρτίας, εάν γαρ προσέλθης, δήξεταί σε· οδόντες λέοντος οι οδόντες αυτής αναιρούντες ψυχάς ανθρώπων. [Όπως αποφεύγεις το φίδι, έτσι να αποφεύγεις και την αμαρτία, διότι εάν πλησιάσεις σ' αυτήν, θα σε δαγκώσει κατά τρόπο επικίνδυνο. Δόντια λέοντος είναι τα δόντια της αμαρτίας, φονεύοντα τις ψυχές των ανθρώπων.]

~ Σοφία Σειράχ 21,2 ~

Παρανομίαι άνδρα αγρεύουσι, σειραίς δε των εαυτού αμαρτιών έκαστος σφίγγεται. [Οι παρανομίες παγιδεύουν και συλλαμβάνουν, σαν μέσα σε δίχτυ, τον κακό άνδρα. Κάθε πονηρός άνθρωπος περισφίγγεται συνεχώς από τις επαναλαμβανόμενες αμαρτίες του, οι οποίες καταντούν γι' αυτόν τυραννικό πάθος.]

~ Παροιμίες 5,22 ~

Οι δε αμαρτάνοντες εις εμέ ασεβούσιν εις τα εαυτών ψυχάς. [Όσοι αμαρτάνουν απέναντί Μου, ασεβούν στην πραγματικότητα και βλάπτουν την αθάνατη ψυχή τους.]

~ Παροιμίες 8,36 ~

Λαμπτήρ δε ασεβών αμαρτία. [Οι ασεβείς θεωρούν ως φως και χαρά της ζωής τους την αμαρτία.]

~ Παροιμίες 21,4 ~

Ώσπερ κύων όταν επέλθη επί τον εαυτού έμετον και μισητός γένηται, ούτως άφρων τη εαυτού κακία αναστρέψας επί την εαυτού αμαρτίαν. [Όπως το σκυλί, που επιστρέφει και τρώει το ξέραμά του, είναι σιχαμερό και αποκρουστικό, έτσι σιχαμερός ενώπιον Θεού και ανθρώπων γίνεται ο ασύνετος, ο οποίος επιστρέφει στις παλιές πονηρές και αμαρτωλές του συνήθειες.]

~ Παροιμίες 26,11 ~

Ίνα γνώσιν ότι δι' ων τις αμαρτάνει, δια τούτων κολάζεται. [Για να μάθουν, ότι με εκείνα δια των οποίων κανείς αμαρτάνει, με τα ίδια και τιμωρείται.]

~ Σοφία Σολομώντος 11,16 ~

Αυτούς που αμαρτάνουν συστηματικά (αμετανόητα), θα τους καταδιώκουν συμφορές, ενώ τους ενάρετους, θα τους βρουν αγαθά.

~ Σολομώντας ~

Άνθρωπος ουκ έστι δίκαιος εν τη γη, ος ποιήσει αγαθόν και ουχ αμαρτήσεται. [Δεν υπάρχει δίκαιος άνθρωπος στην γη, ο οποίος θα πράξει αποκλειστικά και μόνο το αγαθό και δεν θα παρασυρθεί στην αμαρτία.]

~ Εκκλησιαστής 7,20 ~

Τις γαρ καθαρός έσται από ρύπου; αλλ' ουθείς, εάν και μία ημέρα ο βίος αυτού επί της γης. [Αλλά ποιός είναι καθαρός από ηθικούς ρύπους; Κανείς, έστω και αν είναι μία ημέρα η διάρκεια της ζωής του επί της γης.]

~ Ιώβ 14,4-5 ~

Οι αμαρτάνοντες πολέμιοί είσι της εαυτών ζωής. [Όσοι αμαρτάνουν είναι εχθροί και πολέμιοι της ίδιας τους ζωής.]

~ Τωβίτ 12,10 ~

Αμαρτία είναι η ασθένεια της ψυχής.

~ ΣΤ΄Οικουμενική Σύνοδος ~

Νίψον ανομήματα, μη μόναν όψιν. [Πλύνε τις αμαρτίες σου, όχι μόνο το πρόσωπό σου]

~ Επιγραφή στην Αγία Σοφία ~

Οι 4 τρόποι που αμαρτάνει ο άνθρωπος είναι οι εξής: α) εκουσίως, δηλ. θεληματικώς, όταν γνωρίζει το κακό με βεβαιότητα, πως είναι κακό και εκείνος παρόλα αυτά θέλοντας το κάνει β) ακουσίως, δηλ. χωρίς το θέλημά του, είναι, όταν κάποιος βιάζεται από κάποια ανάγκη και κάνει το κακό, μη θέλοντας, όπως πολλοί μάρτυρες για τα βάσανα που υφίσταναν, αρνήθηκαν τον Χριστό ή κάποιοι άλλοι που θέλοντας να φονεύσουν κάποιο θηρίο και μη θέλοντας φόνευσαν άνθρωπο κ.ά. γ) εν γνώσει, είναι όταν γνωρίζει, ότι είναι κακό, όμως με το να είναι ασθενής και ταλαίπωρος η ψυχή, το κάνει και χωρίς να θέλει, με το να μην μπορεί να αντισταθεί στον πόλεμο και η οποία κάνει το κακό, όμως δεν συγκατανεύει σ' αυτό με το θέλημά της και δ) εν αγνοία, είναι όταν κάποιος κάνει το κακό με το να μην ξέρει πως είναι κακό, αλλά να το νομίζει ως καλό. Τα εκούσια αμαρτήματα είναι λίγα και τις περισσότερες φορές φανερά και σαν φανερά και γνωστά κεντούν εκείνον που τα κάνει και τον παρακινούν σε μετάνοια. Τα υπόλοιπα δηλ. τα ακούσια, τα εν γνώσει και τα εν αγνοία, όχι μόνο είναι πολλά και αναρίθμητα, αλλά είναι άγνωστα και κρυπτά και δεν τον κεντούν, ούτε τον παρακινούν τελείως σε μετάνοια. Γι' αυτό πρέπει να παρακαλούμε τον Θεό περισσότερο γι' αυτά, παρά για τα εκούσια και φανερά.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Η αμαρτία κάνει τον άνθρωπο πολύ μπερδεμένο ψυχικά. Το μπέρδεμα δεν φεύγει με τίποτα. Μόνο με το φως του Χριστού γίνεται το ξεμπέρδεμα. Την πρώτη κίνηση την κάνει ο Χριστός. Μετά εμείς οι άνθρωποι υποδεχόμαστε αυτό το φως, με την αγαθή μας προαίρεση, που την εκφράζουμε με την αγάπη μας απέναντι Του, με την προσευχή, με τα μυστήρια της (Εκκλησίας).

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο Θεός δεν τιμωρεί τον άνθρωπο για τις αμαρτίες του. Ο άνθρωπος αυτοτιμωρείται από τις αμαρτίες του, επειδή απομακρύνεται από το Θεό, με το να αμαρτάνει. Ας πούμε ένα παράδειγμα: Εδώ είναι το νερό, εκεί είναι η φωτιά. Βάζει ο άνθρωπος το χέρι του στο νερό και δροσίζεται. Βάζει το χέρι του στη φωτιά και καίγεται. Όταν ο άνθρωπος καίγεται, καίγεται μόνος του, δεν τον καίει ο Θεός.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν ανοίξουμε τελείως την καρδιά μας στον Κύριο, χωρίς σφίξιμο, μπαίνει ο Κύριος μέσα μας και μας καθιστά ανίκανους να αμαρτήσουμε! Τότε και να θέλουμε να κάνουμε κακό, δεν μπορούμε...!!!

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οι αμαρτίες αν αξιοποιηθούν για ταπείνωση, είναι σαν την κοπριά που ρίχνουν στα φυτά. Γιατί να μην χρησιμοποιήσει λοιπόν κανείς αυτό το υλικό, για να λιπάνει το χωράφι της ψυχής του, για να γίνει γόνιμο και να καρποφορήσει; Ένας δηλαδή που έχει κάνει μεγάλες αμαρτίες, αν αισθανθεί πόσο έφταιξε και πει: «δεν πρέπει να σηκώνω κεφάλι, να βλέπω άνθρωπο», επειδή ταπεινώνεται πολύ, δέχεται πολλή Χάρη, προχωρεί σταθερά και μπορεί να φθάσει σε μεγάλα μέτρα. Ενώ ένας που δεν έχει κάνει μεγάλες αμαρτίες, αν δεν τοποθετηθεί σωστά, ώστε να πει: «με φύλαξε ο Θεός από τόσες κακοτοπιές· είμαι πολύ αχάριστος, είμαι πιο αμαρτωλός από τον πιο αμαρτωλό», υστερεί πνευματικά από τον άλλον.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ένας άνθρωπος έχη αμαρτίες και δεν έχει ταπείνωση, τότε έχει τις αμαρτίες του Τελώνη και την υπερηφάνεια του Φαρισαίου. Διπλά... χαρίσματα! «Έμ ψωριάρης, έμ κασσιδιάρης», όπως λένε στην Ήπειρο.

~ ΆγιοςΠαΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πώς έχουν γίνει οι άνθρωποι! Σαν τα ζώα! Τα ζώα ξέρετε τι κάνουν; Στην αρχή μπαίνουν στον σταύλο, κοπρίζουν, ουρούν... Μετά αρχίζει να χωνεύει η κοπριά. Μόλις αρχίζει να χωνεύει, αισθάνονται μια ζεστασιά. Δεν τα κάνει καρδιά να φύγουν από τον σταύλο, αναπαύονται. Έτσι και οι άνθρωποι, θέλω να πω, νιώθουν την ζεστασιά της αμαρτίας και δεν τους κάνει καρδιά να φύγουν. Καταλαβαίνουν ότι βρωμάει, αλλά από την ζεστασιά εκείνη δεν τους κάνει καρδιά να φύγουν. Να, αν μπει τώρα ένας μέσα στον σταύλο, δεν μπορεί να αντέξει από την μυρωδιά. Ο άλλος που είναι συνέχεια στον σταύλο δεν ενοχλείται, διότι έχει συνηθίσει πλέον...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν η αμαρτία χρονίσει στον άνθρωπο, ο διάβολος φυσικά τότε αποκτάει περισσότερα δικαιώματα και για να φύγει, θα πρέπει να γκρεμίσουμε το παλιό σπίτι και χτίσουμε καινούριο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι βαρύ να πούμε ότι παραχωρεί ο Θεός να αμαρτήσουμε. Ο Θεός ποτέ δεν παραχωρεί να αμαρτήσουμε. Εμείς κάνουμε παραχωρήσεις και έρχεται ο διάβολος και μας πειράζει. Όταν λ.χ. υπερηφανεύομαι, διώχνω την Θεία Χάρη, φεύγει ο Φύλακας Άγγελός μου, έρχεται ο άλλος ... άγγελος, ο διάβολος και σπάζω τα μούτρα μου. Αυτή είναι δική μου παραχώρηση και όχι του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο μπορούμε, να αποφεύγουμε τις αφορμές της αμαρτίας. Να προσέχουμε τις αισθήσεις μας, γιατί όλα από εκεί ξεκινούν. Και όταν αυτό καμμιά φορά, ή και πολλές φορές, είναι δύσκολο, να αποφεύγουμε τουλάχιστον την περιέργεια, για να μην παίρνουν τα μάτια μας εικόνες αμαρτωλές και μας παίζουν μετά οι δαίμονες σινεμάδες. Εάν πιάσουμε ένα καρβουνάκι αναμμένο και το κρατήσουμε στην χούφτα μας, επόμενο είναι να μας κάψει. Εάν όμως το κουνάμε στο χέρι για λίγη ώρα, δεν θα μας κάψει. Έτσι και οι άσχημες εικόνες, όταν κινούνται σύντομα, τα μάτια δεν τις κρατούν, αλλά απλώς τις πιάνουν και δεν ''καίνε'' την ψυχή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να προσέξουμε πολύ τα εκ προθέσεως σφάλματα, γιατί αυτό που θα εξετάσει ο Θεός είναι η πρόθεσή μας. Τα σφάλματα που κάνουμε από απροσεξία είναι ελαφρότερα. Μερικές αμαρτίες είναι αμαρτίες, αλλά έχουν και ελαφρυντικά. Ύστερα, όταν σφάλλουμε χωρίς να το θέλουμε, ο Θεός οικονομάει έτσι τα πράγματα, ώστε να χρησιμοποιηθεί το σφάλμα μας για καλό. Δηλαδή, όχι ότι έπρεπε να σφάλουμε, για να γίνει αυτό το καλό, αλλά αφού σφάλλαμε χωρίς να το θέλουμε, ο Θεός αξιοποιεί το σφάλμα μας και βγαίνει καλό. Όταν όμως κάνουμε ένα σφάλμα εν γνώσει μας και έπειτα μετανοιώσουμε, να ευχηθούμε, να μη γίνει κακό από τις συνέπειες του σφάλματός μας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος λέει: «για να πετύχω εκείνο, πρέπει να κάνω αυτήν την αδικία. Για να πετύχω το άλλο, πρέπει να κάνω εκείνη την πονηριά» κ.λπ., αυτός αμαρτάνει εσκεμμένως και εν γνώση του. Καταστρώνει δηλαδή το αμαρτωλό του σχέδιο και βάζει πρόγραμμα με τον διάβολο τι αμαρτία θα κάνει. Αυτό είναι πολύ κακό, επειδή είναι προμελετημένο. Δεν είναι ότι πέφτει σε πειρασμό, αλλά ξεκινάει να κάνει κάτι μαζί με τον πειρασμό. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν πρόκειται ποτέ να βοηθηθεί, γιατί δεν δικαιούται την Θεία βοήθεια, και τελικά πεθαίνει αμετανόητος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν αρχίζει κανείς να κάνει υποχωρήσεις στην αμαρτία, εσωτερικά μαυρίζει, θολώνουν τα μάτια της ψυχής του και βλέπει θολά. Ύστερα, είναι μολυσμένος από την αμαρτία και η αμαρτία τον μπερδεύει. Ακόμη και τα καθαρά μπορεί να τα δει αμαρτωλά. Υπάρχουν άνθρωποι, που δεν μπορούν να πιστέψουν λ.χ. ότι μερικοί νέοι ή νέες ζουν αγνή, καθαρή ζωή. «Αδύνατο, λένε, σήμερα να συμβαίνει αυτό». Οι καημένοι είναι τόσο βουτηγμένοι μέσα στην αμαρτία, που όλα τα βλέπουν αμαρτωλά. Οι άνθρωποι που κοιμούνται με τα ταγκαλάκια (διαβολάκια), δεν μπορούν να σκεφτούν, ότι υπάρχουν άλλοι που κοιμούνται με τα αγγελάκια. Να μην ζητάμε όμως από τους χοίρους, να ευλαβούνται τα κρίνα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το κακό είναι που οι σημερινοί άνθρωποι, επειδή η αμαρτία έχει γίνει μόδα, αν δουν έναν να μην ακολουθεί το ρεύμα της εποχής, να μην αμαρτάνει, να είναι λίγο ευλαβείς, τον λένε καθυστερημένο, οπισθοδρομικό. Αυτοί οι άνθρωποι, το να μην αμαρτάνουν, το θεωρούν προσβολή και την αμαρτία την θεωρούν πρόοδο. Αυτό είναι το χειρότερο από όλα. Αυτό είναι και η μεγαλύτερη βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος, την αμαρτία να την θεωρούν πρόοδο και το ηθικό να το λένε κατεστημένο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι ακρίδες, οι πόλεμοι, η ανομβρία, οι αρρώστιες είναι μάστιγα. Όχι ότι ο Θεός θέλει να παιδαγωγήσει έτσι τον άνθρωπο, αλλά είναι συνέπεια της απομακρύνσεως του ανθρώπου από τον Θεό. Όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί ξεφεύγει ο άνθρωπος από τον Θεό. Έρχεται η οργή του Θεού, για να θυμηθεί ο άνθρωπος τον Θεό και να ζητήσει βοήθεια... δεν είναι ότι ο Θεός τα κανονίζει έτσι και βγάζει μια διαταγή να έρθη κάποια συμφορά στον άνθρωπο, αλλά ο Θεός βλέπει μέχρι που θα φτάσει η κακία των ανθρώπων και ότι δεν θα αλλάξουν και γι' αυτό επιτρέπει να συμβεί μια συμφορά, για να συνετιστούν. Όχι, ότι τα κανόνισε έτσι ο Θεός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλων των κακών αιτία είναι τα αμαρτήματα. Εξαιτίας των αμαρτημάτων δημιουργούνται λύπες, εξαιτίας των αμαρτημάτων ταραχές, εξαιτίας των αμαρτημάτων πόλεμοι, εξαιτίας των αμαρτημάτων νόσοι και όλα τα δυσκολοθεράπευτα εκείνα πάθη που μας βρίσκουν. Όπως ακριβώς λοιπόν οι άριστοι γιατροί δεν εξετάζουν τα πάθη που φαίνονται, αλλά ψάχνουν να βρουν την αιτία που προκαλεί αυτά, έτσι και ο Σωτήρας, θέλοντας να δείξει πως αιτία όλων των κακών που συμβαίνουν στους ανθρώπους είναι η αμαρτία, λέγει σ' εκείνον που είχε το παράλυτο σώμα: «Να, θεραπεύθηκες. Μην αμαρτάνεις πια, για να μην σου συμβεί τίποτε το χειρότερο»

~ Ιωά. 5,14 ~.

Η αμαρτία λοιπόν ήταν αιτία και της προηγούμενης αρρώστιας, αυτή ήταν η αιτία της βλάβης, αυτή και της λύπης, αυτή γίνεται αφορμή και όλης της συμφοράς.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Αμαρτία δεν είναι το να πέσεις, αλλά το να μην σηκωθείς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να αμαρτάνει κανείς, αυτό ίσως είναι ανθρώπινο. Αλλά το να παραμένει κανείς στην αμαρτία και να επιμένει, αυτό είναι πέρα για πέρα σατανικό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία γεννάται από την προαίρεση εκείνου που την τολμά. Δεν δημιούργησε ο Θεός την ανθρώπινη φύση τέτοια, ώστε να έχει την ανάγκη να αμαρτάνει. Γιατί αν συνέβαινε αυτό, δεν θα υπήρχε κόλαση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία είναι κόπος και βαρύ και δυσβάστακτο φορτίο... Τίποτε δεν βαραίνει τόσο πολύ την ψυχή, τίποτε δεν τραυματίζει τόσο την διάνοια, τίποτε δεν μας πιέζει τόσο προς τα κάτω, όσο η συνείδηση της αμαρτωλότητάς μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τέτοια είναι η αμαρτία: πριν πραγματοποιηθεί, έχει κάποια ηδονή και κρύβει την απαίσια όψη της, συγκαλύπτει την σιχαμάρα της, με την μέθη της πρόσκαιρης ηδονής και σκοτίζει το λογισμό και εξαπατά το νου. Όταν όμως ολοκληρωθεί και καταλάβει ο άνθρωπος, ότι η ηδονή ήταν κατώτερη της επιθυμίας και σιγά - σιγά εξαφανίζεται, τότε κατακυριεύει την ψυχή η λύπη και η βαρυθυμία, τότε αρχίζει με δριμύτητα, το κατηγορητήριο της συνειδήσεως, προξενώντας διαρκή οδύνη στην ψυχή. Τότε ξεγυμνώνεται το κακό μπροστά μας, τότε κυρίως φαίνεται, πόσο βλαβερή είναι η αμαρτία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τόσο μεγάλη είναι η απάτη της αμαρτίας, ώστε να δεχόμαστε με ευχαρίστηση το δέλεαρ που μας προκαλεί και επιπλέον να μην κατανοούμε αφενός το σύντομο και πρόσκαιρο της επιβλαβούς ηδονής, αφετέρου δε το συνεχές της οδύνης και τον έλεγχο της συνειδήσεως.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ευχαρίστηση από την αμαρτία διαρκεί λίγο, ενώ η πίκρα απ' αυτήν είναι διαρκής. Αντίθετα η χαρά από την αρετή είναι αιώνια, ενώ ο κόπος γι' αυτήν είναι προσωρινός. Και η μεν αρετή ανυψώνει τον εργάτη της και πριν από τους στεφάνους - τον τρέφει με την ελπίδα - ενώ η αμαρτία τιμωρεί τον εργάτης της και πριν από την κόλαση: του δημιουργεί άγχος και φόβο στη συνείδηση και τον κάνει να υποπτεύεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία, όσο βρίσκεται στην διαδικασία να γεννηθεί, προκαλεί κάποια ντροπή. Από τη στιγμή όμως που θα διαπραχθεί, κάνει αυτούς που την διέπραξαν, περισσότερο αδιάντροπους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσοι διαπράττουν την αμαρτία, είναι φοβισμένοι, έστω και αν κανείς δεν τους είδε. Φοβούνται τα πάντα... Είναι καχύποπτοι... Ελέγχονται από την συνείδησή τους, που τους κεντά. Κάθε λόγος και πράξη τους συνοδεύονται από φόβο και αγωνία. Κοιτάζουν τριγύρω τους. Τα πάντα φοβούνται...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνοι που αμαρτάνουν (και παραμένουν αμετανόητοι), είναι σε χειρότερη κατάσταση από τους δαιμονισμένους και βρίσκονται σε διαρκή φόβο, άσχετα αν εξωτερικά φαίνονται χαρούμενοι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως οι μεθυσμένοι και οι ζαλισμένοι από την οινοποσία, βαδίζουν ασκόπως εδώ και εκεί και είτε γκρεμοτσακίζονται, είτε σκοντάφτουν σε ο,τιδήποτε βρεθεί μπροστά τους, μη μπορώντας να προφυλαχτούν, έτσι και εκείνοι οι οποίοι είναι κυριευμένοι από την

επιθυμία της αμαρτίας, είναι σαν να είναι τελείως μεθυσμένοι, δεν γνωρίζουν τι πράττουν και ούτε για τα παρόντα και ούτε για τα μέλλοντα φροντίζουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως εκείνοι που βρίσκονται μέσα στο σκοτάδι, δεν γνωρίζουν τη φύση των πραγμάτων, έτσι ακριβώς και εκείνοι που ζουν μέσα στην αμαρτία, είναι τυφλωμένοι και δεν γνωρίζουν τα φαινόμενα, αλλά τρέχουν προς τις σκιές, σαν να είναι αληθινά πράγματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Υπάρχει και κάτι χειρότερο από το να αμαρτάνεις. Το να υπερηφανεύεσαι για τις αμαρτίες σου. Η εξοικείωση με τα αμαρτήματα προξενεί μεγάλη αναισθησία της ψυχής, κάνει τους ανθρώπους ανόητους και τυφλώνει το μάτι της διάνοιας. Διότι εκείνος, που μετά την αμαρτία κατηγορεί τον εαυτόν του επειδή αμάρτησε, κάποτε θα μπορέσει να διορθωθεί. Εκείνος όμως, ο οποίος επαινεί και υπερηφανεύεται για την αμαρτία, στερεί από τον εαυτόν του, την δυνατότητα να θεραπευτεί δια της μετανοίας. Έτσι, όσοι για τα αμαρτήματά τους γελάνε και δεν πονάνε, αλλά καλοπερνάνε, είναι απόλυτα σίγουρο, ότι θα θρηνήσουν και θα κλάψουν εκεί, όπου ο βρυγμός των οδόντων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν είναι θλιβερό η έλλειψη μετανοίας για τα αμαρτήματα, ποιά τιμωρία αξίζει να υποστεί εκείνος, που υπερηφανεύεται για τα αμαρτήματά του;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι κακό βέβαια το αν αμαρτάνει κάποιος, φοβερότερο όμως είναι αυτό, το να αρνείται αυτός να μετανοήσει μετά την διάπραξη της αμαρτίας. Αυτό προ πάντων είναι το όπλο του διαβόλου. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση των πρωτοπλάστων. Διότι ενώ έπρεπε ο Αδάμ να ομολογήσει τα πλημμελήματά του, εκείνος όμως μεταφέρει την αιτία στην Εύα και η Εύα πάλι στο διάβολο. Ενώ έπρεπε να πουν «αμαρτήσαμε, παρανομήσαμε», εκείνοι όμως όχι μόνο δεν ομολογούν, αλλά και μηχανεύονται δικαιολογία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το άριστο θα ήταν, να μην αμαρτάναμε καθόλου. Ύστερα απ' αυτό, το καλύτερο είναι, όταν αμαρτήσουμε, να συναισθανόμαστε και να διορθωνόμαστε... Αν δεν το έχουμε αυτό, πώς θα παρακαλέσουμε το Θεό να μας δώσει άφεση των αμαρτημάτων μας;... Λοιπόν πες εσύ τα αμαρτήματά σου, ένα-ένα, ώστε να ξέρεις ποιών αμαρτημάτων παίρνεις συγχώρεση. Εκείνο που κάνει ο Θεός να αγανακτεί είναι, το να μη πονάμε για την αμαρτία μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κάθε αμαρτία, είναι κάρβουνο αναμμένο. Όσα κάρβουνα και αν μαζέψεις και αν γίνουν ένα βουνό σαν τον Όλυμπο, μόλις τα ρίξεις μέσα στη θάλασσα σβήνουν. Η θάλασσα νικά τη φωτιά και όχι η φωτιά τη θάλασσα. Θάλασσα είναι το έλεος του Θεού και νικάει τις αμαρτίες του ανθρώπου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα αμαρτήματα κρίνονται ανάλογα με την αξία των προσώπων. Αυτό σημαίνει, ότι εκείνος π.χ. που θα βρίσει έναν ιδιώτη, βεβαίως αμάρτησε, αλλά όχι τόσο πολύ, όσο αμαρτάνει εκείνος ο οποίος βρίζει έναν άρχοντα. Βαρύτερα αμαρτάνει εκείνος που βρίζει τον βασιλιά. Βέβαια η βρισιά είναι η ίδια σε όλες τις περιπτώσεις, αλλά λόγω τη ανωτέρας αξίας του προσώπου, γίνεται μεγαλύτερη και η βρισιά. Εάν λοιπόν εκείνος που βρίζει τον βασιλιά, υφίσταται την πλέον σκληροτάτη τιμωρία λόγω του αξιώματος του υβριζόμενου προσώπου, η τιμωρία εκείνου που βρίζει τον Θεό, πόσα τάλαντα θα αξίζει;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως το χνούδη (και η σκόνη), είναι εκτεθειμένο στην διάθεση των ανέμων και εύκολα μετακινείται, έτσι και ο αμαρτωλός άνθρωπος, εύκολα καταβάλλεται από κάθε πειρασμό (αμαρτία).

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι μόνο το ότι αδικούμαστε από την αμαρτία όταν αμαρτάνουμε, αλλά και κάτι άλλο, ότι δηλαδή αποκτά συνήθεια η ψυχή στην αμαρτία, όπως ακριβώς δηλαδή συμβαίνει και στο σώμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ένα μόνο φοβάμαι την αμαρτία! Ας μην με ελέγχει κάποιος γιατί αμαρτάνω και ας με πολεμά όλη η οικουμένη...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να φοβάστε την δύναμη της αμαρτίας. Αν δεν έχεις αμαρτία, ο Κύριος σε αρπάζει και σε σώζει μέσα από μύρια εχθρικά όπλα! Αν όμως έχεις αμαρτία και μέσα στον παράδεισο να είσαι, πέφτεις. Στον παράδεισο ήταν ο Αδάμ και έπεσε - στην κοπριά ήταν ο Ιώβ και στεφανώθηκε. Τί ωφέλησε τον πρώτο ο παράδεισος; Ή τί έβλαψε τον δεύτερο η κοπριά;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν κάποιος ζωγράφος ήθελε να ζωγραφίσει την αμαρτία, θα την παρουσίαζε σαν μια γυναίκα με μορφή θηρίου, βάρβαρη, τερατώδη, κατάμαυρη, που να βγάζει φωτιά από το στόμα. Με μύρια χέρια συλλαμβάνει τους λογισμούς μας και σαν σκυλί λυσσασμένο, μυστικά μας κατασπαράσσει...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι προτιμότερο να λερώνεσαι με ακάθαρτη λάσπη, παρά να μολύνεσαι με αμαρτίες. Διότι εκείνος που θα μολυνθεί από την λάσπη, μπορεί να πλυθεί γρήγορα και να γίνει το ίδιο καθαρός με εκείνον που δεν έπεσε στην λάσπη. Εκείνος όμως, ο οποίος θα πέσει μέσα στον βόρβορο της αμαρτίας μολύνεται με ακαθαρσία, η οποία δεν καθαρίζεται με νερό, αλλά χρειάζεται χρόνο πολύ και μετάνοια ακριβή και δάκρυα και οδυρμούς και θρήνο περισσότερο και θερμότερο, από εκείνον που δεικνύουμε, όταν θρηνούμε την απώλεια των αγαπημένων μας προσώπων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως η παράλυση είναι αρρώστια του σώματος, έτσι και η αμαρτία είναι αρρώστια της ψυχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν καταστρέφει τόσο η αμαρτία, όσο η απελπισία που ακολουθεί την αμαρτία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πέφτουμε σε μεγάλες αμαρτίες, γιατί δεν φροντίσαμε όσο πρέπει, να κόψουμε τα μικρότερα ελαττώματα μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι πιο πολλοί γίνονται συνήγοροι των δικών τους αμαρτιών και κατήγοροι των αμαρτιών των άλλων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οσο πιο πολύ προσπαθείς να κρύψεις μια αμαρτία με άλλη αμαρτία, τόσο πιο πολύ θα την διαπομπεύεις. Η αμαρτία δεν κρύβεται με άλλη αμαρτία. Κρύβεται μόνο με την μετάνοια και την εξομολόγηση. Όταν θέλουμε να κρύψουμε μια αμαρτία με αμαρτία, είμαστε παιδάκια και παίζουμε κρυφτό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν τα υπολογίζαμε λεπτομερώς, μιας ημέρας αμαρτήματα, τότε θα καταλαβαίναμε για πόσα δεινά είμαστε άξιοι να υποφέρουμε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα αμαρτήματα είνα χειρότερα από τα σκουλήκια, διότι τα σκουλήκια καταστρέφουν το σώμα, ενώ τα αμαρτήματα καταστρέφουν την ψυχή και προκαλούν περισότερη δυσοσμία. Όμως την δυσοσμία αυτήν δεν την αισθανόμαστε, γι' αυτό και δεν φροντίζουμε να την καθαρίσουμε. Γιατί ούτε και ο μέθυσος γνωρίζει πόση δυσάρεστη οσμή, του προσδίδει το κρασί, κάτι που μόνο ο ξεμέθυστος το γνωρίζει καλά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη της αμαρτίας, από το να μην αγαπάς τον Κύριο;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία που γίνεται με την συμβουλή άλλου, κατά το ήμισυ ευθύνεται αυτός που την κάνει και κατά το δεύτερο ήμισυ αυτός που τον συμβουλεύει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει αμαρτία που να μην κατέστρεψε η δύναμη της αγάπης.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν πέφτουν στην αμαρτία οι αδελφοί μας, δεν πρέπει να τους παραμελούμε ούτε να τους περιφρονούμε, αλλά να τους ασφαλίζουμε προτού αμαρτήσουν, μετά την αμαρτία και να φροντίζουμε γι' αυτούς. Το ίδιο κάνουν και οι γιατροί· κάνουν συστάσεις στους ανθρώπους και όταν είναι υγιείς, για εκείνα που μπορούν να διατηρήσουν την υγεία τους και να απομακρύνουν κάθε αρρώστια· αλλά και όταν παραμελήσουν τις συστάσεις τους και ασθενήσουν, δεν τους παραβλέπουν, αλλά τότε προπάντων φροντίζουν να τους απαλλάξουν από τα νοσήματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην πεις ότι, ''διέπραξα πολλά αμαρτήματα και δεν μπορώ να παρακαλέσω τον οργισμένο Θεό'', γιατί ο Θεός δεν εξετάζει την αξία, αλλά τη διάθεση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία στην αρχή έρχεται σαν ταξιδιώτης της νύχτας. Έπειτα γίνεται επισκέπτης. Και τελικά οικοδεσπότης! Πολλοί χωρίς να το αντιληφτούν, έφτασαν σε κάθε είδος αμαρτίας, επειδή δεν έσβησαν απ' την αρχή την φλόγα...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία όταν εξομολογείται γίνεται μικρότερη. Αν όμως δεν εξομολογείται, γίνεται μεγαλύτερη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μετάνοια είναι να μην επαναλάβουμε τα ίδια αμαρτήματα. Διότι όποιος επιχειρεί κάτι τέτοιο, μοιάζει με το σκυλί που ξαναγυρίζει στον εμετό του. Είναι λοιπόν ανάγκη, να απέχουμε και ως προς την πράξη και ως προς την προαίρεση από όσα διαπράξαμε. Και αφού απομακρυνθούμε, να χρησιμοποιήσουμε για τις πληγές τα κατάλληλα φάρμακα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ψυχή που γεύτηκε μια φορά την αμαρτία και παραμένει αναίσθητη, προσθέτει μεγαλύτερη επιδείνωση στο πάθος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αμάρτησες; Να πενθήσεις και σβήνει η αμαρτία. Είναι τόσο κουραστικό αυτό; Δεν σου ζητάω τίποτε άλλο, παρά μόνο να λυπηθείς για την αμαρτία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αμάρτησες; Μην προσθέτεις και άλλη αμαρτία... Αμάρτησες; Ησύχαζε... Αμάρτησες; Αναγνώρισε τον Κύριο, ότι είναι ελεήμων, φιλάνθρωπος, αγαθός, ιατρός, επιεικής, ευδιάλλακτος και αποδίδει στον καθένα δίκαια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να σβήσουμε την πυρκαγιά των αμαρτημάτων, όχι με πολλά νερά, αλλά με λίγα δάκρυα. Είναι μεγάλη η φωτιά της αμαρτίας, αλλά με λίγα δάκρυα σβήνει. Διότι το δάκρυ σβήνει την πυρκαγιά των αμαρτημάτων και καθαρίζει την δυσωδία της αμαρτίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πώς έχεις απαίτηση να σβήσει η φωτιά, αφού κάθε μέρα προκαλείς τη φωτιά και φουντώνει; Μην περιμένεις να ανάψει η φωτιά για να την σβήσεις. Πρόλαβέ την. Αν ανάψει η φωτιά της αμαρτίας, δεν μπορείς εύκολα να κυριαρχήσεις...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν ο Αδάμ με μία αμαρτία επέσυρε τόσο μεγάλο κακό και εισήγαγε στον κόσμο τον θάνατο, τί θα υποστούμε εμείς που ζούμε συνεχώς στην αμαρτία;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τί μπορεί να υπάρχει πιο σιχαμερό από την αμαρτία και τί ποιό γλυκό από την αρετή; Όσα και αν πούμε βέβαια, κανένας λόγος δεν θα μπορέσει να παραστήσει ούτε τη λύπη της κακίας, αλλά ούτε και την ευχαρίστηση της αρετής, μέχρις ότου εκ πείρας δοκιμάσουμε και απολαύσουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κάθε αμαρτία είναι ακαθαρσία και κάθε αρετή είναι καθαρότητα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν η αρετή είναι δύσκολο πράγμα, σκέψου ότι η κακία είναι δυσκολότερη. Και ακριβώς αυτό υπονοώντας ο Κύριος, δεν είπε προηγουμένως λάβετε το ζυγό μου, αλλά αρχικά είπε, ελάτε προς εμένα όλοι οι κουρασμένοι και φορτωμένοι, δείχνοντας ότι η αμαρτία απαιτεί κόπο και ότι είναι φορτίο βαρύ και δυσβάστακτο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας μιμούμαστε τον Κύριό μας. Και τα μεν αμαρτήματα εις βάρος μας ας τα αφήνουμε και ας συγχωρούμε τους αμαρτάνοντες. Για όσα όμως αμαρτήματα κάνουν εις βάρος της πίστεως του Θεού, ας ζητάμε ευθύνες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σας παρακαλώ όλους, να συνέλθουμε από την παραφροσύνη της αμαρτίας, διότι κανείς δεν θα μας σώσει την ώρα της Κρίσεως...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα περισσότερα από τα σωματικά νοσήματα προέρχονται από ψυχικές αμαρτίες. Ακόμα και ο ίδιος ο θάνατος, έχει την ρίζα του στην αμαρτία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα αμαρτήματα δεν είναι όλα για συμβουλή και παραίνεση. Μερικά είναι για βαθειά και οξύτατη χειρουργική τομή. Ό,τι συμβαίνει με τα τραύματα, το ίδιο συμβαίνει και με τα αμαρτήματα. Άλλα απαιτούν συνεχή νουθεσία και παράκληση, άλλα όμως έχουν ανάγκη αυστηρών ελέγχων. Γι' αυτό ακριβώς και ο Απόστολος Παύλος έδωσε εντολή να μην συμβουλεύουμε πάντοτε, αλλά και να ελέγχουμε αυστηρά: ''Για τον λόγο αυτό Τίτε, να τους ελέγχεις πολύ αυστηρά'' (Προς Τίτον 1,13).

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι βαθμίδες της αμαρτίας είναι 12 και είναι οι έξης: α) είναι όταν κάνει κάποιος καλό έργο με πονηρό σκοπό χάριν χρημάτων, δόξης, τιμής και αναμιγνύεται το καλό με το κακό β) η μισοτελειωμένη εκτέλεση ενός καλού έργου γ) είναι ο πειρασμός, που έρχεται εναντίον του ανθρώπου από τον διάβολο, από τον κόσμο και από το σώμα και αυτός πειράζει τον άνθρωπο με τις πέντε αισθήσεις του δ) η συνένωση του νου με τον πειρασμό ε) είναι η πάλη του νου δηλ. της ψυχής με τον πειρασμό. Μέχρις εδώ κυοφορείται η αμαρτία. Από εδώ όμως αρχίζει να αιχμαλωτίζει τον άνθρωπο και να του επιφέρει την οργή του Θεού κατεπάνω του στ) η συγκατάθεση του νου με την αμαρτία, δηλ. η ευχαρίστηση του νου από την κακή επιθυμία και τον πειρασμό. Από την στιγμή αυτή γεννάται η αμαρτία μέσα στον νου και στην καρδιά του ανθρώπου και τον καθιστά άξιο τιμωρίας ζ) είναι ότι η αμαρτία

ενώθηκε με τον νου και την φαντασία. Έτσι λοιπόν, αφού ο άνθρωπος συγκατατέθηκε να κάνει την αμαρτία, αναγκάζεται με την παρακίνηση του διαβόλου, να εντυπώσει αυτή την αμαρτία στην σκέψη του, ως να την είχε κάνει με το έργο. Με τη φαντασία του νου η αμαρτία αυξάνεται και μεταφυτεύεται στην καρδιά του ανθρώπου η) είναι η απόφαση της θελήσεως του ανθρώπου να κάνει την αμαρτία με την πράξη θ) είναι η συνήθεια της αμαρτίας ι) είναι το πάθος, η εξοικείωση προς το κακό, δηλ. η συνεχής επιτέλεση της αμαρτίας με την θέληση και χωρίς την θέληση του ανθρώπου ια) είναι η απελπισία, όταν ο ίδιος ο άνθρωπος χάσει την ελπίδα της συγχωρήσεως δια της μετανοίας, με την Χάρη και το έλεος του Θεού και ιβ) είναι η αυτοκτονία. Αυτή είναι η χειρότερη βαθμίδα, διότι αυτός που αυτοκτονεί δεν συγχωρείται στους αιώνας και η Εκκλησία δεν επιτρέπει να προσευχόμαστε γι' αυτόν.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Απόφευγε κάθε αιτία, που σε κάνει να πέσεις σε αμαρτία.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι ασεβείς, όταν φθάσουν στο αποκορύφωμα της κακίας, τότε παθαίνει πώρωση ο νους τους, σκληραίνει η καρδιά τους και δεν υπολογίζουν καθόλου την αμαρτία. Μάλιστα μερικοί απ' αύτους, προχωρούν ακόμη περισσότερο. Διότι όχι μόνο περιφρονούν, αλλά και αρέσκονται με τις αμαρτίες τους και ευχαριστούνται μ' αυτές και καυχώνται σαν να έχουν κάνει, κάποια μεγάλα κατορθώματα...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Τα 7 θανάσιμα αμαστήματα είναι: 1) ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ: Ανυποταξία - Καταγέλασις - Υποκρισία - Πείσμα - Φιλοτιμία - Οίηση - Καύχηση - Κενοδοξία 2) ΦΘΟΝΟΣ: Καταλαλιά - Λύπη επί των καλών του φθονουμένου - Χαιρεκακία - Επιβουλή - Απάτη - Προδοσία - Έχθρα - Φιλονικεία - Αχαριστία - Φόνος 3) ΘΥΜΟΣ: Φιλονικεία - Ύβρις - Βλασφημία - Επιορκία - Κατάρα - Μίσος - Μνησικακία - Εκδίκηση - Διαπληκτισμός - Μάχη - Φόνος 4) ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ: Πλεονεξία - Ανελεημοσύνη - Σκληρότης - Κλεψιά - Αρπαγή - Αδικία - Τοκογλυφία - Ψεύδος - Επιορκία - Δολιότις - Σιμωνία - Ιεροσυλία - Απιστία 5) ΑΣΕΛΓΕΙΑ: Αναίδεια - Αυνανισμός - Συγκυλισμός - Παρθενοφθορία - Πορνεία - Μοιχεία - Παιδοφθορία - Αρσενοκοιτία - Αιμομιξία -Κτηνοβατία - Τύφλωσις του νόος - Αθεοφοβία 6) ΑΚΗΔΙΑ: Θηλυπρέπεια - Μικροψυχία - Προφάσεις εν Αμαρτίες - Νοθρώτις - Έλλειψη καλών έργων - Απόγνωση - Απιστία 7) ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΑ: Λαιμαργία - Μέθη - Καρηβαρία - Ακηδία - Ασωτία - Λαγνεία.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Γενικά τα αμαρτήματα διαιρούνται στις εξής κατηγορίες: α) τα θανάσιμα αμαρτήματα, τα οποία είναι εκείνα τα προαιρετικά αμαρτήματα, που καταστρέφουν την προς τον Θεό αγάπη ή την αγάπη προς τον πλησίον, καθιστώντας εκείνον που τα διαπράττει, εχθρό του Θεού και ένοχο για τον αιώνιο θάνατο της κολάσεως. Εδώ υπάγονται τα 7 θανάσιμα αμαρτήματα δηλ. η υπερηφάνεια, η φιλαργυρία, η πορνεία, ο φθόνος, η γαστριμαργία, ο θυμός και η ακηδία (ή αμέλεια) β) τα συγγνωστά αμαρτήματα. Αυτά δεν καταστρέφουν την προς τον Θεό και τον πλησίον αγάπη, ούτε κάνουν τον άνθρωπο εχθρό του Θεού και ένοχο για τον αιώνιο θάνατο της κολάσεως. Σ' αυτά υπάγονται τα αμαρτήματα εκείνα, σύμφωνα με τον Ιάκωβο Αδελφόθεο: "Πολλοί γαρ πταίομεν άπαντες" (Ιακ. 3,2) και γ) τα της

ελλείψεως και απραξίας αμαρτήματα. Σε αυτά τα αμαρτήματα υπάγονται εκείνα, τα καλά έργα ή λογια που μπορούσε κάποιος να κάνει η να πει και δεν έκανε καθώς και όλα τα κακά έργα που μπορούσε κάποιος να εμποδίσει με λόγο ή με έργο και δεν το έπραξε, γι' αυτό και επιτιμούνται παρόμοια με εκείνους που τα κάνουν.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Εάν υποθετικά βάλεις στο ένα μέρος της ζυγαριάς μια θανάσιμη αμαρτία και από το άλλο μέρος βάλεις, όλη την αγάπη των Αγγέλων, όλες τις αξιομισθίες της Βασίλισσας των Αγγέλων και Θεοτόκου, όλα τα αίματα των Μαρτύρων, όλα τα δάκρυα, τους κόπους και τις νηστείες των Ασκητών και γενικά όλα τα καλά έργα των Αγίων, όλα αυτά συγκεντρωμένα μαζί, δεν βαραίνουν τόσο, όσο βαραίνει μια θανάσιμη αμαρτία!

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι περιστάσεις της αμαρτίας, κάνουν ένα αμάρτημα να γίνεται μεγαλύτερο ή μικρότερο. Οι περιστάσεις αυτές είναι 7 και είναι οι εξής: α) Ποιός διέπραξε την αμαρτία. Γιατί μεγαλύτερο είναι το αμάρτημα άμα το κάνει ο Δεσπότης, παρά ένας απλός λαϊκός, όπως και περισσότερο αμαρτάνει ένα παιδί όταν βρίζει τους γονείς του, παρά όταν βρίζει ο φίλος τον φίλο του β) Ποιά αμαρτία διέπραξε. Γιατί περισσότερο αμαρτάνει κανείς όταν διαπράξει θανάσιμο αμάρτημα, παρά όταν διαπράξει ένα συγγνωστό (μη θανάσιμο). Επίσης εξετάζεται το γένος της αμαρτίας δηλ. το αμάρτημα διαπράχτηκε με έργο με λόγο ή λογισμό γ) Για ποιό λόγο διαπράχτηκε η αμαρτία. Γιατί ελαφρότερο αμάρτημα είναι να φονεύσεις έναν τύραννο, για να ελευθερώσεις μια πόλη, από το να φονεύσεις κάποιον, για να του πάρεις την περιουσία του δ) Με ποιόν τρόπο διαπράχτηκε η αμαρτία. Ελαφρότερα αμαρτάνεις, όταν αμαρτάνεις από άγνοια, ακούσια, από επιπολαιότητα και κακία σε σχέση με εκείνον που αμαρτάνει εν γνώση του με δόλο και προμελέτη και κακή προαίρεση ε) Πότε διαπράχτηκε η αμαρτία. Για παράδειγμα, εάν κάποιος σε καιρό πείνας κλέψει ένα καρβέλι λιγότερο αμαρτάνει, από εκείνον που έκλεψε, χωρίς την παρόμοια ανάγκη στ) Σε ποιόν τόπο διαπράχτηκε η αμαρτία. Βαρύτερα αμαρτάνει κάποιος εάν κλέψει ή φονεύσει στην Εκκλησία, παρά όταν κάνει τα παρόμοια αμαρτήματα σε ένα σπίτι. Όπως επίσης αμαρτάνει περισσότερο εκείνος που αμαρτάνει σε φανερό τόπο, από εκείνον που αμαρτάνει κρυφά ζ) Πόσες φορές διαπράχτηκε η αμαρτία. Τόσο βαρύτερη γίνεται η αμαρτία, όσο περισσότερες φορές διαπράττεται. Άλλο είναι να κλέψεις μία φορά και άλλο να κλέψεις 15.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι μύγες, όταν πετάνε πάνω από ένα αρωματικό μύρο, χωρίς να σταματάνε πάνω του, δεν το αλλοιώνουν. Όταν όμως σταθούν και πέσουν μέσα και ψοφήσουν, το βρωμίζουν και χαλάνε την ευωδία του. Έτσι και οι μικρές αμαρτίες, όταν δεν σταματάνε πολύ σε μια ευλαβική και ενάρετη ψυχή, δεν τις προξενούν τόσο μεγάλη ζημιά. Όταν όμως σταθούν πολύ, τότε η ψυχή αρχίζει να κλίνει με την θέλησή της σ' αυτές, οπότε της αφαιρούν την καθαρότητα της αρετής και την ευωδία της Θείας Χάριτος και την εμποδίζουν να φτάσει στην τελειότητα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ένα αμάρτημα θεωρείται ελαφρό, όταν συγκριθεί με μια θανάσινη αμαρτία. Δεν είναι όμως ελαφρό, όταν το δούμε μεμονωμένο και καθεαυτό. Π.χ. μια λίμνη λέγεται μικρή, όταν

συγκριθεί με μια μεγάλη θάλασσα. Αλλ' αυτή καθεαυτή η λίμνη δεν είναι μικρή, γιατί περιέχει πολύ νερό. Έτσι και η ελαφριά αμαρτία μπροστά σε μια θανάσιμη αμαρτία φαίνεται μικρή.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως μια αρρώστια, έστω και ασήμαντη, εξασθενίζει το σώμα, έτσι και οι μικρές αμαρτίες εξασθενίζουν την ψυχή και τις αφαιρούν κάτι από την προθυμία της για το καλό. Κάθε αμαρτία, όσο μικρή και αν φαίνεται, μας χωρίζει από το Χριστό, όπως αναφέρει και ο Προφήτης: «Τα αμαρτήματα ημών διιστάσιν αναμέσον ημών και αναμέσον του Θεού» (Ησαΐας 59,2). Ακόμα και το μικρό, το συγγνωστό αμάρτημα ψυχραίνει την αγάπη, νεκρώνει την ευλάβεια, ξηραίνει την κατάνυξη, στεγνώνει τα δάκρυα, μαραίνει την μετάνοια και δεν αφήνει την Χάρη του Θεού να μας επισκεφτεί. Το μεγαλύτερο όμως κακό είναι, ότι από τα μικρά αυτά αμαρτήματα θα προχωρήσουμε γρήγορα και στα μεγάλα, στα θανάσιμα, που καταστρέφουν τελείως τον ταλαίπωρο άνθρωπο γιατί: α) αδυνατίζουν τις καλές έξεις της ψυχής β) εμποδίζουν την ενίσχυση και ενδυνάμωσή μας από το Θεό και γ) συνηθίζουν την θέλησή μας να κλίνει εύκολα στο κακό.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Πώς από τα μικρά αμαρτήματα περνάει κανείς στα μεγάλα; Μικρό μας φαίνεται, π.χ. να κοιτάξουμε απρόσεκτα ένα όμορφο πρόσωπο. Ας μετρήσουμε όμως τις αμαρτίες, που γεννιούνται απ' αυτό. Η παρατήρηση της ομορφιάς του προσώπου εκείνου γέννησε την προσβολή· η προσβολή τον ηδονικό συνδυασμό· ο συνδυασμός την συγκατάθεση· η συγκατάθεση την πτώση· η πτώση την συνήθεια· η συνήθεια την έξη· η έξη την ανάγκη· η ανάγκη την απελπισία· η απελπισία την κόλαση! Βλέπεις, απ' αυτό μονάχα το παράδειγμα, τι μακριά αλυσίδα αμαρτιών γεννούν εκείνα, που εσύ ονομάζεις μικρά αμαρτήματα; Γιατί όποιος δεν υπολογίζει τα μικρά, πέφτει και στα μεγάλα, όπως λέει το Άγιο Πνεύμα στη Σοφία Σειράχ: «Ο εξουθενών τα ολίγα κατά μικρόν πεσείται» (19,1).

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως στον σωματικά άρρωστο φαίνεται άνοστο το όμορφο φαγητό και είναι γλυκό στους υγιαίνοντας και όπως μισούν οι άρρωστοι οφθαλμοί το λαμπρό φως, στο οποίο τα υγιή μάτια το ορέγονται, έτσι ακριβώς και η αρετή μας φαίνεται άνοστος και η αμαρτία νόστιμος, όχι με το να είναι αυτή η αλήθεια, αλλά για την κακή κατάσταση της καρδίας, που είναι ''χαλασμένη''.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η αληθινή συγχώρηση που λαμβάνει ο άνθρωπος για τα αμαρτήματά του από τον Θεό, διαπιστώνεται από 4 σημεία: α) πρώτο σημείο είναι να μισήσει ο άνθρωπος την αμαρτία με όλη του την καρδιά, όταν την θυμάται, φοβούμενος μήπως πέσει πάλι σ' αυτήν β) δεύτερο σημείο ανώτερο από το πρώτο είναι το να θυμάται ο άνθρωπος τις αμαρτίες του χωρίς πάθος δηλ. χωρίς ευχαρίστηση ή λύπη ή μίσος γ) τρίτο σημείο ανώτερο από το προηγούμενο είναι, όταν κάποιος θυμάται τις αμαρτίες του και χαίρεται, δοξάζει τον Θεό για το πλήθος των αρετών που απέκτησε, εξαιτίας των αμαρτιών του με την Θεία Χάρη και την μετάνοια και δ) τέταρτο σημείο, το πιο σπουδαίο από όλα είναι, το να βγάλει ο

άνθρωπος γενικά από την καρδιά του τα εμπαθή νοήματα της καρδιάς του και να τα λησμονήσει τόσο τέλεια, ώστε ούτε να τον προσβάλλουν.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το να λέει κανείς ότι αυτό δεν είναι τίποτε (για μια μικρή αμαρτία), αυτό έκανε να εισαχθεί η κακία στη ζωή του...

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Στους αρχαρίους, οι πτώσεις κατά κανόνα συμβαίνουν από την απόλαυση των φαγητών. Στους μεσαίους και από υπερηφάνεια, πράγμα που παρατηρείται βέβαια και στους αρχαρίους. Σ' εκείνους τέλος που πλησιάζουν προς την τελειότητα, αποκλειστικά εξαιτίας της κατακρίσεως.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Είναι δύσκολο να γνωρίζουμε, ποιές πτώσεις μας προέρχονται από αμέλεια, ποιές από σκόπιμη εγκατάλειψη του Θεού και ποιές από αποστροφή του Θεού. Το μόνο που κάποιος μου εξήγησε είναι, ότι όσες μας συμβαίνουν από σκόπιμη παραχώρηση του Θεού, έχουν σύντομη επανόρθωση, διότι ο Θεός που μας παρέδωσε, δεν μας αφήνει επί πολύ αιχμάλωτους σε αυτές. Όπου συνέβη πτώση σε έναν άνθρωπο, προηγουμένως προηγήθηκε η υπερηφάνεια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Πολλές φορές η ίδια πτώση, είναι εκατό φορές βαρύτερη από την πτώση ενός άλλου. Το αμάρτημα υπολογίζεται και από τον τρόπο και από τον τόπο και από την πνευματική προκοπή του αμαρτήσαντος και από άλλα πολλά.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο διάβολος στρέφει όλη του την ορμητικότητα και τον ζήλο και την τέχνη και την πανουργία και την εφευρετικότητα, στις παρά φύση αμαρτίες και όχι στις κατά φύση αμαρτίες, διότι οι παρά φύση αμαρτίες έχουν περισσότερη τιμωρία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ελεεινός είναι όποιος πέφτει και αμαρτάνει. Ελεεινότερος όμως είναι, όποιος παρασύρει και τον άλλον στην πτώση. Διότι και των δύο πτώσεων την ενοχή και την εφάμαρτη ηδονή, την παίρνει πάνω του ο ίδιος.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αυτός που γνώρισε τι σημαίνει μνήμη θανάτου, δεν θα μπορέσει ποτέ πλέον να αμαρτήσει.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Μην φορτώνεις όλες τις αμαρτίες σου στον δύσμοιρο διάβολο. Γιατί εμείς βάζουμε τα φρύγανα και αυτός το σπίρτο.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Και το μικρότερο παράπτωμα πάνω σου, φαίνεται μεγάλο, διότι οι λεκέδες είναι τόσο πιο εμφανείς, όσο πιο καθαρό είναι το φόρεμα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Μερικές φορές είναι μεγαλύτερος κίνδυνος, να πέσει κανείς σε μικρά παραπτώματα, παρά σε μεγάλα, γιατί όσο καλύτερα γνωρίζει κανείς το βαρύ του αμάρτημα, τόσο προσεκτικότερα διορθώνεται.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Δεν γινόμαστε αμαρτωλοί όταν κάνουμε την αμαρτία, αλλά όταν δεν την μισήσουμε και δεν μετανοιώσουμε γι' αυτήν.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος ένοιωσε τις αμαρτίες του, είναι ανώτερος από εκείνον που ανασταίνει νεκρούς με την προσευχή του. Και όποιος θεωρεί τις αμαρτίες του μικρές, πέφτει σε χειρότερες...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Του ανθρώπου που φοβείται τις αμαρτίες, ο Κύριος διαφυλάττει τα διαβήματα και σε περίπτωση ολισθήματος, θα τον προφθάσει το έλεος του Θεού.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Είναι αδύνατον να αφήσει κανείς με άλλον τρόπο τη συνήθεια της αμαρτίας, παρά αν αποκτήσει έχθρα προς αυτήν. Και αδύνατον να πετύχει κανείς τη συγχώρεση των αμαρτιών του, εάν δεν τις εξομολογηθεί. Διότι η μεν έχθρα της αμαρτίας, είναι ένδειξη αληθινής ταπείνωσης, ενώ η εξομολόγηση είναι ένδειξη κατάνυξης, που προκύπτει στην καρδιά από αισχύνη.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος δεν απομακρύνεται εκούσια από τις αιτίες των παθών, παρασύρεται ακούσια από την αμαρτία. Αυτά είναι τα αίτια της αμαρτίας: Το κρασί, οι γυναίκες, ο πλούτος και η σωματική ευεξία. Αυτά δεν είναι από τη φύση τους αμαρτίες, αλλά η φύση εξαιτίας τους κλίνει προς τα αμαρτωλά πάθη. Γι' αυτό πρέπει ο άνθρωπος να προφυλάσσεται από αυτά με μεγάλη προσοχή. Εάν συνεχώς έχεις στο νου σου την αδυναμία σου, δεν θα υπερβείς τα όρια της προφυλάξεως.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο αγωνιζόμενος, όσες φορές πέσει στην αμαρτία, σηκώνεται και συνεχίζει τον αγώνα του. Αντίθετα ο δούλος της αμαρτίας, μηχανεύεται τρόπους για την απόλαυσή της και δεν παύει, από του να αμαρτάνει.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η γλυκύτητα της αμαρτίας είναι ψευτική και πρόσκαιρη. Μόνο κοντά στο Θεό θα βρεις πραγματική παρηγοριά και καταφύγιο.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η λύπη που μπαίνει στην καρδιά από την αμαρτία απέναντι στην αγάπη, είναι οξύτερη από κάθε πραγματική κόλαση.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όταν ο Θεός δεν ενεργεί μέσα μας, τότε το καθετί που κάνουμε, είναι αμαρτία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

Μεγάλο καλό για να μην αμαρτάνουμε και να μην πέφτουμε στα ίδια αμαρτήματα, είναι το να ανακρίνουμε στο τέλος της ημέρας, την συνείδησή μας, σε τι σφάλαμε και τι καλό κάναμε. Αυτό έκανε και ο Ιώβ για τον εαυτό του και για τα παιδιά του. Γιατί οι ανακρίσεις των πράξεών μας, όταν γίνονται κάθε μέρα, μας φωτίζουν τι πρέπει να κάνουμε κάθε στιγμή.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Πρέπει όχι μόνο να αποφεύγουμε την αμαρτία, αλλά και να απομακρυνόμαστε από αυτούς τους ίδιους τους αμαρτάνοντες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να αποφεύγεις την αμαρτία, όπως το ελάφι το σχοινί και το πτηνό την παγίδα. Από όποιο πράγμα αμαρτάνουμε ευκολότερα, πρέπει να προφυλασσόμαστε περισσότερο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Μου έρχεται να δακρύσω για σένα άνθρωπε, όταν θυμάμαι ότι προτιμάς τα έργα της ντροπής, από την μεγάλη δόξα του Θεού και λόγω της γλυκύτητας της ακολασίας, δύσκολα αποκόπτεσαι από την αμαρτία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο διάβολος δεν μπορεί να γίνει για κανέναν άνθρωπο αιτία αμαρτίας, ωστόσο επιχειρεί να παρασύρει σ' αυτήν, τους απρόσεκτους στις αδυναμίες τους, χρησιμοποιώντας άλλοτε τις φυσικές τους επιθυμίες και άλλοτε τα απαγορευμένα πάθη.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως διώχνει ο καπνός τις μέλισσες και η βρωμιά τα περιστέρια, κατά τον ίδιο τρόπο διώχνει η αμαρτία, τον φύλακα άγγελο της ζωής μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αρχή και ρίζα της αμαρτίας είναι η κατάχρηση της ελευθερίας μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Εάν λόγω της ηλικίας σταματήσεις να πράττεις την αμαρτία, τα ευχαριστώ ανήκουν στην αρρώστια. Επαινούμε αυτούς που είναι αγαθοί από τη θέλησή τους και όχι αυτούς που εμποδίζονται από κάποια αναγκαιότητα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν παρασύρεσαι σε κάποια αμαρτία, φέρε στον λογισμό σου την Δευτέρα Παρουσία και τον Δικαστή και με αυτόν τον φόβο, συγκράτησε την ψυχή σου από τις κακές προθέσεις.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αυτός που ανέχεται τον άλλον να αμαρτάνει, είναι συνένοχός του. Αυτό το κρίμα είναι φανερό, από τους λόγους του Κυρίου προς τον Πιλάτο, καθώς του είπε: "Αυτός που Με παρέδωσε σε σένα, έχει μεγαλύτερη αμαρτία" (Ιωάν. 18,11). Διότι είναι σαφές απ' αυτό,

ότι και ο Πιλάτος, που ανέχθηκε αυτούς που παρέδωσαν το Χριστό, αμάρτησε, αν και σε μικρότερο βαθμό απ' αυτούς.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Εάν ο Θεός σε βρεί, ύστερα από την αμαρτία που έκανες, συντετριμμένο, σε δει ότι έκλαψες πικρά και το εξομολογήθηκες και ότι παρακάλεσες και τους άλλους αδελφούς, να σε βοηθήσουν για να διορθωθείς, τότε θα σου χορηγήσει άφθονα την ευσπλαχνία του. Εάν απεναντίας σε δει, ότι έχεις αμετανόητη καρδιά, φρόνημα υπερήφανο, απιστία για την μέλλουσα ζωή, αφοβία για τελική κρίση, τότε πλέον προτιμά για σένα την δίκαιη καταδίκη και τιμωρία. Διότι ο Θεός στην αρχή μεν, σαν έμπειρος ιατρός και φιλάνθρωπος, προσπαθεί με πλύσεις και με μαλακτικά καταπλάσματα, να ελαττώσει το πρήξιμο. Όταν όμως δει, ότι ο όγκος δεν υποχωρεί, αλλά δείχνει αντίσταση και γίνεται σκληρός, τότε αφήνει το λάδι και τα μαλακτικά και προτιμά να μεταχειριστεί το μαχαίρι. Αγαπά λοιπόν την ευσπλαχνία για τους μετανοούντες, αγαπά όμως και την τιμωρία, για τους επιμένοντες στην αμαρτία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Κύριε, ελέησε με, γιάτρεψε την ψυχή μου που είναι βαριά τραυματισμένη, διότι αμάρτησα σε Σένα...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δύο πράγματα έχουμε ανάγκη όλοι οι άνθρωποι: Να παρατηρούμε τις δικές μας αμαρτίες και να αφήνουμε τις αμαρτίες των άλλων. Διότι εκείνος που προσέχει τα δικά του σφάλματα, γίνεται πιο επιοικείς στους άλλους.

~ Άγιος Ανδρέας Κρήτης ~

Τα μικρά αμαρτήματα ο διάβολος τα δείχνει μηδαμινά επειδή διαφορετικά δεν μπορεί να φέρει τον άνθρωπο στα μεγαλύτερα κακά.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Θανάσιμη αμαρτία είναι η αμετανόητη αμαρτία. Και Άγιος να προσευχηθεί γι' αυτήν για άλλον, δεν εισακούγεται. Η αποχή από την αμαρτία είναι φυσικό έργο και όχι αντάλλαγμα της Βασιλείας των Ουρανών.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όποιος αμαρτάνει χωρίς να εξαναγκάζεται, δύσκολα μετανοεί για τις πράξεις του. Όπως είναι ασυμβίβαστο στον μετανοούντα να υψηλοφρονεί, έτσι και σ' εκείνον που αμαρτάνει θεληματικά, είναι αδύνατο να ταπεινοφρονεί.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Εάν κάποιος πέσει σε οποιαδήποτε αμαρτία και δεν λυπηθεί ανάλογα προς το σφάλμα, εύκολα θα περιπέσει στο ίδιο αμάρτημα.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Μην λες ότι έρχεται ο πειρασμός χωρίς να το θέλω. Γιατί οπωσδήποτε και αν δεν αγαπάς την αμαρτωλή πράξη, αγαπάς όμως τις αιτίες της.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Αν έχουμε χρέος να κάνομε κάθε ημέρα όσα καλά μπορούμε τι λοιπόν θα ανταποδώσομε στο Θεό, για τις προηγούμενες αμαρτίες μας;

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όταν αμαρτάνεις, μην τα βάζεις με την πράξη, αλλά με τον λογισμό. Διότι εάν δεν προέτρεχε ο νους, δεν θα ακολουθούσε το σώμα.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Φωτιά που καίει είναι η αμαρτία και όσο περισσότερο περιορίζεις την ύλη που την τρέφει, τόσο περισσότερο σβύνεται και όσο περισσότερη ύλη της ρίξεις, τόσο περισσότερο θα ανάψει.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Αχ! Πόσες αμαρτίες κάνουμε και δεν τις ξέρουμε!...

~ Άγιος Νήφων ~

Η υπερηφάνεια, θα μπορούσε να πει κανείς, ότι είναι το σπέρμα ή ρίζα του αγκαθιού της αμαρτίας, του ανθρώπου μάλιστα, που έχει την εντύπωση πως δεν αμαρτάνει.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Είναι μισητοί στον Θεό, όχι μόνο όσοι αμαρτάνουν, αλλά και όσοι επικροτούν τα αμαρτήματά τους.

~ Άγιος Κλήμης Ρώμης ~

Δεν αμαρτάνει ποτέ ο άνθρωπος, αν πρωτύτερα δεν υπερισχύσουν και δεν τον κατακυριεύσουν, η λήθη, η ραθυμία και η άγνοια, οι δυνατοί γίγαντες, όπως αναφέρει ο σοφότατος Μάρκος ο Ασκητής. Αυτές τις γεννά η ηδονή, η καλοπέραση και η αγάπη της δόξης των ανθρώπων και του περισπασμού. Πρώτη αιτία όλων αυτών και κακή μητέρα είναι, η φιλαυτία, δηλαδή η παράλογη αγάπη του σώματος και εμπαθής προσκόλληση σ' αυτό. Η διάχυση και η χαύνωση του νου με ευτραπελίες και αισχρολογίες προξενούν πολλά κακά και πολλές πτώσεις, όπως επίσης η θρασύτητα και το γέλιο.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Μεγαλύτερη απολογία και συγγνώμη θα έχει όποιος αμάρτησε αφού τον έσπρωξε άλλος, παρά όποιος αμάρτησε από μόνος του.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Τα αμαρτήματα των γυναικών, οφείλονται στην απαιδευσία των ανδρών.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Πρέπει να ξέρουμε τις παγίδες και να βαδίζουμε μακριά απ' αυτές. Πρέπει να ξέρουμε τους γκρεμούς και ούτε καν να τους πλησιάζουμε για την ασφάλειά μας. Σημασία δεν έχει μόνο το να αποφεύγουμε τις αμαρτίες, αλλά και εκείνα, που ενώ φαίνονται αδιάφορα, μας οδηγούν ωστόσο στην αμαρτία.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Η ψυχή διαιρείται σε 3 μέρη, το λογιστικό (λογισμός), το θυμικό (θυμός) και το επιθυμητικό (επιθυμία). Του λογιστικού αμαρτήματα είναι: απιστία, αίρεση, αφροσύνη, βλασφημία, αχαριστία και οι συγκαταθέσεις των αμαρτημάτων, οι οποίες γίνονται από το παθητικό μέρος. Η ίαση και η θεραπεία αυτών των κακών είναι η αδίστακτη πίστη στο Θεό και τα αληθινά και χωρίς πλάνη Ορθόδοξα δόγματα της ευσέβειας, η αδιάκοπη μελέτη των λόγων του Πνεύματος, η καθαρή και αδιάλειπτη προσευχή, και η ευχαριστία προς το Θεό. Τα αμαρτήματα του θυμικού είναι: η ασπλαχνία, το μίσος, η ασυμπάθεια, η μνησικακία, ο φθόνος, ο φόνος και η συνεχής αυτών και των παρομοίων μελέτη. Η ίαση και η θεραπεία τους είναι η φιλανθρωπία, η αγάπη, η πραότητα, η φιλαδελφία, η συμπάθεια, η ανεξικακία και η καλοσύνη. Του επιθυμητικού τα αμαρτήματα είναι: η γαστριμαργία, η λαιμαργία, η οινοποσία, η πορνεία, η μοιχεία, η ακαθαρσία, η ασέλγεια, η φιλοχρηματία, η κενοδοξία και η επιθυμία χρυσού και πλούτου και σαρκικών ηδονών. Η ίαση και η θεραπεία αυτών είναι η νηστεία, η εγκράτεια, η κακοπάθεια, η ακτημοσύνη, το σκόρπισμα των χρημάτων στους φτωχούς, η επιθυμία των μελλόντων εκείνων αθάνατων αγαθών, ο πόθος της Βασιλείας του Θεού και η επιθυμία της Θείας υιοθεσίας.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Το να απέχει κανείς από την αμαρτία, όταν πια δεν μπορεί να αμαρτήσει, δεν σημαίνει ότι έχει εγκαταλείψει την αμαρτία, αλλά ότι η αμαρτία εγκατέλειψε αυτόν.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Η κακία που ενεργείται στο νου, είναι η σφαλερή χρήση των νοημάτων. Η έμπρακτη αμαρτία, είναι η σφαλερή χρήση των πραγμάτων.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Αποφεύγοντας τις μεγάλες αμαρτίες, θα αποφεύγουμε και τις λεγόμενες μικρές αμαρτίες, εννοώ την αργόσχολη κενολογία και την γελοποίηση.

~ Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης ~

Ο άνθρωπος απαλλάσσεται από τη δουλεία της αμαρτίας και γίνεται πνευματικά ελεύθερος, μόνο όταν ενωθεί με τον Χριστό.

~ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ~

Στην αμαρτία σε σπρώχνει διάβολος, μα δεν μπορεί να σε αναγκάσει ν' αμαρτήσεις, αν εσύ αντιδράσεις. Δεν μπορεί να σε βλάψει, ακόμα και αν χρόνια σε σκανδαλίζει, αν εσύ έχεις την καρδιά σου κλειστή. Αν όμως χωρίς αντίδραση δεχθείς κάποια κακή επιθυμία, που σου σπέρνει, θα σε αιχμαλωτίσει και θα σε ρίξει σε βάραθρο αμαρτιών. Ίσως όμως να πεις: Είμαι δυνατός στην πίστη και δεν θα με κυριέψει η αισχρή επιθυμία, όσο συχνά και αν την δεχθώ. Αγνοείς, φαίνεται, ότι και την πέτρα ακόμα την κομματιάζει πολλές φορές μια ρίζα που είναι μέσα στη γη. Μην δέχεσαι λοιπόν το σπόρο της αμαρτίας, γιατί θα σου διαλύσει την πίστη. Ξερίζωσε το κακό πριν ανθήσει, μήπως, δείχνοντας στην αρχή ραθυμία, αργότερα τιμωρηθείς και δοκιμάσεις το τσεκούρι και τη φωτιά. Φρόντισε να γιατρευτείς έγκαιρα, όταν βρίσκεται στην αρχή η βλάβη τού ματιού, για να μην γυρεύεις άσκοπα γιατρούς, όταν θα έχεις πια τυφλωθεί...

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Στην αμαρτία σε σπρώχνει ο παγκάκιστος διάβολος. Σε σπρώχνει, αλλά δεν μπορεί να σε κάνει να αμαρτήσεις, εάν αντίδρασεις. Δεν μπορεί να σε βλάψει, ακόμη και εάν χρόνια σε σκανδαλίζει, εάν έχεις την καρδία σου κλειστή. Εάν όμως χωρίς αντίδραση δεχτείς κάποια κακή επιθυμία, που σου σπέρνει, θα σε αιχμαλωτίσει και θα σε ρίξει σε βόθρο αμαρτιών.

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Αν το σώμα είναι η αιτία της αμαρτίας, τότε γιατί δεν αμαρτάνει και ο νεκρός;

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Όση ώρα κρατάει κανείς στο χέρι του τη φωτιά, οπωσδήποτε καίγεται. Μόλις όμως την τινάξει, παύει να καίγεται. Το ίδιο συμβαίνει με την αμαρτία, που είναι και αυτή μια φωτιά που κατακαίει τον άνθρωπο. Για όσους μάλιστα δεν αισθάνονται αυτό το κάψιμο λέει η Αγία Γραφή: «θα αγκαλιάσει κανείς την φωτιά και δεν θα κάψει τα ρούχα του;» (Παροιμίες ς' 27).

~ ΆγιοςΚύριλλοςΙεροσολύμων ~

Η αμαρτία διαπράττεται προπαντός στο μυστικό βάθος του ανθρωπίνου πνεύματος, αλλά το αντίτιμο αυτής πλήττει τον όλο άνθρωπο. Όταν αυτή συντελεστεί, αντανακλάται στην ψυχική και φυσική κατάσταση του ανθρώπου, στην εξωτερική του εμφάνιση, στα πεπρωμένα του αμαρτήσαντος, εξέρχεται αναπόφευκτα πέραν των ορίων της ατομικής του ζωής και βαρύνει, δια του κακού, την ζωή ολοκλήρου της ανθρωπότητος και συνεπώς αντανακλάται και στα πεπρωμένα του σύμπαντος κόσμου. Κάθε αμάρτημα, φανερό ή αφανές, εκάστου ενός από εμάς, επηρεάζει τα πεπρωμένα όλου του κόσμου. Ο σαρκικός άνθρωπος, μην έχοντας ακόμη πείρα της αιωνίου ζωής του Πνεύματος, δεν αντιλαμβάνεται την αλλαγή της καταστάσεως του, μετά την διάπραξη της αμαρτίας, διότι παραμένει πάντοτε σε πνευματικό θάνατο. Αντίθετα, ο πνευματικός άνθρωπος, σε κάθε κλίση του θελήματος του προς την αμαρτία, βλέπει μέσα του την αλλαγή της καταστάσεώς του, λόγω της υποστολής της Χάριτος.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Η ελευθερία να αμαρτάνεις, να πορνεύεις, να είσαι άκρατης και να μεθάς, να μνησικακείς, να εκβιάζεις, να φονεύεις ή να κάνεις κάτι παρόμοιο, όλα αυτά δεν είναι ελευθερία, αλλά δουλεία, καθώς είπε ο Κύριος: «πας ο ποιών την αμαρτίαν, δούλος έστι της αμαρτίας» (Ιωάν. 8,34).

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Αν μάλωσες, κατέκρινες ή στεναχώρησες αδερφό, έχασες την ειρήνη σου. Αν δέχτηκες λογισμό κενοδοξίας ή περιφρόνησες τον αδερφό, έχασες τη Χάρη. Αν σε πρόσβαλε σαρκικός λογισμός και δεν τον έδιωξες αμέσως, θα ψυχρανθεί στην καρδιά σου η αγάπη για τον Θεό και δεν θα έχεις παρρησία στην προσευχή. Αν αγαπάς την εξουσία ή τα χρήματα, δεν θα γνωρίσεις ποτέ την αγάπη του Θεού. Αν έκανες το δικό σου θέλημα, ηττήθηκες από τον εχθρό και ακηδία θα καταλάβει την ψυχή σου. Αν μίσησες τον αδερφό, αυτό σημαίνει, ότι εξέπεσες από τον Θεό και σε κυρίευσε πονηρό πνεύμα.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Ο Κύριος μας αγαπά πολύ. Και όμως εμείς πέφτουμε σε αμαρτίες, γιατί δεν έχουμε ταπείνωση. Για να διαφυλάξεις την ταπείνωση, πρέπει να νεκρώσεις τη σάρκα και να δεχτείς το Πνεύμα του Χριστού.

~ ΆγιοςΣιλουανόςοΑθωνίτης ~

Να ξέρουμε, ότι όσο βρισκόμαστε στην αμαρτία, δηλαδή στην παράβαση των Θείων εντολών του Χριστού, του Θεού, ακόμη και αν διαβάζουμε όλες τις προσευχές των Οσίων, τα τροπάρια, τα κοντάκια και τους κανόνες κάθε μέρα και κάθε ώρα, δεν θα καταφέρουμε με αυτό τίποτα. Επειδή ο ίδιος ο Κύριος, ο Χριστός, σαν με μομφή και παράπονο, λέγει σε εμάς: «Τί δε με καλείτε Κύριε, Κύριε, και ου ποιείτε α λέγω;», δηλαδή όσο ζείτε παραβαίνοντας τις εντολές Μου, μέχρι τότε μάταια με καλείτε με πολλές και πολύωρες προσευχές. Μία μόνον υπάρχει ευχάριστη σ' Αυτόν προσευχή: είναι η έμπρακτη προσευχή, που συνίσταται στο να απομακρυνθούμε με όλη τη ψυχή μας δια παντός από κάθε παράβαση των Αγίων εντολών Του και να στερεωθούμε με αυτό στο φόβο Του εκτελώντας κάθε δίκαιο έργο με πνευματική χαρά και ειλικρινή αγάπη.

~ Άγιος Μάξιμος ο Γραικός ~

Η σάρκα δεν μπορεί από μόνη της να αμαρτήσει. Πρέπει πριν να την παρασύρει και να την δελεάσει η ψυχή.

~ Άγιος Ιουστίνος ~

Ο λόγος για τον οποίο αμαρτάνει ο άνθρωπος, είναι ότι ξεγελάστηκε πάνω στην αναζήτηση του αγαθού, εξαιτίας της αθέτησης του ηθικού νόμου που είναι γραμμένος στην καρδιά του.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όπως οι ασθένειες φθείρουν σοβαρά τα σώματα και τα θανατώνουν, έτσι και οι αμαρτίες, φθείρουν και θανατώνουν την ψυχή.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η αμαρτία διαφθείρει τον άνθρωπο, είναι σκοτάδι και μεγάλο κακό, γιατί αντιστρατεύεται το θέλημα του Θεού.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αμαρτάνουμε λοιπόν γιατί έχουμε προδιάθεση στην αμαρτία η οποία γεννιέται από την αμέλειά μας στο να λατρεύουμε τον Θεό.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η ασθένεια της ψυχής (λόγω των αμαρτιών), είναι βαρύτερη και πιο επικίνδυνη από την ασθένεια του σώματος, διότι η μεν ασθένεια του σώματος φέρνει τον θάνατο του θνητού σώματος, η ασθένεια όμως της ψυχής, φέρνει τον θάνατον της ψυχής, που είναι αθάνατη.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αν δεν νοιώσουμε τι είδους μας έπλασε ο Θεός, δεν θα νοιώσουμε τι είδους μας έκανε η αμαρτία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Σιναϊτης ~

Την ώρα που θα καλύψουμε το σφάλμα (αμάρτημα) του αδελφού μας και ο Θεός σκεπάζει το δικό μας. Και την ώρα που θα φανερώσουμε το σφάλμα του αδελφού μας και ο Θεός θα φανερώσει το δικό μας.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Κανένας από εμάς δεν μπορεί με την δική του δύναμη, να γλυτώσει από τις μεθόδους και τις τέχνες του πονηρού, παρά μόνο με την ανίκητη δύναμη του Χριστού. Μάταια λοιπόν πλανιούνται, όσοι υπερηφανεύονται και φουσκώνουν διαφημίζοντας, ότι με τις ασκήσεις που κάνουν και με το αυτεξούσιό τους καταργούν την αμαρτία, η οποία καταργείται μόνο με τη Χάρη του Θεού, καθώς έχει νεκρωθεί δια του μυστηρίου του Σταυρού. Γι' αυτό και ο φωστήρας της Εκκλησίας, Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει, ότι δεν αρκεί η προθυμία του ανθρώπου, αν δεν δεχτεί και τη βοήθεια του ουρανού. Και ούτε πάλι, θα κερδίσουμε τίποτε από την Θεία βοήθεια, αν δεν έχουμε προθυμία. Αυτά τα δύο τα φανερώνουν ο Ιούδας και ο Πέτρος. Ο Ιούδας αν και είχε πολλή βοήθεια, δεν ωφελήθηκε τίποτε, γιατί δεν θέλησε, ούτε συνεισέφερε τη δική του προαίρεση και προθυμία. Ο Πέτρος πάλι, αν και είχε προθυμία, επειδή δε βοηθήθηκε, κατέπεσε. Γιατί η αρετή συνυφαίνεται από τα δύο, τη βοήθεια του Θεού και την προθυμία του ανθρώπου. Γι' αυτό σας παρακαλώ, λέει, ούτε να αναθέσομε το παν στο Θεό και εμείς να κοιμόμαστε, ούτε όταν έχουμε προθυμία, να νομίζουμε, ότι το παν το κατορθώναμε με τους δικούς μας κόπους.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Η αμαρτία όταν γίνει μια φορά, είναι φωτιά σε ξερά χόρτα, πέτρα που κυλάει στην κατηφοριά, χαράδρα που πλαταίνει τις ρεματιές και με κάθε τρόπο ετοιμάζει την απώλεια του αμαρτωλού.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Είπε κάποιος από τους παλαιούς (ο Όσιος Ευάγριος) ορθά και πετυχημένα, ότι από τους δαίμονες που μας πολεμούν, πρώτοι είναι εκείνοι που τους έχουν ανατεθεί οι ορέξεις της γαστριμαργίας, εκείνοι που μας υποβάλλουν τη φιλαργυρία και εκείνοι που μας παρακινούν στην κενοδοξία. Οι άλλοι δαίμονες έρχονται πίσω από αυτούς και τους διαδέχονται παραλαμβάνοντας εκείνους, που πληγώνονται από τους προηγούμενους. Και πράγματι, με την παρατήρηση κατάλαβα, ότι δεν είναι δυνατόν να πέσει ο άνθρωπος σε αμαρτία ή πάθος, αν δεν έχει προηγουμένως καταπληγωθεί από ένα απ' αυτά τα τρία. Γι' αυτό και ο διάβολος, τους τρεις αυτούς λογισμούς παρουσίασε στον Σωτήρα μας (στο Σαραντάριο Όρος).

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Όσο πιο εύκολο είναι να αμαρτάνομε με τη διάνοια από το να αμαρτάνουμε με την πράξη, τόσο βαρύτερος είναι ο πόλεμος που γίνεται με τα νοήματα, από τον πόλεμο με τα πράγματα.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Αν δεν αμαρτήσει κανείς πρώτα με την διάνοια, δεν θα αμαρτήσει ποτέ με την πράξη.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Μόνο για δύο λόγους μπορούμε να αναφέρουμε χωρίς πάθος τα αμαρτήματα του πλησίον: ή για να τον διορθώσουσε, ή για να ωφελήσουμε κάποιον άλλον.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Σχεδόν κάθε αμαρτία γίνεται για χάρη της ηδονής, και η εξάλειψή της γίνεται με την κακοπάθεια και τη λύπη, που προξενούνται είτε θεληματικά με τη μετάνοια, είτε με τρόπο που οικονομεί η Θεία Πρόνοια. Γιατί αν ανακρίναμε τον εαυτόν μας, δεν θα καταδικαζόμαστε από το Θεό. Και όταν δοκιμαζόμαστε από τον Κύριο με θλίψεις, μας παιδαγωγεί για να μη κατακριθούμε μαζί με τον κόσμο.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όπως ακριβώς τις ημέρες διαδέχονται οι νύχτες, και τα καλοκαίρια οι χειμώνες, έτσι και τη ματαιοδοξία και την ηδονή (και πάσης φύσεως αμαρτία), τις διαδέχονται λύπες και στεναχώριες, είτε στην παρούσα ζωή, είτε στη μέλλουσα.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Μην κάνεις κακή χρήση των νοημάτων, για να μην κάνεις κατ' ανάγκην κακή χρήση και των πραγμάτων. Γιατί αν δεν αμαρτήσει κανείς πρώτα με την διάνοια, δεν θα αμαρτήσει ποτέ με την πράξη.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Δεν υπάρχει ασυγχώρητη αμαρτία, παρά μόνο η αμετανόητη.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όταν ο άνθρωπος επικαλείται το όνομα του Θεού όσον μπορεί συχνότερα, δεν πέφτει εύκολα σε αμαρτήματα.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Πρόσεχε αδελφέ, γιατί ο εχθρός πολεμάει με διάφορους τρόπους τους αγωνιστές. Και πριν πραγματοποιηθεί η αμαρτία, τη δείχνει στα μάτια τους πολύ μικρή. Μετά τη διάπραξη της αμαρτίας όμως, ο πονηρός την παρουσιάζει υπερβολικά βαριά στα μάτια εκείνου που αμάρτησε, σηκώνοντας εναντίον του μύρια κύματα λογισμών, έτσι ώστε, να τον καταποντίσει στο βυθό της απελπισίας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αυτός που λέει ότι δεν αμάρτησε, είναι τυφλός, κοντόφθαλμος και ταλαίπωρος περισσότερο από όλους τους ανθρώπους.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Εκείνος που διαπράττει την αμαρτία, έχει περισσότερο πόλεμο, από εκείνον που εγκρατεύεται. Διότι, όπως εκείνος που χύνει σε έναν τόπο βρωμιές, αυξάνει τη δυσωδία, έτσι και εκείνος που δεν εγκρατευεται, αυξάνει το πάθος.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Τέτοια είναι η φύση της αμαρτίας: Ευχαριστεί λίγο και τιμωρεί πολύ. Τέρπει προσωρινά και τιμωρεί αιώνια.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αυτός που συγκατατέθηκε στον αμαρτωλό λογισμό, χωρίς να τον πράξει, μοιάζει με ζαρκάδι που χτυπήθηκε με τόξο και ξέφυγε από τα χέρια των κυνηγών, έχοντας ωστόσο το βέλος στο σώμα του.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αποφεύγεις τη φωτιά για να μην καεί το σώμα σου, έτσι να αποφεύγεις και την αμαρτία, για μην καεί το σώμα σου μαζί με την ψυχή σου, στην φωτιά που δεν σβήνει ποτέ...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Σε ό,τι γενικά κάνεις, να έχεις την αίσθηση του Θεού, διότι ο Θεός βλέπει κάθε σου σκέψη και κάθε λογισμό και έτσι δεν θα αμαρτήσεις ποτέ.

~ Άγιος Ησαϊας ο Αναχωρητής ~

Όποιος κατορθώνει να λέγει κάθε μέρα στον εαυτό του: σήμερα είναι η τελευταία ημέρα της ζωής μου, ουδέποτε θα αμαρτήσει θεληματικά προς το Θεό. Εκείνος όμως που περιμένει, πως έχει πολλά ακόμη χρόνια να ζήσει, δίχως άλλο θα περιμπλεχθεί στα βρόχια της αμαρτίας. Ο Θεός αγιάζει την ψυχή, που διαρκώς προετοιμάζεται να λογοδοτήσει για τις πράξεις τις. Όποιος λησμονεί την Κρίση, μένει στη δουλεία της αμαρτίας.

~ Άγιος Ησαϊας ο Αναχωρητής ~

Αρχή της αμαρτίας είναι η επιθυμία, με την οποία χάνεται η λογική ψυχή. Η επιθυμία που προέρχεται από τις ενθυμήσεις είναι η ρίζα των σκοτεινών παθών. Και η ψυχή όταν είναι μέσα στην κακή επιθυμία αγνοεί τον εαυτό της, ότι είναι «πνοή» του Θεού, και έτσι οδηγείται στην αμαρτία, χωρίς να συλλογίζεται η ανόητη τις μετά θάνατον τιμωρίες.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αν ζούμε σαν να πεθαίνουμε κάθε μέρα, δεν θα αμαρτήσουμε.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Το σημαντικό δεν είναι να κάνεις θαύματα, το σημαντικό δεν είναι να βλέπεις τους Αγγέλους, το σημαντικό είναι να βλέπεις τις δικές σου αμαρτίες.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αδελφοί μου, όταν ήμουν νέος έκανα μια σκέψη λάθος. Μου φάνηκε στην αρχή, καλή και σωστή. Αργότερα όμως μετάνοιωσα πικρά! Μου έλεγε ο λογισμός μου: ''Νέος είμαι! Ας κάνω τώρα και καμμία αμαρτία. Ας χαρώ τούτο ή και εκείνο το απογορευμένο. Δεν χάλασε ο κόσμος. Όταν θα γεράσω, κάνω και τα ενάρετα και τα καλά!''. Αυτήν την σκέψη έκανα! Και γιατί μετάνοιωσα; Γιατί στο μεταξύ, οι αμαρτίες ρίζωσαν βαθιά μέσα μου. Και τώρα που μεγάλωσα και γερνάω, δεν μπορώ να τις αφήσω και να κάνω το καλό! Λοιπόν, προσέχετε και εσείς, για να μην πάθετε το ίδιο. Φυλαχθείτε. Τα καλά έργα να κάνετε και όχι τις αμαρτίες. Αυτά τα έργα να ριζώσουν μέσα σας και όχι οι αμαρτίες... Όποιος από τη νεανική του ηλικία αναλαμβάνει τον αγώνα της αρετής, δεν δαπανά το χρόνο του κατόπιν στο να θεραπεύει τα τραύματα, αλλά από το ξεκίνημά του λαμβάνει τα βραβεία. Και στήνει τρόπαια και συνεχώς νικά και σαν άλλος Ολυμπιονίκης από νέος επευφημούμενος, προχωρεί προς το γήρας με μύρια στεφάνια στεφανωμένος την κεφαλή.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Να ντρεπόμαστε όταν πηγαίνουμε να κάνουμε την αμαρτία και όχι όταν την εξομολογούμαστε.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Το πεδίο όπου αμαρτάνει η ψυχή είναι τριπλό: τα έργα, τα λόγια και οι λογισμοί. Το καλό της αναμαρτησίας είναι εξαπλό: πρέπει να διατηρούμε αναμάρτητες τις πέντε αισθήσεις και τον προφορικό λόγο. Εκείνος που δεν αμαρτάνει σ' αυτά, είναι τέλειος άνθρωπος και έχει τη δύναμη να χαλιναγωγήσει και τα λοιπά μέρη της ψυχής.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Εκείνος που δεν βλάπτει με τα έργα την ψυχή του, δεν σημαίνει ότι την φύλαξε αμόλυντη και από τα λόγια. Ούτε πάλι εκείνος που την φύλαξε από λόγια, δεν την μόλυνε και με ακάθαρτους λογισμούς. Γιατί η αμαρτία γίνεται με τρεις τρόπους.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Οι δαίμονες πολεμούν την ψυχή με τους λογισμούς πρώτα και όχι με τα πράγματα. Τα πράγματα, την πολεμούν μόνα τους. Αιτία του πολέμου των πραγμάτων είναι η ακοή και η όραση, ενώ των λογισμών, η συνήθεια και οι δαίμονες.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Αν κάποιος δεν έχει αγγίξει το τέλειο μέτρο της αγάπης και δεν έχει φτάσει ακόμα να δεθεί μ' αυτήν την ίδια την αγάπη, αυτός βρίσκεται ακόμα κάτω από τον φόβο και τον πόλεμο και τον κίνδυνο της πτώσεως και αν δεν ασφαλίσει τον εαυτό του, ο σατανάς τον ρίχνει στην αμαρτία. Αν όμως κάποιος φτάσει στην τέλεια αγάπη, αυτός είναι δεμένος και αιχμαλωτισμένος στην Χάρη του Θεού.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Τίποτα δεν οδηγεί με τόση ευκολία στην αμαρτία, όσο η σύγχυση και η πολυλογία.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Ποτέ δεν πρέπει να επαινούμε την αμαρτία. Συγχωρούμε τον αμαρτωλό και όχι την αμαρτία. Εάν δεν κάνουμε αυτήν την διάκριση, αυτό το διαχωρισμό μεταξύ αμαρτίας και αμαρτωλού, θα βρισκόμαστε πάντοτε σε λάθος δρόμο.

~ Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης ~

Υπάρχουν τα θανάσιμα αμαρτήματα και τα μη θανάσιμα. Θανάσιμο αμάρτημα είναι αυτό, για το οποίο αν δεν μετανοήσεις και κατά την τέλεσή του επέλθει ο θάνατος, τότε πηγαίνεις στην κόλαση. Αν όμως μετανοήσεις, τότε αυτό αμέσως θα συγχωρεθεί. Θανάσιμο ονομάζεται το αμάρτημα, επειδή εξ αυτού η ψυχή πεθαίνει και μπορεί να αναγεννηθεί, μόνο μέσω της μετανοίας. Το αμάρτημα για την ψυχή, είναι ό,τι το σωματικό τραύμα για το σώμα. Υπάρχουν τραύματα που γιατρεύονται, τα οποία δεν επιφέρουν τον θάνατο του σώματος, υπάρχουν όμως και τραύματα θανάσιμα. Το ίδιο συμβαίνει και με τα αμαρτήματα. Το θανάσιμο αμάρτημα σκοτώνει την ψυχή, την καθιστά ανίκανη να βρει την πνευματική μακαριότητα. Αν για παράδειγμα, βάζατε έναν τυφλό σε μέρος με θαυμάσια θέα και τον ρωτούσατε: "Δεν είναι αλήθεια θαυμάσια η θέα, τι ομορφιά είναι αυτή!", αυτός φυσικά θα απαντούσε, ότι δεν νοιώθει αυτήν την ομορφιά, καθώς ούτε μάτια, ούτε όραση

έχει. Το ίδιο μπορείτε να πείτε και για την ανικανότητα μιας ψυχής σκοτωμένης από την αμαρτία, να βρει την αιώνια μακαριότητα...

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Είναι τεράστια η διαφορά, ανάμεσα στην αμαρτία που κάνει κάποιος από πρόθεση, έχοντας διάθεση φιλάμαρτη και στην αμαρτία που κάνει άλλος από αδυναμία, έχοντας διάθεση φιλόθεη. Είναι τεράστια η διαφορά ανάμεσα στην ζωή της αμαρτίας, τη ζωή της ικανοποιήσεως όλων των επιθυμιών και των παθών και τη ζωή που συμφωνεί με το θέλημα του Θεού, αλλά περιστασιακά κηλιδώνεται από την αμαρτία, λόγω της ανθρώπινης αδυναμίας.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Με την έχθρα σου προς την αμαρτία, που είναι τόσο μισητή στον Θεό, δείξε και απόδειξε την αγάπη σου προς Αυτόν.

~ Άγιος Νεκτάριος της Όπτινα ~

Μην περιμένεις να νικήσεις με τις δικές σου δυνάμεις την αμαρτία, γιατί από τη γέννησή σου, έχεις τεθεί κάτω από τον ζυγό της και είσαι δούλος της. Θα ελευθερωθείς απ' αυτήν, μόνο αν η Χάρις του Θεού σε ενισχύσει. Και αυτήν ακόμη την καλή προαίρεσή σου, πρέπει να την διεγείρει μέσα σου ο Κύριος με τη Χάρη Του. Αν η πηγή δεν αναβλύσει νερό, το ποτάμι στερεύει. Αν η Θεία Χάρις δεν ενεργήσει, ο άνθρωπος πνευματικά στερεύει.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Αν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δεν θα πεθάνεις όταν πεθάνεις! Αν δηλαδή πριν από τον βιολογικό σου θάνατο γίνεις νεκρός ως προς την αμαρτία, τότε το τέλος της επιγείου ζωής σου δεν θα είναι θάνατος, αλλά μετάβαση σε μιαν άλλη ατελεύτητη και μακαρία ζωή.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Διαπίστωσε και τις πιο ασήμαντες αδυναμίες σου και πολέμησέ τες. Αν αδιαφορήσεις για τις μικρές πτώσεις και τα μικρά αμαρτήματα, να είσαι βέβαιος, ότι θα δεις κάποτε τον εαυτό σου ν' αδιαφορεί και για τα μεγάλα. Από την πιο φευγαλέα και λεπτή αμαρτωλή σκέψη γεννιέται κάποτε, το πιο σοβαρό αμάρτημα...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η αμαρτία φαίνεται γλυκειά στον άνθρωπο, αλλά οι καρποί της είναι πικροί και φοβεροί.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Όποιος αμαρτάνει και δεν απομακρύνεται από την αμαρτία, εκείνου η προσευχή δεν εισακούγεται από τον Θεό.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Οι ορατές αλλά μη πραγματικές αρετές μας, μας εμποδίζουν να δούμε τις αόρατες μα πραγματικές αμαρτίες μας.

~ Άγιος Φιλάρετος Μόσχας ~

Οι πανούργοι δαίμονες, πρώτα επιχειρούν με κάθε μέσο να ρίξουν το νου μας στο σκοτισμό και στη λήθη, για να μπορέσουν μετά να μας ρίξουν στην άβυσσο της αμαρτίας.

~ Όσιος Παϊσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Καρδιακή ακαθαρσία είναι ο πόθος της λαγνείας και η εφάμαρτη πύρωση της καρδιάς. Σωματική ακαθαρσία είναι η έμπρακτη πτώση στην αμαρτία. Νοητική ακαθαρσία είναι οι ρυπαροί λογισμοί. Και ψυχική ακαθαρσία είναι τα ποικίλα πάθη της ψυχής, κάθετι κακό στο οποίο η ψυχή αγαπάει και είναι προσκολλημένη και με το οποίο ευχαριστείται.

~ Όσιος Παϊσιος ο Βελιτσκόφσκυ ~

Πρωταρχικό και κύριο μέλημά μας στον αγώνα εναντίον της αμαρτίας, πρέπει να είναι η έγκαιρη απομάκρυνση των πονηρών λογισμών από τον νου και των εμπαθών αισθημάτων από την καρδιά.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Από τον πονηρό λογισμό, που δεν τον εκδιώξαμε (κάναμε συγκατάθεση), γεννήθηκε το συναίσθημα και από απ' αυτά τα δύο γεννήθηκε η επιθυμία. Έτσι ο νους κυριεύεται από το πάθος και η ψυχή μολύνεται από την αμαρτία, αμαρτία ωστόσο μόνο νοερή (αμαρτήσαμε δηλ. μόνο νοερά και όχι στην πράξη). Είναι μακρύς ακόμα ο δρόμος ως την πράξη. Ανάμεσα στην επιθυμία και την πράξη, υπάρχουν δύο ακόμα στάδια: α) η απόφαση και β) ο σχεδιασμός της πράξεως. Το πως διαμορφώνεται η απόφαση δεν είναι πάντα φανερό. Σε εμβρυώδη μορφή ενυπάρχει ήδη στην επιθυμία. Στην συνέχεια αναπτύσσεται μαζί με τον σχεδιασμό της πράξεως, δηλαδή την επιλογή των μέσων, τον προσδιορισμό των μεθόδων και την εξεύρεση των καταλλήλων συνθηκών. Η απόφαση είναι ολοκληρωμένη, όταν όλα πια έχουν σχεδιαστεί και προμελετηθεί. Τότε η πράξη έχει ήδη συντελεστεί νοερά, η αμαρτία έχει ήδη διαπραχτεί μπροστά στον Θεό, οι εντολές έχουν ήδη καταπατηθεί, η συνείδηση έχει ήδη παραβιαστεί. Συχνά περνάει πολύς καιρός από την γέννηση της επιθυμίας, ως την απόφαση και τον σχεδιασμό της πράξεως. Η ψυχή συγκρατείται από τον φόβο του Θεού. Ο νους δεν ξεχνάει τις εντολές του Ευαγγελίου. Και η συνείδηση δεν σωπαίνει... Ωστόσο, όλες οι σωτήριες παραινέσεις της αψηφούνται. Γι' αυτό ακριβώς ήδη στην απόφαση υπάρχει παράβαση και αμαρτία. Ο λογισμός, το συναίσθημα και η επιθυμία έχουν πλέον κυριεύσει όλη την ψυχή. Η κλίση πρός την αμαρτία, πάντως, δεν είναι ακόμη ακαταμάχητη. Ακαταμάχητη γίνεται, από την στιγμή που η ψυχή αρχίζει να μελετά με προσοχή και επιμονή τον τρόπο ικανοποιήσεως του πάθους. Τότε πια βαδίζει προς την ολοκλήρωση της αμαρτίας. Όσο η απόφαση διαμορφώνεται, η ελευθερία περιορίζεται. Η ψυχή όλο και πιο έντονα αισθάνεται πως είναι απόλυτα αναγκασμένη να πραγματοποιήσει τον εμπαθή σκοπό της. Αλλά τέτοια υποχρέωση δεν έχει. Αυτό που αισθάνεται είναι μία αυταπάτη, μία πλάνη. Η απόφασή της μπορεί να παραμείνει ανεκπλήρωτη εξαιτίας οποιουδήποτε κωλύματος, που ενδεχομένως θα παρουσιαστεί. Ίσως, όμως και αυτοθέλητα να παραιτηθεί από τον σκοπό της η ψυχή, αν υπερισχύσουν τελικά μέσα της ο φόβος του Θεού και η φωνή της συνειδήσεως. Διαφορετικά, ο εμπαθής σκοπός πραγματοποιείται, όπως σχεδιάστηκε. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι το σχέδιο υλοποιήθηκε. Το πάθος ικανοποιήθηκε. Η αμαρτία διαπράχτηκε. Η απόφαση μετουσιώθηκε σε πράξη. Τί άλλο απομένει να γίνει; Φαινομενικά τίποτα. Μα δεν είναι έτσι. Το κακό έχει προεκτάσεις και επακόλουθα. Π ρ ώ τ ο ν: Ως την στιγμή της πτώσεως, ο φόβος του Θεού και η συνείδηση απλώς αγνοήθηκαν και περιφρονήθηκαν• τώρα, με την πτώση, παραβιάστηκαν και καταπατήθηκαν. Ως την στιγμή της πτώσεως, η συνείδηση ήταν σαν μια μητέρα που

πάσχιζε να αποτρέψει τον γιό της - την ψυχή - από την αμαρτία και εκείνος απλώς δεν της έδινε σημασία· τώρα με την πτώση, ο γιός αμαρτάνει, απαντώντας στις ικεσίες της μητέρας του με γρονθοκοπήματα και χαστούκια Δ ε ύ τ ε ρ ο ν: Τώρα η εσωτερική διεργασία, που οδήγησε στην πτώση, επηρεάζεται από τα εξωτερικά γεγονότα. Και θα συνεχίσει να επηρεάζεται, εκτός και αν ο άνθρωπος μετανοήσει. Αν δεν το κάνει, θα γεύεται για πάντα τους καρπούς της αμαρτίας και Τ ρ ί τ ο ν: Η Θεία Χάρη εγκαταλείπει τον άνθρωπο, που απομακρύνεται από τον Θεό και πηγαίνει με τον εχθρό του. Τότε μαραζώνει, λυγίζει, αισθάνεται να συντρίβεται κάτω από ένα βαρύ φορτίο. Σ' αυτόν εκπληρώνεται ο λόγος του Κυρίου για το δαιμονικό πνεύμα, που επιστρέφει με άλλα εφτά πιο πονηρά δαιμόνια (Ματθ. 12,43-45). Μελαγχολία, ανησυχία, ψυχοπλάκωμα - να ποιός είναι ο μισθός του πάθους που ικανοποιήθηκε. Απίστευτο! Από την ικανοποίηση του πάθους ο άνθρωπος περιμένει έναν παράδεισο: «Θα είστε σαν θεοί» (Γεν. 3,5). Μόλις όμως το ικανοποιήσει, βγαίνει από την πλάνη και διαπιστώνει πως ο ποθητός ''παράδεισος'', δεν ήταν, παρά μια αυταπάτη. Τώρα έχει μείνει με το κενό, την οδύνη, την στενοχώρια, το βάρος. Βλέπει, πως η προσδοκία του διαψεύστηκε. Περίμενε να χαρεί, μα έγινε το εντελώς αντίθετο. Ο δρόμος που πήρε, δρόμος ενδόσεως στο πάθος, τον οδήγησε στην αμαρτία και την κατάθλιψη.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ένα ανεξομολόγητο αμάρτημα δεν λύνεται (εάν δεν εξομολογηθεί), αλλά παραμένει στη ψυχή και την ακολουθεί ως τον άλλο κόσμο. Είναι σαν μια μαύρη κηλίδα, πάνω σε ένα λευκό φόρεμα. Η εξυπνάδα και η καποτσοσύνη, δεν περνάνε στην άλλη ζωή. Γι' αυτό πρέπει να κάνουμε όχι ό,τι θέλουν οι άνθρωποι σωστό, αλλά ό,τι μας λέει ο Κύριος.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο εχθρός σας προτρέπει ύπουλα σε νέες πτώσεις, υποβάλλοντας την σκέψη, ότι και χωρίς μετάνοια, συγχωρεί ο Θεός. Αυτό αποτελεί θανάσιμη πλάνη. Είναι φοβερό να αμαρτάνη κανείς, ελπίζοντας στο έλεος του Θεού.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Εάν μετά την μετάνοιά μας, υποπέσουμε πάλι στα παλαιά (θανάσιμα) αμαρτήματά μας, τότε κινδυνεύουμε να πεθάνουμε αμετανόητοι, διότι η μετάνοια στα ίδια αμαρτήματα, είναι πολύ δυσκολότερη από ότι ήταν την πρώτη φορά. Μην ξεχνάτε τα αποτελέσματα της υποτροπής, σε μια σοβαρή σωματική ασθένεια: Αν μετά την θεραπεία του αρρώστου, εμφανιστεί για δεύτερη φορά η ίδια αρρώστια, αντιμετωπίζεται και υποχωρεί πολύ δύσκολα. Αν εμφανιστεί και τρίτη φορά, επιφέρει τον θάνατο...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Όποιος μισεί την αμαρτία και έχει την διάθεση να αγωνιστεί εναντίον της ως το τέλος της ζωής του, δεν θεωρείται αμαρτωλός από τον Κύριο.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Το να λες: ''Εγώ είμαι ο πιο αμαρτωλός από άλλους'', αυτό είναι περηφάνια! Πρέπει να λες: «Εγώ είμαι μεγάλος αμαρτωλός». Αλλιώτικα τι σημαίνει; Εσύ βλέπεις τις αμαρτίες των άλλων και γι' αυτό ξέρεις, ότι είσαι πιο αμαρτωλός; Το να παραδέχεσαι όμως συνειδητά, ότι είσαι ένας αμαρτωλός, αυτό είναι καλό.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Από τον άνθρωπο που έχασε τα λογικά του, δεν θα ζητήσει ο Θεός λόγο για τις αμαρτίες του.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Αν τα λόγια αυτά είναι άσχημα, αν το στόμα μας, με το οποίο λαμβάνουμε το άχραντο Σώμα και το τίμιο Αίμα του Χριστού ανοίγει για να λέμε διάφορες βρισιές και αισχρολογίες, αυτό μας κάνει ακάθαρτους. Ο άνθρωπος που βρίζει, τον εαυτό του βρίζει, και αυτός που συκοφαντεί τον πλησίον του, τον εαυτό του συκοφαντεί και φανερώνει μ' αυτό τον τρόπο την ρυπαρότητα και την ακαθαρσία της ψυχής του. Αυτός που βρίζει, μιαίνει τον εαυτό του και όχι εκείνον που βρίζει. Μας κάνουν ακάθαρτους όλα εκείνα που βγαίνουν από μέσα μας. Και από μέσα μας βγαίνουν όχι μόνο τα λόγια αλλά και οι πράξεις και γενικά όλη η συμπεριφορά μας. Τα λόγια, τα έργα, ακόμα το βλέμμα μας φανερώνουν την κατάσταση που βρίσκεται η ψυχή μας. Αν τα λόγια μας είναι γεμάτα κακίες και συκοφαντίες, αν τα έργα μας δεν είναι καθαρά και όλη η συμπεριφορά μας δείχνει την κακία, την υπερηφάνεια, τη μεγαλομανία και την τάση να προβάλλουμε τον εαυτό μας, αυτό μας κάνει ακάθαρτους.

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Η Χριστιανική πίστη μας απαγορεύει να είμαστε κατάσκοποι των αμαρτιών των άλλων και επιτάσσει να είμαστε αυστηροί και αμείλικτοι κριτές των δικών μας αμαρτιών. Ο ασθενής που βρίσκεται στο νοσοκομείο μεριμνά για τη δική του ασθένεια και δεν έχει ούτε τη βούληση ούτε το χρόνο να ελέγξει τους άλλους ασθενείς ή να χλευάσει την ασθένειά τους.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Όλες οι αμαρτίες και οι ανομίες μπορούν να περιγραφούν με 2 λέξεις: απιστία προς το Χριστό και απομάκρυνση από τον δρόμο που μας έδειξε.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Κάθε άνθρωπος στη γη είναι άρρωστος από την αμαρτία. Και επειδή η αμαρτία στο βάθος της, δεν είναι παρά κακία και υπερηφάνεια, πρέπει να θεραπεύουμε κάθε αμαρτωλό, με την αγαθότητα και την αγάπη. Πολλές φορές όμως, ενεργούμε αντίθετα και προσθέτουμε κακία στην κακία, αντιθέτουμε υπερηφάνεια στην υπερηφάνεια. Και έτσι η αρρώστεια μεγαλώνει εξαιτίας μας και δεν υποχωρεί. Αντί να θεραπεύουμε, την επιδεινώνουμε. Κύριε, ελέησέ μας, απάλυνε την καρδιά μας...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Είναι στη φύση της αμαρτίας να σκοτίζει τον νου μας, να μας δένει χειροπόδαρα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όταν ο πειρασμός σε παρακινεί για να αμαρτήσεις, να θυμάσαι πως η αμαρτία δυσαρεστεί πάρα πολύ το Θεό. Ο Θεός αποστρέφεται και μισεί την ανομία: «Εμίσησας πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν» (Ψαλμ. 5,6). Και για να το καταλάβεις καλύτερα αυτό, φέρε στο νου σου έναν πατέρα δίκαιο και αυστηρό, ο οποίος αγαπάει την οικογένειά του και προσπαθεί με κάθε μέσο να αναθρέψει τα παιδιά του με αρχές, να τα κάνει τίμια, ώστε να τα επιβραβεύσει αργότερα, για την καλή τους συμπεριφορά και να τους χαρίσει τα πλούσια αγαθά που με πολλούς κόπους απόκτησε. Με λύπη του όμως διαπιστώνει, πως

τα παιδιά του δεν ανταποκρίνονται στην αγάπη του πατέρα τους, δεν τον αγαπούν, δεν φροντίζουν για την κληρονομιά που με τόση αγάπη ετοίμασε γι' αυτά, αλλά ζουν απρόσεκτα, τρέχουν ακάθεκτα προς την καταστροφή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο κόσμος βρίσκεται σε κατάσταση αδράνειας, είναι βυθισμένος στον ύπνο της αμαρτίας. Κοιμάται βαθιά... Και ο Θεός τον ξυπνάει με πολέμους, θανατικές επιδημίες, πυρκαγιές, καταστροφικές καταιγίδες, σεισμούς, πλημμύρες, κακούς θερισμούς...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η αμαρτία μας κάνει δούλους του διαβόλου και όσο περισσότερο μείνουμε στην αμαρτία, τόσο πιο δύσκολη θα είναι η επιστροφή μας και τόσο πιο σίγουρη η απώλειά μας. Γι' αυτό και τ' αποτελέσματα κάθε αμαρτίας είναι οδυνηρά...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η αμαρτία είναι ανόητη, καταστροφική. Ο μεθυσμένος π.χ. από την υπερβολική χρήση οινοπνευματωδών ποτών αρρωσταίνει, επιδίδεται σε διάφορες ακολασίες και αισχρές πράξεις, που ο ίδιος ντρέπεται να τις σκέφτεται και να τις θυμάται αργότερα, όταν είναι νηφάλιος. Συνεχίζει όμως να επιδίδεται στο ποτό. Ο κοιλιόδουλος άνθρωπος, αφού φάει υπερβολικά, νοιώθει ένα βάρος, οι ικανότητές του ελαχιστοποιούνται και ο ίδιος βλέπει πως έγινε σαν ζώο. Πάσχει από κατάθλιψη και υφίσταται διάφορες δοκιμασίες. Είναι ανίκανος να σκεφτεί τα ουράνια αγαθά. Συνεχίζει όμως να είναι κοιλιόδουλος και να σκέφτεται μόνο το φαγητό. Ο μοιχός βλέπει, πως με την μοιχεία του διαφθείρει και ατιμάζει την φύση του, την ψυχή και το σώμα του, τα οποία υποβάλλει σε αρρώστιες. Συνεχίζει όμως να μοιχεύει. Ο φιλάργυρος βλέπει, πως τα πλούτη του είναι βάρος, διαπιστώνει πως τον απομακρύνουν από την πνευματική του ελευθερία και τον μετατρέπουν σε σκλάβο. Τον απομακρύνουν από τον Θεό και την αγάπη προς τον πλησίον του και του στερούν την πνευματική και σωματική ανάπαυση. Τα πλούτη τον βάζουν σε πελώριες ανησυχίες, συνεχίζει όμως να συσσωρεύει όλο και περισσότερσ αγαθά. Το ίδιο γίνεται και με κάθε αμαρτία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Διέπραξε κάποιος μια αμαρτία; Τιμωρείται ήδη αρκετά από την ίδια αμαρτία που διέπραξε, από το ίδιο πάθος που τον παρέσυρε και κυρίως τιμωρείται διότι αποξενώθηκε από τον Θεό. Είναι λοιπόν ανόητο και απάνθρωπο, να τρέφουμε κακία εναντίον αυτού του ανθρώπου. Είναι το ίδιο, σαν να ρίχνουμε στη φωτιά, ένα σώμα που είναι ήδη καμμένο. Απέναντι σε ένα τέτοιο άνθρωπο χρωστούμε διπλή αγάπη και προσευχή. Να μην τον κατακρίνουμε λοιπόν και να μην χαιρόμαστε για το κατάντημά του...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Αμαρτάνουμε με τις σκέψεις, με τα λόγια και με τις πράξεις μας. Για να γίνουμε καθαρές εικόνες της Αγίας Τριάδος, πρέπει να αγωνιστούμε, ώστε οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις μας, να αποπνέουν αγιότητα. Η σκέψη αντιπροσωπεύει τον Πατέρα, ο λόγος τον Υιό και η πράξη το Άγιο Πνεύμα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όταν βλέπεις πως ο πλησίον σου σφάλλει και έχει πάθη, προσευχήσου γι' αυτόν.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η ουσία της πτώσεως στην αμαρτία, είναι πάντοτε η ίδια: το να θέλει κανείς να γίνει καλός δια του εαυτού του, το να θέλει κανείς να γίνει τέλειος, δια του εαυτού του, το να θέλει κανείς να γίνει θεός, δια του εαυτού του. Αλλά κατ' αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος ασυναισθήτως, εξισώνεται με τον διάβολο.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Οι αμαρτίες έχουν τον δικό τους θεό και αυτός είναι ο διάβολος. Αυτός είναι και ο κύριος δημιουργός τους. Και οι άνθρωποι όταν κάνουν τις αμαρτίες, γίνονται συνεργοί του διαβόλου και όχι μόνον αυτό, αλλά και δούλοι και υπηρέτες του. Οι αμαρτίες έχουν το βασίλειό τους, τον κόσμο τους και αυτός είναι η κόλαση...

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Κάθε αμαρτία κλέβει και λίγη από την αιωνιότητα μας και απονεκρώνει την αθανασία μας. Ας μην γελιόμαστε: η φιλία με την αμαρτία είναι έχθρα με τον Θεό, είναι έχθρα με τον Κύριο και Χριστό.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Ώ αδελφέ, ώ άνθρωπε, με κάθε αμαρτία με την οποία σε καταβάλλει ο διάβολος γελά μαζί σου. Και όταν σε καταβάλλει σε πολλές αμαρτίες, τότε ορμαθός από πολλά δαιμόνια σιμώνουν γύρω σου, από κάθε γωνιά.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Εάν περάσει μια ημέρα και εσύ δεν έχεις νικήσει μια αμαρτία σου, γνώρισε ότι έγινες περισσότερο θνητός.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

''Εάν είπωμεν ότι ουχ ημαρτήκαμεν, ψεύστην ποιούμεν αυτόν, και ο λόγος αυτού ουκ έστιν εν ημίν'' (Ιωάν. Α' 1,10). Ο Σωτήρας ήρθε στον κόσμο μας, για να μας σώσει από την αμαρτία. Ο ίδιος ασταμάτητα το τονίζει αυτό στο Ευαγγέλιό Του. Εάν όμως εμείς αρχίσουμε να ισχυριζόμαστε ότι δεν έχουμε αμαρτία (για να εξομολογηθούμε), τότε τον Σωτήρα «ψεύστην ποιούμεν». Διότι λέει ότι ήρθε, για να μας σώσει από την αμαρτία, ενώ εμείς δεν έχουμε αμαρτίες... Εκείνος ήρθε στον κόσμο, επειδή είμαστε αμαρτωλοί, σκλάβοι της αμαρτίας και του θανάτου. Αναγνωρίζοντας την αμαρτωλότητά μας, αναγνωρίζουμε την ανάγκη για τον Σωτήρα και την σωτηρία. Τότε «ο λόγος αυτού έστιν εν ημίν». Και ο λόγος Αυτού είναι το Ευαγγέλιό Του, το Ευαγγέλιο της σωτηρίας. Οι ανθρωπολάτρες λένε: ''εμείς δεν έχουμε αμαρτίες, τι χρειαζόμαστε τον Σωτήρα; Δεν χρειαζόμαστε τον Σωτήρα, επειδή δεν έχει από τι να μας σώσει. Εάν έχουμε κάποιες ελλείψεις, εμείς θα τις διορθώσουμε με την παιδεία, τον πολιτισμό, την επιστήμη, την τεχνική. Δεν χρειαζόμαστε τον Θεό καθόλου...''. Έτσι οι ανθρωπολάτρες ανακηρύττουν τον Σωτήρα αυτοαναγνωρισμένο ψεύτη και ως εκ τούτου εχθρό της ανθρωπότητας.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Κάθε αμαρτία διώχνει το Άγιο Πνεύμα. Οι πιο μισητές όμως, Του είναι: Από τις σωματικές η πορνεία και από τις ψυχικές η υπερηφάνεια.

~ Άγιος Ιννοκέντιος Μόσχας ~

Αν ο Χριστιανός έφερνε κάθε στιγμή την Κρίση, η οποία ακολουθεί αμέσως μετά το θάνατό του, δεν θα αμάρτανε με τόση ευκολία.

~ Αββάς Αγάθων ~

Αν ο άνθρωπος δεν έχει βαθειά μέσα στην καρδιά του την πεποίθηση, ότι είναι αμαρτωλός, ο Θεός δεν τον εισακούει.

~ Αββάς Μωϋσής ~

Όσα μπορεί ο άνθρωπος να τα αποφύγει και δεν λαμβάνει τα μέτρα του, είναι σαν να προκαλεί την αμαρτία.

~ Αββάς Σισώης ~

Πέφτουμε στα συγγνωστά αμαρτήματα (μη θανάσιμα) τόσο εύκολα, που θα λέγαμε, ότι είναι σαν να ακολουθούμε ένα φυσικό νόμο. Τα αμαρτήματα αυτά δεν είναι δυνατόν να τα αποφύγουμε εντελώς, όσο προσεκτικοί και επιμελείς και αν είμσστε. Λέει η Γραφή: "Εάν πούμε, ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτόν μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας" (Α' Ιωάννου 1,8-10).

~ Αββάς Πινούφριος ~

Να κοιμάσαι σε πλούσιο κρεβάτι, αλλά να θυμάσαι και τις σκληρές σανίδες του φερέτρου σου. Πρέπει να αποφεύγει κανείς όλες τις αφορμές για την αμαρτία, όλους τους χώρους, τα πρόσωπα, τα πράγματα που μπορούν να είναι για εσάς από τον πειρασμό και να σας επιβάλλουν αμαρτωλές επιθυμίες. Να θυμάσαι πάντα τα τελευταία σου: το θάνατο, την κρίση, την ανάσταση, τη ζωή του μέλλοντος αιώνος. Όσο το δυνατό συχνότερα να σκέπτεσαι την πανταχού παρουσία του Θεού, να συλλογίζεσαι τις αγαθοεργίες του Θεού, ειδικά τη ζωή του Χριστού στη γη, τα μαρτύριά Του, το θάνατό Του και γενικότερα τις κύριες αλήθειες της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης. Η καρδιακή και η επιμελής προσευχή, η συχνή επίκληση του ονόματος του Χριστού βοηθάει πολύ, στο να κρατιέται κάνεις μακριά από την αμαρτία. Πρέπει να κάνει κανείς αυτοέλεγχο, να επαγρυπνεί, να παρατηρεί τον εαυτό του, τα συναισθήματα, τις επιθυμίες, τις πράξεις του. Όσο συχνότερα γίνεται να εξομολογείται στον πνευματικό του πατέρα, να υπακούει στις συμβουλές του και να κοινωνεί άξια των Αχράντων Μυστηρίων. Να παρευρίσκεται στις Εκκλησιαστικές ακολουθίες και να διαβάζει στο σπίτι του πνευματικά βιβλία. Να συζητάει κανείς με ανθρώπους ευσεβείς και να αποφεύγει τις άσκοπες συζητήσεις. Να υπάρχει πάντοτε στον ελεύθερο από τις ακολουθίες χρόνο κάποια ψυχωφέλιμη ενασχόληση, κάποια εργασία και να μην μένει αργός. Με λίγα λόγια, πρέπει να προσεύχεται, να εργάζεται αδιάκοπα και συνεχώς να παρατηρεί τον εαυτό του. Έτσι θα αποφεύγει όσο μπορεί την αμαρτία...

~ Στάρετς Βαρνάβας ~

Αν η ψυχή σου μολυνθεί από κάποιο θανάσιμο αμάρτημα, τότε και άλλες αμαρτίες θα σπεύσουν και θα σε προτρέπουν να τις διαπράξεις.

~ Στάρετς Ευστράτιος ~

Αιτία κάθε αμαρτίας είναι η απροθυμία μας, να αρνηθούμε τον ύπνο, την βρώση και την πόση.

~ Στάρετς Ευστράτιος ~

Αν οι αμαρτίες του αδελφού σου που θέλεις να διορθώσεις σ' ενοχλούν, σ' εκνευρίζουν και χάνεις την ειρήνη σου, τότε αμαρτάνεις και εσύ. Η αμαρτία δεν διορθώνεται με την αμαρτία, αλλά με την ταπείνωση.

~ Στάρετς Ιωσήφ ~

Και αμαρτία είναι το να λυπήσεις τον Θεό. Και ο φόβος μη λυπήσεις τον Θεό, είναι η αγάπη προς τον Θεό.

~ Στάρετς Σαμψών ~

Στα μάτια του Θεού, ως αμαρτία δεν λογίζεται μόνο η πράξη και τα λόγια, αλλά κυρίως η επιθυμία και η πρόθεση. Στην Μέλλουσα Κρίση θα μας ζητηθεί λόγος, όχι μόνο γι' αυτό που πράξαμε, αλλά και γι' αυτά που μπορούσαμε να πράξουμε και δεν κάναμε. Διότι αμαρτία δεν ειναι μονάχα το αποτέλεσμα, αλλά εξίσου αμαρτία λογίζεται και η πρόθεση εκείνου, που την προκάλεσε. Τί σημασία δηλ. έχει αν σκοτώσουμε τον αδερφό μας εμείς οι ίδιοι με το μαχαίρι ή αν τον σπρώξουμε προς τον θάνατο με δολιότητα; Είτε με όπλο, είτε με δολοπλοκία συμβεί το φονικό, το αίγουρο είναι ότι αυτός θα πεθάνει εξαιτίας μας. Αν αφήσουμε απροστάτευτο έναν τυφλό που βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού και αυτός πέσει στον γκρεμό, θα είναι άραγε λιγότερο κακό, από το να τον σπρώχναμε στον γκρεμό με τα ίδια μας τα χέρια; Γιατί θα μπορούσε ασφαλώς κάποιος να τον συγκρατήσει, αλλά δεν το έκανε. Δεν θα ήταν πραγματικά το ίδιο υπεύθυνος για τον θάνατο του τυφλού, όποιος θα μπορούσε να τον συγκρατήσει, την στιγμή που αυτός βρισκόταν στο χείλος του γκρεμού και δεν το έκανε; Μήπως θα είμασταν εγκληματίες, μόνο αν στραγγαλίζαμε με τα ίσια μας τα χέρια τον πλησίον μας και θα ήμασταν αθώοι αν του ετοιμάζαμε το σχοινί ή αν του το περνούσαμε στο λαιμό ή τουλάχιστον αν δεν του το βγάζαμε, έστω και την τελευταία στιγμή, ενώ είχαμε ακόμα χρόνο και την δυνατότητα να το κάνουμε;

~ Αββάς Ιωσήφ ~

Είδες παιδί μου, πόσο πικρό είναι το μέλι της αμαρτίας;

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Το ''γιατί'' και το ''θέλω'', είναι τα δύο μεγάλα αμαρτήματα, που μπορούν να σε χωρίσουν από τον Θεό.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Έκανε ο άλλος λάθος, άρρωστος είναι. Η αμαρτία είναι αρρώστια. Να τους λυπόμαστε τους ανθρώπους που κάνουν αμαρτίες.

~ Γερόντισσα Άννα ~

Η αμαρτία ποτέ δεν εμφανίζεται όπως είναι, γυμνή, αφηρημένη, γιατί εάν εμφανισθεί έτσι, δεν απατά εύκολα το νου του ανθρώπου, ώστε να αμαρτήσει. Έρχεται καλυμμένη από μία πρόφαση και με το δόλο. Αυτό απατά τον άνθρωπο.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Όταν βλέπετε ανθρώπους να αμαρτάνουν και να μην έχουν πόλεμο από το διάβολο, κλάψτε τους! Αυτοί είναι για κλάματα, γιατί τους έχει εγκαταλείψει ο Θεός!

~ Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης ~

Για το Θεό δεν υπάρχουν μεγάλα και μικρά αμαρτήματα και ζυγίζει όλα τα αμαρτήματα με το ίδιο βάρος. Και η πιο μικρή αμαρτία έχει άπειρο ''βάρος'' και έπρεπε να χυθεί όχι μία σταγόνα, αλλά όλο το Αίμα του Χριστού στον Γολγοθά, γι΄αυτήν. Είναι έκφραση του ανθρώπου, η μικρή και η μεγάλη αμαρτία. Εμείς με την δική μας ζυγαριά, διακρίνουμε τα αμαρτήματα σε μεγάλα και σε μικρά.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι Πατέρες λένε, ότι και θανάσιμο αμάρτημα να διαπράξει κάποιος π.χ. φόνος, εάν όμως αρχίσει να μετανοεί πραγματικά, μετά από 3 μέρες, αρχίζει η Χάρη του Θεού να τον παρηγορεί, για την μετάνοια που κάνει. Τόσο γρήγορα επισκέπτεται η Θεία Χάρη τον άνθρωπο και δεν τον εγκαταλείπει, διότι ο άνθρωπος δεν θα αντέξει, αφού θα τον κατασπαράξει ο διάβολος.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Δεν μπορώ να υποστηρίζω, ότι είμαι αμαρτωλός και να συνεχίζω να αμαρτάνω. Αυτό είναι ένα ψέμα! Δεν είμαι καθόλου αμαρτωλός. Αμετανόητος είμαι! Άλλο αμετανόητος και άλλο αμαρτωλός. Έχει τεράστια διαφορά. Βέβαια αμαρτωλοί είναι όλοι, αλλά οι αμαρτωλοί χωρίζονται στους μετανοούντες και στους αμετανόητους. Και οι Πατέρες της Εκκλησίας ονόμασαν αμαρτωλούς, μόνο τους μετανοούντες.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Δεν μπορείς να νικήσεις την αμαρτία, αν δεν φύγεις από τα αίτια, που την γεννούν. Και τα κυριότερά της αίτια είναι: Η πολλή ανάπαυση, η καλοπέραση, τα χρήματα, η συναναστροφή με το άλλο φύλο, το ποτό κ.λ.π. Όχι πως αυτά καθ' αυτά είναι αμαρτία, αλλά η κακή χρήση αυτών των πραγμάτων, εύκολα μας παρασύρει προς την αμαρτία. Για τούτο ο άνθρωπος, πρέπει να προσέχει από όλ' αυτά. Είπε κάποιος: «Μην χορτάσεις ψωμί και δεν θα επιθυμήσεις κρασί». Αυτό θέλει να πει, ότι η πτώση σ' ένα πάθος, οδηγεί σε πτώση και σ' άλλο πάθος.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Από την στιγμή που αρχίζουμε να διαπράττουμε την αμαρτία, γινόμαστε δούλοι των δαιμόνων.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Αν και συγχωρείται ο άνθρωπος για την αμαρτίαν του, δια της εξομολογήσεως, ωστόσο όμως παραμένει η φαντασία του σφάλματος και η εργασία αυτής. Γι' αυτό και συγχωρείται η αμαρτία, όμως ο κανόνας παραμένει κατά αναλογία του αμαρτήματος.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ένα πλοίο δεν βουλιάζει μόνο από ένα μεγάλο ρήγμα και από μικρές τρυπούλες. Έτσι και τα μικρά αμαρτήματα επαναλαμβανόμενα γίνονται μεγάλος όγκος και έτσι βουλιάζουν την ψυχή μας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όποιος δεν κλάψει για τις αμαρτίες του σε αυτόν τον κόσμο, θα κλάψει γι΄αυτές στην κόλαση. Όποιος όμως κλάψει τις αμαρτίες του σε αυτόν τον κόσμο, δεν θα κλάψει στην άλλη ζωή, αλλά θα χαίρεται αιωνίως.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όποιος πει ότι δεν έχει αμαρτίες, θα πει το μεγαλύτερο ψέμα και διαπράττει την μεγαλύτερη αμαρτία.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Κανένα πράγμα δεν βοηθά τόσο, ώστε να αποφεύγει κανείς την αμαρτία, όσο η ενθύμηση του θανάτου.

~ Γέροντας Παχώμιος εν Χίω ~

Οι άνθρωποι μόνοι τους, δεν μπορούν να καταλάβουν αν αμαρτάνουν ή όχι. Μόνο ο Κύριος και το Άγιο Πνεύμα το αποκαλύπτουν.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Η αμαρτία είναι έγκλημα κατά της αγάπης του Θεού.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Μόνο όταν μας φωτίσει το φως του Χριστού μπορούμε να βλέπουμε τις αμαρτίες μας. Με την προσευχή η καρδιά αρχίζει σιγά-σιγά να συλλαμβάνει τις επιδράσεις των πνευμάτων που γεμίζουν τον κόσμο. Αντί να προοδεύουμε, βλέπουμε με ολοένα και μεγαλύτερη οξύτητα τα πάθη που μας κατέχουν. Κατά παράδοξο τρόπο, το αίσθημα αυτό της μη προόδου, είναι πρόοδος. Έστω και αν δεν έχουμε δει ακόμη το άκτιστο Φως του Θεού, που μέσω αυτού βλέπουμε τις αμαρτίες μας.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Το σπέρμα που έριξε ο Σατανάς στην καρδιά και το νου του Αδάμ - το λογισμό να γίνει θεός χωρίς τον Θεό - σφηνώθηκε τόσο βαθιά στο είναι μας, ώστε να βρισκόμαστε αδιάκοπα υπό το κράτος της αμαρτίας...

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Όταν αμαρτάνουμε εις βάρος του πλησίον μας, αμαρτάνουμε στην ουσία και ενώπιον του Θεού, διότι ο Θεός είναι πανταχού παρών. Ο Κύριος, ενοικεί στην ψυχή όλων και του καθενός ξεχωριστά. Επομένως η σχέση μας με τους συνανθρώπους μας, καθορίζει και τη σχέση μας με τον Θεό.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Αν αγαπούσαμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά, δεν θα υποκύπταμε ποτέ στην αμαρτία, σε όλη μας τη ζωή, διότι θα ήταν Εκείνος μαζί μας. Εκείνος είναι η φλόγα, που έχει τη δύναμη να κατακάψει καθετί ακάθαρτο και κάθε αμαρτία. Τίποτα το ανίερο, δεν θα εισερχόταν στην ψυχή μας.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Ο Χριστός καταδίκασε ιδιαίτερα τρία αμαρτήματα και συγκεκριμένα: την έλλειψη πίστης στο Θεό και στα λόγια του Θεού, την αφροσύνη, δηλαδή τον εκτροχιασμό από την πίστη και την υποκρισία.

~ Γέροντας Θεόφιλος Παραϊάν ~

Αν δεν μπορείς να αφήσεις την αμαρτία, πώς θα υπομείνεις τις φλόγες της κολάσεως; Αν δεν αντέχεις την επίγεια φωτιά, πώς θα αντέξεις την ''φωτιά'' της κολάσεως, που είναι εκατομμύρια φορές πιο δυνατή;

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Ποτέ ο διάβολος δεν αρχίζει τη μάχη από τα μεγάλα και σοβαρά αμαρτήματα. Προτιμά να αγωνιστεί, για να πείσει τον άνθρωπο να κάνει μία μικρή παράβαση σε ένα μικρό σφάλμα. Εδώ έχει περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας. Ευκολότερα κανείς προχωρεί σε μία μικρή υποχώρηση. Έτσι αρχίζει το ξήλωμα και ο κατήφορος. Το μικρό οδηγεί στο μεγαλύτερο. Και σιγά-σιγά φθάνει ο άνθρωπος στην έσχατη αθλιότητα... Γιατί; Γιατί δεν πρόσεξε στο πρώτο ολίσθημα. Ο Ιούδας δεν έγινε μονομιάς προδότης. Άρχισε με την κλοπή ενός μικροποσού. Προχώρησε σε μεγαλύτερο. Έγινε δέσμιος της φυλαργυρίας. Οδηγήθηκε στην προδοσία του Διδασκάλου Του. Πάντοτε η αρχή των πιο μεγάλων κακών γίνεται με τρόπο ανεπαίσθητο. Οι μεγάλοι διαρρήκτες ξεκίνησαν κλέβοντας ένα αυγό. Και οι μεγάλοι απατεώνες άρχισαν τη δράση τους από μερικά αθώα ψέματα. Πράγματι αυτά που φαίνονται μικρά και ασήμαντα, είναι τα πιο επικίνδυνα. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μιλώντας γι΄αυτό το θέμα έλεγε, ότι ακριβώς επειδή οι άνθρωποι νομίζουν μικρό το αμάρτημα για τούτο εκείνος λυπάται και ανησυχούσε περισσότερο. Τέχνασμα φοβερό και επιτυχημένο του διαβόλου είναι, να μας ωθεί σε νομιζόμενα μικροσφάλματα. Μία πρώτη υποχώρηση ζητά. Εάν του την παραχωρήσουμε, τότε εκείνος κάνει ένα είδος κατοχής στην ψυχή μας και υφαίνει τα δίχτυα της αιχμαλωσίας μας. Μικρή και ασήμαντη λεπτομέρεια στον όλο μηχανισμό του αυτοκινήτου ο πίρος που συγκρατεί τον τροχό. Εάν όμως αυτός λείψει, ο τροχός θα φύγει και το δυστύχημα θα ακολουθήσει. Από ένα καρφί χάθηκε κάποτε μία μάχη. Έλειπε ένα καρφί από το πέταλο του αλόγου που ίππευε ο στρατηγός. Κατά τη μάχη λόγω χαλαρότητος, έφυγε και το δεύτερο καρφί και το τρίτο. Έπειτα έφυγε όλο το πέταλο. Το άλογο, χωρίς πέταλο σκόνταψε, έπεσε, έριξε καταγής τον αναβάτη, τον σκότωσε. Το ακέφαλο στράτευμα ηττήθηκε...

~ Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος ~

Δεν πρέπει να μας παραπλανά η ιδέα, ότι υπάρχουν βαριά και ελαφριά αμαρτήματα. Ασφαλώς και δεν πρέπει να τα βάζουμε όλα στο ίδιο σακί. Όμως ακόμη και μία συγγνωστή (μη θανάσιμη) αμαρτία, αν διαπράττεται με τη θέλησή μας, εν πλήρει συνειδήσει και έχει προμελετηθεί με κυνισμό, είναι δυνατόν να παρασύρει την ψυχή στον θάνατο. Στη διάρκεια του πολέμου ήμουν γιατρός. Μια νύχτα μεταφέρουν από το μέτωπο στον τομέα ευθύνης μας έναν αξιωματικό βαριά πληγωμένο, διάτρητο παντού από τις ριπές ενός μυδραλιοβόλου. Θα μπορούσαμε να καθίσουμε με σταυρωμένα χέρια και να περιμένουμε το αναπόφευκτο. Και όμως σ' αυτόν τον άνθρωπο δεν είχε πειραχτεί κανένα από τα ζωτικά του όργανα. Τελικά τον εγχειρήσαμε, τον περιθάλψαμε και επέζησε. Την ίδια εκείνη νύχτα, με κάλεσαν για έναν άλλο νεαρό στρατιώτη που είχε εμπλακεί σε φασαρία μ' ένα συμφαντάρο του. Ήταν και οι δύο νηφάλιοι όταν ξεκίνησε ο καυγάς και σε κάποια στιγμή ο

ένας τράβηξε μαχαίρι και χτύπησε τον άλλο στον λαιμό, με αποτέλεσμα να του κόψει μία κεντρική αρτηρία. Όταν τον μεταφέραμε στο στρατιωτικό νοσοκομείο, βρισκόταν στα πρόθυρα του θανάτου, είδαμε και πάθαμε να τον επαναφέρουμε στη ζωή... Ένα βαρύ αμάρτημα είναι σαν το μυδραλιοβόλο που προκαλεί θάνατο. Ένα ελαφρύ αμάρτημα είναι σαν το μαχαίρι. Σε σύγκριση μ' ένα βαρύ μυδραλιοβόλο, τί είναι ένα μαχαίρι; Και όμως, να που και αυτό μπορεί να προκαλέσει τον θάνατο ενός ανθρώπου... Κάθε φορά που δεχόμαστε με νωχέλεια και αδιαφορία τις αμαρτωλές εκείνες παρορμήσεις, τις ροπές και τις τάσεις που μας έλκουν προς την αμαρτία, την μικρή συγγνωστή αμαρτία, νιώθουμε αδύναμοι να αντισταθούμε και αρχίζουμε να την καλοπιάνουμε, μέχρι αυτή να εγκατασταθεί μέσα μας για τα καλά. Συγκριτικά, ένα βαρύ αμάρτημα μερικές φορές είναι λιγότερο θανάσιμο. Ένας φονιάς που με καρδιά συντετριμμένη από τη μετάνοια και με φρίκη για την πράξη του εκτίει την ποινή του στη φυλακή, μετατρέποντας τον καιρό της κάθειρξής του σε καιρό θεραπείας, είναι ενδεχομένως σε καλύτερη κατάσταση από χιλιάδες άλλους ανθρώπους που συσσωρεύουν πλήθος μικρών αμαρτιών χωρίς να παρατηρούν ως ποιό βαθμό αυτές τους φθείρουν, τους αφαιρούν κάθε δύναμη αντοχής, κάθε αίσθηση ευθύνης και αξιοπιστίας.

~ Μητροπολίτης Αντώνιος Μπλούμ ~

Αμαρτία είναι η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό. Είναι βαρειά προσβολή, κατά του Θεού Δημιουργού. Και αυτό που κάνει τον άνθρωπο να θέλει να απομακρυνθεί από την πηγή της Ζωής, τον Θεό, είναι ο εγωισμός του. Είναι η θέληση του ανθρώπου να αυτονομηθεί από τον Θεό, πιστεύοντας ότι μπορεί να ζήσει μόνος του.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Δεν υπάρχουν μικρές και μεγάλες αμαρτίες. Όλες έχουν το μέγεθος ''ταλάντου'' δηλαδή είναι μεγάλες αμαρτίες. Βέβαια θα μου πείτε, ότι υπάρχουν μικρές και μεγάλες αμαρτίες, γιατί το ίδιο πράγμα είναι να σκοτώσεις και να πεις ένα μικρό ψεματάκι; Αγαπητοί προσέξτε...! Οπωσδήποτε στην Αγία Γραφή, βλέπουμε μια κλιμάκωση των αμαρτιών, αλλά πουθενά στην Γραφή δεν υπάρχει ο χαρακτηρισμός ''μικρή'' και ''μεγάλη'' αμαρτία. Και όσο αγιότερος γίνεται ο άνθρωπος, τόσο βλέπει και την πιο ''μικρή'' αμαρτία σαν μεγάλη. Συνεπώς ο χαρακτηρισμός μικρής και μεγάλης αμαρτίας, είναι θέμα πνευματικής οράσεως, το πως βλέπεις κανείς τον εαυτόν του και τις αμαρτίες του... Όταν ο Απόστολος Παύλος έλεγε, ότι είναι ο αμαρτωλότερος πάντων των ανθρώπων, ήταν τεράστια ανοιχτά τα πνευματικά του μάτια, για να μπορούσε να το λέει αυτό. Και δεν ήταν κάτι που έτσι απλά το έλεγε, αλλά πραγματικά το έβλεπε και το ένοιωθε.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Άλλο πράγμα είναι να δώσω ένα χαστούκι σε ένα μικρό παιδί, άλλο να το δώσω σε έναν ενήλικα και άλλο να το δώσω στον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Γιατί όσο ''μεγαλώνει'' το πρόσωπο, τόσο μεγαλώνει η διάσταση της πράξεως, έστω και εάν είναι πάντοτε η ίδια. Πάντα είναι ένα χαστούκι... Τί είναι εκείνο που ''μεγαλώνει'' την πράξη μου; Είναι το πρόσωπο. Συνεπώς κάθε φορά που αμαρτάνω, προσβάλλω (''χαστουκίζω'') τον Κύριο και επειδή ο Θεός είναι Άπειρος και Αιώνιος, η αμαρτία μου παίρνει διαστάσεις άπειρες και αιώνιες. Γι' αυτό και η τιμωρία της αμαρτίας είναι φοβερά μεγάλη και αμοίβεται με αιώνια κόλαση.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η αμαρτία ενώ φαίνεται ότι είναι ελευθερία, όμως στην πραγματικότητα είναι αιχμαλωσία... και κάτι χειρότερο. Η αμαρτία, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος αποφέρει τον θάνατο: ''Τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος'' (Προς Ρωμαίους 6,23). Αφού λοιπόν η αμαρτία είναι το έσχατο κακό, μόνο αυτήν να φοβόμαστε και τίποτε άλλο! Ούτε τις απειλές να φοβόμαστε, ούτε τις αδικίες, ούτε την αφαίρεση της ζωής μας, όσο την αμαρτία. Ο Ιερός Χρυσόστομος μόνο αυτήν φοβόταν, γι' αυτό και ήταν γενναίος σε όλες τις περιπέτειες της ζωής του.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αν ο άνθρωπος έχει μια στοιχειώδη ταπείνωση, τότε ο Θεός του βάζει φακούς στα μάτια της ψυχής, ώστε να βλέπει καλύτερα τις αμαρτίες του. Ο άνθρωπος που δεν είναι ταπεινός, δεν βλέπει τίποτα... ενώ ο ταπεινός άνθρωπος όσο πιο πολύ βλέπει τις αμαρτίες του, τόσο πιο πολύ ταπεινώνεται και όσο πιο πολύ ταπεινώνεται, τόσο πιο πολύ βλέπει τις αμαρτίες του.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Φρονώ πως δεν αμαρτάνεις πλέον από αδυναμία, αλλά από ιδεολογία. Αυτή η κατάσταση παγιώνει την ασθένειά σου εις αθεράπευτο και θανατηφόρο πνευματικό νόσημα.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η αμαρτία είναι εκείνη που μας εμποδίζει να πιστεύσουμε και όχι η λογική. Γι' αυτό αν πεις σ' έναν άπιστο να ζήσει έξι μήνες κατά την ηθική του Ευαγγελίου και το κάνει, θα γίνει πιστός, χωρίς να το καταλάβει.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Ο διάβολος μας ωθεί στην αμαρτία, αλλά το τελευταίο ναι το λέμε εμείς.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Δεν υπάρχει μεγάλη και μικρή αμαρτία. Η αμαρτία είναι πάντοτε αμαρτία. Μάλιστα οι πολλές μικρές αμαρτίες μας κάνουν μεγαλύτερο κακό, από ότι μια μεγάλη, γιατί οι μικρές περνούν απαρατήρητες και έτσι δεν φροντίζουμε να τις διορθώσουμε. Η μεγάλη αμαρτία «ενώπιον μου εστί δια παντός». Όπως π.χ. ο κισσός σε ένα δέντρο! Εύκολα φαίνεται. Και φωνάζει, ότι πρέπει να τον κόψουμε, αν δε θέλουμε να ξεραθεί το δέντρο. Ενώ τα μικρά παρασιτικά χορταράκια στον κορμό του, τα καταφρονούμε.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Έχει τεράστια σημασία να μην κάνουμε την αμαρτία πολλές φορές. Άλλο να την κάνεις μία φορά και άλλο να την κάνεις πενήντα φορές. Όπως, άλλο είναι να σπάσεις το χέρι σου μία φορά και να στο φτιάξουν και άλλο να το σπάσεις πενήντα φορές και να στο φτιάξουν. Στο τέλος θα είναι κιμάς το χέρι σου. Το λέω αυτό, γιατί μερικοί δυστυχώς - συγγνώμη για την έκφραση - ανοήτως φερόμενοι, λένε: «Αφού θα πάω να εξομολογηθώ, ας κάνω μερικές αμαρτίες ακόμα και μετά θα τα σβήσει όλα ο πνευματικός». Θα τα σβήσει, αλλά την κακή συνήθεια, πως θα την παλέψεις; Γιατί, κάθε φορά που κάνεις την αμαρτία, ενισχύεις την

κακή συνήθεια και θέλεις πολλαπλάσια προσπάθεια, για να απεκδυθείς το πάθος. Κάθε αμαρτία έχει τεράστιο βάρος, δεν είναι κάτι απλό και δεν πρέπει να το παίρνουμε αψήφιστα. Είναι μια καταστροφή.

~ π. Σάββας ο Αγιορείτης ~

Το μέγεθος της αμαρτίας μας δεν κρίνεται τόσο από το είδος της, αλλά από το πόσο εξαρτημένοι είμαστε από αυτήν και από τη διάθεσή μας να ελευθερωθούμε. Μια φαινομενικά μικρή αμαρτία μπορεί να είναι χειρότερη από μια φαινομενικά μεγάλη, αν είμαστε περισσότερο εξαρτημένοι από αυτήν και δεν έχουμε διάθεση να ελευθερωθούμε.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η κυριότερη αιτία που αμαρτάνουμε είναι η απουσία της χαράς μέσα μας.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Πριν από κάθε αμαρτία, υπάρχει πάντα κάποιος λογισμός. Για αυτό αν θέλουμε να αποφύγουμε τις αμαρτίες, ας αποφύγουμε τους λογισμούς, ακόμη και τους λεγόμενους ''καλούς'' λογισμούς.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Οι αμαρτίες μας έχουν ξεπληρωθεί με το Σταυρό του Κυρίου μας. Τόσο αυτές που έχουμε κάνει, όσο και εκείνες που θα κάνουμε στο μέλλον.

~ π. ΒαρνάβαςΓιάγκου ~

Όλες οι αμαρτίες συνοψίζονται σε μία βασική αμαρτία: Στην έλλειψη αληθινής αγάπης προς τον Θεό, πίστεως και ελπίδας πάνω σ' Αυτόν.

~ π. Αλέξανδρος Σμέμαν ~

Η αμαρτία είναι μια αυτοτιμωρία που ελεύθερα επέλεξε ο άνθρωπος, αρνούμενος την κοινωνία με τον Θεό.

~ π. Αλέξανδρος Σμέμαν ~

Αν είχαμε ένα τούβλο στο κεφάλι μας για κάθε αμαρτία που είχαμε, τότε σε μια εβδομάδα θα είχαμε χτίσει μια πυραμίδα του Χέοπα.

~ π. Δημήτριος Σμυρνώφ ~

Οι τρεις κύριες αμαρτίες στις οποίες τώρα βρίσκεται όλη η ανθρωπότητα είναι: 1) η πορνεία 2) η υπερηφάνεια 3) η σκληρότητα. Αυτές οι αμαρτίες προσελκύουν την ανθρωπότητα σε απώλεια. Ο Κύριος δεν μπορεί να υπομείνει την πορνεία.

~ π. Σεραφείμ Σομπόλεφ ~

Δεν κληρονομείται η ενοχή της προπατορικής αμαρτίας, αλλά οι συνέπειές της. Μ' αυτήν, λόγω της απομάκρυνσης από το Θεό, ξέπεσε ολόκληρη η ανθρώπινη φύση και βρίσκεται στη φθορά και στην τάση προς το κακό. Αυτό μπορούμε να το παραλληλίσουμε με το εξής παράδειγμα: εάν το φυσικό περιβάλλον λόγω της σημερινής άλογης χρήσης του καταστραφεί ανεπιστρεπτί, οι επόμενες γενεές των ανθρώπων, ενώ δεν θα έχουν καμμία ευθύνη για το κακό που τους βρήκε, θα κληρονομήσουν την φθορά της φύσης. Παρατηρούμε να κληρονομείται σε μεγάλο βαθμό, ο χαρακτήρας των γονέων στα παιδιά

και στα εγγόνια τους. Η επιθετικότητα που κληρονομείται π.χ. εκδηλώνεται, πριν ακόμα το μωρό επηρεαστεί από το περιβάλλον του.

~ Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παναγιώτου ~

Με δύο τρόπους μπορείς να προφυλάξεις την ψυχή σου από τα αμαρτήματα: α) με το να εξαφανίσεις τις εξωτερικές αμαρτωλές και πονηρές πράξεις. Αυτός ο τρόπος δεν είναι ο καλύτερος, διότι μένουν μέσα μας οι ρίζες των αμαρτιών και με τον καιρό πάλι ξαναβγάζουν βλαστάρια. Και β) με το να ξεριζώσουμε τελείως τις ρίζες των αισχρών και ρυπαρών σκέψεων από την καρδιά μας και να εμφυτέψουμε στις θέσεις τους το αγαθό. Αυτός είναι τελειότερος τρόπος από τον πρώτο και αυτόν να επιλέξουμε και εμείς.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Εάν συμβούλευσες τον πλησίον σου να πορνεύσει ή να φονεύσει ή να πράξει κάποια άλλη αμαρτία ή τον συνόδευσες ή τον βοήθησες να την κάνει, θεωρείσαι φονέας του αδελφού σου πνευματικώς.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όπως εκείνος που μπήγει στο ξύλο ένα καρφί και όσο το χτυπάει με το σφυρί, τόσο το καρφώνει στερεότερα, έτσι και εμείς κάθε φορά που αμαρτάνουμε, ριζώνει η αμαρτία βαθύτερα μέσα στην ψυχή μας, σαν να την χτυπούσαμε με το σφυρί και είναι δύσκολο μετά να την ξεριζώσουμε.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Την αμαρτία να την αποφεύγεις, όπως αποφεύγεις το φίδι και πρέπει να την φοβάσαι, όπως φοβάσαι τον κεραυνό. Να αποφεύγεις τις αιτίες και τους τόπους της αμαρτίας.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Πέρα από τα 7 θανάσιμα αμαρτήματα δηλ. την Γαστριμαργία, την Πορνεία, την Υπερηφάνεια, την Φιλαργυρία, την Οργή, τον Φθόνο και την Ακηδία, υπάρχουν επίσης και άλλα 6 αμαρτήματα, που είναι και αυτά θανάσιμα και είναι τα εξής: α) Η Βλασφημία β) Η Επιορκία γ) Η Κλεψιά δ) Να μην τηρείς τους Εκκλησιαστικούς Κανόνες των Πατέρων και Αγίων Αποστόλων π.χ. να μην Εκκλησιάζεσαι, να μην νηστεύεις, να μην εξομολογείσαι κ.ά ε) Η Συκοφαντία και η Κατάκριση και στ) Το ψέμα.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όταν διαπράττεις μια αμαρτία, τότε: α) στερείσαι τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, που είναι το μεγαλύτερο δώρο του πανάγαθου Θεού στους ανθρώπους. Η χάρη, με τρόπο υπερφυσικό, σε κάνει - ας το πούμε έτσι - συγγενή του Θεού και μέτοχο της Θείας φύσεως β) στερείσαι τη Θεία φιλία και οικειότητα, που συνοδεύει πάντα τη Χάρη. Και αν είναι μεγάλη ζημιά, το να χάσεις τη φιλία ενός επίγειου άρχοντα, πόση ζημιά είναι, αλήθεια, το να χάσεις τη φιλία του επουράνιου Βασιλιά; γ) στερείσαι τις δωρεές και τις δυνάμεις του Πνεύματος, με τις οποίες ήσουν στολισμένος και οπλισμένος εναντίον του διαβόλου δ) στερείσαι την κληρονομιά της Βασιλείας των Ουρανών και την δόξα που παρέχει εκεί η Χάρη ε) στερείσαι την υιοθεσία, που μας κάνει παιδιά του Θεού στ) στερείσαι την ειρήνη της συνειδήσεως, τις παρακλήσεις του Πνεύματος, τον καρπό και το μισθό όλων των καλών έργων που έκανες ως την ώρα εκείνη ζ) στερείσαι την πατρική φροντίδα του Χριστού και τη

μετοχή σου στο μυστικό Σώμα Του, γιατί δεν είσαι πια ενωμένος μαζί Του, σαν μέλος ζωντανό, με την αγάπη και τη Χάρη. Όλες αυτές τις ζημιές παθαίνεις, για μια θανάσιμη αμαρτία. Και να τι κερδίζεις: Εξαλείφεσαι από τη βίβλο της ζωής. Αντί για παιδί του Θεού, γίνεσαι δούλος του πονηρού. Αντί για ναός και κατοικητήριο της Παναγίας Τριάδος, γίνεσαι σπηλιά ληστών και φωλιά δρακόντων. Και έτσι καταντάς σαν τον Σεδεκία, που υποδουλώθηκε στον Ναβουχοδονόσορ, ή σαν τον Σαμψών, που, αφού μαζί με τα μαλλιά του έχασε και τη δύναμή του, έμεινε πια ανίσχυρος στα χέρια των έχθρων του και αυτοί του έβγαλαν τα μάτια και τον έδεσαν σαν ζώο να γυρίζει μια μυλόπετρα. Στην ίδια κατάσταση ξεπέφτει και ο ταλαίπωρος άνθρωπος, όταν, εξαιτίας της αμαρτίας, χάσει τη δύναμη και το στολισμό της Θείας Χάριτος. Ανίσχυρος είναι πια για καλά έργα, τυφλός και σκοτισμένος ως προς την επίγνωση των Θείων πραγμάτων, αιχμάλωτος των πονηρών δαιμόνων, που τον αλυσοδένουν σαν ζώο, αναγκάζοντάς τον να κάνει τα άπρεπα τους θελήματα. Γι' αυτό, κάθε φορά λοιπόν που ο δαίμονας σε παρακινεί και σ' ερεθίζει ν' αμαρτήσεις, να συλλογίζεσαι τις ζημιές που είπαμε πιο πάνω. Πάρε μια νοητή πλάστιγγα, και βάλε από το ένα μέρος τις ζημιές αυτές και από το άλλο, την ηδονή και την απόλαυση που σου δίνει η αμαρτία. Ζύγισε και αναλογίσου σαν άνθρωπος φρόνιμος, αν είναι σωστό και λογικό, για τόσο αισχρό και ρυπαρό κέρδος, να ζημιωθείς τόσο μεγάλους και ατίμητους θησαυρούς...

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όπως στον άρρωστο, φαίνεται το όμορφο φαγητό άνοστο και είναι στους υγιείς νόστιμο και όπως τα άρρωστα μάτια, μισούν το εκτυφλωτικό φως, ενώ τα υγιή μάτια το επιθυμούν, έτσι ακριβώς και η αρετή μας φαίνεται άνοστη και η αμαρτία νόστιμη, όχι επειδή είναι έτσι η αλήθεια, αλλά λόγω της διεφθαρμένης - ''χαλασμένης'' καρδιάς μας.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Αν δείτε κάποιον να αμαρτάνει, να τον σκεπάσετε όσο μπορείτε, για να καλυφθούν και τα δικά σας πταίσματα, εν ώρα της Κρίσεως.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Οι αμαρτίες που δεν είναι δυνατόν να φέρουν τα πράγματα πίσω και να τα επανορθώσουν, όπως οι δολοφονίες, η πορνεία και άλλα τέτοια συγχωρούνται συγκαταβατικά, με κανόνα βαρύτατο και ανάλογη μετάνοια. Όμως όσα είναι δυνατόν να διορθωθούν, σαν να μην έγιναν ποτέ, όπως η κλεψιά η κατάκριση και άλλα τέτοια, δεν πρέπει σύμφωνα με τους ιερούς νόμους της Οσίων Πατέρων να σου τα συγχωρήσει κανείς, αν δεν επιστρέψεις τα κλοπιμαία ή δεν αποκαταστήσεις την τιμή εκείνου που συκοφάντησες και δεν αφήσεις πίσω σου την κακή σου αγωγή.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Κάποιοι πιστεύουν, ότι οι αμαρτίες που διαπράττουν είναι μόνο σε αυτούς, αλλά αυτή είναι μια παρανόηση. Οι αμαρτίες που διαπράττονται από συγκεκριμένους ανθρώπους, βρίσκονται στους ώμους ολόκληρου του έθνους και η συγχώρεση γι' αυτές τις αμαρτίες προς τον Κυρίου, αφορά ολόκληρο το έθνος.

~ Πατριάρχης Ηλίας Β' Γεωργίας ~

Φρόντισε με ιδιαίτερη προσοχή να μην αμαρτάνεις, για να μην προσβάλλεις τον Θεό που κατοικεί μέσα σου και Τον διώξεις από την ψυχή σου.

~ Είπε Γέρων ~

Αν εκούσια θελήσεις να παρακούσεις τις εντολές του Θεού, θα βρεις τον διάβολο να σε βοηθάει στην πτώση.

~ Είπε Γέρων ~

Υπάρχουν πολλά είδη αμαρτιών που λερώνουν την ψυχή και χρειάζεται διαφορετικός κόπος και χρόνος για να καθαριστεί το καθένα απ' αυτά και να αναπνεύσει υγιής και πάλι η ψυχή, δίχως τις συνέπειες των λεκέδων της αμαρτίας. Έτσι υπάρχουν αμαρτίες που κάθονται σαν απαλή σκόνη πάνω στην επιδερμίδα της ψυχής. Με ένα απαλό τίναγμα, η σκόνη φεύγει και η ψυχή αμέσως καθαρίζει. Υπάρχουν άλλες αμαρτίες που λερώνουν την επιδερμίδα σαν το κρασί. Ένα απλό τίναγμα δεν αρκεί. Με λίγο νερό όμως ξεπλένεται αμέσως η επιφάνεια. Άλλες αμαρτίες λερώνουν σαν το λάδι. Σ' αυτήν την περίπτωση, ούτε το τίναγμα, ούτε το νερό επαρκούν. Χρειάζεται σαπούνι, για να γίνει σωστά ο καθαρισμός. Άλλες πάλι αμαρτίες είναι σαν το μελάνι. Το σαπούνι δεν αρκεί, χρειάζεται οινόπνευμα. Τέλος υπάρχουν αμαρτίες που είναι σαν το τατουάζ. Για να καθαρίσει η επιδερμίδα της ψυχής, απαιτείται επώδυνη εγχείρηση! Όμως για κάθε λεκέ της ψυχής, η αρχή του καθαρισμού γίνεται με την μετάνοια. Όσο πιο ειλικρινής είναι η μετάνοια, τόσο πιο αποδοτική θα είναι και η μέθοδος καθαρισμού που θα επιλέξει ο Θεός να εφαρμόσει στην ψυχή μας.

~ Είπε Γέρων ~

Άριστα αποφεύγει την αμαρτία, όποιος αποφεύγει τις αφορμές της.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Όποιος εύκολα σύρεται και παρασέρνεται στην αμαρτία, να ξέρει ότι δεν έχει ακόμα οργανική σχέση με το Χριστό.

~ Παναγόπουλος ~

Η αμαρτία αυτή καθ' αυτή έχει μέσα της την τιμωρία, έχει τη δύναμη να τυρρανάει και να βασανίζει τον άνθρωπο. Έβαλες το χέρι στη φωτιά, θα καείς και αν δεν στο κόψουνε, θα πονάει εκ των υστέρων... Η αμαρτία θα σε τιμωρήσει και όχι ο Θεός...

~ Παναγόπουλος ~

Είναι προτιμότερο τον άλλον να τον ποτίσεις κώνειο και να τον σκοτώσεις σωματικά, παρά να τον παρασύρεις στην αμαρτία και τον σκοτώσεις ψυχικά.

~ Παναγόπουλος ~

Δεν σε φυλάττει ο Θεός, όταν εσύ θεληματικά πηγαίνεις προς την αμαρτία, διότι μοιάζουμε με τον άνθρωπο εκείνον, που θεληματικά πάει να πιάσει το φίδι και δαγκώνεται απ' αυτό. Τί να κάνει ο Θεός γι' αυτόν; Ο Θεός ελεεί εκείνους, που πέφτουν στην αμαρτία από αδυναμία και όχι εκείνους που θεληματικά αμαρτάνουν.

~ Παναγόπουλος ~

Αυτοί που αμαρτάνουν, έχουν σβήσει από το μυαλό τους, ότι ο Θεός τους βλέπει. Ενώ όσο πιο πολύ προσέχει ο άνθρωπος την αμαρτία, τόσο πιο πολύ συγκινείται με το Θείο και αντιλαμβάνεται καλύτερα τις απαντήσεις που του δίδει ο Θεός.

~ *Παναγόπουλος* ~

Οι αμαρτίες είναι τα χρέη του ανθρώπου απέναντι στο Θεό. Να ξέρεις, ότι δεν προχώρησες αρκετά στα πνευματικά και στην Χριστιανική ζωή, αν δεν μίσησες την αμαρτία και απλά την αποφεύγεις, για να μην πας στην κόλαση.

~ *Παναγόπουλος* ~

Η κατρακύλα του ανθρώπου στην αμαρτία, εάν δεν προληφθεί, μοιάζει με την χιονοστοιβάδα που ισοπεδώνει τα πάντα και οδηγεί τον άνθρωπο στην καταστροφή.

~ *Παναγόπουλος* ~

Η βάρκα βουλιάζει όχι μόνο με ογκόλιθους, αλλά και με άμμο. Έτσι και η ψυχή κολάζεται όχι μόνο από τις μεγάλες αμαρτίες αλλά και από τις μικρές. Τα μικρά αμαρτήματα κολάζουν, ενώ τα μεγάλα ταρταρώνουν. Οι μικρές αμαρτίες γίνονται αίτιες, για να διαπραχθούν οι μεγάλες. Ο φόνος για παράδειγμα είναι μια μεγάλη αμαρτία και ο θυμός, που είναι μια μικρότερη αμαρτία, είναι η αιτία που οδηγεί τον άνθρωπο στο φόνο!

~ *Παναγόπουλος* ~

Αν σκληρυνθεί η καρδιά του ανθρώπου, λόγω της αμαρτίας, τότε ο άνθρωπος αδιαφορεί και απορρίπτει τον Χριστό και δεν τον αναγνωρίζει Δημιουργό και Σωτήρα του.

~ *Παναγόπουλος* ~

Η αμαρτία είναι δηλητήριο που τρελαίνει και ζαλίζει τον άνθρωπο και τον κάνει να μην καταλαβαίνει τί κάνει. Η αμαρτία ζαλίζει τον άνθρωπο, ζαλίζει το μυαλό του και δεν ξέρει μετά τι κάνει. Γι' αυτό και οι ανθρωποι που είναι βουτηγμένοι στη αμαρτία και στο σκότος, είναι μπερδεμένοι και οι πράξεις τους είναι παράλογες.

~ *Παναγόπουλος* ~

Δεν έχουμε ισχυρή θέληση, γι΄αυτό και παρασυρόμαστε στην αμαρτία. Στη φύση, ποιό είναι ''ισχυρότερο'', το νερό ή η φωτιά; Η μικρή φωτιά, σβήνεται από ένα μπουγέλο νερό. Αν όμως η φωτιά είναι μεγάλη, το μπουγέλο δεν σου κάνει τίποτα. Επομένως, όποιο είναι περισσότερο σε ποσότητα, αυτό είναι και πιο δυνατό. Περισσότερη φωτιά, ανίσχυρο νερό και περισσότερο νερό, ανίσχυρη φωτιά. Γιατί λοιπόν και σε εμάς, να μην είναι περισσότερη η θέληση, στο να αντισταθούμε στην αμαρτία, παρά η τάση μας να αμαρτήσουμε;

~ *Παναγόπουλος* ~

Το ''αμαρτήματα γονέων παιδεύουσι τέκνα'' που αναφέρει ο Μωϋσής στην Παλαιά Διαθήκη, ισχύει μόνο για τους αβάπτιστους, αφού οι βαπτισμένοι με το βάπτισμα που τους γίνεται, τους συγχωρούνται τα αμαρτήματα των προπατόρων.

~ *Παναγόπουλος* ~

Ο Χριστός δεν κρίνει αυτό καθ΄αυτό το αμάρτημά μας, αλλά την αιτία του αμαρτήματός μας. Κρίνει γιατί αμαρτάνουμε. Για παράδειγμα, κλέβει κάποιος για να ικανοποιεί την

φιλενάδα του και κλέβει και ο άλλος, για να πάει καρβέλι στα παιδιά του. Είναι 2 διαφορετικές αιτίες για το ίδιο αμάρτημα και ο Κύριος διαφορετικά θα κρίνει τον έναν από τον άλλον.

~ Παναγόπουλος ~

Αν κάποιος πιάσει το χέρι σου και το βάλει στην μπρίζα, θα τον δαγκώσεις. Αν κάποιος σου δώσει ένα ποτήρι που περιέχει δηλητήριο, δεν πρόκειται να το βάλεις στο στόμα σου! Αν κάποιος σε δώσει ένα καψίλιο δυναμίτιδος, για να το βάλεις στο στόμα σου, δεν πρόκειται να το βάλεις στο στόμα σου. Η αμαρτία όμως, δεν είναι απλώς ένα καψίλιο που μας παίρνει την πρόσκαιρη ζωή, αλλά μας χαλάει την αιωνιότητα, γιατί μας κόβει κάθε σχέση με το Θεό. Και παρόλα αυτά άνθρωπε, όταν σε μιλά ο διάβολος για την αμαρτία και σε υποβάλλει στην διαφθορά και πάσης φύσεως αμαρτία, τον ακολουθείς με χέρια και με πόδια και του λες και ευχαριστώ. Που είναι η λογική μας, που είναι η ανωτερότητα μας, που είναι η επιτυχία μας; Ο άνθρωπος από κάθε κίνδυνο προστατεύετε στην ζωή του, μόνο από την αμαρτία δεν φυλάγετε.

~ Παναγόπουλος ~

Στην αρχή οι αμαρτίες είναι, όπως τα αγκάθια την άνοιξη. Αν πάτε σε ένα χωράφι την άνοιξη, ξαπλώνεται ευχαρίστως πάνω στην πρασινάδα. Αν όμως πάτε τον Ιούνιο στο ίδιο μέρος, θα δείτε αγκάθια. Και αυτό το μαλακό χορταράκι της άνοιξης, εξελίχθηκε σε αγκάθια το καλοκαίρι. Έτσι είναι αμαρτία... Από την στιγμή που μπει η αμαρτία στη ζωή του ανθρώπου, η ψυχή του σκληρύνεται.

~ Παναγόπουλος ~

Λένε πολλοί: ''Κάντο αυτό και εγώ θα το έχω αμαρτία''. Ή το ''Φάε και εγώ θα την έχω την αμαρτία''. Τί είναι η αμαρτία; Συνάλλαγμα είναι που πρόκειται να την εξαργυρώσεις; Αλίμονό σου! Μία αμαρτία, δεν έβγαλε τον άνθρωπο μόνο από τον παράδεισο - αυτό είναι το λιγότερο - αλλά Σταύρωσε το Χριστό...

~ Παναγόπουλος ~

Όσο θα τιμωρηθεί εκείνος που αμάρτησε, άλλο τόσο θα τιμωρηθεί και εκείνος, που υπέπεσε στην αντίληψή του η αμαρτία αυτή και αδιαφόρησε, ενώ θα μπορούσε κάτι να πει, κάτι να καταγγείλει, κάτι να υπενθυμίσει, κάτι να προλάβει, κάτι να θεραπεύσει. Ο Θεός έμεινε αδιάφορος στην αμαρτία των Πρωτοπλάστων; Δεν έσπευσε να τους βοηθήσει, για να μετανοήσουν, ώστε να βρουν το δρόμο τους; Άσχετα αν δεν επιτεύχθει ο σκοπός. Ο Θεός έκανε το ''καθήκον'' του.

~ Παναγόπουλος ~

Ο Θεός έδωσε γάμο και παρθενία. Ο άνθρωπος υπό την παρότρυνση του διαβόλου, πρόσθεσε και άλλες 4 καταστάσεις: πορνεία, μοιχεία, αυνανισμός και ομοφυλοφιλία.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Τί φοβάται ένας πραγματικά Χριστιανός;

[299]

Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Αρκάδιος, είχε κάποτε εξοργιστεί φοβερά με τον Ιερό Χρυσόστομο, γιατί ο Άγιος τότε έλεγχε και στηλίτευε την διαφθορά του παλατιού.

Έτσι μια μέρα, ο αυτοκράτορας κάλεσε στο παλάτι του 5 αυλικούς, που ήταν γνωστοί για την διεστραμμένη τους καρδιά, για να τον συμβουλέψουν, τί έπρεπε να κάνει, για να εξουθενώσει τον Ιερό Χρυσόστομο.

Ο πρώτος αυλικός συμβούλεψε τον Αρκάδιο να τον εξορίσει.

Ο δεύτερος να του πάρει όλα τα αγαθά και την περιουσία του.

Ο τρίτος να τον φυλακίσει.

Ο τέταρτος να τον θανατώσει.

Ο πέμπτος είχε την πιο σατανική πρόταση και είπε:

- Όλοι σας είπατε την γνώμη σας, αλλά βασιλιά μου, με τίποτα από αυτά δεν μπορούμε να εκδικηθούμε τον Ιωάννη. Όπου και αν τον εξορίσουμε, θα είναι σαν πατρίδα του. Και τι αγαθά και περιουσία να του δημεύσουμε, αφού δεν έχει άλλη περιουσία παρά μόνο το ράσο που φορεί; Αν τον φυλακίσουμε, δεν μπορούμε να φυλακίσουμε και την ψυχή του, έξω από τους ουρανούς και αν τον θανατώσουμε, μεγάλη θα είναι η χαρά του, γιατί έτσι θα βρεθεί μια ώρα νωρίτερα στο Θεό. Μόνο μια εκδίκηση υπάρχει για αυτόν τον άνθρωπο: Βρείτε τρόπο να τον εξαναγκάσετε, να αμαρτήσει! Τον ξέρω καλά. Την αμαρτία μόνο φοβάται και μισεί, τίποτα άλλο και με κανένα άλλο τρόπο δεν μπορείτε να τον εκδικηθείτε αποτελεσματικά...

Να αποφεύγουμε τις αφορμές των αμαρτιών

Ο πατέρας του Ιερού Χρυσοστόμου, ήταν εξαιρετικός στρατηγός. Πολλές από τις στρατιωτικές του ικανότητες, είχαν κινήσει τον φθόνο, ενός άλλου στρατηγού, ο οποίος τον διέβαλλε στον αυτοκράτορα.

Όταν το έμαθε αυτό ο πατέρας του Ιερού Χρυσοστόμου, έστειλε στον συκοφάντη του, την ακόλουθη επιστολή:

''Γνωρίζω, ότι πρόδωσες την φιλία μας και με διέβαλλες στον αυτοκράτορα. Ξέχασες όμως μια επιστολή, που με είχες στείλει κάποτε, γράφοντας άσχημα λόγια για τον αυτοκράτορα. Σου την επιστρέφω την επιστολή αυτή, για να μην νικηθώ από τον πειρασμό και σου κάνω και εγώ κακό!''

Η Σμύρνη καταστράφηκε λόγω των αμαρτιών μας!

Στα νεανικά του χρόνια, ο Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής, 1889 - 1970, από την πολλή άσκηση αρρώστησε. Έκαμε αιμοπτύσεις από τις υπερβολές (λέγουν οι άλλοι χίλιες μετάνοιες στο εικοσιτετράωρο και με ελάχιστο φαγητό).

Μοναχός τον αποκαλεί «χαρτένιο».

Του συνιστούν να επισκεφτεί την Σμύρνη για καλύτερες εξετάσεις (αυτό ήταν το κέντρο της εποχής του, αφού ήταν ακόμη τουρκοκρατούμενα τα Δωδεκάνησα).

Διηγείται ο Άγιος Αμφιλόχιος:

- Το πλοίο έφτασε στην Σμύρνη σούρουπο. Η ψυχή μου ήταν γεμάτη χαρά και νοσταλγία που θα έβλεπα από κοντά μια από τις Εκκλησίες της Αποκαλύψεως.

Δυστυχώς, οι παραλίες ήταν γεμάτες ανθρώπους άσεμνα ενδεδυμένους, που απροκάλυπτα ασελγούσαν.

Ρώτησα αν είναι Τούρκοι ή Ρωμιοί και μου απάντησαν:

«Έλληνες και μάλιστα Χριστιανοί!»...

Με καρδιά βεβαρημένη κατέβηκα από το πλοίο και άρχισα να περιφέρωμαι στην πόλη. Αναρωτιόμουν:

«Αυτή είναι η Εκκλησία του Πολυκάρπου του Ιερομάρτυρος και τόσων άλλων Μαρτύρων και Αγίων;», οπότε ξάφνου παρουσιάστηκε μπροστά μου ένας γέροντας κληρικός και μου λέει:

- Αμφιλόχιε, μη λυπάσαι. Θα έρθει εποχή, που η φωτιά θα κάψει όλα όσα βλέπεις· θα μπει από την μια μεριά της πόλης και θα βγει στην άλλη...

Το γεροντάκι έγινε άφαντο.

Πράγματι, παιδιά μου, δεν πέρασαν πολλά χρόνια και παντού ακούστηκε:

«Οι Τούρκοι έκαψαν την όμορφη και ξακουστή πόλη της Σμύρνης»...

Τί δώρο να κάνουμε στο Χριστό;

Λέγεται ότι κάποτε ο Άγιος Ιερώνυμος, πήγε στην φάτνη της Βηθλεέμ, εκεί όπου γεννήθηκε ο Χριστός. Ένιωσε τόση μεγάλη κατάνυξη και συγκίνηση όταν μπήκε μέσα στην φάτνη, που έπεσε καταγής και άρχισε να φωνάζει και να λέει:

- Χριστέ μου, τί να δώσω εγώ, τί να προσφέρω εγώ, έναντι αυτών που έκανες Εσύ για εμάς;

Και ακούστηκε μια φωνή από το τέμπλο της φάτνης να λέει:

- Ιερώνυμε, τις αμαρτίες σου να με δώσεις!

Δεν ζητάει τα χρήματά μας ο Θεός. Δεν ζητάει τα κτήματά μας ο Θεός. Τις αμαρτίες μας ζητάει, για να μας δώσει την Βασιλεία των Ουρανών και εμείς Του προσφέρουμε κεριά, Του φέρνουμε λάδι, Του φέρνουμε κόλλυβα, Του φέρνουμε πρόσφορα...

Άμα όμως δεν δώσουμε τις αμαρτίες μας (εξομολόγηση) και δεν αλλάξουμε ζωή (μετάνοια), τίποτα δεν κάναμε. Αποτύχαμε! Ο άνθρωπος, που δεν θα κάνει ''δώρο'' στο Θεό τις αμαρτίες του, οποιοδήποτε άλλο δώρο και αν Του κάνει, δεν είναι ευλογημένο από τον Θεό.

Ποιές αμαρτίες χαροποιούν ιδιαίτερα τους δαίμονες

Ρώτησε κάποτε ο Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν Σαλός έναν δαίμονα:

- Με ποιές αμαρτίες, χαίρεστε περισσότερο εσείς οι δαίμονες;

Και ο δαίμονας απάντησε:

- Με την ειδωλολατρεία, τη μαγεία και την φαρμακεία. Ιδιαίτερα με τον φόνο, καθώς και με τον πατέρα του τον φθόνο και την μητέρα του την μνησικακία, που οδηγούν και σε πολλά άλλα κακά. Επίσης με τον σοδομισμό και την μοιχεία.

Πόσο ζυγίζει η αμαρτία;

Κορόϊδευε ένας άθεος έναν ιεροκήρυκα μια μέρα, λέγοντάς του:

- Μας μιλάτε κάθε τόσο για φορτίο αμαρτιών και τα παρόμοια. Πιστέψτε με, όμως, ότι προσωπικά δεν νοιώθω κανένα τέτοιο βάρος. Αλήθεια, πόσο ζυγίζει η αμαρτία;

Ο άνθρωπος του Θεού πολύ ψύχραιμα, απάντησε τότε:

- Δεν μου λέτε, αν βάλετε πάνω σ' ένα νεκρό μια πέτρα εκατό κιλών, θα την νοιώσει;

- Όχι, απάντησε απορημένος ο άθεος, γιατί είναι νεκρός.

- Το ίδιο συμβαίνει και με σας, κατέληξε ο ιεροκήρυκας. Έξω από τη Χάρη του Θεού ο άνθρωπος είναι ''νεκρός στις παραβάσεις και τα παραπτώματα'' (Εφ 2,1). Γι' αυτό δεν νοιώθετε το βάρος της αμαρτίας.

Τα μικρά αμαρτήματα

Ένα απόγευμα, ανάμεσα στους πολλούς που πήγαν να εξομολογηθούν και να πουν μικρά και ασήμαντα κατά τη γνώμη τους αμαρτήματα, πήγε και ένα ξακουστός ληστής, ο οποίος ήταν πολύ σκυθρωπός. Είπε και αυτός τα αμαρτήματα του, τα οποία όπως και ο ίδιος καταλάβαινε, ήταν πολλά και μεγάλα.

Όταν εξομολογήθηκαν όλοι, ο πνευματικός τους κάλεσε για να τους δώσει τις συμβουλές του και τους είπε:

- Θέλω να σας βάλω έναν κανόνα. Θέλω να κάνετε αυτό που θα σας πω. Σεις από εδώ και δείχνει τους ανθρώπους που εξομολογήθηκαν μικρά αμαρτήματα, θα πάρετε από μια μικρή πετρούλα και θα την ρίξετε όσο μπορείτε πιο μακριά. Και εσύ, λέει στον ληστή, πάρε αυτόν εδώ τον ογκόλιθο και πέταξε τον, όσο μπορείς πιο μακριά.

Όλοι έκαναν, αυτό που τους υπέδειξε ο πνευματικός. Τότε τους ξαναλέει:

- Τώρα να πάτε όλοι να πάρετε τις πέτρες που πετάξατε και να μου τις φέρετε.

Ο ληστής πρώτος, αμέσως βρήκε τον ογκόλιθο και τον έφερε. Οι άλλοι που να βρουν τα μικρά πετραδάκια! Έψαξαν χωρίς αποτέλεσμα.

- Βλέπετε, τους είπε τότε ο πνευματικός. Τα μικρά πετραδάκια χάνονται.

Έτσι είναι και τα μικρά αμαρτήματα. Μικρά και δεν τα προσέχουμε, αλλά λερώνουν την ψυχή μας. Όταν όμως κάνουμε ένα μεγάλο αμάρτημα, μας δίνει την ευκαιρία να είμαστε προσεκτικοί, γιατί αν δεν προσέχουμε τα μικρά αμαρτήματα, θα πέσουμε και στα μεγάλα.

Από τα μικρά αμαρτήματα γεννιούνται τα μεγάλα

Αν είσαι συναχωμένος, δεν είναι σπουδαίο πράγμα, αλλά αν δεν προσέξεις, εύκολα σε γυρνά σε ένα κρυολόγημα ή μια πνευμονία.

Αν μία σπίθα πέσει στο χαλί, δεν είναι μεγάλο πράγμα, αλλά αν δεν την σβήσεις αμέσως, τί ζημιά μπορεί να προξενήσει; Μπορεί να βάλει φωτιά και σε όλο το σπίτι.

Το πλοίο έχει μια μικρή τρύπα. Δεν έχει σημασία. Αλλά αν δεν κλειστεί εγκαίρως, οπωσδήποτε θα βουλιάξει εξαιτίας της.

Να μια σταγόνα μελάνι. Ρίξε την σε ένα ποτήρι με καθαρό νερό και αμέσως όλο το νερό θα πάρει το χρώμα του μελανιού.

Μια μικρή σφαίρα από χιόνι ξεκολλά από την κορυφή των βουνών και αν δεν βρει εμπόδιο μπροστά της, γίνεται πελώρια χιονοστιβάδα, που μπορεί να καταστρέψει ένα ολόκληρο χωριό.

Κάτι πολύ χειρότερο μπορεί να συμβεί και με την συγγνωστή αμαρτία (λεγόμενη ''μικρή'' αμαρτία - μη θανάσιμη), όταν δεν καταπολεμηθεί από την αρχή.

Τα παρά φύση αμαρτήματα εξαλείφονται με πολύ κόπο

Δύο σαρκικοί αδελφοί απαρνήθηκαν τον κόσμο και πήγαν στο όρος της Νιτρίας, όπου και υποτάχτηκαν σ΄ έναν πνευματικό πατέρα.

Ο Θεός έδωσε και στους δύο το χάρισμα των δακρύων και της κατανύξεως.

Μια φορά λοιπόν ο Γέροντας σε όραμα βλέπει τους δύο αδελφούς να στέκονται και να προσεύχονται κρατώντας στα χέρια φύλλα χαρτιού γραμμένα και να τα βρέχουν με τα δάκρυά τους.

Του ενός τα γράμματα σβήνονταν εύκολα, ενώ του άλλου ύστερα από κόπο, γιατί φαίνονταν σαν να ήταν γραμμένα με έγκαυστη μελάνη.

Ο Γέροντας παρακάλεσε τον Θεό να του δοθεί εξήγηση για το όραμα.

Πραγματικά του παρουσιάστηκε ένας άγγελος Κυρίου και του λέει:

- Τα γράμματα στα χαρτιά είναι τα αμαρτήματά τους. Ο ένας με φυσικό τρόπο αμάρτησε και γι' αυτό εύκολα διαλύονται τα σφάλματά του. Ο άλλος μολύνθηκε με ακάθαρτα και βρωμερά παρά φύση αμαρτήματα και γι' αυτό χρειάζεται να καταβάλλει περισσότερο κόπο για μετάνοια και πολλή ταπείνωση.

Από το όραμα και ύστερα έλεγε ο Γέροντας στον αδελφό:

- Κόπιασε, αδελφέ, γιατί τα γράμματα είναι εγκαυστά και με κόπο εξαλείφονται.

Αλλά δεν του φανέρωσε το πράγμα μέχρι τον θάνατό του, για να μην του κόψει την προθυμία.

Ωστόσο όλο και περισσότερο του έλεγε:

- Κόπιασε, αδελφέ, γιατί με κόπο σβήνουν...

Όσο πιο μακριά, τόσο πιο καλά

Ένας πλούσιος άνθρωπος, μια παλαιότερη εποχή, έβγαλε αγγελία ότι ζητούσε έναν νέο, να οδηγεί το αμάξι του· με καλό μισθό.

Παρουσιάστηκαν τρεις νέοι, διεκδικώντας την θέση.

Τους κάλεσε και τους τρεις μαζί. Και τους θέτει το ερώτημα:

- Πόσο κοντά σε ένα λάκκο, σε ένα χαντάκι, μπορείς να οδηγείς το αμάξι με σιγουριά;

Λέει ο πρώτος:

- Εγώ; Ένα πόδι! Και πολύ πάει!

Λέει ο δεύτερος:

- Εγώ; Πέντε δάχτυλα! Και πολύ είναι!

Ρωτάει τον τρίτο:

- Εσύ τί λες;

Απάντησε ο τρίτος:

- Όσο πιο μακριά, τόσο πιο καλά.

Και ο άνθρωπός μας προσέλαβε τον τρίτο!..

Γιατί ήθελε καλύτερα, να το έχει σίγουρο ότι εξακολουθεί να ζει, παρά να έχει αρχιτσαχπίνη οδηγό, και κάθε ημέρα να κινδυνεύει.

Ο Απόστολος Παύλος συμβουλεύει τους Κορινθίους: «Ο δοκών εστάναι βλεπέτω μη πέση». Μην ξεθαρρεύετε, τους λέει. Μην πιστέψετε ποτέ, ότι είσαστε ακλόνητοι στην πίστη και στην υπακοή στο θέλημα του Θεού. Όποιος «το παίζει» ακλόνητος, ας προσέχει μην πέσει!

Γι’ αυτό, κρατάτε αποστάσεις από τις αφορμές της αμαρτίας. Μην περπατάτε άκρη - άκρη στον γκρεμό. Μην παριστάνετε τα «παλληκάρια». Δεν ήταν ανόητοι οι άγιοι, που περπατούσαν, όσο μπορούσαν πιο μακριά από τους γκρεμούς της φιληδονίας, της φιλαργυρίας και της φιλοδοξίας.

Κράτα και εσύ αποστάσεις από τέτοια «χαντάκια». Ταπεινώσου. Γνώρισε την αδυναμία σου. Και περιφρούρησε τον εαυτό σου. Ο Θεός στους ταπεινούς δίνει την χάρη Του. Και τους προστατεύει.

Αντίθετα παίρνει την χάρη Του από τους «πεποιθότας εαυτοίς». Και επιτρέπει να πέσουν. Για να ξυπνήσουν. Να συνετισθούν. Και να ταπεινωθούν. Και να καταλάβουν ότι:

Όσο πιο μακριά από τις αφορμές των πτώσεων στην αμαρτία, τόσο πιο καλά!

Η αμαρτία ζαλίζει τον άνθρωπο

Ήταν μια πολύτεκνη οικογένεια, στην οποία υπήρχαν 5 παιδιά. Οι γονείς, δεν μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα οικονομικά, αφού μόνο ο σύζυγος είχε εργασία. Έτσι η μάνα αναγκάστηκε να εργαστεί σε ένα εργοστάσιο. Η μάνα, όπως ήταν φυσικό, έτρεφε απεριόριστη αγάπη για τα παιδιά της και δεν ήθελε να τα αφήσει μόνα τους στο σπίτι, αλλά οι συγκυρίες την έκαναν να υποχωρήσει και να εργαστεί.

Στο εργοστάσιο όμως, γνωρίστηκε με τον προϊστάμενό της και ανέπτυξε μια προσωπική σχέση μαζί του, ώσπου τελικά μια μέρα μαζί με αυτόν, σηκώθηκαν και εξαφανίστηκαν. Η μάνα παράτησε την οικογένειά της, τον άνδρα της, τα παιδιά της και δεν ξαναγύρισε πίσω.

Το φίλτρο της μητρότητας ξεπεράστηκε και η αμαρτία την τύφλωσε και την ζάλισε τον νου. Και εκεί που κάποτε πέθαινε για τα παιδιά της, η αμαρτία την έκανε τώρα, να μην τα υπολογίζει! Διότι η αμαρτία είναι δηλητήριο, που τρελαίνει τον άνθρωπο και τον κάνει να μην καταλαβαίνει τί κάνει...

Κάλυψε την αμαρτία του άλλου...

Πριν μερικά χρόνια ζούσε σε χωριό του Βόλου μια πεθερά μαζί με την νύφη της. Ο γιός της και σύζυγος της κοπέλας ήταν ναυτικός και έλειπε συχνά και για μεγάλα διαστήματα. Η πεθερά και η νύφη καταγίνονταν με γεωργικές δουλειές και άλλες οικιακές ασχολίες. Η νύφη δεν έφευγε ποτέ από το σπίτι.

Η πεθερά της επειδή την λυπόταν νέα κοπέλα να μένει συνέχεια σπίτι την παρότρυνε να βγαίνει λίγο με καμιά φίλη της. Κάποια στιγμή όμως η νύφη παρασύρθηκε και έπεσε σε σαρκικό αμάρτημα με αποτέλεσμα να μείνει έγκυος. Αφού πέρασε λίγος καιρός η πεθερά της κατάλαβε ότι κάτι συνέβαινε και αναγκάστηκε να της εξομολογηθεί τα πάντα. Και άκου τι έκανε αυτή η Αγία Ψυχή.

Είπε στη νύφη της να μην βγαίνει καθόλου από το σπίτι και διέδωσε στο χωριό ότι η νύφη της είχε φυματίωση για να μην τους επισκέπτεται κανείς. Πέρασαν οι μήνες και η πεθερά ξεγέννησε μόνη της την νύφη της. Τύλιξε το μωρό και το ακούμπησε στα σκαλοπάτια του σπιτιού τους. Έτρεξε μετά στο χωριό και διέδωσε ότι κάποιος τους έβαλε ένα μωρό στην πόρτα τους.

Όταν γύρισε ο γιος, του εξήγησε ότι το μωρό το είχαν ρίξει στην πόρτα τους και ότι αφού ο Θεός ήθελε να τους στείλει αυτή την ευλογία έπρεπε να την δεκτούν. Ο γιός συμφώνησε και υιοθέτησε το παιδί.

Μετά από λίγο καιρό πεθαίνει η πεθερά. Κανείς δεν την έκλαψε περισσότερο από τη νύφη της. Στα τρία χρόνια που έγινε η εκταφή μυρόβλησε ο τάφος της. Κανείς δεν περίμενε τέτοιο πράγμα από μια αμόρφωτη χωρική.

Το μυστικό της το ήξερε μόνο ο πνευματικός της και ιερέας του χωριού (ο οποίος μετά από άδεια της νύφης, μου το εξομολογήθηκε χωρίς να μου αναφέρει ονόματα για πνευματική ωφέλεια άλλων ψυχών) και η νύφη της.

Τα δεινά της αμαρτίας

Ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι, όταν ζωγράφιζε τον ''Μυστικό Δείπνο'', δυσκολεύοταν πολύ να βρει τα πρόσωπα του αριστουργήματος του. Κάποτε συνάντησε έναν νεαρό ψάλτη, που είχε αγγελική, αγνή φυσιογνωμία.

Αυτός κάνει, είπε ο Ντα Βίντσι, για το πρόσωπο του Χριστού.

- Πώς λέγεστε, τον ρώτησε

- Πέτρος Μπαντινέλλι, απάντησε εκείνος.

Ήθελε τώρα, να βρει το πρόσωπο του Ιούδα. Είχαν περάσει 10 χρόνια.

Κάποτε συνάντησε έναν άνθρωπο, σωστό ράκος της αμαρτίας και της διαφθοράς. Η απαίσια μορφή του, ήταν ό,τι πρέπει για να παραστήσει τον Ιούδα. Τον ρώτησε για το όνομα του:

- Πώς λέγεστε;

- Πέτρος Μπαντινέλλι, απάντησε εκείνος.

Ο Ντα Βίντσι αποσβολώθηκε. Ήταν ο ίδιος, που είχε συναντήσει πριν 10 χρόνια!

Είναι μια απόδειξη, ότι η αμαρτία αγριεύει και αλλοιώνει τον άνθρωπο προς το χειρότερο...

Ούτε μία φορά!

Η βασίλισσα της Ασσυρίας Σεμίραμις (8ος αιώνας π.Χ.), ζητούσε κάποτε από τον βασιλιά και άνδρα της, να της επιτρέψει, να κυβερνήσει έστω και μία μέρα το κράτος. Ήθελε να δει, πως νιώθει κάποιος όταν κυβερνάει τόσο πολύ κόσμο.

Ο βασιλιάς όμως ήταν ανένδοτος και αρνητικός, υποστηρίζοντας, ότι αυτά που ζητάει είναι θέματα ανδρικά. Η Σεμίραμις όμως δεν παραιτήθηκε από την προσπάθειά της αυτή και επί πολλά χρόνια, ζητούσε να της γίνει αυτή η χάρη. Προέβαλλε και επιχειρήματα, λέγοντας στον βασιλιά, ότι δεν την αγαπάει, ότι δεν εκτιμάει την αξία της και ότι δεν την έχει εμπιστοσύνη.

Μετά όμως από πολλά χρόνια και με το πες - πες της Σεμίραμις, ο βασιλιάς ενέδωσε και της έδωσε τα ηνία του κράτους για μία μέρα. Έτσι η Σεμίραμις γίνεται βασίλισσα και επίσημα!

Κάθισε στο θρόνο και άρχισε να βγάζει διατάγματα. Και το πρώτο διάταγμα που έβγαλε και υπέγραψε ήταν: Να συλληφθεί ο βασιλιάς και να φονευθεί αμέσως!!! Όπως και έγινε...

Έτσι ακριβώς συμβαίνει και με την αμαρτία. Όταν έστω και μία φορά αμαρτήσεις, γίνεσαι δούλος της αμαρτίας. Σε κυριαρχεί, γίνεται ''δευτέρα φύση'' και υποδουλώνεσαι σε αυτήν.

Περί αμέλειας

Επικατάρατος ο ποιών τα έργα Κυρίου αμελώς. [Επικατάρατος είναι εκείνος, ο οποίος πράττει τα έργα του Κυρίου αμελώς.]

~ Ιερεμίας 31,10 ~

Για τους αμελείς, όχι μόνο δεν δίνει στεφάνια ο Θεός, αλλά παίρνει απ΄αυτούς λίγο-λίγο τις χάρες και τα τάλαντα που τους είχε δωρίσει, αφήνοντάς τους να στερηθούν και της Βασιλείας Του, για την αμέλειά τους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος όσο είναι αμελής στα δικά του πράγματα και τις δικές του υποθέσεις, τόσο είναι επιμελής και πρόθυμος να εξετάζει τα έργα των άλλων.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το πάθος της αμέλειας, με το κρυφό φαρμάκι του, σαπίζει όχι μόνο τις ρίζες των αρετών που υπάρχουν σε κάποιον, αλλά και αυτές που πρόκειται να βλαστήσουν. Και όπως το σκουλήκι τρώει το ξύλο έτσι και η αμέλεια, κατατρώει ανεπαίσθητα το νου της πνευματικής ζωής.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Σκέψου, αγαπητέ, την αιτία της αρνήσεως του Αποστόλου Πέτρου, που είναι η αμέλεια, η οποία φαίνεται φανερή σ' αυτά τα τρία· στον τρόπο, με τον οποίον ακολουθούσε τον Διδάσκαλό του, στον σκοπό για τον οποίο Τον ακολουθούσε και στα αποτελέσματα που του προξένησε η αμέλεια. Ο τρόπος που τον ακολουθούσε ήταν από μακριά· «Ο Πέτρος τον ακολουθούσε από μακριά» (Ματθ. 26,58) που σημαίνει ότι ο Πέτρος κυριευόταν από μία χλιαρότητα και αμέλεια και ούτε εντελώς ήθελε να εγκαταλείψει τον Διδάσκαλό του, ούτε τελείως να Τον ακολουθεί, αλλά ήθελε στην περίπτωση αυτή και να φαίνεται, ότι είναι μαθητής του και να μην κινδυνεύσει για τον Διδάσκαλο του. Επίσης, το τέλος και ο σκοπός του Πέτρου, που ακολουθούσε τον Ιησού, δεν ήταν να πάει να πεθάνει μαζί Του, αλλά κάποια περιέργεια, για να κάνει μία θεωρία, όχι σαν δικός Του μαθητής, αλλά σαν ένας ξένος περιηγητής και να δει το τέλος του τόσο μεγάλου έργου. «Και όταν μπήκε μέσα κάθισε μαζί με τους υπηρέτες, για να δει το τέλος» (Ματθ. 26,58). Γνώρισε, λοιπόν (έτσι και εσύ), ότι αιτία όλων σου των πταισμάτων, ήταν η αμέλειά σου και να ντραπείς μπροστά στον Θεϊκό σου διδάσκαλο· και από εδώ και πέρα αποφάσισε να αρχίσεις μία καινούργια ζωή, με νέα θερμότητα και με σκοπούς όλους Θεϊκούς, δηλαδή για να δοξάζεις τον Θεό και για να ασφαλίσεις την σωτηρία σου.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ο παράδεισος απέχει από εμάς πιο πολύ από ότι ο ουρανός από τη γη, αν είμαστε αμελείς. Δεν ωφελεί ο Χριστός σε τίποτα εκείνους, που δεν θέλουν να προσέξουν τη ζωή τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Βλέπεις ότι από την ανόητη αμέλεια και την ραθυμία και όχι από βίαιη επίθεση γίνεται η απάτη της απωλείας της σωτηρίας μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει αυτόν που έχει αγαθή προαίρεση και ζήλο να κάνει κάτι, έτσι και τον αμελή, τον ράθυμο και αναβλητικό όλα μπορούν να τον εμποδίσουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμέλεια (που δείχνουμε στον πνευματικό αγώνα) κινείται εναντίον μας, συνήθως από τούτες τις δύο αιτίες: ή από το χορτασμό και το βάρος του στομάχου, ή από τις πολλές απασχολήσεις μας. Διότι και τα δύο αυτά βαραίνουν το νου και χαλαρώνουν την εγρήγορση των αισθήσεων.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Στους αμελείς στα πνευματικά, ο σατανάς ενεργεί σφοδρούς πειρασμούς για να δειλιάσουν και να παραιτηθούν από τον αγώνα.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η γη που έμεινε χέρσα, γέμισε αγκάθια και η αμελής ψυχή γέμισε από ακάθαρτα πάθη. Σε πολλά αφεντικά έχει πουληθεί ο αμελής και όπως τον τραβούν, έτσι περνάει.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Πικραίνεται η καρδιά μας από το δηλητήριο και τους πονηρούς λογισμούς, όταν από την αμέλειά μας και τη λήθη μας, απομακρυνόμαστε πολύ από την προσοχή και την ευχή του Ιησού. Γλυκαινόμαστε όμως πάλι με την αίσθηση μιας μακάριας αγαλλιάσεως, όταν εκτελούμε τα παραπάνω σταθερά και πρόθυμα μέσα στο εργαστήριο της διάνοιάς μας, με επιμέλεια και με Θείο έρωτα.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Από τη φιληδονία έρχεται η αμέλεια και από την αμέλεια η λησμοσύνη των καλών. Γιατί ο Θεός έχει χαρίσει σε όλους τη γνώση εκείνων που μας συμφέρουν.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η αμέλεια στο να κάνουμε, το κατά δύναμη τα καλά, δύσκολα συγχωρείται. Η ελεημοσύνη όμως και η προσευχή, επανορθώνουν όσους αμέλησαν, να κάνουν το καλό.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ο αμελής είναι δυστυχής άνθρωπος, γιατί αγνοεί, ότι ζει για να τελειοποιηθεί, αγνοεί πως κλήθηκε για μεγάλα ύψη δόξσς. Αγνοεί, ότι είναι κυκλωμένος από πλήθος χαρίτων, έτοιμων να του προσφέρουν κάθε είδος πνευματικής ευφροσύνης και αποφεύγει να σηκώσει τσ μάτια του, για να τις ατενίσει. Αγνοεί, ότι στον κόπο βρίσκεται η ευφροσύνη, στη μελέτη ευτυχία, στην εργασία η χαρά, στην επιμέλεια η δόξα, η τιμή και τα στεφάνια. Αγνοεί, ότι στον κόσμο αυτό ήρθε για να αγωνιστεί, ότι ο βίος είναι αγώνας για την αρετή. Αγνοεί, ότι βαδίζει προς την αιωνιότητα. Ξέχασε, ότι είναι υπόλογος ενώπιον του Θείου Δημιουργού που τον έπλασε, ότι θα του απαιτηθεί το τάλαντο που έκρυψε στη γη, μαζί με τον τόκο και το επιτόκιο. Ξέχασε, πως είναι δούλος Κυρίου, που πρόκειται να έρθει, σε ώρα που δεν περιμένει. Λησμόνησε, ότι τον περιμένει μέλλουσα ζωή και μέλλουσα καταδίκη...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ο Θεός ουδέποτε παραχωρεί να πειραστεί ο άνθρωπος παραπάνω από την δύναμή του. Η δικαιοσύνη του Θεού, δεν επιτρέπει τέτοια δοκιμασία. Η δοκιμασία είναι ανάλογη με την δύναμη και την αντίσταση. Αλλά τότε, γιατί νικήθηκε ο Αδάμ (και ο κάθε Αδάμ); Ο λόγος της ήττας, βρίσκεται μέσα στον άνθρωπο· διότι αν και υπήρχε μέσα του η δύναμη της αντίστασης, δεν έκανε χρήση αυτής. Και ποιό ήταν το αίτιο αυτής της παράλειψης; Η

αμέλεια! Η αμέλεια προς το καθήκον. Ο άνθρωπος είχε καθήκον να ανυψώνεται προς τον Θεό· να οδηγεί τον νου του, μόνο προς Εκείνον και όχι να αναζητά την ευχαρίστηση στις απολαύσεις των δημιουργημάτων. Η προσήλωσή του στα γήινα, επέφερε την αμέλεια του καθήκοντος προς τον Θεό και προς τον εαυτό του. Εξαιτίας της αμέλειας απομακρύνθηκε από τον Θεό, χάνοντας έτσι μεγάλο μέρος από τη Θεία δύναμη που τον ενίσχυε· γι' αυτό νικήθηκε και έπεσε στην αμαρτία.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Για να μην πέφτουμε σε αμέλεια και αφήνουμε την άσκηση, καλό είναι να μελετάμε πάντα τον Αποστολικό λόγο: «Καθ' ημέραν αποθνήσκω» (Α' Κορ. 15:31). Γιατί αν έτσι ζούμε και εμείς, με καθημερινή δηλαδή την αίσθηση του θανάτου, δεν θα αμαρτήσουμε. Αυτό που λέω, σημαίνει τούτο: Κάθε πρωί που ξυπνάμε, να πιστεύουμε πως δεν θα ζήσουμε μέχρι το βράδυ. Και όταν πέφτουμε για ύπνο, να πιστεύουμε πως δεν θα σηκωθούμε. Γιατί είναι άγνωστη, φυσικά, η διάρκεια της ζωής μας και μετριέται καθημερινά από τη Θεία Πρόνοια.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αγαπητοί μου, αν δείξουμε αμέλεια σ' αυτή τη ζωή, δεν θα έχουμε απολογία, εκείνη τη φοβερή μέρα της Κρίσεως. Διότι δεν θα βρίσκουμε δικαιολογία, για τις αμαρτίες μας. Επειδή δηλ. ο Κύριος και Σωτήρας μας κατέβηκε από τους Ουρανούς και ήρθε σε εμάς, καταργήθηκε κάθε δικαιολογία μας. Διότι ο Κύριος μας χάρισε την αιώνια ζωή. Ήμασταν εχθροί Του και όμως ο Κύριό μας συμφιλιώθηκε με εμάς. Ήμασταν γήινοι και γίναμε επουράνιοι, ήμασταν θνητοί και γίναμε αθάνατοι, ήμασταν παιδιά του σκότους και γίναμε παιδιά του φωτός, ήμασταν αιχμάλωτοι στην αμαρτία και όμως απελευθερωθήκαμε, ήμασταν αμαρτωλοί και σωθήκαμε, ήμασταν στερημένοι από έλεος και ελεηθήκαμε, ήμασταν χώμα και στάχτη και γίναμε υιοί του Θεού, ήμασταν γυμνοί και σκεπάστηκε η γύμνια μας, γίναμε μάλιστα κληρονόμοι του Υιού του Θεού. Για όλα αυτά, τί θα δώσουμε εμείς σ' Αυτόν, ως πληρωμή για την ευεργεσία, σε Αυτόν που δέχτηκε εμπτυσμούς, μαστιγώθηκε, που Σταυρώθηκε, ραπίστηκε, περιπαίχθηκε; Αλίμονό μας αν αδιαφορήσουμε, διότι τότε δεν θα έχουμε απολογία ενώπιόν Του...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την αμέλειά μας, αυτό πρέπει να φέρνουμε πάντα στην μνήμη μας: είμαστε θνητοί, η ζωή μας είναι πολύ σύντομη και η άγνοια της ώρας του θανάτου μας είναι εξόχως επικίνδυνη, επειδή αν και γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι θα πεθάνουμε, εντούτοις δεν γνωρίζουμε το πότε: σήμερα ή αύριο, αργά ή γρήγορα, μέρα ή νύχτα. Το πεπρωμένο κάθε ανθρώπου είναι εντελώς άγνωστο, πότε θα τον θερίσει το δρεπάνι του χάρου και σε ποιά κατάσταση θα τον βρει: έτοιμο με αγαθές πράξεις ή ανέτοιμο ή πνιγμένο στις κακές πράξεις. Σε όποια κατάσταση τον βρει ο θάνατος, σε αυτήν θα παρουσιαστεί ενώπιον του Θεού, για να κριθεί και από τις πράξεις του να δοξαστεί ή να ντροπιαστεί. Και τίποτα δεν θα μας βοηθήσει την ώρα του θανάτου μας, όσο οι εν Θεώ καλές πράξεις.

~ Όσιος Μωϋσής της Όπτινα ~

Συχνά ο Θεός, λόγω της αδυναμίας μας, συγκαταβαίνει σπλαχνικά και διώχνει μακριά μας τον σατανά. Αν όμως εμείς, από αμέλεια, πάψουμε να Τον φοβόμαστε και να προσέχουμε, αμέσως παραδινόμαστε πάλι σε πειρασμούς.

~ Αββάς Βησσαρίων ~

Η αιτία της αποτυχίας ενός ανθρώπου στον πνευματικό του σκοπό, είναι η αμέλεια. Η αμέλεια μας επιβουλεύεται. Μοιάζει με ανομβρία, από την οποία δεν φυτρώνει τίποτα. Ζημιώνει τους πάντες, Εμποδίζει εκείνους που θέλουν να ξεκινήσουν τον πνευματικό αγώνα. Σταματάει όσους προχώρησαν. Εκείνους που αγνοούν, δεν τους αφήνει να μάθουν και εκείνους που πλανήθηκαν, τους εμποδίζει να επιστρέψουν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Εάν τώρα δεν βιαστείς, θα έρθει καιρός, όπου και να θελήσεις, δεν θα μπορέσεις να κάνεις αυτό που τώρα παραλείπεις.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Η κενοδοξία φθείρει τους συγκεντρωμένους θησαυρούς, ενώ η αμέλεια δεν αφήνει να τους συνάξεις.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Το πρόβλημα δεν είναι ότι οι άνθρωποι δεν έχουν μυαλό και δυνατότητες, αλλά το ότι έχουν αμέλεια στα πνευματικά ζητήματα και δεν θέλουν να βιάσουν τον εαυτόν τους, κάνοντας υπακοή στις εντολές του Χριστού.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Επειδή η νοερά μας πνευματική εργασία είναι ελλιπής, γι' αυτό και δεν λαμβάνουμε παράκληση και ζητούμε την παράκληση με την αργολογία, τον γέλωτα και την εξωστρέφεια...

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Η αιτία της αποτυχίας ενός ανθρώπου στον πνευματικό του σκοπό, είναι η αμέλεια. Η αμέλεια μας επιβουλεύεται. Μοιάζει με ανομβρία από την οποία δεν φυτρώνει τίποτα. Ζημιώνει τους πάντες. Εμποδίζει εκείνους που θέλουν να ξεκινήσουν τον πνευματικό αγώνα. Σταματάει όσους προχώρησαν. Εκείνους που αγνοούν, δεν τους αφήνει να μάθουν και εκείνους που πλανήθηκαν, τους εμποδίζει να επιστρέψουν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Καλύτερα να αγνοείς κάτι, παρά να το αμελείς. Εκείνος που αμελεί γνωρίζει, δεν αγνοεί και χρίζει μεγαλύτερης τιμωρίας από εκείνον που αγνοεί.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί αμετανοησίας

Περικοπές

Οδός αμαρτωλών ωμαλισμένη εκ λίθων, και επ' εσχάτω αυτής βόθρος άδου. [Ο δρόμος των αμετανόητων αμαρτωλών είναι ομαλός, καθαρισμένος από λίθους. Το τέλος όμως του δρόμου είναι το βάραθρο του άδου.]

~ ΣοφίαΣειράχ 21,10 ~

Άνθρωπος αμαρτωλός εκκλίνει ελεγμόν και κατά το θέλημα αυτού ευρήσει σύγκριμα. [Ο αμετανόητος άνθρωπος, αποφεύγει τους ελέγχους και για να ακολουθεί το θέλημά του, βρίσκει πάντοτε δικαιολογίες.]

~ ΣοφίαΣειράχ 32,17 ~

Αμαρτάνοντι ανδρί μεγάλη παγίς, δίκαιος δε εν χαρά και εν ευφροσύνη έσται. [Μεγάλες παγίδες και συμφορές συναντούν τον αμαρτωλό και αμετανόητον άνθρωπον. Ενώ ο δίκαιος θα βρίσκεται πάντοτε σε χαρά και ευφροσύνη.]

~ Παροιμίες 29,6 ~

Οι δε άδικοι ούτως κλυδωνισθήσονται και αναπαύσασθαι ου δυνήσονται. [Οι αμετανόητοι όμως αμαρτωλοί θα αναταράσσονται, σαν να βρίσκονται σε μία αγρίως τρικυμισμένη θάλασσα. Δεν θα μπορέσουν ποτέ, να βρουν πραγματική ανάπαυση.]

~ Ησαΐας 57,20 ~

Κατέστρεψα υμάς, καθώς κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα, και εγένεσθε ως δαλός εξεσπασμένος εκ πυρός· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος. [Σας εξολόθρευσα, όπως εγώ ο Θεός εξολόθρευσα τα Σόδομα και τα Γόμορρα. Γίνατε σαν δαυλί, που απεσπάστηκε από την φωτιά και καπνίζει. Και παρ' όλο τούτο, δεν επεστρέψατε προς Εμένα σε μετανοία, λέει ο Κύριος.]

~ Αμώς 4,11 ~

Είναι άξιοι θρήνων όχι τόσο εκείνοι που αμαρτάνουν, όσο εκείνοι που δεν μετανοούν για τα αμαρτήματά τους. Να μην κλαίμε τους πεθαμένους, αλλά να κλαίμε όσους επιμένουν στις αμαρτίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνοι που αμαρτάνουν (και παραμένουν αμετανόητοι), είναι σε χειρότερη κατάσταση από τους δαιμονισμένους και βρίσκονται σε διαρκή φόβο, άσχετα αν εξωτερικά φαίνονται χαρούμενοι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος, που μετά την αμαρτία κατηγορεί τον εαυτόν του επειδή αμάρτησε, κάποτε θα μπορέσει να διορθωθεί. Εκείνος όμως, ο οποίος επαινεί και υπερηφανεύεται για την αμαρτία, στερεί από τον εαυτόν του, την δυνατότητα να θεραπευτεί δια της μετανοίας. Έτσι, όσοι για τα αμαρτήματά τους γελάνε και δεν πονάνε, αλλά καλοπερνάνε, είναι απόλυτα σίγουρο, ότι θα θρηνήσουν και θα κλάψουν εκεί, όπου ο βρυγμός των οδόντων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος αμετανόητος ζητάει το έλεος του Θεού, μάταια ζητάει το έλεος Του. Γιατί άμα ο Θεός αδιακρίτως ελεούσε όλους, κανείς δεν θα κολάζονταν. Όσο ετοιμάζει και προετοιμάζει ο άνθρωπος, τόσο παίρνει, από τον Κύριο. Και αν ο Θεός τους ελεούσε όλους ανεξαρτήτως, τόσο αυτούς που ετοίμασαν, όσο και αυτούς που δεν ετοίμασαν, θα ήταν άδικος...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πώς νοιώθει ο αμετανόητος; Τριγυρνά κουβαλώντας τον κατήγορό του, την βαρειά του συνείδηση, όντας ο ίδιος αυτοκατάκριτος. Δεν μπορεί ούτε στιγμή να ηρεμήσει. Ζει την τραγωδία του Κάϊν. Στενάζει και τρέμει πάνω στη γη. Και ενώ κανένας δεν ξέρει κάτι, αυτός μέσα του έχει συγκεντρωμένη την φωτιά, που τον καίει πάντοτε...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Χριστός δεν θα καταδικάσει τους αμαρτωλούς, αλλά μονάχα τους αμαρτωλούς που δεν μετανόησαν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ακόμη και αν θέλει ο Θεός να σου συγχωρήσει τις αμαρτίες, δεν Του το επιτρέπεις εσύ.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως οι Άγιοι όταν εκτελούν τις εντολές του Θεού, συνηθίζουν να είναι μετριόφρονες, έτσι και οι κακοί όταν διαπράττουν την αμαρτία, υπερηφανεύονται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Φιλοσοφούμε γύρω από τους τάφους, όταν βρεθούμε σε μία κηδεία και σκεφτόμαστε που καταλήγουμε και φλυαρούμε για τη ματαιότητα των εγκοσμίων, αλλά, μόλις απομακρυνθούμε, ξεχνάμε την ευτέλεια μας. Να, για παράδειγμα, όταν βρεθεί κανείς στην κηδεία ενός φίλου του, γυρίζει στο διπλανό του και του λέει λόγια σαν και τούτα: «Αλήθεια, πόσο ταλαίπωροι είμαστε! Πόσο ασήμαντη είναι η ζωή μας! Τι γινόμαστε, άραγε, μετά το θάνατο; Αυτό πρέπει να σκεφτόμαστε και να μην κακολογούμε, να μην αδικούμε, να μην μνησικακούμε...». Φαίνεται να μιλάει με τόση ειλικρίνεια, ώστε καθώς τον ακούς, δεν αμφιβάλλεις, ότι την ίδια κιόλας στιγμή θα απαρνηθεί ολότελα την κακία του και θα αρχίσει να ζει ενάρετα. Μα, αλίμονο, μετά την κηδεία θα ξεχάσει και το φόβο του και τα λόγια του και θα συνεχίσει να ζει στην αμαρτία, όπως πρώτα...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ψυχή, όταν συμβιβαστεί με την αμαρτία, που είναι ανελέητη, επιδεικνύει τρομακτικά την ασθένειά της. Όπως το γουρούνι, όταν κυλιέται στην λάσπη, ευχαριστιέται, έτσι και η ψυχή, όταν αιχμαλωτιστεί από την κακή συνήθεια, δεν αντιλαμβάνεται την δυσωδία των αμαρτιών της. Και όπως η γη, όσο σπόρο και αν της ρίξεις, όταν δεν ποτιστεί από τη βροχή, δεν είναι δυνατό να δώσει σιτάρι, έτσι και η ψυχή, όσα λόγια κι αν σπείρεις μέσα της, όταν δεν φωτιστεί πρώτα από τις Άγιες Γραφές, δεν είναι δυνατόν να παρουσιάσει κάποιο έργο αρετής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως οι μεθυσμένοι και οι ζαλισμένοι από την οινοποσία, βαδίζουν ασκόπως εδώ και εκεί και είτε γκρεμοτσακίζονται, είτε σκοντάφτουν σε ο,τιδήποτε βρεθεί μπροστά τους, μη μπορώντας να προφυλαχτούν, έτσι και εκείνοι οι οποίοι είναι κυριευμένοι από την επιθυμία της αμαρτίας, είναι σαν να είναι τελείως μεθυσμένοι, δεν γνωρίζουν τι πράττουν και ούτε για τα παρόντα και ούτε για τα μέλλοντα φροντίζουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα αθεράπευτα τραύματα δεν υποχωρούν ούτε με τα ισχυρά φάρμακα, ούτε μ' εκείνα που μπορούν να ανακουφίζουν αυτά. Έτσι ακριβώς και η ψυχή όταν γίνει αιχμάλωτος για μία φορά και υποχωρήσει σε οποιοδήποτε αμάρτημα και δεν επιθυμεί να κατανοήσει το συμφέρον της και αν ακόμη κάποιος διδάσκει μύρια πράγματα, τίποτα δεν κερδίζει, αλλά σαν να έχει νεκρή την ακοή, δεν δέχεται καμμιά ωφέλεια απ' την παραίνεση, όχι γιατί δεν μπορεί, αλλά γιατί δεν θέλει...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που απογοητεύτηκε και δεν μετανοεί, αποκλείει την διόρθωσή του, εφόσον δεν θέλει να χρησιμοποιήσει τα φάρμακα που επιβάλλει η μετάνοια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Δαβίδ δεν τιμωρήθηκε τόσο, για την μοιχεία που διέπραξε με την Βηρσαβεέ, όσο διότι την παντρεύτηκε και συνέχισε να την έχει μοιχαλίδα, μετά τον θάνατο του ανδρός της.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η προσευχή μας σε αμετανόητο άνθρωπο δεν ενεργείται, διότι οι ίδιοι εμποδίζουν με τα έργα τους, η προσευχή μας να είναι ανενέργητη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εχθρός στον κλέφτη είναι το φως και εχθρός του ασεβούς και αμετανόητου αμαρτωλού, είναι ο ενάρετος και άγιος άνθρωπος, που γίνεται ανυπόφορος γι' αυτόν, μόνο που τον βλέπει...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο αμετανόητος αμαρτωλός μοιάζει με τον σκαντζόχοιρο. Προβάλλει τις δικαιολογίες του, τις ''προφάσεις εν αμαρτίαις'' από όλα του τα μέρη. Όποιος του υποδείξει τα φταιξίματά του, βλέπει να γίνεται ολόκληρος μια αγκαθωτή σφαίρα. Δεν μπορείτε πια να τον αγγίξετε, χωρίς να ματώσουν τα χέρια σας, χωρίς να σας πληγώσει, με την αγανάκτησή του.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο αμετανόητος άνθρωπος είναι σκληρό πράγμα. Είναι πολύ ανόητος, επειδή δεν θέλει να μετανοήσει, για να απαλλαγεί από την μικρή κόλαση που ζει, η οποία τον οδηγεί στην χειρότερη, την αιώνια. Έτσι στερείται και τις επίγειες παραδεισένιες χαρές, οι οποίες συνεχίζουν στον Παράδεισο, κοντά στον Θεό, με τις πολύ μεγαλύτερες χαρές, τις αιώνιες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σε 2 λεπτά μπορεί ο Θεός όλο τον κόσμο να τον συγκλονίσει και να τον κάνει να αλλάξει, να γίνουν όλοι πιστοί, σούπερ πιστοί! Πώς; Αν γυρίσει το κουμπί στον σεισμό σιγά-σιγά από

τα 5 στα 6 ρίχτερ στα 7... Στα 8, οι πολυκατοικίες θα πάνε σαν τους μεθυσμένους, θα αρχίσει η μία να χτυπά την άλλη. Στα 10 όλοι θα πούν: «Ήμαρτον! Σε παρακαλούμε, σώσε μας». Μπορεί και όλοι να πούν: «Καλόγεροι θα γίνουμε!». Μόλις όμως τελειώσει ο σεισμός, ενώ ακόμη θα κουνιούνται λίγο, λα-λά δεν θα πέφτουν, πάλι στα μπουζούκια θα τρέξουν. Γιατί η επιστροφή τους αυτή, δεν θα έχει πραγματική μετάνοια, αλλά απλώς θα πουν έτσι, για να γλυτώσουν το κακό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος λέει: «για να πετύχω εκείνο, πρέπει να κάνω αυτήν την αδικία. Για να πετύχω το άλλο, πρέπει να κάνω εκείνη την πονηριά» κ.λπ., αυτός αμαρτάνει εσκεμμένως και εν γνώση του. Καταστρώνει δηλαδή το αμαρτωλό του σχέδιο και βάζει πρόγραμμα με τον διάβολο τι αμαρτία θα κάνει. Αυτό είναι πολύ κακό, επειδή είναι προμελετημένο. Δεν είναι ότι πέφτει σε πειρασμό, αλλά ξεκινάει να κάνει κάτι μαζί με τον πειρασμό. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν πρόκειται ποτέ να βοηθηθεί, γιατί δεν δικαιούται την Θεία βοήθεια, και τελικά πεθαίνει αμετανόητος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι αμετανόητοι άνθρωποι, επειδή ζουν με την αμαρτία, μισούν γενικώς το δίκαιο και τον δίκαιο άνθρωπο, διότι συγκρινόμενοι με αυτά, ελέγχεται ο τρόπος της ζωής τους.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν πεθάνεις..... θα έρθει άγγελος κατηφής και βίαιος και θα σε πάρει, βρίσκοντας την ψυχή σου δεμένη με τις αμαρτίες σου. Η ψυχή σου θα ζητά να γυρίσει πίσω στην γήινη ζωή και θα οδύρεται, χωρίς να μπορεί να φωνάξει, γιατί το όργανο των φωνών και των θρήνων, που είναι το λαρύγγι, θα έχει αποχωριστεί από το σώμα. Πόσο τότε θα σπαράξεις! Πόσο τότε θα στενάξεις! Χωρίς φυσικά τίποτα να πετύχεις, γιατί η μετάνοιά σου, θα είναι ανώφελη. Τότε θα είναι πια αργά...!!! Πόσο πόνο θα νιώθεις, όταν θα δεις την χαρά των δικαίων, που θα λαμβάνουν τα δώρα της Βασιλείας του Θεού και από την άλλη μεριά, την κατήφεια των αμαρτωλών, που θα είναι βυθισμένοι στο σκοτάδι. Πόσα θα πεις τότε με την πονεμένη σου καρδιά! Θα λες, γιατί να μην είχα πετάξει το βαρύ αυτό φορτίο της αμαρτίας, όσο ήταν καιρός... Γιατί να μην είχα ξεπλυθεί από τους λεκέδες της αμαρτίας και να είμαι τώρα μαυρισμένος απ΄αυτές; Τώρα θα ήμουν με τους αγγέλους! Τώρα θα απολάμβανα, τα αγαθά του ουρανού! Αλίμονο, αυτές οι πονηρές σκέψεις! Για πρόσκαιρη απόλαυση της αμαρτίας, βασανίζομαι αθάνατα. Για την ηδονή της σάρκας, παραδόθηκα στη φωτιά. Είναι δίκαιη η κρίση του Θεού! Με καλούσε και δεν άκουγα. Με δίδασκε και εγώ δεν πρόσεχα. Με παρατηρούσαν και με έλεγχαν και εγώ τους περιγελούσα. Αυτά και άλλα πολλά θα πεις με πόνο στον εαυτόν σου και με κλάματα, αν τελικά πεθάνεις, χωρίς να μετανοήσεις. Άνθρωπε ή τη φωτιά της κολάσεως να φοβηθείς ή τη Βασιλεία του Θεού να επιζητήσεις. Σε μένα έρχονται δάκρυα, όταν θυμηθώ, ότι προτιμάς τα έργα της αισχύνης από τη μεγάλη δόξα του Θεού. Και για την απόλαυση της ακολασίας, αποκλείεις τον εαυτόν σου, από τα αγαθά που μας έχει υποσχεθεί ο Θεός.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ούτε Άγιος να προσευχηθεί για τον αμετανόητο, δεν εισακούγεται από τον Θεό.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Για όποιον βλέπουμε καλά ότι αμαρτάνει και δεν μετανοεί, χωρίς να πάθει τίποτα ως τον θάνατό του, να πιστεύεις ότι η κρίση του Θεού γι' αυτόν θα είναι ανελέητος. Κανείς δεν είναι τόσο αγαθός και φιλεύσπλαχνος, όσο ο Κύριος, αλλά για τον αμετανόητο δεν υπάρχει άφεση.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

α) Αλίμονο σε σένα ψυχή, διότι ζεις αναίσθητα στην παρούσα ζωή, τρυφώντας κάθε μέρα και γελώντας και ρεμβάζοντας και επιδιώκοντας την άνετη ζωή, αλλά στον μέλλοντα αιώνα πρόκειται να θρηνήσεις, βασανιζόμενη, όπως εκείνος ο πλούσιος, μέσα στη φλόγα της αιωνίου πυρός β) Αλίμονο σε σένα ψυχή, διότι δεν ανέχεσαι μια μικρή θλίψη, που σου προξενεί ο αδελφός ή έναν αυστηρό λόγο, αλλά αμέσως προχωρείς σε λογομαχία και σε αντίδραση και χάνεις το στεφάνι της υπομονής και της πραότητας και καταδικάζεσαι αιώνια μαζί με τους μνησίκακους γ) Αλίμονο σε σένα ψυχή, διότι μισείς τον αδελφό σου και τον βρίζεις ή ανέχεσαι εκείνους που κάνουν τέτοια και γι' αυτό θα τιμωρηθείς μαζί με τους φονείς δ) Αλίμονο σε σένα ψυχή, διότι καταφρονείς τις εντολές του Θεού ε) Αλίμονο σε σένα ψυχή, διότι κάθε μέρα αμαρτάνεις και αναβάλλεις τη μετάνοια από μέρα σε μέρα. Θα παρουσιαστεί σε σένα η αναχώρηση από τη ζωή αυτή, όπως ο κλέφτης τη νύχτα ξαφνικά και θα οδηγηθείς δέσμια στη γέενα του πυρός, θρηνώντας ανώφελα και κατηγορώντας τον εαυτό σου για την αφροσύνη...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Οι αδιόρθωτοι άνθρωποι, δεν είναι άνθρωποι, αλλά απάνθρωποι και πρέπει να αποφεύγονται. Και αυτό γιατί ζουν με την κακία και δεν είναι δυνατόν να αποκτήσουν την αθάνατη ζωή.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αλίμονο σε εκείνη την ψυχή, που δεν έχει συναίσθηση των τραυμάτων της και νομίζει ότι δεν έχει καθόλου κακία, από την μεγάλη κακία και πώρωσή της. Αυτή την ψυχή, ο Θεός δεν την επισκέπτεται, ούτε την θεραπεύει, αφού ούτε αυτή Τον ζητά, ούτε της μέλλει για τα τραύματά της, καθώς νομίζει, ότι είναι καλά και υγιής. Γιατί λέει ο Κύριος: «Δεν έχουν ανάγκη από γιατρό οι υγιείς, αλλά οι άρρωστοι» (Ματθ. 9,12).

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Γιατί το Θεό, που με αγάπησε τόσο πολύ, να τον λυπήσω τόσο πολύ; Αυτή είναι η κόλαση του αμαρτωλού...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο αμαρτάνων δεν αμαρτάνει επειδή αμαρτάνει, αλλά επειδή δεν μετανοεί.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Μπορεί να δεχτεί ο Θεός στην Βασιλεία Του, εκείνους που έβγαλαν τη Βασιλεία αυτή από τη ζωή τους; Μπορεί να καλέσει κοντά Του αυτούς, που ξερίζωσαν μέσα τους την εικόνα του Θεού, αυτούς που διακήρυξαν μυστικά στην καρδιά τους αλλά και ανοιχτά, μπροστά σ' όλον τον κόσμο, πως είναι εχθροί του Θεού και υπηρέτες του διαβόλου; Όχι! Αυτοί έγιναν με την ελεύθερη βούλησή τους υπηρέτες του διαβόλου. Και ο Κύριος στην τελική Του κρίση, θα τους στείλει να συντροφέψουν εκείνους που είχαν παρέα σ' ολόκληρη

τη ζωή τους. Θα τους στείλει δηλαδή στο αιώνιο πυρ που έχει προετοιμαστεί για το διάβολο και τους πονηρούς αγγέλους του.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Εσείς που είστε μέθυσοι, πόρνοι, μοιχοί, κλέφτες, άσωτοι, τεμπέληδες, χαρτοπαίχτες, χορευτές, αργόλογοι, χλευαστές! Πέστε μου, για ποιό λόγο ο Υιός του Θεού κατέβηκε από τους ουρανούς, κήρυξε το Ευαγγέλιο της Βασιλείας, έκανε πολυάριθμα θαύματα, έπαθε στο Σταυρό, πέθανε και αναστήθηκε και έστειλε τους Αποστόλους στον κόσμο, για κηρύξουν τον λόγο Του; Πέστε μου, για ποιό λόγο έγιναν όλα αυτά. Έγιναν για να τρώτε και να πίνετε μέχρι κορεσμού, να διαπράττετε μοιχείες και κλοπές, να περνάτε τον καιρό σας με τεμπελιά, με αργολογία, με χαρτοπαιξία, με τα θέατρα, τους χορούς και τα κουτσουμπολιά; Αχ, πόσο ακριβά θα πληρώσετε την αντιευαγγελική ζωή σας, αν δεν μετανοήσετε και δεν διορθωθείτε!...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Βλέπουμε τους Ισραηλίτες (στην Παλαιά Διαθήκη). Πόσο δεν αγωνίστηκε γι' αυτούς ο Κύριος! Τελικά τους εγκατέλειψε, αφού προηγουμένως έκανε κάθε προσπάθεια για να τους σώσει. Το ίδιο συμβσίνει και με κάθε αμετανόητο αμαρτωλό. Ο Θεός αποφασίζει την αποδοκιμασία και την εγκατάλειψή Του, όταν πια τίποτε περισσότερο δεν μπορεί να κάνει μαζί του και τον βλέπει πωρωμένο στην αμαρτωλότητά του...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ύβρις προς το Άγιο Πνεύμα ασυγχώρητη, η οποία οδηγεί στην καταστροφή, ονομάζεται η επίμονη απιστία και η άρνηση της ύπαρξης του Θεού, παρά τα συντελούμενα ενώπιόν μας θαύματα, παρά το πλήθος των γεγονότων, τα οποία αναντίρρητα αποδεικνύουν την ύπαρξη του Θεού. Η επίμονη άρνηση και η απιστία, αποτελούν βλασφημία έναντι του Αγίου Πνεύματος, η οποία δεν συγχωρείται, ούτε στον παρόντα αιώνα, ούτε στον μέλλοντα και άνθρωπος ο οποίος πεθαίνει αμετανόητος μέσα στην απιστία του, χάνεται.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Κάθε αμετανόητος αμαρτωλός είναι ένας Ιούδας.

~ Στάρετς Ευστράτιος ~

Οι άνθρωποι μένουν αναίσθητοι, δεν μετανοούν. Περνούν τα χρόνια... ασπρίζουν τα μαλλιά τους, πέφτουν τα δόντια, το σώμα μαραίνεται, φθάνει το τέλος... και ούτε τότε ο άνθρωπος λέει το: Μετανοώ...!!!

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Δυστυχείς και ελεεινοί είναι όσοι δεν φροντίζουν για το θάνατό τους, όσοι δεν εξομολογούνται τις αμαρτίες τους, δεν Μεταλαμβάνουν, δεν πηγαίνουν στην Εκκλησία, δεν προσεύχονται, όσοι είναι πλούσιοι και δεν ελεούν τους φτωχούς, αλλά πορεύονται σαν να μην είχαν ψυχή και γι' αυτούς λέει ο Προφήτης Δαβίδ ότι μοιάζουν με κτήνη... Εάν δε κάποιος πει, ότι δεν υπάρχει μέλλουσα κρίση και ανταπόδοση, αυτός δεν πρέπει να λέγεται Χριστιανός, αλλά άπιστος, αιρετικός, βλάσφημος!

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Οι περισσότεροι των ανθρώπων της πονηράς γενεάς μας, δεν είναι παιδιά του Θεού, αλλά έγιναν με τις αμαρτίες τους και την αμετανοησία τους παιδιά του διαβόλου.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Η αμετανοησία είναι μια μορφή βλασφημίας κατά του Αγίου Πνεύματος, διότι δεν αφήνουμε τον Παράκλητο, να ενεργήσει ευεργητικά και σωτηριολογικά πάνω μας, πιστεύοντας ότι θα πετύχουμε το σκοπό μας (την σωτηρία μας) χωρίς τη βοήθεια Του. Δεν Τον αφήνουμε, να μας συγχωρέσει τις αμαρτίες μας και να μας φωτίσει. Εθελοτυφλούμε και δεν συνεργαζόμαστε, οπότε δεν υπάρχει καμμία ελπίδα σωτηρίας. Αυτή η βλασφημία του Αγίου Πνεύματος, δεν συγχωρείται εις αιώνας αιώνων.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η μεγαλύτερη αμαρτία είναι η αμετανοησία, γιατί με κολάζει. Όποια αμαρτία και αν κάνω, αν μετανοήσω θα σωθώ. Αλλά όταν είμαι αμετανόητος, πώς θα συγχωρεθώ για να σωθώ;

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οι αμετανόητοι άνθρωποι, είναι από τώρα σφραγισμένοι από τον αντίχριστο. Δεν χρειάζεται να έλθει ο αντίχριστος, ώστε να τους σφραγίσει, αφού μέσα τους, ήδη έχουν κάνει συγκατάθεση στην αμαρτία και αν ζούσαν στην εποχή του αντιχρίστου, θα είχαν οικειοθελώς σφραγιστεί.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όταν ο Ιούδας πήγε να κρεμαστεί σε ένα δέντρο ελιάς, το κλαδί λύγισε, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να κρεμαστεί και έμεινε εκεί κάτω από το δέντρο, με την θηλιά στον λαιμό για ώρες. Σκέφτηκε πονηρά μέσα του: Εγώ θα αυτοκτονήσω και στον άδη, εκεί θα ζητήσω συγχώρεση από το Χριστό. Γίνανε τα γεγονότα, με την Σταύρωση και την Ανάσταση του Χριστού και ο Ιούδας ακόμα στο δέντρο ήταν! Ώρες ήτανε έτσι!!! Ο Χριστός τον περίμενε, μέχρι την τελευταία στιγμή να μετανοήσει και βλέποντας ότι δεν μετανοεί, το κλαδί του δέντρου, ανάκαμψε, με αποτέλεσμα σαν ελατήριο να τον πετάξει στον αέρα και το σώμα του καρφώθηκε σε μια μυτερή κοτρόνα και να βγουν τα έντερα του έξω!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όσοι πνίγηκαν στον κατακλυσμό του Νώε, δεν χάθηκαν επειδή ήταν αμαρτωλοί, αλλά διότι δεν είχαν καμμία διάθεση ποτέ να μετανοήσουν! Ο Θεός προγνώριζε, ότι όσα χρόνια και να ζούσαν, δεν επρόκειτο ποτέ να μετανοήσουν! Είναι κάτι φοβερό!

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όποιος δεν μετανοεί, δεν είναι δούλος του Θεού, αλλά δούλος της αμαρτίας.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Μην φοβηθείς τον Θεό με τις απειλές Του, αλλά να Τον φοβηθείς από την αγάπη Του! Όταν προσβάλλεις την αγάπη Του και δεν την λογαριάζεις. Διότι συνεχίζοντας την ζωή σου, συσσωρεύεις οργή εν ημέρα οργής και αποκαλύψεως Θεού! Ύστερα τελείωσε! Να, λέει σε σένα ο Θεός: «Σ' αγαπούσα, σε συγχωρούσα, σε ανεχόμουν, σε έτρεφα, σου έδινα τα αγαθά και εσύ συνέχιζες να με βλασφημάς! Τώρα τι να σου κάνω; Σε περίμενα, σε περίμενα, σου

έδωσα ευκαιρίες, σου έδωσα ευκαιρίες και δεν τις έπιασες τις ευκαιρίες! Τι περίμενες; Να βγει η ψυχή σου;...

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ο Χριστός θεράπευσε την τύφλωση των οφθαλμών, αλλά δεν μπόρεσε να θεραπεύσει την επίμονη τύφλωση της κακίας. Η τύφλωση της κακίας που επιμένει δεν έχει γιατρειά, αλλά μόνο τιμωρία.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Μια σπίθα φλόγας της κολάσεως, θα είναι βασανιστικότερη για έναν αμαρτωλό, παρά χίλια χρόνια πόνων και βασάνων μιας γυναίκας που γεννά. Σκέψου λοιπόν ότι στον Άδη τα βάσανα δεν έχουν τέλος για τους αμετανόητους αμαρτωλούς. Πώς μπορεί λοιπόν ένας αμαρτωλός, γνωρίζοντας όλα αυτά, να συνεχίζει να ζει στην αμαρτία;

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Για πολλά χρόνια έχω στην ψυχή μου τον διχασμό: Από τη μια πλευρά είμαι γεμάτος από ενθουσιασμό και αγαθή έκπληξη μπροστά στον άνθρωπο, ενώ από την άλλη γεμίζω θλίψη και πικρή "έκπληξη" για την αγριότητα και σκληρότητα των ανθρώπων. Και όταν προσεύχομαι για τον κόσμο, τότε πάσχω στην προσευχή, προπαντός από την επίγνωση, ότι οι άνθρωποι δεν θέλουν την αγάπη του Θεού, αλλά την απορρίπτουν με ισχυρογνωμοσύνη και προτιμούν το σκότος αντί του φωτός...

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Γνωρίζετε ποιά ήταν η τελευταία λέξη του Καζαντζάκη; «Διψώ». Και έγραψε πολύ ευστόχως και ευφυώς ο π. Θεόκλητος ο Διονυσιάτης σ' ένα άρθρο του: «Άραγε πριν ακόμη βγει η ψυχή του, να προγευόταν την βασανιστική φλόγα της καμίνου του πυρός του εξωτέρου, σαν τον πλούσιο που ωδυνάτο εν τη φλογί εκείνη και ήθελε κάποιον να του αναψύξη την γλώσσα;».

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Ξέρεις με τι μοιάζουν οι σημερινοί άνθρωποι; Με τις κότες, ναι, με τις άμυαλες κότες, που βόσκουν σκόρπιες και αμέριμνες μέσα σ΄ένα χωράφι. Και καθώς τριγυρίζουν πέρα-δώθε, πετάγεται ξαφνικά ανάμεσά τους ο αιμοβόρος λύκος, αρπάζει μία κι εξαφανίζεται, για να την ξεσκίσει και να την καταβροχθίσει κάπου με την ησυχία του. Οι υπόλοιπες, μόλις δούν το λύκο, τρομάζουν και κρύβονται. Σε λίγη ώρα, όμως, σαν ανόητες που είναι, ξεχνούν και το λύκο και την κότα που άρπαξε εκείνος και την τρομάρα που πέρασαν αυτές, και βγαίνουν πάλι στη βοσκή. Ο λύκος δεν αργεί να ξανάρθει, οπότε επαναλαμβάνεται η ίδια σκηνή. Και επαναλαμβάνεται πολλές φορές, ώσπου όλες οι κότες εξολοθρεύονται. Έτσι, λοιπόν, είναι και οι άνθρωποι. Ανόητοι! Βόσκουν αμέριμνοι στο λιβάδι των κοσμικών μεριμνών και των σαρκικών απολαύσεων, ώσπου έρχεται ξαφνικά ο θάνατος και αρπάζει έναν συγγενή ή φίλο τους. Τότε συγκλονίζονται, καταθλίβονται, τρομάζουν και συλλογίζονται τη δική τους ώρα, το δικό τους τέλος. Τότε κάνουν μερικές ευλαβικές σκέψεις, συνειδητοποιούν τι φοβερό θα είναι να πεθάνουν μέσα στην αμαρτία, και αποφασίζουν να μετανοήσουν. Όλα αυτά, όμως, δεν διαρκούν πολύ. Περνούν λίγες μέρες, ή έστω λίγες εβδομάδες, και ξεχνιέται ο φίλος, ξεχνιέται ο θάνατος, ξεχνιέται και η μετάνοια. Ο θάνατος, βέβαια, δεν θα αργήσει να ξαναχτυπήσει. Και τότε, πάλι ο ίδιος

συγκλονισμός, πάλι οι ίδιες σκέψεις... μα και πάλι γρήγορα επιστροφή στη μάταιη καθημερινότητα. Έτσι σιγά-σιγά τους παίρνει όλους ο θάνατος και αδιόρθωτους και αμετανόητους!

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ο άνθρωπος της αμαρτίας, χάνει την ικανότητα να αισθάνεται την αγάπη των άλλων, να συγκινείται, να συγκλονίζεται. Λειτουργεί μόνο η εγωκεντρικότητά του και η φαντασία του η ξεπεσμένη. Όπως λέει και ο Γέροντας Αιμιλιανός (ο Σιμωνοπετρίτης), ακόμη και το αίμα σου να χύσεις γι' αυτόν, θα παρερμηνεύσει την αγάπη σου.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ενώ δεν αντέχουμε τα τσιμπήματα και δαγκώματα των ψύλλων, των κονίδων, των ψείρων, των μυγών, των κουνουπιών και των μελισσών, αδιαφορούμε, που ο νοητός δράκοντας μας δαγκώνει καθημερινά, μας ρουφά, μας καταπίνει και μας καταπληγώνει από παντού, με τα φαρμακερά κεντριά του θανάτου και δεν θέλουμε να ξεφύγουμε από αυτόν.

~ Είπε Γέρων ~

Ο άνθρωπος που εργάζεται την αμαρτία και δεν μετανοεί, γίνεται όργανο του διαβόλου, γιατί και ο διάβολος ποτέ δεν μετανοεί. Οι Πρωτόπλαστοι δεν εξώθηκαν από τον παράδεισο γιατί αμάρτησαν, αλλά διότι δεν μετανόησαν, έδειξαν αμετανοησία. Επομένως οι απόγονοι των Πρωτοπλάστων, για να επιστρέψουν στον παράδεισο, πρέπει να μετανοήσουν.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που ζει και δεν μετανοεί, είναι καλύτερα να πεθάνει νωρίτερα, γιατί άμα ζήσει παραπάνω, θα αμαρτήσει παραπάνω και έτσι θα κολαστεί περισσότερο.

~ Παναγόπουλος ~

Οι αμετανόητοι άνθρωποι είναι κουρασμένοι από τον εαυτόν τους. Είναι μαραμένοι και ομοιάζουν με τα λάχανα που είναι καμμένα από τον πάγο.

~ Παναγόπουλος ~

Αυτοί που δεν μετανοούν, έχουν πάρει ναρκωτικό, ζούνε με ένα καψίλιο δυναμίτιδος στο στόμα τους, χωρίς να θέλουν να το φτύσουν, να το βγάλουν και το πιπιλίζουν. Και σε ένα ανύποπτο χρόνο, θα το δαγκώσουν και θα τους πετάξει τα μυαλά στον αέρα και θα χαθούν μια για πάντα...

~ Παναγόπουλος ~

Γιατί ο εξ αριστερών ληστής δεν είπε και αυτός το ''Μνήσθητι''; Γιατί είχε δώσει τόσα πολλά δικαιώματα στον διάβολο, που τον απαγόρευε να το πει και δεν τον άφηνε έτσι να μετανοήσει. Όταν ο άνθρωπος θεληματικά αμαρτάνει και εξακολουθεί να επιμένει στην αμαρτία, σκληρύνεται η καρδιά του και παρόλο που βλέπει το χάος, δεν μπορεί να μετανοήσει. Επομένως όσοι αναβάλλουν την μετάνοιά τους, κινδυνεύουν να πάθουν, ό,τι έπαθε ο εξ αριστερών ληστής, να σκληρυνθεί η καρδιά τους και μη μπορώντας να μετανοήσουν, να πεθάνουν αμετανόητοι.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που είναι κυριευμένος από την αμαρτία, αν τον ρωτήσεις: ''Θέλεις να σταματήσεις την αμαρτία;'', θα σε απαντήσει: ''δεν μπορώ''. Δεν θα σου πει: ''δεν θέλω''...

~ Παναγόπουλος ~

Προσκυνήσανε χθες τον Άγιο Δημήτριο πάρα πολύς κόσμος, αλλά δεν ξέρω τι βρωμιά.... Δεν τα φοβάται αυτά ο διάβολος! Να πας να προσκυνήσεις τον Άγιο και να ανάψεις κερί και να λειτουργηθείς και να Κοινωνήσες, θα σε αφήσει ο διάβολος, γιατί δεν θα ωφεληθείς απ΄αυτά, εάν δεν αφήσεις την αμαρτία και δεν μετανοήσεις. Καταλάβατε πως έχει το θέμα;

~ Παναγόπουλος ~

Η γάτα όταν κάνει ζημιά και φάει τα ψάρια της νοικοκυράς, την βλέπεις και είναι σε επιφυλακή. Μόλις δει την κυρά να έρχεται φεύγει, γιατί ξέρει, ότι θα τις φάει. Η γάτα καταλαβαίνει, ότι έκανε ζημιά και εμείς οι άνθρωποι δεν ξέρουμε, ποιό είναι το καλό και τί μας περιμένει; Δεν θέλουμε...

~ Παναγόπουλος ~

Όσοι μετανόησαν και πίστεψαν στον Χριστό, αν δεν υπάρχει μεταθανάτια ζωή, τί έχουν να πάθουν; Τίποτα. Αντίθετα αν υπάρχει μεταθανάτια ζωή, αυτοί που δεν μετανόησαν και δεν πίστεψαν στο Χριστό, καταλαβαίνετε τί τους περιμένει... Είναι ένας λογικός προβληματισμός, στον οποίο ακόμα δεν έδωσαν απάντηση, οι αμετανόητοι και άπιστοι άνθρωποι.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Έξω ο Ναζωραίος!...

Λέγεται ότι στα εγκαίνια του Ισθμού της Κορίνθου το 1893 παραβρέθηκε και ο τότε πρωθυπουργός της Ελλάδος Χαρίλαος Τρικούπης. Ήταν περίοδος νηστείας την ημέρα εκείνη και παρουσίαζαν νηστήσιμα εδέσματα, στην γιορτή που έγινε. Και όταν στον Τρικούπη, του προσφέρθηκαν τα εδέσματα αυτά, εκείνος είπε:

- Εγώ, δεν νηστεύω για έναν Εβραίο!

Μετά από λίγο καιρό, ο Τρικούπης αρρώστησε και ήρθε η ώρα του θανάτου. Και πήγε ο ιερέας με το Άγιο Ποτήριο, να του προσφέρει το ''Εισιτήριο'', την Θεία Κοινωνία, έστω την τελευταία στιγμή.

Και παρότι ψυχορραγούσε ο Τρικούπης, βρήκε τη δύναμη να ανασηκωθεί στο προσκέφαλο του κρεβατιού και να πει:

- Έξω ο Ναζωραίος!

Για τον κόσμο, ήταν ένας πετυχημένος πολιτικός, αλλά για τον εαυτόν του ήταν ένας άφρων, διότι καταδίκασε αιώνια την ψυχή του...

Έσχατη αθλιότητα

Γινόταν κάποτε η λιτανεία των Τιμίων Λειψάνων κάποιου Αγίου. Στο δρόμο, από τον οποίο θα περνούσαν τα Άγια Λείψανα, υπήρχαν 2 χωλοί, οι οποίοι επαιτούσαν.

Και ακούστηκε να λέει ο ένας στον άλλον:

- Σήκω να φύγουμε από εδώ! Σε λίγο θα περάσουν από εδώ, τα λείψανα του τάδε Αγίου και αν γίνουμε καλά, πάμε χαμένοι!

Καταλάβατε; Δεν ήθελαν να γίνουν καλά, διότι τότε έπρεπε να εργαστούν, ενώ τώρα με την ζητιανιά, οικονομούσαν με ευκολία, τα προς το ζην.

Έτσι είναι σήμερα πολλοί άνθρωποι... Δεν Τον θέλουν το Χριστό όπως προσφέρεται, γιατί τους ελέγχει τον παράνομο βίο. Δεν θέλουν να αλλάξουν τρόπο ζωής και να χάσουν έτσι τις απολαύσεις που έχουν!

Θέλουν το Χριστό, να ευλογεί τις αδυναμίες, τις αμαρτίες και τα πάθη τους...

Μια σοκαριστική αποκάλυψη!

Μια μητέρα πήγε στην Αριζόνα και επισκέφτηκε τον γέροντα Εφραίμ στο μοναστήρι του Αγίου Αντωνίου. Μπήκε στο κελλί του γέροντα και του είπε:

- Γέροντα ευλογείτε! Όλα ο Θεός τα έδωσε πλούσια στην οικογένειά μας.

Απέκτησα ένα παιδί χρυσό, ο οποίος σήμερα είναι ένας καλός επιστήμονας και τώρα ήρθα εδώ, για να σας παρακαλέσω, να μας χαρίσει ο Θεός μια καλή κοπέλα, ώστε να μην διασαλευτεί η ομόνοια στην οικογένεια.

Ο γέροντας Εφραίμ την άκουσε με προσοχή και της είπε:

- Το ταξίδι παιδί μου στην Αριζόνα, δεν το σχεδίασες από μόνη σου, αλλά σου το χάρισε ο Θεός, για να μάθεις κάτι ''δυσάρεστο'' για την οικογένειά σου... Το παιδί σου..., σε 3 μέρες θα πεθάνει! Εσύ όμως, εδώ θα μείνεις, να μην επιστρέψεις στην Ελλάδα, αλλά θα επιστρέψεις όταν ολοκληρωθεί το προσκύνημά σου.

Η γυναίκα, μόλις άκουσε αυτά τα λόγια από τον γέροντα, συγκλονίστηκε, έπαθε σοκ! Για πολύ ώρα δεν μπορούσε να συνέλθει. Ο γέροντας όμως την εμψύχωσε και την τόνωσε την πίστη της. Μόλις άρχισε η μάνα να συνέρχεται από το αρχικό σοκ, είπε στον γέροντα:

- Πάτερ, τί είναι αυτά που με είπατε;;;!!! Παρακαλέστε το Θεό, να αλλάξει την απόφαση Του!

Και ο γέροντας, με πολύ αγάπη και πόνο, της είπε:

- Όντως ο Θεός έχει την διάθεση να αλλάξει την απόφασή του, αλλά δεν μπορεί να την αλλάξει, διότι το παιδί σου, έχει αποκτήσει ένα πάρα πολύ δύσκολο σεξουαλικό πάθος: Έχει ''καταστρέψει'' (διαφθείρει) 40 κοπέλες!

Και δυστυχώς, αυτό δεν θα το καταλάβει ποτέ! Και όσο θα ζει και γάμο να κάνει, αυτός θα συνεχίζει το καταστροφικό του έργο, μέχρι τα βαθειά του γεράματα. Δεν πρόκειται να διορθωθεί ποτέ και δεν έχει διάθεση μετανοίας.

Τώρα ο Θεός, του φράζει το δρόμο του και θα τον πάρει. Εσύ θα μείνεις πίσω και θα γονατίζεις για το γιό σου καθημερινώς τόσο, που να σε πονάνε α γόνατα, από τις γονυκλισίες και την προσευχή! Με ελεημοσύνες και κόλλυβα, να βοηθάς και να δροσίζεις την ψυχή του παιδιού σου, μέχρι να έρθει η τελική Κρίση, την Δευτέρα Παρουσία και να αποφασίσει τότε, οριστικά ο Θεός, που θα τοποθετήσει την ψυχή του...

Ένα αμετανόητο χωριό

Ήταν Μάϊος του 1909. Στο χωριό Χάβαρι Αμαλιάδος του νομού Ηλείας, εφημέριος και παπαδάσκαλος ήταν ο παπά - Τιμολέων. Έγγαμος ιερεύς με τρείς κόρες, την δε πρεσβυτέρα του την έλεγαν Πατρούλα.

Ένα Σάββατο βράδυ, καθώς έπεσε η παπαδιά να κοιμηθεί μετά την προσευχή της, βλέπει να τρίζει το κανδηλάκι της στο εικονοστάσι και να σβήνει. Ταυτόχρονα παρουσιάζεται μια ωραιότατη, ολόλαμπρη και ολοφώτεινη γυναίκα στην άκρη του κρεβατιού της.

Ο παπάς της, είχε πάει προ πολλού για ύπνο στο διπλανό δωμάτιο.

Αυθόρμητα η πρεσβυτέρα λέει προς την ουράνια εκείνη εμφάνιση:

- Μην κάθεσαι εκεί.

Νόμισε ότι θα καθίσει στην άκρη του κρεβατιού.

Η Βασίλισσα όμως των Ουρανών, της απαντάει αυστηρά μεν, αλλά με φωνή γλυκύτατη:

- Δεν είμαι αυτή που νομίζεις! Να πεις στον παπά σου, να πεί στο εκκλησίασμα και σ' όλο το χωριό, πως όλοι τους πρέπει να μετανοήσουν, γιατί θα πάθουν μεγάλο κακό.

Και λέγοντας αυτά εξαφανίστηκε.

Η πρεσβυτέρα τρομαγμένη διηγήθηκε αμέσως το παράδοξο αυτό γεγονός στον παπά της και ο παπά-Τιμολέων την πίστεψε.

Έτσι για τρεις Κυριακές καλούσε όλους τους Χριστιανούς σε μετάνοια λέγοντας, ότι αυτή είναι η εντολή της Παναγίας, διαφορετικά θα τους εύρισκε μεγάλο κακό.

Δυστυχώς, όμως, οι χωρικοί δεν τον πίστεψαν, αλλά ούτε και το άμεσο συγγενικό του περιβάλλον.

Και σε τρεις μήνες, στις 2 Ιουλίου του 1909, προς τα χαράματα, ενώ όλοι σχεδόν ήταν βυθισμένοι στον ύπνο, γίνεται ένας φοβερός σεισμός, που άνοιξε το χωριό στα δύο, από την μία άκρη έως την άλλη. Τα περισσότερα σπίτια γύρισαν ανάποδα, εκατοντάδες ήταν και οι νεκροί, τους οποίους ομαδικά στοίβαζαν πάνω στα κάρα. Ολόκληρες οικογένειες ξεκληρίστηκαν.

Όμως το σπίτι και η οικογένεια του ευλαβούς αυτού ιερέως, παρέμειναν άθικτα και ακέραια, χωρίς την παραμικρή ρωγμή...

Μια αμετανόητη πόλη...

Λέγεται, ότι όταν ο Μωάμεθ ο πορθητής, άλωσε το 1453 την Κωνσταντινούπολη, όπου και να πήγαινε, έβλεπε μπροστά του να αιωρείται μια παλάμη με 5 δάχτυλα! Κανένας δεν μπορούσε να τον εξηγήσει, τί σήμαινε αυτό το πράγμα. Σκέφτηκε τότε, να ρωτήσει και έναν Έλληνα Ορθόδοξο, γνωστό για την ευσέβειά του.

Αυτός του υπέδειξε, να ρωτήσει έναν συγκεκριμένο ασκητή. Πήγε λοιπόν ο Μωάμεθ στον ασκητή αυτόν και τον ρώτησε, τί σημαίνει αυτή η παλάμη.

Και ο ασκητής, τον καθησύχασε και του είπε:

- Μην ανησυχείς, δεν έχει σχέση μαζί σου, αυτή η παλάμη. Έχει σχέση μαζί μας και μας φανερώνει, ότι αν υπήρχαν, έστω και 5 άτομα στην Πόλη, που θα βρίσκονταν εν μετανοία, δεν θα μπορούσες την Κωνσταντινούπολη να την πάρεις και δεν θα έπεφτε η Πόλη...

Ο αμετανόητος αδερφός

Το χειμώνα του 1990, μια πολύ κρύα μέρα, επισκεφτήκαμε μαζί με τον αδερφό μου, τον Άγιο Πορφύριο. Όταν μπήκαμε στο κελλί, είδα τον Άγιο ξαπλωμένο και βαριά άρρωστο.

Πλησίασα, πήρα την ευλογία του και θέλησα να του μιλήσω για τον αδερφό μου, που εκείνη τη στιγμή είχε σταθεί παραπίσω. Με πρόλαβε όμως ο Άγιος και πολύ χαμηλόφωνα, χωρίς να μας ακούσει ο αδερφός μου, μου είπε στενοχωρημένος:

- Τί μου τον έφερες αυτόν εδώ;

Ντράπηκα, πάγωσα... Τα ήξερε όλα ο Άγιος! Φύγαμε, χωρίς να του μιλήσω για το πρόβλημα υγείας του αδερφού μου. Είχε κακοήθη καρκίνο στο λαιμό και γνώριζε πως σύντομα θα πέθαινε.

Ο αδερφός μου είχε σπαταλήσει τη ζωή του μέσα στην αμαρτία. Είχε μπλέξει με μια μεγάλη παρέα επίσης ανύπαντρων ανδρών και κάνανε άσωτη ζωή. Βλασφημούσε τα Θεία και παρόλο που σύντομα θα αντίκρυζε τον θάνατο, δεν έδειχνε κάποια μετάνοια.

Κοιμήθηκε 15 μήνες μετά από εκείνη την επίσκεψη...

~ Μαρτυρία κ. Γεωργίου Δ. εμπόρου - Ξυλόκαστρο ~

Ο Θεός δεν εμπαίζεται...

Ο Βολταίρος υπήρξε ένας Γάλλος φιλόσοφος ο οποίος ήταν άπιστος και ήταν μέσα στην αμαρτία. Κάποτε αρρώστησε και βρισκόταν στο κρεβάτι του πόνου και ήρθε εις εαυτόν. Ζήτησε προς έκπληξη όλων, να εξομολογηθεί και ζήτησε να ανακαλέσει όλα τα αθεϊστικά κείμενα που είχε συγγράψει, μετανοώντας και για την ακόλαστη ζωή που δίαγε μέχρι εκείνη τη στιγμή.

Πράγματι εξομολογήθηκε και μετά από λίγες μέρες ανάρρωσε πλήρως.

Να όμως, που όταν έγινε καλά, ξέχασε πάλι το Θεό, και άρχισε πάλι τα παλιά και να κυλιέται στην αμαρτία!!! Έτσι μετά από λίγο καιρό ξαναρρώστηκε και βρέθηκε πάλι στο κρεβάτι. Ζήτησε και πάλι εξομολόγο, αλλά η παρέα και οι φίλοι του, που βρίσκονταν δίπλα του και με τους οποίους συναναστραφόταν, είχαν τόσο πωρωθεί από την αμαρτία, που του το αρνήθηκαν.

Ο Βολταίρος τους ικέτευε, αλλά οι φίλοι του ήταν ανένδοτοι. Τότε ξαφνικά πέφτει σε παραλήρημα και αρχίζει να βλέπει διαβόλους και σατανάδες να έρχονται να του πάρουν την ψυχή του, ενώ αυτός φώναζε και ζητούσε βοήθεια, αλλά ήταν πια αργά... Το Θεό δεν μπορούμε να Τον εμπαίζουμε...

Ένας αμετανόητος φιλόσοφος

Ο Γερμανός φιλόσοφος Σοπενχάουερ, μισούσε πολύ τον Χριστιανισμό και τον πολεμούσε με λύσσα.

Όταν όμως κάποτε αρρώστησε βαριά και πονούσε δυνατά, τον άκουσαν να αναστενάζει και να επικαλείται τον Θεό, λέγοντας:

''Θεέ μου, Θεέ μου...!''.

Ο ιατρός του, κατάπληκτος τον ρώτησε:

- Υπάρχει δηλ. Θεός και για τους φιλοσόφους;

Και ο Σοπενχάουερ του απάντησε:

- Στον πόνο η φιλοσοφία δεν αξίζει τίποτα, χωρίς τον Θεό. Εάν θεραπευτώ, θα αλλάξω γνώμη και τρόπο ζωής.

Πράγματι, ο Σοπενχάουερ θεραπεύτηκε, αλλά γρήγορα λησμόνησε την υπόσχεσή του, να αλλάξει ζωή. Αργότερα η ασθένειά του υποτροπίασε και σε μια μέρα πέθανε, χωρίς να αξιωθεί μετανοίας.

Περί αμοιβής-μισθού

Περικοπές

Ος γαρ αν ποτίση υμάς ποτήριον ύδατος εν τω ονόματί μου, ότι Χριστού έστε, αμήν λέγω υμίν, ου μη απολέση τον μισθόν αυτού. [Διότι όποιος προς χάριν Εμού, σας προσφέρει και την παραμικρή υπηρεσίαν, π.χ. σας προσφέρει ένα ποτήρι νερό, διότι είστε μαθητές του Χρστού, σας διαβεβαιώνω, ότι δεν θα χάσει τον μισθόν του.]

~ Κατά Μάρκον 9,41 ~

Αμήν λέγω υμίν, ουδείς έστιν ος άφηκεν οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και ένεκεν του ευαγγελίου, εάν μη λάβη εκατονταπλασίονα νυν εν τω καιρώ τούτω οικίας και αδελφούς και αδελφάς και πατέρα και μητέρα και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω αιώνι τω ερχομένω ζωήν αιώνιον. [Σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος άφησε για Μένα και για το Ευαγγέλιο, σπίτι ή αδερφούς ή αδερφές ή μητέρα ή πατέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια, θα ανταμειφθεί εκατό φορές περισσότερο τώρα στην παρούσα ζωή και σε σπίτια και σε αδερφούς και σε αδερφές και σε πατέρα και σε μητέρα και σε παιδιά και σε χωράφια και μάλιστα εν μέσω διωγμών. Και όταν έρθει ο μελλοντικός αιώνας, θα ανταμειμφθεί (απερίγραπτα πιο σημαντικά) με την αιώνια ζωή.]

~ Κατά Μάρκον 10,29-30 ~

Χαίρετε και αγαλλιάσθε, όταν είπωσι παν πονηρόν ρήμα καθ' υμών ψευδόμενοι ένεκεν εμού ότι ο μισθός υμών πολύς εν τοις ουρανοίς. [Χαίρετε και γεμίστε από αγαλλίαση, όταν ψευδόμενοι, πουν παντός είδους κακολογίες και κατηγορίες εναντίον σας, επειδή πιστεύετε σε Μένα, διότι η ανταμοιβή σας στους Ουρανούς θα είναι μεγάλη.]

~ Κατά Ματθαίον 5,11-12 ~

Και ος εάν ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον ψυχρού μόνον εις όνομα μαθητού, αμήν λέγω υμίν, ου μη απολέση τον μισθόν αυτού. [Και όποιος προσφέρει σε έναν από τους άσημους τούτους μαθητές μου, έστω και ένα ποτήρι κρύο νερό, σας διαβεβαιώνω, ότι δεν θα χάσει τον μισθόν του.]

~ Κατά Ματθαίον 10,42 ~

Και πας ος αφήκεν οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλασίονα λήψεται και ζωήν αιώνιον κληρονομήσει. [Και καθένας, ο οποίος προς χάριν Μου αφήσει οικογένεια ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή χωράφια, θα λάβει εδώ στην γη εκατό φορές περισσότερα και το σπουδαιότερο, θα κληρονομήσει την αιώνια ζωή.]

~ Κατά Ματθαίον 19,29 ~

Ει αγαπάτε τους αγαπώντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί; Και γαρ οι αμαρτωλοί τους αγαπώντας αυτούς αγαπώσι. Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί; Και γαρ οι αμαρτωλοί το αυτό ποιούσι. Και εάν δανείζητε παρ' ων ελπίζετε απολαβείν, ποία υμίν χάρις εστί; Και γαρ αμαρτωλοί αμαρτωλούς δανείζουσιν

ίνα απολάβωσι τα ίσα. Πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείζετε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολύς, και έσεσθε υιοί υψίστου, ότι αυτός χρηστός έστιν επί τους αχαρίστους και πονηρούς. [Εάν αγαπάτε μόνο αυτούς που σας αγαπούν, ποιά Χάρις του Θεού και αμοιβή σας αξίζει; Διότι και οι αμαρτωλοί αγαπούν εκείνους που τους αγαπούν. Και εάν κάνετε το καλό σε εκείνους μόνο που σας ευεργετούν, ποιά ανταμοιβή εκ μέρους του Θεού σας ανήκει; Διότι και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Και εάν δανείζετε σε εκείνους, από τους οποίους περιμένετε να πάρετε πίσω τα δανεικά, ποιά ευμένεια και ανταπόδοση από τον Θεό σας αρμόζει; Διότι και οι αμαρτωλοί δανείζουν τους αμαρτωλούς, για να λάβουν από αυτούς όμοιες εξυπηρετήσεις στην ανάγκη τους. Αλλά εσείς να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να ευργετείτε και να δανείζετε, χωρίς να αποβλέπετε σε καμμία ανταπόδοση και θα είναι ο μισθός σας πολύς και θα είστε στην Βασιλεία των Ουρανών παιδιά του Υψίστου, διότι και αυτός είναι αγαθός και ευργετικός και προς αυτούς ακόμη τους αχαρίστους και πονηρούς.]

~ Κατά Λουκάν 6,32-35 ~

Ότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού εκ της σαρκός θερίσει φθοράν. Ο δε σπείρων εις το Πνεύμα εκ του Πνεύματος θερίσει ζωήν αιώνιον. [Εκείνος που σπέρνει στο χωράφι των αμαρτωλών επιθυμιών του, θα θερίσει ως καρπό από εκεί την καταστροφή. Ενώ εκείνος που σπέρνει στο χωράφι του Αγίου Πνεύματος, ο καρπός που θα θερίσει, θα είναι η αιώνια ζωή.]

~ Προς Γαλάτας 6,8 ~

Έκαστος δε τον ίδιον μισθόν λήψεται κατά τον ίδιον κόπον. [Ο καθένας θα λάβει τον μισθόν του, ανάλογα με τον (πνευματικό) κόπο που κατέβαλλε.]

~ Προς Κορινθίους Α' 3,8 ~

Ο σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει, και ο σπείρων επ' ευλογίαις επ' ευλογίαις και θερίσει. [Εκείνος που στο χωράφι του σπέρνει με τσιγκουνιά λιγοστό σπόρο, θα θερίσει και λίγο σιτάρι. Και εκείνος που σπέρνει απλόχερα, θα θερίσει πολύ καρπόν. (Ο καθένας δηλαδή θα αμειφθεί από τον Θεόν ανάλογα με όσα δίνει, κατά την δύναμή του πάντοτε.)]

~ Προς Κορινθίους Β' 9,6 ~

Εάν και αθλή τις, ου στεφανούται, εάν μη νομίμως αθλήση. [Εάν και συμμετέχει κανείς σε αθλητικούς αγώνες, δεν παίρνει όμως ως βραβείο τον στέφανο, εάν δεν αγωνιστεί κατά τρόπο νόμιμο.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 2,5 ~

Αποδώη αυτώ ο Κύριος κατά τα έργα αυτού. [Ας του αποδώσει ο Κύριος σύμφωνα με τα έργα του.]

~ ΠροςΤιμόθεονΒ' 4,14 ~

Ιδού έρχομαι ταχύ, και ο μισθός μου μετ' εμού, αποδούναι εκάστω ως το έργον έσται αυτού. [Ιδού έρχομαι γρήγορα και έχω μαζί μου τον μισθό, για να ανταμείψω στον καθένα, ανάλογα με τα έργα του]

~ Αποκάλυψη 22,12 ~

Και ανταποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ενώπιον των οφθαλμών αυτού. [Ο Κύριος θα μου ανταποδώσει, σύμφωνα με τον αγώνα μου να ζω κατά το θέλημά Του και σύμφωνα με την προσπάθειά μου, να διατηρώ τα χέρια μου αγνά και καθαρά ενώπιον των οφθαλμών Του.]

~ Ψαλμοί 17,25 ~

Εκχέων αίμα ο αποστερών μισθόν μισθίου. [Όποιος δεν δίνει το μισθό στον εργάτη, είναι φονιάς.

~ Σοφία Σειράχ 34,22 ~

Κανείς δεν παίρνει ως βραβείο το στεφάνι, αν δεν αγωνιστεί κατά τρόπο νόμιμο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός συνηθίζει πάντοτε να ορίζει το μισθό, όχι ανάλογα από το αποτέλεσμα των ενεργειών μας, αλλά ανάλογα με την προαίρεση του καθενός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν παρά την προσπάθεια που κατέβαλλες, ώστε να βοηθήσεις και να απαλλάξεις κάποιον από την ασέβειά του, αλλά δεν κατάφερες τίποτε, εντούτοις εσύ θα λάβεις τον μισθό από τον Θεό, σαν να τον έχεις γλυτώσει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν κάνουμε καλές πράξεις, ο Θεός μας αμοίβει, μόνο για τις καλές πράξεις μας. Όταν όμως πιστεύουμε, ότι δεν κάναμε τίποτα το σπουδαίο, μας αμοίβει γι' αυτήν τη διαγωγή μας και μάλιστα περισσότερο γι' αυτήν, παρά για τα κατορθώματά μας!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι μεγάλος ο μισθός εκείνου, που τακτοποιεί τις ανάγκες του άλλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσα κάνεις στον πλησίον σου, λογίζονται ότι τα κάνεις στον Κύριό σου. Και ο Κύριος, ευεργετούμενος τρόπος τινά, αμέσως σου λογαριάζει το μισθό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν κάνεις ελεημοσύνη, κανένας δεν μπορεί να σου αφαιρέσει το κατόρθωμα. Έχει η ελεημοσύνη σου κατατεθεί στα Ουράνια ταμεία. Αν κάνεις προσευχές συνεχείς και έντονες, κανείς δεν μπορεί να σου πάρει τον καρπό απ' αυτές. Έχει ριζωθεί στους Ουρανούς. Αν κακοποιηθείς και ευεργετήσεις αυτόν που σε κακοποίησε, αν κακολογηθείς και υπομείνεις, αν σε βρίσουν και εσύ απαντήσεις με ωραία λόγια, όλα τα κατορθώματα αυτά επενδύονται στο αιώνιο μέλλον σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Περιφρόνησαν εκείνοι τη ζωή τους, περιφρόνησε και εσύ τις αμαρτωλές απολαύσεις. Έριξαν εκείνοι τα σώματα τους στη φωτιά, ρίξε και εσύ χρήματα στα χέρια των φτωχών. Πάτησαν εκείνοι πάνω σε αναμμένα κάρβουνα, σβήσε και εσύ της κακής επιθυμίας τη φλόγα... Όπως οι Μάρτυρες, έτσι και εσύ μην κοιτάς τα παρόντα δυσάρεστα, αλλά τα μέλλοντα ευχάριστα. Όχι τα δεινά που σε πιέζουν, αλλά τα αγαθά που ελπίζουμε να

απολαύσουμε. Όχι τα παθήματα, αλλά τα βραβεία. Όχι τους κόπους, αλλά τα στεφάνια. Όχι τους ιδρώτες, αλλά τις αμοιβές. Όχι τους πόνους, αλλά τις ανταποδόσεις. Όχι τη φωτιά που καίει, αλλά τη μέλλουσα Βασιλεία. Όχι τους γύρω δήμιους, αλλά τον στεφανοθέτη Χριστό...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πράττεις κάτι που αρέσει στον Θεό και ζητάς άλλο μισθό; Πράγματι αγνοείς το πόσο είναι καλό, το να ευαρεστήσεις τον Θεό. Γιατί αν το γνώριζες, θα νόμιζες ότι τίποτα άλλο δεν μπορεί να θεωρηθεί αμοιβή ισάξια μ' αυτό. Δεν γνωρίζεις, ότι ο μισθός σου αυξάνει, όταν πράττεις τα πρέποντα, όχι με την ελπίδα της ανταποδόσεως; Πράγματι είναι μεγαλύτερη η αμοιβή, αν ενεργείς χωρίς να ελπίζεις για αμοιβή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος, που και χωρίς να Του προσφέρουμε κάτι, μας χαρίζει τόσα, πώς δεν θα μας ανταμείψει, όταν προσφέρουμε την αγάπη μας;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ακούστε τα αυτά, πατέρες και μητέρες, ότι δεν θα μείνει χωρίς αμοιβή ο κόπος σας για την ανατροφή των παιδιών.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εδώ στη γη, υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ κόπων και κέρδους, όμως περί της Βασιλείας των Ουρανών, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Ο μεν κόπος λίγος, ενώ το κέρδος άπειρο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας μην ζητάμε εδώ τις αμοιβές, σ' αυτόν τον κόσμο, για να μην τις μειώσουμε όταν θα έρθει ο καιρός (της ανταποδόσεως)...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν πράξεις κάτι καλό και δεν ανταμειφτείς στην παρούσα ζωή, μην ταράζεσαι Η αμοιβή σε περιμένει στην μέλλουσα ζωή και μάλιστα πολύ μεγαλύτερη. Και αν διαπράξεις κάποιο αμάρτημα και δεν τιμωρηθείς γι' αυτό, μην παίρνεις θάρρος, διότι εκεί (στην άλλη ζωή), θα σε περιμένει η τιμωρία, εάν δεν αλλάξεις και δεν γίνεις καλύτερος.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Στη ζωή αυτή εφαρμόζεται σε όλους ο νόμος της ανταποδόσεως, γι' αυτό οι ενάρετοι δοκιμάζουν θλίψεις και οι άδικοι απολαμβάνουν αγαθά. Οι πρώτοι τιμωρούνται εδώ για τις λίγες αμαρτίες τους και έτσι δεν θα στερηθούν τον παράδεισο. Οι δεύτεροι αμοίβονται εδώ για τις λίγες καλές τους πράξεις και θα τιμωρούνται αιώνια, για την πολλή τους κακία...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λένε (κάποιοι): ''Είναι φιλάνθρωπος ο Θεός και γι' αυτό δεν τιμωρεί''. Δηλαδή, αν κολάσει τους ασεβείς, δεν θα είναι για εσάς φιλάνθρωπος; Βλέπετε σε τι βλάσφημα λόγια σας οδηγεί ο διάβολος; Λοιπόν ρωτάω: Οι μοναχοί που πήγαν στα βουνά και επίδειξαν πάρα πολύ μεγάλη άσκηση, θα φύγουν απ' αυτόν τον κόσμο αστεφάνωτοι; Αν δεν τιμωρούνται οι κακοί και δεν υπάρχει για κανέναν ανταπόδοση, τότε θα πει κάποιος, ότι ούτε οι αγαθοί και ενάρετοι βραβεύονται. ''Ναι'', λένε (απερίσκεπτα), διότι αυτό αρμόζει

στον Θεό, να υπάρχει μόνο Βασιλεία του Θεού. Να μην υπάρχει κόλαση!''. Δηλαδή, ο πόρνος και ο μοιχός και όποιος έκανε άπειρα κακά, θα απολαύσει τα ίδια, με εκείνον που αγωνίστηκε και επέδειξε σωφροσύνη και αγνότητα; Το ίδιο τέλος περιμένει έναν Απόστολο Παύλο και έναν Νέρωνα ή και τον διάβολο;...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Κύριος μπορεί να σε πάρει όσα έχεις και χωρίς να το θέλεις εσύ, αλλά δεν θέλει χωρίς την θέλησή σου. Θέλει να τα δώσεις μόνος σου, για να έχεις το μισθό σου. Μπορεί να σου πάρει τα υπάρχοντά σου, χωρίς να το θέλεις. Αλλά θέλει εσύ να προσφέρεις τη ζωή σου, με την θέλησή σου. Μπορεί χωρίς να το θέλεις να σου αφαιρέσει τη δόξα και να σε κάνει ταπεινό. Αλλά θέλει με την θέλησή σου να γίνεις ταπεινός, για να έχεις τον μισθό σου. Μπορεί να σε κάνει φτωχό, χωρίς την θέλησή σου. Αλλά θέλει εσύ με την θέλησή σου να τα δώσεις όλα στους φτωχούς, για να σου πλέξει το στεφάνι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όχι μόνο για τα κατορθώματα, αλλά και για τα παθήματα δίνονται αμοιβές και μάλιστα αμοιβές πολύ μεγάλες, όχι μικρότερες από τις αμοιβές των κατορθωμάτων. Ας λάβουμε για παράδειγμα τον Ιώβ, ο οποίος έγινε λαμπρός και για τα κατορθώματα και για τα παθήματά του και αφού τα συγκρίνουμε ας δούμε, πότε ήταν λαμπρότερος. Όταν είχε ανοιχτεί την οικία του για να φιλοξενεί τους πάντες, ή όταν αυτή γκρεμίστηκε και δεν είπε κανένα πικρό λόγο, αλλά δόξασε τον Θεό;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Σε κακομεταχειρίζεται κάποιος και σε πολεμάει; Σου δίνει την ευκαιρία να γρηγορείς και σου παρέχει αφορμή να ομοιωθείς με τον Θεό. Άλλος σου αφαιρεί χρήματα; Αν το υπομείνεις με γενναιότητα, θα λάβεις τον ίδιο μισθό με εκείνους που έχουν τα πάντα μοιράσει στους φτωχούς. Σου μίλησε κάποιος με άσχημο τρόπο και σε κατηγόρησε; Είτε αληθή, είτε ψευδή είναι αυτά, σου έμπλεξε στεφάνι, αν εσύ τα δεχθείς με πραότητα... Όπως λοιπόν, όταν προσέχουμε, κερδίζουμε και από τα λυπηρά, έτσι και όταν αδιαφορούμε, ούτε από τα ωφέλιμα γινόμαστε καλύτεροι. Τί ωφέλησε τον Ιούδα, η αναστροφή του με τον Χριστό;

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Όσο περισσότερο σε πολεμεί ο αδελφός, τόσο μεγαλύτερος θα είναι ο μισθός σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσα γίνονται μετά από προσταγή και υποχρεωτικά, δεν έχουν τόσο μισθό, ενώ εκείνα που γίνονται μετά από ελεύθερη εκλογή και δική μας φιλοτιμία, έχουν ως αμοιβή λαμπρά στεφάνια. Ενώ εκείνοι που ζητούν εδώ ανταμοιβή, λιγοστεύουν τον μισθό που θα έπαιρναν στον ουρανό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός είναι αυτάρκης και τίποτα και κανέναν δεν έχει ανάγκη. Η αμοιβή και το κέρδος, από τις υπηρεσίες μας στο Θεό, πάλι σε εμάς τους ίδιους επιστρέφουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τότε θα μας αποδοθούν από τον Θεό πολύ πιο μεγάλες οι αμοιβές, όταν κάνοντας αμέτρητα καλά στους εχθρούς, απολαμβάνουμε απ' αυτούς τα αντίθετα. Και όσο περισσότερο ο Θεός καθυστερεί να μας αποδώσει την αμοιβή, τόσο περισσότερο, αυξάνονται οι τόκοι μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να μάθεις πώς αμοίβει ο Κύριος; Δίνει τόκο μεγαλύτερο από το κεφάλαιο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μην βλέπεις μόνο τον κόπο που έχει ένα έργο, αλλά βλέπε και την αμοιβή των κόπων σου. Γιατί πολλά από τα κατορθώματα, μας φαίνονται πάρα πολύ δύσκολα, επειδή συνέχεια σκεπτόμαστε τον κόπο αυτών και δεν σκεπτόμαστε καθόλου την αμοιβή που επιφυλάσσεται γι' αυτούς. Δεν πρέπει να ενεργούμε έτσι, αλλά να σκεπτόμαστε και τους κόπους και τις αμοιβές και έτσι θα μας φανούν εύκολα... Γιατί και ο γεωργός φέρνει μπροστά του όχι μόνο το όργωμα και τον κόπο, αλλά και το αλώνισμα και το πατητήρι και έτσι προχωρεί (εύκολα) στο έργο του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Πάγκαλος Ιωσήφ, πέθανε σε ηλικία 110 ετών. Για ποιό λόγο αναφέρει η Αγία Γραφή τα χρόνια του; Για να μάθεις πόσα χρόνια, άσκησε την εξουσία στην Αίγυπτο. Όταν ήταν 17 ετών, κατέβηκε (πουλήθηκε ως δούλος) στην Αίγυπτο. Όταν έγινε 30 ετών, παρουσιάστηκε στο Φαραώ και του εξήγησε τα όνειρα. 80 λοιπόν χρόνια, άσκησε την εξουσία στην Αίγυπτο! Είδες, ότι οι αμοιβές είναι μεγαλύτερες από τους πόνους και πολλαπλάσιες από τις ανταποδόσεις; 13 χρόνια πάλεψε με τις δοκιμασίες, υπομένοντας τη δουλεία, την παράνομη κατηγορία, τα κακοπαθήματα μέσα στην φυλακή. Και επειδή υπέμεινε τα πάντα με γενναιότητα και ευχαριστίες, γι' αυτό και έλαβε πλούσιες τις αμοιβές και στην παρούσα ζωή. Σκέψου: Για το σύντομο σχετικό χρόνο, που υπέφερε δέσμιος στη φυλακή, αμείφτηκε να ασκεί εξουσία και να είναι δοξασμένος 80 χρόνια! Και ενεργούσε πάντοτε, με πίστη στον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν ζητάς μισθό από τους ανθρώπους, χάνεις τον μισθό από τον Θεό.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αν λοιπόν υπάρχει ανταμοιβή και κανένα από τα έργα μας δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο από το Θεό, για ποιό λόγο δεν εργαζόμαστε το αγαθό, για να μας δοθεί ως ανταμοιβή το αγαθό και δεν αποφεύγουμε το κακό, για να μην μας κυριεύσουν τα κακά, όπως έχει γραφεί: ''Απόφευγε την αδικία και τότε δεν θα φοβηθείς και τρόμος δεν θα σε πλησιάσει''; (Ησαϊας 54,14)

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όποιος υπερηφανεύεται ή φουσκώνει από την ιδέα, ότι τάχα κατάφερε να ζήσει την ενάρετη ζωή και νομίζει τον εαυτόν του τέλειο, αυτός έχασε τους κόπους του και δεν έχει αμοιβή, εκείνος όμως που φροντίζει να κρύβει με ταπείνωση αυτά που κατάφερε, θα υψωθεί από τον Κύριο και θα πάρει απ' Αυτόν τον μισθό του.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Ο αγώνας είναι προσωρινός, αλλα η ανταμοιβή και ο έπαινος είναι αιώνιος...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Μην καθυστερήσεις να δώσεις τον μισθό του εργάτη. Σκέψου, ότι σου έχει προσφέρει εργασία. Δώσε έγκαιρα τον μισθό του και θα πάρεις μισθό έγκαιρα.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αν ακόμη και ένα ποτήρι κρύο νερό που δίνομε δε μένει χωρίς μισθό (Ματθ. 10,42), πόσο περισσότερο δεν θα δώσει ο Θεός ό,τι υποσχέθηκε, σ' εκείνους που είναι προσηλωμένοι σ' Αυτόν μέρα και νύχτα και Τον παρακαλούν;

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Η αμοιβή, δεν δίνεται για τον κόπο της ενάρετης εργασίας, αλλά για την ταπείνωση που συνοδεύει και εκπηγάζει από την εργασία αυτήν. Όποιος περιφρονεί την ταπείνωση χάνει την αμοιβή της εργασίας του.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο Κύριος είναι σπλαχνικός και δίνει τη Χάρη Του σ' αυτούς που τη ζητάνε μ' επιμονή. Τον μισθό τον δίνει, όχι ανάλογα με τη δουλειά που κάναμε, αλλά με την προθυμία που δείξαμε.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όταν κάνεις ένα καλό σε κάποιον, μην περιμένεις ανταμοιβή από μέρους του και έτσι, θα λάβεις αμοιβή από το Θεό και για τα δύο: και για το καλό που έκανες και γιατί δεν ζήτησες αναγνώριση. Και αν σου είναι δυνατό, ούτε για τη μέλλουσα ανταμοιβή να κάνεις το καλό, γιατί η αληθινή αγάπη του Θεού, δεν γνωρίζει τι θα πει ανταμοιβή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Εάν ο Θεός απέδιδε σύντομα τον μισθό των δικαίων, θα ασκούσαμε αμέσως εμπορία και όχι θεοσέβεια.

~ Άγιος Κλήμης ο Ρώμης ~

Ο Θεός ανταποδίδει με αιώνιο βραβείο, λίγες θλίψεις και στενοχώριες με αιώνια και παντοτινή χαρά, λίγους κόπους με αιώνιο μισθό, λίγα πάθη με αιώνια δόξα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Μεγάλο μισθό θα λάβουν εκείνοι, που διορθώνουν τους αδελφούς τους, όπως και μεγάλη καταδίκη θα δεχτούν εκείνοι, που σκανδαλίζουν τους άλλους.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Σε όποιο αφεντικό δουλεύεις, από αυτό θα πληρωθείς. Αν δουλεύεις στο μαύρο αφεντικό (διάβολο), σου κάνει την ζωή μαύρη από εδώ. Αν δουλεύεις στην αμαρτία, θα πληρωθείς από τον διάβολο. Αν εργάζεσαι την αρετή, θα πληρωθείς από τον Χριστό. Και όσο εργάζεσαι στον Χριστό, τόσο θα λαμπικάρεσαι, θα αγάλλεσαι. Αλλά εμείς λέμε: ''Χαμένο το έχουμε να εργαστούμε στον Χριστό;'' Μα είναι φοβερό!...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σε όσους έχουμε ελεήσει και βοηθήσει, ο διάβολος πάει και κεντάει τον άλλον, ώστε να μας φερθεί άσχημα και να αγανακτήσουμε, οπότε χάνουμε (το μισθό) το καλό που κάναμε. Όταν κάνετε μια καλοσύνη, να αισθάνεστε πάντα πως ό,τι κάνετε, έχετε υποχρέωση να το κάνετε και να είστε έτοιμοι να αντιμετωπίσετε πειρασμό, για να μην χάσετε το καλό που κάνατε. Πάντα να προσπαθούμε να κάνουμε το καλό, χωρίς να περιμένουμε ανταπόδοση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος κάνει γνωστό το καλό που κάνει και υπερηφανεύεται, πάντοτε το χάνει. Τότε και κουράζεται άσκοπα και κολάζεται...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος έχει ομορφιά, λεβεντιά, υγεία και δεν αγωνίζεται να κόψει τα ελαττώματά του, θα του πει ο Θεός: ''Απόλαυσες στην ζωή σου τα αγαθά σου, την λεβεντιά σου! Τι σου χρωστώ τώρα; Τίποτε''. Ενώ όποιος έχει μια αναπηρία, πρέπει να χαίρεται, γιατί θα λάβει στην άλλη ζωή. Όταν μάλιστα δεν έχει φταίξει, θα έχει καθαρό Ουράνιο μισθό, χωρίς κρατήσεις. Δεν είναι μικρό πράγμα μια ολόκληρη ζωή να μην μπορεί κάποιος λ.χ. να απλώσει το πόδι του, να μην μπορεί να καθήσει, να μην μπορεί να κάνη μετάνοιες κ.λπ. Στην άλλη ζωή ο Θεός θα του πει: '"Ελα, παιδί μου, κάθησε πια αιώνια άνετα σ' αυτήν την πολυθρόνα''. Γι' αυτό λέω, χίλιες φορές να είχα γεννηθεί καθυστερημένος διανοητικά, τυφλός, κουφός, γιατί θα είχα να λάβω τότε από τον Θεό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν τώρα σου αναγνωρίζουν το καλό που κάνεις, στην άλλη ζωή θα ακούσεις: -Απέλαβες συ τα αγαθά σου. Πρέπει να χαιρόμαστε, όταν δεν αναγνωρίζουν οι άλλοι τους κόπους μας και δεν μας ανταμείβουν, γιατί αυτούς τους κόπους τους λαμβάνει υπ' όψιν ο Θεός και θα μας ανταμείψει με πληρωμή αιώνια. Αφού υπάρχει Θεία ανταπόδοση, να κοιτάξουμε να βάλουμε καμμιά δραχμή στο Ταμιευτήριο του Θεού. Πρέπει να δεχόμαστε την αδικία σαν μεγάλη ευλογία, γιατί αποταμιεύουμε από αυτήν Ουράνια ευλογία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κατά τον λογισμό μου αυτός που έχει κακές κληρονομικές καταβολές και αγωνίζεται να αποκτήσει αρετές, θα έχει πιο πολύ μισθό από εκείνον που κληρονόμησε από τους γονείς του αρετές και δεν χρειάζεται να αγωνιστεί, για να τις αποκτήσει. Γιατί ο ένας τα βρήκε όλα έτοιμα, ενώ ο άλλος αγωνίστηκε σκληρά, για να τα αποκτήσει. Βλέπεις και οι άνθρωποι εκτιμούν περισσότερο εκείνα τα παιδιά που βρήκαν χρέη από τους γονείς τους και αγωνίστηκαν σκληρά, όχι μόνο να τα εξοφλήσουν, αλλά και να δημιουργήσουν περιουσία, παρά όσα βρήκαν περιουσία από τους γονείς τους και την διατήρησαν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Χριστός έχει μυστικούς τρόπους για να πληρώνει τους ανθρώπους, όταν κάνουν το θέλημά Του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να κάνουμε το καλό, μόνο και μόνο γιατί το αγαπούμε και το προτιμούμε από το κακό και όχι για να αμοιφθούμε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλα να τα δέχεσαι σαν μεγάλα δώρα του Θεού. Ο Θεός δεν είναι άδικος. Στον Ουρανό θα έχεις πολλά να απολαύσεις, θα έχεις σύνταξη μεγάλη, εάν δεν την μειώσεις μόνος σου με τον γογγυσμό...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπου υπάρχει περισσότερος κόπος, εκεί έρχεται πολύ κέρδος.

~ Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος ~

Η τιμωρία και η ανταμοιβή, είναι και τα 2 στα χέρια του Θεού. Αλλά, όπως ο επίγειος βίος δεν είναι παρά μία σκιά της Αληθινής Ζωής στους Ουρανούς, αντιστοίχως η τιμωρία και η ανταμοιβή είναι μία σκιά μονάχα της αληθινής τιμωρίας και ανταμοιβής στην Αιωνιότητα. Οι κύριοι διώκτες του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου ήταν ο Πατριάρχης Θεόφιλος Αλεξανδρείας και η Αυτοκράτειρα Ευδοξία. Μετά τον μαρτυρικό θάνατο του Χρυσοστόμου, πικρότατη τιμωρία ανέμενε και τους δύο. Ο μεν Θεόφιλος δαιμονίστηκε, ενώ η Ευδοξία σύντομα αρρώστησε πολύ βαριά με μία ανίατη ασθένεια, όλο το σώμα της γέμισε πληγές από τις οποίες έβγαιναν σκουλήκια. Ήταν τόσο έντονη η δυσωδία που ανέδιδε το σώμα της, ώστε ήταν ανυπόφορο για οποιονδήποτε να περάσει έστω και έξω από το σπίτι της. Οι ιατροί χρησιμοποιούσαν τα πιο ισχυρά αρώματα και ευωδέστατο θυμίαμα για να περιορίσουν την φρικτή δυσωδία της κακιάς Βασίλισσας, αλλά δεν κατάφερναν τίποτα. Στο τέλος, η Ευδοξία πέθανε μέσα σε φρικτή αγωνία και σήψη. Ακόμη και μετά θάνατον το χέρι του Θεού έπεσε βαρύ πάνω της. Το φέρετρο που περιείχε το σαπισμένο σώμα της, έτρεμε μέρα και νύχτα επί τριάντα τέσσερα ολόκληρα χρόνια! Σταμάτησε μόνον όταν ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος τέλεσε την Ανακομιδή των Λειψάνων του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στην Κωνσταντινούπολη. Απεναντίας, δείτε τί συνέβη στον Χρυσόστομο μετά από την κοίμησή του! Ανταμοιβή! Ανταπόδοση δίκαιη, τέτοια που μονάχα ο Θεός μπορεί να δώσει. Ο Επίσκοπος Αραβισσού Αδελφειός, ο οποίος δέχθηκε τον εξόριστο Άγιο Χρυσόστομο στην Κουκουσό, προσευχόταν, μετά την κοίμηση του Χρυσοστόμου στον Θεό να του αποκαλύψει, που είχε πάει η ψυχή του Αγίου. Η απάντηση ήρθε, ενώ βρισκόταν σε προσευχή. Ήταν σαν να βρισκόταν έξω από τον εαυτό του και τον καθοδηγούσε στον Ουρανό ένας αστραπόμορφος νέος, ο οποίος του έδειχνε έναν-έναν τους Ιεράρχες, Ποιμένες και Διδασκάλους της Εκκλησίας, καλώντας τους με τα ονόματά τους, όμως δεν έβλεπε ανάμεσά τους και τον Ιωάννη. Ύστερα ο Άγγελος του Θεού τον οδήγησε στο πέρασμα έξω από τον Παράδεισο και ο Αδελφειός επέστρεψε στην κανονική κατάσταση. Όταν ο Άγγελος τον ρώτησε, γιατί ήταν λυπημένος, ο Επίσκοπος απάντησε, ότι λυπόταν επειδή δεν είχε δει τον αγαπημένο του Διδάσκαλο Ιωάννη Χρυσόστομο. Ο Άγγελος του εξήγησε: ''Ουδείς άνθρωπος ενδεδυμένος ακόμη τη σάρκα μπορεί να τον δει, διότι είναι στον Θρόνο του Θεού με τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ!''...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Μην φανερώνεις τα έργα σου, για να μη λάβεις εδώ στη γη τον μισθό σου από τους ανθρώπους που θα σε επαινέσουν. Απόκρυψέ τα με τη σιωπή και άφησε να τα γνωρίζει μόνον ο Θεός, που θα σε αμείψει στον ουρανό. Εάν εσύ σιωπάς για τον εαυτό σου, ο Θεός θα φωνάξει για σένα. Από τον Θεό θα γνωρίσουν και οι άνθρωποι τα καλά σου έργα και θα σε επαινέσουν.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Αυτά που μας φαίνονται άσχημα, αυτά αφήνουν στη ψυχή μας περισσότερο κέρδος, όταν τα υπομένουμε χωρίς γογγυσμό.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Οι άνθρωποι του κόσμου αγαπούν τον κόσμον, επειδή δεν εγνώρισαν ακόμη την πικρίαν αυτού. Είναι ακόμη τυφλοί στην ψυχήν και δεν βλέπουν τι κρύπτεται μέσα εις αυτήν την προσωρινήν χαράν. Δεν ήλθεν ακόμη εις αυτούς φως νοητόν, δεν έφεξεν ακόμη ημέρα σωτηρίας... Δεν κερδίζει ο έξυπνος, ο ευγενής, ο ομιλών τορνευτά, ή ο πλούσιος, αλλ' όποιος υβρίζεται και μακροθυμεί, αδικείται και συγχωρεί, συκοφαντείται και υπομένει... Αυτός καθαρίζεται και λαμπρύνεται περισσότερον. Αυτός φθάνει εις μέτρα μεγάλα. Αυτός εντρυφά εις θεωρίας μυστηρίων. Και τέλος είναι αυτός, που από τούτη τη ζωή, είναι μέσα εις τον Παράδεισον.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Ο άνθρωπος δοκιμάζεται με τα βάσανα, με τη θλίψη, με την ασθένεια, με τις κακουχίες. Εκεί θα πάρεις τον μισθό σου. Ξάπλα κοιμώμενος, δεν παίρνεις μισθό.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Ο μισθός από τον Θεό όταν κάποιος αδικείται και υπομένει, είναι πολύ μεγαλύτερος από εκείνον που παίρνει όταν προσφέρει ελεημοσύνη.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Και το παραμικρό καλό που θα κάνουμε, ο Θεός το αμοίβει με άπειρο μισθό! Δεν θα πάρουμε μικρό ή μεγάλο μισθό, αλλά άπειρο... Ο Θεός μόνο με άπειρο μισθό πληρώνει. Δεν μπορούμε να συλλάβουμε την αμοιβή που δίνει ο Θεός, στο παραμικρό καλό που θα κάνουμε.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ενώ ο Χριστός μας δίνει τη δύναμη και τα μέσα να νικήσουμε, τον διάβολο και τα πάθη μας, (όταν βέβαια έχουμε τη θέληση αυτή), παρόλα αυτά μας αμείβει με τέτοιο τρόπο, λες και εμείς είμαστε οι αποκλειστικοί νικητές. Στην πραγματικότητα όμως, ο Θεός μας βοήθησε, απλά εμείς βάλαμε μόνο την προαίρεσή μας. Είναι μία Θεία Δικαιοσύνη ακατάλληπτη για εμάς.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Τίποτα δεν αφήνει ο Θεός απλήρωτο, ούτε το καλό, ούτε το κακό. Και μάλιστα το καλό το πληρώνει πολλαπλάσια.

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Ό,τι κάνουμε για τον Θεό, ας μην το κάνουμε περιμένοντας αμοιβή, χαρίσματα, δωρήματα ή κάποιες αποκαλύψεις. Είμαστε δούλοι και ο δούλος δεν περιμένει από τον κύριό του αμοιβή. Αρκείται στο να εξασφαλίσει τα προς το ζην, να ζήσει τα παιδιά του. Είναι υποχρεωμένος ο δούλος να κάνει την δουλειά του, δεν την κάνει από χάρη προς τον κύριο. Έτσι και εμείς, ό,τι κάνουμε, ας το κάνουμε από υποχρέωση και όχι από χάρη διότι δεν ευεργετούμε εμείς τον Θεό.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Όπως αν δεν εργαστείς, μισθό δεν παίρνεις, έτσι και χωρίς κόπο, προσπάθειες, επιμέλεια, προσευχήν κλπ. ούτε χαρίσματα έρχονται, ούτε αγίες πνευματικές γεύσεις...

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Εκεί που δεν υπάρχει αγώνσς, δεν υπάρχει νίκη. Αν δεν υπάρχει νίκη, δεν υπάρχει και στεφάνι.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Όταν μπορεί κανείς να προσφέρει και δεν το κάνει και φυλάει τον εαυτόν του, δεν θα απολαύσει... Όπως στρώσει κανείς, έτσι και θα κοιμηθεί. Πολλά εργάζεται κανείς; Πολλά θα αμοιφτεί...

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Είναι καλοπληρωτής ο Θεός, πληρώνει αδρά, δεν είναι σαν και εμάς τσιγγούνης.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Ένας εργαδότης εάν του δουλέψει κανείς μία ή δύο ώρες παραπάνω, θα τον πληρώσει επιπλέον για τις υπερωρίες. Πολύ περισσότερο ο Θεός, που για ό,τι δουλέψουμε για Εκείνον, θα μας ανταμείψει.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Όποιος μπορεί και εργαστεί κρυφά, χωρίς να περιμένει εδώ αμοιβές, θα βρει τις Ουράνιες. Είδατε τί έκανε ο Άγιος Νεκτάριος; Σηκωνότσν την νύχτα και έκανε του κόσμου τις δουλειές στην Ριζάρειο Σχολή, σηκωνόταν και έκανε την εργασία του καθαριστή, που ήταν άρρωστος.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Διηγήσεις

Ο Ουράνιος Βασιλιάς πως θα αμοίβει;

Σε μια μάχη, ένας νεαρός φαντάρος είχε σώσει τη ζωή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Και τον καλεί ο Μέγας Αλέξανδρος και τον ρωτάει:

- Τί δώρο θέλεις να σε κάνω, που με έσωσες τη ζωή;

Και του λέει ο φαντάρος:

- Βασιλιά μου, είμαι φτωχός και αν γινόταν, να με δώριζες ένα σπιτάκι, για να ζούμε πιο ανθρώπινα εγώ και η οικογένεια μου.

- Για σένα που δεν έχεις σπίτι, του λέει Μέγας Αλέξανδρος, ταιριάζει να ζητάς δώρο ένα σπιτάκι. Αλλά δεν ταιριάζει σε μένα, στον βασιλιά σου, να σε δώσω μόνο ένα σπιτάκι. Σου χαρίζω λοιπόν μια ολόκληρη πόλη και όλα τα σπίτια της πόλεως είναι δικά σου!!!

Όταν έτσι αμοίβει ένας επίγειος βασιλιάς, πώς θα αμοίβει ο Ουράνιος;;;

Ο Θεός δεν αμοίβει εκείνον που δεν αγωνίζεται

Λένε για τον Αββά Ησαΐα τον Αναχωρητή, πως πήγε κάποτε σε κάποιο κτηματία, που αλώνιζε τα σπαρτά του και κρατώντας ένα ζεμπίλι (μεγάλο σάκκο) του είπε:

- Δος μου, να έχεις την ευχή μου, λίγο σιτάρι.

Και αυτός, τον κοίταξε καλά - καλά και του απάντησε:

- Γιατί να σου δώσω Γέροντα; Μήπως ήρθες και εσύ να με βοηθήσεις στο θέρο;

- Όχι, του απάντησε εκείνος.

- Τότε, πως ζητάς να σου δώσω σιτάρι; του λέει ο κτηματίας.

- Όποιος λοιπόν δεν θερίζει, δεν έχει δικαίωμα σε τίποτα; του απάντησε ο Γέροντας.

- Ναι, Γέροντά μου, σε τίποτε απολύτως, του είπε ο κτηματίας.

Ύστερα από αυτή τη συζήτηση έφυγε ο Αββάς.

Οι αδελφοί που τον είδαν να πηγαίνει προς τ' αλώνι, τρέξανε κοντά του και αφού του έβαλαν μετάνοια τον ρώτησαν:

- Γιατί το έκανες αυτό, Γέροντα;

Και τους αποκρίθηκε εκείνος:

- Το έκανα για να το έχουμε όλοι μας σαν παράδειγμα, πως όποιος δεν κοπιάσει για την αγάπη του Χριστού, δεν μπορεί να περιμένει από το Θεό καμμιά ανταμοιβή.

''Απόλαυσα εκατονταπλάσια στον Ουρανό...''

Ο Επίσκοπος Κυρήνης Συνέσιος (373 - 414), είχε έναν φίλο, τον Ευάγριο, τον οποίο πάσχιζε να τον φέρει στην Χριστιανική πίστη, αλλά ο Ευάγριος δεν δεχόταν τους λόγους του.

Κάποια ήμερα λέει ο Ευάγριος στον Επίσκοπο:

- Αλήθεια σου λέγω, κύριε Επίσκοπε, ότι δεν μου αρέσει κοντά στα άλλα που διαφωνώ, να λέγετε εσείς οι Χριστιανοί, ότι θα γίνει η συντέλεια του κόσμου, ότι όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν με το ίδιο σώμα, το οποίο μέλλει να γίνει άφθαρτο και αθάνατο και ότι θα λάβουν τότε την ανταπόδοση, κατά τα έργα τους. Επίσης δεν μου αρέσει να λέτε, ότι ο ελεών πτωχόν δανείζει στον Θεό και όποιος σκορπίζει τα χρήματα του στους πτωχούς, τα θησαυρίζει στους ουρανούς και στην κοινή ανάσταση θέλει να λάβει αυτά εκατονταπλάσια και αιώνιο ζωή. Όλα αυτά μου φαίνονται παραμύθια, πλάνη και εμπαιγμός...

Ο μακάριος Συνέσιος τον εβεβαίωσε, ότι όλα αυτά είναι αληθινά και σε λίγο καιρό τον κατέπεισε και βαπτίστηκε μαζί με όλους τους οικείους του. Αφού λοιπόν βαπτίστηκε ο Ευάγριος, παρέδωσε στον Επίσκοπο τριακόσιες λίτρες χρυσού για να τις διαμοίρασει στους φτωχούς, λέγοντας:

- Πάρε αυτά και μοίρασε τα στους φτωχούς και γράψε μου ένα ιδιόχειρο χρεωστικό γράμμα σου, ότι θα μου τα ανταποδώσει αυτά ο Ιησούς Χριστός.

Ο Συνέσιος δέχθηκε το χρυσάφι, έγραψε πρόθυμα το γράμμα που ζητούσε ο Ευάγριος και του το έδωσε.

Μετά από αρκετό χρόνο ασθένησε ο Ευάγριος και φθάνοντας στο τέλος του βίου του, έδωσε το γράμμα στα παιδιά του, να το βάλουν στα χέρια του, όταν πεθάνει και έτσι με το γράμμα να τον θάψουν, χωρίς γι' αυτό να ξέρει κανείς τίποτα.

Μετά τρεις ημέρες από τον θάνατο του, παρουσιάστηκε ο Ευάγριος την νύκτα στον Επίσκοπο και του λέγει:

- Άνοιξε τον τάφο μου και πάρε το ιδιόχειρο γράμμα σου, διότι απόλαυσα το χρέος μου και δεν το ζητώ πλέον από εσένα και ιδού προς πληροφορία σου το υπέγραψα με το ίδιο μου το χέρι!

Ο Επίσκοπος δεν ήξερε, ότι μαζί με τον νεκρό ενταφιάστηκε και το γράμμα του.

Το πρωϊ λοιπόν, κάλεσε τα παιδιά του Ευαγρίου και τα ερώτησε, εάν έβαλαν στον τάφο του πατέρα τους κάτι άλλο, εκτός από τα αναγκαία ρούχα του.

Εκείνα είπαν:

- Ναι,

Δέσποτα, όταν ο πατέρας μας επρόκειτο να πεθάνει, μας έδωσε ένα χαρτί παραγγέλοντας, ότι όταν πεθάνει, να το βάλουμε στα χέρια του, χωρίς να το φανερώσουμε σε κανέναν.

Τότε ο Συνέσιος εφανέρωσε το όραμα που είδε εκείνη την νύκτα. Παίρνοντας λοιπόν τα παιδιά του Ευαγρίου, πολλούς κληρικούς και Χριστιανούς επήγαν και άνοιξαν τον τάφο και βρήκαν τον νεκρό να κρατά στα χέρια του το γράμμα του Επισκόπου. Το άνοιξαν και ω του θαύματος, βρήκαν και άλλα γράμματα γραμμένα από τον Ευάγριο και με την υπογραφή του, τα οποία έλεγαν:

- Εγώ ο Ευάγριος ο φιλόσοφος, λέγω σε εσένα τον Οσιότατο Επίσκοπο κύριο Συνέσιο, να χαίρεις! Απόλαυσα από τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό το χρέος, το οποίο είναι γραμμένο σ' αυτό το χαρτί σου και απόλαυσα εκατονταπλασίονα θησαυρό στον ουρανό και ζωή αιώνιο, όπως μου υποσχέθηκες! Γι' αυτό, τώρα δοξάζω τον Θεό και ευχαριστώ την Οσιότητά σου, διότι με οδήγησες στο φως!

Τότε, όσοι παρευρίσκοντο στον τάφο, άκουσαν αυτά και είδαν τα γράμματα να είναι φρεσκογραμμένα, έμειναν εκστατικοί και επί πολλή ώρα έψαλαν το: ''Κύριε ελέησον''.

Χωρίς πειρασμό δεν παίρνεις μισθό από τον Θεό

Στην έρημο του Ιορδάνη, υπάρχει το μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου. Εκεί κάποτε, πέθανε ο ηγούμενος και ο Πατριάρχης παρακάλεσε έναν ασκητή, τον Άγιο Κόνωνα, για να αναλάβει ηγούμενος, μέχρι να έβρισκε κάποιον αντικαταστάτη του. Ο Κόνωνας έκανε υπακοή και πήγε.

Στο μοναστήρι πήγαινε και κόσμος να βαπτιστεί και ανάμεσα στα άτομα που πηγαίνανε, ήταν και γυναίκες. Ο γέροντας - ασκητής, όταν βρέθηκε μπροστά σε γυναίκες, για να τις βαπτίσει, άρχισε να σκανδαλίζεται και του έφτιαχνε ο διάβολος με αυτόν τον τρόπο πόλεμο.

Ειδοποιεί τότε ο γέροντας τον Πατριάρχη να στείλει σύντομα Πατριάρχη, γιατί κινδυνεύει να χάσει τους αγώνες του, που είχε κάνει μέχρι τότε. Ο Πατριάρχης, του υποσχέθηκε, ότι θα του βρει αντικαταστάτη, αλλά οι μέρες περνούσαν και αντικαταστάτης δεν ερχότανε.

Τότε μια μέρα, τα μαζεύει ο γέροντας και πάει να εγκαταλείψει το μοναστήρι, χωρίς καμμία ειδοποίηση. Στην πόρτα όμως του μοναστηριού, του εμφανίζεται ο Τίμιος Πρόδρομος και του λέει:

- Εγώ κάποτε βάπτιζα εδώ, είσαι εσύ τώρα στη θέση μου και σε υπόσχομαι, ότι θα κάνω προσευχή για να βοηθηθείς.

Ο Άγιος Κόνωνας συμφώνησε και γύρισε πίσω. Ο γέροντας όμως βάπτιζε, αλλά βοήθεια δεν έβλεπε. Σκανδαλιζόταν πάλι και έτσι μια μέρα, τα ξαναμαζεύει για να σηκωθεί να φύγει από το μοναστήρι, αλλά στην πόρτα του μοναστηριού, του εμφανίζεται και πάλι ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομο.

Έγινε πάλι ο ίδιος διάλογος και ο Άγιος Κόνων πείστηκε, γύρισε πίσω και άρχισε να βαπτίζει πάλι, αλλά βοήθεια ουδεμία πήρε, αφού διαρκώς σκανδαλιζόταν.

Δεν άντεξε και έτσι για τρίτη φορά, αποφασίζει να εγκαταλείψει το μοναστήρι.

Αλλά και πάλι του εμφανίζεται ο Άγιος Ιωάννης στην πόρτα του μοναστηριού, αλλά ο Άγιος γέροντας, αυτήν τη φορά, ούτε ήθελε να τον ακούσει.

Ωστόσο ο Τίμιος Πρόδρομος του λέει:

- Άκουσέ με και μετά φύγε. Δεν σου είναι περίεργο, γιατί δεν σε βοήθησα;

Δεν σε βοήθησα, για να πάρεις ένα στεφάνι, μέσα από τον πειρασμό αυτόν που έχεις. Γιατί χωρίς πειρασμό, δεν παίρνεις μισθό από το Θεό.

Ο καθένας αμοίβεται ανάλογα με τα έργα του

Οι κύριοι διώκτες του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου ήταν ο Πατριάρχης Θεόφιλος Αλεξανδρείας και η Αυτοκράτειρα Ευδοξία. Μετά τον μαρτυρικό θάνατο του Χρυσοστόμου, πικρότατη τιμωρία ανέμενε και τους δύο. Ο μεν Θεόφιλος δαιμονίστηκε, ενώ η Ευδοξία σύντομα αρρώστησε πολύ βαριά με μία ανίατη ασθένεια, όλο το σώμα της γέμισε πληγές από τις οποίες έβγαιναν σκουλήκια. Ήταν τόσο έντονη η δυσωδία που ανέδιδε το σώμα της, ώστε ήταν ανυπόφορο για οποιονδήποτε να περάσει έστω και έξω από το σπίτι της. Οι ιατροί χρησιμοποιούσαν τα πιο ισχυρά αρώματα και ευωδέστατο θυμίαμα για να περιορίσουν την φρικτή δυσωδία της κακιάς Βασίλισσας, αλλά δεν κατάφερναν τίποτα.

Στο τέλος, η Ευδοξία πέθανε μέσα σε φρικτή αγωνία και σήψη. Ακόμη και μετά θάνατον το χέρι του Θεού έπεσε βαρύ πάνω της. Το φέρετρο που περιείχε το σαπισμένο σώμα της, έτρεμε μέρα και νύχτα επί τριάντα τέσσερα ολόκληρα χρόνια! Σταμάτησε μόνον όταν ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος τέλεσε την Ανακομιδή των Λειψάνων του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στην Κωνσταντινούπολη.

Απεναντίας, δείτε τί συνέβη στον Χρυσόστομο μετά από την κοίμησή του!

Ανταμοιβή! Ανταπόδοση δίκαιη, τέτοια που μονάχα ο Θεός μπορεί να δώσει. Ο Επίσκοπος Αραβισσού Αδελφειός, ο οποίος δέχθηκε τον εξόριστο Άγιο Χρυσόστομο στην Κουκουσό, προσευχόταν, μετά την κοίμηση του Χρυσοστόμου στον Θεό να του αποκαλύψει, που είχε πάει η ψυχή του Αγίου. Η απάντηση ήρθε, ενώ βρισκόταν σε προσευχή. Ήταν σαν να βρισκόταν έξω από τον εαυτό του και τον καθοδηγούσε στον Ουρανό ένας αστραπόμορφος νέος, ο οποίος του έδειχνε έναν - έναν τους Ιεράρχες, Ποιμένες και Διδασκάλους της Εκκλησίας, καλώντας τους με τα ονόματά τους, όμως δεν έβλεπε ανάμεσά τους και τον Ιωάννη. Ύστερα ο Άγγελος του Θεού τον οδήγησε στο πέρασμα έξω από τον Παράδεισο και ο Αδελφειός επέστρεψε στην κανονική κατάσταση. Όταν ο Άγγελος τον ρώτησε, γιατί ήταν λυπημένος, ο Επίσκοπος απάντησε, ότι λυπόταν επειδή δεν είχε δει τον αγαπημένο του Διδάσκαλο Ιωάννη Χρυσόστομο.

Ο Άγγελος του εξήγησε:

- Ουδείς άνθρωπος ενδεδυμένος ακόμη τη σάρκα μπορεί να τον δει, διότι είναι στον Θρόνο του Θεού με τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ!...

Μια εύλογη απορία από έναν καθηγητή

Ένας καθηγητής γυμνασίου, ρώτησε κάποτε τον π. Ιωήλ Γιαννακόπουλο:

- Πάτερ μου, δεν βρίσκω καθόλου σωστό, να κάνουμε το καλό, για να απολαύσουμε τον παράδεισο ή για να γλυτώσουμε την κόλαση. Δεν θα έπρεπε το καλό να το κάνουμε, μόνο και μόνο, από αγάπη για το Θεό;

- Εσύ, τον ρώτησε ο π. Ιωήλ, όταν βαθμολογείς τους μαθητές σου, μόνο το μηδέν και το άριστα χρησιμοποιείς; Δεν βάζεις άλλους βαθμούς;

- Βεβαίως και χρησιμοποιώ όλους τους βαθμούς, από το μηδέν μέχρι το είκοσι. Όσοι παίρνουν από δέκα και πάνω προάγονται. Οι υπόλοιποι δεν προάγονται.

- Και ο Χριστιανισμός, έχει δική του βαθμολογική κλίμακα, συνέχισε ο π. Ιωήλ. Το άριστα το βάζει ο Θεός σε εκείνους, που κάνουν το καλό, μόνο και μόνο, επειδή επιθυμούν να εκτελούν το θέλημα του Θεού. Σε εκείνους που κάνουν το καλό, για να απολαύσουν τον παράδεισο, βάζει μικρότερο βαθμό. Σε εκείνους που κάνουν το καλό για να αποφύγουν την κόλαση, βάζει ακόμα μικρότερο βαθμό. Και οι τρεις όμως αυτοί βαθμοί, είναι πάνω από τη βάση και συνεπώς προβιβάσιμοι.

Περί αμφιβολίας

Αιτείτω δε εν πίστει, μηδέν διακρινόμενος· ο γαρ διακρινόμενος έοικε κλύδωνι θαλάσσης ανεμιζομένω και ριπιζομένω. Μη γαρ οιέσθω ο άνθρωπος εκείνος ότι λήψεταί τι παρά του Κυρίου. [Να την ζητεί (την σοφία και τον Θείο φωτισμό) όμως με σταθερή και ακλόνητη πίστη, χωρίς να κυμαίνεται και να αμφιβάλλει, αν θα του την δώσει ο Θεός, διότι εκείνος που αμφιβάλλει και κλονίζεται, μοιάζει με κύμα θαλάσσης, που δέρνεται από τον άνεμο και πηγαίνει εδώ και εκεί κατά την φοράν του ανέμου. Διότι ας μην νομίζει ο άνθρωπος αυτός, ο ολιγόπιστος και ακατάστατος, ότι θα πάρει από τον Κύριο κάτι, από όσα του ζητεί...]

~ Ιακώβου 1,6-7 ~

Οι «πειράζοντες» τον Θεό είναι όσοι αμφιβάλλουν, διστάζουν ή και, χειρότερα ακόμη, ανθίστανται στην παντοδυναμία Του και πανσοφία Του. Δεν πρέπει η ψυχή μας να αντιστέκεται και να λέει: ''γιατί το έκανε έτσι αυτό ο Θεός, γιατί το άλλο αλλιώς, δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά;''. Όλα αυτά, δείχνουν μια εσωτερική μικροψυχία και αντίδραση.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι μακάριος όποιος δεν έχει για τον Θεό αμφιβολία, όποιος δεν μικροψύχησε για τα παρόντα, αλλά περιμένει τα μέλλοντα. Όποιος δεν έχει για τον Δημιουργό μας δυσπιστίες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η αμφιβολία είναι βλασφημία εναντίον του Θεού. Είναι αναίδεια, είναι ψέμα του πονηρού πνεύματος που φωλιάζει στην καρδιά σου, εναντίον του Πνεύματος της αλήθειας. Να την φοβάσαι την αμφιβολία, όπως φοβάσαι το φαρμακερό φίδι, ή θα έλεγα καλύτερα, να μην της δίνεις καμμιά σημασία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Να φεύγεις μακριά από το πνεύμα της αμφιβολίας, της απιστίας και από τα πάθη από τα οποία το πονηρό φίδι, ο κλέφτης και καταστροφέας της ψυχής μας, βρίσκει την ευκαιρία να γλυστράει μέσα μας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η ψυχή που αμφιβάλλει, ότι ο Θεός μπορεί να της δώσει εκείνο που ζητά, θα τιμωρηθεί από τον Θεό για την απιστία της. Θα θλίβεται, θα την κατατρώει η αμφιβολία...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Πόσο μικρόψυχοι είναι ορισμένοι Χριστιανοί, οι οποίοι παρ' ότι αναγνωρίζουν τον Χριστό ως αναστάντα και πανένδοξο Κύριο, ωστόσο στην καρδιά τους διατηρούν την αμφιβολία, σαν ένα δηλητηριώδες φίδι, που τους δηλητηριάζει καθημερινά και ενταφιάζει τη ζωή τους στο αιώνιο σκοτάδι...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Τις αμφιβολίες, όπως ακριβώς τις λάγνες και βλάσφημες σκέψεις, οφείλετε να τις περιφρονείτε και να μην τους δίνετε καμμιά σημασία. Περιφρονήστε τις και ο εχθρός διάβολος δεν θα αντέξει, θα φύγει από κοντά σας, επειδή αυτός είναι υπερήφανος, δεν αντέχει την περιφρόνηση. Αν όμως αρχίσετε συζήτηση μαζί τους, επειδή όλες οι βλάσφημες σκέψεις και οι αμφιβολίες δεν είναι δικές σας, τότε αυτός θα σας επιτεθεί, θα σας πετάξει καταγής, θα σας σκοτώσει...

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Οι αμφιβολίες είναι ζιζάνια, που σπέρνει ο εχθρός στο χωράφι της ψυχής σας, ανάμεσα στα στάχυα του σιταριού. Γιατί τον αφήνετε να απεργάζεται την καταστροφή σας; Να προσεύχεστε, γιατί η προσευχή, σας περιτειχίζει και σας προφυλάσσει από τις επιθέσεις του πονηρού. Και να πάρετε στέρεη απόφαση: Ποτέ να μην δέχεστε λογισμό αμφιβολίας! Με την πρώτη εμφάνισή του, να τον πετάτε έξω από την διάνοιά σας, δίχως συζήτηση, όσο εύλογος και αν φαίνεται. Έτσι θα βάλετε τέρμα, σε όλες τις πλεκτάνες του εχθρού.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Περί αναβολής

Περικοπές

Ου γαρ οίδας τί τέξεται η επιούσα. [(Μην αναβάλλεις για αύριο, ό,τι μπορείς να κάνεις σήμερα), διότι δεν γνωρίζεις τι μπορεί να σου παρουσιάσει η αυριανή ημέρα.]

~ Παροιμίες 3,28 ~

Μη ανάμενε επιστρέψαι προς Κύριον και μη υπερβάλλου ημέραν εξ ημέρας· εξάπινα γαρ εξελεύσεται οργή Κυρίου, και εν καιρώ εκδικήσεως εξολή. [Μην βραδύνεις αναμένων κατάλληλον τάχα καιρόν, για να επιστρέψεις προς τον Κύριον και μην αναβάλλεις την μετάνοιαν και διόρθωσή σου από την μία ημέραν στην άλλην. Διότι αιφνιδίως θα επέλθει εναντίον σου η οργή του Κυρίου και κατά τον καιρό της δικαίας παρά του Θεού τιμωρίας θα καταστραφείς.]

~ Σοφία Σειράχ 5,7 ~

Εκείνοι που ζουν την κακή ζωή και θέλουν να αλλάξουν προς την καλή, ως επί το πλείστον μένουν πλανεμένοι από τον εχθρό, με την παγίδα που λέγεται αναβολή. Παγίδα του εχθρού είναι αυτή, αδελφέ, η οποία έπιασε πολλούς και πιάνει ακόμη πιο πολύ τον κόσμο. Αιτία της παγίδος αυτής είναι η αμέλεια και η άγνοιά μας. Επειδή και σε μια τέτοια υπόθεση, από την οποία κρέμεται όλη η σωτηρία της δικής μας ψυχής και όλη η τιμή του Θεού, δεν πιάνουμε γρήγορα εκείνο το τόσο δυνατό όπλο και να πούμε στον εαυτό μας· τώρα να ζήσω πνευματική ζωή και όχι μετά...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το σήμερα είναι στα χέρια μου. Το αύριο είναι στα χέρια του Θεού.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η αναβολή είναι η αρχή της αμέλειας και της αδιαφορίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην λες: ''έχω καιρό, όταν πρέπει θα επιστρέψω και θα μετανοήσω...''. Διότι τέτοια λόγια πολύ παροργίζουν το Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην αναβάλλουμε ποτέ στα πνευματικά, ούτε κατά το ελάχιστο, γιατί δεν ξέρουμε τι θα μας φέρει η αυριανή μέρα (Παροιμίες 27,1), αλλά πάντοτε να θεωρούμε κατάλληλη την ευκαιρία που μας έρχεται. Μην αναβάλλεις για αύριο, γιατί το ''αύριο'', δεν τελειώνει ποτέ...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα δεν επηρεάζει δυσμενώς τη ζωή μας τόσο, όσο η βραδύτητα και η αναβολή εκτελέσεως των καλών πράξεων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει αυτόν που έχει αγαθή προαίρεση και ζήλο να κάνει κάτι, έτσι και τον αμελή, τον ράθυμο και αναβλητικό όλα μπορούν να τον εμποδίσουν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν σου δοθεί σήμερα η ευκαιρία να κάνεις ένα καλό έργο, μην αναβάλλεις για αύριο την αγία μετάνοια, γιατί δεν ξέρεις τι θα σου φέρει η υπόλοιπη μέρα ή τι κακό μπορεί να σου συμβεί στην αποψινή νύχτα. Δεν ξέρεις αν έχεις ακόμα μπροστά σου αρκετή ζωή ή αν θα σε βρει ξαφνικά και απροσδόκητα, ένας κακός και ακαριαίος θάνατος...

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Αυτό ακριβώς θέλουν να κάνουμε τα πονηρά πνεύματα: να αναβάλλουμε τη σωτηρία μας για αύριο ή για μεθαύριο και ούτω καθεξής, μέχρι το τέλος της ζωής μας. Αλλά οι Άγιοι Πατέρες λένε: Ακολούθα τον Κύριο, ακολούθησέ Τον σήμερα!

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Ό,τι μπορείτε να κάνετε σήμερα, κάνετέ το και μην αναβάλλετε για αύριο, γιατί δεν ξέρουμε αν φθάσουμε πια μέχρι τότε. Διότι, αν μπορείς, αλλά δεν το κάνεις, έχεις μεγάλη αμαρτία, και από τους οφθαλμούς του Θεού δεν μπορείς να κρύψεις τίποτα. Κάθε τι που κάνεις, ψάχνεται ο σκοπός για τον οποίο κάνεις εκείνο το πράγμα.

~ Γέροντας Παΐσιος Ολάρου ~

Ποτέ μην λες «Θα το κάνω αύριο», επειδή το δευτερόλεπτο που ζούμε, εκείνο είναι δικό μας. Το επόμενο δευτερόλεπτο, το επόμενο λεπτό, δεν είναι δικά μας, δεν ξέρουμε εάν θα το προλάβουμε...

~ παπά -Διονύσιος της Κολιτσού ο Ρουμάνος ~

Κάποτε έκανα μια πρωινή ομιλία σε μια επαρχιακή πόλη. Ανάμεσα στα άτομα που βρέθηκαν στην ομιλία αυτή, ήταν και μια νεαρή κοπέλα, η οποία από το ντύσιμο της και την όψη της, καταλάβαινε κανείς, ότι δεν έπρεπε να είχε και πολύ σχέση με την Εκκλησία. Όταν τελείωσα την ομιλία μου στις 12 και μισή το μεσημέρι, μου ήρθε ο λογισμός να πάω, να της πω, να εξομολογηθεί στον Πάτερ της ενορίας εκείνης. Αυτή μου είπε, ότι θα ερχότανε και στην απογευματινή μου ομιλία, στις 5 και μισή και εκεί θα το ξανασυζητούσαμε. Όχι της είπα, τώρα αμέσως να πας! Αυτή όμως επέμενε για το απόγευμα και έτσι δεν μπορούσα εγώ να κάνω κάτι περισσότερο. Στην απογευματινή ομιλία μου, τελικά δεν ήρθε, όπως σκόπευε να έρθει. Είχε πάει με άλλα 2 άτομα, στις 3 το απόγευμα, για βαρκάδα στη θάλασσα. Όμως ο καιρός απότομα χάλασε και πνίγηκαν και οι 3!!! Κανείς δεν μας εγγυάται για το μέλλον, για το αν θα ζούμε την επόμενη στιγμή. Γι΄αυτό και πρέπει την εξομολόγηση να μην την αναβάλλουμε. Ο διάβολος είναι τεχνίτης σε αυτό το θέμα. Έχεις καιρό, ψιθυρίζει στο αυτί του ανθρώπου και ο άνθρωπος επαναπαύεται και συνεχώς αναβάλλει την μετάνοιά του.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Αναβολή: Μια εφεύρεση των διαβόλων

Λέγεται, ότι κάποτε έγινε μια συνεδρίαση των σατανάδων, με αρχηγό τον Βελζεβούλ και αντικείμενο συζήτησης ήταν, με ποιό τρόπο θα έπαιρναν περισσότερο κόσμο στην κόλαση. Έδωσε το λόγο ο Βελζεβούλ στους διάφορους σατανάδες. Ειπώθηκαν πολλές γνώμες και προτάσεις, όπως για παράδειγμα: Να προκαλέσουμε πολέμους, να κάνουν τους ανθρώπους βλάσφημους, να χωρίζουν τα αντρόγυνα, να κάνουνε τους ανθρώπους αρσενοκοίτες και άθεους κ.ά.

Όλοι είχαν εκφέρει γνώμη, πλην ενός μικρού σατανά, που καθόταν σε μια άκρη. Απευθύνθηκε και σε αυτόν ο Βελζεβούλ, για το ποιά είναι η γνώμη του. Και το μικρό αυτό διαβολάκι, απάντησε:

- Όλα καλά και ''άγια'' είναι τα τεχνάσματα αυτά και θα φέρουν καρπό, αλλά όσο και να πούμε στον κόσμο, ότι δεν υπάρχει Θεός, όσο και να πούμε, ότι δεν υπάρχει ζωή μετά τον τάφο, ότι δεν υπάρχει κόλαση και παράδεισος, δεν υπάρχει τίποτα, δεν θα μπορέσουμε να τους αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά, γιατί είναι ολοφάνερο ότι ο Θεός υπάρχει, βλέποντας μόνο την θαυμάσια ομορφιά της φύσης. Πρέπει ο άνθρωπος να είναι πολύ διεστραμμένος, για να μην παραδέχεται Δημιουργό. Και αυτό που πρέπει να κάνουμε, είναι

να τους πούμε, ότι όλα υπάρχουν και κόλαση και παράδεισος και ότι όλα όσα λέει η Εκκλησία είναι ορθά και αληθινά, αλλά δεν είναι ανάγκη από τώρα να τα παίρνουν στα σοβαρά. Τώρα μπορούνε να ζούνε όπως θέλουνε και στα γεράματά τους, μπορούν να αποφασίσουν για την σωτηρία της ψυχής τους! Όλα να τα ακούνε, αλλά με διάθεση αναβολής, γιατί έχουν χρόνο μπροστά τους, για να μετανοήσουν... Αυτό να τους πούμε!

Πράγματι, το σχέδιο αυτό έχει ευρεία εφαρμογή σήμερα και βλέπεις ανθρώπους και μάλιστα ηλικιωμένους, να αναβάλλουν συνεχώς από μέρα σε μέρα την μετάνοιά τους, να μην τακτοποιούν τις αμαρτίες τους, ώσπου μια μέρα τους βρίσκει ο θάνατος αμετανόητους και χάνονται για πάντα στην αιώνια κόλαση. Κανένας άνθρωπος δεν υπέγραψε συμφωνητικό με το Θεό, για το πόσα χρόνια θα ζήσει πάνω στη γη.

Μην αναβάλλεις αυτό που μπορείς να κάνεις τώρα

Κάποτε έκανα μια πρωινή ομιλία σε μια επαρχιακή πόλη. Ανάμεσα στα άτομα που βρέθηκαν στην ομιλία αυτή, ήταν και μια νεαρή κοπέλα, η οποία από το ντύσιμο της και την όψη της, καταλάβαινε κανείς, ότι δεν έπρεπε να είχε και πολύ σχέση με την Εκκλησία.

Όταν τελείωσα την ομιλία μου στις 12 και μισή το μεσημέρι, μου ήρθε ο λογισμός να πάω, να της πω, να εξομολογηθεί στον Πάτερ της ενορίας εκείνης. Αυτή μου είπε, ότι θα ερχότανε και στην απογευματινή μου ομιλία, στις 5 και μισή και εκεί θα το ξανασυζητούσαμε.

- Όχι της είπα, τώρα αμέσως να πας!

Αυτή όμως επέμενε για το απόγευμα και έτσι δεν μπορούσα εγώ να κάνω κάτι περισσότερο. Στην απογευματινή ομιλία μου, τελικά δεν ήρθε, όπως σκόπευε να έρθει.

Και τί είχε γίνει; Είχε πάει με άλλα 2 άτομα, στις 3 το απόγευμα, για βαρκάδα στη θάλασσα. Όμως ο καιρός απότομα χάλασε και πνίγηκαν και οι 3!!!

Κανείς δεν μας εγγυάται για το μέλλον, για το αν θα ζούμε την επόμενη στιγμή. Γι' αυτό και πρέπει την εξομολόγηση να μην την αναβάλλουμε. Ο διάβολος είναι τεχνίτης σε αυτό το θέμα. Έχεις καιρό, ψιθυρίζει στο αυτί του ανθρώπου και ο άνθρωπος επαναπαύεται και συνεχώς αναβάλλει την μετάνοιά του.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Μία εξομολόγηση που δεν έγινε ποτέ...

Μιλούσα στο Άγιο Όρος που είχα πάει προχθές με έναν μοναχό, ο οποίος κατά οικονομία Κυρίου, ήταν γνωστός με την οικογένεια Σαμαρά. Μιας οικογένειας που δραστηριοποιούνταν με το εμπόριο στην Θεσσαλονίκη και είχαν μεγάλη οικονομική επιφάνεια.

Αυτός ο μοναχός βρέθηκε και φιλοξενήθηκε ένα βράδυ στο σπίτι τους και με αφορμή αυτό το γεγονός, είχε μια συζήτηση με τον οικογενειάρχη Σαμαρά, σχετικά με το θέμα της εξομολογήσεως.

- Θα τακτοποιηθεί και αυτό, θα τακτοποιηθεί και αυτό... ήταν η απάντηση του κ. Σαμαρά.

- Μα άμα φύγουμε απόψε κ. Σαμαρά, τί θα γίνει; τον ρώτησε ο μοναχός.

Να ειδοποιήσω να έρθει ο εξομολόγος απόψε;

- Όχι, όχι, αλλά θα το τακτοποιήσω το θέμα αυτό, θα το τακτοποιήσω, ήταν η κλασική απάντηση του κ. Σαμαρά.

Ξημέρωσε, έφυγε ο μοναχός για το Όρος και το απογευματάκι γίνεται ένας σεισμός, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί η γυναίκα του. Εκείνος και το παιδί του, απουσίαζαν από το σπίτι. Όμως μπήκαν μέσα στο μισογκρεμισμένο σπίτι τους, για να πάρουν την τσάντα με τα λεφτά που είχαν φυλαγμένα εκεί, αλλά καταπλακώθηκαν από τα ερείπια και βρήκαν και οι 2 τους τραγικό θάνατο!

Έτσι ξεκληρίστηκε η οικογένεια Σαμαρά, που την παραμονή του σεισμού, ο Κύριος έστειλε ''άγγελό'' του, για να τον ξυπνήσει και να τον ταρακουνήσει.

Εκείνος όμως απεμπόλησε και την τελευταία ευκαιρία που του έδωσε ο Θεός, αναβάλλοντας μία εξομολόγηση που δεν έγινε ποτέ...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Η αναβολή του στοίχισε τη ζωή

Ο Αρχίας, ο άρχοντας των Θηβών, διασκέδαζε στο σπίτι ενός φίλου του. Κατά την διάρκεια του συμποσίου ένας υπηρέτης του έφερε εμπιστευτικά μια σπουδαία επιστολή. Ο Αρχίας όμως προτίμησε να συνεχίσει την διασκέδασή του και άφησε την επιστολή να τη διαβάσει την επόμενη μέρα, λέγοντας την παροιμιώδη φράση:

«Εις αύριον τα σπουδαία».

Την ίδια νύχτα εισέβαλαν στο σπίτι οι άντρες του Πελοπίδα και τον σκότωσαν, η δε επιστολή τον προειδοποιούσε για την συνωμοσία και πως κινδύνευε να τον σκοτώσουν εκείνη την ημέρα!...

Αναφέρει το Ευαγγέλιο: «ιδού νυν καιρός επρόσδεκτος, ιδού νυν ημέρα σωτηρίας» (Β' Κορ. 6,2) και «εξαγοραζόμενοι τον καιρόν ότι αι ημέραι πονηραί είσι» (Εφ. 5, 16).

Να μην αναβάλλουμε και εμείς λοιπόν εκείνα, τα οποία σχετίζονται με την σωτηρία της ψυχής μας... για να μην γίνει η αναβολή αυτή αιτία και χάσουμε την ψυχή μας και βρεθούμε στην αιώνια κόλαση...

Περί ανάγκης

Ο καθένας οφείλει να έχει σκοπό στη ζωή του, να εξυπηρετεί και να βοηθά με την εργασία του, αυτούς που έχουν ανάγκη και όχι να εργάζεται, για να ικανοποιεί μόνο τις δικές του ανάγκες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο Κύριος τα οικονόμησε έτσι τα πράγματα, ώστε τόσο πολύ να εξαρτόμεθα μεταξύ μας οι άνθρωποι, ώστε ούτε ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, να μην είναι απαλλαγμένος απ' αυτήν την αλληλοεξάρτηση. Και όχι μόνο οι φτωχοί έχουν ανάγκη των πλουσίων, αλλά και οι πλούσιοι έχουν ανάγκη τους φτωχούς και μάλιστα μεγαλύτερη. Για να το διαπιστώσεις αυτό, υπέθεσε 2 πόλεις, που στην μία ζούνε μόνο φτωχοί και στην άλλη μόνο πλούσιοι. Ποιά από τις 2, θα μπορέσει να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της; Στην πόλη των πλουσίων, δεν θα υπάρχουν τεχνίτες, οικοδόμοι - μαραγκοί, αλλά και ούτε γεωργοί και κτηνοτρόφοι - κάτι που θα υπάρχουν στην πόλη των φτωχών - διότι κανείς από τους πλουσίους δεν θα καταδεχτεί να εξασκήσει αυτά τα επαγγέλματα. Πώς θα μπορέσει αυτή

η πόλη να συντηρηθεί; Στην πόλη όμως των φτωχών, τέτοιο πρόβλημα επιβίωσης δεν θα υπάρξει...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν κάνει τόσο φουσκωμένο τον άνθρωπο και δεν τον αποκόπτει από το κοινωνικό σύνολο, όσο το να νομίζει πως είναι αυτάρκης και δεν έχει ανάγκη κανέναν. Γι' αυτό και ο Θεός μας έπλασε, να έχουμε ο ένας την ανάγκη του άλλου. Αν όμως νομίσεις, ότι δεν έχεις ανάγκη κανέναν, έγινες από όλους πιο αδύνατος και πιο αδύναμος... Μην νομίσεις πως μειώνεσαι, επειδή έχεις την ανάγκη του άλλου. Αυτό μάλλον σε υψώνει, σε κάνει πιο δυνατό, σε καθιστά πιο ασφαλή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι μεγάλος ο μισθός εκείνου, που τακτοποιεί τις ανάγκες του άλλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εύκολα, ευκολότατα ο Χριστός μπορεί να μας δώσει ό,τι επιθυμούμε. Και κοιτάξτε το μυστικό. Το μυστικό είναι, να μην το έχετε στο νου σας καθόλου να ζητήσετε το συγκεκριμένο πράγμα. Το μυστικό είναι να ζητάτε την ένωσή σας με τον Χριστό ανιδιοτελώς, χωρίς να λέτε, «δώσ' μου τούτο, εκείνο...». Είναι αρκετό να λέμε, «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Δεν χρειάζεται ο Θεός ενημέρωση από εμάς για τις διάφορες ανάγκες μας. Εκείνος τα γνωρίζει όλα ασυγκρίτως καλύτερα από εμάς και μας παρέχει την αγάπη Του. Το θέμα είναι ν' ανταποκριθούμε σ' αυτή την αγάπη, με την προσευχή και την τήρηση των εντολών Του. Να ζητάμε να γίνει το θέλημα του Θεού· αυτό είναι το πιο συμφέρον, το πιο ασφαλές για εμάς και για όσους προσευχόμαστε. Ο Χριστός θα μας τα δώσει όλα πλούσια. Όταν υπάρχει έστω και λίγος εγωισμός, δεν γίνεται τίποτα...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι συμφέρον μας σε κάθε περίπτωση να ικανοποιούμε ελάχιστα από τις ανάγκες μας. Γιατί δεν είναι συμφέρον ν' αναπαυόμαστε με πληρότητα σε όλα.

~ ΑββάςΔωρόθεος ~

Μπορεί να πει κάποιος: «Πώς είναι δυνατόν να μην στενοχωρηθώ αν έχω ανάγκη από ένα πράγμα και δεν μου το δίνουν; Αφού το έχω ανάγκη»; Ούτε τότε δεν δικαιολογείται να κατηγορεί κανέναν ή να θλίβεται. Αλλά, αν πράγματι έχει ανάγκη από κάτι, καθώς λέει και δεν του το δίνουν, πρέπει να σκέπτεται: Ο Χριστός ξέρει καλύτερα από μένα αν πρέπει να ανακουφιστώ και Αυτός θα συμπληρώσει την έλλειψη αυτού του πράγματος ή αυτής της τροφής». Οι Ισραηλίτες, έφαγαν το μάννα στην έρημο 40 χρόνια. Και το μεν μάννα ήταν ένα είδος, γινόταν όμως στον καθένα ό,τι είχε ανάγκη. Σ' αυτόν που είχε ανάγκη από γλυκό, γινόταν γλυκό. Σ' αυτόν που είχε ανάγκη από αλμυρό, γινόταν αλμυρό. Και μ' ένα λόγο, γινόταν για τον καθένα ό,τι ταίριαζε στην ιδιοσυγκρασία του (Σοφία Σολομώντος 16,21). Έτσι λοιπόν, αν έχει κάποιος ανάγκη από αυγό, και δεν του δίνουν παρά λάχανο, πρέπει να πει με τον λογισμό του: «Αν ήταν για το συμφέρον μου, οπωσδήποτε θα μου το έστελνε ο Θεός. Πλην όμως και το ίδιο αυτό το λάχανο, μπορεί να το κάνει για χάρη μου θρεπτικό σαν αυγό ο Θεός». Και είμαι βέβαιος ότι στα μάτια του Θεού, αυτό ισοδυναμεί με μαρτύριο.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ο Θεός τα κανόνισε έτσι στη ζωή, έτσι ώστε όλοι να έχουν την ανάγκη από όλους.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Οφείλουμε να είμαστε άκρως ευαίσθητοι στις ανάγκες των άλλων. Τότε θα είμαστε ένα και η ευλογία του Θεού θα μένει πάντοτε μαζί μας άφθονη!

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Ό,τι υπηρετεί τη φύση μας, αυτό λέγεται ανάγκη. Πολλοί μπερδεύουν την ανάγκη με τις αμαρτωλές επιθυμίες. Για παράδειγμα, πολλοί θεωρούν την πορνεία ανάγκη και όχι αμαρτία. Όμως όπως λέει και ο Ζυγαβηνός, ό,τι υπερβαίνει τις ανάγκες μας, αυτό λέγεται επιθυμία. Αιώνιο κριτήριο διαχωρισμού και διακρίσεως της ανάγκης, από την επιθυμία, είναι το Ευαγγέλιο.

~ π. Αθανάσιος Μυτηλιναίος ~

Δόξα τω Θεώ! Πόσα πράγματα υπάρχουν, που δεν τα έχω ανάγκη...

~ Είπε Γέρων ~

Ο ήλιος ωφελείται από εμάς, ή εμείς ωφελούμαστε από τον ήλιο; Εμείς έχουμε ανάγκη από τον ήλιο. Έτσι ακριβώς και εμείς έχουμε ανάγκη από τον Θεό και όχι ο Θεός από εμάς.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που τα έχει όλα και δεν του λείπει κάτι, γίνεται θηρίο.

~ Παναγόπουλος ~

Παρί αναδόχου-νονού

Πρέπει να ξέρουν οι ανάδοχοι, ποιές αμοιβές αξιώνονται για όσες ψυχές βαφτίζουν, αν επιδείξουν μεγάλη φροντίδα, αλλά και ποιά τιμωρία τους επιφυλάσσεται, αν δείξουν αδιαφορία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Συνηθίζεται να καλούνται οι ανάδοχοι πνευματικοί πατέρες, για να καταλάβουν πόση φιλοστοργία οφείλουν να δείχνουν σε πνευματική διδασκαλία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν οι Ανάδοχοι ήξεραν το τι λένε, τι υπόσχονται κατά τις κατηχήσεις και το βάπτισμα και τι μεγάλη ευθύνη αναλαμβάνουν, δεν θα ήθελαν να βαπτίσουν, ούτε και αν με θερμά παρακάλια τους παρότρυναν!...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το καθήκον του νονού, είναι να μαθαίνει στα βαφτιστικά του από μικρά να πηγαίνουν Εκκλησία, να Κοινωνούν τακτικά, να ακολουθούν το σωστό δρόμο, να γίνουν καλοί άνθρωποι και Χριστιανοί.

~ Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης ~

Το μωρό βαπτίζεται με την πίστη του νονού. Αν ο νουνός δεν πιστεύει, τότε βαπτίζεται με την πίστη των γονέων. Και αν οι γονείς είναι άπιστοι, τότε βαπτίζεται με την πίστη του ιερέα.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Ο ανάδοχος πρέπει να παρακολουθεί το παιδί που βάπτισε και να εργάζεται να το κάνει Χριστιανό. Πρέπει να φροντίσει, για την Χριστιανική του πρόοδο, να το συμβουλεύει παντού και πάντοτε, να το οδηγήσει στα κατηχητικά, να του δίνει να διαβάσει Χριστιανικά βιβλία, να το οδηγήσει στην Εκκλησία, για να εξομολογηθεί. Τότε θα είναι εντάξει και θα έχει μισθό από τον Θεό.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Αντιλαμβάνονται, όσοι γίνονται Ανάδοχοι, ότι θα δώσουν λόγο ενώπιον του Θεού για τα πνευματικά τους παιδιά; Μπορούμε να πούμε, ότι πολλοί Ανάδοχοι σώζονται από τα πνευματικά τους παιδιά, εάν τα αναθρέψουν με φόβο θεού. Αλλά οι περισσότεροι τιμωρούνται για την οκνηρία και αδιαφορία τους, προς τα πνευματικά τους παιδιά.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Γενικά χαρακτηριστικά - υποχρεώσεις των Αναδόχων:

1) Ο Ανάδοχος είναι ο πνευματικός πατέρας ή η πνευματική μητέρα.

2) Ο Ανάδοχος προκειμένου να αναλάβει τη βαριά διακονία του, οφείλει να είναι Ορθόδοξος Χριστιανός, όχι μόνο στα χαρτιά του, αλλά και σε όλη τη βιωτή του.

3) Ο Ανάδοχος οφείλει να κάνει Μυστηριακή ζωή, να μετέχει απαραιτήτως των μυστηρίων της εξομολογήσεως και της τακτικής Θείας Κοινωνίας.

4) Ο Ανάδοχος οφείλει να μελετά το Λόγο του Θεού, όπως αυτός είναι αποτυπωμένος μέσα στην Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη.

5) Ο Ανάδοχος οφείλει απαραιτήτως να Εκκλησιάζεται τακτικά, να έχει γνήσια λειτουργική ζωή και όχι μόνον κατά τις μεγάλες εορτές της Χριστιανοσύνης, Πάσχα και Χριστούγεννα και μάλιστα μόνο για άναμμα κεριού ή στο προαύλιο του ναού.

6) Ο Ανάδοχος οφείλει να γνωρίζει εκτός της Αγίας Γραφής και τους βίους των Αγίων, Πατερικά συγγράμματα, τα λεγόμενα θρησκευτικά βιβλία. Να γνωρίζει καλά την Ορθόδοξη πίστη!

7) Ο Ανάδοχος οφείλει να τηρεί κατά γράμμα τις Παραδόσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, όπως νηστείες και προσευχές. Δεν μπορεί για παράδειγμα να πηγαίνει ο Ανάδοχος τον Αναδεκτό του στο ναό, για να τον Μεταλάβει και ο ίδιος ποτέ του να μην δίνει πρώτος το παράδειγμα της μετοχής στα Άχραντα Μυστήρια.

8) Ο Ανάδοχος οφείλει εκτός των υλικών δώρων, να προσφέρει πνευματικά δώρα, όπως είναι πνευματικά βιβλία, CD, DVD κ.ά.

9) Ο Ανάδοχος οφείλει να μαθαίνει στον Αναδεκτό του την προσευχή, τον τακτικό Εκκλησιασμό, τις επισκέψεις σε μέρη πνευματικά, ως είναι οι Εκκλησίες μας, τα μοναστήρια μας, τα κατηχητικά σχολεία, οι πνευματικές κατασκηνώσεις, συνάξεις κ.ά.

10) Ο Ανάδοχος οφείλει να συμβάλλει για την Ορθόδοξη πνευματική πορεία του Αναδεκτού του. Δεν νοείται ο Ανάδοχος να βλέπει μόνο τον Αναδεκτό του μία ή δύο φορές το χρόνο. Η τακτική επικοινωνία μεταξύ τους, θεμελιώνει γερές πνευματικές βάσεις και μάλιστα σε εποχές δύσκολες που όλα γύρω μας είναι διαβρωμένα και σάπια. Ο Ανάδοχος μπορεί να ορθώσει λόγο δυνατό και πολλές φορές καθοριστικό σε λάθος επιλογές του Αναδεκτού του και να αποτρέψει κάτι, που ούτε η ίδια η οικογένεια μπορεί να πετύχει. Για να γίνει όμως αυτό, θα πρέπει οι σχέσεις μεταξύ των γονέων, Αναδόχου και Αναδεκτού να είναι σταθερές και ακύμαντες από μικρότητες που δημιουργεί ο κοσμικός βίος. Ως εκ τούτου ο Ανάδοχος είναι πρόσωπο του σπιτιού, έχει λόγο, δεν είναι διακοσμητικό στοιχείο, ούτε εκλαμβάνεται ως δωροθέτης και «Santa Claus».

11) Ο Ανάδοχος ενδιαφέρεται για τις πνευματικές επιδόσεις του Αναδεκτού του, όποιες και αν είναι αυτές, χαίρεται όταν υπάρχει χαρά και κλαίει μαζί του όταν υπάρχει αποτυχία, δυστυχία και θλίψη. Αυτό σημαίνει ότι μεταξύ Αναδόχου και Αναδεκτού υπάρχει ένας πνευματικός δεσμός μεγάλος, που δεν μπορεί να διαρραγεί με τίποτα. Δηλαδή και αν ακόμη ο Αναδεκτός έχει παιδί ίδιας ηλικίας με το βαπτιστήρι του πρέπει, όπως αγωνίζεται για το ίδιο το σαρκικό του παιδί, εξίσου να πασχίζει και για το πνευματικό του παιδί. Οι ίντριγκες και τα φαβορί που κατά καιρούς συμβαίνουν στην παραπάνω περίπτωση δεν ανήκουν σε αληθινές πνευματικές σχέσεις που δημιουργεί η Αναδοχή, αλλά σε επιφανειακές σχέσεις που έχουν μεταξύ Αναδόχου και Αναδεκτού ημερομηνία λήξεως.

12) Ο Ανάδοχος δεν τελειώνει το έργο του στο ναό ανήμερα στης Βαπτίσεως. Ούτε όλη η γιορτή, ή το πανηγύρι όπως κάποιοι το ονομάζουν, τελειώνει με ένα τραπέζι που οφείλουν να κάνουν οι γονείς του νεοβαπτιζόμενου σ'αυτόν. Αλλά ίσα-ίσα από την ημέρα της βαπτίσεως ο Ανάδοχος επωμίζεται μεγάλη πνευματική ευθύνη.

13) Στην αρχαία Εκκλησία των πρώτων αιώνων υπάρξεώς Της ο Ανάδοχος ως θεσμός δεν υπήρχε στη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα, γιατί τα Βαπτίσματα των χριστιανών γίνονταν σε προχωρημένη ηλικία. Αυτό σήμαινε ότι ο βαπτιζόμενος, όχι μόνον είχε επίγνωση του τι έκανε, αλλά προκειμένου να ασπαζόταν τον Χριστιανισμό έπρεπε να περάσει από δοκιμασία εξετάσεων, σχετικά με την πιστοποίηση της Ορθοδοξίας και Ορθοπραξίας του. Γεγονός που διασφάλιζε την υγιά παρουσία του μέσα στην Εκκλησία. Από τότε που στην Εκκλησία μας καθιερώθηκε ο νηπιοβαπτισμός ως απαραίτητος θεσμός την ευθύνη για την πνευματική άνδρωση των νηπίων, μαζί με τους γονείς αναλαμβάνουν και οι Ανάδοχοι. Η παρουσία των Αναδόχων είναι λοιπόν εκ προοιμίου μια ασφαλιστική δικλείδα για την Εκκλησία, ότι το νήπιο θα αναπτυχθεί εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου, μέσα στο Ορθόδοξο περιβάλλον της Χριστιανικής κατά πάντα οικογένειας, μέσα στον Ορθόδοξο ναό με τον τακτικό Εκκλησιασμό και τη αδιάλειπτη άσκηση της Μετοχής των Αχράντων Μυστηρίων και της προσευχής. Αυτήν την εγγύηση της Ορθοδοξότητας των βαπτισμένων πιστών μελών Της η Εκκλησία την φιλτράρει διά μέσου των Ορθοδόξων Αναδόχων, πιστών κατά πάντα τέκνων της. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι για να γίνει κάποιος Ανάδοχος οφείλει να έχει τη σφραγίδα της Ορθοδοξότητάς του. Αυτό η Εκκλησία το διασφαλίζει ανά τους αιώνες με το μυστήριο της Εξομολογήσεως. Άρα Ανάδοχος μπορεί να γίνει μόνον εκείνος που μετανοεί και κατά συνέπεια εκείνος που κάνει πνευματική ζωή. Δηλαδή Ανάδοχος γίνεται ο κάθε αμαρτωλός, ενσυνείδητα όμως μετανοημένος, δια του μυστηρίου της Εξομολογήσεως.

14) Ο Ανάδοχος οφείλει να σέβεται την Εκκλησία και το ιερατείο. Δεν μπορεί να αναλαμβάνει κάποιος να βαπτίσει και να αποστρέφεται και να κατηγορεί την Εκκλησία και τους υπουργούς των Ιερών Μυστηρίων Της, δηλαδή τους ιερείς. Οφείλει ο κάθε Ανάδοχος να αποδέχεται τις πνευματικές συστάσεις και νουθεσίες των ιερέων χωρίς εγωισμούς και απαξιώσεις.

15) Το πόσο σπουδαία θεωρεί την πνευματική σχέση μεταξύ αναδόχου και αναδεκτού η Ορθόδοξη Εκκλησία φαίνεται και εκ του γεγονότος ότι θεωρεί αυτή τη σχέση πλέον ως συγγένεια και για τον λόγο αυτό κωλύει (=απαγορεύει) την τέλεση θρησκευτικού γάμου μεταξύ τους.

16) Ένα παράδοξο φαινόμενο που παρατηρείται τελευταίως στην Εκκλησία μας είναι η παρουσία πολλών Αναδόχων. Αυτό δεν συνηθίζεται κατά την Ορθόδοξη Παράδοσή μας. Η ικανοποίηση πιθανόν πολλών φίλων μας και η ωφεμιλιστική εμπορευματοποίηση του Μυστηρίου εκ μέρους των γονέων, τους οδηγεί να επιλέγουν πολλούς Αναδόχους, τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι κ.ο.κ. Όμως αυτό αντιβαίνει καθ'ολοκληρίαν στο γεγονός ότι εκ της κολυμβήθρας ένας κανονικά αναδέχεται στην αγκαλιά του τον Αναδεκτό του. Δεν είναι δυνατόν σε τρεις αγκαλιές να αναδεχθεί το νήπιο, πολύ μάλιστα περισσότερο όταν οι Ανάδοχοι είναι περισσότεροι. Ας είμαστε πιο συγκρατημένοι σε τέτοιου είδους αποφάσεις εμείς οι μεγαλύτεροι γονείς. Το παιδί πρέπει να έχει έναν Ανάδοχο, να τον γνωρίζει και να συναναστρέφεται μαζί του.

17) Με τα όσα προαναφέραμε καλό θα είναι όσοι σκέπτονται να γίνουν Ανάδοχοι να κάνουν πρώτα οι ίδιοι πνευματική υπακοή σε πνευματικό-εξομολόγο, να δείχνουν επίγνωση της Εκκλησιαστικής ζωής τους και να μορφώνονται ζώντας Χριστιανικά τον εν Τριάδι Θεό, ούτως ώστε να φέρουν σε αίσιο πέρας το δύσκολο έργο τους, που είναι η πνευματική πατρότητα.

~ π. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου ~

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, που αναθέτουν την Βάπτιση των παιδιών τους, σε ανθρώπους, που δεν ξέρουν ούτε το Σύμβολο της Πίστεως να διαβάσουν, ούτε το σταυρό τους να κάνουν. Πώς θα μπορέσει αυτός ο ανάδοχος, να κατηχήσει αργότερα το παιδί στα πνευματικά θέματα; Γιατί όταν κάποιος βαφτίζει μία ψυχή, γίνεται ουσιαστικά εγγυητής της ψυχής αυτής. Τί γίνεται σε μια συναλλαγματική, όταν υπογράψεις ως εγγυητής και δεν την πληρώσει ο άλλος; Θα την πληρώνεις εσύ... Αυτό ακριβώς γίνεται και με το βάπτισμα. Θα την πληρώσεις την υπόσχεση που έδωσες κατά τη διάρκεια του μυστηρίου. Όσοι φάνηκαν ασυνεπείς στην υπόσχεση αυτήν και δεν κατήχησαν το παιδί που βάφτισαν, να πάνε να βρούνε έναν έμπειρο παππά και να το εξομολογηθούνε. Μόνο με την μετάνοια και την εξομολόγηση, τακτοποιείται αυτό το θέμα. Και... προσευχή μέρα-νύχτα για το παιδί αυτό.

~ Παναγόπουλος ~

Πώς άνθρωποι που δεν είναι μετανοημένοι και εξομολογημένοι, πάνε να βαφτίσουν ένα παιδί και ζητούν να αποταχθεί ο σατανάς από το παιδί, όταν οι ίδιοι τους, έχουν τον σατανά μέσα τους;

~ Παναγόπουλος ~

Ο νονός, ο πνευματικός πατέρας, ο ανάδοχος (αναλαμβάνει την ομολογία πίστεως εκ μέρους του μωρού), είναι ανώτερος σε συγγένεια, από τον φυσικό πατέρα. Και το παιδί θα πρέπει να αισθάνεται μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη σε αυτόν που τον αναγέννησε, που του έδωσε την ομολογία για αιώνια και αθάνατο ζωή, παρά σε εκείνον που τον έφερε στη ζωή. Όσο διαφέρει η ψυχή από το σώμα, τόσο διαφέρει ο νονός από τον φυσικό πατέρα.

~ Παναγόπουλος ~

Περί αναίδειας-αδιαντροπιάς

Αναιδής προσώπω αυτού μισηθήσεται. [Ο αδιάντροπος άνθρωπος κατά την εμφάνιση και την συμπεριφορά του γίνεται μισητός και αποκρουστικός, διότι του λείπει η σύνεση και η σοφία.]

~ Εκκλησιαστής 8,1 ~

Άνεμος Βορέας εξεγείρει νέφη, πρόσωπον δε αναιδές γλώσσαν ερεθίζει. [Ο Βοριάς σηκώνει και παρασύρει σύννεφα. Έτσι και ένας άνθρωπος αδιάκριτος και αναιδής ερεθίζει τους άλλους, ώστε να ομιλήσουν και εκείνοι κατά τρόπο οργίλο και πικρό.]

~ Παροιμίες 25,23 ~

Τίποτα δεν κάνει τον άνθρωπο τόσο αδιάντροπο, όσο η πονηρή και διεστραμμένη συνείδηση. Γιατί οι πόρνες είναι αδιάντροπες; Γιατί οι παρθένες είναι ντροπαλές; Δεν είναι οι πόρνες τέτοιες εξαιτίας της αμαρτίας; Δεν είναι οι παρθένες τέτοιες εξαιτίας της σωφροσύνης τους; Γιατί τίποτα δεν κάνει τον άνθρωπο τόσο αδιάντροπο όσο η αμαρτία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον, για να μάθουμε να σεβόμαστε και τον Θεό. Εκείνος που είναι θρασύς στους ανθρώπους, είναι θρασύς και στον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δώσε μου έναν θρασύ και έναν αλαζόνα άνθρωπο και θα τον δεις να γίνεται πιο δειλός και από τον λαγό, στην παραμικρή δυσκολία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να περιεργάζεσαι τα ξένα και τους άλλους, είναι απόδειξη μεγάλης αδιαντροπιάς και θρασύτητας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δείχνοντας ο Κύριος πολλή πρόνοια για εμάς, εμπόδισε την αναισχυντία των γυναικών με την ντροπή, σαν με χαλινάρι. Διότι αν μόνες τους έτρεχαν προς τους άνδρες, δεν θα σώζονταν κανένας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όπου δεν υπάρχει αιδώς (ντροπή), εκεί αχαλίνωτο το στόμα και ελεύθερη η γλώσσα.

~ Άγιος Γρηγόριος Νύσσης ~

Η αδιαντροπιά είναι ιδιαίτερο γνώρισμα του κακού και τιποτένιου ανθρώπου και η ντροπή του σπουδαίου.

~ Μέγας Φώτιος ~

Η ανοχή και η αγάπη κάνουν τον αναιδή πιο αναιδή και τον φιλότιμο πιο φιλότιμο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

«Ο Θεός, λένε, στο τάδε θέμα έτσι έπρεπε να ενεργήσει· δεν ενήργησε σωστά. Αυτό ο Θεός δεν έπρεπε να το κάνει»! Ακούς κουβέντα; «Βρε, παιδί μου, εσύ θα πεις;» «Γιατί; Με συγχωρείς, την γνώμη μου είπα· δεν μπορώ να πω την γνώμη μου;» σου λέει και δεν καταλαβαίνει πόση αναίδεια έχει αυτό. Κρίνουν τον Θεό και ούτε τους πειράζει ο λογισμός, ότι είναι βλασφημία. Το ''γιατί;'', είναι κρίση, υπερηφάνεια, εγωισμός. Τι ακούει ο Θεός από εμάς! Ευτυχώς, που δεν μας παίρνει τοις μετρητοίς...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μεγαλύτερη ζημιά παθαίνουν ιδίως εκείνα τα παιδιά, που οι γονείς τους δεν καταλαβαίνουν τι κακό τα κάνουν, με το να τα θαυμάζουν και να τα θεωρούν σπουδαία, όταν μιλούν με αναίδεια...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα περισσότερα παιδιά που είναι άγρια, είναι γιατί φέρονται με αναίδεια. Χρειάζεται πολλή προσοχή. Η άτακτη και απρόσεκτη συμπεριφορά είναι εμπόδιο της Θείας Χάριτος. Η έλλειψη του σεβασμού, είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο για να πλησιάσει η Χάρις του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπως το λιοντάρι δεν πλησιάζει με φιλικά αισθήματα το δαμάλι (μικρό μοσχάρι), έτσι και η αναισχυντία δεν δέχεται ευχάριστα τη λύπη για τις αμαρτίες.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Το θράσος είναι παρωδία του θάρρους.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η θρασύτητα και η αναίδεια είναι μίμηση του διαβόλου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η πιο μεγάλη από όλες τις αρρώστιες του ανθρώπου είναι η αναίδεια.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Η αναίδεια γεννάει την ματαιοδοξία, που βάζει τον άνθρωπο να επιδεικνύει τις αρετές του, χάνοντας έτσι τον μισθό του.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Όποιος είναι αναιδής και αυθάδης προς τους ανθρώπους, θα είναι και προς τον Θεό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Αλίμονο στη ψυχή, που θα φτάσει στην αναίδεια να πει: «Τίποτα δεν φοβάμαι!». Αυτή η εγωιστική αφοβία, είναι η αρχή της πτώσεως και της καταστροφής της.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Περί αναισθησίας

Η πώρωση είναι η ηθική αναισθησία της καρδιάς. Ο άνθρωπος που είναι πωρωμένος, κάνει κακό χωρίς να ντρέπεται και καυχάται για τις αμαρτίες του. Ο άνθρωπος φτάνει στην αναισθησία, διότι αμαρτάνει δίχως φόβο. Η συνείδησή του, έπαψε να μιλάει, γεγονός που αποδεικνύει την ηθική του νέκρωση. Γι' αυτόν δεν υπάρχει σωτηρία... Καμμιά φωνή, καμμιά πρόσκληση, καμμιά παράκληση ή προτροπή ή συμβουλή δεν μπορεί να συγκινήσει την πωρωμένη του καρδιά. Οι ιερές αποκαλύψεις και τα θαύματα δεν την ξυπνούν από το βαθύ της ύπνο, ούτε της προξενούν εντύπωση, ούτε την οδηγούν σε συναίσθηση μετανοίας. Ο πωρωμένος άνθρωπος, θα πεθάνει στην αμαρτία, γιατί η Χάρη του Θεού τον εγκατέλειψε...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Το πνεύμα του αναίσθητου, τεμπέλιασε από την αμέλεια και έπαψε να ζητάει την βοήθεια του Θεού. Ο αναίσθητος, θεωρεί τις Θείες εντολές φορτίο βαρύ και δυσβάστακτο και ο νόμος της σάρκας και τα δεσμά των αισθήσεων, τον έχουν αιχμαλωτίσει, χωρίς να έχει το σθένος, να αγωνιστεί εναντίον των παθών του. Ο αναίσθητος στην καρδιά, είναι ήδη ηθικά νεκρός...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Τίποτα δεν κάνει την καρδιά τόσο αναίσθητη, όσο η πονηρή επιθυμία και η συμπάθεια προς τα κοσμικά πράγματα και η προσκόλληση στη γη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αναισθησία που συνοδεύει την αμαρτία, κάνει τον Θεό να αγανακτεί και να εξοργίζεται περισσότερο, από ότι η ίδια η αμαρτία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν ο άνθρωπος δεν παρακολουθεί τον εαυτό του και δεν ξεσκονίζει την συνείδησή του, η συνείδησή του πιάνει πουρί και γίνεται αναίσθητος. Αμαρτάνει και είναι σαν να μην συμβαίνει τίποτα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος, όταν θέλει να πολεμήσει έναν άνθρωπο, στέλνει πρώτα ένα διαβολάκι «αναισθησιολόγο», για να κάνει τον άνθρωπο πρώτα αναίσθητο, και μετά πηγαίνει ο ίδιος και τον πελεκάει... Αλλά προηγείται ο «αναισθησιολόγος».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχει μόνο μια αμαρτία, η αμαρτία δηλαδή το να είσαι αναίσθητος, μπροστά στον Αναστάντα Κύριο.

~ Ισαάκ ο Σύρος ~

Η χρόνια και η πολυκαιρισμένη αμέλεια και ναρκωμένη σκέψη, προκαλεί την αναισθησία (ψυχής και σώματος). Η αναισθησία είναι παγίδα της πνευματικής προθυμίας, θύρα της απογνώσεως και μητέρας της λησμοσύνης του Θεού και των εντολών Του. Η αναισθησία καταπολεμείται με: α) την μνήμη του θανάτου και της Κρίσης β) την προσευχή και γ) την νηστεία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αν δεν έχεις στην ψυχή σου μετάνοια και συντριβή, τότε γνώριζε ότι έχεις υπερηφάνεια ή κρατάς οργή μέσα σου εναντίον κάποιου ή τρως ή πίνεις ή κοιμάσαι υπέρμετρα ή έχεις παραδοθεί σε μέριμνες και περισπασμούς. Αυτά είναι που αναισθητοποιούν την ψυχή.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Για την αντιμετώπιση της αναισθησίας της ψυχής, βοηθάει η συνεχής ανάγνωση των Θείων Γραφών, οι κατανυκτικοί λόγοι των θεοφόρων Πατέρων, η μνήμη της Κρίσεως του Θεού και της εξόδου της ψυχής από το σώμα και της συναντήσεως των φοβερών δυνάμεων, με τις οποίες συνεργαστήκαμε για το κακό, στην ολιγοχρόνια και ελεεινή αυτή ζωή.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Από τα μικρά και ασήμαντα, όπως λένε (οι Πατέρες), φτάνουμε να καταφρονούμε και τα μεγάλα. Γιατί όταν αρχίσει κανείς να λέει: «Τί σημασία έχει, αν πω αυτό το λόγο; Τί σημασία έχει αν φάω λιγάκι; Τί σημασία έχει αν δώσω προσοχή σ' αυτό εδώ το πράγμα»; Από το «τί σημασία έχει αυτό και τί σημασία έχει εκείνο», αποκτάει κανείς κακή και διεστραμμένη διάθεση και αρχίζει να καταφρονεί και τα μεγάλα και βαρύτερα, και να καταπατεί την ίδια την συνείδησή του. Και έτσι προχωρώντας σιγά-σιγά, κινδυνεύει να πέσει και σε τέλεια αναισθησία...

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ο αναίσθητος άνθρωπος είναι και αχάριστος.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Η αναισθησία, αγαπητοί μου, έχει δύο φάσεις: Η δεύτερη φάση λέγεται πώρωση. Σ' αυτήν δεν υπάρχει ουδεμία δυνατότητα πλέον διακρίσεως του καλού από το κακό. Εκείνος που έχει πάθει πώρωση δεν ξεχωρίζει τι είναι καλό και τι κακό· δηλαδή έχει παντελή έλλειψη αυτογνωσίας. Μπορεί να κάνει το κακό, να κάνει έγκλημα, και να γελά! Να μην αισθάνεται απολύτως τίποτε. Απολύτως! Έχουμε το φαινόμενο της πωρώσεως· είναι η αναισθησία στο τελευταίο της στάδιο. Ο άνθρωπος αυτός πια, δεν έχει ελπίδα να σωθεί· είναι νεκρός, πνευματικά νεκρός. Αλλά η πρώτη φάση, η πιο συνηθισμένη, είναι αυτή που την συναντάμε στους Χριστιανούς μας και εμφανίζεται σε αυτή η αναισθησία είτε ως πρακτική αμετανοησία είτε ως μη πρόοδος στην πνευματική ζωή.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί ανάπαυσης-ξεκούρασης

Μάθετε απ'εμού, ότι πράος είμι και ταπεινός τη καρδία, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών. [Μάθετε από Εμένα τον Ίδιον, ότι Είμαι πράος και ταπεινός κατά την καρδιά και θα βρείτε τότε ανάπαυση και ειρήνη στις ψυχές σας.]

~ Κατά Ματθαίον 11,28 ~

Ο άνθρωπος που απομακρύνεται από το Θεό, δεν βρίσκει ανάπαυση ψυχική, ούτε σ' αυτή τη ζωή, αλλά ούτε και στην άλλη. Διότι όποιος δεν πιστεύει στον Θεό, μένει απαρηγόρητος και σ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή και στη μέλλουσα. Οπότε καταδικάζει τη ζωή του αιώνια...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η πραγματική ανάπαυση γεννιέται από την ανάπαυση του άλλου. Τότε αναπαύεται και ο Θεός στον άνθρωπο και ο άνθρωπος παύει να είναι άνθρωπος, θεώνεται. Ένας που βοηθάει, ξεκουράζεται με την κούραση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για να νιώσει κανείς ανάπαυση, πρέπει να πετάξει τα μπάζα από μέσα του. Αυτό θα γίνει με την εξομολόγηση. Ανοίγοντας ο άνθρωπος την καρδιά του στον πνευματικό και λέγοντας τα σφάλματά του, ταπεινώνεται, και έτσι ανοίγει την πύλη του Ουρανού, έρχεται πλούσια η Χάρις του Θεού και ελευθερώνεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλοι ψάχνουν την ανάπαυση, αλλά η ανάπαυση έρχεται από μέσα μας. Και αυτοί οι καημένοι που πάνε από προσκύνημα σε προσκύνημα ψάχνουν να βρουν τον Χριστό, ενώ ο Χριστός είναι κοντά τους. Και ενώ μπορούν να Τον βρουν χωρίς κόπο, κουράζονται και τελικά δεν Τον βρίσκουν. Ένας σωστός πνευματικός άνθρωπος, δεν αναπαύεται να γυρίζει στα διάφορα αξιοθέατα. Αυτό είναι για όσους υποφέρουν, για να ξεχνούν λίγο την στενοχώριά τους. Ένας πνευματικός άνθρωπος έχει την Θεία παρηγοριά και δεν τα χρειάζεται αυτά. Και αν δεν έχει μέσα του την Θεία παρηγοριά, τότε δεν διαφέρει από τον κοσμικό και θα κοιτάζει πώς να αναπαυθει με κάτι κοσμικό. Πολλοί έρχονται στο Άγιον Όρος, επισκέπτονται διάφορους Πατέρες, ενθουσιάζονται με αυτά που ακούν από τον καθένα, τα ερμηνεύουν με τον δικό τους τρόπο, τα μπλέκουν και λένε κιόλας: «Πολύ καλά περάσαμε». Ενώ αν επισκέπτονταν έναν Πατέρα, τον συμβουλεύονταν και προσπαθούσαν να εφαρμόσουν ό,τι τους είπε, θα είχαν θετική βοήθεια. Τώρα αυτό που κάνουν, είναι ένας πνευματικός τουρισμός· χάνουν τις ώρες τους, ταλαιπωρούνται άσκοπα και δεν ωφελούνται. Πόσο ξεκούραστο θα ήταν, αν στέκονταν σε έναν Πατέρα και εφήρμοζαν ό,τι άκουσαν! Διότι τότε θα ένιωθαν την εσωτερική ξεκούραση, ενώ τώρα γυρίζουν από τόπο σε τόπο και ξεκουράζονται από τα πράσινα τοπία του Αγίου Όρους σαν κοσμικοί...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και δίκαιο να έχει κανείς, όταν πάει να δικαιώσει τον εαυτόν του, πάλι ανάπαυση δεν έχει, πόσο μάλλον να μην έχει δίκαιο και να δικαιολογεί την πτώση του με αναιδέστατο τρόπο.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ακολουθήσετε στην ζωή σας την αυτάρκεια, θα έχετε ανάπαυση. Αν όμως επιδιώξετε την απόλαυση και την πλεονεξία, επηρεασμένοι από τις κοσμικές φροντίδες, τον πλούτο και της ηδονές της ζωής, τότε θα είναι πολύς ο κόπος και αβέβαιος ο δρόμος και ατέλειωτη η θλίψη και ανήσυχη η ζωή...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Εάν εξουθενώσεις (κακουχήσεις) τον εαυτόν σου και αγαπάς την σιωπή, θα βρεις ανάπαυση, σε όποιον τόπο και αν μείνεις.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Εάν κυνηγάμε την ανάπαυση, αυτή μας αποφεύγει. Αν όμως δεν την κυνηγάμε, αυτή μας κυνηγάει.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Μια πραγματική ανάπαυση υπάρχει και μια ηδονή: το να διατηρεί κανείς την ψυχή του καθαρή και ανέγγιχτη.

~ Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης ~

Έχω διαβάσει στον Πλάτωνα και στον Κικέρωνα ρήσεις που ήταν σοφές και ωραίες. Αλλά σε κανέναν από αυτούς δεν διάβασα: ''έλθετε προς εμέ πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς''.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Εξουθένωσε τον εαυτό σου, παράτησε το θέλημά σου, απαλλάξου από τις μέριμνες και θα έχης ανάπαυση.

~ Όσιος Σισώης ~

Η ανάπαυση βρίσκεται μόνο στον Θεό και κοντά στον Θεό. Πουθενά αλλού σε αυτόν τον κόσμο δεν υπάρχει μεγαλύτερη αληθινή ανάπαυση, παρά μόνο στον Θεό.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Πήγαινε ρίξε την αδυναμία σου μπροστά στον Θεό και θα βρεις ανάπαυση.

~ Αββάς Αγάθων ~

''Μάθετε από Μένα, ότι Είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές'' (Ματθ. 11,29). Εκείνος λοιπόν, που θέλει να βρει η ψυχή του αληθινή ανάπαυση, ας μάθει την ταπεινοφροσύνη και θα δει, ότι σε αυτή βρίσκεται η κάθε χαρά, κάθε δόξα και κάθε ανάπαυση, όπως ακριβώς στην υπερηφάνεια, βρίσκονται όλα τα αντίθετα.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Η τέλεια ανακούφιση και ανάπαυση προέρχεται από την απόλυτη υπακοή και εμπιστοσύνη στον πνευματικό μας πατέρα.

~ Στάρετς Νίκων ~

Δεν είδα εγώ μεγαλυτέραν ανάπαυσιν ως της τελείας υπακοής...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Όσα περισσότερα ζητούμε και επιθυμούμε, τόσο λιγότερη ανάπαυση θα έχουμε.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η ψυχή του ανθρώπου δεν χορταίνει με οικόπεδα, με χρήματα, με διασκεδάσεις με κάθε τι υλικό. Όμως ο άνθρωπος, από εγωισμό δεν το παραδέχεται αυτό και βασανίζεται. Γι΄ αυτό και έχουν γεμίσει τα ψυχιατρεία, έχουν αυξηθεί οι αυτοκτονίες και οι άνθρωποι πάσχουν από μελαγχολία. Και στη συνέχεια, αντί να πάνε σε εξομολόγο, για να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους, πηγαίνουν στον ψυχίατρο να τους παρηγορήσει. Από λάθος σε λάθος βαδίζουν οι άνθρωποι και δεν μπορούν να βρουν έτσι ανάπαυση... Η ψυχή αναπαύεται μόνο στο Χριστό!

~ Παναγόπουλος ~

Περί αναπηρίας

Όταν έχουμε κάποια αναπηρία, αν κάνουμε υπομονή και δεν γκρινιάζουμε, τότε έχουμε μεγαλύτερο μισθό. Γιατί όλοι οι ανάπηροι αποταμιεύουν. Ένας κουφό αυτί, ένας τυφλός από το τυφλό μάτι, ένας κουτσός από το κουτσό πόδι. Είναι μεγάλη υπόθεση! Αν κάνουν και λίγο αγώνα κατά των ψυχικών παθών, δοξολογώντας το Θεό, θα έχουν να λάβουν και στεφάνια από τον Θεό και θα έχουν την καλύτερη θέση στον Παράδεισο, μαζί με τους Ομολογητές και τους Μάρτυρες. Βλέπεις, οι ανάπηροι πολέμου παίρνουν σύνταξη, παίρνουν και παράσημα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν οι ανάπηροι καταλάβουν, ότι η αναπηρία είναι ευλογία από τον Θεό, τοποθετούνται σωστά και απαλλάσσονται από την μειονεκτικότητα. Όταν ένα μικρό παιδί έχει κάποια αναπηρία και δεν έχει βοηθηθεί, ώστε να χαίρεται για την αναπηρία του, τότε έχει ελαφρυντικά, αν αισθάνεται μειονεκτικά. Αλλά, αν μεγαλώσει και παραμένει η μειονεκτικότητα, σημαίνει ότι δεν έχει συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής. Αν το παιδί καταλάβει και αντιμετωπίσει με δοξολογία την αναπηρία του, ο Θεός θα το κατατάξει με τους Ομολογητές και τους Μάρτυρες. Στην άλλη ζωή ο Θεός θα του πει: «Έλα, παιδί μου, κάθισε πια αιώνια άνετα σ' αυτήν την πολυθρόνα». Γι' αυτό λέω, χίλιες φορές να είχα γεννηθεί καθυστερημένος διανοητικά, τυφλός, κουφός, γιατί θα είχα να λάβω τότε από τον Θεό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για ένα αγόρι μια αναπηρία δεν είναι και τόσο βαρύ· για μια κοπέλα όμως, που θέλει να αποκατασταθεί, είναι δύσκολο. Ιδίως οι τυφλοί πόσο δυσκολεύονται! Οι καημένοι δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν· όταν περπατούν, σκοντάφτουν... Στην προσευχή μου ζητώ από τον Θεό να δώσει στους τυφλούς τουλάχιστον λίγο φως, για να μπορούν κάπως να αυτοεξυπηρετούνται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Χθές βράδυ, την ώρα που πήγαινα στον ναό για την αγρυπνία, είδα σε μια άκρη έναν πατέρα με ένα παιδάκι σε αναπηρικό καροτσάκι. Πλησίασα, αγκάλιασα τον μικρό και τον φίλησα. «Είσαι ένας άγγελος, του είπα, το ξέρεις;». Και στον πατέρα του είπα: «Μεγάλη τιμή για σένα να υπηρετείς έναν άγγελο. Να χαίρεστε, γιατί θα πάτε και οι δύο στον Παράδεισο». Έλαμψαν από χαρά τα πρόσωπά τους, γιατί ένιωσαν την Θεϊκή παρηγοριά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πόσοι πατέρες έρχονται και μου λένε: «Το δικό μου το παιδί να είναι σπαστικό; Γιατί να το κάνει έτσι ο Θεός; Δεν μπορώ να το αντέξω». Πόση αναίδεια προς τον Θεό έχει αυτή η αντιμετώπιση, πόσο πείσμα, πόσο εγωισμό. Αυτοί, αν τους βοηθήσει ο Θεός, θα γίνουν χειρότεροι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στον κόσμο όταν ήμουν, γνώριζα έναν καθυστερημένο διανοητικά, που οι συγγενείς του, όταν πήγαιναν κάπου με καμμιά συντροφιά, δεν τον έπαιρναν μαζί τους, για να μην ντροπιαστούν! Και εμένα με κορόϊδευαν, επειδή καταδεχόμουν να συζητάω μαζί του. Εγώ όμως τον είχα σε καλύτερη θέση στην καρδιά μου, από ό,τι εκείνους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στην μητέρα ενός παιδιού που έπασχε από σύνδρομο Down, είπε ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: Όταν ο Γιωργάκης ανέβει πάνω, θα του πει ο Χριστός: ''Διάλεξε σε ποιό κελλάκι θέλεις να μείνεις!''. Και εκείνος θα πει: ''Χριστούλη μου, θέλω και την μανούλα μαζί μου...!''. Και έτσι ο Χριστός, θα σας βάλει όλους μαζί στον Παράδεισο...

Οι άνδρες πρέπει ν' αποφεύγουν να έρχονται σε ερωτική επαφή τις Κυριακές και τις γιορτές, για να μην γεννιούνται ανάπηρα παιδιά.

~ Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης ~

Ο Χριστός όταν είδε μπροστά του τον παράλυτο, δεν του είπε: "γίνου καλά, σήκω πάνω", αλλά του λέει: "τέκνον, αφέωνται σοι αι αμαρτίαι". Άρα η παραλυσία του οφειλόταν στις αμαρτίες του.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Περί αναρχίας

Ου γαρ έστιν εξουσία ει μη υπό Θεού˙ αι δεούσαι εξουσίαι υπό του Θεού τεταγμέναι εισίν. Ώστε ο αντιτασσόμενος τη εξουσία τη του Θεού διαταγή ανθέστηκεν˙ οι δε ανθεστηκότες εαυτοίς κρίμα λήψονται. [Διότι δεν υπάρχει εξουσία μέσα στην κοινωνία, που να μην απορρέη από τον Θεόν· οι άρχοντες, που ασκούν σήμερον τις εξουσίες, έχουν ταχθεί με την ανοχή του Θεού. Ώστε εκείνος που αντιτάσσεται στην εξουσία, αντιτίθεται στην διαταγή του Θεού· γι' αυτό και όσοι αντιτάσσονται θα επισύρουν πάνω τους την τιμωρία, που τους πρέπει.]

~ Προς Ρωμαίους 13,1-2 ~

Αυτό που δεν έχει αρχηγό, είναι άτακτο και αυτό που έχει πολλούς αρχηγούς κάνει στάσεις· άρα είναι άναρχο και επομένως άτακτο. Διότι και τα δύο οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα, που είναι η αταξία και τελικά η διάλυση. Γιατί η αταξία είναι προετοιμασία διαλύσεως. Επομένως η αναρχία οδηγεί στην αταξία και αυτή με την σειρά της, οδηγεί στην διάλυση.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Δεν υπάρχει κανένα, απολύτως κανένα κακό τόσο φοβερό, όσο η αναρχία· όπως ακριβώς δεν θα μπορούσε να υπάρξει τίποτε άλλο τόσο επικίνδυνο, όσο ένα πλοίο, που δεν έχει κυβερνήτη, γιατί εύκολα καταποντίζεται και όπως εάν απομακρύνεις έναν στρατηγό από το στράτευμά του και μείνει αυτό δίχως αρχηγό, αυτό εύκολα παραδίδεται αιχμάλωτο στους εχθρούς, κατά τον ίδιο τρόπο, εάν εξαφανίσεις τους άρχοντες μιας πολιτείας, η ζωή μας θα γίνει χειρότερη από την ζωή των αγρίων θηρίων...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι καλύτερα να υπάρχουν κακοί άρχοντες, παρά αναρχία. Κυρίως όμως είναι πάρα πολύ επικίνδυνο στην Εκκλησία, αφού και η εξουσία της Εκκλησίας, είναι μεγαλύτερη και υψηλότερη από την εξουσία της πολιτείας. Είναι πανταχού κακό η αναρχία και αιτία πολλών συμφορών και αρχή αταξίας και συγχύσεως. Όπως ακριβώς αν σκοτώσεις τον μαέστρο μιας χορωδίας ή αν απομακρύνεις τον ποιμένα από το ποίμνιο, θα τα ανατρέψεις και θα τα αφανίσεις όλα...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι αναρχικοί έχουν πιάσει το νόημα της ζωής, αλλά από την ανάποδη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί Ανάστασης του Χριστού

Περικοπές

Ει δε Χριστός κηρύσσετε ότι εκ νεκρών εγήγερται, πως λέγουσί τινες εν υμίν ότι ανάστασις νεκρών ουκ έστιν; Ει δε ανάστασις νεκρών ουκ έστιν, ουδέ Χριστός εγήγερται. Ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών. Νυνί δε Χριστός εγήγερται εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο. [Εάν όμως κηρύττουμε, ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί, πως λένε μερικοί μεταξύ σας, ότι ανάσταση νεκρών δεν υπάρχει; Εάν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, τότε ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί. Και εάν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, τότε το κήρυγμά μας είναι χωρίς νόημα, το ίδιο και η πίστη σας. Όμως όχι! Διότι τώρα ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών.]

~ Α' Κορινθίους 15,12-14 ~

Κάθε λόγος είναι αληθινός όταν τον πουν 2 ή 3 μάρτυρες... Για την Ανάσταση όμως του Χριστού μαρτυρούν 12 και εσύ ακόμα απιστείς στην Ανάσταση;

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Το χειμώνα τα δέντρα εμφανίζονται σαν νεκρά. Πού είναι τα φύλλα της συκιάς; Πού είναι τα σταφύλια στο αμπέλι; Το χειμώνα φαίνονται όλα νεκρά. Την άνοιξη όμως, όλα εμφανίζονται χλοερά. Και όταν φτάσει ο κατάλληλος καιρός, τότε από το θάνατο γεννιέται ζωή. Γνωρίζοντας ο Θεός την απιστία σου, σου εμφανίζει κάθε χρόνο την ανάσταση με τα φαινόμενα αυτά. Έτσι βλέποντας στα άψυχα, να πειστείς για όσα συμβαίνουν στα έμψυχα. Και πράγματι μια μέρα, όλοι οι νεκροί θα αναστηθούνε.

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Ο Χριστός, με την Ανάστασή Του, δεν μας πέρασε από ένα ποτάμι, από μια διώρυγα, από μια λίμνη. Μας πέρασε από το θάνατο στη ζωή. Τώρα είναι όλα χαρά, χάρις στην Ανάσταση του Χριστού μας. Έχεις δει τα κατσικάκια τώρα την άνοιξη να χοροπηδούν πάνω στο γρασίδι, να τρώνε λίγο από τη μάνα τους και να χοροπηδούν ξανά; Έτσι έπρεπε και εμείς να χοροπηδούμε από χαρά ανείπωτη, για την Ανάσταση του Κυρίου και τη δική μας.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Δεν αποκυλίστηκε ο λίθος του μνήματος του Χριστού, για να περάσει έξω ο Αναστημένος Κύριος, αλλά για να δηλωθεί η έγερσή του στα ανθρώπινα μάτια.

~ Άγιος Ιουστίνος ~

Η Ανάσταση του Χριστού, είναι το πρώτο και το μεγαλύτερο δώρο, της Θείας Οικονομίας της σωτηρίας.

~ Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης ~

Απόδειξη της Αναστάσεως είναι τα θαύματα των Αποστόλων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Παντού η πλάνη συγκρούεται με τον εαυτό της και άθελά της, συνηγορεί υπέρ της αληθείας. Πρόσεξε όμως! Έπρεπε να πιστευτεί ότι ο Χριστός πέθανε, ότι τάφηκε και ότι Αναστήθηκε. Και όλα αυτά γίνονται από τους εχθρούς. Κοίταξε λοιπόν ότι τα λόγια αυτά βεβαιώνουν όλα αυτά. «Θυμήθηκε», λέγει, «ότι εκείνος ο πλάνος είπε ενώ ακόμη ζούσε». Άρα πέθανε! «Ότι μετά από τρεις ημέρες θα αναστηθώ. Δώσε λοιπόν διαταγή να σφραγιστεί ο τάφος». Άρα ετάφη! «Μήπως έρθουν οι μαθητές Του και τον κλέψουν». Άρα, αν ο τάφος σφραγιστεί, δεν θα γίνει καμμία απάτη! Δεν έγινε λοιπόν. Επομένως η απόδειξη της Αναστάσεως, με όσα προτείνατε εσείς, έγινε αναντίρρητη. Γιατί αφού σφραγίστηκε, δεν συνέβη καμμία απάτη. Εάν όμως δεν έγινε καμμία απάτη και βρέθηκε ο τάφος κενός, είναι φανερό ότι Ανέστη ο Χριστός σαφώς και αναντιρρήτως. Είδες ότι και χωρίς να το θέλουν, υποστηρίζουν την απόδειξη της αλήθειας;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ότι δεν θα μπορούσαν οι Απόστολοι, αν η Ανάσταση του Κυρίου δεν ήταν αληθινή, να την πλάσουν, αυτό δεν χρειάζεται ούτε απόδειξη. Γιατί σε τί θα βασίζονταν; Στη δεινότητα των λόγων; Αλλά αυτοί ήταν πιο αμαθείς απ' όλους! Μήπως στα πολλά τους χρήματα; Αλλά αυτοί δεν είχαν ούτε ράβδο, ούτε υποδήματα! Μήπως στην ευγενή καταγωγή τους; Αλλά αυτοί ήταν άσημοι και κατάγονταν από άσημους γονείς! Μήπως στη μεγάλη πατρίδα τους; Αλλά κατάγονταν από ασήμαντα χωριά! Μήπως στο μεγάλο αριθμό τους; Αλλά δεν ήταν περισσότεροι από έντεκα και αυτοί μάλιστα διεσπαρμένοι! Μήπως στις υποσχέσεις του

Διδασκάλου τους; Ποιάς; Γιατί αν δεν ανασταινόταν, ούτε εκείνες θα ήταν γι' αυτούς αξιόπιστες!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν η Ανάσταση του Χριστού δεν ήταν πραγματική, τότε οι Απόστολοι - που σαν Τον είδαν δεμένο σκορπίστηκαν -, πως θα είχαν την δύναμη και την ώθηση να σπείρουν στα πέρατα της οικουμένης ένα φανταστικό γεγονός και να αντιστέκονται στις απειλές από ακονισμένα ξίφη, πυρακτωμένα τηγάνια και στους καθημερινούς μύριους θανάτους; Αν δεν Τον έβλεπαν Αναστημένο και δεν είχαν μέγιστη απόδειξη της δυνάμεώς Του, δεν θα διακινδύνευαν τη ζωή τους...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ρωτάνε πολλοί: Γιατί, μόλις αναστήθηκε ο Κύριος, να μην φανερωθεί αμέσως στους Ιουδαίους; Αυτός ο λόγος είναι περιττός. Αν υπήρχε ελπίδα να τους ελκύσει στην πίστη, δεν θα αμελούσε να φανερωθεί σε όλους. Το ότι δεν υπήρχε όμως τέτοια ελπίδα, το απέδειξε η ανάσταση του Λαζάρου: Αν και ήταν ήδη τέσσερις μέρες νεκρός και είχε αρχίσει να μυρίζει και να σαπίζει, τον ανέστησε μπροστά στα μάτια όλων. Ωστόσο, όχι μόνο δεν πίστεψαν, αλλά και εξαγριώθηκαν εναντίον του Χριστού τόσο, που ήθελαν να σκοτώσουν και Αυτόν και τον Λάζαρο. Αφού λοιπόν, όταν ανέστησε άλλον, όχι μόνο δεν πίστεψαν, αλλά και εξαγριώθηκαν εναντίον Του, αν τους φανερωνόταν όταν αναστήθηκε ο Ίδιος, δεν θα εξαγριώνονταν πολύ περισσότερο, τυφλωμένοι από το μίσος και την απιστία τους; Αλλά για ν' αφοπλίσει τον άπιστο από κάθε αμφιβολία, όχι μόνο σαράντα ολόκληρες μέρες εμφανιζόταν στους μαθητές Του και έτρωγε μάλιστα μαζί τους, αλλά παρουσιάστηκε και σε πάνω από πεντακόσιους αδελφούς, δηλαδή σε πλήθος ολόκληρο. Στο Θωμά μάλιστα, που δυσπιστούσε, έδειξε τα σημάδια απ' τα καρφιά και το τραύμα απ' την λόγχη. Και γιατί, λένε, να μην κάνει μετά την Ανάστασή Του μεγάλα και εντυπωσιακά θαύματα, αλλά μόνο έφαγε και ήπιε; Γιατί η ίδια η Ανάσταση ήταν το μέγιστο θαύμα και η πιο ισχυρή απόδειξη της Αναστάσεως ήταν, ότι έφαγε και ήπιε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είδες ότι είναι λαμπρό το τρόπαιο της Αναστάσεως του Χριστού; Μ' αυτήν έχουν έρθει σ' εμάς τα άπειρα αγαθά, μ' αυτήν διαλύθηκε η απάτη των δαιμόνων, μ' αυτήν περιγελούμε το θάνατο. Με την ανάσταση περιφρονούμε την παρούσα ζωή, μ' αυτήν επιθυμούμε σφοδρά τα μέλλοντα αγαθά. Μ' αυτήν, ενώ έχουμε σώμα, δεν έχουμε τίποτε λιγότερο, από τις ασώματες δυνάμεις, αν θέλουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Υπάρχει λοιπόν κάτι, που αναφέρεται συσκιασμένα απ' τους Ευαγγελιστές, το οποίο θα αποκαλύψω στην αγάπη σας. Το Ευαγγέλιο της Αναστάσεως του Κυρίου πρώτη απ' όλους τους ανθρώπους, όπως ήταν σωστό και δίκαιο, το δέχτηκε απ' Αυτόν η Θεοτόκος. Αυτή είδε πριν απ' όλους τον Αναστάντα και απόλαυσε την Θεία ομιλία Του. Όχι μόνο Τον είδε με τα μάτια της και Τον άκουσε με τα αυτιά της, αλλά και πρώτη και μόνη της αγγιξε τα Άχραντα πόδια Του, έστω και αν οι Ευαγγελιστές δεν τα λένε φανερά όλα αυτά. Η αιτία είναι, ότι δεν θέλουν να παρουσιάσουν σαν μάρτυρα της Αναστάσεως την μητέρα, για να μην δώσουν αφορμή υποψίας στους απίστους.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

''Α! κοιμόντουσαν, λέτε, οι φύλακες και βρήκαν ευκαιρία και κλέψανε οι Απόστολοι το σώμα του Χριστού''. Αλλά όταν μιλάτε έτσι, μήπως κοιμάται το λογικό σας περισσότερο από όσο οι φύλακες; Εάν κοιμόντουσαν, τι είδαν; Και εάν δεν είδαν τίποτα, ποιού πράγματος είναι μάρτυρες; Τι είδους μάρτυρες είναι αυτοί που κοιμούνται; Σε τι περιλαμβάνεται η μαρτυρία τους; Να, είναι σαν να έλεγαν: Μαρτυρούμε, ότι οι μαθητές του Ιησού έκλεψαν το σώμα του και η μαρτυρία μας είναι απολύτως αδιαμφισβήτητη, διότι, όταν το σώμα κλάπηκε, κοιμόμασταν ύπνο τόσο βαθύ, ώστε ούτε ακούσαμε, ούτε είδαμε τίποτα!!!

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Υπάρχει μόνο μια αμαρτία, η αμαρτία δηλαδή το να είσαι αναίσθητος, μπροστά στον Αναστάντα Κύριο.

~ Ισαάκ ο Σύρος ~

Με την Ανάστασή Του ο Κύριος κατατρόπωσε, τους 2 πιο μανιασμένους εχθρούς της ανθρώπινης ζωής: τον θάνατο και την αμαρτία.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Ο Θωμάς διαβεβαιώνει τους συμμαθητές Του πως δεν θα πιστέψει στην Ανάσταση του Κυρίου Του, αν δεν βάλει το δάχτυλό του στα σημάδια των χεριών Του, «εις τον τύπον των ήλων». Σίγουρα το λέει αυτό, επειδή οι φίλοι του είπαν πως ο ίδιος ο Κύριος τους έδειξε τις πληγές στα χέρια και την πλευρά Του. Οκτώ μέρες αργότερα, Κυριακή πάλι, οι μαθητές ήταν συναγμένοι. Μαζί τους ήταν και ο Θωμάς. Τότε και ενώ οι πόρτες ήταν πάλι κλεισμένες, ο Ιησούς μπήκε μέσα, στάθηκε ανάμεσά τους και είπε: ειρήνη υμίν (Ιωάν. 20,26). Όλα έγιναν όπως και την πρώτη φορά που εμφανίστηκε μπροστά τους. Όλα, μόνο που τώρα ήταν και ο Θωμάς μαζί τους. Φαίνεται πως ο Κύριος ήθελε να εμφανιστεί στο Θωμά ακριβώς όπως και στους άλλους, για να επιβεβαιώσει στο δύσπιστο μαθητή, όλα εκείνα που του διηγήθηκαν οι άλλοι δέκα. Γιατί περίμενε ο Κύριος να περάσουν οκτώ μέρες; Γιατί δεν εμφανίστηκε νωρίτερα; Πρώτο, για να είναι όλες οι συνθήκες και οι περιστάσεις ακριβώς ίδιες. Όπως την πρώτη φορά που εμφανίστηκε ήταν Κυριακή, έτσι έπρεπε να εμφανιστεί και τώρα Κυριακή. Δεύτερο, ώστε με την αναμονή να γίνει μεγαλύτερη η απιστία του Θωμά. Τρίτο, για να μάθει στους μαθητές Του την υπομονή και την καρτερία στην προσευχή, προκειμένου να μεταδώσουν στο φίλο τους, την δική τους πίστη, γιατί οι μαθητές σίγουρα θα προσεύχονταν να εμφανιστεί ξανά ο Κύριος για χάρη του Θωμά. Τέταρτο, για να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές την αδυναμία τους, να πιστοποιήσουν την Ανάσταση του Κυρίου χωρίς τη δική Του βοήθεια. Και τελευταίο, ίσως επειδή ο αριθμός οκτώ υποδηλώνει τις έσχατες μέρες, την παραμονή της δεύτερης έλευσης του Χριστού, τότε που άνθρωποι σαν το Θωμά θα είναι πολύ αδύναμοι και χλιαροί στην πίστη, θα καθοδηγούνται με βάση τις αισθήσεις τους και θα πιστεύουν μόνο εκείνα που αντιλαμβάνονται μ' αυτές. Τότε οι άνθρωποι θα λένε, όπως κι ο Θωμάς: Αν δεν δώ, δεν θα πιστέψω!

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Όπως ο θάνατος είναι η πηγή όλων των πικριών, είναι η καθολική πικρία, έτσι και η Ανάσταση του Σωτήρα Χριστού, είναι η πηγή κάθε χαράς, είναι η καθολική χαρά.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Την Ανάσταση του Χριστού, την έμαθαν πρώτα οι Μυροφόρες και μετά οι Μαθητές του Χριστού. Αυτό δεν ήταν τυχαίο. Γιατί ο Χριστός επιτρέπει οι γυναίκες να μάθουν πρώτες τις Ανάσταση και όχι οι άνδρες; Διότι οι γυναίκες σαν «μαγιά», έχουν καλύτερη αναπλαστική ικανότητα από τους άνδρες και μπορούν να αγαπήσουν περισσότερο το Θεό, από τους άνδρες και αυτή η αγάπη τους για το Θεό, θα είναι ικανή στο να βοηθήσουν και τους άνδρες. Απόδειξη της παραπάνω θέσης είναι η ίδια η Παναγία, που αγάπησε το Χριστό περισσότερο από όλους ανθρώπους. Η διαφορά μεταξύ της αγάπης της Παναγίας και του Τιμίου Προδρόμου, προς το Χριστό είναι ασύγκριτη.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η Ανάσταση του Χριστού είναι το θεμέλιο της σωτηρίας και της πίστεώς μας. Αυτή είναι ο στέφανος του Αγίου Ευαγγελίου, διότι χωρίς την Ανάσταση, δεν υπάρχει, ούτε ζωή, ούτε αναγέννηση και σωτηρία του κόσμου. Η Ανάσταση του Χριστού, ήταν αναγκαία για την συγχώρηση των αμαρτιών (Α' Κορ. 15,17), καί για την ενίσχυση της πίστεως (Α' Κορ. 15,17 καί Α' Πέτρ. 1,21).

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Κάθε τόπος μπορεί να γίνει τόπος Ανάστασης, φτάνει να ζεις την ταπείνωση του Χριστού.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Σχετικά με την Ανάσταση του Κυρίου και με βάση έναν πολύ ωραίο συλλογισμό του Πασκάλ λέμε, ότι με τους Αποστόλους συνέβη ένα από τα τρία: Ή απατήθηκαν ή μας εξαπάτησαν ή μας είπαν την αλήθεια. Ας πάρουμε την πρώτη εκδοχή: Δεν είναι δυνατόν να απατήθηκαν οι Απόστολοι, διότι όσα αναφέρουν δεν τα έμαθαν από άλλους. Αυτοί οι ίδιοι ήταν αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες όλων αυτών. Εξάλλου δεν ήσαν καθόλου φαντασιόπληκτοι ούτε είχαν καμμιά ψυχολογική προδιάθεση για την αποδοχή του γεγονότος της Αναστάσεως. Αντιθέτως ήταν τρομερά δύσπιστοι. Τα Ευαγγέλια είναι πλήρως αποκαλυπτικά αυτών των ψυχικών τους διαθέσεων: δυσπιστούσαν στις διαβεβαιώσεις, ότι κάποιοι Τον είχαν δει Αναστάντα. Και κάτι άλλο: Τί ήταν οι Απόστολοι, πριν τους καλέσει ο Χριστός; Μήπως ήταν φιλόδοξοι πολιτικοί ή οραματιστές φιλοσοφικών και κοινωνικών συστημάτων, που περίμεναν να κατακτήσουν την ανθρωπότητα και να ικανοποιήσουν έτσι τις φαντασιώσεις τους; Κάθε άλλο. Αγράμματοι ψαράδες ήταν. Και το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν, να πιάσουν κανένα ψάρι να θρέψουν τις οικογένειές τους. Πάμε τώρα στην δεύτερη εκδοχή: Μήπως μας εξαπάτησαν; Μήπως μας είπαν ψέματα; Άλλα γιατί να μας εξαπατήσουν; Τί θα κέρδιζαν με τα ψέματα; Μήπως χρήματα, μήπως αξιώματα, μήπως δόξα; Για να πει κάποιος ένα ψέμα, περιμένει κάποιο όφελος. Οι Απόστολοι όμως, κηρύττοντας Χριστό και Τούτον Εσταυρωμένο και Αναστάντα εκ νεκρών, τα μόνα τα όποια εξασφάλισαν ήταν: ταλαιπωρίες, κόποι, μαστιγώσεις, λιθοβολισμοί, ναυάγια, πείνα, δίψα, γυμνότητα, κίνδυνοι από ληστές, ραβδισμοί, φυλακίσεις και τέλος ο θάνατος. Και όλα αυτά για ένα ψέμα; Είναι εντελώς ανόητο και να το σκεφτεί κάποιος. Συνεπώς ούτε εξαπατήθηκαν, ούτε μας εξαπάτησαν οι Απόστολοι. Μένει επομένως η τρίτη εκδοχή, ότι μας είπαν την αλήθεια.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Δεν λέμε ότι ο Χριστός ''Αναστήθηκε", αλλά λέμε ότι "Ανέστη". "Χριστός Ανέστη εκ νεκρών". Αν λέγαμε ότι ο Χριστός "Αναστήθηκε", θα σήμαινε, ότι τον Ανέστησε κάποιος. Όμως ο Κύρος Ανέστη εκ νεκρών αυτεξουσίως.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η Ανάσταση του Χριστού υπογραμμίζει τη νίκη της αληθείας, πάνω στο ψέμα. Τη νίκη της αγάπης, πάνω στο μίσος.

~ Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος ~

Ήταν άνοιξη, ο Άγιος Παΐσιος άκουγε τα πουλιά έξω να κελαϊδάνε και με ρωτάει: «Τί λένε, τώρα, τα πουλάκια;» «Που να ξέρω Γέροντα;» του λέω... «Ευλογημένε, λένε το Χριστός Ανέστη!»

~ Αρχιμ. Αρσένιος Κατερέλος ~

Διηγήσεις

Ένα άγνωστο θαύμα του Χριστού!

Η Ιερά παράδοση αναφέρει, ότι όταν ο Χριστός οδηγούνταν στο Γολγοθά, ανάμεσα στο πλήθος κόσμου που παρευρέθησαν, ήταν και ένας τυφλός, που δεν ήξερε τι ακριβώς συνέβαινε και ρώτησε κάποιον:

- Τί συμβαίνει εδώ;

- Πάνε να σταυρώσουν 2 ληστές και έναν πλάνο! του απάντησε.

Οι Εβραίοι σήκωσαν στο σταυρό, πρώτα τους 2 ληστές και όταν σήκωσαν τρίτο το Χριστό, ο τυφλός απέκτησε θαυματουργικά το φως του και άρχισε να βλέπει!

Βλέποντας αυτό το θαύμα ο τυφλός αναφώναξε:

- Εσύ που με έδωσες το φως, εσένα πλάνο λένε;

Ήταν γραφτό στα μάτια μου, να βλέπω και να κλαίνε!

Πάρε το φως που μου έδωσες και τύφλωσε με πάλι!

Ο τυφλός ζήτησε από τον Χριστό να τυφλωθεί πάλι, για να μην βλέπει την αχαριστία των ανθρώπων!

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο αμάρτημα από την αχαριστία!

Εσύ την τρίτη ημέρα... αναστήσου!

Τον 19ο αιώνα ένας φιλόδοξος Γάλλος, ο Λαρεβεγιέρ - Λεπώ δημιουργεί δική του θρησκεία και οργανώνει κίνημα με το όνομα Θεοφιλανθρωπισμός.

Καταβάλλει υπεράνθρωπες προσπάθειες, αγωνίζεται επίμονα, αλλά το κίνημα του δεν ευδοκιμεί.

Πικραμένος και απογοητευμένος από τη ματαίωση των σχεδίων του, εμπιστεύεται το πρόβλημά του στον μεγάλο και σοφό διπλωμάτη Ταλεϋράνδο. Εκείνος αφού τον άκουσε προσεκτικά, του δίνει μία συμβουλή έξυπνη και πολύ εύστοχη.

- Θα σου υποδείξω εγώ ένα τρόπο που, αν τον εφαρμόσεις, σίγουρα θα στεφθεί με επιτυχία το κίνημά σου. Θα φτιάξεις τη δυνατότερη θρησκεία του κόσμου, θα ξεπεράσεις το Χριστιανισμό και καθετί άλλο. Πρώτα θα κηρύξεις τη θρησκεία σου με πάθος, θα μιλάς με γλώσσα σκληρή, θα ελέγξεις και θα ξεσκεπάσεις κάθε αδικία και παρανομία. Τότε θα σε συλλάβουν, θα σε καταδικάσουν σε θάνατο, θα σε βασανίσουν, θα σε σταυρώσουν και

αφού σ' ενταφιάσουν, εσύ την τρίτη ημέρα αναστήσου και έλα να σε δουν. Να είσαι βέβαιος, ότι η θρησκεία σου θα επικρατήσει.

Με την απάντηση αυτή ο Ταλεϋράνδος ήθελε να πει: Καημένε Λεπώ, το μυστικό της επιτυχίας δεν βρίσκεται στο χρήμα ούτε στη φιλοσοφία ή στην προπαγάνδα, αλλά στην ακατάβλητη δύναμη της Αναστάσεως.

Πόσο μισεί ο διάβολος την Ανάσταση του Χριστού!

Διηγούνται μερικοί πνευματοφόροι Πατέρες, όταν εμφανίστηκε μπροστά στα πρόσωπά τους ο διάβολος, του απηύθυναν το ερώτημα:

- Ποιόν λόγο φοβάσαι περισσότερο;

Εκείνος αποκρίθηκε:

- Δεν υπάρχει σε όλη την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη λόγος, που να τον φοβίζει περισσότερο και να διασκορπίζει όλη του τη δύναμη, όπως η αρχή του 67ου ψαλμού: "Αναστήτω ο Θεός....".

Μόλις τους το είπε αυτό ο διάβολος, οι Πατέρες άρχισαν να λένε τον ψαλμό αυτό και μόλις κάνανε την αρχή και είπανε την πρώτη φράση δηλαδή το «Αναστήτω ο Θεός», αμέσως ο διάβολος έγινε άφαντος σκούζοντας και δείχνοντας έμπρακτα την ενέργεια της ευχής αυτής και πόσο μισεί την Ανάσταση του Χριστού μας...

Μια διαφορετική προσέγγιση του Σταυρικού Πάθους

Ο Φίλιππος Κουτσάφτης είναι ο προϊστάμενος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών και ίσως ο πιο διάσημος ιατροδικαστής των τελευταίων δεκαετιών. Περιγράφει βήμα - βήμα τις επιπτώσεις των Παθών και εξηγεί πως προήλθε ο θάνατος του Χριστού στον Σταυρό.

Ερώτηση: Ποιά ήταν λοιπόν η επίπτωση των Παθών;

Απάντηση: Αυτό που πρέπει όλοι να γνωρίζουν είναι ότι τα Πάθη είναι ψυχοσωματικά. Ο Χριστός, όταν φεύγει από τον Μυστικό Δείπνο και πορεύεται για να προσευχηθεί, αφήνοντας λίγο πιο μακριά τους τρεις μαθητές (Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη), εμφανίζεται με βάση τις Γραφές εκστατικός σαν κάτι δυσάρεστο να περιμένει.

Στο τέλος (ενώ οι μαθητές δεν έχουν αντιληφθεί τι συμβαίνει), ο Ιησούς προσεύχεται για τρίτη φορά και τρέχει από το μέτωπό του ιδρώτας και αίμα. Αυτό το σημείο της διήγησης περί «αιματηρού ιδρώτα» αμφισβητήθηκε πολύ έντονα για αιώνες.

Ο Ευαγγελιστής όμως γράφει κάτι που ήταν αδιανόητο και πρωτοφανές, χωρίς να τον νοιάζει, αν θα τον αμφισβητήσουν ή αν θα πουν ότι γράφει φανταστικά πράγματα.

Πράγματι λοιπόν, το Ευαγγέλιο 2000 χρόνια μετά δικαιώθηκε, καθώς η Ιατρική πρόσφατα αποφάνθηκε, ότι υπάρχει ένα σπάνιο συνοδό σύμπτωμα του οργανισμού με αυτά τα χαρακτηριστικά, όταν κάποιος βρεθεί σε μεγάλη ψυχοσωματική ένταση.

Ξέρουμε πλέον από την σύγχρονη επιστήμη, ότι οι ιδρωτοποιοί αδένες είναι διάσπαρτοι στο σώμα, αλλά οι πολυπληθέστεροι βρίσκονται στις παλάμες, στα πέλματα, στον αυχένα, στις παρειές και στο μέτωπο. Οταν ο άνθρωπος βρεθεί σε μεγάλη ένταση, είναι δυνατόν να γίνει αυτόματη ρήξη μεγάλου αριθμού τριχοειδών αγγείων στο σπείραμα των αδένων. Το αίμα που απελευθερώνεται αναμειγνύεται με τον ιδρώτα, τον βάφει κόκκινο και στη συνέχεια το παραχθέν μείγμα αναβλύζει στο δέρμα. Δηλαδή ο Ευαγγελιστής Λουκάς

έγραψε την αλήθεια. Καταλαβαίνει, όμως, κανείς σε πόσο μεγάλο βαθμό έντασης βρισκόταν ο Ιησούς, πριν ακόμα από τη σύλληψή Του.

Την άλλη μέρα ήξερε, ότι θα αναλάβει την ανθρώπινη αμαρτία ως αντικαταστάτης του πεσόντος ανθρώπου και θα αντιμετωπίσει πάνω στον Σταυρό τη Θεία δικαιοσύνη.

Δεν ήθελε να χάσει το βλέμμα του πατέρα Του που ήταν στραμμένο πάνω Του. Δεν ήταν η αγωνία Του, ούτε για τη μαστίγωση, ούτε για τα καρφιά.

Ερώτηση: Τα μαρτύρια πριν από τη Σταύρωση, ποιά ήταν και ποια επίπτωση είχαν;

Απάντηση: Μετά τη σύλληψη Ο Ιησούς πέρασε από έξι εξαντλητικές και κακόπιστες ανακρίσεις. Από τον Άννα, τον Καϊάφα, το Συνέδριο, τον Πιλάτο, τον Ηρώδη και ξανά από τον Πιλάτο.

Στα μεσοδιαστήματα κακοποιήθηκε με τέσσερις πολύωρους και βάρβαρους βασανισμούς. Μεταξύ των ανακρίσεων και των βασανισμών σύρθηκε αλυσοδεμένος και δερνόμενος έξι φορές.

Η απόσταση που διήνυσε με τις αλυσίδες ήταν περίπου έξι χιλιόμετρα. Και όλα αυτά νηστικός, διψασμένος και άϋπνος.

Ερώτηση: Οι πιέσεις τι ρόλο έπαιξαν;

Απάντηση: Του ασκήθηκε έντονη ψυχοσωματική βία, Τον έγδυσαν τρεις φορές, Τον έφτυσαν άλλες τόσες, Τον μαστίγωσαν, Του φόρεσαν το ακάνθινο στεφάνι και Του φόρτωσαν τον βαρύ Σταυρό. Στις ανακρίσεις Τον διέσυραν και Τον εξευτέλισαν. Ήθελαν με κάθε τρόπο να Τον κάνουν να λυγίσει.

Ερώτηση: Μεταξύ άλλων, μαστιγώθηκε.

Απάντηση: Ναι. Η μαστίγωση γινόταν με φραγγέλιο, που είχε λουριά με απολήξεις σφαιρίδια και άκρες από κόκαλα. Κάθε φορά που έπεφτε στο σώμα το μαστίγιο αυτά τα αντικείμενα έμπαιναν μέσα στις σάρκες και όταν το τραβούσε ο βασανιστής για να ξαναχτυπήσει, έσκιζαν το δέρμα.

Οι πληγές που προκάλεσαν ήταν φοβερές σε όλη την οπίσθια επιφάνεια και την πλάγια κοιλιακή και θωρακική χώρα, που πρέπει να ήταν καταματωμένη. Πρέπει να έχασε πολύ μεγάλη ποσότητα αίματος ο Χριστός μόνο από αυτό.

Ερώτηση: Ως προς τον Σταυρό που κουβάλησε;

Απάντηση: Όταν ο Κύριος φορτώθηκε τον Σταυρό έπρεπε να κουβαλήσει ένα ξύλο που δεν ήταν πλανισμένο (όπως το βλέπουμε στις αγιογραφίες).

Ήταν δυο κορμοί γεμάτοι σκληρό φλοιό και ρόζους και καταλαβαίνετε τι έγινε όταν πέταξαν πάνω στην πλάτη Του το οριζόντιο τμήμα.

Την ήδη καταματωμένη πλάτη από τη μαστίγωση. Αυτός ο βαρύς κορμός μπήκε μέσα στις πληγές προκαλώντας αφόρητο πόνο. Στη συνέχεια ο Ιησούς κυριολεκτικά σέρνει τα βήματά Του και υποφέρει.

Πλέον δεν έχει ανάσες και αρκετό οξυγόνο. Το αίμα Του λιγοστεύει και κάποια στιγμή λυγίζουν τα γόνατά Του και είναι αδύνατον να προχωρήσει.

Ερώτηση: Περιγράφετε μια κατάσταση που σχεδόν δεν αντέχεται με βάση τα ανθρώπινα μέτρα.

Απάντηση: Ναι. Πιστεύω αν δεν ήταν ο Χριστός, αλλά κάποιος άλλος άνθρωπος, θα είχε πεθάνει. Κανονικά, με βάση τη λογική, εκεί (στην πορεία προς τον Γολγοθά) θα έπρεπε να είναι το τέλος.

Ερώτηση: Ωστόσο, ο Χριστός φτάνει τελικά μέχρι τη Σταύρωση. Εκεί τι ακριβώς γίνεται;

Απάντηση: Εκεί οι σταυρωτές ξαπλώνουν τον Ιησού πάνω στον Σταυρό και Του καρφώνουν τα χέρια και τα πόδια. Για το ακριβές σημείο του καρφώματος υπάρχουν δύο εκδοχές: το εσωτερικό της παλάμης, που φαίνεται και σε πολλές εικόνες, ή το κέντρο της έσω επιφανείας των καρπών.

Η πρώτη εκδοχή είναι για μένα η πιο προσιτή. Η παλάμη έχει μικρό πάχος, μεγάλη επιφάνεια και λόγω των τενόντων και των περιτόναιων δεν σκίζεται το δέρμα. Υπάρχουν και τα μετακάρπια οστά, που μπορούν να συγκρατήσουν το βάρος.

Αν, πάντως, το καρφί μπήκε ανάμεσα στα δύο κόκαλα, κερκίδα και ωλένη, έχουμε τραγικό πόνο γιατί τραυματίστηκε το μέσο νεύρο. Σκεφτείτε, ότι αν ακουμπήσουμε ελάχιστα το νεύρο του αγκώνα νιώθουμε έντονο πόνο. Φανταστείτε να περάσει καρφί από αυτό το νεύρο!...

Ως προς το κάρφωμα των ποδιών οι δύο εκδοχές είναι, ότι σταύρωναν τα πόδια και το καρφί περνούσε από το ένα πόδι στο άλλο ή ότι καρφώθηκαν παράλληλα. Ευρήματα του 1968 σε τάφους στην Ανατολική Ιερουσαλήμ μάς δείχνουν ότι υπήρχαν και άλλοι που σταυρώθηκαν στα πόδια με τον πρώτο τρόπο.

Ερώτηση: Ο θάνατος τελικά από τι επήλθε; Γνωρίζουμε;

Απάντηση: Μπορούμε να πούμε, ότι ήταν ένας θάνατος αργός και λίαν βασανιστικός. Με την ανύψωση του Σταυρού Ο Χριστός αντιμετωπίζει μια σειρά από δυσμενείς παράγοντες:

- Υποχρεωτική ορθοστασία, που Του δημιουργεί ορθοστατική υπόταση.
- Υποχρεωτική ακινησία, που δεν δίνει τη δυνατότητα στο φλεβικό αίμα να επιστρέψει στην καρδιά.
- Ειδική στάση του θώρακα, με το βάρος του σώματος να είναι σε μόνιμη έκπτυξη και να δυσκολεύει φοβερά την αναπνοή. Δεν μπορεί να κάνει εκπνοή παρά μόνο εισπνοή. Αυτό συντόμευσε τον θάνατό Του. Επιπλέον αντιμετωπίζει επιπλοκές τραυμάτων, αιμορραγία, αφυδάτωση, πείνα, δίψα και εξάντληση.

Ερώτηση: Το τελικό «πόρισμα»;

Απάντηση: Επρόκειτο για πολυπαραγοντικό θάνατο. Πολλά πράγματα έδρασαν για την κατάληξη, με τελικό αίτιο την ασφυξία μαζί με την κυκλοφορική ανεπάρκεια. Μια σημαντική λεπτομέρεια είναι και η επιδρομή των σαρκοφάγων εντόμων.

Το αίμα φέρνει από πολύ μακριά έντομα που κόβουν κομμάτια από τις πληγές ενός ακίνητου ανθρώπου! Οι πιο φοβερές στιγμές για Τον Κύριο ήταν μετά το κάρφωμα στον Σταυρό.

Ερώτηση: Πώς εξηγείτε την αντοχή που έδειξε;

Απάντηση: Ο Χριστός δεν πέθανε πριν από τη Σταύρωση γιατί υπήρχε λόγος. Υπερέβη τα ανθρώπινα μέτρα και για μένα το ότι άντεξε και ανέβηκε στον Σταυρό είναι ακόμα ένα δείγμα της Θεότητάς Του.

Ερώτηση: Μπορείτε να μας περιγράψετε τι αισθανόταν ο Ιησούς φορώντας το ακάνθινο στεφάνι;

Απάντηση: Πρώτα πρώτα, να σας πω, ότι είναι πρωτοφανής τρόπος αντιμετώπισης. Ποτέ πριν δεν είχε γίνει κάτι τέτοιο και ποτέ ξανά δεν επαναλήφθηκε. Επρόκειτο για φρίκη! Το κατασκεύασαν από μια τζιτζιφιά, ευλύγιστο φυτό που ευδοκιμεί στην περιοχή, με πολύ μεγάλα και σκληρά αγκάθια.

Μέχρι τότε τα στεφάνια των καταδίκων ήταν σιδερένια και προσαρμόζονταν με βάση τη διάμετρο του κρανίου. Εδώ ήταν βασανιστήριο. Το τριχωτό της κεφαλής είναι αγγειοβριθέστατο. Έχει πολύ καλή αιμάτωση και ειδική νεύρωση. Η αιμορραγία, λοιπόν, ήταν μεγάλη και αφόρητος ο πόνος από τα αγκάθια στα νεύρα.

Ερώτηση: Κατά καιρούς έχουν ακουστεί θεωρίες ότι ο Χριστός δεν είχε πεθάνει στον Σταυρό και ότι έτσι δικαιολογείται (λογικά) η Ανάστασή του. Κατά τη γνώμη σας, αυτό μπορεί να στέκει;

Απάντηση: Τυχαία έγινε, νομίζετε, ο λογχισμός της πλευράς; Καθόλου τυχαία. Αυτό το γεγονός είναι το πιστοποιητικό του θανάτου. Η λόγχη τρύπησε την πλευρά και βγήκε «αίμα και ύδωρ» (ο Σίμπσον, ο εφευρέτης του χλωροφορμίου, απέδειξε, ότι ο χωρισμός του ορού [νερό] από το αίμα είναι ένδειξη θανάτου. Το αίμα που βγήκε από την πλευρά του Χριστού, συμβολίζει την Θεία Κοινωνία, ενώ το νερό συμβολίζει το Βάπτισμα). Από όποια πλευρά και να έγινε ο λογχισμός, με αυτό το βαρύ όπλο των δυόμισι μέτρων, δεν υπάρχει περίπτωση ο οποιοσδήποτε να μείνει ζωντανός. Με τίποτα!

Ερώτηση: Άρα καταρρίπτονται όλα;

Απάντηση: Φυσικά. Οι αρνητές βέβαια λένε ό,τι θέλουν, αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί ασχολούνται με τον Χριστό, αφού γι' αυτούς δεν υπάρχει...

Περί ανάστασης των νεκρών

Περικοπές

Ότι έρχεται ώρα εν η πάντες οι εν τοις μνημείοις ακούσονται της φωνής αυτού, και εκπορεύσονται οι τα αγαθά ποιήσαντες εις ανάστασιν ζωής, οι δε τα φαύλα πράξαντες εις ανάστασιν κρίσεως. [Διότι έρχεται ώρα, που όλοι οι νεκροί, οι οποίοι βρίσκονται θαμμένοι στα μνημεία, θα ακούσουν την φωνήν του Θεού. Και θα αναστηθούν και θα βγουν από τα μνημεία· και όσοι μεν κατά την επίγεια ζωή τους έπραξαν τα αγαθά, θα αναστηθούν για να απολαύσουν την αιωνία και μακαρίαν ζωή. Όσοι όμως έπραξαν τα κακά, θα αναστηθούν, για να κριθούν και να καταδικαστούν.]

~ Κατά Ιωάννην 5,28-29 ~

Πας ο θεωρών τον υιόν και πιστεύων εις αυτόν έχη ζωήν αιώνιον, και αναστήσω αυτόν εγώ τη εσχάτη ημέρα. [Καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σ' Αυτόν έχει ζωή αιώνια. Και εγώ θα τον αναστήσω ένδοξο κατά την μεγάλην ημέρα της Κρίσεως.]

~ Κατά Ιωάννην 6,40 ~

Ει γαρ πιστεύομεν ότι Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας δια του Ιησού άξει συν αυτώ. Ότι αυτός ο Κύριος εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου και εν σάλπιγγι Θεού καταβήσεται απ' ουρανού, και οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον, έπειτα ημείς οι ζώντες οι περιλειπόμενοι άμα συν αυτοίς αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, και ούτω πάντοτε συν Κυρίω εσόμεθα. [Διότι, εάν πραγματικά και αληθινά πιστεύουμε, ότι ο Ιησούς πέθανε και ανεστήθη, έτσι και πρέπει να πιστεύουμε, ότι και ο Θεός αυτούς, οι οποίοι πέθαναν με πίστη στον Ιησού, θα τους αναστήσει και θα τους φέρει μαζή με Αυτόν στην αιωνία και μακαρία ζωή. Ο ίδιος ο Κύριος με παντοδύναμο πρόσταγμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού θα κατεβεί από τον ουρανό και οι νεκροί, που έχουν πεθάνει με την πίστη στον Χριστό, θα αναστηθούν πρώτοι. Έπειτα απ' αυτό εμείς που θα ζούμε και θα έχουμε απομείνει στην γη, θα αρπαχθούμε μαζί μ' αυτούς μέσα σε νεφέλες, για να προϋπαντήσουμε τον Κύριο στους ουρανίους χώρους. Και έτσι θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριον στον Ουρανό.]

~ Προς Θεσσαλονικείς Α' 4,16-17 ~

Ει γαρ νεκροί ουκ εγείρονται, ουδέ Χριστός εγήγερται. [Διότι εάν οι νεκροί δεν ανασταίνονται, τότε ούτε ο Χριστός Αναστήθηκε.]

~ Προς Κορινθίους Α' 15,16 ~

Αλλ' ερεί τις· πως εγείρονται οι νεκροί; Ποίω δε σώματι έρχονται; Άφρον, συ ο σπείρεις, ου ζωοποιείται εάν μη αποθάνη. [Αλλά ίσως θα πει κανείς: ''πως ανασταίνονται οι νεκροί, με ποιό σώμα έρχονται, με αυτό το σώμα που αποσυνθετήθηκε και διαλύθηκε;''. Ανόητε και απερίσκεπτε, γιατί αμφιβάλλεις; Εκείνο το οποίο εσύ σπείρεις, δεν ζωογονείται και δεν καρποφορεί, εάν δεν πεθάνει και δεν αποσυντεθεί, θαπτόμενο στην γη.]

~ Προς Κορινθίους Α' 15,35-36 ~

Ούτω και η ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία. [Έτσι είναι και η ανάσταση των νεκρών σωμάτων. Ρίπτεται στον τάφο το νεκρό σώμα εις κατάσταση φθοράς και αποσυνθέσεως και ανασταίνεται άφθαρτο.]

~ Προς Κορινθίους Α' 15,42 ~

Στην περίπτωση του ανθρώπου, ο οποίος στηρίζεται στην ελπίδα της Αναστάσεώς του, χρησιμοποιεί ο Απόστολος τη λέξη «κοίμηση». Προσπαθεί έτσι, να παρηγορήσει τους συγγενείς για την στέρηση του ανθρώπου που έφυγε και ταυτόχρονα, να ενισχύσει το ηθικό τους, με την ελπίδα της Αναστάσεως του νεκρού. Γιατί, όποιος έχει κοιμηθεί, σίγουρα θα Αναστηθεί. Εφόσον ο θάνατος δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ύπνος βαθύς και παρατεταμένος. Θα μπορούσε ίσως κάποιος να πει:.. ''Αλλά εκείνος που πεθαίνει, σε λίγο σαπίζει, διαλύεται και γίνεται σκόνη και στάχτη...'' Αυτό είναι ακριβώς, εκείνο για το οποίο πρέπει να χαίρεσαι. Γιατί αυτό κάνει και ο άνθρωπος, όταν θέλει να ξαναφτιάξει ένα σπίτι που έχει παλιώσει... αφού γκρεμίσει το παλιό σπίτι, χτίζει άλλο, καινούργιο και ομορφότερο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κανείς από όσους ζουν ορθή ζωή δεν δυσπιστεί για την ανάσταση, αλλά προσεύχονται κάθε ημέρα λέγοντας εκείνη την αγία λέξη: ''Ας έρθει η βασιλεία Σου'' (Ματθ. 6,10). Ποιοί λοιπόν είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν στην ανάσταση; Εκείνοι που ακολουθούν μολυσμένες οδούς και ακάθαρτο βίο...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν δεν υπήρχε Ανάσταση, με ποιό τρόπο θα βεβαιώνεται η δικαιοσύνη του Θεού, εφόσον σ' αυτή τη ζωή ευημερούν τόσοι πονηροί και ασεβείς και από την άλλη μεριά τόσοι αγαθοί πονούν και υποφέρουν;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όλοι μεν θα αναστηθούν, όχι όμως όλοι για να ζήσουν αιώνια με τον Θεό. Θα αναστηθούν, άλλοι μεν για την κόλαση, άλλοι για τη Ζωή. Γι' αυτό δεν είπε απλώς ο Χριστός ''θα Αναστήσει'', αλλά είπε: ''θα Ζωοποιήσει'', πράγμα πολύ ανώτερο της Αναστάσεως, που μόνο στους δικαίους θα δωρηθεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν κάποιος δεν πιστεύει στην ανάσταση των νεκρών, ας σκεφτεί πόσα δημιούργησε ο Θεός εκ του μηδενός και ας το δεχτεί αυτό ως υπόδειξη περί της αναστάσεως. Πώς δημιούργησε τη γη, αφού δεν υπήρχε πρώτα; Και πώς δημιουργήθηκαν από την γη τα άπειρα είδη των ζώων και των φυτών; Όλα αυτά δημιουργούν μεγαλύτερες απορίες, από όσες δημιουργεί η ανάσταση των νεκρών. Διότι δεν είναι το ίδιο να ανοικοδομήσεις ένα σπίτι που γκρεμίστηκε, με το να το χτίσεις ένα σπίτι από το πουθενά. Το δεύτερο είναι πολύ πιο ''δύσκολο''. Αν δηλ. ο Θεός δημιούργησε από την ανυπαρξία τα όντα, πολύ περισσότερο θα μπορέσει να Αναστήσει, αυτά που διαλύθηκαν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο σπόρος σπέρνεται στη γη και σαπίζει, όπως το σώμα που πεθαίνει. Γι' αυτό και το παράδειγμα αυτό, αρμόζει περισσότερο στην περίπτωση της αναστάσεως των νεκρών...

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Ντρέπομαι να διδάσκω Χριστιανούς για την Ανάσταση. Διότι όποιος έχει ανάγκη να μάθει ότι υπάρχει Ανάσταση και δεν έχει πείσει πέρα για πέρα τον εαυτόν του γι' αυτό και νομίζει πως έτσι όλα τυχαίως άγονται και φέρονται, δεν μπορεί να είναι Χριστιανός...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ρίζα κάθε καλού έργου είναι η ελπίδα της ανάστασης. Γιατί η προσδοκία της απολαβής δυναμώνει την ψυχή, για να εργάζεται το αγαθό. Ο κάθε εργάτης είναι έτοιμος να υπομείνει κόπους και μόχθους, αν προβλέπει ότι θα πάρει μισθό για τους κόπους του. Έτσι γίνεται και με κάθε ψυχή. Όταν αυτή πιστεύει στην ανάσταση, είναι φυσικό να προσέχει τον εαυτό της. Αν όμως δεν πιστεύει στην ανάσταση, παραδίνεται στη φθορά και την καταστροφή.

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Κάθε λόγος είναι αληθινός, όταν τον πουν 2 ή 3 μάρτυρες. Για την Ανάσταση του Χριστού μαρτυρούν 12 και ακόμη απιστείς στην Ανάσταση;

~ Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων ~

Αν δεν υπάρχει Ανάσταση, αλλά το τέλος της ζωής μας είναι ο θάνατος, διέγραψε κατηγορίες και ψεγάδια, δώσε απεριόριστη εξουσία στο φονιά, άφησε τον μοιχό να επιβουλεύεται φανερά τους γάμους, ας διασκεδάζει ο πλεονέκτης με τα ξένα, ας μην διακόπτει κανένας τον υβριστή, ας καταπατεί συνεχώς τον όρκο του ο επίορκος, γιατί και τον πιστό στον όρκο του τον περιμένει θάνατος. Ο άλλος ας λέει όσα ψέματα θέλει, γιατί δεν υπάρχει κανένα κέρδος από την αλήθεια, κανένας να μην ελεεί το φτωχό, γιατί η ευσπλαχνία δεν έχει αμοιβή! Αν δεν υπάρχει Ανάσταση, δεν υπάρχει ούτε κρίση και αν δεν υπάρχει κρίση, χάνεται μαζί και ο φόβος του Θεού. Και όπου ο φόβος δεν σωφρονίζει, εκεί χορεύει ο διάβολος μαζί με την αμαρτία. Αν δεν υπάρχει Ανάσταση, είναι μύθος ο Λάζαρος και ο πλούσιος και το φριχτό χάσμα και η ακατάσχετη φλόγα της φωτιάς και η φρυγμένη γλώσσα, η τόσο ποθητή σταγόνα του νερού και το βρεγμένο δάχτυλο του φτωχού (Λουκ. 16,19-31). Είναι προφανές ότι όλα αυτά προεικονίζουν τη μελλοντική ανάσταση. Η γλώσσα βέβαια και το δάχτυλο δεν θεωρούνται μέλη της ασώματης ψυχής, αλλά μέρη του σώματος. Και ας μη νομίζει κανένας ότι αυτά έχουν ήδη γίνει πράξη, αλλά αποτελούν μια προαναφώνηση για το μέλλον. Θα γίνουν τότε όταν η μεταμόρφωσή μας, δίνοντας ψυχή στους νεκρούς, θα αναστήσει καθέναν για να αντιμετωπίσει όσα έχει πράξει στη ζωή και θα είναι σύνθετος όπως και πρώτα, αποτελούμενος από σώμα και από ψυχή.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Όποιος αρνείται την αθανασία της ψυχής και λέει, ότι δεν υπάρχει ανάσταση των νεκρών, είναι εντελώς άθεος. Γιατί αν πει αυτά, είναι το ίδιο με το να πει, ότι δεν υπάρχει Θεός.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Με την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού μας, θα αναστηθούν όλα τα σώματα των κεκοιμημένων και στην άλλη ζωή, σώμα και ψυχή θα είναι μαζί, με τη διαφορά, ότι οι άνθρωποι δεν θα έχουν φύλο. Τα σώματα όλων που θα αναστηθούν, θα έχουν την ηλικία του Χριστού δηλ. 33 ετών. Μάλιστα θα αναστηθούν πρώτα τα σώματα των δικαίων εις ανάσταση ζωής. Έπειτα των υπολοίπων, εκείνων που θα κολαστούν. Ξέρετε τι ποσοστό δικαίων υπάρχει στη γη; Πολλοί δεν πιστεύουν στην ανάσταση των νεκρών. Όμως ακόμα και η φύση, μας διδάσκει γι΄αυτό το γεγονός. Ο σπόρος που σπέρνουμε (θάβουμε), δεν βλαστάνει, παρά μόνο όταν σαπίσει. Και όταν βλαστήσει, εμφανίζεται πάνω από την επιφάνεια της γης. Ο ''νεκρός'' δηλαδή σπόρος ανασταίνεται, βλαστάνοντας.

~ Παναγόπουλος ~

Εμείς δεν θέλουμε (πιστεύουμε) να γίνει η ανάσταση, γιατί η ανάσταση προϋποθέτει δικαστήριο, προϋποθέτη κρίση και εμείς την φοβούμαστε, γιατί έχουμε λερωμένη τη φωλιά μας και δεν έχουμε καθαρή τη συνείδησή μας. Δεν πιστεύουμε στην ανάσταση, γιατί δεν μας συμφέρει να γίνει. Ο αθώος όμως, δεν φοβάται κανένα δικαστήριο.

~ Παναγόπουλος ~

Τα μόρια όλως των ανθρώπων, όλων των εποχών υπάρχουν στη γη, γιατί όπως και ανακάλυψε η σύγχρονη επιστήμη, η ύλη δεν χάνεται, αλλά αλλάζει μορφή. Αυτό, για όσους έχουν απορίες, για το πως θα αναστηθουν τα σώματα εκείνων, που έχουν π.χ. κατασπαραχθεί από άγρια ζώα.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, θα αναστηθούν όλοι οι άνθρωποι

Οι Άγιοι επτά Παίδες, Μαξιμιλιανός, Εξακουστωδιανός, Ιάμβλιχος, Μαρτινιανός, Διονύσιος, Ιωάννης και Κωνσταντίνος, έζησαν κατά την εποχή του αυτοκράτορα Δεκίου (249-251 μ.Χ.). Οι νέοι αυτοί, μόλις βρήκαν την κατάλληλη ευκαιρία και ύστερα από συνετή σκέψη και εκτίμηση, μοίρασαν τα υπάρχοντά τους στους φτωχούς και μπήκαν και κρύφτηκαν μέσα σε ένα σπήλαιο. Εκεί, αφού προσευχήθηκαν να λυθούν από τα δεσμά του σώματος και να μην παραδοθούν στον αυτοκράτορα Δέκιο, παρέδωσαν τις ψυχές τους στο Θεό.

Ο Αυτοκράτορας, όταν επέστρεψε στην Έφεσο, τους αναζήτησε, για να τους αναγκάσει να προσφέρουν θυσίες στα είδωλα. Μόλις όμως έμαθε ότι εκείνοι είχαν πεθάνει στο σπήλαιο, πρόσταξε και έφραξαν με μανδρότοιχο το στόμιο του σπηλαίου αυτού.

Έκτοτε λοιπόν πέρασαν εκατόν ενενήντα τέσσερα έτη και φτάνουμε μέχρι το τριακοστό όγδοο έτος της βασιλείας του Θεοδοσίου Β΄ του Μικρού (408-450 μ.Χ.), ήτοι μέχρι το έτος 446 μ.Χ. Τότε εμφανίστηκε στους κόλπους του Χριστιανισμού μια αίρεση, η οποία δεν δεχόταν το δόγμα της αναστάσεως των νεκρών. Η αίρεση αυτή, στην οποία είχαν προσχωρήσει και μερικοί Επίσκοποι, προκαλούσε μεγάλη αναταραχή και αναστάτωση στην Εκκλησία. Ο δε Αυτοκράτορας, βλέποντας την αναστάτωση αυτή της Εκκλησίας του Θεού, δεν ήξερε τι να κάνει. Όμως δεν απελπίστηκε, αλλά, αφού φόρεσε έναν τρίχινο σάκο και κάθισε κατά γης, θρηνούσε και παρακαλούσε το Θεό να του φανερώσει τον τρόπο διάλυσης της αίρεσης.

Ο Κύριος λοιπόν δεν παρέβλεψε τα δάκρυα του Αυτοκράτορα και ικανοποίησε το αίτημά του με τον ακόλουθο τρόπο: Ο κύριος του Όρους, στο οποίο βρισκόταν το σπήλαιο των Αγίων επτά Παίδων, θέλησε κατά τον καιρό εκείνο να χτίσει μαντρί για το ποίμνιό του. Έτσι λοιπόν, παίρνοντας επί δύο ημέρες πέτρες από τον μανδρότοιχο του σπηλαίου, για να οικοδομήσει το μαντρί του, ανοίχτηκε το στόμιο του σπηλαίου αυτού. Τότε ακριβώς, με προσταγή του Θεού, αναστήθηκαν οι άγιοι επτά Παίδες, που είχαν πεθάνει μέσα στο σπήλαιο αυτό, και συνομιλούσαν μεταξύ τους, σαν να είχαν κοιμηθεί την προηγούμενη ημέρα!

Τα σώματά τους δε δεν είχαν αλλοιωθεί στο παραμικρό και τα ενδύματά τους δεν είχαν φθαρεί ούτε σαπίσει από την υγρασία του σπηλαίου, αν και είχαν περάσει εκατόν ενενήντα τέσσερα χρόνια.

Μετά την ανάστασή τους οι Άγιοι επτά Παίδες είχαν έντονο στη μνήμη τους το γεγονός, ότι ο Δέκιος ζητούσε να τους τιμωρήσει και περί αυτού ακριβώς συνομιλούσαν μεταξύ τους. Συγκεκριμένα, ο Μαξιμιλιανός έλεγε προς τους άλλους:

- Και αν συλληφθούμε, αδελφοί, ας σταθούμε γενναίοι και να μην προδώσουμε την ευγένεια της πίστης μας. Εσύ, αδελφέ Ιάμβλιχε, πήγαινε να αγοράσεις άρτους, πλην όμως

περισσότερους. Γιατί χθες το βράδυ έφερες λίγους, και κοιμηθήκαμε σχεδόν πεινασμένοι. Επιπλέον προσπάθησε να μάθεις τι σκέφτεται για εμάς ο Δέκιος.

Όταν λοιπόν ο Ιάμβλιχος πήγε στην πόλη, είδε στην πύλη το σημείο του Σταυρού. Το γεγονός αυτό του προκάλεσε έκπληξη και θαυμασμό.

Βλέποντας το Σταυρό και σε άλλους τόπους, καθώς επίσης και τα κτίρια να διαφέρουν από εκείνα που ήξερε και τους ανθρώπους επίσης κάπως διαφορετικούς, νόμισε, ότι βλέπει όραμα ή ότι περιέπεσε σε έκσταση. Πήγε όμως στους αρτοπώλες, πήρε τους απαραίτητους άρτους και, αφού έδωσε τα χρήματα που έπρεπε, έσπευδε να επιστρέψει στο σπήλαιο. Ενώ λοιπόν ετοιμαζόταν να φύγει, είδε τους αρτοπώλες να δείχνουν ο ένας στον άλλο το ασημένιο νόμισμα, να κοιτάζουν προς αυτόν και να λένε, ότι αυτός βρήκε κάποιο θησαυρό, αφού το νόμισμα που τους έδωσε για τους άρτους είχε στην επιφάνειά του τυπωμένη την εικόνα του αυτοκράτορα Δεκίου, ο οποίος είχε πεθάνει προ πολλού (πριν από 194 χρόνια)!

Μετά από το γεγονός αυτό, ο Ιάμβλιχος τρόμαξε πολύ και έμεινε άφωνος, νομίζοντας ότι αυτοί τον αναγνώρισαν και θα τον συνελάμβαναν για να τον παραδώσουν στον αυτοκράτορα Δέκιο.

Έπεσε λοιπόν στα πόδια τους και τους παρακαλούσε λέγοντας:

- Σας παρακαλώ, κύριοί μου, έχετε στα χέρια σας το αργύριό μου, πάρτε πίσω και τους άρτους σας. Μόνο αφήστε με να φύγω.

Οι αρτοπώλες του απάντησαν:

- Δείξε μας το θησαυρό που βρήκες και δώσε και σ' εμάς μερίδιο απ' αυτόν.

Αλλιώς σε παραδίνουμε στο θάνατο.

Και συγχρόνως με τα λόγια αυτά του πέρασαν αλυσίδα στο λαιμό και τον έσυραν στη λεωφόρο (στον κεντρικό και μεγάλο δρόμο της πόλης). Εν συνεχεία τον οδήγησαν στον ανθύπατο προς ανάκριση.

Εκείνος, μόλις τον είδε, του είπε:

- Πες μας, νέε, πώς βρήκες το θησαυρό, πόσος είναι και πού βρίσκεται;

Ο Άγιος του απάντησε:

- Εγώ δεν βρήκα ποτέ κανένα θησαυρό. Το νόμισμα που έδωσα στους αρτοπώλες το είχα από τους γονείς μου. Δεν ξέρω λοιπόν τι συμβαίνει με μένα τώρα.

Ο ανθύπατος τότε τον ρώτησε:

- Από ποιά πόλη είσαι;

Ο Ιάμβλιχος απάντησε:

- Από αυτήν, αν αυτή είναι η Έφεσος.

Τότε ο ανθύπατος είπε:

- Ποιοί είναι οι γονείς σου; Ας έλθουν εδώ και, αν διαπιστωθεί η αλήθεια, θα σε πιστέψουμε.

Ο Άγιος του απάντησε:

- Ο δείνα είναι ο πατέρας μου, ο δείνα είναι συγγενής και ο δείνα είναι ο παππούς μου.

Ο ανθύπατος, μόλις άκουσε τα ονόματα, είπε στον Ιάμβλιχο:

- Τα ονόματα που ανέφερες είναι ξένα και ανυπόστατα και έξω από αυτά που κατά τη συνήθεια χρησιμοποιούνται. Επομένως δεν μπορείς να γίνεις πιστευτός.

Τότε ο Άγιος είπε στον ανθύπατο:

- Αν, ενώ σου λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύεις, δεν ξέρω να σου πω πλέον τίποτε άλλο.

Ύστερα από αυτά ο ανθύπατος είπε:

- Ασεβέστατε, το νόμισμά σου με την επιγραφή του μαρτυρεί, ότι τυπώθηκε πριν από διακόσια χρόνια, επί αυτοκράτορα Δεκίου και εσύ, όντας νεότερος, προσπαθείς να μας εξαπατήσεις;

Τότε ο Ιάμβλιχος έπεσε στα πόδια του ανθυπάτου και των παρευρεθέντων και τους παρακαλούσε λέγοντας:

- Σας παρακαλώ, κύριοί μου, πέστε μου, που είναι ο Δέκιος, ο βασιλιάς, που ήταν στην πόλη αυτή;

Εκείνοι του απάντησαν:

- Κατά τους παρόντες χρόνους δεν υπάρχει βασιλιάς Δέκιος. Αυτός βασίλευσε πριν από πολλά χρόνια.

Τότε ο Ιάμβλιχος είπε:

- Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, κύριοί μου, εκπλαγήκατε. Πλην όμως ακολουθήστε με να πάμε στο σπήλαιο και ίσως από τα σημεία που θα δείτε, θα διαπιστωθεί η αλήθεια των λόγων μου. Εγώ πράγματι ξέρω, ότι φύγαμε από την πόλη εξ αιτίας του Δεκίου και ότι χθες, ερχόμενος να αγοράσω άρτους, είδα ότι ο Δέκιος εισήλθε στην πόλη αυτή.

Αυτά είπε ο Άγιος Ιάμβλιχος, ο δε επίσκοπος Εφέσου Μαρίνος, μόλις τα άκουσε, είπε στον ανθύπατο:

- Έχω την γνώμη, ότι κάτι θαυμαστό συμβαίνει με την υπόθεση αυτή. Έτσι, ας τον ακολουθήσουμε.

Και πράγματι ακολούθησαν τον Άγιο μέχρι το σπήλαιο ο ανθύπατος, ο Επίσκοπος Μαρίνος και πολύς λαός. Πρώτος μπήκε στο σπήλαιο ο Ιάμβλιχος. Έπειτα μπήκε ο Επίσκοπος, ο οποίος, μόλις έστρεψε το βλέμμα του προς τα δεξιά μέρη του στομίου, είδε ένα κιβώτιο σφραγισμένο με δύο ασημένιες σφραγίδες. Το κιβώτιο αυτό το είχαν τοποθετήσει εκεί ο Ρουφίνος και ο Θεόδωρος ως Χριστιανοί, οι οποίοι είχαν αποσταλεί εκεί από το Δέκιο μαζί με τους άλλους, στους οποίους ο Αυτοκράτορας αυτός είχε δώσει την εντολή να φράξουν με μανδρότοιχο το στόμιο του σπηλαίου. Οι δύο Χριστιανοί, Ρουφίνος και Θεόδωρος, έγραψαν και τα Συναξάρια των Αγίων επτά Παίδων και σημείωσαν τα ονόματά τους σε μολύβδινες πλάκες.

Όταν λοιπόν συνάχτηκαν όλοι οι έγκριτοι άρχοντες μαζί με τον ανθύπατο, άνοιξαν το κιβώτιο και βρήκαν τις μολύβδινες πλάκες, τις οποίες διάβασαν και ένιωσαν όλοι τους απερίγραπτη έκπληξη από το θαυμαστό αυτό γεγονός. Αμέσως τότε προχώρησαν στα ενδότερα του σπηλαίου, όπου βρήκαν τους Αγίους και έπεσαν στα πόδια τους.

Κατόπιν κάθισαν κατά γης και τους ρωτούσαν. Οι Άγιοι τους διηγήθηκαν τα σχετικά με τους εαυτούς τους και εν συνεχεία τα κακουργήματα του Δεκίου εις βάρος των Χριστιανών. Μόλις εκείνοι άκουσαν όσα οι Άγιοι τους διηγήθηκαν, εκπλήττονταν και δόξαζαν το Θεό, τον Ποιητή των θαυμασίων.

Τότε ο ανθύπατος και ο Επίσκοπος Μαρίνος με αναφορά τους γνωστοποίησαν τα θαυμαστά αυτά γεγονότα στον αυτοκράτορα Θεοδόσιο. Εκείνος δοκίμασε απέραντη χαρά για όλα αυτά και έσπευσε αμέσως στην Έφεσο.

Στη συνέχεια ανήλθε στο σπήλαιο. Εκεί βρήκε τους Αγίους επτά Παίδες και αφού έπεσε κατά γης, τους έβρεχε τα πόδια με τα δάκρυά του και τα αποσπόγγιζε. Η αγαλλίαση και η χαρά του ήταν απερίγραπτη, αφού ο Κύριος δεν παρείδε το αίτημά του και έδειξε σ' αυτόν οφθαλμοφανώς την ανάσταση των νεκρών. Ενώ ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος συνομιλούσε

με τους Αγίους, καθώς επίσης οι Επίσκοποι και άλλοι άρχοντες, οι Άγιοι νύσταξαν λίγο και έτσι, μπροστά σε όλους εξεδήμησαν προς Κύριον.

Τότε ο Αυτοκράτορας, αφού πρόσφερε πολύτιμα άμφια και αρκετό χρυσάφι και ασήμι, πρόσταξε να κατασκευάσουν επτά θήκες προς τιμήν των Αγίων και να τεθούν μέσα σ' αυτές τα λείψανά τους. Αλλά κατά τη νύχτα που ακολούθησε εμφανίστηκαν σ' αυτόν οι Άγιοι και του είπαν:

- Άφησέ μας, βασιλιά, στο σπήλαιο που έγινε η ανάστασή μας. Έτσι λοιπόν, αφού έγινε μεγάλη σύναξη Επισκόπων και αρχόντων, ο Αυτοκράτορας κατέθεσε τα Ιερά Λείψανα των Αγίων στη γη του σπηλαίου, καθώς εκείνοι με οπτασία του ζήτησαν.

Εν συνεχεία οργάνωσε και πραγματοποίησε στον τόπο εκείνο λαμπρή και χαρμόσυνη εορτή, φιλοξένησε με πλούσια αγαθά τους φτωχούς της Εφέσου, χαροποίησε όλο το λαό με λαμπρές βασιλικές τιμές και έβγαλε από τις φυλακές τους Επισκόπους που είχαν φυλακιστεί, επειδή κήρυτταν το δόγμα της αναστάσεως των νεκρών. Ακολούθως έγινε από όλους κοινή εορτή, κατά την οποία αναπέμφθηκαν λόγοι και ύμνοι ευχαριστίας και δοξολογίας προς τον Κύριο και Θεό μας Ιησού Χριστό.

Ήταν θαύμα Θεού που αποδείκνυε το αληθές της Αναστάσεως των νεκρών. Η μνήμη τους εορτάζεται στις 4 Αυγούστου.

Θέλουμε δεν θέλουμε, θα αναστηθούμε...

Η ανάσταση των νεκρών θα γίνει και ας μην την πιστεύουν οι άνθρωποι. Κάποια στιγμή όλοι μας θα αναστηθούμε, είτε το θέλουμε είτε όχι, για να δώσουμε λόγο.

Όχι, ότι δεν θέλουμε να αναστηθούμε, ποιός εξάλλου δεν το θέλει, αλλά ξέρετε τι συμβαίνει; Είναι αυτό που είπε ένας ανθρωποφάγος, όταν δέχτηκε κάποτε κήρυγμα από έναν Ιεραπόστολο περί αναστάσεως.

- Δεν πρόκειται να γίνει η ανάσταση είχε πει, με τίποτα!

Και ο Ιεραπόστολος τον ρώτησε:

- Γιατί δεν πρόκειται να συμβεί;

Και ο ανθρωποφάγος του απάντησε:

- Και τι πρόκειται να γίνουν όλοι αυτοί, που έχω φάει;

Καταλάβατε; Φοβότανε μην μπλέξει με όλους αυτούς που είχε φάει, γι΄αυτό δεν πίστευε ότι θα γίνει η ανάσταση. Γι' αυτό ακριβώς και εμείς δεν θέλουμε την ανάσταση, γιατί η ανάσταση προϋποθέτει δικαστήριο, προϋποθέτη κρίση και εμείς την φοβούμαστε, γιατί έχουμε λερωμένη τη φωλιά μας και δεν έχουμε καθαρή τη συνείδησή μας. Δεν πιστεύουμε στην ανάσταση, γιατί δεν μας συμφέρει να γίνει. Ο αθώος όμως, δεν φοβάται κανένα δικαστήριο...

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Η Ανάσταση των νεκρών

Κάποιος υπέβαλλε στον διάσημο Νεύτωνα, την εξής ερώτηση:

- Το ανθρώπινο σώμα μεταβάλλεται σε σκόνη. Εάν πραγματικά υπάρχει ανάσταση των νεκρών, ποιός θα την μαζέψει, για να δώσει στις ψυχές νέα σώματα;

Ο Νεύτωνας δεν απάντησε.

Πήρε μια χούφτα ρινισμάτων σιδήρου, την ανακάτεψε με ψιλή άμμο και ρώτησε:

- Ποιός θα μαζέψει πάλι, αυτά τα ρινίσματα;

Και ενώ κανείς δεν μπορούσε να του απαντήσει, πήρε έναν μεγάλο μαγνήτη, τον κράτησε πάνω από το μίγμα και τότε τα ρινίσματα μετακινήθηκαν και κόλλησαν στον μαγνήτη.

Και τότε ο Νέυτωνας με σοβαρό ύφος λέει:

- Εκείνος που έχει δώσει αυτή τη δύναμη σε ένα αδρανές αντικείμενο, δεν μπορεί να δώσει μια δύναμη μεγαλύτερη στις ψυχές μας, όταν θα χρειαστούν να ενδυθούν την αφθαρτοποιημένη σκόνη;...

Η ανόητη πριγκίπισσα

Αναφέρεται, ότι στο Αμβούργο υπάρχει ένας τάφος, μιας άπιστης πριγκίπισσας. Όσο ζούσε αυτή, χλεύαζε και ειρωνεύονταν το Θεό και την Ανάσταση των νεκρών. Το πείσμα της, την ακολούθησε μέχρι τον τάφο.

Στη διαθήκη της έλεγε, να φτιάξουν το μνήμα της μέσα σε γρανίτη και το στόμιό του να το κλείσουν με βράχους, με τσιμέντα και με σίδερο. Στην επιτάφιο πλάκα να γράψουν: Όσοι αιώνες και αν περάσουν, ο τάφος δεν θα ανοιχθεί''. Δεν πίστευε στην Ανάσταση των νεκρών.

Όμως ένας μικροσκοπικός σπόρος σφηνώθηκε σε μια χαραματιά του τάφου και αργότερα βλάστησε αυτός και έγινε ένα πελώριο δέντρο, οι ρίζες του οποίου έσκισαν τα βράχια, χλευάζοντας την ανθρώπινη μωρία και την ίδια την πριγκίπισσα.

Περί ανδρός

Ο άνδρας και αν ακόμη δεν καλλιεργήσει την αγάπη, δεν παθαίνει και μεγάλη ζημιά. Η γυναίκα όμως, με την αγάπη που έχει, αν τυχόν δεν την διοχετεύει σωστά, είναι σαν μια μηχανή που δουλεύει, αλλά δεν έχει υλικό να δουλέψει και τραντάζεται και τραντάζει και τους άλλους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γυναίκα μπορεί στο σώμα να είναι αδύναμη, να έχει λιγότερες σωματικές δυνάμεις από τον άνδρα, αλλά με την καρδιά που έχει, αν την δουλεύει, έχει τέτοια αντοχή, που ξεπερνάει την ανδρική δύναμη. Ο άνδρας, ναι μεν έχει σωματικές δυνάμεις, αλλά δεν έχει την καρδιά που έχει η γυναίκα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το ντύσιμο στον άνδρα, το γέλιο και το βάδισμα, φανερώνουν το τι είναι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν συλλάβει κανείς ένα άγριο και ισχυρό λιοντάρι και αφού του κουρέψει την χαίτη, του αφαιρέσει τα δόντια και του κόψει τα νύχια, τότε το κάνει άσχημο και καταγέλαστο, ώστε ακόμα και τα παιδιά μπορούν να το καταβάλλουν. Έτσι και οι γυναίκες, όταν υποτάξουν κάποιον άνδρα στην εξουσία τους, τον καθιστούν ευκολοκυρίευτο από τον διάβολο, περισσότερο απρόσεκτο, αδιάντροπο, ανόητο, θρασύ, απότομο, δουλοπρεπή, φλύαρο... Με μια λέξη, όλα τα γυναικεία ελαττώματα, τα οποία έχουν αυτές, τα αποτυπώνουν στην ψυχή του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι αδύνατον εκείνος ο άνδρας που διαρκώς συναναστρέφεται με γυναίκες, να μην γίνει αγύρτης, αργόσχολος και μηδαμινός. Και αν λέει κάτι, τα λόγια του θα είναι λόγια των αργαλειών και των μαλλιών, επειδή η γλώσσα του θα έχει μολυνθεί, από το είδος των γυναικείων λόγων. Και αν κάνει κάτι, το κάνει με πολλή δουλοπρέπεια, επειδή βρίσκεται μακριά από την ελευθερία και για κανένα σπουδαίο κατόρθωμα δεν είναι χρήσιμος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Χριστός τίμησε, αγκάλιασε και μερίμνησε και για τα δύο φύλα. Γεννήθηκε από μια γυναίκα. Άντρες, να έχετε θάρρος! Μην απελπίζεστε, γιατί ο Χριστός καταδέχτηκε να γίνει άντρας. Θάρρος, γυναίκες μην απελπίζεστε, γιατί ο Χριστός καταδέχτηκε να γεννηθεί από μια γυναίκα. Άντρες και γυναίκες, μαζί στραφείτε προς τη σωτηρία.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο Θεός δεν εποίησε τον άνδρα ανώτερο και την γυναίκα κατώτερη. Ενώπιου του Θεού, είναι όλοι ίσοι. Ίσοι είμαστε, ίδιοι δεν είμαστε. Υπάρχει η διαφορετικότητα.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο άνδρας, όσο και να θέλει, ποτέ δεν θα μπορέσει να αγαπήσει τόσο λεπτά σαν τη γυναίκα.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Περί ανεξικακίας

Περικοπές

Εγώ δε λέγω υμίν μη αντιστήναι τω πονηρώ, αλλ' όστις σε ραπίσει επί την δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αυτώ και την άλλην. Και τω θέλοντί σοι κριθήναι και τον χιτώνα σου λαβείν, άφες αυτώ και το ιμάτιον και όστις σε αγγαρεύσει μίλιον εν, ύπαγε μετ' αυτού δύο. [Εγώ όμως σας λέω, να μην αντιστέκεστε στον κακό (πονηρό) άνθρωπο. Αλλά όποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, γύρισέ του και το άλλο. Και εκείνος που θέλει να σε πάει στο δικαστήριο, για να σου πάρει το πουκάμισο, άφησέ του και το πανωφόρι. Και όποιος σε αγγαρέψει να διανύσεις ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο μίλια.]

~ Κατά Ματθαίον 5,39-41 ~

Αγαπάτε τους εχθρούς υμών, ευλογείτε τους καταρωμένους υμάς, καλώς ποιείτε τοις μισούσιν υμάς και προσεύχεσθε υπέρ των επηρεαζόντων υμάς. Όπως γένησθε υιοί του πατρός υμών του εν ουρανοίς, ότι τον ήλιον αυτού ανατέλλει επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους. [Να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να εύχεστε σ' αυτούς που σας καταριώνται, να ευεργετείτε αυτούς που σας μισούν και να προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν. Για να αναδειχθείτε έτσι τέκνα του ουρανίου Πατρός σας. Διότι και Αυτός τον ζωογόνο ήλιόν Του ανατέλλει σε πονηρούς και αγαθούς και στέλνει την βροχή στους δικαίους και στους αδίκους.]

~ Κατά Ματθαίον 5,44-45 ~

Τω τύπτοντί σε επί την σιαγόνα πάρεχε και την άλλην. [Σε εκείνο που σε χτυπά στην μία παρειά (μάγουλο), πρόσφερε και την άλλην να χτυπήσει.]

~ Κατά Λουκάν 6,29 ~

Δούλον Κυρίου ου δει μάχεσθαι, αλλ' ήπιον είναι προς πάντας, διδακτικόν, ανεξίκακον. [Ο δούλος του Κυρίου, δεν πρέπει να φιλονεικεί, αλλά να είναι ήπιος προς όλους, διδακτικός, ανεξίκακος.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 2,24 ~

Κύριος ου στερήσει τα αγαθά τους πορευομένοις εν ακακία. [Ο Κύριος δεν θα στερήσει ποτέ τα αγαθά από εκείνους, οι οποίοι πορεύονται με αγαθότητα και ανεξικακία.]

~ Ψαλμοί 83,12 ~

Μιμήσου τον Κύριό σου: Σταυρωνόταν και μιλούσε στον Πατέρα, για το καλό αυτών που Τον Σταύρωναν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί νομίζεις ότι ο Κύριος ημών, ο Χριστός μας λέει: ''Εάν σε ραπίσει κάποιος στον δεξιό σιαγόνα, στρέψε σ' αυτόν και την άλλη'' (Ματθ. 5,39); Δεν το λέει επειδή, όσο μακρόθυμος γίνεται κανείς, τόσο περισσότερο ωφελεί με την μέγιστη ωφέλεια και τον εαυτόν του και εκείνον; Για τούτο διέταξε να στρέφει κανείς και την άλλη σιαγόνα, για να ικανοποιήσει την επιθυμία του οργιζομένου. Γιατί ποιός είναι τόσο θηρίο, ώστε να μην ντραπεί πλέον;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με το να ανταποδώσεις το χτύπημα αρχίζει ο πόλεμος, ενώ με το να στρέψεις τη σιαγόνα τερματίζεται ο πόλεμος. Και με το να ανταποδώσεις το χτύπημα, ανάβεις τη φωτιά του άλλου, ενώ με την υποχώρηση, σβήνεις και την δική σου!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τον Χριστό ο μαθητής Του Τον πρόδωσε, οι άλλοι Τον εγκατέλειψαν και έφυγαν, εκείνοι που ευεργετήθηκαν Τον έφτυσαν, ο δούλος του αρχιερέως Τον ράπισε, οι στρατιώτες Τον κολάφιζαν, οι διερχόμενοι Τον κορόϊδευαν και Τον βλασφημούσαν, οι ληστές Τον κατηγόρησαν και σε κανένα δεν απηύθυνε λόγο, αλλά τους αντιμετώπιζε όλους με σιωπή, διδάσκοντας εσένα έμπρακτα, ότι όσο ήρεμα υποφέρεις, τόσο περισσότερο θα νικήσεις όσους σε κακοποιούν και θα εκτιμηθείς απ' όλους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι ποτέ δυνατόν η φωτιά να σβήνεται δια της φωτιάς; Ό,τι είναι το νερό στο σβήσιμο της φωτιάς, είναι η καλοσύνη, η πραότητα και η ανεξικακία στον θυμό και την κακία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ανεξικακία είναι μεγάλο όπλο στους πειρασμούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς τα ακόντια όταν πέσουν πάνω σε ανθεκτικό, σκληρό και στερεό μέρος, επανέρχονται με μεγάλη ορμή σε εκείνους που τα εκσφενδόνισαν, ενώ όταν δεν συναντήσουν αντίσταση, επειδή το μέρος είναι μαλακό, το ακόντιο παραμένει εκεί. Έτσι

ακριβώς και εμείς, αν αμυνόμαστε στην κακία των αναιδών ανθρώπων, τόσο περισσότερο εκείνοι εξαγριώνονται, όταν όμως υποχωρούμε και κάνουμε παραχωρήσεις, εύκολα καταπαύουμε, όλη τη μανία τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν εξευμενίζει τόσο τον Θεό, όσο το να αγαπούμε τους εχθρούς μας και να ευεργετούμε εκείνους που μας βλάπτουν. Όταν κάποιος σου κάνει κακό, μην δεις προς αυτόν, αλλά προς το δαίμονα που κινεί αυτόν και όλη την οργή σου αδειασέ την σ' αυτόν, ενώ αυτόν που κινείται από το δαίμονα να τον ευσπλαχνιστείς... Εάν αυτά δεν τα κατορθώσουμε, άσκοπα και ανώφελα ήρθαμε στον κόσμο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν έρθει κάποιος και σου πει, ότι ο τάδε σε έβρισε και διαρκώς σε κακολογεί σε όλους, εσύ αυτόν που σε βρίζει και σε κακολογεί, να τον επαινέσεις μπροστά σε όσους σε ακούνε. Τότε εσένα, γι' αυτήν σου την στάση, θα σε επαινέσουν και θα σε θαυμάσουν, εκείνον όμως θα τον μισήσουν, σαν να επρόκειτο για κάποιο θηρίο, διότι εκείνος χωρίς να τον αδικήσεις, σε λύπησε και παρολο αυτό, εσύ τον αντάμειψες με τον καλό σου λόγο. Αλλά εκτός αυτού, θα μπορέσεις να αποδείξεις, ότι όλα όσα λέχτηκαν εις βάρος σου, ήταν συκοφαντικά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θαύμασε την ευσεβή διάθεση: Ο Πάγκαλος Ιωσήφ, όχι μόνο συγχώρεσε τα αδέρφια του για κάθε κακό που ενήργησαν εναντίον του, όχι μόνο τα απάλλαξε από κάθε κατηγορία, αλλά και τους συμβουλεύει τώρα που αναχωρούν από την Αίγυπτο, να μην διαπληκτίζονται μεταξύ τους στο δρόμο, ούτε να αλληλοκατηγορούνται, για όσα είχαν συμβεί... Ποιός μπορεί να θαυμάσει και να υμνήσει επάξια την αρετή του Αγίου Ιωσήφ, ανδρός που εφάρμοσε εξολοκλήρου την εντολή της Καινής Διαθήκης; Αυτό που ο Χριστός συνιστά στους Αποστόλους, λέγοντας: ''Να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να προσεύχεστε για όσους σας κάνουν κακό'', αυτό και κάτι παραπάνω έκανε ο Ιωσήφ. Πραγματικά, όχι απλώς έδειξε μεγάλη αγάπη προς τους φονείς αδερφούς του, αλλά κάνει τα πάντα, ώστε να τους εξηγήσει, πως δεν έκαναν τίποτε κακό εις βάρος του! Ω, αρετή υπερβολική! Ω, ευγνωμοσύνη στο Θεό, σε υπέρτατο βαθμό! Ω, αγάπη, πλούσια προς τον Θεό!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γι' αυτό θαυμάζουμε τον Μωϋσή, που παρότι ο λαός του πολλές φορές τον περιφρόνησε και τον αποστράφηκε, όταν ο Κύριος του είπε: ''Άφησέ Με να τους καταστρέψω...'', ο Μωϋσής έδειξε ανεξικακία σ' αυτούς και είπε στον Κύριο: ''Αν λοιπόν συγχωρήσεις την αμαρτίας τους, συγχώρεσέ τους. Διαφορετικά, εξάλειψε και κατέστρεψε και εμένα μαζί τους...''!!!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας καταδιώκεσαι εσύ, μην καταδιώκεις... Ας σταυρώνεσαι εσύ, μην σταυρώνεις... Ας αδικείσαι εσύ, μην αδικήσεις... Ας συκοφαντείσαι εσύ, μην συκοφαντείς... Γίνε καλοσυνάτος και όχι αυστηρός με το κακό. Μην μισήσεις τον αμαρτωλό... Θυμήσου ότι και εσύ είσαι κοινωνός της γήινης φύσεως και να ευεργετείς όλους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όταν σε προσβάλλουν να μην οργίζεσαι, ούτε να ανταποδίδεις κακό αντί κακού σε κανέναν, αλλά να τους αφήνεις στη δίκαιη κρίση του Θεού.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η ανεξικακία διδάσκει την μετριοπάθεια, την συγγνώμη, την αοργησία, την μακροθυμία, την πραότητα και την αμνησικακία. Ο ανεξίκακος εγκαταλείπει την εκδίκηση χάριν της ειρήνης και ανταποδίδει με ευεργεσία το κακό, που έχει υποστεί, από αγάπη προς τον πλησίον.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Παράδειγμα ανεξικακίας είναι ο Χριστός και οι μαθητές Αυτού, οι οποίοι ενώ τους Σταύρωναν και τους θανάτωναν, προσεύχονταν υπέρ των δημίων τους. Ο ανεξίκακος είναι τύπος του Χριστού.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ο Θεός αγαπάει τον αμνησίκακο, δέχεται τη θυσία του και εισακούει την προσευχή του. Του συγχωρεί τα παραπτώματα και τον καθαρίζει από τις αμαρτίες.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όταν σας προσβάλλει το κακό, να έχετε ευλυγισία και να στρέφεστε στο καλό. Το κάθε κακό να το μετατρέπετε, να το μεταστοιχειώνετε, να το μεταβάλλετε σε καλό. Η μεταστοιχείωση αυτή γίνεται μόνο με την Χάρη. Για να γίνει αυτό, ο άνθρωπος πρέπει να έχει δοθεί «εξ όλης ψυχής και εξ όλης καρδίας» στον Χριστό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Άμα έρθει μέσα μας το καλό, η αγάπη, ξεχνάμε το κακό που μας κάνανε. Εδώ κρύβεται το μυστικό. Όταν το κακό έρχεται από μακριά, δεν μπορείτε να το αποφύγετε. Η μεγάλη τέχνη είναι, όμως να το περιφρονήσετε. Με την Χάρη του Θεού, ενώ θα το βλέπετε, δεν θα σας επηρεάζει, διότι θα είστε πλήρεις χάριτος.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Δεν θέλει ο Χριστός να έχεις εναντίον κανενός γενικά ανθρώπου μίσος ή λύπη ή οργή ή μνησικακία, για οποιοδήποτε πρόσκαιρο πράγμα. Και αυτό το φωνάζουν στον καθένα τα τέσσερα Ευαγγέλια.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Τρεις βαθμίδες ανεξικακίας υπάρχουν: Η πρώτη βαθμίδα είναι να δέχεται κανείς τις ατιμίες και τις προσβολές που του προξενούν, χωρίς να αντιδράει, έστω με πικρία και οδύνη ψυχής. Η δεύτερη βαθμίδα είναι να δέχεται κανείς τις ατιμίες αυτές χωρίς λύπη, με ψυχική ειρήνη. Και η τρίτη βαθμίδα είναι η τέλεια και στην οποία δέχεται κανείς τις ατιμίες που του γίνονται ως χαρές και επαίνους. Η πρώτη βαθμίδα είναι για τους αρχάριους στην πνευματική ζωή, η δεύτερη είναι για τους κάπως προχωρημένους, ενώ η τρίτη είναι για τους τέλειους και τους αγίους.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Εμείς πρέπει να προσευχόμαστε για όλους που μας κακολογούν και να ζητούμε από τον Θεό να τους δίνει μετάνοια, φωτισμό και υγεία και να μην αφήνουμε μέσα μας ούτε ίχνος μίσους γι' αυτούς. Να κρατούμε μόνον την πείρα από τον πειρασμό, να πετούμε όλα τα φαρμάκια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να αποκτήσεις μητρική καρδιά για τους άλλους. Βλέπεις, η μάνα όλα τα συγχωρεί και καμμιά φορά κάνει πως δεν βλέπει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να γίνουμε παιδιά στην ακακία, όχι στο μυαλό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Θα συμφωνήσω μαζί σου, ότι το να αμύνεται κανείς δεν είναι άδικο, αλλά πρέπει και εσύ να συμφωνήσεις, ότι δεν είναι και φιλοσοφημένο. Αυτό που λες θα ήταν λογικό, αν ήταν εύκολο και χωρίς πολλές περιπλοκές. Αν όμως, πριν να δικαιωθεί κανείς, αδικείται χίλιες φορές, τότε είναι καλύτερα να μην προσθέτει στην αδικία που του έγινε και άλλο κακό. Σου φαίνεται ότι μιλάω με αινίγματα; Θα προσπαθήσω λοιπόν να σου εξηγήσω: Σκέψου, αν θελήσει κανείς να αμυνθεί, τι χρειάζεται να πάθει. Πρώτα τον πλημμυρίζει ο θυμός και μετά τον διαλύει η οργή. Γιατί πρώτα φέρνει στο μυαλό του αυτό που έπαθε και μετά οργίζεται και επιθυμεί την ανταπόδοση. Τρίτο, προκαλεί ταραχή γύρω του. Τέταρτο, κάνει χίλιους δύο λογισμούς. Πέμπτο, τον πιάνει δέος και τρεμούλα και αγωνία γιατί τον τρώει ο θυμός και τον συγκλονίζει ο φόβος για το πώς θα πετύχει την αντεπίθεσή του. Δεν σου φαίνεται λοιπόν, πως τιμωρείται αυτός ο ίδιος, πριν τιμωρήσει τον άλλον; Ενώ αυτός που φιλοσοφεί απαλλάσσεται από όλα αυτά. Φυσικά! Είναι κύριος της κατάστασης και εκεί τελειώνει το πράγμα. Με τον άλλο δεν είναι έτσι, χρειάζεται να βρει κατάλληλο χρόνο, τόπο, πονηριά και κακία, όπλα και μεθόδους, κολακεία και δουλικότητα και υποκρισία. Βλέπεις πόσο δύσκολη είναι η κακία ενώ η αρετή είναι εύκολη; Πόσο η μια είναι γεμάτη φασαρίες ενώ η άλλη ατάραχη; Και όσο ο πονηρός άνθρωπος τα παθαίνει αυτά, άλλο τόσο απολαμβάνει γαλήνη αυτός που επιλέγει την αρετή. Επιπλέον, αυτός που αντεπιτίθεται, ανοίγει ένα φαύλο κύκλο έχθρας, ενώ αυτός που φιλοσοφεί βάζει γρήγορα στην έχθρα ένα τέλος. Γι' αυτόν τον λόγο ημερεύει και τον άλλο, που είναι ανόητος, και τον προκαλεί να γίνουν φίλοι...

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Σε εκείνους που μας κακολογούν, μας βρίζουν ή μας κακομεταχειρίζονται, έχουμε εντολή, να μην ανταποδίδουμε την κακολογία ή την κακομεταχείριση, αλλά μάλλον να τους εγκωμιάζομε και να τους ευλογούμε. Γιατί στο μέτρο που ειρηνεύομε με τους ανθρώπους, πολεμούμε τους δαίμονες· ενώ όταν μνησικακούμε και πολεμούμε τους αδελφούς μας, έχουμε ειρήνη με τους δαίμονες, με τους οποίους έχουμε διδαχθεί, να έχουμε τέλειο μίσος και ασυμφιλίωτο πόλεμο.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Ο Κύριος επέτρεψε να Του πάρουν τα ενδύματα και να Τον καθηλώσουν στο Σταυρό. Μ' αυτό μας δίδαξε, να είμαστε άκακοι και όχι εκδικητικοί, σε ό,τι κακό και άδικο μας προξενούν οι άνθρωποι.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Να χαίρεσαι όχι όταν ευεργετείς κάποιον, αλλά όταν χωρίς μνησικακία υπομένεις τις θλίψεις που σου προξενεί ο άλλος, ιδιαίτερα ο ευεργετημένος από σένα.

~ Άγιος Αλέξιος Μετσώφ ~

Δεν πρέπει να τρέφεις στην καρδιά σου μίσος και αντιπάθεια κατά του πλησίον, που σε εχθρεύεται. Αλλά να τον αγαπάς και να του κάνεις όσο μπορείς καλό, ακολουθώντας την εντολή του Χριστού: «Αγαπάτε τους εχθρούς υμών, καλώς ποιείτε τοις μισούσιν υμάς» (Ματθ. 5,44).

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Όταν θέλετε να νικήσετε τους δαίμονες, οφείλετε να υποχωρείτε μπροστά στην κακία των ανθρώπων. Σε προσβάλλει κάποιος; Υποχώρησε σ' αυτόν και τότε θα επέλθει ειρήνη και ησυχία, που λυτρώνει τον άνθρωπο από την σύγχυση.

~ Όσιος Σεραφείμ Ρομαντσόφ ~

Δεν είναι σπουδαίο κατόρθωμα το να εκδικηθείς αυτόν που σε έβλαψε. Είναι όμως αληθινός ηρωισμός, είναι ψυχικό μεγαλείο το να υπομείνεις το κακό αγόγγυστα και με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η ακακία και η απλότητα περισσότερο από όλες τις αρετές, προσελκύουν τη Χάρη και το Έλεος του Θεού.

~ Στάρετς Παρθένιος ~

Ο Θεός μας θέλει σαν τα μικρά και άκακα παιδάκια, που δεν θέλουν να κακολογήσουν, δεν θέλουν να πουν τίποτε. Από την μία τα χτυπάς και από την άλλη σε αγκαλιάζουν, σε χαϊδεύουν και σε αγαπούν.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Μην κρατάς κακία εναντίον κανενός ανθρώπου, έστω και αν είναι κακός, διότι η προσευχή σου, δεν θα εισακουστεί από τον Θεό. Νίκησε το κακό με το καλό! Μείνε πρόβατο και με τη δύναμη του Χριστού θα νικήσεις τους λύκους!

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Διότι, τίποτε δεν εξευμενίζει τόσο τον Θεό, όσο το να αγαπούμε τους εχθρούς μας και να ευεργετούμε εκείνους που μας βλάπτουν.

~ Είπε Γέρων ~

Όσο φέρνουμε στο νου μας, το τι κακό μας έκαναν, τι λόγο μας είπαν, πόσο μας αδίκησαν και πως μας συμπεριφέρθηκαν, τόσο απομακρύνουμε τον Θεό από τον εαυτόν μας. Όταν όμως διώχνουμε από τον νου μας αυτές τις σκέψεις, τότε διώχνουμε τους διαβόλους από κοντά μας.

~ Παναγόπουλος ~

Οι άνθρωποι που θέλουν να διαπιστώσουν, εάν έχουν προχωρήσει στον Χριστιανισμό, πρέπει να βάλουν ως μέτρο την ανεξικακία. Το πως δηλ. αντιμετωπίζουν την κακία των συνανθρώπων τους. Η ανεξικακία νικάει και αφοπλίζει τον άνθρωπο που αμάρτησε. Είχα πάει κάποτε, να ομιλήσω στην επαρχία. Και ήρθαν άνθρωποι με το κλαδευτήρι να με σκοτώσουν, γιατί τόλμησα να ομιλήσω στην περιοχή τους. Πήραν το κλαδευτήρι και είχαν σκοπό να με κόψουν το κεφάλι. Όμως, παρόλο αυτά, δεν πτοήθηκα και έκανα κανονικά την ομιλία μου. Την επόμενη φορά που ξαναπήγα να ομιλήσω εκεί, εκείνος που κρατούσε το κλαδευτήρι για να με σκοτώσει, ήταν ο πρώτος που με φίλησε το χέρι και με είπε: Να σε φιλήσω και τα πόδια! Γιατί έγινες μεγάλη αιτία με την ανεξικακία σου, να πιστέψω στο Χριστό. Εγώ το θηρίο!

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ένας ιερέας επιζών του ολοκαυτώματος του Διστόμου: ''Ταϊστε τους Γερμανούς''

Ο επικεφαλής του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού στην Ελλάδα, Σουηδός Στούρε Λιννέρ, στο βιβλίο του «Η Οδύσσειά μου», γράφει:

Παντρευτήκαμε στις 14 Ιουνίου 1944. Ο υπεύθυνος της Ελληνικής επιτροπής, Έμιλ Σάνστρομ, παρέθεσε γαμήλιο γεύμα προς τιμήν μας. Αργά το βράδυ με πλησίασε και με απομάκρυνε από τα γέλια και τις φωνές προς μια γωνιά, όπου θα μπορούσαμε να μιλήσουμε οι δυο μας.

Μου έδειξε ένα τηλεγράφημα που μόλις είχε λάβει: Οι Γερμανοί έσφαζαν για τρεις ημέρες τον πληθυσμό του Διστόμου, στην περιοχή των Δελφών και στη συνέχεια πυρπόλησαν το χωριό. Πιθανοί επιζώντες είχαν ανάγκη άμεσης βοήθειας.

Το Δίστομο ήταν μέσα στα όρια της περιοχής, την οποία την εποχή εκείνη, ήμουν αρμόδιος να τροφοδοτώ με τρόφιμα και φάρμακα. Έδωσα με τη σειρά μου το τηλεγράφημα στην Κλειώ να το διαβάσει, εκείνη έγνεψε κι' έτσι αποχωρήσαμε διακριτικά από τη χαρούμενη γιορτή.

Περίπου μια ώρα αργότερα ήμασταν καθ' οδόν μέσα στη νύχτα. Απαιτήθηκε ανυπόφορα μεγάλο χρονικό διάστημα, έως ότου διασχίσουμε τους χαλασμένους δρόμους και τα πολλά μπλόκα για να φτάσουμε, χαράματα πια, στον κεντρικό δρόμο που οδηγούσε στο Δίστομο. Από τις άκρες του δρόμου ανασηκώνονταν γύπες από χαμηλό ύψος, αργά και απρόθυμα, όταν μας άκουγαν που πλησιάζαμε. Σε κάθε δέντρο, κατά μήκος του δρόμου και για εκατοντάδες μέτρα, κρεμόντουσαν ανθρώπινα σώματα, σταθεροποιημένα με ξιφολόγχες, κάποια εκ των οποίων ήταν ακόμη ζωντανά.

Ήταν οι κάτοικοι του χωριού, που τιμωρήθηκαν μ' αυτό τον τρόπο: Θεωρήθηκαν ύποπτοι για παροχή βοήθειας στους αντάρτες της περιοχής, οι οποίοι επιτέθηκαν σε δύναμη των Ες Ες. Μέσα στο χωριό σιγόκαιγε ακόμη φωτιά στα αποκαΐδια των σπιτιών. Στο χώμα κοίτονταν διασκορπισμένοι εκατοντάδες άνθρωποι κάθε ηλικίας, από υπερήλικες έως νεογέννητα. Σε πολλές γυναίκες είχαν σχίσει τη μήτρα με την ξιφολόγχη και αφαιρέσει τα στήθη, άλλες κείτονταν στραγγαλισμένες, με τα εντόσθια τυλιγμένα γύρω από το λαιμό. Φαινόταν σαν να μην είχε επιζήσει κανείς...

Μα να! Ένας παππούς στην άκρη του χωριού! Από θαύμα είχε καταφέρει να γλιτώσει τη σφαγή. Ήταν σοκαρισμένος από τον τρόμο, με άδειο βλέμμα, τα λόγια του πλέον μη

κατανοητά. Κατεβήκαμε στη μέση της συμφοράς και φωνάζαμε στα ελληνικά: «Ερυθρός Σταυρός! Ερυθρός Σταυρός! Ήρθαμε να βοηθήσουμε!»

Από μακριά μας πλησίασε διστακτικά μια γυναίκα. Μας αφηγήθηκε ότι ένας μικρός αριθμός χωρικών πρόλαβε να διαφύγει προτού ξεκινήσει η επίθεση. Μαζί με εκείνην αρχίσαμε να τους ψάχνουμε. Αφού ξεκινήσαμε οι τρείς μας διαπιστώσαμε ότι {η γυναίκα} είχε πυροβοληθεί στο χέρι. Τη χειρουργήσαμε αμέσως με χειρουργό την Κλειώ. Ήταν το ταξίδι του μέλιτός μας!

Λίγον καιρό αργότερα η επαφή μας με το Δίστομο θα αποκτούσε και έναν αξιοσημείωτο επίλογο.

Όταν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την Ελλάδα, δεν πήγαν και τόσο καλά τα πράγματα, αφού μια γερμανική μονάδα κατάφερε να περικυκλωθεί από αντάρτες ακριβώς στην περιοχή του Διστόμου. Σκέφθηκα ότι αυτό ίσως θεωρηθεί από τους Έλληνες ως ευκαιρία για αιματηρή εκδίκηση, πόσω μάλλον που η περιοχή εδώ και καιρό είχε αποκοπεί από κάθε παροχή βοήθειας σε τρόφιμα. Ετοίμασα λοιπόν φορτηγά με τα αναγκαία τρόφιμα, έστειλα μήνυμα στο Δίστομο για την άφιξή μας και έτσι βρεθήκαμε στο δρόμο για εκεί, για άλλη μια φορά, η Κλειώ και εγώ.

Όταν φτάσαμε στα όρια του χωριού, μας συνάντησε μια επιτροπή, με τον παπά στη μέση. Έναν παλαιών αρχών πατριάρχη, με μακριά, κυματιστή, λευκή γενειάδα. Δίπλα του στεκόταν ο αρχηγός των ανταρτών, με πλήρη εξάρτηση. Ο παπάς πήρε το λόγο και μας ευχαρίστησε εκ μέρους όλων που ήρθαμε με τρόφιμα.

Μετά πρόσθεσε:

«Εδώ είμαστε όλοι πεινασμένοι, τόσο εμείς οι ίδιοι, όσο και οι Γερμανοί αιχμάλωτοι. Τώρα, εάν εμείς λιμοκτονούμε, είμαστε τουλάχιστον στον τόπο μας. Οι Γερμανοί δεν έχουν χάσει μόνο τον πόλεμο, είναι επιπλέον και μακριά από την πατρίδα τους. Δώστε τους το φαγητό που έχετε μαζί σας, έχουν μακρύ δρόμο μπροστά τους!».

Σ' αυτή του τη φράση γύρισε η Κλειώ το βλέμμα της και με κοίταξε. Υποψιαζόμουν τι ήθελε να μου πει με αυτό το βλέμμα, αλλά δεν έβλεπα πλέον καθαρά. Απλά στεκόμουν και έκλαιγα...

Ο Άγιος Ευθύμιος και οι σιτοκλέφτες

Ένα βράδυ, ενώ το φεγγάρι ήταν ολόγιομο και έφεγγε μέσα στο σκοτάδι, ο Άγιος Ευθύμιος ο Νέος, μόλις είχε τελειώσει τους μεσονυκτικούς ύμνους στο Ναό, και όπως συνήθιζε, έκανε μια μικρή βόλτα στα παρεκκλήσια της Μονής, για να αποτινάξει τον ύπνο από τα βλέφαρά του και να συνεχίσει έπειτα την αγρυπνία του.

Ξαφνικά μέσα στη γλυκειά ηρεμία της αστροφεγγιάς, βλέπει δύο άνδρες να κλέβουν το σιτάρι της Μονής από τις υπόγειες αποθήκες. Ο ένας έβγαζε από το υπόγειο το σιτάρι και το τοποθετούσε μέσα σε σακιά, ενώ ο άλλος τα έπαιρνε και τα στοίβαζε σε μια γωνιά, που κανένας δεν μπορούσε να τα διακρίνει. Μόλις όμως ο μεταφορέας εκείνος σιτοκλέφτης, είδε από μακριά τον Όσιο να έρχεται, έτρεξε να φύγει και άφησε τον σύντροφό του μέσα στο λάκκο χωρίς βοηθό.

Ο Άγιος Ευθύμιος κατάλαβε τι συνέβαινε, πόνεσε τα πλάσματα του Θεού που βρίσκονταν σε τόση άθλια κατάσταση φτώχειας, ώστε να φθάνουν στη δολιότητα και στην κλεψιά και πήρε την απόφαση να αναπληρώσει εκείνον που κρύφτηκε από φόβο. Πράγματι, ο σιτοκλέφτης που έμεινε στον λάκκο και άδειαζε την αποθήκη, χωρίς να

αντιληφθεί απολύτως τίποτε από όσα έγιναν, εξακολουθούσε να βγάζει επάνω το σιτάρι, ο δε Άγιος Ευθύμιος το παραλάμβανε και το μετέφερε.

Αφού λοιπόν ο άνθρωπος αυτός έβγαλε από το υπόγειο αρκετό σιτάρι και ήθελε να ανέβη επάνω, του είπε ψιθυριστά στο αυτί ο Μέγας Ευθύμιος:

- Θα φύγουμε και θα αφήσουμε εκείνα τα τυριά; Και συγχρόνως του έδειχνε με το δάκτυλο το σημείο που βρίσκονταν.

Εκείνος από το φόβο του δεν είχε ακόμη καταλάβει τι συνέβαινε και του λέει:

- Από πού το ξέρεις εσύ ότι έχει εκεί τυριά;

Άκουσα, του λέει ο Άγιος, πριν από λίγο τον Επίσκοπο να το λέει. Ο σιτοκλέφτης έψαξε αμέσως και βρήκε τα τυριά. Πήρε όσα νόμιζε ότι του χρειάζονται, τα έδωσε στα χέρια του βοηθού του, του Αγίου Ευθυμίου, και εκείνος τα στοίβαζε στην ίδια γωνιά που ήταν το σιτάρι. Τέλος του έδωσε και το χέρι και τον τράβηξε επάνω.

Μόλις ο κλέφτης αντιλήφθηκε ποιός ήταν εκείνος, που τον τράβηξε επάνω και τον βοηθούσε τόση ώρα, άρχισε να τρέμει, πάγωσε, κυριολεκτικά, κυριεύτηκε από φόβο, ντροπή και θαυμασμό, μέσα στην ψυχή του ένιωσε υπερβολική συγκίνηση και έπεσε στα πόδια του Αγίου, ζητώντας του συγγνώμη.

Ο Άγιος τον σήκωσε επάνω, τον χάϊδεψε, τον αγκάλιασε και του είπε:

- Μην στενοχωριέσαι, παιδί μου, διότι τα πράγματα αυτά είναι και δικά σου και του Θεού. Και αν πήρες κάτι απ' αυτά, απ' τα δικά σου πήρες και όχι από τα ξένα. Και πάλι όταν έχεις ανάγκη, έλα πάλι να πάρεις. Ο σιτοκλέφτης παρηγορήθηκε με τα λόγια του Αγίου και έμεινε θαυμάζοντας την ανεξικακία και την φιλανθρωπία του. Άλλαξε εντελώς από τότε η ζωή του και δεν έπαυσε να διηγείται σε όλους τους φίλους του, τι του συνέβη.

Η ανεξικακία του Μεγάλου Κωνσταντίνου

Ζητούσαν από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο, να τιμωρήσει μερικούς, που τόλμησαν να παραμορφώσουν το άγαλμά του λιθοβολώντας το.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος ψηλαφώντας το πρόσωπό του με το χέρι, τους είπε:

- Ούτε κανένα πόνο αισθάνομαι, ούτε παραμορφωμένο βλέπω το πρόσωπό μου. Γιατί να τους τιμωρήσω;

Όλο και πιο ψηλά

Κατά την εικονομαχία ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Λέοντας ο Ίσαυρος, έδωσε εντολή να θανατωθεί κρυφά μέσα στην φυλακή ο Επίσκοπος Βήρυλλος, που ήταν φυλακισμένος, για τους αγώνες του υπέρ της Ορθοδοξίας.

Ο Βήρυλλος παλιότερα ήταν φίλος του αυτοκράτορα. Πρεσβύτερος και αργότερα αρχιερέας, έγινε κυρίως χάρη στην επιμονή του αυτοκράτορα, που τον θαύμαζε για την αγία ζωή του. Όταν λοιπόν ήρθαν οι στρατιώτες για να τον θανατώσουν, κάθισε και έγραψε το παρακάτω γράμμα και παρακάλεσε τον αξιωματικό που ήταν επικεφαλής του αποσπάσματος να το δώσει στον αυτοκράτορα και το οποίο έγραφε:

- Βασιλιά πάντα ήθελες να τιμάς τον παλιό σου φίλο. Από απλό μοναχό, με ύψωσες στο αξίωμα του ιερέα. Από ιερέα με ύψωσες στο αξίωμα του Επισκόπου. Και τώρα από απλό Επίσκοπο, με ανεβάζεις στο βάθρο του μάρτυρα. Σε ευχαριστώ!...

Μαρτυρία μέσα από τις Ρουμάνικες φυλακές

Όταν ήμουν στη φυλακή, αρρώστησα πάρα πολύ. Είχα φυματίωση σε όλη την επιφάνεια και των δύο πνευμόνων και επίσης, τέσσερις σπόνδυλοι είχαν προσβληθεί από την φυματίωση. Είχα επίσης εντερική φυματίωσι, διαβήτη, καρδιακή ανεπάρκεια, ίκτερο και άλλες αρρώστιες, που ούτε να θυμηθώ δεν μπορώ. Ήμουν κοντά στο θάνατο...

Στα δεξιά μου ήταν ένας ιερεύς ονόματι Ίσκου. Ήταν ηγούμενος ενός μοναστηριού. Αυτός ο άνθρωπος, γύρω στα σαράντα, είχε βασανιστεί τόσο πολύ, που βρισκόταν κοντά στο θάνατο. Όμως το πρόσωπο του ήταν γαλήνιο. Μιλούσε για την ελπίδα του στη Βασιλεία των Ουρανών, για την αγάπη του στο Χριστό, για την πίστη του. Ακτινοβολούσε χαρά...

Στα αριστερά μου ήταν ο κομμουνιστής βασανιστής που είχε βασανίσει σχεδόν μέχρι θανάτου αυτό τον ιερέα. Είχε συλληφθεί απο τους ίδιους τους συντρόφους του...

Έτσι συνέβη, ώστε ο κομμουνιστής βασανιστής, που είχε βασανίσει αυτό τον ιερέα σχεδόν μέχρι θανάτου,να έχει βασανιστεί και αυτός σχεδόν μέχρι θανάτου από τους συντρόφους του. Και ξεψυχούσε δίπλα μου. Η ψυχή του βασανιζόταν στην επιθανάτια αγωνία.

Την νύκτα με ξυπνούσε λέγοντας:

- Πάτερ, σε παρακαλώ, προσευχήσου για μένα! Δεν μπορώ να πεθάνω.

Έχω διαπράξει τόσα τρομερά εγκλήματα.

Τότε είδα ένα θαύμα: Είδα τον ετοιμοθάνατο ιερέα να φωνάζει δύο άλλους κρατουμένους. Στηριζόμενος στους ώμους τους, πέρασε σιγά – σιγά μπροστά από το κρεβάτι μου, κάθισε στο πλευρό του κρεβατιού του φονευτή του και χάϊδεψε το κεφάλι του – δεν θα τη ξεχάσω ποτέ αυτή την κίνηση. Παρακολουθούσα ένα ''δολοφονημένο'' άνθρωπο να χαϊδεύει το φονιά του. Αυτή είναι η αγάπη! Μπόρεσε να βρει ένα χάδι για εκείνον!

Τότε είπε ο ιερεύς σε εκείνο τον άνθρωπο:

- Είσαι νέος. Δεν ήξερες τι έκανες. Σε αγαπώ με όλη μου την καρδιά!

Όμως δεν είπε απλώς αυτά τα λόγια. Μπορείς να πεις ''αγαπώ'' και να είναι απλώς μια λέξη με πέντε γράμματα. Αυτός όμως, πράγματι αγαπούσε.

- Σε αγαπώ με όλη μου την καρδιά.

Έπειτα συνέχισε:

- Αν εγώ, που είμαι αμαρτωλός, μπορώ να σε αγαπώ τόσο πολύ, για φαντάσου το Χριστό, που είναι η αγάπη σαρκωμένη, πόσο πολύ σε αγαπάει...! Και όλοι οι Χριστιανοί τους οποίους έχεις βασανίσει, να ξέρεις, σε συγχωρούν, σε αγαπούν και ο Χριστός σε αγαπάει. Επιθυμεί τη σωτηρία σου πολύ περισσότερο από όσο εσύ επιθυμείς να σωθείς. Απορείς για το αν είναι δυνατόν να συγχωρηθούν οι αμαρτίες σου... Εκείνος επιθυμεί να σου συγχωρήσει τις αμαρτίες σου περισσότερο από όσο επιθυμείς εσύ να συγχωρηθείς. Ποθεί να βρεθείς μαζί Του στον ουρανό πολύ περισσότερο από όσο θέλεις εσύ να βρεθείς στον ουρανό μαζί Του. Είναι όλος αγάπη. Το μόνο που χρειάζεται είναι να στραφείς πρός Αυτόν και να μετανοήσεις...

Μέσα σε αυτό το κελλί της φυλακής, όπου δεν ήταν δυνατόν να υπάρχει το απόρρητο, άκουσα και εγώ την εξομολόγηση του φονιά πρός το θύμα. Η ζωή είναι πολύ πιο συγκλονιστική από τα μυθιστορήματα. Κανένας μυθιστοριογράφος δεν έχει γράψει ποτέ κάτι τέτοιο. Το θύμα, ετοιμοθάνατο, δεχόταν την εξομολόγηση του φονιά. Ο δολοφονημένος έδωσε την άφεση στο φονιά του.

Προσευχήθηκαν μαζί, αγκάλιασε ο ένας τον άλλο και ο ιερεύς επέστρεψε στο κρεβάτι του. Και οι δύο πέθαναν την ίδια εκείνη νύκτα!!!

Ήταν η νύκτα των Χριστουγέννων.

Αλλά δεν ήταν μία Χριστουγεννιάτικη νύκτα, κατά την οποία απλώς φέραμε στη μνήμη μας, ότι πριν δύο χιλιάδες χρόνια γεννήθηκε ο Χριστός στη Βηθλεέμ.

Ήταν μία Χριστουγεννιάτικη νύκτα στην οποία ο Χριστός γεννήθηκε στην καρδιά ενός κομμουνιστή δολοφόνου...

Αυτά είναι πράγματα, που έχω δεί με τα ίδια μου τα μάτια.

Διακονία αγάπης

Κάποιος γέροντας επισκεπτόταν νοσοκομεία και παρηγορούσε και διακονούσε ασθενείς. Κάποια μέρα που επισκέφτηκε το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, γνώρισε εκεί μία ασθενή, που είχε εγχειριστεί στο παχύ έντερο και την οποία διακονούσε με πολύ αγάπη και πιστότητα κάποια άλλη κυρία.

Ο γέροντας παρατηρούσε εντυπωσιασμένος αρκετές ημέρες τη φροντίδα αυτής της κυρίας, γιατί εξαιτίας της αφαίρεσης τμήματος του παχέους εντέρου, οι γιατροί είχαν ανοίξει παρά φύση έδρα στό πλάϊ της κοιλιάς της ασθενούς, για να εξυπηρετείται η λειτουργία του εντέρου και αυτή η ταλαιπωρία της ασθενούς συνοδευόταν και από δυσοσμία.

Κάποια μέρα όμως δεν ήρθε εκείνη η κυρία που τη διακονούσε και την ανάπαυε και προσφέρθηκε ο γέροντας να τη διακονήσει.

Καθώς τη διακονούσε την ρώτησε:

- Γιατί δεν ήρθε σήμερα εκείνη η συγγενής σας;

Η ασθενής με σιγανή φωνή, του είπε:

- Δεν είναι συγγενής μου...

- Να με συγχωρείται, αλλά με την αγάπη που σας δείχνει, νομίζει κανείς ότι είναι αδελφή σας!

Τότε εκείνη βούρκωσε και με τρεμάμενη φωνή είπε στον γέροντα να πλησιάσει, να του πει μυστικά. Ο μοναχός έσκυψε και ακούει την ασθενή να του λέει:

- Η γυναίκα που με διακονεί με τόση αγάπη, εγώ κάποτε της έκλεψα τον άνδρα και διέλυσα το σπίτι της!

Τέτοιο πνεύμα αυτοθυσίας και ανεξικακίας έχουν μόνο εκείνοι, που είναι πλημμυρισμένοι από την αγάπη του Κυρίου μας.

Πρότυπο ανεξικακίας

Κάποιος νεαρός, είχε ένα θείο, πραγματικός ''καρχαρίας'', που είχε κατορθώσει να αποσπάσει με πονηρό τρόπο και να ''φάει'' την πολύ μεγάλη περιουσία των γονέων του.

Κάποια μέρα πέθαναν οι γονείς του νεαρού και από την τεράστια περιουσία, είχε απομείνει μόνο ένα παγοποιείο.

Μια μέρα, ήρθε ο νεαρός σπίτι μου και από εκεί επικοινώνησε τηλεφωνικώς με τον θείο του. Αυτοί μιλούσαν, αλλά εγώ καταλάβαινα πάνω - κάτω, αυτά που λέγανε.

Του αποκάλυψε λοιπόν ο θείος, ότι και το παγοποιείο το πούλησε και τα χρήματα που πήρε από την πώληση, τα ξόδεψε και αυτά! Βέβαια δικαιολογήθηκε στον ανιψιό, προκειμένου να τον πείσει, ότι δεν έγινε και τίποτα κακό.

Ο ανιψιός με ηρεμία τον άκουγε, χωρίς να τον λέει τίποτα. Όταν τελείωσε ο θείος το ''μανιφέστο'' του, ο νεαρός λέει στο θείο του:

- Θείε μην κλείσεις, θέλω κάτι να σου πω. Και τί του είπε φαντάζεστε; Ακούστε απάντηση!!!...

- Θείε μπορείς τα πάντα να καταφέρεις με τον τρόπο σου, ακόμα και να με στίψεις, αλλά το μόνο που δεν θα καταφέρεις, είναι να με κάνεις να σε μισήσω!

Ομολογώ, ότι συγκλονίστηκα από την αφοπλιστική απάντηση του νεαρού και θαύμασα το μεγαλείο της ανεξικακίας και της συγχωρητικότητάς του.

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Ένα θηρίο γίνεται αρνάκι

Οι άνθρωποι που θέλουν να διαπιστώσουν, εάν έχουν προχωρήσει στον Χριστιανισμό, πρέπει να βάλουν ως μέτρο την ανεξικακία. Το πως δηλ. αντιμετωπίζουν την κακία των συνανθρώπων τους. Η ανεξικακία νικάει και αφοπλίζει τον άνθρωπο που αμάρτησε.

Είχα πάει κάποτε, να ομιλήσω στην επαρχία. Και ήρθαν άνθρωποι με το κλαδευτήρι να με σκοτώσουν, γιατί τόλμησα να ομιλήσω στην περιοχή τους. Πήραν το κλαδευτήρι και είχαν σκοπό να με κόψουν το κεφάλι.

Όμως, παρόλο αυτά, δεν πτοήθηκα και έκανα κανονικά την ομιλία μου. Την επόμενη φορά που ξαναπήγα να ομιλήσω εκεί, εκείνος που κρατούσε το κλαδευτήρι για να με σκοτώσει, ήταν ο πρώτος που με φίλησε το χέρι και με είπε:

- Να σε φιλήσω και τα πόδια! Γιατί έγινες μεγάλη αιτία με την ανεξικακία σου, να πιστέψω στο Χριστό. Εγώ το θηρίο!

~ Δημήτριος Παναγόπουλος ~

Αυτοί είναι οι πραγματικοί Χριστιανοί...!!!

Επί Τουρκοκρατίας ένας οικογενειάρχης πατέρας, είχε μια υπηρέτρια στο σπίτι του. Αυτή μια μέρα τον πρόδωσε στους Τούρκους, ότι είναι Χριστιανός. Το αποτέλεσμα ήταν, την άλλη μέρα πρωί - πρωί, ο πατέρας να οδηγηθεί στο απόσπασμα.

Πηγαίνοντας στον τόπο της εκτέλεσης, είδε εντελώς τυχαία να μπαίνει η υπηρέτριά του στο γαλατάδικο. Ζήτησε τότε από τον αποσπασματάρχη, να την φέρουν κοντά του, γιατί ήθελε κάτι να της πει. Πράγματι ο αποσπασματάρχης την έφερε μπροστά του.

Τότε ο πατέρας - οικογενειάρχης της λέει:

- Πάρε αυτό το δαχτυλίδι μου, σου αξίζει!

Αυτή ντράπηκε και κοκκίνισε.

Και συνέχισε ο πατέρας:

- Μην ντρέπεσαι, θα το φοράς στο χέρι σου, γιατί έγραψες την καταγγελία εναντίον μου και έγινες η αιτία, σήμερα να συναντηθώ με το Χριστό!

Αυτή ήταν η απάντηση που έδωσε! Καταλάβατε; Ενώ εμείς λέμε, πότε να ξημερώσει, να πάμε να βγάλουμε τα έντερα και τα μάτια εκείνου, που μας έκανε κακό. Και στη συνέχεια ερχόμαστε στην Εκκλησία και ανάβουμε κεριά, συνοδεύουμε νεκρούς και κάνουμε μνημόσυνα, πιστεύοντας ότι είμαστε Χριστιανοί...

Περί ανθρωπιάς

Περικοπές

Τίποτα δεν φανερώνει τόσο πολύ τον ανθρώπινό μας χαρακτήρα, όσο το να είμαστε ευσπλαχνικοί, όσο το να είμαστε φιλάνθρωποι.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως το σιτάρι το κατατρώει ο σκώρος και το σκουλήκι, έτσι και τις ψυχές τις κατατρώει η θηριωδία και η απανθρωπιά. Η αιτία γι' αυτά είναι, το ότι προσηλώθηκαν οι άνθρωποι στα παρόντα και εκτίμησαν μόνο αυτή τη ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος κουράζεται για τον πλησίον του, από καθαρή αγάπη, ξεκουράζεται με την κούραση. Ενώ εκείνος που αγαπάει τον εαυτόν του και τεμπελιάζει, κουράζεται και με το να κάθεται!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν δεν έρχεται ο άνθρωπος στην θέση των άλλων, ακόμη και των ζώων και των εντόμων, δεν γίνεται «άνθρωπος».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να είσαι φρόνιμος και συνετός όταν κάποιος φτωχός άνθρωπος που έχει ανάγκη καταφύγει σε σένα. Ο εχθρός θα προσπαθήσει τότε να ψυχράνει την καρδιά σου, να την κάνει ολότελα αδιάφορη, να φερθεί με περιφρόνηση στον άνθρωπο που βρίσκεται σε ανάγκη. Φρόντισε να ξεπεράσεις μέσα σου την αντιχριστιανική και απάνθρωπη αυτή διάθεση.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο άνθρωπος γίνεται περισσότερο άνθρωπος, όταν ζει περισσότερο για τους άλλους και λιγότερο για τον εαυτόν του.

~ Γέροντας Υάκινθος ~

Το σχολείο θα σας μάθει γράμματα, ενώ η Εκκλησία θα σας κάνει ανθρώπους. Δεν είναι αρκετό να γίνει κάποιος επιστήμονας, αλλά πρέπει να γίνει και άνθρωπος επιστήμονας.

~ Παναγόπουλος ~

Μπορεί να έχουμε πρόσωπο ανθρώπου, αλλά ανθρωπιά δεν έχουμε.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Οι δύο κατηγορίες ανθρώπων

Ρώτησαν τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη:

- Γέροντα, μας λέτε συνέχεια να έχουμε καλό λογισμό, θα σας πούμε όμως, μια περίπτωση, για να δούμε τι μας συμβουλεύετε να απαντούμε. Έρχονται μερικοί άνθρωποι

και μας λένε: Ο τάδε ιερέας παίρνει πολλά λεφτά από τα μυστήρια, ο δείνα καπνίζει πολλά τσιγάρα και πηγαίνει στα καφενεία, ο άλλος λένε πως είναι ανήθικος και γενικά, βγάζουν ένα δριμύ κατηγορητήριο εναντίον των κληρικών και μάλιστα παρουσιάζουν μαζί και αποδείξεις των όσων λένε. Σ' αυτούς τους ανθρώπους τί μπορούμε να λέμε;

Και ο Άγιος Παΐσιος τους είπε:

- Γνώρισα εκ πείρας, ότι σ' αυτή τη ζωή οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι σε δύο κατηγορίες. Τρίτη δεν υπάρχει - ή στη μια θα είναι ή στην άλλη. Η μία, λοιπόν, κατηγορία των ανθρώπων μοιάζει με τη μύγα. Η μύγα έχει την εξής ιδιότητα: να πηγαίνει πάντα και να κάθεται σε ό,τι βρώμικο υπάρχει. Για παράδειγμα, αν ένα περιβόλι είναι γεμάτο λουλούδια, που ευωδιάζουν και σε μια άκρη του περιβολιού κάποιο ζώο έχει κάνει μια ακαθαρσία, τότε μια μύγα, πετώντας μέσα σ' αυτό το πανέμορφο περιβόλι, θα πετάξει πάνω από όλα τα άνθη και σε κανένα δεν θα καθίσει. Μόνο όταν δει την ακαθαρσία, τότε αμέσως θα κατέβει και θα καθίσει πάνω σ' αυτήν και θα αρχίσει να την ανασκαλεύει, αναπαυόμενη στη δυσωδία που προκαλείται από το ανακάτεμα αυτό και δεν θα ξεκολλά από εκεί. Αν τώρα έπιανες μια μύγα και αυτή μπορούσε να μιλήσει και τη ρωτούσες να σου πει, μήπως ξέρει αν πουθενά υπάρχουν τριαντάφυλλα, τότε εκείνη θα απαντούσε πως δε γνωρίζει καν τί είναι αυτά. Εγώ, θα σου πει, ξέρω πως υπάρχουν σκουπίδια, τουαλέτες, ακαθαρσίες ζώων, μαγειρεία, βρωμιές. Η μία λοιπόν μερίδα των ανθρώπων μοιάζει με τη μύγα. Είναι η κατηγορία των ανθρώπων που έχει μάθει πάντα να σκέφτεται και να ψάχνει να βρει ό,τι κακό υπάρχει, αγνοώντας και μη θέλοντας ποτέ να σταθεί στο καλό.

Η άλλη κατηγορία των ανθρώπων μοιάζει με τη μέλισσα. Η ιδιότητα της μέλισσας είναι να βρίσκει και να κάθεται σε ό,τι καλό και γλυκό υπάρχει. Ας πούμε, για παράδειγμα, πως σε μια αίθουσα, που είναι γεμάτη ακαθαρσίες έχει κάποιος τοποθετήσει σε μια γωνιά ένα λουκούμι. Αν φέρουμε εκεί μια μέλισσα, εκείνη θα πετάξει και δεν θα καθίσει πουθενά έως ότου βρει το λουκούμι και μόνον εκεί θα σταθεί. Αν πιάσεις τώρα τη μέλισσα και τη ρωτήσεις που υπάρχουν σκουπίδια, αυτή θα σου πει, ότι δε γνωρίζει, θα σου πει εκεί υπάρχουν γαρδένιες, εκεί τριανταφυλλιές, εκεί θυμάρι, εκεί μέλι, εκεί ζάχαρη, εκεί λουκούμια και γενικά θα είναι γνωστής όλων των καλών και θα έχει παντελή άγνοια όλων των κακών. Αυτή είναι η δεύτερη ομάδα, των ανθρώπων εκείνων που έχουν καλούς λογισμούς και σκέπτονται και βλέπουν τα καλά.

Όταν σ' ένα δρόμο βρεθούν να περπατούν δύο άνθρωποι, οι οποίοι ανήκουν στις δύο αυτές κατηγορίες, τότε φτάνοντας στο σημείο εκείνο όπου ένας τρίτος έκανε την «ανάγκη» του, ο άνθρωπος της πρώτης κατηγορίας, θα πάρει ένα ξύλο και θ' αρχίσει να σκαλίζει τις ακαθαρσίες.

Όταν, όμως περάσει ο άλλος, της δεύτερης κατηγορίας, που μοιάζει με τη μέλισσα, προσπαθεί να βρει τρόπο να τις σκεπάσει με χώμα και με μια πλάκα, για να μην αισθανθούν και οι άλλοι περαστικοί τη δυσωδία αυτή, που προέρχεται από τις βρωμιές.

Εγώ σε όσους έρχονται και μου κατηγορούν τους άλλους - και με δυσκολεύουν - τους λέω αυτό το παράδειγμα και τους υποδεικνύω να διαλέξουν σε ποια κατηγορία θέλουν να βρίσκονται και αναλόγως να ψάξουν να βρουν και τους ανάλογους ανθρώπους της κατηγορίας τους.»

Θα σε ρωτούσα αν έγινες άνθρωπος...

Ήταν ένας ευσεβής πατέρας, ο οποίος είχε 3 παιδιά.

Το ένα από αυτά, ήταν άτακτο και δεν τον άκουγε. Ο πατέρας, πάντα το συμβούλευε με ηρεμία, να μην κάνει αταξίες στη ζώη του και πάνω από όλα να γίνει άνθρωπος.

Ο γιός του όμως αδιαφορούσε, ώσπου μια μέρα, ύστερα από μια παρατήρηση που του έκανε ο πατέρας του, βρόντηξε κατάμουτρα την πόρτα του σπιτιού και δεν ξαναγύρισε πίσω. Θέλησε το παιδί να κάνει τη ζωή του, όπως αυτό επιθυμούσε.

Πέρασαν 23 χρόνια και ο πατέρας είχε πάει σε ένα νησί, για να κάνει μια θεραπεία, αφού εκεί υπήρχαν ιαματικά νερά.

Μόλις τελείωσε τη θεραπεία του, πήρε το καραβάκι, για να επιστρέψει.

Ένας νεαρός που συνταξίδευε μαζί του, είχε πάνω του ναρκωτικά και επειδή φοβόταν τον έλεγχο, σκέφτηκε να τα κρύψει σε μια ανυποψίαστη στιγμή, στην τσάντα του πατέρα.

''Που να τον ελέγξουν αυτόν τον γέρο'', σκέφτηκε.

Να όμως που ο έλεγχος στο λιμεναρχείο ήταν γενικός και εξετάστηκαν όλοι. Και όπως ήταν φυσικό, στην τσάντα του πατέρα βρέθηκαν τα ναρκωτικά.

Τον πήραν και τον οδήγησαν στον λιμενάρχη για ανάκριση.

Ο πατέρας δήλωνε άγνοια.

Ο λιμενάρχης τον ρώτησε τα πάντα γι΄αυτόν ακόμα και για την οικογενειακή του κατάσταση και για τα παιδιά του. Ρώτησε και για εκείνο το τρίτο του παιδί, αλλά δεν ήξερε να απαντήσει, γιατί δεν ήξερε που βρισκόταν.

- Μάλλον δεν θα ήσουνα καλός πατέρας και έφυγε το παιδί σου, συμπέρανε ο λιμενάρχης.

- Όχι, όχι, απάντησε ο πατέρας. Δεν με άκουγε και μια μέρα την κοπάνησε.

Τότε ο λιμενάρχης του λέει:

- Αν σου έλεγαν, ότι αυτό σου το παιδί προόδευσε, πήρε αξιώματα και έχει τώρα μεγάλη θέση, τί θα τον έλεγες; Αν σε έλεγα, για παράδειγμα, ότι εγώ είμαι ο γιός σου (είχε αναγνωρίσει ο γιός τον πατέρα του, αλλά ο πατέρας δεν τον αναγνώρισε), τί θα με έλεγες;

Και ο πατέρας αναστενάζοντας του είπε:

- Θα σε ρωτούσα παιδί μου, αν έγινες άνθρωπος!

Αυτό είναι! 23 χρόνια αργότερα ο πατέρας το ίδιο πράγμα έλεγε στο παιδί του, γιατί όσο και ψηλά να αναρριχηθούμε στην κοινωνία, αλλά δεν είμαστε άνθρωποι, δεν θα ωφεληθούμε σε τίποτα...

Μόνο ο Θεός γνωρίζει τους ανθρώπους

Εξαπατούν τον εαυτόν τους, όσοι με αυτοπεποίθηση ισχυρίζονται, ότι γνωρίζουν καλά τους ανθρώπους. Ποιός μπορεί να γνωρίζει τι είδους πνεύμα ενεργεί μέσα σε κάθε άνθρωπο; Ποιός άλλος, παρά μόνο ο Θεός, που γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς, παντός ανθρώπου!

Ακόμα και μεγάλοι Άγιοι, είχαν σφάλλει στην κρίση τους για ανθρώπους.

Για παράδειγμα, ο Μέγας Βασίλειος, νόμιζε για άγιο άνθρωπο, κάποιον αιρετικό υποκριτή, τον οποίο μάλιστα υποστήριξε έναντι πολλών που τον αμφισβητούσαν, μέχρι που κάποτε πείστηκε για την πλάνη του και απογοητεύτηκε οικτρά!

Επίσης ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, είχε βαφτίσει κάποιον φιλόσοφο ονόματι Μάξιμο και τόσο πολύ τον είχε συμπαθήσει, που τον φιλοξενούσε σπίτι του και μοιραζόταν μαζί του, το φαγητό του! Όμως ο Μάξιμος, ήταν άνθρωπος επικίνδυνος και πονηρός σαν το φίδι. Μάλιστα κατάφερε με δολοπλοκίες και δωροδοκίες, να πείσει κάποιους

Κωνσταντινουπολίτες, να τον αναγνωρίσουν ως Πατριάρχη, στη θέση του Αγίου Γρηγορίου!!!

Όταν ύστερα από μια θυελλώδη αναταραχή, έλαμψε η αλήθεια και ορισμένοι επέπληξαν τον Άγιο Γρηγόριο, επειδή είχε κοντά του, τον μεγαλύτερο εχθρό του, εκείνος αποκρίθηκε:

- Δεν φταίμε αν δεν διακρίνουμε την πονηριά κάποιου ανθρώπου. Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς των ανθρώπων. Οι εντολές Του μας λένε, να ανοίγουμε τις καρδιές μας με πατρική αγάπη προς όλους, όσοι έρχονται σε εμάς.

Ποιό είναι το φοβερότερο θηρίο;

Στον τεράστιο ζωολογικό κήπο της Νέας Υόρκης, όπου εκτίθεντο όλα τα θηρία της γης, υπάρχει μια μικρή σπηλιά με την επιγραφή:

''Εδώ κατοικεί το φοβερότερο θηρίο, που ζει στον πλανήτη...''.

Ο επισκέπτης, που περίεργος προχωρεί στο βάθος, βλέπει ξαφνικά ένα πελώριο καθρέφτη, που μέσα του αντικρύζει φυσικά το είδωλό του. Στη βάση υπάρχει η επεξήγηση:

''Ο άνθρωπος είναι το φοβερότερο θηρίο της γης, γιατί από την εμφάνισή του μέχρι σήμερα, ψάχνει να τελειοποιήσει τρόπους, για να αφανίσει το είδος του''

Περί ανθρώπινου θελήματος

Όσοι επιθυμούν να μάθουν το θέλημα του Κυρίου, οφείλουν προηγουμένως να θανατώσουν το δικό τους...

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Παρατηρείστε εκείνον που αγαπάει το θέλημά του: Δεν έχει ποτέ ειρήνη στην ψυχή του και δεν ευχαριστιέται με τίποτα. Γι' αυτόν όλα γίνονται όπως δεν θα έπρεπε. Όποιος όμως δόθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Θεού, έχει την καθαρή προσευχή και η ψυχή του αγαπάει τον Κύριο.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Αν αρνείστε το προσωπικό σας θέλημα αναζητώντας το θέλημα του Θεού, ο Θεός θα είναι μαζί σας. Αν όμως επιμένετε να ακολουθείτε το δικό σας λογισμό, ο Θεός θα σας εγκαταλείψει...

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Ο Κύριος έδωσε στη γη το Άγιο Πνεύμα· και όσοι το έλαβαν, αισθάνονται τον Παράδεισο μέσα τους. Ίσως πεις: ''Γιατί λοιπόν δεν έχω και εγώ μια τέτοια Χάρη;''. Επειδή εσύ δεν παραδόθηκες στο θέλημα του Θεού, αλλά ζεις σύμφωνα με το δικό σου θέλημα...

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Το θέλημα είναι χάλκινο τείχος που χωρίζει τον άνθρωπο από το Θεό. Το θελημά μας είναι πέτρα που την πετάμε εναντίον του Θεού.

~ ΌσιοςΠοιμήν ~

Να μην ικανοποιήσεις ποτέ το θέλημά σου. Απεναντίας αυτό που χρειάζεται είναι να ταπεινώνεσαι μπροστά στον αδελφό σου.

~ ΌσιοςΠοιμήν ~

Όσο περισσότερο κανείς κόβει και ταπεινώνει το θέλημά του, τόσο περισσότερο οδηγείται στην προκοπή. Ενώ αντίθετα, όσο περισσότερο επιμένει στο δικό του θέλημα, τόσο περισσότερο προκαλεί στον εαυτό του προσβολή και ζημιά. Μη θέλεις λοιπόν να είσαι δούλος στο δικό σου θέλημα, αλλά προτίμησε να γίνεις υπάκουος στο θέλημα του Θεού.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Μην προσεύχεσαι να γίνουν αυτά που θέλεις. Γιατί δεν συμφωνούν οπωσδήποτε με το θέλημα του Θεού. Καλύτερα να προσεύχεσαι όπως σε δίδαξαν με τα λόγια ''γενηθήτω το θέλημά σου εν εμοί''. Και σ' όλες τις περιπτώσεις αυτό να παρακαλείς τον Θεό, να γίνει το δικό Του θέλημα· γιατί εκείνος θέλει το καλό σου και αυτό που συμφέρει την ψυχή σου, ενώ εσύ δεν ζητάς πάντα αυτό που σε συμφέρει.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Όποιος κρατάει το θέλημά του, διώχνει το θέλημα του Θεού και εμποδίζει την Θεία Χάρη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικοί, το θέλημα το δικό τους, το κάνουν θέλημα του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος δεν κόβει δια της υπακοής το θέλημά του, αλλά κάνει ό,τι θέλει, αυτός ζει μέσα στο κακό πνεύμα και βασανίζεται.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η πείρα των Γερόντων μας διαβεβαιώνει, ότι εκείνος που δεν έμαθε πρώτα να κόβει το θέλημά του, δεν θα μπορέσει ποτέ να νικήσει τον θυμό, την οργή, τη λύπη ή το πνεύμα της πορνείας, ούτε θα καταφέρει να τηρήσει την αληθινή ταπείνωση της καρδιάς και το πνεύμα της αδελφικής αγάπης και ομόνοιας.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Κανένας δεν είναι αίτιος της απωλείας της ψυχής, παρά το θέλημα του ανθρώπου.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Μέγας είναι εκείνος που απαρνείται κατά τρόπο θεάρεστο τα χρήματα. Άγιος όμως είναι εκείνος, που απαρνείται το δικό του θέλημα. Ο μεν πρώτος θα λάβει εκατονταπλάσια, είτε με χρήματα, είτε με χαρίσματα. Ο δεύτερος, θα κληρονομήσει ζωή αιώνια...

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Έχεις θέλημα; Έχεις συνήγορο τον Διάβολο και σε συμβουλεύει. Έκοψες το θέλημά σου; Όλα τα δύσκολα, εύκολα θα σου γίνουν. Έκανες υπακοή; Άνοιξες τον δρόμο και τρέχεις με ευκολία. Μπορεί να θλίφτηκες και να στενοχωρήθηκες, όμως αμέσως θα κατέβει μια δρόσος, για να σε δροσίσει και να σε ανακουφίσει.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Πρέπει, να μην έχετε θέλημα. Ένας Χριστός μελέτησε για την ένσαρκό Του οικονομία και κατέβηκε στη γη, με τόσες θλίψεις, με τόσα βάσανα, με τόσα φρικτά πάθη, ενώ μπορούσε κάλλιστα ως Θεός που ήταν, να σώσει τον κόσμο με άλλον τρόπο και όχι να υποφέρει τόσα. Αλλά έφερε το πράγμα κατά τέτοιο τρόπο, για να δώσει παράδειγμα, διότι έλεγε: "ουκ ήλθον ίνα ποιήσω το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με πατρός".

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Μην προσεύχεσαι να γίνουν τα δικά σου θελήματα, αλλά προσευχήσου να γίνεται το θέλημα του Κυρίου σε σένα.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Το θέλημα του ανακαινισμένου ανθρώπου, ταυτίζεται με το θέλημα του Θεού. Ο ανακαινισμένος άνθρωπος, δεν επιθυμεί πια, παρά μόνο ό,τι αρέσει στον Θεό και δεν κάνει, παρά μόνο, ό,τι θέλει ο Θεός. Γι' αυτό και έχει Τον συμπαραστάτη σε όλα τα έργα του και πετυχαίνει καθετί που κάνει.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Όπως ο Αβραάμ προθυμοποιήθηκε να θυσιάσει στον Θεό τον μονογενή του Ισαάκ, έτσι και εμείς, ας είμαστε πρόθυμοι να θυσιάζουμε για χάρη του Θεού κάθε εγκόσμια αγάπη, κάθε αντικείμενο που μας ελκύει και μας χαροποιεί. Προκειμένου να υπακούσουμε στο Θείο θέλημα, ας στερηθούμε ο,τιδήποτε μας είναι προσφιλές.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Τίποτε να μην κάνεις σύμφωνα με το θέλημά σου, αλλά σε κάθε τόπο να αισθάνεσαι την παρουσία του Θεού και γι' αυτό να κάνεις τα πάντα, σαν να βρίσκεσαι ενώπιον του Θεού και όχι ενώπιον των ανθρώπων.

~ Άγιος Ανδρόνικος της Μονής Γκλίνσκ ~

Μην αγανακτείς που τα πράγματα δεν έρχονται πάντοτε όπως τα θέλεις εσύ στη ζωή σου. Δεν είναι δυνατόν, αλλά και συμφέρον σου δεν είναι, να γίνονται όλα κατά τη σκέψη σου, κατά την επιθυμία σου, κατά το θέλημά σου. Η σκέψη σου πολύ συχνά είναι πλανεμένη, η επιθυμία σου εμπαθής, το θέλημά σου ολότελα εγωιστικό. Και ο παντογνώστης Θεός φυσικά το γνωρίζει αυτό, έστω και αν εσύ δεν το συνειδητοποιείς.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Το να μην εμπιστεύεσαι τον εαυτόν σου και να μην ακολουθείς τη λογική και το θέλημά σου, είναι η οδός προς την ταπεινοφροσύνη.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Να υποταχτείς και να απαρνηθείς το θέλημά σου. Αυτό θα είναι το καλύτερο. Εάν φερθείς έτσι, στο μέλλον για όλα θα νοιώθεις καλά και χαρούμενα.

~ Όσιος Ισαάκιος της Όπτινα ~

Νικώ το θέλημά μου σημαίνει, νικώ τον εγωισμό μου. Και κάθε κατανίκηση του εγωισμού μας, είναι θυσία ευάρεστη στον Κύριο, που μας ανταμείβει με άφατη εσωτερική παρηγοριά. Απεναντίας, κάθε ήττα μας από τον εγωισμό, γίνεται αιτία πικρού ελέγχου της

συνειδήσεως και αποδεικνύει, ότι βάζουμε την αυτοϊκανοποίησή μας πάνω από όλα, προπαντός πάνω από την ευαρέστηση του Θεού.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Όταν κανείς ταυτιστεί με το θέλημα του, δεν βλέπει τον δρόμο του Θεού ευθύ και καθάριο. Αλλά, αν συμβεί και του πει κάποιος ένα λόγο, για να τον προφυλάξει, αμέσως τον κατηγορεί, τον βρίζει, τον αποστρέφεται, προσπαθεί να τον ανατρέψει με επιχειρήματα. Γιατί, πως είναι δυνατόν να ανεχθεί κάποιον, ή να θελήσει να ακούσει κάποια συμβουλή, εκείνος που θέλει να γίνεται μόνο το θέλημα του;

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Όποιος δεν καταφρονήσει κάθε υλικό πράγμα και δόξα και σωματική ανάπαυση, ακόμα και τα δικαιώματά του, δεν μπορεί να κόψει τα θελήματά του, ούτε ν' απαλλαχτεί από την οργή και τη λύπη, ούτε ν' αναπαύσει τον πλησίον.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ο διάβολος αγαπά όσους έχουν οδηγό τον εαυτόν τους, επειδή γίνονται συνεργάτες του, προετοιμάζοντας μόνοι τους την καταστροφή.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Όταν μένουμε δεμένοι με το θέλημά μας και ρυθμίζουμε τη ζωή μας με βάση τα δικαιώματα μας, τότε, έχοντας την εντύπωση, ότι κάνουμε κάτι καλό, προετοιμάζουμε άθελά μας το κακό μας και χανόμαστε, χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Γιατί, πως μπορούμε να γνωρίσουμε το θέλημα του Θεού ή να το ζητήσουμε με όλη μας την δύναμη, έχοντας εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και επιμένοντας στο θέλημά μας;

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Εγώ, αν η περίσταση το φέρει, προτιμάω να γίνει η γνώμη του πλησίον - ακόμα και να τύχει να αποτύχω ακουλουθώντας την - παρά να πετύχω, κάνοντας αυτό που εγώ θεωρώ σωστό.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Αν θέλουμε να απαλλαγούμε και να ελευθερωθούμε από τις επιθυμίες, ας μάθουμε να κόβουμε τα θελήματά μας και έτσι προκόβοντας λίγο - λίγο, με την Χάρη του Θεού, θα φτάσουμε στην απροσπάθεια. Γιατί τίποτε δεν ωφελεί τόσο τους ανθρώπους, όπως το να κόψουν το θέλημά τους. Πραγματικά προοδεύει κανείς απ' αυτό το πράγμα, σχεδόν περισσότερο από όσο με οποιαδήποτε άλλη αρετή.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Απ' όλα τα πάθη, το φοβερότερο είναι να ακολουθεί κανείς την καρδιά του, να υπακούει δηλαδή στο θέλημά του και όχι στον Νόμο του Θεού. Αυτό το πάθος στην αρχή μεν δείχνει ότι αναπαύει κάπως ψυχικά τον άνθρωπο, ύστερα όμως την οδηγεί στην κατάθλιψη, επειδή αγνόησε το μυστήριο της Θείας Οικονομίας και δεν βρήκε το δρόμο του Θεού, για να την ακολουθήσει.

~ Αββάς Ισίδωρος ~

Παραιτήσου από το δικό σου θέλημα, για να βρεις ειρήνη ψυχής. Γιατί το θέλημα του ανθρώπου έχει γίνει χάλκινο τείχος και εμποδίζει το φωτισμό και την ειρήνη... Όντως μέγα είναι, στ' αλήθεια, το μυστήριο της υπακοής! Αφού ο γλυκύς μας Ιησούς πρώτος χάραξε το δρόμο και έγινε παράδειγμα για μας, πόσο μάλλον εμείς είμαστε οφειλέτες να Τον μιμηθούμε...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Σε κάθε εκκοπή θελήματος λογίζεσαι μάρτυρας ενώπιον του Θεού.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Πρέπει κάθε μέρα να Του ζητάμε να μας σπάσει το θέλημά μας και να το κάνει Δικό Του, για να γίνουμε όπως Εκείνος θέλει.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Αν αρνείστε το προσωπικό σας θέλημα, αναζητώντας το θέλημα του Θεού, ο Θεός θα είναι μαζί σας. Αν επιμένετε ν' ακολουθείτε το δικό σας λογισμό, ο Θεός θα σας εγκαταλείψει...

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Υπάρχουν μόνο 2 είδη ανθρώπων: Εκείνοι που λένε στον Θεό: ''γεννηθήτω το θέλημά Σου'' και εκείνοι τους οποίους ο Θεός του λέει: ''ας γίνει το θέλημά σας...''. Όλοι όσοι είναι στην κόλαση, επιλέγουν να ανήκουν στην δεύτερη κατηγορία.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Η πιο μεγάλη τιμωρία για τον άνθρωπο είναι, να τον «παραδώσει» ο Θεός στο ίδιο θέλημά του. Στην εποχή μας που απέρριψε τον Χριστό, κανείς δεν κατανοεί την ολοφάνερη αυτή δουλεία.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δεν ήρθα για να επιβάλλω το θέλημά μου στον άλλο, αλλά για να τον υπηρετήσω κατά το υπόδειγμα του Χριστού. Προσπαθείστε να ενεργείτε κατ' αυτόν τον τρόπο και θα δείτε ότι η Χάρη του Θεού θα είναι μαζί σας. Ακολούθως υιοθετείστε αυτήν τη στάση, σε κάθε στιγμή της ζωής σας.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Ο Κύριος επιτρέπει να μας συμβαίνουν κάθε είδους γεγονότα ενάντια στο θέλημά μας, διότι αν συνεχώς πήγαιναν τα πράγματα όπως τα θέλαμε, δεν θα προετοιμαζόμασταν για τη Βασιλεία των Ουρανών. Ούτε ουρανός, ούτε η γη θα κάνει δεκτούς όσους επιμένουν στο θέλημά τους. Ο Θεός έχει ένα Θείο σχέδιο για τον καθένα από μας, και εμείς πρέπει να υποταχθούμε σ' αυτό. Πρέπει να αποδεχτούμε τη ζωή όπως μας δίνεται, χωρίς να ρωτάμε, «γιατί σε μένα».

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Να εκτελείς τις επιταγές της Εκκλησίας και όχι τα θελήματα του εαυτού σου.

~ π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος ~

Ποιά είναι η πιο συχνή αιτία που χάνουμε την χαρά μας; Το ότι έχουμε επιθυμίες. Θα πεις: ''δεν πρέπει να έχω επιθυμίες; Δεν πρέπει να θέλω; Δεν πρέπει να επιθυμώ;''. Πρέπει να θέλεις αυτό που θέλει ο Θεός... Γι' αυτό μας παρέδωσε ο Χριστός μας να λέμε στο ''Πάτερ υμών'' τόσο συχνά ''γενηθήτω το θέλημά Σου'', αλλιώς θα μας έλεγε να λέμε, για να είμαστε ευτυχισμένοι ''γενηθήτω το θέλημά σας''. Δεν μας είπε έτσι. Μας είπε, αν θέλετε να είστε χαρούμενοι, να λέτε ''γενηθήτω το θέλημά Μου''. Όταν γίνει το θέλημα του Θεού στη ζωή μας, ο άνθρωπος γίνεται ευτυχισμένος. Αν λοιπόν ο άνθρωπος έχει άλλα θελήματα, αντίθετα με το θέλημα του Θεού, τότε αυτός ο άνθρωπος έχει λύπη. Επειδή ακριβώς είναι καταστροφικά, ο Θεός δεν του ικανοποιεί αυτά τα θελήματα και πολύ καλά κάνει. Διότι ως Πατέρας, μας αγαπάει. Ο άνθρωπος θυμώνει, οργίζεται, απογοητεύεται, γιατί; Γιατί δεν του έχουν γίνει τα θελήματά του...

~ π. Σάββας ο Αγιορείτης ~

Η εκκοπή του ιδίου θελήματος, λογίζεται ως μαρτύριο.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Ο τοίχος ανάμεσα στον Θεό και τους ανθρώπους είναι η θέλησή τους.

~ Αρχιμανδρίτης Κυρίλ Παυλώφ ~

Αν κάποιος κάνει κάτι, που δεν είναι σύμφωνο με το θέλημα του Θεού, ακολουθώντας το θέλημά του, αλλά βρίσκεται σε άγνοια, αυτός οπωσδήποτε αργότερα θα έρθει στο δρόμο του Θεού. Ενώ εκείνος που κρατάει θέλημα και δεν είναι κατά Θεόν (το θέλημα αυτό), ούτε θέλει να ακούσει γνώμη από άλλους, αλλά νομίζει ότι ξέρει πολύ καλά τι του γίνεται, αυτός δύσκολα θα βρει το δρόμο του Θεού.

~ Είπε Γέρων ~

Οι άνθρωποι που ικανοποιούν τα θελήματά τους, αλλά τους λείπει ο Χριστός, θα είναι πάντα ανικανοποίητοι, ό,τι και αν κάνουν, ό,τι και αν πετύχουν στη ζωή τους.

~ Παναγόπουλος ~

Εμείς θέλουμε τον Θεό να μας ευλογεί τις αδυναμίες μας. Έχουμε το δικό μας θέλημα και δεν ρωτάμε τον Χριστό, αν πρέπει να το κάνουμε αυτό ή όχι.

~ Παναγόπουλος ~

Περί ανθρώπου

Ου δύναται δένδρον αγαθόν καρπούς πονηρούς ποιείν, ουδέ δένδρον σαπρόν καρπούς καλούς ποιείν. [Δεν είναι δυνατόν, χρήσιμο δέντρο να βγάλει σάπιους καρπούς, αλλά και ούτε σάπιο δέντρο να βγάλει καλούς καρπούς]

~ Κατά Ματθαίον 7,17-18 ~

Προσέχετε δε από των ανθρώπων.[Να φυλάγεστε από τους ανθρώπους.]

~ Κατά Ματθαίον 10,17 ~

Έκαστον γαρ δένδρον εκ του ιδίου καρπού γινώσκεται. Ου γαρ εξ ακανθών συλλέγουσι σύκα, ουδέ εκ βάτου τρυγώσι σταφυλήν. [Κάθε δέντρο, αν είναι καλό ή κακό, γνωρίζεται από τον καρπό του. Διότι δεν μαζεύουν από αγκάθια σύκα, ούτε και τρυγούν από βάτο σταφύλι.]

~ Κατά Λουκάν 6,44 ~

Ψυχικός δε άνθρωπος ου δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· μωρία γαρ αυτώ έστι, και ου δύναται γνώναι, ότι πνευματικώς ανακρίνεται ο δε πνευματικώς ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται. [Ο ψυχικός άνθρωπος, ο άνθρωπος δηλαδή που δεν έχει αναγεννηθεί, αλλά ζει την κατωτέρα ζωή των ενστίκτων και παθών, δεν δέχεται εκείνα που αποκαλύπτει το Πνεύμα του Θεού, διότι του φαίνονται ανόητα και δεν έχει την πνευματική ικανότητα να τα γνωρίσει, επειδή αυτά ερευνώνται και κατανοούνται κατά τρόπο πνευματικό, με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Ο πνευματικός όμως άνθρωπος διακρίνει και εννοεί όλα, κάθε γεγονός και κάθε άνθρωπο, ενώ αυτός δεν είναι δυνατό να κατανοηθεί από κανένα κοσμικό και ξένο προς τον Χριστό άνθρωπο.]

~ Προς Κορινθίους Α' 2,14-15 ~

Κακός μεθ' ύβρεως πράσσει κακά.[Ο αμετανόητος κακός άνθρωπος, διαπράττει με θρασύτητα το κακό και καυχάται γι' αυτό.]

~ Παροιμίες 13,10 ~

Ώσπερ ουκ όμοια πρόσωπα προσώποις, ούτως ουδέ αι διάνοιαι των ανθρώπων. [Όπως δεν μοιάζουν μεταξύ τους τα πρόσωπα των ανθρώπων, έτσι δεν ομοιάζουν οι διάνοιες και οι καρδιές τους.]

~ Παροιμίες 27,19 ~

Από οράσεως επιγνωσθήσεται ανήρ, και από απαντήσεως προσώπου επιγνωσθήσεται νοήμων. Στολισμός ανδρός και γέλως οδόντων και βήματα ανθρώπου αναγγέλλει τα περί αυτού. [Από την εξωτερική του εμφάνιση είναι δυνατόν να γίνει γνωστός ο κακός άνθρωπος και από την έκφραση του προσώπου του είναι δυνατό να γίνει γνωστός ο καλός και συνετός άνθρωπος. Η ενδυμασία του ανθρώπου, το γέλιο των χειλέων του και το βάδισμά του διαλαλούν, τι άνθρωπος είναι αυτός.]

~ Σοφία Σειράχ 19,29-30 ~

Γεώργιον ξύλου εκφαίνει ο καρπός αυτού, ούτως λόγος ενθυμήματος καρδίας ανθρώπου. [Την αξία και ποιότητα ενός καλλιεργημένου δένδρου φανερώνει ο καρπός· έτσι και ο λόγος, η έκφρασις των επιθυμιών της καρδίας και των σκέψεων του νου, φανερώνει τον άνθρωπο.]

~ Σοφία Σειράχ 27,6 ~

Εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. Και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός, λέγων· αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής και άρχετε των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και πάντων των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης. [Δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο, τον οποίον προίκισε με δικά Του χαρακτηριστικά γνωρίσματα, ώστε να είναι μ' αυτά εικόνα του Θεού.

Δημιούργησεν εξαρχής άνδρα και γυναίκα. Και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός λέγοντας: ''αυξάνεστε και πληθύνεστε, γεμίσατε όλη την γη και γίνετε κύριοι αυτής· σας δίνω την δύναμη να είστε κύριοι και εξουσιαστές των ιχθύων της θαλάσσης και των πτηνών του ουρανού, όλων των κτηνών και όλης της γης και όλων όσα, ως ερπετά, σύρονται πάνω στην επιφάνεια της γης''.]

~ Γένεσις 1,27-28 ~

Και έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν. Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον, ον έπλασε, και έθετο αυτόν εν τω παραδείσω της τρυφής, εργάζεσθαι αυτόν και φυλάσσειν. [Και έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο με χώμα από την γη (χοϊκόν) και εμφύσησε στο πρόσωπον αυτού πνεύμα ζωής, την αθάνατη ψυχή· έτσι έγινε ο άνθρωπος ζώσα υλικοπνευματική ύπαρξη. Και πήρε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο, τον οποίο έπλασε και τον έθεσε στον παράδεισο της χαράς και της τέρψεως, για να εργάζεται σ' αυτόν και να τον φυλάττει.]

~ Γένεσις 2,7 και 2,15 ~

Άνθρωπος δεν είναι αυτός που έχει απλώς χέρια και πόδια ανθρώπου, ούτε όποιος είναι μόνο λογικός. Άνθρωπος είναι όποιος ασκεί την αρετή με ευσέβεια και παρρησία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μόνο στον άνθρωπο ο Θεός έκανε την διάπλασή του όρθια και τοποθέτησε τα μάτια στην κορυφή του σώματος, διδάσκοντας ότι πρέπει προς τον ουρανό να βλέπει και να μην προσκολλάται στα πράγματα της παρούσας ζωής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός πλάθοντας τον άνθρωπο, έβαλε μέσα του μεγάλες δυνάμεις και πολλές αδυναμίες. Και τούτο το έκανε, να θαυμαζεται ο Θεός δια της δυνάμεως, αλλά και για να περιορίζεται δια της αδυναμίας, η ανθρώπινη υπερηφάνεια. Έδωσε π.χ ο Θεός στον άνθρωπο τον οφθαλμό για να ενατενίζει όλη την κτίση και να δοξάζει τον Δημιουργό δια αυτής. Και για να μην υπερηφανεύεται ο άνθρωπος, ότι με ένα βλέμμα βλέπει όλο το σύμπαν, προσβάλλεται ο οφθαλμός από διάφορες παθήσεις και παράγει τσίμπλες και χύνει δάκρυα και όσα άλλα θολώνουν την όραση. Εάν λοιπόν ο άνθρωπος μολονότι σύρει μαζί του τόσες αδυναμίες, πόσο συχνά λησμονεί την αναξιότητά του, ώστε να αποθρασύνεται εναντίον του Δημιουργού του, εάν ήταν τελείως απαλλαγμένος από αδυναμίες, ποιός θα μπορούσε να υποφερει την υπερηφάνειά του;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ανθρώπινη φύση (μετά την πτώση του Αδάμ) είναι ράθυμη και αφήνεται εύκολα στην άνεση και στην απολαυστική ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει άνθρωπος αναμάρτητος. Και αν μου πεις, ότι ο τάδε είναι δίκαιος είναι σπλαχνικός, είναι φιλάνθρωπος θα συμφωνήσω. Δεν μπορεί, όμως να μην έχει και κάποιο ελάττωμα... Ή από την κενοδοξία, θα νικιέται ή από την κακολογία ή από κάτι άλλο. Ένας κάνει ελεημοσύνες, αλλά δεν είναι αγνός. Άλλος είναι αγνός, αλλά δεν κάνει ελεημοσύνες.

Ο ένας έχει τη μία αρετή και ο άλλος την άλλη. Ο Φαρισαίος νήστευε, προσευχόταν. Δεν αδικούσε κανέναν, τηρούσε το νόμο. Είχε όμως αλαζονεία. Έτσι καταδικάστηκε από τον Κύριο. Γιατί η αλαζονεία τον ζημίωσε περισσότερο, από όσο θα τον ζημίωναν όλες οι αμαρτίες μαζί. Δεν υπάρχει λοιπόν άνθρωπος απόλυτα δίκαιος, απόλυτα ενάρετος, απόλυτα καθαρός από αμαρτία. Από την άλλη μεριά, δεν υπάρχει αμαρτωλός άνθρωπος, που να μην έχει και ένα μικρό έστω καλό. Κάποιος λ.χ. κάνει αρπαγές και καταστροφές. Μερικές φορές όμως, δείχνει καλοσύνη, βοηθάει έναν άνθρωπο, λυπάται για το κακό. Ποιός ήταν σκληρότερος από τον άρπαγα βασιλιά Αχαάβ; Και όμως, ακόμα και αυτός ένιωσε κάποτε συντριβή και κατάνυξη. Ποιός ήταν χειρότερος από τον φιλάργυρο και προδότη Ιούδα; Και όμως, ακόμα και αυτός μετά την προδοσία του, είπε: ''Αμάρτησα, γιατί έστειλα στο θάνατο έναν Αθώο'' (Ματθ. 27,4). Στη ζωή αυτή εφαρμόζεται σ`όλους ο νόμος της ανταποδόσεως, γι`αυτό οι ενάρετοι δοκιμάζουν θλίψεις, γι`αυτό οι άδικοι απολαμβάνουν αγαθά. Οι πρώτοι ο τιμωρούνται εδώ για τις λίγες αμαρτίες τους και έτσι δεν θα στερηθούν τον παράδεισο. Οι δεύτεροι, αμείβονται εδώ για τις λίγες καλές τους πράξεις και θα τιμωρούνται αιώνια, για την πολλή κακία τους...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πώς μπορώ να σε ονομάσω άνθρωπο, όταν κλωτσάς όπως οι όνοι, όταν μνησικακείς όπως οι καμήλες, όταν δαγκώνεις όπως ο σκορπιός, όταν αρπάζεις όπως οι λύκοι, όταν κλέβεις όπως οι αλεπούδες, όταν είσαι ύπουλος όπως τα φίδια, όταν είσαι αδιάντροπος όπως ο σκύλος, όταν είσαι λαίμαργος όπως η αρκούδα και όταν παχαίνεις το σώμα σου όπως το μουλάρι; Πώς να σε ονομάσω; Θηρίο; Τα θηρία όμως έχουν ένα από τα ελαττώματα αυτά, ενώ εσύ τα έχεις συγκεντρωμένα όλα μαζί. Να σε αποκαλέσω σατανά; Αλλά ο σατανάς ούτε κοιλιόδουλος είναι και ούτε ερωτευμένος με τα χρήματα. Πώς να σε αποκαλώ άνθρωπο, όταν έχεις περισσότερα ελαττώματα από τα θηρία και από τον σατανά;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τί λές; Είναι αδελφοί Σου; Και πως τους αποκαλείς ελάχιστους; Γι' αυτό ακριβώς είναι αδελφοί, επειδή είναι ταπεινοί, φτωχοί και περιφρονημένοι. Αυτής της κατηγορίας τους ανθρώπους καλεί ο Χριστός να τους κάνει αδελφούς Του, τους αγνώστους και ευκολοκαταφρόνητους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ένας άνθρωπος που ζει σωστά, θα μπορέσει ολόκληρη πόλη να την σώσει από την οργή του Θεού, ενώ μια πόλη ολόκληρη, που είναι διεφθαρμένη, δεν θα μπορέσει τον έναν που ζει άγια, να τον παρασύρει στη δική της κόλαση και τιμωρία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο άνθρωπος αξίζει περισσότερο από όλο τον κόσμο. Διότι γι' αυτόν δημιουργήθηκαν και ο ουρανός και η γη και η θάλασσα, ο ήλιος και τα άστρα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με δέντρο μοιάζει ο άνθρωπος. Τώρα μεν δείχνει σε όλους το άνθισμά του, ύστερα όμως το πως πέφτουν τα φύλλα του...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν ευημερεί ο κακός άνθρωπος, να ξέρεις ότι ευημερεί για κακό του κεφαλιού του. Διότι απολαμβάνει τα λίγα αγαθά εδώ, για να τιμωρείται στη συνέχεια αιώνια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι κοσμικοί άνθρωποι, κοιτάζουν η αυλή τους να είναι καθαρή. Το σπίτι μέσα, δεν τους ενδιαφέρει αν έχει σκουπίδια. Σκουπίζουν την αυλή και πετούν τα σκουπίδια μέσα στο σπίτι! Σου λέει: ''Οι άλλοι την αυλή βλέπουν, δεν βλέπουν μέσα το σπίτι''. Μέσα μου δηλαδή ας έχω σκουπίδια, όχι όμως έξω! Τους ενδιαφέρει, να τους καμαρώνουν οι άλλοι. Αντίθετα, οι πνευματικοί άνθρωποι, κοιτάζουν το σπίτι μέσα να είναι καθαρό. Δεν τους ενδιαφέρει τι θα πει ο κόσμος, γιατί ο Χριστός κατοικεί στο σπίτι, στην καρδιά, δεν κατοικεί στην αυλή...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι καλοί άνθρωποι ωφελούνται από τις πτώσεις των άλλων. Οι κακοί δεν ωφελούνται ούτε από τις αρετές των άλλων.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εμείς οι άνθρωποι μοιάζουμε με τις τσουκνίδες που από μακριά φαίνονται όμορφες, μα όταν τις πλησιάσεις, τότε βλέπεις την ασχήμια τους και νοιώθεις το κεντρί τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Γνώρισα εκ πείρας, ότι σ' αυτή τη ζωή οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι σε δύο κατηγορίες. Τρίτη δεν υπάρχει. Ή στη μία θα είναι ή στην άλλη. Η μία κατηγορία των ανθρώπων μοιάζει με τη μύγα. Η μύγα έχει την εξής ιδιότητα: να πηγαίνει πάντα και να κάθεται σε ό,τι βρώμικο υπάρχει. Για παράδειγμα, αν ένα περιβόλι είναι γεμάτο λουλούδια, που ευωδιάζουν και σε μια άκρη του περιβολιού κάποιο ζώο έχει κάνει μια ακαθαρσία, τότε μία μύγα, πετώντας μέσα σ' αυτό το πανέμορφο περιβόλι, θα πετάξει πάνω από όλα τα άνθη και σε κανένα δεν θα καθίσει. Μόνο όταν δει την ακαθαρσία, τότε αμέσως θα κατέβει και θα καθίσει πάνω σ' αυτήν και θα αρχίσει να την ανασκαλεύει, αναπαυόμενη στη δυσωδία που προκαλείται από το ανακάτεμα αυτό και δεν θα ξεκολλά από εκεί. Αν τώρα έπιανες μια μύγα και αυτή μπορούσε να μιλήσει και τη ρωτούσες να σου πει μήπως ξέρει, αν πουθενά υπάρχουν τριαντάφυλλα, τότε εκείνη θα απαντούσε πως δε γνωρίζει καν τι είναι αυτά! Εγώ, θα σου πει, ξέρω πως υπάρχουν σκουπίδια, τουαλέτες, ακαθαρσίες ζώων, μαγειρεία, βρωμιές. Η μία λοιπόν μερίδα των ανθρώπων μοιάζει με τη μύγα. Είναι η κατηγορία των ανθρώπων που έχει μάθει πάντα να σκέφτεται και να ψάχνει να βρει ό,τι κακό υπάρχει, αγνοώντας και μη θέλοντας ποτέ να σταθεί στο καλό. Η άλλη κατηγορία των ανθρώπων μοιάζει με τη μέλισσα. Η ιδιότητα της μέλισσας είναι να βρίσκει και να κάθεται σε ό,τι καλό και γλυκό υπάρχει. Ας πούμε για παράδειγμα, πως σε μια αίθουσα, που είναι γεμάτη ακαθαρσίες έχει κάποιος τοποθετήσει σε μια γωνιά ένα λουκούμι. Αν φέρουμε εκεί μια μέλισσα, εκείνη θα πετάξει και... δεν θα καθίσει πουθενά, έως ότου βρει το λουκούμι και μόνον εκεί θα σταθεί. Αν πιάσεις τώρα τη μέλισσα και την ρωτήσεις, που υπάρχουν σκουπίδια, αυτή θα σου πει ότι δε γνωρίζει, θα σου πει εκεί υπάρχουν γαρδένιες, εκεί τριανταφυλλιές, εκεί θυμάρι, εκεί μέλι, εκεί ζάχαρη, εκεί λουκούμια και γενικά θα είναι γνωστής όλων των καλών και θά έχει παντελή άγνοια όλων των κακών. Αυτή είναι η δεύτερη ομάδα, των ανθρώπων εκείνων που έχουν καλούς λογισμούς και σκέπτονται και βλέπουν τα καλά. Όταν σ' ένα δρόμο βρεθούν

νά περπατούν δύο άνθρωποι, οι οποίοι ανήκουν στις δύο αυτές κατηγορίες, τότε φτάνοντας στο σημείο εκείνο όπου ένας τρίτος έκανε την «ανάγκη» του, ο άνθρωπος της πρώτης κατηγορίας, θα πάρει ένα ξύλο και θ' αρχίσει να σκαλίζει τις ακαθαρσίες. Όταν, όμως περάσει ο άλλος, της δεύτερης κατηγορίας, που μοιάζει με τη μέλισσα, προσπαθεί να βρει τρόπο να τις σκεπάσει με χώμα και με μια πλάκα, για να μην αισθανθούν και οι άλλοι περαστικοί τη δυσωδία αυτή, που προέρχεται απο τις βρωμιές. Εγώ σε όσους έρχονται και μου κατηγορούν τους άλλους και με δυσκολεύουν, τους λέω αυτό το παράδειγμα και τους υποδεικνύω να διαλέξουν σε ποια κατηγορία θέλουν να βρίσκονται και αναλόγως να ψάξουν να βρουν και τους ανάλογους ανθρώπους της κατηγορίας τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Χαριτωμένος άνθρωπος του Θεού, μεταδίδει Θεία Χάρη και αλλοιώνει τους σαρκικούς ανθρώπους και τους ελευθερώνει, από την σκλαβιά των παθών και τους πλησιάζει μ' αυτόν τον τρόπο στον Θεό και σώζονται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος, όταν εγκαταλείπεται από την Χάρη, γίνεται χειρότερος από τον διάβολο. Γιατί μερικά πράγματα ο διάβολος δεν τα κάνει, αλλά βάζει ανθρώπους να τα κάνουν. Δεν κάνει λ.χ. Εγκλήματα, αλλά βάζει τον άνθρωπο να κάνει εγκλήματα. Έτσι δαιμονίζονται μετά οι άνθρωποι...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι περισσότεροι είναι σαν να έχουν ηλεκτρισμό. Όσοι μάλιστα δεν εξομολογούνται, δέχονται επιδράσεις δαιμονικές, έχουν έναν δαιμονικό μαγνητισμό, γιατί ο διάβολος έχει εξουσία πάνω τους. Λίγοι άνθρωποι, είτε αγόρια, είτε κοπέλες, είτε ηλικιωμένοι είναι, έχουν ένα βλέμμα γαλήνιο. Δαιμονισμός! Ξέρεις τι θα πει δαιμονισμός; Να μην μπορείς να συνεννοηθείς με τον κόσμο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Θύματα είναι οι καλοκάγαθοι άνθρωποι (στον κόσμο αυτό), είναι όμως και οι πιο κερδισμένοι, γιατί αποταμιεύουν την καλοσύνη τους, στο Ταμιευτήριο του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το ψάρι φαίνεται ωραίο, όταν πλέει στην θάλασσα και είναι ζωντανό, ακόμη και όταν είναι στην αγορά με τα λέπια και τα εντόσθιά του, αλλά γίνεται χρήσιμο, μόνο όταν καθαριστεί - ασχημήνει εξωτερικά - και μετά ψηθεί. Έτσι και ο άνθρωπος, όταν αποβάλλει καθετί κοσμικό, ενώ εξωτερικά φαίνεται, ότι χάνει την ζωή, την κοσμική ζωντάνια - τα λέπια -, αδειάζει ό,τι άχρηστο έχει μέσα του, «ψήνεται» και τότε γίνεται χρήσιμος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι εξωτερικοί άνθρωποι της κοσμικής μορφώσεως είναι γεμάτοι από εγωισμό και υπερηφάνεια και μοιάζουν τους δορυφόρους που γυρίζουν στον αέρα και δίνουν και την εντύπωση, ότι είναι αστέρια, ενώ εάν τους καλοπροσέξεις, θα δεις το στραβοπερπάτημά τους και θα καταλάβεις ότι είναι ανθρώπινη ψευτιά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Από τα θηρία δεν έχω παράπονο. Βλέπεις, τα ζώα δεν μπορούν να κάνουν μεγάλο κακό, γιατί δεν έχουν μυαλό, ενώ ο άνθρωπος που φεύγει μακριά από τον Θεό γίνεται χειρότερος από το μεγαλύτερο θηρίο! Κάνει μεγάλο κακό. Το δυνατό ξύδι γίνεται από το χαλασμένο κρασί. Τα άλλα τα τεχνητά ξύδια δεν είναι τόσο δυνατά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τρεις νοερές περιοχές υπάρχουν όπου μπαίνει ο άνθρωπος έπειτα από μεταβολή, το «κατά φύσιν», το «υπέρ φύσιν» και το «παρά φύσιν». Όταν βρίσκεται στο «κατά φύσιν», βρίσκει τον εαυτό του αίτιο των πονηρών λογισμών και εξομολογείται στο Θεό τις αμαρτίες του, αναγνωρίζοντας τις αιτίες των παθών. Όταν έρθει στο «παρά φύσιν», λησμονεί τη δικαιοσύνη του Θεού και φιλονεικεί με τους ανθρώπους ότι τάχα τον αδικούν. Όταν φτάσει στο «υπέρ φύσιν», βρίσκει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος που είπε ο Απόστολος Παύλος, αγάπη, χαρά, ειρήνη κτλ. Και ξέρει, ότι αν προτιμά τις σωματικές φροντίδες, δεν μπορεί να παραμένει εκεί. Και εκείνος που φεύγει από την περιοχή αυτή, δηλαδή από το «υπέρ φύσιν», πέφτει στην αμαρτία και στις φοβερές δοκιμασίες που επακολουθούν, αν όχι αμέσως, αλλά στον καιρό τους, καθώς γνωρίζει η δικαιοσύνη του Θεού.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Αδύνατος άνθρωπος είναι εκείνος, που δεν μπορεί να κρύψει τα μυστικά του. Ισχυρός είναι εκείνος που συγκρατεί την οργή του. Υπομονετικός είναι εκείνος που μπορεί να κρύψει την δυστυχία του. Και πλούσιος είναι εκείνος, που αρκείται στα αναγκαία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Άριστος είναι εκείνος που διακρίνει μόνος του, τα πρέποντα! Καλός είναι εκείνος, που ακολουθεί όσα ορθά του υποδεικνύουν οι άλλοι! Και αχρείος (αισχρός, φαύλος) είναι εκείνος, που είναι ανίκανος και για τα δύο!

~ Μέγας Βασίλειος ~

Από όλα τα ζώα, μόνο τον άνθρωπο έπλασε ο Θεός όρθιο, για να γνωρίζει από το σχήμα αυτό, ότι η ζωή του προέρχεται από την ουράνια συγγένεια.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο Θεός δεν εξετάζει τον άνθρωπο μερικώς, αλλά συνολικώς, για να σου διδάξει την αμεροληψία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Τον ελέφαντα, αυτό το τόσο μεγάλο ζώο, ο Θεός μας το έκανε υπόδουλο, ώστε και όταν το εκπαιδεύουμε να μαθαίνει και όταν το χτυπούμε να υπομένει και μας διδάσκει έτσι ο Θεός σαφώς, ότι τα ''πάντα υπέταξεν ημίν'' (Ψαλμ. 8,7), γιατί είμαστε πλασμένοι κατά εικόνα του Δημιουργού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Οι άνθρωποι έχουν δημιουργηθεί, για να ζουν ο ένας χάρη του άλλου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Κάθε άνθρωπος με την ζωή του, παρομοιάζεται με έναν ζωγράφο, που ζωγραφίζει κάποια εικόνα, μέσα σε ένα απόκρυφο τόπο. Και όταν ο ζωγράφος, βγάλει την εικόνα έξω στο θέατρο, επαινείται μεν από τους θεατές, αν ζωγράφησε πάνω σ' αυτήν, χαρακτήρες Αγίων και άλλα ωραία και αξιοθέατα πράγματα, κατηγορείται όμως, αν ζωγράφισε σ' αυτήν, σιχαμερά, άσεμνα και αξιομίσητα πράγματα. Κατά τον ίδιο τρόπο και κάθε άνθρωπος, όταν μετά τον θάνατό του βρεθεί στην Κρίση του Θεού, θα επαινεθεί και θα μακαριστεί από τον Θεό, τους Αγγέλους και τους Αγίους, αν στόλισε τον νου και την φαντασία του με λαμπρά, Θεία και πνευματικά νοήματα. Και πάλι θα ντραπεί και θα κατακριθεί, αν γέμισε το νου του και την φαντασία του, με πάθη και άσεμνες-αισχρές εικόνες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το κατ' εικόνα (του ανθρώπου) συνίσταται σε 4 στοιχεία: α) το νοερό β) το αυτεξούσιο γ) το αρχικό και δ) το κοινωνικό. Ο άνθρωπος έχει το νοερό, την σκέψη, την διάνοια, το νου. Έχει το αυτεξούσιο, δηλ. την ελευθερία της βουλήσεως και είναι ελεύθερος να πράττει το αγαθό ή το κακό. Έχει το αρχικό δηλ. όπως ο Θεός είναι άρχων, άρχει της κτίσεως, έτσι και ο άνθρωπος είναι βασιλιάς της κτίσεως. Και έχει το κοινωνικό. Όπως υπάχει κοινωνία μεταξύ των προσώπων της Αγίας Τριάδος, έτσι και ο άνθρωπος έχει κοινωνικότητα, αγαπά τον πλησίον του, έχει συναίσθημα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο Θεός μας έπλασε, για να γίνουμε κοινωνοί της Θείας φύσεως και μέτοχοι της αιωνιότητάς Του και να φανούμε όμοιοι με Αυτόν, θεούμενοι μέσω της Θείας Χάρης.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Ήταν τελείως αδύνατο η ανθρώπινη φύση που έπεσε στην κατά προαίρεση ηδονή και στην αθέλητη θλίψη να επέστρεφε πάλι στη αρχική ζωή, αν δε γινόταν άνθρωπος ο Δημιουργός και δεν δεχόταν με την προαίρεσή Του την οδύνη που είχε επινοηθεί, προς τιμωρία της κατά προαίρεση ηδονής της ανθρώπινης φύσεως.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Υπάρχουν τριών ειδών άνθρωποι: σαρκικοί, ψυχικοί και πνευματικοί. Ο σαρκικός άνθρωπος ζητά την ανάπαυση, αγαπά τους επαίνους, δεν θέλει να του κόψουν το θέλημά του, υπερασπίζεται τον εαυτόν του και ζητεί όσα είναι προς ανάπαυσή του. Ο ψυχικός πάλι, δεν θέλει να αδικήσει, αλλά ούτε και να τον αδικήσουν. Δεν κατηγορεί, αλλά δεν θέλει και να τον κατηγορήσουν, εάν του συμβεί μια αδικία, δεν ομιλεί, αλλά θλίβεται και λυπάται, πως του το έκαναν. Ο πνευματικός άνθρωπος, αν αδικηθεί χαίρεται, αν του κόψουν το θέλημά του ευφραίνεται και ό,τι και αν του συμβεί, θεωρεί τον εαυτόν του υπαίτιο...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Κάθε άνθρωπος λέγεται ''κατ΄ εικόνα Θεού'', για το αξίωμα του νου και της ψυχής, δηλαδή το ακατάληπτο, το αόρατο, το αθάνατο, το αυτεξούσιο. Και ακόμη για την ικανότητα να άρχει, να τεκνοποιεί και να οικοδομεί. ''Καθ΄ ομοίωσιν'' λέγεται για την αρετή και τις πράξεις με τις οποίες μιμείται τον Θεό και έχουν το όνομα του Θεού. Δηλαδή το να δείχνει φιλανθρωπία προς τους συνανθρώπους του, να οικτείρει, να ελεεί και να αγαπά

τους συνδούλους του και να δείχνει στους άλλους κάθε ευσπλαχνία και συμπάθεια. ''Να γίνεστε, λέει ο Χριστός, σπλαχνικοί, όπως είναι σπλαχνικός και ο ουράνιος Πατέρας σας''.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Εκείνος που ξέρει να διαλέγει τα ώριμα σταφύλια για να χορτάσει, δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τις αγουρίδες. Έτσι και ο ευγνώμων και λογικός νους του ανθρώπου, όσες αρετές βλέπει σε άλλους ανθρώπους, τις επισημαίνει και τις εγκωμιάζει. Ενώ ο ανόητος άνθρωπος, ψάχνει να ανακαλύψει τις ελλείψεις και τα ελαττώματα των άλλων.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Με την αγιότητα, αλλάζει ο άνθρωπος.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όλοι οι άνθρωποι είμαστε πλασμένοι κατ' εικόνα του Θεού. Το «καθ' ομοίωσιν» όμως, το έχουν μόνον εκείνοι, οι οποίοι με πολλή αγάπη υποδούλωσαν την ελευθερία τους στο Θεό· γιατί όταν δεν ανήκουμε στους εαυτούς μας, τότε είμαστε όμοιοι με Εκείνον που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό Του μέσω της αγάπης. Αυτό δεν μπορεί κανείς να το επιτύχει, αν δεν πείσει την ψυχή του, να μην δελεάζεται από την εύκολη δόξα αυτού του κόσμου.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Δεν υπάρχει κακός άνθρωπος, που να μην έχει μέσα του μια σπίθα από καλοσύνη. Όπως, δεν υπάρχει και καλός, που να μην έχει μέσα του κάποια κακία. Πάντοτε συμβαίνει να βρίσκεται μέρος του καλού στους κακούς ανθρώπους, όπως υπάρχει και μέρος του κακού στους καλούς ανθρώπους.

~ Αγία Συγκλητική ~

Άνθρωπος λέγεται ή εκείνος που χρησιμοποιεί ορθά το λογικό του, ή εκείνος που δέχεται συμβουλή για την διόρθωσή του. Ο αδιόρθωτος δεν λέγεται άνθρωπος, αλλά απάνθρωπος. Αυτοί οι άνθρωποι, πρέπει να αποφεύγονται, γιατί ζουν με την κακία και δεν είναι δυνατό να αποκτήσουν την αθάνατη ζωή.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αξιόλογος (και σπουδαίος) άνθρωπος είναι εκείνος, που αρέσει στο Θεό και που συνήθως σωπαίνει ή λέει λίγα, αναγκαία και αρεστά στο Θεό.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Για ποιο λόγο δημιουργήθηκε ο άνθρωπος; Για να βλέπει τα έργα του Θεού και μέσω αυτών, να γνωρίσει το Θεό και να Τον δοξάσει, που τα δημιούργησε για χάρη του ανθρώπου.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Η σπουδή του αρίστου βίου και η επιμέλεια της ψυχής δημιουργεί τους καλούς ανθρώπους που αγαπούν το Θεό. Γιατί εκείνος που ζητά το Θεό, Τον βρίσκει, αν νικά την επιθυμία σε όλες τις περιπτώσεις και αν δεν σταματά την προσευχή. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν φοβάται τους δαίμονες.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Καλός άνθρωπος είναι ο δίκαιος και ο σώφρων και γενικά ο αγαθός.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Όπως το αμπέλι κάνει μαύρα και άσπρα σταφύλια, έτσι και ο Θεός δημιούργησε ανθρώπους μαύρους και ερυθρόδερμους και κίτρινους και λευκούς, ανάλογα με τον τόπο, όπου ζουνε. Γιατί η γη είναι πολύμορφη.

~ Άγιος Νήφων ~

Δεν φταίμε αν δεν διακρίνουμε την πονηριά κάποιου ανθρώπου. Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς των ανθρώπων. Οι εντολές Του μας λένε, να ανοίγουμε τις καρδιές μας με πατρική αγάπη προς όλους, όσοι έρχονται σε εμάς.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο άνθρωπος πλάστηκε για να λατρεύει το Θεό και να μετέχει στη Θεία Του αγαθότητα και μακαριότητα.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Οι άνθρωποι διακρίνονται σε τρεις πνευματικές καταστάσεις: α) σε δούλους β) σε μισθωτούς και γ) σε υιούς. Οι δούλοι δεν αγαπούν το αγαθό, αλλά από τον φόβο των κολάσεων, απέχουν από το κακό... Οι μισθωτοί αγαπούν το αγαθό και μισούν το πονηρό, αλλά με την ελπίδα να λάβουν μισθό. Οι υιοί τέλος, καθώς είναι τέλειοι, ούτε από φόβο των κολάσεων, απέχουν από το πονηρό, αλλά έχουν μίσος γι' αυτό, αλλά και ούτε το καλό κάνουν, με την ελπίδα να ανταμειφτούν, αλλά το λογαριάζουν σαν χρέος τους.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Να μην ξεχωρίζεις τον πλούσιο από τον φτωχό και να μην θέλεις να μάθεις τον άξιο από τον ανάξιο, αλλά να είναι για σένα όλοι οι άνθρωποι ίσοι στο αγαθό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο μακάριος άνθρωπος ευφραίνεται και αγάλλεται με όσα έχει μπροστά του, ενώ ο άθλιος πονάει και υποφέρει με όσα τον έχουν βρει.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Οι σαρκικοί άνθρωποι δεν μπορούν να κάνουν τα πνευματικά έργα, αλλά και ούτε οι πνευματικοί άνθρωποι τα σαρκικά.

~ Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος ~

Ο σαρκικός άνθρωπος, μη έχοντας ακόμη πείρα της αιωνίου ζωής του Πνεύματος του Αγίου, δεν αντιλαμβάνεται την αλλαγή της καταστάσεώς του μετά την διάπραξη της αμαρτίας, διότι παραμένει πάντοτε σε πνευματικό θάνατο. Αντίθετα ο πνευματικός άνθρωπος, σε κάθε κλίση του θελήματός του προς την αμαρτία, βλέπει μέσα του την αλλαγή της καταστάσεώς του, λόγω της υποστολής της Χάριτος.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Ό,τι είναι κακό στον άνθρωπο είναι συμπτωματικό. Να μην περιφρονείτε κανέναν, ακόμη και αν βλέπετε πόσο ανήθικοι, μέθυσοι και βλάσφημοι είναι. Η Εικόνα του Θεού υπάρχει και σ' αυτούς κάπου, χωρίς βέβαια να το συνειδητοποιούν. Είναι φυσιολογικό ο

εχθρός να θέλει να λερώσει αυτήν την Εικόνα. Δεν είναι καθόλου εύκολο, να βλέπεις την εικόνα του Θεού σε εκείνους, που σε ονειδίζουν και σου συμπεριφέρονται σαν θηρία. Αυτούς όμως πρέπει να τους λυπάσαι ακόμη πιο πολύ, επειδή η ψυχή τους έχει παραμορφωθεί, χωρίς ίσως να μπορεί να επανορθωθεί ποτέ, καταδικάζοντας την ψυχή τους σε αιώνια βάσανα... Πόσο δύσκολο είναι αυτό: Ν' αγαπήσει κάποιος τους εχθρούς του!

~ Άγιος Γαβριήλ ο Δια Χριστόν Σαλός ~

Πολλοι λέγονται μεγάλοι από τους ανθρώπους, αλλά δεν είναι μεγάλοι ενώπιον του Θεού.

~ Άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ~

Τί θα πει να είσαι άνθρωπος της Εκκλησίας; Να τι θα πει, με απλά λόγια: Βλέπεις έναν φτωχό που ζητά ελεημοσύνη; Αναγνώρισε σ' αυτόν τον αδελφό σου και ελέησέ τον με την πεποίθηση, ότι στο πρόσωπό του βλέπεις τον ίδιο τον Χριστό. Σε επισκέπτεται ένας άνθρωπος, γνωστός ή και άγνωστος; Δέξου τον πάλι όπως θα δεχόσουν τον Κύριο, αν σου χτυπούσε την πόρτα. Αγκάλιασέ τον με την αγάπη σου, φιλοξένησέ τον με χαρά και συζήτησε μαζί του πνευματικά θέματα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Από τότε που ο άνθρωπος απομακρύνθηκε με τη θέλησή του από τον Θεό, έγινε σαν το ζώο, που πριν ήταν οικόσιτο και μετά εξαγριώθηκε, ζώντας μέσα στα πυκνά δάση. Προτιμά το σκοτάδι του δάσους παρά το φως. Προτιμά δηλαδή το σκοτάδι αυτού του κόσμου, από το φως του παραδείσου του Θεού.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Να μην συγχέεις τον άνθρωπο που είναι εικόνα του Θεού, με τις αμαρτίες στις οποίες έπεσε· η αμαρτία είναι ένα επεισόδιο. Η πραγματική φύση του ανθρώπου είναι η εικόνα του Θεού, που πάντοτε παραμένει...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ακόμα και στον κακότροπο άνθρωπο πρέπει να αναζητήσεις μια σπίθα καλού και να χαρείς γι' αυτό, να μιλήσεις με χαρά και καλοσύνη για τις καλές του προθέσεις. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει μέσα του ένα καλό σπόρο. Σκέπασε το κακό που έχει μέσα του με το καλό και προσευχήσου γι' αυτόν. Μην επιτρέψεις στον εαυτό σου να γίνει άβυσσος κακίας.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο άνθρωπος είναι ένα μεγάλο μυστήριο, ιερό μυστήριο του Θεού. Τόσο μεγάλο και τόσο ιερό, ώστε ο ίδιος ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να μας ερμηνεύσει όλο το βάθος του ανθρωπίνου μυστηρίου.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Όταν ο άνθρωπος δεν είναι με τον Θεό, τότε πάντοτε γίνεται παιχνίδι του διαβόλου και ο διάβολος παίζει μαζί του: την μία του γεμίζει την ψυχή με ακάθαρτους λογισμούς, την άλλη του βομβαρδίζει την καρδιά με κακές επιθυμίες, άλλοτε πάλι πυρώνει την γλώσσα

του με βρισιές και άλλοτε τον παρακινεί σε συκοφαντία, σε καταλαλιά, σε κλοπή, σε ασωτία και σε κάθε άλλη κακή πράξη.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Οι άνθρωποι που δεν μπορούν να κυριαρχούν στην καρδιά τους, ακόμα λιγότερο μπορούν να κυριαρχούν στη γλώσσα τους. Οι άνθρωποι που δεν μπορούν να βάλουν τάξη στην ζωή τους, ακόμα λιγότερο μπορούν να βάλουν τάξη στο κράτος. Οι άνθρωποι που δεν μπορούν να συμμετέχουν στον πόνο του άλλου, ακόμα λιγότερο μπορούν να συμμετέχουν στη χαρά του άλλου.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Εξαπατούν εαυτούς, όσοι με αυτοπεποίθηση ισχυρίζονται, ότι γνωρίζουν καλά τους ανθρώπους και γι' αυτό δεν επιτρέπουν να εξαπατηθούν από αυτούς. Ποιός μπορεί να γνωρίζει τι είδους πνεύμα ενεργεί μέσα σε κάθε άνθρωπο; Ποιός άλλος παρά ο Θεός, που γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς. Ακόμα και μεγάλοι Άγιοι, είχαν σφάλλει στην κρίση τους για ανθρώπους. Για παράδειγμα, ο Μέγας Βασίλειος νόμιζε άγιο άνθρωπο, κάποιον υποκριτή αιρετικό, τον οποίο μάλιστα και υποστήριξε έναντι πολλών, που τον αμφισβητούσαν, μέχρι που κάποτε πείστηκε για την πλάνη αυτού του ανθρώπου και απογοητεύτηκε οικτρά. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, είχε βαπτίσει κάποιον φιλόσοφο, ονόματι Μάξιμο και τόσο πολύ τον είχε συμπαθήσει, που τον φιλοξενούσε μάλιστα και μοιραζόταν το φαγητό μαζί του. Όμως ο Μάξιμος, ήταν άνθρωπος επικίνδυνος και πονηρός σαν φίδι. Μάλιστα κατάφερε με δολοπλοκίες και δωροδοκίες, να πείσει κάποιους Κωνσταντινουπολίτες, να τον αναγνωρίσουν ως Πατριάρχη, στη θέση του Αγίου Γρηγορίου! Όταν ύστερα από μια θυελλώδη αναταραχή, έλαμψε η αλήθεια και ορισμένοι επέπληξαν τον Άγιο Γρηγόριο, επειδή είχε κοντά του, τον μεγαλύτερο εχθρό του, ο Άγιος αποκρίθηκε: ''Δεν φταίμε αν δεν διακρίνουμε την πονηριά κάποιου ανθρώπου. Ο Θεός μόνο γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς των ανθρώπων. Οι εντολές Του μας λένε, να ανοίγουμε τις καρδιές μας με πατρική αγάπη προς όλους, όσοι έρχονται σε εμάς''.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Όσο πιο κοντά είναι ο άνθρωπος στον Θεό, τόσο του φαίνεται μεγαλύτερος ο Θεός και ο άνθρωπος μικρότερος. Όσο είναι πιο μακριά ο άνθρωπος από τον Θεό, τόσο του φαίνεται μεγαλύτερος ο άνθρωπος και ο Θεός μικρότερος...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Ο νους μας είναι εικόνα του Θεού Πατέρα. Ο λόγος μας είναι εικόνα του Υιού και το πνεύμα μας είναι εικόνα του Αγίου Πνεύματος. Στον Τριαδικό Θεό, τα τρία Πρόσωπα συναποτελούν μια Θεϊκή Ύπαρξη, δίχως να ταυτίζονται, αλλά και δίχως να χωρίζονται. Το ίδιο συμβαίνει και στον τριαδικό άνθρωπο. Οι τρεις δυνάμεις της ψυχης - νους, λόγος και πνεύμα - απαρτίζουν μια ενότητα, δίχως να ταυτίζονται και δίχως να χωρίζονται.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Χαρακτηριστικό όσων αγαπούν την αμαρτία, είναι να απορρίπτουν τον Χριστό. Γιατί ο Χριστός ζητάει από τους αμαρτωλούς, να εγκαταλείψουν την αγαπημένη τους αμαρτία. Αντίθετα, χαρακτηριστικό όσων αγαπούν την αρετή, είναι να καταφεύγουν και να

προσκολλώνται στον Χριστό. Γιατί η πληρότητσ της αρετής και του αγαθού που αγαπούν, είναι ο Χριστός.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Ο κακός άνθρωπος καταστρέφει τα πάντα, προσβάλλει ακόμη και τους πλησιέστερους και αγαπητούς ανθρώπους και ένας καλός άνθρωπος που εκπέμπει την ειρήνη και τη χαρά γύρω από τον εαυτόν του, αποκαθιστά τα καταστραμμένα, ανακουφίζει τον πόνο, βοηθά τους άπορους.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Ο κακός άνθρωπος που αγωνίζεται για το κακό, είναι χειρότερος από τον διάβολο. Γιατί οι δαίμονες τον Θεό τον φοβούνται. Ο κακός άνθρωπος, δεν φοβάται, ούτε ντρέπεται τους ανθρώπους. Ο διάβολος φοβάται και τον Σταυρό. Οι κακοί άνθρωποι δεν φοβούνται, ούτε τον Σταυρό, ούτε τον διάβολο.

~ Άγιος Νέστωρ ο Χρονικογράφος ~

Η ψυχή ενός ανθρώπου, όπως και τα κρυφά έργα του μπορούν να γίνουν γνωστά, από το βλέμμα του.

~ Όσιος Παφνούτιος του Μπορόβκ ~

Όταν ο Θεός έκανε την υλική και αισθητή κτίση, καθώς και τους αγγέλους, στο τέλος είπε: Τώρα ας κάνω και ένα πλάσμα, σαν και Εμένα! Ποιήσωμεν κατ΄εικόνα υμετέρα και καθ΄ομοίωσιν, και θα τον κάνω βασιλέα πάσης αισθητής δημιουργίας Μου. Το σκεπτικό λοιπόν του Θεού ήταν, να κάνει και ένα θεό κατά χάρη, που θα είναι ο άνθρωπος. Γι΄αυτό ο άνθρωπος, είναι το τελειότερο δημιούργημα του Θεού.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πόση αξία, πόσο μεγαλείο, τί μέγα προορισμό έχει ο άνθρωπος, αυτή η πνοή του Θεού! Όχι για να ζήσει εδώ τις λίγες μέρες της εξορίας του, αλλά να ζήσει αιώνια με τον Πλάστη του...

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Στους ανθρώπους υπάρχουν διάφοροι χαρακτήρες. Είναι εκείνοι που έχουν μαλακές ψυχές και εύκολα πείθονται. Είναι όμως και εκείνοι, που έχουν σκληρές ψυχές και δεν υποτάσσονται εύκολα. Έχουν τόση διαφορά (αυτοί μεταξύ τους), όση το βαμβάκι από το σίδηρο. Το βαμβάκι θέλει μόνο επάλειψη λόγου. Αλλά το σίδηρο θέλει φωτιά και καμίνι των πειρασμών, για να δουλευτεί. Και θα πρέπει ο συγκεκριμένος άνθρωπος να επιδείξει υπομονή στους πειρασμούς, για να γίνει η κάθαρση. Όταν δεν έχει υπομονή, είναι λύχνος χωρίς λάδι και συντόμως σβήνει και χάνεται.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Οι κοσμικοί άνθρωποι σε κουράζουν, γιατί όσα έχουν μέσα τους αποθηκευμένα, έρχονται πάνω μου σαν ηλεκτρικά κύματα.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Τίποτε δεν τίμησε ο Θεός, όσο τίμησε τον άνθρωπο. Τίποτε δεν αγάπησε ο Θεός, όσο αγάπησε τον άνθρωπο. Ο Θεός είναι φιλάνθρωπος, αφού έγινε άνθρωπος, για να σώσει τον άνθρωπο.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Ο κόσμος όλο εις το πονηρό τρέχει, σαν αμαρτωλός εις την αμαρτία. Ακράτητοι είναι οι άνθρωποι και λαός και κλήρος σαν τα αχαλίνωτα άλογα τρέχουν στην αμαρτία. Ούτε συλλογίζονται Θεό, θάνατο, κρίση και ανταπόδοση. Μόνο για την ύλη, για το σώμα, για τις ηδονές, για τις τιμές. Για την ψυχή, για τον Θεό, για την αρετή τίποτε!... Πολλοί λίγοι είναι εκείνοι που έχουν αληθινά ενδιαφέροντα, και ίσως χάριν αυτών των ολίγων, κρατεί ο Θεός τον κόσμο.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Ο άνθρωπος πρέπει να είναι λίγο γιατρός, λίγο μουσικός και λίγο τρελός. Λίγο γιατρός, ώστε να μπορεί να προσφέρει στον εαυτόν του κάποια βοήθεια, αν τύχει και αδιαθετήσει. Λίγο μουσικός, ώστε όταν έρχεται σε ευθυμία, να ξέρει να ψάλλει κάποιο τροπάριο. Και λίγο τρελός, ώστε όταν πέσει σε αθυμία, να πει: πάμε εκδρομή στο τάδε μοναστήρι.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Κακόμοιροι άνθρωποι! Εκλαμβάνουμε το φθαρτό για Αθάνατο και το Αθάνατο για ανύπαρκτο...

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Υπάρχουν μόνο 2 είδη ανθρώπων: Εκείνοι που λένε στον Θεό: ''γεννηθήτω το θέλημά Σου'' και εκείνοι τους οποίους ο Θεός του λέει: ''ας γίνει το θέλημά σας...''. Όλοι όσοι είναι στην κόλαση, επιλέγουν να ανήκουν στην δεύτερη κατηγορία.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Ο Θεός εξέλεξε το ευτελέστερον, το χώμα, για να κατασκευάσει εξ αυτού το ανθρώπινον σώμα. Και τούτο όχι ασκόπως. Ως φιλοσοφεί ο Γρηγόριος Νύσσης, η θέα και μόνο της γης, εκ της οποίας προήλθε το ανθρώπινο σώμα, αρκεί για να διδάξει την ματαιότητα της επιγείου ζωής.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

100% κακός άνθρωπος δεν υπάρχει, παρά μόνο ο διάβολος και 100% αγαθός άνθρωπος επίσης δεν υπάρχει, παρά μόνο ο Θεός. Αν πλεονάζουν οι αρετές σε έναν άνθρωπο λέγεται αγαθός και εάν πλεονάζουν τα πάθη και οι κακίες, λέγεται κακός.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Το ''κατά εικόνα'' δείχνει την υπαρξιακότητα του ανθρώπου και το ''καθ' ομοίωσιν'' δείχνει τον προορισμό της υπάρξεώς του.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Και ο μεγαλύτερος εγκληματίας, έχει κάποια λεπτή χορδή, την οποία αν βρούμε και την πλήξουμε, θα βγάλει μελωδία...

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οι άνθρωποι έχουν πολλά ελαττώματα και ιδιοτροπίες. Να τους διορθώσουμε όλους, είναι αδύνατον. Δεν μένει λοιπόν άλλη λύση, από το να μάθουμε να υπομένουμε και να τους ανεχόμαστε όλους. Αρκετοί άνθρωποι είναι αγνώμονες. Αν περιμένουμε ανταπόδοση, θα στεναχωρηθούμε. Αν όμως δεν περιμένουμε, τότε θα είμαστε ήρεμοι. Από τους ανθρώπους, να δεχόμαστε ό,τι μας δίνουν. Σε κάποιον προσφέρεις ένα πέλαγος αγάπης. Και αυτός ανταποκρίνεται με τον εξής τρόπο: παίρνει ένα σταγονόμετρο και σου λέει: ''Άνοιξε τα χέρια σου!... Μια..., δύο..., τρεις...'' και σου δίνει δύο - τρεις σταγόνες αγάπης! Τί, να κάνουμε;! Δεκτό και αυτό! Όταν σας αδικούν οι άνθρωποι, να ξέρετε ότι αποκτάτε μετοχές στον Ουρανό. Όταν μας αδικούν οι άνθρωποι, μας δικαιώνει ο Θεός. Γενικά, τους ανθρώπους να τους δεχόμαστε όπως είναι και όχι όπως θα θέλαμε εμείς να είναι...

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Η ποιότητα ενός ανθρώπου κρίνεται από την ποιότητα της προσευχής του.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος θεός κατά χάριν και μετοχήν. Και αυτό σημαίνει, ότι όπως όταν βάλεις ένα σίδερο στη φωτιά, το σίδερο γίνεται φωτιά, δια της συμμετοχής του στο πυρ, έτσι και όταν ο άνθρωπος μετέχει του Θείου πυρός, γίνεται και αυτός πυρ και φως και θεός κατά χάριν.

~ Μοναχός Συμεών Γρηγοριάτης ~

Οι (κοσμικοί) άνθρωποι είναι ασταθής ως προς την αλήθεια. Βλέπε την Κυριακή των Βαϊων: οι ίδιοι άνθρωποι που υποδέχτηκαν Τον Χριστό στα Ιεροσόλυμα μετά Βαϊων και κλάδων, οι ίδιοι μετά από μία βδομάδα φώναζαν: ''Άρον, άρον, σταύρωσον Αυτόν''.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Τον άνθρωπο τον γνωρίζεις από το πως αντιδράει, όταν τον δυσφημούν, αλλά και όταν τον εγκωμιάζουν. Αυτός που γλυκαίνεται με τα εγκώμια, θα πικραθεί όταν θα ακούσει να τον κακολογούν. Όμως ο άνθρωπος που έχει αυτογνωσία, που γνωρίζει τις πράξεις και την προσπάθειά του, που αναμένει την Κρίση του Θεού, γνωρίζοντας πως μόνο Εκείνος γνωρίζει τα πάντα για όλους, ένας τέτοιος άνθρωπος δεν λυπάται όταν τον κακολογούν, επειδή ούτε στα εγκώμια γλυκαίνεται.

~ Ιερομόναχος Σαββάτιος Μπαστοβόϊ ~

Οι άνθρωποι γεμάτοι καλοσύνη και αγάπη, είναι σαν τους αγγέλους που φέρνουν την χαρά και την άνεση στους άλλους.

~ Είπε Γέρων ~

Δεν υπάρχουν κακοί άνθρωποι. Αδιαφώτιστοι άνθρωποι υπάρχουνε.

~ Παναγόπουλος ~

Οι πνευματικοί άνθρωποι, ξεκουράζονται με την κούραση, ενώ οι κοσμικοί, κουράζονται με την ξεκούραση.

~ Παναγόπουλος ~

Υπάρχουν άνθρωποι που είναι κατά πάντα καλοί άνθρωποι, αλλά καθόλου Χριστιανοί. Ούτε μυρμήγκι πειράζουνε, αλλά με τη ζωή τος, ποδοπατούνε το Χριστό. Αυτοί οι άνθρωποι πάνε κατευθείαν στην κόλαση και μάλιστα σε ειδική κόλαση. Να ξέρετε, ότι η κόλαση είναι γεμάτη από καλούς ανθρώπους. Γιατί ο Χριστός δεν ήρθε στη γη, για να κάνει καλούς ανθρώπους, αλλά ήρθε για να κάνει πολίτες της Βασιλείας των Ουρανών, να τους πολιτογράψει, να τους αλλάξει το αίμα (με τη Θεία Κοινωνία) και από κοινούς ανθρώπους, να τους κάνει καινούς και από θνητούς, να τους κάνει βασιλόπουλα. Άρα το ζήτημα δεν είναι να είμαι καλός ή κακός άνθρωπος, αλλά αν είμαι με το Χριστό με τη Ζωή ή όχι.

~ Παναγόπουλος ~

Υπάρχουν πολλοί που υποστηρίζουν, ότι είμαστε όλοι παιδιά του Θεού. Αυτό είναι λάθος! Γιατί μετά την πτώση του Αδάμ, οι άνθρωποι είναι δημιουργήματα, πλάσματα του Θεού και γίνονται παιδιά του Θεού, όταν αποκτήσουν συγγένεια με τον Χριστό, μέσω της Θείας Κοινωνίας. Εξάλλου αν είμασταν όλοι παιδιά του Θεού, τότε γιατί ήρθε ο Χριστός στον κόσμο να Σταυρωθεί;

~ Παναγόπουλος ~

Οι άνθρωποι δεν αλλάζουν, παρά μόνο όταν μπει ο Χριστός μέσα τους.

~ Παναγόπουλος ~

Από τους ανθρώπους, κανένας δεν είναι χωρίς κάποια αρετή, ούτε ο πολύ κακός και κανένας δεν είναι χωρίς κάποια κακία, ούτε ο πολύ καλός.

~ Ζιγαβηνός Ευθύμιος ~

Περί ανοησίας

Μετά άφρονος μη πληθύνης λόγον, και προς ασύνετον μη πορεύου· φύλαξαι απ' αυτού, ίνα μη κόπον έχης, και ου μη μολυνθής εν τω εντιναγμώ αυτού· έκκλινον απ' αυτού και ευρήσεις ανάπαυσιν και ου μη ακηδιάσης εν τη απονοία αυτού. [Με μωρό και ασύνετο μην ανοίγεις μακρές συνομιλίες και στο σπίτι απερίσκεπτου ανθρώπου, μη πορευθείς φυλάξου από αυτόν και την συναναστροφήν του, για να μην κουραστείς ψυχικώς και για να μην μολυνθείς, από όσα εκτινάσσονται από το στόμα του. Παραμέρισε και φύγε απ' αυτόν και έτσι θα βρεις ανάπαυση· δεν θα αθυμήσεις από τις ανοησίες του.]

~ Σοφία Σειράχ 22,13 ~

Εκ στόματος αφρόνων βακτηρία ύβρεως. [Από το στόμα των ασυνέτων και ανοήτων ανθρώπων, εξέρχονται λόγοι αλαζονικοί και υβριστικοί, οι οποίοι είναι σαν να χτυπούν τους άλλους με ρόπαλο.]

~ Παροιμίες 14,3 ~

Ανήρ άφρων ορύσσει εαυτώ κακά, επί δε των εαυτού χειλέων θησαυρίζει πυρ. [Ο άμυαλος άνθρωπος σκάπτει με τα ίδια του τα χέρια τον λάκκον της δυστυχίας του. Και επάνω εις τα χείλη του αποθησαυρίζει πυρ, το οποίον θα τον κατακαύση.]

~ Παροιμίες 16,27 ~

Εις ώτα άφρονος μηδέν λέγε, μήποτε μυκτηρίση τους συνετούς λόγους σου. [Στα αυτιά του ανόητου και ασυνέτου ανθρώπου, μην λες τίποτε, μήπως τυχόν και περιφρονήσει τα σοφά και συνετά λόγια σου.

~ Παροιμίες 23,9 ~

Μη αποκρίνου άφρονι προς την εκείνου αφροσύνην, ίνα μη όμοιος γένη αυτώ. Αποκρίνου άφρονι κατά την αφροσύνην αυτού, ίνα μη φαίνηται σοφός παρ' εαυτώ. [Μην απαντάς προς άμυαλο και αυθάδη άνθρωπο με τον τρόπο, με τον οποίον εκείνος εν τη αφροσύνη του σου ομιλεί, για να μην ομοιάσεις με αυτόν. Αλλά να απαντάς στον άμυαλο με τρόπο συνετό και ανάλογα προς την αμυαλοσύνη του, για να συναισθανθεί ότι είναι ανόητος, ώστε να μην αυτοθαυμάζεται και θεωρεί τον εαυτόν του σοφό.]

~ Παροιμίες 26,4-5 ~

Το να πιστεύει κάποιος σε πράγματα που δεν ωφελούν, αυτό είναι απόδειξη ανοησίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κανείς δεν είναι περισσότερο ανόητος, από τον δούλο των χρημάτων. Νομίζει ότι τα εξουσιάζει, ενώ εκείνα τον εξουσιάζουν. Νομίζει ότι είναι κύριος των χρημάτων του, ενώ στην πραγματικότητα είναι δούλος αυτών.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι μερικοί τόσο ψυχροί και ανόητοι, ώστε πάντοτε κυνηγάνε τα παρόντα και λένε εκείνα τα γελοία λόγια: ''Εγώ θα απολαύσω τώρα όλα τα παρόντα και τότε θα σκεφτώ, για τα άγνωστα. Θα ικανοποίησω τις απαιτήσεις της κοιλιάς, θα δουλέψω τις ηδονές, θα ζήσω χορταστικά τη ζωή τούτη. Δώσε μου το σήμερα και κράτησε Εσύ το αύριο''. Πόσο τεράστια είναι η ανοησία! Σε τι διαφέρουν όσοι ενεργούν έτσι, από τους τράγους και τα γουρούνια;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν η σοφία αρχίζει με τον φόβο του Κυρίου, τότε η ανοησία αρχίζει με την άγνοια του Κυρίου... Και η άγνοια γεννάται από την υπεροψία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τόσο ανόητοι είμαστε μερικές φορές, που γελάμε για όσα θα έπρεπε να κλαίμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι εξωφρενικό να βλέπεις ανθρώπους που προσκυνούν τον Εσταυρωμένο, να συναναστρέφονται και να συνεορτάζουν με εκείνους που βλασφημούν τον ίδιο τον Θεό. Αυτό δεν είναι απλώς δείγμα ανοησίας, αλλά δείγμα της πιο φοβερής μανίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κοίτα την ανοησία του Ηρώδη, στην περίπτωση του Θείου Βρέφους. Αν μεν πίστευε στην Προφητεία και την θεωρούσε αμετακίνητη, θα ήταν φανερό, ότι επιχειρεί αδύνατα πράγματα. Αν πάλι δεν πίστευε στην Προφητεία και δεν περίμενε να εκπληρωθούν τα προφητευόμενα, τότε δεν θα έπρεπε να φοβάται και να τρέμει. Επομένως και από τις δύο απόψεις, ήταν αδικαιολόγητος ο φόβος του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ανόητος είναι εκείνος, που προσπαθεί διαρκώς, πως θα κερδίσει τα της πρόσκαιρης ζωής.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Οι μωροί και οι ανόητοι, προτιμούν μάλλον την εδώ μικρή ανάπαυση, παρά την Βασιλεία των Ουρανών, μην γνωρίζοντας, ότι καλύτερα είναι να υποφέρει και να αγωνίζεται πνευματικά, παρά να αναπαύεται σε στρωμνή βασιλική και να κατακριθεί έτσι ως ράθυμος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αν μια είναι εκ γενετής μωρή, είναι ευλογία από τον Θεό γι' αυτήν. Πάει δίχως εξετάσεις στην άλλη ζωή. Μια όμως που έχει μυαλό και ζει μωρά, αυτή θα είναι αναπολόγητη την ημέρα της Κρίσεως.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Θεωρώ ανόητους όχι εκείνους που παραμένουν σε κάποιο κακό, αλλά εκείνους που άγονται και φέρονται και μεταπηδούν με ευκολία από το ένα στο άλλο, όπως οι ελαφροί άνεμοι αλλάζουν συνεχώς κατευθύνσεις.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Από όλες τις μορφές ανοησίας, δύσκολα βρίσκει κανείς χειρότερη απ' αυτήν: κάποιος να ονομάζει τον εαυτόν του Χριστιανό, αλλά να αναζητά σε άλλες δοξασίες και φιλοσοφικά συστήματα τις αποδείξεις για τον Θεό και την αιώνια ζωή. Μα είναι ποτέ δυνατόν, εκείνος που δεν βρίσκει χρυσάφι στους πλούσιους, να το βρει στους φτωχούς;

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Εκείνο που κάνει ο φρόνιμος εξαρχής, το κάνει ο ανόητος στο τέλος.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ο άνθρωπος που δεν κάνει το συμφέρον της ψυχής του, είναι άφρων.

~ Παναγόπουλος ~

Περί αντιλογίας

Αντιλογίας εγείρει πας κακός, ο δε Κύριος άγγελον ανελέμονα εκπέμψει αυτώ. [Αντίσταση στο θέλημα του Θεού και αντιλογίας μεταξύ των ανθρώπων εγείρει και προβάλλει ο κακός άνθρωπος. Για τούτο ο Κυριος θα στείλει εναντίον του ''άσπλαγχνον'' άγγελο να τον τιμωρήσει.]

~ Παροιμίες 17,11 ~

Μη αντίλεγε τη αληθεία. [Μη για λόγους προσωπικής προκαταλήψεως αντιλέγεις προς την αλήθεια.]

~ ΣοφίαΣειράχ 4,25 ~

Παλιά το να αντιμιλήσει η γυναίκα στον άνδρα, το θεωρούσαν πολύ βαρύ. Τώρα μπήκε ένα αλήτικο πνεύμα. Τότε τι όμορφα ήταν! Είχα γνωρίσει ένα ανδρόγυνο που ο άνδρας

ήταν πολύ κοντός και η γυναίκα μια ανδρογυναίκα, ψηλή μέχρι εκεί επάνω! Αφού εκατόν ογδόντα οκάδες σιτάρι το ξεφόρτωνε από το κάρρο μόνη της! Μια φορά ένας εργάτης - ψηλός και εκείνος - πήγε να την πειράξει και εκείνη τον άρπαξε και τον πέταξε πέρα σαν σπιρτόξυλο! Αλλά να βλέπατε τι υπακοή έκανε στον άνδρα της, πως τον σεβόταν! Έτσι κρατιέται η οικογένεια, αλλιώς δεν γίνεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα τα παιδιά είναι όλο ''γιατί και γιατί;'' και αντιλογία. Δεν έχουν απλότητα. Όλα τα περνάνε από το κόσκινο. Δεν έρχεται όμως έτσι η Θεία Χάρη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αντιλογία δείχνει χαρακτήρα εγωιστικό και ανυπότακτο, έστω και αν εκδηλώνεται με συμπεριφορά ταπείνωσης.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Περί αντιχρίστου

Ούτος έστιν ο αντίχριστος, ο αρνούμενος τον Πατέρα και τον Υιόν. [Αυτός είναι πράγματι ο αντίχριστος και ο οπαδός του αντιχρίστου, αυτός που αρνείται τον Θεόν Πατέρα και τον ενανθρωπήσαντα Υιόν, τον Χριστό.]

~ Α' Ιωάννου 2,22 ~

Ου έστιν η παρουσία κατ' ενέργειαν του σατανά εν πάση δυνάμει και σημείοις και τέρασι ψεύδους και εν πάση απάτη της αδικίας εν τοις απολλυμένοις, ανθ' ων την αγάπην της αληθείας ουκ εδέξαντο εις το σωθήναι αυτούς· και δια τούτο πέμψει αυτοίς ο Θεός ενέργειαν πλάνης εις το πιστεύσαι αυτούς τω ψεύδει, ίνα κριθώσι πάντες οι μη πιστεύσαντες τη αληθεία, αλλ' ευδοκήσαντες εν τη αδικία. [Αυτού του ανθρώπου της ανομίας η παρουσία και η εμφάνιση, θα γίνει τότε με κάθε δύναμη, με σημεία και τέρατα ψευδή και διαβολικά, τα οποία θα ενεργεί ο διάβολος, που θα χρησιμοποιεί αυτόν σαν όργανόν του. Θα γίνει ακόμη η εμφάνισή του με κάθε μέσο και είδος απάτης, που θα είναι καρπός της αδικίας, που θα επικρατήσει μεταξύ εκείνων που θα είναι προορισμένοι εξ αιτίας τους δια την απώλειαν, επειδή δεν δέχτηκαν να αγαπήσουν και να κάνουν κτήμα τους την αλήθεια, για να σωθούν. Και δια τούτο, θα παραχωρήσει ο Θεός να έρθει και να εκδηλωθεί σ' αυτούς ενέργεια πονηρή, για να πιστέψουν αυτοί στο ψεύδος, και έτσι να κατακριθούν όλοι όσοι δεν πίστεψαν στην αλήθεια, αλλά δέχτηκαν και ακολούθησαν με ευχαρίστηση και προθυμία την αδικία.]

~ Προς Θεσσαλονικείς Β' 2,9-12 ~

Οι 2 μεγάλοι αντίχριστοι της εποχής μας είναι 2: ο ένας είναι ο πάπας και ο άλλος είναι ο Μωάμεθ.

~ Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ~

Όταν βιώνουμε το Χριστό μέσα μας, δεν υπάρχει για μας αντίχριστος. Γι' αυτό και σήμερα παιδί μου, επειδή δεν έχουμε το Χριστό μέσα μας, ανησυχούμε για τον αντίχριστο. Εμείς

να ενδιαφερόμαστε να έχουμε μια ζωντανή σχέση με το Χριστό και του αντιχρίστου, να μην του δίνουμε πολλή σημασία, διότι διαφορετικά εκείνος θα γίνει το κέντρο της ζωής μας και όχι ο Χριστός.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο Αντίχριστος, επειδή είναι εχθρός του Θεού, επιθυμεί να χαθούμε όλοι και αυτός ο τύραννος, θα χρησιμοποιήσει όλους τους τρόπους για να πάρουν όλοι τη σφραγίδα του θηρίου, μόλις θα έρθει για να παραπλανήσει όλο τον κόσμο. Να προσέχετε αδελφοί μου, τους διάφορους πονηρούς τρόπους που θα χρησιμοποιήσει το θηρίο. Η αρχή γίνεται από την κοιλιά, ώστε όταν κανείς βρεθεί σε δύσκολη θέση, αφού δεν θα έχει τροφές, θ' αναγκαστεί να πάρει το σφράγισμα του Αντιχρίστου στο δεξί χέρι και στο μέτωπο, όχι τυχαία, αλλά για να μην μπορεί ο άνθρωπος να κάνει με το δεξί του χέρι το σημείο του Σταυρού και να μην μπορεί να σημειώνει το Άγιο όνομα του Κυρίου στο μέτωπο. Επειδή ξέρει ο πανάθλιος, ότι όταν ο άνθρωπος σφραγισθεί με το σημείο του Σταυρού, ελευθερώνεται ο άνθρωπος απ' τις δυνάμεις του διαβόλου. Γι αυτό το λόγο σφραγίζει το δεξί χέρι του ανθρώπου.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Οι εχθροί του αντιχρίστου, θα θεωρηθούν ταραξίες, εχθροί της κοινωνίας και της τάξης... Θα υποστούν και συγκεκαλυμμένες διώξεις και θα υποστούν σε σκληρές τιμωρίες και ποινές. Τα πονηρά πνεύματα, σκορπισμένα στην οικουμένη, θα προκαλούν στους ανθρώπους, μια γενικά εξαίρετη γνώμη για τον αντίχριστο, ένα γενικό ενθουσιασμό, μία ακαταδάμαστη στροφή σ' αυτόν...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Οι άνθρωποι που θα σφραγιστούν (στην περίοδο του Αντιχρίστου) θα τραβούν τις ακτίνες του ήλιου και θα πάθουν τέτοια ζημιά, που θα μασούν την γλώσσα τους από τον πόνο! Έστω και εν αγνοία του να σφραγιστεί κάποιος, χάνει την Θεία Χάρη και δέχεται την δαιμονική ενέργεια. Βλέπεις, το παιδάκι στο Άγιο Βάπτισμα, όταν ο ιερεύς το βουτάει στο νερό, λαμβάνει το Άγιο Πνεύμα, χωρίς εκείνο να το ξέρει και μετά κατοικεί μέσα του η Θεία Χάρις.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σιγά-σιγά, μετά την κάρτα και την ταυτότητα, δηλ. το «φακέλωμα», θα προχωρήσουν πονηρά στο σφράγισμα. Με διάφορα πονηρά μέσα θα κάνουν εκβιασμούς, για να δέχονται οι άνθρωποι το σφράγισμα στο μέτωπο ή στο χέρι. Θα στριμώξουν τα πράγματα και θα πούν: Μόνο με τις κάρτες θα κινείστε· τα χρήματα θα καταργηθούν. Θα δίνει κανείς την κάρτα στο κατάστημα και θα ψωνίζει και ο καταστηματάρχης θα παίρνει τα χρήματα από την Τράπεζα. Όποιος δεν θα έχει κάρτα, δεν θα μπορεί ούτε να πουλάει, ούτε να αγοράζει. Από το άλλο μέρος θα αρχίσουν να διαφημίζουν «το τέλειο σύστημα», το σφράγισμα με ακτίνες λέιζερ με το 666 στο χέρι ή στο μέτωπο, που δεν θα διακρίνεται εξωτερικά. Συγχρόνως στην τηλεόραση θα δείχνουν, ότι ο τάδε πήρε την κάρτα του τάδε και του πήρε τα χρήματα από την Τράπεζα και θα λένε συνέχεια: «Πιό σίγουρο είναι το σφράγισμα με ακτίνες λέιζερ στο χέρι ή στο μέτωπο, γιατί μόνο ο κάτοχος ξέρει το νούμερό του. Το σφράγισμα είναι το τελειότερο σύστημα. Ούτε το κεφάλι μπορεί να πάρει ο άλλος, ούτε το

χέρι ούτε το σφράγισμα το βλέπει». Γι' αυτό αφήνουν τώρα τους ληστές, τους κακοποιούς, να οργώνουν. Έτσι θα βρει τότε ευκαιρία ο καθένας να καταπατήσει και να πάρει ό,τι θέλει. Θα πούν μετά οι αρμόδιοι: «Δυστυχώς δεν μπορούμε να τους ελέγξουμε· ο έλεγχος μόνο με το κομπιούτερ μπορεί να γίνει» και θα προχωρήσουν στο σφράγισμα. Θα χτυπάει μετά το κομπιούτερ, θα βλέπει αν είσαι σφραγισμένος, για να σε εξυπηρετήσει ή όχι. Τα τριάμισι χρόνια θα είναι δύσκολα και θα την πληρώσουν μερικοί, που δεν θα συμφωνήσουν με αυτό το σύστημα. Γι' αυτούς όλο και κάποια αιτία θα βρίσκουν και θα τους κλείνουν στην φυλακή. Μετά έναν χρόνο θα τους πηγαίνουν σε άλλη πόλη για ανακρίσεις, για να περάσουν από άλλο δικαστήριο· από την μια πόλη στην άλλη. Ύστερα θα πουν: «Μας συγχωρείς, είσαι αθώος. Αν ήσουν σφραγισμένος, θα το ελέγχαμε σε ένα λεπτό. Τώρα δεν μπορούμε να κάνουμε τον έλεγχο».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ακούει δυστυχώς κανείς ένα σωρό ανοησίες του μυαλού από ορισμένους ''Γνωστικούς''. Ένας λέει: ''Εγώ θα δεχθώ την ταυτότητα με το 666 και θα βάλω και έναν σταυρό''. Άλλος: ''Εγώ θα δεχθώ το σφράγισμα στο μέτωπο και θα κάνω και έναν σταυρό στο μέτωπο...» και ένα σωρό παρόμοιες ανοησίες. Νομίζουν ότι θα αγιαστούν με αυτόν τον τρόπο, ενώ αυτά είναι πλάνες. Το βρώμικο δεν αγιάζεται. Το καθαρό νερό δέχεται την Χάρη και γίνεται αγιασμός. Τα ούρα δεν γίνονται αγιασμός. Η πέτρα με θαύμα γίνεται ψωμί. Η ακαθαρσία δεν δέχεται αγιασμό. Επομένως, ο διάβολος, ο Αντίχριστος, όταν είναι στην ταυτότητά μας ή στο χέρι ή στο μέτωπό μας, με το σύμβολό του, δεν αγιάζεται, αν βάλουμε και έναν σταυρό. Έχουμε την δύναμη του Τιμίου Σταυρού, του Αγίου Συμβόλου, την Θεία Χάρη του Χριστού, μόνο όταν διατηρούμε την Χάρη του Αγίου Βαπτίσματος, με το οποίο απαρνούμαστε τον σατανά, συντασσόμαστε με τον Χριστό και δεχόμαστε το Άγιο Σφράγισμα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Έστω και αν εν αγνοία του σφραγιστεί κάποιος, χάνει την Θεία Χάρη και δέχεται την δαιμονική ενέργεια. Βλέπεις το παιδάκι στο Άγιο Βάπτισμα, όταν ο ιερέας το βουτάει στο νερό, λαμβάνει το Άγιο Πνεύμα, χωρίς εκείνο να το ξέρει και μετά κατοικεί μέσα του η Θεία Χάρις.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι Εβραίοι, όπως αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη, επέβαλαν μια συγκεκριμένη φορολογία στα έθνη που υποδούλωσαν με διάφορους πολέμους. Η ετήσια φορολογία ήταν 666 τάλαντα χρυσού. Τώρα, για να υποτάξουν όλον τον κόσμο, βάζουν πάλι αυτόν τον παλιό φορολογικό αριθμό, που συνδέεται με το ένδοξο παρελθόν τους. Γι' αυτό δεν θέλουν να τον αντικαταστήσουν με άλλον αριθμό. Το 666 δηλαδή είναι το σύμβολο του μαμωνά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Και με τις βλάσφημες ταινίες που παρουσιάζουν, θέλουν να γελοιοποιήσουν το Χριστό. Το κάνουν για να πουν «αυτός ήταν ο Χριστός, τώρα θα έρθει ο Μεσσίας» και για να παρουσιάσουν μετά το «Μεσσία» τους. Εκεί το πάνε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σε όσους θα πιστέψουν στον Αντίχριστο και θα τον προσκυνήσουν, θα στείλει ο Θεός φτερωτά θηρία, που στις ουρές τους θα έχουν φαρμακερά κεντριά, για να τους θανατώσουν.

~ Άγιος Ανδρέας ο δια Χριστόν Σαλός ~

Ο Αντίχριστος θα κάνει επίδειξη της δυνάμεώς του. Τίποτα όμως δεν θα είναι αληθινό. Όλα θα είναι απάτη!...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν η Ρωσική Αυτοκρατορία θα λάβει 170 εκατομμύρια ως δωρεά, θα πρέπει να περιμένουμε την εμφάνιση του Αντιχρίστου: 1) Ο Αντίχριστος θα γεννηθεί στην Ρωσία μεταξύ της Αγίας Πετρούπολης και της Μόσχας, σε μια μεγάλη πόλη που θα δημιουργηθεί μετά την ένωση όλων των Σλαβικών φυλών με την Ρωσία. Θα είναι η δεύτερη πρωτεύουσα του Ρωσικού Βασιλείου και θα ονομάζεται «Μόσχα- Πετρούπολη» (Moscow-Petrograd) ή «η Πόλη του Τέλους», όνομα που θα δοθεί σε αυτήν από τον ίδιο τον Κύριο τον Θεό, το Άγιο Πνεύμα, που βλέπει τα πάντα από μακριά 2) Πριν την γέννηση του Αντιχρίστου, θα πρέπει να έχει συσταθεί μία 8η Οικουμενική Σύνοδος για όλες τις εκκλησίες υπό μία Κεφαλή, τον Χριστό, και υπό το Πέπλο της Προστασίας της Μητέρας του Κυρίου (σύμφωνα με τον Άγιο Νείλο τον Μυροβλήτη: «μία τελευταία και όγδοη Οικουμενική Σύνοδος θα γίνει για να πραγματευτεί τις διαφορές με τις Αιρέσεις και να ξεχωρίσει το σιτάρι από το άχυρο).

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Ο αληθινός Αντίχριστος θα είναι υιός μια παρθένου μοιχαλίδας από την φυλή του Δαν και ο γιος του διαβόλου μέσω της τεχνητής γονιμοποίησής της από αντρικό σπέρμα, με το οποίο το πνεύμα του σκότους θα κατοικήσει μαζί της στην κοιλιά της. Αλλά ένας από τους Ρώσους ο οποίος θα ζει κατά την γέννηση του Αντιχρίστου, (όπως ζούσε παλαιότερα ο Συμεών που ευλόγησε το Άγιο βρέφος και ανακοίνωσε την γέννηση του Χριστού στον κόσμο), αυτός θα καταραστεί τον Αντίχριστο κατά την γέννησή του και θα ανακοινώσει στον κόσμο ότι είναι ο αληθινός Αντίχριστος.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Στα χρόνια του Αντιχρίστου θα υπάρχουν δυσκολίες. Αν κλέψεις τρόφιμα, παραβιάζεις μία από τις δέκα εντολές και όποιος το κάνει αυτό, θα πάρει το νούμερο (το 666), την ταυτότητα δηλ. του Αντιχρίστου. Οι πιστοί θα ελπίζουν στον Θεό και στις έσχατες μέρες ο Κύριος θα ενεργεί τέτοια θαύματα στους δικούς Του ανθρώπους, που θα τρώνε ένα φύλλο και αυτό θα τους είναι αρκετό για να συντηρηθούν ένα μήνα. Όπως και το χώμα: θα το σταυρώνουν και θα τους ωφελεί όπως το ψωμί.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Πολλά ''όχι'' είπε η Ελλάς, αλλά το ''όχι'' στον αντίχριστο, θα έχει την μεγαλύτερη αξία.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Ο Αντίχριστος, θα είναι ο ομορφότερος άνδρας στον κόσμο, πλην ενός χαρακτηριστικού, των οφθαλμών του. Στα σωματικά του μάτια, θα εκπέμπεται όλη η σατανικότητα του διαβόλου. Από εκεί θα τον καταλάβουμε, ότι είναι ο Αντίχριστος. (Πάρε τα μάτια του χελιδονιού και πάρε τα μάτια του φιδιού. Με τι αγάπη και αθωότητα σε κοιτάζουν τα μάτια

του χελιδονιού και με τι φθόνο και πονηριά σε κοιτάζει το φίδι) Αλλά επειδή οι άνθρωποι θα είναι σκοτισμένοι στα πνευματικά τους μάτια, εκείνη την εποχή και θα κοιτάζουν την ομορφιά του μόνο, πολλοί άνθρωποι θα τον πιστέψουν και θα πλανεθούν, ακόμα και εκλεκτοί. Θα είναι πολύ μορφωμένος και πολύγλωσσος. Η εμφάνιση του Προφήτη Ηλία, θα είναι ένα γεγονός, λίγο πριν την εμφάνιση του αντιχρίστου, από το οποίο θα καταλάβουμε, ότι μπήκαμε στην περίοδο του αντίχριστου. Ο αντίχριστος θα έχει όλη τη δύναμη του σατανά μέσα του, κατά παραχώρηση του σατανά. Και όταν εμφανιστεί στην ενεργό δράση, σε ηλικία 30 ετών, θα αρχίσει να χτίζει το ναό του Σολομώντα. Και όταν χτίσει το ναό, θα στεφθεί σε αυτόν, αρχιερέας και βασιλιάς των Εβραίων, εφόσον πρώτα κατεβάσει τη νεφέλη κατά παραχώρηση του Θεού και τελέσει Θεία Λειτουργία στο ναό. Αργότερα ο αντίχριστος θα γίνει και οικουμενικός βασιλιάς και στην ουσία θα είναι ο πλανητάρχης. Θα βγει τότε ο Προφήτης Ηλίας και θα πει: Αυτός είναι ο αντίχριστος! Ο αντίχριστος θα σφραγίσει τους ''δικούς'' του, στο χέρι και στο μέτωπο. Και θα σφραγίσει στο χέρι (στο δεξί χέρι μεταξύ του δευτέρου και τρίτου δαχτύλου, διότι είναι το μόνο σημείο, στο οποίο η εμφάνιση του καρκίνου θα καθυστερεί κάποια χρόνια. Οπουδήποτε αλλού να εμφυτεύσουν το ''τσίπ'', η εμφάνιση του καρκίνου στο σώμα θα είναι γρήγορη και οπότε ο κόσμος θα αποφεύγει να σφραγίζεται), για να μην μπορεί ο άνθρωπος να κάνει έργα Χριστού και στο μέτωπο, το οποίο συμβολίζει τον τρόπο σκέψεως και την νοερά προσευχή, για να μην μπορεί ο άνθρωπος να προσεύχεται και να κάνει καλούς λογισμούς. Έτσι οι σφραγισμένοι άνθρωποι, θα πορεύονται αμετανόητοι στη ζωή τους και θα διακατέχονται από σατανικούς λογισμούς και τελικά θα κολαστούν. Το χάραγμα λοιπόν, θα επηρεάζει τον εγκέφαλο και την διανόηση Ο αντίχριστος θα καταργήσει τα Ορθόδοξα Πατριαρχεία και θα υπάρχει παγκοσμίως μία μόνο επίσημη θρησκεία, η θρησκεία του αντιχρίστου και από την άλλη, θα υπάρχει μόνο η Ορθοδοξία! Όλες οι άλλες θρησκείες θα εξαφανιστούν! Ο αντίχριστος θα κυβερνήσει ως παγκόσμιος μονάρχης 7 χρόνια και στα πρώτα 3,5 χρόνια δεν θα υπάρχει κανένα σφράγισμα, κανένας διωγμός και τα πράγματα θα είναι πολύ ''ειρηνικά'', κάτι που δεν θα συμβεί στα επόμενα 3,5 χρόνια. Επομένως οι Χριστιανοί θα έχουν στα πρώτα 3,5 χρόνια το περιθώριο να προετοιμαστούν όσο το δυνατόν καλύτερα, για τα επόμενα 3,5 πολύ δύσκολα χρόνια. Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, γράφοντας την Αποκάλυψη, γνώριζε το όνομα του Αντιχρίστου, αλλά μη θέλοντας να μολύνει το Ιερό κείμενο της Αποκαλύψεως, με αυτό το βδελυκτό όνομα, αντί ονόματος έγραψε τον αριθμό του ονόματος (προσθέτοντας τα γράμματα του ονόματος, τα οποία το καθένα αντιστοιχεί σε έναν αριθμό και αθροίζοντας τους αριθμούς, βγάζουμε 666).

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Θα σφραγίσει ο αντίχριστος τους δικούς του, στο δεξί χέρι μεταξύ του δευτέρου και τρίτου δαχτύλου, διότι είναι το μόνο σημείο, στο οποίο η εμφάνιση του καρκίνου θα καθυστερεί κάποια χρόνια. Οπουδήποτε αλλού να εμφυτεύσουν το ''τσίπ'', η εμφάνιση του καρκίνου στο σώμα θα είναι γρήγορη και οπότε ο κόσμος θα αποφεύγει να σφραγίζεται. Και για να φτάσουμε στην τελική σφραγίδα του αντιχρίστου, θα περάσουμε πρώτα πολλές προσφραργίδες. Έτσι πονηρά θα πορευτούν...

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο αριθμός 666, είναι ένας αριθμός συμβολικός και αποκαλυπτικός, τον όποιο μεταφράζει ως έξης ο Άγιος Ανδρέας Καισαρείας: Το 1ο νούμερο συμβολίζει την παράλογη

επιθυμία, δηλ. την αχαλίνωτη εξάπλωση της ακολασίας και παντός σαρκικού πάθους, κατά τον έσχατο αιώνα. Το 2ο νούμερο συμβολίζει αλλά φοβερά πάθη, όπως: την ασυγκράτητη οργή, η οποία θα κυριαρχήσει στον κόσμο, κατά τους έσχατους καιρούς. Δηλαδή την έξαψη, της μέχρι εγκλήματος κακίας, τον άνευ ευσπλαχνίας και αιτίας φόνο αθώων ανθρωπίνων υπάρξεων (εκτρώσεις). Το 3ο νούμερο συμβολίζει αλλά πάθη, όπως: την παράλογη φαντασία με την οποία θα εξαπατάται η ανθρωπότητα στους έσχατους καιρούς. Αυτοί που θα σφραγιστούν, θα λάβουν στο μέτωπο και στα χέρια τους, το σημείο των τριών ομοίων αριθμών το 666, δηλ. τα πάθη πού συμβολίζονται με αυτά. Θα αιχμαλωτιστούν και στα τρία μέρη της ψυχής από τον σατανά, στον νου, στην θέληση και την καρδιά.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Ο αντίχριστος που θα έρθει, θα είναι η συνισταμένη πάσης ανθρωπίνης κακίας όλων των αιώνων και όλων των εποχών.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Στην αρχή θα ασκηθεί η πλάνη και η πειθώ στους Χριστιανούς, για να αποδεχτούν το σφράγισμα και τον Αντίχριστο. Όσοι όμως δεν πειστούν και αρνηθούν, τότε θα χρησιμοποιηθεί σ΄αυτούς η βία και ο εξαναγκασμός.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί ανυπονησίας

Ουαί υμίν τοις απολωλεκόσι την υπομονήν· και τί ποιήσετε όταν επισκέπτηται ο Κύριος; [Αλίμονο σε εσάς, που έχετε χάσει την υπομονήν! Τι θα κάνετε, όταν σας επισκεφτεί ο Κυριος με δοκιμασίες και θλίψεις;]

~ Παροιμίες 2,14 ~

Παλιά η ζωή ήταν πιο ήρεμη και οι άνθρωποι έκαναν υπομονή. Σήμερα όλη αυτή η βιασύνη που μπήκε στον κόσμο, έκανε τους ανθρώπους ανυπόμονους. Σήμερα όλοι είναι τσακμάκια. Έναν λόγο δεν σηκώνουν...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Καλός Θεός, όλα θα τα οικονομήσει με τον καλύτερο τρόπο, αλλά χρειάζεται πολλή υπομονή και προσοχή, γιατί πολλές φορές, με το να βιάζονται οι άνθρωποι να ξεμπλέξουν τα κουβάρια, τα μπλέκουν περισσότερο. Ο Θεός με υπομονή τα ξεμπλέκει...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Πήγε κάποιος στον Άγιο Παϊσιο τον Αγιορείτη και του είπε: ''Γέροντα, δεν έχω υπομονή. Τί να κάνω, για να αποκτήσω υπομονή;''. Πήγε μέσα στο κελί του ο Άγιος Παϊσιος και έφερε μια σακούλα με καραμέλες. Του τις δίνει και του λέει: ''Να τις παίρνεις κάθε μέρα από δύο. Όμως να μην τις μασάς. Να κάνεις υπομονή να λειώνουν μέσα στο στόμα σου, να τις πιπιλάς''. Χωρίς υπομονή, οι περιστάσεις και οι θλίψεις βασανίζουν διπλά.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τίποτε δεν συντελεί τόσο στην (πνευματική) ακαρπία, όσο η έλλειψη υπομονής.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η ανυπομονησία είναι αντίθετη προς της αρετή της υπομονής. Είναι δηλ. κακία.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Ο ανυπόμονος διανύει τον βίο του με τρυφή και με απολαύσεις. Μετέρχεται όλες τις μεθοδείες προκειμένου να αποφύγει τον πόνο και παρουσιάζεται δειλός μπροστά στους κινδύνους. Είναι οργίλος, φίλαυτος και ιδιοτελής. Επειδή αποφεύγει τον πόνο, καμμία αρετή δεν μπορεί να κατορθώσει, διότι οι αρετές με κόπους και μόχθους αποκτούνται.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Δεν έχουμε υπομονή, γιατί δεν έχουμε ταπεινοφροσύνη.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Μην μοιάζουμε με τον γεωργό, που μόλις σπέρνει, θέλει αμέσως να θερίσει.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Δεν αγαπάμε και γι' αυτό είμαστε ανυπόμονοι. Γιατί αγαπάμε λαθεμένα δηλαδή αγαπάμε μόνο τον εαυτόν μας.

~ Μοναχός Μωϋσής ο Αγιορείτης ~

Για να έχει υπομονή ένας άνθρωπος, πρέπει να είναι πρώτα ταπεινός. Γι' αυτό και η ανυπομονησία χαρακτηρίζει τον εγωιστή άνθρωπο και τον κρατάει σε διαρκή εκνευρισμό.

~ Παναγόπουλος ~

Όποιος δεν έχει υπομονή, χάνει πολλά...

~ Παναγόπουλος ~

Περί αξίας

Περικοπές

Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος· και ο φιλών υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος· και ος ου λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, ουκ έστι μου άξιος. [Εκείνος που αγαπά τον πατέρα ή την μητέρα του παραπάνω από Εμένα, δεν είναι άξιος να λέγεται μαθητής Μου. Και εκείνος που αγαπά τον υιόν του ή την κόρη του παραπάνω από Εμένα, δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός Μου. Και όποιος δεν παίρνει σταθερά την απόφαση να υποστεί κάθε ταλαιπωρία και σταυρικόν ακόμη θάνατο για την πίστη του σε Εμένα και δεν Με ακολουθεί ως αρχηγό και υπόδειγμά του, δεν είναι άξιος για Μένα.]

~ Κατά Ματθαίον 10,37-38 ~

Όσο περισσότερη θέληση έχει ένας άνθρωπος, τόση περισσότερη αξία έχει.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο άνθρωπος όσο περισσότερο αγαπά, τόσο περισσότερο αξίζει.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ένα έργο που είναι χαμηλό και μικρό, όταν γίνεται με σκοπό να αρέσει και να δοξάσει το Θεό, αξίζει απείρως περισσότερο από πολλά άλλα έργα φαινομενικά υψηλά, ένδοξα και μεγάλα.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αξιόλογος άνθρωπος είναι εκείνος που αρέσει στο Θεό και που συνήθως σωπαίνει ή λέει λίγα και αναγκαία και αρεστά στο Θεό.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Ένας (άξιος) άνθρωπος με φλογερό ζήλο, μπορεί να αναμορφώσει έναν ολόκληρο λαό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αξία των υλικών πραγμάτων αυξάνει, ενώ οι άνθρωποι χάνουν συνεχώς την αξία τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα πάνε να αντικαταστήσουν τις αξίες με αταξίες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Για τους ανθρώπους η φτώχεια είναι σιχαμερή, για τον Θεό όμως πολύ περισσότερο σιχαμερή είναι μια ψυχή υπερήφανη και ένας νους που μετεωρίζεται. Για τους ανθρώπους ο πλούτος έχει αξία, για τον Θεό όμως, έχει αξία μεγάλη μια ταπεινωμένη ψυχή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Πολλοι λέγονται μεγάλοι από τους ανθρώπους, αλλά δεν είναι μεγάλοι ενώπιον του Θεού.

~ Άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ~

Μια ψυχή που δίνει στον εαυτόν της αξία, μοιάζει με τον κόρακα του Αισώπου, που ακούγοντας τις κολακείες της αλεπούς, για την "ωραία" του φωνή, άνοιξε το στόμα και του έπεσε το τυρί...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Μία και μόνο σκέψη του ανθρώπου, που την εμπνέει η Θεία Χάρη, ένα και μόνο αίσθημα αγίας αγάπης, είναι ασυγκρίτως πολυτιμότερα, από όλη την υλική κτίση.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Ο Θεός θεωρεί άξιους εκείνος, που λογαριάζουν ανάξιο τον εαυτόν τους και δίνει το χάρισμα, σε όσους δεν το περιμένουν, σε όσους πιστεύουν, πως τους αξίζουν τα αιώνια βάσανα του άδη. Όσο περισσότερο ανάξιο θεωρούμε τον εαυτό μας, τόσο πιο άξιο τον κάνει ο Θεός.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Όπως το χρυσάφι δεν βρίσκεται στην επιφάνεια της γης, έτσι και η πνευματική αξία ενός ανθρώπου δεν προβάλλεται εξωτερικά.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Να αξιολογείτε τα πράγματα, όχι ανάλογα με το χρώμα και το σχήμα τους, αλλά ανάλογα με το νόημά τους. Να αξιολογείτε τον κάθε άνθρωπο όχι κατά την ιδιότητα και την περιουσία του, αλλά κατά την καρδιά του, εκεί που τα αισθήματα, ο νους και η βούλησή του ενώνονται.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Καθετί εξωτερικό, που δεν έχει αντίκρισμα εσωτερικότητας, είναι χωρίς αξία. Ό,τι δεν υπάρχει μέσα στην καρδιά, είναι και στην πράξη ανύπαρκτο. Η αρετή δεν είναι γνήσια, όταν δεν ξεκινάει από την καρδιά. Καθάρισε την καρδιά σου και τη διάθεσή σου και θα είσαι ενάρετος. Τότε και οι εξωτερικές σου εκδηλώσεις θα είναι άγιες. Το εσωτερικό είναι προϋπόθεση του εξωτερικού.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Ας μετρούμε την αξία του ανθρώπου, όχι με την απραξία της κακίας, αλλά με την ενεργητικότητα της καλοσύνης του.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Το γεγονός ότι ο Θεός έκανε το παν για τον άνθρωπο, μέχρι που υπέμεινε και την θυσία Του επί του Σταυρού, αποδεικνύει ότι ο άνθρωπος έχει άπειρη αξία.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Αν δεν απολαμβάνει ο άνθρωπος τον Θεό, πάει άχρηστη όλη η μέρα του, διότι όλα τα άλλα, δεν έχουν καμμία αξία.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Ο άνθρωπος με την πτώση του, έχασε το κριτήριο της ιεραρχήσεως των αξιών. Δεν μπορεί να ιεραρχήσει και έπαθε σύγχυση, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να κρίνει, τι έχει περισσότερη αξία και τι λιγότερο. Στην σύγχυσή του αυτή, έπαθε και κάτι χειρότερο: Άρχισε να απολυτοποιεί, ό,τι είναι σχετικό και να σχετικοποιεί, ότι είναι απόλυτο.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όσο αξίζει ένας Άγιος που έζησε το Ευαγγέλιο, δεν αξίζουν όλες οι βιβλιοθήκες που κλείνουν όλη την σοφία του κόσμου.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ας φροντίσουμε να αποκτήσουμε αξία και όχι αξίωμα»

~ π. ΙωήλΓιαννακόπουλος ~

Δεν είμαστε άξιοι για αποκαλύψεις Θεού. Να θυμόμαστε, ότι είμαστε άξιοι μόνο για το χώμα και τον θάνατο.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η ποιότητα ενός ανθρώπου κρίνεται από την ποιότητα της προσευχής του.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η αξία ενός ανθρώπου κρίνεται, από το πόσο αγαπάει το Χριστό.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Μην αφήσεις τον νου σου ποτέ και πεις, ότι είσαι άξιος για κάτι. Πάντα να νιώθεις ότι είσαι ανάξιος. Έστω και αν είσαι άξιος... διότι και αν είσαι άξιος, δεν είσαι άξιος από δικά σου φόντα. Είσαι άξιος με δανεικά. Είναι τα χαρίσματα που σε έδωσε ο Θεός. Κατά συνέπεια πρέπει να ταπεινοφρονείς...

~ Παναγόπουλος ~

Η αξία στον άνθρωπο βρίσκεται στην ψυχή. Δεν το καταλάβουμε αυτό, διότι είμαστε εγωιστές.

~ Παναγόπουλος ~

Ο Θεός αγαπάει τον άνθρωπο, όχι γιατί αξίζει. Ο άνθρωπος αξίζει, γιατί τον αγαπάει ο Θεός.

~ Παναγιώτης Τρεμπέλας ~

Διηγήσεις

Το να είσαι πάντα λουλούδι

Ο Σολομώντας επισκέφθηκε κάποτε την βασίλισσα του Σαβά, η οποία τον ανταγωνίζονταν σε σοφία. Εκείνη του πρότεινε κάτι σαν αίνιγμα. Τον οδήγησε σ' ένα δωμάτιο του παλατιού της, όπου επιδέξιοι τεχνίτες είχαν τοποθετήσει τεχνητά λουλούδια. Θα έλεγε κανείς, ότι πρόκειται για κάποιο θαυμαστό λιβάδι όπου πολλά μυρωδάτα λουλούδια κινούνταν απαλά κάτω από μια άγνωστη αύρα.

- Ορίστε το αίνιγμά μου, του είπε η βασίλισσα. Ένα από αυτά τα λουλούδια, ένα μόνο, είναι αληθινό. Μπορείς να μου το δείξεις;

Ο Σολομώντας κοίταξε γύρω του προσεκτικά. Έκανε έκκληση στο θησαυρό της ευαισθησίας του, σε όλες τις δυνάμεις αυτοσυγκέντρωσης. Δεν μπορούσε όμως να διακρίνει το αληθινό λουλούδι. Τότε, καθώς ήταν κάθιδρος, είπε στην βασίλισσα του Σαβά:

- Εδώ μέσα βασιλεύει μια ασυνήθιστη ζέστη. Μπορείς να ζητήσεις από έναν υπηρέτη να ανοίξει ένα παράθυρο;

Η βασίλισσα διέταξε να ανοίξουν ένα παράθυρο.

- Να το αληθινό λουλούδι, είπε ο βασιλιάς μια στιγμή αργότερα.

Δεν γινόταν να κάνει λάθος. Μια μέλισσα που είχε μπει από το παράθυρο πήγε και κάθισε στο αληθινό λουλούδι.

Συμπέρασμα: Είναι δύσκολο να είσαι ο Σολομώντας.

Είναι ακόμα πιο δύσκολο να είσαι η μέλισσα.

Όμως το πιο δύσκολο από όλα είναι, να είσαι πάντα το λουλούδι...

Είναι δύσκολο, να είσαι σοφός.

Είναι ακόμα πιο δύσκολο, να έχεις διάκριση.

Το πιο δύσκολο όμως είναι, το να είσαι και να παραμένεις ενάρετος, όταν όλοι γύρω σου κείτονται στην ψευτιά και στην αμαρτία...

''Γιατί εσύ αξίζεις...''

Κάποτε ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός, είχε έναν συμμαθητή. Οι 2 τους είχαν έναν σπουδαίο φιλόλογο, ο οποίος έκανε διαρκώς παρατηρήσεις στον Σολωμό.

- Δεν το έγραψες αυτό καλά... δεν το έκανες εκείνο καλά... Δεν το είπες αυτό καλά... Συνεχώς τον έκανε παρατηρήσεις στις επιδόσεις του.

Στον άλλον μαθητή, δεν έκανε παρατηρήσεις.

Μια μέρα διαμαρτυρήθηκε ο Σολωμός στον καθηγητή του και του είπε:

- Κύριε καθηγητά, δηλαδή εγώ είμαι χειρότερος από τον άλλον μαθητή, τον οποίον δεν κάνεις καμμία παρατήρηση; Όλο σε μένα κάνεις παρατηρήσεις;

Και του λέει ο καθηγητής του:

- Κάνω σε σένα παρατηρήσεις φτωχέ μου μαθητά, γιατί εσύ αξίζεις...!

Του έφτιαχνε ο καθηγητής τις παρατηρήσεις, για να αναδειχθεί, γιατί έβλεπε το ταλέντο του. Το ίδιο κάνει και ο Κύριος: εκείνοι που αξίζουν, σε εκείνους επιτρέπει τις μεγάλες θλίψεις, ώστε να αναδειχθούν.

Η χρήση των προσόντων μας αξιώνει

Κατά την εποχή του Σωκράτη, υπήρχαν στην Αθήνα δύο ονομαστοί γλύπτες, ο Πράξης και ο Νικίας.

Ο πρώτος είχε μεγάλο ταλέντο, αλλά ήταν νωθρός και άσωτος. Έτσι αφού είχε φτιάξει μερικά έργα, παράτησε τέλος την τέχνη του και γύριζε διαρκώς στα καπηλεία.

Ο δεύτερος, ο Νικίας, είχε μικρότερο ταλέντο, αλλά ήταν πολύ εργατικός και επιμελής.

Ρώτησαν λοιπόν κάποτε τον Σωκράτη, ποιόν από τους 2, θεωρούσε μεγαλύτερο καλλιτέχνη.

Και ο Σωκράτης αποκρίθηκε:

- Τον Νικία. Γιατί η αξία ενός ανθρώπου, δεν κρίνεται από τα προσόντα του, αλλά από τη χρήση των προσόντων του.

Περί αξιωμάτων

Αυτός που επιθυμεί τα πρωτεία (και τα αξιώματα), είναι ξένος προς την αγάπη και την ταπεινοφροσύνη.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το σπουδαιότερο είναι να έχης υψηλή θέση και ταπεινό φρόνημα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ανάλογα με το ήθος του άρχοντα, πλάθονται συνήθως και οι υπήκοοι, ώστε όποιοι είναι οι ηγέτες, τέτοιοι κατ' ανάγκη είναι οι οδηγούμενοι.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να μην επιδιώκουμε ποτέ αξιώματα, για να δοξασθούμε από αυτά, γιατί αυτό φανερώνει αρρώστια προχωρημένη. Δείχνει, ότι βαδίζουμε αρρωστημένα άλλο δρόμο από τον δρόμο της ταπεινοφροσύνης που βάδισαν οι Άγιοι Πατέρες και έφθασαν στον Παράδεισο. Δεν θα πρέπει να ζητούν εξουσία, οι άνθρωποι που εξουσιάζονται από τα πάθη τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σε τι θα μας ωφελήσει, αν αποκτήσουμε και το πιο μεγάλο αξίωμα που υπάρχει και μας εγκωμιάζει όλος ο κόσμος; Θα μας οδηγήσουν στον Παράδεισο τα εγκώμια του κόσμου ή θα μας ωθήσουν στην κόλαση; Τί είπε ο Χριστός; «Δόξαν παρά ανθρώπων ου λαμβάνω» (Ιωάννου 5,41).

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν διαφθαρούν οι άρχοντες, οι σύμβουλοι, οι δικαστές, οι ιερείς, τίποτε πλέον δεν υπάρχει, που μπορεί να εμποδίσει τον λαό, να καταστραφεί...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το μέγεθος του αξιώματος το οποίο κατέχουν εκείνοι που δεν επιδιώκουν να ζουν όπως ταιριάζει στο αξίωμά τους, είναι γι' αυτούς προσθήκη αμαρτίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο μεγαλύτερο αξίωμα κατέλαβε κανείς στον κόσμο αυτόν, τόσο λεπτομερέστερο λόγο των πράξεών του θα υποχρεωθεί να δώσει στην άλλη ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν κάποιος προτού γίνει μαθητής, αμέσως γίνεται δάσκαλος, οπωσδήποτε θα φτάσει στην αλαζονεία. Και αν προτού μάθει να άρχεται γίνει άρχοντας, αμέσως θα φουσκώσει από υπερηφάνεια. Όσοι από χαμηλές τάξεις πάρουν υψηλά αξιώματα, ευκολότερα φουσκώνουν από υπερηφάνεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος είναι ασεβής ως λαϊκός, θα είναι πιο ασεβής, όταν καταλάβει Εκκλησιαστικό αξίωμα. Ο ασεβής γίνεται ασεβέστερος, όταν αναλαμβάνει αξίωμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δυστυχώς στην Εκκλησιαστική εξουσία συμβαίνει, ό,τι και με τις κοσμικές εξουσίες. Επιδιώκουμε την ιερωσύνη ως αξίωμα. Όταν όμως γινόμαστε ιερείς για να δοξαστούμε και να τιμηθούμε από τους ανθρώπους χανόμαστε για τον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γιατί έχει καταστεί περιζήτητο το αξίωμα του Επισκόπου; Δυστυχώς δεν επιδιώκουμε την σωτηρία των αδελφών αλλά για την τιμή και την απόλαυση γινόμαστε Επίσκοποι. Αν ήξερες, ότι είναι οφειλέτης όλων ο Επίσκοπος, ότι βαστάζει τα βάρη όλων, ότι για τους άλλους που οργίζονται υπάρχει συγγνώμη, γι' αυτόν όμως καθόλου, δεν θα έσπευδες και δεν θα έτρεχες να γίνεις Επίσκοπος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να χειροτονείς κάποιον κληρικό, όχι με την πρώτη δοκιμασία, ούτε με την δεύτερη, ούτε με την τρίτη, αλλά αφού το σκεφτείς πολλές φορές και εξετάσεις το θέμα με προσοχή. Διότι είναι επικίνδυνη η υπόθεση. Και εσύ που με την χειροτονία δίνεις την εξουσία, θα δώσεις λόγο, για τις αμαρτίες του χειροτονουμένου και του παρελθόντος και του μέλλοντος. Τις πρώτες, τις παρέβλεψες άκαιρα και έτσι είσαι υπεύθυνος και για τις δεύτερες, τις μελλοντικές. Θα είσαι αίτιος των μελλοντικών αμαρτημάτων, διότι εσύ του έδωσες εξουσία. Θα είσαι αίτιος για τις περασμένες αμαρτίες του, επειδή δεν του έδωσες την ευκαρία να κλάψει γι' αυτές και να νοιώσει κατάνυξη. Όπως δηλαδή είσαι συμμέτοχος στα κατορθώματά του, έτσι είσαι και υπεύθυνος στα αμαρτήματά του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην νομίζουν (μερικοί), ότι το αξίωμα είναι ευκαιρία ανέσεως και απολαύσεως. Διότι το να εξουσιάζεις ψυχές, είναι το πιο κοπιαστικό από όλα και πρέπει εκείνοι που προσέρχονται σ' αυτό, να ετοιμαστούν, σαν να πρόκειται να πάρουν μέρος σε επίπονο αγώνα.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Όσο πιό υψηλό είναι το αξίωμα, τόσο μεγαλύτερος είναι και ο κίνδυνος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Αν η Πρόνοια του Θεού, μας παραχώρησε αξιώματα και εξουσία, ας γίνουμε μέσω αυτών ευεργέτες των ανθρώπων. Ας φτύσουμε το φοβερό εκείνο δηλητήριο, το τόσο επικίνδυνο για τη ψυχή μας, τον άλογο εγωισμό, που κάνει τους ανθρώπους άρρωστους, ή μάλλον θηρία και δαίμονες, μάστιγες της ανθρωπότητας και εχθρούς του εαυτού μας.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Και η Εκκλησία και η Πολιτεία και οι άρχοντες αυτών, στις τωρινές ήμερες, κοιμούνται το βαρύτατο ύπνο της αμελείας και της ραθυμίας και εάν δεν ξυπνήσουν οι ίδιοι και δεν ξυπνήσουν τον κλήρο και το λαό σε μετάνοια, σε εργασία των εντολών του Θεού, των αρετών και των καλών έργων, θα δώσουν λόγο κατά την ημέρα της κρίσεως και θα τιμωρηθούν.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Όσο ήταν μικρός ο Σαούλ και ταπεινός ενώπιον του Θεού, ήταν άγιος. Όταν όμως πήρε το βασίλειο, έγινε υπερβολικά κακός και υπερήφανος. Όσο ήταν ο Δαβίδ φτωχός και διωκόμενος, παρέμενε μεγάλος φίλος του Θεού, με τον Οποίο πολλές φορές μιλούσε. Όταν όμως πήρε το αξίωμα του βασιλιά, αμέσως αμάρτησε βαριά (φόνος και μοιχεία) στον Θεό

και ανόμησε. Όμοια και ο Σολομώντας, ο γιός του, όταν έγινε μεγάλος στον πλούτο και στη σοφία, χάρη στο Θεό, τόσο πολύ έχασε τη γνώση του, που προσκύνησε αναίσθητα είδωλα. Μην ποθήσεις λοιπόν, πρωτεία και αξιώματα, που φθείρουν τα χρηστά ήθη και οδηγούν σε σφάλματα, γιατί οι μεγάλοι άνθρωποι πρόκειται να τιμωρηθούν με μεγάλες αμαρτίες.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Τα δέντρα που είναι φυτεμένα σε υψηλά μέρη, τα συντρίβει και τα ξεριζώνει γρήγορα ο άνεμος, γι' αυτό μην επιθυμείς υψηλό τόπο, γιατί είναι ολισθηρός και επικίνδυνος. Τα μεγάλα ψάρια μένουν μέσα στα δίχτυα, ενώ τα μικρά βγαίνουν από τις τρύπες. Στους πολέμους έχουν συνήθεια να παίρνουν αιχμαλώτους τους δυνατούς και πλούσιους, ενώ τους αδύναμους και φτωχούς τους αφήνουν ελεύθερους. Απόφευγε λοιπόν τα μεγαλεία του κόσμου και τα υψηλά αξιώματα, για να μην πέσεις στις παγίδες του διαβόλου.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Άνθρωποι μικροί, χωρίς αξία και ηθικό ανάστημα, που κατάφεραν ωστόσο να αναρριχηθούν σε μεγάλα αξιώματα, το μόνο που πέτυχαν είναι ό,τι και ο νάνος που έκλεψε και φόρεσε στολή γίγαντα.

~ Τρεμπέλας ~

Περί απαθείας

Απάθεια είναι η ακινησία της ψυχής προς την κακία. Είναι η έλλειψη ενεργείας των παθών. Είναι η απελευθέρωση της ψυχής, από την έλξη των παθών και κατά συνέπεια η αποχή του σώματος, από την έμπρακτη αμαρτία. Απάθεια είναι αδύνατο να την αποκτήσει κανείς, χωρίς το έλεος του Χριστού.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Η τέλεια απάθεια είναι νοητή ακτημοσύνη. Όταν ο νους φτάσει σ' αυτήν, εγκαταλείπει τα γήινα. Τέλεια απάθεια έχει εκείνος, που ούτε προς τα πράγματα έχει πάθος, ούτε προς τις μνήμες τους. Η άκρα απάθεια, κάνει τα νοήματα απαθή. Ιδίωμα της απάθειας είναι η αληθινή διάκριση. Εκείνος που έχει διάκριση, πράττει τα πάντα με μέτρο και κανόνα.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Η ελευθερία από τα πάθη είναι συγχώρηση των αμαρτιών. Όποιος δεν ελευθερώθηκε με τη Χάρη από τα πάθη, δεν έλαβε ακόμη την συγχώρηση.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Υγεία της ψυχής είναι η απάθεια και η γνώση. Είναι αδύνατον να την αποκτήσει κανείς, εφόσον είναι υποδουλωμένος στις ηδονές.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Από την υπακοή γεννάται η ταπείνωση και από την ταπείνωση γεννιέται η απάθεια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Εκείνος που τρέχει να φθάσει την απάθεια και τον Θεό, κάθε ημέρα που δεν συνέβη να τον κακολογήσουν, σκέπτεται ότι ζημιώθηκε πολύ.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Απάθεια έχει η ψυχή που ταυτίστηκε τόσο με τις αρετές, όσο οι εμπαθείς με τις ηδονές. Από την ταπείνωση γεννιέται η απάθεια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Απάθεια είναι όχι το να μην αισθάνεσαι τα πάθη, αλλά το να μην τα δέχεσαι και να μην συγκατατίθεσαι σ' αυτά.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Οι υψηλές πνευματικές κορυφές, είναι πολύ δύσκολο να κατακτηθούν. Απαιτούν ταπείνωση καί πολύ κόπο και μακροχρόνιους αγώνες. Η Χάρη του Θεού δεν επισκιάζει εύκολα τον άνθρωπο, γιατί πρέπει προηγουμένως να καθαριστεί από κάθε μολυσμό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Άλλο πράγμα είναι η απάθεια της ψυχής και άλλο η απάθεια του σώματος. Η πρώτη καθαγιάζει και το σώμα με τη λαμπρότητά της και τη φωτοχυσία του Πνεύματος. Η άλλη, από μόνη της δεν ωφελεί διόλου εκείνον που την απέκτησε.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Απάθεια είναι η ειρηνική κατάσταση της ψυχής κατά την οποία η ψυχή γίνεται δυσκίνητη προς το κακό.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Όταν ούτε πεις, ούτε πράξεις κάτι αισχρό κατά διάνοια και όταν δεν μνησικακείς εναντίον εκείνου που σε ζημίωσε ή σε κατηγόρησε και όταν την ώρα της προσευχής διατηρείς πάντοτε το νου σου άϋλο και ασχημάτιστο, τότε να γνωρίζεις ότι έφθασες στα όρια της απάθειας και της τέλειας αγάπης.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Μεγάλο πράγμα να μην έχει κανείς πάθος προς τα πράγματα. Όμως πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό είναι να μένει απαθής προς τα νοήματά τους.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Μην νομίζεις ότι έχεις τέλεια απάθεια, όταν δεν είναι παρόν το πράγμα που ερεθίζει κάποιο πάθος. Όταν παρουσιαστεί αυτό και εσύ μένεις ανεπηρέαστος και από αυτό και από τη μνήμη του κατόπιν, τότε να γνωρίζεις ότι έφτασες στα όρια της απάθειας. Αλλά ούτε τότε να μην αμελήσεις, γιατί αρετή που πολυκαιρίζει νεκρώνει τα πάθη, όταν όμως παραμελείται, αυτά πάλι ξεσηκώνονται.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Πρώτη απάθεια είναι η τέλεια αποχή από τα έμπρακτα κακά, η οποία παρατηρείται στους αρχαρίους. Δεύτερη, η τέλεια αποβολή από τη διάνοια των λογισμών της συγκαταθέσεως στα κακά, η οποία γίνεται σ' εκείνους που επιδιώκουν έλλογα την αρετή. Τρίτη, η τέλεια ακινησία της επιθυμίας προς τα πάθη· αυτή υπάρχει σ' εκείνους που

βλέπουν νοερά μέσω των σχημάτων των ορατών τους λόγους τους. Τέταρτη απάθεια είναι η πλήρης κάθαρση και αυτής της ψιλής φαντασίας, η οποία γίνεται σ' εκείνους που με τη γνώση και τη θεωρία έκαναν το νου τους καθαρό και διαφανή καθρέφτη του Θεού. Εκείνος λοιπόν που καθάρισε τον εαυτό του από την ενέργεια των παθών, ελευθερώθηκε από τη διανοητική συγκατάθεση σ' αυτά, σταμάτησε να κινείται προς τα πάθη με την επιθυμία του και έκανε το νου του αμόλυντο και από την ψιλή φαντασία των παθών, έχοντας και τις τέσσερις γενικές απάθειες, βγήκε έξω από την ύλη και τα υλικά και τρέχει να φτάσει το νοερό και Θεϊκό και ειρηνικό τέρμα των νοητών.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Τα 4 είδη της απάθειας: Πρώτη απάθεια εννοεί την κίνηση του σώματος που μένει ανέπαφη από την ενεργητική αμαρτία. Δεύτερη, την τέλεια αποβολή από την ψυχή των εμπαθών λογισμών, με την οποία μαραίνεται ολωσδιόλου η κίνηση των παθών της πρώτης απάθειας, καθώς δεν έχει να την διεγείρουν σε ενέργεια οι εμπαθείς λογισμοί. Τρίτη, την τέλεια ακινησία της επιθυμίας προς τα πάθη, για την οποία συμβαίνει και η δεύτερη απάθεια που συνίσταται στην καθαρότητα των λογισμών. Τέταρτη απάθεια εννοεί την τέλεια απόθεση από τη διάνοια όλων των αισθητών φαντασιών, από την οποία δημιουργήθηκε η τρίτη, που δεν έχει τις φαντασίες των αισθητών να μορφοποιούν σ' αυτή τις εικόνες των παθών.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Αυτός που θέλει να αρέσει στον Κύριο. δείχνει την ίδια προθυμία τόσο σε εκείνους που τον επαινούν, όσο και σε εκείνους που τον κατηγορούν.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως τη βάτο την τύλιγε η φλόγα αλλά δεν την έκαιγε (Έξοδος 3,2), έτσι και εκείνοι που έλαβαν το χάρισμα της απάθειας, αν και έχουν πολύ βαρύ και θερμό σώμα, καθόλου δεν ενοχλεί, ούτε βλάπτει τη σάρκα ή το νου η θερμότητα του σώματός τους.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Αν ποθείς την απάθεια, θα την πετύχεις με την υπακοή και την ταπείνωση. Απάθεια βέβαια έχει, όχι εκείνος που άλλοτε ενοχλείται από τα πάθη και άλλοτε ηρεμεί και αναπαύεται, αλλά εκείνος που ακατάπαυστα απολαμβάνει την απάθεια και μένει ακίνητος ενώ είναι παρόντα τα πάθη και οι αιτίες τους. Ακόμη περισσότερο, εκείνος που ούτε από τα νοήματα των παθών δεν επηρεάζεται.

~ Όσιος Θεόγνωστος ~

Μην επιθυμείς την απάθεια πρόωρα, για να μην πάθεις ό,τι έπαθε ο Πρωτόπλαστος, τρώγοντας πριν από την ώρα από το δένδρο της γνώσεως. Να εργάζεσαι υπομονετικά, με γενική εγκράτεια και συνεχή προσευχή και να φυλάγεις με αυτομεμψία και άκρα ταπεινοφροσύνη εκείνα που εργάστηκες. Και έπειτα απ' αυτά περίμενε στον κατάλληλο καιρό και τη χάρη της απάθειας. Έπειτα από τη μεγάλη τρικυμία και ταραχή, περίμενε και το λιμάνι της αναπαύσεως. Γιατί δεν είναι άδικος ο Θεός, σ' εκείνους που βαδίζουν σωστά, να μην ανοίξει την πύλη της απάθειας, όταν πρέπει.

~ Όσιος Θεόγνωστος ~

Το να πει κάποιος ότι το ψωμί αυτό έχει γίνει από σιτάρι, είναι εύκολο, πρέπει όμως να μας πει με ποιό ειδικότερο τρόπο κατασκευάζεται και γίνεται ψωμί. Το να ομιλεί κάποιος για την απάθεια και την τελειότητα είναι εύκολο, το να ζήσει όμως στην πράξη την κατάσταση της τελειότητας, είναι κατόρθωμα για λίγους.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Θαυμάζω αν κανείς που χορταίνει την κοιλιά του με φαγητά, θα μπορέσει ποτέ να αποκτήσει απάθεια. Απάθεια εννοώ, όχι την αποχή της αμαρτίας που γίνεται με την πράξη· γιατί αυτή λέγεται εγκράτεια. Αλλά, εκείνη που ξεριζώνει ολοκληρωτικά από τη διάνοια τις εμπαθείς έννοιες, η οποία λέγεται καθαρότητα της καρδιάς. Από την εγκράτεια και την ταπείνωση γεννιέται η απάθεια.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Είναι πιο εύκολο να καθαρίσει κανείς μια ακάθαρτη ψυχή, από το να ξαναφέρει στην υγεία μια ψυχή καθαρμένη που λερώθηκε πάλι. Γιατί είναι ευκολότερο να κατορθώσουν την απάθεια εκείνοι, που μόλις απαρνήθηκαν την σύγχυση του κόσμου, σε οποιαδήποτε αμαρτήματα και αν έχουν πέσει· σ' εκείνους όμως που γεύθηκαν πόσο γλυκός είναι ο λόγος του Θεού και βάδισαν το δρόμο της σωτηρίας και κατόπιν γύρισαν πίσω στην αμαρτία, είναι κάπως δυσκολοκατόρθωτη η απάθεια. Από το ένα μέρος εξαιτίας της κακής έξεως και πονηρής συνήθειας και από το άλλο, εξαιτίας του δαίμονα της λύπης, που μένει πάντα στις κόρες των ματιών και προσφέρει την εικόνα της αμαρτίας. Η πρόθυμη όμως και φιλόπονη ψυχή, εύκολα κατορθώνει και αυτό το δυσκολοκατόρθωτο, με την βοήθεια της Θείας Χάρης, η οποία δείχνει σ' εμάς μακροθυμία και φιλανθρωπία και μας προσκαλεί στη μετάνοια, υποδεχόμενη με ανέκφραστη ευσπλαχνία και συμπάθεια όσους επιστρέφουν, όπως έχουμε διδαχθεί από την παραβολή του ασώτου υιού.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

«Ένδυμα γάμου» είναι η απάθεια της λογικής ψυχής, που χωρίστηκε από τις κοσμικές ηδονές και απαρνήθηκε όλες τις ανάρμοστες επιθυμίες και ασχολείται με φιλόθεες σκέψεις και την μελέτη Θείων θεωριών. Όταν όμως ξεπέσει στα πάθη της ατιμίας και στην γύρω απ' αυτά απασχόληση, τότε ξεντύνεται το φόρεμα της σωφροσύνης και εξαθλιώνεται φορώντας σχισμένα και καταλερωμένα κουρέλια, όπως διδάσκεται στα Ευαγγέλια, ότι ο δούλος εκείνος που δέθηκε χέρια και πόδια και ρίχθηκε στο σκότος το εξώτερο, με τέτοιους λογισμούς και πράξεις είχε υφασμένο το ένδυμα· και ο Κύριος δεν τον έκρινε άξιο, για τους θείους και άφθαρτους γάμους.

~ Άγιος Θεόδωρος Εδέσσης ~

Απάθεια δεν είναι το να μην μας πολεμούν οι δαίμονες, αλλά ενώ μας πολεμούν, να μένουμε απολέμητοι. Οι σιδερόφρακτοι πολεμιστές τοξεύονται από τους αντιπάλους τους, ακούνε και τον ήχο του βέλους, ακόμη βλέπουν και τα βέλη που ρίχνουν εναντίον τους οι εχθροί, αλλά δεν τραυματίζονται λόγω της στερεότητας των πολεμικών ενδυμάτων τους. Αλλά εκείνοι μένουν απολέμητοι, επειδή είναι περιφραγμένοι από σιδερένια ενδύματα. Εμείς όμως, φορώντας την πανοπλία του αγίου φωτός και την περικεφαλαία της σωτηρίας και οπλισμένοι με όλα τα καλά έργα, ας διασπάσουμε τις σκοτεινές φάλαγγες των

δαιμόνων. Γιατί την καθαρότητα δεν τη φέρνει μόνο το να μην πράττουμε τα κακά, αλλά και το να καταστρέψουμε ολότελα τα κακά, με την επιμέλεια των καλών.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Νους απαθής είναι εκείνος που υπέταξε τα πάθη του και ξεπέρασε τη λύπη και τη χαρά. Αυτός ούτε από τις προσβολές των θλίψεων σκυθρωπάζει, ούτε χαλαρώνει από την ευθυμία και τη χαρά, αλλά η ψυχή του στις μεν θλίψεις είναι χαρούμενη, στις δε χαρές συγκρατημένη και χωρίς να ξεφεύγει από το μέτρο.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Εκείνος που έφτασε τα σύνορα της απάθειας έχει αγαθή υπόληψη για όλους, σκέφτεται πάντοτε για όλους καλά, όλους τους βλέπει αγίους και αγνούς και έχει ορθή κρίση για τα Θεία και ανθρώπινα πράγματα. Έτσι, δεν αγαπά τίποτε από τα υλικά πράγματα του κόσμου για τα οποία φροντίζουν τόσο πολύ οι άνθρωποι και έχοντας γδυθεί κατά το νου από την παγκόσμια αίσθηση, ανατρέχει προς τους ουρανούς και το Θεό, καθαρός από κάθε λάσπη και ελεύθερος από κάθε δουλεία...

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Είναι αδύνατον να φτάσει κανείς στην απάθεια, χωρίς την νοερά προσευχή.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Η απάθεια είναι όχι μόνο η αποφυγή εφάρματων - εμπαθών έργων, αλλά η εξάλειψη ακόμα και της επιθυμίας τους. Απαθής είναι όποιος έχει κατανικήσει την προσκόλληση σ' όλους τους λογισμούς που εξαναγκάζουν ή εξαπατούν, βρίσκεται πάνω απ' όλα τα πάθη, δεν ταράζεται και δεν ενοχλείται από τίποτα εγκόσμιο, δεν φοβάται θλίψεις ή δυστυχίες ή κινδύνους και δεν τρομάζει ούτε μπροστά στο θάνατο, που τον θεωρεί ως σύμβολο της αιωνίας ζωής. Απαθής είναι εκείνος, που όταν βασανίζεται είτε από τους ανθρώπους είτε από τους δαίμονες, ούτε σημασία δίνει ούτε το θεωρεί αυτό κακό, λες και βασανίζεται κάποιος άλλος. Η απάθεια δεν είναι ειδική αρετή, αλλά η περιεκτική ονομασία όλων των αρετών μαζί.

~ Όσιος Παΐσιος ο Βελιτσκόφσκυ ~

Με το να κόβει κανείς το θέλημά του, αποκτά την «απροσπάθεια» και απ' αυτήν, έρχεται με τη Χάρη του Θεού, σε τέλεια «απάθεια». Μπορεί σε μικρό χρονικό διάστημα, να κόψει κανείς δέκα θελήματα και σας λέω πως: Κάνει ένα μικρό περίπατο και βλέπει κάτι και του λέει ο λογισμός: «Κοίταξε εκεί» και λέει στο λογισμό: «Όχι δεν κοιτάζω καθόλου» και κόβει το θέλημά του και δεν προσέχει. Πάλι συναντάει μερικούς που κουβεντιάζουν και του λέει ο λογισμός: «Πες και εσύ αυτό» και κόβει το θέλημά του και δεν το λέει. Πάλι του λέει ο λογισμός: «Πήγαινε και ρώτησε τον μάγειρα τι μαγειρεύει» και δεν πάει, αλλά κόβει το θέλημά του. Βλέπει κάτι και του λέει ο λογισμός: «Ρώτησε ποιός το έφερε» και κόβει το θέλημά του και δεν ρωτάει. Και έτσι κόβοντας συχνά - πυκνά το θέλημά του, συνηθίζει να το κόβει και αρχίζοντας από τα μικρά φτάνει να κόβει με άνεση και χαρά και τα μεγάλα. Έτσι καταλήγει να μην έχει καθόλου θέλημα, αλλά ο,τιδήποτε συμβεί τον αναπαύει, σαν να γίνεται με το θέλημά του. Και χωρίς να θέλει ο ίδιος να κάνει το θέλημά του, βρίσκεται πάντοτε να το κάνει. Γιατί για οποίον δεν έχει δικό του θέλημα, καθετί που γίνεται είναι και

δικό του. Και μ' αυτόν τον τρόπο φτάνει, όπως είπαμε, να μην έχει «προσπάθεια» και από την «απροσπάθεια» έρχεται στην «απάθεια».

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Μόνο όταν τελειοποιηθείς στην Αγάπη, μπορείς να φτάσεις στην Απάθεια.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Η σωματική άσκηση, μας παιδαγωγεί και μας βοηθάει, να μην ενεργούμε τα πάθη μας. Αυτά όμως παραμένουν μέσα μας σαν φίδια, απλώς δεν τα αφήνουμε να μας δαγκώσουν. Αλλά κάποια μέρα, που θα κοιμώμαστε κουρασμένοι, από τον πολύ αγώνα, τα φίδια θα γεννήσουν και δεν θα χωρούν μέσα μας, οπότε θα βγουν και θα δαγκώσουν τους άλλους. Αυτό παθαίνουμε, όταν επιδιδώμαστε μόνο στην σωματική άσκηση. Και αφού η σωματική άσκηση, δεν μπορεί να εξαλείψει στο βάθος την αμαρτία, όπως τον φθόνο, την οργή και τα υπόλοιπα, χωρίς νήψη δεν φθάνουμε στην καθαρότητα.

~ Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης ~

Η υπακοή φέρει τον άνθρωπο όχι μόνο σε απάθεια σώματος, αλλά και πνευματική.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Προσπάθησε να είσαι απαθής. Κανένα να μην λυπήσεις, για τίποτα να μην λυπηθείς. Νου να έχεις και νου να μην έχεις... Γλώσσα να έχεις και γλώσσα να μην έχεις... Μάτια να έχεις και μάτια να μην έχεις... Αυτιά να έχεις και αυτιά να μην έχεις... Με καταλαβαίνεις;

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Το να γίνεις απαθής - με την Πατερική και όχι με τη Στωική έννοια του όρου - παίρνει καιρό και θέλει σκληρή δουλειά, με αυστηρή ζωή, νηστεία και αγρυπνία, προσευχή, ιδρώτα αίματος, ταπείνωση, την καταφρόνια του κόσμου, σταύρωση, τα καρφιά, τη λόγχη στην πλευρά, το ξύδι και τη χολή, εγκατάλειψη απ' τον καθένα, προσβολές από τρελούς αδελφούς συσταυρωμένους, βλαστήμιες απ' τους περαστικούς: και μετά - ανάσταση εν Κυρίω, την αθάνατη αγιότητα του Πάσχα.

~ π. Θεόκλητος Διονυσιάτης ~

Εκείνοι που έφτασαν στην κατάσταση της απαθείας, οποιαδήποτε εικόνα και αν δούνε, έστω και αμαρτωλή, δεν περνάει στο υποσυνείδητό τους. Συμβαίνει κάτι παρόμοιο με την σφαίρα που χτυπάει σε ένα τζάμι και εξοστρακίζεται.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Αν κατορθώσεις να θεωρείς την περιφρόνηση σαν έπαινο, την φτώχεια καθώς και τον πλούτο και την στέρηση σαν καλοπέραση, τότε μην φοβάσαι πια την αμαρτία. Όποιος φθάσει σ' αυτά τα μέτρα, δεν έχει φόβο να πέσει σε πάθη ακάθαρτα και να πλανηθεί από τον διάβολο.

~ Είπε Γέρων ~

Περί απαιτήσεων

Εκείνος που ζητεί από τον Θεό πράγματα μικρότερα από ό,τι θα του άξιζαν, αυτός θα λάβει οπωσδήποτε ανώτερά του. Περί αυτού μαρτυρεί ο τελώνης, ο οποίος ζητούσε μόνο την συγχώρηση και απεκόμισε επί πλέον και την δικαίωση. Ο ληστής πάλι, ζήτησε να τον ενθυμηθεί μόνο ο Κύριος στην Βασιλεία Του και όμως κληρονόμησε ολόκληρο τον Παράδεισο.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αυτό μόνο ζητεί ο Θεός από σένα: α) να πονέσει η καρδιά σου, για τη λύπη που Του προξένησες (με τις αμαρτίες σου) β) να μισήσεις περισσότερο από κάθε άλλο την αμαρτία, μικρή και μεγάλη γ) να προσφέρεις όλο τον εαυτόν σου σ' Αυτόν και να δοθείς με διάθεση και καρδιακή αγάπη πάντοτε και για κάθε πράγμα στο θέλημά Του και στην υποταγή Του και δ) να ελπίζεις και να έχεις σταθερή πίστη, ότι Αυτός θα σε συγχωρέσει, θα σε καθαρίσει και θα σε φυλάξει από όλους τους εχθρούς.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Δεν σου ζητάει ο Θεός να ανεβείς το πιο ψηλό βουνό. Δεν σου ζητάει να περάσεις κολυμπώντας τον Ωκεανό ή να σκάψεις τόσα και τόσα στρέμματα γης ή να μείνεις νηστικός ή να φορέσεις τρίχινο σάκκο. Τί σου ζητάει; Να ενδιαφερθείς για τους άλλους, να μοιράσεις μαζί τους το ψωμί σου. Σου ζητάει να σταματήσεις τις αδικίες. Πές μου, υπάρχει πιο εύκολο απ' αυτό; Αλλά και αν και αυτό το θεωρείς δύσκολο, σκέψου τι βραβεία σε περιμένουν και τότε θα σου φανούν εύκολα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ένα μόνο ζητάει ο Θεός από εμάς: Να ξεχάσουμε και να αφήσουμε το αμαρτωλό παρελθόν και να εκφράζουμε την ευχαριστία μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και πρόσεχε πόσο εύκολα ζητάει από σένα ο Θεός. Δεν είπε: ''Ήμουνα στην φυλακή και Με αποφυλακίσατε'' ή ''Ήμουνα άρρωστος και Με γιατρέψατε'', αλλά είπε: ''Με επισκεφτήκατε'' και ''Ηρθατε κοντά Μου''.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Θέλεις να σε ελεούν; Κάνε εσύ ελεημοσύνη. Θέλεις να σε συγχωρούν; Να συγχωρείς. Θέλεις να μην σε κακολογούν; Να μην κακολογείς κανέναν. Θέλεις να σε επαινούν; Να επαινείς πρώτα εσύ. Θέλεις να μην σε εκμεταλλεύονται; Να μην αδικείς εσύ.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός δεν ζητά εκείνα που γίνονται και νομίζονται καλά, αλλά εξετάζει το σκοπό για τον οποίο γίνονται.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Άτοπο είναι εξίσου να ζητάς μεγάλα από ένα μικρό και μικρά από έναν μεγάλο. Το πρώτο είναι ανάρμοστο και το δεύτερο είναι εξευτελιστικό.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Πολλοί βλέπουν σε τι τους δυσκολεύουν οι άλλοι και όχι σε τι δυσκολεύουν εκείνοι τους άλλους. Απαιτήσεις έχουν μόνο από τους άλλους, όχι από τον εαυτόν τους.

~ ΆγιοςΠαΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι ένα είδος προβολής του εαυτού μας, να επιμένουμε να γίνουν οι άλλοι καλοί. Στην πραγματικότητα, θέλουμε εμείς να γίνουμε καλοί και επειδή δεν μπορούμε, το απαιτούμε από τους άλλους και επιμένουμε σ' αυτό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι εγωισμός να θέλουμε οι άλλοι να μας μιλάνε με καλοσύνη.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ένα μόνο ζητεί ο Θεός· να Τον τιμάς, να Τον αγαπάς και να φυλάττεις τις εντολές Του, αναγνωρίζοντας, ότι ο Πλαστουργός σου είναι Αυτός. Δεν θέλει να μοιράζεις την δόξαν Του και να λατρεύεις, άλλα αντί άλλων. Δεν θέλει να αγαπήσεις κανένα πράγμα, περισσότερον απ' Αυτόν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Να δίνεις, χωρίς να έχεις απαίτηση να πάρεις.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Δεν μπορεί να φανταστεί ο άνθρωπος πόσο αντίθετα πράγματα ζητούν οι άνθρωποι από τον Θεό και τι απλά πράγματα ζητά ο Θεός από τους ανθρώπους.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Το μόνο που ζητάει ο Θεός από τον άνθρωπο είναι η καλή του διάθεση και να έχει πάντοτε τον φόβο του Θεού.

~ Είπε Γέρων ~

Περί απαξίωσης

Υπάρχουν άνθρωποι που δεν βοηθήθηκαν, στην μικρή ηλικία τους. Πληγώθηκαν πολύ από πολλούς, κυρίως από τα αγαπημένα πρόσωπά τους, με αποτέλεσμα να αγανακτήσουν και να απομονωθούν. Στη συνέχεια έχοντας κόμπλεξ κατωτερότητας, κάνουν κάποια πράγματα στη ζωή τους, με σκοπό να ελκύσουν τα βλέμματα των άλλων πάνω τους, χωρίς να τους ενδιαφέρει ποιά θα είναι η γνώμη τους, για τον εαυτόν τους. Έτσι βλέπουμε κάποιους να φορούν πολλά σκουλαρίκια σε πολλά σημεία του σώματος, άλλοι να βάφουν τα μαλλιά τους κόκκινο χρώμα και γενικά να έχουν μια ιδιόμορφη-ξεχωριστή εμφάνιση. Μπορεί να μην είναι κακοί άνθρωποι αυτοί, ωστόσο έχει πάθει τέτοια εκτροπή ο νους τους, που είναι πολύ δύσκολο να έρθουν σε συναίσθηση. Βέβαια δεν κάνουν καμμία μυστηριακή ζωή, βουτηγμένοι μέσα στην αμαρτία, γι΄αυτό και δεν μπορούν να απεγκλωβιστούν από αυτήν την κατάσταση.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Άνθρωποι που δεν είναι καλά και αισθάνονται μειονεκτικά, θέλουν συχνά να γίνονται δάσκαλοι και καθοδηγητές των άλλων.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ποτέ να μην κάνουμε κάποιον να νιώσει κατωτερότητα τονίζοντας τις αδυναμίες του, γιατί έτσι του τραυματίζουμε την ψυχή και βάζουμε εμπόδια στην πρόοδό του.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Να μην δείχνουμε στους άλλους τα πάθη μας, τις αδυναμίες μας, τα προβλήματά μας, τις αγωνίες μας, γιατί έτσι χάνουμε το κύρος μας και προσβάλλεται η αξία μας. Και την αξία μας, δεν πρέπει να την προσβάλλουμε, γιατί δεν είναι δική μας αλλά του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Περί απάτης

Περικοπές

Απατεώνας πρέπει να ονομάζεται μόνο εκείνος, που χρησιμοποιεί την απάτη για να αδικήσει και όχι εκείνος, που την χρησιμοποιεί με τις καλές προθέσεις. Διότι αν η πράξη της απάτης δεν είναι πάντοτε κακή, αλλά γίνεται καλή ή κακή, ανάλογα με την προαίρεση των δραστών, τότε παραιτήσου της κατηγορίας περί απάτης και απόδειξε, ότι εγώ χρησιμιποιήσα την απάτη, για κακό σκοπό. Όταν η απάτη χρησιμοποιείται για καλό, όχι μόνο δεν έχουμε μομφές και κατηγορίες, αλλά και δίκαιο είναι να επαινείται ο απατών από τους απατώμενους, αν φυσικά θέλουν να είναι ευγνώμονες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι κυνηγοί πτηνών και ψαριών πιάνουν τα θηράματά τους με δολώματα. Προτείνουν την τροφή που τους αρέσει και πίσω απ΄αυτό κρύβουν την παγίδα. Παρόμοιο είναι και το έργο των κάθε λογής απατεώνων. Προτείνουν πρώτα τα αρεστά, τα γλυκά και ύστερα επιφέρουν τα φρικτά και λυπηρά. Όσοι όμως αληθινά αγαπούν και φροντίζουν, κάνουν τελείως το αντίθετο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν είναι ευκολότερο από το να εξαπατάς τον εαυτό σου, αφού κάθε άνθρωπος κρίνει τον εαυτό του χαριστικά, θεωρώντας ως συμφέροντα τα ευχάριστα. Πλάνη είναι, το να μην γνωρίζει κανείς τον Θεό, όπως πρέπει. Ο διάβολος εισάγει πάντοτε κατά τρόπο απατηλό την πλάνη, μαζί με την αλήθεια και την επικαλύπτει με ομοιώματα αληθείας, ώστε να ελκύει αυτούς που εύκολα εξαπατώνται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει τίποτα ευκολότερο, από το να εξαπατά κανείς τον εαυτόν του, αφού κάθε άνθρωπος κρίνει τον εαυτόν του χαριστικώς, θεωρώντας ως συμφέροντα τα ευχάριστα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το ότι οι αναστενάρηδες, στην γιορτή του Αγίου Κωνσταντίνου, πατούν σε αναμμένα κάρβουνα και δεν καίγονται, αυτό είναι δαιμονικό και απατεωνιά. Το ότι χορεύουν κρατώντας κάποια εικόνα ή τον σταυρό είναι αναίδεια και άρνηση πίστεως. Απομακρύνεται η Χάρη του Θεού, γι' αυτό τους βοηθάει ο διάβολος. Είναι δυνατόν να μην τους βοηθήσει; Δικαιούνται την βοήθειά του! Αλλά είναι και η δική τους πονηριά που βοηθάει. Αυτοί πηγαίνουν προηγουμένως και ετοιμάζουν τον τόπο. Καίνε δηλ. ξύλα από πλατάνια που αφήνουν πολλή στάχτη και ξέρουν που πατούν, όταν χορεύουν. Γιατί δεν καίνε πουρνάρια ή κουμαριές που κρατάνε κάρβουνο; Ας τους ετοιμάσει άλλος την φωτιά και ας πάνε μετά εκεί να χορέψουν! Οι δαίμονες είναι μέσα στην φωτιά της κολάσεως και δεν καίγονται χρόνια, αιώνες τώρα. Αυτό να θαυμάζεις και όχι αυτούς που πατούν λίγο πάνω στα κάρβουνα και στην στάχτη, χωρίς να καίγονται

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνον που μιλά με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, οι υπερόπτες που νοσούν από υπερηφάνεια, τον αποστρέφονται ως υπερόπτη και υπερήφανο (!), γιατί πληγώνονται μάλλον με τα λόγια του, αντί να έρχονται σε κατάνυξη. Αντίθετα, εκείνον που μιλάει τορνευτά και επιδέξια λόγια από το μυαλό του ή από μαθήματα και εξαπατά τους άλλους σχετικά με τη σωτηρία, αυτόν τον υπερεπαινούν και τον παραδέχονται. Και έτσι δεν υπάρχει ανάμεσά τους κανείς, που να μπορεί να διακρίνει και να δει τα πράγματα όπως πράγματι είναι.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Εύκολα απατά κάθετι το ευχάριστο.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Εξαπατούν εαυτούς, όσοι με αυτοπεποίθηση ισχυρίζονται, ότι γνωρίζουν καλά τους ανθρώπους και γι' αυτό δεν επιτρέπουν να εξαπατηθούν από αυτούς. Ποιός μπορεί να γνωρίζει τι είδους πνεύμα ενεργεί μέσα σε κάθε άνθρωπο; Ποιός άλλος παρά ο Θεός, που γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς. Ακόμα και μεγάλοι Άγιοι, είχαν σφάλλει στην κρίση τους για ανθρώπους. Για παράδειγμα, ο Μέγας Βασίλειος νόμιζε άγιο άνθρωπο, κάποιον υποκριτή αιρετικό, τον οποίο μάλιστα και υποστήριξε έναντι πολλών, που τον αμφισβητούσαν, μέχρι που κάποτε πείστηκε για την πλάνη αυτού του ανθρώπου και απογοητεύτηκε οικτρά. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, είχε βαπτίσει κάποιον φιλόσοφο, ονόματι Μάξιμο και τόσο πολύ τον είχε συμπαθήσει, που τον φιλοξενούσε μάλιστα και μοιραζόταν το φαγητό μαζί του. Όμως ο Μάξιμος, ήταν άνθρωπος επικίνδυνος και πονηρός σαν φίδι. Μάλιστα κατάφερε με δολοπλοκίες και δωροδοκίες, να πείσει κάποιους Κωνσταντινουπολίτες, να τον αναγνωρίσουν ως Πατριάρχη, στη θέση του Αγίου Γρηγορίου! Όταν ύστερα από μια θυελλώδη αναταραχή, έλαμψε η αλήθεια και ορισμένοι επέπληξαν τον Άγιο Γρηγόριο, επειδή είχε κοντά του, τον μεγαλύτερο εχθρό του, ο Άγιος αποκρίθηκε: ''Δεν φταίμε αν δεν διακρίνουμε την πονηριά κάποιου ανθρώπου. Ο Θεός μόνο γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς των ανθρώπων. Οι εντολές Του μας λένε, να ανοίγουμε τις καρδιές μας με πατρική αγάπη προς όλους, όσοι έρχονται σε εμάς''.

~ ΆγιοςΝικόλαοςΒελιμίροβιτς ~

Σε ξεγέλασε ο φίλος σου ή κάποιος, που του είχες ανοίξει την καρδιά σου; Από Μένα ήταν αυτό... Εγώ επέτρεψα να σε αγγίξει αυτή η απογοήτευση, για να μάθεις, ότι ο καλύτερος φίλος σου είναι ο Κύριος.

~ Άγιος Σεραφείμ της Βίριτσα ~

Πλάνη είναι η εκτροπή από την αλήθεια, με την μέθοδο της απάτης.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Διηγήσεις

Οι γαϊδαροι και οι βλάκες

Μια μέρα εμφανίστηκε σε ένα χωριό της Πάφου ένας άνδρας με γραβάτα.

Ανέβηκε σε ένα παγκάκι και φώναξε σε όλο τον τοπικό πληθυσμό, ότι θα αγόραζε όλα τα γαϊδούρια που θα του πήγαιναν, έναντι 100 ευρώ και μάλιστα μετρητά. Οι ντόπιοι το βρήκαν λίγο περίεργο, αλλά η τιμή ήταν πολύ καλή και όσοι προχώρησαν στην πώληση γύρισαν σπίτι με το τσαντάκι γεμάτο και ...το χαμόγελο στα χείλη.

Ο άνδρας με τη γραβάτα επέστρεψε την επόμενη μέρα και πρόσφερε 150 ευρώ για κάθε απούλητο γάϊδαρο, κι έτσι οι περισσότεροι κάτοικοι πούλησαν τα ζώα τους. Τις επόμενες ημέρες προσέφερε 300 ευρώ για όσα ελάχιστα ζώα ήταν ακόμα απούλητα με αποτέλεσμα και οι τελευταίοι αμετανόητοι να πουλήσουν τα γαϊδούρια τους.

Μετά συνειδητοποίησε, ότι στο χωριό δεν έμεινε πια ούτε ένας γάϊδαρος και ανακοίνωσε σε όλους, ότι θα επέστρεφε μετά από μια εβδομάδα για να αγοράσει οποιοδήποτε γάϊδαρο έβρισκε έναντι 500 ευρώ!! Και αποχώρησε.

Την επόμενη μέρα ανέθεσε στον συνέταιρό του το κοπάδι των γαϊδάρων που είχε αγοράσει και τον έστειλε στο ίδιο χωριό με εντολή να τα πουλήσει όλα στην τιμή των 400 ευρώ το ένα. Οι κάτοικοι βλέποντας την δυνατότητα να κερδίσουν 100 ευρώ την επόμενη εβδομάδα, αγόρασαν ξανά τα ζώα τους 4 φορές πιο ακριβά από ότι τα είχανε πουλήσει, και για να το κάνουν αυτό, αναγκάστηκαν να ζητήσουν δάνειο από την τοπική τράπεζα. Όπως φαντάζεστε, μετά την συναλλαγή οι δύο επιχειρηματίες όμως έφυγαν διακοπές σε έναν φορολογικό παράδεισο της Καραϊβικής, ενώ οι κάτοικοι του χωριού βρέθηκαν υπερχρεωμένοι, απογοητευμένοι, και με τα γαϊδούρια στην κατοχή τους που δεν άξιζαν πλέον τίποτα...

Φυσικά οι αγρότες προσπάθησαν να πουλήσουν τα ζώα για να καλύψουν τα χρέη. Μάταια. Η αξία τους είχε πατώσει. Η τράπεζα λοιπόν κατάσχεσε τα γαϊδούρια και εν συνεχεία τα νοίκιασε στους πρώην ιδιοκτήτες τους.

Πράσινα άλογα

Επί βασιλέως του Γεωργίου του Α΄, μερικά άλογα των βασιλικών στάβλων, έπαθαν ψώρα. Ο Βαυαρός κτηνίατρος Κλάουζεν έδωσε μια αλοιφή, για να αλείψουν μ΄αυτήν τις πληγές τους. Η αλοιφή ήταν πράσινη και όπως ήταν φυσικό, έγινα πράσινα και τα άλογα. Πολλά όμως από αυτά, δεν γιατρεύονταν. Αναγκάστηκαν λοιπόν, άλλα να τα πουλήσουν και άλλα να τα χαρίσουν στους χωρικούς.

Ανάμεσα στους χωρικούς, ήταν και κάποιος Γιώργιος Πρόκας, από τη Θήβα.

Πήρε 2 τέτοια πράσινα άλογα και πήγε στο Άργος να τα μεταπουλήσει. Τα είδαν εκεί οι χωρικοί και τους έκαναν μεγάλη εντύπωση. Ο Πρόκας τότε τους είπε, ότι πρόκειται για μια ειδική, σπάνια ράτσα αλόγων, που μόνο ο βασιλιάς και αυτός είχαν το δικαίωμα, να τα φέρουν από το εξωτερικό. Οι χωριάτες τον πίστεψαν και θέλησαν να τα αγόρασαν. Λίγες όμως μέρες αργότερα, αποκαλύφτηκε η απάτη και η αστυνομία έπιασε τον Πρόκα.

Από τότε, όταν κανείς προσπαθεί να μας ξεγελάσει σε κάτι, λέμε συνήθως, ότι πήγε να μας πουλήσει πράσινα άλογα.

Περί απειλής

Συνήθως τους περισσότερους τους σωφρονίζει, όχι τόσο η χορήγηση των αγαθών, όσο η απειλή των δυσάρεστων.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Γι' αυτό μας απείλησε με κόλαση ο Θεός· αν η σκέψη γι' αυτή δεν είχε κάποιο μεγάλο κέρδος, δεν θα μας απειλούσε μ' αυτήν ο Θεός. Αλλά επειδή η μνήμη της κολάσεως μπορεί να κατορθώσει μεγάλα έργα.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Απειλεί με τιμωρία, (ο Θεός) για να αποφύγουμε την πείρα της τιμωρίας. Μας φοβερίζει με λόγια, για να μην μας τιμωρήσει με έργα.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Περί απελπισίας

Περικοπές

Δεν ευχαριστούμε τον διάβολο τόσο πολύ όταν αμαρτάνουμε, όσο όταν απελπιζόμαστε. Τα πονηρά πνεύματα χαίρονται, όταν αμαρτάνουμε, όταν όμως απελπιζόμαστε, χορεύουν, χοροπηδούν, γελούν, ευφραίνονται! Η απελπισία του ανθρώπου είναι άφατη ευφροσύνη του διαβόλου και είναι το πιο ισχυρό όπλο του διαβόλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Συνήθως δεν είναι το πλήθος των αμαρτιών που οδηγεί στην απόγνωση, αλλά το να έχει κανείς ψυχή ασεβή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν κανείς αποχαυνωθεί και αφήσει την ιερά άγκυρα της ελπίδα του στον Θεό, τότε αμέσως θα πέσει και θα πνιγεί στην άβυσσο της κακίας. Αυτό γνωρίζοντας καλά ο πονηρός, μόλις το αντιληφθεί ότι βαρυνόμαστε στην συνείδηση από κακές πράξεις, έρχεται και μας προσθέτει τον λογισμό της απογνώσεως, ο οποίος είναι βαρύτερος και από τον μόλυβδο! Και αν τον δεχθούμε, τότε κατ' ανάγκη, αφού παρασυρθούμε αμέσως λόγω του βάρους μας προς τα κάτω και αποσπαστούμε από το σχοινί, θα κατέλθουμε στο βάθος των κακών...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η απόγνωση προέρχεται από την τεμπελιά και η τεμπελιά τρέφεται από την απόγνωση. Παρέχει η μία την άλλη, αυτή την καταραμένη αλληλοεξυπηρέτηση. Όποιος όμως πράττει αγαθά αυτός ελπίζει αγαθά και ποτέ δεν θα απελπιστεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην απελπιζόμαστε, αλλά και ούτε να αδιαφορούμε. Και τα 2 είναι καταστρεπτικά. Η μεν απόγνωση δεν αφήνει τον πεσμένο να σηκωθεί, ενώ η ραθυμία (η πνευματική τεμπελιά και αδιαφορία), κάνει να πέφτει και εκείνος που στέκεται όρθιος. Η απόγνωση είναι πολύ χειρότερη από την ραθυμία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ποτέ μην απελπίζεσαι, άνθρωπε! Μονάχα για εκείνον απελπίσου, που απελπίζεται από τον εαυτόν του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν κάποιος ανασύρει απελπισμένο που έχει φτάσει στις πύλες του άδη, αυτός διασώζει άνθρωπο, που έπεσε στο στόμα του θανάτου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι τόσο φοβερό το να τραυματιστεί ο πολεμιστής, αλλά το να απελπιστεί μετά τον τραυματισμό του και να παραμελήσει την πληγή του...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως όταν από τις τρικυμίες ταράσσεται η θάλασσα και τα κύματα υψώνονται πελώρια από παντού, το πλοίο καταποντίζεται, έτσι και η ψυχή, όταν από παντού την κυκλώσει η απελπισία, γρήγορα πνίγεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει απελπισία όταν είσαι μέσα στην Εκκλησία, ό,τι και να έχεις κάνει, ό,τι και να έχεις υποστεί. Δεν υπάρχει απελπισία.... Στενοχώρια μπορεί να έχεις, αλλά απελπισία όχι.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η απελπισία και η απογοήτευση είναι το χειρότερα πράγμα. Είναι παγίδα του σατανά, για να κάνει τον άνθρωπο να χάσει την προθυμία του στα πνευματικά και να τον φέρει σε απελπισία, σε αδράνεια και ακηδία. Ο άνθρωπος τότε αχρηστεύεται. Λέει: ''Είμαι αμαρτωλός, άθλιος, είμαι τούτο, είμαι κείνο... Έπρεπε τότε, δεν έκανα τότε, τώρα τίποτα... Πάνε τα χρόνια μου χαμένα, δεν είμαι άξιος''. Του δημιουργείται ένα αίσθημα κατωτερότητος, ένας άκαρπος αυτοεξευτελισμός. Είναι ψευτοταπείνωση. Όμως εμείς, να μην γυρίζουμε πίσω και να λέμε τι δεν κάναμε. Σημασία έχει, τι θα κάνομε τώρα, απ' αυτή τη στιγμή και έπειτα. Όπως λέει ο Απόστολος Παύλος: ''Τα μεν οπίσω επιλανθανόμενος, τοις δε έμπροσθεν επεκτεινόμενος''

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Τα αίτια της απόγνωσης είναι πολλά. Το κύριο αίτιο είναι η ηθική ασθένεια του πάσχοντος. Τους ηθικά ασθενείς, μπορούμε να τους διαιρέσουμε σε τρεις κατηγορίες: α) στους άθεους β) στους ολιγόπιστους και γ) σ' αυτούς που κυριεύονται από τα συναισθήματά και τις αψικαρδίες τους.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αποδεικνύεται δειλός ο άνθρωπος που εγκαταλείπει την ελπίδα, την άγκυρα της σωτηρίας και παραδίδει τον εαυτόν του στην απελπισία! Ο απελπισμένος αρνείται τον Δημιουργό του κόσμου και αυτή η άρνηση εκφράζει ασέβεια προς τον Θεό. Ο απελπισμένος, αρνείται την Πρόνοια και την Παντοδυναμία Του και αθετεί την ύπαρξη του Σωτήρα Χριστού, του λυτρωτή αυτών που κινδυνεύουν.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Κανείς πιστός δεν είναι απελπισμένος και κανείς απελπισμένος δεν είναι πιστός.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Τίποτα χειρότερο από την απόγνωση. Όταν ο άνθρωπος βρίσκεται σε απόγνωση, ουδέποτε τρέχει να γιατρευτεί, αλλά αφήνει αθεράπευτο το πάθος να λυμαίνεται, να κατατρώει την καρδιά του και να διαφθείρει την ψυχή του. Η θλίψη και η μελαγχολία έχουν κατακυριεύσει την καρδιά του. Ο απεγνωσμένος αισθάνεται τη ζωή του να βαραίνει και ζητάει να απαλλαγεί από το φορτίο της. Πουθενά δεν βρίσκει ευχαρίστηση, πουθενά παρηγοριά και τίποτα δεν μπορεί να του πάρει την μελαγχολική διάθεση και εγκαταλείπει τον βίο, αγνοώντας ο ταλαίπωρος, ότι μεταβαίνει σε άλλη αιώνια ζωή βασάνων, όπου υπάρχει αιώνια οδύνη...

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η τελευταία και οριστική νίκη του διαβόλου είναι όταν σπείρει σε μια ψυχή την απελπισία.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Όποιος απελπίζεται, σφάζει ο ίδιος τον εαυτόν του. Όπως είναι αδύνατον να βαδίσει ο νεκρός, έτσι είναι αδύνατον να σωθεί ο απελπισμένος.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η απόγνωση οφείλεται είτε: είτε στο πλήθος των αμαρτιών, είτε στην υπερηφάνεια, μη ανεχόμενοι αυτά που μας συνέβησαν.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Υπάρχει απόγνωση που οφείλεται στο πλήθος των αμαρτιών και στο βάρος της συνειδήσεως και στην αφόρητη λύπη, διότι γέμισε ολωσδιόλου η ψυχή από τραύματα και καταποντίστηκε από το βάρος τους στον βυθό της απογνώσεως. Και υπάρχει άλλη απόγνωση, που μας συμβαίνει από υπερηφάνεια και οίηση, διότι θεωρούμε, ότι δεν άξιζε να πάθει μία τέτοια πτώση ο εαυτός μας. Τούτο είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα που θα διακρίνει ένας προσεκτικός παρατηρητής στην κάθε μία: Στην πρώτη παραδίδεται ο άνθρωπος στην αδιαφορία, ενώ στην δεύτερη συνεχίζει με απόγνωση τους ασκητικούς του

αγώνες - πράγμα επιζήμιο. Θεραπεία του ενός είναι η εγκράτεια και η ευελπιστία, και του άλλου η ταπείνωση και το να μη κρίνει κανέναν.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όσα πολλά και μεγάλα αμαρτήματα να κάνει κανείς, ακόμα και ασεβής να γίνει, δεν μένει ευχαριστημένος ο διάβολος, διότι γνωρίζει ότι ο Θεός είναι Θεός ελέους και ευσπλαχνίας και όταν μετανοήσει ο άνθρωπος, τον δέχεται πάλι. Αλλά όταν δει, ότι έχασε ο άνθρωπος τις ελπίδες του και την πίστη του που είχε στον Θεό, τότε δεν φοβάται καθόλου, αλλά μένει καθίμενος στον θρόνο του πολύ ευχαριστημένος, διότι γνωρίζει ότι κέρδισε αυτόν τον άνθρωπο. Γι' αυτό κανείς δεν πρέπει ποτέ να απελπίζεται.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Η απελπισία έρχεται, όταν δεν πηγαίνεις στην εξομολόγηση να λες τους λογισμούς σου και δεν συμβουλεύεσαι τον άλλον, αλλά βαδίζεις με τις δικές σου ιδέες, ασυμβούλευτος. Πολλοί άνθρωποι που δεν συμβουλεύτηκαν κανέναν, απελπίστηκαν και τελικά αυτοκτόνησαν. Η αιτία που έρχεται η απελπισία στον άνθρωπο είναι η υπερηφάνεια.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Χειρότερο από το να αμαρτάνει κανείς είναι να απελπίζεται. Ο Ιούδας, ο προδότης ήταν μικρόψυχος και δεν είχε πείρα του πολέμου και γι' αυτό απελπίστηκε· έπεσε πάνω του με ορμή ο διάβολος και τον έβαλε να απαγχονιστεί. Ο Πέτρος όμως, η στερεά πέτρα, αφού έπεσε σε σοβαρό παράπτωμα, της αρνήσεως του Χριστού, σαν εμπειροπόλεμος που ήταν δεν παρέλυσε, ούτε απελπίστηκε από τη λύπη του, αλλά αφού σηκώθηκε πρόσφερε πικρά δάκρυα μέσα από καρδιά θλιμμένη και ταπεινωμένη. Και αμέσως ο εχθρός, όταν τα είδε αυτά, σαν να τον έκαψαν δυνατές φλόγες στο πρόσωπο, έφυγε με ορμή μακριά, με φοβερούς θρήνους.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Χωρίς το Θεό, όλα είναι απελπισία.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Το αίσθημα της απελπισίας, είναι σημάδι της αρνήσεως εκ μέρους μας του Θείου ελέους, που ο ίδιος ο Κύριος είναι έτοιμος, κάθε στιγμή να μας χαρίσει απλόχερα.

~ Άγιος Φιλάρετος Μόσχας ~

Το να απελπιστείς είναι πολύ χειρότερο, από το να αμαρτήσεις.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Η απελπισία είναι η μεγαλύτερη χαρά του διαβόλου. Είναι αμαρτία θανάσιμη.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Η απελπισία είναι το δηλητήριο του διαβόλου.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Ο άνθρωπος να μην απελπίζεται, να μην έρχεται σε απόγνωση για τη μια αποτυχία. Διότι δεν γνωρίζει ποιό είναι το θέλημα του Θεού.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Και όταν ακόμη όλοι στον κόσμο σε εγκαταλείψουν και δεν έχεις που να σταθείς και που να ακουμπήσεις και πάλι μη απελπιστείς! Να λές με πίστη: «Ζει Κύριος, γι' αυτό και δεν μπορώ να απελπιστώ!...

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

«...Οι αιτίες της απόγνωσης και της απελπισίας να φύγουν, με την ενθύμηση της Αναστάσεως του Κυρίου μας, που έφερε και τη δική μας ανάσταση από τις πτώσεις και αμαρτίες και που μας χάρισε την προσδοκία της αναστάσεως των νεκρών και της αιωνίου απολαύσεως...

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Είναι αδύνατον να σε πιάσει η απελπισία, όταν θυμηθείς ότι βοηθός και ενισχυτής σου είναι ο Παντοδύναμος Θεός.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Η απελπισία είναι η απώλεια της συνειδήσεως, ότι ο Θεός θέλει να μας δώσει την αιώνια ζωή.

~ Γέρων Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Ο απελπισμένος άνθρωπος κυριαρχείται από το δαιμονικό πνεύμα. Και κατέληξε σε αυτή την κατάσταση, γιατί πίστεψε στον λογισμό του και δεν αφέθηκε στη Χάρη του Θεού.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Από την ακηδία, γεννιέται η απόγνωση. Η απόγνωση είναι η χειρότερη, από όλες τις αμαρτίες. Με κανέναν άλλον τρόπο δεν μπορείς να λυπήσεις τόσο πολύ τον φιλεύσπλαχνο Θεό, όσο με το να πεις, ότι δεν πρόκειται ποτέ να αξιωθείς άφεση αμαρτιών και να βρεις σωτηρία ψυχής. Γιατί έτσι αρνείσαι τον ίδιο τον Κύριο, την πρόνοιά Του, την φιλανθρωπία Του, την λυτρωτική Του θυσία για σένα στο Σταυρό, που σου άνοιξε την πύλη της Ουράνιας Βασιλείας. Πολέμησε, λοιπόν την ακηδία, για να μην πέσεις στην αρνησίθεη απόγνωση...

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όταν απελπιζόμαστε, είναι σαν να λέμε στον Θεό: «Δεν συμφωνώ. Δεν τα κάνεις καλά». Ύστερα είναι και αχαριστία...

~ Είπε Γέρων ~

Διηγήσεις

Απελπίζονται αυτοί που δεν μελετούν το Ευαγγέλιο

Το παιδί ενός πλουσίου, εγκατέλειψε το πατρικό του σπίτι σαν τον άσωτο υιό της παραβολής, πήγε στην Ινδία και εκεί σπατάλησε την περιουσία του. Όταν πια δεν του έμεινε ούτε πεντάρα στην τσέπη, έγραψε στον πατέρα του να του στείλει χρήματα και περίμενε την απάντηση με ανυπομονησία.

Σε λίγο καιρό έρχεται και η απάντηση. Ο νέος ανοίγει την επιστολή, αλλά δεν βλέπει μέσα στον φάκελο χρήματα. Τον πιάνει ταραχή και απελπισία.

Έτσι χωρίς να διαβάσει την επιστολή, πηγαίνει σε έναν γκρεμό, πέφτει από εκεί και σκοτώνεται.

Μετά από το κακό ένας φίλος του βρίσκει το πεταμένο γράμμα, το διαβάζει και τί βλέπει;

Ο πατέρας του παιδιού του υπεδείκνυε κάποιο πρόσωπο, από το οποίο θα μπορούσε να ζητά χρήματα όποτε είχε ανάγκη...!!!

Πόσοι άνθρωποι παγιδεύονται στα πλοκάμια της απόγνωσης και καταλήγουν στην απώλεια! Παθαίνουν δηλαδή, ό,τι και το παιδί της παραπάνω ιστορίας, επειδή περιφρονούν ή αρνούνται να ανοίξουν και να διαβάσουν το Βασιλικό αυτό Γράμμα, την ουράνια αυτή επιστολή, ΤΟ ΑΓΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ!

Σ΄ αυτήν την Επιστολή, ο Θεός μας διδάσκει πως να ζήσουμε σύμφωνα με το θέλημά Του για να έχουμε μέσα στην ψυχή μας διαρκή ειρήνη, γαλήνη και χαρά. Επίσης μας φανερώνει τους τρόπους για να κερδίσουμε την αιώνια ζωή και να μπούμε στο Ουράνιο Βασίλειο της Αγάπης Του!

Ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν ως οδηγό στη ζωή τους το Άγιο Ευαγγέλιο, το οποίο με αγάπη, απλότητα και ταπείνωση διαβάζουν και εφαρμόζουν στη ζωή τους!

Το καλύτερο ''εργαλείο'' του διαβόλου

Υπήρχε μια ιστορία, ότι ο διάβολος αποφάσισε να παρατήσει τη δουλειά του και έβγαλε σε πώληση όλα του τα εργαλεία, για όποιον είχε λεφτά να τα αγοράσει.

Εκείνη τη νύχτα λοιπόν που έκανε το ξεπούλημα είχε παρατάξει όλα τα εργαλεία ελκυστικά.

Ήταν ένας σιχαμένος σωρός με πολύ - κακεντρέχεια, δόλο, μίσος, ζήλεια, απάτη - και το καθένα είχε μια ταμπελίτσα με την τιμή.

Λίγο πιο εκεί από τα υπόλοιπα ήταν ξαπλωμένο και ένα φαινομενικά αβλαβές σφηνοειδές εργαλείο, πολύ ξεθωριασμένο και το οποίο είχε την πιο μεγάλη τιμή από όλα τα άλλα.

- Τι είναι αυτό; ρώτησε κάποιος τον διάβολο.

- Αυτό είναι η απελπισία - η απογοήτευση - απάντησε.

- Και γιατί έχει τόσο μεγάλη τιμή; ρώτησε ο υποψήφιος αγοραστής.

- Γιατί, είπε ο διάβολος, μου είναι το πιο χρήσιμο από ότι όλα τα υπόλοιπα.

Μπορώ να χώνω τη μύτη μου και να μπαίνω μέσα σε ένα άτομο με αυτό όταν όλα τα άλλα είναι άχρηστα και δεν μπορώ να τον πλησιάσω. Όταν μπω μέσα σε αυτό το πρόσωπο, μπορώ να τον χρησιμοποιήσω όπως μου αρέσει γι' αυτό είναι τόσο ξεθωριασμένο, το χρησιμοποιώ σχεδόν σε όλους μια και πολύ λίγοι άνθρωποι ξέρουν ότι μου ανήκει...

Είναι προφανές και δεν χρειάζεται να πω, ότι η τιμή ήταν τόσο μεγάλη που κανείς δεν μπόρεσε να το αγοράσει.

Όταν ο διάβολος κατορθώσει να απελπίσει τον άνθρωπο, μπορεί στη συνέχεια, να τον κάνει ό,τι θέλει...

Και γι' αυτό το χρησιμοποιεί ακόμη, με μεγάλη επιτυχία αυτό το ''εργαλείο''...

Περί απερισκεψίας

Ος φυλάσσει το εαυτού στόμα, τηρεί την εαυτού ψυχήν, ο δε προπετής χείλεσι πτοήσει εαυτόν. [Εκείνος που προσέχει τα λόγια του, προφυλάσσει την ζωή του από πολλά κακά. Ο

επιπόλαιος όμως και απερίσκεπτος στα λόγια του, θα δημιουργήσει στον εαυτόν του πολλούς φόβους και μεγάλες περιπετείες.]

~ Παροιμίες 13,3 ~

Ώσπερ πόλις τα τείχει καταβεβλημένη και ατείχιστος, ούτως ανήρ ος ου μετά βουλής τι πράσσει. [Οπως μια πόλη, που έχει τα τείχη της γκρεμισμένα και μένει κατ' ουσίαν ατείχιστος, είναι εκτεθειμένη και πρόχειρος στους εχθρούς, έτσι και ένας άνθρωπος, ο οποίος πράττει κάτι, χωρίς προηγουμένως να εξετάσει και να σκεφτεί, γίνεται γελοίος στους άλλους.]

~ Παροιμίες 25,28 ~

Εάν ίδης άνδρα ταχύν εν λόγοις, γίνωσκε ότι ελπίδα έχει μάλλον ο άφρων αυτού. [Εάν δεις άνδρα ταχύ και απερίσκεπτο στους λόγους του, μάθε ότι έχει μεγαλύτερες ελπίδες επιτυχίας από αυτόν ένας ασύνετος και άμυαλος.]

~ Παροιμίες 29,20 ~

Άνευ βουλής μηθέν ποιήσης και εν τω ποιήσαί σε μη μεταμελού. [Χωρίς προηγουμένως να σκεφτείς, να μην πράξεις τίποτε και έτσι δεν θα μετανοήσεις αργότερα για την πράξη σου.

~ Σοφία Σειράχ 32,19 ~

Ένας λόγος που θα ειπωθεί με απροσεξία, ολόκληρες οικογένειες μπορεί να κάνει άνω κάτω και να καταστρέψει και να βυθίσει στον όλεθρο ανθρώπινες ζωές.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Την μεν ζημιά των χρημάτων είναι δυνατόν να την επανορθώσει κανείς. Ένα απρόσεκτο λόγο όμως, ο οποίος ξέφυγε από το στόμα μας, δεν είναι πλέον δυνατόν να τον πάρουμε πάλι πίσω.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι αποφάσεις που βγαίνουν χωρίς σκέψη, φέρνουν καταστροφή χωρίς θεραπεία.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Καλύτερα να γλυστρήσει το πόδι σου, παρά η γλώσσα σου.

~ ΌσιοςΝήφων ~

Να φυλάς τη γλώσσα σου να μη λέει απρόσεκτα και περιττά λόγια. Γιατί από την πολυλογία προέρχεται η αμαρτία. Οι Πατέρες της Εκκλησίας ασκούσαν πολύ τη σιωπή, για να μπορέσουν να πλησιάσουν το Θεό και να ενωθούν μαζί Του. Μόνο όταν προσέχουμε τη γλώσσα, είναι δυνατό να έρθει στην ψυχή μας η κατάνυξη. Αν όμως σε νικήσει η γλώσσα σου, πίστεψέ με, δεν πρόκειται να προκόψεις ποτέ στην αρετή και η ψυχή σου θα είναι άδεια, σαν το στάχυ που δεν έχει καρπό...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Να πράττεις και να σκέφτεσαι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, γιατί αν δεν έχεις αυτό στον λογισμό σου, μάταιο θα είναι ό,τι και αν κάνεις και δεν θα έχεις και μισθό από τον Κύριο...

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Ενέργεια πριν από σκέψη, έχει υπερηφάνεια. Όταν κανείς ενεργεί χωρίς να σκεφτεί και χωρίς να προσευχηθεί, ενεργεί σατανικά. Γι' αυτό, να μην βιάζεται κανείς να ενεργήσει, αλλά να σκέφτεται και να προσεύχεται προηγουμένως. Όταν προπορεύεται η προσευχή, δεν ενεργεί ο αφρός του μυαλού, η ελαφρότητα, αλλά το αγιασμένο μυαλό...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Πριν από κάθε πράξη, να προγείται σκέψη, γιατί οι απερίσκεπτες πράξεις, συνήθως είναι σφαλερές.

~ Μέγας Φώτιος ~

Ο λόγος θέλει πολλή προσοχή. Πρέπει να σκεφθείς σε ποιό χώρο και χρόνο μιλάς, για ποιό σκοπό, σε ποιούς απευθύνεσαι, ποιό είναι το κίνητρο και ποιά τα αποτελέσματα του λόγου σου. Πριν μιλήσεις να τα σκέπτεσαι όλα αυτά. Ο σιωπηλός τα σκέφθηκε. Και γι' αυτό σιώπησε...

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Μη βιαστείς να μιλήσεις, πριν σκεφτείς καλά αυτά που πρόκειται να πεις.

~ Είπε Γέρων ~

Περί απιστίας

Περικοπές

Όστις δ' αν αρνήσηταί με έμπροσθεν των ανθρώπων, αρνήσομαι αυτόν καγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. [Εκείνος όμως που θα Με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον αρνηθώ και Εγώ μπροστά στον Ουράνιο Πατέρα Μου.]

~ Κατά Ματθαίον 10,-33 ~

Γενεά πονηρά και μοιχαλίς σημείον επιζητεί, και σημείον ου δοθήσεται αυτή ει μη το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και καταλιπών αυτούς απήλθε.[(Είπε ο Κύριος) ''Γενεά πονηρή και άπιστη, ζητεί με επιμονή θαύμα· και άλλο θαύμα δεν θα δοθεί σε αυτήν, παρά μόνον το του Ιωνά του Προφήτου''. Τους εγκατέλειψε στη συνέχεια με αγανάκτηση και έφυγε.]

~ Κατά Ματθαίον 16,4 ~

Ος γαρ εάν επαισχυνθή με και τους εμούς λόγους εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο υιός του ανθρώπου επαισχυνθήσεται αυτόν όταν έλθη εν τη δόξα του πατρός αυτού μετά των αγγέλων των αγίων. [Διότι εκείνος, ο οποίος για λόγους ανθρωπαρεσκείας και δειλίας θα ντραπεί και θα αρνηθεί Εμένα και τους λόγους Μου στην γενεά αυτήν, την αποστατημένη και αμαρτωλή και ο Υιός του ανθρώπου θα ντραπεί αυτόν και θα τον αποκηρύξει, όταν ως κριτής των ανθρώπων έρθει ολόλαμπρος με την δόξα του Πατρός Αυτού συνοδευόμενος από τους Αγίους Αγγέλους.]

~ ΚατάΜάρκον 8,38 ~

Γέγραπται γάρ· απολώ την σοφίαν των σοφών, και την σύνεσιν των συνετών αθετήσω. [Γιατί είναι γραμμένο (για τους άπιστους) από τον Προφήτη Ησαΐα: ''θα καταστρέψω και θα εξαφανίσω, λέει ο Θεός, την σοφίαν αυτών, που παρουσιάζονται ως σοφοί και θα εκτοπίσω ως ανόητο την φρόνηση εκείνων, οι οποίοι παρουσιάζονται ως συνετοί''.]

~ Προς Κορινθίους Α' 1,19 ~

Η απιστία προέρχεται από την υπερηφάνεια. Ο υπερήφανος ισχυρίζεται πως θα γνωρίσει τα πάντα με το νου του και την επιστήμη, αλλά η γνώση του Θεού παραμένει ανέφικτη γι' αυτόν, γιατί ο Θεός γνωρίζεται μόνο με την αποκάλυψη του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Στον άπιστο δίνω μια συμβουλή. Ας πει: ''Κύριε αν υπάρχεις, φώτισέ με και θα σε υπηρετήσω με όλη μου την καρδιά και με όλη μου την ψυχή!''. Και ο Κύριος θα φωτίσει οπωσδήποτε μια τέτοια ταπεινή σκέψη.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Οι άνθρωποι θέλουν να ζουν σύμφωνα με το δικό τους θέλημα και γι' αυτό λένε πως δεν υπάρχει Θεός, βεβαιώνοντας έτσι μάλλον πως υπάρχει.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Το δένδρο της απιστίας το φυτεύει η κακή περιέργεια τού λογικού, το ποτίζει η ανόητη αλαζονεία και το μεγαλώνει η μεγάλη αγάπη προς την φιλοδοξία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εάν οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ήταν πραγματικά πιστοί, ελεήμονες και πονόψυχοι, άπιστοι και αιρετικοί δεν θα υπήρχαν. Κανένας ειδωλολάτρης και αιρετικός δεν θα υπήρχε, αν εμείς είμαστε Χριστιανοί όπως πρέπει! Αν εφαρμόζαμε τα λόγια του Χριστού, αν μας αδικούσαν και μας έβριζαν και εμείς αγαπούσαμε τους εχθρούς μας. Αν μας κακοποιούσαν και εμείς ευεργετούσαμε τους αντιδίκους. Κανείς δεν θα ήταν τόσο θηρίο, ώστε να ορμά ενάντια στην αλήθεια...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία προκαλεί την απιστία. Δεν είναι δυνατόν εκείνος που ζει αμαρτωλή ζωή, να μην κλονίζεται και στην πίστη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Από τη σκληρότητα προέρχεται η απιστία. Και όπως τα αναίσθητα και σκληρά σώματα δεν υπακούν στα χέρια των ιατρών, έτσι και οι ψυχές που σκληρύνθηκαν, δεν υποτάσσονται στο Λόγο του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτοί που έγιναν από μόνοι τους άπιστοι, δεν βλέπουν τα απόρρητα του Ευαγγελίου, γιατί ο Θεός περιορίζει τις ακτίνες Του (τον Θείο Φωτισμό) σ' αυτούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς η πίστη είναι γνώρισμα ανωτέρας και γενναίας ψυχής, έτσι και η απιστία είναι γνώρισμα ψυχής πολύ ανόητης, που έχει κατεβεί στην ανοησία των ζώων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο σταυρωμένος ληστής, αν και είδε το Χριστό να Σταυρώνεται, Τον προσκύνησε. Οι Ιουδαίοι όμως, αν και είδαν να ανασταίνονται νεκροί απ' Αυτόν και Τον συνέλαβαν και Τον Σταύρωσαν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός είναι πανταχού παρών. Είναι παρών και στους απίστους, αλλά αυτοί είναι απόντες από το Θεό, όπως ο τυφλός από τον ήλιο.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Όποιος δεν πιστεύει στο Θεό, φοβάται ακόμη και την σκιά του.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο κόσμος θέλει να αμαρτάνει και θέλει τον Θεό καλό. Αυτός να μας συγχωράει και εμείς να αμαρτάνουμε... Εμείς δηλαδή να κάνουμε ό,τι θέλουμε και Εκείνος να μας συγχωράει! Να μας συγχωράει συνέχεια και εμείς το βιολί μας... Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν, γι' αυτό ορμούν στην αμαρτία. Όλο το κακό από εκεί ξεκινάει, από την απιστία. Δεν πιστεύουν στην άλλη ζωή, οπότε δεν υπολογίζουν τίποτε, γι' αυτό και θέλουν να γλεντίσουν την ζωή τους και επιδίδονται σε κάθε είδους αμαρτία. Αδικούν, εγκαταλείπουν τα παιδιά τους... Γίνονται πράγματα..., σοβαρές αμαρτίες! Ούτε οι Άγιοι Πατέρες έχουν προβλέψει τέτοιες αμαρτίες στους Ιερούς Κανόνες, όπως για τα Σόδομα και Γόμορρα είχε πει ο Θεός: Δεν πιστεύω να γίνονται τέτοιες αμαρτίες, να πάω να δω (Γεν. 18,21)!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι δεν πιστεύουν γίνονται χειρότεροι, όταν ακούν ότι θα γίνει πόλεμος ή κάποια καταστροφή. ''Δώστου του'' σου λέει, ''να γλεντήσουμε, γιατί χάνουμε τη ζωή'', οπότε το ρίχνουν τελείως έξω.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος που δεν πιστεύει στην αληθινή ζωή, που δεν πιστεύει στον Θεό, για να Του ζητήση το έλεός Του στις δοκιμασίες που περνάει, είναι όλο απελπισία και δεν έχει νόημα η ζωή του. Πάντα μένει αβοήθητος, απαρηγόρητος και βασανισμένος σ' αυτήν την ζωή, αλλά καταδικάζει και αιώνια την ψυχή του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν πιστεύουν οι άνθρωποι και γι' αυτό δεν αγαπούν, δεν θυσιάζονται και δεν χαίρονται. Αν πίστευαν, θα αγαπούσαν, θα θυσιάζονταν και θα χαίρονταν. Γιατί από την θυσία βγαίνει η μεγαλύτερη χαρά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι καλύτερα να σιωπούμε και να πιστεύουμε, παρά να απιστούμε επειδή έχουμε απορίες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο άπιστος είναι ο πιο δυστυχισμένος των ανθρώπων, γιατί στερήθηκε το μοναδικό αγαθό πάνω στη γη, την πίστη, που είναι ο μόνος αληθινός οδηγός προς την αλήθεια και

την ευτυχία. Ο άπιστος είναι τόσο δυστυχής, αφού έχει στερηθεί πια την ελπίδα, το μοναδικό στήριγμα στον μακρύ δρόμο της ζωής. Αυτός που αρνείται τον Θεό, είναι σαν να αρνείται την ευτυχία του και την ατέλειωτη μακαριότητα.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η απιστία ως πάθος, καταπιέζει φρικτά αυτόν τον οποίο έχει κυριεύσει και γίνεται σ' αυτόν αιτία πολλών παθημάτων, ώστε να καθίσταται επιβλαβής τόσο για τον ευατόν του, όσο και για τους γύρω του. Φοβερό πράγμα η απιστία! Είναι το χειρότερο από όλα τα πάθη της ψυχής!

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η απιστία είναι ένα είδος φρενοπάθειας· πρόκειται για βασανιστικό πάθος της ψυχής που δύσκολα θεραπεύεται. Διδάσκει στους οπαδούς της το ψέμα και αναπτύσσει ψεύτικες θεωρίες σχετικά με την αρχή και τη δημιουργία του κόσμου. Σαν άλλη Πυθία αποφαίνεται από τρίποδα, ότι η δημιουργία είναι έργο της τύχης, ένα αναίτιο αποτέλεσμα, ένα έργο τυχαίων συνδυασμών.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αυτός που δεν έχει πίστη και όμως πράττει ίσως μερικά καλά, ομοιάζει με εκείνον που αντλεί νερό και το χύνει σ' ένα τρυπημένο πιθάρι.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο Θεός είναι πανταχού παρών. Είναι παρών και στους απίστους, αλλά αυτοί είναι απόντες από τον Θεό, όπως ο τυφλός από τον ήλιο.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Περιπλανήθηκα Θεέ μου, πολύ μακριά από Εσένα, το στήριγμά μου και έγινα για τον εαυτόν μου άγονη γη...

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Τους απίστους και τους αιρετικούς, θα τους φροντίζουμε ως εξής: Πρώτα με τις παρακλήσεις μας προς τον Θεό, για να τους φωτίσει. Ύστερα με την ταπείνωση και τα έργα της πνευματικής αγάπης, με ζωή ανεπίληπτη και ενάρετη που να μαρτυρεί από μόνη της την πίστη μας, όπως την δίδαξαν οι Απόστολοι.

~ Άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ~

Αν κάποιος χάσει την πίστη του στον Θεό, ανταμείβεται με ανοησία! Απ' όλες τις μορφές ανοησίας δύσκολα βρίσκει κανείς χειρότερη απ' αυτήν: κάποιος να ονομάζει τον εαυτόν του Χριστιανό, αλλά να αναζητά σε άλλες δοξασίες και φιλοσοφικά συστήματα τις αποδείξεις για τον Θεό και την αιώνια ζωή. Μα είναι ποτέ δυνατόν, εκείνος που δεν βρίσκει χρυσάφι στους πλούσιους, να το βρει στους φτωχούς;

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Αυτός που δεν πιστεύει στον Θεό ή δεν γνωρίζει τον Θεό, είναι αναγκασμένος να λατρεύει τα πράγματα.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Λανθασμένα λες, φίλε, ότι δεν υπάρχει ο Θεός. Ενώ ορθά θα λες εάν πεις: «Δεν έχω Θεό». Αφού εσύ από μόνος σου βλέπεις, ότι οι υπόλοιποι άνθρωποι γύρω σου Τον αισθάνονται, γι' αυτό και σου λένε, ότι υπάρχει Θεός. Λοιπόν, δεν είναι ότι δεν υπάρχει Θεός αλλά εσύ δεν Τον έχεις. Μιλάς λανθασμένα, όπως ο άρρωστος που θα έλεγε, ότι δεν υπάρχει υγεία στον κόσμο. Αυτός μπορεί μόνο να πει δίχως να ψεύδεται: «Εγώ δεν είμαι υγιής», ενώ θα ψευδόταν αν έλεγε: «Δεν υπάρχει γενικώς υγεία στον κόσμο». Μιλάς λανθασμένα, όπως και ο τυφλός που θα έλεγε ότι δεν υπάρχει φως στον κόσμο. Υπάρχει φως, όλος ο κόσμος είναι γεμάτος από φως, αλλά αυτός, ο κακόμοιρος τυφλός, δεν έχει φως. Εάν θα ήθελε να μιλήσει σωστά, το μόνο που θα μπορούσε να πει είναι: «Εγώ δεν έχω φως». Μιλάς λανθασμένα, σαν τον ζητιάνο που θα έλεγε, ότι δεν υπάρχει χρυσός στον κόσμο. Υπάρχει ο χρυσός στη γη και κάτω από τη γη. Όποιος λέει, ότι δεν υπάρχει χρυσός γενικώς λέει ψέματα. Θα έλεγε αλήθεια, εάν έλεγε: «Εγώ δεν έχω χρυσό». Μιλάς λανθασμένα, όπως και ο κακοποιός που θα μας έλεγε, ότι δεν υπάρχει καλοσύνη στον κόσμο. Σε εκείνον τον ίδιο δεν υπάρχει καλοσύνη, όχι στον κόσμο. Γι' αυτό δεν θα έκανε λάθος εάν θα έλεγε: «Εγώ δεν έχω καλοσύνη». Κατά τον ίδιο τρόπο, λανθασμένα μιλάς όταν λες, ότι δεν υπάρχει Θεός! Αφού εκείνο που εσύ δεν έχεις, δεν σημαίνει πως δεν το έχουν και οι άλλοι, ούτε ότι δεν υπάρχει γενικώς. Ποιός σε εξουσιοδότησε να μιλάς εν ονόματι ολόκληρου του κόσμου; Ποιός σου έδωσε το δικαίωμα, την αρρώστια σου να την αποδίδεις σ' όλους και την ανέχειά σου να την επιβάλλεις σ' όλους;

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Μπορώ να αποδείξω τον Θεό στους άθεους, εάν ο Θεός κρύβεται; Όχι. Οι λέξεις μου δεν έχουν φτερά, για να μπορούν να υψώσουν στον Θεό, όλους τους πεσμένους και ξεπερασμένους από τον Θεό. Ούτε έχουν φωτιά, για να ζεστάνουν τις παγωμένες καρδιές των παιδιών, έναντι του Πατέρα τους. Οι λέξεις μου, δεν είναι τίποτα... Πώς θα δει τον Θεό στα λόγια μου, εκείνος που δεν μπορεί να Τον δει στη φύση και στη ζωή; Πώς οι αδύναμες ανθρώπινες λέξεις, μπορούν να πείσουν εκείνον, που ούτε οι κεραυνοί δεν είναι σε θέσει να τον πείσουν; Πώς θα ζεσταθεί με μία σπίθα εκείνος, που άφησε την φωτιά πίσω του; Δεν σιωπά ο Θεός αδελφοί μου, αλλά μιλά δυνατότερα, από όλες τις θύελλες και τους κεραυνούς...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Αμάθεια, θλίψη, στεναχώρια, αυτά είναι σαν τριπλό μαστίγιο πάνω από το κεφάλι του καθενός που ξεχνάει και αρνιέται το Θεό και δημιουργό Του. Όσο περισσότερο ο άνθρωπος συγκεντρώνει ασήμαντες γνώσεις, τόσο λιγότερο αισθάνεται πως ξέρει. Και όσο περισσότερο μαζεύει πλούτη, τόσο πιο φτωχός αισθάνεται. Όσο περισσότερο ο τέτοιου είδους άνθρωπος κυνηγά την τύχη, τόσο πιο βαθιά βυθίζεται στο σκοτάδι της απελπισίας. Γνωρίζετε ποιά είναι η μεγαλύτερη αμάθεια; Αμαθείς είναι οι άνθρωποι, που δεν γνωρίζουν τον Θεό και την δύναμή Του.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Οι άνθρωποι έχουν γίνει κατοικητήριο δαιμόνων για την απιστία τους και την απομάκρυνσή τους από το Χριστό.

~ Αγία Ματρώνα της Μόσχας ~

Αρχηγός και θύρα όλων των παθών είναι η απιστία. Αυτή αφήνει να μπουν στην ψυχή και η φιλαργυρία και η φιλοδοξία και η φιληδονία και η οργή και η λύπη και το κορυφαίο κακό, η απελπισία.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Όταν ο άνθρωπος δεν είναι με τον Θεό, τότε πάντοτε γίνεται παιχνίδι του διαβόλου και ο διάβολος παίζει μαζί του: την μία του γεμίζει την ψυχή με ακάθαρτους λογισμούς, την άλλη του βομβαρδίζει την καρδιά με κακές επιθυμίες, άλλοτε πάλι πυρώνει την γλώσσα του με βρισιές και άλλοτε τον παρακινεί σε συκοφαντία, σε καταλαλιά, σε κλοπή, σε ασωτία και σε κάθε άλλη κακή πράξη.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Η λιποψυχία και η απιστία είναι πολύ κολάσιμες πράξεις και μάλιστα στους ανθρώπους που έχουν νιώσει πάνω τους, την θαυματουργική επέμβαση του Θεού και Σωτήρα μας. Αχ, πόσο αμαρτωλός είμαι!...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Πολλοί άνθρωποι έχουν χάσει την πίστη τους επειδή έχασαν το πνεύμα της προσευχής, ή επειδή δεν είχαν ποτέ αυτό το πνεύμα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όταν μέσα σε δέρνει η απιστία προς ό,τι είναι αληθινό και άγιο, ο νους σου γενικά είναι σκοτισμένος. Η καρδιά που δεν πιστεύει, νιώθει μέσα της το βάρος του φόβου. Αντίθετα όταν μέσα σου έχεις πραγματική πίστη, η καρδιά σου ειρηνεύει, χαίρεται, αισθάνεται μέσα της τη χαρά της ζωής.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Οι άνθρωποι που ζουν δίχως πίστη, φτάνουν στην κατάθλιψη, την ψυχική διάλυση, την απελπισία, καμμιά φορά και την αυτοκτονία... Το μεγάλο λάθος τους είναι η πεποίθηση, πως ο προορισμός του ανθρώπου περιορίζεται στην επίγεια ζωή.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Πώς από την ολιγοπιστία θα φτάσετε στην ζωντανή πίστη και από την απελπισία στην βέβαιη ελπίδα. Με τον πνευματικό αγώνα και τα έργα της αρετής. Και ποιά είναι αυτά; α) Αποχή από την αμαρτία. Όχι μόνο από κάθε αμαρτωλή πράξη, μα και από κάθε αμαρτωλή σκέψη και κάθε αμαρτωλό αίσθημα β) Καλλιέργεια των αρετών, δηλ. πραγμάτωση των εντολών του Θεού. Με άλλα λόγια, αγώνας για πράξεις, σκέψεις και αισθήματα, αντίθετα στο κακό και σύμφωνα με το Θείο θέλημα γ) Ασκητική ταλαιπώρηση του σώματος και υποδούλωση της σάρκας δ) Προσευχή και συμμετοχή στη Θεία λατρεία και ε) Αποφυγή συναναστροφής και σχέσεων με πρόσωπα, που θα μπορούσαν να διεγείρουν τα πάθη και να παρασύρουν στην αμαρτία.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Γιατί εξέλεξε ο Κύριος τον Ιούδα ως μαθητή Του, αφού προγνώριζε ότι θα Τον προδώσει; Ήθελε να δείξει ο Χριστός, ότι καλεί και δέχεται όλους τους ανθρώπους, αλλά δεν Τον θέλουν όλοι...

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

«Δεν υπάρχει Θεός» το λένε συνήθως άνθρωποι φαύλοι και ανήθικοι. Ούτε βρέθηκε, ούτε θα βρεθεί άνθρωπος ηθικός, εγκρατής, ενάρετος κ.λπ. που να λέει τόσο εύκολα: «Δεν υπάρχει Θεός!»

~ Γέροντας Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Ο ολιγόπιστος μεμψιμοιρεί, λυπάται για τα γήινα, γογγύζει εύκολα, ταράσσεται, γεμίζει άγχος.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Ακόμη και άνθρωποι που δηλώνουν ότι δεν πιστεύουν, μόλις τους βρει κάποια συμφορά, κατηγορούν τον Θεό.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Σε τί λοιπόν συνίσταται η ρίζα της απιστίας: Πριν απ' όλα οφείλουμε να πούμε ότι το θέμα αυτό είναι πρωτίστως έργο των γονέων, των πατέρων και των μητέρων. Αν οι γονείς φέρονται προς την πράξη της γεννήσεως του νέου ανθρώπου με σοβαρότητα, με τη συνείδηση ότι το γεννώμενο βρέφος μπορεί να είναι αληθινά «υιός ανθρώπου» κατ' εικόνα του Υιού του Ανθρώπου, δηλαδή του Χριστού, τότε προετοιμάζονται για την πράξη αυτή όχι όπως συνήθως γίνεται αυτό. Αν οι πατέρες και οι μητέρες θα γεννούν παιδιά συναισθανόμενοι την άκρα σπουδαιότητα του έργου αυτού, τότε τα παιδιά τους θα γεμίζουν από Πνεύμα Άγιο, ήδη από την κοιλιά της μητέρας· και η πίστη στον Θεό, τον Δημιουργό των απάντων, ως προς τον Πατέρα τους, θα γίνει γι' αυτά φυσική, και καμία επιστήμη δεν θα μπορέσει να κλονίσει την πίστη αυτή, γιατί «το γεννώμενον εκ Πνεύματος πνεύμα έστιν».

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Οι άπιστοι προς ντροπή δικιά μας, πιστεύουν περισσότερο στην απιστία τους, παρά εμείς στην αληθινή πίστη μας.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Ολόκληρη η ζωή μας δεν στηρίζεται στην πίστη μας; Όχι μόνο στα υψηλά και σοβαρά ζητήματα, αλλά και γι' αυτά τα καθημερινά της ζωής μας, αποκτούμε βεβαιότητα με την πίστη. Και αυτοί που λένε, ότι δεν πιστεύουν στον Θεό γιατί δεν τον βλέπουν, αλλά πιστεύουν μόνο, όσα βλέπουν και καταλαβαίνουν, παρουσιάζονται συγχρόνως, ότι παραδέχονται και πιστεύουν πολλά πράγματα, που ούτε είδαν και ούτε καταλαβαίνουν. Ρωτήστε για παράδειγμα, έναν που δεν πιστεύει στην μέλλουσα ζωή, διότι τάχα δεν την είδε, να μας πει, ποιά είναι η μητέρα του. Θα σας απαντήσει αμέσως: η τάδε. Ναι! Αλλά πώς το έμαθε; Όταν γεννήθηκε, ήταν σε θέση να σχηματίσει πεποίθηση των γονέων και συγγενών του; Άρα πίστεψε σε εκείνους και όχι στα δικά του μάτια. Όταν πάλι ο ιατρός σου λέει, να πάρεις ένα φάρμακο ή να κάνεις εγχείριση, εσύ υποτάσσεσαι προθυμότατα σ' αυτόν. Δεν τον λες: Εγώ δεν τα πιστεύω αυτά. Θέλω να δω πρώτα με τα μάτια μου, ότι θα γίνω καλά και τότε θα πάρω το φάρμακο ή θα κάνω εγχείριση. Άρα λοιπόν, πιστεύεις σε πράγμα, που δεν βλέπεις τώρα και δεν εννοείς, διότι δεν είσα ιατρός, για να γνωρίζεις τι αλλοιώσεις θα κάνει στον οργανισμό σου, το φάρμακο που σου δίνει...

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Υπάρχει και η καλή απιστία, που χαρακτήριζε τον Απόστολο Θωμά. Η καλή απιστία έχει σαν χαρακτηριστικό να αποκλείει την ευπιστία και την αφέλεια, δεν ορθολογίζει και χαρακτηρίζεται από καλοπιστία, από καλή και αγαθή δηλ. προαίρεση του ανθρώπου για να πιστέψει. Ο Θωμάς δεν μπορούσε να χωρέσει στο μυαλό του, ότι ο Κύριος θα αναστηθεί, το παρανόησε, γι' αυτό και έφτασε σ' αυτήν την ''καλή'' απιστία. Στην καλή απιστία, πέρα από την παρανόηση, μπορεί να φτάσει κανείς εξαιτίας παντελής άγνοιας κάποιου θέματος, όπως συνέβη στον Απόστολο Παύλο. Και επειδή ο Παύλος ήταν καλοπροαίρετος, μόλις γνώρισε την ορθή πίστη, αμέσως προσχώρησε στην αληθινή πίστη.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όταν ο άνθρωπος χάσει τον Θεό, αρχίζει να λατρεύει τα κτίσματα.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αν σκληρυνθεί η καρδιά του ανθρώπου, λόγω της αμαρτίας, τότε ο άνθρωπος αδιαφορεί και απορρίπτει τον Χριστό και δεν τον αναγνωρίζει Δημιουργό και Σωτήρα του.

~ Παναγόπουλος ~

Διάβασε (άπιστε) άνθρωπε τον σοφό Σολομώντα, που σε θέτει, το εξής ερώτημα: Πες μου άνθρωπε, πώς διαμορφώνονται τα οστά του εμβρύου, στα κοιλιά της μάνας; Κόκκαλο! Και δεν είναι μόνο ότι διαμορφώνονται τα οστά, αλλά και μερίζονται και συναρμολογούνται, κατά αναλογία της εργασίας και της διακονίας που πρόκειται να προσφέρουν. Ποιός τα κόλλησε, ποιός τα έβαλε; Ποιός σε έφτιαξε την καρδιά σου και την έβαλε μπρος; Ποιός σου έφτιαξε τους πνεύμονες και ποιός σου έβαλε το αίμα μέσα στις φλέβες σου; Ποιός σου έβαλε φατνίο και σου χάραξε τα δόντια; Ποιός; Πώς η μάνα σου τρώει και πίνει και βγάζει γάλα, μόνο την περιόδο του θηλασμού; Πώς γίνεται; Τίποτα, ουδεμία απάντηση και καμμία εξήγηση...

~ Παναγόπουλος ~

Οι άπιστοι άνθρωποι είναι δυστυχισμένοι. Είναι σαν εκείνους που χτίζουν μέγαρα και δεν φτιάχνουν παράθυρα και ζούνε μέσα στο σκοτάδι. Διότι η πίστη είναι το φως του ανθρώπου.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που είναι μακριά από το Χριστό, είναι άρρωστος από τύφο. Ο τύφος είναι μια παράξενη αρρώστια, που κάνει τον άνθρωπο αχάριστο και σκληρό. Και ενώ βλέπεις τον ιατρό και την νοσοκόμα να βρίσκονται πάνω από ένα ασθενή που πάσχει από τύφο και να προσπαθούν να τον περιποιηθούν και να τον επαναφέρουν στην υγεία του, εκείνος (είναι ιδίωμα της ασθενείας του) αρχίζει να τους βρίζει και να παραφέρεται. Και ο ιατρός του χαμογελάει... Γιατί ξέρει, ότι όλα αυτά τα συμπτώματα, είναι απόρροια της ασθενείας του. Όταν όμως ο ασθενής αποθεραπευτεί από τον τύφο, τότε θα αρχίσει να κλαίει και να ζητάει συγγνώμη από τον ιατρό και την νοσοκόμα. Γι΄αυτό όταν μιλήσετε σε κάποιον άπιστο, για το Χριστό, μην τον παρεξηγήσετε εάν σας μιλήσει άσχημα. Θα επιμείνετε με διάκριση και εάν κάποτε γυρίσει και μετανοήσει, θα σας είναι ευγνώμων μια ζωή.

~ Παναγόπουλος ~

Οι άνθρωποι που δεν πιστεύουν, δεν πρέπει να λέγονται άπιστοι, αλλά εύπιστοι. Και αυτό γιατί, απορρίπτουν την μία και μοναδική Αλήθεια, το Χριστό, για να πιστέψουν και να αποδεχτούν 999 ψέματα. Θαύματα να δούνε, πάλι δεν θα πιστέψουνε. Εδώ ο Αγιασμός που δεν χαλάει ποτέ και αποτελεί ένα διαχρονικό θαύμα, θα ήταν αρκετό όχι μόνο να πιστέψουν, αλλά και να έχουν γνώση του Θεού, χειροπιαστά πράγματα. Αλλά.... τίποτα πάλι!

~ Παναγόπουλος ~

Για εκείνους που δεν πιστεύουν, ο πανταχού παρών Θεός, είναι πανταχού απών.

~ Παναγόπουλος ~

Ο Χριστός δεν παρουσιάστηκε μετά την Ανάσταση Του στους σταυρωτές του, γιατί γνώριζε ότι δεν επρόκειτο κανείς να Τον πιστέψει.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Η αποστόμωση ενός άπιστου ιατρού

Έλεγε ένας άπιστος γιατρός σε έναν Χριστιανό:

- Πιστεύεις, πως έχεις ψυχή;
- Και βέβαια, άπαντα ο Χριστιανός.
- Την βλέπεις την ψυχή; Την ακούς την ψυχή; Τη γεύεσαι την ψυχή; Την πιάνεις την ψυχή;
- Όχι!
- Την αισθάνεσαι μήπως την ψυχή;
- Ναι, άπαντα ο χριστιανός.

Και ο υλιστής γιατρός έβγαλε το… συμπέρασμα:

- Είδες λοιπόν; Τέσσερις αισθήσεις λένε όχι και μόνο μια λέει ναι.

Μα ήρθε και η σειρά του Χριστιανού να εξετάσει τον γιατρό!

- Γιατρέ, πιστεύεις, πως υπάρχει πόνος;
- Και βέβαια. Διαφορετικά εγώ δεν θα είχα λόγο υπάρξεως.
- Τον πόνο τον βλέπεις; Τον ακούς; Τον οσφραίνεσαι; Τον πιάνεις;
- Όχι!
- Τον αισθάνεσαι τον πόνο;
- Ναι! άπαντα ο γιατρός.

Και ο χριστιανός έβγαλε το συμπέρασμα:

- Είδες λοιπόν; Τέσσερις αισθήσεις λένε όχι και μια μονάχα λέει ναι. Όπως εσύ δεν έχεις λόγο υπάρξεως χωρίς τον ανθρώπινο πόνο και σου λένε όλοι, ότι τον αισθάνονται, έτσι και εγώ δεν θα είχα λόγο υπάρξεως, αν δεν είχα ψυχή. Και την ψυχή όλοι την αισθάνονται, εκτός τους υλιστές.

Η απιστία φταίει και όχι ο Θεός

Βάδιζαν ένας ιερέας και ένας κουρέας. Βρεθήκανε σε μία συνοικία, στην οποία υπήρχαν σπίτια - τρώγλες και άνθρωποι, που αγρίευες όταν τους έβλεπες.

Μπροστά σε αυτό το θέαμα ο κουρέας ρωτάει τον ιερέα:

- Αυτός είναι ο Θεός σας, που κηρύττετε; Πώς ανέχετε ο Θεός σας τα χάλια που υπάρχουν στην συνοικία αυτήν και να βρίσκονται οι άνθρωποι, στην δυστυχία αυτήν; Τί Θεός αγάπης είναι, όπως λέτε, ότι είναι; Τέτοιον Θεό, εγώ ποτέ δεν τον πιστεύω!

Ο ιερέας δεν μίλησε και έτσι προχώρησαν πιο κάτω. Εκεί συνάντησαν έναν άνθρωπο άπλυτο, ατημέλητο, με μακριά γένια και μαλλιά. Δεν φαινόντουσαν καν τα μάτια του, από την τρίχα. Ήταν ένας πραγματικός αγριάνθρωπος!

Με αφορμή αυτόν τον άνθρωπο, λέει ο ιερέας στον κουρέα:

- Δεν σε βρίσκω εντάξει. Εσύ πως ανέχεσαι αυτόν τον άνθρωπο, που είναι ακούρευτος και βρίσκεται σε αυτά τα χάλια;

- Γιατί με κατηγορείς, είπε με παράπονο ο κουρέας. Ήρθε αυτός σε μένα να τον κουρέψω και εγώ δεν τον περιποιήθηκα; συμπλήρωσε.

- Και του λέει τότε ο ιερέας: Εσύ μου κατηγόρησες το Θεό προηγουμένως για τα χάλια της συνοικίας, ότι φταίει ο Θεός. Νόμιζα και εγώ, ότι θα φταις και εσύ τώρα βλέποντας αυτόν τον άνθρωπο ακούρευτο. Όμως όπως ο ακούρευτος δεν ήρθε σε σένα, έτσι και οι άνθρωποι που δεν πήγαν στο Θεό, βρίσκονται σε εκείνα τα χάλια. Δεν φταις ούτε εσύ, αλλά ούτε και ο Θεός για τα χάλια αυτά...

Έσκυψε ο κουρέας το κεφάλι του και έφυγε χωρίς να πει κουβέντα...

Η αιτία της απιστίας

Κάποιος Ιεραπόστολος κήρυττε ανάμεσα στους αγρίους για την Ανάσταση των νεκρών και την μελλοντική Κρίση και όλοι τον άκουγαν με μεγάλη έκπληξη. Ο αρχηγός μάλιστα παραξενεύθηκε πολύ και άρχισε τις ερωτήσεις, όπως π.χ. αν θα αναστηθούν όλοι, αν θα αναστηθεί ο πατέρας του κλπ. Και ενώ ο Ιεραπόστολος τον βεβαίωνε, ο άγριος αρχηγός φώναξε:

- Ξέρεις ότι σ' αγαπώ πολύ. Αυτό όμως δεν το πιστεύω. Δεν θα γίνει. Δεν είναι δυνατόν να γίνει.

- Γιατί φίλε μου;

- Έχω σφάξει τόσες χιλιάδες. Θα αναστηθούν όλοι λοιπόν; Να, η αίτια της απιστίας στην χαρμόσυνη αυτή αλήθεια. Πόσοι άλλοι «πολιτισμένοι» προσπαθούν να την απορρίψουν, διότι δεν τους συμφέρει!...

Απιστία: αποτέλεσμα αμαρτίας

Ο Πασκάλ βρέθηκε κάποτε σε ένα κύκλο επιστημόνων, οι οποίοι ήθελαν - σώνει και καλά - επιστημονικές αποδείξεις, για την ύπαρξη του Θεού.

- Εμείς, έλεγαν, θέλουμε επιστημονικά ντοκουμέντα, για να πιστέψουμε στην ύπαρξη του Θεού.

Και ο Πασκάλ του είπε:

- Εάν θέλετε να είστε πεπεισμένοι για τις αιώνιες αλήθειες, φροντίστε να διακόψετε τους δεσμούς που έχετε με την αμαρτία και αμέσως θα νοιώσετε την πίστη στο Θεό, να ζεσταίνει τις καρδιές σας. Οι άνθρωποι που ζουν μέσα στην αμαρτία, πάντα θα πνίγονται στα θολά νερά της απιστίας. Γιατί κανένας δεν είναι άπιστος, εάν προηγουμένως δεν υπήρξε ακόλαστος...

Τίποτα δεν κατασκευάστηκε τυχαία

Πριν πολλά χρόνια, ο Ισαάκ Νεύτων είχε φτιάξει σε μικρογραφία ένα ακριβές αντίγραφο του πλανητικού μας συστήματος. Στο κέντρο του βρισκόταν μια μεγάλη χρυσή σφαίρα πού αντιπροσώπευε τον ήλιο και γύρω της περιστρέφονταν μικρότερες σφαίρες πού ήταν προσαρμοσμένες στις άκρες από ράβδους που είχαν διάφορα μεγέθη.

Αντιπροσώπευαν τον Ερμή, την Αφροδίτη, την Γη, τον Άρη και άλλους πλανήτες. Όλα αυτά, ήταν συνδεδεμένα με οδοντωτούς τροχούς και ιμάντες τα έκαναν να περιστρέφονται γύρω από τον "ήλιο" σε απόλυτη αρμονία.

Μια μέρα καθώς ο Νεύτων μελετούσε το κατασκεύασμα, ένας φίλος του, που ήταν άπιστος και δεν πίστευε στην Βιβλική εξήγηση της δημιουργίας, πέρασε να τον επισκεφτεί. Καθώς είχε μείνει έκθαμβος με το κατασκεύασμα και ακολουθώντας τον επιστήμονα, ο οποίος έκανε τα ουράνια σώματα να κινούνται γύρω από τις τροχιές τους, ο φίλος του είπε όλο θαυμασμό:

- Φίλε, Νεύτων, τί υπέροχο κατασκεύασμα είναι αυτό! Ποιός σού το έφτιαξε;

Χωρίς να κοιτάξει, ο Νεύτων απάντησε:

- Κανένας!

- Κανένας;

- Όπως το άκουσες! Κανένας! Όλες οι τροχαλίες και οι ιμάντες και τα γρανάζια βρέθηκαν από μόνα τους και ως εκ θαύματος από δική τους τύχη, άρχισαν να περιστρέφονται στις καθορισμένες τροχιές τους και με τέλειο συγχρονισμό.

Ο άπιστος έπιασε το νόημα! Το να υποθέτεις πώς κατασκευάστηκε από μόνο του ήταν ανόητο. Αλλά ήταν ακόμα μεγαλύτερη ανοησία, το να αποδεχθεί την θεωρία, πως η γη και το ατέλειωτο Σύμπαν, έλαβαν τυχαία τη μορφή που έχουν...

Ο άπιστος δικηγόρος

Μια μέρα του Δεκεμβρίου, στο Αλβανικό μέτωπο (1940), η μάχη βρισκόταν στο αποκορύφωμα της.

Σε ένα από τα χαρακώματα, υπήρχε και ένας Αθηναίος δικηγόρος, ο οποίος παρίστανε τον άπιστο. Οι στρατιώτες βρίσκονταν σε κατάσταση χαλάρωσης και συζητούσαν μεταξύ τους. Ο δικηγόρος προσπάθησε να κάνει κάποια μαθήματα απιστίας στους άλλους στρατιώτες, πουλώντας τους φθηνή εξυπνάδα.

Αργά το απόγευμα, ξανάρχισε η μάχη και ένα βλήμα όπλου, χτύπησε το δικηγόρο στο πλευρό και τον άκουσαν τότε όλοι που ήταν μαζί στο χαράκωμα, να φωνάζει μέσα στον πόνο του:

- Παναγία μου! Παναγία μου, σώσον με!...

Σε λίγο ο δικηγόρος ξεψύχησε. Οι άλλοι συγκλονίστηκαν και δάκρυσαν.

Πήραν όμως ένα γερό μάθημα, για τη ρηχή και επιπόλαια απιστία, του δύστυχου δικηγόρου...

''Είσαι πιο ανόητος και από μια σαύρα''

Κάποτε ένας καθηγητής Πανεπιστημίου επισκέφτηκε τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη και του είπε:

- Γέροντα δυσκολεύομαι να πιστέψω, ότι υπάρχει Θεός. Ξέρεις είμαι άνθρωπος μορφωμένος, ζω στη Δύση και όλα αυτά που λες και κάνεις, μπορούν να εξηγηθούν με την

λογική. Βέβαια κάποια δύναμη μπορεί να υπάρχει, αλλά όσα λες περί Χριστού, περί μυστηρίων δεν τα δέχομαι.

Ο Άγιος Παΐσιος τον άκουσε και του είπε με απότομο τρόπο:

- Είσαι πιο ανόητος και από μια σαύρα.

Εκείνος ενοχλήθηκε από το λόγο του Αγίου καί αντέδρασε.

Ο Άγιος Παΐσιος επέμενε:

- Αλήθεια σου λέω. Είσαι πιο ανόητος και από μια σαύρα και θα σου το αποδείξω.

Ο Άγιος Παΐσιος είχε εκεί κοντά μια σαύρα και τη φώναξε. Το ζωάκι έτρεξε κοντά του και το ρώτησε, να του πει αν υπάρχει Θεός. Η σαύρα σηκώθηκε στα δύο της πόδια και έσκυβε το κεφάλι της δίνοντας καταφατική απάντηση στην ερώτηση του Αγίου!

Ο καθηγητής τα έχασε και άρχισε να κλαίει και ο Άγιος Παΐσιος, του είπε:

- Είδες, ότι είσαι πιο ανόητος και από μια σαύρα; Η σαύρα γνωρίζει ότι υπάρχει Θεός και εσύ με το μυαλό, δεν κατάλαβες, ότι υπάρχει Θεός...

Ο καθηγητής έφυγε από το κελί του Αγίου Παϊσίου συγκλονισμένος...

Η άπιστη δασκάλα

Μια ομάδα προσκυνητών, οι οποίοι ήρθαν από ένα μεγάλο χωριό της βόρειας Πελοποννήσου, διηγήθηκαν το εξής περιστατικό, που συνέβη πριν μερικούς μήνες στο χωριό τους.

Στο χωριό τους είχε πάει μια νεαρή δασκάλα, που κόντεψε να κάνει κακό στα παιδιά και να τα δηλητηριάσει με την απιστία της. Δεν φοβόταν και δεν πίστευε στον Θεό και δυστυχώς ήθελε να μεταδώσει τις ιδέες της στα παιδιά.

Μια μέρα τόλμησε και τους έβαλε να γράψουν στην Ορθογραφία την φράση:

"Δεν υπάρχει Θεός"!

Να την γράψουν δέκα φορές! Ευτυχώς, το πήραν είδηση οι γονείς και αγανακτισμένοι είπαν στα παιδιά, αντί γι' αυτό που τους είπε αυτή, να γράψουν την φράση:

"Υπάρχει ο Θεός" δέκα φορές.

Τα παιδάκια άκουσαν τους γονείς τους, οι οποίοι δίδαξαν ο καθένας το παιδί του να πιστεύει και να αγαπά τον Θεό, που είναι ο Δημιουργός και ο Προστάτης όλου του κόσμου και ιδιαίτερα του ανθρώπου.

Όταν πήγαν όμως τα παιδιά στο σχολείο και η άπιστη αυτή είδε τι είχαν γράψει, άρχισε να τα βρίζει σε έξαλλη κατάσταση και τους έβαλε τιμωρία να γράψουν εκατό φορές αυτό που τους είπε εκείνη!

Φοβισμένα τα παιδάκια όταν πήγαν σπίτι τους τα είπαν όλα στους γονείς τους. Εκείνοι εντυπωσιασμένοι από το αντίθεο πείσμα της, προέτρεψαν και πάλι τα παιδάκια να γράψουν εκατό φορές το "Υπάρχει ο Θεός".

Τα παιδιά το έκαναν, αλλά ήσαν φοβισμένα γιατί φοβόντουσαν τον θυμό της.

Την Δευτέρα πήγαν τα παιδιά στο σχολείο διστακτικά. Την περίμεναν να έρθει, την περίμεναν... και τελικά τα είδε ο Διευθυντής και πήρε τηλέφωνο σπίτι της. Καμμία απάντηση. Τηλεφώνησε στην οικογένειά της (γιατί ήταν από άλλο μέρος), ούτε οι γονείς της γνώριζαν τίποτε. Τελικά απευθύνθηκε στην αστυνομία και στον κ. Εισαγγελέα. Παραβίασαν το σπίτι της και την βρήκαν μέσα νεκρή!...

Οι συμβουλές ενός απίστου

Πριν από λίγα χρόνια είχε πεθάνει σε ένα άσυλο ανιάτων, αλκοολικών μάλιστα, σωστό σωματικό ερείπιο και πάμφτωχος, ο Αμερικανός συγγραφέας Γουάτσον.

Αυτός είχε γράψει και ένα βιβλίο με τον τίτλο: ''Πως θα πετύχεις στη ζωή''.

Μάλιστα είχε σημειώσει μεγάλη επιτυχία και πουλήθηκαν πολλά αντίτυπα.

Στο βιβλίο εκείνο, ο Γουάτσον, ο τραγικός ναυαγός της ζωής, έδινε συμβουλές στους νέους, ομορφοφτιαγμένες, που όμως ήταν αντίθετες με την θρησκεία.

Το αποτέλεσμα των συμβουλών του, φάνηκαν στον ίδιο. Πέθανε στο άσυλο, σαν ένα σκουπίδι...

Αυτά είναι τα αποτελέσματα των ανθρώπων εκείνων, που εφαρμόζουν και διδάσκουν συνταγές ζωής, χωρίς Θεό και πίστη.

Περί απλότητας

Περικοπές

Ψυχή ευλογουμένη πάσα απλή. *[Ο άνθρωπος που έχει απλότητα ψυχής, πάντα* ευλογείται από τον Κύριο.]

~ Παροιμίες 11,25 ~

Τί άλλο είναι η απλότητα, παρά η σύνεση; Όταν τίποτε δεν σκέφτεσαι πονηρό, ούτε και *να μηχανευτείς πονηρά μπορείς. Όταν δεν επιτελείς κακά, ούτε να μνησικακείς μπορείς. Σε* έβρισε κάποιος; Δεν πόνεσες. Σε κατηγόρησε; Τίποτα δεν έπαθες. Σε φθόνησε; Ούτε έτσι έπαθες κάτι...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η απλότητα είναι ένας δρόμος που οδηγεί στην ευσέβεια και φιλοσοφημένη ζωή. *Κανένας δεν είναι τόσο καλός και ωραίος στην ψυχή, όσο ο απλός άνθρωπος.*

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν μπορεί να υπάρξει αγαλλίαση, αν δεν υπάρχει απλότητα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Απλότητα σημαίνει καθαρότητα καρδιάς, ακεραιότητα, ειλικρίνεια, απονήρευτη γνώμη, καθαρότητα διάνοιας και έλλειψης πονηριάς. Η απλότητα δεν έχει τίποτα το καλυμμένο και ύπουλο. Δεν έχει υποκρισία. Όσοι έχουν την Χριστιανική απλότητα, εμφανίζονται ενώπιον του Θεού με ευθύτητα καρδιάς και δεν έχουν καθόλου δόλο. Το μάτι τους είναι απλό, *καθαρό και διαυγές. Το πρόσωπό τους είναι ανθισμένο, η καρδιά τους γεμάτη ευφροσύνη,* ο νους τους καθαρός σαν τον αίθριο ουρανό, οι σκέψεις τους αγνές σαν το καθαρό χρυσάφι, τα λόγια τους αληθινά και η ψυχή τους καθαρή από κάθε ρύπο. Τον απλό άνθρωπο χαρακτηρίζουν και η τιμιότητα και η ειλικρίνεια. Αντίθετη στην αρετή της απλότητας είναι η κακία του πολύπλοκου και του γελοίου.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η απλότητα είναι αγία ταπείνωση, δηλαδή απόλυτη εμπιστοσύνη στον Χριστό. Να *δίνουμε στον Χριστό όλη μας την ζωή.*

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν λείπει η απλότης και λέτε: θα κάνω αυτό και ο Θεός θα μου δώσει αυτό που ζητώ, δεν γίνεται. Απλά, απαλά θα κάνετε το καθετί. Δεν θα κάνετε τίποτα με σκοπιμότητα. Να μην λέτε, θα κάνω έτσι, για να έρθει αυτό το αποτέλεσμα, αλλά θα το κάνετε έτσι απαλά, *χωρίς να το ξέρετε. Δηλαδή προσεύχεσθε απλά και δεν σκέφτεστε τι θα χαρίσει ο Θεός μες* στην ψυχή σας. Δεν κάνετε υπολογισμούς. Να μην το συζητάτε αυτό με τον εαυτό σας. Όταν λέτε την ευχή, να την λέτε απαλά, απλά και να μην σκέπτεσθαι τίποτε άλλο παρά μόνο την ευχή. Η καρδιά σας να είναι απλή, όχι διπλή και ανειλικρινής, αγαθή και όχι πονηρή και ιδιοτελής. Την απλή και αγαθή ψυχή όλοι την επιζητούν, αναπαύονται σε εκείνη, την πλησιάζουν χωρίς φόβο, χωρίς υποψία. Και η ίδια ζει με εσωτερική ειρήνη, έχει αγαθή σχέση μ' όλους τους ανθρώπους και με όλη την κτίση. Ο αγαθός άνθρωπος δεν έχει πονηρούς λογισμούς, ελκύει την Χάρη του Θεού. Κυρίως η αγαθότητα και η απλότητα ελκύουν τη Χάρη του Θεού.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο Θεός δεν εμφανίζεται στους κόπους, αλλά στην απλότητα και την ταπείνωση.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η απλότητα, είναι μία συνήθεια και συμπεριφορά της ψυχής αποίκιλη, που δεν κινείται σε κανένα κακό λογισμό.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Καλή βέβαια και αξιομακάριστη είναι η απλότης που έχουν μερικοί εκ φύσεως. Όχι όμως τόσο, όσο η απλότης που αποκτήθηκε με κόπους και ιδρώτες και με μετεγκεντρισμό της πονηράς φύσεως. Διότι η μέν πρώτη είναι σκεπασμένη και προφυλαγμένη από πολυποίκιλες μεταβολές και πάθη ενώ η δεύτερη γίνεται πρόξενος της τελείας ταπεινοφροσύνης και πραότητος. Και η μία δεν έχει πολύ μισθό, ενώ η άλλη έχει άπειρο και απροσμέτρητο.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Να πορεύεσαι στη ζωή σου με απλότητα και να μην κάνεις το σοφό μπροστά στο Θεό. Η πίστη πηγαίνει οπού υπάρχει απλότητα, ενώ η υψηλοφροσύνη ακολουθεί τον άνθρωπο, που κάνει λεπτούς και έξυπνους συλλογισμούς και παρουσιάζει τα πράγματα διαφορετικά από ότι είναι στην πραγματικότητα. Αυτό όμως τον απομακρύνει από το Θεό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Την απλότητα την αποκτά κανείς, όταν δικαιολογεί τους άλλους και δεν τους κρίνει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η φυσική απλότητα είναι η απλότητα που έχει ένα μικρό παιδί. Το παιδί όταν κάνει μια αταξία, το μαλώνεις και κλαίει. Αν μετά του δώσεις ένα αυτοκινητάκι πάει, τα ξεχνάει όλα... Δεν εξετάζει γιατί προηγουμένως το μάλωσες και ύστερα του έδωσες το αυτοκινητάκι, επειδή ο μικρός δουλεύει με την καρδιά, ενώ ο μεγάλος δουλεύει με την λογική.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η φυσική απλότητα όπως και όλες οι φυσικές αρετές χρειάζεται λαμπικάρισμα. Ο φύση απλός άνθρωπος έχει ακακία, καλωσύνη κ.ά έχει όμως και τις παιδικές πονηριές. Μπορεί λ.χ. να μην σκεφτεί κακό για τον διπλανό του, αλλά αν πρέπει να διαλέξει ανάμεσα σε 2 πράγματα, θα πάρει το καλύτερο για τον εαυτό του και θα αφήσει το χειρότερο στον άλλο. Είναι σαν ένα κομμάτι χρυσός που έχει σε μικρό ποσοστό και άλλα μείγματα και χρειάζεται να περάσει από το χωνευτήρι, για να μείνει χρυσός καθαρός. Πρέπει δηλ. να καθαριστεί η καρδιά του από κάθε πονηριά, ιδιοτέλεια κ.ά για να φθάσει στην κατάσταση της τελείας απλότητος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο κανείς κινείται με απλότητα και δεν σκέφτεται το τι θα πουν οι άλλοι γι' αυτόν, τόσο συγγενεύει με τον Θεό και τους Αγίους και τόσο στρογγυλεύει, γιατί φεύγουν τα εξογκώματα των παθών. Αλλιώς κοιτάζει, πως να φτιάξει έναν ψεύτικο άνθρωπο. Γι' αυτό να πετάξουμε τον κοσμικό καρνάβαλο, για να αγγελοποιηθούμε.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός χαρίζεται σε όσους έχουν εξαγνισμένη απλότητα. Όταν προηγηθεί η απλότητα και η καθαρότητα, με την θερμή πίστη και την ευλάβεια, φτάνει μετά ο άνθρωπος να έχει Θεία γεγονότα και να γνωρίζει τα μυστήρια του Θεού, χωρίς να έχει γνώσεις. Γιατί τότε φιλοξενείται μέσα του η Αγία Τριάδα και με τον Θείο φωτισμό που έχει, βρίσκει εύκολα τα κλειδιά των Θείων νοημάτων και ερμηνεύει το πνεύμα του Θεού πολύ απλά και φυσικά, χωρίς διανοητικό πονοκέφαλο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η πραγματική απλότητα, έχει σχέση με την ταπείνωση, ενώ η άλλη απλότητα, έχει σχέση με την υπερηφάνεια.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κάποιος δεν κινείται απλά, ο λογισμός του πηγαίνει στο κακό και όλα τα παίρνει στραβά. Αυτός δεν έχει υγεία πνευματική και δεν βοηθιέται, ούτε από το καλό, βασανίζεται και με το καλό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να κρατήσεις την παιδική απλότητα και όχι να κρατήσεις και τις παιδικές ανοησίες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να ζούμε με απλότητα, χωρίς να αγαπάμε την πολυτέλεια, έχοντας πλήρη εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού. Χρειάζεται όμως και εδώ διάκριση. Να μην κάνετε και εσείς, ό,τι έκανε ένας γιατρός, ο οποίος για να απλοποιήσει τάχα τη ζωή του, πέταξε το σαλόνι από το σπίτι του και αντικατέστησε τα καθίσματα με τα κούτσουρα! Αυτό όμως, του δημιούργησε προβλήματα, γιατί η γυναίκα του δυσανασχέτησε έντονα. Ήρθε και μου το ανέφερε και του λέω: ''Τί να σου πω; Ότι είσαι και εσύ κούτσουρο; Είπαμε απλότητα, αλλά όχι και να πέσουμε στο άλλο άκρο! Είπαμε ότι δεν χρειάζονται πολυτελή σαλόνια, αλλά όχι και κούτσουρα!''

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η απλότητα είναι το πρώτο παιδί της ταπεινώσεως. Και όταν υπάρχει στον άνθρωπο απλότητα, υπάρχει και αγάπη, θυσία, καλωσύνη, φιλότιμο, ευλάβεια. Ο απλός άνθρωπος είναι άκακος και απονήρευτος. Και το κακό και το άσχημο,τα μετατρέπει σε καλό. Έχει πάντα καλούς λογισμούς για τους άλλους. Δεν είναι κουτός, αλλά νομίζει ότι, όπως σκέπτεται αυτός, έτσι σκέπτονται και οι άλλοι. Ο απλός άνθρωπος έχει καθαρότητα ψυχής και μια απερίεργη εμπιστοσύνη στον Θεό. Η απλότητα ήταν η κατάσταση του Αδάμ προ της πτώσεως, που τα έβλεπε όλα αγνά και καθαρά, γιατί ήταν ντυμένος με την Χάρη του Θεού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να αποκτήσεις απλότητα στην συναναστροφή σου, για να μην ζαλίζεσαι από τους λογισμούς και μπερδεύεσαι. Όταν κανείς εκφράζει απλά αυτό που νοιώθει και ο ίδιος ελευθερώνεται και τους άλλους βοηθάει. Στην εποχή μας όμως, όσο προχωράει η κοσμική ευγένεια, τόσο χάνεται η απλότητα, η αληθινή χαρά και το φυσικό χαμόγελο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός, ως απλούς κατά την ουσίαν, ιδιαιτέρως αγαπά την απλότητα και εκείνους που ζουν με απλότητα. Δι' αυτό και πλουτίζει με τα αγαθά Του, τους απλούς και απλώς διάγοντας.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Εάν ήμασταν απλοί σαν τα παιδιά, ο Κύριος θα έδειχνε σ' εμάς τον παράδεισο, θα βλέπαμεν Αυτόν εν τη δόξη των Χερουβείμ και των Σεραφείμ και πασών των επουρανίων δυνάμεων και των Αγίων. Αλλά δεν είμαστε ταπεινοί και γι' αυτό βασανίζουμε και τους εαυτούς μας και τους άλλους, όσοι ζουν μαζί μας...

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Στις σχέσεις σου με τους άλλους ανθρώπους, προσπάθησε να έχεις παιδική απλότητα. Το ίδιο απλός πρέπει να είσαι και όταν προσεύχεσαι. Η απλότητα είναι η μεγαλύτερη αρετή του ανθρώπου, το μεγαλείο του. Ο ίδιος ο Θεός είναι απόλυτα απλός, γιατί είναι απόλυτα πνευματικός και απόλυτα αγαθός.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Εκεί όπου υπάρχει απλότητα, οι Άγγελοι μαζεύονται κατά εκατοντάδες. Όπου γίνεται επίδειξη σοφίας, εκεί δεν υπάρχει ούτε ένας Άγγελος.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Εμείς θα ζούμε απλά και ο Θεός θα μας ελεεί.

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Η ακακία και η απλότητα περισσότερο από όλες τις αρετές, προσελκύουν τη Χάρη και το Έλεος του Θεού.

~ Άγιος Παρθένιος της Όπτινα ~

Άλλο είναι η απλοϊκότητα και άλλο η απλότητα του ανθρώπου. Η απλότητα είναι η νοητική απάθεια, είναι μια μακάρια απάθεια του τρόπου σκέψεως. Αντίθετα η απλοϊκότητα είναι μια κατάσταση, διανοητικής καθυστέρησης.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Έχουμε πάψει να είμαστε απλοί. Ένας άνθρωπος έχει 1000 θελήματα. 1000 άγγελοι έχουν ένα θέλημα, πως να αρέσουν στον Θεό.

~ Γέροντας Νίκων ο Νεοσκητιώτης ~

Όποιος αναζητά την απλότητα και θέλει να την κατακτήσει, ας αρχίσει να ξεριζώνει γρήγορα και με θάρρος τον καταραμένο εγωισμό και όλο το σύστημα της ιδιοτέλειας και της αυταρέσκειας, το ζόφο της πονηριάς και τα συναφή και ας αγκαλιάσει απόλυτα την πίστη προς το Θεό. Αυτός με τη σειρά Του θα μεριμνά για μας και θα μας βαστάζει, θα μας χαρίσει μάλιστα και τη δύναμη να νικήσουμε την υποκρισία, την προσποίηση, τη «σχηματοφάνεια», τις ολέθριες αυτές κακίες, που καθημερινά μας απειλούν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Με την αγάπη και την απλότητα, χωρίς πολλούς διαλογισμούς, γρηγορότερα φθάνεις στον άνω λιμένα.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Η απλότητα δεν είναι αρετή. Είναι η συνισταμένη αρετών.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Διηγήσεις

''Χριστέ, είμαι ο Συμεών...!''

Ανάμεσα στους Μικρασιάτες πρόσφυγες, που είχαν καταφτάσει στην πατρίδα μας εκείνο το «μαύρο» 1922, ήταν και ένα ορφανό παιδάκι, ονόματι Συμεών.

Κάθε πρωί που πήγαινε στο λιμάνι, έμπαινε στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, γονάτιζε στην εικόνα του Χριστού και Τον παρακαλούσε να Τον βοηθήσει για να βγάλει τον επιούσιο άρτο. Του έλεγε λοιπόν, γονατιστός:

- Καλημέρα Χριστέ μου! Είμαι ο Συμεών..! Βοήθησε με να βγάλω και σήμερα το ψωμάκι μου!.

Το βράδυ που τέλειωνε την δουλειά του, ξαναέμπαινε στην Εκκλησία, γονάτιζε και πάλι στην εικόνα του Χριστού και Του έλεγε:

- Καλησπέρα Χριστέ μου! Είμαι ο Συμεών! Σ' ευχαριστώ που με βοήθησες και σήμερα να βγάλω το ψωμάκι μου. Καληνύχτα»!

Έφτασε στα γεράματα. Αρρώστησε. Εισήχθηκε (1990) στο Νοσοκομείο.

- Παππού, δεν έχεις δικούς σου ανθρώπους; Δεν βλέπω να έρχονται για να σε δούν. Του είπε η προϊσταμένη.

- Έρχεται ο Χριστός! Πρωί και βράδυ!.

- Και τι σου λέει;

- Καλημέρα Συμεών! Είμαι ο Χριστός! Υπομονή!

Η προϊσταμένη (που καταγόταν από την Πάτρα) ενημέρωσε τον Γέροντα της, τον ενάρετο Αρχιμ. Χριστόδουλο Φάσο (+1996). Αυτός ανέβηκε στην Αθήνα, και επισκέφτηκε τον ασθενή.

- Ναι, παππούλη! Πρωί - βράδυ με επισκέπτεται ο Χριστός. Μήπως είναι φαντασία; Όχι παππούλη, δεν είμαι φαντασμένος! Ο Χριστός είναι! Να, ήρθε και σήμερα!

- Ήρθε και σήμερα;

- Ναι! Ήρθε! Πρωί - πρωί.

- Και τι σου είπε;

- Καλημέρα Συμεών! Είμαι ο Χριστός! Κάνε ακόμα λίγη υπομονή! Σε τρείς ημέρες, πρωί - πρωί θα σε πάρω κοντά μου...

Και την Τρίτη μέρα, πρωί - πρωί ο Συμεών άρχιζε να φωνάζει όλος χαρά:

- Να, ήρθε ο Χριστός για να με πάρει!

Και ευθύς ξεψύχησε...!!!

Ο Συμεών μπορεί να μην ήξερε στοιχειώδη πράγματα από την αγία μας Πίστη (συστηνόταν στο Χριστό, και Τον καλημέριζε..!), αλλά είχε καρδιά μικρού παιδιού, που σαγήνεψε Αυτόν το Ίδιο τον Κύριο!

Μακάριοι όσοι έχουν απλή καρδιά...

Κάποιος απλός και άκακος άνθρωπος βοσκός στο επάγγελμα, που δεν ήξερε τι θα πει αμαρτία, επισκέφτηκε ένα μοναστήρι για μερικές μέρες. Ο Ηγούμενος τον νουθετούσε τα αναγκαία για τη σωτηρία του.

Μια μέρα τον ρώτησε ποιός είναι αυτός που είναι κρεμασμένος πάνω από το εικονοστάσιο και είναι συνέχεια νηστικός και διψασμένος, μη γνωρίζωντας ότι είναι ο Δεσπότης Χριστός. Αστεϊζόμενος τότε ο Ηγούμενος του είπε:

- Αυτός ήταν νεωκόρος πρωτύτερα και επειδή αμελούσε το «διακόνημα» του (υπηρεσία) τον τιμώρησε να κρέμεται πάνω στο σταυρό.

Ο απλός τότε δεν είπε τίποτε, το βράδυ όμως σαν πήρε το φαγητό του, αφού έκλεισε της Εκκλησίας άρχισε να παρακαλεί τον κρεμασμένο να κατεβή να φάνε μαζί. Έβαζε μάλιστα μάρτυρα τον Θεό πως αν δεν κατέβει, ούτε αυτός τρώει. Τότε ο πράος και ταπεινός Κύριος αυτός που κάθεται στις καρδιές των πραέων του απάντησε πως φοβάται να κατέβει μήπως το μάθει ο Ηγούμενος και τον τιμωρήσει. Ο απλός όμως και πάλι επέμενε και τότε του φάνηκε πως κατέβηκε και έτρωγαν και συνομιλούσαν μαζί! Αυτό συνέβαινε κάθε βράδυ (ω της πολλής σου φιλανθρωπίας Χριστέ) και ενώ οι άλλοι μοναχοί άκουαν ομιλίες στο ναό, όταν έμπαιναν μέσα, έβλεπαν μόνο τον απλό που τους βεβαίωνε πως ήταν μόνος. Τότε έβαλαν ένα μοναχό πολύ αγαπητό στο νεωκόρο ο οποίος κατόρθωσε και έμαθε από τον απλό πως κάθε βράδυ κατεβαίνει ο φαινόμενος κατάδικος και συντρώγουν και του υπόσχεται πως γι'αυτο του το δείπνο, θα τον φιλεύσει πλουσιοπάροχα στο σπίτι του πατέρα του!...

Όταν έμαθε ο ηγούμενός αυτά, κάλεσε τον απλό και αφού τον έπεισε να του πει αυτά που συμβαίνουν, τότε του είπε το επόμενο βράδυ να παρακαλέσει τον φαινόμενο και για τον ηγούμενο και να τον φιλεύσει και αυτόν στο σπίτι του πατέρα του.

Πράγματι ο απλός παρακάλεσε το επόμενο βράδυ για τον ηγούμενο αλλα πήρε απάντηση πως αυτό δεν γίνεται και έτσι να μην τον ενοχλεί γιατί ο ηγούμενος δεν είναι άξιος ούτε για τα ψίχουλα που πέφτουν από εκείνο το τραπέζι. Σαν άκουσε το πρωί ο ηγούμενος την απόφαση λυπήθηκε άμετρα, ελπίζοντας όμως στο έλεος και τη φιλανθρωπία του Θεού με κλάματα παρακαλούσε τον απλό να επιμένει και να βιάζει τον

αβίαστο να τον δεχθεί και αυτόν στο ουράνιο τραπέζι. Ο απλός συνέχισε να παρακαλεί το επόμενο βράδυ το Δεσπότη Χριστό αλλά ο Κύριος του είπε να μην επιμένει γιατί δεν γίνεται.

Τότε η άπλαστη εκείνη ψυχή αποκρίνεται και του λέγει: «καλώς λέγεις ότι δεν είναι άξιος ο Ηγούμενος δια την άνωθεν τράπεζα, αλλά δια το ψωμί όπου μας έθρεφε τόσες ημέρας, όπου αν έλειπεν θα απεθάναμεν από την πείναν, καν δια ταύτην την καλωσύνην του δεν τον δέχεσαι;»

Και ο Δεσπότης Χριστός του είπε: «ας είναι δια την αγάπη σου, και μόνον δια να μη σε λυπήσω, επειδή και τόσην αγάπη και φροντίδα έχεις και μέριμνας πολύ δια τον πλησίον σου, πες του λοιπόν να διορθωθεί καλώς και μετά οκτώ ημέρες να έλθητε αμφότεροι εις την ητοιμασμένη χαράν...»

Αφού έμαθε αυτά ο Ηγούμενος χάρηκε, έκαμε την πρέπουσα μετάνοια και αφού Κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, αρρώστησε λίγο και παρέδωσε την ψυχή του στο Θεό μετά από οκτώ μέρες! Ο δε απλός εκεί που συνομιλούσε κατά τη συνήθεια με τον αγαπημένο του Δεσπότη πέταξε η μακαρία του ψυχή και μετέβησαν και οι δύο σ'εκείνη την ευτυχισμένη και ατελεύτητη ζωή (!)

Μακάρι και εμείς «χάριτι Θεού» να την απολαύσουμε. Αμήν.

Περί αποτελέσματος

Πάντες γαρ οι λαβόντες μάχαιραν εν μαχαίρα αποθανούνται. [Μάχαιραν έδωκας, μάχαιραν θα λάβεις.]

~ Κατά Ματθαίον 26,52 ~

Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν. [Χωρίς Εμένα, δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε.]

~ Κατά Ιωάννην 15,5 ~

Το δέντρο το αναγνωρίζεις από τους καρπούς του, τον άνθρωπο από τις πράξεις του. Οι καλές πράξεις ποτέ δε χάνονται. Αυτός που σπέρνει ευγένεια, θερίζει φιλία, αυτός που φυτεύει καλοσύνη, μαζεύει αγάπη.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Θέλεις να μην ακούς κακά σε βάρος σου; Τότε λοιπόν, ούτε και εσύ να λες κακά σε βάρος του άλλου. Θέλεις να σε ελεούν; Τότε και εσύ κάνε ελεημοσύνες. Θέλεις να τύχεις συγγνώμης; Τότε και εσύ δίδε συγχώρεση. Θέλεις να σε επαινούν; Να επαινείς πρώτα εσύ. Θέλεις να μην σε εκμεταλλεύονται; Να μην αδικείς εσύ.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν δεν θέλεις να υποφέρεις κακά, μην θέλεις και να κάνεις κακά, γιατί το ένα ακολουθεί το άλλο. Ό,τι σπείρει ο άνθρωπος, τούτο και θα θερίσει. Όταν λοιπόν εκουσίως σπέρνουμε τα πονηρά και έπειτα ακουσίως τα θερίζουμε, οφείλουμε να θαυμάζουμε τη δικαιοσύνη του Θεού.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Αν δεν θέλεις να κακοπαθείς, μην θέλεις να κακοποιείς. Γιατί το ένα ακολουθεί αναπόφευκτα το άλλο. Επειδή ό,τι σπείρει ο άνθρωπος, τούτο και θα θερίσει.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Το να θέλεις να κάνεις το καλό, αυτό είναι δικό σου. Το να πράξεις όμως το καλό, αυτό είναι του Θεού.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μην προκαλέσεις πόνο ή θλίψη ή πικρία, για να μην επιστραφούν αυτά πάνω σου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όλα όσα μας συμβαίνουν (ευχάριστα ή δυσάρεστα), προέρχονται από τον Θεό προς ωφέλειά μας, ακόμα και εκείνα που συμβαίνουν από δικές μας ή των άλλων ελλείψεις. Ο Θεός παραχώρησε να συμβούν και μολονότι μπορούσε να τα εμποδίσει, δεν τα εμπόδισε. Πολλές κρίσεις του Θεού για εμάς είναι ακατανόητες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αν ο Θεός δεν θέλει, ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τίποτε. Και λίγο πάλι αν φυσήξει ο Θεός, γίνεται ο άνθρωπος φιλόσοφος.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δική μας είναι η θέληση και η προαίρεση, το αποτέλεσμα όμως είναι του Θεού.

~ Άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ~

Τίποτα δεν συμβαίνει στον άνθρωπο, δίχως την συγκατάθεση και την παραχώρηση του Θεού.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Κανένα καλό δεν γίνεται χωρίς τη βοήθεια του Θεού και κανένα κακό χωρίς την ανοχή Του. Όλα Εκείνος τα έπλασε και όλα Εκείνος τα κυβερνά. Ο Θεός, βέβαια, δεν είναι βοηθός του κακού αλλά του καλού. Παραχωρεί όμως και ανέχεται να κάνουμε το κακό, γιατί σέβεται το αυτεξούσιό μας. Άλλοτε, κατά την πάνσοφη κρίσι Του, εμποδίζει την τέλεσι του κακού, άλλοτε συμπαρίσταται στο καλό και άλλοτε εμποδίζει και αυτό το καλό, ώστε και στις δυο περιπτώσεις και στο κακό και στο καλό, να δοκιμαστεί η ελεύθερη θέληση του ανθρώπου και να φανεί η ισχύς και η εξουσία του εν Τριάδι Θεού. Διότι μ' αυτό τον τρόπο, ο άνθρωπος συναισθάνεται την αδυναμία του και καταφεύγει σ' Εκείνον για Βοήθεια. Αποφεύγει έτσι την αυτοπεποίθηση και ταπεινώνεται.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η έντονη θλίψη που προκαλείς αθέλητα στην καρδιά του αδελφού σου, θα γυρίσει σε σένα, σύμφωνα με τον απαρέγκλιτο νόμο της ανταπαδοτικότητας. "Εν τω μέτρω μετρείτε μετρηθήσεται υμίν" (Ματθ. 7,2). Αν δεν θέλεις να σε πλήξει η θλίψη, μην την προκαλείς στους άλλους.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Τίποτα σε αυτόν τον κόσμο δεν μπορεί να γίνει, χωρίς τη Χάρη του Θεού. Το καθετί συμβαίνει, είτε "κατ' ευδοκία", είτε "κατ' παραχώρηση" δική Του. Το καλό γίνεται "κατ'

ευδοκία" και με την βοήθειά Του. Το κακό συμβαίνει "κατ' παραχώρηση", αλλά δική Του και πάλι. Έτσι μας εγκαταλείπει η Χάρη Του εξαιτίας της αμαρτίας και της σκληροκαρδίας μας και παραδινόμαστε στα ατιμωτικά πάθη.

~ Αββάς Παφνούτιος ~

Ποτέ να μην λες: «γιατί περνώ αυτό;» Ή όταν βλέπεις τον άλλο με τη γάγγραινα, τον καρκίνο ή την τύφλωση, να μην λες: «γιατί το περνά αυτό;» Αλλά να παρακαλείς τον Θεό να σου χαρίσει το όραμα της άλλης όχθης... Τότε, θα βλέπεις όπως οι άγγελοι τα γινόμενα εδώ όπως πραγματικά είναι: όλα στο σχέδιο του Θεού. Όλα!

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Ο Κύριος είναι πανταχού παρών και τίποτα δεν συμβαίνει δίχως το θέλημά Του ή την παραχώρησή Του. Αν ο Θεός μας επέτρεπε να κάνουμε τα πάντα με τον τρόπο που εμείς επιθυμούμε και όποτε το επιθυμούμε, τότε αυτό θα οδηγούσε με βεβαιότητα στην καταστροφή και στο χάος.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Περί αποτυχίας

Και η αποτυχία, όταν θέλει ο Θεός, δεν είναι χειρότερη από την επιτυχία. Καθ' όσον εμείς δεν γνωρίζουμε τόσο τα συμφέροντά μας, όσο τα γνωρίζει Εκείνος και γνωρίζει πως να κανονίσει την σωτηρία μας. Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να Τον ευχαριστούμε και όταν επιτυγχάνουμε αυτό που ζητάμε, αλλά και όταν αποτυγχάνουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αποτυχία που φέρνει ωφέλεια, δεν είναι αποτυχία, αλλά επιτυχία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν πρόκειται, για τις αποτυχίες που συμβαίνουν πάντοτε να μένουμε αργοί και να είμαστε μακριά από όλα τα ζητήματα, όλη μας η ζωή θα πάει χαμένη.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Μπορώ να σου δώσω μια συμβουλή; Σε κάθε θλίψη σου, σε κάθε αποτυχία σου, να συγκεντρώνεσαι στον εαυτό σου και να λες σιγά - σιγά το τροπάριο: ''Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν...''. Θα βλέπεις, ότι το μεγαλύτερο πράγμα στη ζωή σου - και στη ζωή του κόσμου όλου - έγινε. Η Ανάσταση του Χριστού, η σωτηρία μας... Και θα συνειδητοποιήσεις, ότι η αναποδιά που σου συμβαίνει, είναι πολύ μικρή για να χαλάσει τη διάθεσή σου.

~ Όσιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης ~

Η κοσμική προβολή και επιτυχία, είναι πνευματική αποτυχία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος να μην απελπίζεται, να μην έρχεται σε απόγνωση για τη μία του αποτυχία. Διότι δεν γνωρίζεις, ποιό είναι το θέλημα του Θεού. Όταν το γνωρίσεις το θέλημα του Θεού,

κάνεις υπομονή, αλλά το θέλημα του Θεού δεν είναι πάντοτε γλυκό, είναι και πικρό, είναι και πικρό!

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Η αιτία της αποτυχίας ενός ανθρώπου στον πνευματικό του σκοπό, είναι η αμέλεια. Η αμέλεια μας επιβουλεύεται. Μοιάζει με ανομβρία από την οποία δεν φυτρώνει τίποτα. Ζημιώνει τους πάντες. Εμποδίζει εκείνους που θέλουν να ξεκινήσουν τον πνευματικό αγώνα. Σταματάει όσους προχώρησαν. Εκείνους που αγνοούν, δεν τους αφήνει να μάθουν και εκείνους που πλανήθηκαν, τους εμποδίζει να επιστρέψουν.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Είναι μεγάλη ευλογία η αποτυχία. Όσο αποτυγχάνουμε στους στόχους μας και είμαστε γυμνοί από τη δύναμη και τις οχυρώσεις μας, τόσο αμεσότερα συναντούμε την πρόκληση της αλήθειας και της ευθύνης να τοποθετηθούμε.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Οι άνθρωποι αποτυγχάνουν σ' αυτά που κάνουν στη ζωή τους, γιατί δεν εμπιστεύονται και δεν βάζουν το Θεό στη ζωή τους.

~ Παναγόπουλος ~

Ο άνθρωπος που εμπιστεύεται μόνο το Θεό, δεν πρόκειται ποτέ να αποτύχει. Αντίθετα ο άνθρωπος που εμπιστεύεται τις δυνάμεις του, είναι εκτεθειμένος, γιατί κινδυνεύει από τον διάβολο διαρκώς. Έτσι εξηγούνται τα ναυάγια που έχουν πολλοί άνθρωποι στη ζωή τους.

~ Παναγόπουλος ~

Αν θέλετε να μην έχετε ναύαγια στη ζωή σας, να προσεύχεστε. Ο Χριστός σε κάθε δύσκολη στιγμή, προσευχόταν. Ποιός; Ο Χριστός!!! Όταν για παράδειγμα ήταν να επιλέξει τους 12 Αποστόλους, την παραμονή έκανε ολονύκτια προσευχή. Όταν ένας Θεός έχει την ανάγκη να προσεύχεται, φαντάζεστε πόσο αναγκαία είναι για τον άνθρωπο η προσευχή! Εμείς δεν ρωτάμε ποτέ το Θεό για αυτά που κάνουμε στη ζωή μας και είναι φυσικό να έχουμε πολλές αποτυχίες...

~ Παναγόπουλος ~

Περί αργίας

Τί ώδε εστήκατε όλην την ημέραν αργοί; [Γιατί στέκεστε εδώ όλη την ημέρα αργοί;]

~ Κατά Ματθαίον 20,6 ~

Δεν υπάρχει κανένα μεγαλύτερο κακό από την απραξία, κανένα μεγαλύτερο από την αργία. Γι΄αυτό ο Θεός μας δημιούργησε την ανάγκη της εργασίας. Γιατί όλα τα βλάπτει η αργία, ακόμα και αυτά τα ίδια μέλη του σώματός μας. Η αργία είναι η ρίζα και η βάση κάθε κακίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι ντροπή η χειρωνακτική εργασία. Ντροπή είναι η αργία και μάλιστα είναι έγκλημα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως η αργία βλάπτει το σώμα, έτσι και η αργία της ψυχής, η αργία για τα καλά έργα, την κάνει πιο ράθυμη, πιο ασθενική.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι απολαύσεις, ο πλούτος, η τεμπελιά, η αποφυγή της εργασίας, η ραστώνη και όλα τα παρόμοια, μας παρασέρνουν σε ακάθαρτες επιθυμίες.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως στην ακαλλιέργητη γη, βλέπει κανείς να μην βλασταίνει τίποτε το καλό, παρά μόνο άγρια χόρτα και αγκάθια, έτσι και η αργία φέρνει παρόμοια φθορά. Αν ήταν καλό πράγμα η αργία, όλα θα τα βλάσταινε η γη, άσπαρτα και ακαλλιέργητα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει καλό, που δεν το χαλάει η τεμπελιά, η αργία. Πάρτε το νερό: Αυτό που είναι στάσιμο, σαπίζει. Αυτό που τρέχει και πάει παντού, διατηρεί την αξία του. Πάρτε και το σίδηρο: Όταν είναι αχρησιμοποίητο, γίνεται μαλακό και αδύνατο, γιατί το τρώει η σκουριά. Αυτό όμως που χρησιμοποιείται, γίνεται πολύ χρήσιμο... Ξέροντας λοιπόν τι ζημιά κάνει η αργία και πόσο όφελος έχουμε από την εργασία, να αποφεύγουμε την πρώτη και να επιδιώκουμε την δεύτερη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αργία είναι το θεμέλιο της κακουργίας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο Θεός όταν έπλασε τον άνθρωπο, δεν θέλησε να είναι αργός και ακίνητος, αφού μέσα στον παράδεισο διέταξε τον Αδάμ να εργάζεται και να φυλάττει αυτόν. (Γεν. 2,15) Και μετά την έκπτωση του Αδάμ από τον παράδεισο, τον παρήγγειλε να τρώει τον άρτο με τον ιδρώτα του προσώπου του (Γεν. 3,19).

~ Μέγας Βασίλειος ~

Από την αργία γεννιέται η περιέργεια, από την περιέργεια η αταξία και από την αταξία κάθε κακία.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Όπως ο άνθρωπος θα δώσει λόγο για την αργολογία του, έτσι θα δώσει λόγο και για τους αργούς λογισμούς του, που δεν είναι κακοί λογισμοί αλλά και δεν βοηθούν στην σωτηρία του, λογισμοί μετεωρισμού του νοός, από τους οποίους όμως ξεκινούν οι κακοί λογισμοί.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που και στην προσευχή είναι οκνηρός, και στην διακονία των αδελφών νωθρός και αμελής, ονομάζεται από τον Απόστολο (Παύλο) αργός και κρίνεται ανάξιος και γι' αυτό το ψωμί του. «Ο αργός» είπε «ούτε να τρώει». Και αλλού: «Τους αργούς τους μισεί και ο Θεός»· και «ο αργός ούτε πιστός μπορεί να είναι». Πρέπει λοιπόν ο καθένας μας να μην

μένει αργός, για να μην βρεθεί άκαρπος σαν τη συκή και στερηθεί τελείως των αιωνίων αγαθών.

~ Άγιος Μακάριος της Αιγύπτου ~

Η αργία είναι η μητερα της φτώχειας.

~ Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος ~

Ο εργαζόμενος πολεμά με ένα δαίμονα πολλές φορές και στενοχωρείται από αυτόν, ενώ ο αργός αιχμαλωτίζεται από χιλιάδες πονηρά πνεύματα.

~ Πατέρες της Εκκλησίας ~

Περί αργολογίας

Λέγω δε ημίν ότι παν ρήμα αργόν ο εάν λαλήσουσιν οι άνθρωποι αποδώσουσι περί αυτού λόγον εν ημέρα κρίσεως.[Σας λέω ότι για κάθε λόγο περιττό και ανωφελή, τον οποίον τυχόν πουν οι άνθρωποι, θα δώσουν λόγο γι' αυτόν κατά την ημέρα της Κρίσεως.

~ Κατά Ματθαίον 12,36 ~

Τας δε βεβήλους κενοφωνίας περιίστασο. Επί πλείον γαρ προκόψουσιν ασεβείας. [Απόφευγε τις ανόητες και κενές περιεχομένου ματαιολογίες, που βεβηλώνουν την αλήθεια. Διότι όσοι διδάσκουν αυτού του είδους τις ανοησίες, θα προχωρήσουν ακόμα περισσότερο στην ασέβεια.]

~ Προς Τιμόθεον Β' 2,16 ~

Όταν αποφεύγει ο άνθρωπος τις πολλές κουβέντες, τις διαμάχες, την ταραχή και την σύγχυση, το Άγιον Πνεύμα επισκιάζει την ψυχή του και τότε, όσο στείρα και αν είναι, θα βλαστίσει καρπούς πνευματικούς.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Κάθε λόγος που δεν συντελεί στην ικανοποίηση της ανάγκης που έχουμε εν Κυρίω, θεωρείται αργός.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η αργολογία γεννάει μίση, έχθρες, θλίψεις, φιλονικίες, ταραχές και πολέμους.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Είναι καλύτερα άσκοπα να ρίχνουμε πέτρα, παρά λόγο.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Ας μην είναι κανένας λόγος μας άσκοπος, γιατί από τον άσκοπο (αργό) λόγο, περιπίπτουμε και στους απρεπείς λόγους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν έβλαψαν τόσο τα χρήματα που ξοδεύτηκαν άσκοπα, όσο τα λόγια που λέχθηκαν χωρίς σκοπό και κάποια ωφέλεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν σου λέει κάποιος ανωφελείς λόγους, μην τους ακούς, για να μην ζημιώσεις την ψυχή σου. Μην λες "δεν ζημιώνομαι". Δεν είσαι εσύ ανώτερος από τους καθαροτάτους Πρωτοπλάστους, που παρασύρθηκαν από την πονηρή συνομιλία με το φίδι. Σήκω και φύγε! Μην ντραπείς! Και μια "τελεία" να ακούσεις, οι δαίμονες θα την εκμεταλλευτούν και θα φονεύσουν την ψυχή σου!

~ Άγιος Ησαϊας ο Αναχωρητής ~

Απόφευγε τα ανώφελα λόγια, για να μην πέσεις σε αισχρούς λογισμούς. Διότι όπως τα καλά λόγια ωφελούν την ψυχή, έτσι τα λόγια που δεν είναι καλά, την διαφθείρουν.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Γιατί είπε ο Κύριος πως "παν ρήμα αργόν ο εάν λαλήσωσιν οι άνθρωποι, αποδώσουσι περί αυτού λόγου εν ημέρα κρίσεως" (Ματθ. 12,36); Επειδή κάθε αργός λόγος βλάπτει την ψυχή, τόσο εκείνου που τον εκστομίζει, όσο και εκείνων που τον ακούνε. Γιατί τον αποσπά από τον Θεό Λόγο, που είναι απλός. Αυτός είναι και ο λόγος, που κατά την διάρκεια της μεγάλης σαρακοστής, ζητάμε από τον Κύριο, να μην μολυνθεί η ακοή μας από την αργολογία: "Πνεύμα... αργολογίας μη μοι δως".

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Φυλάξου από την αργολογία. Αν δεν είναι ανάγκη να μιλήσεις, μην λες τίποτα, έστω και αν θες να πεις κάτι καλό. Γιατί από τα περίσσεια λόγια, συνήθως προέρχονται πολλά κακά. "Το περισσόν εκ του πονηρού". Συχνά αρχίζοντας από θεαρέστους λόγους καταλήγουμε σε αισχρολογίες, όρκους, συκοφαντίες, ψεύδη και κάθε πονηρό.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Η αργολογία φέρνει πάντα την αμαρτία. Όταν αργολούμε έρχονται ανάμεσά μας οι δαίμονες. Γι΄αυτό είναι ανάγκη να μην ομιλούμε όταν δεν υπάρχει ανάγκη, αλλά να λέμε μέσα μας την ευχή.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Όχι αργολογίες και ανώφελες συζητήσεις, γιατί έτσι μας κλέβει το χρόνο ο διάβολος και περνάει ο πολύτιμος χρόνος της ζωής μας, με μετεωρισμούς και χωρίς να νοιώσουμε τον Χριστό. Να αποφεύγετε την αργολογία, γιατί αυτή σβήνει από την ψυχή του ανθρώπου, το μεγαλείο...

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Να αποφεύγουμε πολύ την αργολογία γιατί είναι σαν την πυρκαγιά που καίει ολόκληρα δάση· έτσι και η αργολογία αποβάλλει κάθε καλό μέσα από την ψυχή μας, το απομακρύνει από την καρδιά μας και μένουμε ένας τενεκές ξεγάνωτος.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Η Αχίλλειος πτέρνα των ανθρώπων βρίσκεται, στις πολλές κουβέντες και στις συζητήσεις.

~ Γερόντισσα Γαβριηλία Παπαγιάννη ~

Περί αρετής

Μείνατε εν εμοί, καγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα ου δύναται καρπόν φέρειν αφ' εαυτού, εάν μη μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ υμείς, εάν μη εν εμοί μείνητε. [Μείνετε, λοιπόν, ενωμένοι με εμέ και εγώ με σας. Όπως το κλήμα δεν μπορεί από τον εαυτόν του να φέρη καρπό, εάν δεν μείνει ενωμένο με την κληματαριά, έτσι και εσείς δεν μπορείτε να πράττετε έργα αρετής, εάν δεν μείνετε ενωμένοι με Εμένα.]

~ Κατά Ιωάννην 15,4 ~

Τελειωθείς εν ολίγω επλήρωσε χρόνους μακρούς, αρεστή γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού. [Ο δίκαιος, που τελειοποιήθηκε σε μικρό χρονικό διάστημα, είναι σαν να συμπλήρωσε πολλά χρόνια εναρέτου ζωής. Έτσι η ψυχή του, έγινε ευάρεστος στον Κύριο.]

~ Σοφία Σολομώντος 4,13 ~

Η αρετή είναι η φυσική υγεία της ψυχής. Τα πάθη είναι ασθένειες που αφαιρούν την υγεία της ψυχής.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όσοι ξέπεσαν από την αρετή, πασχίζουν να παρασύρουν και τους άλλους, για να μην είναι μόνοι τους στην ασχημοσύνη.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όταν είμαστε ανίκανοι να αναρριχηθούμε στις βουνοκορφές της αρετής, εκείνο που πρέπει να κάνουμε, είναι να κατεβούμε τουλάχιστον στο φαράγγι της ταπεινώσεως.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Η τρυφή και η άνεση είναι αντίθετη με τον ενάρετο βίο.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Αρετή είναι οι αγώνες που κάνει κανείς, προκειμένου να αποκτήσει της Αλήθεια δηλ. την Θεία γνώση. Και όταν κατορθώσεις κάποια αρετή, θυμήσου το Χριστό που είπε: «Χωρίς τη βοήθειά Μου, δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα».

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Αν θέλουμε να βλέπουμε τον Θεό, τότε απαραίτητα πρέπει να είμαστε άνθρωποι αρετής, διότι ο φωτισμός μας από την αρετή, είναι ακτίνα της Θείας όρασης.

~ Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ~

Αν κρύψεις την αρετή σου, μην υπερηφανεύεσαι ότι τάχα κάνεις αρετή. Γιατί αρετή δεν είναι μόνο να κρύβουμε τα καλά, αλλά και το να μην σκεφτόμαστε τίποτε από όσα ο Θεός απαγορεύει.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η αρετή είναι η κατά Θεό εργασία. Από όλες τις αρετές, εκείνη που τις συμπεριλαμβάνει όλες, είναι η αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον και η οποία προέρχεται, από την αποχή των υλικών αγαθών και από την ηρεμία των λογισμών.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ο εγκρατής απέχει από τη λαιμαργία. Ο ακτήμονας από την πλεονεξία. Ο ήσυχος από την πολυλογία. Ο αγνός από την φιληδονία. Ο σεμνός από την πορνεία. Ο αυτάρκης από την φιλαργυρία. Ο πράος από την ταραχή. Ο ταπεινός από την κενοδοξία. Ο υποτακτικός από τη φιλονικία. Ο ελεγκτικός από την υποκρισία. Επίσης, ο προσευχόμενος από την απελπισία, ο φτωχός από τα πολλά χρήματα, ο ομολογητής από την άρνηση, ο μάρτυρας από την ειδωλολατρεία. Επομένως η αρετή δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η αποχή από την αμαρτία.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Να μην πιστέψεις ότι έχεις οποιαδήποτε αρετή, εάν δεν πόνεσες για να την αποκτήσεις. Είναι ψεύτικη η αρετή αυτή, επειδή γεννήθηκε από άνεση.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Εκτέλεση εντολής του Θεού, είναι το να κάνει κανείς, το διαταγμένο από το Θείο νόμο, ενώ αρετή, το να αρέσκεται κανείς πραγματικά, στην εκτέλεση της Θείας εντολής.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Μεγάλη αρετή είναι να υπομένει κανείς τις επερχόμενες θλίψεις, και να αγαπά τον πλησίον που τον μισεί σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ένα δέντρο, αν δεν το περιποιούμαστε στη ρίζα του, δεν το σκαλίζουμε, δεν το ποτίζουμε, δεν μπορεί να καρποφορήσει και να προοδεύσει. Έτσι και ο άνθρωπος, αν δεν καθαρισθεί και σκαλιστεί μέσα του, να φύγουν οι αμαρτίες και τα πάθη μέσω του πνευματικού του, αν δεν θρέψει την ψυχή του με το λίπασμα του λόγου του Θεού και τη Χάρη των Μυστηρίων, δεν θα ''καρποφορήσει'' αρετές.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλες οι αρετές και όλα τα πάθη καλλιεργούνται. Εξαρτάται από το τί εργασία θα κάνει ο άνθρωπος. Αν καλλιεργήσει τα πάθη, αναπτύσσονται τα πάθη και πνίγουν τις αρετές. Αν καλλιεργήσει και τα δύο, αναπτύσσονται και τα δύο και βγαίνει ένα μπερδεμένο πράγμα. Για να το καταλάβετε αυτό, σκεφτείτε έναν κήπο που έχει μέσα και λουλούδια και αγριόχορτα. Αν καλλιεργηθούν τα αγριόχορτα, θα αναπτυχτούν και θα πνίξουν τα λουλούδια. Αν καλλιεργηθούν τα λουλούδια, θα αναπτυχτούν και θα πνίξουν τα αγριόχορτα. Αν καλλιεργηθούν όλα μαζί, δεν θα ξεχωρίζεις τα λουλούδια από τα αγριόχορτα. Για να προκόψει ο άνθρωπος, πρέπει να αναγνωρίσει τα πάθη που έχει και να καταβάλλει προσπάθεια για να τα κόψει. Επίσης, να γνωρίσει τα χαρίσματα που του έδωσε ο Θεός και να τα καλλιεργήσει. Αν τα καλλιεργήσει ταπεινά, σύντομα θα πλουτίσει πνευματικά. Αν δουλέψει κανείς πνευματικά, γίνεται καλός, αν αδιαφορήσει, γίνεται κακός...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν στο χωράφι μας μπορεί να ευδοκιμήσει το ζαχαροκάλαμο, αλλά εμείς είμαστε ευχαριστημένοι και με τα καλάμια και δεν φροντίζουμε να τα ξερριζώσουμε και να

καλλιεργήσουμε τα ζαχαροκάλαμα, τί να μας κάνει ο Θεός; Τα καλάμια μόνο καλάθια γίνονται, ζάχαρη δεν βγάζουν...;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υγεία πνευματική ίσον αγνοί λογισμοί, φωτισμένος νους και εξαγνισμένη καρδιά που φιλοξενεί συνέχεια τον Χριστό και την Παναγία. Η πολλή προσοχή με την παρακολούθηση του εαυτού μας και την προσευχή, βοηθούν πολύ θετικα να αποκτήσουμε την υγεία της ψυχής (την αρετή δηλαδή). Η προσευχή είναι απαραίτητη για τον εξαγνισμό της ψυχής και η σύνεση, για την διατήρηση της καλής πνευματικής καταστάσεως.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολύ θα βοηθηθούμε στην εργασία για την απόκτηση των αρετών, αν έχουμε πρότυπο τους Αγίους. Συγκρίνοντας τον εαυτόν μας με τους Αγίους, βλέπουμε τα πάθη μας, ελεγχόμαστε, ταπεινωνόμαστε και αγωνιζόμαστε με φιλότιμο και με Θείο ζήλο να τους μιμηθούμε. Δεν δικαιολογούμαστε να μην προχωρούμε, γιατί έχουμε τις συνταγές των Αγίων και την ζωή τους, το άγιο παράδειγμά τους. Όλοι οι Άγιοι είναι παιδιά του Θεού και βοηθάνε εμάς τα ταλαίπωρα παιδιά του Θεού, δείχνοντάς μας την μέθοδο για να γλυτώνουμε από τις μεθοδίες του πονηρού.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολύ βοηθάει για να αποκτήσεις μια αρετή, να συναναστρέφεσαι κάποιον που έχει αυτήν την αρετή. Όπως αν συναναστρέφεσαι κάποιον που έχει ευλάβεια, θα μπορέσεις σιγά - σιγά να αποκτήσεις και εσύ ευλάβεια, το ίδιο συμβαίνει και με όλες τις αρετές, γιατί η αρετή των άλλων αρωματίζει και εμάς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Θεός, για να ασκήσουμε τις αρετές, επέτρεψε να υπάρχουν οι άρρωστοι, οι φτωχοί κ.λ.π. Μπορούσε και τους αρρώστους και τους φτωχούς, όλους να τους οικονομήση, αλλά τότε θα είχαμε την ψευδαίσθηση, ότι είμαστε ενάρετοι. Θα λέγαμε λ.χ. ότι είμαστε ελεήμονες, χωρίς να είμαστε, ενώ τώρα τα έργα μας φανερώνουν τις αρετές μας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν δεν είναι αγνά τα κίνητρά μας και βάζουμε στην αρετή μας τον εαυτόν μας (ανθρωπαρέσκεια, ιδιοτέλεια κ.ά), νοθεύουμε την αρετή μας. Τότε η αρετή μας είναι σαν το άγουρο φρούτο, που έχει βέβαια λίγες βιταμίνες, αλλά συγχρόνως έχει και την στυφάδα του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί, ενώ ζητούν από τον Θεό να τους δίνει ευκαιρίες για να ασκούνται στην αρετή, γογγύζουν όταν συναντούν κάποια δυσκολία. Μερικές φορές λ.χ. ο καλός Θεός, από την άπειρη αγάπη Του, για να ασκηθεί ο άνδρας στην ταπείνωση και την υπομονή, αφαιρεί την Χάρη Του από την γυναίκα και αρχίζει να γίνεται ιδιότροπη και να του φέρεται σκληρά. Τότε ο άνδρας πρέπει να χαίρεται και να ευχαριστεί τον Θεό, για την ευκαιρία που του δίνει να αγωνιστεί και όχι να γογγύζει. Ή ζητάει η μητέρα από τον Θεό, να της δίνει υπομονή. Πάει το παιδάκι και όπως έχει το τραπέζι έτοιμο για να φάνε, τραβάει το τραπεζομάνδηλο και τα ρίχνει όλα κάτω. Τότε είναι σαν να λέει στην μητέρα του: «Μαμά, κάνε υπομονή»!...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Οι Άγιοι έκαναν μεγαλύτερο αγώνα, για να κρύψουν την αρετή τους, παρά για να την αποκτήσουν.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Η αρετή δεν κρύβεται, όσο και να θέλει κανείς να την κρύψει, όπως ο ήλιος δεν κρύβεται με το κόσκινο, γιατί περνούν αρκετές ακτίνες από τις τρυπούλες του. Όποιος έχει την πνευματική ομορφιά που δίνει η αρετή, λάμπει από την Θεία Χάρη. Γιατί, όσο αποκτάει ο άνθρωπος αρετές, θεώνεται και επόμενο είναι, να ακτινοβολεί και να προδίνεται από την Θεία Χάρη.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Οι πνευματικοί άνθρωποι κρύβουν τις αρετές τους και κάνουν μερικά πράγματα που φαίνονται ότι δεν είναι πνευματικά για να μας μπερδέψουν και να κρύψουν τις αρετές τους. Γι' αυτό να μην κρίνεις...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Κατά τον λογισμό μου αυτός που έχει κακές κληρονομικές καταβολές και αγωνίζεται να αποκτήσει αρετές, θα έχει πιο πολύ μισθό από εκείνον που κληρονόμησε από τους γονείς του αρετές και δεν χρειάζεται να αγωνιστεί, για να τις αποκτήσει. Γιατί ο ένας τα βρήκε όλα έτοιμα, ενώ ο άλλος αγωνίστηκε σκληρά, για να τα αποκτήσει. Βλέπεις και οι άνθρωποι εκτιμούν περισσότερο εκείνα τα παιδιά που βρήκαν χρέη από τους γονείς τους και αγωνίστηκαν σκληρά, όχι μόνο να τα εξοφλήσουν, αλλά και να δημιουργήσουν περιουσία, παρά όσα βρήκαν περιουσία από τους γονείς τους και την διατήρησαν.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Κάθε αρετή που γίνεται χωρίς κόπο, λογίζεται σαν ''έκτρωμα'' μπροστά στα μάτια του Θεού. Οι στεναγμοί της καρδιάς σου, οι προσευχές και οι αγρυπνίες θα σε βοηθήσουν ν' αποκτήσεις αρετή. Όσο όμως και αν φωνάζεις με προσευχές προς τον Κύριο, δεν σε ακούει, αν δεν συνοδεύονται από ταπεινοφροσύνη.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όπως τον καπνό του άχυρου δεν τον δέχεται ο Κύριος σαν ευωδία θυμιάματος, έτσι δεν δέχεται και την αρετή του κενόδοξου, αλλά την περιφρονεί...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όσο ο άνθρωπος τελειοποιείται στην αρετή, τόσο περισσότερο πλησιάζει τον Θεό και Τον ακολουθεί. Όπως όταν ρίχνει κανείς ξερά ξύλα στη φωτιά, αυτή δύσκολα σβήνει, έτσι και αυτός που αγαπάει αληθινά τον Θεό, η αγάπη του όλο και αυξάνει, όσο προοδεύει στην αρετή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μακάριος όποιος γνώρισε τις αδυναμίες του, που είναι θεμέλιο κάθε αρετής. Μεγάλη αρετή είναι να λυπάσαι για τους κακούς και να ευεργετείς τους αμαρτωλούς περισσότερο και από τους δικαίους.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Να ελέγχεις όσους σε πολεμάνε με τη δύναμη της αρετής σου και όχι με την πιθανολογία που έχουν τα λόγια σου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αρχή της εναρέτου ζωής είναι το να καταγίνεσαι στην μελέτη των Θείων Λόγων, εξαιτίας του Θείου φόβου, αποφεύγοντας την τιμή του κόσμου.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Το θεμέλιο κάθε αρετής είναι η νηστεία και η αγρυπνία. Αυτές, όταν γίνονται με διάκριση, βοηθούν τον άνθρωπο σε κάθε καλό. Διότι αρχή όλων των κακών είναι η ικανοποίηση της κοιλιάς και η νάρκωση του ύπνου, που φουντώνουν την επιθυμία της πορνείας και αμβλύνουν τον νου και τον κάνουν πάντοτε δυσκίνητο και σκοτισμένο. Η τελειότητα της αρετής συνίσταται, στην μετάνοια και στην ταπείνωση.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Αρχή του ενάρετου τρόπου ζωής είναι τα δάκρυα κατά την προσευχή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η εργασία της αρετής είναι η τήρηση των εντολών του Θεού.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τίποτα δεν ευφραίνει τον Θεό, όσο η επιστροφή μας και η επάνοδός μας από την κακία στην αρετή.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Πραγματοποίησες μια αρετή; Αλλά με τη βοήθεια Εκείνου...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Οι πειρασμοί μας χαλυβδώνουν στην αρετή. Αλλιώς οι αρετές είναι αδόκιμες και ψεύτικες.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Δεν είναι ενάρετος εκείνος, ο οποίος κάνει το καλό με προσπάθεια, αλλά εκείνος που με χαρά θα δεχθεί τα επακόλουθα δεινά του.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Όποιος χωρίς θλίψη στέκεται στην αρετή του, σ' αυτόν ανοίγει η πύλη της υπερηφανείας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Δεν πρέπει κανένας να λέει ότι δεν είναι δυνατό να κατορθώσει ο άνθρωπος την ενάρετη ζωή, αλλά να λέει ότι αυτό δεν είναι εύκολο. Ούτε μπορούν να κατορθώσουν την αρετή οι τυχόντες. Την ενάρετη ζωή την πραγματοποιούν όσοι άνθρωποι είναι ευσεβείς και έχουν νου που αγαπά το Θεό. Γιατί ο νους των πολλών είναι κοσμικός και μεταβάλλεται. Κάνει σκέψεις άλλοτε καλές, άλλοτε κακές. Μεταβάλλεται στη φύση και γίνεται υλικότερος. Ο

νους όμως που αγαπά το Θεό, τιμωρεί την κακία, η οποία έρχεται εκούσια στους ανθρώπους από την αμέλειά τους.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Πρώτη αρετή του ανθρώπου είναι η περιφρόνηση της σάρκας.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Αν δεν υπήρχαν τα πάθη, δεν θα υπήρχαν αρετές, ούτε στεφάνια που χαρίζονται από το Θεό στους αξίους.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Η εγκράτεια, η ανεξικακία, η σωφροσύνη, η εγκαρτέρηση, η υπομονή και οι παρόμοιες μέγιστες και ενάρετες δυνάμεις, μας δόθηκαν από τον Θεό και είναι αντίθετες και αντιστέκονται και μας βοηθούν στις αντίστοιχες προς αυτές κακίες. Αν γυμνάζουμε αυτές τις δυνάμεις και τις έχουμε πάντοτε πρόχειρες, τότε νομίζουμε, ότι δεν μας συμβαίνει πια τίποτε δύσκολο ή θλιβερό ή αβάσταχτο. Γιατί σκεφτόμαστε, ότι όλα είναι ανθρώπινα και τα νικούν οι αρετές που έχουμε. Αυτά δεν τα έχουν υπόψη τους οι ανόητοι άνθρωποι. Ούτε σκέφτονται, ότι τα πάντα γίνονται σωστά και όπως πρέπει για το συμφέρον μας, για να λάμψουν οι αρετές μας και να στεφανωθούμε από τον Θεό.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Όπως οι καπετάνιοι κατευθύνουν το πλοίο με περίσκεψη, για να μην χτυπήσουν σε κανέναν ύφαλο ή σκόπελο, το ίδιο κάνουν και όσοι ποθούν την ενάρετη ζωή, να βλέπουν προσεκτικά τι οφείλουν να κάνουν και τι ν' αποφύγουν.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Για την απόκτηση των αρετών, χρειάζεται μια ψυχή να είναι γενναία, μεγάλη και δυνατή, διότι θα περάσει από πολλά και σκληρές αντιξοότητες, για την απόκτηση αυτού του πολύτιμου θησαυρού των αρετών. Τα παραδείγματα των Αγίων, οι προσευχές μας και η μελέτη της ζωής και του Πάθους του Χριστού, είναι απαραίτητα και αναγκαία, σε κάθε πνευματική γύμναση των αρετών.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι αφορμές είναι όργανα ανάλογα και αναγκαία, για να αποκτήσεις τις αρετές. Οπότε όταν εσύ ζητάς τις αρετές από τον Θεό, επόμενο είναι να ζητάς ακόμη και τα όργανα και τις αφορμές τους. Διαφορετικά, η προσευχή σου είναι μάταιη και γίνεται μόνο για να πειράζει τον Θεό. Γιατί ο Θεός, δεν συνηθίζει για παράδειγμα ποτέ να δίνει την αρετή της υπομονής, χωρίς τις θλίψεις, οι οποίες είναι οι αφορμές και τα όργανα της υπομονής, ούτε την ταπείνωση, χωρίς τις περιφρονήσεις και ατιμίες. Το ίδιο ισχύει και για όλες τις άλλες αρετές.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όσο ο πόλεμος της σάρκας αδυνατίζει, να γνωρίζουμε, ότι τόσο προκόψαμε στην αρετή.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Σου λέω να κερδίσεις όλες τις αρετές για τρεις λόγους: α) Γιατί όλες οι αρετές είναι συνδεδεμένες η μία με την άλλη, σαν χρυσή και αλληλένδετη αλυσίδα. Επομένως αν μία αρετή λυθεί απ' αυτήν την σειρά και αφαιρεθεί από αμέλεια, αναγκαστικά και όλες οι υπόλοιπες, που είναι συνδεδεμένες με εκείνη, λύνονται μαζί της και εξασθενίζουν β) Γιατί οι αρετές είναι κοντά στις κακίες και όταν λείψει μια αρετή, αμέσως εισβάλλει η αντίθετή της κακία, που είναι κοντά σε εκείνη την αρετή ή καλύτερα εισβάλλουν 2 κακίες (αυτή της υπερβολής και αυτή της έλλειψης) και γ) Γιατί όταν ο νους ασχολείται να αποκτήσει όλες τις αρετές, δεν ευκαιρεί να ασχολείται με τις κακίες και γίνεται τυφλός γι' αυτές.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι αρετές να αποκτιούνται με τη σειρά και διαδοχικά, η μία μετά την άλλη και όχι όλες μαζί, για να μην γίνονται βαρειές και δύσκολες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Οι αρετές είναι πάντα συνδεδεμένες μεταξύ τους και όποιος έχει μία στην εντέλεια, όλες τις άλλες τις έχει πρόχειρες, στην πόρτα της καρδιάς του.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Λέει ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος: ''Κάθε αρετή είναι μητέρα της δεύτερης. Αν λοιπόν αφήσεις την μητέρα που γεννά τις αρετές και προχωρήσεις ζητώντας τις θυγατέρες, προτού αποκτήσεις την μητέρα τους, εκείνες οι αρετές θα γίνουν για την ψυχή σου οχιές. Και αν δεν τις τινάξεις από πάνω σου, γρήγορα θα πεθάνεις''. Αν κάποιος για παράδειγμα, ζητά να φθάσει στην αγάπη του Θεού, την υψηλότερη αρετή, προτού αποκτήσει τον φόβο του Θεού, ο οποίος είναι κατώτερη αρετή, που γεννά την αγάπη του Θεού, βλάπτεται πολύ.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως το δέντρο Λωτός (δηλ. το ζαχαροκάλαμο) που έχει τις πιο πικρές ρίζες, από κάθε άλλο δέντρο, αλλά βγάζει τους πιο γλυκούς καρπούς, από κάθε άλλο δέντρο, έτσι και πρώτα μαθήματα των αρετών, μπορεί στην αρχή να είναι πολύ πικρά και δύσκολα στην αίσθηση, όμως οι πράξεις που γεννιούνται έπειτα από τις αποκτημένες συνήθειες των αρετών, είναι γλυκύτατες και ευκολότατες.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όλα τα βιβλία του κόσμου μαζί, δεν μπορούν να σου ερμηνεύσουν τον τρόπο, για να αποκτήσεις όλες τις αρετές, όπως σου τον ερμηνεύει ο Εσταυρωμένος Ιησούς.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Όπως στον σωματικά άρρωστο φαίνεται άνοστο το όμορφο φαγητό και είναι γλυκό στους υγιαίνοντας και όπως μισούν οι άρρωστοι οφθαλμοί το λαμπρό φως, στο οποίο τα υγιή μάτια το ορέγονται, έτσι ακριβώς και η αρετή μας φαίνεται άνοστος και η αμαρτία νόστιμος, όχι με το να είναι αυτή η αλήθεια, αλλά για την κακή κατάσταση της καρδίας, που είναι ''χαλασμένη''.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η αρετή είναι τούτο: η απομάκρυνση από το κακό και η πραγμάτωση του αγαθού.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η αρετή είναι το μοναδικό αναφαίρετο από τα κτήματα του ανθρώπου, γιατί παραμένει στην κατοχή του ανθρώπου και μετά θάνατον.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν προσφέρεις στον Κύριο ως ''ξύλα'' και ''φρύγανα'' την εργασία των εντολών Του και τις διάφορες άλλες επίκτητες αρετές, τότε Εκείνος θα ανάψει μια παράξενη και υπερφυσική φωτιά στην καρδιά σου και με την θερμότητά της, θα καταφλέξει τα πάθη και θα κατακάψει τους δαίμονες που σε πολεμούν, θα διώξει τις προσβολές των λογισμών και θα γλυκάνει όλη την εσωτερική διάθεση της καρδιάς σου, χαρίζοντάς σου χαρά, ειρήνη, αγάπη προς τον Θεό και αγάπη προς τον πλησίον.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αν επιμελείσαι τις αρετές, θα καταστήσεις τον εαυτόν σου άξιο των αγαθών που απόκεινται στις επαγγελίες του Κυρίου.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο κυριότερος αγώνας μας επί της γης, πρέπει να είναι η επιδίωξη της αρετής, διότι εάν δεν αγωνιστούμε για την επικράτησή της, τότε παραβλέπουμε και περιφρονούμε το χέρι του Θεού που μας έπλασε. Όσο έχεις δύναμη, να απέχεις από την αμαρτία. Διότι αυτό είναι αρετή.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο ενάρετος άνθρωπος κάνει κρυφά, αυτό που θα μπορούσε να κάνει μπροστά σε όλο τον κόσμο. Αντίθετα μ' αυτό που κάνει ο υποκριτής.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Γνήσιες αρετές είναι εκείνες, που ούτε καν τις υποπτεύεται κανείς.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ο δρόμος που οδηγεί στην αρετή είναι πρώτα - πρώτα τραχύς και δυσκολοπερπάτητος και ανηφορικός και γεμάτος από πολύ ιδρώτα και κόπο. Γι' αυτό δεν είναι εύκολο στον καθένα να αρχίσει να τον βαδίζει, γιατί είναι ανηφορικός, ούτε αφού αρχίσει να τον βαδίζει να φτάσει εύκολα στο τέρμα. Όταν όμως φτάσει στην κορυφή, μπορεί να δει πόσο ομαλός και καλός είναι, πόσο εύκολος και ευκολοπερπάτητος και περισσότερο ευχάριστος από εκείνον που οδηγεί στην κακία.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Όπως ακριβώς οι αισθήσεις μας είναι πέντε και όλες πρέπει να τις χρησιμοποιούμε όπως πρέπει, έτσι πρέπει να ασκούμε και όλες τις αρετές. Γιατί αν κάποιος είναι σώφρων, αλλά όχι ελεήμονας, ή είναι ελεήμονας αλλά πλεονέκτης ή δεν επιθυμεί τα ξένα αγαθά, αλλά δεν δίνει τα δικά του, όλα γίνονται άσκοπα. Γιατί δεν αρκεί μόνο μία αρετή, να μας οδηγήσει με παρρησία στο βήμα του Χριστού, αλλά πρέπει να είναι πολλές και ποικίλες και κάθε είδους και όλες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Υπάρχει κάτι χειρότερο από την αμαρτία. Η αλαζονεία της αρετής. Οι αρετές χωρίς ταπεινοφροσύνη, είναι ελαττώματα που λάμπουν.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Όπως ακριβώς ο θησαυρός, όταν βγει στο φανερό, με τον καιρό λιγοστεύει και τελικά εξαφανίζεται, κατά τον ίδιο τρόπο και η αρετή, όταν γίνεται γνωστή και κοινοποιείται, χάνεται.

~ Αγία Συγκλητική ~

Ο πολύς καρπός κάνει τα κλωνάρια του δέντρου να λυγίζουν και το πλήθος των αρετών, ταπεινώνουν το φρόνημα του ανθρώπου.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Τί είναι η αρετή για τον άνθρωπο; Η ακρίβεια των αληθινών (Ορθοδόξων) δογμάτων μαζί με την αγία ζωή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρόσεξε πόσα σκαλοπάτια μας ανεβάζει και μας φτάνει μέχρι την κορυφή της αρετής. Πρώτο σκαλοπάτι: Να μην κάνεις εσύ αρχή της αδικίας. Δεύτερο: Μετά την αρχή της αδικίας, να μην ανταποδώσεις τα ίσα (εκδικηθείς). Τρίτο: Να μην προξενήσεις και εσύ τα όσα έπαθες, αλλά να ησυχάζεις. Τέταρτο: Με υπομονή να υποφέρεις την αδικία. Πέμπτο: Να περιμένεις αγόγγυστα ακόμα περισσότερες αδικίες. Έκτο: Να μην μισήσεις αυτόν, που σε έβλαψε τόσο πολύ. Έβδομο: Και ακόμα παραπάνω να τον αγαπήσεις. Όγδοο: Να προσπαθήσεις να του κάνεις καλό. Ένατο: Να προσεύχεσαι στον Θεό γι' αυτόν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι η περιουσία που επιφέρει τον πλούτο, αλλά η αρετή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Με την αρετή θα πετύχουμε την Ουράνια βοήθεια και έτσι και τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος θα αποσπάσουμε και την παρούσα ζωή θα διανύσουμε χωρίς λύπη και θα πετύχουμε τα μελλοντικά αγαθά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ποιό είναι το ένδυμα της ψυχής; Η αρετή ασφαλώς! Και ποιά είναι η γυμνότητα; Η κακία! Και όσο καιρό μας κυβερνούν τα πάθη, νομίζουμε ότι ο δρόμος της κακίας είναι ελκυστικός και πολύ ευχάριστος. Αν όμως αποτινάξουμε έστω και λίγο το ζυγό τους, αμέσως ο δρόμος της κακίας θα μας φανεί ελεεινός και αποκρουστικός και ο δρόμος της αρετής, ευχάριστος, εύκολος και αξιοαγάπητος. Δύο είναι τα εμπόδια, που οδηγούν στο δρόμο της αρετής: η κακία της ψυχής και η αδυναμία της θελήσεως.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα πάντα χωρίς την παρουσία της αρετής είναι περιττά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει κανένα αγαθό στην παρούσα ζωή, παρά μονάχα η αρετή. Όπως ακριβώς οι αμαρτίες, μας απομακρύνουν από τον Θεό, έτσι και οι αρετές μας φέρνουν κοντά Του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ευχαρίστηση από την αμαρτία διαρκεί λίγο, ενώ η πίκρα απ' αυτήν είναι διαρκής. Αντίθετα η χαρά από την αρετή είναι αιώνια, ενώ ο κόπος γι' αυτήν είναι προσωρινός. Και η μεν αρετή ανυψώνει τον εργάτη της και πριν από τους στεφάνους - τον τρέφει με την ελπίδα - ενώ η αμαρτία τιμωρεί τον εργάτης της και πριν από την κόλαση: του δημιουργεί άγχος και φόβο στη συνείδηση και τον κάνει να υποπτεύεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τί μπορεί να υπάρχει πιο σιχαμερό από την αμαρτία και τί ποιό γλυκό από την αρετή; Όσα και αν πούμε βέβαια, κανένας λόγος δεν θα μπορέσει να παραστήσει ούτε τη λύπη της κακίας, αλλά ούτε και την ευχαρίστηση της αρετής, μέχρις ότου εκ πείρας δοκιμάσουμε και απολαύσουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κάθε αμαρτία είναι ακαθαρσία και κάθε αρετή είναι καθαρότητα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και τα καλά και τα κακά όταν χρονίσουν μέσα μας, γίνονται δυνατότερα. Και ένα φυτό όταν είναι φρεσκοφυτευμένο στη γη, εύκολα ξεριζώνεται. Όταν όμως με τον καιρό αποκτήσει ρίζες, δεν είναι πλέον εύκολα να ξεριζωθεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Κανένα άλλο αγαθό δεν υπάρχει στην παρούσα ζωή, παρά μόνο η αρετή, ούτε ο πλούτος, ούτε τα χρήματα, ούτε η υγεία, ούτε η εξουσία, ούτε τίποτε άλλο. Και κανένα άλλο κακό δεν υπάρχει στην παρούσα ζωή, παρά μόνο η κακία, η πονηριά, η διαστροφή της ψυχής και όχι η φτώχεια και η αρρώστεια και όλα τα άλλα, που θεωρούνται δεινά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όλα τα λεγόμενα ''κακά'', είναι όπλα της αρετής, σε όσους τα χρησιμοποιούν όπως πρέπει.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο ρήτορας δεν φροντίζει να κάνει το τέλος της ομιλίας του λαμπρό, ώστε να αναχωρήσει με χειροκροτήματα; Ο καπετάνιος, εάν διαπλεύσει όλο το πέλαγος, συντρίψει όμως το σκάφος κοντά στο λιμάνι, δεν έχασε όλο τον προηγούμενο κόπο; Και ο ιατρός εάν ελευθερώσει τον ασθενή από την ασθένεια και την στιγμή που πρόκειται να τον απαλλάξει τελείως, τον θανατώσει, δεν κατάστρεψε τον παν; Το ίδιο συμβαίνει και με την αρετή. Όσοι στην αρχή δεν πρόσθεσαν τέλος σύμφωνο με την αρετή, χάθηκαν και καταστράφηκαν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς αυτός που φυλακίζει φωτιά σε ένα ρούχο, τη μεν φλόγα δεν σβήνει, ενώ το ρούχο το καταστρέφει, έτσι και αυτός που απειλεί τους ενάρετους, τους συλλαμβάνει και τους φυλακίζει, εκείνους τους καθιστά λαμπρότερους, ενώ τον εαυτόν του, τον εξαφανίζει. Γι' αυτό και όσο πιο πολλά κακά πάθει ένας ενάρετος, τόσο περισσότερο ισχυρότερος γίνεται.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο ενάρετος γίνεται ενοχλητικός και ανυπόφορος σ' εκείνους που αμαρτάνουν, διότι τους ελέγχει με το παράδειγμά του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είναι δυνατόν εκείνοι οι οποίοι μένουν σταθεροί στην αρετή να επαινούνται από όλους, ούτε είναι δυνατόν να μην έχει πολλούς εχθρούς εκείνος, ο οποίος αγωνίζεται για την αρετή. Διότι όταν όλοι τον επαινούν, αυτό είναι μέγιστη απόδειξη, ότι δεν ενδιαφέρεται και πάρα πολύ για την αρετή. Πώς δηλ. είναι δυνατόν να επαινούν όλοι τον ενάρετο, όταν θέλει να προστατεύσει τους αδικούμενους, απέναντι εκείνων που τους αδικούν; Εάν πάλι θέλει να διορθώσει εκείνους που αμαρτάνουν και να επαινεί εκείνους που κατορθώνουν καλά έργα, δεν είναι λογικό να επαινεί τους μεν και να κατηγορεί τους άλλους;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τόσο σπουδαίο πράγμα είναι η αρετή, ώστε να έχει αθάνατη μνήμη και να συντρίβει και με τους λόγους, μόνο όσους πηγαίνουν κόντρα σ' αυτήν. Ο Ηρώδης, δεν οδήγησε τον Ιωάννη στο δικαστήριο, αλλά σύρθηκε ο ίδιος στο δικαστήριο της συνειδήσεως. Γι' αυτό έτρεμε, δεν άντεχε την λάμψη της αρετής. Είδες πόσο μεγάλο πράγμα είναι η αγιότητα; Ανέδειξε τον φυλακισμένο (Πρόδρομο), ανώτερο από τον τύραννο (Ηρώδη). Ο Ηρώδης, φοβάται και τρέμει τον Ιωάννη...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όποιος είναι πάρα πολύ ενάρετος, αυτό δεν το κάνει τόσο ούτε για τον φόβο της κολάσεως, ούτε για τον πόθο της Βασιλείας των Ουρανών, αλλά γι' αυτόν τον Ιησού Χριστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτή είναι μέγιστη αρετή: το να τα αποδίδουμε όλα στο Θεό, το να μην θεωρούμε τίποτε δικό μας, το να μην κάνουμε τίποτα, για να αποσπάσουμε τη δόξα από τους ανθρώπους, αλλά για να αρέσουμε στον Θεό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Για τα μεν θαύματα, γινόμαστε εμείς οφειλέτες στον Θεό. Για την αρετή όμως και τις καλές πράξεις, εμείς κάνουμε οφειλέτη τον Θεό!

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο περισσότερο θα προοδεύουμε στην αρετή, τόσο περισσότερο ας ταπεινώσουμε τους εαυτούς μας. Επειδή αυτό κατεξοχήν είναι η αρετή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτα δεν αναπτερώνει και δεν ανυψώνει τόσο τον άνθρωπο, όσο η απόκτηση της δικαιοσύνης και της αρετής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ένας άνθρωπος που ζει σωστά, θα μπορέσει ολόκληρη πόλη να την σώσει από την οργή του Θεού, ενώ μια πόλη ολόκληρη, που είναι διεφθαρμένη, δεν θα μπορέσει τον έναν που ζει άγια, να τον παρασύρει στη δική της κόλαση και τιμωρία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που φροντίζει να σώσει έναν αμελή αδελφό και να τον αρπάξει από το στόμα του διαβόλου, μιμείται, όσο είναι ανθρωπίνως δυνατόν, τον Θεό. Τι θα μπορούσε να εξισωθεί μ' αυτό το έργο; Απ' όλα τα κατορθώματα είναι το μεγαλύτερο, όλης της αρετής είναι το αποκορύφωμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δημιουργός κάθε αρετής είναι η αγάπη.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ωριμότητα δεν εξαρτάται από την φυσική κατάσταση, αλλά από την αρετή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως ακριβώς το ευωδιαστό μύρο δεν κρατάει για τον ευατόν του την ευωδία, έτσι και οι γενναίοι και θαυμαστοί Χριστιανοί δεν κρατούν μόνο για τον εαυτόν τους την αρετή, αλλά με την φήμη τους ωφελούν πολλούς και τους κάνουν ακόμα καλύτερους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όλοι σέβονται και τιμούν τον ενάρετο και αγαθό άνθρωπο, έστω και αν είναι ο φτωχότερος απ' όλους, όπως πάλι όλοι αποστρέφονται και μισούν τον πονηρό και διεστραμμένο, έστω και αν κατέχει πολύ πλούτο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι ευκολοκατόρθωτη η αρετή, γίνεται όμως δυσκολοκατόρθωτη, εξαιτίας της δικής μας ολιγωρίας και απροθυμίας. Διότι αν δεν υπάρχει προθυμία και τα ελαφριά αντικείμενα μας φαίνονται βαρειά, ενώ αν υπάρχει προθυμία και τα βαριά αντικείμενα, μας φαίνονται ελαφριά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Έχουμε ανάγκη από τριπλή φροντίδα. Μία για να απαλλαγούμε από την κακία, μία για να αποκτήσουμε την αρετή και μία για να διαφυλάξουμε την αρετή. Μάλιστα αυτή η τρίτη φροντίδα, απαιτεί περισσότερο κόπο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γι' αυτό θαυμάζουμε τον Νώε, όχι απλώς διότι ήταν ενάρετος, ούτε διότι απλώς ήταν τέλειος, αλλά διότι ανάμεσα σε τέτοια γενιά διεστραμμένη και πονηρή, που αν και τον περιγελούσαν, τον κακολογούσαν και τον χλεύαζαν στο πρόσωπό του διασώθηκε η αρετή. Και πότε; Τότε που δεν υπήρχε παράδειγμα αρετής, τότε που όλοι τον εξωθούσαν προς το πονηρό. Εκείνος ήταν ένας οδοιπόρος, που βάδιζε αντίθετα στο ρεύμα μεγάλου πλήθους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να βάλουμε πρόγραμμα στον εαυτόν μας. Ας πούμε, σήμερα θα κατορθώσουμε αυτό. Τον άλλον μήνα ας ασκήσουμε τον εαυτόν μας στην ανεξικακία. Κατά τον άλλον σε άλλη αρετή. Και όταν παγιωθούμε στη μία αρετή ας προχωρήσουμε στην άλλη, όπως γίνεται και με τα μαθήματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν περιφρουρήσουμε όλα τα μέλη μας, θα μπορέσουμε να επιτελέσουμε τα έργα της αρετής. Τη γλώσσα μας, θα την χρησιμοποιούμε για την δοξολογία και τους ύμνους προς τον Θεό. Τα αυτιά για την ακρόαση και εκμάθηση των Θεϊκών λόγων. Το μυαλό για την κατανόηση των πνευματικών διδαγμάτων. Τα χέρια, όχι για την αρπαγή και την πλεονεξία, αλλά για την ελεημοσύνη και την τέλεση αγαθών πράξεων. Τα πόδια, όχι για να τρέχουν στα θέατρα (στις διασκεδάσεις) και στα ιπποδρόμια και τα άλλα επιβλαβή θεάματα του κόσμου, αλλά για να πορευόμαστε στην Εκκλησία, στους τόπους της προσευχής. Έτσι θα κερδίσουμε ευλογίες και θα κατανοήσουμε τους εαυτούς μας ανέγγιχτους, στις παγίδες του διαβόλου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν εγκαταλείψεις τα άσχημα θέατρα και έρχεσαι πλέον στην Εκκλησία, είναι σαν να γιατρεύτηκε το κουτσό σου πόδι. Αν πάρεις τα μάτια σου από πορνικά θεάματα και από κάλλος ξένου προσώπου, είναι σαν να γιάτρεψες τυφλά μάτια. Αν δεν ακούς σατανικά τραγούδια, αρέσκεσαι σε πνευματικά άσματα, είναι σαν να ήσουν κουφός και γιατρεύτηκες. Αυτά είναι τα μέγιστα θαύματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει άνθρωπος, ο οποίος να βαδίζει τον δρόμο τη αρετής και να είναι χωρίς λύπη, θλίψεις, πόνο και πειρασμούς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Βέβαια καλό είναι το να είναι κάποιος ενάρετος, όταν όλο του έρχονται ευνοϊκά. Αλλά πιο καλό είναι, το να μην παραιτείται από το καλό και να παραμένει ενάρετος όταν δυστυχεί. Τότε κατεξοχήν είναι άνθρωπος του Θεού.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πασχίζει με κάθε τρόπο ο διάβολος, όχι μόνο στο να μην γίνεται πιστευτή η Ανάσταση, αλλά και στο να καταργούνται τα έργα της αρετής. Όποιος δεν προσδοκά να Αναστηθεί και να δώσει λόγο για τις πράξεις του, δεν θα αγωνίζεται για την αρετή. Και όταν δεν ενδιαφέρεται για την αρετή, στη συνέχεια θα δείχνει απιστία στην Ανάσταση. Το ένα συνδέεται με το άλλο, η απιστία με την κακία και η κακία με την απιστία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όχι αρώματα, αλλά αρετή πρέπει να αποπνέουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν υπάρχει άλλος συντομότερος δρόμος για την απόκτηση της αρετής, από την μόνωση και την συγκέντρωση του νου.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

4 είναι οι γενικές αρετές: α) η φρόνηση δηλαδή, η γνώση και των πρακτέων και των μη πρακτέων και η εγρήγορση του νου β) η σωφροσύνη, δηλαδή το να γίνει σώο το φρόνημα ώστε να μπορέσει να κρατήσει τον εαυτόν του μακριά από κάθε έργο και λόγο που δεν αρέσει στον Θεό γ) η ανδρεία, δηλαδή η δύναμη και η καρτερία στους κατά Θεόν κόπους και πειρασμούς και δ) η δικαιοσύνη δηλαδή η διανομή που παρέχει το ίσον σε όλα αυτά.

Αυτές οι 4 γενικές αρετές γεννιούνται από τις 3 δυνάμεις της ψυχής κατά τον εξής τρόπο: από τον λογισμό, δηλαδή τον νού, η φρόνηση και η δικαιοσύνη, δηλαδή η διάκριση. Από το επιθυμητικό γεννιέται η σωφροσύνη και από το θυμικό γεννιέται η ανδρεία. Κάθε μία από αυτές βρίσκεται ανάμεσα σε δύο παρά φύση πάθη. Η φρόνηση έχει πάνω της την υπερβολική ιδέα και κάτω την ανοησία. Η σωφροσύνη έχει πάνω την ευήθεια και κάτω την ακολασία. Η ανδρεία έχει πάνω το θράσος και κάτω τη δειλία. Η δικαιοσύνη έχει πάνω την κτήση του λιγότερου και κάτω την πλεονεξία. Και αυτές οι τέσσερις αρετές είναι εικόνα του επουράνιου στοιχείου, ενώ τα οκτώ πάθη που τις περιβάλλουν, είναι εικόνα του χωμάτινου.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Είναι σπουδαιότερο να ευεργετεί κανείς μια ψυχή με το λόγο παρά με την προσευχή και να κάνει υπομονή όταν αδικείται από τον πλησίον του, για να μην στενοχωρείται αυτός που αδικεί, αλλά να του ικανοποιήσει το θέλημα στον καιρό της ταραχής του και έτσι να σηκώνει το βάρος του πλησίον από ευσπλαχνία για την ψυχή του και να προσεύχεται γι' αυτόν, ποθώντας την σωτηρία του και οποιοδήποτε άλλο αγαθό, σωματικό και ψυχικό. Και αυτό είναι η καθαρή ανεξικακία, η οποία καθαρίζει την ψυχή και την ανυψώνει στο Θεό. Γιατί η θεραπεία του ανθρώπου είναι ανώτερη από κάθε εργασία και κάθε αρετή. Ούτε υπάρχει μεγαλύτερη και τελειότερη μεταξύ των αρετών, από την αγάπη του πλησίον.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Όπως τα αρώματα γεμίζουν τον αέρα με την καλή πνοή τους, έτσι και η παρουσία του ενάρετου ανθρώπου αρωματίζει όσους βρίσκονται δίπλα του.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Η μοιρασιά της αρετής είναι τέτοια, ώστε και να μοιράζεται σε όλους εκείνους που τη διεκδικούν και όλη να ανήκει στον καθένα, χωρίς να μειώνεται ανάμεσα σε εκείνους που παίρνουν μέρος σ' αυτήν. Ενώ στην μοιρασιά του υλικού πλούτου, όποιος αποσπάσει το περισσότερο, αδικεί εκείνους που παίρνουν ίσο μερίδιο. Γιατί, όποιος αυξήσει το δικό του μερίδιο, μειώνει οπωσδήποτε το του άλλου που μετέχει στην μοιρασιά. Αλλά με τον πνευματικό πλούτο συμβαίνει ό,τι και με τον ήλιο, που και μοιράζεται σ' όλους εκείνους που τον βλέπουν και όλος ανήκει στον καθένα. Επειδή λοιπόν, καθώς ελπίζουμε, το κέρδος για τον καθένα θα είναι ανάλογο του κόπου, ας βοηθήσουμε εξίσου όλοι με τις προσευχές, για να πετύχουμε αυτό που ζητάμε.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Πώς να μιλήσω για την αρετή και την τελειότητα, όταν αυτές από την φύση τους δεν έχουν όρια; Ο ίδιος ο Θεός είναι Φύση απέραντη και απεριόριστη, συνεπώς είναι αδύνατον να πετύχει κανείς το τέλειο, επειδή το όριό τους χάνεται στο άπειρο. Συνετότερα, θα έλεγα, ότι η φύση του ανθρώπου είναι τέτοια, ώστε να επιθυμεί και να επιδιώκει όσο γίνεται μεγαλύτερη συμμετοχή στο καλό.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης ~

Δεν μπορούμε να πετύχουμε την αρετή με άλλον τρόπο, ούτε να αποφύγουμε το κακό, παρά με την μελέτη των Θείων Γραφών.

~ Μέγας Αθανάσιος ~

Του αντρειωμένου την αρετή θαυμάζει και ο εχθρός του.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Αρετή που δεν ασκείται έμπρακτα, γρήγορα κάτω από την επήρεια των διαφόρων περιστάσεων εξαφανίζεται. Πρέπει να είμαστε ευκολομετακίνητοι από το κακό προς το καλύτερο και αμετακίνητοι από το καλό προς το χειρότερο.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ποτέ μην κάνεις κάποιο κακό που αγαπούν οι πολλοί και ούτε να σταματήσεις το αγαθό που μισούν οι κακοί.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Το αγαθό το οποίο προέρχεται από τη φύση, δεν είναι αξιέπαινο, ενώ είναι επαινετό εκείνο που προέρχεται από την ελεύθερη βούληση. Ποιά χάρις οφείλεται στην φωτιά, επειδή καίει; Καμμία, διότι το να καίει η φωτιά, το έχει από την φύση της. Ποιά χάρις στο νερό επειδή κυλάει προς τα κάτω; Καμμία, διότι την ιδιότητα αυτή την έχει από Εκείνον που το δημιούργησε... Πρόσφερέ μου το να θέλεις τα καλύτερα. Και θα το προσφέρεις αυτό, εάν ενώ έχεις δημιουργηθεί σάρκα, γίνεις πνευματικός. Εάν σύρεσαι προς τα κάτω από το βαρίδιο της σάρκας, αποκτήσεις φτερά από την λογική. Αν πετύχεις να γίνεις Ουράνιος, ενώ έχεις γίνεις ταπεινός. Εάν τέλος, ενώ έχεις συνδεθεί με την σάρκα, φανείς ανώτερος από την σάρκα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Κάθε αρετή είναι και ένας δρόμος που οδηγεί στη σωτηρία. Γιατί, όπως υπάρχουν πολλοί τρόποι ζωής, έτσι υπάρχουν και πολλοί τόποι κοντά στο Θεό, που χωρίζονται και μοιράζονται ανάλογα με την αξία του καθενός. Και άλλος ας ασκήσει τη μία αρετή, άλλος την άλλη, άλλος πολλές μαζί και άλλος όλες, Αν βεβαίως τούτο είναι δυνατό. Φτάνει μόνο να προχωράει κανείς και να επιδιώκει το ανώτερο, ακολουθώντας βήμα - βήμα Εκείνον που τον οδηγεί καλά και τον κατευθύνει και τον βάζει, μεσ' από την στενή οδό και πύλη, στην απέραντη ουράνια μακαριότητα.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Εάν ο λογισμός σου δεν παινεύεται πλέον για τα φυσικά σου προτερήματα, αυτό είναι σημάδι, ότι αρχίζει να έρχεται η πνευματική υγεία.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Και αν ακόμη έχεις ανέβει όλη την κλίμακα των αρετών, ακόμα και τότε να προσεύχεσαι για την άφεση των αμαρτιών σου. Μία μόνο αρετή υπάρχει, που δεν μπορούν να την μιμηθούν οι δαίμονες, η ταπείνωση.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όσες αρετές κατόρθωσες χωρίς τον νου σου και την λογική, αυτές και μόνο είναι δικές σου, εφόσον τον νου και την λογική, σου τα δώρησε ο Θεός.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Όπως ο φτωχός βλέποντας τους βασιλικούς θησαυρούς, νιώθει περισσότερο την φτώχεια του, έτσι και εκείνος που μελετάει τις αρετές των μεγάλων Αγίων, αποκτάει πιο ταπεινό φρόνημα.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Ο εργάτης της αρετής, δεν έχει ανάγκη τόσο από τροφή, όσο από υπομονή. Διότι εάν του λείπει η πρώτη (τροφή), θα πάρει στεφάνι, ενώ εάν του λείπει η δεύτερη (υπομονή), τον περιμένει η καταστροφή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αρετή δεν είναι το να μην μπορείς να αμαρτήσεις, αλλά το να μην θέλεις να αμαρτήσεις.

~ Άγιος Αμβρόσιος Μεδιολάνων ~

Αρχή πάντων είναι ο φόβος Κυρίου. Από τον φόβο γεννιέται η κατάνυξη. Από την κατάνυξη γεννιέται η αποταγή και από την αποταγή η ταπείνωση. Από την ταπείνωση γεννιέται η νέκρωση του θελήματος και από αυτήν, ξεριζώνονται και μαραίνονται τα πάθη. Από τον μαρασμό των παθών βλασταίνουν οι αρετές. Από την άνθιση των αρετών καθαρίζεται η καρδιά. Από την κάθαρση της καρδιάς, αποκτάται η τελειότητα της Αποστολικής αγάπης.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Όταν κατορθώνεις μια αρετή, να θυμάσαι τον Κύριο που είπε: Χωρίς Εμένα, δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

~ Άγιος Μάρκος ο Αθηναίος ~

Σύντομος δρόμος προς απόκτηση αρετής για τους αρχαρίους, είναι η σιωπή του στόματος και το κλείσιμο των ματιών και των αυτιών. Γιατί με την αργία αυτών, ο νους βρίσκει ευκαιρία και έχοντας αποκλείσει τις εξωτερικές εισόδους, αρχίζει να παρατηρεί τον εαυτό του και τις κινήσεις του και να ερευνά, ποιές είναι οι ενθυμήσεις που κολυμπούν στη νοητή θάλασσα των λογισμών και να ξεχωρίζει τους καλούς λογισμούς από τους κακούς. Αυτό όμως το έργο μπορεί να το κάνει νοερά, μόνο όποιος άρχισε να βαδίζει το δρόμο που οδηγεί χωρίς πλάνη στους ουρανούς και στο Θεό και ξεντύθηκε τον πένθιμο χιτώνα των σκοτεινών παθών.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Όπως το κερί αν δεν ζεσταθεί και μαλαχθεί πολύ δεν μπορεί να δεχτεί τη σφραγίδα που βάζουμε πάνω του, έτσι και ο άνθρωπος αν δεν δοκιμαστεί με κόπους και ασθένειες δεν μπορεί να λάβει τη σφραγίδα της αρετής του Θεού.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Ο δρόμος της αρετής, σ' εκείνους που αρχίζουν ν' αγαπούν την ευσέβεια, φαίνεται πολύ σκληρός και σκοτεινός, όχι γιατί είναι πράγματι τέτοιος, αλλά γιατί η φύση του ανθρώπου, από τη γέννησή του κιόλας, έρχεται σε επαφή με την άνεση των ηδονών. Σ' εκείνους όμως, που μπόρεσαν να φτάσουν ως τη μέση του δρόμου, φαίνεται ευχάριστη και πολύ ξεκούραστη, γιατί με τη συνέργια του αγαθού, έχει υποταχθεί η κακία στή συνήθεια της αρετής και χάνεται μαζί με την ανάμνηση των παράλογων ηδονών.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Εκείνος που θέλει να καθαρίσει τον χρυσό, αν για λίγο αφήσει τη φωτιά να σταματήσει, σκληραίνεται πάλι το μετάλλευμα που καθαρίζει. Έτσι και εκείνος που άλλοτε θυμάται το Θεό και άλλοτε όχι, εκείνο που νομίζει ότι αποκτά με την προσευχή το χάνει με την απραξία. Το χαρακτηριστικό του ανθρώπου που αγαπά την αρετή είναι να αφανίζει πάντοτε, με τη μνήμη του Θεού, ό,τι γήινο υπάρχει στην καρδιά, ώστε σιγά-σιγά το κακό να αφανιστεί τελείως από τη φωτιά της μνήμης του αγαθού και η ψυχή να επανέλθει με μεγαλύτερη δόξα στη φυσική της λαμπρότητα.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Δεν προοδεύουμε στην αρετή, γιατί μας λείπει η προμελέτη.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Η ταπεινοφροσύνη και ο φόβος του Θεού, είναι πάνω από όλες τις αρετές.

~ Άγιος Ιωάννης ο Κολοβός ~

Βάση του πλούτου είναι το χρυσάφι, ενώ βάση της αρετής, είναι η ταπείνωση. Και όπως, εκείνος που δεν έχει χρυσάφι είναι φτωχός και ας μη φαίνεται εξωτερικά φτωχός, έτσι και εκείνος, που είναι χωρίς ταπείνωση, δεν μπορεί να είναι ενάρετος και ας αγωνίζεται.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Ούτε ο υπερήφανος έχει επίγνωση των ελαττωμάτων του, ούτε ο ταπεινός των αρετών του. Τον πρώτο τον καλύπτει η κακή ανοησία, ενώ τον άλλον η θεάρεστη άγνοια.

~ Άγιος Ηλίας ο Πρεσβύτερος ~

Πριν από όλες τις αρετές είναι η ταπεινοφροσύνη και πριν από όλα τα πάθη είναι η γαστριμαργία. Τέλος των αρετών είναι η αγάπη, τέλος δε των παθών είναι η αυτοδικαίωση.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Κανένα άλλο πράγμα δεν μπορεί να εξαφανίζει τόσο πολύ την αρετή, όσο οι αστειότητες, οι χαριεντισμοί και η αργολογία. Και αντίθετα, τίποτε άλλο δεν ανανεώνει την ψυχή και την κάνει να πλησιάζει στο Θεό τόσο, όσο ο φόβος του Θεού, η καλή προσοχή, η ακατάπαυστη μελέτη των λόγων του Θεού και το να οπλίζεται κανείς με την προσευχή και να αναζητεί από ίχνος σε ίχνος το κέρδος της αγρυπνίας.

~ Άγιος Ιωάννης ο Καρπάθιος ~

Η ελάττωση του κακού γεννά την αποχή από το κακό. Η αποχή από το κακό είναι η αρχή της μετανοίας. Η αρχή της μετανοίας είναι η αρχή της σωτηρίας. Η αρχή της σωτηρίας είναι η καλή πρόθεση. Η καλή πρόθεση γεννά τους κόπους. Αρχή των κόπων είναι οι αρετές. Η αρχή των αρετών είναι το άνθος της πνευματικής ζωής. Το άνθος της αρετής είναι η αρχή της πνευματικής εργασίας. Η πνευματική εργασία είναι τέκνο της αρετής και αυτής τέκνο η συνέχιση και συχνότης της εργασίας. Καρπός και τέκνο της συνεχούς και επιμελούς εργασίας είναι η έξις: (η μόνιμη δηλαδή συνήθεια). Τέκνο της έξεως είναι η ποίωσις (να γίνει δηλαδή η αρετή ένα με την ψυχή. Φυσική κατάστασή της). Η ποίωσις στο καλό γεννά το φόβο του Θεού. Ο φόβος γεννά την τήρηση των εντολών - είτε των επουρανίων, είτε των

επιγείων. Η τήρηση των εντολών είναι απόδειξη της αγάπης προς τον Θεόν. Αρχή της αγάπης είναι το πλήθος της ταπεινώσεως. Το πλήθος δε της ταπεινώσεως είναι θυγατέρα της απαθείας. Η απόκτηση της απαθείας είναι η πληρότης της αγάπης, δηλαδή η πλήρης κατοίκηση του Θεού σε όσους έγιναν με την απάθεια «καθαροί τη καρδία ότι αυτοί τον Θεό όψονται». Η ιστορία είναι μια μακρόχρονη προεργασία τοκετού: εδώ κάτω υφαίνεται αργά το πνευματικό σώμα μας, όπως το φυσικό σώμα μέσα στον κόλπο της μητέρας. Αντίθετα όμως απ' ό,τι το παιδί μέσα στο μητρικό κόλπο, ο άνθρωπος στην πορεία του για τον εξαγνισμό, δέχεται πολλές αποκαλύψεις, για τη ζωή στην οποία πρόκειται να αναγεννηθεί.

~ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ~

Κανένα αγαθό στον κόσμο δεν είναι μόνιμο. Ο πλούσιος λιγότερο χαίρεται για τα πλούτη του και περισσότερο τρέμει μήπως τα χάσει. Ο θησαυρός όμως της αρετής, είναι απαραβίαστος και η χαρά που προέρχεται απ' αυτόν τον θησαυρό, είναι απαλλαγμένη από κάθε λύπη και φόβο.

~ Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας ~

Αφού βάλουμε όλη μας τη δύναμη στην εργασία των αρετών, ας περιμένουμε υπομονετικά και τον Κύριο και την βοήθεια Του.

~ Όσιος Ζωσιμάς ~

Μην νομίζεις ότι είναι μικρή ζημιά να χάσεις την αρετή. Γιατί απ' αυτό μπήκε ο θάνατος στον κόσμο.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Όπως οι σαρκικές αρετές επισύρουν την δόξα των ανθρώπων, έτσι και οι πνευματικές αρετές επισύρουν την δόξα του Θεού.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Ζήτησε την αρετή και μην την χάσεις, για να μην ζήσεις αισχρά και πεθάνεις ελεεινά.

~ Όσιος Θαλάσσιος ~

Το κάλλος είναι το άνθος και η αρετή το άρωμά του.

~ Άγιος Συνέσιος ~

Η αρετή είναι πράγμα: α) αναγκαίο β) συμφέρον γ) καλό δ) πρέπον ε) ωφέλιμο και στ) χρήσιμο. Είναι αναγκαίο, γιατί τίποτε δεν είναι πιο αναγκαίο, από το να διοικείσαι ορθά. Είναι συμφέρον, γιατί οδηγεί στην μακαριότητα. Είναι καλό, γιατί λαμπρύνει αυτούς που την έχουν. Είναι πρέπον, γιατί κοσμεί αυτούς που την έχουν αποκτήσει. Είναι ωφέλιμο, γιατί ο σκοπός της λυτρώνει από τους κόπους και είναι χρήσιμο, γιατί τίποτε δεν είναι χρησιμότερο απ' αυτό.

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Είναι αδύνατον να πετύχεις στην αρετή, χωρίς να εξασκείς την προσοχή του εαυτού σου.

~ Άγιος Αγάθων ~

Όπου βρίσκεται η αληθινή κατά Χριστόν ταπείνωση, εκεί βρίσκονται μαζεμένες και όλες οι άλλες αρετές, που μας υψώνουν προς τον Θεό.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Να μην πιστεύεις, ότι έχεις οποιαδήποτε αρετή, εάν δεν πόνεσες για να την αποκτήσεις. Είναι ψεύτικη η αρετή αυτή επειδή γεννήθηκε από άνεση.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Η ανθρώπινη φύση από μόνη της, χωρίς τη Θεία βοήθεια, δεν μπορεί να παρουσιάσει τον πλήρη στολισμό των αρετών και την πνευματική ευπρέπεια της αγιοσύνης. Όπως και η γη, αν μείνει όπως είναι και δεν καλλιεργηθεί από τους γεωργούς και δεν έρθουν να βοηθήσουν οι βροχές και ο ήλιος, είναι ακατάλληλη και καθόλου ικανή για καρποφορία. Και το κάθε σπίτι, για να μην είναι σκοτεινό, έχει ανάγκη από αυτό το ηλιακό φως, το οποίο δεν έχει την ίδια φύση με το σπίτι.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Πολύ λίγο μπορεί να μας ωφελήσει η προσευχή, που δεν στολίζεται με την ταπεινοφροσύνη, την αγάπη, την απλότητα και την αγαθότητα. Το ίδιο ισχύει και για κάθε εργασία και κόπο, που κάνουμε για χάρη της αρετής. Αν δεν δούμε, ότι έχουμε μέσα μας τους καρπούς της αγάπης, της ειρήνης, της χαράς, της απλότητας, της ταπεινοφροσύνης, της πραότητας, της απουσίας προσποιήσεως, της ορθής πίστεως, της μακροθυμίας, της ευπροσηγορίας, δεν ωφεληθήκαμε καθόλου από τους κόπους, που κάνουμε για κάθε αρετή.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Ο μακάριος Μωϋσής, θέλοντας με παραδείγματα να δείξει, ότι η ψυχή δεν πρέπει να ακολουθεί δύο γνώμες, δηλαδή το καλό και το κακό, αλλά μόνο το καλό, ούτε να καλλιεργεί δύο είδη καρπών, δηλαδή ωφέλιμους και βλαβερούς, αλλά μόνο ωφέλιμους, λέει: «Στο αλώνι σου, δε θα ζέψεις μαζί ζώα διαφορετικού γένους, λ.χ. βόδι με γαϊδούρι, αλλά αφού ζέψεις ζώα του ίδιου γένους, να αλωνίσεις τα σπαρτά σου», δηλαδή στο αλώνι της καρδιάς μας, να μην αλωνίζουν μαζί αρετή και κακία, αλλά μόνον η αρετή.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Πρέπει να γνωρίζουμε, ότι οι αρετές είναι δεμένες μεταξύ τους, αποτελώντας μια ιερή αλυσίδα. Έτσι η προσευχή ξεκινάει από την αγάπη. Η αγάπη από την χαρά. Η χαρά από την πραότητα. Η πραότητα από την ταπεινοφροσύνη. Η ταπεινοφροσύνη από την διακονία. Η διακονία από την ελπίδα. Η ελπίδα από την πίστη. Η πίστη από την υπακοή. Η υπακοή από την απλότητα.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Ο παραδομένος στην αμαρτία θεωρεί φυσικά το παρά φύση πάθη, δηλαδή την ασέλγεια, την πορνεία, την πλεονεξία, το μίσος, την δολιότητα και τα κάνει με απόλαυση και ηδονή. Ομοίως και ο αληθινός και ενάρετος Χριστιανός, πραγματοποιεί σαν φυσικές όλες τις αρετές δηλαδή την αγάπη, την ειρήνη, την υπομονή, την πίστη, την ταπείνωση με μεγάλη απόλαυση και ηδονή, άκοπα και εύκολα. Και δεν μάχεται πλέον εναντίον των παθών της κακίας, γιατί λυτρώθηκε τελείως και δέχθηκε στην καρδιά το Άγιο Πνεύμα και την ειρήνη και αγαλλίαση του Χριστού μας, με τον Οποίον έγινε ''ένα πνεύμα''.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Παιδιά μου, όλες οι αρετές και τα έργα έχουν κάποιο σκοπό και εκείνοι που αποβλέπουν σ' αυτόν τακτοποιούν τον εαυτόν τους και φτάνουν στον ποθούμενο στόχο (του εξαγιασμού και της σωτηρίας). Όπως ο γεωργός υποφέρει και τη ζέστη και το κρύο, δουλεύοντας με προθυμία τη γη, έχοντας σκοπό να την καθαρίσει από αγκάθια και ξένα χόρτα και στόχο την απόλαυση των καρπών. Και ο έμπορος χωρίς να λογαριάζει τους κινδύνους, ούτε της θάλασσας, ούτε της ξηράς, προχωρεί στο εμπόριο, έχοντας σκοπό το εμπορικό κέρδος και στόχο την απόλαυση του κέρδους. Επίσης και εκείνος που κατατάσσεται στο στρατό, ούτε τους κινδύνους του πολέμου λογαριάζει, ουτε την ταλαιπωρία της ξενιτειάς, αλλά έχει σκοπό την απόκτηση αξιωμάτων λόγω ανδραγαθίας και στόχο το κέρδος από το αξίωμα. Έχει λοιπόν και η δική μας προσπάθεια δικό της σκοπό και στόχο, για χάρη του οποίου υποφέρουμε με προθυμία κάθε κόπο και κούραση. Γι' αυτό η αποχή τροφών κατά τις νηστείες δεν μας καταβάλλει· ο κόπος των αγρυπνιών μας ευχαριστεί· η ανάγνωση και η μελέτη των Γραφών γίνεται με προθυμία· και ο κόπος της εργασίας και η υπακοή και η απογύμνωση απ' όλα τα γήινα πράγματα και η παραμονή μας στην έρημο, γίνονται με ευχαρίστηση.

~ Άγιος Μωϋσής ο Αιθίοπας ~

Η αρετή λέγεται έτσι, από το ρήμα ''αιρείσθαι'', γιατί είναι αιρετή και θελητή, επειδή κάνουμε αυτοπροαίρετα και θεληματικά το αγαθό και όχι χωρίς να θέλουμε και αναγκαστικά.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Δεν μπορούμε να φτάσουμε στο μέτρο κάποιας αρετής, παρά μόνο με την κοπιαστική φιλοπονία για την απόκτησή της και προσπαθώντας με όση δύναμη έχουμε, σε όλη μας τη ζωή. Αν για παράδειγμα, ασκεί κάποιος πότε-πότε την ελεημοσύνη, αλλά επειδή την ασκεί λίγο, δεν μπορούμε να τον χαρακτηρίσουμε ελεήμονα και ακόμη περισσότερο, όταν δεν την κάνει αυτήν καλά και θεάρεστα, διότι μπορεί την κάνει από ανθρωπαρέσκεια, κενοδοξία και συμφέρον.

~ Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός ~

Αυτός που εργάζεται την αρετή, προσπαθεί να έχει το στόμα και τα αυτιά του κλειστά, για να μην βλάπτεται ο ίδιος και να έχει ωφέλεια. Ακόμας και αυτός ο ενάρετος, όταν ακούει βλαβερά λόγια, τραυματίζεται. Γι' αυτό καλό θα κάνει, να κλείνει τα μάτια και το στόμα του και να σφραγίζει τα αυτιά του και ενδόμυχα να προσεύχεται. Αυτός που εργάζεται την αρετή, όταν ακούει τα ανώφελα ή και γελωτοποιά λόγια, μπορεί να συγκρατείται σ' αυτήν την καλή κατάσταση; Αδύνατον! Γι' αυτό συμφέρει να κάνεις αυτό που έλεγε ο Μέγας Αρσένιος: ''φεύγε, σιώπα και σώσου...". Και μην πεις, ότι εγώ δεν βλάπτομαι, όσα και αν ακούω, διότι τούτο είναι αδύνατον. Θα παρασυρθείς και θα χάσεις την σεμνότητά σου, θα χάσεις την ηθική σου. Αυτός που ζει εν αρετή, δεν βλέπει τι κάνουν οι άλλοι, αλλά κοιτάζει πως να αρέσει στον Θεό. Κοιτάζει πως να απολαύσει τα αιώνια αγαθά.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Έκανες υπακοή; Όλες τις αρετές θα τις κατορθώσεις.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Δίχως εγκράτεια, δίχως το περιορισμό της κοιλιάς, δίχως την εγκράτεια της γλώσσας, των οφθαλμών, της ακοής και όλων των αισθήσεων, αρετή ουδέποτε θα κατορθωθεί.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Ξέρετε ποιά είναι η πραγματική αρετή; Να σε βρίζουν, να σε χλευάζουν, να σε ονειδίζουν, να σε κατηγορήσουν, να σε αδικήσουν και να τα υπομένεις. Τότε η αρετή σου μένει εις τον αιώνα.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Μια αρετή είναι τόσο ισχυρή, ώστε δύναται να αποβάλλει όλες τις κακίες: και τον φθόνο και μίσος και τον θυμό και την οργή και την αλαζονεία και τα πάντα. Δεν αφήνει ποτέ η αρετή να εισχωρήσει η κακία. Όταν εργάζεσαι την αρετή, κατά την δύναμή σου, θα αποκτήσεις την εσωτερική σοφία. Μυστήρια θα σας αποκαλύψει ο Θεός, όταν εργάζεστε την αρετή. Με την αρετή, όλα θα αλλάξουν και τα έσω και τα έξω. Όταν έχουμε την αρετή, ο Κύριος θα μας στέλνει τα αγαθά που χρειαζόμαστε.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Όπως το δίχως σκεπή σπίτι, που έμεινε έτσι από αμέλεια του οικοδόμου, όχι μόνο είναι άχρηστο, αλλά και προκαλεί ειρωνείες σε βάρος εκείνου που το έχτισε, έτσι και εκείνος που έβαλε τα θεμέλια της εργασίας των Εντολών και σήκωσε τοίχους υψηλών αρετών, αν δεν λάβει και τη Χάρη του Πνεύματος με θεωρία και γνώση ψυχής, είναι ατελής και άξιος να τον οικτείρουν οι τέλειοι. Αυτός στερήθηκε τη Χάρη οπωσδήποτε από 2 αίτιες. Ή αμέλησε τη μετάνοια, ή, βλέποντας το σύνολο των αρετών, αποθαρρύνθηκε από το άπειρο πλήθος τους και παρέλειψε κάποια από εκείνες που θεωρούμε πολύ μικρές, είναι όμως αναγκαίες για να ολοκληρωθεί το σπίτι των αρετών. Γιατί χωρίς αυτές, δεν μπορεί να στεγαστεί με τη χάρη του Πνεύματος.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Οι αρετές από μόνες τους δεν μπορούν να κάνουν την καρδιά καθαρή, χωρίς την ενέργεια και την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Αν η καρδιά δεν νοιώσει έντονο πόνο για την αναίδεια της αμαρτίας, δεν θα μπορέσει να χαρεί πλούσια με την χρηστότητα της αρετής.

~ Όσιοι Κάλλιστος και Ιγνάτιος οι Ξανθόπουλοι ~

Ιδίωμα του ανθρώπου που αγαπά την αρετή είναι, να αφανίζει πάντοτε με την μνήμη του Θεού το γήινο φρόνημα της καρδιάς και έτσι να κατατρώγεται λίγο - λίγο το κακό, από τη φωτιά της μνήμης του αγαθού και η ψυχή να επανέρχεται με περισσότερη δόξα στη φυσική της λαμπρότητα.

~ Όσιοι Κάλλιστος και Ιγνάτιος οι Ξανθόπουλοι ~

Τότε έχεις αρετή, όταν καταφρονήσεις τελείως όλα τα επίγεια και έχεις πάντα έτοιμη την καρδιά σου με καθαρή συνείδηση να μεταβείς στον Κύριο.

~ Όσιος Θεόγνωστος ~

Όπως ακριβώς ο θησαυρός όταν βγει στο φανερό, με τον καιρό λιγοστεύει και τελικά εξαφανίζεται, κατά τον ίδιο τρόπο και η αρετή, όταν γίνεται γνωστή και κοινοποιείται, χάνεται.

~ Άγιος Συγκλητική ~

Εάν απλώς αναμένεις ευνοϊκές συνθήκες για την σωτηρία σου, τότε ποτέ δεν θα ξεκινήσεις την ενάρετη ζωή.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Αρχηγός και θύρα όλων των γνήσιων Χριστιανικών αρετών είναι η πίστη. Η κορυφή των αρετών είναι η προσευχή. Η βάση των αρετών είναι η νηστεία.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Τον πνευματικό μας θησαυρό, πρέπει να τον κρύβουμε όχι μόνο από τα βλέμματα των άλλων, αλλά και από το δικό μας "αριστερό χέρι" (Ματθ. 6,3), δηλαδή από τον εμπαθή εαυτόν μας, από το κακό που ζει μέσα μας. Έτσι, θα αποφεύγουμε την αυταρέσκεια, τον αυτοέπαινο, τον αυτοθαυμασμό και την έπαρση, που μας αρπάζουν τον καρπό κάθε αρετής.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Δεν μας βλάπτει μόνο η αμαρτία. Μας βλάπτει και το καλό, όταν το κάνουμε όχι στον κατάλληλο καιρό και όχι στο πρεπούμενο μέτρο. Έτσι επιζήμια, είναι όχι μόνο η πολυφαγία, αλλά και η ασιτία, όπως και μια τροφή ακατάλληλη για την ηλικία και την κράση μας. "Δεν βάζουν καινούριο κρασί σε παλιά ασκιά, γιατί έτσι σχίζονται τα ασκιά, το κρασί χύνεται έξω και τα ασκιά καταστρέφονται. Το καινούριο κρασί το βάζουν σε καινούρια ασκιά και έτσι διατηρούντσι και τα δύο (Ματθ. 9,17). Ο Κύριος είπε τα λόγια αυτά, για τα έργα της αρετής, τα οποία πρέπει οπωσδήποτε να αντιστοιχούν στην πνευματική κατάσταση του εργάτη της αρετής. Διαφορετικά και εκείνον θα καταστρέψουν και τα ίδια θα καταστραφούν δηλ. θα γίνουν άκαρπα, ζημιώνοντας την ψυχή και οδηγώντας την στην απώλεια.

~ ΆγιοςΙγνάτιοςΜπριαντσιανίνωφ ~

Θεμέλιο όλων των πνευματικών αγαθών είναι: να προσεύχεται κανείς αδιάλειπτα, να στερεί το στομάχι του από πολλή τροφή και να συγκρατεί την γλώσσα του. Όποιος δεν δίνει προσοχή σ' αυτές τις αρετές, καταστρέφει το θεμέλιο όλων των αρετών και ανοίγει την πηγή των παθών.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Οι αρετές πρέπει να εκπληρώνονται με συναίσθηση ενώπιον του Θεού και για χάρη Του, χωρίς υποκρισία, ανθρωπαρέσκεια ή ματαιοδοξία, διαφορετικά εκείνος που τις εκπληρώνει, δεν ξεχωρίζει σε τίποτα, απ' αυτόν που δεν τις εκπληρώνει.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Η ενάρετη ζωή είναι μια θυσία στον Θεό, ενώ τα ανθρώπινα πάθη από την άλλη πλευρά, είναι μια θυσία στους δαίμονες.

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Είναι προτιμότερο να σταματούμε την άσκηση μιας αρετής, όταν με αυτήν αποκτούμε υπερηφάνεια. Η αμοιβή δεν δίνεται τόσο για τους κόπους της αρετής, όσο για την ταπείνωση.

~ ΌσιοςΠαΐσιοςΒελιτσκόφσκυ ~

Η κάθε Ευαγγελική αρετή γίνεται στα χέρια του Ορθοδόξου Χριστιανού πινέλο, με το οποίο ζωγραφίζει στην ψυχή του, την εικόνα του Χριστού μέχρι να την ολοκληρώσει. Όταν δεις την ψυχή ενός τέτοιου ανθρώπου, βλέπεις την εικόνα του Χριστού και λες μέσα σου: αλήθεια, ο άνθρωπος αυτός τοποθέτησε στο σώμα του την εικόνα του Χριστού, έφτασε το ύψιστο νόημα της ζωής και πλούτισε πλούτο αδαπάνητο.

~ Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς ~

Οι αρετές είναι το μέσο, για να λάβουμε την Χάρη.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Όπως το κερί αν δεν θερμανθεί και μαλακώσει, δεν μπορεί να δεχθεί πάνω του την σφραγίδα, έτσι και η ψυχή, χωρίς να δοκιμαστεί με τους κόπους και τις ασθένειες, δεν μπορεί να λάβει πάνω της την σφραγίδα της αρετής.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Να θυμάσαι, ότι σε μία αγαθή ενέργεια πάντοτε προηγούνται ή ακολουθούν πειρασμοί. Και στις δύο περιπτώσεις παραχωρούνται από το Θεό. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο η αρετή, πού δοκιμάζεται με τη συγκεκριμένη αυτή ενέργεια, μπορεί να επιβεβαιωθεί, να παγιωθεί και να ισχυροποιηθεί.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Οι αρετές είναι η βασιλική και οδός και βρίσκονται στο μέσο, ανάμεσα στις υπερβολές και τις ελλείψεις. Για παράδειγμα, η ανδρεία βρίσκεται μεταξύ της δειλίας και της θρασύτητας. Η ταπεινοφροσύνη βρίσκεται μεταξύ της υπερηφάνειας και της ανθρωπαρέσκειας. Παρόμοια, ο σεβασμός βρίσκεται μεταξύ της ντροπής και της αναίδειας. Έτσι, με την ίδια αναλογία και όλες οι άλλες αρετές. Αν λοιπόν βρεθεί άνθρωπος που αξιώθηκε να αποκτήσει αυτές τις αρετές, αυτός βρίσκεται έντιμος στα μάτια του Θεού. Αν όμως δεν παρακολουθεί κανείς με άγρυπνο μάτι τον εαυτόν του και δεν τον προφυλάσσει, εύκολα ξεστρατίζει ή στά δεξιά ή στα αριστερά, δηλαδή ή στην υπερβολή ή στην έλλειψη και γεννάει την αρρώστια (της ψυχής) που είναι η κακία.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Όταν σπούδαζα στον κόσμο, στην αρχή κουραζόμουνα πάρα πολύ και όταν ερχόταν η ώρα να πιάσω βιβλίο στα χέρια μου, ένιωθα σαν να πήγαινα να πιάσω άγριο θηρίο. Καθώς όμως επέμενα, βιάζοντας τον εαυτόν μου, βοήθησε ο Θεός και τόσο πολύ συνήθισα την μελέτη, ώστε να μην καταλαβαίνω, τι έτρωγα και τι έπινα ή πως κοιμόμουνα από την πολλή ευχαρίστηση που ένιωθα από την ανάγνωση. Και ποτέ δεν με τράβηξε η επιθυμία να πάω να φάω με έναν από τους φίλους μου, αλλά ούτε καν τους συναντούσα, όταν είχα διάβασμα, παρότι ήμουν κοινωνικός και αγαπούσα τους φίλους μου. Παρομοίως, αν θέλει κάποιος να αποκτήσει αρετή, δεν πρέπει να αδιαφορεί, ούτε να αφήνει το νου του να σκορπάει. Γιατί όπως ακριβώς κάποιος που θέλει να μάθει αρχιτεκτονική, δεν έχει το νου

του σε άλλη τέχνη, έτσι και αυτοί που θέλουν να μάθουν την πνευματική τέχνη, δεν πρέπει να έχουν το νου τους σε κανένα άλλο πράγμα, αλλά νύχτα - μέρα να σκέπτονται, πως να την αποκτήσουν. Όσοι όμως δεν καταπιάνονται μ' αυτό το έργο, με αυτήν την διάθεση, όχι μόνο δεν προκόβουν, αλλά και τσακίζονται και ξεστρατίζουν από το δρόμο της αρετής, γυροφέρνοντας άσκοπα. Γιατί, αν καθένας μας, δεν αγωνιστεί με ανύστακτη φροντίδα και προσοχή, πολύ εύκολα θα ξεστρατίσει από το σωστό δρόμο που οδηγεί στις αρετές.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Αυτοί που αγωνίζονται και εργάζονται μία μόνο αρετή, παραμελώντας τις υπόλοιπες, μοιάζουν με εκείνον που χτίζει έναν τοίχο και τον υψώνει όσο μπορεί, συγκεντρώνοντας όλη του την προσοχή στο ύψος του και έχοντας την εντύπωση, ότι κατόρθωσε κάτι μεγάλο. Δεν καταλαβαίνει όμως, ότι αν έρθει δυνατός άνεμος θα τον γκρεμίσει, γιατί στέκεται μόνος του, χωρίς να έχει σύνδεσμο με τους άλλους τοίχους. Ούτε σκεπή δεν μπορεί να φτιάξει για τον εαυτόν του, με ένα μόνο τοίχο, επειδή είναι εκτεθειμένος απ' όλες τις άλλες πλευρές. Δεν πρέπει όμως να γίνεται έτσι. Αλλά όποιος θέλει να χτίσει το σπίτι του και να φτιάξει για τον εαυτόν του στέγη, πρέπει να υψώσει την οικοδομή από όλες τις πλευρές και να την σιγουρέψει από κάθε κίνδυνο...

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Δεν είναι σπουδαίο πράγμα, το να μην κρίνεις ή ακόμα και να συμπαθήσεις αυτόν που βρίσκεται σε κάποια θλίψη και σου ζητάει βοήθεια. Μεγάλη αρετή είναι, να μην κρίνεις αυτόν που από δικό του πάθος σου αντιλέγει. Να μην συνταιριαστείς μ' αυτόν που κατακρίνει εκείνον που σου αντιλέγει και να μην χαρείς μαζί με εκείνον, που τιμάει εσένα περισσότερο από άλλον.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Και οι αρετές και οι κακίες κάνουν τον νου τυφλό. Οι μεν αρετές (όταν τις ασκείς), για να μην βλέπεις τις κακίες και οι δε κακίες (όταν τις ασκείς), για να μην βλέπεις τις αρετές.

~ Αββάς Ευάγριος ~

Αν θέλεις να έχεις πάντοτε πένθος στην ψυχή σου, μίσησε το γέλιο. Θέλεις να έχεις ταπείνωση; Μίσησε την υπερηφάνεια. Θέλεις να είσαι εγκρατής; Μίσησε την λαιμαργία. Θέλεις να είσαι σώφρων; Μίσησε την ακόλαστη ζωή. Αυτός που θέλει να ζει άγνωστος, μισεί την τάση για επίδειξη. Αυτός που θέλει να κυριαρχεί στην οργή, μισεί να περνάει τις ώρες του, μαζί με πολλούς. Αυτός που θέλει να έχει αμνησικακία, αποφεύγει να κακολογεί τους άλλους. Αυτός που θέλει να κυριαρχεί στη γλώσσα, ας κλείνει τα αυτιά του, να μην ακούει πολλά. Αυτός που θέλει να έχει τον φόβο του Θεού πάντοτε, θα μισήσει την σωματική ανάπαυση και θα αγαπήσει τη θλίψη και την στενοχώρια. Και γενικά, αν θέλει κάποιος να αποκτήσει μία αρετή, δεν μπορεί να την κάνει κτήμα του, αν δεν μισήσει την κακία που είναι ο αντίποδάς της.

~ Αββάς Ιωάννης ο Κυζικηνός ~

Οι αρετές είναι η προϋπόθεση της προσευχής. Χωρίς αυτήν πάλι, οι αρετές ποτέ δεν θα φτάσουν στην τελείωσή τους.

~ Αββάς Ισαάκ ~

Ο άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να αποκτήσει την αρετή, χωρίς την βοήθεια της Χάρης του Θεού.

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Υπάρχει πλήθος ανθρώπων, που πραγματικά επιθυμούν να αφιερωθούν στον αγώνα για την αρετή. Αν όμως μετρήσετε εκείνους που τελικά κατορθώνουν να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους και να επιμείνουν μέχρι τέλος στις προσπάθειές τους, αλήθεια πόσο λίγους θα βρείτε!... Διότι δεν είναι αρκετό, το να θέλουμε και το να προσπαθούμε για κάτι, διότι παρουσιάζονται ορισμένες περιπτώσεις, που παρά την θέλησή μας, μας αποσπούν από την άσκηση και από τις επιδιώξεις μας. Χρειάζεται να ικετεύσουμε τον Κύριο, ώστε να μας δώσει Εκείνος τις ευνοϊκές συνθήκες και τους ανάλογους τόπους, για να ασκηθούμε καθώς πρέπει. Αυτό ισχύει ακόμα και για αυτονόητα πράγματα: "Θελήσαμε να έρθουμε σε εσάς", λέει ο Απόστολος Παύλος "και μία και δύο φορές, αλλά μας εμπόδισε ο Σατανάς" (Α' Θεσ. 2,18).

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Για τον άνθρωπο καμμία αρετή δεν είναι μόνιμο κτήμα του. Γι' αυτό και για να διατηρήσει κανείς τις αρετές, απαιτείται τόση επιμέλεια και ζήλος (μπορεί και περισσότερο), όσο χρειάστηκε εξαρχής για τις αποκτήσει.

~ Αββάς Χαιρήμονας ~

Θα μας στοιχίσει πολύ περισσότερο σε κόπο και μόχθο, το να αποβάλλουμε τα πάθη, από το να αποκτήσουμε τις αρετές. Αυτή η αλήθεια μας αποκαλύφτηκε από τον ίδιο τον Δημιουργό, που με το στόμα του Προφήτη λέει: "Πρόσεξε από σήμερα σε έχω εγκαταστήσει Προφήτη στα έθνη και στα βασίλεια, ώστε με τον λόγο σου να ξεριζώνεις (την κακία), να σκάβεις βαθειά, να γκρεμίζεις και να καταστρέφεις, να ανοικοδομείς και να φυτεύεις" (Ιερεμίας 1,10). Προκειμένου να αφαιρέσει κανείς κάτι που είναι κακό, καθώς μας διδάσκει ο Κύριος, θα πρέπει να κάνει 4 αναγκαία πράγματα: να ξεριζώνει, να γκρεμίζει, να καταστρέφει και να ερημώνει. Υπογραμμίζει όμως ο Κύριος, μόνο δύο πράγματα που πρέπει να κάνει κανείς, για να μπορέσει να φτάσει στην τελειότητα των αρετών και στον αγιασμό: Να χτίζει και να φυτεύει. Από αυτό συμπεραίνουμε, ότι είναι πιο δύσκολο, το να αποβάλλει και να ξεριζώσει κανείς τα χρόνια ελαττώματα της ψυχής και του σώματός του, παρά να οικοδομήσει και να φυτέψει τις πνευματικές αρετές.

~ Αββάς Νισθερώ ~

Το θεμέλιο όλων των αρετών είναι η ταπείνωση και η υπομονή.

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Για τους κόπους της αρετής, θα βρούμε στην άλλη ζωή ανάπαυση. Η κούραση αυτή είναι χρυσάφι, το οποίο αποταμιεύεται στην τράπεζα του Θεού. Τώρα σπέρνουμε και μετά θάνατο θα θερίσουμε και θα μείνουμε έκπληκτοι για την συγκομιδή. Εδώ με τους κόπους και τους μόχθους μας, χτίζουμε το παλάτι μας στους Ουρανούς. Τώρα δεν φαίνεται τίποτε...

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Η αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον, είναι οι 2 μεγάλες αρετές, όπου στηρίζεται όλο το πνευματικό οικοδόμημα. Εάν λοιπόν λείψουν αυτές οι 2 μεγάλες αρετές, όλες οι άλλες δεν έχουν καμμιά υπόσταση.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Ο ενάρετος βίος, δεν είναι εξωτερικό κατόρθωμα, αλλά μάλλον εκδήλωση της φυσικής και εσωτερικής σχέσεώς μας με το απόλυτο αγαθό, δηλαδή το Θεό.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Τρεις αρετές προκαλούν στο νου Θείο φωτισμό: α) Το να μη θεωρεί κάποιος πονηρό το συνάνθρωπό του β) το να ευεργετεί όσους τον αδικούν και τον κακοποιούν και γ) το να υποφέρει χωρίς ταραχή, αγόγγυστα, όλα όσα του συμβαίνουν. Οι τρείς αυτές αρετές, γεννούν άλλες τρεις μεγαλύτερές τους. Το να μη θεωρεί κάποιος πονηρούς τους συνανθρώπους του, γεννά την αγάπη, με το να ευεργετεί όσους τον κακοποιούν, αποκτά την ειρήνη και το να υπομένει αγόγγυστα όλα όσα του συμβαίνουν, φέρνει την πραότητα.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Κάθε είδους αρετή π.χ. μια προσευχή, έχει αιώνιο αντίκρυσμα, γράφεται και δεν μπορεί ούτε ο ίδιος ο Θεός να την διαγράψει, είναι νόμος του Θεού. Ενώ η αμαρτία γράφεται, έχει ζωή αιώνια, αλλά με την εξομολόγηση μπορούμε να την διαγράψουμε. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά μεταξύ αμαρτίας και αρετής.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Τρία πράγματα δυσκολεύεται ο άνθρωπος να αποκτήσει, όχι επειδή αυτά καθ' εαυτά είναι δύσκολα, αλλά επειδή εμείς τα κάνουμε δύσκολα, διότι συγκρούονται με το εγώ μας. Αυτά όμως φυλάσσουν τις αρετές και είναι: το πένθος, το δάκρυ για τις αμαρτίες και η μνήμη του θανάτου. Το πένθος είναι το βάθρο της καρδιάς, είναι η χαρμολύπη που δημιουργείται από την ενδοστρέφεια και την ενότητα του νου και από την αίσθηση του ποιός είμαι ενώπιον του Κυρίου. Το πένθος είναι η φυσική γαλήνη της ψυχής, στην οποία ο Θεός μπορεί να δει τον εαυτό του. Οι πενθούντες μακαρίζονται από τον ίδιο τον Κύριο. Το ''κλαίειν επί ταις αμαρτίαις'' είναι πιο εξωτερική ενέργεια του ανθρώπου, αλλά αδιάλειπτη ασχολία του, διότι πάντοτε αμαρτάνουμε. Και όταν το γνωρίζουμε και όταν δεν το γνωρίζουμε και όταν πιστεύουμε ότι αμαρτήσαμε και όταν πιστεύουμε, ότι δεν αμαρτήσαμε, το αληθές είναι ότι αμαρτήσαμε και ότι αμαρτάνουμε. Επομένως, για να γνωρίσουμε τον Θεό, είναι να κλαίμε τις αμαρτίες μας. Και τέλος, να έχεις μπροστά στα μάτια σου τον θάνατο. Όλοι οι Πατέρες τονίζουν, ότι όποιος δεν σκέπτεται ότι θα πεθάνει, είναι ένας ψεύτης έναντι του εαυτού του, διότι αγνοεί την πραγματική γέννηση η οποία τον αναμένει. Μοιάζει με το έμβρυο που δεν σκέπτεται ότι πρέπει να γεννηθεί ή που δεν θα γεννηθεί ποτέ. ''Το έχεις προ οφθαλμών τον εαυτόν'' είναι η ανάπτυξη και η ολοκλήρωση του εμβρύου. Όταν δεν σκέπτομαι τον θάνατο, είναι σαν να αρνούμαι την έξοδό μου από την μήτρα και την είσοδό μου στον χώρο του φωτός, στον χώρο του Θεού.

~ ΓέρονταςΑιμιλιανόςο Σιμωνοπετρίτης ~

Αυτός που θέλει ν' αποκτήσει αρετές, να ξεκινά από την ταπείνωση. Χωρίς ταπείνωση θα γίνει περίγελως των δαιμόνων.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Να ξέρετε, ότι αν γρήγορα αποκτούμε την αρετή, γρήγορα και θα την χάσουμε. Ενώ αν με κόπο την αποκτήσουμε, δεν φεύγει.

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Ο άνθρωπος πρέπει να έχει τρεις αρετές: πίστη, ελπίδα και αγάπη. Πίστη σημαίνει να εμπιστευόμαστε σταθερά στην πρόνοια του Θεού, ότι ο ουράνιος Πατήρ φροντίζει για μας, ώστε και τρίχα της κεφαλής μας δεν πέφτει χωρίς τη θέλησή Του. Ελπίδα σημαίνει να περιμένουμε με απλότητα και αγνή καρδιά ότι ο Θεός θα μας βοηθήσει, και αγάπη να προσφέρουμε τον εαυτό μας σε Εκείνον, με όλη τη δύναμη της ψυχής μας.

~ Γέροντας Δανιήλ ο Αγιορείτης ~

Δεν έχει κουδούνι η αρετή, να την γνωρίζεις με το κουδούνισμα. Το κουδούνι της αρετής είναι η ανοχή, η μακροθυμία, η υπομονή.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Εάν θέλεις να καλλιεργήσεις τις αρετές, πρέπει να ταπεινώσεις τον εαυτόν σου. Εάν κάποιος κατέχει την αρετή της ταπείνωσης, όλες οι άλλες αρετές θα έρθουν! Χωρίς την ταπείνωση, κανείς δεν μπορεί να αποκτήσει κάτι και ομοιάζει σαν ένα σπίτι χωρίς θεμέλια!

~ παπά - Διονύσιος της Κολιτσού ο Ρουμάνος ~

Όταν αρχίζουμε να καλλιεργούμε τις αρετές, επειδή η εργασία αυτή μισείται πολύ από τον διάβολο, αν δεν προστρέξουμε στην συμβουλή του ειδικού, του Πνευματικού, είναι δυνατόν να νοθεύσουμε την αρετή. Κάθε αρετή έχει την νοθεία της. Για παράδειγμα: Η ταπείνωση μπορεί να γίνει ταπεινοσχημία. Η σιωπή να γίνει ασκητοφάνεια. Η αγάπη να γίνει σαρκική. Η προσευχή να γίνει ''προς το θεαθήναι''. Τα δάκρυα να γίνουν αυτοσκοπός. Η πίστη να γίνει αίρεση κ.ο.κ.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

4 είναι οι βασικές αρετές, που αποτελούν την βάση όλων των άλλων αρετών και είναι οι εξής: α) η φρόνηση β) η σωφροσύνη γ) η ανδρεία και δ) η δικαιοσύνη. Η μεν φρόνηση αναφέρεται στην περιοχή της διανοίας, η σωφροσύνη στην περιοχή της καρδιάς και του συναισθήματος, η ανδρεία αναφέρεται στην περιοχή της βουλήσεως και η δικαιοσύνη η οποία ζυγίζει και ισοσταθμίζει σε μια αρμονική σχέση τις 3 πρώτες αρετές και είναι μια αρετή που περιέχει μέσα της την διάκριση.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Οι αρετές είναι Θείες ενέργειες, είναι άκτιστες ενέργειες, που αποστέλλονται από τον Θεό στα λογικά κτίσματά Του. Καμμία αρετή δεν εκπηγάζει από τον άνθρωπο, αλλά ο Θεός είναι η πηγή παντός αγαθού δια των ακτίστων Του ενεργειών. Έτσι όποιος δέχεται αυτήν την Θεία ενέργεια την ανακλά πίσω στον Θεό και έχει την αρετή της αγάπης, της υπομονής κ.τ.λ., ενώ όποιος δεν δέχεται αυτήν την Θεία άκτιστη ενέργεια, λόγω των παθών του και της κακοπροαίρετης διαθέσεώς του, αυτός στερείται αρετής.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Δεν βάλαμε καλά το Χριστό μέσα μας και γι' αυτό δεν ξέρουμε τι θα πει αγάπη, ειρήνη, ομόνοια κ.τ.λ.

~ π. Δημήτριος Γκαγκαστάθης ~

Για να ποθήσεις την αρετή στην καρδιά σου πρέπει: α) να σκέφτεσαι τις αναρίθμητες ευεργεσίες και δωρεές που έλαβες από τον Θεό β) να σκέφτεσαι τα πολλά και αμέτρητα αμαρτήματά σου γ) να σκέφτεσαι τον θάνατο, την φοβερή Κρίση του Κυρίου, την δόξα του Παραδείσου και την αιώνια Κόλαση. Απαραίτητη προϋπόθεση σε όλα αυτά είναι, να δείχνεις ανδρεία, μεγαλοψυχία και υπομονή, στις θλίψεις και τις στενοχώριες που θα σου τύχουν για χάρη της Βασιλείας και να τις υπομείνεις με καρτερία και πολλή ευγνωμοσύνη προς τον Κύριο.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όπως στον άρρωστο, φαίνεται το όμορφο φαγητό άνοστο και είναι στους υγιείς νόστιμο και όπως τα άρρωστα μάτια, μισούν το εκτυφλωτικό φως, ενώ τα υγιή μάτια το επιθυμούν, έτσι ακριβώς και η αρετή μας φαίνεται άνοστη και η αμαρτία νόστιμη, όχι επειδή είναι έτσι η αλήθεια, αλλά λόγω της διεφθαρμένης - ''χαλασμένης'' καρδιάς μας.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Τρεις είναι οι βασικές αρετές: Η αγάπη, η εγκράτεια και η προσευχή. Απ' αυτές, η αγάπη είναι η πιο σημαντική.

~ Είπε Γέρων ~

Μόνο εάν πρόκειται να βοηθήσουμε κάποιον, να τον στερεώσουμε στην πίστη, μόνο τότε επιτρέπεται να πούμε το έργο ή την αρετή που επιτελούμε.

~ Παναγόπουλος ~

Σου λέει ο άλλος: Δεν πειράζω κανέναν! Μα ληστής είσαι για να πειράξεις κάποιον; Και που βρήκες το δικαίωμα να πειράξεις, να βλάψεις και να αδικήσεις τον άλλον; Ληστής είσαι; Άμα σου πω ληστή, θα σου κακοφανεί. Ε, πως τότε, μια φυσιολογική συμπεριφορά, την θεωρούμε αρετή και βγάζουμε τον εαυτόν μας αθώα περιστερά;

~ Παναγόπουλος ~

Περί αρρώστιας

Περικοπές

Ίδε υγιής γέγονας· μηκέτι αμάρτανε, ίνα μη χείρον σοι τι γένηται. [Έγινες υγιής· μην αμαρτάνεις πλέον, για να μην σου συμβεί κάτι το χειρότερο.]

~ Κατά Ιωάννην 5,14 ~

Ασθενεί τις εν υμίν; Προσκαλεσάσθω τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και προσευξάσθωσαν επ' αυτόν αλείψαντες αυτόν ελαίω εν τω ονόματι του Κυρίου. Και η ευχή της πίστεως σώσει τον κάμνοντα, και εγερεί αυτόν ο Κύριος· καν αμαρτίας η πεποιηκώς, αφεθήσεται αυτώ. [Είναι κανείς μεταξύ σας ασθενής; Ας προσκαλέσει τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας και ας προσευχηθούν πάνω απ' αυτόν και στον Θεόν, αλείβοντάς τον με λάδι στο όνομα του Κυρίου. Και η προσευχή αυτή, που θα εμπνέεται από

την πίστη και θα γίνεται με πίστη, θα θεραπεύσει και θα σώσει τον άρρωστο από την σωματική ασθένεια και θα τον σηκώσει ο Κύριος από το κρεββάτι της αρρώστιας· και εάν ο ασθενής έχει κάνει αμαρτίας, θα του συγχωρηθον εκ μέρους του Θεού.]

~ Ιακώβου 5,14 ~

Και τη υπερβολή των αποκαλύψεων ίνα μη υπεραίρωμαι, εδόθη μοι σκόλοψ τη σαρκί, άγγελος σατάν, ίνα με κολαφίζη ίνα μη υπεραίρωμαι. Υπέρ τούτου τρις τον Κύριον παρεκάλεσα ίνα αποστή απ' εμού· και είρηκέ μοι· αρκεί σοι η χάρις μου· η γαρ δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται. Ήδιστα ουν μάλλον καυχήσομαι εν ταις ασθενείαις μου, ίνα επισκηνώση επ' εμέ η δύναμις του Χριστού. [Και εξαιτίας του πολλού πλήθους των αποκαλύψεων, για να μην υπερηφανεύομαι, επέτρεψε ο Θεός και μου δόθηκε σκληρό αγκάθι στο σώμα, άγγελος δηλαδή του σατανά, για να με γρονθοκοπεί και να με ταλαιπωρεί, ανίατος ασθένεια για να μην το πάρω πάνω μου. Για την θλίψη και δοκιμασίαν αυτήν, τρεις φορές παρεκάλεσα τον Κύριο, να μου την απομακρύνει. Και ο Κύριος μου είπε: ''Σου αρκεί η Χάρις Μου· διότι η δύναμή Μου φαίνεται ολοένα και τελειοτέρα μέσα στην ανθρωπίνη αδυναμία με τα μεγάλα και θαυμαστά έργα που κατορθώνει''. Με πολύ μεγάλη εσωτερική γλυκύτητα και ευχαρίστησιν θα καυχώμαι περισσότερον δια τας ασθενείας μου, ώστε να μένω έτσι στην ταπεινοφροσύνην, για να κατοικήσει σε εμένα η δύναμη του Χριστού.]

~ Προς ΚορινθίουςΒ' 12,7-9 ~

Κύριος έκτισεν εκ γης φάρμακα, και ανήρ φρόνιμος ου προσοχθιεί αυτοίς. [Ο Κύριος όρισε να φυτρώνουν φαρμακευτικά βότανα από τη γη και ο φρόνιμος άνθρωπος, δεν τα αποστρέφεται.]

~ Σοφία Σειράχ 38,4 ~

Τέκνον, εν αρρωστήματί σου μη παράβλεπε, αλλ' εύξαι Κυρίω, και αυτός ιάσεταί σε. [Τέκνον μου, όταν αρρωστήσεις μην αδιαφορήσης για τον ιατρό και τα φάρμακα. Συγχρόνως όμως παρακάλεσε και τον Κυριον· και αυτός θα σε θεραπεύσει.]

~ ΣοφίαΣειράχ 38,9 ~

Ο αμαρτάνων έναντι του ποιήσαντος αυτόν εμπέσοι εις χείρας ιατρού. [Εκείνος ο οποίος αμαρτάνει ενώπιον του Δημιουργού του, θα ασθενήσει και θα περιέλθει στα χέρια του ιατρού.]

~ Σοφία Σειράχ 38,15 ~

Ο φοβούμενος εντολήν, ούτος υγιαίνει. [Εκείνος που σέβεται και τηρεί την εντολή του Θεού, αυτός είναι και υγιής, σωματικά και ψυχικά.]

~ Παροιμίες 13,13 ~

Ώσπερ όξος έλκει ασύμφορον, ούτως προσπεσόν πάθος εν σώματι καρδίαν λυπεί.[Όπως το ξύδι είναι επιβλαβές και προκαλεί πόνο ριπτόμενο σε ανοιχτή πληγή, έτσι και μια απροσδόκητος σωματική ασθένεια φέρνει λύπη στην καρδιά.]

~ Παροιμίες 25,20 ~

Να φοβόμαστε όχι την εξωτερική ασθένεια, αλλά τα αμαρτήματα, εξαιτίας των οποίων προήλθε η ασθένεια. Να φοβόμαστε την ασθένεια της ψυχής και όχι του σώματος.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Να φιλοσοφείς την αρρώστια... και να την θεωρείς παιδαγωγία για το συμφέρον σου... Άφησε το σώμα να πάσχει τα δικά του, αφού οπωσδήποτε, ή τώρα ή αργότερα, θα διαλυθεί σύμφωνα με τον φυσικό νόμο. Την ψυχή όμως κράτα την ψηλά, και με τους λογισμούς να βρίσκεσαι μαζί με τον Θεό.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Πονώ στην αρρώστιά μου, αλλά χαίρομαι. Η χαρά αυτή είναι η χαρά του Χριστού, που γεμίζει την ψυχή του δοκιμαζόμενου πιστού, γι' αυτό και είναι ανεξήγητη για τον άνθρωπο που δεν πιστεύει στον Χριστό.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Ο Θεός δίνοντας μια κακιά αρρώστια στον άνθρωπο, του κόβει την αμαρτία. Έτσι ή θα έχει ελαφρότερη κόλαση ή θα σωθεί αν μετανοήσει.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Αν επισκεφθείς γιατρό και θελήσεις να ρωτήσεις, θα μάθεις ότι όλες σχεδόν οι αρρώστιες, έχουν αιτία την πολυφαγία. Από που γεννιούνται οι παντός είδους αρρώστιες και οι διαστροφές των μελών; Δεν είναι απ' αυτό, από το ότι δηλαδή, ξεπερνώντας την ανάγκη, φορτώνουμε με βαρύ φορτίο την κοιλιά μας;

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Πάντοτε ο Θεός όταν αμαρτήσει η ψυχή, τιμωρεί το σώμα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όσο περισσότερο παθαίνει το σώμα, τόσο και πιο αγαθές ελπίδες έχει η ψυχή. Και γίνεται λαμπρότερη, όπως ακριβώς το χρυσάφι, που παραμένει περισσότερο στην φωτιά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αμαρτία είναι φοβερό πράγμα και καταστρέφει την ψυχή. Πολλές φορές μάλιστα το κακό ξεχειλίζει, και επεκτείνεται και στο σώμα. Αυτό συμβαίνει για τον έξης λόγο: Συνήθως, όταν η ψυχή μας υποφέρει, εμείς παραμένουμε αναίσθητοι, ενώ όταν το σώμα πάθει, έστω και μικρή βλάβη, καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια να θεραπεύσουμε την αρρώστια, επειδή ακριβώς την αισθανόμαστε. Γι' αυτό πολλές φορές ο Θεός τιμωρεί το σώμα για τα αμαρτήματα της ψυχής, ώστε με την πληγή του κατωτέρου (δηλαδή του σώματος), να τύχει κάποιας θεραπείας και το ανώτερο, δηλαδή η ψυχή. Πραγματικά, η αρρώστια θλίβει τον άνθρωπο, τον ταπεινώνει και τον κάνει να θυμηθεί τον Θεό. Καταφεύγοντας ο άνθρωπος στον Θεό, βρίσκει μαζί με την υγεία του σώματος και την υγεία της ψυχής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Πρόσεχε τι είπε ο Χριστός στον παράλυτο: ''Δες, έγινες καλά, μην αμαρτάνεις πλεόν, για να μην σου συμβεί κάτι το χειρότερο'' (Ιωαν. 5,14). Τι πληροφορούμαστε απ' αυτά τα λόγια του Χριστού; α) Ότι το νόσημά του, ο άρρωστος το απέκτησε από τις αμαρτίες του β) ότι

είναι αληθινός ο λόγος περί της κολάσεως και γ) ότι η τιμωρία είναι μακροχρόνια και διαρκής.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας μην δυσανασχετούμε, ούτε να δειλιάζουμε όταν μας συμβεί κάτι απροσδόκητο (αρρώστια), αλλά ας αφήνουμε Αυτόν που τα γνωρίζει καλά αυτά, να δοκιμάζει στην φωτιά την ψυχή μας, όσο καιρό θέλει. Διότι αυτό το κάνει, για το συμφέρον και την ωφέλεια των δοκιμαζόμενων... Ένας γιατρός είναι γιατρός, όχι μόνον όταν λούζει και τρέφει τον άρρωστο... αλλά και όταν καυτηριάζει και κόβει... Γνωρίζοντας λοιπόν, ότι ο Θεός είναι περισσότερο φιλόστοργος από όλους τους γιατρούς, μην εξετάζεις με περιέργεια, ούτε να ζητάς από Αυτόν λόγο για την θεραπεία.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να μην σκανδαλιζόμαστε όταν βλέπουμε σπουδαίους και ενάρετους ανθρώπους να είναι άρρωστοι. Διότι κάτι τέτοιο συμβαίνει για το συμφέρον τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Είναι προτιμότερο να μείνουμε άρρωστοι, παρά να πέσουμε στην ασέβεια με την απαλλαγή μας από την αρρώστια. Να προτιμήσεις πολύ περισσότερο να υποφέρεις την αρρώστια, παρά να χάσεις την πίστη και την σωτηρία της ψυχής σου. Δεν σε αφήνει ο Θεός, όταν επιτρέπει να σε βρίσκουν στη ζωή πολλές αρρώστιες, αλλά αυτό το κάνει, γιατί θέλει να γίνεις λαμπρότερος. Να υπομένεις λοιπόν με καρτερία και υπομονή.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Και η αρρώστια είναι ωφέλιμη, όταν πρόκειται να συνετίσει τον αμαρτωλό, αλλά και η υγεία είναι βλαβερή, όταν γίνεται αφορμή για να αμαρτήσει εκείνος που την έχει.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Πολλές φορές οι ασθένειες είναι και τιμωρίες για τα αμαρτήματά μας, έρχονται όμως και για την επιστροφή μας στο σωστό δρόμο.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όπως δεν πρέπει να αποφεύγουμε την ιατρική επιστήμη, έτσι και δεν πρέπει να εναπαθέτουμε σ' αυτήν, όλες μας τις ελπίδες. Και όπως ασκούμε βέβαια την γεωργία, ζητούμε όμως τους καρπούς από τον Θεό και όπως δίνουμε το πηδάλιο στον καπετάνιο, προσευχόμαστε όμως στον Θεό να σωθούμε από το πέλαγος, έτσι ακριβώς βάζουμε στο σπίτι μας τον ιατρό να μας κάνει καλά, χωρίς να εγκαταλείψουμε την ελπίδα μας στον Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Ποιό πλοίο μπορεί να κυβερνήσει ευκολότερα ένας καπετάνιος και να το σώσει σε μια θαλασσοταραχή, το βαρυφορτωμένο ή εκείνο που έχει το κανονικό του φορτίο; Το βαρυφορτωμένο, δεν θα το βυθίσει μια μικρή τρικυμία; Έτσι και τα σώματα, όταν ταλαιπωρούνται με την πολλή τροφή, εύκολα υποκύπτουν στις αρρώστιες. Ενώ όταν τρέφονται ελαφρά, διατηρούν την καλή τους υγεία. Η πολυτέλεια και η ποικιλία των φαγητών δημιούργησε τα διάφορα είδη των ασθενειών.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν ο άνθρωπος ζει χωρίς Θεό, χωρίς γαλήνη, χωρίς εμπιστοσύνη, αλλά με άγχος, αγωνία, κατάθλιψη, απελπισία, αποκτάει ασθένειες σωματικές και ψυχικές. Όλες σχεδόν οι αρρώστιες, προέρχονται από την έλλειψη εμπιστοσύνης στο Θεό. Οι ασθένειες μας βγάζουν σε καλό, όταν τις υπομένουμε αγόγγυστα, παρακαλώντας τον Θεό να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες και δοξάζοντας το όνομά Του. Με την αγιότητα αλλάζει ο άνθρωπος και φεύγουν τα ψυχικά τραύματα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ευχαριστώ τον Θεό, που μου έδωσε πολλές αρρώστιες. Πολλές φορές του λέω: «Χριστέ μου, η αγάπη σου δεν έχει όρια». Το πώς ζω, είναι ένα θαύμα. Μέσα στις άλλες μου αρρώστιες έχω και καρκίνο στην υπόφυση... Πονάω φοβερά. Προσεύχομαι όμως σηκώνοντας τον Σταυρό του Χριστού με υπομονή... Πονάω πολύ, υποφέρω, αλλά είναι πολύ ωραία η αρρώστιά μου. Την αισθάνομαι ως αγάπη του Χριστού. Κατανύγομαι και ευχαριστώ τον Θεό! Είναι για τις αμαρτίες μου... Είμαι αμαρτωλός και προσπαθεί ο Θεός να με εξαγνίσει. Όταν ήμουν δεκαέξι χρονών παρακαλούσα τον Θεό να μου δώσει μια βαριά αρρώστια, έναν καρκίνο, για να πονάω για την αγάπη Του και να Τον δοξάζω μέσα από τον πόνο... Ο Θεός δεν λησμόνησε το αίτημά μου και μου έδωσε αυτήν την ευεργεσία μετά από τόσα χρόνια! Τώρα δεν παρακαλώ τον Θεό να μου πάρει αυτό που Του ζήτησα. Χαίρομαι που το έχω, για να γίνω και εγώ συμμέτοχος στα πάθη Του από την πολλή μου αγάπη. Έχω την παιδεία του Θεού. «Ον γαρ αγαπά Κύριος παιδεύει». Η αρρώστια μου είναι μία ιδιαίτερη εύνοια του Θεού που με καλεί να μπω στο μυστήριο της αγάπης Του... Γι' αυτό δεν προσεύχομαι να με κάνει ο Θεός καλά. Προσεύχομαι να με κάνει καλό.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Έχω κάνει και εγώ έρευνα για τον καρκίνο και έχω βρει αρκετά στοιχεία. Ο καρκίνος κυρίως βγαίνει σε μπερδεμένες ψυχές, σε αγχώδεις ανθρώπους, σε βασανισμένους από διάφορα γεγονότα, σε καταπιεσμένους. Όταν πάθεις κάτι και σου πουν, ότι είναι καρκίνος, πρέπει να δοθείς πολύ στην αγάπη του Θεού. Να ηρεμήσεις, να ησυχάσεις, ν' αγαπήσεις τον κόσμο, να τ' αγαπήσεις όλα. Να είσαι όλο αγάπη και δοξολογία στο Θεό και να αγιάσει η ψυχή σου. Και όταν αγιάσει η ψυχή σου, όταν προσκολληθείς στο Θεό και γίνει ηρεμία, το συμπαθητικό και το παρασυμπαθητικό και όλα τα συστήματα του οργανισμού θα ηρεμήσουν και τότε ο καρκίνος, αν δεν θεραπευθεί, τουλάχιστον θα μείνει εκεί πού βρίσκεται... Σου είπαν, ότι έχεις AIDS. Αλλά, όταν λένε έτσι, πρέπει να είσαι γεμάτος χαρά. Όχι, ''έχω αυτή την αρρώστια, συνεπώς θα πεθάνω...''. Τίποτα! Θα μελετήσεις την Γραφή. Θα δεις, ότι δεν υπάρχει θάνατος και ότι όποιος πιστεύει στα λόγια του Θεού, δεν πεθαίνει ποτέ!

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όλες οι ψυχικές αρρώστιες είναι δαιμονικές ενέργειες, που οφείλονται στις αμαρτίες μας. Να Εκκλησιάζεσαι πολύ τακτικά, να εξομολογείσαι συχνά και να Κοινωνείς και θα σου φύγουν όλες οι φοβίες και τα ψυχικά τραύματα που έχεις.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Τα προβλήματα που έχει κάποιος στο νευρικό του σύστημα, οφείλονται σε ψυχολογικά αίτια.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Αν αφήσουμε το Χριστό να κατοικήσει σε ολόκληρη την ψυχή μας, τότε φεύγει η αμαρτία, φεύγει η στενοχώρια, φεύγει η αρρώστεια και πετάμε και τα φάρμακα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι κακό να είναι κανείς πολύ ευαίσθητος, γιατί με την στενοχώριά του, δημιουργεί διάφορες σωματικές αρρώστιες.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Μην νομίζεις, ότι τα φάρμακα κάνουν μόνο καλό στον οργανισμό του ανθρώπου. Κάνουν και κακό. Γιατί παίρνουμε τα φάρμακα; Επειδή αρρωσταίνουμε. Και γιατί αρρωσταίνουμε; Επειδή στενοχωριόμαστε. Και γιατί στενοχωριόμαστε; Επειδή αμαρτάνουμε. Αν όμως αφήσουμε το Χριστό να κατοικήσει σ' ολόκληρη την ψυχή μας, τότε φεύγει η αμαρτία, φεύγει η στενοχώρια, φεύγει η αρρώστια και πετάμε και τα φάρμακα.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Είναι εγωϊσμός - πονηρή ενέργεια - να νομίζεις, ότι ο Θεός θα κάνει, κατ' εξαίρεση από τους πολλούς, θαυματουργική επέμβαση για σένα και να αρνείσαι την ιατρική βοήθεια. Ο Θεός κάνει θαύματα και τώρα, αλλά εσύ δεν πρέπει να το προσδοκάς για σένα. Είναι εγωϊστική εξαίρεση. Άλλωστε και μέσω των γιατρών ο ίδιος ο Θεός ενεργεί. ''Ιατρούς και φάρμακα Κύριος έδωκεν'', λέει η Αγία Γραφή.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Το μυστικό στην ασθένεια είναι να αποκτήσουμε την Χάρη του Θεού.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Όταν είσαι άρρωστος να παρακαλάς τον Θεό να συγχωρήσει τις αμαρτίες σου και ο Θεός επειδή θα τον παρακαλάς ταπεινωμένος και πονεμένος θα σου συγχωρήσει τις αμαρτίες και θα σε κάνει καλά και στο σώμα. Να μην προσεύχεσαι με υστεροβουλία λέγοντας: ''Θεέ μου συγχώρησε τις αμαρτίες μου'' και το μυαλό σου να είναι προσκολλημένο στη σωματική σου ασθένεια. Μια τέτοια προσευχή δεν θα έχει αποτέλεσμα. Εσύ όταν προσεύχεσαι να ξεχνάς την σωματική σου αρρώστια και να την αποδέχεσαι σαν κανόνα για την άφεση των αμαρτιών σου. Για τα παραπέρα μην ανησυχείς άφησέ τα στο Θεό και ο Θεός ξέρει τη δουλειά Του...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Να ξέρεις ότι ο πονοκέφαλος, μπορεί να δημιουργείται από τρεις αιτίες: α) είτε από το πολύ φαγητό β) είτε αν το στομάχι είναι πολλές ώρες άδειο και γ) είτε από έντονο στρες. Το άγχος πάλι κάνει πολύ κακό, παθαίνεις καρκίνο, καρδιά...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Οι αρρώστιες βοηθούν τους ανθρώπους, να «εξιλεωθούν», όταν δεν έχουν αρετές. Μεγάλο πράγμα η υγεία, αλλά και το πνευματικό καλό που προσφέρει η αρρώστια, η υγεία δεν μπορεί να το δώσει! Είναι πολύ μεγάλη ευεργεσία, πολύ μεγάλη! Καθαρίζει τον άνθρωπο από την αμαρτία, και μερικές φορές του εξασφαλίζει και μισθό. Η ψυχή του

ανθρώπου είναι σαν το χρυσάφι και η αρρώστια είναι σαν τη φωτιά που την καθαρίζει. Όταν το σώμα δοκιμάζεται, τότε η ψυχή αγιάζεται. Βλέπεις, και ο Χριστός είπε στον Απόστολο Παύλο: «Η δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται». Όσο περισσότερο ταλαιπωρηθεί με κάποια αρρώστια ο άνθρωπος, τόσο περισσότερο εξαγνίζεται και αγιάζεται, αρκεί να κάνει υπομονή και να την δέχεται με χαρά. Μερικές αρρώστιες θέλουν μόνο λίγη υπομονή, και τις επιτρέπει ο Θεός, για να πάρει ο άνθρωπος λίγο μισθό και να του αφαιρέσει ο Θεός μερικά κουσούρια. Γιατί η σωματική αρρώστια βοηθάει στην θεραπεία της πνευματικής αρρώστιας. Την εξουδετερώνει με την ταπείνωση που φέρνει. Ο Θεός όλα τα αξιοποιεί για το καλό! Ό,τι επιτρέπει είναι για το πνευματικό μας συμφέρον. Ξέρει τι χρειάζεται ο καθένας μας και μας δίνει κάποια αρρώστια, είτε για να ανταμειφθούμε, είτε για να εξοφλήσουμε αμαρτίες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ξέραμε τι ωφέλεια έχουμε από τις αρρώστιες, δεν θα θέλαμε να γίνουμε καλά, θα θέλαμε να υπομείνουμε, για να πάρουμε μια καλύτερη θέση στον παράδεισο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο Χριστός βλέπει ότι κάποιος αντέχει μια βαρειά αρρώστια, του την δίνει, ώστε με την λίγη ταλαιπωρία στην επίγεια ζωή να ανταμειφθεί πολύ στην Ουράνια, την Αιώνια, Ζωή. Υποφέρει εδώ, αλλά θα ανταμειφθεί εκεί, στην άλλη ζωή, γιατί υπάρχει Παράδεισος, υπάρχει και ανταμοιβή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι περισσότερες αρρώστιες από την στεναχώρια ξεκινούν. Επίσης το άγχος και οι νοθευμένες τροφές φέρνουν αρρώστια. Το καλύτερο φάρμακο για μια αρρώστια είναι η πνευματική χαρά, γιατί σκορπάει την Θεία Χάρη στην ψυχή. Η πνευματική χαρά έχει την μεγαλύτερη ιαματική δύναμη για όλες τις αρρώστιες. Είναι η Θεϊκή αλοιφή που επουλώνει τις πληγές, ενώ η στενοχώρια τις ερεθίζει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλές αρρώστιες που δεν βρίσκουν οι γιατροί από τι είναι, μπορεί να είναι από κατάρα. Τι να βρουν οι γιατροί, την κατάρα; Μια φορά μου έφεραν στο Καλύβι έναν παράλυτο. Ολόκληρος άνδρας, δεν μπορούσε να καθίσει. Το κορμί του ήταν τεντωμένο σαν ξύλο. Τον κουβαλούσε ένας στην πλάτη και ένας άλλος τον κρατούσε από πίσω. Του έβαλα δυο κούτσουρα και ακουμπούσε λίγο ο καημένος. Μου λένε αυτοί που τον συνόδευαν: «Από δεκαπέντε χρονών παιδί είναι σ' αυτήν την κατάσταση και έχουν περάσει δεκαοχτώ χρόνια από τότε». «Μα πώς στα καλά καθούμενα να το πάθει αυτό; είπα. Δεν μπορεί· κάτι συμβαίνει». Έψαξα από εδώ-από εκεί και βρήκα, ότι κάποιος τον είχε καταραστεί. Τι είχε συμβεί; Κάποτε πήγαινε με το αστικό στην σχολή του και καθόταν σε μια θέση τεντωμένος. Σε κάποια στάση μπήκε ένας ηλικιωμένος παπάς και ένα γεροντάκι και στάθηκαν όρθιοι δίπλα του. Τότε του είπε ένας: «Σήκω, να καθήσουν οι μεγάλοι». Αυτός τεντώθηκε ακόμη περισσότερο στο κάθισμα, χωρίς να δώσει σημασία. Οπότε το γεροντάκι που στεκόταν όρθιο του λέει: «Τεντωμένος να μείνεις και ποτέ να μην μπορείς να καθίσεις». Και η κατάρα έπιασε. Βλέπεις, είχε αναίδεια ο νέος. Σου λέει: «Γιατί να σηκωθώ, αφού την πλήρωσα την θέση;» Ναι, αλλά και ο άλλος πλήρωσε και είναι ηλικιωμένος, σεβάσμιος, και στέκεται

όρθιος και εσύ είσαι μικρό παιδί, δεκαπέντε χρονών, και κάθεσαι. «Από αυτό είναι, του λέω. Κοίταξε να μετανοήσεις για να γίνεις καλά· χρειάζεται μετάνοια». Ο καημένος, μόλις το κατάλαβε λίγο και το αναγνώρισε, αμέσως τακτοποιήθηκε...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Με την αρρώστια πονάει το σώμα μας, το χωματόκτιστο αυτό σπίτι μας, αλλά έτσι θα αγάλλεται αιώνια ο νοικοκύρης του, η ψυχή μας, στο ουράνιο παλατάκι που μας ετοιμάζει ο Χριστός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος, όταν είναι τελείως καλά στην υγεία του, δεν είναι καλά. Καλύτερα να έχει κάτι. Αν δεν έχει κανείς υποχρεώσεις, να προτιμά αρρώστιες παρά υγεία. Από την υγεία του είναι χρεώστης, ενώ από την αρρώστια, όταν την αντιμετωπίζη με υπομονή, έχει να λάβει. Όταν ήμουν στο Κοινόβιο, είχε έρθει μια φορά ένας Άγιος Επίσκοπος, πολύ γέρος, ονόματι Ιερόθεος, που ασκήτευε στην Σκήτη της Αγίας Άννης. Την ώρα που έφευγε, όπως πήγε να ανεβεί στο ζώο, τραβήχτηκε το παντελόνι του και φάνηκαν τα πρησμένα του πόδια. Οι Πατέρες που πήγαν να τον βοηθήσουν, τα είδαν και τρόμαξαν. Εκείνος το κατάλαβε και τους είπε: «Αυτά είναι τα καλύτερα δώρα που μου έδωσε ο Θεός. Τον παρακαλώ, να μην μου τα πάρει...»

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εγώ από την υγεία μου δεν είδα κανένα καλό, μόνο από τις αρρώστιες ωφελήθηκα. Όσο με ωφέλησαν οι αρρώστιες, δεν με ωφέλησε η άσκηση που έκανα σαν μοναχός τόσα χρόνια. Πίστευα, ότι θα κατακτούσα τον Παράδεισο με το σπαθί μου, αλλά ο Θεός με τις αρρώστιες μου έδειξε, ότι με την ταπείνωση κατακτά κανείς τον Παράδεισο. Όταν ήμουν στα νοσοκομεία και είχα αιμοπτήσεις και μου έβαζαν σωλήνες στους πνεύμονες, σκεπτόμουν τι περνούσαν οι Μάρτυρες και ταυτόχρονα τα ζούσα, ενώ προηγούμενως μόνο τα διάβαζα, χωρίς να καταλαβαίνω τι περνούσαν. Οι θλίψεις είναι ωφέλιμες, γι' αυτό ζητώ από τον Θεό να μου δίνει υπομονή και αρρώστιες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ξέρετε πόσα χρόνια έχω άλλοτε υποφερτό πόνο και άλλοτε ανυπόφορο; Ο υποφερτός είναι μια μόνιμη κατάσταση. Πόσα τράβηξα πρώτα από την βρογχεκτασία και έπειτα με την εγχείρηση που έκανα! Έπειτα άρχισαν ιστορίες με τα έντερα. Ύστερα, μισή χρονιά την πέρασα με την δισκοπάθεια• πονούσα πολύ. Δεν μπορούσα να κάνω ούτε τις μετάνοιες που έκανα, αλλά δυσκολευόμουν και να εξυπηρετηθώ, ενώ χρειαζόταν να υπηρετήσω και τον κόσμο που ερχόταν. Στην συνέχεια μου παρουσιάστηκε κάτι σκληρό στην κοιλιά• μου είπαν ότι ήταν κήλη. Όταν κουραζόμουν, πονούσε και πρηζόταν πολύ. Μια μέρα, παραμονή του Αγίου Παντελεήμονος, ήταν πρησμένο και πονούσα. Έπρεπε όμως να πάω στην Σκήτη, στην ολονυκτία. Είπα: «θα πάω και ό,τι θέλει ας γίνει», γιατί έπρεπε να πάω. Στην διάρκεια της αγρυπνίας σκέφθηκα να καθίσω λίγο, αλλά είπα «αν κατεβάσω εγώ το στασίδι, για να καθίσω, θα το κατεβάσουν όλοι», οπότε προτίμησα να μην καθίσω καθόλου. Μετά από δώδεκα ώρες που κράτησε η αγρυπνία υπέθεσα, ότι θα χειροτερέψει πολύ. Όταν επέστρεψα στο Κελλί μου, δεν πρόλαβα καλά-καλά να μπω μέσα, χτύπησε το καμπανάκι. «Ε, Πάτερ, άνοιξε!», ακούω κάποιον να φωνάζει. Έβαλα τα γέλια. «Εντάξει, είπα, τώρα θα

πάμε συνέχεια». Και πράγματι σε λίγο ήρθαν και άλλοι και άλλοι... Το βράδυ που τελείωσα με τον κόσμο, είδα ότι είχε εξαφανιστεί τελείως! Την άλλη ημέρα, ενώ είχα ξεκουραστεί, πάλι παρουσιάστηκε! Έπειτα με εμπόδιζε και με πονούσε, αλλά και το καμάρωνα κιόλας. Αφού ο Χριστός το ήξερε, ήξερε και ότι με βοηθάει, γι' αυτό το άφηνε. Πέντε χρόνια κράτησε αυτό. Ξέρεις τι δυσκολία; Πέρασε εκείνο, μετά άρχισε η αιμορραγία. «Ελκώδη κολίτιδα», μου είπαν. Άλλη ιστορία... Πάνε επτά χρόνια με αιμορραγίες, με πόνους... Εγώ χαίρομαι που με τίμησε ο Θεός και μου έδωσε αυτό το δώρο και δεν θέλω να μου το στερήσει. Δόξα τω Θεώ! Ο Θεός το επιτρέπει, για να βοηθηθώ κατ' αυτόν τον τρόπο. Έτσι δίνουμε εξετάσεις στην υπομονή...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Την νύχτα οι πόνοι (σε έναν άρρωστο) δυναμώνουν, διότι ''βαραίνει'' τη νύχτα ο άνθρωπος. Ύστερα την ημέρα οι άρρωστοι, επειδή έχουν συντροφιά, συζητούν κ.λπ., ξεχνούν τον πόνο. Το βράδυ που είναι μόνοι τους, πάει ο νους τους στον πόνο και νομίζουν, ότι πονούν περισσότερο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν παίρνω φάρμακα, όχι γιατί τα περιφρονώ, αλλά γιατί έχω καταλάβει καλά, ότι με ένα φάρμακο μπαλώνεις μια τρύπα, αυτό όμως σου ανοίγει μία άλλη. Έτσι έχεις συνέχεια δουλειά χωρίς τελειωμό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στην αρρώστια, η ψαλμωδία είναι φάρμακο. Και βαριά άρρωστος να είναι κανείς και να πονάει πολύ, άμα ακούσει ψαλμωδία, μαλακώνει ο πόνος του. Αν μπορεί και ο ίδιος λίγο να ψάλλει, τότε το γλεντάει. Να, εγώ απόψε που πονούσα, έψελνα στην διαπασών. Όσο κουράγιο είχα, εκεί το έδωσα. Ξέρεις πόση δύναμη μου έδωσε αυτή η ψαλμωδία;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν παρακαλούμε τον Θεό να μας κάνει καλά, τρώμε την ουράνια περιουσία. Όταν όμως δεν αντέχουμε τους πόνους της αρρώστιας, τότε να παρακαλούμε τον Θεό να μας θεραπεύσει και Εκείνος θα ενεργήσει ανάλογα...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν έχεις κάποιο πρόβλημα στην υγεία σου και δεν σε απασχολεί αυτό, τότε έχεις κατά κάποιο τρόπο το δικαίωμα να παρακαλείς τον Θεό, να βελτιώσει την κατάσταση της υγείας των άλλων. Αλλά και όποιος δεν έχει δικό του πόνο, ας πονάει τουλάχιστον γι' αυτούς που πονούν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν προσεύχεσαι για έναν άρρωστο να τον κάνει καλά ο Θεός, πρέπει να προσεύχεσαι με τέτοια διάθεση, ώστε να λες στον Θεό: ''πάρε από εκείνον την αρρώστια και δος την σε μένα'' ή τουλάχιστον ''δώσε ένα μέρος απ' αυτήν σε μένα, για να τον ευκολύνω...''. Ο Θεός που βλέπει την αδυναμία μας και τον άλλον τον κάνει καλά και σε εμάς δεν δίνει τίποτα... όμως καμμιά φορά δίνει, αν δει ότι την σηκώνουμε... Όμως για να ακουστεί η προσευχή μας, τέτοια διάθεση πρέπει να έχουμε...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα μου είπε μια νεφροπαθής που χρόνια τώρα κάνει αιμοκάθαρση: «Παππούλη, σταυρώστε, σας παρακαλώ, το χέρι μου. Οι φλέβες είναι όλο πληγές και δεν μπορώ να κάνω αιμοκάθαρση». «Αυτές οι πληγές, της είπα, στην άλλη ζωή θα είναι διαμάντια μεγαλύτερης αξίας από τα διαμάντια αυτού του κόσμου. Πόσα χρόνια κάνεις αιμοκάθαρση;» «Δώδεκα», μου λέει. «Δηλαδή δικαιούσαι ένα ''εφάπαξ'' και μία σύνταξη μειωμένη», της είπα. Μετά μου δείχνει μια πληγή στο άλλο χέρι και μου λέει: «Παππούλη, αυτή η πληγή δεν κλείνει, φαίνεται το κόκκαλο». «Ναι, αλλά από εκεί μέσα φαίνεται ο Ουρανός, της λέω. Άντε, καλή υπομονή. Εύχομαι ο Χριστός να σου αυξάνει την αγάπη Του, για να ξεχνιέται ο πόνος σου. Φυσικά υπάρχει και η άλλη ευχή, να εξαλειφθούν οι πόνοι, αλλά τότε εξαλείφεται και ο πολύ μισθός. Επομένως, η προηγούμενη ευχή είναι καλύτερη». Παρηγορήθηκε η καημένη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κάποτε ένας ασθενής, παρακαλούσε τον Άγιο Παντελεήμονα να τον θεραπεύσει. Ο Άγιος όμως, δεν τον θεράπευε. Ο ασθενής όμως επέμενε και παρακαλούσε συνέχεια, ώσπου μια μέρα ο Άγιος Παντελεήμονας τον έκανε καλά. Όταν ο πρώην ασθενής πέθανε και πήγε στην άλλη ζωή και είδε, ότι έχασε πολλά στεφάνια, εξαιτίας της θεραπείας του από την ασθένεια, είπε στον Άγιο Παντελεήμονα: ''Γιατί με έκανες καλά; Εσύ γνώριζες, ότι θα χάσω τα στεφάνια, γι΄αυτό και δεν έπρεπε να με κάνεις καλά!'' Καταλάβατε; Βρήκε και τον μπελά του ο Άγιος Παντελεήμονας!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι Φαρασιώτες, όταν αρρώσταιναν, δεν έτρεχαν αμέσως στον Χατζεφεντή (Άγιο Αρσένιο τον Καππαδόκη) να τους θεραπεύσει. Υπέμεναν πρώτα τους πόνους, όσο μπορούσαν, ανάλογα με το φιλότιμο και την υπομονή τους, διότι θεωρούσαν ευλογία να υποφέρουν. «Ας βασανίσω και εγώ, έλεγαν, λίγο την ψυχή μου για τον Χριστό, αφού ο Χριστός βασανίστηκε πολύ, για να με σώσει». Και όταν πια έβλεπαν, ότι πήγαιναν πίσω οι δουλειές τους και ταλαιπωρούνταν η οικογένειά τους, τότε πήγαιναν στον Χατζεφεντή να τους θεραπεύσει. Βλέπεις τι φιλότιμο είχαν!

~ ΆγιοςΠαΐσιοςοΑγιορείτης ~

Δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε και να λέμε «εντάξει, αυτός ο άρρωστος έπεσε σε καλούς γιατρούς», αλλά να έχουμε υπ' όψιν, ότι για να βοηθηθεί ο άρρωστος ιατρικά, πρέπει να περάσει μια ολόκληρη ταλαιπωρία και να προσευχόμαστε με πόνο να του δίνει ο Χριστός υπομονή. Να φωτίζει τους γιατρούς, γιατί οι γιατροί μπορεί να κάνουν λάθη, ιδίως αν δεν έχουν ταπείνωση. Γι' αυτό δεν φτάνει μόνο η επιστήμη. Χρειάζεται και πίστη και προσευχή. Αν δεν έχει πίστη ο ίδιος ο άρρωστος, δεν γίνεται καλά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εσείς, όταν σας ζητάει κάποιος να κάνετε προσευχή, γιατί την τάδε ημέρα θα μπει στο χειρουργείο, να προσεύχεστε από την στιγμή που σας το ζητάει. Να μην περιμένετε την ώρα που θα μπει στο χειρουργείο να προσευχηθείτε. Αν για έναν άρρωστο δεν κάνουμε προσευχή, η αρρώστια θα ακολουθήσει την φυσική της πορεία. Ενώ, αν κάνουμε προσευχή, μπορεί να αλλάξει δρόμο. Γι' αυτό πάντα να κάνετε προσευχή για τους αρρώστους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν οι υγιείς δεν κάνουν λίγη προσευχή για τους αρρώστους, θα τους πει μεθαύριο ο Χριστός: «Είχατε την υγεία σας και δεν κάνατε προσευχή γι' αυτούς που υπέφεραν; ''Ουκ οίδα υμάς...'' (Ματθ. 25,12)

~ ΆγιοςΠαΐσιοςοΑγιορείτης ~

Αν ζητούμε κάτι από τον Θεό, χωρίς να θυσιάζουμε και κάτι, δεν έχει αξία. Αν κάθομαι και λέω: «Θεέ μου, Σε παρακαλώ, κάνε καλά τον τάδε άρρωστο», χωρίς να κάνω κάποια θυσία, είναι σαν να λέω απλώς καλά λόγια. Ο Χριστός να δει την αγάπη μου, την θυσία μου και τότε θα εκπληρώσει το αίτημά μου, αν βέβαια αυτό είναι για το πνευματικό καλό του άλλου. Γι' αυτό, όταν οι άνθρωποι σας ζητούν να προσευχηθείτε για κάποιον άρρωστο, να τους λέτε να προσευχηθούν και αυτοί ή τουλάχιστον να αγωνιστούν να κόψουν τα κουσούρια τους. Μερικοί άνθρωποι έρχονται και μου λένε: «Κάνε με καλά· έμαθα ότι μπορείς να με βοηθήσεις». Θέλουν όμως να βοηθηθούν, χωρίς οι ίδιοι να καταβάλλουν καθόλου προσπάθεια. Λες λ.χ. στον άλλον: «μην τρως γλυκά, κάνε αυτήν την θυσία, για να σε βοηθήσει ο Θεός», και σου λένε: «Γιατί; Δεν μπορεί να με κάνει καλά ο Θεός;». Δεν κάνουν μια θυσία για τον εαυτόν τους, πόσο μάλλον να θυσιαστούν για τον άλλον. Άλλος δεν τρώει γλυκά, για να βοηθήσει ο Χριστός όσους πάσχουν από ζάχαρο, ή δεν κοιμάται, για να δώσει λίγο ύπνο ο Χριστός σ' αυτούς που πάσχουν από αϋπνίες. Έτσι συγγενεύει ο άνθρωπος με τον Θεό. Τότε ο Θεός δίνει την Χάρη Του. Εγώ, όταν μου λέει κάποιος πως δεν μπορεί να προσευχηθεί για κάποιον δικό του που είναι άρρωστος, του λέω να κάνει και αυτός μια θυσία για τον άρρωστο. Συνήθως του λέω να κάνει κάτι που θα είναι καλό και για την δική του υγεία. Ήρθε κάποτε από την Γερμανία στο Καλύβι ένας πατέρας, που το κοριτσάκι του είχε αρχίσει να παραλύει. Οι γιατροί το είχαν ξεγράψει. Ήταν ο καημένος τελείως απελπισμένος. «Κάνε και εσύ μια θυσία, του είπα, για την υγεία του παιδιού σου. Να κάνεις μετάνοιες, δεν μπορείς· να προσευχηθείς, δεν μπορείς, εντάξει. Πόσα τσιγάρα καπνίζεις την ημέρα;». «Τεσσεράμισι κουτιά», μου λέει. «Να καπνίζεις ένα κουτί, του λέω, και τα χρήματα που θα έδινες για τα υπόλοιπα να τα δίνεις σε κανέναν φτωχό». «Να γίνει, Πάτερ, καλά το παιδί, μου λέει και εγώ θα το κόψω το τσιγάρο». «Ε, τότε δεν θα έχει αξία· τώρα πρέπει να το κόψεις· πέταξε το τσιγάρο, του λέω. Δεν αγαπάς το παιδί σου;». «Εγώ δεν αγαπώ το παιδί μου; Από τον πέμπτο όροφο πετιέμαι κάτω για την αγάπη του παιδιού μου», μου λέει. «Εγώ δεν σου λέω να πεταχτείς από τον πέμπτο όροφο κάτω, θα αφήσεις το παιδί σου στον δρόμο και εσύ θα χάσεις την ψυχή σου. Εγώ σου λέω να κάνεις κάτι εύκολο. Να, πέταξε τώρα τα τσιγάρα!». Με κανέναν τρόπο δεν ήθελε να τα πετάξει. Και τελικά έφυγε έτσι και έκλαιγε! Πως να βοηθηθεί αυτός ο άνθρωπος; Ενώ όσοι ακούν βοηθιούνται...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μερικούς δεν τους κάνει καλά ο Θεός, για να μην χάσουν τον μισθό τους, όπως ο πατέρας που δεν δίνει την περιουσία του στα παιδιά, για να μην την σπαταλήσουν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κάποιος ζητάει με την καρδιά του να πάρει ο Θεός την αρρώστια από τον άλλον, τον ακούει ο Θεός. Αν όμως πάει και πιο πέρα και πει: ''Δώσε την αρρώστια σε εμένα'', τότε ο Θεός συγκινείται πολύ και του δίνει αυτό που ζητάει, του δίνει και μεγάλο μισθό, αν και αυτός, δεν το κάνει για να έχει μισθό.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Ο διάβολος δεν μπορεί να θεραπεύσει καμμία ασθένεια π.χ. πάρκινσον. Μπορεί όμως, να κάνει καλά κάποιον, που από δαιμονική ενέργεια έπαθε κάτι.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Το φάρμακο του καρκίνου είναι πολύ εύκολο και οι ιατροί το βλέπουν καθημερινά μπροστά τους, αλλά ο Θεός δεν τους φωτίζει, γιατί τον τελευταίο καιρό έχει γεμίσει ο Παράδεισος από καρκινοπαθείς.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Πάρε έναν καρκινοπαθή που τον έχουν ξεγραμμένο οι γιατροί. Αν πιστεύει στον Θεό και βρεθεί σε μια χαρούμενη πνευματική ατμόσφαιρα, μπορεί να ζήσει περισσότερο, ενώ διαφορετικά μπορεί να λειώσει από την στεναχώρια του και να σβήσει μέσα σε λίγες εβδομάδες. Γι' αυτό το καλύτερο φάρμακο για μια αρρώστια είναι η πνευματική χαρά, γιατί σκορπάει την Θεία Χάρη στην ψυχή. Η πνευματική χαρά έχει την μεγαλύτερη ιαματική δύναμη για όλες τις αρρώστιες. Είναι η Θεϊκή αλοιφή που επουλώνει τις πληγές, ενώ η στενοχώρια τις ερεθίζει.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Το κακό είναι ότι και να βρεθεί το φάρμακο για τον καρκίνο, θα βγει άλλη αρρώστια. Ήταν η φυματίωση, βρήκαν το φάρμακο για την φυματίωση, παρουσιάστηκε τώρα αυτή (ο καρκίνος). Και αν βοηθήσει σ' αυτή, θα βγει άλλη αρρώστια. Οι ίδιοι οι άνθρωποι θα γίνουν αιτία (με τις αμαρτίες τους), να παρουσιαστεί κάποια άλλη μετά, και δεν έχει τελειωμό!...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Η ασθένεια της ψυχής (λόγω των αμαρτιών), είναι βαρύτερη και πιο επικίνδυνη από την ασθένεια του σώματος, διότι η μεν ασθένεια του σώματος φέρνει τον θάνατο του θνητού σώματος, η ασθένεια όμως της ψυχής, φέρνει τον θάνατον της ψυχής, που είναι αθάνατη.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Εδώ και πολλά χρόνια πάσχω από πονοκέφαλο και δύσκολα τον υποφέρω, αλλά με ωφελεί, γιατί με την ασθένεια ταπεινώνεται η ψυχή. Η ψυχή μου επιθυμεί διακαώς να προσεύχεται και να αγρυπνεί αλλά η ασθένεια με εμποδίζει, διότι το άρρωστο σώμα απαιτεί ανάπαυση. Και παρακάλεσα πολύ τον Κύριο να με θεραπεύσει, αλλά δεν με άκουσε... Και αυτό σημαίνει, πώς αυτό δεν θα ήταν προς όφελός μου. Να όμως και μια άλλη περίπτωση, που ο Κύριος με άκουσε και με έσωσε. Σε μια γιορτή πρόσφεραν στην τράπεζα ψάρι. Ενώ λοιπόν έτρωγα, ένα κόκαλο μπήκε πολύ βαθιά στο λαιμό μου. Επικαλέστηκα τον Άγιο Παντελεήμονα, παρακαλώντας να με θεραπεύσει, γιατί ο γιατρός του Μοναστηριού δεν θα μπορούσε να μου βγάλει το κόκκαλο από τον φάρυγγα. Και μόλις είπα: «γιάτρεψέ με», η ψυχή μου πήρε απάντηση: «Βγες, έξω από την τράπεζα, κάνε μια βαθιά εισπνοή και μια απότομη εκπνοή και το κόκαλο θα βγει με αίμα». Έτσι και έκανα και βγήκε ένα μεγάλο κόκκαλο με αίμα. Και κατάλαβα πώς, αν ο Κύριος δεν με θεραπεύει από τον κεφαλόπονο, αυτό σημαίνει, ότι είναι ωφέλιμο για την ψυχή μου να υποφέρω τον πόνο.

~ Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης ~

Οι αρρώστιες προέρχονται από την προγονική αμαρτία... Εξαιτίας της ενδυθήκαμε αυτό το αρρωστιάρικο και θνητό και πολύπαθο σώμα... Η αρρώστια είναι, κατά κάποιο τρόπο, ένας ανώμαλος και απότομος δρόμος, στον οποίο η αμαρτία εισήγαγε το ανθρώπινο γένος και του οποίου ο τελευταίος σταθμός είναι ο θάνατος.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

Όταν δυσανασχετούμε για τις σωματικές ασθένειες που μας συμβαίνουν, πρέπει να γνωρίζουμε ότι η ψυχή μας είναι ακόμη υποδουλωμένη στις επιθυμίες του σώματος. Γι' αυτό και επειδή επιθυμεί την υλική καλοπέραση, ούτε να φύγει θέλει από τα καλά της ζωής, αλλά και μεγάλη στενοχώρια νομίζει το να μη μπορεί, όταν αρρωστήσει, να απολαμβάνει τα ωραία πράγματα του βίου. Αν όμως δέχεται ευχαρίστως τις στενοχώριες της αρρώστιας, τότε φανερώνεται ότι δεν είναι μακριά από τα σύνορα της απάθειας. Γι' αυτό και τον θάνατο τότε τον περιμένει με χαρά, ως αφορμή αληθινής ζωής.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Εκείνος που αδιαφορεί για τον άρρωστο, εξοργίζει Αυτόν που τον παιδαγωγεί.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Όπως ακριβώς το χρυσάφι όταν χωνευτεί μέσα στο πυρ, αποβάλλει την σκουριά και εξέρχεται καθαρό, έτσι και ο άνθρωπος, εάν είναι ασθενής και ευχαριστεί τον Θεό, αποβάλλει τις αμαρτίες του.

~ Άγιος Νήφωνας ~

Οι σωματικές ασθένειες μπορούν να θεραπευτούν και χωρίς την θέλησή μας, οι ασθένειες όμως της ψυχής χωρίς να το θέλουμε, δεν είναι δυνατόν να θεραπευτούν.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το σώμα φίλε μου, χρειάζεται τροφή και όχι τρυφή, ολιγάρκεια και όχι αφθονία, αυτάρκεια και όχι πολυτέλεια. Γιατί αυτές ωφελούν την ψυχή και το σώμα και δίνουν υγεία, δύναμη και ευεξία. Σε διαφορετική περίπτωση, καταστρέφεται η υγεία και προκαλούνται φρικτές ασθένειες, γεμάτες πόνο.

~ Άγιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ~

Οφείλουμε να ευχαριστούμε τον Θεό, διότι έδωσε την ασθένεια σαν ένα στεφάνι της υπομονής.

~ Άγιος Πέτρος ο Δαμασκηνός ~

Η ασθένεια είναι δώρο Θεού. Αυτό όμως το δώρο, εσύ πρέπει να το διαφυλάξεις. Να το έχεις σαν φυλαχτό και να προσέχεις να μην σου το κλέψουν. Εάν γογγύζεις κατά του Θεού, που σου το έδωσε, δεν απολαμβάνεις κανένα κέρδος, αλλά μάλλον πρόκειται να λάβεις τιμωρία...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Δεν είναι καλό να προσεύχεται κανείς απαιτητικά για την θεραπεία της ασθενείας του, αφού δεν γνωρίζει αν αυτή τον συμφέρει ή όχι. Να προσεύχεται και να λέει στον Θεό:

''Κύριε, στα χέρια Σου βρίσκομαι, ελέησέ με σύμφωνα με το θέλημά Σου. Και αν με συμφέρει, θεράπευσέ με σύντομα''.

~ Άγιος Βαρσανούφιος ~

Η αρρώστια έχει πολλά καλά να μας διδάξει: επιπλέον είναι μήνυμα Θεού σε αντάλλαγμα και προς αναπλήρωση των ανεπαρκών άθλων μας.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Οι αρρώστειες και γενικά οι θλίψεις που μας στέλνει ο Θεός, είναι μέσα έκφρασης του ελέους Του και της ευσπλαγχνίας Του για μας. Όπως τα πικρά φάρμακα, τους άρρωστους τους ωφελούν πιο πολύ από τα γλυκίσματα, έτσι και αυτές βοηθούν εκείνους που τις υπομένουν στη σωτηρία και στην αιώνια ευτυχία πιο πολύ από τα θαύματα! Συχνά, πολύ συχνά, μια ασθένεια είναι πιο μεγάλη ευεργεσία από ένα θαύμα! Η αρρώστεια είναι τόσο ουσιώδης ευεργεσία, ώστε η απαλλαγή μας από αυτή (έστω και με θαύμα!) να μας βλάπτει, αφού αφαιρεί ένα πιο μεγάλο αγαθό• ένα αγαθό που με κανένα τρόπο δεν μπορεί να συγκριθεί με το πρόσκαιρο αγαθό, που μας προσφέρει με θαύμα η θεραπεία μας από κάποια αρρώστια.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Η υγεία και η αρρώστια, είναι και τα δύο μέσα σωτηρίας, όταν τα εκμεταλλευόμαστε με το πνεύμα της πίστεως στον Θεό, που μας αγαπά και προνοεί για εμάς. Τα ίδια όμως είναι και μέσα καταστροφής, όταν τα αντιμετωπίζουμε με λανθασμένη νοοτροπία. Συμφιλιωθείτε λοιπόν με την δοκιμασία σας. Υπομείνετέ την με υποταγή στον Κύριο, πιστεύοντας, ότι έτσι θα ευεργετηθείτε και εσείς και οι οικείοι σας. Θυμηθείτε και την καρτερία των Αγίων μαρτύρων, οι οποίοι μετά τα βασανιστήρια παρέμεναν στην φυλακή πέντε, δέκα ή και είκοσι ακόμη χρόνια, έχοντας ανακούφιση και απόλαυση την ζωντανή ελπίδα του παραδείσου.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Η υγεία σας κλονίστηκε; Κλονισμένη υγεία, μπορεί να σημαίνει και κλονισμένη σωτηρία, όταν από τα χείλη του ασθενούς ακούγονται γογγυσμοί και κραυγές απελπισίας. Μακάρι ο Κύριος, να σας βοηθήσει να απαλλαγείτε από την συμφορά αυτήν.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Όλα δίνονται από το Θεό. Και όλα δίνονται για τη σωτηρία μας. Μ' αυτή τη σκέψη να δεχθείς και εσύ την ασθένειά σου, ευχαριστώντας το Θεό, που φροντίζει για τη σωτηρία σου. Τώρα, το πως συντελεί στη σωτηρία μας ο,τιδήποτε παραχωρεί ο Κύριος, μόνο Εκείνος το γνωρίζει. Εμείς συνήθως δεν μπορούμε να το αντιληφθούμε. Στέλνει λ.χ. μια συμφορά άλλοτε για να μας παιδαγωγήσει, άλλοτε για να μας αφυπνίσει πνευματικά, άλλοτε για να μας γλυτώσει από ένα μεγαλύτερο κακό, άλλοτε για να μας αυξήσει τον ουράνιο μισθό, άλλοτε για να μας απαλλάξει από κάποιο πάθος κ.ο.κ. Εσύ, λοιπόν, ν' αναλογίζεσαι τις αμαρτίες σου και να λες: «Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, που με τιμωρείς δίκαια!». Να συλλογίζεσαι ότι πρωτύτερα είχες ξεχάσει το Θεό και να λές: «Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, που μου έδωσες αφορμή και γνώση για να Σε θυμάμαι συχνά!». Να σκέφτεσαι ότι, αν ήσουν υγιής, πιθανότατα δεν θα έκανες το καλό, και να λές: «Δόξα σ' Εσένα, Κύριε, που μ' εμπόδισες

από την αμαρτία!». Αν αντιμετωπίζεις μ' αυτόν τον τρόπο και μ' αυτές τις σκέψεις την ασθένειά σου, το φορτίο σου θα γίνει πολύ ελαφρό.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Αν αρρωστήσατε από υπαιτιότητά σας, μετανοήστε ενώπιον του Θεού και ζητήστε Του συγχώρεση, επειδή δεν φυλάξατε το δώρο της υγείας, το δώρο που Εκείνος σας πρόσφερε. Αν πάλι η αρρώστια, σας παραχωρήθηκε από τον Κύριο - γιατί τυχαία τίποτα δεν γίνεται - ευχαριστήστε Τον εγκάρδια. Και η αρρώστια βλέπετε είναι Θείο Δώρο, γιατί ταπεινώνει, μαλακώνει την ψυχή και απαλλάσσει από τις πολλές μέριμνες.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο Κύριος αφήνει μια αρρώστια να παρατείνεται, όταν βλέπει ότι αυτή συμβάλλει περισσότερο από την υγεία στην σωτηρία του ανθρώπου.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Όταν η σάρκα σου δοκιμάζεται από αρρώστειες, να θυμάσαι, ότι αυτό που υποφέρει και εξασθενεί, είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της σωτηρίας σου. Για αυτό πρέπει να υπομένεις τις αρρώστειες με γενναιότητα, στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο Οποίος για χάρη μας, υπόμεινε Σταυρό και θάνατο. Να θυμάσαι ακόμα, πως όλες οι αρρώστειες είναι κολασμός που επιτρέπει ο Θεός για τις αμαρτίες μας, μας καθαρίζουν, μας συμφιλιώνουν με τον Θεό και μας οδηγούν πίσω στην Αγάπη Του. Να θυμάσαι τέλος, πως τον καιρό της αρρώστειάς σου, ο ίδιος ο Κύριος είναι μαζί σου.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η αρρώστια είναι βασανιστικό πράγμα. Φέρνει ταραχή στον άνθρωπο, που σωρεύει σκέψεις, που η μία είναι σκοτεινότερη της άλλης. Η καρδιά και τα χείλη είναι έτοιμα να γογγύσουν, να βλασφημήσουν. Αλλά ο πιστός Χριστιανός, αλλιώς αντιμετωπίζει την αρρώστιά του. Την υποφέρει με γενναίο φρόνημα. Όχι μόνο δεν λυπάται, αλλά προσπαθεί να χαίρει για το γεγονός αυτό. Προσπαθεί να χαίρει, γιατί βλέπει σε αυτό μια ευκαιρία προς εξαγνισμό της ψυχής από τις αμαρτίες της. Οφείλει να χαίρει, γιατί τώρα δεν ικανοποιεί τα πάθη που θα ικανοποιούσε αν ήταν υγιής σωματικά. Βλέπει την αρρώστια του σαν ένα Σταυρό, σαν την οδό την στενή και τεθλιμμένη, που οδηγεί στον Θεό. Με αυτές τις σκέψεις, ο πιστός υπομένει την αρρώστια με ένα γλυκό αίσθημα, με ειρήνη βαθειά.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Οι αρρώστιες μόνο στα μάτια μας φαίνονται οδυνηρές, δυσάρεστες και βασανιστικές. Σπάνια κάποιος από εμάς συνειδητοποιεί, το ψυχικό όφελος που έχει όταν είναι άρρωστος. Στην Πρόνοια του Πάνσοφου και Πανεύσπλαχνου Θεού όμως, καμμία αρρώστια δεν περνάει, χωρίς να αφήσει πίσω της όφελος στην ψυχή. Οι αρρώστιες στα χέρια του Θεού, λειτουργούν για την ψυχή μας, όπως τα πικρά φάρμακα. Ξεριζώνουν τα πάθη της, θεραπεύουν τις κακές συνήθειες και τις άσχημες ροπές της. Πρέπει να έχουμε υπόψη την ωφέλεια που φέρνουν οι αρρώστιες, για να τις υπομένουμε καρτερικά, ήρεμα, ειρηνικά.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Οι σωματικές ασθένειες αποσκοπούν, στο να ταπεινώσουν τον κοσμικό άνθρωπο και να ενισχύσουν τον πνευματικό. Οι αρρώστιες στα χέρια της Θείας Πρόνοιας, είναι σαν φάρμακα για την ψυχή.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όταν γίνεις καλά μετά από κάποια αρρώστια, να ευχαριστήσεις αμέσως τον Θεό, με τον ακόλουθο σύντομο τρόπο: ''Δόξα Σοι Κύριε Ιησού Χριστέ, Μονογενή Υιέ του Αιωνίου Πατέρα, που Είσαι ο Μόνος δυνατός να θεραπεύεις κάθε είδος αρρώστιας των ανθρώπων. Σε δοξάζω, γιατί με ελέησες τον αμαρτωλό και με απάλλαξες από την αρρώστιά μου, δεν την άφησες να αναπτυχθεί και να με θανατώσει, όπως έπρεπε για τις αμαρτίες μου. Χάρισέ μου στο εξής, Κύριε, δύναμη για να εκπληρώσω σταθερά το θέλημά Σου, για τη σωτηρία της άθλιας ψυχής μου και για τη δόξα τη δική Σου και του αιωνίου Πατέρα και του ομοουσίου Πνεύματος, τώρα και πάντα και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν!''.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Απομακρύνσου από την αμαρτία και θα δεις πως οι αρρώστιες θα εξαφανιστούν. Αν όμως επιτρέψει ο Κύριος να δοκιμάσει ο άνθρωπος ασθένειες, τότε Εκείνος θα του δώσει και την δύναμη της υπομονής, για να τις αντέξει.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Όποιος υποφέρει την ασθένεια του με υπομονή και ευγνωμοσύνη στον Θεό, στεφανώνεται σαν μάρτυρας και αγωνιστής.

~ Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ ~

Δεν γνωρίζετε, ότι πολλές φορές ο Κύριος μας στέλνει φοβερές σωματικές ασθένειες και πληγώνει το σώμα μας, για να μας δυναμώσει πνευματικά;

~ Άγιος Λουκάς ο Ιατρός ~

Αν δεν θεραπεύτηκες ακόμα, δεν σημαίνει πως ο Θεός δεν άκουσε τις προσευχές σου, αλλά δεν σε θεραπεύει, για να ωφεληθείς περισσότερο.

~ Άγιος Αντώνιος της Όπτινα ~

Δεν γνωρίζουμε τις βουλές του Κυρίου. Εκείνος πράττει τα πάντα προς όφελός μας. Εμείς είμαστε προσκολλημένοι στα επίγεια αγαθά, ενώ Εκείνος θέλει να μας δωρίσει την μέλλουσα ευδαιμονία, με επίγειες σύντομες ασθένειες.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Τις ανίατες ασθένειες, θα πρέπει να τις θεραπεύετε με την πίστη, να προσφεύγετε στον Θεό και τους Αγίους Του. Και αν κάποιος δεν λάβει θεραπεία, τότε είναι προφανές, ότι οφείλει να φέρει τον σταυρό αυτόν, ο οποίος του εστάλη, για την σωτηρία της ψυχής του.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Ο άνθρωπος που δεν πηγαίνει συχνά στην Εκκλησία, που δεν εξομολογείται και δεν Κοινωνεί, δεν γίνεται μέτοχος της Θείας Χάριτος. Αυτή είναι η αιτία, που η πλειοψηφία των ανθρώπων φτάνουν να είναι ψυχικά άρρωστοι.

~ Άγιος Αμφιλόχιος του Ποτσάεφ ~

Η αμαρτία μας οδηγεί στην αρρώστια. Το πάθος είναι η μοναδική ρίζα όλων των ασθενειών.

~ Ιερομάρτυρας Σεραφείμ Τσιτσαγκώφ ~

Στη βάση των ψυχικών ασθενειών, βρίσκεται η υπερηφάνεια. Θεμέλιο των ψυχικών ασθενειών είναι η θεώρηση του εαυτού μας ως κέντρου των πραγμάτων. Όλοι οι ψυχικά ασθενείς έχουν ως κέντρο τον εαυτόν τους. Κάθε ψυχική ασθένεια έχει στην βάση της πνευματικά προβλήματα.

~ Στάρετς Σέργιος ~

Η ασθένεια όταν την υπομένουμε καρτερικά, επιφέρει μεγάλο κέρδος στην ψυχή, αρκεί να κατηγορούμε τον εαυτόν μας, διότι κυρίως για τις αμαρτίες μας υποφέρουμε και περισσότερο για την υπερηφάνεια της καρδιάς μας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Πολλή ωφέλεια παρέχει η ασθένεια, για συγχώρεση αμαρτιών και μισθό υπομονής. Είναι πολύ δραστικό φάρμακο για τους ανθρώπους που απομακρύνθηκαν από τον Θεό.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Οι ασθένειες είναι ωφέλιμες σε όλους. Είναι φάρμακο σωτήριο, χαλινάρι της αμαρτίας, οδηγός της μετάνοιας, εχθρός της υπερηφάνειας, φίλος της ταπεινοφροσύνης. Οι ασθένειες που παραχωρούνται από τον Θεό στους ανθρώπους είναι σημείο αγάπης του Θεού προς τους ανθρώπους και ιδιαίτερα στους αγαπώντας Αυτόν και αγαπωμένους από Αυτόν, κατά τον σοφόν παροιμιαστήν «ον γάρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μάστιγοι δέ πάντα υιόν ον παραδέχεται».

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Όταν έχουμε δοκιμασίες σοβαρές, καρκίνους και βαρειές ασθένειες, αυτό είναι επίσκεψη Θεού. Είναι για την μετάνοιά μας...

~ Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης ~

Το 90% των αιτιών που αρρωσταίνει ο άνθρωπος, είναι η αμαρτία. Και όταν λέμε αμαρτία, δεν λέμε την αμετανόητη αμαρτία, αλλά την μετανοημένη αμαρτία. Και αυτό γιατί οι αμετανόητοι δεν αρρωσταίνουν! Οι άνθρωποι που βρίσκονται στο βούρκο της αμαρτίας, μπορεί να μην αρρωστήσουν ποτέ τους και να πεθάνουν υγιέστατοι. Αυτή η κατάσταση είναι δείγμα απολύτου εγκαταλείψεως του Θεού και από τώρα, είναι με το εξπρές στην κόλαση. Δεν θα αρρωστήσει ποτέ, δεν κλάψει ποτέ, δεν θα υποφέρει ποτέ. Η ασθένεια είναι μια μεγάλη ευλογία και ένα μεγάλο δώρο από το Θεό! Δεν είναι τιμωρία. Είναι σαν να σου λέει ο Θεός: Κέρδισες ένα λαχείο, το οποίο θα το πληρωθείς στον παράδεισο! Και επειδή θα το πληρωθούμε μετά το θάνατο μας, τα ''χρήματα'' που θα λάβουμε θα είναι τοκισμένα! Η ασθένεια διπλά ενεργεί. Και εξοφλά ο άνθρωπος ένα χρέος και τοκίζει έναν νέο κεφάλαιο. Μας αφαιρεί δηλ. το γραμμάτιο και μας κάνει καταθέτες! Μάλιστα οι περισσότεροι καρκινοπαθείς εξαιτίας της αρρώστιας και του πόνου τους, πεθαίνουν και σώζονται. Ο δεύτερος λόγος που ασθενούμε, είναι όταν θέλει ο Θεός να μας προβιβάσει πνευματικά. Έτσι τον λοχαγό θα τον κάνει στρατηγό, θα τον ανεβάσει. Ο τρίτος λόγος που ασθενούμε είναι η διατροφή μας. Το πολύ και μη υγιεινό φαγητό, συμβάλλει στο να

νοσήσει ο άνθρωπος. Ο τέταρτος λόγος είναι τα μικρόβια και όλοι οι μικροοργανισμοί. Υπάρχει και ένα 2% που επιτρέπει ο Κύριος την ασθένεια, προκειμένου οι άνθρωποι αυτοί να αυξήσουν τις αρετές τους και τα στεφάνια τους. Τέλος να αναφέρουμε, όπως βλέπουμε και από τον βίο του αγιοτάτου Ιώβ, ότι όλες οι ασθένειες προέρχονται από τον Θεό, με δική Του παραχώρηση και καμμία δεν προέρχεται από τον διάβολο.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Εάν είμαστε υγιείς, να μην ζητάμε από το Θεό να μας δώσει ασθένεια. Αν πάλι είμαστε ασθενείς, μην ζητάμε από το Θεό να μας κάνει καλά. Γιατί και τα 2 είναι λάθος! Ας αφήσουμε το Θεό ''ελεύθερο'' να ενεργήσει σύμφωνα με το θέλημά Του. Μην κοιτάτε, που ο Όσιος Πορφύριος και ο Άγιος Παϊσιος ζητούσαν καρκίνο από το Θεό. Τι να κάνουμε... αυτοί έφτασαν σε πολύ υψηλά μέτρα. Όταν πάλι είμαστε ασθενείς, το μόνο που να ζητάμε από τον Θεό είναι, να μας δώσει υπομονή.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η αμνησία είναι μια αρρώστια, από την οποία υποφέρουν πολλοί άνθρωποι και είναι αποτέλεσμα της άρσης της Χάριτος. Η μείωση και η απώλεια της μνήμης είναι ειδική συστολή του Αγίου Πνεύματος, που φέρουμε μέσα μας, από το Βάπτισμα. Είναι η μόνη δοκιμασία-ασθένεια, που απεύχετε κανείς να γευτεί στη ζωή του. Ακόμα και δαιμονισμός ή και ανίατες ασθένειες ας έρθουν, αν ο Θεός παραχωρήσει, αλλά το να χάσουμε το μυαλό μας, δεν το θέλει κανείς. Διότι ό,τι είναι ο άνθρωπος, το οφείλει στο μυαλό του, στο νου του.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Όποιος νηστεύει την νηστεία που λέει η Εκκλησία μας, γίνεται καλά. Γι' αυτό όλος ο κόσμος είναι γεμάτος αρρώστιες σήμερα, διότι κατήργησαν τις νηστείες.

~ Γέροντας Σίμων ο Αρβανίτης ~

Τον καρκίνο τον δημιουργούν οι τύψεις, τα άγχη και οι φοβίες, οι ανησυχίες και οι αποστασίες, οι αμφιβολίες, οι θλίψεις και οι στενοχώριες. Ο καρκίνος μπήκε στον άνθρωπο, γιατί ο άνθρωπος δεν άφησε μέσα του χώρο για να μπει ο Θεός. Αν νοιώσεις μέσα στις φλέβες σου τον Θεό, τότε ηρέμησες. Αυτό είναι το φάρμακο του καρκίνου!

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Η ασθένεια είναι το τελευταίο έλεος του Θεού στον άνθρωπο εκείνον, που καθυστερεί στην μετάνοια και δεν σκέφτεται την σωτηρία του.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Όποιος πάσχει από διαβήτη, να φτιάχνει τσάϊ από τα φύλλα της μαύρης μουριάς.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Ο άρρωστος έχει μεγάλο μισθό από τον Θεό, όταν σηκώνει αγόγγυστα τον σταυρό του.

~ Αρχ. Σεραφείμ Δημόπουλος ~

Ξέρετε γιατί έχουμε πολλές αρρώστιες στην εποχή μας; Γιατί τρώμε πολύ...

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Στην εποχή μας τα ψυχικά νοσήματα είναι αυξημένα, ένας βασικός λόγος είναι, ότι θέλουμε να δουλεύουμε σε 2 αφεντικά (να είμαστε και με τον Θεό και με τον διάβολο), με αποτέλεσμα να προκαλείται ο διχασμός της ψυχής μας.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Αν πέσουμε σε βαριά ασθένεια, να σκεφτούμε ότι όσο ο εξωτερικός μας άνθρωπος φθείρεται, τόσο ο εσωτερικός ανακαινίζεται ημέρα με την ημέρα.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο Θεός επιτρέπει να υποφέρουν από φρικτές αρρώστιες δίκαιοι και ενάρετοι άνθρωποι για να καθαριστούν και από τα ελάχιστα ίχνη των παθών τους και για να πάρουν μεγαλύτερο στεφάνι στον ουρανό. Εξάλλου, αφού στον Υιό του τον αγαπητό επέτρεψε να υποφέρει και να πεθάνει επί του Σταυρού, τι να πούμε για τους ανθρώπους, οι οποίοι όσο άγιοι και αν είναι, έχουν ρύπους και κηλίδες από αμαρτίες.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Οι ασθένειες είναι παραχώρηση του Θεού, προάγουν το καλό του ανθρώπου. Φρενάρουν το παράλογο τρέξιμό μας στη ζωή και μας αναγκάζουν να σκεφτούμε και να αναζητήσουμε βοήθεια. Κατά κανόνα η ανθρώπινη βοήθεια είναι αδύναμη, εξαντλείται πολύ γρήγορα και ο άνθρωπος απευθύνεται στον Θεό.

~ π. Ιωάννης Κρεστιάνκιν ~

Τίποτε δεν ταπεινώνει τον άνθρωπο τόσο, όσο η ασθένεια. Μέσα στις ασθένειες, συχνά είναι κρυμμένο το έλεος του Θεού, διότι η ασθένεια αναπληρώνει το έλλειμα των κόπων μας για τον Θεό.

~ π. Ιωάννης Κρεστιάνκιν ~

Ο Κύριος ξέρει την δουλειά του. Αν συμφέρει, με κάνει καλά [από την ασθένεια]. Δεν συμφέρει... ''είη το όνομα Κυρίου ευλογημένο''.

~ παπα - Χαράλαμπος ο Διονυσιάτης ~

Τα ωφέλη από τις ασθένειες είναι: α) η ασθένεια του σώματος, γίνεται αιτία να γιατρευτούμε από την ασθένεια της ψυχής, την αμαρτία. Καθώς με τα πικρά βότανα και φάρμακα θεραπεύεται η σάρκα, έτσι με τους πικρούς πόνους, ο άρρωστος έρχεται συχνά σε συναίσθηση και κατάνυξη, αναγνωρίζει τις αμαρτίες του, μετανοεί, εξομολογείται, αλλάζει ζωή, σώζεται β) η αρρώστια εξασθενίζει το σώμα και επιφέρει κατάπτωση όλων των δυνάμεων του ανθρώπου. Μαζί μ΄αυτές μειώνεται και η φυσική ορμή προς την αμαρτία, και ιδιαίτερα οι σαρκικές κινήσεις. Πολύ ωφελούνται έτσι οι ράθυμοι, οι αμελείς και εκείνοι που δεν έχουν ισχυρή θέληση, γιατί δεν εγκρατεύονται από μόνοι τους. Αρκετοί άνθρωποι, όταν είναι υγιείς, δαπανούν ασυλλόγιστα τη δύναμή τους σε αμαρτίες. Όταν όμως αρρωστήσουν και μάλιστα βαριά, τότε ούτε θέλουν ούτε και μπορούν ν΄αμαρτήσουν οπότε συχνά μετανοούν και σωφρονίζονται γ) οι πόνοι και οι ταλαιπωρίες, στις οποίες υποβάλλεται κανείς όταν ασθενήσει, αντισταθμίζουν, θα μπορούσαμε να πούμε, τις προηγούμενες αμαρτίες και παραλείψεις του. Έτσι πρέπει να σκέφτεσαι, και να μην παραπονιέσαι. Πονούν λ.χ. τα μέλη σου; Πονούν τώρα, γιατί πρωτύτερα τα είχες κάνει όργανα ηδυπάθειας και ασωτίας. Σου επέβαλε ο γιατρός σκληρή και μακροχρόνια δίαιτα;

Στερείσαι τώρα αναγκαστικά εκείνα πού δεν στερήθηκες πρωτύτερα, όταν καταφρονούσες τις νηστείες της Εκκλησίας. Υποφέρεις από αϋπνίες; Να πού τώρα ξαγρυπνάς ακούσια, και μάλιστα βασανιστικά, ενώ πρωτύτερα δεν πήγες ούτε μια φορά εκούσια σε κάποια αγρυπνία της Εκκλησίας. Με τέτοιες σκέψεις θα ταπεινώνεσαι και θα μετανοείς και θα προσεύχεσαι με δάκρυα στον Κύριο για να σε συγχωρήσει, οπότε είναι μεγαλύτερη η ωφέλειά σου από την αρρώστια παρά από την υγεία και δ) οι οδύνες και τα παθήματα σε κάνουν μιμητή του πάθους του Χριστού. Όσο περισσότερο πάσχεις, τόσο πιο πολύ μοιάζεις σ' Εκείνον και σταυρώνεσαι μαζί Του. Έτσι όμως και θα δοξαστείς επίσης μαζί Του στον παράδεισο. Πες μου, υπάρχει μεγαλύτερο κέρδος απ' αυτό;

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Η σωματική ασθένεια μπορεί να δώσει πολλούς πνευματικούς καρπούς, όταν ο άνθρωπος την αντιμετωπίσει με γνώση και σύνεση. Ας θυμηθούμε και πάλι τον Ιώβ, που δοξάστηκε και βραβεύτηκε από το Θεό περισσότερο για την αξιοθαύμαστη υπομονή του, στον καιρό της φρικτής αρρώστιας του, παρά για τις προηγούμενες αγαθοεργίες και την αρετή του.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Η μακροχρόνια αρρώστια, που συνοδεύεται με δοξολογία προς το Θεό, έχει στεφάνι μάρτυρα.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

''Ο Θεός δεν θέλει να γίνεις ποτέ καλά...''

Εδώ και τριάντα χρόνια πάσχω από χρόνιο νευρολογικό σύνδρομο με παράλυση και αταξία και είμαι καθηλωμένος σε αναπηρικό κοροτσάκι.

Το καλοκαίρι του 1981 ήμουν φιλοξενούμενος στην Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους. Με πλησίασε κάποιος προσκυνητής Έλληνας μεγαλοεπιχειρηματίας και μου είπε ότι αναλαμβάνει τα έξοδα για την Αμερική καθότι η Ιατρική έχει προχωρήσει και προβαίνει στην μεταμόσχευση νευρικών κυττάρων.

Η επιθυμία να ξανασταθώ στα πόδια μου και να περπατήσω άναψε μέσα μου, με αποτέλεσμα να φουντώσουν οι λογισμοί, μήπως πρέπει να προβώ στο ανωτέρω εγχείρημα. Τους λογισμούς μου εξαγόρευσα στους Πατέρες της Ιεράς Μονής που με φιλοξενούσε, αλλά αυτοί με αποθάρρυναν, λέγοντας:

- Κώστα, κάθισε φρόνιμα.... μην πας γυρεύοντας...

- Ναι, ναι, πάω γυρεύοντας! Δεν ξέρετε εσείς, τι τραβάω εγώ.

Την επόμενη μέρα, πήγα και συνάντησα τον Άγιος Παΐσιο τον Αγιορείτη.

Ήθελα να τον ρωτήσω, αν πρέπει να πάω στην Αμερική.

Ο Γέροντας άκουσε τον λογισμό μου και με σταύρωσε στο κεφάλι με το Λείψανο του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου που είχε μαζί του. Κατόπιν έπιανε τα παράλυτα και ατροφικά πόδια μου και τα ασπαζόταν λέγοντας:

- Ποδαράκια, ποδαράκια, αυτά θα σε πάνε στον Παράδεισο και εσύ δεν το καταλαβαίνεις. Στην Αμερική να μην πας, θα σε κάνουν πειραματόζωο!

Μόλις άκουσα τον λόγο του Γέροντα, αναπαύτηκα. Έπειτα με κοίταξε στα μάτια και μου λέει:

- Σήκω να περπατήσουμε.

Νόμιζα πως ο Γέροντας αστειευόταν.

- Γέροντα, του λέω, δεν μπορώ! Ούτε ξέρω πως περπατάει κάποιος...

Με αρπάζει στην αγκαλιά του, με σηκώνει από το κρεβάτι και αρχίσαμε να περπατούμε, ενώ προσευχόταν με δάκρυα στα μάτια, λέγοντας κάτι που δεν μπορούσα να καταλάβω.

Αισθανόμουν, ότι περπατούσα σαν να είχα φτερά και βλέποντας τον εαυτόν μου όρθιο συγκινήθηκα και έβαλα τα κλάματα. Έπειτα με έβαλε να καθίσω στο καρότσι, κάθισε δίπλα μου σε μια καρέκλα και μου λέει:

- Άκουσε παιδί μου... ο Θεός δεν θέλει να γίνεις ποτέ καλά. Χειρότερα θα πηγαίνεις, καλύτερα όχι. Αλλά να γνωρίζεις, ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι που μαζεύονται γύρω σου και σε διακονούν, σώζονται με τον τρόπο αυτό βοηθώντας και βοηθούμενοι, χωρίς να το καταλαβαίνουν. Και εσύ γίνεσαι ένα μέσο σωτηρίας ψυχών. Ο Θεός αυτό ζητάει από σένα. Γι' αυτό να μην φύγεις ποτέ από το Άργος...

~ Μαρτυρία Κωνσταντίνου Μελίτσου από το Άργος ~

Τα καλύτερα δώρα του Θεού

Ο άνθρωπος, όταν είναι τελείως καλά στην υγεία του, δεν είναι καλά.

Καλύτερα να έχει κάτι. Αν δεν έχει κανείς υποχρεώσεις, να προτιμά αρρώστιες παρά υγεία. Από την υγεία του είναι χρεώστης, ενώ από την αρρώστια, όταν την αντιμετωπίζει με υπομονή, έχει να λάβει.

Όταν ήμουν στο Κοινόβιο, είχε έρθει μια φορά ένας Άγιος Επίσκοπος, πολύ γέρος, ονόματι Ιερόθεος, που ασκήτευε στην Σκήτη της Αγίας Άννης. Την ώρα που έφευγε, όπως πήγε να ανεβεί στο ζώο, τραβήχτηκε το παντελόνι του και φάνηκαν τα πρησμένα του πόδια. Οι Πατέρες που πήγαν να τον βοηθήσουν, τα είδαν και τρόμαξαν.

Εκείνος το κατάλαβε και τους είπε:

- Αυτά είναι τα καλύτερα δώρα που μου έδωσε ο Θεός. Τον παρακαλώ, να μην μου τα πάρει...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μέσα από τις πληγές σου φαίνεται ο Ουρανός...

Σήμερα μου είπε μια νεφροπαθής που χρόνια τώρα κάνει αιμοκάθαρση:

- Παππούλη, σταυρώστε, σας παρακαλώ, το χέρι μου. Οι φλέβες είναι όλο πληγές και δεν μπορώ να κάνω αιμοκάθαρση.

- Αυτές οι πληγές, της είπα, στην άλλη ζωή θα είναι διαμάντια μεγαλύτερης αξίας από τα διαμάντια αυτού του κόσμου. Πόσα χρόνια κάνεις αιμοκάθαρση;

- Δώδεκα, μου λέει.

- Δηλαδή δικαιούσαι ένα ''εφάπαξ'' και μία σύνταξη μειωμένη, της είπα.

Μετά μου δείχνει μια πληγή στο άλλο χέρι και μου λέει:

- Παππούλη, αυτή η πληγή δεν κλείνει, φαίνεται το κόκκαλο.

- Ναι, αλλά από εκεί μέσα φαίνεται ο Ουρανός, της λέω. Άντε, καλή υπομονή. Εύχομαι ο Χριστός να σου αυξάνει την αγάπη Του, για να ξεχνιέται ο πόνος σου. Φυσικά υπάρχει και η άλλη ευχή, να εξαλειφθούν οι πόνοι, αλλά τότε εξαλείφεται και ο πολύ μισθός. Επομένως, η προηγούμενη ευχή είναι καλύτερη.

Παρηγορήθηκε η καημένη...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Με την αρρώστια κερδίζεις στεφάνια...

Κάποτε ένας ασθενής, παρακαλούσε τον Άγιο Παντελεήμονα να τον θεραπεύσει. Ο Άγιος όμως, δεν τον θεράπευε. Ο ασθενής όμως επέμενε και παρακαλούσε συνέχεια, ώσπου μια μέρα ο Άγιος Παντελεήμονας τον έκανε καλά.

Όταν ο πρώην ασθενής πέθανε και πήγε στην άλλη ζωή και είδε, ότι έχασε πολλά στεφάνια, εξαιτίας της θεραπείας του από την ασθένεια, είπε στον Άγιο Παντελεήμονα:

- Γιατί με έκανες καλά; Εσύ γνώριζες, ότι θα χάσω τα στεφάνια, γι' αυτό και δεν έπρεπε να με κάνεις καλά!

Καταλάβατε; Βρήκε και τον μπελά του ο Άγιος Παντελεήμονας!

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Αρρώστιες από κατάρες

Πολλές αρρώστιες που δεν βρίσκουν οι γιατροί από τι είναι, μπορεί να είναι από κατάρα. Τι να βρουν οι γιατροί, την κατάρα;

Μια φορά μου έφεραν στο Καλύβι έναν παράλυτο. Ολόκληρος άνδρας, δεν μπορούσε να καθίσει. Το κορμί του ήταν τεντωμένο σαν ξύλο. Τον κουβαλούσε ένας στην πλάτη και ένας άλλος τον κρατούσε από πίσω. Του έβαλα δυο κούτσουρα και ακουμπούσε λίγο ο καημένος. Μου λένε αυτοί που τον συνόδευαν:

- Από δεκαπέντε χρονών παιδί είναι σ' αυτήν την κατάσταση και έχουν περάσει δεκαοχτώ χρόνια από τότε.

- Μα πώς στα καλά καθούμενα να το πάθει αυτό; είπα. Δεν μπορεί· κάτι συμβαίνει.

Έψαξα από εδώ - από εκεί και βρήκα, ότι κάποιος τον είχε καταραστεί. Τι είχε συμβεί;

Κάποτε πήγαινε με το αστικό στην σχολή του και καθόταν σε μια θέση τεντωμένος. Σε κάποια στάση μπήκε ένας ηλικιωμένος παπάς και ένα γεροντάκι και στάθηκαν όρθιοι δίπλα του.

Τότε του είπε ένας:

- Σήκω, να καθήσουν οι μεγάλοι.

Αυτός τεντώθηκε ακόμη περισσότερο στο κάθισμα, χωρίς να δώσει σημασία. Οπότε το γεροντάκι που στεκόταν όρθιο του λέει:

- Τεντωμένος να μείνεις και ποτέ να μην μπορείς να καθίσεις.

Και η κατάρα έπιασε. Βλέπεις, είχε αναίδεια ο νέος. Σου λέει:

«Γιατί να σηκωθώ, αφού την πλήρωσα την θέση;»

Ναι, αλλά και ο άλλος πλήρωσε και είναι ηλικιωμένος, σεβάσμιος, και στέκεται όρθιος και εσύ είσαι μικρό παιδί, δεκαπέντε χρονών, και κάθεσαι.

- Από αυτό είναι, του λέω. Κοίταξε να μετανοήσεις για να γίνεις καλά χρειάζεται μετάνοια.

Ο καημένος, μόλις το κατάλαβε λίγο και το αναγνώρισε, αμέσως τακτοποιήθηκε...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Προσευχή με αυτοθυσία για τους αρρώστους

Μια φορά έμαθα ότι ένας παιδικός μου φίλος, που είχα χρόνια να τον δω, είχε προσβληθεί από λευχαιμία. Πήγα τότε στον Άγιο Παϊσιο, να προσευχηθεί και να τον κάνει καλά.

- Τί θες να κάνουμε καλά, το σώμα ή την ψυχή; με ρώτησε ο Άγιος.

- ... και τα δύο γέροντα!

Γέλασε!

- Καλά, θέλεις να το πάρουμε μίσο - μισό; Να πάρεις εσύ το 50% του καρκίνου και το υπόλοιπο εγώ.

- ... (Δηλαδή να πάθω εγώ καρκίνο στη θέση του φίλου μου; σκέφτηκα).

- Θέλεις; με ξαναρώτησε ο Άγιος Παϊσιος.

Φοβόμουν, δεν έλεγα τίποτα.

- Καλά... Συμφωνείς να πάρω εγώ το 99% και εσύ το 1%; ξαναρώτησε.

- Ναι γέροντα συμφωνώ, απάντησα αμέσως, καθώς μου φάνηκε εύκολο αυτό.

- Εντάξει, γέλασε χαρούμενα, τα συμφωνήσαμε! είπε.

- .... (Σιωπή). Αλήθεια γέροντα, θα πάρετε τον καρκίνο πάνω σας τώρα;

- Κοίτα να δεις... Για να ακούσει ο Θεός μια προσευχή και να κάνει καλά κάποιον, πρέπει να προσευχόμαστε με τέτοια διάθεση. ''Θεέ μου... κάνε εκείνον καλά και δώσε σε εμένα την αρρώστια''. Κατάλαβες; Η προσευχή να γίνεται με κόπο, με αυτοθυσία. Ο καλός Θεός βλέποντας την αδυναμία μας να σηκώσουμε την αρρώστια και εκείνον κάνει καλά και σε εμάς δεν δίνει την αρρώστια... Αλλά για να εισακουστεί μια προσευχή, πρέπει να γίνεται με τέτοια διάθεση. Καμμιά φορά βέβαια μπορεί να μας δώσει ο Θεός καμμιά αρρώστια που μπορούμε να σηκώσουμε...

~ Αθανάσιος Ρακοβαλής ~

''Ευχαριστώ το Θεό που με τίμησε με αυτόν τον τρόπο''

Ξέρετε πόσα χρόνια έχω άλλοτε υποφερτό πόνο και άλλοτε ανυπόφορο; Ο υποφερτός είναι μια μόνιμη κατάσταση. Πόσα τράβηξα πρώτα από την βρογχεκτασία και έπειτα με την εγχείρηση που έκανα! Έπειτα άρχισαν ιστορίες με τα έντερα. Ύστερα, μισή χρονιά την πέρασα με την δισκοπάθεια, πονούσα πολύ. Δεν μπορούσα να κάνω ούτε τις μετάνοιες που έκανα, αλλά δυσκολευόμουν και να εξυπηρετηθώ, ενώ χρειαζόταν να υπηρετήσω και τον κόσμο που ερχόταν.

Στην συνέχεια μου παρουσιάστηκε κάτι σκληρό στην κοιλιά. Μου είπαν ότι ήταν κήλη. Όταν κουραζόμουν, πονούσε και πρηζόταν πολύ. Μια μέρα, παραμονή του Αγίου Παντελεήμονος, ήταν πρησμένο και πονούσα. Έπρεπε όμως να πάω στην Σκήτη, στην ολονυκτία. Είπα:

- Θα πάω και ό,τι θέλει ας γίνει, γιατί έπρεπε να πάω.

Στην διάρκεια της αγρυπνίας σκέφτηκα να καθίσω λίγο, αλλά είπα «αν κατεβάσω εγώ το στασίδι, για να καθίσω, θα το κατεβάσουν όλοι», οπότε προτίμησα να μην καθίσω καθόλου. Μετά από δώδεκα ώρες που κράτησε η αγρυπνία υπέθεσα, ότι θα χειροτερέψει πολύ. Όταν επέστρεψα στο Κελλί μου, δεν πρόλαβα καλά - καλά να μπω μέσα, χτύπησε το καμπανάκι.

- Ε, Πάτερ, άνοιξε! ακούω κάποιον να φωνάζει.

Έβαλα τα γέλια.

«Εντάξει, είπα, τώρα θα πάμε συνέχεια».

Και πράγματι σε λίγο ήρθαν και άλλοι και άλλοι... Το βράδυ που τελείωσα με τον κόσμο, είδα ότι είχε εξαφανιστεί τελείως!

Την άλλη ημέρα, ενώ είχα ξεκουραστεί, πάλι παρουσιάστηκε! Έπειτα με εμπόδιζε και με πονούσε, αλλά και το καμάρωνα κιόλας. Αφού ο Χριστός το ήξερε, ήξερε και ότι με βοηθάει, γι' αυτό το άφηνε.

Πέντε χρόνια κράτησε αυτό. Ξέρεις τι δυσκολία; Πέρασε εκείνο, μετά άρχισε η αιμορραγία. «Ελκώδη κολίτιδα», μου είπαν. Άλλη ιστορία... Πάνε επτά χρόνια με αιμορραγίες, με πόνους...

Εγώ χαίρομαι που με τίμησε ο Θεός και μου έδωσε αυτό το δώρο και δεν θέλω να μου το στερήσει. Δόξα τω Θεώ! Ο Θεός το επιτρέπει, για να βοηθηθώ κατ' αυτόν τον τρόπο. Έτσι δίνουμε εξετάσεις στην υπομονή...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ευλογημένο και σωτήριο το έργο των αρρωστιών!

Κάποτε αποφάσισα να επισκεφτώ τον παλιό μου συμμαθητή. Άκουσα πως ήταν στο κρεβάτι με καρκίνο. Στο δρόμο σκεφτόμουνα τι να του πω, πως να τον παρηγορήσω...

Μπήκα στο δωμάτιό του, πλησίασα το κρεβάτι του, του έπιασα το χέρι και του είπα:

- Τί κάνεις φίλε μου; Πώς είσαι; Και αυτός μου απαντάει:

- Θαυμάσια! Θαυμάσια!

Είπα μέσα μου. Ένας καρκινοπαθής, ένας ετοιμοθάνατος, ένας πολύ πονεμένος άνθρωπος, να λέει ότι είναι ''θαυμάσια!'';

Εκείνος κατάλαβε την απορία μου και μου λέει:

- Μάλιστα φίλε μου, είμαι θαυμάσια, γιατί από την ημέρα που έπεσα ανάσκελα, στο κρεβάτι του πόνου, είδα τον Θεό! Και σε διαβεβαιώ, ότι προτιμώ χίλιες φορές να είμαι άρρωστος με καρκίνο, αλλά με τον Θεό, παρά γερός στα πόδια μου, χωρίς τον Θεό. Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Θεού, γιατί η αγάπη Του ξέρει χίλιους τρόπους να μας οδηγήσει στην λύτρωση, στην αιώνια χαρά, στην Βασιλεία των Ουρανών!...

Πόσο λοιπόν είναι ευλογημένο και σωτήριο το έργο των αρρωστιών!

Η προστασία από το λύκο

Μια φιλόζωη γυναίκα, επισκέφτηκε μια κτηνοτροφική μονάδα. Ανάμεσα στα ζώα που είδε, ήταν και κάτι κατσικάκια. Η γυναίκα παρατήρησε, ότι ένα από τα κατσικάκια, είχε σπασμένο το πόδι του και ήταν σε μια άκρη και δεν μπορούσε να περπατήσει. Στάθηκε εκεί και ρώτησε τον τσομπάνο:

- Πώς έπαθε αυτό το πράγμα το κατσικάκι;

- Εγώ το έκανα αυτό, απάντησε εκείνος.

- Εσύ; Τί άσπλαχνος που είσαι, του είπε η γυναίκα. Τί βάρβαρα αισθήματα είναι αυτά;

Ο τσομπάνος όμως την καθησύχασε και της λέει:

- Το έκανα αυτό κυρία μου, γιατί το κατσικάκι αυτό ήταν άτακτο και έφευγε από το κοπάδι. Επειδή κινδύνευε να φαγωθεί από τον λύκο, αναγκάστηκα να του σπάσω το πόδι του.

Έτσι κάνει και ο Θεός σε πολλούς ανθρώπους, για να τους προστατέψει από τον διάβολο. Επιτρέπει να ασθενήσουν, να έχουν στενοχώριες, βάσανα και θλίψεις, ώστε να είναι φρόνιμοι στη ζωή τους...

Προτιμότερο είναι...

Σε μια καλογριά που παραπονιόταν πως δεν μπορούσε από τους πόνους, ούτε να προσευχηθεί, ούτε να μελετήσει, ένας καλός και διακριτικός πνευματικός της είπε:

- Παιδί μου, μάθε ότι για σένα τώρα είναι καλύτερα να είσαι σταυρωμένη με τον Χριστό, παρά να παρακαλείς τον Εσταυρωμένο Χριστό...

Περί αρωμάτων

Είσαι πνευματικός στρατιώτης και ένας τέτοιος στρατιώτης δεν αλείφεται με μύρα. Αυτή η φροντίδα ταιριάζει στους θηλυπρεπείς και διεφθαρμένους, στους ηθοποιούς και στους αδιάφορους, ενώ εσύ πρέπει να αποπνέεις αρετή και όχι μύρα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η ευωδία του σώματος και των ενδυμάτων, θα μπορούσε να θεωρηθεί δείγμα της εσωτερικής δυσωδίας και ακαθαρσίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τίποτε δεν παραλύει τόσο την δύναμη της ψυχής, τίποτε δεν την χαλαρώνει τόσο, όσο το να ηδονίζεται από τις ευωδίες των αρωμάτων. Γιατί μόλις ο εγκέφαλος αισθανθεί την ευωδία, παραλύει όλο το σώμα. Με αυτήν την αφορμή εξεγείρεται η σάρκα και ο κίνδυνος για την ψυχή είναι μεγάλος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τα αρώματα και οι κολώνιες, παραλύουν το σώμα, αποχαυνώνουν την ψυχή και όχι μόνο εκθηλύνουν και κάνουν γυναικεία την ψυχή και καταβάλλουν το ανδρικό της φρόνημα, αλλά την παρακινούν και την ερεθίζουν και σε πορνείες και ασελγείς πράξεις, περισσότερο από κάθε άλλη αιτία. Επειδή το σώμα διατίθεται και μεταβάλλεται σύμφωνα με τις εξωτερικές προσβολές των αισθητών και μέσω του σώματος, διατίθεται και μεταβάλλεται και η ψυχή.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Περί ασεβείας

Περικοπές

Και ει ο δίκαιος μόλις σώζεται ο ασεβής και αμαρτωλός που φανείται; [Και εάν ο δίκαιος με πολλή δυσκολία σώζεται, ο αμαρτωλός και ασεβής που θα φανεί; (Αυτός θα καταδικαστεί σε όλεθρον)]

~ Α' Πέτρου 4,18 ~

Αι δε οδοί των ασεβών σκοτειναί, ουκ οίδασι πως προσκόπτουσιν. Βδέλυγμα Κυρίω οδοί ασεβούς. [Οι δρόμοι όμως και η συμπεριφορά των ασεβών είναι σκοτεινοί και

σκοντάπτουν συνεχώς, χωρίς και οι ίδιοι να καταλάβουν πως. Σιχαμερές και μισητές ενώπιον του Κυρίου, είναι οι πορείες της ζωής του ασεβούς.]

~ Παροιμίες 4,19 - 15,9 ~

Οι γαρ μη υπνώσωσιν, εάν μη κακοποιήσωσιν, αφήρηται ο ύπνος αυτών, και ου κοιμώνται· [Διότι οι ασεβείς δεν θα κλείσουν μάτι, εάν δεν κάνουν το κακό. Εξαιτίας των ελέγχων της συνειδήσεώς τους και της νοσηρής επιθυμίας τους για το κακό, ο ύπνος έχει χαθεί από αυτούς και δεν κοιμούνται.]

~ Παροιμίες 4,16 ~

Οι δε αμαρτάνοντες εις εμέ ασεβούσιν εις τα εαυτών ψυχάς. [Όσοι αμαρτάνουν απέναντί Μου, ασεβούν στην πραγματικότητα και βλάπτουν την αθάνατη ψυχή τους.]

~ Παροιμίες 8,36 ~

Λαμπτήρ δε ασεβών αμαρτία. [Οι ασεβείς θεωρούν ως φως και χαρά της ζωής τους την αμαρτία.]

~ Παροιμίες 21,4 ~

Ουκ έστι σοφία, ουκ έστιν ανδρεία, ουκ έστι βουλή προς τον ασεβή. [Δεν υπάρχει σοφία, δεν υπάρχει ανδρεία, δεν υπάρχει συνετή και φωτισμένη σκέψη και απόφαση σε άνθρωπο ασεβή.]

~ Παροιμίες 21,30 ~

Φεύγει ασεβής μηδενός διώκοντος, δίκαιος δε ώσπερ λέων πέποιθε. Δι' αμαρτίας ασεβών κρίσεις εγείρονται. [Φεύγει πανικόβλητος ο ασεβής, χωρίς να υπάρχει κανείς, που να τον καταδιώκει. Ενώ ο δίκαιος, σαν λέων απτόητος, μένει ακλόνητος σε ώρα κινδύνου έχοντας πεποίθηση στο δίκαιό του και την συμπαράσταση του Θεού. Εξαιτίας των αμαρτιών και παρανομιών, που διαπράττουν οι ασεβείς, συγκροτούνται δικαστήρια και γίνονται δίκες.]

~ Παροιμίες 28,1-2 ~

Ανδρείος εν ασεβείαις συκοφαντεί πτωχούς. Ώσπερ υετός λάβρος και ανωφελής. [Ο ασεβής άνθρωπος, θρασύς και εκβιαστής, καταπιέζει τους πτωχούς και αδυνάτους. Όπως η ορμητική βροχή είναι ανωφελής και επιβλαβής.]

~ Παροιμίες 28,3 ~

Πας ο βίος ασεβούς εν φροντίδι. Ο δε φόβος αυτού εν ώσίν αυτού· όταν δοκή ήδη ειρηνεύειν, ήξει αυτού η καταστροφή. [Ολόκληρος η ζωή του ασεβούς δαπανάται στο βρίσκεται συνεχώς υπό το κράτος της αγωνίας και της φροντίδος. Ο φόβος, που τον συνέχει και τον κάνει να αγωνιά, βρίσκεται πάντοτε στα αυτιά του. Και όταν φαίνεται ότι έχει πλέον ειρηνεύσει και ασφαλιστεί, αιφνιδίως θα ξεσπάσει εναντίον του η καταστροφή.]

~ Ιώβ 13,20-21 ~

Φως ασεβών σβεσθήσεται, και ουκ αποβήσεται αυτώνη φλόξ. [Το φως της ευτυχίας των ασεβών τελικώς θα σβήσει και αυτή η φλόγα της ευημερίας τους, δεν πρόκειται να διατηρηθεί για πολύ.]

~ Ιώβ 18,5 ~

Διατί ασεβείς ζώσι, πεπαλαίωνται δε και εν πλούτω; Ο σπόρος αυτών κατά ψυχήν, τα δε τέκνα αυτών εν οφθαλμοίς. Οι οίκοι αυτών ευθηνούσι, φόβος δε ουδαμού, μάστιξ δε παρά Κυρίου ουκ έστιν επ' αυτοίς. Η βους αυτών ουκ ωμοτόκησε, διεσώθη δε αυτών εν γαστρί έχουσα και ουκ έσφαλε. Μένουσι δε ως πρόβατα αιώνια, τα δε παιδία αυτών προσπαίζουσιν αναλαβόντες ψαλτήριον και κιθάραν και ευφραίνονται φωνή ψαλμού. Συνετέλεσαν δε εν αγαθοίς τον βίον αυτών, εν δε αναπαύσει άδουε κοιμήθησαν. Λέγει δε Κυρίω· απόστα απ' εμού, οδούς σου ειδέναι ου βούλομαι· τι ικανός, ότι δουλεύσομεν αυτώ; Και τις ωφέλεια, ότι απαντήσομεν αυτώ; Εν χερσί γαρ ην αυτών τα αγαθά, έργα δε ασεβών ουκ εφορά. Ου μην δε αλλά και ασεβών λύχνος σβεσθήσεται, επελεύσεται δε αυτοίς η καταστροφή, ωδίνες δε αυτούς έξουσιν από οργής. Έσονται δε ώσπερ άχυρα υπ' ανέμου ή ώσπερ κονιορτός, ον υφείλετο λαίλαψ. Εκλίποι υιούς τα υπάρχοντα αυτού, ανταποδώσει προς αυτόν και γνώσεται. [Γιατί οι ασεβείς, αντί να τιμωρηθούν από τον Θεό για τις ασέβειές τους, απεναντίας ζουν κατά κανόνα μακράν ζωή, φθάνουν σε βαθύ γήρας και απολαμβάνουν τα αγαθά του πλούτου τους; Οι απόγονοί τους προοδεύουν όπως θέλει η ψυχή τους, βλέπουν τα τέκνα τους ολόγυρά τους και χαίρονται τα μάτια τους. Τα σπίτια τους είναι γεμάτα από αγαθά. Δεν υπάρχει κανένας φόβος πουθενά γι' αυτούς. Ούτε και καμμία τιμωρία στέλλεται εκ μέρους του Κυρίου εναντίον τους. Καμμία από τις αγελάδες τους δεν αποβάλλει. Έγκυος διασώζεται κατά κανόνα από κάθε κίνδυνον, γεννά ομαλώς και δεν αποτυγχάνει. Η οικογένειά τους με τα παιδιά τους, σαν πρόβατα, ζει και ανανεώνεται. Τα παιδιά τους χαρούμενα παίζουν ολόγυρά τους. Αυτοί αφού πάρουν μουσικά όργανα, ψαλτήριον και κιθάραν, διασκεδάζουν και γλεντούν με τα χαρούμενα τραγούδια τους την συνοδεία των μουσικών οργάνων. Έτσι διέρχονται την ζωή τους, φθάνουν στο τέλος του βίου τους βυθισμένοι μέσα στα αγαθά, και αναπαυμένοι κοιμούνται τον ύπνο του θανάτου και κατέρχονται στον άδην. Ασεβείς καθώς είναι, λέγει ο καθένας από αυτούς προς τον Θεόν· Φύγε μακριά από εμένα. Δεν θέλω να γνωρίσω τα θελήματά Σου και τις εντολές Σου. Ποιά ωφέλεια είναι ικανός να μας δώση ο Θεός, ώστε να γίνουμε δούλοι σε Αυτόν; Ποιά ωφέλεια έχουμε να αποκομίσουμε, εάν σπεύσουμε εις απάντηση και υποταγή προς Αυτόν; Αυτά σκέπτονται και λένε οι ασεβείς, διότι έχουν στα χέρια τους άφθονα τα υλικά αγαθά και γιότι φρονούν, ότι ο Θεός δεν επιβλέπει στα άνομα έργα τους και δεν τιμωρεί τους ασεβείς γι' αυτά. Δεν θα μείνουν όμως αιώνιοι και ατιμώρητοι. Ασφαλώς και ανυπερθέτως ο λύχνος της ζωής τους, η ευτυχία και η χαρά τους, θα σβήσουν και θα εκλείψουν. Θα επέλθει εναντίον αυτών η καταστροφή. Θα τους κυριεύσουν ισχυροί πόνοι και ωδίνες από την επερχομένη εναντίον τους Θεία οργή. Θα γίνουν σαν τα άχυρα, τα οποία αφαρπάζει και διασκορπίζει ο άνεμος, η σαν κονιορτός (σκόνη), που τον αφήρπασε και τον διεσκόρπισεν η καταιγίδα. Θα εξανεμιστούν και θα χαθούν τα υπάρχοντά τους. Τίποτε δεν θα απολειφθεί για τα παιδιά τους. Διότι ο Κυριος θα τιμωρήσει τον ασεβή στην παρούσα και στην μέλλουσα ζωή.]

~ Ιώβ 21,7-19 ~

Ουκ έστι χαίρειν τοις ασεβέσιν, είπε Κύριος ο Θεός. [Στους ασεβείς δεν υπάρχει χαρά, είπε ο Κύριος ο Θεός.]

~ Ησαϊας 57,21 ~

Ασεβείς δε ταις χερσί και τοις λόγοις προσεκαλέσαντο αυτόν, φίλον ηγησάμενοι αυτόν ετάκησαν και συνθήκην έθεντο προς αυτόν, ότι άξιοί είσι της εκείνου μερίδος είναι. Είπον γαρ εν εαυτοίς λογισάμενοι ουκ ορθώς· ολίγος εστί και λυπηρός ο βίος ημών, και ουκ έστιν ίασις εν τελευτή ανθρώπου, και ουκ εγνώσθηοαν αλύσας εξ άδου. Ότι αυτοσχεδίως εγεννήθημεν, και μετά τούτο εσόμεθα ως ουχ υπάρξαντες. Δεύτε ουν και απολαύσωμεν των όντων αγαθών και χρησώμεθα τη κτίσει ως εν νεότητι σπουδαίως. [Οι ασεβείς με τα ίδια τους τα χέρια και με τα λόγια τους επέσυραν εναντίον τους τον θάνατο. Τον θεώρησαν φίλο τους και έλυωσαν κάτω από το βάρος της αμαρτίας. Σύναψαν συνθήκη με αυτόν και υπεδουλώθηκαν. Έτσι έδειξαν, ότι είναι άξια θύματα και κτήματα του θανάτου. Οι ασεβείς, εσφαλμένως σκέφτηκαν και είπαν από μέσα τους: ''σύντομη, γεμάτη λύπες και κόπους είναι η ζωή μας. Δεν υπάρχει ελπίδα, ότι θα ζήσουμε πέρα από τον τάφο. Άλλωστε κανείς δεν επανήλθεν από τον άδη, για να γνωστοποίησει σε εμάς τα εκεί. Αυτομάτως και τυχαίως γεννηθήκαμε στον κόσμο. Μετά τον θάνατο θα επανέλθουμε σε τέτοια κατάσταση, σαν μην υπήρξαμε ποτέ. Εμπρός λοιπόν, ας απολαύσουμε τα αγαθά, που υπάρχουν γύρω μας, όσο μπορούμε περισσότερο και σαν με νεανική ορμή, ας χαρούμε τον κόσμο...'']

~ Σοφία Σολομώντος 1,16 και 2,1-2 και 2,6 ~

Ασέβεια είναι η θεωρητική αμαρτία προς τον Θεό. Ασέβεια είναι η άγνοια του Θεού, που καταλήγει στον θάνατο της ψυχής. Αιτία της ασέβειας είναι η λήθη του Θεού. Ο ασεβής δεν θυμάται ότι υπάρχει Θεός, ο οποίος βλέπει τα πάντα και έπεισε τον εαυτόν του, ότι κανένα απ' αυτά που πράττει δεν πέφτει στην αντίληψη του Θεού, προχωρώντας έτσι στην παρανομία.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η ασέβεια αποτελεί αχαριστία και αγνωμοσύνη προς τον Θεό. Είναι το μεγαλύτερο όλων των κακών. Οι σκέψεις του ασεβή είναι πονηρές και οι λογισμοί του σκοτεινοί. Ο ασεβής όλη την ημέρα έχει επιθυμίες κακές και θέτει πάνω από όλα το συμφέρον του. Είναι μολυσμένος και απαίσιος και ο Θεός τον αποστρέφεται.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Τα ίδια αμαρτήματα μπορεί να κάνουμε στον Θεό, σαν και αυτά που κάνουμε στους ανθρώπους. Η βαρύτητα όμως δεν είναι η ίδια. Όση διαφορά υπάρχει μεταξύ Θεού και ανθρώπου, τόση διαφορά υπάρχει και στα αμαρτήματα που γίνονται κατά του Θεού και κατά των ανθρώπων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που ζει με ασέβεια, αγνοεί τον Θεό και ο Θεός τον αγνοεί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι ασεβείς άνθρωποι, ούτε βλέπουν σωστά, ούτε ακούνε ειλικρινά, ούτε μιλάνε καθαρά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εχθρός στον κλέφτη είναι το φως και εχθρός του ασεβούς και αμετανόητου αμαρτωλού, είναι ο ενάρετος και άγιος άνθρωπος, που γίνεται ανυπόφορος γι' αυτόν, μόνο που τον βλέπει...

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ότι δια της αμαρτίας εισάγεται η ασέβεια, η απόδειξη παρέχεται από πολλούς που το έπαθαν αθλίως. Ο Σολομώντας εκείνος, αφού παρέδωσε τον εαυτόν του σε σαρκικές επιθυμίες, ολίσθησε σε ειδωλολατρεία. Ο προδότης Ιούδας αρρωστημένος από φιλαργυρία, περιέπεσε σε Θεοκτονία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ~

Διηγήσεις

Η ασέβεια ενός μουσουλμάνου

Το 2010 ένας μουσουλμάνος μετανάστης, μετέφερε τη γυναίκα του σε ένα μαιευτήριο της Πάτρας για να γεννήσει.

Μόλις έβαλαν τη γυναίκα του στον θάλαμο για να γεννήσει, πρόσεξε ο μουσουλμάνος την εικόνα της Παναγίας στον τοίχο και αμέσως είπε στον υπεύθυνο γιατρό:

- Αυτό το κάδρο (εννοούσε το εικόνισμα) κατέβασέ το αμέσως από κει. Δεν θέλω μόλις γεννηθεί το παιδί μου να δει αυτό το ''πράμα''!

Έγινε μια σχετική φασαρία, η γυναίκα αγχώθηκε και για να μην χειροτερέψουν τα πράγματα, οι υπεύθυνοι δέχθηκαν να κατεβάσουν την εικόνα της Παναγίας (κακώς) με σκοπό να την ανεβάσουν αμέσως μετά. Ο μουσουλμάνος έμεινε να περιμένει στην αίθουσα αναμονής, μέχρι που θα τελείωνε ο τοκετός της γυναίκας του. Μετά από ώρες, βγήκε ο γιατρός και του ανακοίνωσε:

- Η γυναίκα σου γέννησε φυσιολογικά. Εκείνη είναι καλά. Το παιδί σου όμως, γεννήθηκε τυφλό! Όχι μόνο εικόνα της Παναγίας δεν θα δει, αλλά ούτε και τίποτα άλλο στον κόσμο!...

Ο ασεβής Τούρκος

Κάποτε στα Φάρασα, τη μέρα της Αναστάσεως, μπήκε ένας Τούρκος λήσταρχος στην Εκκλησία, την ώρα που τελούσε ο Όσιος Αρσένιος ο Καππαδόκης (1840-1924) τη Θεία Λειτουργία. Μόλις είδε τον Τούρκο αρματωμένο και αδιάντροπο μέσα στο Ναό, τον ειδοποίησε να φύγει αμέσως. Εκείνος όμως δεν έδωσε σημασία. Ο Όσιος συνέχισε ατάραχος τη Θεία Λειτουργία. Όταν βγήκε για τη Μεγάλη Είσοδο, τον είδε ο Τούρκος να μην πατάει στη γη, αλλά να περπατάει στον αέρα. Βλέποντας αυτό το θαύμα άρχισε να τρέμει. Έκανε να φύγει, μα δεν μπορούσε, γιατί ένιωθε δεμένος με ένα αόρατο σχοινί.

Ο Όσιος, αφού μπήκε με τα ''Άγια'' στο Ιερό, έκανε νόημα στον Τούρκο να φύγει. Πραγματικά, την ώρα εκείνη ο λήσταρχος ένιωσε λυμένος.

Τρέμοντας ολόκληρος, βγήκε έξω κι έπεσε κάτω σαν νεκρός. Όταν τελείωσε η Θεία Λειτουργία, βγήκε ο Όσιος Αρσένιος από το ναό, πλησίασε τον Τούρκο, τον σήκωσε και έτσι εκείνος μπόρεσε να στηριχτεί στα πόδια του. Ύστερα του έκανε αυστηρή παρατήρηση, του έδωσε πέντε γρόσια και τον άφησε να φύγει υγιή, αλλά κατατρομαγμένο.

Περί αταξίας-ακαταστασίας

Πώς γίνεται ώστε η φύση ολόκληρη και όλα όσα ανήκουν σε αυτήν, να είναι τόσο σοφά φτιαγμένα, να κινούνται με τόσο θαυμάσια τάξη; Επειδή όλα τα οδηγεί και τα κυβερνεί ο ίδιος ο Δημιουργός. Πώς γίνεται, ώστε στη φύση του ανθρώπου, που είναι η κορωνίδα της

δημιουργίας, να υπάρχει τόση αταξία και διαστροφή; Επειδή ο άνθρωπος ανέλαβε μόνος του την ευθύνη να καθοδηγεί και να κυβερνά τον εαυτόν του, ενάντια στο θέλημα και την σοφία του Δημιουργού...

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Όπου τάξη εκεί και ειρήνη, όπου ειρήνη εκεί και ο Θεός. Όπου αταξία, εκεί και σύγχυση, όπου σύγχυση εκεί και διάβολος.

~ Γέροντας Εφραίμ Αριζόνας ~

Ο άνθρωπος που δεν έχει ένα πρόγραμμα στην καθημερινότητά του και που δεν είναι συνεπής με την εργασία του, ούτε πνευματικά μπορεί να προχωρήσει.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Περί αυστηρότητας

Όταν πρέπει, θα είμαστε αυστηροί, έστω και αν γινόμαστε δυσάρεστοι. Πολλές φορές δεν ωφελούμε με εκείνα που ευχαριστούν, αλλά με εκείνα που στενοχωρούν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο λόγος μας δεν πρέπει να είναι αυστηρός, αλλά συγκαταβατικός, σύμφωνος με την πνευματική κατάσταση των συνομιλητών μας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Επειδή η συμπεριφορά τους (των Κρητών) ήταν αδιάντροπη και πονηρή και ακόλαστη, γι' αυτό συνιστάται έλεγχος απότομος. Τόσα πολλά είχαν. Όταν μάλιστα και ψεύδονται εύκολα και είναι πονηροί και λαίμαργοι και τεμπέληδες, απαιτείται αυστηρός και πληκτικός λόγος. Ένας τέτοιος άνθρωπος, αποκλείεται να σωφρονιστεί με επιείκεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Τόσο η αυστηρότητα όσο και η επιείκεια μπορούν να χρησιμοποιούνται ανάλογα με τον χαρακτήρα του ανθρώπου που θέλουμε να παιδαγωγήσουμε.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αυστηρότητα και οι απειλές βοηθούν τα παιδιά να κόψουν κακές συνήθειες και να αποκτήσουν καλές αρχές. Είναι παιδαγωγικό μέσο που μπορεί να φέρει καρπούς και να απαλλάξει από σοβαρά ελαττώματα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι γονείς να μην προκαλείται με την αυστηρότητά σας τα παιδιά σας, για να μην χάνονται και κάνουν έτσι τα παιδιά τους πιο άγρια. Σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα, πρέπει και να τα συγχωρούν.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο Θεός είναι αυστηρός με τους πνευματικά προχωρημένους, ενώ με τους πνευματικά αδύναμους, είναι επιεικείς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να επιτιμάς με ηρεμία, να επαινείς εκπαιδεύοντας. Και αυτά να τα κάνεις με μέτρο, αλλά να επιτιμάς πατρικώς και να επαινείς με σοβαρότητα. Ούτε να είσαι πολύ μαλακός, ούτε πολύ αυστηρός και στυφός. Αλλά το ένα να το κάνεις με επιείκεια και το άλλο με φρόνηση. Και τα δύο να τα κάνεις με φιλοσοφία.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Εγώ κρίνω, ότι κάνει το ίδιο σφάλμα και εκείνος, που δεν επιπλήττει τους σφάλλοντες και εκείνος που είναι υπερβολικός στις τιμωρίες.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να μην προσέχεις και να μην κρίνεις τα φταιξίματα και τις αμαρτίες των άλλων, ούτε να υπερηφανεύεσαι ή να κενοδοξείς, αλλά να είσαι αυστηρός μόνο για τις δικές σου αμαρτίες.

~ ΆγιοςΙσαάκοΣύρος ~

Τα (αυστηρά) επιτίμια που επιβάλλονται από ορισμένους πνευματικούς κατά την εξομολόγηση και οι οποίοι, είτε από υπερβάλλοντα ζήλο, είτε από άγνοια, εξαντλούν τα όρια της τιμωρίας, αντί να κάνουν καλό, διαπράττουν έγκλημα. Εγώ, πάντα τους φωνάζω και τους συμβουλεύω: Όχι μεγάλες τιμωρίες. Αλλά σωστές συμβουλές. Γιατί, οι μεγάλες τιμωρίες, τροφοδοτούν τον άλλο (το διάβολο) με πλούσια πελατεία. Και αυτός, αυτό περιμένει. Αυτό καραδοκεί και έχει πάντα ανοιχτές τις αγκάλες του για να τους δεχτεί! Και τους τάζει, μάλιστα, λαγούς με πετραχήλια...

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Κοίταξε, έχω τυπικό πρώτα να δώσω στον άλλον να καταλάβει, ότι χρειάζεται το μάλωμα και ύστερα να τον μαλώσω. Καλά δεν κάνω; Εγώ, επειδή μαλώνω τον άλλον, όταν βλέπω να κάνει κάτι βαρύ, γίνομαι κακός. Αλλά τι να κάνω; Να αναπαύω καθέναν στο πάθος του, για να είμαι τάχα καλός μαζί του, και μετά να πάμε όλοι μαζί στην κόλαση; Ποτέ δεν με πειράζει η συνείδηση, όταν μαλώνω κάποιον ή του κάνω παρατήρηση και εκείνος στενοχωριέται, γιατί από αγάπη το κάνω, για το καλό του. Βλέπω, ότι δεν καταλαβαίνει πόσο πλήγωσε τον Χριστό με αυτό που έκανε, γι' αυτό τον μαλώνω. Εγώ πονάω, λειώνω εκείνη την ώρα, αλλά δεν με πειράζει η συνείδηση, γιατί τον μάλωσα. Μπορώ να πάω να Κοινωνήσω ήσυχος, χωρίς να εξομολογηθώ. Νιώθω μέσα μου μια παρηγοριά, μια χαρά. Γιατί για μένα παρηγοριά και χαρά είναι η σωτηρία της ψυχής. Όταν βλέπω ότι η ψυχή είναι ευαίσθητη ή συγκλονίζεται ολόκληρη από την συναίσθηση του σφάλματός της, τι να πω; Τότε την παρηγορώ, για να μην πέσει στην απελπισία. Όταν όμως βλέπω πέτρα την καρδιά, τότε μιλώ αυστηρά, για να την ταρακουνήσω. Αν ένας προχωράει προς τον γκρεμό και του λέω: «προχώρα, πολύ καλά πας», δεν εγκληματώ; Το κακό με μερικούς είναι που δεν πιστεύουν, όταν τους λες να μην ανησυχούν και βασανίζονται. Αν δω κάτι κακό, πως δεν θα το πω; Πως να αφήσεις τον άλλον να πάει στην κόλαση; Όταν έχεις ευθύνη, θα βάλεις και τις φωνές, όταν χρειάζεται. Για μένα πιο καλά είναι να μην μιλάω, αλλά δεν μπορώ, όταν έχω ευθύνη.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι γονείς κατσαδιάζουν τα παιδιά τους για το παραμικρό. Είναι σαν να μην ξέρουν πως γίνεται να τα μιλά ήσυχα και τρυφερά. Όταν είναι αναγκαίο να θέσει ένας γονιός όρια πειθαρχίας σ' ένα παιδί, το παιδί πρέπει να νιώθει ότι πίσω από την αυστηρότητα υπάρχει αγάπη. Είναι μεγάλο λάθος να τιμωρείς τα παιδιά τη στιγμή που κάνουν κάτι κακό, διότι τίποτα δεν πετυχαίνεις έτσι.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Η αυστηρότητα προς τους πλησίον μας είναι επικίνδυνη. Ο αυστηρός άνθρωπος μπορεί να προοδεύσει μονάχα μέχρις ενός σημείου, και παραμένει απλά στο επίπεδο της φυσικής εγκράτειας. Πρέπει κανείς να είναι ευγενής, πράος και φιλεύσπλαχνος στις σχέσεις του με τους ανθρώπους.

~ Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσας ~

Το γνώρισμα όλων των μεγάλων Αγίων μας ήταν, ότι ήταν πολύ αυστηροί στον εαυτό τους και πολύ επιεικείς στους άλλους ανθρώπους. Εμείς είμαστε πολύ αυστηροί στους άλλους, αλλά πολύ επιεικείς στον εαυτόν μας.

~ Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος ~

Όσο πιο αυστηρός είσαι στον εαυτόν σου, τόσο πιο επιεικής είσαι για τους άλλους. Και όσο πιο επιεικής είσαι για τον εαυτόν σου, τόσο πιο αυστηρός είσαι για τους άλλους.

~ π. Ευσέβιος Ματθαιόπουλος ~

Αυτός που είναι πολύ σκληρός με τους άλλους φανερώνει, ότι δεν ασχολείται με τον εαυτόν του, δεν γνωρίζει τα χάλια του.

~ π. ΒαρνάβαςΓιάγκου ~

Περί αυταπάρνησης

Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι. Ος γαρ αν θέλη την ψυχήν αυτού σώσαι, απολέσει αυτήν· ος δ' αν απολέση την ψυχήν αυτού ένεκεν εμού, ευρήσει αυτήν. [Όποιος θέλει πράγματι να Με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον αμαρτωλό εαυτόν του, ας προετοιμαστεί να υποστεί πολλές θλίψεις και αυτόν ακόμη τον σταυρικόν θάνατο και ας με ακολουθήσει. Διότι εκείνος που θέλει να σώσει την ζωή του αρνούμενος Εμένα, θα την χάσει. Όποιος όμως θυσιάσει την ζωή του ένεκα της πίστεώς του σε Εμένα, αυτός θα κληρονομήσει την μακαρία και αιωνία ζωή.]

~ Κατά Ματθαίον 16,24-25 ~

Μέγας είναι εκείνος, που απαρνείται κατά τρόπον θεάρεστο τα χρήματα. Άγιος όμως είναι εκείνος, που απαρνείται το δικό του θέλημα. Ο μεν πρώτος θα λάβει εκατονταπλάσια είτε με χρήματα είτε με χαρίσματα, ενώ ο δεύτερος, θα κληρονομήσει ζωή αιώνια.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Αν δεν γκρέμιζα συθέμελα ολόκληρο το οικοδόμημα του θελήματός μου, δεν θα μπορούσα να οικοδομήσω πνευματικά τον εαυτό μου. Αν δηλαδή, δεν εγκατέλειπα κάθετι,

που από το δικό μου θέλημα, μου φαινόταν καλό, δεν θα μπορούσα ν' αποκτήσω τις αρετές.

~ Όσιος Αλώνιος ~

Εκείνος που δεν εγκαταλείπει το θέλημά του, για χάρη του θελήματος του Θεού, πεδικλώνεται στα δικά του έργα και γίνεται υποχείριος των δαιμόνων.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Τίποτε δεν θα χάσεις από όσα θα θυσιάσεις για χάρη του Κυρίου. Διότι θα σου ανταποδοθούν εκατονταπλάσια.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Όσοι με πολλή αγάπη, υποδούλωσαν την ελευθερία τους στον Θεό, αυτοί έφτασαν στο ''καθ' ομοίωσιν''.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Όταν υπάρχει αυταπάρνηση και ο άνθρωπος ξεπερνά τα όρια της αντοχής του, αγωνιζόμενος με ταπείνωση και φιλότιμο, τότε έρχεται σ' αυτόν Θεία δύναμη, υπερφυσική.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσοι δεν θυσιάζουν και την σωματική τους υγεία, για την αγάπη του Χριστού, καταφρονώντας την σωματική τους ανάπαυση, ανάπαυση πνευματική δεν βρίσκουν, ούτε σ' αυτήν την ζωή, ούτε στην μέλλουσα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος αδιαφορεί για τον εαυτόν του, από αγάπη προς τους άλλους, το μεγάλο ενδιαφέρον του Θεού βρίσκεται μαζί του και όλοι οι άνθρωποι ενδιαφέρονται γι' αυτόν.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν πετάς τον εαυτόν σου, πετιέται μέσα σου ο Χριστός. Όταν ο άνθρωπος βγάζει τον εαυτόν του από κάθε ενέργειά του και κόβει το θέλημά του, τότε δουλεύει σωστά και τότε οπωσδήποτε θα έχει Θείο φωτισμό και θα υπάρχει πνεύμα συνεννοήσεως. Γιατί όταν βγάζει την δική του ιδέα, έρχονται Θείες ιδέες...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η γυναίκα, επειδή έχει θυσία στην φύση της, έχει και πολλή αυταπάρνηση, την οποία δεν έχει ο άνδρας, παρ' όλο τον ανδρισμό που έχει εκ φύσεως.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πέτα το εγώ σου. Μην το λυπάσαι. Και άμα το πετάξεις, ξέρεις που θα το βρεις; Στην αγκαλιά του Θεού. Αν ο άνθρωπος πετάξει τον εαυτό του, τότε ο Θεός του τα δίνει όλα, κατά τρόπο θαυμαστό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αυταπάρνηση είναι το κλειδί, με το οποίο ανοίγονται τα απόκρυφα ταμεία των πνευματικών θησαυρών της γνώσεως και της Θείας αγάπης. Με το ίδιο κλειδί κλείνει και η θύρα της αγνωσίας και της ψυχρότητας που είχαμε μέχρι τότε.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο περισσότερο κανείς κόβει και ταπεινώνει το θέλημά του, τόσο περισσότερο οδηγείται στην προκοπή. Ενώ αντίθετα, όσο περισσότερο επιμένει στο δικό του θέλημα, τόσο περισσότερο προκαλεί στον εαυτό του προσβολή και ζημιά. Μη θέλεις λοιπόν να είσαι δούλος στο δικό σου θέλημα, αλλά προτίμησε να γίνεις υπάκουος στο θέλημα του Θεού.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Πρόσεχε καλά, αν προσφέρεις τον εαυτόν σου στο Θεό, δεν πρέπει να είσαι προσκολημμένος στα κτίσματα (η καρδιά σου πρέπει να είναι ξεκολημμένη από την αγάπη κάθε κτίσματος), διαφορετικά δεν προσφέρεις τον εαυτόν σου, αλλά τα κτίσματα στα οποία είναι προσκολημμένη η θέλησή σου, πράγμα που δεν είναι αρεστό στον Θεό και είναι το ίδιο, σαν να Τον κοροϊδεύεις.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το να νικήσουμε και να νεκρώσουμε τα θελήματά μας και τις ορέξεις μας, όσο και αν είναι μικρές, είναι άξιο μεγαλυτέρου επαίνου, παρά το να καταπολεμήσουμε πολλά κάστρα, να κατατροπώσουμε δυνατά στρατόπεδα με τα όπλα στα χέρια και το να κάνουμε θαύματα ή να αναστήσουμε νεκρούς!...

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Μην κάνεις ποτέ εκείνο που θέλεις, αλλά ας κάνεις ο Θεός εκείνο που θέλει σε σένα. Η θέλησή σου, ας είναι πάντοτε ελεύθερη από τον εαυτόν σου, δηλ. να μην θέλεις ποτέ κανένα πράγμα. Και αν τυχόν θελήσεις κάτι, ας είναι τέτοιου είδους, ώστε αν δεν γίνει εκείνο που θέλησες, να μην λυπηθείς και να μείνει το πνεύμα σου τόσο ήσυχο, σαν να μην θέλησες τίποτε.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Το να μην έχουμε κανένα θέλημα, μπορεί να γίνει μ' ένα τρόπο απαλό· με την αγάπη στον Χριστό και την τήρηση των εντολών Του.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο Χριστός δεν είπε απλώς να μην λυπάται κανείς τον εαυτόν του, αλλά είπε το πολύ περισσότερο: ''Να απαρνηθεί τον εαυτόν του'' δηλ. να μην έχει τίποτε κοινό προς τον εαυτόν του, αλλά να τον παραδίνει για τον Χριστό, σε κινδύνους, σε αγώνες. Τέτοια είναι η στάση του, σαν να πάθαινε κάποιος άλλος αυτά. Και δεν είπε: ''Ας αρνηθεί'', αλλά είπε: ''Ας απαρνηθεί''. Με την μικρή προσθήκη δείχνει τον υπερβάλλοντα βαθμό της θυσίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Λέει ο Χριστός: ''Αυτός που θέλει να σώσει την ψυχή του πρέπει να την χάσει. Αυτός, ο οποίος χάσει την ψυχή του για Μένα, αυτός θα την σώσει'' (Λουκά 9,24). Δίδαξε δηλ. ότι μόνο με την αυταπάρνηση μπορούμε να σωθούμε.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Αν δεν κόψεις το θέλημά σου, αν δεν τρίψεις το πρόσωπό σου μέσα στην λάσπη να ταπεινωθείς, προκοπή δεν θα κάνεις.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας, ότι πρέπει να χύσεις αίμα, για να λάβεις πνεύμα. Πρέπει λοιπόν να χύσουμε αίμα, για να λάβουμε πνεύμα σοφίας, συνέσεως, φόβου Θεού, πραότητας, αγάπης... Και πώς θα χύσουμε τα αίμα μας; Με το να κόψουμε το θέλημά μας και με το να κάνουμε υπακοή.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Ο άνθρωπος σ' αυτόν τον κόσμο επιθυμεί διάφορα: επιθυμεί την ανάπαυση, τη χαρά, τις διασκεδάσεις, θέλει να καλοτρώει, να θυμώνει, να βρίζει, να κλέβει, να χτυπά... Όλα αυτά είναι στην εξουσία του να τα κάνει. Αν όμως όλα αυτά τα στερηθεί και πιέζει την θέλησή του, ώστε να μην τα κάνει, θάβει το θέλημά του. Και αν τον βρίσουν, δεν ομιλεί, εάν τον αδικήσουν, χαίρεται, αν του πουν λόγο σκληρό, μακροθυμεί και ο,τιδήποτε και αν του συμβεί, υπομένει. Όσο καταφρονείται και θάβει το θέλημά του, τόσο περισσότερο πνευματικό καρπό θα φέρει.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Κύριε, όπως Εσύ Σταυρώθηκες, θα σταυρώσω και εγώ τον εαυτόν μου, τον αμαρτωλό εαυτόν μου, τα πάθη μου και τις κακές επιθυμίες.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Κανένας δεν σώθηκε με την ανάπαυση. Κανένας δεν σώθηκε με τα χάδια. Και όσοι τα γύρεψαν, χάθηκαν. Όποιος όμως υπομένει τις ύβρεις, τις θλίψεις και τα λυπερά... εκείνος βλέπει τον Χριστό μέσα στην καρδιά του. Τον βλέπει μπροστά Του με τον ακάνθινο στέφανο, ημίγυμνο, με δεμένα τα χεράκια Του, με τον κάλαμο στο δεξιό Του χέρι, χαμηλωμένα τα ματάκια Του, περίλυπο το προσωπάκι Του και αιματωμένο, ξιπόλυτος με ένα κόκκινο φόρεμα, αιματωμένο πάνω σε μια ξερή πέτρα περιφρονημένος, σαν κατάδικος και θα του λέει: "μην λυπάσαι τέκνο μου, γι' αυτά που συμβαίνουν. Μην παραπονιέσαι και θλίβεσαι. Διότι κοίτα και Εμένα, σε τι θέση βρίσκομαι για την αγάπη σου; Για σένα φορώ αυτό το ακάνθινο στέφανο, για σένα στάζουν αυτά τα αίματα από την κορυφή Μου. Για σένα μου έβαλαν αυτό το κοροϊδευτικό φόρεμα. Εσύ τι παραπονιέσαι, πώς σε έβρισαν ή πώς σε αδίκησαν ή πώς υποφέρεις; Δες Εμένα και παρηγορήσου...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Η πείρα των Γερόντων μας διαβεβαιώνει, ότι εκείνος που δεν έμαθε πρώτα να κόβει το θέλημά του, δεν θα μπορέσει ποτέ να νικήσει τον θυμό, την οργή, τη λύπη ή το πνεύμα της πορνείας, ούτε θα καταφέρει να τηρήσει την αληθινή ταπείνωση της καρδιάς και το πνεύμα της αδελφικής αγάπης και ομόνοιας.

~ Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος ~

Αυταπάρνηση σημαίνει ανυπακοή στον εαυτόν μας και υπακοή στο Θεό, στο νόμο Του και τις εντολές Του.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Η εκκοπή του θελήματος και η απάρνηση του «εγώ», διώχνουν από τη ψυχή την εμπάθεια. Και τότε στην καρδιά εγκαθίστανται η καθαρότητα και η ειρήνη, οι ύψιστοι στόχοι της ζωής.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Η απάρνησή του θελήματός μας είναι θυσία ευάρεστη στον Θεό, που ανταμείβει με την Θεία παρηγοριά. Παραμελώντας κανείς ευκαιρίες απαρνήσεως του θελήματός του, φανερώνει ότι υπολογίζει πρώτα να ευαρεστήσει τον εαυτόν του και έπειτα να ευαρεστήσει τον Θεό.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Για να ακολουθήσουμε τον Χριστό, πρέπει πρώτα ν' απαρνηθούμε το λογισμό και το θέλημά μας. Ο λογισμός και το θέλημα της πεσμένης φύσεως, έχουν ολοκληρωτικά δηλητηριαστεί και αλλοιωθεί από την αμαρτία, γι' αυτό ποτέ δεν μπορούν να ταυτιστούν με τη σκέψη και το θέλημα του Θεού.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Τίποτε να μην κάνεις σύμφωνα με το θέλημά σου, αλλά σε κάθε τόπο να αισθάνεσαι την παρουσία του Θεού και γι' αυτό να κάνεις τα πάντα, σαν να βρίσκεσαι ενώπιον του Θεού και όχι ενώπιον των ανθρώπων.

~ Άγιος Ανδρόνικος της Μονής Γκλίνσκ ~

Όπως ο Αβραάμ προθυμοποιήθηκε να θυσιάσει στον Θεό τον μονογενή του Ισαάκ, έτσι και εμείς πρόθυμοι να θυσιάζουμε, για χάρη του Θεού, κάθε εγκόσμια αγάπη, κάθε αντικείμενο που μας ελκύει και μας χαροποιεί. Προκειμένου να υπακούσουμε στο θείο θέλημα, ας στερηθούμε ο,τιδήποτε μας είναι προσφιλές. Πρόσφερε λοιπόν ολοπρόθυμα τον εαυτόν σου στα καλά έργα, τα σύμφωνα με το Ευαγγέλιο.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Να υποταχτείς και να απαρνηθείς το θέλημά σου. Αυτό θα είναι το καλύτερο. Εάν φερθείς έτσι, στο μέλλον για όλα θα νοιώθεις καλά και χαρούμενα.

~ Όσιος Ισαάκιος της Όπτινα ~

Τίποτα δεν ωφελεί τόσο τους ανθρώπους, όπως το να κόψουν το θέλημά τους. Πραγματικά, προοδεύει κανείς από αυτό το πράγμα σχεδόν περισσότερο από όσο για οποιαδήποτε άλλη αρετή. Και όπως ακριβώς ο άνθρωπος, που περπατάει στο δρόμο και βρίσκει ένα μονοπάτι και το ακολουθεί, με εκείνο το μονοπάτι κερδίζει πολύ μεγάλο μέρος από το δρόμο, το ίδιο συμβαίνει και με αυτόν που ακολουθεί το δρόμο της ''εκκοπής του θελήματος''. Γιατί με το να κόβει κανείς το θέλημά του, αποκτά την ''απροσπάθεια'' και από την ''απροσπάθεια'' έρχεται, με την Χάρη του Θεού, σε τέλεια ''απάθεια''. Μπορεί δε σε μικρό χρονικό διάστημα, να κόψει κανείς δέκα θελήματα. Και σας λέω πως: κάνει ένα μικρό περίπατο και βλέπει κάτι και του λέει ο λογισμός: ''κοίταξε εκεί''. Και λέει στο λογισμό: ''όχι δεν κοιτάζω καθόλου''. Και κόβει το θέλημά του και δεν προσέχει. Πάλι συναντά μερικούς που κουβεντιάζουν και του λέει ο λογισμός: ''πες και εσύ αυτό''. Και κόβει το θέλημά του και δεν το λέει. Πάλι του λέει ο λογισμός: ''πήγαινε και ρώτησε τον μάγειρα τι μαγειρεύει''. Και δεν πάει, αλλά κόβει το θέλημά του. Βλέπει κάτι και του λέει ο λογισμός: ''ρώτησε ποιός

το έφερε''. Και κόβει το θέλημά του και δεν ρωτάει. Και έτσι, κόβοντας συχνά πυκνά το θέλημά του, συνηθίζει να το κόβει. Και, αρχίζοντας από τα μικρά, φτάνει να κόβει με άνεση και χαρά και τα μεγάλα. Έτσι καταλήγει, να μην έχει καθόλου θέλημα, αλλά οτιδήποτε συμβεί, τον αναπαύει, σαν να γίνεται, με το θέλημά του. Και, χωρίς να θέλει ο ίδιος να κάνει το θέλημά του, βρίσκεται πάντοτε να το κάνει. Γιατί, για όποιον δεν έχει δικό του θέλημα, κάθε τι που γίνεται, είναι και δικό του. Και με αυτό τον τρόπο φτάνει, να μην έχει ''προσπάθεια'' και από την ''απροσπάθεια'' έρχεται στην ''απάθεια''.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Η αυταπάρνηση πρέπει να καλλιεργήται μετά διακρίσεως, διότι διαφορετικά φθάνουμε στην αυτοκτονία.

~ Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής ~

Ο άνθρωπος με την αυταπάρνηση, αρνούμενος δηλαδή το δικό του θέλημα, γνώριζει το θέλημα του Θεού.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός ~

Σε κάθε εκκοπή θελήματος σου, λογίζεσαι μάρτυρας ενώπιον του Θεού.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Το όλο ζήτημα είναι, να μας ''ανοίξει'' ο Χριστός τον νου. Αλλά για να τον ανοίξει, χρειάζεται να Του δώσουμε το κλειδί. Και το κλειδί δεν είναι άλλο, παρά ο εαυτός μας. Να δώσουμε στο Χριστό τον εαυτόν μας και τα θελήματά μας, για να τα επεξεργαστεί Αυτός, κατά τον δικό του τρόπο. Εάν όμως κρατήσουμε το δικό μας θέλημα, κλειδί στα χέρια του Χριστού δεν δίνουμε και δεν θα μπορέσουμε να πετύχουμε τίποτα το σπουδαίο...!!!

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Δεν υπάρχει τίποτε ανώτερο από την εκκοπή του θελήματος. Δεν υπάρχει μεγαλύτερος στέφανος για να πάρει ο άνθρωπος, από την εκκοπή του θελήματος. Τίποτε ανώτερο! Είναι ίσο με το μαρτύριο! Γιατί στο μαρτύριο, μαρτυρεί μια μέρα ο άνθρωπος, ενώ στην εκκοπή του θελήματος, μαρτυρεί όλη του τη ζωή.

~ Γέροντας Ευμένιος Σαριδάκης ~

Μόνο όταν ελευθερωθούμε από τους λογισμούς, τις ιδέες και τα θελήματά μας, θα μπορέσουμε να ζήσουμε με κάθε καθαρότητα στην «ατμόσφαιρα» του Θεού.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δεν ήρθα, για να επιβάλλω το θέλημά μου στον άλλον, αλλά για να τον υπηρετήσω, κατά το υπόδειγμα του Χριστού. Προσπαθείστε να ενεργείτε κατ' αυτόν τον τρόπο και θα δείτε ότι η Χάρη του Θεού, θα είναι μαζί σας. Ακολούθως, υιοθετείστε αυτήν την στάση σε κάθε στιγμή της ζωής σας.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Αν αρνείστε το προσωπικό σας θέλημα, αναζητώντας το θέλημα του Θεού, ο Θεός θα είναι μαζί σας. Αν επιμένετε ν' ακολουθείτε το δικό σας λογισμό, ο Θεός θα σας εγκαταλείψει...

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Η εκκοπή του ιδίου θελήματος, λογίζεται ως μαρτύριο.

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Περί αυτάρκειας

Ει γαρ η προθυμία πρόκειται, καθό εάν έχη τις ευπρόσδεκτος, ου καθό ουκ έχει. [Διότι, όταν η προθυμία υπάρχει, τότε είναι κανείς ευπρόσδεκτος με ό,τι έχει, και όχι με ό,τι δεν έχει.]

~ Προς Κορινθίους Β' 8,12 ~

Εγώ έμαθον εν οις είμι αυτάρκης είναι. [Εγώ έμαθα να αρκούμαι σε όσα έχω, σε όποιες περιστάσεις και αν βρίσκομαι.]

~ Προς Φιλιππησίους 4,11 ~

Να μην επιθυμούμε περιττά πράγματα, αλλά να είμαστε αυτάρκεις. Αυτός που αγαπάει να ζει με αυτάρκεια, είναι πλουσιότερος όλων.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αυτάρκεια είναι και τροφή και ευχαρίστηση και υγεία μαζί. Ενώ εκείνος που έχει ανάγκη πολλών πραγμάτων, αναγκάζεται να κολακεύει πολλούς ανθρώπους και να τους περιποιείται με πολλή δουλοπρέπεια.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αυτάρκεια καθορίζεται από την ύπαρξη των αγαθών εκείνων, που είναι απαραίτητα για να ζει κανείς. Υπολογίζεται με τα χρειαζούμενα και όχι με όσα προκαλούν ηδονή. Μιλάω για τροφή και όχι για τρυφή. Για ρούχα και όχι για στολισμό... Ας αποβάλουμε λοιπόν το περιττό από τη φύση μας και ας αποδεχθούμε μόνο το αναγκαίο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όταν ο άνθρωπος αρκείται στα λίγα, τότε είναι πραγματικά ελεύθερος. Όταν όμως έχει ανάγκη από πολλά, τότε είναι χειρότερος από αιχμάλωτο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο ολιγαρκής, αυτός που ζει με αυτάρκεια, δεν φοβάται καμμία απότομη μεταβολή της καταστάσεώς του, ενώ εκείνος που έχει σκορπίσει τα χρήματά του στον φιλήδονο και έκλυτο βίο, αν κάποτε του συμβεί, λόγω δυσκόλων περιστάσεων να φτωχύνει, θα προτιμήσει να πεθάνει, παρά να υποφέρει αυτήν την μεταβολή, επειδή είναι απροετοίμαστος και αγύμναστος.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτάρκεια είναι το να μην έχει κανείς ούτε λιγότερα, ούτε περισσότερα από τα αναγκαία. Η αυτάρκεια έχει διαφορετική σημασία για τον καθένα, ανάλογα με την κατάσταση και τη συνήθεια του σώματος και την ανάγκη που έχει κάθε φορά.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν πρέπει να φροντίζουμε, να έχουμε περισσότερα από τα αναγκαία, για να ζούμε. Ούτε για το περίσσευμα, ούτε για την πολυτέλεια να φροντίζουμε.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Αυτάρκεια είναι η συνήθεια να αρκείσαι σε αυτά που έχεις ανάγκη και μέσω αυτής να αποκτάς όσα συντελούν, στο να έχεις μια ευτυχισμένη ζωή. Γιατί αυτός που ζει με αυτάρκεια, δεν ανησυχεί από τις μεταβολές των καταστάσεων.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Εγώ τόσα πράγματα μόνο κρατώ, όσα μου είναι εντελώς απαραίτητα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο αυτάρκης επειδή δεν έχει ανάγκη από τίποτα, είναι πιο κοντά από τους άλλους στο Θεό.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Να θεωρείς αναγκαίο το να έχεις τα απαραίτητα για τα προς το ζην, αλλά άφησε το Θεό, να μεριμνά γι' αυτό.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Εκείνοι που νομίζουν δυστυχία, το να χάσουν χρήματα ή παιδιά ή δούλους ή ένα άλλο στοιχείο της περιουσίας τους, ας γνωρίζουν, ότι πρώτα πρέπει να αρκούνται σε εκείνα που δίνει ο Θεός. Και όταν πρέπει να τα δώσουν πίσω, να είναι πρόθυμοι και να το κάνουν με αγαθή γνώμη και να μη στενοχωρούνται καθόλου για τη στέρηση και επιστροφή τους. Γιατί αφού έκαναν χρήση ξένων πραγμάτων, τα έδωσαν πάλι πίσω.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Εκείνοι που ζουν μετρημένη και περιορισμένη ζωή και από κινδύνους γλυτώνουν και δεν έχουν ανάγκη από φύλακες. Με το να νικούν την επιθυμία σε όλες τις περιπτώσεις, βρίσκουν το δρόμο προς το Θεό εύκολα.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Περί αυτογνωσίας

Περικοπές

Κακός μεθ' ύβρεως πράσσει κακά, οι δε εαυτών επιγνώμονες σοφοί. [Ο αμετανόητος κακός άνθρωπος διαπράττει με θρασύτητα το κακό και καυχάται γι' αυτό. Όσοι όμως έχουν αυτογνωσία, είναι σοφοί και ταπεινόφρονες.]

~ Παροιμίες 13,10 ~

Εκείνος γνωρίζει από όλους καλύτερα τον εαυτόν του, αυτός που δεν έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτόν του και ότι είναι ένα τίποτα. Περισσότερο από όλους δεν γνωρίζει τον εαυτόν του, εκείνος που υπερηφανεύεται.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Όταν ανακαλύψεις την πόρτα της καρδιάς σου, τότε ανακαλύπτεις την πύλη του ουρανού. Η άγνοια του εαυτού μας είναι αποτέλεσμα διεφθαρμένης προαιρέσεως. Επειδή έχουμε τόση κακία, ούτε τής ψυχής μας την απρέπεια αντιλαμβανόμαστε, ούτε την ασχήμιά της κατανοούμε.

~ ΙερόςΧρυσόστομος ~

Τίποτα δεν κάνει τον άνθρωπο να αγνοεί τόσο τον εαυτόν του, όσο όταν προσηλώνεται στα βιοτικά πράγματα. Και τίποτα πάλι δεν τον κάνει να προσηλώνεται τόσο στα βιοτικά πράγματα, όσο όταν αγνοεί τον εαυτόν του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η άγνοια του εαυτού μας είναι αποτέλεσμα διεφθαρμένης προαιρέσεως.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Γνώρισε τον εαυτό σου. Αυτό είναι η όντως αληθινή ταπείνωση, που διδάσκει την ταπεινοφροσύνη και συντρίβει την καρδιά. Και να εργάζεσαι γι' αυτό το πράγμα και να το φυλάγεις. Αν όμως δε γνώρισες ακόμη τον εαυτό σου, τότε ούτε τι είναι ταπείνωση γνωρίζεις, ούτε άρχισες την αληθινή πνευματική εργασία και φύλαξη. Γιατί το να γνωρίσεις καλά τον εαυτό σου είναι ο σκοπός και η ολοκλήρωση της εργασίας των αρετών.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Εκείνος που γνώρισε τον εαυτόν του, τερμάτισε όλα τα κατά Θεόν έργα του και μπήκε στον άγιο τόπο του Θεού, δηλαδή στη νοερή εργασία του Πνεύματος και στο Θεϊκό λιμάνι της απάθειας και της ταπεινώσεως. Εκείνος όμως, που δεν έφτασε να γνωρίσει τον εαυτό του δια μέσου της ταπεινοφροσύνης και της γνώσεως, βαδίζει ακόμη στη ζωή του με μόχθο και ιδρώτα. Αυτό υπαινίσσεται ο Δαβίδ όταν λέει: «Αυτόν τον κόπο αντιμετωπίζω, ώστε να μπω στον άγιο τόπο του Θεού.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Όποιος αξιώθηκε να δει τον πραγματικό εαυτόν του, είναι ανώτερος από εκείνον που αξιώθηκε να δει Αγγέλους. Η αυτογνωσία είναι το Α και το Ω της αγιότητας.

~ Άγιος Νικήτας ο Στηθάτος ~

Ο άνθρωπος που δεν γνωρίζει τον εαυτόν του, είναι αλαζόνας, κορδώνεται, συμπεριφέρεται άσχημα και ασεβεί απέναντι στον Θεό. Υπερηφανεύεται πως είναι τάχα κάτι μεγάλο, ενώ είναι μηδαμινός και υψώνει τον εαυτόν του, ενώ είναι ο τελευταίος όλων. Προβάλλεται μέσα στην άγνοιά του και όταν μιλάει, αποκαλύπτεται η ανοησία του. Όποιος δεν γνωρίζει τον εαυτόν του, πάντοτε αμαρτάνει προς τον Θεό και έτσι απομακρύνεται περισσότερο απ' Αυτόν, διότι δεν γνωρίζει τη φύση των πραγμάτων και πως έχουν στα αλήθεια, αυτά καθεαυτά. Είναι ανήμπορος να εκτιμήσει και να διακρίνει τα ευτελή από τα πολύτιμα, τα άξια από εκείνα που δεν έχουν αξία και τα τίμια, από εκείνα που στερούνται

τιμής. Έτσι φθείρεται, εκδαπανάται στα μάταια και μηδαμινά, ενώ δεν νοιάζεται για αιώνια όντας πραγματικά αδιάφορος γι'αυτά.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όποιος αγνοεί τον εαυτόν του, αγνοεί και τον Θεό. Ο άνθρωπος δίχως την επίγνωση του εαυτού του, πλανιέται μέσα στις ίδιες του τις σκέψεις, κυριολεκτικά αιχμαλωτίζεται από ποικίλλα πάθη, τυραννιέται από ορμητικές επιθυμίες, καταγίνεται με πολλά και μάταια, διανύει ζωή όχι ομαλή, αλλά άτακτη και πολυπράγμονη, σφάλλει σε όλα. Παραπαίει στον δρόμο της ζωής του, κλονιζόμενος σε κάθε του βήμα, σκοντάφτει, πέφτει και συντρίβεται. Ο ίδιος ποτίζει τον εαυτόν του καθημερινά με θλίψη και πίκρα, γεμίζει την καρδιά του με οδύνη και γενικά ζει βίο αβίωτο.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Όποιος δεν αγωνίστηκε (πνευματικά), δεν γνώρισε τον εαυτό του.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Οι άνθρωποι ταξιδεύουν για να θαυμάσουν τα ψηλά βουνά, τα κύματα της θάλασσας, τα βιαστικά ποτάμια, την απεραντοσύνη του ωκεανού, των αστεριών τη φωτεινή πορεία και όμως τον εαυτό τους, τον προσπερνούν χωρίς δεύτερη ματιά.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Ο Θεός είναι μέσα στον άνθρωπο. Ο άνθρωπος όμως πολλές φορές, βρίσκεται έξω από τον εαυτόν του.

~ Ιερός Αυγουστίνος ~

Όσο αξίζει η μια γνώση του εαυτού μας, δεν αξίζουν όλου του κόσμου οι γνώσεις. Αν μερικοί γνώριζαν τον εαυτόν τους, θα έβλεπαν τα χάλια τους και δεν θα μιλούσαν καθόλου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν γνωρίσεις τον εαυτόν σου, θα δεις ότι δεν έχεις τίποτα δικό σου και τίποτα δεν μπορείς να κάνεις, χωρίς τη βοήθεια του Θεού. Αν λοιπόν καταλάβεις, πως ότι καλό κάνεις, είναι από το Θεό και όσες χαζομάρες κάνεις, είναι δικές σου, τότε θα πάψεις να έχεις εμπιστοσύνη στον εαυτόν σου και θα απαλλαγείς από την αυτοπεποίθηση. Στρέψε όλο το είναι σου, στο Θεό!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στον αρχάριο, στο μικρό παιδί και στον πολύ ευαίσθητο, ο Θεός δεν επιτρέπει να δουν καλά τον εαυτόν τους, γιατί θα πέσουν σε απόγνωση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτός που κάνει την εργασία που χρειάζεται, για να γνωρίσει τον εαυτόν του, μοιάζει μ' αυτόν που σκάβει βαθιά και βρίσκει μέταλλα στο βάθος της γης. Όσο βαθύτερα προχωράει στην γνώση του εαυτού του, τόσο χαμηλότερα βλέπει τον εαυτό του και ταπεινώνεται, αλλά το χέρι του Θεού τον ανεβάζει συνέχεια. Και όταν πιά γνωρίσει τον εαυτόν του, η ταπείνωσή του γίνεται κατάσταση και την Χάρη του Θεού την πιάνει το ''ενοικιοστάσιο'', οπότε δεν κινδυνεύει από την υπερηφάνεια. Ενώ αυτός που δεν κάνει αυτήν την εργασία, καλύπτει

συνέχεια τα σκουπίδια του, μεγαλώνει την κορυφή (αυτών των σκουπιδιών), κάθεται για λίγο ψηλά με την υπερηφάνεια του και τελικά σωριάζεται.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ασχοληθείς με το «άτομό σου» και γνωρίσεις τον εαυτόν σου, θα ταπεινωθείς και τότε θα γίνει η πνευματική διάσπαση του ατόμου σου, θα βγει η πνευματική ενέργεια και θα πεταχτείς στο... διάστημα! Μόνο έτσι θα μπορέσεις να μπεις στην πνευματική τροχιά· διαφορετικά θα παραμένεις στην κοσμική τροχιά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σε τίποτε δεν ωφελεί να ερευνήσει κανείς όλον τον κόσμο, αν δεν έχει ερευνήσει τον δικό του κόσμο. Αν γνωρίσει πρώτα τον εσωτερικό του κόσμο, δηλαδή τον εαυτό του, το άτομό του, εύκολα μετά γνωρίζει όχι μόνο την γη αλλά και το διάστημα. Όταν ο άνθρωπος γνωρίσει το άτομό του, τότε γίνεται αυτομάτως και η διάσπαση του ατόμου του και κινείται πλέον στην πνευματική τροχιά έξω από την έλξη της γης, έξω από την έλξη του κόσμου. Ενώ ζει στην γη ως άνθρωπος, ζει δίχως να τον έλκει η αμαρτία και γενικά οι επιθυμίες του κόσμου...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ο άνθρωπος δεν ασχολείται με τον εαυτό του, ο πειρασμός θα του ανοίξει δουλειά να ασχολείται με τους άλλους. Αν όμως κάνει δουλειά στον εαυτόν του, τότε γνωρίζει τον εαυτό του, γνωρίζει και τον άλλον. Διαφορετικά, με τα λανθασμένα συμπεράσματα που βγάζει από τον εαυτό του κρίνει λανθασμένα και τους άλλους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν κανείς γνωρίζει το σφάλμα του, είναι η μισή προκοπή. Μεγάλο καλό είναι, όταν αναγνωρίζει κανείς την αδυναμία του και όταν προσπαθεί να διορθωθεί. Αυτός είναι καλύτερος από εκείνον, που κάνει πολύ αγώνα, αλλά δεν αναγνωρίζει όμως τις αδυναμίες του.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αισθάνομαι σαν ένα κονσερβοκούτι άχρηστο, πεταμένο μέσα σε έναν σκουπιδοτενεκέ, που όμως, οικονομία Θεού, είναι στραμμένο το καπάκι του προς τον Ήλιο. Δέχεται έτσι πάνω του τις φωτεινές Του ακτίνες, με αποτέλεσμα να καθρεφτίζεται όλος ο Ήλιος πάνω του και να γίνεται κατά Χάριν φωτεινό!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όσο προοδεύει κανείς πνευματικά, τόσο πιο καθαρά βλέπει τα χάλια του...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος αξιώθηκε να δει τον εαυτόν του, αυτός είναι ανώτερος, από εκείνον που αξιώθηκε να δει αγγέλους. Μακάριος όποιος γνώρισε τις αδυναμίες του, που είναι το θεμέλιο κάθε αρετής!

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Εκείνος που δεν γνώρισε την κατάστασή του είναι κακότυχος, διότι είναι υπερήφανος και ό,τι και αν του συμβεί, όλα στο πονηρό τα παίρνει. Αυτός ο άνθρωπος θα έχει κακές ημέρες, διότι ποτέ του δεν αναπαύεται. Εξετάζει τα σφάλματα των άλλων, είναι έτοιμος να κατακρίνει να κατηγορήσει και όλα αυτά, διότι δεν αισθάνεται την ασθένειά του, αλλά νομίζει ότι εκείνος δεν σφάλλει...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Κανένας δεν μπορεί να γνωρίσει τον Θεό, αν πρώτα δεν γνωρίσει καλά τον εαυτόν του.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Όσο περισσότερο γνωρίζουμε τα ελαττώματα και τις αδυναμίες μας, τόσο ο θείος αρχιτέκτονας θα βάζει στέρεες πέτρες, για να αυξήσει την πνευματική μας οικοδομή. Γι' αυτό όταν πέσεις σε κάποιο αμάρτημα, να βλέπεις καθαρά την απόλυτη αδυναμία σου, επειδή γι' αυτό το σκοπό παραχώρησε ο Θεός να πέσεις, για να μάθεις καλύτερα την ασθένειά σου.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η ταπεινή γνώση του εαυτού μας, πρέπει να τιμάται περισσότερο, από το ύψος όλων των επιστημών.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Η σωστή κατανόηση του εαυτού σου, θα προσφέρει αρκετή χειραγωγία για να εννοήσεις τον Θεό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Το δυσκολότερο από όλα είναι να γνωρίσει κανείς καλά τον εαυτόν του. Γιατί όχι μόνο το μάτι που βλέπει προς τα έξω, δεν είναι κατάλληλο να βλέπει τον εαυτόν του, αλλά και αυτός ο νους μας, που βλέπει με πολλή ακρίβεια το ξένο αμάρτημα, είναι βραδυκίνητος, στο να αντιληφθεί τα δικά του ελαττώματα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Είναι μακάριος εκείνος που γνωρίζει την πληγή που υπάρχει στο βάθος της ψυχής του, ώστε να μπορεί να πλησιάζει τον Θείο Γιατρό.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όποιος πέτυχε την πλήρη γνώση του εαυτού του, αυτός έσπειρε σε γη αγαθή. Όποιος δεν έσπειρε κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν πρόκειται να δει να ανθίζη μέσα του η ταπεινοφροσύνη. Όποιος πέτυχε την γνώση του εαυτού του, αυτός αισθάνθηκε τον φόβο του Κυρίου και βαδίζοντας με την αίσθηση αυτή, έφθασε στην πύλη της αγάπης.

~ Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος ~

Η αυτογνωσία οδηγεί στη Θεογνωσία.

~ Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος ~

Άνθρωπε βρες Εμένα, μέσα στον εαυτό σου!

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Όποιος γνώρισε πραγματικά τον εαυτόν του, έκανε την αρχή για την απόκτηση της ταπεινώσεως, γιατί είδε το μέγεθος της αδυναμίας του αλλά και τον βόρβορο που κρύβει μέσα της η ψυχή του. Απελπισμένος τότε από τον εαυτό του, στράφηκε «συντετριμμένος και τεταπεινωμένος» προς τον Θεό, ζητώντας ακατάπαυστα το έλεός Του.

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Ξέρεις γιατί αγνοούμε τον εαυτόν μας; Επειδή ζούμε απρόσεκτα. Να έχετε διαρκώς την προσοχή σας στην καρδιά. Κάθετι που βγαίνει από αυτήν, αμέσως να το αρπάζετε και να το εξετάζετε. Είναι καθαρό; Ζωογονείστε το. Είναι ακάθαρτο; Θάψτε το. Έτσι θα γνωρίσετε τον εαυτόν σας.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο άνθρωπος, ακόμα και ο πιο γνωστικός, δεν μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του όσο πρέπει, αν δεν έχει μέσα του το Άγιο Πνεύμα. Γιατί χωρίς τη Θεία βοήθεια, δεν μπορεί να δει την πραγματική κατάσταση της ψυχής του. Αν είναι τίμιος και κάνει κανένα καλό στους συνανθρώπους του και νομίζει πως είναι δίκαιος ή και σε σύγκριση με τους άλλους, τέλειος και πως δεν του χρειάζεται τίποτα άλλο!

~ Άγιος Ιννοκέντιος Βενιαμίνωφ ~

Δεν μπορούμε αλλιώς να γνωρίσουμε τον εαυτόν μας, παρά μέσα από την επαφή με τους συνανθρώπους μας, δεχόμενοι απ' αυτούς μομφές και αιχμηρές παρατηρήσεις, ως ίαση στα πνευματικά μας έλκη και μεμφόμενοι τον εαυτόν μας και όχι αυτούς για έλλειψη ανοχής. Αυτούς αντίθετα, θα πρέπει να τους ευγνωμονούμε, διότι δι' αυτών γνωρίσαμε την αδυναμία μας...

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Αν ο άνθρωπος δεν έχει στην καρδιά του την πεποίθηση ότι είναι αμαρτωλός, ο Θεός δεν τον εισακούει.

~ Αββάς Μωϋσής ~

Πρώτα απ' όλα χρειάζεται το ''γνώθι σαυτόν''. Δηλαδή να γνωρίσεις τον εαυτό σου, ποιός είσαι. Ποιός είσαι στ' αλήθεια, όχι ποιός νομίζεις εσύ ότι είσαι. Με τη γνώση αυτή, γίνεσαι ο σοφότερος των ανθρώπων. Με τέτοια επίγνωση έρχεσαι σε ταπείνωση και παίρνεις Χάρη από τον Κύριο. Διαφορετικά αν δεν αποκτήσεις αυτογνωσία, αλλά υπολογίζεις μόνο τον κόπο σου, γνώριζε, ότι πάντοτε θα βρίσκεσαι μακριά από το δρόμο. Διότι δεν λέει ο Προφήτης· ''ίδε, Κύριε, τον κόπον μου'', αλλά ''ίδε, λέγει, την ταπείνωσή μου και τον κόπον μου''. Ο κόπος είναι για το σώμα, η ταπείνωση για τη ψυχή και πάλι τα δύο μαζί, κόπος και ταπείνωση, για όλον τον άνθρωπο. Ποιός νίκησε τον διάβολο; Αυτός που γνώρισε την ασθένειά του, τα πάθη και τα ελαττώματα, που έχει. Ο φοβούμενος να γνωρίσει τον εαυτό του, αυτός βρίσκεται μακριά από τη γνώση· άλλο τίποτε δεν αγαπά παρά να βλέπει μόνο λάθη στους άλλους και να τους κρίνει. Αυτός δεν βλέπει στους άλλους χαρίσματα, αλλά μόνον ελαττώματα, δεν βλέπει στον εαυτό του ελαττώματα, παρά μόνο χαρίσματα. Και αυτό είναι το χαρακτηριστικό ελάττωμα των ανθρώπων του καιρού μας, που δεν αναγνωρίζουμε ο ένας το χάρισμα του άλλου.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Φρόντισε στην νεότητά σου να αποκτήσεις την αρετή της αυτομεμψίας, για να ταπεινωθεί η κενοδοξία σου και να έρθεις σε αυτογνωσία.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

(Με ρώτησε κάποιος) ''Γέροντα πώς έφτασες σ' αυτήν την κατάσταση;'' Να σου πώ. Εμβάθυνα τόσο πολύ στο ''γνώθι σαυτόν''. Τί είσαι σύ; Τίποτες, ούτε ένα σκουλίκι δεν είσαι... Τίποτε! Ήρθε η Χάρις, σε σήκωσε, έγινες άγγελος· έφυγε η Χάρις, εγύρισες εν αυτώ.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Η αυτομεμψία, θα σε οδηγήσει στην αυτογνωσία.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Κάθε άνθρωπος, βλέπει στους άλλους μόνον αυτό, που γνώρισε με την πνευματική του πείρα για τον εαυτό του. Γι' αυτό η στάση του ανθρώπου προς τον πλησίον του, είναι σίγουρο κριτήριο για το βαθμό αυτογνωσίας στον οποίο έφτασε. Όποιος έμαθε από τον ίδιο του τον εαυτό του, σε ποιό βάθος και σε ποια ένταση μπορούν να φτάσουν οι οδύνες του ανθρωπίνου πνεύματος, όταν αποχωριστεί από το φως της αληθινής υπάρξεως και όποιος κοντά σ' αυτό έμαθε και το μεγαλείο του ανθρώπου, όταν βρίσκεται κοντά στο Θεό. Μόνο αυτός γνωρίζει πως κάθε ανθρώπινη ύπαρξη έχει αιώνια αξία, μεγαλύτερη απ' όλο τον κόσμο.

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Δεν υπάρχει τίποτε σπουδαιότερο, από το να γνωρίζεις την αδυναμία και την αμάθειά σου. Το πρώτο βήμα σοφίας, είναι να αναγνωρίσεις τα λάθη σου. Η γνώση του εαυτού μας και των σφαλμάτων μας, είναι η αρχή της σωτηρίας μας. Όποιος γνώρισε τις αμαρτίες του, έφθασε στο μέσο του δρόμου για την δικαίωσή του.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Αυτογνωσία σημαίνει εσωστρέφεια. Καταδύεται ο άνθρωπος στον έσω κόσμο. Εκεί τα βρίσκει με τον εαυτόν του και αμέσως ειρηνεύει με τον πλησίον και με τον Θεό του. Αλλιώς θα περιφέρεται συνεχώς γύρω από το κέντρο και θα χάνεται στο λαβύρινθο των ψυχικών του συμπλεγμάτων και κάθε προσπάθεια θα καταλήγει σε αποτυχία...

~ Ιερομόναχος Βαρθολομαίος ο Αγιορείτης ~

Η άνοδος προς το Θεό, αρχίζει με την κάθοδο προς τον εαυτό μας.

~ π. Ευδοκίμωφ ~

Πώς θα πετύχουμε την αληθινή αυτογνωσία; Θα την πετύχουμε: α) Με την διαρκή αύξηση της ταπεινοφροσύνης. Όσο πιο ταπεινοί γινόμαστε, τόσο πιο καλύτερα ανοίγουν τα μάτια μας β) με την ειλικρίνεια κοιτώντας κατάματα τον εαυτόν μας και γ) με τον διαρκή αυτοέλεγχο.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Δεν μπορείς να γνωρίσεις τον πλησίον, εάν δεν έχεις γνωρίσει τον εαυτόν σου. Δεν μπορείς να βοηθήσεις τον πλησίον, εάν δεν έχεις κάνει κάθαρση του εαυτού σου. Και για

να κάνεις κάθαρση του εαυτού σου, πρέπει να έχεις γνωρίσει τον Θεό. Επομένως η Θεογνωσία οδηγεί στην αυτογνωσία και αυτή με την σειρά της οδηγεί στην αδελφογνωσία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Η αυτογνωσία είναι δώρο του Θεού στον άνθρωπο που έχει συντριβή και πνεύμα μαθητείας.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Φρόντισε, αδελφέ, να γνωρίσεις τον εαυτόν σου, να καταλάβεις τι και ποιός είσαι, γιατί τούτο αποτελεί την επιστήμη των επιστημών και την πιο μεγάλη σοφία. Πιο χρήσιμη και ωφέλιμη είναι η γνώση του εαυτού σου, παρά οι γνώσεις της αστρονομίας, της φυσικής, των μαθηματικών, της ιατρικής. Γιατί αυτές εξαντλούνται στην παρούσα ζωή, ενώ η αυτογνωσία έχει προεκτάσεις και στη μέλλουσα. Για τον υψηλό τούτο σκοπό, χρειάζονται σκληρός αγώνας, οξύτατη παρατηρητικότητα, πολλή προσευχή και ενίσχυση του Θεού.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όσο καλύτερα γνωρίσεις την ψυχή σου, τον έσω άνθρωπο, τόσο καλύτερα θα γνωρίσεις και τον Κύριο, γιατί, διαπιστώνοντας το μεγαλείο και την ανωτερότητα της ψυχής, αποκτάς καθαρότερη την επίγνωση της άπειρης και ασύλληπτης μεγαλοσύνης του Θεού.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Τον μεγαλύτερο κίνδυνο διατρέχει ο ασθενής εκείνος, που δεν γνωρίζει την αρρώστιά του. Όσοι έχουν χάσει τα λογικά τους, πάχουν από την πιο σοβαρή ασθένεια. Μα δεν το καταλαβαίνουν, ούτε θλίβονται γι΄αυτό, αλλά τους βλέπεις να γελούν και να χαίρονται, με τρόπο που σε κάνει να κλαις. Μήπως όμως δεν μοιάζουν σ΄αυτούς και όσοι τάχα λογικοί άνθρωποι, δεν γνωρίζουν τον εαυτό τους και την φύση τους και τον προορισμό τους; Το κακό, αδελφέ, δεν είναι έξω από μας. Μέσα μας είναι. Γι΄αυτό και τόσο δύσκολα θεραπευόμαστε, επειδή δεν βλέπουμε την αρρώστιά μας.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Κύριε γνώρισέ μου αυτόν τον άγνωστο. Ξέρω το όνομά μου, την ηλικία μου, το βάρος μου, το χρώμα των μαλλιών μου, όμως τον εαυτό μου δεν τον γνωρίζω. Αυτός σε μένα τον ίδιο, παραμένει κρυμμένος και άγνωστος. Εσύ όμως Χριστέ μου, που «εξετάζεις νεφρούς και καρδιές» τον γνωρίζεις. Εσύ γνωρίζεις κάθε άνθρωπο ερχόμενο εις τον κόσμο, «εκ κοιλίας μητρός αυτού». Εσύ κρατάς στα πλαστουργικά σου χέρια την φωτογραφία του μυστικού και αγνώστου εαυτού μου, σε όλες τις λεπτομέρειες. Τι δεν θα έδινα να αποκτήσω αυτή την φωτογραφία Κύριέ μου! Να την κρατήσω μπροστά στα μάτια μου. Να δω επί τέλους ποιός είμαι. Μια μυστική φωνή μου λέει πως δεν θα άντεχα να δω τη φωτογραφία μου αυτή. Και αν την έβλεπα, πως δεν θα μπορούσα να αναγνωρίσω τον εαυτό μου. Γι' αυτό Κύριε είμαι ευχαριστημένος που Εσύ, γεμάτος αγάπη για μένα, κρατάς αποκλειστικά δική σου την φωτογραφία του πραγματικού εαυτού μου. Γιατί ξέρω πως Εσύ θα δουλέψεις μέσα μου για να αποκαταστήσεις την πραγματική εικόνα του εαυτού μου και να την παρουσιάσεις μη έχουσα σπίλο ή ρυτίδα αλλά ίνα αγία και άμωμος. Κύριε θέλω να σου δώσω την δυνατότητα να επεξεργασθείς μέσα μου τον εαυτό μου... Εαυτέ μου, σκάβε βαθειά το πηγάδι της αυτογνωσίας, της αυτομελέτης. Ερεύνα το θέλημα του Θεού για τη ζωή σου. Γίνου αναζητητής για βρεις μαργαριτάρια και ψηγμάτων χρυσού από το

χρυσορυχείο του λόγου του Θεού. (Ματθαίος ικ΄ 44-46) Σκάβε και άνοιξε το χώρο της υπάρξεώς σου, για να αυξάνονται ποιό πολύ μέσα σου τα αποθέματα της χάριτος του θεού. Βάλε όλο και ποιο βαθειά μέσα σου «τον θεμέλιον...ως έστιν Ιησούς Χριστός» (Α. Κορινθίους 3:2) Αν θέλεις να ανέβεις «ψηλά», χαμήλωνε, σκάβε. Σκάβε όλο και ποιό βαθειά. Άνοιγε Κύριέ μου βαθειά το πηγάδι της αυτογνωσίας και της ταπείνωσης.

~ Μοναχού Ιωσήφ Γρηγοριάτη 1915 - 2008 ~

Η αυτογνωσία είναι φως. Στο σπίτι, όταν δεν υπάρχει φως, δεν διακρίνονται, όχι μόνο οι λεπτές σκόνες, αλλά ούτε μεγάλα ακάθαρτα αντικείμενα. Με το φως όμως, όλα γίνονται εμφανή. Έτσι και με την αυτογνωσία, ο άνθρωπος αρχίζει να διακρίνει τα πάθη και τα ελαττώματα που είναι ριζωμένα μέσα του και μπορεί έτσι δια του αγώνος του, να τα ξεριζώσει.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Για να αποκτήσει κάποιος αυτογνωσία θα πρέπει: α) να μελετάει την Αγία Γραφή, διότι η Γραφή λειτουργεί ως καθρέφτης, στον οποίο καθρεφτίζεται ο ψυχικός του κόσμος και β) να κάνει καθημερινή αυτοκριτική στον εαυτόν του. Θα πρέπει να καθίσει το βράδυ 5-10 λεπτά ή και πειρσσότερο, να εξετάσει τον εαυτό του, πως πέρασε την ημέρα του.

~ Αρχ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος ~

Η αυτογνωσία επιτυγχάνεται, όταν ο άνθρωπος μάθει, να μην προσέχει τα σφάλματα του άλλου, παρά μόνο τα δικά του. Αν επιμείνει σ' αυτά, δεν θα αργήσει να καρποφορήσει η ψυχή και σε όλες τις άλλες αρετές.

~ Είπε Γέρων ~

Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να γνωρίζεις την αδυναμία σου και την άγνοιά σου, και δεν είναι τίποτα χειρότερο - πώς να μην το ξέρεις αυτό. Όταν το μυαλό αρχίζει να βλέπει τις αμαρτίες του - όπως η άμμος της θάλασσας, μόνο τότε ξεκινά η διαφώτιση της ψυχής και αρχίζει η ανάκαμψή της.

~ Είπε Γέρων ~

Διηγήσεις

Πώς επιτυγχάνεται η αυτογνωσία

Τρεις φίλοι που αγαπούσαν πολύ την πνευματική εργασία, έγιναν μοναχοί.

Και απ' αυτούς, ο μεν πρώτος, διάλεξε για μόνιμο έργο του, να ειρηνεύει όσους έχουν διαμάχη μεταξύ τους. Ο δεύτερος διάλεξε για έργο του, να επισκέπτεται τους αρρώστους και ο τρίτος έφυγε στην έρημο, για να βρει την πραγματική ησυχία.

Ο πρώτος, μετά από καιρό, κουράστηκε με τις μάχες και τα μαλώματα των ανθρώπων, όπου δεν μπορούσε να τους γιατρέψει και να τους ειρηνέψει όλους και απελπίστηκε. Ήρθε λοιπόν και βρήκε τον φίλο του, που υπηρετούσε τους αρρώστους, μα και αυτός ήταν απελπισμένος με το έργο του, καθώς δεν προλάβαινε να εκπληρώσει σωστά την εντολή. Αποφάσισαν τότε και οι 2 να πάνε να βρούνε τον ερημίτη.

Όταν τον αντάμωσαν, του διηγήθηκαν την αποτυχία τους και τον παρακάλεσαν να τους πει και αυτός, το τι κατόρθωσε μέσα στην έρημο.

Εκείνος σιώπησε για λίγο και ύστερα έβαλε νερό μέσα σε ένα δοχείο και τους είπε:

- Κοιτάξτε μέσα στο νερό.

Ήταν όμως ακόμη ταραγμένο το νερό και δεν μπόρεσαν να δουν τίποτα. Ύστερα από λίγο, τους ξαναλέει:

- Κοιτάξτε πάλι καλά μέσα στο νερό.

Έτσι έκαναν και καθώς έσκυψαν πάνω στο νερό, βλέπουν σαν μέσα σε καθρέφτη τα πρόσωπα τους και τους ξαναλέει:

- Έτσι είναι και εκείνος που ζει ανάμεσα στους ανθρώπους. Είναι συνέχεια ταραγμένος και δεν βλέπει τις δικές του αμαρτίες. Όταν όμως ησυχάσει και κυρίως όταν βρεθεί σε μια τέτοια μοναξιά και ηρεμία, τότε αρχίζει να γνωρίζει τον εαυτόν του και να ξεχωρίζει τα δικά του ελαττώματα.

Ο βασιλιάς και τα 2 γεράκια

Μια μέρα έκαναν δώρο σε ένα τρανό βασιλιά δύο νεογέννητα γεράκια και εκείνος αμέσως τα έδωσε για να τα εκπαιδεύσουν. Μετά από κάποιο καιρό, ο εκπαιδευτής είπε στον βασιλιά, πως το ένα από τα δύο μικρά γεράκια είχε ήδη εκπαιδευτεί και πετούσε.

- Και το άλλο; ρώτησε ο βασιλιάς.

- Λυπάμαι, εξοχότατε, αλλά το άλλο συμπεριφέρεται παράξενα, ίσως είναι άρρωστο. Κανείς δεν μπορεί να το κάνει να φύγει από το κλαδί που κάθισε από την πρώτη ημέρα. Ένας υπηρέτης αναγκάζεται κάθε μέρα να ανεβαίνει μέχρι το κλαδί για να το ταίσει.

Ο βασιλιάς φώναξε θεραπευτές και κτηνιάτρους από όλη την επικράτεια, φώναξε σοφούς σύμβουλους, αλλά κανένας δεν κατάφερε να μετακινήσει το γεράκι από το κλαδί. Κάθε μέρα το κοίταζε από το παράθυρο του και τον έπιανε στεναχώρια και θλίψη βλέποντας το γεράκι πάνω στο δένδρο μέρα και νύχτα.

Μια μέρα έβγαλε ένα διάταγμα με το οποίο ζητούσε από τον λαό του να τον βοηθήσει. Την επόμενη μέρα μόλις άνοιξε το παράθυρο, με μεγάλη του έκπληξη, είδε το γεράκι να πετάει περήφανα πάνω από τα δένδρα.

- Φέρτε μου αμέσως αυτόν που έκανε αυτό το θαύμα! διέταξε ο βασιλιάς.

Μετά από λίγο του έφεραν μπροστά του ένα νεαρό χωριάτη.

- Εσύ έκανες να πετάξει το γεράκι; Πώς τα κατάφερες; Μήπως είσαι μάγος; τον ρώτησε ο βασιλιάς.

Ο νεαρός δειλά δειλά είπε στον βασιλιά:

- Εξοχότατε, δεν ήταν δύσκολο να κάνω να πετάξει το γεράκι. Εγώ αυτό που έκανα ήταν να κόψω το κλαδί. Το γεράκι τότε ανακάλυψε πως είχε φτερά και άρχισε να πετά!...

Το μάθημα από την κουκουβάγια

Κάποιος λοιπόν χλεύαζε μια κουκουβάγια για μερικά από τα ιδιαίτερα γνωρίσματά της, που τη διαφοροποιούν από τα άλλα πουλιά. Απαριθμούσε ένα - ένα από αυτά. Η κουκουβάγια, αντί να τα παραδεχθεί, προσπαθούσε να τα δικαιολογήσει και να τα αντικρούσει με εύστοχο λόγο και λογικοφανή επιχειρήματα.

- Τι μεγάλο κεφάλι που έχεις! Είσαι κεφάλα!

- Του Δία το κεφάλι να δεις τι μεγάλο που είναι, απαντά η κουκουβάγια.

- Τι γαλαζωπά μάτια που έχεις!

- Αυτά τα μάτια μου, είναι όπως της γαλαζομάτας Αθηνάς.

- Και η φωνή σου είναι λυπητερή, θλιβερή και στριγγιά, όχι ευχάριστη.

- Η φωνή όμως της καρακάξας, είναι πιο άσχημη, ανταπαντά πάλι η κουκουβάγια.

- Πω, πω και κάτι ψιλοπόδαρα που έχεις!...

- Ναι, έτσι είναι τα δικά μου πόδια, αλλά του ψαρονιού (ωδικό αποδημητικό πουλί) πώς σου φαίνονται;

- Πρόσεξε, σοφή μου, της λέει στο τέλος ο συνομιλητής της, ότι από αυτά ένα μόνο ελάττωμα έχει το καθένα τους. Εσύ όμως, τα έχεις όλα μαζί και σε μεγάλο βαθμό, κουκουβάγια μεγαλοκέφαλη, με τα γαλαζωπά σου μάτια και τη στριγγόφωνη, λυπητερή φωνή σου, κουκουβάγια μου ψιλοπόδαρη...

Σκόνταψε η ταλαίπωρη κουκουβάγια και δεν ήξερε τι να απαντήσει.

Ας μην δικαιολογούμαστε, όπως η κουκουβάγια, με λογικοφανή επιχειρήματα ή με διάφορα ευφυολογήματα, όταν μας υποδεικνύονται τα ελαττώματά μας. Ούτε να αντιδρούμε με λόγους αποστομωτικούς και γλώσσα γεμάτη από αντιρρήσεις.

Λέει ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: «Το μάτι βλέπει τα άλλα, τα ξένα, δεν βλέπει τον εαυτό του, ούτε όμως και τα άλλα βλέπει σωστά, εάν αρρωστήσει υπερβολικά. Το χέρι έχει ανάγκη από άλλο χέρι, και το πόδι από το άλλο πόδι».

Και ο καθένας μας έχει ανάγκη από κάποιο σύμβουλο, για να αποκτήσει την αληθινή γνώση του εαυτού του και προχωρήσει κατόπιν και στη διόρθωση των ελαττωμάτων του. Διότι θα δώσουμε λόγο για τον εαυτό μας και όχι για τους άλλους.

Περί αυτοδικαίωσης

Όταν δεν δικαιώνεις τον εαυτό σου, τότε δέχεσαι όλη τη χαρά του κόσμου. Αλλά όταν θέλεις να τον δικαιώνεις, δεν βρίσκεις ανάπαυση. Όποιος δικαιολογεί τον εαυτό του, ανάπαυση δεν βρίσκει. Δεν έχει παρηγοριά. Αυτόν που δικαιώνει τον εαυτό του, ο εαυτός του τον δικαιώνει; Ο εαυτός του, η συνείδησή του, δεν τον δικαιώνουν και δεν έχει ανάπαυση. Αυτό δείχνει ότι φταίει. Πώς τα έχει κανονίσει ο Θεός!... Έδωσε στον άνθρωπο την συνείδηση, φοβερό!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ζητάμε να δικαιωθούμε, χάνουμε τελικά και αυτά εδώ, άλλα και εκείνα που μας ετοιμάζει ο Χριστός για την άλλη ζωή, αν αδικηθούμε. Για χαμένα πράγματα δηλαδή χάνουμε τα σπουδαιότερα, τα αιώνια. Γιατί αυτά εδώ, έτσι και αλλιώς χαμένα είναι, τί να τα κάνουμε;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Η αυτοδικαίωση εμποδίζει την κάθαρση της καρδιάς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εκείνος που δεν ταπεινώνεται και δικαιώνει τον εαυτόν του, ακούει τις συμβουλές των δαιμόνων.

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Ποτέ να μην δικαιώνετε τον εαυτόν σας, έστω και δίκαιο να έχεις. Να μην ομιλείς. Χάσε το δίκαιό σου...

~ Όσιος Άνθιμος της Χίου ~

Μην χαρακτηρίζεις τον εαυτόν σου δίκαιο και άψογο ενώπιον του Χριστού, γιατί εκείνα που εσύ λησμόνησες, είναι φανερά στον Θεό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο Θεός μισεί εκείνους που επαινούν τον εαυτόν τους.

~ Άγιος Κλήμης Ρώμης ~

Όταν επαινούμε και δικαιώνουμε τον εαυτόν μας, στα λόγια μας κρύβεται πάντα η ανυπακοή και η αλαζονεία και τούτο ο Θεός το απεχθάνεται. Για το αμάρτημα αυτό ζήτα συγχώρεση από τον Κύριο με την εξομολόγησή σου. Ταυτόχρονα, να προσπαθείς να συντρίψεις την καρδιά σου, με την μνήμη του αιφνιδίου θανάτου.

~ Όσιος Ιωσήφ της Όπτινα ~

Μια ψυχή που δίνει στον εαυτόν της αξία, μοιάζει με τον κόρακα του Αισώπου που ακούγοντας τις κολακείες της αλεπούς για την «ωραία» του φωνή, άνοιξε το στόμα και του έπεσε το τυρί...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Είναι μεγάλη καταστροφή για την ψυχή, να θέτει οποιαδήποτε αξία στις δικές του προσπάθειες ή αγώνες και να το κοιτάζει σαν κάτι αξιέπαινο στα μάτια του Θεού.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Η δικαίωση του εαυτού μας, κλείνει τα μάτια της ψυχής και τότε ο άνθρωπος δεν βλέπει τα πράγματα, όπως πραγματικά είναι.

~ Όσιος Νίκων της Όπτινα ~

Να, γι' αυτό δεν μπορούμε να προκόψουμε, γι' αυτό δεν βρίσκουμε ωφέλεια σε τίποτε, αλλά περνάμε όλο τον καιρό μας σαπίζοντας από τους λογισμούς που κάνουμε εναντίον των αδελφών μας και κατατσακιζόμαστε, επειδή καθένας δικαιώνει τον εαυτόν του...

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Μην δικαιώνεις τον εαυτόν σου, έστω και αν έχεις απόλυτο δίκαιο, διότι η δικαίωση του εαυτού μας συμβάλλει στο να μην θεραπεύεται η νόσος της ψυχής μας.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Το αίσθημα της δικαίωσης δεν αφήνει τον άνθρωπο να αποκτήσει ταπείνωση. Αυτό το αίσθημα, της δικαίωσης, μας εμποδίζει από την αυτομεμψία, την ηρεμία, την ειρήνη, την προσευχή, από όλες τις αρετές.

~ Γερόντισσα Ακυλίνα της Σίψας ~

Αν ψάχνω να βρω τό δίκιο μου, τότε έχω εγωισμό. Όσο πιο πολύ υπερήφανος είμαι, τόσο πιο πολύ δίκιο νομίζω ότι έχω. Αποκλείεται να βρω δίκιο στον άλλον. Πρέπει να είμαι ταπεινός, για να βρω δίκιο στον άλλον.

~ π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος ~

Η αυτοδικαίωση είναι η βάση και η αιτία των λογισμών που έχουμε.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η αυτοδικαίωση διώχνει τη χαρά από μέσα μας.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Η αυτοδικαίωση μας οδηγεί στην αίσθηση αδικίας και αυτή με τη σειρά της, μας οδηγεί στην απομόνωση και την κατάθλιψη.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Περί αυτοελέγχου

Περικοπές

Προ κρίσεως εξέταζε σεαυτόν, και εν ώρα επισκοπής ευρήσεις εξιλασμόν. [Πριν σε κρίνει ο Κύριος, εξέτασε τον εαυτόν σου και κατά την ώρα της επισκέψεως του Κυρίου, θα βρεις ενώπιόν Του έλεος και συγχώρηση.]

~ Σοφία Σειράχ 18,20 ~

Εξέταζε ενώπιον του Θεού με μεγάλη προσοχή τον εαυτό σου, κάθε μέρα και βλέπε την καρδιά σου, ποιό πάθος βρίσκεται μέσα σ' αυτήν. Και πέταξέ το μακριά από τήν καρδιά σου, για να μη σου γίνει αφορμή καταδίκης.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Περισσότερο εξέταζε τον εαυτό σου και όχι τους άλλους· γιατί στο ένα θα είσαι κερδισμένος εσύ, ενώ στο άλλο οι άλλοι.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Να μην περιμένουμε να μας ελέγξουν οι άλλοι, αλλά οι ίδιοι να ελέγχουμε τον εαυτόν μας.

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Τα καθημερινά μας έργα, πρέπει να τα ζυγίζομε κάθε στιγμή και να τα προσέχομε και το βράδυ να τα ελαφρώνομε όσο μπορούμε περισσότερο με τη μετάνοια, αν θέλομε, με τη βοήθεια του Χριστού, να νικήσομε την κακία. Και πρέπει να παρατηρούμε προσεκτικά, αν εκτελούμε όλα τα αισθητά και φανερά έργα μας σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ενώπιον του Θεού και μόνο για το Θεό, για να μην παρασυρόμαστε παράλογα από τις αισθήσεις μας.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Αδελφοί, έμποροι είμαστε πνευματικοί και μοιάζουμε τους κοινούς εμπόρους, που υπολογίζουν κάθε μέρα το κέρδος και τη ζημιά τους. Και αν διαπιστώσουν ότι ζημιώθηκαν, πασχίζουν με φροντίδα ν' αποκαταστήσουν τη ζημιά. Έτσι και εσύ, κάθε μέρα, βράδυ και

πρωί, να εξετάζεις με προσοχή την εμπορική σου δραστηριότητα. Και το μεν βράδυ να συγκεντρώνεσαι στην καρδιά σου με περισυλλογή και να λες στον εαυτόν σου: Μήπως άραγε παρόργισα σε κάτι το Θεό; Μήπως ξεστόμισα κανένα μάταιο λόγο; Μήπως αδιαφόρησα για τον αδελφό μου ή τον έκανα να θυμώσει; Μήπως κατέκρινα κάποιον; Μήπως μετεωρίστηκα και είχα κοσμικές φαντασίες; Μήπως με ενόχλησε σαρκική επιθυμία και την δέχθηκα με ευχαρίστηση; Μήπως παρασύρθηκα από τις επίγειες μέριμνες και έχασα τελείως τη μνήμη του Θεού;". Αυτά και τα παρόμοια να συλλογίζεσαι. Και αν βρεις ότι ζημιώθηκες σε κάτι απ' αυτά, φρόντισε ν' αποκαταστήσεις τη ζημιά. Στέναξε και κλάψε, παρακαλώντας το Θεό να σε βοηθήσει, για να μην ξαναζημιωθείς. Το πρωί πάλι να στοχάζεσαι τούτα: "Πώς άραγε πέρασα αυτή τη νύχτα; Κέρδισα τίποτα στη διάρκεια της ή ζημιώθηκα; Αγρύπνησε ο νους μαζί με το σώμα; Δάκρυσαν τα μάτια μου; Μήπως αποκοιμήθηκα στη γονυκλισία; Μήπως μου επιτέθηκαν πονηροί λογισμοί και δεν τους έδιωξα αμέσως, αλλά τους εξέτασα με ευχαρίστηση;". Ερευνώντας έτσι με προσοχή τον εαυτό σου, αν νικήθηκες σε κάτι απ' αυτά, αγωνίσου να επανορθώσεις και βάλε φρουρό στην καρδιά σου, για να μην πάθεις τα ίδια. Αν έτσι φροντίζεις να κάνεις πάντοτε, σώζεις το (πνευματικό) εμπόρευμα σου, ασφαλίζοντας το στις αποθήκες των ουρανών.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Θυμίσου την ημέρα του θανάτου σου, για να μάθεις την αδυναμία σου. Διερεύνησε τον εαυτό σου όσο ακόμα ζεις, προχώρησε με τη σκέψη σου στο εσωτερικό του και τότε θα δεις όλη τη μηδαμινότητά του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν κάποιος εξετάσει καλά, θα βρει και άλλη εξουσία, που είναι μητέρα κάθε άλλης εξουσίας. Ποιά; Το να είναι κάθε άνθρωπος κύριος του εαυτού του. Το να μπορεί να κυβερνά καθένας τον εαυτόν του, καταπολεμώντας πάθη και διατηρώντας και αυξάνοντας με κάθε δύναμη, όλα τα βλαστάρια της αρετής. Γιατί ποιό είναι το κέρδος, όταν κάποιος εξουσιάζει τόσους πολλούς και δεν μπορεί να εξουσιάσει τον εαυτόν του και τα πάθη του;

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Μην κρίνεις, λοιπόν εξωτερικά, προσπαθώντας να βρεις ψεγάδια στον αδελφό σου, σαν εκείνον τον αλαζόνα Φαρισαίο πού δικαίωνε τον εαυτόν του και εξευτέλιζε τον Τελώνη. Τον εαυτό σου να ανακρίνεις διαρκώς, μην τυχόν αμάρτησες με την σκέψη, μήπως η γλώσσα βιάστηκε και έσφαλλε σε κάτι, μήπως τα έργα σου δεν συμφωνούν με το Θείο θέλημα. Και αν βρεις με την αυτοεξέταση, ότι είναι πολλά τα αμαρτήματά σου - και οπωσδήποτε θα βρεις, γιατί άνθρωπος είσαι και εσύ - λέγε τα λόγια του Τελώνη: «Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ» (Λουκ. 18,13).

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να προσέχεις τον εαυτό σου, για να γνωρίσεις την υγεία και την αρρώστια της ψυχής σου. Να εξετάζεις την εργασία κάθε ημέρας, σύγκρινέ την με την προηγούμενη εργασία και βιάσου να βελτιωθείς. Μην πάψεις να διερευνάς τον εαυτό σου, αν δηλαδή η ζωή σου προχωρεί σύμφωνα με τις εντολές του Θεού. Να προοδεύεις στις αρετές, ώστε να πλησιάζεις τη ζωή των αγγέλων.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Όταν τελειώσει η μέρα ευχαριστούμε τον Θεό για όσα αγαθά μας έδωσε ή για όσα επιτύχαμε και εξομολογούμαστε τις παραλείψεις μας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Να κρατάς γερά τα πηδάλια της ζωής. Να κυβερνάς τα μάτια σου, για να μην πέσει κάποτε πάνω σου ορμητικό το κύμα της επιθυμίας από τα μάτια. Να κυβερνάς τη γλώσσα, την ακοή, για να μην δεχθείς κάτι το βλαβερό, για να μην πεις κάτι απ' αυτά που απαγορεύονται. Να μην σε αναποδογυρίσει η ζάλη απ' το θυμό, να μην σε κατακλύσουν οι αιφνίδιοι φόβοι, ούτε να σε καταποντίσει βαριά λύπη. Κύματα είναι τα πάθη. Όταν κρατάς ψηλότερα τον εαυτό σου, θα είσαι καλός κυβερνήτης της ζωής. Εάν δε το καθένα απ' αυτά δεν τον διακυβερνάς με εμπιστοσύνη και σταθερότητα, με το να περιφέρεσαι, σαν κάποιο ανερμάτιστο πλοίο, απ' αυτά που συμβαίνουν κάθε φορά, θα εξαφανιστείς στο πέλαγος της αμαρτίας.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Προσπάθησε κάθε βράδυ να μετανοείς και να ζητάς συγχώρηση από τον Θεό, για όσα κακά είπες, έκανες και σκέφτηκες και φρόντιζε να τα εξομολογείσαι.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Να περιεργάζεσαι τα σφάλματά και τις ατέλειές σου και όχι τις ξένες υποθέσεις, για να μην κυριευτεί το εργαστήριο της διάνοιάς σου από τον διάβολο. Γιατί όποιος αποστρέφεται την κριτική εις βάρος του εαυτού του, παραμένει ενσυνείδητα δέσμιος των χειρότερων παθών του.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Η μελέτη του εαυτού μας, είναι η πιο ωφέλιμη από όλες τις μελέτες. Μπορεί κανείς να μελετάει πολλά βιβλία, αλλά αν δεν παρακολουθεί τον εαυτόν του, όλα όσα διαβάζει πάνε χαμένα. Γι' αυτό πάντα να εξετάζουμε τον εαυτόν μας, για να μην αφήνουμε ρέμπελο πνευματικά τον εαυτόν μας και μας κάνει ο εχθρός αιφνιδιασμό ο οποίος ποτέ δεν κοιμάται και προσπαθεί να βρει ευκαιρία να μας κάνει κακό. Εξάλλου και οι μπακάληδες, εάν δεν παρακολουθήσουν τα κέρδη από τις ζημιές τους, για να τις προσέξουν, γρήγορα χρεωκοπούν και τελικά τους κλείνουν φυλακή...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλές φορές λέμε για κάποιον: «Αυτός έχει χάσει τον έλεγχο». Ξέρετε πότε χάνεται ο έλεγχος; Όταν δεν παρακολουθεί ο άνθρωπος τον εαυτό του. Και όταν κάποιος πάσχει στο μυαλό και δεν ελέγχει τον εαυτό του, έχει ελαφρυντικά. Αλλά ένας που έχει μυαλό και δεν ελέγχει τις πράξεις του, επειδή δεν παρακολουθεί τον εαυτό του, αυτός δεν έχει ελαφρυντικά...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος δεν ασχολείται με την καλή έννοια με τον εαυτόν του, δεν κάνει δηλαδή δουλειά στον εαυτόν του, είναι σαν έμπορας, που αγοράζει και πουλάει και δεν ξέρει τι χρέη έχει και τελικά τον κλείνουν στην φυλακή. Πρέπει ο άνθρωπος, πάντα να ελέγχει τον εαυτόν του και να κοιτάζει πως να κάνει το θέλημα του Θεού. Όταν κάνει το

θέλημα του Θεού, τότε συγγενεύει με τον Θεό και τότε, χωρίς να ζητάει από τον Θεό, λαμβάνει· δέχεται συνέχεια νερό από την πηγή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο άνθρωπος πρέπει να παρακολουθεί τους λογισμούς του και τις ενέργειές του, για να βλέπει αν συμφωνούν με τις εντολές του Ευαγγελίου, να πιάνει τα σφάλματά του και να αγωνίζεται να τα διορθώνει. Γιατί, αν αφήνει ένα σφάλμα του να περνά απαρατήρητο ή, όταν του λέει ο άλλος κάποιο ελάττωμά του, δεν κάθεται να το σκεφτεί, δεν μπορεί να προκόψη πνευματικά. Αν δεν παρακολουθεί κάποιος τον εαυτό του, μπορεί όταν κάνει ένα σφάλμα και του λένε να προσέχει, να νομίζει ότι τον αδικούν και να φθάνει στην αναίδεια. Μιά αδελφή λ.χ. βάζει περισσότερο φάρμακο και καίει με το ράντισμα τα φύλλα από τις ελιές. Της κάνουν παρατήρηση και αντί να συναισθανθεί το λάθος της και να πει: ''ευλόγησον'', νιώθει αδικημένη και κλαίει. ''Με αδικούν, λέει. Αν έπεφτε ακρίδα και χαλούσε τα δένδρα, δεν θα μιλούσαν, ενώ τώρα που τα χάλασα εγώ, φωνάζουν. Χριστέ μου, μόνον Εσύ με καταλαβαίνεις!'', και δώσ' του δάκρυα! Μπορεί να νιώθει και χαρά, γιατί σκέφτεται, ότι θα έχει μισθό από την αδικία που δέχτηκε και να ευγνωμονεί τον Χριστό! Αυτό είναι μιά λανθασμένη κατάσταση, είναι μεγάλη πλάνη!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εγώ, αν έλεγε λ.χ. κάποιος ότι είμαι υποκριτής, δεν έλεγα: «κακό χρόνο να έχει αυτός που το είπε», αλλά έψαχνα να βρώ τι ήταν αυτό που τον ανάγκασε να πει αυτήν την κουβέντα. «Κάτι συμβαίνει, έλεγα. Δεν φταίει ο άλλος. Κάτι δεν πρόσεξα, κάποια αφορμή έδωσα και παρεξήγησε την συμπεριφορά μου. Δεν μπορεί στα καλά καθούμενα να το είπε αυτό. Αν πρόσεχα και είχα κινηθεί με σύνεση, δεν θα με παρεξηγούσε. Τον έβλαψα τον άλλον και θα δώσω λόγο στον Θεό» και προσπαθούσα αμέσως να βρω το σφάλμα μου και να το διορθώσω. Δεν εξέταζα δηλαδή πως το είπε ο άλλος. αν το είπε από ζήλεια, από φθόνο ή αν το άκουσε από άλλον και το κατάλαβε αλλιώς. Δεν με απασχολούσε αυτό. Και τώρα, σε όλες τις περιπτώσεις, έτσι κάνω. Αν μου πει λ.χ. κάποιος μια κουβέντα, ούτε κοιμάμαι. Και αν είναι έτσι όπως τα λέει εκείνος, θα στενοχωρηθώ και θα κοιτάξω να διορθωθώ. Και αν δεν είναι έτσι, πάλι θα στενοχωρηθώ, γιατί σκέφτομαι ότι εγώ έφταιξα σε κάτι. Κάπου δεν πρόσεξα και τον σκανδάλισα. Δεν ρίχνω το βάρος στον άλλον, εξετάζω πως θα κρίνη ο Θεός αυτό που έκανα, όχι πως θα με δουν οι άνθρωποι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το να ασχολείσαι με τον εαυτόν σου έχει κόπο, ενώ το να ασχολείσαι με τους άλλους είναι εύκολο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κανείς παρακολουθεί και εξετάζει κάθε γεγονός που συμβαίνει στην ζωή του, αποκτάει πείρα, προσέχει και έτσι προοδεύει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Να ελέγχετε τις σκέψεις σας... Να συγκρατείτε τα λόγια σας... Να κυριαρχείτε στα πάθη σας... Να κάνετε έργα που αντέχουν στο φως της ημέρας...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εγώ, όταν κάποιος με πόνο μου λέει: ''Είμαι τέτοιος και τέτοιος...'', τον χαίρομαι, γιατί, αφού αναγνωρίζει τα σφάλματά του, θα ελευθερωθεί από αυτά. Και τώρα που ήμουν στο νοσοκομείο (Θεαγένειο 1994), ήρθε μια γυναίκα, που τα χέρια της ήταν τρυπημένα από τις μεταγγίσεις! Ήταν τελείως χάλια! Δεν είχε η φουκαριάρα φλέβα για φλέβα! ''Δεν έχω κανένα καλό, μου λέει. Μήπως με λυπηθεί από αυτά ο Θεός και με πάρει στον Παράδεισο! Έχω εκείνο και εκείνο το ελάττωμα...''. Και έλεγε-έλεγε ένα σωρό κουσούρια. Τί λεπτή εργασία έκανε στον εαυτό της! Εγώ σε τέτοια κατάσταση, άλλον άνθρωπο δεν είδα!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πρέπει να έχεις ακατάπαυστα το φόβο του Θεού και να ανακρίνεις κάθε μέρα τον εαυτόν σου, τι καλό ή τι κακό έπραξες. Και τα καλά να τα λησμονείς, μην τυχόν πέσεις στο πάθος της κενοδοξίας. Για τα κακά όμως να χύνεις δάκρυα, να εξομολογείσαι και να προσεύχεσαι θερμά. Η ανάκριση αυτή να γίνεται κατά τον εξής τρόπο: Αφού τελειώσει η ημέρα και έρθει το βράδυ, να συλλογίζεσαι: «Πώς άραγε, με τη βοήθεια του Θεού, πέρασα την ημέρα; Μήπως κατέκρινα κανένα, ή πρόσβαλα, ή σκανδάλισα, ή κοίταξα άλλον με εμπάθεια, ή παράκουσα εκείνον που επιστατεί στη διακονία και αμέλησα το διακόνημά μου, ή οργίστηκα εναντίον κανενός, ή εκεί που στεκόμουν στην Θεία Ακολουθία απασχόλησα τον νου μου σε ανώφελα πράγματα, ή βάραινα από τη ραθυμία και άφησα την Εκκλησία και τον κανόνα;» Όταν βρεις σ' όλα αυτά τον εαυτόν σου ανεύθυνο, τότε φώναξε στο Θεό με πολλά δάκρυα: «Κύριε συγχώρεσέ μου, όσα αμάρτησα με πράξεις και λόγια, με γνώση μου ή με άγνοια». Γιατί σε πολλά φταίμε, χωρίς να το γνωρίζουμε...

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Ο καθένας οφείλει να ζητά λογαριασμό από την ψυχή του και να την ανακρίνει και να εξετάζει, ποιές είναι οι κλίσεις της. Και αν βλέπει την καρδιά του, ότι δεν συμφωνεί με τους νόμους του Θεού, ας αγωνίζεται με όλη του τη δύναμη και όπως το σώμα, έτσι και το νου να τον διατηρεί αδιάφθορο και ανένδοτο στους πονηρούς λογισμούς, αν βέβαια θέλει, σύμφωνα με τη Θεϊκή υπόσχεση, να έρθει μέσα του ο Κύριος να κατοικήσει. Γιατί Αυτός υποσχέθηκε, να κατοικήσει και να βαδίσει (Β΄ Κορ. 6,16) μέσα στις καθαρές ψυχές, που αγαπούν το καλό.

~ Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ~

Γνώρισα κάποιον με ενάρετη ζωή. Αυτός, καθισμένος στο κελί του, επιτηρούσε τις προσβολές των λογισμών του. Σημείωνε ποιός επιτέθηκε πρώτος και ποιός δεύτερος, πόσο χρόνο έμεινε ο καθένας μέσα του και αν έδειξε μικρότερη ή μεγαλύτερη αντίσταση από την προηγούμενη μέρα. Και απ' αυτήν την εξέταση, έβγαζε με ακρίβεια συμπέρασμα, για τη βοήθεια της Χάριτος του Θεού και για τη δική του καρτερία και προκοπή και για τη συντριβή του εχθρού. Πρέπει λοιπόν και εμείς να υιοθετήσουμε και να εφαρμόσουμε τέτοιους κανόνες. Γιατί αν οι έμποροι, που ασχολούνται με πρόσκαιρες υποθέσεις, τις εξετάζουν καθημερινά και χαίρονται όταν διαπιστώνουν πρόοδο και κέρδη, ενώ απεναντίας λυπούνται για τις ζημιές, πολύ περισσότερο πρέπει να είμαστε άγρυπνοι εμείς, που εμπορευόμαστε έναν ανεκτίμητο θησαυρό, (όπως είναι η σωτηρία της ψυχής μας). Και πρέπει να ζητάμε όλο και περισσότερα πνευματικά αγαθά. Αν πάλι διαπιστώσουμε, ότι ο εχθρός μας έκλεψε κάτι, έστω μικρό, από αυτά τα αγαθά, να λυπόμαστε πολύ και να

θρηνούμε για τη ζημιά που πάθαμε. Επιπλέον να καταδικάζουμε αυστηρά τον εαυτό μας και όλα να τα θυσιάζουμε, για να επανορθώσουμε το ένα αυτό σφάλμα.

~ Αγία Συγκλητική ~

Η πρώτη προϋπόθεση της γνήσιας μετάνοιας είναι η περισυλλογή και αυτοεξέταση. Οι γήινες υποθέσεις, οι βιοτικές μέριμνες και η ακατάσχετη περιπλάνηση των λογισμών, δεν μας επιτρέπουν να στραφούμε μέσα μας και να μελετήσουμε τον εαυτόν μας.

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Προσπάθησε ήρεμα να ελέγξεις, να κριτικάρεις και ν' αναθεωρήσεις το σύνολο της ζωής σου, προσπαθώντας να την δεις με τον τρόπο που την βλέπει κι Εκείνος. Ύστερα ξερίζωσε σχολαστικά κάθε κακό, που αναπόφευκτα θα σου αποκαλύψει μια τέτοια έρευνα. Και απόφευγε να κατακρίνεις τους άλλους, ακόμα και με τους πιο μυστικούς λογισμούς σου. Οι λογισμοί της κατακρίσεως, σκοτώνουν την εσωτερική μας ειρήνη, χωρίς να εξυπηρετούν κάτι άλλο...

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Να εξετάζεις συνεχώς τον εαυτόν σου, μήπως και φωλιάζει κάποιο κακό μέσα σου. Αυτή η έρευνα-εξέταση είναι πολύ ωφέλιμη, γιατί γεννάει την ταπείνωση, τον φόβο του Θεού, την επιμέλεια του εαυτού σου, την ανάταση και την προσευχή.

~ Άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ ~

Ας σκάψουμε βαθιά μέσα μας να εξετάσουμε την καρδιά μας με αυστηρότητα. Και όταν διαπιστώσουμε πως υπάρχει πλήθος αμαρτιών που την απομακρύνει από τη Θεία Χάρη, θα ομολογήσουμε πως πνευματικά είμαστε νεκροί.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Κάθε βράδυ πρέπει να εξετάζουμε τον εαυτόν μας, πως πέρασε την ημέρα και κάθε πρωί να τον εξετάζουμε, πως πέρασε την νύχτα. Όχι όμως μόνο σ' αυτές τις καθορισμένες ώρες, αλλά και κάθε άλλη ώρα, σε κάθε τόπο και για κάθετι, πρέπει να λογοδοτούμε στον εαυτόν μας, για τις αρετές και τα πάθη μας, πρέπει να κοιτάζουμε σε ποιά κατάσταση βρισκόμαστε - των αρχαρίων, των μεσαίων ή των τελείων - και πρέπει να ερευνούμε, αν αγωνιζόμαστε αντάξια των αμοιβών εκπληρώνοντας τις αρετές ή μήπως κοπιάζουμε μάταια χωρίς μισθό...

~ Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ ~

Λίγα λεπτά πριν κοιμηθείς, συλλογίσου καλά τη συμπεριφορά σου. Τι έκανες όλη τη μέρα, τι δεν σου άρεσε, τι αμαρτίες έκανες, τι δεν έπρεπε να πεις. Δώσε λογαριασμό στον εαυτό σου. Πάντα να είσαι σε επαγρύπνηση με τον εαυτόν σου.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Μην κοιτάς τις αμαρτίες των άλλων, αλλά πρόσεχε την δική σου κακία. Διότι δεν θα δώσεις λόγο για τους άλλους, αλλά μόνο για τον εαυτόν σου. Δεν υπάρχει ανάγκη να προσέχεις τους άλλους, πως ζει ο καθένας και ποιές αμαρτίες κάνει. Εσύ πρόσεχε τον εαυτόν σου, Ευαρεστείς τον Θεό; Μοιάζει η ζωή σου με την ζωή των Αγίων; Ακολουθείς και εσύ την οδό που ακολούθησαν αυτοί στη ζωή τους; Είναι ευχάριστο μπροστά στον Θεό το έργο σου;

~ Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ ~

Κάθε μέρα το βράδυ, να ελέγχετε τον εαυτόν σας και να μετανοείτε για τις αμαρτίες σας. Ο έλεγχος της ζωής μας, μας οδηγεί σε επίγνωση της αδυναμίας μας και σε μετάνοια.

~ Στάρετς Βαρσανούφιος ~

Είπαν οι Πατέρες, ότι πρέπει να καθαρίζει κανείς με επιμέλεια κάθε απόκρυφη πτυχή της ψυχής του. Να εξετάζει δηλαδή τον εαυτόν του κάθε βράδυ, πως πέρασε την ημέρα του και πάλι το πρωί πως πέρασε την νύχτα του και να μετανοεί ενώπιον του Θεού, γι' αυτά φυσικά που έχει αμαρτήσει. Πραγματικά, επειδή αμαρτάνουμε πολύ, έχουμε ανάγκη, εξαιτίας της λησμοσύνης μας και κάθε έξι ώρες να εξετάζουμε τους εαυτούς μας, πως περάσαμε και σε τι αμαρτήσαμε. Και καθένας μας να λέει μέσα του: «Μήπως άραγε με λόγια πλήγωσα τον αδελφό μου; Άραγε μήπως τον είδα να κάνει κάτι και τον κατέκρινα ή τον εξουδένωσα ή τον καταλάλησα; Μήπως γόγγυσα μέσα μου, επειδή αισθάνθηκα αηδία» - γιατί καί τό νά γογγύσει ακόμα κανείς μέσα του, είναι αμαρτία. Έτσι κάθε μέρα, έχουμε χρέος να εξετάζουμε τους εαυτούς μας πως περάσαμε.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Ένας ασθενής, δεν τον παρακολουθάει μόνο ο γιατρός· και ο ίδιος ο ασθενής παρακολουθάει τον εαυτό του, αν με εκείνα τα φάρμακα που του έδωσε ο γιατρός, πηγαίνει στο καλύτερο. Και εσύ ο ίδιος θα παρακολουθήσεις τον εαυτό σου, όχι μόνο ο πνευματικός σου...

~ Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης ~

Όταν βλέπει κανείς συνεχώς τον εαυτό του και δεν τον δικαιολογεί ποτέ, τότε έρχεται η Θεία Χάρις και σκέφτεται ότι λύπησα τον Θεόν, τον πλησίον μου, και λεπταίνει η ψυχή σαν βαμβάκι.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Κάθε βράδυ να κάνουμε ταμείο: ποιον θλίψαμε, πού λυπήσαμε, πού κακολογήσαμε;

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Είναι σημαντικό κάθε βράδυ να κάνουμε μια αυτοκριτική για την μέρα που πέρασε. Είναι το δικό μας προσωπικό ταμείο, για να ελέγξουμε εάν ήταν κερδισμένη ή χαμένη η μέρα, όπως κάνουν οι έμποροι, όταν κλείσουν το μαγαζί τους. Πρέπει να ελέγχουμε έτσι τους λεπτούς και δυσδιάκριτους λογισμούς που κάναμε την μέρα, αν θέλουμε να διάγουμε σωστή πνευματική ζωή.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Τί ωραίο πράγμα είναι να μην κάνει ο άνθρωπος κανένα παράπονο! Μόνο για τον εαυτό του να κάνει παράπονο και ποτέ για τον άλλο. Η επιτυχία εκεί βρίσκεται. Να στέκεται, να βλέπει και να ελέγχει τον εαυτό του. Να παρατηρεί και να αηδιάζει τον εαυτό του. Εκεί είναι ο Θεός. Εκεί είναι ο Χριστός, η ειρήνη, η γαλήνη, τα πάντα!

~ π. Ευσέβιος Γιαννακάκης ~

Με όλα αυτά που τεκταίνονται γύρω μας, με απασχολεί έντονα ένας λογισμός και τώρα τον κοινοποιώ. Σκέφτομαι πως μας λείπει, σαν πρόσωπα, η αυτοκριτική και ο αυτοέλεγχος. Σε όλα τα επίπεδα της καθημερινότητας. Ένα παράδειγμα. Μαλώνει η μάννα τον γιό, γιατί δεν έφερε καλούς βαθμούς. Σωστά. Δεν σκέφτεται όμως τους βαθμούς που έπαιρνε αυτή, όταν πήγαινε σχολείο. το παιδί δεν βρέθηκε στον δρόμο, ούτε γεννήθηκε από τα δέντρα. Είναι γέννημα αυτού του πατέρα και αυτής της μάννας. Από αυτούς πήρε, και τώρα φαίνεται τί πήρε. Τέτοια παραδείγματα πολλά. Σκέψου λίγο. Κρίνε λίγο τον εαυτό σου. Σκέψου λίγο ποιός είσαι και τί κάνεις. Σκέψου λίγο τί δίνεις, τί προσφέρεις στον άλλο, στον διπλανό σου, στο περιβάλλον σου. Σκέτη απογοήτευση. Περπατάς στον δρόμο, και πετάς το χαρτάκι. Γιατί δεν περιμένεις λίγο να το ρίξεις στον κάλαθο των αχρήστων; Το πρωϊ ήμασταν κάπου σταματημένοι και ο άλλος φτύνει στον δρόμο. Γιατί δεν φτύνει στο μαντήλι του; Με το αυτοκίνητο ο άλλος και πετάει από το παράθυρο το τενεκεδάκι από το αναψυκτικό στον δρόμο. Ποιός είσαι, δηλαδή ποιός νομίζεις πως είσαι; Ξέρεις ποιός είμαι εγώ; λέει ο άλλος. Δηλαδή ποιός είσαι; Μία χούφτα χώμα και λίγα κόκκαλα. Αυτό είσαι και εσύ και εγώ και ο καθένας. Λίγη αυτοκριτική. Μας χρειάζεται. Θα μπορούσαμε να απαριθμήσουμε και πολλά ακόμα. Ας κάνουμε την αυτοκριτική μας. Ας προσπαθήσουμε τουλάχιστο να μην βλέπουμε τον άλλο, αλλά τον εαυτό μας. Πιστέψτε με. Το έχουμε ανάγκη. Θα μας ωφελήσει...

~ π. Πορφύριος Νικόλαος Μπατσάρας ~

Είναι πολύ σημαντικό κάθε μέρα, κάθε λεπτό, να μπορεί ο καθένας μας να τοποθετείται ενώπιον του Θεού και να εξομολογείται, διακρίνοντας στο βάθος της ψυχής του τα ελαττώματα, τις αδυναμίες, τα πάθη, εναντίον των οποίων και πρέπει να αγωνιστεί.

~ Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής Νικόλαος ~

Να εξετάζεις κάθε βράδυ τον εαυτόν σου, όταν πηγαίνεις να κοιμηθείς, πως πέρασε η μέρα σου, αν έπεσες σε κάποια αμαρτία. Και κλάψε ενώπιον του Θεού για την υπερηφάνειά σου, για την έχθρα, τον φθόνο, την κατάκριση, την μάταιη λύπη ή την αγαλλίαση για βιοτικά πράγματα, για τα ψέματα, για τα άκαιρα λόγια, για την οκνηρία σου και την αμέλεια στην αρετή, για την Αγάπη του Δεσπότου και Κτίστη σου και για την αγνωμοσύνη σου για τις ευεργεσίες που σου έκανε. Για όλα αυτά και άλλα όμοια, που γνωρίζεις ότι έφταιξες, μετανόησε και ζήτησε συγχώρεση από τον Κύριο, με σταθερή και αληθινή απόφαση να διορθωθείς. Και όταν λούσεις το στρώμα σου με δάκρυα, τότε θα κοιμηθείς αναπαυτικότερα, τότε θα απολαύσεις γαλήνη στην ψυχή και πνευματική αγαλλίαση, όπως ομολόγησαν κάποιοι ενάρετοι, που το γεύτηκαν αυτό εμπράκτως...

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Αν κατορθώσει ο άνθρωπος και μπει μέσα στο πνεύμα του αυτοελέγχου, θα ανακαλύψει πολλά ελαττώματα πάνω του. Και όσο περισσότερο εξετάζει τον εαυτόν του και βρίσκει ελαττώματα και αμαρτίες, τις οποίες εξομολογείται, τόσο περισσότερο λεπτύνεται η συνείδησή του και λειτουργεί πιο σωστά και πιο γρήγορα.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Χωρίς αυτοέλεγχο εύκολα φτάνει κανείς στην πλάνη...

Αν δεν παρακολουθεί κάποιος τον εαυτό του, μπορεί όταν κάνει ένα σφάλμα και του λένε να προσέχει, να νομίζει ότι τον αδικούν και να φθάνει στην αναίδεια.

Μια αδελφή λ.χ. βάζει περισσότερο φάρμακο και καίει με το ράντισμα τα φύλλα από τις ελιές. Της κάνουν παρατήρηση και αντί να συναισθανθεί το λάθος της και να πει: ''ευλόγησον'', νιώθει αδικημένη και κλαίει.

- Με αδικούν, λέει. Αν έπεφτε ακρίδα και χαλούσε τα δένδρα, δεν θα μιλούσαν, ενώ τώρα που τα χάλασα εγώ, φωνάζουν. Χριστέ μου, μόνο Εσύ με καταλαβαίνεις!

Και δώσ' του δάκρυα! Μπορεί να νιώθει και χαρά, γιατί σκέφτεται, ότι θα έχει μισθό από την αδικία που δέχτηκε και να ευγνωμονεί τον Χριστό!

Αυτό είναι μια λανθασμένη κατάσταση, είναι μεγάλη πλάνη!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί αυτοθυσίας

Περικοπές

Εν τούτω εγνώκαμεν την αγάπην, ότι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού έθηκε. Και ημείς οφείλομεν υπέρ των αδελφών τας ψυχάς τιθέναι. [Μάθαμε τι είναι η αγάπη ως εξής: Με το ότι Εκείνος, ο Χριστός, θυσιάστηκε για μας. Επομένως οφείλουμε και εμείς να θυσιαζόμαστε για τους αδελφούς μας.]

~ Α' Ιωάννου 3,16 ~

Και νυν ει μεν άφεις αυτοίς την αμαρτίαν αυτών, άφες· ει δε μη, εξάλειψόν με εκ της βίβλου σου, ης έγραψας. [Και τώρα εάν φανείς ίλεως και συγχωρήσεις την αμαρτία τους αυτήν, συγχώρεσέ τους. Εάν όμως δεν τους συγχωρήσεις, εξάλειψε μαζί με αυτούς και εμένα από το βιβλίο Σου, στο οποίο με έχεις γραμμένο.] {Σημείωση: Αναφερόμενος ο Μωϋσής στον Κύριο για τον Ισραηλιτικό λαό του}

~ Έξοδος 32,32 ~

Για να έχεις επαφή με το Χριστό, πρέπει να αναπαύεται ο Χριστός με όλη τη ζωή σου. Και ο Χριστός αναπαύεται, όταν αναπαύεις τον πλησίον σου, με την καλή έννοια. Γι΄ αυτό τονίζω την πνευματική αρχοντιά, την θυσία. Είμαστε υποχρεωμένοι τον πόνο του άλλου, να τον κάνουμε δικό μας πόνο! Και όταν ενδιαφερόμαστε για τον άλλον, υποχρεώνουμε τον Χριστό, να ενδιαφέρεται για εμάς.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όλη η βάση στην πνευματική ζωή είναι να ξεχνάω τον εαυτόν μου με την καλή έννοια και να σκέφτομαι τον άλλον, να συμμετέχω στον πόνο, στην δυσκολία του άλλου. Να μην κοιτάζω πως να ξεφύγω την δυσκολία, αλλά πως να βοηθήσω τον άλλον, πως να τον αναπαύσω.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί βλέπουν σε τι τους δυσκολεύουν οι άλλοι και όχι σε τι δυσκολεύουν εκείνοι τους άλλους. Απαιτήσεις έχουν μόνο από τους άλλους, όχι από τον εαυτόν τους. Η λογική όμως της πνευματικής ζωής είναι να εξετάζεις, σε τι δυσκολεύεις εσύ τους άλλους και όχι σε τι σε δυσκολεύουν οι άλλοι. Να βλέπεις τι αναπαύει τον άλλον και όχι τι αναπαύει εσένα. Για ανάπαυση ήρθαμε σ' αυτήν την ζωή; Για βόλεμα; Σ' αυτόν τον κόσμο, δεν ήρθαμε για να καλοπεράσουμε. Ήρθαμε να ξεσκονιστούμε και να ετοιμαστούμε για την άλλη ζωή...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος έχει θυσία και πίστη στον Θεό, δεν υπολογίζει τον εαυτόν του. Ο άνθρωπος, όταν δεν καλλιεργήσει το πνεύμα της θυσίας, σκέφτεται μόνο τον εαυτόν του και θέλει όλοι να θυσιάζονται γι' αυτόν. Αλλά όποιος σκέφτεται μόνον τον εαυτόν του, αυτός απομονώνεται και από τους ανθρώπους, απομονώνεται και από τον Θεό - διπλή απομόνωση - οπότε δεν δέχεται Θεία Χάρη. Αυτός είναι άχρηστος άνθρωπος. Και να δείτε, αυτόν που σκέφτεται συνέχεια τον εαυτόν του, στις δυσκολίες του κ.λπ. και ανθρωπίνως κανείς δεν θα του συμπαρασταθεί σε μια ανάγκη. Καλά, Θεϊκή συμπαράσταση δεν θα έχει, αλλά δεν θα έχει και ανθρώπινη. Μετά θα προσπαθεί από εδώ-από εκεί να βοηθηθεί. Θα βασανίζεται δηλαδή, για να βοηθηθεί από ανθρώπους, αλλά βοήθεια δεν θα βρίσκει. Αντίθετα, όποιος δεν σκέφτεται τον εαυτόν του, αλλά σκέφτεται συνέχεια τους άλλους, με την καλή έννοια, αυτόν τον σκέφτεται συνέχεια ο Θεός και μετά τον σκέφτονται και οι άλλοι. Όσο ξεχνάει τον εαυτόν του, τόσο τον θυμάται ο Θεός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος έχει θυσία, δεν γκρινιάζει, δεν βαριέται, αλλά χαίρεται. Όλη η βάση εκεί είναι, να υπάρχει πνεύμα θυσίας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Την χαρά της θυσίας δεν την γεύονται σήμερα οι άνθρωποι, γι' αυτό είναι βασανισμένοι. Δεν έχουν ιδανικά μέσα τους· βαριούνται που ζουν. Η λεβεντιά, η αυταπάρνηση, είναι η κινητήρια δύναμη στον άνθρωπο. Αν δεν υπάρχει αυτή η δύναμη, ο άνθρωπος είναι βασανισμένος. Παλιά στα χωριά πήγαιναν την νύχτα ν' ανοίξουν αθόρυβα κανέναν δρόμο, χωρίς να τους δει κανείς, για να τους συγχωράνε, όταν πεθάνουν. Τώρα σπάνια συναντάς αυτό το πνεύμα της θυσίας. Έβλεπα και εκεί στο Όρος σε μια λιτανεία τους μοναχούς, περνούσαν κοντά από μια βάτο και σκάλωναν τα επανωκαλύμμαυχά τους σ' ενα κλωνάρι. Κανείς δεν το έσπασε, για να διευκολύνει και τους άλλους· όλοι έσκυβαν, για να μην σκαλώσουν. Μετάνοια στην βάτο έβαζαν; Να ήταν τουλάχιστον η Αγία Βάτος, θα ταίριαζε! Άλλα καθένας λέει: «Ας το τακτοποίησει ο άλλος και εγώ ας κάνω την δουλειά μου». Μα γιατί να μην το κάνεις εσύ, αφού το είδες πρώτος; Έτσι κάνουν οι κοσμικοί που δεν πιστεύουν στον Θεό. Τί να την κάνω τέτοια ζωή; Χίλιες φορές να πεθάνω. Σκοπός είναι ο καθένας να σκέφτεται τον άλλον, τον πόνο του άλλου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν άνθρωποι, που δεν σκέφτονται τον εαυτόν τους, τον πετάνε έξω. Και όταν τον πετάνε έξω, πετιέται μέσα τους ο Χριστός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μόνον όταν θυσιάζεται κανείς (για τον άλλον) συγγενεύει με τον Χριστό, γιατί ο Χριστός είναι θυσία. Η θυσία για τον συνάνθρωπό μας, κρύβει τη μεγάλη αγάπη μας για τον Χριστό. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο, που να συγκινεί τον Θεό, όσο η αρχοντιά, δηλαδή η θυσία στον πόνο και την ανάγκη του άλλου.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Υπάρχουν και περιπτώσεις, που κάποιος πραγματικός μιμητής του Χριστού ζητάει ως χάρη από τον Θεό, να συγχωρήσει τα σφάλματα των συνανθρώπων του, να τους απαλλάξει από την δικαία Του οργή και να τιμωρηθεί αυτός αντί αυτών, ενώ δεν φταίει ο ίδιος. Αυτός πολύ συγγενεύει με τον Θεό και πολύ συγκινεί τον Θεό, η μεγάλη αυτή αρχοντική αγάπη του παιδιού Του. Εκτός δε από την χάρη που του κάνει και χαρίζει τα σφάλματα των άλλων, επιτρέπει να έχει και μαρτυρικό τέλος, κατά το επίμονο αίτημά του. Συγχρόνως όμως, του ετοιμάζει και το καλύτερο αρχοντικό παραδεισένιο παλάτι με ακόμη μεγαλύτερη δόξα, διότι πολλοί άνθρωποι τον είχαν αδικήσει με την κατ' όψιν κρίση τους, που νόμιζαν, ότι ο Θεός τον τιμώρησε για τις δικές του αμαρτίες.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το να σηκώσει κάποιος, που έχει σωματικές δυνάμεις 2 σακκιά τσιμέντο στην πλάτη του, από αγάπη, για να απαλλάξει έναν αδύνατο, που δεν μπορεί να σηκώσει βάρος, δεν έχει τόση αξία, όση το να σηκώσει το βάρος του σφάλματος του άλλου, να το κάνει δικό του και ας φανεί στους άλλους, ότι έσφαλε αυτός. Αυτό είναι μεγάλη αρετή, μεγάλη ταπείνωση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι άνθρωποι δεν πιστεύουν και γι' αυτό δεν θυσιάζονται. Όλη η αδιαφορία από εκεί ξεκινάει. Άλλος βρίζει τα Θεία, άλλος μισοπιστεύει και ταλαιπωρείται. Για να χαίρεται κανείς, πνευματικά πρέπει να πιστεύει και να αγαπάει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μεγάλη είναι η χαρά, όταν υπάρχει διάθεση αυτοθυσίας.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το καλό είναι καλό, μόνο όταν αυτός που το κάνει, θυσιάζει κάτι από τον εαυτόν του, ύπνο, ανάπαυση κ.λπ. Γι' αυτό είπε ο Χριστός «εκ του υστερήματος...» (Λουκ. 21,4). Όταν είμαι ξεκούραστος και κάνω το καλό, αυτό δεν έχει αξία. Όταν όμως είμαι κουρασμένος και ζητά κάποιος π.χ. να του δείξω τον δρόμο και το κάνω, τότε έχει αξία. 'Η, όταν είμαι χορτάτος από ύπνο και πάω να ξενυχτύσω με κάποιον που χρειάζεται βοήθεια, αυτό δεν έχει μεγάλη αξία. Εάν μου αρέσει μάλιστα και η κουβέντα, μπορεί να το κάνω, για να χαρώ την συντροφιά, να διασκεδάσω λίγο. Ενώ, όταν είμαι κουρασμένος και κάνω μια θυσία, για να βοηθήσω τον άλλον, αισθάνομαι παραδεισένια χαρά. Τότε η ευλογία του Θεού με βομβαρδίζει!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στην εποχή μας, οι πιο πολλοί κοιτάζουν, πως να πάρουν την θέση του άλλου και όχι πως να έρθουν στην θέση του άλλου, για να τον καταλάβουν. Παρατηρώ καμμιά φορά πως μερικοί, ακόμη και όταν πάνε να Κοινωνήσουν, δεν περιμένουν στην σειρά τους. Καθένας λέει: «εγώ έχω δουλειά και βιάζομαι» και δεν σκέφτεται: «άραγε είμαι άξιος να

Κοινωνήσω;» ή «μήπως ο άλλος είναι πιο βιαστικός από μένα;». Τίποτε! Κοινωνούν και φεύγουν. Εδώ, ακόμη και να στερηθείς την Θεία Κοινωνία για χάρη του άλλου, πρέπει να χαίρεσαι. Και αν ο ιερεύς έχη μία μόνο μερίδα, μόνον έναν μαργαρίτη και βρεθεί κάποιος άρρωστος, που είναι ετοιμοθάνατος και χρειάζεται να Κοινωνήσει, τότε πρέπει να χαρείς, που δεν θα Κοινωνήσεις εσύ, για να Κοινωνήσει ο άρρωστος. Αυτό θέλει ο Χριστός. Έτσι έρχεται ο Χριστός μέσα στην καρδιά και πλημμυρίζει κανείς από χαρά...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Το Θαύμα γίνεται, όταν συμμετέχει κανείς στον πόνο του άλλου. Όλη η βάση είναι τον άλλον να τον νιώσεις αδελφό και να τον πονέσεις. Αυτός ο πόνος συγκινεί τον Θεό και κάνει το θαύμα. Γιατί δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να συγκινεί (τόσο) τον Θεό, όσο η αρχοντιά, δηλαδή η θυσία. Αλλά στην εποχή μας σπανίζει η αρχοντιά, γιατί μπήκε η φιλαυτία, το συμφέρον. Σπάνια βρίσκεται κανένας άνθρωπος να πει: «Ας δώσω την σειρά μου στον άλλον και ας καθυστερήσω εγώ». Λίγες είναι αυτές οι ψυχές οι ευλογημένες, που σκέφτονται τον άλλον. Ακόμη και στους πνευματικούς ανθρώπους υπάρχει ένα αντίθετο πνεύμα, το πνεύμα της αδιαφορίας... Να κοιτάμε πάντα, τι αναπαύει και την άλλη ψυχή.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος δεν έχει φιλότιμο, θυσία, θα έχει ή κοσμική χαρά ή κοσμική στενοχώρια. Αγαλλίαση πνευματική δεν μπορεί να νοιώσει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτός που έχει πνεύμα θυσίας, αν δει λ.χ. κάποιον που δεν έχει σωματικές δυνάμεις να δουλεύει και να κουράζεται, θα του πει «κάτσε λίγο να ξεκουραστείς» και θα κάνει εκείνος την δουλειά. Ο αδύναμος θα ξεκουραστεί σωματικά, ο άλλος όμως θα νιώσει πνευματική ξεκούραση. Ό,τι κάνει κανείς, να το κάνει με την καρδιά του, αλλιώς δεν αλλοιώνεται πνευματικά. Ό,τι γίνεται με την καρδιά, δεν κουράζει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος δεν υπολογίζει τον εαυτόν του για το καλό του άλλου ή για το κοινό καλό, δέχεται μέσα του Θεϊκή δύναμη. Και να δείτε, αν κινηθεί κανείς με θυσία, ο Θεός τον σκεπάζει. Όταν δεν φοβάσαι, αλλά χαίρεσαι να πεθάνεις εσύ, παρά να πεθάνουν οι άλλοι, οικονομάει ο Θεός και γλυτώνεις.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν λέμε, ότι ένας έχει θυσία, εννοούμε ότι την ώρα του κινδύνου δεν υπολογίζει τον εαυτόν του και σκέφτεται τους άλλους. Βλέπεις και η παροιμία λέει: «Ο καλός φίλος στην ανάγκη φαίνεται». Θεός φυλάξοι, αν λ.χ. τώρα έπεφταν βόμβες, θα φαινόταν ποιός σκέφτεται τον άλλον και ποιός σκέφτεται τον εαυτόν του. Όποιος όμως έχει μάθει να σκέφτεται μόνο τον εαυτόν του, σε μια δυσκολία πάλι τον εαυτόν του θα σκέφτεται και ο Θεός δεν θα τον σκέφτεται. Όταν από τώρα δεν σκέφτεται κανείς τον εαυτόν του αλλά σκέφτεται τους άλλους και στον κίνδυνο τους άλλους θα σκεφτεί. Τότε ξεκαθαρίζουν ποιοί έχουν πραγματική θυσία και ποιοί είναι φίλαυτοι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν δεν αρχίσει κανείς να κάνει από τώρα καμμιά θυσία, να θυσιάσει μια επιθυμία, έναν εγωισμό, πως θα φθάσει να θυσιάσει την ζωή του σε μια δύσκολη στιγμή; Αν τώρα σκέφτεται τον κόπο και κοιτάει να μην κοπιάσει λίγο παραπάνω από έναν άλλο σε μια δουλειά, πως θα φθάσει στην κατάσταση να τρέχει να σκοτωθεί αυτός, για να μην σκοτωθεί ο άλλος; Αν τώρα για μικρά πράγματα σκέφτεται τον εαυτόν του, τότε που θα κινδυνεύει η ζωή του, πως θα σκεφτεί τον άλλον; Τότε θα είναι πιο δύσκολα. Αν έρθουν δύσκολα χρόνια και έχει λ.χ. ο διπλανός του πυρετό και τον δει να πέσει στον δρόμο, θα τον αφήσει και θα φύγει. Θα πει: «Να πάω να ξαπλώσω, μην πέσω και εγώ!».

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν χαίρεται κανείς, όταν δεν τρώει για την αγάπη του Χριστού, τότε τρέφεται. Αν προτιμάει το άνοστο από το νόστιμο για την αγάπη του Χριστού, τότε από το άνοστο γεύεται Χριστό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν ζητούμε κάτι από τον Θεό, χωρίς να θυσιάζουμε και κάτι, δεν έχει αξία. Αν κάθομαι και λέω: «Θεέ μου, Σε παρακαλώ, κάνε καλά τον τάδε άρρωστο», χωρίς να κάνω κάποια θυσία, είναι σαν να λέω απλώς καλά λόγια. Ο Χριστός να δει την αγάπη μου, την θυσία μου και τότε θα εκπληρώσει το αίτημά μου, αν βέβαια αυτό είναι για το πνευματικό καλό του άλλου. Γι' αυτό, όταν οι άνθρωποι σας ζητούν να προσευχηθείτε για κάποιον άρρωστο, να τους λέτε να προσευχηθούν και αυτοί ή τουλάχιστον να αγωνισθούν να κόψουν τα κουσούρια τους. Μερικοί άνθρωποι έρχονται και μου λένε: «Κάνε με καλά· έμαθα ότι μπορείς να με βοηθήσεις». Θέλουν όμως να βοηθηθούν, χωρίς οι ίδιοι να καταβάλλουν καθόλου προσπάθεια. Λες λ.χ. στον άλλον: «μην τρως γλυκά, κάνε αυτήν την θυσία, για να σε βοηθήσει ο Θεός», και σου λένε: «Γιατί; Δεν μπορεί να με κάνει καλά ο Θεός;». Δεν κάνουν μια θυσία για τον εαυτό τους, πόσο μάλλον να θυσιαστούν για τον άλλον. Άλλος δεν τρώει γλυκά, για να βοηθήσει ο Χριστός όσους πάσχουν από ζάχαρο, ή δεν κοιμάται, για να δώση λίγο ύπνο ο Χριστός σ' αυτούς που πάσχουν από αϋπνίες. Έτσι συγγενεύει ο άνθρωπος με τον Θεό. Τότε ο Θεός δίνει την Χάρη Του. Εγώ, όταν μου λέει κάποιος πως δεν μπορεί να προσευχηθεί για κάποιον δικό του που είναι άρρωστος, του λέω να κάνει και αυτός μια θυσία για τον άρρωστο. Συνήθως του λέω να κάνει κάτι που θα είναι καλό και για την δική του υγεία. Ήρθε κάποτε από την Γερμανία στο Καλύβι ένας πατέρας, που το κοριτσάκι του είχε αρχίσει να παραλύει. Οι γιατροί το είχαν ξεγράψει. Ήταν ο καημένος τελείως απελπισμένος. «Κάνε και εσύ μια θυσία, του είπα, για την υγεία του παιδιού σου. Να κάνεις μετάνοιες, δεν μπορείς· να προσευχηθείς, δεν μπορείς, εντάξει. Πόσα τσιγάρα καπνίζεις την ημέρα;». «Τεσσεράμισι κουτιά», μου λέει. «Να καπνίζεις ένα κουτί, του λέω, και τα χρήματα που θα έδινες για τα υπόλοιπα να τα δίνεις σε κανέναν φτωχό». «Να γίνει, Πάτερ, καλά το παιδί, μου λέει, και εγώ θα το κόψω το τσιγάρο». «Ε, τότε δεν θα έχη αξία· τώρα πρέπει να το κόψεις· πέταξε το τσιγάρο, του λέω. Δεν αγαπάς το παιδί σου;». «Εγώ δε αγαπώ το παιδί μου; Από τον πέμπτο όροφο πετιέμαι κάτω για την αγάπη του παιδιού μου», μου λέει. «Εγώ δεν σου λέω να πεταχτείς από τον πέμπτο όροφο κάτω, θα αφήσεις το παιδί σου στον δρόμο και εσύ θα χάσεις την ψυχή σου. Εγώ σου λέω να κάνεις κάτι εύκολο. Να, πέταξε τώρα τα τσιγάρα!». Με κανέναν τρόπο δεν ήθελε να τα πετάξει. Και τελικά έφυγε έτσι και έκλαιγε! Πως να βοηθηθεί αυτός ο άνθρωπος; Ενώ όσοι ακούν βοηθιούνται.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Μια φορά στον ανταρτοπόλεμο (1944-1949), τότε με τις επιχειρήσεις, οι αντάρτες μας είχαν αποκλείσει έξω από ένα χωριό και οι στρατιώτες θα έριχναν κλήρο, ποιός θα πήγαινε στο χωριό για εφόδια. «Θα πάω εγώ», είπα. Αν πήγαινε κάποιος άπειρος ή απρόσεκτος, μπορεί και να σκοτωνόταν και θα με έτυπτε μετά η συνείδηση. «Καλύτερα σκέφτηκα, να σκοτωθώ εγώ, παρά να σκοτωθεί ο άλλος και να με σκοτώνει η συνείδησή μου σε όλη μου την ζωή. Πώς θ' αντέξω μετά; Θα μου έλεγε η συνείδησή μου: "Μπορούσες να τον γλυτώσεις· γιατί δεν τον γλύτωσες;"». Νήστευα κιόλας και ήμουν νηστικός..., τέλος πάντων. Πήρα το όπλο και ξεκίνησα. Οι αντάρτες με πέρασαν για δικό τους και με άφησαν να περάσω. Πήγα στο χωριό, ανέβηκα σε ένα διώροφο σπίτι. Μια γριά που ήταν εκεί, μου έδωσε εφόδια και γύρισα πίσω στην διλοχία. Η μεγαλύτερη χαρά βγαίνει από την θυσία, γιατί από την ανάπαυση του άλλου, γεννιέται η ανάπαυση η δική μου.

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Θυμάμαι στον στρατό πόσες φορές παρουσιαζόταν μια ανάγκη και άκουγες: «Κύριε Διοικητά, να πάω εγώ αντί γι' αυτόν, αυτός είναι παντρεμένος, έχει παιδιά, να μην μείνουν τα παιδιά του στον δρόμο». Να παρακαλούν τον Διοικητή να πάνε αυτοί στην θέση του, στην πρώτη γραμμή! Χαίρονταν να σκοτωθούν αυτοί και να μην σκοτωθεί ο άλλος και αφήσει τα παιδιά του στον δρόμο! Πού τώρα να κάνει κανείς τέτοια θυσία! Σπάνιο πράγμα! Μια φορά είχαμε μείνει από νερό σε μια τοποθεσία. Είδε ο Διοικητής στον χάρτη, ότι στο τάδε σημείο υπήρχε νερό. Εκεί όμως ήταν οι αντάρτες. Μας λέει: «Εδώ κοντά έχει νερό, αλλά είναι πολύ επικίνδυνα. Ποιός θα πάει να γεμίσει μερικά παγούρια; ούτε φως δεν θα ανάψει». Πετάγεται ο ένας: «Θα πάω εγώ, κύριε Διοικητά», ο άλλος «εγώ», ο άλλος «εγώ»! Όλοι δηλαδή ζητούσαν να πάνε! Και την νύχτα, χωρίς φως, είναι ο τρόμος πολύς. «Δεν μπορείτε να πάτε και όλοι!» λέει ο Διοικητής. Θέλω να πω, κανείς δεν σκέφτηκε τον εαυτό του. Δεν τραβιόταν ο ένας να πει: «Κύριε Διοικητά, μου πονάει το πόδι», ο άλλος «μου πονάει το κεφάλι» ή «είμαι κουρασμένος». Όλοι θέλαμε να πάμε και ας κινδύνευε η ζωή μας. Σήμερα υπάρχει ένα πνεύμα χλιαρό, καθόλου ανδρισμός, καθόλου θυσία...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Ας υποθέσουμε ότι ένας ινδουιστής βρίσκεται σε μια ακροθαλασσιά και κάνει αυτοσυγκέντρωση. Αν εκείνη την ώρα κινδυνεύει κάποιος στην θάλασσα και ζητάει βοήθεια, αυτός θα μείνει τελείως αδιάφορος, δεν θα κουνηθεί από την θέση του, για να μην στερηθεί την ηδονή που νιώθει. Ενώ, αν βρισκόταν εκεί ένας Ορθόδοξος μοναχός και έλεγε την ευχή, θα άφηνε το κομποσχοίνι και θα έπεφτε στην θάλασσα, για να τον σώσει...

~ Άγιος Παϊσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος αναπαύει τους ανθρώπους, ευχαριστεί τον Θεό.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Ο Χριστός για τον καθένα από εμάς, θυσίασε τη ζωή Του, που είναι άξια όλων των ανθρώπων. Και απαιτεί απέναντι αυτής της θυσίας, να προσφέρουμε και εμείς τη ζωή μας, για χάρη των άλλων.

~ Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας ~

Είναι μερικοί άνθρωπο, που για τα πρόσκαιρα και φθαρτά αγαθά, αναλαμβάνουν σκληρό αγώνα και θυσιάζουν ακόμα και την ζωή τους. Και εμείς, δεν θα παραδώσουμε σε θάνατο τα σώματά μας, υπέρ του Βασιλέα των βασιλευόντων και Κυρίου μας Ιησού Χριστού;

~ Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος ~

Εκείνος, που αγαπά πραγματικά, θυσιάζεται για τον πλησίον του. Να πως μπορεί να αποδείξει την υπέρ του πλησίον θυσία: Εάν ακούσει από τον πλησίον του λόγους λυπηρούς, που τον έθλιψαν και ενώ μπορεί και αυτός να εκστομίσει κατά του πλησίον του τέτοιους λόγους και να επιβληθεί στον εαυτό του και δεν τους πει. Ή αν αδικηθεί από τον πλησίον του και έχει την δύναμη και δεν ανταποδώσει το κακό στον αδικήσαντα. Αυτός πραγματικά θυσιάζεται υπέρ του πλησίον του...

~ Όσιος Ποιμήν ~

Τίποτε δεν θα χάσεις από όσα θα θυσιάσεις χάρη του Κυρίου, διότι θα σου ανταποδοθούν εκατονταπλάσια.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Ας γίνουμε όπως ο Χριστός, εφόσον και ο Χριστός έγινε όπως εμείς. Ας γίνουμε ''θεοί'' γι' Αυτόν, όπως και Εκείνος έγινε άνθρωπος για μας. Πήρε το χειρότερο, για να δώσει το καλύτερο. Πτώχευσε, για να πλουτίσουμε εμείς με την δική Του πτωχεία. Έλαβε μορφή δούλου, για να απολαύσουμε εμείς την ελευθερία. Κατέβηκε για να υψωθούμε. Πειράστηκε, για να νικήσουμε...

~ Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ~

Υπάρχει μια στιγμή που νοιώθεις να καίγεσαι από αγάπη και νοιώθεις την εσωτερική επιθυμία να πετάξεις τον εαυτό σου στα πόδια κάποιου άλλου ανθρώπου. Η στιγμή αυτή είναι αρκετή. Αμέσως γνωρίζεις ότι αντί να χάσεις τη ζωή σου, αυτή σου δίνεται πίσω διπλή.

~ Οσία Μαρία Σκομπτσόβα, μαρτύρησε την Μεγάλη Παρασκευή του 1945 σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, παίρνοντας την θέση μιάς Εβραίας κρατούμενης στον θάλαμο αερίων ~

Χωρίς θυσία για χάρη του Κυρίου και του γείτονα, τίποτα δεν συμβαίνει στην πνευματική ζωή. Χωρίς θυσίες δεν θα μάθετε να αγαπάτε. Όταν βλέπεις τον γείτονά σου σε αγωνία, να βοηθάς, να παρηγορείς, να προσεύχεστε γι' αυτόν με όλη σου την καρδιά - και ο Κύριος θα ακούσει το αίτημά σου και θα έχει έλεος γι' αυτόν.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Αν δεν θυσιαστείς για τον πλησίον σου, δεν έχεις καταφέρει τίποτα.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Χάρη του Χριστού μπορείς θυσιαστείς και να δώσεις τη ζωή σου. Χάρη του ανθρώπου, μπορείς επίσης να δώσεις τη ζωή σου, αρκεί να ξέρεις ότι έχεις τακτοποιήσει την ψυχή σου και είσαι σεσωσμένος. Εάν όμως δεν έχεις προϋποθέσεις σωτηρίας, δεν θα δώσεις τη ζωή σου. Είναι λάθος να σκεφτεί κάποιος αμετανόητος, ότι επειδή έδωσε τη ζωή του θα πάει στον Παράδεισο.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Εάν μάθουμε να έχουμε αυταπάρνηση, η αγάπη θα αυξηθεί στην καρδιά μας και η υπομονή μας θα πάψει να είναι μελαγχολική από τις στενοχώριες και θα μεταβάλλεται σε χαρά.

~ Γέροντας Αρσένιος Μπόκα ~

Εγώ θυσιάζω από τον εαυτόν μου, για όποιον προσεύχομαι!

~ Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης ~

Η ζωή των άλλων έχει για μένα μεγαλύτερη αξία, από τον ίδιο τον εαυτό μου, από την ίδια τη ζωή μου. Όταν καταλάβετε αυτό, δεν θα υπάρχουν πια προστριβές μεταξύ σας...

~ Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ ~

Όταν ο άνθρωπος είναι ενωμένος με τον Χριστό και έχει τη Χάρη του Θεού μέσα του, δεν υπολογίζει τον εαυτόν του.

~ Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου ~

Η αληθινή θυσία γεννιέται από το πλήρωμα-περίσσευμα της χαράς της καρδιάς μας.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Γιατί δεν θυσιαζόμαστε για τον άλλον; Γιατί η αγάπη μας για τον άλλον είναι συμφεροντολογική, είναι σαρκική, είναι σατανική και όχι καρπός του Αγίου Πνεύματος.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Ο παπάς της Σπιναλόγκας

Οι χανσενικοί (λεπροί) που κατοικούσαν στο νησί της Σπιναλόγκας, ήταν οργισμένοι με τον Θεό, για το λόγο ότι η ασθένειά τους ήταν μια μεγάλη και αφόρητη δοκιμασία.

Ένας Γεραπετρίτης παπάς τόλμησε να τους επισκεφτεί κάποτε και να Λειτουργήσει στον Άγιο Παντελεήμονα, που υπήρχε και ρήμαζε στο νησί, συντροφιά με τους νέους του κατοίκους. Λένε πως στην πρώτη Θεία Λειτουργία δεν πάτησε ψυχή.

Οι λεπροί άκουγαν πεισμωμένοι από τα κελιά τους την ψαλμωδία και άλλοτε την σκέπαζαν με τα βογκητά τους και άλλοτε με τις κατάρες τους.

Ο ιερέας όμως ξαναπήγε στο νησί. Στην δεύτερη τούτη επίσκεψη, ένας από τους ασθενείς πρόβαλε θαρρετά στο κατώφλι του ναού.

- Παπά, θα κάτσω στην Θεία Λειτουργία σου μ' έναν όρο όμως. Στο τέλος θα με Κοινωνήσεις. Και αν ο Θεός σου είναι τόσο παντοδύναμος, εσύ μετά θα κάνεις την κατάλυση και δεν θα φοβηθείς τη λέπρα μου.

Ο ιερέας έγνευσε συγκαταβατικά. Στα κοντινά κελιά ακούστηκε η κουβέντα και άρχισαν να μαζεύονται διάφοροι στο πλάϊ του ναού, εκεί που ήταν ένα μικρό χάλασμα, με λιγοστή θέα στο ιερό. Παραμόνευσαν οι χανσενικοί στο τέλος της Θεία Λειτουργίας και είδαν τον παπά δακρυσμένο και γονατιστό στην Ιερή Πρόθεση να κάνει την κατάλυση.

Πέρασε μήνας. Οι χανσενικοί τον περίμεναν. Πίστευαν πως θα έρθει τούτη τη φορά ως ασθενής και όχι ως ιερέας.

Όμως ο παπάς επέστρεψε υγιής και ροδαλός (!) και άρχισε με ηθικό αναπτερωμένο να χτυπά την καμπάνα του παλιού ναΐσκου. Έκτοτε και για δέκα τουλάχιστον χρόνια η Σπιναλόγκα είχε τον ιερέα της. Οι χανσενικοί αναστύλωσαν μόνοι τους της Εκκλησία και συνάμα αναστύλωσαν και την πίστη τους. Κοινωνούσαν τακτικά και πάντα κρυφοκοίταζαν τον παπά τους, την ώρα της κατάλυσης, για να βεβαιωθούν πως το "θαύμα της Σπιναλόγκα" συνέβαινε ξανά και ξανά.

Το 1957, με την ανακάλυψη των αντιβιοτικών και την ίαση των λεπρών, το λεπροκομείο έκλεισε και το νησί ερημώθηκε. Μόνο ο ιερέας έμεινε στο νησί ως το 1962, για να μνημονεύει τους λεπρούς μέχρι 5 χρόνια μετά το θάνατό τους!

Ιδού, λοιπόν, ένας σύγχρονος αθόρυβος ήρωας, που δεν τιμήθηκε για το έργο του από κανέναν...!!!

ΑΦΗΓΗΣΗ ΕΝΟΣ ΛΕΠΡΟΥ:

Ήμουνα λεπρός. Έζησα στη Σπιναλόγκα πολλά χρόνια. Η κατάστασή μας ήταν φρικτή. Η αρρώστια παραμόρφωνε τα πρόσωπά μας, έτρωγε τα άκρα μας. Πολλοί λεπροί ήταν χωρίς φρύδια, χωρίς μάτια, χωρίς μύτη, χωρίς χείλη, χωρίς δάκτυλα χεριών και ποδιών!!! Πολλών το σώμα σκεπαζόταν από μια φρικτή κρούστα. Οι πληγές ξερνούσαν πολλές φορές ακαθαρσίες και έτσι κολλούσε το σώμα με τα ρούχα. Και είχαν οι πληγές μια τρομερή βρώμα από πύο!

Η ιατρική περίθαλψη ήταν ασήμαντη. Υπήρχε στο νησί ένας γιατρός και ήμαστε οι άρρωστοι περίπου εξακόσιοι! Και δεν έφταναν αυτά. Ζούσαμε οι περισσότεροι σε σπίτια μικρά, υγρά και ανήλια.

Ο φόβος της μόλυνσης έκανε όλους τους υγιείς ανθρώπους να μην τολμούν να μας πλησιάσουν. Ήταν τούτο κάτι ανώτερο από τις δυνάμεις τους. Δεν μπορούσε η ψυχή να νικήσει τη σάρκα...

Ο γιατρός, οι νοσοκόμες, οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι και οι γυναίκες, που έπλυναν τα ρούχα μας, άφηναν το νησί της φρίκης λίγο πριν τη δύση του ηλίου και πήγαιναν με βενζινάκατο στην Πλάκα, που ήταν δυτικά και απέναντι της Σπιναλόγκας. Φεύγοντας έκλειναν την πελώρια πύλη του βενετσιάνικου τείχους, που χώριζε την αποβάθρα από το χωριό μας. Και μέναμε οι λεπροί ολομόναχοι. Συντροφιά με τη μοίρα μας! Η απομάκρυνσή τους βέβαια από το νησί ήταν δικαιολογημένη. Έπρεπε να ζήσουν μερικές ώρες μακριά από το «νησί των ζωντανών νεκρών», όπως αποκαλούσαν τη Σπιναλόγκα τότε δημοσιογράφοι των Αθηναϊκών εφημερίδων.

Τις δύσκολες ώρες όλοι μας, όταν δεν μπορούμε να σταθούμε όρθιοι με τα μάτια καρφωμένα στο συνάνθρωπό μας, γονατιστοί στρέφουμε τα μάτια μας προς τα άνω. Και εμείς, βρισκόμενοι στη Σπιναλόγκα, στο Γολγοθά του ανθρώπινου πόνου, πηγαίναμε στην Εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα και στην Εκκλησία του Αγίου Γεωργίου και προσευχόμαστε σιωπηλά. Νιώθαμε όλοι την ανάγκη ενός ιερέα. Εκείνος μόνο θα μπορούσε να μας παρηγορήσει με το λόγο του Θεού, να μας συμπαρασταθεί πνευματικά.

Όμως ιερέας ερχόταν στο νησί μας από την Ελούντα μόνο δύο φορές το μήνα. Ερχόταν Σαββατόβραδο, έκανε τον εσπερινό και έφευγε. Ερχόταν πάλι την επόμενη μέρα, τελούσε τη Θεία Λειτουργία και έφευγε. Ερχόταν και άλλες φορές. Τότε όμως ερχόταν από αναπότρεπτη ανάγκη, για να κηδέψει τους νεκρούς μας!

Κάποια μέρα καθόμαστε μερικοί άντρες στην αυλή του καφενείου μας, που ήταν κοντά στην πύλη. Τότε πιο πέρα φάνηκε ένας ιερέας. Καταλάβαμε όλοι μας ότι ήρθε στο νησί, για να Λειτουργήσει. Μόλις μας είδε ήρθε κοντά μας. Μας καλημέρισε με εγκαρδιότητα. Όλοι μας όρθιοι και με ελαφρά υπόκλιση τον καλωσορίσαμε. Κανένας μας όμως δεν έτεινε το χέρι του, για να τον χαιρετήσει. Ο λεπρός δεν πρέπει να χαιρετά με χειραψία. Και αυτό, για να μη μεταδώσει την καταραμένη του αρρώστια. Τότε εκείνος μας χαιρέτησε όλους με χειραψία! Μας είπε απλά, ότι θα μείνει κοντά μας, για να μας βοηθάει στην εκπλήρωση των Χριστιανικών μας καθηκόντων.

Η συγκίνησή μας ήταν μεγάλη...

Την άλλη μέρα πήγαμε στην Εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα.

Παρακολουθήσαμε όλοι, άντρες, γυναίκες και παιδιά, με κατάνυξη τη Θεία Λειτουργία, που τελούσε με δωρική απλότητα και απροσμέτρητη ευσέβεια.

Την Κυριακή αυτή δεν Μεταλάβαμε. Δεν είχαμε ενημερωθεί έγκαιρα για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και δεν είχαμε νηστέψει.

Στο τέλος της Λειτουργίας πήραμε από το χέρι του αντίδωρο. Και παίρνοντας το αντίδωρο του φιλούσαμε όλοι το χέρι! Ήταν κάτι που το επιδίωξε ο ίδιος. Καθώς έδινε το αντίδωρο, πλησίαζε το χέρι του στο στόμα μας. Όλων μας τα μάτια βούρκωσαν από συγκίνηση. Πριν έρθει εκείνος, το αντίδωρο το παίρναμε από ένα καλαμόπλεχτο πανέρι που τοποθετούσε ο νεωκόρος στο παγκάρι.

Την επόμενη Κυριακή πήγαμε σχεδόν όλοι στην Εκκλησία. Η Εκκλησία ήταν κατάμεστη, το ίδιο και το προαύλιό της. Τη μέρα αυτή Μεταλάβαμε όλοι. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, είδαμε τον ιερέα μας να καταλύει, Ό,τι είχε απομείνει στο Άγιο Ποτήριο από τη Μετάληψή μας! Ανοίξαμε όλοι τα ματιά μας από έκπληξη... Νομίζαμε ότι ονειρευόμαστε! Χοντρά και καυτά δάκρυα ανάβρυσαν από τα μάτια μας...

Ο προηγούμενος ιερέας ό,τι απέμενε από τη Μετάληψή μας – ασφαλώς κατά Θεία οικονομία - το έχυνε στο χωνευτήρι...

Ο Ιερομόναχος Χρύσανθος έμενε κοντά μας νύκτα και μέρα. Και έμεινε κοντά μας δέκα χρόνια! Τα χρόνια αυτά, εκδήλωσε σε όλους μας όχι μόνο την αγάπη της γλυκύτητας, αλλά και την αγάπη της ευποιϊας. Μας επισκεπτόταν στα σπίτια μας. Μας καθοδηγούσε όλους. Ενίσχυε με τα λίγα χρήματα που είχε τους φτωχούς. Και έκανε τούτο τηρώντας το «μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου» (Ματθ. ΣΤ΄, 3). Ευγνωμονώ, όπως και όλοι οι άρρωστοι της Σπιναλόγκας, τον πατέρα Χρύσανθο για...

Δεν ολοκλήρωσε όμως τη φράση του. Ξέπασε σ' ένα βουβό κλάμα. Ο πατήρ Χρύσανθος (ο παπάς της Σπιναλόγκας), κατά κόσμον Ματθαίος Κατσουλογιαννάκης, γεννήθηκε στα Έξω Μουλιανά της Επαρχίας Σητείας στις 15 Ιουλίου 1893. Παρακολούθησε μαθήματα της έκτης τάξης του δημοτικού σχολείου χωρίς να πάρει απολυτήριο. Ο Επίσκοπος Ιεράς και Σητείας Αμβρόσιος τον έκρινε μοναχό το 1911 και τον τοποθέτησε στη Μονή Τοπλού. Στις 20 Ιανουαρίου τον χειροτόνησε Ιεροδιάκονο και στις 26 Σεπτεμβρίου 1920 Ιερομόναχο. Το 1941, έπειτα από αίτησή του, ο Επίσκοπός του Φιλόθεος Μαζοκοπάκης τον μετέθεσε στην Μονή Φανερωμένης Ιεράπετρας. Εξεδήμησε εις Κύριον στις 3 Απριλίου 1972 και ενταφιάσθηκε στη Μονή Τοπλού.

Η πραγματική αυτοθυσία

Αν ζητούμε κάτι από τον Θεό, χωρίς να θυσιάζουμε και κάτι, δεν έχει αξία. Αν κάθομαι και λέω: «Θεέ μου, Σε παρακαλώ, κάνε καλά τον τάδε άρρωστο», χωρίς να κάνω κάποια θυσία, είναι σαν να λέω απλώς καλά λόγια. Ο Χριστός να δει την αγάπη μου, την θυσία μου και τότε θα εκπληρώσει το αίτημά μου, αν βέβαια αυτό είναι για το πνευματικό καλό του άλλου.

Γι' αυτό, όταν οι άνθρωποι σας ζητούν να προσευχηθείτε για κάποιον άρρωστο, να τους λέτε να προσευχηθούν και αυτοί ή τουλάχιστον να αγωνισθούν να κόψουν τα κουσούρια τους.

Μερικοί άνθρωποι έρχονται και μου λένε:

- Κάνε με καλά· έμαθα ότι μπορείς να με βοηθήσεις.

Θέλουν όμως να βοηθηθούν, χωρίς οι ίδιοι να καταβάλλουν καθόλου προσπάθεια. Λες λ.χ. στον άλλον:

- Μην τρως γλυκά, κάνε αυτήν την θυσία, για να σε βοηθήσει ο Θεός.

Και σου λένε:

- Γιατί; Δεν μπορεί να με κάνει καλά ο Θεός;

Δεν κάνουν μια θυσία για τον εαυτό τους, πόσο μάλλον να θυσιαστούν για τον άλλον.

Άλλος δεν τρώει γλυκά, για να βοηθήσει ο Χριστός όσους πάσχουν από ζάχαρο, ή δεν κοιμάται, για να δώσει λίγο ύπνο ο Χριστός σε αυτούς που πάσχουν από αϋπνίες. Έτσι συγγενεύει ο άνθρωπος με τον Θεό. Τότε ο Θεός δίνει την Χάρη Του. Εγώ, όταν μου λέει κάποιος πως δεν μπορεί να προσευχηθεί για κάποιον δικό του που είναι άρρωστος, του λέω να κάνει και αυτός μια θυσία για τον άρρωστο. Συνήθως του λέω να κάνει κάτι που θα είναι καλό και για την δική του υγεία.

Ήρθε κάποτε από την Γερμανία στο Καλύβι ένας πατέρας, που το κοριτσάκι του είχε αρχίσει να παραλύει. Οι γιατροί το είχαν ξεγράψει. Ήταν ο καημένος τελείως απελπισμένος.

- Κάνε και εσύ μια θυσία, του είπα, για την υγεία του παιδιού σου. Να κάνεις μετάνοιες, δεν μπορείς· να προσευχηθείς, δεν μπορείς, εντάξει. Πόσα τσιγάρα καπνίζεις την ημέρα;

- Τεσσεράμισι κουτιά, μου λέει.

- Να καπνίζεις ένα κουτί, του λέω, και τα χρήματα που θα έδινες για τα υπόλοιπα να τα δίνεις σε κανέναν φτωχό.

- Να γίνει, Πάτερ, καλά το παιδί, μου λέει, και εγώ θα το κόψω το τσιγάρο.

- Ε, τότε δεν θα έχει αξία· τώρα πρέπει να το κόψεις· πέταξε το τσιγάρο, του λέω. Δεν αγαπάς το παιδί σου;

- Εγώ δε αγαπώ το παιδί μου; Από τον πέμπτο όροφο πετιέμαι κάτω για την αγάπη του παιδιού μου, μου λέει.

- Εγώ δεν σου λέω να πεταχτείς από τον πέμπτο όροφο κάτω, θα αφήσεις το παιδί σου στον δρόμο και εσύ θα χάσεις την ψυχή σου. Εγώ σου λέω να κάνεις κάτι εύκολο. Να, πέταξε τώρα τα τσιγάρα!

Με κανέναν τρόπο δεν ήθελε να τα πετάξει. Και τελικά έφυγε έτσι και έκλαιγε! Πως να βοηθηθεί αυτός ο άνθρωπος; Ενώ όσοι ακούν βοηθιούνται...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μαρτυρία για το πνεύμα αυτοθυσίας του Αγίου Παϊσιου του Αγιορείτου

Κοντά στη Ναύπακτο κάναμε μιά μάχη. Εκεί που υποχωρούσαμε, διότι είχαν περισσότερες δυνάμεις οι αντάρτες, σε κάποια στιγμή έπεσα και χτύπησα, γιατί είχα έναν

βαρύ ασύρματο στην πλάτη. Όταν έφθασαν οι στρατιώτες στην γραμμή που είχαν οριοθετήσει οι αξιωματικοί μας, είδε ο Γέροντας Παΐσιος, ότι έλειπα. Βγάζει τον ασύρματό του και τρέχει. Του φώναζαν οι αξιωματικοί και οι στρατιώτες:

- Ασ' τον αυτόν. Πάει αυτός, χάθηκε!

Ήρθε κοντά μου όπως μού είπαν μετά οι άλλοι, με σήκωσε, με έβαλε στην πλάτη του και με πήρε στις γραμμές πίσω. Όταν συνήλθα, άκουσα να του λέει ο λοχαγός Βουδούρης:

- Εσύ κάποιον Άγιο έχεις και σε βοήθησε και βοήθησες και τούτον εδώ.

Ρώτησα:

- Τι έγινε παιδιά; Και μου εξήγησαν. Εκεί που έπεσα ήταν εκατό μέτρα από την γραμμή των ανταρτών και διακόσια από την γραμμή την δική μας.

Μια μέρα ήμασταν πάνω σε ένα ύψωμα που λεγόταν «Φονιάς». Μας είχαν αποκλείσει οι αντάρτες και δεν μπορούσαμε να φύγουμε από πουθενά, γιατί δεν υπήρχε διέξοδος. Ο Άγιος Παΐσιος ήταν όρθιος. Οι σφαίρες έπεφταν και σφύριζαν. Εγώ τον έπιανα από το χιτώνιο και τον τραβούσα να πέσει κάτω.

Αυτός τίποτε. Κοίταζε ψηλά και είχε τα χέρια του έτσι, σταυρωμένα. Ε, φαίνεται μας λυπήθηκε ο Μεγαλοδύναμος και κάποια στιγμή ήρθαν τα αεροπλάνα και άνοιξαν δρόμο. Όταν φεύγαμε, του λέω:

– Καλά, Χριστιανέ μου, γιατί δεν έπεφτες κάτω;

– Προσευχόμουν.

– Προσευχόσουν; ρώτησα με μεγάλη απορία.

Τι δύναμη είχε η προσευχή του και πόσο μεγάλη ήταν η πίστη του, ώστε να αψηφά τις σφαίρες! Το πιθανότερο ήταν να παρακαλούσε τον Θεό να σωθούν οι άλλοι και ας σκοτωθεί ο ίδιος. Γι' αυτό στεκόταν όρθιος και ακάλυπτος. Και ο δίκαιος Θεός, βλέποντας την αυτοθυσία του, τον έσωσε μαζί με τους άλλους...

~ Μαρτυρία νυν μοναχού Αρσενίου από την Κέρκυρα, ο άλλοτε συστρατιώτης του Αγίου Παϊσιου κ. Παντελής Τζέκος ~

Πρότυπο αυτοθυσίας

Μια φορά στον ανταρτοπόλεμο (1944-1949), τότε με τις επιχειρήσεις, οι αντάρτες μας είχαν αποκλείσει έξω από ένα χωριό και οι στρατιώτες θα έριχναν κλήρο, ποιός θα πήγαινε στο χωριό για εφόδια.

- Θα πάω εγώ, είπα.

Αν πήγαινε κάποιος άπειρος ή απρόσεκτος, μπορεί και να σκοτωνόταν και θα με έτυπτε μετά η συνείδηση.

Καλύτερα σκέφτηκα, να σκοτωθώ εγώ, παρά να σκοτωθεί ο άλλος και να με σκοτώνει η συνείδησή μου σε όλη μου την ζωή. Πώς θ' αντέξω μετά; Θα μου έλεγε η συνείδησή μου: Μπορούσες να τον γλυτώσεις· γιατί δεν τον γλύτωσες;

Νήστευα κιόλας και ήμουν νηστικός..., τέλος πάντων. Πήρα το όπλο και ξεκίνησα. Οι αντάρτες με πέρασαν για δικό τους και με άφησαν να περάσω!

Πήγα στο χωριό, ανέβηκα σε ένα διώροφο σπίτι. Μια γριά που ήταν εκεί, μου έδωσε εφόδια και γύρισα πίσω στην διλοχία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Θυσία για τον πλησίον

Θυμάμαι στον στρατό πόσες φορές παρουσιαζόταν μια ανάγκη και άκουγες:

- Κύριε Διοικητά, να πάω εγώ αντί γι' αυτόν, αυτός είναι παντρεμένος, έχει παιδιά, να μην μείνουν τα παιδιά του στον δρόμο...

Να παρακαλούν τον Διοικητή να πάνε αυτοί στην θέση του, στην πρώτη γραμμή! Χαίρονταν να σκοτωθούν αυτοί και να μην σκοτωθεί ο άλλος και αφήσει τα παιδιά του στον δρόμο! Πού τώρα να κάνει κανείς τέτοια θυσία!

Σπάνιο πράγμα!

Μια φορά είχαμε μείνει από νερό σε μια τοποθεσία. Είδε ο Διοικητής στον χάρτη, ότι στο τάδε σημείο υπήρχε νερό. Εκεί όμως ήταν οι αντάρτες. Μας λέει:

- Εδώ κοντά έχει νερό, αλλά είναι πολύ επικίνδυνα. Ποιός θα πάει να γεμίσει μερικά παγούρια; Ούτε φως δεν θα ανάψει.

Πετάγεται ο ένας: «Θα πάω εγώ, κύριε Διοικητά», ο άλλος «εγώ», ο άλλος «εγώ»! Όλοι δηλαδή ζητούσαν να πάνε! Και την νύχτα, χωρίς φως, είναι ο τρόμος πολύς.

- Δεν μπορείτε να πάτε και όλοι! λέει ο Διοικητής.

Θέλω να πω, κανείς δεν σκέφτηκε τον εαυτό του. Δεν τραβιόταν ο ένας να πει:

- Κύριε Διοικητά, μου πονάει το πόδι, ο άλλος μου πονάει το κεφάλι ή είμαι κουρασμένος.

Όλοι θέλαμε να πάμε και ας κινδύνευε η ζωή μας. Σήμερα υπάρχει ένα πνεύμα χλιαρό, καθόλου ανδρισμός, καθόλου θυσία...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μία θυσία για τα επερχόμενα δεινά...

Ο Άγιος Παΐσιος συνήθιζε να έρχεται στις αγρυπνίες της Μονής μας όπου καθόταν στο στασίδι απέναντι από την εικόνα της Φοβεράς Προστασίας.

Οι αδελφοί μοναχοί επίσης τον επισκέπτονταν συχνά, καθώς βέβαια και πλήθος προσκυνητών, που φιλοξενούνταν στη Μονή μας. Όμως κάποια περίοδο - ήταν η χρονιά που είχε τα πρώτα συμπτώματα του καρκίνου - πέρασαν σαράντα ημέρες χωρίς να φανεί, χωρίς να ανοίγει την πόρτα της καλύβης, χωρίς να δώσει κανένα σημείο ζωής, γεγονός που μας δημιούργησε ανησυχία.

Κάποια μέρα αποφάσισα και κατέβηκα μόνος μου στο καλύβι του. Χτύπησα την πόρτα, αλλά επειδή δεν έλαβα απάντηση, κατάφερα και την παραβίασα.

Παρότι ήμουν ανήσυχος, από τη στιγμή της εισόδου μου παραδόξως με κατέλαβε μια απροσδιόριστη και ανεξήγητη ηρεμία.

Μόλις έφτασα στο μικρό του δωμάτιο, τον είδα να κάθεται σε μαξιλάρι κατάχαμα, με τα χέρια ακουμπισμένα πάνω στο σοφρά.

Στο πρόσωπό του είχε εμφανή σημεία εξαντλήσεως. Μπροστά του βρισκόταν ένα τσαμπί σταφύλι κι ένα αρτίδιο. Πρόσεξα ότι ο χώρος ανέδιδε μιαν άρρητη και πρωτόγνωρη ευωδία, και ότι υπήρχε διάχυτη γαλήνη.

Πήρα πρώτος τον λόγο, και του ζήτησα συγγνώμη και του εξήγησα πόσο είχαμε ανησυχήσει.

Εκείνος με ηρεμία και απλότητα, με φωνή που μόλις έβγαινε από τα πνευμόνια του, είπε:

- Έκανα όλες αυτές τις μέρες νηστεία και προσευχή για τον κόσμο, και για τα επερχόμενα δεινά... Εξαντλήθηκα... Η Παναγία ήρθε και μου έδωσε αυτό το σταφύλι και τον άρτο... Δοκίμασε!

Πήρα λίγο σταφύλι.

Είχε το χρώμα του ροδίτη, με μια ιδιαίτερη γεύση και άρωμα που δεν είχα ξανασυναντήσει.

- Πώς ήταν γέροντα η Παναγία; τον ρώτησα.

Τότε υποβασταζόμενος σηκώθηκε με δυσκολία, και μου έφερε μια μικρή εικόνα σε κορνίζα. Ήταν η Παναγία η Ιεροσολυμίτισσα.

- Πάντοτε παρουσιάζεται σαν την Ιεροσολυμίτισσα μου είπε.

Μιλήσαμε λίγο ακόμη και τον άφησα στην ησυχία του, γιατί έκρινα πως σε τέτοιες στιγμές δεν πρέπει να είναι κανείς αδιάκριτος.

Βλέπει κανείς την αγωνία και την αυτοθυσία του Αγίου Γέροντα να προλάβει να δώσει και τις τελευταίες του δυνάμεις για το καλό του κόσμου ώστε να αμβλυνθεί η ένταση των επερχόμενων δεινών...

~ Μαρτυρία Γέροντας Χριστόδουλος, ηγούμενος της Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου Αγίου Όρους ~

Η χαρά της αυτοθυσίας

Τον καιρό της Γερμανικής Κατοχής, ο Γερμανός Διοικητής της Πάρου, επειδή στο χωριό Τσιμπίδο (της Πάρου), σκότωσαν δύο Γερμανούς και τραυμάτισαν έναν αξιωματικό, ζήτησε να του προσκομίσουν, οι πρόεδροι των κοινοτήτων, 125 νέους από όλες τις κοινότητες της Πάρου, για να τους εκτελέσει ως αντίποινα!

Όταν άκουσα αυτή τη θανατική απόφαση, πόνεσε η ψυχή μου και δοκίμασα θλίψη περισσότερο από κάθε άλλον, γιατί οι μελλοθάνατοι ήταν πνευματικά μου παιδιά... Για αυτό λοιπόν δεν αδιαφόρησα, αλλά αμέσως έσπευσα σαν πνευματικός πατέρας να σώσω τα πνευματικά μου παιδιά από τον επικείμενο θάνατο.

Όμως ο διοικητής, όταν πήγαμε να τον παρακαλέσουμε, δεν δεχόταν μεσιτείες. Παρήγγειλε μάλιστα μέσω του φρουράρχου του, ότι όποιος Έλληνας, ή ακόμη και Γερμανός, τολμήσει να μεσιτέψει, θα εκτελεστεί και αυτός!!!...

Ωστόσο ο φρούραρχος, που ήταν φιλέλληνας, μας συμβούλεψε τα εξής:

- Επειδή εδώ δεν είναι δυνατό να τον δείτε, αλλά ούτε και συμφέρει, έχω την γνώμη να τον καλέσετε στο Μοναστήρι, τάχα για να τον φιλοξενήσετε και να τον περιποιηθείτε, και πάνω στις περιποιήσεις να του αναφέρετε σχετικά, να τον παρακαλέσετε και ίσως να λυγίσει, αλλά και πάλι αμφιβάλλω...

Δεν έχασα καιρό. Την ίδια μέρα τον κάλεσα στο Μοναστήρι, και την επόμενη ήρθε. Κάναμε λοιπόν Παράκληση με όλους τους Πατέρες και αδελφούς του Μοναστηριού και παρακαλέσαμε με πίστη και ικετεύσαμε την Παναγία, να μεσιτεύσει στον Υιό της και Θεό Μας να μετατρέψει την απόφαση του Διοικητή και να χαρίσει τη ζωή στους 125 νέους. Την

Παράκληση στην Παναγιά, την παρακολούθησε και ο Διοικητής με την συνοδεία του.

Μόλις τελείωσε η Παράκληση, ετοιμάστηκαν να αναχωρήσουν. Τότε ο Διοικητής είπε στο διερμηνέα, ως ευγνωμοσύνη να του ζητήσω, να μου κάνει μια χάρη.

Εγώ εκείνη τη στιγμή γέμισα χαρά και αγαλλίαση, διότι πίστεψα, ότι εισακούστηκε η δέησή μας και ήρθε η κατάλληλη στιγμή να του ζητήσω εκείνο, για το οποίο τον κάλεσα στο Μοναστήρι και κάναμε και την Παράκληση.

Οπότε, πήρα θάρρος και μέσω του διερμηνέα του λέω:

- Να μου υποσχεθείτε πρώτα, ότι θα μου κάνετε την χάρη που θα ζητήσω, και τότε θα του τη ζητήσω.

Μου έδωσε το δεξί του χέρι και μου υποσχέθηκε, ότι θα την κάνει.

Τότε του είπα:

- Θέλω κ. Διοικητά να χαρίσεις τη ζωή στους 125 νέους που αποφάσισες να θανατώσεις!

Αλλά όταν το άκουσε αυτό, με απάντησε:

- Άλλη χάρη να μου ζητήσεις, γιατί αυτή τη χάρη, δεν μπορώ να την κάνω, διότι έχω τέτοια διαταγή, που λέει: ''Όταν σκοτωθεί ένας Γερμανός, στη θέση του να σκοτώνονται 50 Έλληνες από τα κοντινά χωριά, για δύο Γερμανούς 100 Έλληνες κλπ.''

Επειδή είδα, ότι παρά τς παρακλήσεις που του έκανα, επέμενε να του ζητήσω άλλη χάρη, του είπε:

- Ζητώ κ. Διοικητά, να βάλετε και εμένα μαζί με τους 125 καταδίκους και μάλιστα να εκτελέσετε πρώτον εμένα...!

Όταν το άκουσε αυτό ο σκληρός εκείνος και απάνθρωπος Διοικητής, αιφνιδιάστηκε, κατέβασε το κεφάλι κάτω, προβληματίστηκε, συντρίφτηκε, κάμφθηκε...

Μαλάκωσε η καρδιά του και συγκινημένος μου έδωσε το δεξί του χέρι και μου είπε:

- Σου τους χαρίζω!!!...

Τέτοια χαρά, όταν μου το είπε αυτό ο Γερμανός Διοικητής, δεν ξανάνοιωσα στη ζωή μου!!!...

~ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ~

Ο παπάς του '40

«Κεράσοβο Πωγωνίου...1940. Στις 11 περνάνε αεροπλάνα (Ιταλικά φυσικά) και βομβαρδίζουν σαν δαίμονες πάνω από τα κεφάλια μας. Οι βόμβες λυσσάνε, μα πέφτουν πιο πέρα, μέσα στη χαράδρα.

Τη νύχτα, ενώ κοιμόμαστε σε μια μικρή Εκκλησιά, ήρθαν μέσα κάτι στρατιώτες και στριμωχτήκανε κοντά μας. Έβρεχε ο Θεός, ο ύπνος ήρθε γρήγορα και όλη νύχτα νιώθαμε ζεστασιά.

Την αυγή που ξυπνάμε, βλέπουμε να μπαίνει μέσα ένας νέος παπάς, μούσκεμα από την βροχή. Απορούμε και μαθαίνουμε κάτι το πρωτάκουστο:

Ο παπάς είχε έρθει με τους άλλους στρατιώτες και βλέποντας τόσους, σε ένα πολύ στενό χώρο, για να μην ενοχλήσει κανέναν, προτίμησε να μείνει ολονυχτίς έξω από το Εκκλησάκι, χωρίς αντίσκηνο.

Μόλις τον βλέπουμε σ' αυτή την κατάσταση, σηκωνόμαστε όλοι όρθιοι και σκύβουμε μπροστά του.

Εκείνος κάνει το σταυρό του, μας καλημερίζει, ανάβει ένα κερί και προσεύχεται μπροστά στην εικόνα του Χριστού, για την ειρήνη του κόσμου και την αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους. Τον νιώθουμε σαν Χριστό και τον βάλαμε για πάντα στα κατάβαθα της ψυχής μας.

Μετά που βγήκαμε, τραβάει μερικούς στρατιώτες για το χωριό Περιστέρι, χωρίς να φτάσει όμως ποτέ... Μια εχθρική βόμβα τον βρίσκει στο δρόμο και τον ρίχνει κάτω νεκρό.

Ήταν ο πιο Άγιος παπάς και άνθρωπος που συνάντησα στη στράτα της ζωής μου».

~ Μαρτυρία Στρατιωτικού Ιερέως Αρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Τσοκώνα ~

Ποιοί είναι οι πρώτοι στον Ουρανό;

Αυτό το συγκλονιστικό γεγονός εκτυλίχτηκε στα νερά του Σαρωνικού, στα τέλη του 20ου αιώνα. Το αφηγήθηκε μια από τις πιό εκλεκτές μαθήτριες του Οσίου Πορφυρίου, η οποία επρόκειτο να γίνει Μοναχή.

Σ' ένα από τα παραθαλάσσια προάστεια της Αττικής, θα γίνονταν κολυμβητικοί αγώνες γυναικών. Θα έπαιρνε μέρος και μια εξαιρετική κοπέλα, η Άννα, η οποία ήταν πρωταθλήτρια στην κολύμβηση, συγγενής και φίλη της μαθήτριας του Οσίου. Στους αγώνες θα συμμετείχε επίσης και μία άλλη φίλη της Άννας, η οποία είχε και εκείνη μεγάλη επίδοση σ' αυτό το άθλημα.

Πρέπει να τονιστεί, ότι η Άννα, εκτός από τήη εξαιρετική της επίδοση στην κολύμβηση, είχε μιά πολύ καλλιεργημένη ψυχή. Ήταν θεοσεβής, ευγενής, γενναιόψυχη. Όλοι την αγαπούσαν!

Την ημέρα των αγώνων πλήθος κόσμου είχε συγκεντρωθεί στο καθορισμένο μέρος. Μεταξύ αυτών και οι γονείς των δύο κοριτσιών.

Όταν οι αγώνες ξεκίνησαν και οι αθλήτριες ξανοίχτηκαν βαθιά στη θάλασσα, προπορευόταν αισθητά η Άννα. Από πίσω της κολυμπούσε η φίλη της. Ξαφνικά, η Άννα με την άκρη του ματιού της βλέπει την κοπέλα να χάνεται μέσα στα νερά, είχε πάθει κράμπα! Αμέσως, με την φιλαλληλία που την διέκρινε, εγκαταλείπει τον αγώνα και κατευθύνεται προς το μέρος της.

Δυστυχώς όμως οι παρατηρητές του αγώνα δεν αντιλήφτηκαν αμέσως το συμβάν. Όταν πλησίασε η Άννα, η φίλη της είχε χάσει πλέον τις δυνάμεις της. Στην προσπάθειά της μάλιστα να σωθεί, την έπιασε απ' το λαιμό και βυθίστηκαν και οι δύο.

Όταν τελικά πήραν είδηση απ' την ακτή και έσπευσαν κοντά τους, τις βρήκαν και τις δύο νεκρές!

Εύκολο είναι να φανταστεί κανείς, το θρήνο που έγινε απ' τους γονείς, αλλά και απ' όλον τόν κόσμο, ειδικά για την Άννα, την ηρωίδα αυτή της αγάπης. Πρώτευε στην κολύμβηση, πρώτευσε και στο μεγαλειώδες άθλημα της αυτοθυσίας, για την σωτηρία του πλησίον! Εφάρμοσε τα Θεϊκά λόγια του Κυρίου...

Η Ακαδημία Αθηνών βράβευσε την ηρωική πράξη της Άννας, δίνοντας το βραβείο στη μητέρα της. Εκείνη όμως κλονίστηκε! Ήταν απαρηγόρητη και κινδύνευε η ψυχή της.

Τότε επενέβη αποφασιστικά η πνευματική θυγατέρα του Οσίου Πορφυρίου.

Την παρηγόρησε, την στερέωσε στην Πίστη και με την θερμή προσευχή της στο Θεό η πονεμένη γυναίκα ειρήνευσε, φωτίστηκε και έφθασε στο σημείο να δοξάζει τον Θεό, για την ηρωίδα και μάρτυρα κόρη που της χάρισε.

Η Άννα, η αγία αυτή ψυχή, βλέποντας, με τον τρόπο που μόνο ο Θεός γνωρίζει, τη βοήθεια που πρόσφερε στη μητέρα της η φίλη της και μαθήτρια αυτή του Γέροντα, θέλησε να την ευχαριστήσει. Και, το θαυμαστό έγινε!

«Ήταν μεσημέρι», αφηγήθηκε η μαθήτρια του Γέροντα, «δεν κοιμόμουν, ήμουν σε τελείως φυσική κατάσταση, οπότε ξαφνικά ανοίγει η πόρτα του δωματίου μου και μπαίνει ολόφωτη, Θεϊκά όμορφη, μ' ένα γλυκύτατο χαμόγελο η Άννα! Στην αρχή ταράχτηκα, αμέσως όμως, Θεία χαρά και αγαλλίαση με πλημμύρισε. Έμεινα άφωνη να την κοιτάζω. Τότε ακούστηκε η φωνή της ειρηνική και γλυκειά.

Μου είπε:

– Πήρα άδεια απ' τον Κύριο να έρθω, να σ' ευχαριστήσω που βοήθησες την μητέρα μου. Σε παρακαλώ να της πεις, πως εγώ θα μπορούσα να σωθώ.

Γνώριζα τον τρόπο ν' απελευθερωθώ από τα χέρια της φίλης μου, αλλά δεν θα είχα τη δύναμη να βγω μόνο εγώ στην ακτή και ν' αντικρύσω τη μητέρα της(!!) Επίσης, πες της, πως δεν υποφέραμε. Σ' εκείνες τις δύσκολες στιγμές μας παρουσιάστηκε ο Κύριός μας, ο Χριστός μας. Χαμογελώντας Θεϊκά, μας είπε: » Εάν θέλετε, εγώ θα σας στείλω πίσω, στην επίγεια ζωή.

Τί θέλετε, να γυρίσετε πίσω ή να έρθετε μαζί μου;» Και εμείς διαλέξαμε να πάμε μαζί Του! Κανείς δεν μπορεί να δει την Θεϊκή Του ομορφιά και αγάπη και να προτιμήσει κάτι άλλο, αδελφή μου.

Μετά πρόσθεσε με περισσότερη ακόμη αγάπη:

- Για το καλό που μου έκανες, θα σου πω και εγώ ένα μυστικό τ' Ουρανού.

Έρχονται πολλοί άνθρωποι πάνω καλοί και ενάρετοι. Αρχιερείς, ιερείς, μοναχοί, οικογενειάρχες και πιστεύουν, ότι θα πάρουν την πρώτη θέση στον Ουρανό. Η πρώτη θέση όμως ανήκει σ' αυτούς, που θυσιάζουν τη ζωή τους για τους άλλους! Σ' αυτούς που μιμούνται το Χριστό στην θυσία!

Αυτά είπε και έγινε άφαντη, αφήνοντάς μου μια απερίγραπτη χαρά και συγκίνηση...»

«Η πρώτη θέση στον Ουρανό είναι γι' αυτούς που θυσιάζουν τη ζωή τους για τον πλησίον!...»

Μόνο εκείνοι...

Κάποιος γέροντας επισκεπτόταν νοσοκομεία και παρηγορούσε και διακονούσε ασθενείς. Κάποια μέρα που επισκέφτηκε το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, γνώρισε εκεί μία ασθενή, που είχε εγχειριστεί στο παχύ έντερο και την οποία διακονούσε με πολύ αγάπη και πιστότητα κάποια άλλη κυρία.

Ο γέροντας παρατηρούσε εντυπωσιασμένος αρκετές ημέρες τη φροντίδα αυτής της κυρίας, γιατί εξαιτίας της αφαίρεσης τμήματος του παχέους εντέρου, οι γιατροί είχαν ανοίξει παρά φύση έδρα στό πλάϊ της κοιλιάς της ασθενούς, για να εξυπηρετείται η λειτουργία του εντέρου και αυτή η ταλαιπωρία της ασθενούς συνοδευόταν και από δυσοσμία.

Κάποια μέρα όμως δεν ήρθε εκείνη η κυρία που τη διακονούσε και την ανάπαυε και προσφέρθηκε ο γέροντας να τη διακονήσει.

Καθώς τη διακονούσε την ρώτησε:

- Γιατί δεν ήρθε σήμερα εκείνη η συγγενής σας;

Η ασθενής με σιγανή φωνή, του είπε:

- Δεν είναι συγγενής μου...

- Να με συγχωρείται, αλλά με την αγάπη που σας δείχνει, νομίζει κανείς ότι είναι αδελφή σας!

Τότε εκείνη βούρκωσε και με τρεμάμενη φωνή είπε στον μοναχό να πλησιάσει, να του πει μυστικά. Ο γέροντας έσκυψε και ακούει την ασθενή να του λέει:

- Η γυναίκα που με διακονεί με τόση αγάπη, εγώ κάποτε της έκλεψα τον άνδρα και διέλυσα το σπίτι της!

Τέτοιο πνεύμα αυτοθυσίας και ανεξικακίας έχουν μόνο εκείνοι, που είναι πλημμυρισμένοι από τη Χάρη και την αγάπη του Κυρίου μας.

Η σωτήρας Ναταλία

Κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, μια Ρωσίδα, μάνα δύο μικρών παιδιών, βρισκόταν σε μια πόλη, η οποία στην αρχή καταλήφθηκε από τον στρατό των Λευκών και στη συνέχεια έπεσε στα χέρια των Κόκκινων. Η γυναίκα εκείνη ήταν η σύζυγος ενός λευκού αξιωματικού και γνώριζε ότι, κατά πάσα πιθανότητα, αν την ανακάλυπταν, θα την εκτελούσαν.

Κρύφτηκε σ' ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι στην άκρη της πόλης. Όταν έπεσε η νύχτα, κάποιος χτύπησε ξαφνικά την πόρτα. Χωρίς αποθέματα θάρρους, πήγε ν' ανοίξει· μπροστά της στεκόταν μια νεαρή γυναίκα, της ίδιας ηλικίας μ' εκείνη, είκοσι πέντε ετών πάνω κάτω.

- Είσαστε η τάδε;», τη ρώτησε.

- Ναι.

- Πρέπει να φύγετε αμέσως, σας έχουν καταδώσει, θα έλθουν να σας συλλάβουν στις επόμενες ώρες...

Η μητέρα έστρεψε το βλέμμα στα παιδιά της και είπε:

- Που να πάω; Τα παιδιά δεν μπορούν να πάνε πολύ μακριά, αν πάλι μείνω μαζί τους θα με αναγνωρίσουν αμέσως.

Και τότε ήταν που εκείνη η γυναίκα, η γυναίκα που ήρθε από το πουθενά, εκείνη η Ναταλία, έγινε ξαφνικά αυτό που το Ευαγγέλιο ονομάζει πλησίον, η πιο κοντινή ύπαρξη της νεαρής μητέρας τόσο στη ζωή όσο και στο θάνατο. Της λέει λοιπόν:

- Όχι, δεν θα σας αναζητήσουν αν φύγετε

- θα μείνω εγώ εδώ και θα πάρω τη θέση σας.

- Μα θα σας εκτελέσουν!...

- Ναι, απαντά η Ναταλία, αλλά εγώ δεν έχω παιδιά...

Και η μητέρα με τα δύο παιδιά της έφυγε. Η Ναταλία έμεινε. Και νωρίς το πρωί, το χάραμα, την εκτέλεσαν...

Αργότερα ομολογούσαν και έλεγαν η μάνα και τα δύο παιδιά της:

- Η συμπεριφορά της Ναταλίας μας έδειξε, ότι οφείλουμε να ζήσουμε με τρόπο αντάξιο της θυσίας της.

Αυτός ο πρόωρος θάνατος, πραγματική δωρεά ζωής, αυτό το δώρο που πρόσφερε με τη θυσία της ζωής της κάποια Ναταλία, άγνωστη σ' αυτούς, τους συγκλόνισε βαθιά, και σ' όλη τη ζωή τους έζησαν με μια μόνο σκέψη:

τι να κάνουν, ώστε ο κόσμος να μη μείνει στην άγνοια για το θάνατο της Ναταλίας, για το μεγαλείο, την αλήθεια, την ανείπωτη πνευματική ομορφιά που πλημμύριζε την ψυχή εκείνης της νεαρής γυναίκας. Όλα αυτά τους είχαν συνταράξει σε τέτοιο βαθμό που μια καινούρια ζωή ανοίχτηκε μπροστά τους...

Μιμήθηκε τον Χριστό

Σε μία φυλή Ινδιάνων, κάποιος έκλεβε κοτόπουλα. Ο αρχηγός διέταξε, ότι αν πιαστεί ο παραβάτης να χτυπιόταν με 10 μαστιγιές. Όταν η κλοπή συνεχίστηκε το ανέβασε σε 20 μαστιγιές. Παρόλο αυτά τα κοτόπουλα εξαφανίζονταν μεθοδικά. Γεμάτος θυμό, ο αρχηγός ανέβασε την ποινή σε 100 μαστιγιές μία σίγουρη ποινή θανάτου... Ο κλέφτης τελικά πιάστηκε.

Αλλά ο αρχηγός βρέθηκε αντιμέτωπος με ένα τρομερό δίλημμα. Ο κλέφτης... ήταν η ίδια του η μητέρα!

Όταν ήρθε η μέρα της εκτέλεσης της ποινής, συγκεντρώθηκε ολόκληρη η φυλή. Θα υπερίσχυε η αγάπη του αρχηγού της δικαιοσύνης; Το πλήθος παρακολουθούσε με κομμένη την ανάσα, όταν διέταξε να δεθεί η μητέρα του στον πάσαλλο των μαστιγώσεων. Ο αρχηγός έβγαλε το πουκάμισό του, αποκαλύπτοντας το δυνατό του αναστημά του και πήρε το μαστίγιο στο χέρι. Αλλά αντί να το σηκώσει και να χτυπήσει την πρώτη μαστιγιά, το έδωσε σε ένα δυνατό νεαρό ινδιάνο, που στεκόνταν στο πλευρό του. Αργά ο αρχηγός πλησίασε τη μητέρα του και την έσφιξε με τα δυνατά του χέρια μέσα στην αγκαλιά του. Ύστερα διέταξε τον νεαρό, να τον χτυπήσει με 100 μαστιγιές!

Αυτό ακριβώς έκανε και ο Ιησούς για εμάς! Γεμάτος αγάπη, έγινε ο δικός μας αντικαταστάτης και πέθανε στη δικιά μας θέση. Υπερνίκησε την ανικανότητά μας να σώσουμε τους ευατούς μας, πληρώνοντας Αυτός, το αντίτιμο για τις αμαρτίες μας...

Η δραπέτευση του καταδίκου

Τον καιρό που οι Λογγοβάρδοι λυμαίνονταν τις επαρχίες της Βορείου Ιταλίας, έπιασαν αιχμάλωτο ένα Διάκονο και είχαν αποφασίσει να τον βασανίσουν.

Ο Σάγκτουλος, ένας Χριστιανός Λογγοβάρδος, που οι συμπατριώτες του τον σέβονταν σαν Άγιο, για την πολλή ευλάβεια και τη μεγάλη αρετή του, έκανε πολλά διαβήματα στους αρχηγούς, για να σώσει τη ζωή του αιχμαλώτου. Μα δεν κατόρθωσε τίποτε άλλο, εκτός από τη χάρη να μείνει αυτός φρουρός κοντά στον μελλοθάνατο, την τελευταία νύχτα.

- Μείνε, τον προειδοποίησε ο αρχηγός, αλλά αν ξεφύγει, να ξέρεις πως θα βασανιστείς εσύ στη θέση του.

Ο Σάγκτουλος συμφώνησε και έτσι κάθησε φρουρός.

Τα μεσάνυχτα όμως, όταν όλο το στρατόπεδο ήταν βυθισμένο στον ύπνο, ξύπνησε τον Διάκονο και του είπε να σηκωθεί να φύγει, όσο μπορούσε πιο γρήγορα. Τον είχε έτοιμο και ένα γοργό άλογο.

- Αδύνατον, αδελφέ μου, έλεγε ο μελλοθάνατος. Αν εγώ γλιτώσω, εσύ είναι αδύνατο να γλιτώσεις από τα χέρια τους. Πως λοιπόν να γίνω αιτία να πεθάνεις μ' ένα τόσο σκληρό θάνατο;

- Μη σε μέλει για μένα, έλεγε από την άλλη μεριά ο Σάγκτουλος. Ο Θεός θα με σκεπάσει.

Έτσι τον έπεισε να φύγει. Την άλλη μέρα, οι Λογγοβάρδοι ζήτησαν τον αιχμάλωτο.

- Έφυγε, τους είπε με απάθεια ο Σάγκτουλος.

- Και εσύ θα ξέρεις βέβαια πολύ καλά τον τρόπο.

- Ναι, αποκρίθηκε θαρρετά ο Σάγκτουλος.

- Επειδή είσαι καλός άνθρωπος, δεν θέλω να σε βασανίσω, είπε ο αρχηγός, που θαύμαζε, χωρίς να το δείχνει, τό θάρρος του. Διάλεξε μόνος σου τον τρόπο, που προτιμάς να πεθάνεις.

- Είμαι στα χέρια του Θεού, αποκρίθηκε ατάραχος ο Χριστιανός στρατιώτης.

Τον θάνατο που θα παραχωρήσει Εκείνος, θα τον δεχθώ με ευχαρίστηση.

Τελικά αποφάσισαν να του κόψουν με πέλεκυ την κεφαλή του και ανέθεσαν τη δουλειά αυτή σε ένα μεγαλόσωμο και χειροδύναμο στρατιώτη.

Ο Σάγκτουλος γονάτισε, είπε την προσευχή του και έσκυψε καρτερικά το κεφάλι να δεχτεί το χτύπημα. Η ψυχή του αγαλλίαζε στη σκέψη, πώς σε λίγο θα βρισκόταν κοντά στον Χριστό.

Ο δήμιος σήκωσε ορμητικά τον φονικό πέλεκυ, για να ξεμπερδέψει μια και καλή μ' αυτή τη δουλειά. Τα χέρια του όμως έμειναν ακίνητα στον αέρα, σαν να τα έσφιγγε μυστηριώδης δύναμη! Ένιωσε πόνους φοβερούς και άρχισε να μουγκρίζει σαν πληγωμένο θηρίο. Οι άλλοι γύρω τρόμαξαν.

- Τί πάμε να κάνουμε; έλεγαν μεταξύ τους, να τα βάλουμε με τον Άγιο αυτόν άνθρωπο, που έχει τον Θεό μαζί του;

Άρχισαν, λοιπόν, να παρακαλούν τον Σάγκτουλο, που έμενε ακόμη με το κεφάλι γερμένο, να γιατρέψει τον στρατιώτη, που εξακολουθούσε να φωνάζει με τα χέρια κρατημένα ψηλά.

- Δεν μπορώ να ζητήσω τέτοια χάρη γι' αυτόν από τόν Κύριό μου, αν δεν υποσχεθεί πρώτα, πως δεν θα ξανασηκώσει το χέρι του να χτυπήσει Χριστιανό, είπε ο Σάγκτουλος.

- Υπόσχομαι, φώναξε ο στρατιώτης τρέμοντας από τό φόβο του.

- Κατέβασε λοιπόν τά χέρια σου, πρόσταξε ο δούλος του Θεού.

Με τον λόγο, τα χέρια παρευθύς κινήθηκαν για να πετάξουν πρώτα απ' όλα μακριά το φονικό όργανο.

Κατάπληκτοι οι Λογγοβάρδοι για όσα έγιναν εκείνο το πρωΐ μπροστά στα μάτια τους, χάρισαν τη ζωή στο Σάγκτουλο, που έγινε από τότε, Ιεραπόστολος ανάμεσά τους...

Περί αυτοκτονίας

Περικοπές

Οι περισσότεροι που αυτοκτόνησαν, ωθήθηκαν σ' αυτήν την ενέργεια, εξαιτίας της λιποψυχίας (δειλίας) τους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτούς που αυτοκτονούν, ο Θεός τους κολάζει περισσότερο από τους φονιάδες. Γιατί αν το να φονεύσεις δεν είναι καλό, πολύ περισσότερο το να φονεύσεις τον εαυτόν σου.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι περισσότεροι που αυτοκτονούν, ακούν τον διάβολο που τους λέει πως, αν τερματίσουν την ζωή τους, θα γλιτώσουν από το εσωτερικό βάσανο που περνούν, και από εγωισμό αυτοκτονούν. Αν λ.χ. κάνει κάποιος μια κλεψιά και αποδειχθεί ότι έκλεψε, «πάει, λέει, τώρα έγινα ρεζίλι» και αντί να μετανοήσει, να ταπεινωθεί και να εξομολογηθεί, αυτοκτονεί. Άλλος αυτοκτονεί, γιατί το παιδί του είναι παράλυτο. «Πως να έχω παράλυτο παιδί εγώ;» λέει και απελπίζεται. Αν είναι υπεύθυνος γι' αυτό και το αναγνωρίζει, ας μετανοήσει. Πως βάζει τέρμα στην ζωή του και αφήνει το παιδί του στον δρόμο; Δεν είναι πιο υπεύθυνος μετά;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτοί που αυτοκτονούν, πάνε να ξεφύγουν από τον μεγάλο ψυχικό πόνο που νοιώθουν. Πέφτουν όμως σε πολύ μεγαλύτερο βάσανο, στα χέρια του διαβόλου, που τους βασανίζει ανελέητα. Βλέπεις έχουν υπερηφάνεια. Αντί να κάτσουν να σκεφτούν, μήπως έχω φταίξει σε κάτι, να εξετάσουν να δουν τον εαυτόν τους τι λάθη έκαναν, να πάνε να μετανοήσουν, να αλλάξουν τακτική, να πάνε να εξομολογηθούνε και έτσι να ανακουφιστούν και να

γλυτώσουν από τον πόνο, αυτοί λόγω υπερηφανείας, δεν θέλουν να ταπεινωθούν, όλα τα στραβά, όλα τα λάθη τα βλέπουν στους άλλους και τον εαυτόν τους τον βγάζουν λάδι... Είναι μεγάλη αμαρτία η αυτοκτονία. Περιφρονούν το δώρο του Θεού, τη ζωή που τους δόθηκε... Είναι σαν να δίνεις σε κάποιον ένα δώρο και αυτός να σου το πετάει πίσω στα μούτρα... Μήπως μπορείς να προσθέσεις μια μέρα στη ζωή σου;... Πώς την καταστρέφεις μετά;

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Οι ψυχοπαθείς, όταν αυτοκτονούν, έχουν ελαφρυντικά, γιατί είναι σαλεμένο το μυαλό τους. Και συννεφιά να δουν, νιώθουν ένα πλάκωμα. Αν έχουν και μια στενοχώρια, έχουν διπλή συννεφιά. Γι' αυτούς όμως που αυτοκτονούν χωρίς να είναι ψυχοπαθείς - καθώς και για τους αιρετικούς -, δεν εύχεται η Εκκλησία, αλλά τους αφήνει στην κρίση και στο έλεος του Θεού, γιατί με την αυτοκτονία αρνούνται, περιφρονούν την ζωή που είναι δώρο του Θεού. Είναι σαν να τα πετούν όλα στο πρόσωπο του Θεού. Αλλά εμείς πρέπει να κάνουμε πολλή προσευχή για όσους αυτοκτονούν, για να κάνει κάτι ο Καλός Θεός και γι' αυτούς, γιατί δεν ξέρουμε πως έγινε και αυτοκτόνησαν, ούτε σε τι κατάσταση βρέθηκαν την τελευταία στιγμή. Μπορεί, την ώρα που ξεψυχούσαν, να μετάνοιωσαν, να ζήτησαν συγχώρηση από τον Θεό και να έγινε δεκτή η μετάνοιά τους, οπότε την ψυχή τους, να την παρέλαβε Άγγελος Κυρίου...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είχα ακούσει, ότι ένα κοριτσάκι σε ένα χωριό πήγε να βοσκήσει την κατσίκα τους. Την έδεσε στο λιβάδι και πήγε πιο πέρα να παίξει. Ξεχάστηκε όμως στο παιχνίδι και η κατσίκα λύθηκε και έφυγε. Έψαξε, αλλά δεν την βρήκε και γύρισε στο σπίτι, χωρίς την κατσίκα. Ο πατέρας του θύμωσε πολύ, το έδειρε και το έδιωξε από το σπίτι. «Να πας να βρεις την κατσίκα, του είπε. Αν δεν την βρεις, να πας να κρεμαστείς». Ξεκίνησε το ταλαίπωρο να πάει να ψάξει. Βράδυασε και αυτό ακόμη δεν είχε γυρίσει στο σπίτι. Οι γονείς, βλέποντας ότι νύχτωσε, βγήκαν ανήσυχοι να βρουν το παιδί. Έψαξαν και το βρήκαν κρεμασμένο σε ένα δέντρο. Είχε δέσει στον λαιμό του το σχοινί της κατσίκας και κρεμάστηκε στο δέντρο. Το κακόμοιρο είχε φιλότιμο και πήρε κατά γράμμα, αυτό που του είπε ο πατέρας του. Το έθαψαν μετά έξω από το κοιμητήρι. Η Εκκλησία φυσικά καλά έκανε και το έθαψε απ' έξω, για να φρενάρει όσους αυτοκτονούν για το παραμικρό, αλλά και ο Χριστός καλά θα κάνει, αν το βάλει μέσα στον Παράδεισο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Κυκλώστε τους ανθρώπους που έχουν τάσεις αυτοκτονίας με εντατικές προσευχές.

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Η απόγνωση είναι η αιτία της αυτοκτονίας και όχι η φρενοπάθεια. Αυτός που αυτοκτονεί, δεν είναι παράφρονας, αλλά απεγνωσμένος. Ο φρενοπαθείς επιχειρεί και μετά τη διάσωσή του να θανατωθεί, χωρίς να έχει προμελετήσει τον τρόπο που θα πεθάνει. Ουδέποτε διαλέγει όπλο ή μέσο αυτοκτονίας και οδηγείται ασυνείδητα στην πράξη του, λόγω της φρενοπάθειάς του. Ο παράφρονας δεν ζητά το θάνατο, αλλά ο θάνατος του είναι συνέπεια απονενοημένης πράξης. Οι αυτοκτονούντες (αυτόχειρες) όμως που σώθηκαν θεραπεύτηκαν, δεν επιχείρησαν άλλη προσπάθεια αυτοκτονίας και μετανόησαν. Οι

αυτοκτονούντες λοιπόν δεν πάσχουν παθολογικά, αλλά ηθικά. Η απόγνωση είναι ηθική παρεκτροπή. Αγνόησαν την ηθική θεραπεία και όταν τους κατέλαβε ο πανικός της απόγνωσης αυτοκτόνησαν. Άρα είναι υπεύθυνοι των πράξεων τους και έχουν μεγάλη αμαρτία, ασυγχώρητη (εφόσον δεν μπορούν να μετανοήσουν). Δεν είναι σωστή η ιατρική διάγνωση, που χαρακτηρίζει όλους τους αυτοκτονούντας φρενοβλαβείς. Τα αίτια της απόγνωσης είναι πολλά. Το κύριο αίτιο είναι η ηθική ασθένεια του πάσχοντος. Τους ηθικά ασθενείς, μπορούμε να τους διαιρέσουμε σε τρεις κατηγορίες: α) στους άθεους β) στους ολιγόπιστους και γ) σ' αυτούς που κυριεύονται από τα συναισθήματά και τις αψικαρδίες τους. α) Άθεοι: Αυτοί που ανήκουν στην πρώτη τάξη απολαμβάνουν τη ζωή τους σαν κάτι αγαθό, όσο δεν υπάρχουν δυσκολίες. Έχουν καθαρά υλιστικό φρόνημα, ζουν χωρίς Θεό, γι' αυτό με τις πρώτες δυσκολίες της ζωής ή την μεταβολή των όρων της, οδηγούνται στην απόγνωση και την αυτοκτονία, χωρίς βέβαια αυτή να είναι αποτέλεσμα παραφροσύνης. Στην ίδια κατηγορία συγκαταλέγονται επίσης, όσοι είναι πλήρως παραδομένοι στις ηδονές και τα αγαθά αυτού του κόσμου. Η φιλοσοφία της ζωής τους μοιάζει με εκείνη των Επικουρείων. Στο τέλος όμως καταλήγουν, μετά από μια κλιμακωτή πορεία στην αυτοχειρία, αφού οι συνεχείς απολαύσεις αυτού του κόσμου, φέρνουν τον κορεσμό, ο κορεσμός την αηδία, η αηδία την αποστροφή, η αποστροφή την ανία, η ανία την στενοχώρια, η στενοχώρια το άλγος και το άλγος τους οδηγεί στην απόγνωση, οπότε θέτουν τέρμα στη ζωή τους. Μια ομάδα ανθρώπων στην ίδια κατηγορία, κατεχόμενοι και αυτοί από υλιστικό φρόνημα, είναι και όσοι απατηλά επιδιώκουν ν' αποκτήσουν όσο το δυνατόν περισσότερα αγαθά, θεωρώντας τα σαν τα μέσα ευδαιμονίας τους. Αγνόησαν την αληθινή και πραγματική ευδαιμονία, τον Θεό, λάτρευσαν ασταθή και ρευστά στοιχεία, απέτυχαν και απογοητεύθηκαν β) Ολιγόπιστοι: Στη δεύτερη τάξη ανήκουν οι άνθρωποι εκείνοι, που αρχικά ζουν σύμφωνα με τους Θεϊκούς και ανθρώπινους νόμους, αλλά με τις πρώτες σημαντικές δυσκολίες της ζωής, χάνουν το θάρρος τους και την ελπίδα τους, δηλαδή τον Θεό. Όσοι λοιπόν χάνουν το θάρρος τους, στερούνται της καρτερίας, της αυταπάρνησης και της θυσίας στο πεδίο της μάχης, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι άλλο παρά η ίδια η ζωή με τις δυσκολίες της. Όσοι δεν ελπίζουν στον Θεό γίνονται θρασείς, γιατί το θράσος είναι παρωδία του θάρρους. Καταλήγουν μάλιστα στη δειλία και την μικροψυχία και γίνονται άνανδροι. Η αυτοχειρία δηλαδή δεν είναι πράξη γενναιότητας, αλλά δειλίας και θράσους. Στερείται ηθικού σθένους, αφού οι αυτόχειρες δεν υπολογίζουν τίποτα και κανέναν καταλήγοντας στην απονενοημένη ενέργειά τους. Η τάξη επίσης αυτή των αυτοχείρων δεν έχει τα στοιχεία των παραφρόνων. Πρόκειται για ηθικά αρρώστους, οι οποίοι θα θεραπεύονταν, αν ζητούσαν βοήθεια από το Θεό. Είναι Χριστιανοί κατ' όνομα και όχι κατ' ουσία, αφού αγνοούν τη Χάρη του Ιησού Χριστού που επισκιάζει όλους τους πιστούς, την απάθεια και την καρτερία που θα πρέπει να δείχνει ο Χριστιανός για τις δυσκολίες αυτής της ζωής. Τελικά όλοι όσοι ανήκουν σ' αυτή την τάξη, ενώ ξεκινούν με μια επιφανειακή πίστη καταλήγουν στην απιστία με συνέπεια την απόγνωση και γ) Συναισθηματικά άρρωστοι: Στην τρίτη κατηγορία τέλος κατατάσσονται όσοι αυτοκτονούν απογοητευμένοι, από τον ανθρώπινο έρωτα, είτε αγνό (όπως είναι ο νεανικός έρωτας), είτε παράνομο και βδελυρό. Η ερωτική απογοήτευση των νεαρών σε ηλικία ατόμων επέρχεται εξαιτίας της θλίψης για την απώλεια του ερωτικού ινδάλματός τους. Τούτο φέρει την δυστυχία και η απειρία γύρω από τα θέματα της ζωής δίνει τεράστιες διαστάσεις στο γεγονός, το οποίο για τους απογοητευμένους νέους θεωρείται μέγιστο κακό. Πρόκειται

όμως για μια οικτρή πλάνη, άγνοια για την μέλλουσα ζωή, έλλειψη θρησκευτικής αγωγής και Χριστιανικού πνεύματος. Υπεύθυνοι στην περίπτωση αυτή δεν είναι τόσο οι νέοι, όσο οι γονείς τους, οι οποίοι δεν φρόντισαν να ανατραφούν σωστά τα παιδιά τους. Στην κρίσιμη μάλιστα στιγμή που τα παιδιά τους χρειάστηκαν τη φροντίδα και την συμβουλή τους, εκείνοι έδειξαν αμέλεια ή τα προέτρεπαν σε μια σχέση ολέθρια. Η δεύτερη ομάδα αυτής της κατηγορίας (μοιχοί κ.α.) έχει ως αίτιο την ηθική διαφθορά. Θεωρούνται παραβάτες των εντολών του Θεού, καταστρέφουν την οικογένειά τους και την ιερότητα του γάμου, πριν οδηγηθούν στην αυτοχειρία. Στην ίδια κατηγορία τοποθετούνται και όσοι αυτοκτονούν επειδή θίχτηκε το φιλότιμό τους και όσοι δεν μπόρεσαν να ξεπεράσουν δύσκολες ή δυσάρεστες στιγμές που τους παρουσιάστηκαν στη ζωή τους απρόοπτα. Κοινή αιτία είναι η έλλειψη Χριστιανικής αγωγής και Χριστιανικής ζωής, με συνέπεια το ηθικό κατρακύλισμα, την κακή χρήση ελευθερίας και το ξενικό πιθηκισμό. Εάν είχαν Χριστιανική αγωγή, δεν θα αυτοκτονούσαν, αλλά θα μετανοούσαν και θα διόρθωναν τη ζωή τους.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Η αυτοκτονία είναι αμαρτία θανάσιμη και πράξη καταφρονήσεως, προσβολής του ιδίου του Ζωοποιού Αγίου Πνεύματος. Η αυτοκτονία είναι πολύ βαρύτερη αμαρτία από την ανθρωποκτονία· διότι ένας εγκληματίας μπορεί να μετανοήσει, αλλά ο αυτόχειρας δεν έχει περιθώριο μετανοίας...

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Εάν ποτέ σου έρθει η σκέψη για αυτοκτονία, διώξε την σαν ψιθύρισμα του σατανά.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Γιατί έχουμε κάθε είδους αυτοκτονίες ή δολοφονίες; Επειδή στην καρδιά του αυτόχειρα και του δολοφόνου ενεργεί εκείνος που πρώτος αυτοκτόνησε, ο δολοφόνος διάβολος. Γι' αυτό ο Χριστός μας προτρέπει να έχουμε πραότητα και ταπείνωση. Έτσι δεν μένει χώρος για τα πνεύματα της πονηρίας και της υπερηφάνειας, που θέλουν το θάνατο όλων των ανθρώπων.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Είδε κάποιος αυτούς που αυτοκτόνησαν να είναι κρεμασμένοι ανάποδα από τα πόδια σε ένα μέρος που μυρίζει ανυπόφορα! Αυτοί έκαναν φόνο (του εαυτού τους), χωρίς να μπορούν να μετανοήσουν οι ίδιοι, επειδή πέθαναν.

~ Γέροντας Μόδεστος ~

Όσους αυτοκτονούν, η Εκκλησία δεν τους μνημονεύει, ούτε τους θάβει με την Νεκρώσιμη Ακολουθία, για να δείξει: α) ότι δεν υιοθετεί αυτόν τον τρόπο θανάτου β) για να λειτουργήσει ως τροχοπέδη, έτσι ώστε να μην κάνουν και οι άλλοι αυτήν την πράξη.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Η απόγνωση οδηγεί στην απελπισία και η υπέρτατη απελπισία οδηγεί στην αυτοκτονία.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Πώς οδηγείται κάποιος στην αυτοκτονία; Από τους πολλούς λογισμούς που του βάζει ο διάβολος και ο άνθρωπος μη έχοντας εμπειρία προσευχής, δεν μπορεί να τους

αντιμετωπίσει αυτούς τους λογισμούς και φτάνει στην απόγνωση, σε συνδυασμό με το γεγονός, ότι δεν βέθηκε κάποιος να τον βοηθήσει στο θέμα αυτό.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Το να αυτοκτονήσει κάποιος, είναι σαν να καταριέται κανείς τον εαυτόν του εις το διηνεκές.

~ Γέροντας Εφραίμ Σκήτης Αγίου Ανδρέα ~

Ο άνθρωπος φθάνει στην αυτοκτονία, κυρίως λόγω της απιστίας, της υπερηφανείας, της απολύτου εμπιστοσύνης στον εαυτόν του και της στερήσεως ενός καλού Πνευματικού.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Δεν επιτρέπεται η αυτοκτονία επουδενί λόγο και σε οποιαδήποτε μορφή. Ούτε όταν επρόκειτο να μας βιάσουν, επιτρέπεται η αυτοκτονία. Γι' αυτό και οι Σουλιώτισσες, που έπεφταν μία-μία και αυτοκτονούσαν, ήταν μια πράξη, που δεν ''αντέχει'' στην Χριστιανική ηθική. Εάν ο Θεός επιτρέψει να βιαστούμε, επιτρέπει να βιαστούμε... Μάλιστα έχουμε περίπτωση Αγίας, νομίζω η Αγία Αγνή, η οποία καταδικάστηκε με απόφαση δικαστηρίου να ατιμαστεί. Και η Αγία, παρακάλεσε τον Θεό, να μην επιτρέψει να ατιμαστεί. Πράγματι ο Κύριος εισάκουσε την προσευχή της και πριν ακόμα εφαρμοστεί η απόφαση, η Αγία πεθαίνει.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Δεν υπάρχει μόνο η άμεση αυτοκτονία π.χ. παίρνω ένα όπλο και σκοτώνομαι, αλλά και η έμμεση, όταν καπνίζω, πίνω, παίρνω ναρκωτικά, κάνω άσωτη ζωή και γενικά κάνω καταχρήσεις, που συντομεύουν τον χρόνο της ζωής μου.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ο άνθρωπος που δεν προσέχει τον εαυτόν του, είναι εγκληματίας του εαυτού του. Αυτοκτονεί, αφού φονεύει εκ προμελέτης την αθάνατη ψυχή του.

~ Παναγόπουλος ~

Είναι περισσότεροι αυτοί που αυτοκτονούν ψυχικώς, παρά αυτοί που αυτοκτονούν σωματικώς.

~ Παναγόπουλος ~

Μόνο τους αιρετικούς και αυτούς που αυτοκτονούν, έχει ''σίγουρους'' ο διάβολος. Γιατί αυτούς, δεν μπορεί να τους βοηθήσει η Εκκλησία.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Αποτροπή μιας αυτοκτονίας

Μετά τον πόλεμο ήταν πολύ δύσκολα και οι άνθρωποι αγωνίζονταν, για να ζήσουν. Εγώ, ήμουν στην Πολυκλινική. Θυμάμαι από τα χρόνια εκείνα, την Έφη ένα δεκαεφτά χρονών κορίτσι, που έμενε το καλοκαίρι με τους γονείς της και τον αδελφό της στο Μπογιάτι. Είχαν περιβόλι με κηπευτικά και τα πουλούσαν. Ένα βράδυ η μητέρα της Έφης την έστειλε σ' ένα

μαγαζάκι εκεί κοντά, να αγοράσει πετρέλαιο για την λάμπα. Σημειώστε ότι δεν είχαν τότε ρεύμα. Επιστρέφοντας προς το σπίτι η Έφη συναντάει στο δρόμο ένα αγόρι, συμμαθητή της.

Μιλούσαν για τα μαθήματα. Το σημείο, όμως, που είχαν σταματήσει βρισκόταν πίσω από ένα φορτηγό αυτοκίνητο. Τη στιγμή εκείνη πέρασε ο αδελφός της Έφης και τους είδε να κουβεντιάζουν. Το παρεξήγησε, γιατί πίστεψε ότι πονηρά κουβεντιάζουν και το είπε στην μητέρα τους.

- Η Έφη μας ντροπιάζει, είπε, κουβεντιάζει στο δρόμο με ένα αγόρι.

Όταν έφτασε στο σπίτι η Έφη, η μητέρα της την μάλωσε πολύ και την έδειρε. Τότε οι αρχές ήταν πολύ αυστηρές. Η Έφη πικράθηκε πολύ. Επαναστάτησε για την αδικία και την καχυποψία του αδελφού της.

Την άλλη μέρα γύρισε στο σπίτι ο πατέρας, που έλειπε. Εκείνος της φέρθηκε διαφορετικά, δηλαδή με κατανόηση και καλό τρόπο.

– Εγώ δεν τα πιστεύω αυτά, της λέει. Έλα, πάμε να ποτίσουμε το περιβόλι.

Εσύ θα κάθεσαι και όπου βλέπεις πως ποτίζεται μία βραγιά, θα μου λέεις να γυρίζω το νερό σε άλλη βραγιά.

Έτσι έγινε. Η Έφη, όμως, δεν είχε κοιμηθεί καθόλου την προηγούμενη νύκτα. Η στενοχώρια και η αδικία την πνίγανε. Απελπίστηκε και αποφάσισε να θέσει τέρμα στη ζωή της. Την ώρα, λοιπόν, που ξεκινούσαν με τον πατέρα της για το περιβόλι έκανε ένα σχέδιο. Να πάρει ένα γεωργικό φάρμακο και το βραδάκι, μετά το πότισμα, κρυφά να το πιεί και να πεθάνει.

Σκεπτόταν: «Να δω τότε, θα με αγαπούν;». Πήρε λοιπόν το φάρμακο, το έβαλε στην τσέπη της και περίμενε να βραδιάσει, για να το πάρει. Δεν άργησε να έλθει η δύσκολη ώρα. Ο πατέρας αμέριμνος της λέει:

– Πήγαινε στην άκρη του περιβολιού να κλείσεις το νερό.

Πήγε γρήγορα. Ήταν αθέατη. Κανείς δεν υπήρχε γύρω της. Ο πατέρας αρκετά μέτρα μακριά και εκείνη τρέμοντας έβαλε το χέρι στην τσέπη.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ακούει βήματα. Δεν πρόλαβε να κουνηθεί κι εμφανίζεται μπροστά της κάποιος άγνωστος ιερέας. Την χαιρετάει και της λέει:

– Έφη μου, ξέρεις πόσο ωραίος είναι ο Παράδεισός! Φως, χαρά, αγαλλίαση.

Ο Χριστός είναι όλος φως και σκορπάει τη χαρά και την αγαλλίαση σε όλους. Μας περιμένει στην άλλη ζωή, για να μας χαρίσει τον Παράδεισο.

Υπάρχει όμως και η κόλαση, που είναι όλο σκοτάδι, λύπη, στενοχώρια, αγωνία, κατάθλιψη. Αν πάρεις αυτό που έχεις στη τσέπη σου, θα πας στην κόλαση. Πέταξέ το, λοιπόν, αμέσως, για να μη χάσουμε την ομορφιά του Παραδείσου.

Η Έφη τα έχασε στην αρχή, αλλά μετά από λίγο λέει στον ιερέα, αφού, χωρίς να το καταλάβει, είχε πετάξει το φάρμακο:

– Περιμένετε να φωνάξω και τον πατέρα μου να σας δει.

Τρέχει μες στο περιβόλι. Χάθηκε περνώντας τις ψηλές καλαμποκιές, για να βρει τον πατέρα της. Τον βρήκε και του λέει:

– Πατέρα, έλα γρήγορα να δεις έναν ιερέα, που ήρθε στην άκρη του περιβολιού μας!

Όταν, όμως φτάσανε στο σημείο που έπρεπε να περιμένει ο ιερέας, δεν υπήρχε κανείς εκεί.

Για πολύ καιρό η Έφη δεν μπορούσε να εξηγήσει όλα όσα της συνέβησαν εκείνο το βράδυ. Δεν μπορούσε να εξηγήσει την εξαφάνιση του ιερέα.

Επιθυμούσε να τον ξαναβρεί. Της είχε σώσει τη ζωή.

Εν τω μεταξύ, κάθε χειμώνα, κατέβαιναν στην Αθήνα όλη η οικογένεια. Η Έφη επήγαινε πολλές φορές στην νονά της, που ήταν πολύ θρήσκα, κι έμενε μεγάλο διάστημα κοντά της. Η νονά της συνήθιζε να δέχεται στο σπίτι της και να φιλοξενεί θεολόγους, ιερείς, μοναχούς. Κάποια φορά, λοιπόν, που η Έφη πήγε στην νονά της, στο σαλόνι είχε μια επίσκεψη. Η Έφη δεν γνώριζε ποιός ήταν. Η νονά σε μία στιγμή έρχεται στην κουζίνα και λέει της Έφης:

– Έφη ετοίμασε γλυκό και καφέ και φέρε τα στο σαλόνι για τον επισκέπτη.

Η Έφη τα ετοίμασε. Καθυστέρησε, όμως, λίγο και την ώρα που τα πήγαινε η νονά την πρόλαβε. Της λέει λοιπόν:

– Όχι αυτό το δίσκο, βάλε τον ασημένιο, γιατί η επίσκεψη είναι επίσημη.

Γύρισε η Έφη στην κουζίνα, άλλαξε το δίσκο και τον πήγε στο σαλόνι. Αλλά τι να δει! Πήγε να της πέσει ο δίσκος απ' τα χέρια. Βλέπει μπροστά της τον ιερέα που είχε εμφανιστεί εκείνο το δύσκολο γι' αυτήν βράδυ στο περιβόλι τους.

– Είμαι ο πατήρ Πορφύριος, της λέω χαμογελώντας.

Έτσι γνωριστήκαμε με την Έφη και από τότε έχουμε μεγάλη φιλία. Έκανε οικογένεια με πολλά παιδιά. Την ευλόγησε ο Θεός. Βλέπετε τι τρόπους μπορεί να μεταχειριστεί ο Θεός, όταν θέλει να σώσει έναν άνθρωπο;

~ Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης ~

Ο μεθυσμένος αυτόχειρας

Στο βίο της Οσίας Αθανασίας (Αναστασία Λογκάτσεβα), πνευματική θυγατέρα του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, διαβάζουμε:

Η Αναστασία είχε έναν αδελφό που τον έλεγαν Παύλο. Ο Παύλος κάποτε ήταν μεθυσμένος και κρεμάστηκε. Και η Αναστασία αποφάσισε να προσευχηθεί πολύ για τον αδελφό της.

Μετά το θάνατό του, η Αναστασία πήγε στο μοναστήρι Ντιβέγιεβο, του Οσίου Σεραφείμ, για να μάθει τι ακριβώς έπρεπε να κάνει, ώστε να βελτιωθεί η κατάσταση του αδελφού της, ο οποίος έδωσε τέλος στη ζωή του με τρόπο δυσσεβή και ατιμωτικό… Ήθελε να συναντήσει την Πελαγία Ιβάνοβνα και να ζητήσει τη συμβουλή της…

Η Αναστασία επισκέφθηκε την Πελαγία. Εκείνη της είπε να κλειστεί στο κελί της σαράντα μέρες, να προσευχηθεί και να νηστέψει για τον αδελφό της και κάθε μέρα να λέει εκατόν πενήντα φορές: «Υπεραγία Θεοτόκε, ανάπαυσον τον δούλον σου.»

Όταν συμπληρώθηκαν οι σαράντα ημέρες, η Αναστασία είδε ένα όραμα.

Βρέθηκε μπροστά σε μία άβυσσο. Στο βάθος της ήταν ένας βράχος από αίμα. Πάνω στο βράχο κείτονταν δύο άνδρες με σιδερένιες αλυσίδες στο λαιμό τους. Ο ένας ήταν ο αδελφός της. Η Αναστασία διηγήθηκε το όραμα στην Πελαγία και εκείνη της είπε, να συνεχίσει την νηστεία και την προσευχή.

Τελείωσαν και άλλες σαράντα ημέρες, με νηστεία και προσευχή και η Αναστασία είδε το ίδιο όραμα. Η ίδια άβυσσος και ο βράχος πάνω στον οποίο βρίσκονταν οι δύο άνδρες με αλυσίδες στο λαιμό τους. Αυτή τη φορά όμως ο αδελφός της ήταν όρθιος. Περπατούσε πάνω στο βράχο, έπεφτε και ξανασηκωνόταν. Οι αλυσίδες ήταν ακόμα στο λαιμό του.

Η Πελαγία Ιβάνοβνα, στην οποία κατέφυγε και πάλι η Αναστασία, της είπε να επαναλάβει την ίδια άσκηση για Τρίτη φορά! Όταν τελείωσε και το τρίτο σαρανταήμερο της νηστείας και της προσευχής, η Αναστασία ξαναείδε το ίδιο όραμα. Η ίδια άβυσσος, ο ίδιος βράχος. Τώρα όμως πάνω στο βράχο ήταν μόνο ένας άνδρας, άγνωστός της. Ο αδελφός της είχε απελευθερωθεί από τα δεσμά. Δεν φαίνονταν πουθενά.

Ο άγνωστος άνδρας ακούστηκε να λέει:

- Είσαι τυχερός εσύ! Έχεις πολύ ισχυρούς μεσίτες στη γη!

Η Αναστασία ανέφερε στην Πελαγία Ιβάνοβνα το τρίτο όραμά της και εκείνη της απάντησε:

- Ο αδελφός σου λυτρώθηκε από τα βάσανα. Δεν μπήκε όμως στη μακαριότητα του Παραδείσου...

Μία αυτοκτονία από φιλότιμο...

Είχα ακούσει, ότι ένα κοριτσάκι σε ένα χωριό πήγε να βοσκήσει την κατσίκα τους. Την έδεσε στο λιβάδι και πήγε πιο πέρα να παίξει. Ξεχάστηκε όμως στο παιχνίδι και η κατσίκα λύθηκε και έφυγε. Έψαξε, αλλά δεν την βρήκε και γύρισε στο σπίτι χωρίς την κατσίκα.

Ο πατέρας του θύμωσε πολύ, το έδειρε και το έδιωξε από το σπίτι.

- Να πας να βρεις την κατσίκα, του είπε. Αν δεν την βρεις, να πας να κρεμαστείς!...

Ξεκίνησε το ταλαίπωρο να πάει να ψάξει. Βράδυασε και αυτό ακόμη δεν είχε γυρίσει στο σπίτι. Οι γονείς, βλέποντας ότι νύχτωσε, βγήκαν ανήσυχοι να βρουν το παιδί. Έψαξαν και το βρήκαν κρεμασμένο σε ένα δέντρο. Είχε δέσει στον λαιμό του το σχοινί της κατσίκας και κρεμάστηκε στο δέντρο.

Το κακόμοιρο είχε φιλότιμο και πήρε κατά γράμμα αυτό που του είπε ο πατέρας του. Το έθαψαν μετά έξω από το κοιμητήρι.

Η Εκκλησία φυσικά καλά έκανε και το έθαψε απ' έξω, για να φρενάρει όσους αυτοκτονούν για το παραμικρό, αλλά και ο Χριστός καλά θα κάνει, αν το βάλει μέσα στον Παράδεισο...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τον χαστούκισε για να μην αυτοκτονήσει

Κάποτε ένας ομοφυλόφιλος, που αισθανόταν ντροπή για το πάθος του και αδιέξοδο εκ της αδυναμίας του να το ξεπεράσει, πήγε κατά Θεία Πρόνοια σαν έσχατη λύση, να δει «κάποιον Παΐσιο» (τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη) για τον οποίο άκουσε.

Όταν πήγε και χωρίς να προλάβει να μιλήσει, ο Άγιος Παΐσιος τον χαστούκισε δυνατά.

Ο άνθρωπος έπεσε στα γόνατα χαμένος και αναλύθηκε σε δάκρυα απόγνωσης. Ο Άγιος Παΐσιος μετά από λίγο έσκυψε, τον αγκάλιασε, τον ασπάστηκε, τον ανασήκωσε και του είπε:

- Δεν σε χτύπησα γι' αυτό που κάνεις, αλλά γι' αυτό που σκέπτεσαι να κάνεις...

Διότι σκεπτόταν, εκείνος ο ομοφυλόφιλος σοβαρά την αυτοκτονία. Του εξήγησε έπειτα ο Άγιος Παΐσιος, ότι με την τραγική αυτή κατάληξη, θα έχανε την ψυχή του, ενώ η οδύνη για το πάθος του, θα ήταν στεφάνι και το κλειδί της εισόδου του στην αιωνιότητα...

Τον έσωσε ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης από την αυτοκτονία

Κάποτε ένα νέο παιδί, πήγε για εξομολόγηση και ήταν απελπισμένο από μία επαναλαμβανόμενη αμαρτία του και ο πειρασμός τον έφτασε στο σημείο να βρει ένα όπλο και να θέλει να αυτοκτονήσει.

Ο πνευματικός του, προσπαθούσε πολύ καιρό να τον πείσει με αγάπη και υπομονή να βγάλει τον πειρασμό της απελπισίας από μέσα του, μάταια όμως... Έτσι τελικά τον πρότεινε, να πάει στο Μοναστήρι που βρίσκεται ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης στην Εύβοια, για να ξεκουραστεί και να πάρει την ευχή του Γέροντας, μπας και βοηθηθεί έτσι...

Πράγματι ο νέος πήγε στο Μοναστήρι, έμεινε αρκετές μέρες. Εκεί δεν μίλησε σε κανέναν για το πρόβλημά του και έφτασε η μέρα της αναχώρησής του. Ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης τον συνόδευσε στην πόρτα, δίνοντάς του μια τσάντα γεμάτη δώρα και αφού του έδωσε ευχές του είπε:

- Να ξέρεις, ότι δεν σώζονται όλοι όσοι αυτοκτονούν!

Ο νέος τα 'χασε!...

Πραγματικά ο πειρασμός τον είχε κάνει να πιστέψει, ότι εάν αυτοκτονούσε, θα σωζόταν, γιατί θα σταματούσε την αμαρτία. Γύρισε έτσι αναπαυμένος και αλλοιωμένος από το Μοναστήρι και παρέδωσε το όπλο...

Δεν βρέθηκε κάποιος να τον στηρίξει...

Εξομολόγησα ένα παιδί 23 ετών από την Νάουσα, που επιχείρησε 6 φορές να αυτοκτονήσει. Αλλά την τελευταία στιγμή, πάντα τον προλαβαίνανε και τον πήγαιναν στα νοσοκομεία.

Όταν κάποια μέρα πήγα στην Νάουσα, για να εξομολογήσω και εκείνο το παιδί, με ενημέρωσαν, ότι το προηγούμενο βράδυ, το παιδί αυτό αυτοκτόνησε. Πήρε ισχυρά ποντικοφάρμακα και μέχρι να τον πάνε στο νοσοκομείο, ξεψύχησε.

Την 7η φορά τα κατάφερε...

Τον γλύτωσε ο Θεός τόσες φορές για να μετανοήσει, αλλά και δεν βρέθηκε ούτε ένας, να παρηγορήσει και να στηρίξει ψυχολογικά το παιδί αυτό. Αντίθετα όλοι εκεί τον κατηγορούσαν και τον κοροϊδευαν.

Έχουμε χρέος σαν Χριστιανοί να στηρίξουμε με αγάπη, τον κάθε συνάνθρωπό μας. Δυστυχώς καταντήσαμε να κοιτάζουμε μόνο τον εαυτόν μας και να βοηθάμε μόνο όταν έχουμε κάποιο συμφέρον...

~ Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα ~

Οι αυτοκτονούντες είναι δειλοί

Κάποτε ανέφεραν στο Μέγα Ναπολέοντα, ότι ένας στρατιώτης επιχείρησε να αυτοκτονήσει, αλλά ευτυχώς οι συνάδερφοί του κατόρθωσαν να τον σώσουν.

Ο αυτοκράτορας θύμωσε όταν το άκουσε και διέταξε να του τον παρουσιάσουν. Μόλις τον αντίκρυσε, τον επέπληξε δριμύτατα και διέταξε να τιμωρηθεί σκληρά.

- Όσοι επιχειρούν να αυτοκτονήσουν, είπε, είναι δειλοί και πρέπει να θεωρούνται σαν λιποτάκτες.

Περί αυτομεμψίας

Δίκαιος εαυτού κατήγορος. [Ο δίκαιος πρώτος ο ίδιος κατηγορεί τον εαυτόν του.]

~ Παροιμίες 18,17 ~

Εάν γαρ απολούσωμαι χιόνι και αποκαθάρωμαι χερσί καθαραίς, ικανώς εν ρύπω με έβαψας, εβδελύξατο δε με η στολή. Εάν δε ω δίκαιος, ου δύναμαι ανακύψαι, πλήρης γαρ ατιμίας ειμί. [Εάν λουστώ πνευματικώς και γίνω λευκότερος από το χιόνι και αν καθαριστώ με χέρια ολοκάθαρα, είμαι και πάλι αρκετά ρυπαρός ενώπιόν σου (Κύριε), ώστε και αυτή η ενδυμασία μου, να με συχαίνεται. Εάν πάλι γίνω και μείνω δίκαιος, δεν μπορώ να σηκώσω το κεφάλι μου ενώπιόν Σου, διότι και τότε θα είμαι γεμάτος από εξευτελισμό και αθλιότητα.
~ Ιώβ 9,30-31 - 10,15 ~

Αρχή σωτηρίας η αυτοκατηγορία.

~ Άγιος Νείλος ο Ασκητής ~

Να συνηθίζεις να αυτοκατακρίνεσαι, μήπως τυχόν διέπραξες κάποιο αμάρτημα με το λογισμό σου, μήπως η γλώσσα έτρεξε πριν από τον νου ή γλύστρισε σε λόγο άτοπο, μήπως και χωρίς να το θέλεις έπραξες αμαρτία.

~ ΜέγαςΒασίλειος ~

Να κατηγορείς τον εαυτό σου για τα σφάλματα σου και να μην περιμένεις τους ελέγχους των άλλων.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η αυτομεμψία ελευθερώνει την ψυχή από την φιλαυτία, την κενοδοξία και την υπερηφάνεια.

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Εάν ο άνθρωπος κατηγορεί και ταπεινώνει τον εαυτόν του μπροστά στον Κύριο, τον αγαπά ο Κύριος.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Όταν ο άνθρωπος μέμφεται τον εαυτόν του, βλέπει τον συνάνθρωπό του άξιο επαίνων και όταν ο εαυτός του φαίνεται καλός, τότε βλέπει τον συνάνθρωπό του κακό.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Εκείνος που κατηγορεί τον εαυτό του, ποτέ δεν ταράζεται.

~ Όσιος Ποιμήν ~

Ο δίκαιος γίνεται πρώτος κατήγορος του εαυτού του.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αυτός που κακολογεί τον εαυτόν του, εξευμενίζει τον Κύριο και συμφιλιώνεται μαζί Του. Και τον μεν δίκαιο, ο Κύριος τον κάνει περισσότερο δίκαιο, ενώ τον αμαρτωλό τον σώζει από τις αμαρτίες του και τον κάνει άξιο για συγχώρεση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Εκείνος που θα κατηγορήσει τον εαυτόν του, διότι δεν τήρησε τον Λόγο του Θεού, φροντίζει να τον τηρήσει στο μέλλον.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Αν πεις για τον εαυτό σου ότι έχεις καλή φήμη, έγινες άχρηστος, έστω και αν πράγματι είσαι καλός. Αν όμως χαρακτηρίσεις τον εαυτό σου ως αχρείο, τότε έγινες εύχρηστος, έστω και αν δεν είσαι καλός.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ας μην αποκαλούμε απλώς τους εαυτούς μας αμαρτωλούς, αλλά και ας αναλογιζόμαστε και τα αμαρτήματά μας, εξετάζοντάς τα ένα προς ένα.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αυτομεμψία με την αυτοκριτική, πολύ βοηθάει για να πέσουν τα λέπια από τα μάτια της ψυχής μας και να δούμε καθαρά. Την αυτομεμψία, οι ευαίσθητοι θα πρέπει να την προσέξουν πολύ, γιατί ο πονηρός προσπαθεί να την κάνει απελπισία (με την υπερευαισθησία). Η αυτομεμψία, θα πρέπει να συνοδεύεται πάντα με την ελπίδα στον Θεό. Όταν βλέπει κανείς άγχος, σ' αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να καταλάβει, ότι έβαλε την ουρά του το ταγκαλάκι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Εγώ, όταν κάποιος με πόνο μου λέει: «είμαι τέτοιος, τέτοιος», τον χαίρομαι, γιατί, αφού αναγνωρίζει τα σφάλματά του, θα ελευθερωθεί από αυτά.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Παρ' όλο που είμαι ένα κολοκύθι, ο κόσμος ο πολύ διψασμένος έρχεται με λαχτάρα να δροσιστεί, επειδή περιμένει να βρει καρπούζι.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είμαι ένα κονσερβοκούτι που γυαλίζει στον ήλιο και φαίνεται χρυσό, αλλά είναι άδειο. Αν με εγκαταλείψει η Χάρις του Θεού, θα γίνω ο πιο μεγάλος αλήτης και θα γυρίζω μέσα στην Ομόνοια, που και σαν λαϊκός δεν πάτησα ποτέ σε καφενείο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αυτή είναι η σπουδαιότερη πνευματική εργασία, που έχει να κάνει ο άνθρωπος μέσα του. Να επωμίζεται τα λάθη του απέναντι στον Θεό και να προετοιμάζεται για τους πειρασμούς μέχρι την τελευταία του αναπνοή.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Όσες έριξα την ευθύνη των πραγμάτων πάνω μου, αμέσως η γαλήνη απλώθηκε μέσα στην ψυχή μου. Από τη στιγμή που έριξα το βάρος στον άλλο και είπα αυτός φταίει και όχι εγώ, τότε ένιωσα μέσα μου στεναχώρια και πίκρα.

~ Μέγας Αντώνιος ~

Χωρίς την αυτομεμψία, πώς θα μπορέσω να προκόψω ο δυστυχής;

~ Μέγας Αντώνιος ~

Κανένας δεν μπορεί να αγαπά ή να πιστεύει γνήσια, αν δεν έχει τον εαυτόν του κατήγορο του εαυτού του.

~ Άγιος Διάδοχος Φωτικής ~

Πάντοτε μπροστά στα μάτια σου, να εξευτιλίζεις τον εαυτόν σου, μέχρι την τελευταία σου αναπνοή. Και αν τυχόν σκεφτείς κάποιο καλό σου έργο, αναγνώριζε μόνο τον Θεό, ότι εκείνος είναι που το έκανε, όχι εσύ.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Αν θέλεις να επαινέσεις τον Θεό, κατηγόρησε τον εαυτόν σου και να επιθυμείς να κατηγορείσαι από τους άλλους. Και όσο έτσι ταπεινώνεσαι, τόσο Εκείνος θα σε υψώσει, θα σε αγκαλιάσει και θα ενωθεί σφιχτά μαζί σου με αγάπη.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Ξεφτέλισε τον εαυτόν σου και θα δεις τη δόξα του Θεού μέσα σου...

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Μακάριος, αυτός που συνεχώς ταπεινώνει τον εαυτόν του εκούσια. Διότι θα στεφανωθεί ως νικητής από τον Κύριο, που ταπείνωσε τον εαυτόν Του εκούσια για εμάς.

~ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ~

Εάν δεν κατακρίνεις τον πλησίον σου, αλλά εξουθενώνεις τον εαυτό σου, παρέχεις ανάπαυση στην συνείδησή σου.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Εκείνος που μέμφεται τον εαυτόν του, δεν πληγώνει ποτέ κανέναν. Το να μέμφεσαι τον εαυτόν σου και το να είσαι χαμηλότερα από τον πλησίον, αυτό σε ενώνει με την Θεότητα.

~ Άγιος Ησαΐας ο Αναχωρητής ~

Ζήτησε από τον Κύριο και λάβε το σωτήριο χάρισμα της αυτομεμψίας, για να προσέχεις και να αποδοκιμάζεις, μονάχα τα δικά σου αμαρτήματα και να παραβλέπεις τα αμαρτήματα των άλλων. Με το να καλλιεργείς την αυτομεμψία, θα γίνεις πραγματικά ταπεινός.

~ Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης ~

Η αιτία κάθε ταραχής, λέει ο αββάς Δωρόθεος είναι η έλλειψη της αυτομεμψίας. Πράγματι, ακόμα και αν ο άνθρωπος πετύχει πολλά πνευματικά κατορθώματα, δεν πορευθεί όμως μέσα στο δρόμο της αυτομεμψίας, ποτέ δεν θα πάψει να στενοχωρεί και να στενοχωριέται και να χάνει όλους τους κόπους του. Απεναντίας, ποιά χαρά και ποιά ανάπαυση δεν θα έχει, όπου και αν βρεθεί, εκείνος που μέμφεται τον εαυτόν του, όπως είπε και ο αββάς Ποιμήν; Γιατί ό,τι και αν του συμβεί, ζημιά ή ατίμωση ή οποιαδήποτε στενοχώρια, ποτέ δεν ταράζεται, θεωρώντας προκαταβολικά τον εαυτόν του άξιο κάθε κακού. Υπάρχει μεγαλύτερη ανάπαυση απ' αυτή;

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Κατάκρινε τον εαυτόν σου και θα φύγει από εσένα η τάση να κατακρίνεις τους άλλους.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Όταν μεμφόμαστε τον εαυτόν μας, γεμίζουμε με δυνάμεις, γινόμαστε πιο δυνατοί, από πνευματική άποψη. Γιατί συμβαίνει αυτό, δεν το ξέρουμε. Αυτό είναι νόμος της πνευματικής ζωής... Όπως στη σωματική μας ζωή αντλούμε δυνάμεις από τις τροφές, έται και στην πνευματική ζωή, οι πνευματικές δυνάμεις ενισχύονται, με την αυτομεμψία.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Όπως ακριβώς ο άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται πως μεγαλώνει, πως από μικρό παιδί γίνεται ενήλικος, έτσι και η πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου προχωρεί, χωρίς εκείνος να το αντιλαμβάνετσι καθόλου. Αυτή ακριβώς η αόρατη πνευματική ανάπτυξή του, είναι η αυτομεμψία.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Πώς να μεμφθείτε τον εαυτόν σας; Απλούστατα... η συνείδησή σας, θα αρχίσει αμέσως να μιλά αμέσως, θα αρχίσει να στηλιτεύει και το μόνο που απομένει είναι να συμφωνήσουμε, ότι κακώς πράξαμε και να απευθυνθούμε ταπεινά στον Θεό προσευχόμενοι, να μας συγχωρήσει. Έστω και για ένα λεπτό, έστω και για μισό λεπτό, πρέπει να μεμφθείτε κατ' αυτόν τον τρόπο τον εαυτόν σας.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Όταν ο διάβολος σας υποδεικνύει τα ελαττώματα και τις αδυναμίες των άλλων και σας ωθεί να τους επικρίνετε, να λέτε στον εαυτον σας: "Εγώ είμαι χειρότερος όλων, είμαι άξιος των αιωνίων μαρτυρίων, Κύριε ελέησον..." και έστω και αν αυτό το λέτε χωρίς να αισθάνεστε τίποτα, ακόμα και τότε, είναι πάντα αναγκαίο να το λέτε.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Αν μεμφόμαστε τον εαυτόν μας και δεν παλεύουμε με τα πάθη μας, αν τρώμε όσο θέλουμε, κοιμόμαστε όσο θέλουμε, τότε μια τέτοια αυτομεμψία είναι ανώφελη.

~ Όσιος Βαρσανούφιος της Όπτινα ~

Η αυτομεμψία είναι ο πιο σύντομος δρόμος για να αποκτήσεις ταπεινοφροσύνη.

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Όποιος έχει μάθει να κατηγορεί τον εαυτόν του, βρίσκει εύκολα δικαιολογίες, για τα σφάλματα του άλλου.

~ Αββάς Ανούβ ~

Μετά την πτώση, έδωσε την ο Θεός την αφορμή στον Αδάμ να μετανοήσει και να ελεηθεί, όμως ο Αδάμ παρέμεινε στην υπερηφάνειά του (αμετανοησία του). Γιατί του είπε ο Θεός: ''Αδάμ που είσαι;'', αντί να του πει: ''Από ποιά δόξα ξέπεσες και σε ποιά χάλια κατάντησες;''. Και μετά τον ρωτάει: ''Γιατί αμάρτησες, γιατί παρέβηκες την εντολή;'', δίνοντάς του την ευκαιρία, μόνο και μόνο να πει: ''Συγχώρησέ με!'' Και αντί να πει αυτό, απαντάει ο Αδάμ: ''Η γυναίκα που μου έδωσες'' και δεν λέει: ''Η γυναίκα μου, με ξεγέλασε'', σαν να ήθελε να πει: ''Η συμφορά που μου φόρτωσες στο κεφάλι μου''. Μετά ο Θεός πηγαίνει στην Έυα και της λέει: ''Γιατί δεν τήρησες την εντολή;''. Σαν να ήθελε να της πει: ''Πες τουλάχιστον εσύ, «συγχώρησέ με», για να ταπεινωθεί η ψυχή σου και να βρει έλεος''. Και η Έυα, αντί να ζητήσει συγχώρηση, απαντάει λέγοντας: ''Το φίδι με εξαπάτησε'', σαν να

ήθελε να πει: ''Αν αμάρτησε αυτός, εγώ τί φταίω;''. Τί κάνετε ταλαίπωροι; Βάλτε μια μετάνοια, αναγνωρίστε το λάθος σας, λυπηθείτε για την γύμνιά σας. Όμως κανένας τους δεν αξιώθηκε να κατηγορήσει τον εαυτόν του, κανένας τους δεν βρέθηκε να έχει λίγη ταπείνωση.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Πράγματι, ακόμα και αν ο άνθρωπος πετύχει πολλά πνευματικά κατορθώματα, δεν εργαστεί όμως το έργο της αυτομεμψίας, δεν θα σταματήσει ποτέ να στενοχωρεί και να στενοχωριέται και να χάνει όλους τους κόπους του.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Όταν δεν συνηθίζει ο άνθρωπος να κατηγορεί τον εαυτόν του, δεν αργεί να θεωρήσει αίτιο του κακού (που του συμβαίνει) και τον ίδιο τον Θεό.

~ Αββάς Δωρόθεος ~

Αρχή σωτηρίας είναι να καταδικάζεις τον εαυόν σου.

~ Αββάς Ευάγριος ~

Φρόντισε στην νεότητά σου να αποκτήσεις την αρετή της αυτομεμψίας, για να ταπεινωθεί η κενοδοξία σου και να έρθεις σε αυτογνωσία.

~ Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής ~

Στην προσευχή σου να παρακαλάς να σου δώσει ο Κύριος το χάρισμα να βλέπης τα δικά σου αμαρτήματα μόνο και να μην δίνεις σημασία στα αμαρτήματα των άλλων. «Δος μοι, Κύριε, το οράν τα εμά πταίσματα και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου», λέει ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Να ζητάς με επιμονή από τον Θεό να σου δωρήσει το χάρισμα της εσωτερικής αυτομεμψίας και ταπείνωσης.

~ Γέροντας Γερμανός ο Σταυροβουνιώτης ~

Πάντοτε να εξουθενείς τον εαυτόν σου και να μην δικαιώνεσαι, να ρίχνεις τα σφάλμα πάνω σου και θα αναπαύεσαι.

~ Γέροντας Παχώμιος εν Χίω ~

Όποιος δεν ξέρει να κατηγορεί τον εαυτόν του θα πέσει σε πλάνη.

~ Γέροντας Γερμανός ο Ρώσος ~

Για να φτάσει ο άνθρωπος στην μετάνοια και την αυτομεψία πρέπει πρώτα με λεπτομερή εξέταση, να ελέγχει την συνείδησή του για να γνωρίσει την αδυναμία του, την μηδαμινότητά του και το βάρος των αμαρτιών του και προπαντός την δουλεία εκ των ψυχικών παθών, τα όποια τον εξουσιάζουν, όπως είναι η φιλαυτία, η αναισθησία, η αλαζονεία, οί κακοί λογισμοί της νεότητας, η υποκρισία και αλλά παρόμοια, τα οποία είναι δυσδιάκριτα από τον ίδιο τον άνθρωπο λόγω της λεπτότητας.

~ Γέροντας Κλέοπας Ήλιε ~

Αυτομεμψία σημαίνει, να βλέπει κανείς τα ελαττώματά του και όχι τα χαρίσματά του και αντιστρόφως, να βλέπει τα χαρίσματα των άλλων και όχι τα ελαττώματά τους.

~ Μητροπολίτης Χαλεπίου Παύλος ~

Η αυτομεμψία, είναι η πρώτη έκδηλη έκφραση της προσπάθειας για την απόκτηση της ταπεινοφροσύνης και η βασική οδός προς αυτήν την αρετή.

~ Μητροπολίτης Χαλεπίου Παύλος ~

Χωρίς την αυτομεμψία ο άνθρωπος συνεχώς στενοχωράει και στενοχωριέται.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Ο Θεός παραχωρεί να μας προσβάλλουν καμμιά φορά ακάθαρτοι λογισμοί, για να μην υψηλοφρονούμε, αλλά γι' αυτούς και μόνο να κατακρίνουμε τον εαυτόν μας. Κάτι τέτοιοι λογισμοί γίνονται σκεπάσματα του μικρού καλού που λεχουμε τυχόν κάνει. Εκείνος που κατηγορεί διαρκώς τον εαυτόν του δεν χάνει τον μισθό του.

~ Είπε Γέρων ~

Μάθαμε να τα φορτώνουμε όλα και να ζητάμε ευθύνες από τους άλλους. Έστω και αν ο άλλος χαρακτηριστικά ευθύνεται, γύρισε και πες στον ευατόν σου: ''Εσύ φταις!''. Μ' αυτήν την ταπείνωση και αυτομεμψία, ο άνθρωπος προστατεύεται από τα βέλη του σατανά και διατηρεί τη Χάρη μέσα του.

~ Παναγόπουλος ~

Περί αυτοπεποίθησης

Περικοπές

Μεγαλόφρων εν ύβρει θρασυκάρδιος. [Εκείνος που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτόν του, είναι αλαζονικός, θρασύς και σκληρός στην καρδιά.]

~ Παροιμίες 21,4 ~

Η αυτοπεποίθηση είναι ο μεγαλύτερος και χειρότερος εχθρός μας, γιατί μας τινάζει ξαφνικά αλύπητα στον αέρα και μας αφήνει δυστυχισμένους στους δρόμους. Όταν ο άνθρωπος έχει αυτοπεποίθηση, δένεται και δεν μπορεί να κάνει τίποτε ή παλεύει μόνος του. Τότε, επόμενο είναι να νικηθεί από τον εχθρό ή να αποτύχει και να συντριβή το εγώ του. Ο Καλός Θεός, πολλές φορές οικονομάει πολύ σοφά να δούμε και την Θεία Του επέμβαση και την αποτυχία που είχαμε με την αυτοπεποίθησή μας. Το να πιστεύει κάποιος στον εαυτό του έχει ή εγωισμό ή δαιμονισμό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος δεν εμπιστεύεται στο Θεό, αλλά με αυτοπεποίθηση στον εαυτόν του χτίζει με κοσμική φαντασία, αυτός χτίζει στα μπάζα από σκουπίδια και αργά ή γρήγορα, θα σωριαστεί και θα σωριάσει και αυτόν και αυτούς που στεγάζει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν ο άνθρωπος δεν βάζει σε όλα μπροστά τον Θεό, αλλά λέει: «εγώ μόνος μου θα κάνω αυτό, εγώ με τις δικές μου δυνάμεις θα κάνω εκείνο», τότε και τα μούτρα του τρώει και τίποτε δεν κάνει.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μην έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Η αυτοπεποίθηση είναι εμπόδιο στη Θεία Χάρη. Όταν αναθέτουμε τα πάντα στο Θεό, τότε Αυτός "υποχρεώνεται" να μας βοηθήσει. Είναι μεγάλο πράγμα η εμπιστοσύνη στον Θεό!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν γνωρίσεις τον εαυτόν σου, θα δεις, ότι δεν έχεις τίποτε δικό σου και τίποτε δεν μπορείς να κάνεις χωρίς την βοήθεια του Θεού. Αν λοιπόν καταλάβεις, πως ό,τι καλό κάνεις είναι από τον Θεό και όσες χαζομάρες κάνεις είναι δικές σου, τότε θα πάψεις να έχεις εμπιστοσύνη στον εαυτόν σου και θα απαλλαγείς από την αυτοπεποίθηση.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο Χριστός ζητούσε πρώτα την πίστη στην δύναμη του Θεού και ύστερα έκανε το θαύμα. «Αν πιστεύεις στην δύναμη του Θεού, θα γιατρευτείς» (Ματθ. 9,29), έλεγε. Όχι όπως λένε λανθασμένα μερικοί σήμερα: «Ο άνθρωπος έχει δυνάμεις και αν πιστεύει στις δυνάμεις του, μπορεί να κάνει τα πάντα. "Να πιστεύεις" δεν λέει και το Ευαγγέλιο; Συμφωνούμε επομένως». Ναι, ο Χριστός έλεγε «πιστεύεις;», αλλά εννοούσε: «Πιστεύεις στον Θεό; Πιστεύεις ότι μπορεί ο Θεός;». Ζητούσε την διαβεβαίωση του ανθρώπου ότι πιστεύει στον Θεό και τότε βοηθούσε. Πουθενά το Ευαγγέλιο δεν λέει να πιστεύω στον εγωισμό μου, αλλά να πιστεύω στον Θεό, ότι μπορεί ο Θεός να με βοηθήσει, να με θεραπεύσει. Αυτοί όμως τα παίρνουν ανάποδα και λένε: «Ο άνθρωπος έχει δυνάμεις και πρέπει να πιστεύει στον εαυτό του». Το να πιστεύει κανείς στον εαυτό του έχει ή εγωισμό ή δαιμονισμό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Είναι μερικοί που λένε: «Άμα πιστέψεις ότι θα γίνει έτσι, θα γίνει». Αυτό είναι πίστη στον εαυτό τους, αλλά πίσω από τον εαυτό τους είναι το ταγκαλάκι. Κάνουν θεό τον εαυτό τους και απογυμνώνονται από την Θεία Χάρη. Με κάτι τέτοιες θεωρίες, κοιτάζουν να ξεγελάσουν τον κόσμο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Μια φορά ήταν να μου πάρουν αίμα. Ήταν τέσσερις γιατρέσσες. Έρχεται η πρώτη, με παίδεψε· δεν μπόρεσε να βρει φλέβα. Έρχεται η δεύτερη, τα ίδια. Έρχεται η τρίτη, που ήταν και ειδικευμένη σε αυτό, τίποτε. Εκείνη την ώρα περνούσε και η τέταρτη γιατρέσσα. Είδε που με παίδευαν και ήρθε να δοκιμάσει και αυτή. Έκανε πρώτα τον σταυρό της και αμέσως βρήκε φλέβα, γιατί ζήτησε την βοήθεια του Θεού. Οι άλλες κατά κάποιον τρόπο, είχαν εμπιστοσύνη μόνο στον εαυτό τους...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όπως αυτός που θα ανεβεί στον ιστό της αράχνης, θα πέσει κάτω, έτσι θα πέσει και όποιος στηριχθεί, μόνο στην δική του δύναμη.

~ Άγιος Μάρκος ο Ασκητής ~

Μην έχεις εμπιστοσύνη ποτέ στον εαυτόν σου. Γιατί όπως ο χαλκός γεννάει από μόνος του την σκουριά, έτσι και η διεφθαρμένη φύση σου, γεννά από μόνη της την κακία.

~ Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης ~

Τίποτα συνήθως δεν οδηγεί τόσο στην υπερηφάνεια, όσο η γεμάτη από κατορθώματα ψυχή που έχει αυτοπεποίθηση.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το πόσο μεγάλο κακό είναι να έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτόν μας και όχι στον Θεό το αποδεικνύει η άρνηση του Αποστόλου Πέτρου, που πριν ισχυριζόταν, ότι δεν θα αρνηθεί τον Χριστό.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Το να έχουμε αρρωστημένη πεποίθηση στον εαυτόν μας, γίνεται μερικές φορές αιτία, να νικηθούμε από τον διάβολο.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Δεν είμαστε δυνατότεροι από τον Σαμψών, ούτε σοφότεροι από τον Σολομώντα, ούτε έχουμε μεγαλύτερη γνώση από τον Δαβίδ, ούτε αγαπούμε το Θεό περισσότερο από τον κορυφαίο Πέτρο. Ας μην έχομε λοιπόν θάρρος στον εαυτό μας, γιατί λέει η Γραφή: «Όποιος έχει θάρρος στον εαυτό του, θα έχει πτώση τρομακτική».

~ Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος ~

Να μην εμπιστεύεται κανείς τον εαυτόν του σε τίποτε, αλλά για όλα να συμβουλεύεται τους διακριτικούς πατέρες και να εξομολογείται καθαρά τα μυστικά της καρδιάς του.

~ Άγιος Βαρσανούφιος ~

Η μεγάλη αυτοπεποίθηση αποτελεί βαρύ αμάρτημα ενώπιον του Θεού και οι άνθρωποι οι διακατεχόμενοι απ' αυτό, όχι μόνο δεν μετανοούν, αλλά ούτε καν αμάρτημα δεν το θεωρούν. Φυλαχτείτε απ' αυτό το ολέθριο παράπτωμα!

~ Άγιος Μακάριος της Όπτινα ~

Εσείς που θεωρείτε τους εαυτούς σας να αξίζουν επίγειες και ουράνιες ανταμοιβές. Για σένα η κόλαση, είναι πιο επικίνδυνη, παρά σε στυγερούς αμαρτωλούς, διότι το χειρότερο αμάρτημα απ' όλα είναι η υπερηφάνεια, η αυτοπεποίθηση, η μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μας.

~ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ ~

Εκείνος που νομίζει, πως ό,τι κατορθώνει οφείλεται στη δική του ικανότητα και δύναμη, απατά τον εαυτόν του. Για να βάλει μυαλό λοιπόν, θα παιδαγωγηθεί οπωσδήποτε κάποια φορά από τον Θεό. Και να πως: Θα καταπιαστεί με μια δουλειά, που έκανε πάντα χωρίς δυσκολία. ''Αυτό για μένα είναι παιχνιδάκι'', θα συλλογίζεται αυτάρεσκα. Απροσδόκητα όμως θα διαπιστώσει, ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Ξαφνικά, με Θεία παραχώρηση, η ικανότητα και η δύναμή του, για τις οποίες τόσο καμάρωνε, έγιναν καπνός! Τότε αναγκάζεται να ταπεινωθεί και να επικαλεστεί τον Θεό, που για να τον τιμωρήσει και να τον διδάξει, συχνά τον αφήνει αβοήθητο...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Όσο αυξάνεται η πεποίθηση στον εαυτόν μας, στη δύναμη και στα καλά μας έργα, τόσο μειώνεται η εξάρτησή μας από τον Κύριο. Και τότε ξεστρατίζουμε από τον δρόμο της σωτηρίας. Γιατί μόνοι μας, δεν μπορούμε να σωθούμε. Χωρίς τον Σωτήρα, δεν υπάρχει σωτηρία...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Μια ψυχή που δίνει στον εαυτό της αξία, μοιάζει με τον κόρακα του Αισώπου που ακούγοντας τις κολακείες της αλεπούς για την «ωραία» του φωνή, άνοιξε το στόμα και του έπεσε το τυρί...

~ Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος ~

Ο διάβολος αγαπά όσους έχουν οδηγό τον εαυτόν τους, επειδή γίνονται συνεργάτες του, προετοιμάζοντας μόνοι τους την καταστροφή. Είδες κάποιον να πέσει στην αμαρτία; Μάθε ότι εμπιστεύτηκε στο λογισμό του. Τίποτε δεν είναι βαρύτερο και πιο ολέθριο, από την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας.

~ ΑββάςΔωρόθεος ~

Η αυτοπεποίθηση στον εαυτόν μας, είναι εγωισμός και υπερηφάνεια.

~ Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας ~

Υπερηφάνεια υπάρχει, όταν πιστεύεις στον εαυτόν σου, στο μυαλό σου και στις δυνάμεις σου: Όταν νομίζεις πως είσαι πιο ικανός από τον άλλον, πιο καλός από τον άλλον, πιο όμορφος από τον άλλον...

~ Γέροντας Παΐσιος της Σίχλας ~

Όσο περισσότερη αυτοπεποίθηση έχει κάποιος, τόσο λιγότερη αυτογνωσία έχει. Και όσο περισσότερη αυτογνωσία έχει, τόσο λιγότερη αυτοπεποίθηση τον διακρίνει. Αυτός που έχει αυτοπεποίθηση δεν γλυτώνει την πτώση, γιατί όπως λέει και ο Άγιος Ησύχιος ο Πρεσβύτερος, δεν αγαπάμε τον Θεό περισσότερο από τον Απόστολο Πέτρο και όμως εκείνος αρνήθηκε τον Κύριο τρις και ούτε είμαστε σοφότεροι από τον Σολομώντα και όμως εκείνος παρασύρθηκε στην ακολασία και ούτε είμαστε δυνατότεροι από τον Σαμψών και όμως εκείνος ταπεινώθηκε από την Δαλιδά, αλλά και ούτε είμαστε αγιότεροι από τον Δαβίδ και όμως εκείνος διέπραξε μοιχεία και φόνο. Και γιατί πέσανε όλοι αυτοί οι άνθρωποι; Γιατί είχαν αυτοπεποίθηση...

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Να μην έχουμε αυτοπεποίθηση, αλλά αυτογνωσία.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Θυμάμαι κάποτε, είχαμε μια γιορτή κατηχητικού σχολείου. Και ένα παιδί που του είχα βάλει ένα ποίημα, ήταν καταπληκτικό στην μνήμη του. Καταπληκτικό! Με έλεγαν οι συμμαθητές του, ότι ολόκληρα κομμάτια από τον Όμηρο, σε αρχαίο κείμενο, τα έλεγε από έξω. Όταν ήρθε η ώρα της γιορτής του λέω: ''Δημήτρη, που είναι το χαρτί με το ποίημά σου;''. Το χαρτί το ζητούσα από όλα τα παιδιά, για να παρακλουθώ, ώστε εάν ένα παιδί τα

χάσει στην ώρα της επαγγελίας, να το βοηθήσω. Και με λέει ο Δημήτρης: ''Δεν το έφερα το χαρτί, γιατί το ξέρω απ' έξω. Το ξέρω καλά το ποίημα...!''. ''Παιδάκι μου, του είπα, τι θα πει το ξέρεις καλά. Έπρεπε να το φέρεις το χαρτί...''. ''Όχι το ξέρω καλά!'' επέμενε εκείνος. Αγαπητοί μου, ανέβηκε σε ένα βάθρο για να πει το ποίημα, είπε την πρώτη φράση και μετά κόκκαλο! Και εγώ να μην ξέρω το ποίημα για να μπορέσω να τον βοηθήσω... Και γιατί την έπαθε; Γιατί είχε την αυτοπεποίθηση, ότι ''εγώ θυμάμαι...''.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Ο Απόστολος Πέτρος, επειδή είχε μεγάλη αυτοπεποίθηση, γι' αυτό επέτρεψε ο Θεός να πέσει (να Τον αρνηθεί 3 φορές), για να ταπεινωθεί πολύ.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Να έχεις, λέει, υψηλή αυτοεκτίμηση, που σημαίνει υψηλή υπερηφάνεια... μην κοροϊδευόμαστε. Απλώς αλλάζει ο διάβολος τις λέξεις, για να γίνονται πιο εύκολα αποδεκτές. Να έχεις λένε αυτοπεποίθηση. Μα αυτό είναι δαιμονικό! Καταραμένος όποιος έχει αυτοπεποίθηση, λέει η Αγία Γραφή. Όχι, σου λέει η ψυχολογία, να βάλεις στο παιδί σου αυτοπεποίθηση... Έτσι θα γίνει καλά το παιδί σου. Και από την πολύ αυτοπεποίθηση και την πολλή υπερηφάνεια που τους καλλιέργησαν, τα παιδιά τώρα δέρνουν τους γονείς.

~ π. Σάββας ο Αγιορείτης ~

Εκεί όπου τελειώνει η εμπιστοσύνη του ανθρώπου προς τον εαυτόν του, εκεί αρχίζει η βοήθεια του Θεού.

~ Παναγόπουλος ~

Διηγήσεις

Η αυτοπεποίθηση εμποδίζει τη Θεία Χάρη να ενεργήσει

Μην έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Η αυτοπεποίθηση είναι εμπόδιο στη Θεία Χάρη. Όταν αναθέτουμε τα πάντα στο Θεό, τότε Αυτός "υποχρεώνεται" να μας βοηθήσει. Είναι μεγάλο πράγμα η εμπιστοσύνη στον Θεό!

Μια φορά ήταν να μου πάρουν αίμα. Ήταν τέσσερις γιατρέσσες. Έρχεται η πρώτη, με παίδεψε· δεν μπόρεσε να βρει φλέβα. Έρχεται η δεύτερη, τα ίδια. Έρχεται η τρίτη, που ήταν και ειδικευμένη σε αυτά, τίποτε. Εκείνη την ώρα περνούσε και η τέταρτη γιατρέσσα. Είδε που με παίδευαν και ήρθε να δοκιμάσει και αυτή. Έκανε πρώτα τον σταυρό της και αμέσως βρήκε φλέβα, γιατί ζήτησε την βοήθεια του Θεού.

Οι άλλες κατά κάποιο τρόπο είχαν εμπιστοσύνη μόνο στον εαυτόν τους.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Δεν μπορούσε να θυμηθεί το ποίημά του

Θυμάμαι κάποτε, είχαμε μια γιορτή κατηχητικού σχολείου.

Και ένα παιδί που του είχα βάλει ένα ποίημα, ήταν καταπληκτικό στην μνήμη του. Καταπληκτικό!

Με έλεγαν οι συμμαθητές του, ότι ολόκληρα κομμάτια από τον Όμηρο, σε αρχαίο κείμενο, τα έλεγε από έξω.

Όταν ήρθε η ώρα της γιορτής του λέω:

- Δημήτρη, που είναι το χαρτί με το ποίημά σου;

Το χαρτί το ζητούσα από όλα τα παιδιά, για να παρακολουθώ, ώστε εάν ένα παιδί τα χάσει στην ώρα της επαγγελίας, να το βοηθήσω.

Και με λέει ο Δημήτρης:

- Δεν το έφερα το χαρτί, γιατί το ξέρω απ' έξω. Το ξέρω καλά το ποίημα...!''

- Παιδάκι μου, του είπα, τι θα πει το ξέρεις καλά. Έπρεπε να το φέρεις το χαρτί...

- Όχι το ξέρω καλά! επέμενε εκείνος.

Αγαπητοί μου, ανέβηκε σε ένα βάθρο για να πει το ποίημα, είπε την πρώτη φράση και μετά κόκκαλο! Και εγώ να μην ξέρω το ποίημα για να μπορέσω να τον βοηθήσω...

Και γιατί την έπαθε; Γιατί είχε την αυτοπεποίθηση, ότι ''εγώ θυμάμαι...''

~ Γέροντας Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Περί αφθονίας

Περικοπές

Η αφθονία και ο κορεσμός, που είναι πηγή και ρίζα των ασθενειών, είναι επίσης και πηγή και ρίζα της αηδίας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Όπως στην Παλαιά Διαθήκη, όσοι μάζευαν περισσότερο από το χρειαζόμενο Μάννα (ουράνια τροφή), δεν μάζευαν στα σπίτια του Μάννα, αλλά σκουλήκια, έτσι και όσοι καλοπερνάνε και έχουν περισσότερα από όσα πρέπει και καλοτρώνε και μεθάνε, δεν συλλέγουν περισσότερη ευτυχία, αλλά συλλέγουν περισσότερη φθορά.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η καταστροφή του ανθρώπου είναι όταν έχει τα πάντα (υλικά αγαθά) ''επ' αφθονία''. Τότε δύσκολα αισθάνεται την παρουσία του Θεού και τις ευεργεσίες Του. Θέλεις να παρασύρεις μακριά από τον Θεό κάποιον; Δώστου άφθονα τα υλικά. Ε, και τον Θεό θα ξεχάσει και τα πάντα... Γι' αυτό όταν κάποια δυσκολία μας συμβαίνει, δεν πρέπει να δυσανασχετούμε, αλλά να καταλαβαίνουμε, ότι ο Θεός μ' αυτό θέλει να μας φέρει πιο κοντά Του και να συναισθανόμαστε έτσι, ότι των πάντων χορηγός είναι Αυτός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα οι άνθρωποι τα έχουν όλα και γι' αυτό δεν εκτιμούν τίποτε. Αν όμως έρθει δύσκολος καιρός, πείνα κ.λπ., και δεν έχουν τι να φάνε, τότε θα εκτιμήσουν και το ψωμί και την μαρμελάδα και όσα θα στερηθούν. Άμα δεν δοξάζουμε τον Θεό, επιτρέπει ο Θεός να έρθει μια δοκιμασία, για να εκτιμήσουμε τα πράγματα. Ενώ, όταν τα εκτιμούμε, δεν επιτρέπει ο Θεός να συμβεί κάτι το κακό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Σήμερα οι πιο πολλοί δεν στερούνται, γι' αυτό δεν έχουν φιλότιμο. Αν δεν κοπιάζει κανείς, δεν μπορεί να εκτιμήσει και τον κόπο των άλλων. Τι νόημα έχει λ.χ. να ζητάς επάγγελμα άνετο, να βγάζεις χρήματα (άφθονα) και μετά να ζητάς ταλαιπωρία; Οι Σουηδοί, που παίρνουν για όλα επίδομα από το κράτος και δεν κοπιάζουν, γυρίζουν στους δρόμους.

Κοπιάζουν για τον αέρα, νιώθουν άγχος, γιατί έχουν εκτροχιαστεί πνευματικά, όπως οι ρόδες, που όταν βγουν από τον άξονα, τρέχουν στον δρόμο χωρίς σκοπό και καταλήγουν στον γκρεμό.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Πολλοί άνθρωποι τα έχουν όλα, αλλά έχουν και λύπη, γιατί τους λείπει ο Χριστός.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Στο Σινά όπου έμενα, το νερό ήταν ελάχιστο. Μία - μία σταγόνα έτρεχε από έναν βράχο μέσα σε μια σπηλιά, καμμιά 20 μέτρα από το ασκητήριο. Είχα κάνει μια στερνίτσα και μάζευα τρία κιλά νερό το εικοσιτετράωρο. Όταν πήγαινα να πάρω νερό, έβαζα το τενεκάκι να γεμίσει και έλεγα τους Χαιρετισμούς της Παναγίας. Έβρεχα με το χέρι μου λιγάκι μόνο το μέτωπο, έπαιρνα λίγο νερό, για να έχω να πιώ, μάζευα και λίγο σε ένα τενεκάκι για τα πουλάκια και τα ποντικάκια που είχε το ασκητήριο. Αυτό το νερό ήταν και για να πλύνω ένα ρούχο κ.λπ. Τί χαρά, τί ευγνωμοσύνη ένιωθα γι' αυτό το λίγο νερό που είχα! Δοξολογία, γιατί είχα νερό! Όταν ήρθα στο Άγιο Όρος και έμεινα για λίγο καιρό στην Σκήτη των Ιβήρων, επειδή εκεί είναι προσήλιο το μέρος, είχε πολύ νερό. Είχε μια στέρνα που ξεχείλιζε το νερό. Ού, έπλενα και τα πόδια και το κεφάλι, αλλά είχα ξεχαστεί. Στο Σινά βούρκωναν τα μάτια μου από ευγνωμοσύνη για το λίγο νερό, ενώ στην Σκήτη ξεχάστηκα από την αφθονία του νερού. Πώς χάνεται, πώς ξεχνιέται κανείς με την αφθονία!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Τα πολλά υλικά πράγματα δένουν τον άνθρωπο στην γη αυτή και δεν τον αφήνουν να δεί την Αιώνια Βασιλεία. Η αφθονία των πραγμάτων είναι εχθρός της εγκράτειας.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Τα άφθονα υλικά αγαθά δίνονται σε πολλούς, ως δοκιμαστικά μέσα.

~ Μέγας Βασίλειος ~

Δεν σας κάνει εντύπωση, ότι ο διάβολος Στον πεινασμένο, μετά από 40 μέρες νηστεία Κύριο, του υπέδειξε και Του είπε: Πες, αυτοί οι λίθοι να γίνουν άρτοι. Δεν Του είπε: Πες αυτός ο λίθος να γίνει άρτος, αλλά οι λίθοι να γίνουν άρτοι. Δεν μπορούσε ο Κύριος να χορτάσει με ένα ψωμί; Γιατί Του είπε ο διάβολος, να κάνει ψωμιά πολλά; Εδώ βλέπουμε την σατανική ρίζα που έχει ο πλεονασμός των αγαθών.

~ π. Αθανάσιος Μυτιληναίος ~

Όταν έχουμε πολλά, δεν έχουμε τίποτα. Όταν έχουμε λίγα, μπορούμε να έχουμε τα πάντα.

~ π. Βαρνάβας Γιάγκου ~

Διηγήσεις

Με την αφθονία των αγαθών ξεχνάς τον Θεό

Στο Σινά όπου έμενα, το νερό ήταν ελάχιστο. Μία - μία σταγόνα έτρεχε από έναν βράχο μέσα σε μια σπηλιά, καμμιά 20 μέτρα από το ασκητήριο. Είχα κάνει μια στερνίτσα και μάζευα τρία κιλά νερό το εικοσιτετράωρο. Όταν πήγαινα να πάρω νερό, έβαζα το τενεκάκι

να γεμίσει και έλεγα τους Χαιρετισμούς της Παναγίας. Έβρεχα με το χέρι μου λιγάκι μόνο το μέτωπο, έπαιρνα λίγο νερό, για να έχω να πιώ, μάζευα και λίγο σε ένα τενεκάκι για τα πουλάκια και τα ποντικάκια που είχε το ασκητήριο. Αυτό το νερό ήταν και για να πλύνω ένα ρούχο κ.λπ. Τί χαρά, τί ευγνωμοσύνη ένιωθα γι' αυτό το λίγο νερό που είχα! Δοξολογία, γιατί είχα νερό!

Όταν ήρθα στο Άγιο Όρος και έμεινα για λίγο καιρό στην Σκήτη των Ιβήρων, επειδή εκεί είναι προσήλιο το μέρος, είχε πολύ νερό. Είχε μια στέρνα που ξεχείλιζε το νερό. Ού, έπλενα και τα πόδια και το κεφάλι, αλλά είχα ξεχαστεί. Στο Σινά βούρκωναν τα μάτια μου από ευγνωμοσύνη για το λίγο νερό, ενώ στην Σκήτη ξεχάστηκα από την αφθονία του νερού. Πώς χάνεται, πώς ξεχνιέται κανείς με την αφθονία!

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αφθονία υλικών αγαθών γεννά δυσκολίες και δεινά

Μια μέρα ήρθε ένας πλούσιος από την Αθήνα και μου λέει:

- Πάτερ, έχασα την επαφή με τα παιδιά μου, έχασα τα παιδιά μου.

- Πόσα παιδιά έχεις; του λέω.

- Δύο, μου λέει. Τα μεγάλωσα με το πουλιού το γάλα. Τι ήθελαν και δεν το είχαν! Ακόμη και αυτοκίνητο τα πήρα.

Από την συζήτηση βγήκε, ότι είχε και αυτός δικό του αυτοκίνητο και η γυναίκα του δικό της και τα παιδιά δικό τους.

- Ευλογημένε, του λέω, εσύ, αντί να λύσεις τα προβλήματά σου, τα μεγάλωσες. Τώρα θέλεις ένα μεγάλο γκαράζ για τα αυτοκίνητα, έναν μηχανικό να τον πληρώνεις τετραπλάσια, για να τα διορθώνεις, χώρια που κινδυνεύετε και οι τέσσερις κάθε στιγμή να σκοτωθείτε. Ενώ, αν είχες απλοποιήσει την ζωή σου, θα ήταν ενωμένη η οικογένειά σου, θα καταλάβαινε ο ένας τον άλλον και δεν θα είχες αυτά τα προβλήματα. Δεν φταίνε τα παιδιά σου τώρα, εσύ φταις που δεν φρόντισες να δώσεις άλλη αγωγή στα παιδιά σου.

Μια οικογένεια τέσσερα αυτοκίνητα, ένα γκαράζ, έναν μηχανικό κ.λπ.! Όλη αυτή η ευκολία γεννάει δυσκολίες...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Περί αχαριστίας

Περικοπές

Ος αποδίδωσι κακά αντί αγαθών, ου κινηθήσεται κακά εκ του οίκου αυτού. [Εκείνος ο οποίος ανταποδίδει κακά αντί αγαθών και των ευεργεσιών, που έλαβε, αυτός θα βρίσκεται πάντοτε υπό το κράτος θλίψεων, διότι τα κακά και η Θεία τιμωρία, δεν θα απομακρυνθούν από τον οίκον του.]

~ Παροιμίες 17,13 ~

Αχαρίστου γαρ ελπίς ως χειμέριος πάχνη τακήσεται και ρυήσεται ως ύδωρ άχρηστον. [Διότι η ελπίδα του αχαρίστου λυώνει σαν την χειμερινή πάχνη, που θα την χτυπήσει ο ήλιος και διαρρέει και χάνεται σαν το αχρησιμοποίητο νερό.]

~ Σοφία Σολομώντος 16,29 ~

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από την αχαριστία.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αν αγνοείς τη γλώσσα της ευγνωμοσύνης, τότε είσαι πιο αμόρφωτος και από τον τελευταίο αγράμματο.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όποιος τα έχει όλα, υλικά αγαθά και υγεία και αντί να ευγνωμονεί τον Θεό, έχει παράλογες απαιτήσεις και γκρινιάζει, είναι για την κόλαση με τα παπούτσια. Ο άνθρωπος, όταν έχει ευγνωμοσύνη, με όλα είναι ευχαριστημένος. Σκέφτεται τι του δίνει ο Θεός κάθε μέρα και χαίρεται τα πάντα. Όταν όμως είναι αχάριστος, με τίποτε δεν είναι ευχαριστημένος· γκρινιάζει και βασανίζεται με όλα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Όταν κανείς είναι αχάριστος, ό,τι και να τον κάνεις, αχάριστος θα είναι. Με τίποτε δεν είναι ευχαριστημένος. Γκρινιάζει και βασανίζεται με όλα.

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Ο αχάριστος άνθρωπος έχει αναίσθητη ψυχή. Έχει και καρδιά που δεν συμπαθεί και που είναι άδεια από αγάπη. Η ευεργεσία που του κάνει κάποιος, γεννάει στην ψυχή του θλίψη, η θλίψη γεννάει ανία, η ανία μίσος και το μίσος έχθρα προς τον ευεργέτη...! Ο αχάριστος έχει διεστραμμένο μυαλό, γιατί πείθει τον εαυτόν του με παραλογισμούς, ότι δεν οφείλει καμμιά χάρη στον ευεργέτη του και καμμιά ευγνωμοσύνη. Μοιάζει με τρύπιο δοχείο, με το οποίο όσο και αν αντλεί τα καλά που του προσφέρονται, αυτά του ξαναφεύγουν στο κενό.

~ Άγιος Νεκτάριος ~

Εάν συλλογιζόμασταν και φέρναμε συχνά στην σκέψη μας, την άπειρη ευσπλαχνία και αγαθότητα του Θεού για μας τους ανθρώπους από την μία και την αχαριστία μας από την άλλη, δεν θα τολμούσαμε, ούτε τα μάτια να σηκώσουμε στους ουρανούς, αλλά θα ζούσαμε αδιάκοπα με βαθειά ταπεινοφροσύνη.

~ Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων ~

Όποιος δεν ευχαριστεί στα λίγα και μικρά, αυτός είναι αχάριστος και στα πολλά και μεγάλα, ψεύτης και άδικος.

~ Άγιος Ισαάκ ο Σύρος ~

Η αχαριστία προέρχεται από την υπερηφάνεια, με το να θεωρεί κανείς τον εαυτόν του άξιο για καθετί.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Ο αχάριστος προς τον Θεό, είναι αχάριστος και προς όλους τους ανθρώπους.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Η αχαριστία είναι ένα είδος πονηριάς.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Οι απρόσεκτοι και αχάριστοι, δεν κερδίζουν, ούτε από εκείνα που ωφελούν, ενώ οι ευγνώμονες και καλόψυχοι ωφελούνται πάρα πολύ και από όσα σκανδαλίζουν άλλους. Αυτό το βλέπουμε στην περίπτωση του Ιούδα και του Ιώβ. Ο Ιούδας δεν σώθηκε ούτε από τον Χριστό, που έσωσε όλη την οικουμένη. Ο Ιώβ δεν ζημιώθηκε ούτε από τον διάβολο, που έχει καταστρέψει τόσους πολλούς. Ο Ιώβ που έπαθε άπειρα κακά, στεφανώθηκε. Ο Ιούδας, που είδε τόσα θαύματα και έκανε τόσα θαύματα, που ανέστησε νεκρούς, που έβγαζε δαιμόνια, που άκουσε τόσα για την Βασιλεία των Ουρανών και για την κόλαση, που πήρε μέρος και Κοινώνησε στο Μυστικό Δείπνο, που απόλαυσε τόσο μεγάλη εύνοια και πρόνοια πιο πολύ από τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, έγινε προδότης. Επομένως, ούτε τον Ιούδα ωφέλησε ο Χριστός επειδή ήταν αχάριστος, ούτε τον Ιώβ έβλαψε ο διάβολος, επειδή ήταν ευγνώμονας.

~ Ιερός Χρυσόστομος ~

Να είμαστε ευγνώμονες στον Θεό, σε κάθε στιγμή στη ζωή μας. Όμως πολλοί, έχουν πάθει, αυτό που παθαίνουν οι δυσαρεστημένοι. Περιφρονούν τα παρόντα αγαθά που έχουν και επιθυμούν αυτά που δεν έχουν. Διότι δεν βλέπουν αυτούς, που είναι σε χειρότερη θέση από εκείνους, για να ευχαριστήσουν τον Κύριο, αλλά συγκρίνονται με εκείνους που έχουν περισσότερα και υπολογίζουν πόσο υπολείπονται απ' αυτούς και στενοχωριούνται και καταριώνται...

~ Μέγας Βασίλειος ~

Η αχαριστία είναι κόρη της υπερηφανείας.

~ Άγιος Πρόκλος ~

Όλα τα κακά και τα ψυχοβλαβή αμαρτήματα τα μισεί ο Θεός και τα αποστρέφεται, αλλά την αχαριστία περισσότερο.

~ Όσιος Ευγένιος ο Αιτωλός ~

Αν δεν εκτιμάς αυτά που σε έδωσε ο Κύριος, θα σου τα πάρει πίσω.

~ Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός ~

Πόσοι και πόσοι άνθρωποι υπάρχουν, που κάνουν τη δουλειά τους με το φως του ηλίου, από το πρωί μέχρι το βράδυ, χωρίς να κοιτάξουν καν τον ήλιο, χωρίς να αισθανθούν τον ήλιο, χωρίς να σκεφτούν, ούτε με μία σκέψη τον ήλιο! Πόσοι και πόσοι άνθρωποι υπάρχουν, που περνούν τη ζωή τους με το φως, τη δύναμη και τη βοήθεια του Θεού, χωρίς να κοιτάξουν καν το Θεό, χωρίς να σκεφτούν, ούτε με μία σκέψη το Θεό! Και ο ήλιος σιωπά χωρίς θυμό και συνεχίζει να φέγγει ασταμάτητα. Και ο Θεός σιωπά χωρίς θυμό και συνεχίζει να βοηθά ασταμάτητα! Όταν όμως έρθει το σκοτάδι, όταν πέσει ομίχλη, όταν δυναμώσει η παγωνιά, τότε οι άνθρωποι θυμούνται τον ήλιο, στρέφονται προς τον ήλιο και τον επαινούν. Έτσι και όταν γίνονται συμφορές, βάσανα και έρθουν αδιέξοδα στη ζωή, τότε οι άνθρωποι θυμούνται το Θεό, στρέφονται προς το Θεό και τον δοξάζουν...Για να Τον ξεχάσουν μετά, όταν όλα τακτοποιηθούν στη ζωή τους.

~ Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ~

Αν κάνεις το καλό, αυτό πρέπει να το κάνεις για χάρη του Θεού και μόνο. Γι' αυτό και δεν θα πρέπει να δίνεις καμμία σημασία στην αχαριστία των ανθρώπων. Μην περιμένεις

ανταμοιβή εδώ, αλλά από τον Θεό στους Ουρανούς. Αν περιμένεις εδώ την ανταμοιβή σου, θα ταλαιπωρηθείς ματαίως...

~ Άγιος Αμβρόσιος της Όπτινα ~

Ένα κόκκαλο δίνεις στον σκύλο και σου κουνάει την ουρά. Και ο άνθρωπος, την μπουκιά έχει στο στόμα και βλαστημάει το Θεό. Αχάριστοι είναι οι άνθρωποι!

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Στο σπίτι του Θεού μένουμε, τα αγαθά Του απολαμβάνουμε και εμείς βλασφημούμε το Θεό... Τι αχαριστία! Σαν ενοίκιο οι βλασφημίες...!!!

~ Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης ~

Όταν καθαριστείς μέσα σου, θα δεις την μυστική δοξολογία του Θεού από τα κτίσματα. Όσο καθαρίζεσαι μέσα σου, θα το δεις και θα λες: Ταλαίπωρε άνθρωπε, μόνο εσύ δεν δοξολογείς τον Θεό.

~ Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ~

Αρκετοί άνθρωποι είναι αγνώμονες. Αν περιμένουμε ανταπόδοση, θα στεναχωρηθούμε. Αν όμως δεν περιμένουμε, τότε θα είμαστε ήρεμοι.

~ π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος ~

Στο μονοπάτι της ζωής, θα συναντήσετε ανθρώπους που θα σας πλησιάσουν προσπαθώντας να εκμεταλλευτούν τις ευαισθησίες σας. Την καλοσύνη και αγαθότητά σας. Θα κάνουν τα πάντα, για να συνδεθούν μαζί σας, αφού έχουν νιώσει το χάρισμα σας να βοηθάτε και να δίνεστε στους άλλους. Στην αρχή θα σας αποθεώσουν, μην ξεχνάτε, ότι ο προδότης είναι πάντα κάποιος που μας δόξασε. Θα σας τονίζουν το πόσο υπέροχος άνθρωπος είστε. Αλλά με την πάροδο του χρόνου και αφού έχουν πάρει και παίξει με την ψυχή σας, ο θαυμασμός θα γίνετε αδιαφορία, απομάκρυνση και λήθη. Απλά και μόνο, διότι δεν εξυπηρετείτε πια τις ανάγκες τους. Οι άνθρωποι αυτοί ποτέ δεν νοιάστηκαν πραγματικά για εσάς αλλά μονάχα γι' αυτό που τους δίνατε. Για εκείνο που έπαιρναν από εσάς και όχι για εσάς. Αρχίστε να λέτε «όχι» και θα δείτε την αχαριστία να ξεπροβάλει μπροστά σας. Οι αχάριστοι άνθρωποι όταν σταματήσουν να παίρνουν χάνονται και εξαφανίζονται, ψάχνοντας το επόμενο θύμα τους. Φρόντισε να μην είσαι εσύ...

~ π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος ~

Η αχαριστία κάνει τον άνθρωπο χειρότερο από τα ζώα και πιο αναίσθητο από τα θηρία. Ένα ζώο ξέρει τον ευεργέτη του και ακολουθεί τον κύριό του και τον προσέχει. Τα άγρια λιοντάρια, οι αρκούδες και τα υπόλοιπα ανήμερα θηρία, γδύνονται την φυσική αγριότητα, μαλακώνουν την διάθεσή τους και δείχνουν ευγνωμοσύνη σε εκείνους, που τους κάνουν το παραμικρό αγαθό. Και εσύ αχάριστε άνθρωπε, ντύνεσαι με θηριώδη αγριότητα και γίνεσαι αγνώμονας στον ευεργέτη σου;

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Όπως όταν δεις κάποιος ένα τέρας το φοβάται και το τρέμει, έτσι πρέπει να φοβόμαστε και τον αχάριστο άνθρωπο, διότι είναι απανθρωπότερος και από τα άγρια θηρία.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Ο πράος και ταπεινός στην καρδιά Χριστός, περπατώντας στον κόσμο σωματικώς, δεχόταν με ευσπλαχνία τους αμαρτωλούς, τους πόρνους και τους ληστές και τους τελώνες και δεν στενοχωριόταν, ούτε παραπονέθηκε σε κανέναν, παρά μόνο στους αχάριστους, όταν θεράπευσε τους 10 λεπρούς.

~ Μοναχός Αγάπιος Λάνδος Κρήτης ~

Διηγήσεις

Οι αχάριστοι δεν ξέρουν τι θέλουν....

Μερικοί άνθρωποι δεν ξέρουν τι ζητούν. Να, πριν από λίγα χρόνια είχε έρθει εδώ μια κοπέλα και μου είπε:

- Γέροντα, δεν μπορώ να αποφασίσω ποιόν δρόμο να ακολουθήσω. Θέλω να παντρευτώ, αλλά σκέφτομαι και τον Μοναχισμό. Τί να κάνω;

- Δες τι σε αναπαύει περισσότερο, της λέω και αυτό να κάνεις.

- Δεν ξέρω, μου λέει, αλλά μερικές φορές μου φαίνεται, ότι κλίνω περισσότερο προς τον γάμο. Σε παρακαλώ, Γέροντα, πες μου εσύ τι να κάνω.

- Ε, αφού βλέπεις ότι κλίνεις περισσότερο προς τον γάμο, της λέω, καλύτερα να παντρευτείς και ο Θεός θα σε οικονομήσει.

- Με την ευχή σου, Γέροντα, έτσι θα κάνω, μου λέει.

Έρχεται λοιπόν σήμερα και μου λέει:

- Γέροντα, παντρεύτηκα. Πήρα έναν ναυτικό, καλός άνθρωπος, δόξα τω Θεώ, δεν μπορώ να πω, αλλά πολύ ταλαιπωρούμαι. Υποφέρω, γιατί έξι μήνες ζούμε μαζί και έξι μήνες χωριστά· τον μισό χρόνο ταξιδεύει.

- Ευλογημένη ψυχή, της λέω, εσύ δεν μου έλεγες ότι σου άρεζε και η έγγαμη και η μοναχική ζωή; Να τώρα που τα έχεις και τα δύο! Γιατί δεν δοξάζεις τον Θεό που σε οικονόμησε έτσι;...

~ Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης ~

Αχάριστος!

Παρουσιάστηκε κάποτε ένας φτωχός στο δικαστήριο του βασιλιά Φιλίππου της Μακεδονίας και είπε:

- Ένας ανώτερος αξιωματικός διέταξε, να μου κάψουν την καλύβα μου και να δημεύσουν την περιουσία μου. Και όμως, πάνε πολλά χρόνια, που εγώ έσωσα αυτού του αχάριστου τη ζωή του. Τον βρήκα μισοπεθαμένο στην ακρογιαλιά και τον περιμάζεψα στην καλύβα που μου έκαψε.

Οργισμένος ο Φίλιππος ρώτησε:

- Αληθεύουν πράγματι αυτά που μου λες;

- Βασιλιά μου, έχω και μάρτυρες.

Ο Φίλιππος εξέτασε καλά όλους τους μάρτυρες και αφού εξακρίβωσε την αλήθεια της καταγελλίας, διέταξε:

- Να βάλετε στη φωτιά ένα σίδερο και με αυτό να χαράξετε στο μέτωπό του τη λέξη: ''Αχάριστος!'' Έτσι θα φέρνει για πάντα το σημάδι της κακίας του.

Πως τιμωρείται η αγνωμοσύνη

Ένας κυνηγός κυνηγούσε ένα ελάφι. Το ελάφι κρύφτηκε στα πυκνά φύλλα ενός αμπελιού.

Ο κυνηγός περίλυπος κάθισε σε μια πέτρα και άφησε καταγής το τόξο και τα βέλη του.

Το ελάφι, έτσι όπως δεν έβλεπε τον κυνηγό, υπέθεσε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος και άρχισε να τρώει τα φύλλα του αμπελιού.

Ο κυνηγός είδε το ελάφι, σηκώθηκε, έβαλε ένα βέλος στο τόξο του, σημάδεψε και σκότωσε το ελάφι.

- Ω ανόητο ελάφι, του λέει το αμπέλι. Έτσι συμπεριφέρονται στους ευεργέτες τους; Τώρα πληρώνεις με την ζωή σου την αχαριστία σου...

Μακριά από τους αχάριστους

Μια φορά και ένα καιρό, μια ημέρα ζεστή μέσα στο καταμεσήμερο ένας σκορπιός που είχε απομακρυνθεί πολύ από τη φωλιά του για να βρει τροφή, έχασε το δρόμο της επιστροφής.

Μέσα στην αναζήτηση νέου μονοπατιού, βρέθηκε στην όχθη ενός ποταμού και το αναγνώρισε αμέσως το σημείο, απέναντι ήταν η φωλιά του!

Ένα πρόβλημα υπήρχε όμως: δεν ήξερε κολύμπι!!!

Η λύση δεν άργησε να φανεί!!

Ένας βάτραχος πλησίαζε, τον φώναξε αμέσως:

- Σε παρακαλώ, βοήθησέ με. Δεν μπορώ να κουνηθώ, η ζέστη με έχει εξαντλήσει και η οικογένεια μου είναι εκεί. Σε παρακαλώ, πέρασε με απέναντι!

Τότε ο Βάτραχος είπε στο Σκορπιό.

- Αποκλείεται!! Εσύ είσαι ένας Σκορπιός αν πάω να σε σηκώσω, θα με τσιμπήσεις.

Ο Σκορπιός του απάντησε:

- Όχι, όχι δεν θα το κάνω, υπόσχομαι, δεν θα σε τσιμπήσω αν με σηκώσεις και με βοηθήσεις να περάσω απέναντι.

Και έτσι ο βάτραχος, σήκωσε τον Σκορπιό, το έβαλε στην πλάτη και άρχισε να κολυμπά.

Όταν πια ήταν σχεδόν στο τέλος της διαδρομής, ο σκορπιός μονομιάς τον τσίμπησε.

Ο βάτραχος όλο απορία απευθύνθηκε στο σκορπιό:

- Ε! Με τσίμπησες, τώρα θα πεθάνουμε και οι δύο, μου είπες, ότι αν σε βοηθούσα, δεν θα με τσίμπαγες!!!...

Και ο Σκορπιός απάντησε στο βάτραχο:

- Μα ήξερες τι ήμουν όταν με σήκωσες, δεν φταίω εγώ, είναι στη φύση μου!